

CODUL FISCAL din 8 septembrie 2015

(Legea nr. 227/2015)

EMITENT:

Parlamentul

PUBLICAT ÎN:

Monitorul Oficial nr. 688 din 10 septembrie 2015

Data Intrării in vigoare: 01 Ianuarie 2021

Forma consolidată valabilă la data de 13 Ianuarie 2021

***) Notă:**

Forma consolidată a CODULUI FISCAL din 8 septembrie 2015, publicat în Monitorul Oficial nr. 688 din 10 septembrie 2015, la data de 13 Ianuarie 2021 este realizată prin includerea modificărilor și completărilor aduse de ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 41 din 30 septembrie 2015; ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015; ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 57 din 9 decembrie 2015; LEGEA nr. 358 din 31 decembrie 2015; ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 8 din 23 martie 2016; ORDINUL nr. 412 din 24 martie 2016; LEGEA nr. 112 din 27 mai 2016; ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 32 din 28 iunie 2016; LEGEA nr. 57 din 11 aprilie 2016; ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 46 din 31 august 2016; ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 84 din 16 noiembrie 2016; ORDINUL nr. 2.883 din 19 decembrie 2016; ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 3 din 6 ianuarie 2017; LEGEA nr. 2 din 12 ianuarie 2017; ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 9 din 27 ianuarie 2017; ORDINUL nr. 350 din 23 februarie 2017; LEGEA nr. 26 din 24 martie 2017; LEGEA nr. 61 din 12 aprilie 2017; LEGEA nr. 107 din 18 mai 2017; LEGEA nr. 136 din 13 iunie 2017; LEGEA nr. 177 din 18 iulie 2017; ORDONANȚA nr. 4 din 20 iulie 2017; ORDONANȚA nr. 25 din 30 august 2017; RECTIFICAREA nr. 25 din 30 august 2017; LEGEA nr. 196 din 29 septembrie 2017; LEGEA nr. 209 din 3 noiembrie 2017; ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017; ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 2 din 31 ianuarie 2018; ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 3 din 8 februarie 2018; ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 18 din 15 martie 2018; LEGEA nr. 72 din 22 martie 2018; ORDINUL nr. 1.695 din 28 martie 2018; ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 25 din 29 martie 2018; LEGEA nr. 111 din 16 mai 2018; LEGEA nr. 145 din 20 iunie 2018; ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 63 din 12 iulie 2018; LEGEA nr. 198 din 20 iulie 2018; ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 89 din 4 octombrie 2018; LEGEA nr. 285 din 29 noiembrie 2018; LEGEA nr. 175 din 13 iulie 2018; LEGEA nr. 354 din 27 decembrie 2018; ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 114 din 28 decembrie 2018; LEGEA nr. 13 din 8 ianuarie 2019; RECTIFICAREA nr. 114 din 28 decembrie 2018; LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019; ORDINUL nr. 1.719 din 25 februarie 2019; ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 15 din 12 martie 2019; LEGEA nr. 60 din 15 aprilie 2019; ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 26 din 18 aprilie

2019; ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 35 din 23 mai 2019; ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 31 din 14 mai 2019; ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 43 din 12 iunie 2019; LEGEA nr. 156 din 25 iulie 2019; LEGEA nr. 172 din 7 octombrie 2019; LEGEA nr. 179 din 10 octombrie 2019; LEGEA nr. 185 din 17 octombrie 2019; ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 89 din 30 decembrie 2019; LEGEA nr. 263 din 30 decembrie 2019; ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 1 din 6 ianuarie 2020; ORDONANȚA nr. 6 din 28 ianuarie 2020; ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 29 din 18 martie 2020; ORDINUL nr. 1.793 din 24 martie 2020; LEGEA nr. 32 din 31 martie 2020; ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 48 din 9 aprilie 2020; ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 69 din 14 mai 2020; ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 70 din 14 mai 2020; LEGEA nr. 68 din 26 mai 2020; LEGEA nr. 104 din 3 iulie 2020; LEGEA nr. 131 din 15 iulie 2020; LEGEA nr. 153 din 24 iulie 2020; LEGEA nr. 155 din 24 iulie 2020; ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 181 din 22 octombrie 2020; LEGEA nr. 230 din 4 noiembrie 2020; LEGEA nr. 239 din 6 noiembrie 2020; RECTIFICAREA nr. 239 din 6 noiembrie 2020; LEGEA nr. 241 din 6 noiembrie 2020; LEGEA nr. 248 din 13 noiembrie 2020; LEGEA nr. 258 din 19 noiembrie 2020; LEGEA nr. 262 din 20 noiembrie 2020; LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020; ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 226 din 30 decembrie 2020.

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

TITLUL I

Dispoziții generale

CAP. I

Scopul și sfera de cuprindere a Codului fiscal

ART. 1

Scopul și sfera de cuprindere a Codului fiscal

(1) Prezentul cod stabilește: cadrul legal privind impozitele, taxele și contribuțiile sociale obligatorii prevăzute la art. 2 alin. (2), care sunt venituri ale bugetului de stat, bugetelor locale, bugetului asigurărilor sociale de stat, bugetului Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate, bugetului asigurărilor pentru șomaj și fondului de garantare pentru plata creanțelor salariale; contribuabilii care au obligația să plătească aceste impozite, taxe și contribuții sociale; modul de calcul și de plată a acestora; procedura de modificare a acestor impozite, taxe și contribuții sociale. De asemenea, autorizează Ministerul Finanțelor Publice să elaboreze norme metodologice, instrucțiuni și ordine în aplicarea prezentului cod și a legilor de ratificare a convențiilor de evitare a dublei impunerii în aplicare.

(2) Cadrul legal de administrare a impozitelor, taxelor și contribuțiilor sociale obligatorii reglementate de prezentul cod este stabilit prin Codul de procedură fiscală.

(3) Dacă orice prevedere a prezentului cod contravine unei prevederi a unui tratat la care România este parte, se aplică prevederea acelui tratat.

(4) Orice măsură de natură fiscală care constituie ajutor de stat se acordă potrivit dispozițiilor legale în vigoare privind ajutorul de stat.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

6. *Facilitățile fiscale de natura ajutorului de stat, așa cum acesta este definit la art. 2 alin. (1) lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2014 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 20/2015, cu modificările ulterioare, se acordă cu respectarea prevederilor naționale și comunitare în domeniul ajutorului de*

stat.

ART. 2

Impozitele, taxele și contribuțiile sociale obligatorii reglementate de Codul fiscal

(1) Impozitele și taxele reglementate prin prezentul cod sunt următoarele:

- a) impozitul pe profit;
- b) impozitul pe veniturile microîntreprinderilor;
- c) impozitul pe venit;
- d) impozitul pe veniturile obținute din România de nerezidenți;
- e) impozitul pe reprezentanțe;
- f) taxa pe valoarea adăugată;
- g) accizele;
- h) impozitele și taxele locale;
- i) impozitul pe construcții.

(2) Contribuțiile sociale obligatorii reglementate prin prezentul cod sunt următoarele:

- a) contribuțiile de asigurări sociale, datorate bugetului asigurărilor sociale de stat;
- b) contribuția de asigurări sociale de sănătate, datorată bugetului Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate;
- c) contribuția asiguratorie pentru muncă, datorată bugetului general consolidat.

(la 01-01-2018 Alineatul (2) din Articolul 2 , Capitolul I , Titlul I a fost modificat de Punctul 1, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

CAP. II

Aplicarea și modificarea Codului fiscal

ART. 3

Principiile fiscalității

Impozitele și taxele reglementate de prezentul cod se bazează pe următoarele principii:

- a) neutralitatea măsurilor fiscale în raport cu diferitele categorii de investitori și capitaluri, cu forma de proprietate, asigurând prin nivelul impunerii condiții egale investitorilor, capitalului român și străin;
- b) certitudinea impunerii, prin elaborarea de norme juridice clare, care să nu conducă la interpretări arbitrare, iar termenele, modalitatea și sumele de plată să fie precis stabilite pentru

fiecare plătitor, respectiv aceștia să poată urmări și înțelege sarcina fiscală ce le revine, precum și să poată determina influența deciziilor lor de management financiar asupra sarcinii lor fiscale;

c) justetea impunerii sau echitatea fiscală asigură ca sarcina fiscală a fiecărui contribuabil să fie stabilită pe baza puterii contributive, respectiv în funcție de mărimea veniturilor sau a proprietăților acestuia;

d) eficiența impunerii asigură niveluri similare ale veniturilor bugetare de la un exercițiu bugetar la altul prin menținerea randamentului impozitelor, taxelor și contribuțiilor în toate fazele ciclului economic, atât în perioadele de avânt economic, cât și în cele de criză;

e) predictibilitatea impunerii asigură stabilitatea impozitelor, taxelor și contribuțiilor obligatorii, pentru o perioadă de timp de cel puțin un an, în care nu pot interveni modificări în sensul majorării sau introducerii de noi impozite, taxe și contribuții obligatorii.

ART. 4

Modificarea și completarea Codului fiscal

(1) Prezentul cod se modifică și se completează prin lege, care intră în vigoare în termen de minimum 6 luni de la publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) În cazul în care prin lege se introduc impozite, taxe sau contribuții obligatorii noi, se majorează cele existente, se elimină sau se reduc facilități existente, acestea vor intra în vigoare cu data de 1 ianuarie a fiecărui an și vor rămâne nemodificate cel puțin pe parcursul aceluși an.

(3) În situația în care modificările și/sau completările se adoptă prin ordonanțe, se pot prevedea termene mai scurte de intrare în vigoare, dar nu mai puțin de 15 zile de la data publicării, cu excepția situațiilor prevăzute la alin. (2).

(4) Fac excepție de la prevederile alin. (1) și (2) modificările care decurg din angajamentele internaționale ale României.

ART. 5

Norme metodologice, instrucțiuni și ordine

(1) Ministerul Finanțelor Publice are atribuția elaborării normelor necesare pentru aplicarea unitară a prezentului cod.

(2) În înțelesul prezentului cod, prin norme se înțelege norme metodologice, instrucțiuni și ordine.

(3) Normele metodologice sunt aprobate de Guvern, prin hotărâre, și sunt publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(4) Ordinele și instrucțiunile pentru aplicarea unitară a prezentului cod se emit de ministrul finanțelor publice și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Ordinele și instrucțiunile referitoare la proceduri de administrare a impozitelor și taxelor reglementate de prezentul cod, datorate bugetului general consolidat, cu excepția bugetelor locale, se emit de președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală, denumită în continuare A.N.A.F., și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Ordinele și instrucțiunile referitoare la proceduri de administrare a impozitelor și taxelor locale, reglementate de prezentul cod, se aprobă prin ordin comun al ministrului finanțelor publice și al ministrului dezvoltării regionale și administrației publice.

(5) Sub sancțiunea nulității absolute, instituțiile publice din subordinea Guvernului, altele decât Ministerul Finanțelor Publice, nu pot elabora și emite norme care să aibă legătură cu prevederile prezentului cod, cu excepția celor prevăzute în prezentul cod.

(6) Anual, Ministerul Finanțelor Publice colectează și sistematizează toate normele în vigoare având legătură cu prevederile prezentului cod și publică această colecție oficială.

ART. 6

Aplicarea unitară a legislației

Aplicarea unitară a prezentului cod și a legislației subsecvente acestuia se asigură prin Comisia fiscală centrală constituită potrivit Codului de procedură fiscală.

CAP. III

Definiții

ART. 7

Definiții ale termenilor comuni

În înțelesul prezentului cod, cu excepția titlurilor VII și VIII, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

1. activitate dependentă - orice activitate desfășurată de o persoană fizică într-o relație de angajare generatoare de venituri;

2. activitate dependentă la funcția de bază - orice activitate desfășurată în baza unui contract individual de muncă sau a unui statut special prevăzut de lege, declarată angajatorului ca funcție de bază de către angajat; în cazul în care activitatea se desfășoară pentru mai mulți angajatori, angajatul este obligat să declare numai angajatorului ales că locul respectiv este locul unde exercită funcția pe care o consideră de bază;

3. activitate independentă - orice activitate desfășurată de către o persoană fizică în scopul obținerii de venituri, care îndeplinește cel puțin 4 dintre următoarele criterii:

3.1. persoana fizică dispune de libertatea de alegere a locului și a modului de desfășurare a activității, precum și a programului de lucru;

3.2. persoana fizică dispune de libertatea de a desfășura activitatea pentru mai mulți clienți;

3.3. riscurile inerente activității sunt asumate de către persoana fizică ce desfășoară activitatea;

3.4. activitatea se realizează prin utilizarea patrimoniului persoanei fizice care o desfășoară;

3.5. activitatea se realizează de persoana fizică prin utilizarea capacității intelectuale și/sau a prestației fizice a acesteia, în funcție de specificul activității;

3.6. persoana fizică face parte dintr-un corp/ordin profesional cu rol de reprezentare, reglementare și supraveghere a profesiei desfășurate, potrivit actelor normative speciale care reglementează organizarea și exercitarea profesiei respective;

3.7. persoana fizică dispune de libertatea de a desfășura activitatea direct, cu personal angajat sau prin colaborare cu terțe persoane în condițiile legii;

NORMĂ 06/01/2016 din data 2016-01-06

1. (1) În aplicarea prevederilor art. 7 pct. 3 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare (Codul fiscal), se are în vedere ca raportul juridic încheiat între părți să conțină, în mod obligatoriu, clauze contractuale clare privind obiectul contractului, drepturile și obligațiile părților, astfel încât să nu rezulte existența unei relații de subordonare, ci libertatea persoanei fizice de a dispune în ceea ce privește

desfășurarea activității. La încadrarea unei activități ca activitate independentă, părțile vor avea în vedere ca raportul juridic încheiat să reflecte conținutul economic real al tranzacției/activității.

(2) Criteriul privind libertatea persoanei de a alege locul, modul de desfășurare a activității, precum și programul de lucru este îndeplinit atunci când cele trei componente ale sale sunt îndeplinite cumulativ. În raportul juridic părțile pot conveni asupra datei, locului și programului de lucru în funcție de specificul activității și de celelalte activități pe care prestatorul le desfășoară.

(3) Persoana fizică dispune de libertatea de a desfășura activitatea chiar și pentru un singur client, dacă nu există o clauză de exclusivitate în desfășurarea activității.

(4) Riscurile asumate de prestator pot fi de natură profesională și economică, cum ar fi: incapacitatea de adaptare la timp și cu cele mai mici costuri la variațiile mediului economico-social, variabilitatea rezultatului economic, deteriorarea situației financiare, în funcție de specificul activității.

(5) În desfășurarea activității persoana fizică utilizează predominant bunurile din patrimoniu

4. autoritate fiscală centrală - Ministerul Finanțelor Publice, instituție cu rolul de a coordona aplicarea unitară a prevederilor legislației fiscale;

5. autoritate fiscală competentă - Ministerul Finanțelor Publice și serviciile de specialitate ale autorităților administrației publice locale, după caz, care au responsabilități fiscale;

6. centrul intereselor vitale - locul de care relațiile personale și economice ale persoanei fizice sunt mai apropiate. În analiza relațiilor personale se va acorda atenție familiei soțului/soției, copilului/copiilor, persoanelor aflate în întreținerea persoanei fizice și care sosesc în România împreună cu aceasta, calitatea de membru într-o organizație caritabilă, religioasă, participarea la activități culturale sau de altă natură. În analiza relațiilor economice se va acorda atenție dacă persoana este angajat al unui angajator român, dacă este implicată într-o activitate de afaceri în România, dacă deține proprietăți imobiliare în România, conturi la bănci în România, carduri de credit/debit la bănci în România;

7. contract de leasing financiar - orice contract de leasing care îndeplinește cel puțin una dintre următoarele condiții:

a) riscurile și beneficiile dreptului de proprietate asupra bunului care face obiectul leasingului sunt transferate utilizatorului la momentul la care contractul de leasing produce efecte;

b) contractul de leasing prevede expres transferul dreptului de proprietate asupra bunului ce face obiectul leasingului către utilizator la momentul expirării contractului;

c) utilizatorul are opțiunea de a cumpăra bunul la momentul expirării contractului, iar valoarea reziduală exprimată în procente este mai mică sau egală cu diferența dintre durata normală de funcționare maximă și durata contractului de leasing, raportată la durata normală de funcționare maximă, exprimată în procente;

d) perioada de leasing depășește 80% din durata normală de funcționare maximă a bunului care face obiectul leasingului; în înțelesul acestei definiții, perioada de leasing include orice perioadă pentru care contractul de leasing poate fi prelungit;

e) valoarea totală a ratelor de leasing, mai puțin cheltuielile accesorii, este mai mare sau egală cu valoarea de intrare a bunului;

8. contract de leasing operațional - orice contract de leasing încheiat între locator și locatar, care transferă locatarului riscurile și beneficiile dreptului de proprietate, mai puțin riscul de valorificare a bunului la valoarea reziduală, și care nu îndeplinește niciuna dintre condițiile prevăzute la pct. 7 lit. b)-e); riscul de valorificare a bunului la valoarea reziduală există atunci când opțiunea de cumpărare nu este exercitată la începutul contractului sau când contractul de leasing prevede expres restituirea bunului la momentul expirării contractului;

9. comision - orice plată în bani sau în natură efectuată către un broker, un agent comisionar general sau către orice persoană asimilată unui broker sau unui agent comisionar general, pentru serviciile de intermediere efectuate în legătură cu o operațiune economică;

10. contribuții sociale obligatorii - prelevare obligatorie realizată în baza legii, care are ca scop protecția persoanelor fizice obligate a se asigura împotriva anumitor riscuri sociale, în schimbul cărora aceste persoane beneficiază de drepturile acoperite de respectiva prelevare;

11. dividend - o distribuire în bani sau în natură, efectuată de o persoană juridică unui participant, drept consecință a deținerii unor titluri de participare la acea persoană juridică, exceptând următoarele:

a) o distribuire de titluri de participare noi sau majorarea valorii nominale a titlurilor de participare existente, ca urmare a unei operațiuni de majorare a capitalului social, potrivit legii;

b) o distribuire efectuată în legătură cu dobândirea/răscumpărarea titlurilor de participare proprii de către persoana juridică;

c) o distribuire în bani sau în natură, efectuată în legătură cu lichidarea unei persoane juridice;

d) o distribuire în bani sau în natură, efectuată cu ocazia reducerii capitalului social, potrivit legii;

e) o distribuire de prime de emisiune, proporțional cu partea ce îi revine fiecărui participant;

f) o distribuire de titluri de participare în legătură cu operațiuni de reorganizare, prevăzute la art. 32 și 33.

Se consideră dividende din punct de vedere fiscal și se supun aceluiași regim fiscal ca veniturile din dividende:

(i) câștigurile obținute de persoanele fizice din deținerea de titluri de participare, definite de legislația în materie, la organisme de plasament colectiv;

(ii) veniturile în bani și în natură distribuite de societățile agricole, cu personalitate juridică, constituite potrivit legislației în materie, unui participant la societatea respectivă drept consecință a deținerii părților sociale;

12. dobânda - orice sumă ce trebuie plătită sau primită pentru utilizarea banilor, indiferent dacă trebuie să fie plătită sau primită în cadrul unei datorii, în legătură cu un depozit sau în conformitate cu un contract de leasing financiar, vânzare cu plata în rate sau orice vânzare cu plata amânată;

13. dreptul de autor și drepturile conexe - constituie obiect al acestora operele originale de creație intelectuală în domeniul literar, artistic sau științific, oricare ar fi modalitatea de creație, modul sau forma de exprimare și independent de valoarea și destinația lor, operele derivate care au fost create plecând de la una sau mai multe opere preexistente, precum și drepturile conexe dreptului de autor și drepturile sui-generis, potrivit prevederilor Legii nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, cu modificările și completările ulterioare;

14. entitate transparentă fiscal, cu/fără personalitate juridică - orice asocieră, asocieră în participațiune, asocieri în baza contractelor de exploatare în participație, grup de interes economic, societate civilă sau altă entitate care nu este persoană impozabilă distinctă, fiecare

asociat/participant fiind subiect de impunere în înțelesul impozitului pe profit sau pe venit, după caz;

15. franciza - un sistem de comercializare a produselor și/sau al serviciilor și/sau al tehnologiilor, bazat pe o colaborare continuă între persoanele fizice sau juridice independente din punct de vedere juridic și financiar, prin care o persoană, denumită francizor, acordă altei persoane, denumită francizat, dreptul și impune obligația de a exploata o afacere în conformitate cu conceptul francizorului; acest drept autorizează și obligă pe francizat, în schimbul unei contribuții financiare directe sau indirecte, să utilizeze mărcile de produse și/sau de servicii, alte drepturi de proprietate intelectuală sau industrială protejate, know-how-ul, drepturile de autor, precum și însemne ale comercianților, beneficiind de un aport continuu de asistență comercială și/sau tehnică din partea francizorului, în cadrul și pe durata contractului de franciză încheiat între părți în acest scop;

(la 14-10-2019 Punctul 15. din Articolul 7 , Capitolul III , Titlul I a fost modificat de Articolul II din LEGEA nr. 179 din 10 octombrie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 829 din 11 octombrie 2019)

16. impozitul pe profit amânat - impozitul plătabil/recuperabil în perioadele viitoare în legătură cu diferențele temporare impozabile/deductibile dintre valoarea contabilă a unui activ sau a unei datorii și valoarea fiscală a acestora;

17. know-how - orice informație cu privire la o experiență industrială, comercială sau științifică care este necesară pentru fabricarea unui produs sau pentru aplicarea unui proces existent și a cărei dezvoltare către alte persoane nu este permisă fără autorizația persoanei care a furnizat această informație; în măsura în care provine din experiență, know-how-ul reprezintă ceea ce un producător nu poate ști din simpla examinare a produsului și din simpla cunoaștere a progresului tehnicii;

18. locul conducerii efective - locul în care, dacă nu se demonstrează altfel, persoana juridică străină realizează operațiuni care corespund unor scopuri economice, reale și de substanță și unde este îndeplinită cel puțin una dintre următoarele condiții:

a) deciziile economico-strategice necesare pentru conducerea activității persoanei juridice străine în ansamblul său se iau în România de către directorii executivi/membrii consiliului de administrație; sau

b) cel puțin 50% din directorii executivi/membrii consiliului de administrație ai persoanei juridice străine sunt rezidenți;

(la 01-01-2021 Punctul 18. din Articolul 7 , Capitolul III , Titlul I a fost modificat de Punctul 1, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

19. metoda creditului fiscal - o diminuare a impozitului pe venit sau a impozitului pe profit cu suma impozitului plătit în alt stat, conform convențiilor de evitare a dublei impuneri;

20. metoda scutirii - scutirea de impozit a venitului sau profitului obținut în alt stat, luând în considerare acel venit sau profit pentru determinarea cotei de impozit aplicabile pentru venitul/profitul total obținut, cota de impozit determinată aplicându-se numai asupra venitului/profitului rămas după deducerea venitului/profitului obținut în acel alt stat, conform convenției pentru evitarea dublei impuneri aplicabile;

21. mijloc fix - orice imobilizare corporală, care este deținută pentru a fi utilizată în producția sau livrarea de bunuri ori în prestarea de servicii, pentru a fi închiriată terților sau în scopuri administrative, dacă are o durată normală de utilizare mai mare de un an și o valoare egală sau mai mare decât limita stabilită prin hotărâre a Guvernului;

22. nerezident - orice persoană juridică străină, orice persoană fizică nerezidentă și orice alte entități străine, inclusiv organisme de plasament colectiv în valori mobiliare fără personalitate juridică, care nu sunt înregistrate în România, potrivit legii;

23. operațiuni cu instrumente financiare - orice transfer, exercitare sau executare a unui instrument financiar, definit de legislația în materie din statul în care a fost emis, indiferent de piața/locul de tranzacționare unde are loc operațiunea;

24. organizație nonprofit - orice asociație, fundație, casă de ajutor reciproc sau federație înființată în România, în conformitate cu legislația în vigoare, dar numai dacă veniturile și activele asociației, casei de ajutor reciproc, fundației sau federației sunt utilizate pentru o activitate de interes general, comunitar sau fără scop patrimonial;

25. participant - orice persoană care este proprietarul unui titlu de participare;

26. persoane afiliate - o persoană este afiliată dacă relația ei cu altă persoană este definită de cel puțin unul dintre următoarele cazuri:

a) o persoană fizică este afiliată cu altă persoană fizică dacă acestea sunt soț/soție sau rude până la gradul al III-lea inclusiv;

b) o persoană fizică este afiliată cu o persoană juridică dacă persoana fizică deține, în mod direct sau indirect, inclusiv deținerile persoanelor afiliate, minimum 25% din valoarea/numărul titlurilor de participare sau al drepturilor de vot ale unei persoane juridice ori dacă controlează în mod efectiv persoana juridică;

c) o persoană juridică este afiliată cu altă persoană juridică dacă cel puțin aceasta deține, în mod direct sau indirect, inclusiv deținerile persoanelor afiliate, minimum 25% din valoarea/numărul titlurilor de participare sau al drepturilor de vot la cealaltă persoană juridică ori dacă controlează în mod efectiv acea persoană juridică;

d) o persoană juridică este afiliată cu altă persoană juridică dacă o persoană deține, în mod direct sau indirect, inclusiv deținerile persoanelor sale afiliate, minimum 25% din valoarea/numărul titlurilor de participare sau al drepturilor de vot atât la prima persoană juridică, cât și la cea de-a doua ori dacă le controlează în mod efectiv;

(la 24-12-2020 Litera d) din Punctul 26. , Articolul 7 , Capitolul III , Titlul I a fost modificată de Punctul 1, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

Între persoane afiliate, prețul la care se transferă bunurile corporale sau necorporale ori se prestează servicii reprezintă preț de transfer;

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

2. (1) În scopul aplicării prevederilor art. 7 pct. 26 din Codul fiscal, se consideră că o persoană controlează în mod efectiv o persoană juridică dacă se stabilește faptul că, atât din punct de vedere factual cât și legal, prin utilizarea informațiilor și/sau a documentelor, administratorul/personalul de conducere, are capacitatea de decizie asupra activității persoanei

juridice vizate, prin încheierea de tranzacții cu alte persoane juridice care sunt sub controlul aceluiași administrator/personal de conducere sau că persoana de conducere din cadrul persoanei juridice este acționar sau administrator în cadrul persoanei juridice vizate.

Pentru justificarea controlului exercitat în mod efectiv sunt luate în considerare contractele încheiate între persoanele vizate, drepturile atribuite prin: acte constitutive ale persoanelor juridice, procuri, contracte de muncă sau de prestări de servicii.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

1.

(2) Prevederile art. 7 pct. 26 lit. d) din Codul fiscal

stabilesc o relație de afiliere între două persoane juridice pentru cazul în care o persoană terță deține, în mod direct sau indirect, inclusiv deținerile persoanelor sale afiliate, minimum 25% din valoarea/numărul titlurilor de participare sau al drepturilor de vot atât la prima persoană juridică, cât și la cea de-a doua.

27. persoană fizică nerezidentă - orice persoană fizică ce nu îndeplinește condițiile prevăzute la pct. 28, precum și orice persoană fizică cetățean străin cu statut diplomatic sau consular în România, cetățean străin care este funcționar ori angajat al unui organism internațional și interguvernamental înregistrat în România, cetățean străin care este funcționar sau angajat al unui stat străin în România și membrii familiilor acestora;

28. persoană fizică rezidentă - orice persoană fizică ce îndeplinește cel puțin una dintre următoarele condiții:

a) are domiciliul în România;

b) centrul intereselor vitale ale persoanei este amplasat în România;

c) este prezentă în România pentru o perioadă sau mai multe perioade care depășesc în total 183 de zile, pe parcursul oricărui interval de 12 luni consecutive, care se încheie în anul calendaristic vizat;

d) este cetățean român care lucrează în străinătate, ca funcționar sau angajat al României într-un stat străin;

29. persoană juridică română - orice persoană juridică ce a fost înființată și funcționează în conformitate cu legislația României;

30. persoană juridică înființată potrivit legislației europene - orice persoană juridică constituită în condițiile și prin mecanismele prevăzute de reglementările europene;

31. persoană juridică străină - orice persoană juridică ce nu este persoană juridică română și orice persoană juridică înființată potrivit legislației europene care nu are sediul social în România;

32. preț de piață - suma care ar fi plătită de un client independent unui furnizor independent în același moment și în același loc, pentru același bun sau serviciu ori pentru unul similar, în condiții de concurență loială;

33. principiul valorii de piață - atunci când condițiile stabilite sau impuse în relațiile comerciale sau financiare între două persoane afiliate diferă de acelea care ar fi existat între persoane independente, orice profituri care în absența condițiilor respective ar fi fost realizate de una dintre persoane, dar nu au fost realizate de aceasta din cauza condițiilor respective, pot fi incluse în profiturile acelei persoane și impozitate corespunzător;

34. profesii liberale - acele ocupații exercitate pe cont propriu de persoane fizice, potrivit actelor normative speciale care reglementează organizarea și exercitarea profesiei respective;

35. proprietate imobiliară - orice teren, clădire sau altă construcție ridicată ori încorporată într-un teren;

36. redevență:

(1) Se consideră redevență plățile de orice natură primite pentru folosirea ori dreptul de folosință al oricăruia dintre următoarele:

a) drept de autor asupra unei lucrări literare, artistice sau științifice, inclusiv asupra filmelor, benzilor pentru emisiunile de radio sau de televiziune, precum și efectuarea de înregistrări audio, video;

b) dreptul de a efectua înregistrări audio, video, respectiv spectacole, emisiuni, evenimente sportive sau altele similare, și dreptul de a le transmite sau retransmite către public, direct sau indirect, indiferent de modalitatea tehnică de transmitere - inclusiv prin cablu, satelit, fibre optice sau tehnologii similare;

c) orice brevet, invenție, inovație, licență, marcă de comerț sau de fabrică, franciză, proiect, desen, model, plan, schiță, formulă secretă sau procedeu de fabricație ori software;

d) orice echipament industrial, comercial sau științific, container, cablu, conductă, satelit, fibră optică sau tehnologii similare;

e) orice know-how;

f) numele sau imaginea oricărei persoane fizice sau alte drepturi similare referitoare la o persoană fizică.

(2) Nu se consideră redevență în sensul prezentei legi:

a) plățile pentru achiziționarea integrală a oricărei proprietăți sau a oricărui drept de proprietate asupra tuturor elementelor menționate la alin. (1);

b) plățile pentru achizițiile de software destinate exclusiv operării respectivului software, inclusiv pentru instalarea, implementarea, stocarea, personalizarea sau actualizarea acestuia;

c) plățile pentru achiziționarea integrală a unui drept de autor asupra unui software sau a unui drept limitat de a-l copia exclusiv în scopul folosirii acestuia de către utilizator sau în scopul vânzării acestuia în cadrul unui contract de distribuție;

d) plățile pentru obținerea drepturilor de distribuție a unui produs sau serviciu, fără a da dreptul la reproducere;

e) plățile pentru accesul la sateliți prin închirierea de transpondere sau pentru utilizarea unor cabluri ori conducte pentru transportul energiei, gazelor sau petrolului, în situația în care clientul nu se află în posesia transponderelor, cablurilor, conductelor, fibrelor optice sau unor tehnologii similare;

f) plățile pentru utilizarea serviciilor de telecomunicații din acordurile de roaming, a frecvențelor radio, a comunicațiilor electronice între operatori;

37. rezident - orice persoană juridică română, orice persoană juridică străină având locul de exercitare a conducerii efective în România, orice persoană juridică cu sediul social în România, înființată potrivit legislației europene sau orice persoană fizică rezidentă. Rezidentul are obligație fiscală integrală în România, fiind contribuabil supus impozitării în România pentru veniturile mondiale obținute din orice sursă, atât din România cât și din afara României, conform prevederilor prezentei legi și ale tratatelor în vigoare încheiate de România;

(la 01-01-2021 Punctul 37. din Articolul 7 , Capitolul III , Titlul I a fost modificat de Punctul 1, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

38. România - teritoriul de stat al României, inclusiv marea sa teritorială și spațiul aerian de deasupra teritoriului și mării teritoriale, asupra cărora România își exercită suveranitatea, precum și zona contiguă, platoul continental și zona economică exclusivă, asupra cărora România își exercită drepturile suverane și jurisdicția în conformitate cu legislația sa și potrivit normelor și principiilor dreptului internațional;

39. stock option plan - un program inițiat în cadrul unei persoane juridice prin care se acordă angajaților, administratorilor și/sau directorilor acesteia sau ai persoanelor juridice afiliate ei, prevăzute la pct. 26 lit. c) și d), dreptul de a achiziționa la un preț preferențial sau de a primi cu titlu gratuit un număr determinat de titluri de participare, definite potrivit pct. 40, emise de entitatea respectivă.

Pentru calificarea unui program ca fiind stock option plan, programul respectiv trebuie să cuprindă o perioadă minimă de un an între momentul acordării dreptului și momentul exercitării acestuia (achiziționării titlurilor de participare);

(la 01-01-2017 Punctul 39. din Articolul 7 , Capitolul III , Titlul I a fost modificat de Punctul 1, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 84 din 16 noiembrie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 977 din 06 decembrie 2016)

40. titlu de participare - orice acțiune sau altă parte socială într-o societate în nume colectiv, societate în comandită simplă, societate pe acțiuni, societate în comandită pe acțiuni, societate cu răspundere limitată sau într-o altă persoană juridică ori deținerile la un fond de investiții;

(la 24-12-2020 Punctul 40. din Articolul 7 , Capitolul III , Titlul I a fost modificat de Punctul 1, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

41. titlu de valoare - orice titlu de participare și orice instrumente financiare calificate astfel prin legislația în materie din statul în care au fost emise;

42. transfer - orice vânzare, cesiune sau înstrăinare a dreptului de proprietate, schimbul unui drept de proprietate cu servicii ori cu un alt drept de proprietate, precum și transferul masei patrimoniale fiduciare în cadrul operațiunii de fiducie potrivit Codului civil;

43. transport internațional - orice activitate de transport pasageri sau bunuri efectuat de o întreprindere în trafic internațional, precum și activitățile auxiliare, strâns legate de această operare și care nu constituie activități separate de sine stătătoare. Nu reprezintă transport

internațional cazurile în care transportul este operat exclusiv între locuri aflate pe teritoriul României;

44. valoarea fiscală reprezintă:

a) valoarea de înregistrare în patrimoniu, potrivit reglementărilor contabile aplicabile - pentru active și pasive, altele decât cele menționate la lit. b)-d);

b) valoarea de achiziție sau de aport, utilizată pentru calculul profitului impozabil - pentru titlurile de participare. În valoarea fiscală se includ și evaluările înregistrate potrivit reglementărilor contabile aplicabile. Valoarea de aport se determină în funcție de modalitățile de constituire a capitalului social, categoria activelor aduse ca aport sau modalitatea de impozitare a aportului, potrivit normelor metodologice;

c) costul de achiziție, de producție sau valoarea de piață a mijloacelor fixe dobândite cu titlu gratuit ori constituite ca aport, la data intrării în patrimoniul contribuabilului, utilizată pentru calculul amortizării fiscale, după caz - pentru mijloace fixe amortizabile și terenuri. În valoarea fiscală se includ și reevaluările contabile efectuate potrivit legii. În cazul în care se efectuează reevaluări ale mijloacelor fixe amortizabile care determină o descreștere a valorii acestora sub costul de achiziție, de producție sau al valorii de piață a mijloacelor fixe dobândite cu titlu gratuit ori constituite ca aport, după caz, valoarea fiscală rămasă neamortizată a mijloacelor fixe amortizabile se recalculează până la nivelul celei stabilite pe baza costului de achiziție, de producție sau a valorii de piață a mijloacelor fixe dobândite cu titlu gratuit ori constituite ca aport, după caz. În situația reevaluării terenurilor care determină o descreștere a valorii acestora sub costul de achiziție sau sub valoarea de piață a celor dobândite cu titlu gratuit ori constituite ca aport, după caz, valoarea fiscală este costul de achiziție sau valoarea de piață a celor dobândite cu titlu gratuit ori constituite ca aport, după caz;

d) valoarea deductibilă la calculul profitului impozabil - pentru provizioane și rezerve;

e) valoarea de achiziție sau de aport utilizată pentru calculul câștigului sau al pierderii, în înțelesul impozitului pe venit - pentru titlurile de valoare.

În cazul titlurilor de valoare primite sub forma avantajelor de către contribuabilii care obțin venituri din salarii și asimilate salariilor, altele decât cele dobândite în cadrul sistemului stock options plan, valoarea fiscală este valoarea de piață la momentul dobândirii titlurilor de valoare;

45. valoarea fiscală pentru contribuabilii care aplică reglementările contabile conforme cu standardele internaționale de raportare financiară reprezintă și:

a) pentru imobilizările necorporale, în valoarea fiscală se includ și reevaluările efectuate potrivit reglementărilor contabile. În cazul în care se efectuează reevaluări ale imobilizărilor necorporale care determină o descreștere a valorii acestora sub valoarea rămasă neamortizată stabilită în baza valorii de înregistrare în patrimoniu, valoarea fiscală rămasă neamortizată a imobilizărilor necorporale se recalculează până la nivelul celei stabilite pe baza valorii de înregistrare în patrimoniu;

b) în cazul în care se trece de la modelul reevaluării la modelul bazat pe cost, în valoarea fiscală a activelor și pasivelor stabilită potrivit regulilor prevăzute la pct. 44, cu excepția mijloacelor fixe amortizabile și a terenurilor, nu se include actualizarea cu rata inflației;

c) în cazul în care se trece de la modelul reevaluării la modelul bazat pe cost, din valoarea fiscală a mijloacelor fixe amortizabile și a terenurilor se scad reevaluările efectuate potrivit reglementărilor contabile și se include actualizarea cu rata inflației;

d) pentru proprietățile imobiliare clasificate ca investiții imobiliare, valoarea fiscală este reprezentată de costul de achiziție, de producție sau de valoarea de piață a investițiilor imobiliare dobândite cu titlu gratuit ori constituite ca aport la data intrării în patrimoniul contribuabilului,

utilizată pentru calculul amortizării fiscale, după caz. În valoarea fiscală se includ și evaluările efectuate potrivit reglementărilor contabile. În cazul în care se efectuează evaluări ale investițiilor imobiliare care determină o descreștere a valorii acestora sub valoarea rămasă neamortizată stabilită în baza costului de achiziție/producție sau valorii de piață a investițiilor imobiliare dobândite cu titlu gratuit ori constituite ca aport, valoarea fiscală rămasă neamortizată a investițiilor imobiliare se recalculează până la nivelul celei stabilite pe baza costului de achiziție/producție sau valorii de piață, după caz, a investițiilor imobiliare;

e) pentru mijloacele fixe amortizabile clasificate ca active biologice, valoarea fiscală este reprezentată de costul de achiziție, de producție sau de valoarea de piață în cazul celor dobândite cu titlu gratuit ori constituite ca aport la data intrării în patrimoniul contribuabilului, după caz, utilizată pentru calculul amortizării fiscale. În valoarea fiscală se includ și evaluările efectuate potrivit reglementărilor contabile. În cazul în care se efectuează evaluări ale activelor biologice care determină o descreștere a valorii acestora sub valoarea rămasă neamortizată stabilită în baza costului de achiziție/producție sau valorii de piață în cazul celor dobândite cu titlu gratuit ori constituite ca aport, valoarea fiscală rămasă neamortizată a activelor biologice se recalculează până la nivelul celei stabilite pe baza costului de achiziție/producție sau a valorii de piață, după caz;

46. reținere la sursă numită și reținere prin stopaj la sursă - metodă de colectare a impozitelor și contribuțiilor sociale obligatorii prin care plătitorii de venituri au obligația, potrivit legii, de a le calcula, reține, declara și plăti;

47. impozite și contribuții sociale obligatorii cu reținere la sursă sau reținute prin stopaj la sursă - acele impozite și contribuții sociale reglementate în prezentul cod pentru care plătitorii de venituri au obligația să aplice metoda privind reținerea la sursă sau reținerea prin stopaj la sursă.

48. unitate locală de cult - unitate cu personalitate juridică, parte componentă a structurii organizatorice locale a unui cult religios, potrivit legii și statutelor/codurilor canonice proprii, care obține venituri, în conformitate cu legea de organizare și funcționare, și conduce contabilitatea în partidă simplă, în conformitate cu reglementările contabile aplicabile.

(la 04-04-2020 Articolul 7 din Capitolul III , Titlul I a fost completat de Punctul 1, Articolul II din LEGEA nr. 32 din 31 martie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 271 din 01 aprilie 2020)

ART. 8

Definiția sediului permanent

(1) În înțelesul prezentului cod, sediul permanent este un loc prin care se desfășoară integral sau parțial activitatea unui nerezident, fie direct, fie printr-un agent dependent. La definirea sediului permanent se au în vedere comentariile de la art. 5 "Sediul permanent" din modelul convenției de evitare a dublei impuneri al Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică.

(2) Un sediu permanent presupune un loc de conducere, o sucursală, un birou, o fabrică, un magazin, un atelier, precum și o mină, un puț de țitei sau de gaze, o carieră sau alte locuri de extracție a resurselor naturale, precum și locul în care continuă să se desfășoare o activitate cu activele și pasivele unei persoane juridice române care intră într-un proces de reorganizare prevăzut la art. 33.

(3) Un sediu permanent presupune un șantier de construcții, un proiect de construcție, un ansamblu sau montaj ori activități de supervizare legate de acestea, numai dacă șantierul, proiectul sau activitățile durează mai mult de 6 luni.

(4) Prin excepție de la prevederile alin. (1)-(3), un sediu permanent nu presupune următoarele:

a) folosirea unei instalații numai în scopul depozitării sau al expunerii produselor ori bunurilor ce aparțin nerezidentului;

b) menținerea unui stoc de produse sau bunuri ce aparțin unui nerezident numai în scopul de a fi depozitate sau expuse;

c) menținerea unui stoc de produse sau bunuri ce aparțin unui nerezident numai în scopul de a fi procesate de către o altă persoană;

d) vânzarea de produse sau bunuri ce aparțin unui nerezident, care au fost expuse în cadrul unor expoziții sau târguri fără caracter permanent ori ocazionale, dacă produsele ori bunurile sunt vândute nu mai târziu de o lună după încheierea târgului sau a expoziției;

e) păstrarea unui loc fix de activitate numai în scopul achiziționării de produse sau bunuri ori culegerii de informații pentru un nerezident;

f) păstrarea unui loc fix de activitate numai în scopul desfășurării de activități cu caracter pregătitor sau auxiliar de către un nerezident;

g) păstrarea unui loc fix de activitate numai pentru o combinație a activităților prevăzute la lit. a)-f), cu condiția ca întreaga activitate desfășurată în locul fix să fie de natură pregătitoare sau auxiliară.

(5) Prin excepție de la prevederile alin. (1) și (2), un nerezident este considerat a avea un sediu permanent în România, în ceea ce privește activitățile pe care o persoană, alta decât un agent cu statut independent, le întreprinde în numele nerezidentului, dacă persoana acționează în România în numele nerezidentului și dacă este îndeplinită una dintre următoarele condiții:

a) persoana este autorizată și exercită în România autoritatea de a încheia contracte în numele nerezidentului, cu excepția cazurilor în care activitățile respective sunt limitate la cele prevăzute la alin. (4) lit. a)-f);

b) persoana menține în România un stoc de produse sau bunuri din care livrează produse sau bunuri în numele nerezidentului.

(6) Un nerezident nu se consideră că are un sediu permanent în România dacă doar desfășoară activitate în România prin intermediul unui broker, agent, comisionar general sau al unui agent intermediar având un statut independent, în cazul în care această activitate este activitatea obișnuită a agentului, conform descrierii din documentele constitutive. Dacă activitățile unui astfel de agent sunt desfășurate integral sau aproape integral în numele nerezidentului, iar în relațiile comerciale și financiare dintre nerezident și agent există condiții diferite de acelea care ar exista între persoane independente, agentul nu se consideră ca fiind agent cu statut independent.

(7) Un nerezident nu se consideră că are un sediu permanent în România numai dacă acesta controlează sau este controlat de un rezident ori de o persoană ce desfășoară o activitate în România prin intermediul unui sediu permanent sau altfel.

(8) Persoanele juridice române, persoanele fizice rezidente, precum și persoanele juridice străine care desfășoară activitate în România printr-un sediu permanent/sediu permanent desemnat, beneficiare ale unor prestări de servicii de natura activităților de lucrări de construcții, montaj, supraveghere, consultanță, asistență tehnică și orice alte activități, executate de persoane

juridice străine sau fizice nerezidente pe teritoriul României, au obligația să înregistreze contractele încheiate cu acești parteneri la organele fiscale competente, potrivit procedurii instituite prin ordin al președintelui A.N.A.F. Contractele încheiate pentru activități desfășurate în afara teritoriului României nu fac obiectul înregistrării potrivit prezentei dispoziții. Pentru încadrarea ca sediu permanent a unui șantier de construcții sau a unui proiect de construcție, ansamblu ori montaj sau a activităților de supraveghere legate de acestea și a altor activități similare se vor avea în vedere data de începere a activității din contractele încheiate sau orice alte informații ce probează începerea activității. Perioadele consumate pentru realizarea unor contracte conexe care sunt legate în mod direct cu primul contract ce a fost executat se adaugă la perioada care s-a consumat la realizarea contractului de bază.

(9) În înțelesul prezentului cod, sediul permanent al unei persoane fizice se consideră a fi baza fixă.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

SECȚIUNEA a 3-a

Definiția sediului permanent

3. (1) *În aplicarea prevederilor art. 8 din Codul fiscal, sintagma "loc prin care se desfășoară integral sau parțial activitatea" acoperă orice fel de clădiri, echipamente sau instalații utilizate pentru desfășurarea activității nerezidentului, indiferent dacă acestea sunt ori nu utilizate exclusiv în acest scop. Un loc de activitate există și dacă nerezidentul dispune doar de un spațiu, nefiind necesare clădiri pentru desfășurarea activității sale. Nu este important dacă clădirile, echipamentele sau instalațiile sunt deținute în proprietate, sunt închiriate ori se găsesc în alt fel la dispoziția nerezidentului. Un loc de activitate poate fi constituit de o tarabă în piață sau poate fi situat în clădirea unei alte societăți, atunci când un nerezident are în permanență la dispoziție clădirea sau părți ale acesteia.*

(2) *Este suficient ca un nerezident să aibă la dispoziția sa un spațiu utilizat pentru activități economice pentru ca acesta să constituie un loc de activitate, nefiind necesar niciun înscris prin care să se facă referință la dreptul de utilizare a respectivului spațiu.*

(3) *Deși nu este necesar niciun înscris prin care să se facă referință la dreptul de utilizare a respectivului spațiu, pentru ca locul respectiv să constituie sediu permanent, simpla prezență a unui nerezident într-o anumită locație nu înseamnă că locația respectivă se găsește la dispoziția aceluși nerezident. Acest principiu este ilustrat de următoarele situații în care reprezentanți ai unui nerezident sunt prezenți în spațiile unei alte societăți:*

a) *Un vânzător care își vizitează cu regularitate un client principal pentru a primi comenzi și se întâlnește cu directorul de achiziții sau persoana care ocupă o funcție similară în biroul acestuia. În acest caz, clădirea clientului nu se află la dispoziția societății pentru care lucrează vânzătorul și nu constituie un loc fix de activitate prin care se desfășoară activitățile nerezidentului. Cu toate acestea, în funcție de situația existentă, se poate aplica art. 8 alin. (5) din Codul fiscal pentru a considera că există un sediu permanent.*

b) *Un angajat al unei societăți cărui a i se permite, pe o perioadă lungă de timp, să utilizeze un birou în sediul unei alte societăți pentru a asigura respectarea de către societatea din urmă a obligațiilor asumate prin contractul încheiat cu prima societate. În acest caz, angajatul desfășoară activități legate de obiectul primei societăți, iar biroul ce se găsește la dispoziția sa*

în sediul celeilalte societăți va constitui un sediu permanent al angajatorului său, dacă biroul este pus la dispoziția sa pe o perioadă de timp suficient de lungă pentru a constitui un "loc de activitate" și dacă activitățile efectuate acolo nu intră în categoriile de activități precizate la art. 8 alin. (4) din Codul fiscal.

c) O societate de transport rutier care folosește zilnic, o perioadă limitată, o platformă de livrare din depozitul clientului său, pentru a livra mărfuri achiziționate de acel client. În acest caz, nu se consideră că societatea de transport rutier are acel loc la dispoziția sa pentru a fi considerat sediu permanent.

d) Un zugrav care, timp de 2 ani, petrece 3 zile pe săptămână într-o clădire de birouri ce aparține principalului lui client. În acest caz, prezența zugravului în acea clădire de birouri în care își desfășoară activitatea, respectiv zugrăvește, constituie un sediu permanent al zugravului.

(4) Cuvintele "prin care" trebuie să se aplice în toate situațiile în care activitățile economice sunt desfășurate într-o anumită locație ce este la dispoziția societății în acest scop. Astfel, se va considera că o societate angajată pentru pavarea unui drum își desfășoară activitatea "prin" locația în care are loc activitatea.

(5) Locul de activitate trebuie să fie "fix", astfel încât să existe o legătură între locul de activitate și un anumit punct geografic. Nu este importantă perioada de timp în care o societate a unui stat contractant operează în celălalt stat contractant dacă nu face acest lucru într-un loc distinct, dar nu înseamnă că echipamentul ce constituie locul de activitate trebuie să fie efectiv fixat pe sol. Este suficient ca echipamentul să rămână într-un anumit loc. Dacă există mai multe locuri de activitate și dacă celelalte condiții ale sediului permanent sunt îndeplinite, la fiecare dintre aceste locuri, societatea va avea mai multe sedii permanente. Se consideră că există un singur loc de activitate atunci când o anumită locație, în interiorul căreia sunt deplasate activitățile, poate fi identificată ca formând un tot unitar din punct de vedere comercial și geografic, în ceea ce privește activitatea respectivă. Acest principiu poate fi ilustrat prin exemple:

a) O mină constituie un singur loc de activitate, chiar dacă activitățile pot fi deplasate dintr-o locație în alta în interiorul acelei mine, deoarece mina respectivă constituie o singură unitate geografică și comercială din punct de vedere al activității miniere. Un "hotel de birouri" în care o firmă de consultanță închiriază în mod regulat diferite birouri este considerat ca fiind un singur loc de activitate pentru acea firmă, deoarece, în acest caz, clădirea constituie un tot unitar din punct de vedere geografic, iar hotelul este unicul loc de activitate al acelei firme de consultanță. O stradă pietonală, o piață deschisă sau un târg în care își fixează standul un comerciant reprezintă unicul loc de activitate al respectivului comerciant.

b) Faptul că activitățile pot fi desfășurate într-o zonă geografică limitată nu are ca rezultat considerarea acelei zone geografice ca fiind loc unic de activitate. Astfel, atunci când un zugrav lucrează succesiv în cadrul unei serii de contracte fără legătură între ele pentru mai mulți clienți diferiți, într-o clădire de birouri, fără să existe contract pentru zugrăvirea întregii clădiri, clădirea nu este considerată ca unic loc de activitate. Dacă însă un zugrav efectuează, în cadrul unui singur contract, lucrări în toată clădirea pentru un singur client, acest contract reprezintă un singur proiect și clădirea în ansamblul său este un singur loc de activitate pentru lucrările de zugrăvit, deoarece constituie un tot unitar din punct de vedere comercial și geografic.

c) O zonă în care activitățile sunt desfășurate ca parte a unui singur proiect ce constituie un tot unitar din punct de vedere comercial și care nu întrunește aceleași condiții din punct de vedere geografic nu constituie un loc unic de activitate. Astfel, atunci când un consultant

lucrează în diferite sucursale din locații diferite în cadrul unui singur proiect de instruire profesională a angajaților unei bănci, fiecare sucursală este considerată separat. Dacă însă respectivul consultant se deplasează dintr-un birou în altul în cadrul aceleiași sucursale, se va considera că el rămâne în același loc de activitate. Locația unică a sucursalei se încadrează în condiția de tot unitar din punct de vedere geografic, situație care lipsește în cazul în care consultantul se deplasează între sucursale aflate în locații diferite.

(6) Deoarece locul de activitate trebuie să fie fix, se consideră sediu permanent dacă acel loc de activitate are permanență. Se consideră astfel că există un sediu permanent atunci când locul de activitate a fost menținut pe o perioadă mai lungă de 6 luni. Astfel, în cazul activităților a căror natură este repetitivă, fiecare perioadă în care este utilizat locul de activitate trebuie analizată în combinație cu numărul de ocazii în care s-a utilizat respectivul loc, care se pot întinde pe un număr de ani.

Un loc de activitate poate totuși să constituie un sediu permanent, chiar dacă există doar pentru o perioadă scurtă de timp. Astfel:

a) Întreruperile temporare de activitate nu determină încetarea existenței sediului permanent. Când un anumit loc de activitate este utilizat numai în intervale scurte de timp, dar aceste utilizări au loc cu regularitate pe perioade lungi, locul de activitate nu trebuie considerat ca fiind de natură strict temporară.

b) Situațiile în care un loc de activitate este utilizat pe perioade foarte scurte de timp de mai multe societăți conduse de aceeași persoană sau de persoane asociate.

c) Atunci când un loc de activitate care a fost la început conceput pentru a fi utilizat pe o perioadă de timp scurtă, încât nu constituia sediu permanent, dar a fost menținut mai mult, devine un loc fix de activitate și se transformă retroactiv în sediu permanent. Un loc de activitate poate de asemenea constitui un sediu permanent de la înființarea sa, chiar dacă a existat doar pe o perioadă scurtă de timp, dacă acesta a fost lichidat înainte de termen datorită unor situații deosebite, cum ar fi eșecul investiției.

(7) Pentru ca un loc de activitate să constituie sediu permanent, societatea ce îl utilizează trebuie să își desfășoare integral sau parțial activitățile prin acel loc de activitate. Activitatea nu trebuie să fie permanentă în sensul că nu există întreruperi ale operațiunilor, ci operațiunile trebuie desfășurate cu regularitate.

(8) Atunci când activele corporale, precum utilajele, echipamentele industriale, comerciale sau științifice, clădirile, ori activele necorporale, precum brevetele, procedurile și alte proprietăți similare, sunt închiriate sau acordate în leasing unor terți printr-un loc fix de activitate menținut de o persoană juridică străină în România, această activitate va conferi locului de activitate caracterul de sediu permanent. Același lucru este valabil și atunci când printr-un loc fix de activitate este furnizat capital. Dacă o persoană juridică străină închiriază sau acordă în leasing utilaje, echipamente, clădiri sau proprietăți necorporale unei societăți din România fără ca pentru această închiriere să mențină un loc fix de activitate, atunci utilajele, echipamentele, clădirea sau proprietățile necorporale închiriate nu constituie un sediu permanent al locatorului, cu condiția ca obiectul contractului să fie limitat la simpla închiriere a utilajelor sau echipamentelor. Acesta este și cazul când locatorul furnizează personal, ulterior instalării, pentru a opera echipamentul, cu condiția ca responsabilitatea acestuia să fie limitată la operarea și întreținerea echipamentului sub conducerea, responsabilitatea și controlul locatarului. Dacă personalul are responsabilități mai largi, cum ar fi participarea la deciziile

privind lucrările în care va fi utilizat echipamentul, sau dacă operează, asigură service, inspectează și întreține echipamentul sub responsabilitatea și controlul locatorului, atunci activitatea locatorului poate depăși simpla închiriere a echipamentului și poate constitui o activitate antreprenorială. În acest caz se consideră că există un sediu permanent dacă este îndeplinit criteriul permanenței.

(9) Activitatea unei societăți este desfășurată în principal de către antreprenor sau de către personal aflat într-o relație de angajare retribuită cu societatea. Acest personal include angajați și alte persoane care primesc instrucțiuni de la societate ca agenți dependenți. Prerogativele acestui personal în relațiile sale cu terții sunt irelevante. Nu are nicio importanță dacă agentul dependent este autorizat sau nu să încheie contracte, dacă lucrează la locul fix de activitate. Un sediu permanent este considerat și dacă activitatea societății este desfășurată în principal cu ajutorul echipamentului automatizat, activitățile personalului fiind limitate la montarea, operarea, controlarea și întreținerea acestui echipament. Deci, mașinile cu câștiguri, automatele cu vânzare și celelalte echipamente similare instalate de o societate a unui stat în celălalt stat constituie un sediu permanent în funcție de desfășurarea de către societate și a altor activități în afară de instalarea inițială a mașinilor. Nu există un sediu permanent atunci când societatea doar instalează mașinile și apoi le închiriază altor societăți. Un sediu permanent există atunci când societatea care instalează mașinile se ocupă pe cont propriu și de operarea acestora și de întreținerea lor. Același lucru este valabil și atunci când mașinile sunt operate și întreținute de un agent dependent al societății.

(10) Un sediu permanent există imediat ce societatea începe să își desfășoare activitatea printr-un loc fix de activitate. Acesta este cazul atunci când societatea pregătește activitatea pentru care va servi permanent locul de activitate. Perioada de timp în care locul fix de activitate este înființat de către societate nu trebuie luată în calcul, cu condiția ca această activitate să difere substanțial de activitatea pentru care va servi permanent locul de activitate. Sediul permanent va înceta să existe odată cu renunțarea la locul fix de activitate sau odată cu încetarea oricărei activități desfășurate prin acesta, respectiv atunci când toate actele și măsurile ce au legătură cu activitățile anterioare ale sediului permanent sunt încheiate, cum ar fi finalizarea tranzacțiilor curente, întreținerea și repararea utilajelor. O întrerupere temporară a operațiunilor nu poate fi privită însă ca o încetare a activității. Dacă locul fix de activitate este închiriat unei alte societăți, acesta va servi numai activităților acelei societăți, nu și activităților locatorului. Sediul permanent al locatorului încetează să existe, cu excepția situațiilor în care acesta continuă să își desfășoare activitatea pe cont propriu prin locul fix de activitate.

(11) Deși o locație în care echipamentul automat este operat de către o societate poate constitui un sediu permanent în țara în care este situat, trebuie făcută o distincție între un computer, ce poate fi instalat într-o locație astfel încât în anumite condiții poate constitui sediu permanent, și datele și software-ul utilizat de respectivul echipament sau stocat pe el. Astfel, un site web internet, care reprezintă o combinație de software și date electronice, nu constituie un activ corporal, nu are o locație care să poată constitui un "loc de activitate" și nu există "un amplasament, cum ar fi clădiri sau, în unele cazuri, echipamente sau utilaje" în ceea ce privește software-ul și datele ce constituie site-ul web. Serverul pe care este stocat acel site web și prin intermediul căruia acesta este accesibil este un echipament ce are o locație fizică și locația fizică poate constitui un "loc fix de activitate" al societății care operează serverul.

(12) Distincția dintre site-ul web și serverul pe care acesta este stocat și utilizat este importantă, deoarece societatea care operează serverul poate fi diferită de societatea care desfășoară activități prin site-ul web. Este frecventă situația ca un site web prin care o societate

desfășoară activități să fie găzduit pe serverul unui furnizor de servicii internet. Deși onorariile plătite unui furnizor de servicii internet în cadrul acestui aranjament pot avea la bază dimensiunea spațiului pe disc utilizat pentru a stoca software-ul și datele necesare site-ului web, prin aceste contracte serverul și locația acestuia nu sunt la dispoziția societății, chiar dacă respectiva societate a putut să stabilească că site-ul său web va fi găzduit pe un anumit server dintr-o anumită locație. În acest caz, societatea nu are nicio prezență fizică în locația respectivă, deoarece site-ul web nu este corporal. În aceste cazuri nu se poate considera că respectiva societate a dobândit un loc de activitate prin aranjamentul de găzduire a site-ului. În cazul în care societatea care desfășoară activități printr-un site web are serverul la dispoziția sa, aceasta deține în proprietate sau închiriază serverul pe care este stocat și utilizat site-ul web și operează acest server, locul în care se află serverul constituie un sediu permanent al societății, dacă sunt îndeplinite celelalte condiții ale art. 8 din Codul fiscal.

(13) Computerul într-o anumită locație poate constitui un sediu permanent numai dacă îndeplinește condiția de a avea un loc fix de activitate. Un server trebuie să fie amplasat într-un anumit loc, pentru o anumită perioadă de timp, pentru a fi considerat loc fix de activitate.

(14) Pentru a se stabili dacă activitatea unei societăți este desfășurată integral sau parțial printr-un astfel de echipament trebuie să se analizeze de la caz la caz dacă datorită acestui echipament societatea are la dispoziție facilități acolo unde sunt îndeplinite funcțiile de activitate ale societății.

(15) Atunci când o societate operează un computer într-o anumită locație, poate exista un sediu permanent, chiar dacă nu este necesară prezența niciunui angajat al societății în locația respectivă pentru a opera computerul. Prezența personalului nu este necesară pentru a se considera că o societate își desfășoară activitățile parțial sau total într-o locație, atunci când nu se impune prezența personalului pentru a desfășura activități în acea locație. Această situație se aplică comerțului electronic în aceeași măsură în care se aplică și altor activități în care echipamentul funcționează automat, cum ar fi în cazul echipamentului automat de pompare utilizat în exploatarea resurselor naturale.

(16) Un alt aspect este cel legat de faptul că nu se poate considera că există un sediu permanent atunci când operațiunile de comerț electronic desfășurate prin computer într-o anumită locație dintr-o țară sunt limitate la activitățile pregătitoare sau auxiliare descrise în art. 8 alin. (4) din Codul fiscal. Pentru a se stabili dacă anumite activități efectuate într-o astfel de locație intră sub incidența art. 8 alin. (4) din Codul fiscal, ele trebuie analizate de la caz la caz, ținând seama de diversele funcții îndeplinite de societate prin respectivul echipament. Activitățile pregătitoare sau auxiliare includ în special:

- a) furnizarea unei legături de comunicații - foarte asemănătoare cu o linie telefonică - între furnizori și clienți;*
- b) publicitatea pentru bunuri sau servicii;*
- c) transmiterea informațiilor printr-un server-oglină în scopuri de securitate și eficiență;*
- d) culegerea de date de piață pentru societate;*
- e) furnizarea de informații.*

(17) Există un sediu permanent când aceste funcții constituie partea esențială și semnificativă a activității de afaceri a societății sau când alte activități principale ale societății sunt realizate prin computer, echipamentul constituind un loc fix de activitate al societății, întrucât aceste funcții depășesc activitățile prevăzute la art. 8 alin. (4) din Codul fiscal.

(18) Activitățile principale ale unei anumite societăți depind de natura activității de afaceri desfășurate de respectiva societate. Unii furnizori de servicii internet au ca obiect de activitate

operarea serverelor lor în scopul găzduirii site-urilor web sau a altor aplicații pentru alte societăți. Pentru acești furnizori de servicii internet, operarea serverelor ce oferă servicii clienților reprezintă o componentă a activității comerciale care nu este considerată o activitate pregătitoare sau auxiliară.

În cazul unei societăți denumite "e-tailer" sau "e-comerciant" ce are ca activitate vânzarea de produse prin internet și nu are ca obiect de activitate operarea serverelor, efectuarea serviciilor printr-o locație nu este suficientă pentru a concluziona că activitățile desfășurate în acel loc sunt mai mult decât activități pregătitoare și auxiliare. Într-o astfel de situație trebuie să se analizeze natura activităților desfășurate din perspectiva activității derulate de societate. Dacă aceste activități sunt strict pregătitoare sau auxiliare față de activitatea de vânzare de produse pe internet și locația este utilizată pentru a opera un server ce găzduiește un site web care este utilizat exclusiv pentru promovare, pentru prezentarea catalogului de produse sau pentru furnizarea de informații potențialilor clienți, se aplică art. 8 alin. (4) din Codul fiscal și locația nu va constitui un sediu permanent. Dacă funcțiile tipice aferente vânzării sunt realizate în acea locație, cum ar fi prin încheierea contractului cu clientul, procesarea plății și livrarea produselor care sunt efectuate automat prin echipamentul amplasat în acel loc, aceste activități nu pot fi considerate strict pregătitoare sau auxiliare.

(19) Unui furnizor de servicii internet care oferă serviciul de a găzdui pe server site-urile web ale altor societăți nu-i sunt aplicate prevederile art. 8 alin. (5) din Codul fiscal, deoarece furnizorii de servicii internet nu sunt considerați agenți ai societăților cărora le aparțin site-urile web, nu au autoritatea de a încheia contracte în numele acestor societăți și nu încheie în mod obișnuit astfel de contracte, ei sunt considerați agenți cu statut independent ce acționează conform activității lor obișnuite, lucru evidențiat și de faptul că ei găzduiesc site-uri web pentru societăți diferite. Întrucât site-ul web prin care o societate își desfășoară activitatea nu este în sine o "persoană", conform definiției prevăzute la art. 7 din Codul fiscal, art. 8 alin. (5) din Codul fiscal nu se poate aplica pentru a considera că există un sediu permanent, în virtutea faptului că site-ul web este un agent al societății, în sensul aceluia alineat.

(20) Prin sintagma "orice alte activități" din art. 8 alin. (8) din Codul fiscal se înțelege serviciile prestate în România, care generează venituri impozabile.

(21) Atunci când nu este încheiat contract în formă scrisă, se înregistrează documentele care justifică prestările efective de servicii pe teritoriul României: situații de lucrări, procese-verbale de recepție, rapoarte de lucru, studii de fezabilitate, studii de piață sau orice alte documente
corespunzătoare.

ART. 8¹

Locul conducerii efective în România al unei persoane juridice străine

(1) Dacă o persoană juridică străină este considerată rezidentă atât în România, cât și într-un stat semnatar al unei convenții de evitare a dublei impuneri la care România este parte, rezidența acestei persoane se va stabili potrivit prevederilor convenției de evitare a dublei impuneri.

(2) Rezidența în România a persoanei juridice străine se stabilește de către organul fiscal central competent pe baza chestionarului prevăzut la art. 230 alin. (8) și a următoarelor documente anexate la acesta:

a) copia legalizată însoțită de traducerea autorizată a deciziei/hotărârii acționarilor/asociațiilor/ fondatorilor/membrilor consiliului de administrație/directorilor executivi ai persoanei juridice străine cu privire la stabilirea locului conducerii efective în România;

b) copia legalizată însoțită de traducerea autorizată a actului constitutiv actualizat al persoanei juridice străine;

c) copia legalizată a extrasului de la Registrul Comerțului sau organismului similar din statul străin în care este înregistrată persoana juridică străină, din care rezultă acționariatul și aportul acestuia în capitalul persoanei juridice străine; orice modificări ulterioare se comunică organului fiscal central competent în termen de 45 de zile calendaristice de la data producerii lor;

d) copia documentului sau actului privind utilizarea spațiului din România unde se va exercita efectiv conducerea persoanei juridice străine;

e) copia legalizată însoțită de traducerea autorizată a contractelor încheiate cu directorii executivi/membrii consiliului de administrație ai persoanei juridice străine având locul conducerii efective în România.

(3) Organul fiscal central competent analizează documentația prezentată de persoana juridică străină, stabilește dacă locul conducerii efective este în România și notifică persoana juridică străină dacă păstrează rezidența statului străin sau devine persoană juridică străină rezidentă în România.

(4) Persoana juridică străină rezidentă în România potrivit locului conducerii efective are următoarele obligații:

a) să se înregistreze la organul fiscal central competent, potrivit declarației de înregistrare fiscală/declarație de mențiuni/declarație de radiere pentru persoanele juridice străine care au locul de exercitare a conducerii efective în România în termen de 30 zile de la data la care a fost notificat că este persoană rezidentă în România;

b) să păstreze procesele-verbale ale ședințelor de consiliu și ale adunărilor acționarilor/asociațiilor;

c) să conducă și să păstreze în România evidența contabilă, respectiv să întocmească situațiile financiare conform legislației contabile din România;

d) să se înregistreze ca plătitor de impozit pe profit;

e) să își mențină rezidența în România pe o perioadă de cel puțin un an fiscal.

(5) Prevederile titlului II „Impozitul pe profit“ din prezentul cod sunt aplicabile și persoanei juridice străine rezidente în România potrivit locului conducerii efective.

(6) În scopul administrării creanțelor fiscale, organul fiscal central stabilește și înregistrează, din oficiu sau la cererea altei autorități care administrează creanțe fiscale, un loc al conducerii efective în România al unei persoane juridice străine, care nu și-a îndeplinit obligația de înregistrare fiscală, potrivit Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

(7) Stabilirea rezidenței în România de către o persoană juridică străină nu trebuie să aibă la bază aranjamente artificiale în scopul reducerii impozitelor care ar fi trebuit să fie plătite în statul străin și nu trebuie să creeze oportunități de neimpozitare sau de impozitare mai scăzută în România, inclusiv prin aranjamente de utilizare a convențiilor fiscale încheiate de România, numai în scopul evitării plății impozitelor în beneficiul direct sau indirect al unor rezidenți din terțe jurisdicții.

(la 01-01-2021 Capitolul III din Titlul I a fost completat de Punctul 2, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

CAP. IV

Reguli de aplicare general

ART. 9

Moneda de plată și de calcul al impozitelor și taxelor

(1) Impozitele, taxele și contribuțiile sociale obligatorii se plătesc în moneda națională a României.

(2) Sumele înscrise pe o declarație fiscală se exprimă în moneda națională a României.

(3) Sumele exprimate într-o monedă străină se convertesc în moneda națională a României, după cum urmează:

a) în cazul unei persoane care desfășoară o activitate într-un stat străin și își ține contabilitatea acestei activități în moneda statului străin, profitul impozabil sau venitul net din activități independente și impozitul plătit statului străin se convertesc în moneda națională a României prin utilizarea unei medii a cursurilor de schimb valutar pentru perioada căreia îi este aferent profitul impozabil sau venitul net;

b) în oricare alt caz, sumele se convertesc în moneda națională a României prin utilizarea cursului de schimb valutar la data la care se primesc sau se plătesc sumele respective ori la altă dată prevăzută expres în prezentul cod.

(4) În înțelesul prevederilor alin. (3), cursul de schimb valutar, folosit pentru a converti în moneda națională a României sumele exprimate în moneda străină, este cursul de schimb comunicat de Banca Națională a României valabil pentru datele respective, exceptând cazurile prevăzute expres în prezentul cod.

ART. 10

Venituri în natură

(1) În înțelesul prezentului cod, veniturile impozabile cuprind veniturile în numerar și/sau în natură.

(2) În cazul venitului în natură, valoarea acestuia se stabilește pe baza cantității și a prețului de piață pentru bunurile sau serviciile respective.

ART. 11

Prevederi speciale pentru aplicarea Codului fiscal

(1) La stabilirea sumei unui impozit, a unei taxe sau a unei contribuții sociale obligatorii, autoritățile fiscale pot să nu ia în considerare o tranzacție care nu are un scop economic, ajustând efectele fiscale ale acesteia, sau pot reîncadra forma unei tranzacții/activități pentru a reflecta conținutul economic al tranzacției/activității.

Organul fiscal este obligat să motiveze în fapt decizia de impunere emisă ca urmare a neluării în considerare a unei tranzacții sau, după caz, ca urmare a reîncadrării formei unei tranzacții, prin indicarea elementelor relevante în legătură cu scopul și conținutul tranzacției ce face obiectul neluării în considerare/reîncadrării, precum și a tuturor mijloacelor de probă avute în vedere pentru aceasta.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

4. În sensul prevederilor art. 11 alin. (1) din Codul fiscal, prin tranzacție fără scop economic se înțelege orice tranzacție/activitate care nu este destinată să producă avantaje economice, beneficii, profituri și care determină, în mod artificial ori conjunctural, o situație fiscală mai favorabilă. În situația reîncadrării formei unei tranzacții/activități pentru ajustarea efectelor fiscale se aplică regulile de determinare specifice impozitelor, taxelor și a contribuțiilor sociale obligatorii reglementate de Codul fiscal.

(2) Tranzacțiile transfrontaliere sau o serie de tranzacții transfrontaliere care sunt calificate ca fiind artificiale de organele fiscale competente nu vor face parte din domeniul de aplicare a convențiilor de evitare a dublei impuneri.

(3) Prin tranzacții transfrontaliere artificiale se înțelege tranzacțiile transfrontaliere sau seriile de tranzacții transfrontaliere care nu au un conținut economic și care nu pot fi utilizate în mod normal în cadrul unor practici economice obișnuite, scopul esențial al acestora fiind acela de a evita impozitarea ori de a obține avantaje fiscale care altfel nu ar putea fi acordate. Tranzacțiile transfrontaliere sau seriile de tranzacții transfrontaliere sunt acele tranzacții efectuate între două sau mai multe persoane dintre care cel puțin una se află în afara României.

(4) Tranzacțiile între persoane afiliate se realizează conform principiului valorii de piață. În cadrul unei tranzacții, al unui grup de tranzacții între persoane afiliate, organele fiscale pot ajusta, în cazul în care principiul valorii de piață nu este respectat, sau pot estima, în cazul în care contribuabilul nu pune la dispoziția organului fiscal competent datele necesare pentru a stabili dacă prețurile de transfer practicate în situația analizată respectă principiul valorii de piață, suma venitului sau a cheltuielii aferente rezultatului fiscal oricăreia dintre părțile afiliate pe baza nivelului tendinței centrale a pieței. Procedura de ajustare/estimare și modalitatea de stabilire a nivelului tendinței centrale a pieței, precum și situațiile în care autoritatea fiscală poate considera că un contribuabil nu a furnizat datele necesare stabilirii respectării principiului pentru tranzacțiile analizate se stabilesc potrivit Codului de procedură fiscală. La stabilirea valorii de piață a tranzacțiilor desfășurate între persoane afiliate se folosește metoda cea mai adecvată dintre următoarele:

- a) metoda comparării prețurilor;
- b) metoda cost plus;
- c) metoda prețului de revânzare;
- d) metoda marjei nete;
- e) metoda împărțirii profitului;

f) orice altă metodă recunoscută în Liniile directoare privind prețurile de transfer emise de către Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică pentru societățile multinaționale și administrațiile fiscale, cu amendamentele/modificările și completările ulterioare.

În aplicarea prezentului alineat se utilizează prevederile din Liniile directoare privind prețurile de transfer emise de către Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică pentru societățile multinaționale și administrațiile fiscale, cu amendamentele/modificările și completările ulterioare.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

SECȚIUNEA a 2-a

Reguli pentru aplicarea principiului valorii de piață

5. (1) *În aplicarea prevederilor art. 11 alin. (4) din Codul fiscal, la ajustarea/estimarea prețului de piață al tranzacțiilor se utilizează metoda cea mai adecvată dintre următoarele:*

a) metoda comparării prețurilor, care se bazează pe compararea prețului tranzacției analizate cu prețurile practicate de alte entități independente de aceasta, atunci când sunt vândute produse sau servicii comparabile. Pentru transferul de bunuri, mărfuri sau servicii între persoane afiliate, prețul de piață este acel preț pe care l-ar fi convenit persoane independente, în condițiile existente pe piețe, comparabile din punct de vedere comercial, pentru transferul de bunuri sau de mărfuri identice ori similare, în cantități comparabile, în același punct din lanțul de producție și de distribuție și în condiții comparabile de livrare și de plată. În acest sens, pentru stabilirea valorii de piață se poate recurge la compararea internă a prețurilor utilizate de persoana juridică vizată în tranzacțiile cu persoane independente sau la compararea externă a prețurilor utilizate în tranzacții convenite între persoane independente. În cazul în care cantitățile nu sunt comparabile, se utilizează prețul de vânzare pentru mărfurile și serviciile identice sau similare, vândute în cantități diferite. Pentru aceasta, prețul de vânzare se corectează cu diferențele în plus sau în minus care ar putea fi determinate de diferența de cantitate;

b) metoda cost plus, care se bazează pe majorarea costurilor principale cu o marjă de profit corespunzătoare domeniului de activitate al contribuabilului. Punctul de plecare pentru această metodă, în cazul transferului de produse, mărfuri sau de servicii între persoane afiliate, este reprezentat de costurile producătorului sau ale furnizorului de servicii. Aceste costuri sunt stabilite folosindu-se aceeași metodă de calcul pe care persoana care face transferul își bazează și politica de stabilire a prețurilor față de persoane independente. Suma care se adaugă la costul astfel stabilit va avea în vedere o marjă de profit care este corespunzătoare domeniului de activitate al contribuabilului. În acest caz, prețul de piață al tranzacției controlate reprezintă rezultatul adăugării profitului la costuri. În cazul în care produsele, mărfurile sau serviciile sunt transferate printr-un număr de persoane afiliate, această metodă urmează să fie aplicată separat pentru fiecare stadiu, luându-se în considerare rolul și activitățile concrete ale fiecărei persoane afiliate. Profitul care majorează costurile furnizorului într-o tranzacție controlată va fi stabilit în mod corespunzător prin referință la marja de profit utilizată de un furnizor independent în tranzacții comparabile;

c) metoda prețului de revânzare, prin care prețul pieței este determinat pe baza prețului de revânzare al produselor și serviciilor către entități independente, diminuat cu cheltuielile de distribuție, alte cheltuieli ale contribuabilului și o marjă de profit. Această metodă se aplică pornindu-se de la prețul la care un produs cumpărat de la o persoană afiliată este revândut unei persoane independente. Acest preț este redus cu o marjă brută corespunzătoare, denumită marja prețului de revânzare, reprezentând valoarea din care ultimul vânzător din cadrul grupului își acoperă cheltuielile de vânzare și alte cheltuieli de operare în funcție de operațiunile efectuate, luând în considerare activele utilizate și riscul asumat, și să realizeze un profit corespunzător. În acest caz, prețul de piață pentru transferul bunului între persoane afiliate este prețul care rămâne după scăderea marjei și după ajustarea cu alte costuri asociate achiziționării produsului. Marja prețului de revânzare a ultimului vânzător într-o tranzacție controlată poate

fi determinată prin referință la marja profitului de revânzare pe care același ultim vânzător o câștigă pentru bunurile procurate și vândute în cadrul tranzacțiilor necontrolate comparabile. De asemenea, se poate utiliza și marja profitului ultimei vânzări realizate de o persoană independentă în cadrul unor tranzacții necontrolate comparabile. La stabilirea valorii marjei prețului de revânzare trebuie să se aibă în vedere următoarele aspecte:

(i) factorii referitori la perioada de timp dintre cumpărarea inițială și revânzare, inclusiv cei referitori la schimbările survenite pe piață în ceea ce privește cheltuielile, ratele de schimb valutar și inflația;

(ii) modificările survenite în starea și gradul de uzură al bunurilor ce fac obiectul tranzacției, inclusiv modificările survenite prin progresul tehnologic dintr-un anumit domeniu;

(iii) dreptul exclusiv al revânzătorului de a vinde anumite bunuri sau drepturi, care ar putea influența decizia asupra unei schimbări a marjei de preț. Metoda prețului de revânzare este utilizată în cazul în care persoana care revinde nu majorează substanțial valoarea produsului. Metoda poate fi utilizată și atunci când, înainte de revânzare, bunurile sunt nesemnificativ prelucrate și, în aceste circumstanțe, se poate stabili marja adecvată;

d) metoda marjei nete, implică calcularea marjei nete a profitului, obținută de o persoană în urma uneia sau a mai multor tranzacții cu persoane afiliate, și estimarea acestei marje pe baza nivelului obținut de către aceeași persoană în tranzacții cu persoane independente sau pe baza marjei obținute în tranzacții comparabile efectuate de persoane independente. Metoda marjei nete presupune efectuarea unei comparații între anumiți indicatori financiari ai persoanelor afiliate și aceiași indicatori ai persoanelor independente care activează în cadrul aceluiași domeniu de activitate. În efectuarea comparației este necesar să se ia în considerare diferențele dintre persoanele ale căror marje sunt comparabile, avându-se în vedere factori cum sunt: competitivitatea persoanelor și a bunurilor echivalente pe piață, eficiența și strategia de management, poziția pe piață, diferența în structura costurilor, precum și nivelul experienței în afaceri;

e) metoda împărțirii profitului presupune estimarea profitului obținut de persoanele afiliate în urma uneia sau a mai multor tranzacții și împărțirea acestor profituri între persoanele afiliate, proporțional cu profitul care ar fi fost obținut de către persoane independente. Aceasta se folosește atunci când tranzacțiile efectuate între persoane afiliate sunt interdependente, astfel încât nu este posibilă identificarea unor tranzacții comparabile. Împărțirea profiturilor trebuie să se realizeze printr-o estimare adecvată a veniturilor realizate și a costurilor suportate în urma uneia sau mai multor tranzacții de către fiecare persoană. Profiturile trebuie împărțite astfel încât să reflecte funcțiile efectuate, riscurile asumate și activele folosite de către fiecare dintre părți;

f) orice altă metodă recunoscută în Liniile directoare privind prețurile de transfer emise de către Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică pentru societățile multinaționale și administrațiile fiscale, cu amendamentele, modificările și completările ulterioare.

(2) În cazul comparării tranzacțiilor dintre persoane afiliate și cele independente se au în vedere:

a) diferențele determinate de particularitățile bunurilor materiale, nemateriale sau ale serviciilor ce fac obiectul tranzacțiilor comparabile, în măsura în care aceste particularități influențează prețul de piață al obiectului respectivei tranzacții;

b) funcțiile îndeplinite de persoane în tranzacțiile respective.

(3) La analiza funcțiilor persoanelor participante într-o tranzacție vor fi avute în vedere: importanța economică a funcțiilor îndeplinite de fiecare participant, împărțirea riscurilor și a responsabilităților între părțile ce participă la tranzacție, volumul resurselor angajate, al utilajelor și echipamentelor, valoarea activelor necorporale folosite.

(4) La stabilirea prețului de piață al tranzacțiilor dintre persoane afiliate se folosește una dintre metodele prevăzute mai sus. În vederea stabilirii celei mai adecvate metode se au în vedere următoarele elemente:

a) metoda care se apropie cel mai mult de împrejurările în care sunt stabilite prețurile supuse liberei concurențe pe piețe comparabile din punct de vedere comercial;

b) metoda pentru care sunt disponibile date rezultate din funcționarea efectivă a persoanelor afiliate implicate în tranzacții supuse liberei concurențe;

c) gradul de precizie cu care se pot face ajustări în vederea obținerii comparabilității;

d) circumstanțele cazului individual;

e) activitățile desfășurate efectiv de diferitele persoane afiliate;

f) metoda folosită trebuie să corespundă împrejurărilor date ale pieței și ale activității contribuabilului;

g) documentația care poate fi pusă la dispoziție de către contribuabil.

(5) Circumstanțele cazului individual care urmează să fie luat în considerare în examinarea prețului de piață sunt:

a) tipul, starea, calitatea, precum și gradul de nouitate al bunurilor, mărfurilor și serviciilor transferate;

b) condițiile pieței pe care bunurile, mărfurile sau serviciile sunt folosite, consumate, tratate, prelucrate sau vândute unor persoane independente;

c) activitățile desfășurate și stadiile din lanțul producției și distribuției ale entităților implicate;

d) clauzele cuprinse în contractele de transfer privind: obligațiile, termenele de plată, rabaturile, reducerile, garanțiile acordate, asumarea riscului;

e) în cazul unor relații de transfer pe termen lung, avantajele și riscurile legate de acestea;

f) condițiile speciale de concurență.

(6) În aplicarea metodelor se iau în considerare datele și documentele înregistrate în momentul în care a fost încheiat contractul. În cazul contractelor pe termen lung este necesar să se aibă în vedere dacă părți terțe independente țin seama de riscurile asociate, încheind contractele corespunzătoare.

(7) În aplicarea metodelor se iau în considerare aranjamente financiare speciale, cum sunt: condiții de plată sau facilități de credit pentru client diferite de practica comercială obișnuită. De asemenea, în cazul furnizării de către client de materiale sau de servicii auxiliare, la determinarea prețului de piață trebuie să se ia în considerare și acești factori.

(8) La aplicarea metodelor nu se iau în considerare prețurile care au fost influențate de situații competitive speciale, cum ar fi:

a) prețuri practicate pe piețe speciale închise, unde aceste prețuri sunt stabilite diferit de condițiile de pe piața din care se face transferul;

b) prețuri care sunt supuse reducerilor speciale legate de introducerea de produse noi pe piață;

c) prețuri care sunt influențate de reglementările autorităților publice.

(9) Atunci când se stabilește prețul de piață al serviciilor în cadrul tranzacțiilor dintre persoane afiliate, autoritățile fiscale examinează în primul rând dacă persoanele independente, cu un comportament adecvat, ar fi încheiat o asemenea tranzacție în condițiile stabilite de persoanele afiliate, luând în considerare tarifele obișnuite pentru fiecare tip de activitate sau tarifele standard existente în anumite domenii, cum sunt: transport, asigurare. În cazul în care nu există tarife comparabile se folosește metoda "cost plus".

(10) În cazul costurilor de publicitate, acestea se deduc de către acele persoane afiliate care urmează să beneficieze de pe urma publicității făcute sau, dacă este necesar, sunt alocate proporțional cu beneficiul. La calculul rezultatului fiscal, autoritățile fiscale estimează cheltuielile efectuate de persoanele afiliate cu publicitatea, proporțional cu beneficiile câștigate de aceste persoane din publicitate.

Dacă un contribuabil efectuează cheltuieli cu publicitatea de care beneficiază și o persoană afiliată, se presupune că prima persoană a furnizat celei de-a doua persoane servicii comerciale, proporțional cu natura și sfera serviciilor furnizate de o companie de publicitate independentă. Pentru a stabili mai clar proporțiile cheltuielilor efectuate de fiecare persoană cu publicitatea, de care beneficiază două sau mai multe persoane afiliate, trebuie luate în considerare piețele pe care s-a făcut publicitatea și cota de piață a respectivelor persoane afiliate în vânzările de bunuri și servicii cărora li s-a făcut reclama. În situația în care costurile de publicitate sunt asumate de societatea-mamă în numele grupului ca un tot unitar, acestea sunt nedeductibile la persoana afiliată.

(11) Când un contribuabil acordă un împrumut/credit unei persoane afiliate sau atunci când acesta primește un astfel de împrumut/credit, indiferent de scopul și destinația sa, prețul pieței pentru asemenea servicii este constituit din dobânda care ar fi fost agreată de persoane independente pentru astfel de servicii furnizate în condiții comparabile, inclusiv comisionul de administrare a creditului, respectiv împrumutului. În cazul serviciilor de finanțare între persoane afiliate, pentru alocarea veniturilor se analizează:

a) dacă împrumutul dat este în interesul desfășurării activității beneficiarului și a fost utilizat în acest scop;

b) dacă a existat o schemă de distribuție a profitului.

Încadrarea împrumutului în schema de distribuție a profitului se va efectua dacă la data acordării împrumutului nu se așteaptă în mod cert o rambursare a împrumutului sau dacă contractul conține clauze defavorabile pentru plătitor.

Atunci când se analizează cheltuielile/veniturile cu dobânda, trebuie luate în considerare: suma și durata împrumutului, natura și scopul împrumutului, garanția implicată, valuta implicată, riscurile de schimb valutar și costurile măsurilor de asigurare a ratei de schimb valutar, precum și alte circumstanțe de acordare a împrumutului.

Raportarea condițiilor de împrumut are în vedere ratele dobânzii aplicate în împrejurări comparabile și în aceeași zonă valutară de o persoană independentă. De asemenea, trebuie să se țină seama de măsurile pe care persoanele independente le-ar fi luat pentru a împărți riscul de schimb valutar, de exemplu: clauze care mențin valoarea împrumutului în termeni reali, încheierea unui contract de acoperire a riscului valutar sau pentru plata la termen pe cheltuiala împrumutătorului.

În cazul dobânzilor aferente furnizorilor de bunuri și de servicii este necesar să se examineze dacă costul dobânzii reprezintă o practică comercială obișnuită sau dacă părțile care fac tranzacția cer dobândă acolo unde, în tranzacții comparabile, bunurile și serviciile sunt

transferate reciproc. Aceste elemente de analiză se au în vedere și la alte forme de venituri sau costuri asimilate dobânzilor.

(12) Atunci când se stabilește prețul de piață al drepturilor de proprietate intelectuală în cadrul tranzacțiilor dintre persoane afiliate, autoritățile fiscale examinează în primul rând dacă persoanele independente, cu un comportament adecvat, ar fi încheiat o asemenea tranzacție în condițiile stabilite de persoane afiliate.

În cazul transferului de drepturi de proprietate intelectuală, cum sunt: drepturile de folosire a brevetelor, licențelor, know-how și altele de aceeași natură, costurile folosirii proprietății nu sunt deduse separat dacă drepturile sunt transferate în legătură cu furnizarea de bunuri sau de servicii și dacă sunt incluse în prețul acestora.

(13) În cazul serviciilor de administrare și conducere din interiorul grupului se au în vedere următoarele:

a) între persoanele afiliate costurile de administrare, management, control, consultanță sau funcții similare sunt deduse la nivel central sau regional prin intermediul societății-mamă, în numele grupului ca un tot unitar. Nu poate fi cerută o remunerație pentru aceste activități, în măsura în care baza lor legală este relația juridică ce guvernează forma de organizare a afacerilor sau orice alte norme care stabilesc legăturile dintre entități. Cheltuielile de această natură pot fi deduse numai dacă astfel de entități furnizează în plus servicii persoanelor afiliate sau dacă în prețul bunurilor și în valoarea tarifelor serviciilor furnizate se iau în considerare și serviciile sau costurile administrative. Nu pot fi deduse costuri de asemenea natură de către o filială care folosește aceste servicii luând în considerare relația juridică dintre ele, numai pentru propriile condiții, ținând seama că nu ar fi folosit aceste servicii dacă ar fi fost o persoană independentă;

b) serviciile trebuie să fie prestate în fapt. Simpla existență a serviciilor în cadrul unui grup nu este suficientă, deoarece, ca regulă generală, persoanele independente plătesc doar serviciile care au fost prestate în fapt.

(14) Ajustarea/Estimarea evidențelor, realizată de autoritatea fiscală în scopul reflectării principiului valorii de piață a produselor, mărfurilor și serviciilor, se efectuează și la cealaltă persoană afiliată.

Pentru ajustări/estimări efectuate între persoane române afiliate se aplică și procedura pentru eliminarea dublei impuneri între persoane române afiliate stabilită, potrivit Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală (Codul de procedură fiscală), iar pentru ajustări/estimări efectuate între persoane române afiliate cu persoane nerezidente se aplică și procedura amiabilă stabilită potrivit Codului de procedură fiscală.

(15) Ajustarea/Estimarea prețurilor de transfer, pentru a reflecta principiul valorii de piață în cadrul tranzacțiilor derulate între persoane al produselor, mărfurilor sau serviciilor furnizate în cadrul tranzacției, va fi efectuată de organele de inspecție fiscală la nivelul tendinței centrale a pieței. Tendința centrală a pieței va fi considerată valoarea mediană a intervalului de comparare a indicatorilor financiari ai societăților/tranzacțiilor comparabile identificate sau în situația în care nu se găsesc suficiente societăți/tranzacții comparabile, pentru a putea stabili un interval de comparabilitate, se vor identifica cel mult trei societăți sau tranzacții comparabile și se va utiliza media aritmetică a indicatorilor financiari ai acestora sau a tranzacțiilor identificate.

(5) Prevederile alin. (1)-(4) se aplică în scopul stabilirii impozitelor directe.

(6) Contribuabilii, persoane impozabile stabilite în România, declarați inactivi conform Codului de procedură fiscală, care desfășoară activități economice în perioada de inactivitate, sunt supuși obligațiilor privind plata impozitelor, taxelor și contribuțiilor sociale obligatorii prevăzute de prezentul cod, dar, în perioada respectivă, nu beneficiază de dreptul de deducere a cheltuielilor și a taxei pe valoarea adăugată aferente achizițiilor efectuate. În cazul înregistrării în scopuri de TVA conform art. 316 alin. (12), persoana impozabilă își exercită dreptul de deducere pentru achizițiile de bunuri și/sau servicii efectuate în perioada în care a avut codul de înregistrare în scopuri de TVA anulat, prin înscrierea taxei în primul decont de taxă prevăzut la art. 323 deus după înregistrare sau, după caz, într-un decont ulterior, chiar dacă factura nu cuprinde codul de înregistrare în scopuri de TVA al persoanei impozabile. După înregistrarea în scopuri de taxă conform art. 316 alin. (12), pentru livrările de bunuri/prestările de servicii efectuate în perioada în care au avut codul de înregistrare în scopuri de TVA anulat, contribuabilii emit facturi în care înscriu distinct taxa pe valoarea adăugată colectată în perioada respectivă, care nu se înregistrează în decontul de taxă deus conform art. 323. În situația în care inactivitatea și reactivarea, potrivit Codului de procedură fiscală, sunt declarate în același an fiscal, cheltuielile respective vor fi luate în calcul la determinarea rezultatului fiscal, potrivit prevederilor titlului II, începând cu trimestrul reactivării. În cazul în care inactivitatea, respectiv reactivarea sunt declarate în ani fiscali diferiți, cheltuielile respective aferente perioadei de inactivitate din anul/anii precedent/precedenți celui în care se înregistrează sunt luate în calcul la determinarea rezultatului fiscal, potrivit prevederilor titlului II, prin ajustarea rezultatului fiscal al anului la care se referă acestea și depunerea unei declarații rectificative în condițiile prevăzute de Codul de procedură fiscală, iar cheltuielile respective aferente perioadei de inactivitate din anul reactivării vor fi luate în calcul la determinarea rezultatului fiscal, potrivit prevederilor titlului II, începând cu trimestrul reactivării.

(la 01-01-2017 Alineatul (6) din Articolul 11 , Capitolul IV , Titlul I a fost modificat de Punctul 2, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 84 din 16 noiembrie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 977 din 06 decembrie 2016)

(7) Beneficiarii care achiziționează bunuri și/sau servicii de la persoane impozabile stabilite în România, după înscrierea acestora ca inactivi în Registrul contribuabililor inactivi/reactivați conform Codului de procedură fiscală, nu beneficiază de dreptul de deducere a cheltuielilor și a taxei pe valoarea adăugată aferente achizițiilor respective, cu excepția achizițiilor de bunuri efectuate în cadrul procedurii de executare silită și/sau a achizițiilor de bunuri/servicii de la persoane impozabile aflate în procedura falimentului, potrivit Legii nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, cu modificările și completările ulterioare. În cazul înregistrării în scopuri de TVA conform art. 316 alin. (12) a furnizorului/ prestatorului, beneficiarii care au achiziționat bunuri și/sau servicii în perioada în care furnizorul/prestatorul a avut codul de înregistrare în scopuri de TVA anulat își exercită dreptul de deducere a TVA pentru achizițiile respective, pe baza facturilor emise de furnizor/prestator conform alin. (6), prin înscrierea taxei în primul decont de taxă prevăzut la art. 323 deus după înregistrarea furnizorului/prestatorului sau, după caz, într-un decont ulterior. În situația în care inactivitatea și reactivarea furnizorului, potrivit Codului de procedură fiscală, sunt declarate în același an fiscal, beneficiarul va lua în calcul cheltuielile respective la determinarea rezultatului fiscal, potrivit prevederilor titlului II, începând cu trimestrul reactivării furnizorului. În cazul în care

inactivitatea, respectiv reactivarea furnizorului sunt declarate în ani fiscali diferiți, beneficiarul va lua în calcul cheltuielile respective aferente perioadei de inactivitate din anul/anii precedent/precedenți celui în care se declară reactivarea, pentru determinarea rezultatului fiscal, potrivit prevederilor titlului II, prin ajustarea rezultatului fiscal al anului la care se referă acestea și depunerea unei declarații rectificative în condițiile prevăzute de Codul de procedură fiscală, iar cheltuielile respective aferente perioadei de inactivitate din anul declarării reactivării vor fi luate în calcul la determinarea rezultatului fiscal, potrivit prevederilor titlului II, începând cu trimestrul declarării reactivării.

(la 01-01-2017 Alineatul (7) din Articolul 11 , Capitolul IV , Titlul I a fost modificat de Punctul 2, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 84 din 16 noiembrie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 977 din 06 decembrie 2016)

(8) Persoanele impozabile stabilite în România, cărora li s-a anulat înregistrarea în scopuri de TVA conform prevederilor art. 316 alin. (11) lit. c)-e) și lit. h), nu beneficiază, în perioada respectivă, de dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferente achizițiilor efectuate, dar sunt supuse obligației de plată a TVA colectate, în conformitate cu prevederile titlului VII, aferentă operațiunilor taxabile desfășurate în perioada respectivă. În cazul înregistrării în scopuri de TVA conform art. 316 alin. (12), persoana impozabilă își exercită dreptul de deducere pentru achizițiile de bunuri și/sau servicii efectuate în perioada în care a avut codul de înregistrare în scopuri de TVA anulat, prin înscrierea în primul decont de taxă prevăzut la art. 323 deus după înregistrare sau, după caz, într-un decont ulterior, chiar dacă factura nu cuprinde codul de înregistrare în scopuri de TVA al persoanei impozabile. După înregistrarea în scopuri de taxă conform art. 316 alin. (12), pentru livrările de bunuri/prestările de servicii efectuate în perioada în care au avut codul de înregistrare în scopuri de TVA anulat, persoanele impozabile emit facturi în care înscriu distinct taxa pe valoarea adăugată colectată în perioada respectivă, care nu se înregistrează în decontul de taxă deus conform art. 323.

(la 01-01-2017 Alineatul (8) din Articolul 11 , Capitolul IV , Titlul I a fost modificat de Punctul 2, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 84 din 16 noiembrie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 977 din 06 decembrie 2016)

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

SECȚIUNEA 2[^]1

Reguli speciale pentru aplicarea TVA

5[^]1. (1) În sensul art. 11 alin. (6) și (8) din Codul fiscal, persoanele impozabile care au avut codul de înregistrare anulat în baza prevederilor art. 316 alin. (11) lit. a)-e) și h) din Codul fiscal, care se înregistrează în scopuri de TVA conform art. 316 alin. (12) din Codul fiscal, își pot exercita dreptul de deducere pentru achizițiile de bunuri și/sau servicii efectuate în perioada în care au avut codul de înregistrare în scopuri de TVA anulat, prin înscrierea taxei în primul decont de taxă prevăzut la art. 323 din Codul fiscal deus după reînregistrare sau, după caz, într-un decont ulterior. Deducerea taxei se efectuează în limitele și condițiile prevăzute la art. 297-302 din Codul fiscal, chiar dacă factura nu cuprinde codul de înregistrare în scopuri de TVA al persoanei impozabile.

(2) După înregistrarea în scopuri de taxă conform art. 316 alin. (12) din Codul fiscal, persoana impozabilă trebuie să emită facturi în care să înscrie distinct taxa pe valoarea adăugată colectată aferentă livrărilor de bunuri/prestărilor de servicii taxabile efectuate în perioada în care au avut codul de înregistrare în scopuri de TVA anulat, care nu se înregistrează în decontul de taxă depus conform art. 323 din Codul fiscal, în secțiunea «Taxa pe valoarea adăugată colectată». În funcție de modalitatea în care au acționat pe perioada în care au avut codul de înregistrare în scopuri de TVA anulat, se disting următoarele situații:

a) persoana impozabilă a colectat TVA pentru operațiunile taxabile, respectiv a depus declarația privind taxa pe valoarea adăugată colectată care trebuie plătită conform art. 11 alin. (6) și (8) din Codul fiscal, dar nu a emis facturi. În această situație, după reînregistrarea în scopuri de TVA, persoana impozabilă trebuie să emită facturi pentru livrările de bunuri/prestările de servicii efectuate în perioada în care a avut codul de înregistrare în scopuri de TVA anulat, care să includă informațiile obligatorii prevăzute la art. 319 alin. (20) din Codul fiscal, inclusiv taxa pe valoarea adăugată aferentă, care a fost colectată în perioada în care a avut codul de înregistrare în scopuri de TVA anulat. Aceste facturi nu se includ în decontul de taxă depus conform art. 323 din Codul fiscal, în secțiunea «Taxa pe valoarea adăugată colectată», dacă nu există diferențe între taxa colectată în perioada în care persoana impozabilă a avut codul de înregistrare în scopuri de TVA anulat și taxa înscrisă în facturile emise după reînregistrarea în scopuri de TVA a persoanei impozabile;

b) persoana impozabilă a colectat TVA pentru operațiunile taxabile, respectiv a depus declarația privind taxa pe valoarea adăugată colectată care trebuie plătită conform art. 11 alin. (6) și (8) din Codul fiscal, și a emis facturi. În această situație, după reînregistrarea în scopuri de TVA, persoana impozabilă trebuie să emită facturi de corecție conform art. 330 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal. În situația în care nu există diferențe între taxa colectată în perioada în care persoana impozabilă a avut codul de înregistrare în scopuri de TVA anulat și taxa înscrisă în facturile emise după reînregistrarea în scopuri de TVA a persoanei impozabile, facturile emise după reînregistrare nu se includ în decontul de taxă depus conform art. 323 din Codul fiscal, în secțiunea «Taxa pe valoarea adăugată colectată»;

c) persoana impozabilă nu a colectat TVA pentru livrările de bunuri/prestările de servicii taxabile efectuate în perioada în care a avut codul de înregistrare în scopuri de TVA anulat, respectiv nu a depus declarația privind taxa pe valoarea adăugată colectată care trebuie plătită conform art. 11 alin. (6) și (8) din Codul fiscal, dar a emis facturi. În această situație, după reînregistrarea în scopuri de TVA, persoana impozabilă trebuie să emită facturi de corecție conform art. 330 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal. Facturile de corecție nu se înscriu în decontul de taxă depus conform art. 323 din Codul fiscal, în secțiunea «Taxa pe valoarea adăugată colectată», dacă nu există diferențe între taxa pe care ar fi trebuit să o colecteze în perioada în care persoana impozabilă a avut codul de înregistrare în scopuri de TVA anulat și taxa înscrisă în facturile emise după reînregistrarea în scopuri de TVA a persoanei impozabile, ci în «Declarația privind taxa pe valoarea adăugată colectată datorată de către persoanele impozabile al căror cod de înregistrare în scopuri de taxă pe valoarea adăugată a fost anulat conform art. 316 alin. (11) lit. a)-e), lit. g) sau lit. h) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal». Persoana impozabilă datorează obligații fiscale accesorii conform art. 173 și 181 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, de la data la care avea obligația să plătească TVA aferentă livrărilor de bunuri/prestărilor de servicii taxabile, efectuate în perioada în care a avut codul de înregistrare în scopuri de TVA anulat, și până la data plății taxei, în baza declarației sus-menționate;

d) persoana impozabilă nu a colectat TVA pentru livrările de bunuri/prestările de servicii taxabile efectuate în perioada în care a avut codul de înregistrare în scopuri de TVA anulat, respectiv nu a depus declarația privind taxa pe valoarea adăugată colectată care trebuie plătită conform art. 11 alin. (6) și (8) din Codul fiscal și nu a emis facturi. În această situație, facturile emise după reînregistrarea în scopuri de TVA nu se înscriu în decontul de taxă depus conform art. 323 din Codul fiscal, în secțiunea «Taxa pe valoarea adăugată colectată», dacă nu există diferențe între taxa pe care ar fi trebuit să o colecteze în perioada în care persoana impozabilă a avut codul de înregistrare în scopuri de TVA anulat și taxa înscrisă în facturile emise după reînregistrarea în scopuri de TVA a persoanei impozabile, ci în «Declarația privind taxa pe valoarea adăugată colectată datorată de către persoanele impozabile al căror cod de înregistrare în scopuri de taxă pe valoarea adăugată a fost anulat conform art. 316 alin. (11) lit. a)-e), lit. g) sau lit. h) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal». Persoana impozabilă datorează obligații fiscale accesorii conform art. 173 și 181 din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, de la data la care avea obligația să plătească TVA aferentă livrărilor de bunuri/prestărilor de servicii taxabile, efectuate în perioada în care a avut codul de înregistrare în scopuri de TVA anulat, și până la data plății taxei, în baza declarației sus-menționate.

(3) În situațiile prevăzute la alin. (2), în cazul în care există diferențe între taxa colectată/care ar fi trebuit colectată în perioada în care persoana impozabilă a avut codul de înregistrare în scopuri de TVA anulat și taxa înscrisă în facturile emise după reînregistrarea în scopuri de TVA a persoanei impozabile, în decontul de TVA, în secțiunea «Taxa pe valoarea adăugată colectată», se înscriu numai aceste diferențe.

(4) Prevederile alin. (2) se aplică în cazul în care persoana impozabilă se înregistrează în scopuri de TVA conform art. 316 alin. (12) din Codul fiscal începând cu 1 ianuarie 2017, în situația în care a avut codul de înregistrare în scopuri de TVA anulat în baza prevederilor art. 316 alin. (11) lit. a)-e) și h) din Codul fiscal, respectiv în baza prevederilor art. 153 alin. (9) lit. a)-e) și h) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare până la 1 ianuarie 2016.

(5) Prevederile alin. (2) nu se aplică în situația în care persoana impozabilă nu are obligația de a emite facturi conform art. 319 din Codul fiscal.

(6) În aplicarea prevederilor art. 11 alin. (7) și (9) din Codul fiscal, persoanele impozabile care au efectuat achiziții de la furnizori/prestatori în perioada în care aceștia au avut codul de înregistrare în scopuri de TVA anulat își exercită dreptul de deducere a TVA pentru achizițiile respective, în limitele și condițiile prevăzute la art. 297-302 din Codul fiscal, pe baza facturilor emise de furnizor/prestator conform alin. (2), prin înscrierea taxei în primul decont de taxă prevăzut la art. 323 depus după reînregistrarea furnizorului/prestatorului sau, după caz, într-un decont ulterior.

(7) Exemple pentru aplicarea prevederilor alin. (2) referitoare la emiterea facturilor după înregistrarea în scopuri de TVA:

Exemplul nr. 1: persoana impozabilă a colectat TVA pentru operațiunile taxabile, dar nu a emis facturi.

1. Societatea X are codul de TVA anulat începând cu data de 1 septembrie 2016. În luna octombrie livrează către societatea Y 100 de utilaje a căror valoare înscrisă în contract era de 50.000 lei/bucată, care nu include TVA. Societatea X nu emite factură, dar depune declarația privind taxa pe valoarea adăugată colectată care trebuie plătită conform art. 11 alin. (6)

și (8) din Codul fiscal. Calculul taxei colectate de plată se va efectua astfel, ambele variante fiind corecte:

A. Societatea X, având codul de TVA anulat, nu mai poate încasa de la client valoarea TVA și colectează TVA din totalul sumei aferente livrării, respectiv $5.000.000 \text{ lei} \times 20/120 = 833.333 \text{ lei}$ TVA colectată. Având în vedere că furnizorul nu mai este înregistrat în scopuri de TVA, dacă beneficiarul nu mai acceptă ca la prețul din contract să se adauge și TVA, se consideră că prețul acceptat de beneficiar include TVA datorată de furnizor.

B. Societatea X recuperează de la client și valoarea TVA, clientul acceptând să îi plătească suma de 6.000.000 lei, și colectează TVA aplicând 20% la totalul sumei aferente livrării, respectiv $5.000.000 \text{ lei} \times 20/100 = 1.000.000 \text{ lei}$.

2. În cazul în care între societatea X și societatea Y nu există niciun contract sau contractul prevede că prețul include TVA sau nu menționează nimic cu privire la TVA, societatea X avea obligația de a plăti TVA din suma livrării. Astfel, dacă valoarea livrării este de 5.000.000, societatea X avea obligația de a plăti TVA de 833.333 lei.

După reînregistrarea în scopuri de TVA, societatea X va emite facturi cu TVA astfel:

1. În situația de la lit. A poate emite factura astfel: baza impozabilă 4.166.667 și TVA aferentă 833.333 lei, total factură 5.000.000 lei, factură care nu se înscrie în decontul de TVA de către furnizorul X, dar permite deducerea TVA la beneficiarul Y sau, dacă clientul este de acord să plătească în plus pe lângă prețul fără TVA și taxa aferentă, baza impozabilă înscrisă în factură va fi de 5.000.000 plus TVA de 1.000.000 lei. Diferența față de taxa colectată determinată la lit. A se înscrie în decontul de TVA în care este emisă factura respectivă astfel: $5.000.000 - 4.166.667 = 833.333 \text{ lei}$ baza impozabilă și TVA aferentă 166.667 lei. Beneficiarul poate deduce TVA de 1.000.000 lei.

În situația de la lit. B, societatea X va emite o factură corectă de 5.000.000 lei cu TVA de 1.000.000 lei, factură care nu se înscrie în decontul de TVA, în secțiunea „Taxa pe valoarea adăugată colectată“, de către furnizorul X, care permite deducerea TVA la beneficiarul Y.

2. Societatea X are obligația de a emite factură cu baza impozabilă de 4.166.667 lei și TVA 833.333 lei, factură care nu se înscrie în decontul de TVA, în secțiunea „Taxa pe valoarea adăugată colectată“, de către furnizorul X, dar permite deducerea TVA la beneficiarul Y.

Exemplul nr. 2: persoana impozabilă a colectat TVA pentru operațiunile taxabile și a emis facturi

1. Prezentarea situației este aceeași ca la exemplul nr. 1, cu excepția faptului că în acest exemplu societatea X a emis facturi pe perioada în care a avut codul anulat. Calculul taxei colectate de plată se va efectua astfel, ambele variante de determinare a taxei colectate fiind corecte:

A. În ipoteza în care valoarea livrării acceptată de beneficiar este de 5.000.000 lei, societatea X se poate regăsi în următoarele situații:

– ori a emis factura de 5.000.000 lei, fără să înscrie TVA în factură și plătește TVA din această sumă, respectiv 833.333 lei ($5.000.000 \text{ lei} \times 20/120$),

– ori a emis factura calculând TVA din suma facturată și înscriind această taxă în factură: respectiv bază 4.166.667 și TVA 833.333 lei.

B. Societatea X recuperează de la client și valoarea TVA pe lângă prețul din contract, situație în care solicită clientului să îi plătească suma de 6.000.000 lei, și, referitor la facturare, se poate regăsi ori în situația în care a emis o factură de 6.000.000 lei, în care nu a evidențiat TVA, ori a facturat 5.000.000 lei plus TVA 1.000.000 lei, total factură 6.000.000 lei. Pe baza prevederilor contractuale, furnizorul consideră în această situație că are de plată suma de 1.000.000 lei TVA colectată.

2. În cazul în care între societatea X și societatea Y nu există niciun contract sau contractul nu prevede dacă prețul include TVA sau nu menționează nimic cu privire la TVA, societatea X avea obligația de a plăti TVA din suma livrării. Astfel, dacă valoarea livrării este de 5.000.000, societatea X avea obligația de a plăti TVA de 833.333 lei.

După reînregistrarea în scopuri de TVA, societatea X va emite facturi cu TVA astfel:

1. În situația de la lit. A poate emite factura astfel: – o factură cu semnul minus, în funcție de modalitatea în care a facturat (cu sau fără TVA) și, separat sau pe aceeași factură, va factura cu plus, baza impozabilă de 4.166.667 și TVA aferentă 833.333 lei, total factură 5.000.000 lei. Factura nu se înscrie în decontul de TVA, în secțiunea «Taxa pe valoarea adăugată colectată», al societății X, dar permite deducerea TVA la beneficiarul Y; sau,

– dacă clientul este de acord să plătească în plus pe lângă prețul fără TVA din contract și taxa aferentă, societatea X va emite o factură cu semnul minus, în funcție de modalitatea în care a facturat (cu sau fără TVA) și, separat sau pe aceeași factură, facturează cu plus baza impozabilă 5.000.000 plus TVA de 1.000.000 lei. Diferența față de taxa colectată inițial se înscrie de societatea X în decontul de TVA în care este emisă factura respectivă astfel: 5.000.000 – 4.166.667 = 833.333 lei baza impozabilă și TVA aferentă 166.667 lei. Beneficiarul poate deduce TVA de 1.000.000 lei.

În situația de la lit. B, societatea X va emite o factură cu semnul minus, în funcție de modalitatea în care a facturat inițial (cu sau fără TVA), și facturează baza impozabilă 5.000.000 lei cu TVA de 1.000.000 lei.

2. Societatea X are obligația de a emite factură cu semnul minus, în funcție de modalitatea în care a facturat (cu sau fără TVA) și, separat sau pe aceeași factură, facturează baza impozabilă de 4.166.667 lei și TVA 833.333 lei. Această factură nu se înscrie în decontul de TVA, în secțiunea «Taxa pe valoarea adăugată colectată», de către furnizorul X, dar permite deducerea TVA la beneficiarul Y.

Exemplul nr. 3: persoana impozabilă nu a colectat TVA pentru operațiunile taxabile efectuate în perioada în care a avut codul de înregistrare în scopuri de TVA anulat, dar a emis facturi

1. Societatea X are codul de TVA anulat începând cu data de 1 septembrie 2016. În luna octombrie livrează către societatea Y 100 de utilaje a căror valoare înscrisă în contract era de 50.000 lei/bucată, exclusiv TVA. Societatea X emite factură, dar nu depune declarația privind taxa pe valoarea adăugată colectată care trebuie plătită conform art. 11 alin. (6) și (8) din Codul fiscal. Facturile au fost emise în următoarele variante:

A. În ipoteza în care valoarea livrării acceptată de beneficiar este de 5.000.000 lei, societatea X se poate regăsi în următoarele situații:

– ori a emis factura de 5.000.000 lei, fără să înscrie în factură taxa datorată de 833.333 lei,

– ori a emis factura calculând TVA din suma facturată și înscriind acest TVA în factură: respectiv bază 4.166.667 și TVA 833.333 lei.

B. Societatea X recuperează de la client și valoarea TVA pe lângă prețul din contract, situație în care solicită clientului să îi plătească suma de 6.000.000 lei, și, referitor la facturare, se poate regăsi ori în situația în care a emis o factură de 6.000.000 lei, în care nu a evidențiat TVA, ori a facturat 5.000.000 lei plus TVA 1.000.000 lei, total factură 6.000.000 lei.

2. În cazul în care între societatea X și societatea Y nu există niciun contract sau contractul nu prevede dacă prețul include TVA sau nu menționează nimic cu privire la TVA, societatea X avea obligația de a plăti TVA din suma livrării. Astfel, dacă valoarea livrării este de 5.000.000, avea obligația de a plăti TVA de 833.333 lei.

După reînregistrarea în scopuri de TVA, societatea X va emite facturi cu TVA astfel:

1. În situația de la lit. A poate emite factura astfel: – o factură cu semnul minus, în funcție de modalitatea în care a facturat (cu sau fără TVA) și, separat sau pe aceeași factură, va factura cu plus baza impozabilă 4.166.667 și TVA aferentă 833.333 lei, total factură 5.000.000 lei. Factura nu se înscrie în decontul de TVA al societății X, în secțiunea «Taxa pe valoarea adăugată colectată», ci în declarația privind taxa pe valoarea adăugată colectată care trebuie plătită conform art. 11 alin. (6) și (8) din Codul fiscal, dar permite deducerea TVA la beneficiarul Y;

– dacă clientul este de acord să plătească în plus pe lângă prețul fără TVA din contract și taxa aferentă, societatea X va emite o factură cu semnul minus, în funcție de modalitatea în care a facturat (cu sau fără TVA) și, separat sau pe aceeași factură, facturează cu plus baza impozabilă 5.000.000 plus TVA de 1.000.000 lei. Diferența față de taxa care ar fi trebuit colectată inițial se înscrie de societatea X în decontul de TVA în care este emisă factura respectivă astfel: $5.000.000 - 4.166.667 = 833.333$ lei baza impozabilă și TVA aferentă 166.667 lei. Beneficiarul poate deduce TVA de 1.000.000 lei. Taxa care ar fi trebuit colectată de 833.333 lei se va plăti pe baza Declarației privind taxa pe valoarea adăugată colectată care trebuie plătită conform art. 11 alin. (6) și (8) din Codul fiscal, în timp ce diferența de 166.667 lei se înscrie în decont.

În situația de la lit. B, societatea X va emite o factură cu semnul minus, în funcție de modalitatea în care a facturat inițial (cu sau fără TVA), și facturează baza impozabilă 5.000.000 lei

cu	TVA	de	1.000.000	lei.
----	-----	----	-----------	------

2. Societatea X are obligația de a emite factură cu semnul minus, în funcție de modalitatea în care a facturat (cu sau fără TVA) și, separat sau pe aceeași factură, facturează baza impozabilă de 4.166.667 lei și TVA 833.333 lei. Această factură nu se înscrie în decontul de TVA, în secțiunea «Taxa pe valoarea adăugată colectată», de către furnizorul X, ci în declarația privind taxa pe valoarea adăugată colectată care trebuie plătită conform art. 11 alin. (6) și (8) din Codul fiscal, dar permite deducerea TVA la beneficiarul Y.

Exemplul nr. 4: persoana impozabilă nu a colectat TVA pentru operațiunile taxabile și nici nu a emis facturi

1. Societatea X are codul de TVA anulat începând cu data de 1 septembrie 2016. În luna octombrie livrează către societatea Y 100 de utilaje a căror valoare înscrisă în contract era de

50.000 lei/bucată, exclusiv TVA. Societatea X nu emite factură și nu depune declarația privind taxa pe valoarea adăugată colectată care trebuie plătită conform art. 11 alin. (6) și (8) din Codul fiscal.

După reînregistrarea în scopuri de TVA, societatea X va emite facturi cu TVA astfel:

a) dacă clientul nu este de acord să plătească TVA, societatea X facturează baza impozabilă 4.166.667 și TVA aferentă 833.333 lei, total factură 5.000.000 lei, factură care nu se înscrie în decontul de TVA, ci în declarația privind taxa pe valoarea adăugată colectată care trebuie plătită conform art. 11 alin. (6) și (8) din Codul fiscal, dar permite deducerea TVA la beneficiarul Y;

b) dacă clientul este de acord să plătească în plus pe lângă prețul fără TVA din contract și taxa aferentă, societatea X facturează baza impozabilă 5.000.000 lei plus TVA 1.000.000 lei, total factură 6.000.000 lei, factură care nu se înscrie în decontul de TVA, dar permite deducerea TVA la beneficiarul Y. Diferența de 166.667 lei față de taxa care ar fi trebuit colectată, respectiv 833.333 lei, pornind de la premisa că anterior reînregistrării societății X beneficiarul nu ar fi fost de acord să îi achite acestuia decât valoarea bunurilor exclusiv TVA (5.000.000 lei), se va înscrie în decontul de TVA în care este emisă factura respectivă astfel: $5.000.000 - 4.166.667 = 833.333$ lei baza impozabilă și TVA aferentă 166.667 lei. Beneficiarul poate deduce TVA de 1.000.000 lei. Diferența de taxă de 833.333 lei se va plăti pe baza declarației privind taxa pe valoarea adăugată colectată care trebuie plătită conform art. 11 alin. (6) și (8) din Codul fiscal.

2. În cazul în care între societatea X și societatea Y nu există niciun contract sau contractul nu prevede dacă prețul include TVA sau nu menționează nimic cu privire la TVA, societatea X avea obligația de a plăti TVA din suma livrării. Astfel, dacă valoarea livrării este de 5.000.000 lei, societatea X ar fi trebuit să colecteze TVA de 833.333 lei. După înregistrarea în scopuri de TVA, societatea X are obligația de a emite factură cu baza impozabilă de 4.166.667 lei și TVA 833.333 lei, factură care nu se înscrie în decontul de TVA, în secțiunea «Taxa pe valoarea adăugată colectată», de către furnizorul X, ci în declarația privind taxa pe valoarea adăugată colectată care trebuie plătită conform art. 11 alin. (6) și (8) din Codul fiscal, dar permite deducerea TVA la beneficiarul Y.

(9) Beneficiarii care achiziționează bunuri și/sau servicii de la persoane impozabile stabilite în România, cărora li s-a anulat înregistrarea în scopuri de TVA conform prevederilor art. 316 alin. (11) lit. c)-e) și lit. h) și au fost înscriși în Registrul persoanelor impozabile a căror înregistrare în scopuri de TVA conform art. 316 a fost anulată, nu beneficiază de dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferente achizițiilor respective, cu excepția achizițiilor de bunuri efectuate în cadrul procedurii de executare silită și/sau a achizițiilor de bunuri de la persoane impozabile aflate în procedura falimentului potrivit Legii nr. 85/2014, cu modificările și completările ulterioare. În cazul înregistrării în scopuri de TVA conform art. 316 alin. (12) a furnizorului/prestatorului, beneficiarii care au achiziționat bunuri și/sau servicii în perioada în care furnizorul/prestatorul a avut codul de înregistrare în scopuri de TVA anulat își exercită dreptul de deducere a TVA pentru achizițiile respective, pe baza facturilor emise de

furnizor/prestator conform alin. (8), prin înscrierea în primul decont de taxă prevăzut la art. 323 deus după înregistrarea furnizorului/prestatorului sau, după caz, într-un decont ulterior.

(la 01-01-2017 Alineatul (9) din Articolul 11 , Capitolul IV , Titlul I a fost modificat de Punctul 2, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 84 din 16 noiembrie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 977 din 06 decembrie 2016)

(10) În cazurile prevăzute la alin. (6)-(9), în situația în care apar evenimentele menționate la art. 287, ajustarea bazei de impozitare a TVA și, respectiv, ajustarea taxei deductibile de către beneficiar se realizează conform prevederilor din normele metodologice.

(11) În domeniul taxei pe valoarea adăugată și al accizelor, autoritățile fiscale și alte autorități naționale trebuie să țină cont de jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene.

(12) În cazul în care se constată că există un abuz de drept, tranzacțiile implicate în astfel de practici abuzive trebuie redefinite, astfel încât să se restabilească situația care ar fi prevalat în lipsa tranzacțiilor ce au constituit abuzul. Organele fiscale competente au dreptul de a anula TVA dedusă în legătură cu fiecare tranzacție ori de câte ori se constată că dreptul de deducere a fost exercitat în mod abuziv. Pentru a invoca abuzul de drept, trebuie să fie îndeplinite cumulativ două condiții:

a) tranzacțiile în cauză, în pofida aplicării formale a condițiilor prevăzute de dispozițiile legale, au drept rezultat garantarea unor avantaje fiscale care ar contraveni scopului acelor dispoziții legale;

b) trebuie dovedit, în mod obiectiv, faptul că scopul esențial al operațiunilor în cauză este de a se obține un avantaj fiscal.

(13) Procedura de aplicare a prevederilor alin. (1) se stabilește prin ordin al președintelui A.N.A.F.

ART. 12

Venituri obținute din România de nerezidenți

Sunt considerate ca fiind obținute din România, indiferent dacă sunt primite în România sau în străinătate, în special următoarele venituri:

a) venituri atribuibile unui sediu permanent în România;

b) venituri din activitățile dependente desfășurate în România;

c) dividende de la un rezident;

d) dobânzi de la un rezident;

e) dobânzi de la un nerezident care are un sediu permanent în România, dacă dobânda este o cheltuială a sediului permanent;

f) redevențe de la un rezident;

g) redevențe de la un nerezident care are un sediu permanent în România, dacă redevența este o cheltuială a sediului permanent;

h) veniturile unei persoane juridice străine obținute din transferul proprietăților imobiliare situate în România sau al oricăror drepturi legate de aceste proprietăți, inclusiv închirierea sau cedarea folosinței bunurilor proprietății imobiliare situate în România, veniturile din exploatarea resurselor naturale situate în România, precum și veniturile din vânzarea-cesionarea titlurilor de participare deținute la un rezident;

(la 01-01-2021 Litera h) din Articolul 12 , Capitolul IV , Titlul I a fost modificată de Punctul 3, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

i) veniturile unei persoane fizice nerezidente obținute din închirierea sau din altă formă de cedare a dreptului de folosință a unei proprietăți imobiliare situate în România, din transferul proprietăților imobiliare situate în România, din transferul titlurilor de participare, deținute la un rezident și din transferul titlurilor de valoare emise de rezidenți români;

(la 01-01-2021 Litera i) din Articolul 12 , Capitolul IV , Titlul I a fost modificată de Punctul 3, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

j) veniturile din pensii definite la art. 99;

k) veniturile din servicii prestate în România, exclusiv transportul internațional și prestările de servicii accesorii acestui transport;

l) venituri din prestarea de servicii de management sau de consultanță din orice domeniu, dacă aceste venituri sunt obținute de la un rezident sau dacă veniturile respective sunt cheltuieli ale unui sediu permanent în România;

m) venituri reprezentând remunerații primite de nerezidenții ce au calitatea de administrator, fondator sau membru al consiliului de administrație al unui rezident;

(la 01-01-2021 Litera m) din Articolul 12 , Capitolul IV , Titlul I a fost modificată de Punctul 3, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

n) comisioane de la un rezident;

o) comisioane de la un nerezident care are un sediu permanent în România, dacă comisionul este o cheltuială a sediului permanent;

p) venituri din activități sportive și de divertisment desfășurate în România, indiferent dacă veniturile sunt primite de către persoanele care participă efectiv la asemenea activități sau de către alte persoane;

q) venituri din premii acordate la concursuri organizate în România;

r) venituri obținute la jocurile de noroc practicate în România;

s) venituri realizate din lichidarea unui rezident;

(la 01-01-2021 Litera s) din Articolul 12 , Capitolul IV , Titlul I a fost modificată de Punctul 3, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

ș) venituri realizate din transferul masei patrimoniale de la fiduciar la beneficiarul nerezident în cadrul operațiunii de fiducie.

TITLUL II

Impozitul pe profit

CAP. I

Dispoziții generale

ART. 13

Contribuabili

(1) Sunt obligate la plata impozitului pe profit, conform prezentului titlu, următoarele persoane, denumite în continuare contribuabili:

a) persoanele juridice române, cu excepțiile prevăzute la alin. (2);

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

1. (1) În aplicarea prevederilor art. 13 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, din categoria persoanelor juridice române fac parte companiile naționale, societățile naționale, regiile autonome, indiferent de subordonare, societățile, indiferent de forma juridică de organizare și de forma de proprietate, inclusiv cele cu participare cu capital străin sau cu capital integral străin, societățile agricole și alte forme de asociere agricolă cu personalitate juridică, cooperativele agricole, societățile cooperative, instituțiile financiare și instituțiile de credit, fundațiile, asociațiile, organizațiile, precum și orice altă entitate care are statutul legal de persoană juridică constituită potrivit legislației române, cu excepțiile prevăzute la art. 13 alin. (2) din Codul fiscal. În cazul persoanelor juridice române care dețin participații în capitalul altor societăți și care întocmesc situații financiare consolidate, calculul și plata impozitului pe profit se fac la nivelul fiecărei persoane juridice din grup.

b) persoanele juridice străine care desfășoară activitate prin intermediul unui sediu permanent/mai multor sedii permanente în România;

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

(2) În aplicarea prevederilor art. 13 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal, persoanele juridice străine, cum sunt: companiile, fundațiile, asociațiile, organizațiile și orice entități similare, înființate și organizate în conformitate cu legislația unei alte țări, devin subiect al impunerii atunci când își desfășoară activitatea, integral sau parțial, prin intermediul unui sediu permanent în România, așa cum este definit acesta în Codul fiscal, de la începutul activității sediului

c) persoanele juridice străine rezidente în România potrivit locului conducerii efective;

(la 01-01-2021 Litera c) din Alineatul (1) , Articolul 13 , Capitolul I , Titlul II a fost modificată de Punctul 4, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

- d) persoanele juridice străine care realizează venituri astfel cum sunt prevăzute la art. 12 lit. h);
- e) persoanele juridice cu sediul social în România, înființate potrivit legislației europene;
- f) persoanele juridice străine rezidente într-un stat terț care desfășoară activitate în România prin intermediul unuia sau mai multor elemente tratate drept sedii permanente, în ceea ce privește situațiile ce implică existența unor tratamente neuniforme ale elementelor hibride sau tratamente neuniforme ale rezidenței fiscale, astfel cum acestea sunt reglementate în cadrul cap. III¹;

(la 03-02-2020 Alineatul (1) din Articolul 13 , Capitolul I , Titlul II a fost completat de Punctul 1, Articolul I din ORDONANȚA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 72 din 31 ianuarie 2020)

- g) entitatea transparentă fiscal, în ceea ce privește situațiile ce implică existența unor tratamente neuniforme ale elementelor hibride inversate, astfel cum acestea sunt reglementate la art. 40⁷.

(la 03-02-2020 Alineatul (1) din Articolul 13 , Capitolul I , Titlul II a fost completat de Punctul 1, Articolul I din ORDONANȚA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 72 din 31 ianuarie 2020)

- (2) Nu intră sub incidența prezentului titlu următoarele persoane juridice române:
- a) Trezoreria Statului;
 - b) instituția publică, înființată potrivit legii, cu excepția activităților economice desfășurate de aceasta;
 - c) Academia Română, precum și fundațiile înființate de Academia Română în calitate de fondator unic, cu excepția activităților economice desfășurate de acestea;
 - d) Banca Națională a României;
 - e) Fondul de garantare a depozitelor în sistemul bancar, constituit potrivit legii;
 - f) Fondul de compensare a investitorilor, înființat potrivit legii;
 - g) Fondul de garantare a pensiilor private, înființat potrivit legii;
 - g¹) Fondul de garantare a asiguraților, constituit potrivit legii;

(la 03-01-2016 Lit. g¹) a alin. (2) al art. 13 a fost introdusă de pct. 1 al art. unic din LEGEA nr. 358 din 31 decembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 988 din 31 decembrie 2015, care completează art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015, cu un nou punct.)

- h) persoana juridică română care plătește impozit pe veniturile microîntreprinderilor, în conformitate cu prevederile titlului III;
 - i) fundația constituită ca urmare a unui legat;
-

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

1.

(3) În sensul art. 13 alin. (2) lit. i) din Codul fiscal, fundația constituită ca urmare a unui legat, în condițiile legii, este subiectul de drept înființat de una sau mai multe persoane, care, pe baza unui act juridic pentru cauză de moarte, constituie un patrimoniu afectat în mod permanent și irevocabil realizării unui scop de interes general sau, după caz, în interesul unor colectivități.

j) entitatea transparentă fiscal cu personalitate juridică ce nu se află în cazul prevăzut la alin. (1) lit. g);

(la 03-02-2020 Litera j) din Alineatul (2) , Articolul 13 , Capitolul I , Titlul II a fost modificată de Punctul 2, Articolul I din ORDONANȚA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 72 din 31 ianuarie 2020)

k) asociațiile de proprietari constituite ca persoane juridice și asociațiile de locatari recunoscute ca asociații de proprietari, cu excepția celor care obțin venituri din exploatarea proprietății comune, potrivit legii.

(la 01-01-2018 Alineatul (2) din Articolul 13 , Capitolul I , Titlul II a fost completat de Punctul 1, Articolul I din LEGEA nr. 177 din 18 iulie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 584 din 21 iulie 2017)

l) unitatea locală de cult, definită potrivit art. 7 pct. 48, în măsura în care veniturile obținute sunt utilizate, în anul curent și/sau în anii următori, pentru întreținerea și funcționarea unității de cult, pentru lucrări de construcție, de reparație și de consolidare a lăcașurilor de cult și a clădirilor ecleziastice, pentru învățământ, pentru furnizarea, în nume propriu și/sau în parteneriat, de servicii sociale, acreditate în condițiile legii, pentru acțiuni specifice și alte activități nonprofit ale cultelor religioase, potrivit Legii nr. 489/2006 privind libertatea religioasă și regimul general al cultelor, republicată.

(la 04-04-2020 Alineatul (2) din Articolul 13 , Capitolul I , Titlul II a fost completat de Punctul 2, Articolul II din LEGEA nr. 32 din 31 martie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 271 din 01 aprilie 2020)

ART. 14

Sfera de cuprindere a impozitului

Impozitul pe profit se aplică după cum urmează:

a) În cazul persoanelor juridice române, al persoanelor juridice străine rezidente în România potrivit locului conducerii efective, precum și al persoanelor juridice cu sediul social în România, înființate potrivit legislației europene, asupra profitului impozabil obținut din orice sursă, atât din România, cât și din străinătate;

(la 01-01-2021 Litera a) din Articolul 14 , Capitolul I , Titlul II a fost modificată de Punctul 5, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

b) în cazul persoanelor juridice străine care desfășoară activitate prin intermediul unui sediu permanent/mai multor sedii permanente în România, asupra profitului impozabil atribuit sediului permanent, respectiv asupra profitului impozabil la nivelul sediului permanent desemnat să îndeplinească obligațiile fiscale;

c) în cazul persoanelor juridice străine care realizează venituri astfel cum sunt prevăzute la art. 12 lit. h), asupra profitului impozabil aferent acestora.

ART. 15

Reguli speciale de impozitare

(1) În cazul următoarelor persoane juridice române, la calculul rezultatului fiscal sunt considerate venituri neimpozabile următoarele tipuri de venituri:

a) pentru cultele religioase, veniturile obținute din producerea și valorificarea obiectelor și produselor necesare activității de cult, potrivit legii, veniturile obținute din chirii, veniturile obținute din cedarea/instrăinarea activelor corporale, alte venituri obținute din activități economice sau de natura celor prevăzute la alin. (2), veniturile din despăgubiri, în formă bănească, obținute ca urmare a măsurilor reparatorii prevăzute de legile privind reconstituirea dreptului de proprietate, cu condiția ca sumele respective să fie utilizate, în anul curent și/sau în anii următori, pentru întreținerea și funcționarea unităților de cult, pentru lucrări de construcție, de reparație și de consolidare a lăcașurilor de cult și a clădirilor ecleziastice, pentru învățământ, pentru furnizarea, în nume propriu și/sau în parteneriat, de servicii sociale, acreditate în condițiile legii, pentru acțiuni specifice și alte activități nonprofit ale cultelor religioase, potrivit Legii nr. 489/2006 privind libertatea religioasă și regimul general al cultelor, republicată;

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

2. Veniturile obținute de către contribuabilii prevăzuți la art. 15 alin. (1) lit. a), b), c) și d) din Codul fiscal, care sunt utilizate în alte scopuri decât cele expres menționate la literele respective, sunt venituri impozabile la calculul rezultatului fiscal. În vederea stabilirii bazei impozabile, din veniturile respective se scad cheltuielile efectuate pentru realizarea acestora, proporțional cu ponderea veniturilor impozabile în totalul veniturilor înregistrate de contribuabil.

b) pentru unitățile de învățământ preuniversitar și instituțiile de învățământ superior, particulare, acreditate, precum și cele autorizate, veniturile obținute și utilizate, în anul curent sau în anii următori, potrivit reglementărilor legale din domeniul educației naționale;

(la 01-01-2016 Lit. b) a alin. (1) al art. 15 a fost modificată de pct. 1 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015.)

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

2. Veniturile obținute de către contribuabilii prevăzuți la art. 15 alin. (1) lit. a), b), c) și d) din Codul fiscal, care sunt utilizate în alte scopuri decât cele expres menționate la literele respective, sunt venituri impozabile la calculul rezultatului fiscal. În vederea stabilirii bazei impozabile, din veniturile respective se scad cheltuielile efectuate pentru realizarea acestora, proporțional cu ponderea veniturilor impozabile în totalul veniturilor înregistrate de contribuabil.

c) pentru asociațiile de proprietari constituite ca persoane juridice și asociațiile de locatari recunoscute ca asociații de proprietari, veniturile obținute și utilizate, în anul curent sau în anii următori, pentru îmbunătățirea utilităților și a eficienței clădirii, pentru întreținerea și repararea proprietății comune, potrivit legii;

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

2. Veniturile obținute de către contribuabilii prevăzuți la art. 15 alin. (1) lit. a), b), c) și d) din Codul fiscal, care sunt utilizate în alte scopuri decât cele expres menționate la literele respective, sunt venituri impozabile la calculul rezultatului fiscal. În vederea stabilirii bazei impozabile, din veniturile respective se scad cheltuielile efectuate pentru realizarea acestora, proporțional cu ponderea veniturilor impozabile în totalul veniturilor înregistrate de contribuabil.

d) pentru Societatea Națională de Cruce Roșie din România, veniturile obținute și utilizate, în anul curent sau în anii următori, potrivit Legii Societății Naționale de Cruce Roșie din România nr. 139/1995, cu modificările și completările ulterioare.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

2. Veniturile obținute de către contribuabilii prevăzuți la art. 15 alin. (1) lit. a), b), c) și d) din Codul fiscal, care sunt utilizate în alte scopuri decât cele expres menționate la literele respective, sunt venituri impozabile la calculul rezultatului fiscal. În vederea stabilirii bazei impozabile, din veniturile respective se scad cheltuielile efectuate pentru realizarea acestora, proporțional cu ponderea veniturilor impozabile în totalul veniturilor înregistrate de contribuabil.

(2) În cazul organizațiilor nonprofit, organizațiilor sindicale, organizațiilor patronale, la calculul rezultatului fiscal, următoarele tipuri de venituri sunt venituri neimpozabile:

- a) cotizațiile și taxele de înscriere ale membrilor;
- b) contribuțiile bănești sau în natură ale membrilor și simpatizanților;

- c) taxele de înregistrare stabilite potrivit legislației în vigoare;
- d) veniturile obținute din vize, taxe și penalități sportive sau din participarea la competiții și demonstrații sportive;
- e) donațiile, precum și banii sau bunurile primite prin sponsorizare/mecenat;
- f) veniturile din dividende, dobânzi, precum și din diferențele de curs valutar aferente disponibilităților și veniturilor neimpozabile;
- g) veniturile din dobânzi obținute de casele de ajutor reciproc din acordarea de împrumuturi potrivit legii de organizare și funcționare;
- h) veniturile pentru care se datorează impozit pe spectacole;
- i) resursele obținute din fonduri publice sau din finanțări nerambursabile;
- j) veniturile realizate din acțiuni ocazionale precum: evenimente de strângere de fonduri cu taxă de participare, serbări, tombola, conferințe, utilizate în scop social sau profesional, potrivit statutului acestora;
- k) veniturile rezultate din cedarea activelor corporale aflate în proprietatea organizațiilor nonprofit, altele decât cele care sunt sau au fost folosite într-o activitate economică;
- l) veniturile obținute din reclamă și publicitate, veniturile din închirieri de spații publicitare pe: clădiri, terenuri, tricouri, cărți, reviste, ziare, realizate de organizațiile nonprofit de utilitate publică, potrivit legilor de organizare și funcționare, din domeniul culturii, cercetării științifice, învățământului, sportului, sănătății, precum și de camerele de comerț și industrie, organizațiile sindicale și organizațiile patronale; nu se includ în această categorie veniturile obținute din prestări de servicii de intermediere în reclamă și publicitate;
- m) sumele primite ca urmare a nerespectării condițiilor cu care s-a făcut donația/sponsorizarea, potrivit legii, sub rezerva ca sumele respective să fie utilizate de către organizațiile nonprofit, în anul curent sau în anii următori, pentru realizarea scopului și obiectivelor acestora, potrivit actului constitutiv sau statutului, după caz;
- n) veniturile realizate din despăgubiri de la societățile de asigurare pentru pagubele produse la activele corporale proprii, altele decât cele care sunt utilizate în activitatea economică;
- o) sumele primite din impozitul pe venit datorat de persoanele fizice, potrivit prevederilor titlului IV;
- p) sumele colectate de organizațiile colective autorizate, potrivit legii, pentru îndeplinirea responsabilităților de finanțare a gestionării deșeurilor.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

3. (1) Organizațiile nonprofit care obțin venituri, altele decât cele menționate la art. 15 alin. (2) din Codul fiscal, și care depășesc limita prevăzută la alin. (3) plătesc impozit pe profit pentru profitul impozabil corespunzător acestora. Determinarea rezultatului fiscal se face în conformitate cu prevederile titlului II din Codul fiscal. În acest sens se vor avea în vedere și următoarele:

- a) stabilirea veniturilor neimpozabile prevăzute la art. 15 alin. (2) din Codul fiscal;*
- b) determinarea veniturilor neimpozabile prevăzute la art. 15 alin. (3) din Codul fiscal, prin parcurgerea următorilor pași:*

(i) calculul sumei în lei reprezentând echivalentul a 15.000 euro prin utilizarea cursului mediu de schimb valutar EUR/RON comunicat de Banca Națională a României pentru anul fiscal respectiv;

(ii) calculul valorii procentului de 10% din veniturile prevăzute la lit. a);

(iii) stabilirea veniturilor neimpozabile prevăzute la art. 15 alin. (3) din Codul fiscal ca fiind valoarea cea mai mică dintre sumele stabilite conform precizărilor anterioare;

c) stabilirea veniturilor neimpozabile prin adunarea sumelor de la lit. a) și b);

d) determinarea veniturilor impozabile prin scăderea din totalul veniturilor a celor de la lit.

c), precum și a celorlalte venituri neimpozabile prevăzute de titlul II din Codul fiscal;

e) determinarea valorii deductibile a cheltuielilor corespunzătoare veniturilor impozabile de la lit. d), avându-se în vedere următoarele:

(i) stabilirea cheltuielilor corespunzătoare veniturilor impozabile de la lit. d) prin scăderea din totalul cheltuielilor a celor aferente activității nonprofit și a unei părți din cheltuielile comune, determinată prin utilizarea unei metode raționale de alocare, potrivit reglementărilor contabile aplicabile;

(ii) ajustarea cheltuielilor determinate conform regulilor de la pct. i), luându-se în considerare prevederile art. 25 din Codul fiscal;

f) stabilirea rezultatului fiscal ca diferență între veniturile impozabile de la lit. d) și cheltuielile deductibile stabilite la lit. e); la stabilirea rezultatului fiscal se iau în calcul și elementele similare veniturilor și cheltuielilor, deducerile fiscale, precum și pierderile fiscale care se recuperează în conformitate cu prevederile art. 31 din Codul fiscal;

g) calculul impozitului pe profit prin aplicarea cotei prevăzute la art. 17 sau la art. 18 din Codul fiscal, după caz, asupra rezultatului fiscal pozitiv stabilit potrivit lit. f).

(2) Veniturile realizate de organizațiile nonprofit din transferul sportivilor sunt venituri impozabile la determinarea rezultatului fiscal.

(3) În cazul organizațiilor nonprofit, organizațiilor sindicale, organizațiilor patronale, pentru calculul rezultatului fiscal sunt neimpozabile și alte venituri realizate, până la nivelul echivalentului în lei a 15.000 euro, într-un an fiscal, dar nu mai mult de 10% din veniturile totale neimpozabile prevăzute la alin. (2). Aceste organizații datorează impozit pe profit pentru partea din profitul impozabil care corespunde veniturilor, altele decât cele considerate venituri neimpozabile, potrivit alin. (2) sau potrivit prezentului alineat, asupra căreia se aplică cota prevăzută la art. 17 sau 18, după caz.

(4) Formele asociative de proprietate asupra terenurilor cu vegetație forestieră, pășunilor și fânețelor, cu personalitate juridică, aplică pentru calculul rezultatului fiscal prevederile alin. (2) și (3).

(5) Prevederile prezentului articol se aplică cu respectarea legislației în materia ajutorului de stat.

ART. 16

Anul fiscal

(1) Anul fiscal este anul calendaristic.

(2) Când un contribuabil se înființează sau încetează să mai existe în cursul unui an fiscal, perioada impozabilă este perioada din anul calendaristic pentru care contribuabilul a existat.

(3) Când un contribuabil se înființează în cursul unui an fiscal, perioada impozabilă începe:

a) de la data înregistrării acestuia în registrul comerțului, dacă are această obligație potrivit legii;

b) de la data înregistrării în registrul ținut de instanțele judecătorești sau alte autorități competente, dacă are această obligație, potrivit legii;

c) pentru sediul permanent, de la data la care persoana juridică străină începe să își desfășoare, integral sau parțial, activitatea în România, potrivit art. 8, cu excepția sediului care, potrivit legii, se înregistrează în registrul comerțului, pentru care perioada impozabilă începe la data înregistrării în registrul comerțului.

(4) Când un contribuabil încetează în cursul unui an fiscal, perioada impozabilă se încheie:

a) în cazul fuziunilor sau divizărilor care au ca efect juridic încetarea existenței persoanelor juridice absorbite/divizate prin dizolvare fără lichidare, la una dintre următoarele date:

1. la data înregistrării în registrul comerțului/registrul ținut de instanțele judecătorești competente sau de alte autorități competente a noii persoane juridice ori a ultimei dintre ele, în cazul constituirii uneia sau mai multor persoane juridice noi;

2. la data înregistrării hotărârii ultimei adunări generale care a aprobat operațiunea sau de la altă dată stabilită prin acordul părților în cazul în care se stipulează că operațiunea va avea efect la o altă dată, potrivit legii;

3. la data înmatriculării persoanei juridice înființate potrivit legislației europene, în cazul în care prin fuziune se constituie asemenea persoane juridice;

b) în cazul dizolvării urmate de lichidarea contribuabilului, la data încheierii operațiunilor de lichidare, dar nu mai târziu de data depunerii situațiilor financiare la organul fiscal competent;

c) în cazul încetării existenței unui sediu permanent, potrivit art. 8, la data radierii înregistrării fiscale.

(5) Prin excepție de la prevederile alin. (1) și (2), contribuabilii care au optat, în conformitate cu legislația contabilă în vigoare, pentru un exercițiu financiar diferit de anul calendaristic pot opta ca anul fiscal să corespundă exercițiului financiar. Primul an fiscal modificat include și perioada anterioară din anul calendaristic cuprinsă între 1 ianuarie și ziua anterioară primei zi a anului fiscal modificat, acesta reprezentând un singur an fiscal. Contribuabilii comunică organelor fiscale competente opțiunea pentru anul fiscal modificat, în termen de 15 zile de la data începerii anului fiscal modificat sau de la data înregistrării acestora, după caz.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

(3) În cazul contribuabililor care intră sub incidența art. 16 alin. (5), (5¹), (5²) și (6) din Codul fiscal, pentru determinarea rezultatului fiscal al anului fiscal care cuprinde atât perioade din anul 2017, cât și din anul 2018, se au în vedere următoarele:

a) pentru determinarea nivelului deductibil al cheltuielilor cu dobânzile și a pierderii nete din diferențe de curs valutar, înregistrate până la data de 31 decembrie 2017, inclusiv, se aplică prevederile art. 27 din Codul fiscal, în vigoare până la data de 31 decembrie 2017, inclusiv; în acest scop se iau în considerare veniturile, cheltuielile, precum și alte elemente necesare pentru determinarea gradului de îndatorare aferente perioadei cuprinse între începutul anului fiscal respectiv și 31 decembrie 2017;

b) pentru determinarea nivelului deductibil al dobânzii și a altor costuri echivalente dobânzii din punct de vedere economic, în conformitate cu prevederile art. 40² din Codul fiscal, în vigoare începând cu 1 ianuarie 2018, se iau în considerare veniturile, cheltuielile, precum și alte elemente aferente perioadei cuprinse între 1 ianuarie 2018 și sfârșitul anului fiscal respectiv.

(5¹) Contribuabilii prevăzuți la alin. (5) care își modifică exercițiul financiar, potrivit reglementărilor contabile, pot opta ca anul fiscal modificat să corespundă cu exercițiul financiar. Pentru stabilirea anului fiscal modificat se aplică următoarele reguli:

a) dacă anul fiscal modificat redevine anul fiscal calendaristic, ultimul an fiscal modificat include și perioada cuprinsă între ziua ulterioară ultimei zile a anului fiscal modificat și 31 decembrie a anului respectiv; declarația anuală de impozit pe profit aferentă ultimului an fiscal modificat se depune până la data de 25 martie inclusiv a anului următor;

b) dacă se modifică perioada anului fiscal modificat, primul an nou fiscal modificat include și perioada cuprinsă între ziua ulterioară ultimei zile a anului fiscal modificat și ziua anterioară primei zile a noului an fiscal modificat.

Contribuabilii comunică organelor fiscale competente modificarea perioadei anului fiscal astfel:

a) contribuabilii care modifică anul fiscal potrivit lit. a), până la data de 25 a celei de-a treia luni inclusiv, de la data la care s-ar fi închis anul fiscal modificat;

b) contribuabilii care modifică anul fiscal potrivit lit. b), în termen de 15 zile de la data începerii noului an fiscal modificat.

(la 01-01-2017 Articolul 16 din Capitolul I , Titlul II a fost completat de Punctul 3, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 84 din 16 noiembrie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 977 din 06 decembrie 2016)

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

(3) În cazul contribuabililor care intră sub incidența art. 16 alin. (5), (5¹), (5²) și (6) din Codul fiscal, pentru determinarea rezultatului fiscal al anului fiscal care cuprinde atât perioade din anul 2017, cât și din anul 2018, se au în vedere următoarele:

a) pentru determinarea nivelului deductibil al cheltuielilor cu dobânzile și a pierderii nete din diferențe de curs valutar, înregistrate până la data de 31 decembrie 2017, inclusiv, se aplică prevederile art. 27 din Codul fiscal, în vigoare până la data de 31 decembrie 2017, inclusiv; în acest scop se iau în considerare veniturile, cheltuielile, precum și alte elemente necesare pentru determinarea gradului de îndatorare aferente perioadei cuprinse între începutul anului fiscal respectiv și 31 decembrie 2017;

b) pentru determinarea nivelului deductibil al dobânzii și a altor costuri echivalente dobânzii din punct de vedere economic, în conformitate cu prevederile art. 40² din Codul fiscal, în vigoare începând cu 1 ianuarie 2018, se iau în considerare veniturile, cheltuielile, precum și

alte elemente aferente perioadei cuprinse între 1 ianuarie 2018 și sfârșitul anului fiscal respectiv.

(5²) Contribuabilii prevăzuți la alin. (5) care îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 47 depun declarația privind impozitul pe profit aferentă anului anterior aplicării sistemului de impunere pe veniturile microîntreprinderilor, pentru perioada cuprinsă între data începerii anului modificat și 31 decembrie, până la data de 25 martie a anului fiscal următor.

(la 01-01-2017 Articolul 16 din Capitolul I , Titlul II a fost completat de Punctul 3, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 84 din 16 noiembrie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 977 din 06 decembrie 2016)

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

(3) În cazul contribuabililor care intră sub incidența art. 16 alin. (5), (5¹), (5²) și (6) din Codul fiscal, pentru determinarea rezultatului fiscal al anului fiscal care cuprinde atât perioade din anul 2017, cât și din anul 2018, se au în vedere următoarele:

a) pentru determinarea nivelului deductibil al cheltuielilor cu dobânzile și a pierderii nete din diferențe de curs valutar, înregistrate până la data de 31 decembrie 2017, inclusiv, se aplică prevederile art. 27 din Codul fiscal, în vigoare până la data de 31 decembrie 2017, inclusiv; în acest scop se iau în considerare veniturile, cheltuielile, precum și alte elemente necesare pentru determinarea gradului de îndatorare aferente perioadei cuprinse între începutul anului fiscal respectiv și 31 decembrie 2017;

b) pentru determinarea nivelului deductibil al dobânzii și a altor costuri echivalente dobânzii din punct de vedere economic, în conformitate cu prevederile art. 40² din Codul fiscal, în vigoare începând cu 1 ianuarie 2018, se iau în considerare veniturile, cheltuielile, precum și alte elemente aferente perioadei cuprinse între 1 ianuarie 2018 și sfârșitul anului fiscal respectiv.

(6) Prin excepție de la prevederile alin. (1) și (5), în cazul contribuabililor care se dizolvă cu lichidare, perioada cuprinsă între prima zi a anului fiscal următor celui în care a fost deschisă procedura lichidării și data închiderii procedurii de lichidare se consideră un singur an fiscal.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

(3) În cazul contribuabililor care intră sub incidența art. 16 alin. (5), (5¹), (5²) și (6) din Codul fiscal, pentru determinarea rezultatului fiscal al anului fiscal care cuprinde atât perioade din anul 2017, cât și din anul 2018, se au în vedere următoarele:

a) pentru determinarea nivelului deductibil al cheltuielilor cu dobânzile și a pierderii nete din diferențe de curs valutar, înregistrate până la data de 31 decembrie 2017, inclusiv, se aplică

prevederile art. 27 din Codul fiscal, în vigoare până la data de 31 decembrie 2017, inclusiv; în acest scop se iau în considerare veniturile, cheltuielile, precum și alte elemente necesare pentru determinarea gradului de îndatorare aferente perioadei cuprinse între începutul anului fiscal respectiv și 31 decembrie 2017;

b) pentru determinarea nivelului deductibil al dobânzii și a altor costuri echivalente dobânzii din punct de vedere economic, în conformitate cu prevederile art. 40² din Codul fiscal, în vigoare începând cu 1 ianuarie 2018, se iau în considerare veniturile, cheltuielile, precum și alte elemente aferente perioadei cuprinse între 1 ianuarie 2018 și sfârșitul anului fiscal respectiv.

(7) În cazul contribuabililor prevăzuți la alin. (5), dreptul organului fiscal de a stabili impozitul pe profit se prescrie în termen de 5 ani începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care se împlinesc 6 luni de la încheierea anului fiscal pentru care se datorează obligația fiscală.

ART. 17

Cota de impozitare

Cota de impozit pe profit care se aplică asupra profitului impozabil este de 16%.

ART. 18

Regimul special pentru contribuabilii care desfășoară activități de natura barurilor de noapte, cluburilor de noapte, discotecilor, cazinourilor

Contribuabilii care desfășoară activități de natura barurilor de noapte, cluburilor de noapte, discotecilor sau cazinourilor, inclusiv persoanele juridice care realizează aceste venituri în baza unui contract de asociere, și în cazul cărora impozitul pe profit datorat pentru activitățile prevăzute în acest articol este mai mic decât 5% din veniturile respective, sunt obligați la plata impozitului în cotă de 5% aplicat acestor venituri înregistrate.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

4. Intră sub incidența prevederilor art. 18 din Codul fiscal contribuabilii care desfășoară activități de natura barurilor de noapte, cluburilor de noapte, discotecilor sau cazinourilor, încadrați potrivit dispozițiilor legale în vigoare; aceștia trebuie să organizeze și să conducă evidența contabilă pentru stabilirea veniturilor și cheltuielilor corespunzătoare activităților vizate. La determinarea profitului aferent acestor activități se iau în calcul și cheltuielile de conducere și administrare, precum și alte cheltuieli comune ale contribuabilului, proporțional cu veniturile obținute din activitățile vizate în veniturile totale realizate de contribuabil. În cazul în care impozitul pe profit datorat este mai mic decât 5% din veniturile înregistrate în conformitate cu reglementările contabile aplicabile, aferente activităților vizate, contribuabilul este obligat la plata unui impozit de 5% din aceste venituri. Acest impozit se adaugă la valoarea impozitului pe profit aferent celorlalte activități, impozit calculat potrivit prevederilor titlului II din

Codul

fiscal.

CAP. II

Calculul rezultatului fiscal

ART. 19

Reguli generale

(1) Rezultatul fiscal se calculează ca diferență între veniturile și cheltuielile înregistrate conform reglementărilor contabile aplicabile, din care se scad veniturile neimpozabile și deducerile fiscale și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. La stabilirea rezultatului fiscal se iau în calcul și elemente similare veniturilor și cheltuielilor, potrivit normelor metodologice, precum și pierderile fiscale care se recuperează în conformitate cu prevederile art. 31. Rezultatul fiscal pozitiv este profit impozabil, iar rezultatul fiscal negativ este pierdere fiscală.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

SECȚIUNEA 1

Reguli generale

5. (1) *În aplicarea art. 19 alin. (1) din Codul fiscal, pentru calculul rezultatului fiscal, veniturile și cheltuielile sunt cele înregistrate în contabilitate potrivit reglementărilor contabile date în baza Legii contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și orice alte sume care, din punct de vedere fiscal, sunt elemente similare veniturilor și cheltuielilor.*

(2) Exemple de elemente similare veniturilor:

a) diferențele favorabile de curs valutar, rezultate în urma evaluării creanțelor și datoriilor în valută, înregistrate în evidența contabilă în rezultatul reportat, ca urmare a retratării sau transpunerii, potrivit reglementărilor contabile aplicabile;

b) rezervele din reevaluarea mijloacelor fixe și a imobilizărilor necorporale, potrivit prevederilor art. 26 alin. (6) și (7) din Codul fiscal;

c) rezerva legală și rezervele reprezentând facilități fiscale, potrivit prevederilor art. 26 alin. (8) și (9) din Codul fiscal;

d) sumele înregistrate în soldul creditor al contului "Rezultatul reportat din provizioane specifice", potrivit art. 46 din Codul fiscal, reprezentând rezervele devenite impozabile în conformitate cu art. 26 alin. (5) din Codul fiscal;

e) sumele înregistrate în rezultatul reportat care se impozitează potrivit art. 21 din Codul fiscal;

f) sumele reprezentând reducerea sau anularea filtrelor prudențiale care au fost deductibile la determinarea profitului impozabil, în conformitate cu prevederile art. 26 alin. (1) lit. e) din Codul fiscal;

g) câștigurile legate de vânzarea sau anularea titlurilor de participare proprii dobândite/răscumpărate.

(3) Exemple de elemente similare cheltuielilor:

a) sumele înregistrate în rezultatul reportat care se deduc la calculul rezultatului fiscal în conformitate cu prevederile art. 21 din Codul fiscal;

b) diferențele nefavorabile de curs valutar, rezultate în urma evaluării creanțelor și datoriilor în valută, înregistrate în evidența contabilă în rezultatul reportat, ca urmare a retratării sau transpunerii, potrivit reglementărilor contabile aplicabile;

c) valoarea neamortizată a cheltuielilor de dezvoltare care a fost înregistrată în rezultatul reportat. În acest caz, această valoare este deductibilă fiscal pe perioada rămasă de amortizat a acestor imobilizări, respectiv durata inițială stabilită conform legii, mai puțin perioada pentru care s-a calculat amortizarea;

d) pierderea înregistrată la data vânzării titlurilor de participare proprii reprezentând diferența dintre prețul de vânzare al titlurilor de participare proprii și valoarea lor de dobândire/răscumpărare. Pierderile din anularea titlurilor de participare proprii, reprezentând diferența dintre valoarea de răscumpărare a titlurilor de participare proprii anulate și valoarea lor nominală, nu reprezintă elemente similare cheltuielilor;

e) pentru sumele transferate din contul 233 "Imobilizări necorporale în curs de execuție" în creditul contului 1176 "Rezultatul reportat provenit din trecerea la aplicarea reglementărilor contabile conforme cu directivele europene", potrivit reglementărilor contabile aplicabile, se au în vedere următoarele:

(i) sumele de natura cheltuielilor specifice localizării, explorării, dezvoltării sau oricărei activități pregătitoare pentru exploatarea resurselor naturale reprezintă elemente similare cheltuielilor potrivit prevederilor art. 28 alin. (15) din Codul fiscal;

(ii) sumele de natura cheltuielilor, altele decât cele prevăzute la pct. i), sunt elemente similare cheltuielilor numai dacă acestea sunt deductibile în conformitate cu prevederile art. 25 și 28 din Codul fiscal.

(4) La scoaterea din gestiune a titlurilor de participare se poate utiliza una dintre metodele folosite pentru scoaterea din evidență a stocurilor.

(5) La calculul rezultatului fiscal al contribuabililor care plătesc trimestrial impozit pe profit, limitele cheltuielilor deductibile se aplică trimestrial, astfel încât, la finele anului acestea să se încadreze în prevederile titlului II din Codul fiscal. Pentru contribuabilii care plătesc impozitul pe profit anual, limitele cheltuielilor deductibile prevăzute de titlul II din Codul fiscal se aplică anual. În cazul contribuabililor care intră sub incidența art. 16 alin. (5) din Codul fiscal, pentru determinarea rezultatului fiscal al anului fiscal modificat care cuprinde atât perioade din anul 2015, cât și din anul 2016, se au în vedere următoarele:

a) pentru veniturile, cheltuielile sau orice alte elemente, înregistrate până la data de 31 decembrie 2015, se aplică regimul fiscal prevăzut de Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare; pentru determinarea bazei de calcul a rezultatului fiscal se iau în considerare veniturile, cheltuielile și elementele înregistrate până la data de 31 decembrie 2015;

b) pentru veniturile, cheltuielile sau orice alte elemente, înregistrate începând cu 1 ianuarie 2016, al căror regim fiscal, limită de deducere și/sau metodologie de calcul au fost modificate, se aplică prevederile în vigoare începând cu data de 1 ianuarie 2016 luând în considerare regimul fiscal, limită de deducere și/sau metodologia de calcul, astfel cum au fost reglementate începând cu această dată; pentru determinarea bazei de calcul a rezultatului fiscal se iau în considerare veniturile, cheltuielile și elementele înregistrate începând cu data de 1 ianuarie 2016.

(6) Pentru calculul rezultatului fiscal, dobânzile penalizatoare/ penalitățile/daunele-interese contractuale anulate prin convenții încheiate între părțile contractante sunt cheltuieli

deductibile/ venituri impozabile, în anul fiscal în care se înregistrează în evidența contabilă anularea acestora, în condițiile în care dobânzile penalizatoare/penalitățile/daunele-interese, stabilite în cadrul contractelor inițiale încheiate în derularea activității economice, pe măsura înregistrării lor, au reprezentat venituri impozabile/cheltuieli deductibile.

6. Intră sub incidența prevederilor art. 19 alin. (5) din Codul fiscal contribuabilii care desfășoară activități de servicii internaționale și care aplică regulile de evidență și decontare a veniturilor și cheltuielilor stabilite prin regulamente de aplicare a convențiilor la care România este parte, de exemplu: convenția în domeniul serviciilor poștale, comunicațiilor electronice, transporturilor internaționale etc.

7. În aplicarea prevederilor art. 19 alin. (1) și (6) din Codul fiscal, pe baza deciziei de ajustare/estimare a veniturilor sau cheltuielilor uneia din persoanele afiliate, emise de organul fiscal competent, potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală, ajustările/estimările de prețuri de transfer astfel stabilite se iau în calcul, de către persoana juridică română afiliată, la determinarea rezultatului fiscal al perioadei în care s-a derulat tranzacția, după cum urmează:

a) venitul/cheltuiala stabilite la nivelul unuia dintre contribuabili reprezintă cheltuială/venit la nivelul celuilalt contribuabil;

b) venitul stabilit suplimentar din ajustare/estimare este luat în calcul prin intermediul unui element similar venitului, respectiv cheltuiala stabilită suplimentar din ajustare/estimare este luată în calcul prin intermediul unui element similar cheltuielii, și prin aplicarea tratamentului fiscal, de impozitare sau de deducere, corespunzător celui aplicat venitului/cheltuielii inițial/inițiale în legătură cu care aceste ajustări/estimări au fost efectuate, venitul/cheltuiala suplimentară reprezentând o diferență de preț a unei tranzacții anterioare și nu o tranzacție nouă.

(2) Rezultatul fiscal se calculează trimestrial/anual, cumulat de la începutul anului fiscal.

(3) Pentru determinarea rezultatului fiscal, erorile înregistrate în contabilitate se corectează astfel:

a) erorile care se corectează potrivit reglementărilor contabile pe seama rezultatului reportat, prin ajustarea rezultatului fiscal al anului la care se referă acestea și depunerea unei declarații rectificative în condițiile prevăzute de Codul de procedură fiscală;

b) erorile care se corectează potrivit reglementărilor contabile pe seama contului de profit și pierdere sunt luate în calcul pentru determinarea rezultatului fiscal în anul în care se efectuează corectarea acestora.

(4) Metodele contabile, stabilite prin reglementări legale în vigoare, privind ieșirea din gestiune a stocurilor sunt recunoscute la calculul rezultatului fiscal.

(5) În cazul contribuabililor care desfășoară activități de servicii internaționale, în baza convențiilor la care România este parte, veniturile și cheltuielile efectuate în scopul realizării acestora sunt luate în calcul la determinarea rezultatului fiscal, potrivit unor norme speciale stabilite în conformitate cu reglementările din aceste convenții.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

6. *Intră sub incidența prevederilor art. 19 alin. (5) din Codul fiscal contribuabilii care desfășoară activități de servicii internaționale și care aplică regulile de evidență și decontare a veniturilor și cheltuielilor stabilite prin regulamente de aplicare a convențiilor la care România este parte, de exemplu: convenția în domeniul serviciilor poștale, comunicațiilor electronice, transporturilor internaționale etc.*

(6) Tranzacțiile între persoane afiliate se realizează conform principiului valorii de piață. La stabilirea rezultatului fiscal al persoanelor afiliate se au în vedere reglementările privind prețurile de transfer, prevăzute de Codul de procedură fiscală.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

7. *În aplicarea prevederilor art. 19 alin. (1) și (6) din Codul fiscal, pe baza deciziei de ajustare/estimare a veniturilor sau cheltuielilor uneia din persoanele afiliate, emise de organul fiscal competent, potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală, ajustările/estimările de prețuri de transfer astfel stabilite se iau în calcul, de către persoana juridică română afiliată, la determinarea rezultatului fiscal al perioadei în care s-a derulat tranzacția, după cum urmează:*

a) *venitul/cheltuiala stabilite la nivelul unuia dintre contribuabili reprezintă cheltuială/venit la nivelul celuilalt contribuabil;*

b) *venitul stabilit suplimentar din ajustare/estimare este luat în calcul prin intermediul unui element similar venitului, respectiv cheltuiala stabilită suplimentar din ajustare/estimare este luată în calcul prin intermediul unui element similar cheltuielii, și prin aplicarea tratamentului fiscal, de impozitare sau de deducere, corespunzător celui aplicat venitului/cheltuielii inițial/inițiale în legătură cu care aceste ajustări/estimări au fost efectuate, venitul/cheltuiala suplimentară reprezentând o diferență de preț a unei tranzacții anterioare și nu o tranzacție nouă.*

(7) *În scopul determinării rezultatului fiscal, contribuabilii sunt obligați să evidențieze în registrul de evidență fiscală veniturile impozabile înregistrate într-un an fiscal, potrivit alin. (1), precum și cheltuielile efectuate în scopul desfășurării activității economice, în același an fiscal, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare, potrivit art. 25.*

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

8. *În aplicarea prevederilor art. 19 alin. (7) din Codul fiscal, pentru calculul rezultatului fiscal contribuabilii sunt obligați să întocmească un registru de evidență fiscală, ținut în formă scrisă sau electronică, cu respectarea dispozițiilor Legii nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, referitoare la utilizarea sistemelor informatice de prelucrare automată a datelor. În registrul de evidență fiscală trebuie înscrise veniturile și*

cheltuielile înregistrate conform reglementărilor contabile aplicabile, potrivit art. 19 alin. (1) din Codul fiscal, veniturile neimpozabile potrivit art. 23 din Codul fiscal, deducerile fiscale, elementele similare veniturilor, elementele similare cheltuielilor, cheltuielile nedeductibile, potrivit art. 25 din Codul fiscal, precum și orice informație cuprinsă în declarația fiscală, obținută în urma unor prelucrări ale datelor furnizate de înregistrările contabile. Evidențierea veniturilor și a cheltuielilor aferente se efectuează pe natură economică, prin totalizarea acestora pe trimestru și/sau an fiscal, după caz.

(8) La calculul rezultatului fiscal, la momentul vânzării/cesionării titlurilor de participare, contribuabilii care aplică reglementările contabile conforme cu Standardele internaționale de raportare financiară și care înregistrează evaluarea titlurilor de participare la valoare justă prin alte elemente ale rezultatului global, ca urmare a aplicării opțiunii irevocabile de a recunoaște astfel titlurile de participare, tratează sumele reprezentând diferențe din evaluare/reevaluare care se regăsesc în debitul/creditul conturilor de rezerve, ca elemente similare cheltuielilor/veniturilor, după caz, dacă la data vânzării/cesionării nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 23 lit. i).

(la 09-10-2018 Articolul 19 din Capitolul II , Titlul II a fost completat de Punctul 1, Articolul III din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 854 din 09 octombrie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 854 din 09 octombrie 2018)

ART. 20

Deduceri pentru cheltuielile de cercetare-dezvoltare

(1) La calculul rezultatului fiscal, pentru activitățile de cercetare-dezvoltare, definite potrivit legii, se acordă următoarele stimulente fiscale:

a) deducerea suplimentară la calculul rezultatului fiscal, în proporție de 50%, a cheltuielilor eligibile pentru aceste activități; deducerea suplimentară se calculează trimestrial/anual; în cazul în care se realizează pierdere fiscală, aceasta se recuperează potrivit dispozițiilor art. 31;

b) aplicarea metodei de amortizare accelerată și în cazul aparaturii și echipamentelor destinate activităților de cercetare-dezvoltare.

(2) Stimulentele fiscale se acordă, cu respectarea legislației în materia ajutorului de stat, pentru activitățile de cercetare-dezvoltare desfășurate în scopul obținerii de rezultate ale cercetării, valorificabile de către contribuabil, activități efectuate atât pe teritoriul național, cât și în statele membre ale Uniunii Europene sau în statele care aparțin Spațiului Economic European.

(3) Activitățile de cercetare-dezvoltare eligibile pentru acordarea deducerii suplimentare la determinarea rezultatului fiscal trebuie să fie din categoriile activităților de cercetare aplicativă și/sau de dezvoltare tehnologică, relevante pentru activitatea desfășurată de către contribuabili.

(4) Stimulentele fiscale se acordă separat pentru activitățile de cercetare-dezvoltare din fiecare proiect desfășurat.

(5) În aplicarea prevederilor prezentului articol se elaborează norme privind deducerile pentru cheltuielile de cercetare-dezvoltare, aprobate prin ordin comun al ministrului finanțelor publice și al ministrului educației și cercetării științifice.

(6) Deducerile prevăzute de acest articol nu se recalculează în cazul nerealizării obiectivelor proiectului de cercetare-dezvoltare.

ART. 21

Reguli fiscale pentru contribuabilii care aplică reglementările contabile conforme cu Standardele internaționale de raportare financiară

Contribuabilii care aplică reglementările contabile conforme cu Standardele internaționale de raportare financiară pentru determinarea rezultatului fiscal vor avea în vedere și următoarele reguli:

a) pentru sumele înregistrate în rezultatul reportat provenit din actualizarea cu rata inflației, ca urmare a implementării reglementărilor contabile conforme cu Standardele internaționale de raportare financiară ca bază a contabilității, se aplică următorul tratament fiscal:

1. sumele brute înregistrate în creditul contului rezultatul reportat, provenite din actualizarea cu rata inflației a mijloacelor fixe amortizabile și a terenurilor, sunt tratate ca rezerve și impozitate potrivit art. 26 alin. (5), cu condiția evidențierii în soldul creditor al acestuia, analitic distinct;

2. în situația în care sumele brute înregistrate în creditul contului rezultatul reportat, provenite din actualizarea cu rata inflației a mijloacelor fixe amortizabile și a terenurilor, nu sunt menținute în soldul creditor al acestuia, analitic distinct, sumele respective se impozitează astfel:

(i) sumele care au fost anterior deduse se impozitează la momentul utilizării potrivit art. 26 alin. (5); diminuarea soldului creditor al contului rezultatul reportat, analitic distinct, în care sunt înregistrate sumele din actualizarea cu rata inflației a mijloacelor fixe amortizabile și a terenurilor cu sumele rezultate din actualizarea cu rata inflației a amortizării mijloacelor fixe, se consideră utilizare a rezervei;

(ii) sumele care sunt deduse ulterior prin intermediul amortizării fiscale sau al cheltuielilor privind activele cedate și/sau casate se impozitează concomitent cu deducerea amortizării fiscale, respectiv la momentul scăderii din gestiune a mijloacelor fixe și terenurilor, după caz;

3. sumele înregistrate în creditul contului rezultatul reportat din actualizarea cu rata inflației a activelor, cu excepția actualizării cu rata inflației a mijloacelor fixe amortizabile și a terenurilor, nu reprezintă elemente similare veniturilor;

4. sumele înregistrate în debitul contului rezultatul reportat din actualizarea cu rata inflației a pasivelor, cu excepția actualizării cu rata inflației a amortizării mijloacelor fixe, nu reprezintă elemente similare cheltuielilor;

b) pentru sumele înregistrate în rezultatul reportat provenit din alte ajustări, ca urmare a implementării reglementărilor contabile conforme cu Standardele internaționale de raportare financiară ca bază a contabilității sau ca urmare a modificării politicilor contabile determinate de adoptarea inițială a noi standarde internaționale de raportare financiară, cu excepția sumelor care provin din actualizarea cu rata inflației, se aplică următorul tratament fiscal:

1. sumele care provin din anularea unor cheltuieli pentru care s-a acordat deducere reprezintă elemente similare veniturilor;

2. sumele care reprezintă elemente de natura veniturilor înregistrate potrivit reglementărilor contabile conforme cu Standardele internaționale de raportare financiară reprezintă elemente similare veniturilor, cu excepția celor prevăzute la art. 23 și 24;

3. sumele care reprezintă elemente de natura cheltuielilor înregistrate potrivit reglementărilor contabile conforme cu Standardele internaționale de raportare financiară sunt considerate elemente similare cheltuielilor numai dacă acestea sunt deductibile în conformitate cu prevederile art. 25 și 26;

4. sumele care provin din anularea unor cheltuieli pentru care nu s-a acordat deducere nu reprezintă elemente similare veniturilor;

5. sumele care provin din anularea unor venituri care au reprezentat venituri neimpozabile nu reprezintă elemente similare cheltuielilor;

6. sumele care provin din anularea unor venituri care au reprezentat venituri impozabile reprezintă elemente similare cheltuielilor;

(la 09-10-2018 Litera b) din Articolul 21 , Capitolul II , Titlul II a fost modificată de Punctul 2, Articolul III din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 89 din 4 octombrie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 854 din 09 octombrie 2018)

c) în cazul în care în rezultatul reportat provenit din alte ajustări, ca urmare a implementării reglementărilor contabile conforme cu Standardele internaționale de raportare financiară ca bază a contabilității sau ca urmare a modificării politicilor contabile determinate de adoptarea inițială a noi standarde internaționale de raportare financiară, se înregistrează sume care provin din retratarea unor provizioane, sumele care provin din anularea provizioanelor care au reprezentat cheltuieli nedeductibile nu reprezintă elemente similare veniturilor, iar sumele rezultate din constituirea provizioanelor potrivit reglementărilor contabile conforme cu Standardele internaționale de raportare financiară nu reprezintă elemente similare cheltuielilor.

(la 09-10-2018 Litera c) din Articolul 21 , Capitolul II , Titlul II a fost modificată de Punctul 2, Articolul III din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 89 din 4 octombrie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 854 din 09 octombrie 2018)

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

SECȚIUNEA a 2-a

Reguli fiscale pentru contribuabilii care aplică reglementările contabile conforme cu Standardele internaționale de raportare financiară

9. În aplicarea prevederilor art. 21 lit. a) pct. 3 din Codul fiscal, sumele înregistrate în creditul contului rezultatul reportat provenite din actualizarea cu rata inflației a mijloacelor fixe amortizabile și a terenurilor nu reprezintă elemente similare veniturilor la momentul înregistrării, acestea fiind tratate ca rezerve și impozitate potrivit art. 26 alin. (5) din Codul fiscal, cu condiția evidențierii în soldul creditor al acestuia, analitic distinct, potrivit art. 21 lit. a) pct. 1 din Codul fiscal.

Exemplu - Retratarea mijloacelor fixe amortizabile ca urmare a trecerii de la modelul reevaluării la modelul bazat pe cost.

Un contribuabil prezintă următoarea situație cu privire la un mijloc fix amortizabil:

– cost de achiziție: 1.000.000 lei;

– rezervă din reevaluare înregistrată la 31 decembrie 2003: 300.000 lei;

– rezervă din reevaluare înregistrată la 31 decembrie 2004: 500.000 lei;

– amortizarea rezervelor din reevaluare cumulată la momentul retratării este de 350.000 lei, din care:

– suma de 150.000 lei a fost dedusă potrivit prevederilor Codului fiscal în vigoare pentru perioadele respective și nu a intrat sub incidența prevederilor art. 22 alin. (5¹) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare până la data de 31 decembrie 2015, respectiv art. 26 alin. (6) din Codul fiscal;

– suma de 200.000 lei nu a fost dedusă potrivit prevederilor Codului fiscal;

– actualizarea cu rata inflației a mijlocului fix, evidențiată în contul rezultatul reportat, este de 200.000 lei (suma brută), iar amortizarea cumulată aferentă costului actualizat cu rata inflației este de 50.000 lei;

– metoda de amortizare utilizată: amortizare liniară.

Pentru simplificare considerăm că durata de amortizare contabilă este egală cu durata normală de utilizare fiscală.

Operațiuni efectuate la momentul retratării

În situația în care se trece de la modelul reevaluării la modelul bazat pe cost, au loc următoarele operațiuni:

Etapa I: Eliminarea efectului reevaluărilor:

1. eliminarea surplusului din reevaluare în sumă de 800.000 lei;

2. anularea sumelor reprezentând amortizarea reevaluării în sumă de 350.000 lei.

Operațiunea de anulare a rezervei nu are impact fiscal, deoarece, în acest caz, impozitarea se efectuează ca urmare a anulării sumelor reprezentând amortizarea reevaluării în sumă de 350.000 lei. Pentru sumele provenite din anularea amortizării rezervelor de reevaluare, din punct de vedere fiscal, se va face distincția dintre amortizarea rezervei din reevaluare care a fost dedusă la calculul profitului impozabil și amortizarea rezervei din reevaluare care nu a fost dedusă la calculul profitului impozabil, astfel:

– suma de 150.000 lei care provine din anularea unor cheltuieli pentru care s-a acordat deducere reprezintă element similar veniturilor, conform prevederilor art. 21 lit. b) pct. 1 din Codul fiscal;

– suma de 200.000 lei care provine din anularea unor cheltuieli pentru care nu s-a acordat deducere nu reprezintă element similar veniturilor, conform prevederilor art. 21 lit. b) pct. 4 din Codul fiscal

Etapa II: Înregistrarea actualizării cu rata inflației:

1. actualizarea cu rata inflației a valorii mijlocului fix cu suma de 200.000 lei;

2. actualizarea cu rata inflației a valorii amortizării mijlocului fix cu suma de 50.000 lei.

Conform art. 21 lit. a) pct. 1 din Codul fiscal, sumele brute înregistrate în creditul contului rezultatul reportat, provenite din actualizarea cu rata inflației a mijloacelor fixe amortizabile și a terenurilor, sunt tratate ca rezerve și impozitate potrivit art. 26 alin. (5) din Codul fiscal, cu condiția evidențierii în soldul creditor al acestuia, analitic distinct.

Prin urmare, suma de 200.000 lei este tratată ca rezervă dacă aceasta este evidențiată în soldul creditor al contului rezultatul reportat, analitic distinct.

Suma de 50.000 lei reprezintă element similar cheltuielilor, potrivit art. 21 lit. a) pct. 4 din Codul fiscal.

În situația în care suma de 50.000 lei diminuează soldul creditor al contului rezultatul reportat, analitic distinct, în care sunt înregistrate sumele brute din actualizarea cu rata inflației a mijloacelor fixe amortizabile și a terenurilor, concomitent cu deducerea acesteia, se impozitează suma de 50.000 lei din suma brută de 200.000 lei, deoarece o parte din rezervă este

utilizată.

10. Contribuabilii care aplică reglementările contabile conforme cu Standardele internaționale de raportare financiară și care la momentul retratării utilizează valoarea justă drept cost presupus vor avea în vedere și următoarele reguli:

a) valoarea fiscală a mijloacelor fixe amortizabile și a terenurilor este cea stabilită potrivit prevederilor art. 7 pct. 45 din Codul fiscal;

b) regimul fiscal al rezervelor din reevaluarea mijloacelor fixe amortizabile și a terenurilor este prevăzut la art. 26 alin. (5) și (6) din Codul fiscal;

c) transferul sumelor aferente reevaluării din contul 105 "Rezerve din reevaluare" în contul 1178 "Rezultatul reportat provenit din utilizarea, la data trecerii la aplicarea IFRS, a valorii juste drept cost presupus", respectiv al sumelor din contul 1065 "Rezultatul reportat reprezentând surplusul realizat din rezerve din reevaluare" în contul 1175 "Rezultatul reportat reprezentând surplusul realizat din rezerve din reevaluare" nu se impozitează, cu condiția evidențierii și menținerii sumelor respective în soldul creditor al conturilor 1178, respectiv 1175, analitice distincte. În situația în care sumele respective nu sunt menținute în soldul creditor al conturilor 1178, respectiv 1175, analitice distincte, acestea se impozitează astfel:

(i) sumele care au fost anterior deduse și care nu au fost impozitate potrivit art. 22 alin. (5¹) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare până la data de 31 decembrie 2015, respectiv art. 26 alin. (6) din Codul fiscal, se impozitează la momentul utilizării potrivit art. 26 alin. (5); diminuarea soldului creditor al conturilor de rezultat reportat, analitice distincte, se consideră utilizare a rezervei;

(ii) sumele care sunt deduse ulterior prin intermediul amortizării fiscale sau al cheltuielilor privind activele cedate și/sau casate se impozitează concomitent cu deducerea amortizării fiscale, respectiv la momentul scăderii din gestiune a mijloacelor fixe și terenurilor, după caz.

Contribuabilii care aplică reglementările contabile conforme cu Standardele internaționale de raportare financiară utilizează referințele pentru simbolul și denumirea conturilor corespunzător reglementărilor contabile aplicabile.

ART. 22

Scutirea de impozit a profitului reinvestit

(1) Profitul investit în echipamente tehnologice, calculatoare electronice și echipamente periferice, mașini și aparate de casă, de control și de facturare, în programe informatice, precum și pentru dreptul de utilizare a programelor informatice, produse și/sau achiziționate, inclusiv în baza contractelor de leasing financiar, și puse în funcțiune, folosite în scopul desfășurării activității economice, este scutit de impozit. Activele corporale pentru care se aplică scutirea de impozit sunt cele prevăzute în subgrupa 2.1, respectiv în clasa 2.2.9 din Catalogul privind clasificarea și duratele normale de funcționare a mijloacelor fixe, aprobat prin hotărâre a Guvernului.

(la 01-01-2017 Alineatul (1) din Articolul 22 , Capitolul II , Titlul II a fost modificat de Punctul 4, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 84 din 16 noiembrie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 977 din 06 decembrie 2016)

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

11. (1) *În aplicarea prevederilor art. 22 alin. (1) din Codul fiscal, pentru profitul investit în achiziționarea dreptului de utilizare a programelor informatice scutirea de impozit se aplică pentru cele achiziționate și utilizate începând cu data de 1 ianuarie 2017.*

(1[^]) Profitul investit în susținerea învățământului profesional-dual prin asigurarea pregătirii practice și formării de calitate a elevilor este scutit de impozit.

(la 23-11-2020 Articolul 22 din Capitolul II , Titlul II a fost completat de Punctul 1, ARTICOLUL UNIC din LEGEA nr. 262 din 20 noiembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1112 din 20 noiembrie 2020)

(2) Profitul investit potrivit alin. (1) reprezintă soldul contului de profit și pierdere, respectiv profitul contabil brut cumulat de la începutul anului, obținut până în trimestrul sau în anul punerii în funcțiune a activelor prevăzute la alin. (1). Scutirea de impozit pe profit aferentă investițiilor realizate se acordă în limita impozitului pe profit calculat cumulat de la începutul anului până în trimestrul punerii în funcțiune a activelor prevăzute la alin. (1), pentru contribuabilii care aplică sistemul trimestrial de declarare și plată a impozitului pe profit, respectiv în limita impozitului pe profit calculat cumulat de la începutul anului punerii în funcțiune a activelor prevăzute la alin. (1) până la sfârșitul anului respectiv pentru contribuabilii care aplică sistemul anual de declarare și plată a impozitului pe profit.

(la 01-01-2021 Alineatul (2) din Articolul 22 , Capitolul II , Titlul II a fost modificat de Punctul 6, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

11.

(2) *În aplicarea prevederilor art. 22 alin. (2) din Codul fiscal, profitul contabil brut cumulat de la începutul anului este profitul contabil la care se adaugă cheltuielile cu impozitul pe profit, înregistrat până în trimestrul punerii în funcțiune a activelor menționate la art. 22 alin. (1) din Codul fiscal, fără a lua în considerare sursele proprii sau atrase de finanțare ale acestora. Pentru activele menționate la art. 22 alin. (1) din Codul fiscal, achiziționate în baza contractelor de leasing financiar, scutirea de impozit pe profit se aplică de către utilizator, cu condiția respectării prevederilor art. 22 alin. (8) din Codul fiscal.*

(3) *Determinarea scutirii de impozit pe profit - exemple de calcul:*

Exemplul 1 - Calculul scutirii de impozit pentru profitul reinvestit de către contribuabilii care aplică sistemul trimestrial de declarare și plată a impozitului pe profit

Societatea A achiziționează și pune în funcțiune în luna octombrie 2016 un echipament tehnologic în valoare de 70.000 lei. Profitul contabil brut aferent perioadei 1 ianuarie 2016-31 decembrie 2016 este 500.000 lei.

La sfârșitul anului 2016 societatea înregistrează un profit impozabil în sumă de 600.000 lei.

Pentru determinarea scutirii de impozit pe profit aferent profitului reinvestit se parcurg următoarele etape:

– se calculează impozitul pe profit aferent anului 2016:

$600.000 \times 16\% = 96.000$ lei, din care impozitul pe profit aferent trimestrului IV este 40.000 lei;

– se calculează impozitul pe profit aferent profitului reinvestit: având în vedere faptul că profitul contabil aferent perioadei 1 ianuarie 2016-31 decembrie 2016 în sumă de 500.000 lei acoperă investiția realizată, impozitul pe profit scutit este:

$70.000 \times 16\% = 11.200$ lei; impozit pe profit scutit = 11.200 lei;

– repartizarea la rezerve a sumei profitului pentru care s-a beneficiat de scutire de impozit pe profit, mai puțin partea aferentă rezervei legale:

a) determinarea sumei aferente rezervei legale, dacă contribuabilul are obligația constituirii acesteia potrivit legii. Presupunem, în acest caz, că societatea A repartizează 5% din profitul contabil pentru constituirea rezervei legale, partea alocabilă profitului reinvestit fiind 3.500 lei;

b) determinarea sumei profitului scutit care va fi repartizat la rezerve:

70.000	-	3.500	=	66.500	lei.
--------	---	-------	---	--------	------

Valoarea fiscală a echipamentului tehnologic este 70.000 lei care se amortizează linear sau degresiv potrivit art. 28 din Codul fiscal. Pentru acest echipament tehnologic contribuabilul nu poate opta pentru amortizarea accelerată.

Exemplul 2 - Calculul scutirii de impozit pentru profitul reinvestit de către contribuabilii care aplică sistemul anual de declarare și plată a impozitului pe profit

La sfârșitul anului 2016 o societate înregistrează un profit impozabil în sumă de 2.500.000 lei. Profitul contabil brut aferent anului 2016 este de 1.900.000 lei. Societatea achiziționează și pune în funcțiune în luna martie 2016 un echipament tehnologic în valoare de 70.000 lei, în luna iulie un echipament tehnologic în valoare de 110.000 lei și în luna octombrie mai multe calculatoare în valoare totală de 30.000 lei.

Pentru determinarea scutirii de impozit pe profit aferent profitului reinvestit se parcurg următoarele etape:

– se calculează impozitul pe profit aferent anului 2016:

$2.500.000 \times 16\% = 400.000$ lei;

– se determină valoarea totală a investițiilor realizate în echipamente tehnologice și calculatoare:

$70.000 + 110.000 + 30.000 = 210.000$ lei;

– având în vedere faptul că profitul contabil brut acoperă investițiile realizate, impozitul pe profit aferent profitului reinvestit este:

$$210.000 \times 16\% = 33.600 \text{ lei; impozit pe profit scutit} = 33.600 \text{ lei;}$$

– repartizarea la rezerve a sumei profitului pentru care s-a beneficiat de scutire de impozit pe profit, mai puțin partea aferentă rezervei legale. Presupunem, în acest caz, că societatea repartizează 5% din profitul contabil pentru constituirea rezervei legale, partea alocabilă profitului reinvestit fiind 10.500 lei;

– determinarea sumei profitului scutit care va fi repartizat la rezerve:

$$210.000 \quad - \quad 10.500 \quad = \quad 199.500 \quad \text{lei.}$$

Valoarea fiscală a activelor respective se amortizează linear sau degresiv potrivit art. 28 din Codul fiscal. Pentru aceste active contribuabilul nu poate opta pentru amortizarea accelerată.

Exemplul 3 - Calculul scutirii de impozit pentru profitul reinvestit în echipamente tehnologice care se realizează pe parcursul mai multor ani consecutivi. Contribuabilul aplică sistemul trimestrial de declarare și plată a impozitului pe profit.

În perioada 1 ianuarie 2016-31 martie 2016 o societate înregistrează profit impozabil în sumă de 2.000.000 lei. Profitul contabil brut aferent perioadei 1 ianuarie 2016-31 martie 2016 este de 600.000 lei.

Societatea efectuează investiții într-un echipament tehnologic: în luna septembrie 2014 în valoare de 50.000 lei, în luna ianuarie 2015 în valoare de 80.000 lei și în luna februarie 2016 în valoare de 90.000 lei. Pentru echipamentul tehnologic respectiv nu sunt puneri în funcțiune parțiale, punerea în funcțiune a întregii investiții realizându-se în luna martie 2016.

Pentru determinarea scutirii de impozit pe profit aferent profitului reinvestit și a impozitului pe profit datorat după aplicarea facilității, se parcurg următoarele etape:

– se calculează impozitul pe profit aferent trimestrului I al anului 2016:

$$2.000.000 \times 16\% = 320.000 \text{ lei;}$$

– se determină valoarea totală a investițiilor realizate în echipamente tehnologice:

$$50.000 + 80.000 + 90.000 = 220.000 \text{ lei;}$$

– având în vedere faptul că profitul contabil brut din trimestrul punerii în funcțiune al investiției acoperă investițiile anuale realizate, impozitul pe profit aferent profitului reinvestit este:

$$220.000 \times 16\% = 35.200 \text{ lei; impozit pe profit scutit} = 35.200 \text{ lei;}$$

– repartizarea la rezerve a sumei profitului pentru care s-a beneficiat de scutire de impozit pe profit, mai puțin partea aferentă rezervei legale. Presupunem, în acest caz, că la sfârșitul anului societatea repartizează 5% din profitul contabil pentru constituirea rezervei legale, partea alocabilă profitului reinvestit fiind 11.000 lei;

– determinarea sumei profitului scutit care va fi repartizat la rezerve:

$$220.000 \quad - \quad 11.000 \quad = \quad 209.000 \quad \text{lei.}$$

Valoarea fiscală a activelor respective se amortizează linear sau degresiv potrivit art. 28 din Codul fiscal. Pentru aceste active contribuabilul nu poate opta pentru amortizarea accelerată.

(5) În înțelesul prevederilor art. 22 alin. (7) din Codul fiscal, activele considerate noi sunt cele care nu au fost utilizate anterior datei achiziției.

(3) Pentru contribuabilii care au obligația de a plăti impozit pe profit trimestrial, în situația în care se efectuează investiții în trimestrele anterioare, din profitul contabil brut cumulat de la începutul anului se scade suma profitului investit anterior pentru care s-a aplicat facilitatea. În cazul în care în trimestrul în care se pun în funcțiune activele prevăzute la alin. (1) se înregistrează pierdere contabilă, iar în trimestrul următor sau la sfârșitul anului se înregistrează profit contabil, impozitul pe profit aferent profitului investit nu se recalculează.

(4) În cazul contribuabililor prevăzuți la art. 47 care devin plătitori de impozit pe profit în conformitate cu prevederile art. 48 alin. (3¹) și art. 52, pentru aplicarea facilității se ia în considerare profitul contabil brut cumulat de la începutul trimestrului respectiv investit în activele prevăzute la alin. (1), puse în funcțiune începând cu trimestrul în care aceștia au devenit plătitori de impozit pe profit.

(la 24-12-2020 Alineatul (4) din Articolul 22 , Capitolul II , Titlul II a fost modificat de Punctul 6, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

(5) Scutirea se calculează trimestrial sau anual, după caz. Suma profitului pentru care s-a beneficiat de scutirea de impozit pe profit, mai puțin partea aferentă rezervei legale, se repartizează la sfârșitul exercițiului financiar sau în cursul anului următor, cu prioritate pentru constituirea rezervelor, până la concurența profitului contabil înregistrat la sfârșitul exercițiului financiar. În cazul în care la sfârșitul exercițiului financiar se realizează pierdere contabilă nu se efectuează recalcularea impozitului pe profit aferent profitului investit, iar contribuabilul nu repartizează la rezerve suma profitului investit.

(la 24-12-2020 Alineatul (5) din Articolul 22 , Capitolul II , Titlul II a fost modificat de Punctul 6, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

(6) Pentru activele prevăzute la alin. (1), care se realizează pe parcursul mai multor ani consecutivi, facilitatea se acordă pentru investițiile puse în funcțiune parțial în anul respectiv, în baza unor situații parțiale de lucrări.

(7) Prevederile alin. (1) se aplică pentru activele considerate noi, potrivit normelor metodologice.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

(5) În înțelesul prevederilor art. 22 alin. (7) din Codul fiscal, activele considerate noi sunt cele care nu au fost utilizate anterior datei achiziției.

(8) Contribuabilii care beneficiază de prevederile alin. (1) au obligația de a păstra în patrimoniu activele respective cel puțin o perioadă egală cu jumătate din durata de utilizare economică, stabilită potrivit reglementărilor contabile aplicabile, dar nu mai mult de 5 ani. În cazul nerespectării acestei condiții, pentru sumele respective se recalculează impozitul pe profit și se percep creanțe fiscale accesorii potrivit Codului de procedură fiscală, de la data aplicării facilității, potrivit legii. În acest caz, contribuabilul are obligația depunerii declarației fiscale rectificative. Nu intră sub incidența acestor prevederi activele menționate la alin. (1) care se înscriu în oricare dintre următoarele situații:

- a) sunt transferate în cadrul operațiunilor de reorganizare, efectuate potrivit legii;
- b) sunt înstrăinate în procedura de lichidare/faliment, potrivit legii;
- c) sunt distruse, pierdute, furate sau defecte și înlocuite, în condițiile în care aceste situații sunt demonstrate sau confirmate în mod corespunzător de contribuabil. În cazul activelor furate, contribuabilul demonstrează furtul pe baza actelor doveditoare emise de organele judiciare.
- d) sunt scoase din patrimoniu ca urmare a îndeplinirii unor obligații prevăzute de lege.

(la 30-03-2018 Alineatul (8) din Articolul 22 , Capitolul II , Titlul II a fost completat de Punctul 1, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018)

(9) Prin excepție de la prevederile art. 28 alin. (5) lit. b), contribuabilii care beneficiază de prevederile alin. (1) nu pot opta pentru metoda de amortizare accelerată pentru activele respective.

(10) Contribuabilii care intră sub incidența prevederilor art. 16 alin. (5) aplică prevederile prezentului articol în mod corespunzător pentru anul fiscal modificat.

(10¹) Contribuabilii care aplică prevederile Legii nr. 153/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, precum și pentru completarea Legii nr. 170/2016 privind impozitul specific unor activități, pentru achizițiile reprezentând aparate de marcat electronice fiscale, definite potrivit legii, nu aplică prevederile prezentului articol.

(la 24-12-2020 Articolul 22 din Capitolul II , Titlul II a fost completat de Punctul 7, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

(11) Abrogat.

(la 01-01-2017 Alineatul (11) din Articolul 22 , Capitolul II , Titlul II a fost abrogat de Punctul 5, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 84 din 16 noiembrie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 977 din 06 decembrie 2016)

ART. 22¹

Scutirea de impozit pe profit a contribuabililor care desfășoară exclusiv activitate de inovare, cercetare-dezvoltare

Contribuabilii care desfășoară exclusiv activitate de inovare, cercetare-dezvoltare, definită potrivit Ordonanței Guvernului nr. 57/2002 privind cercetarea științifică și dezvoltarea tehnologică, cu modificările și completările ulterioare, precum și activități conexe acestea sunt scutiți de impozit pe profit în primii 10 ani de activitate. Această facilitate fiscală va fi pusă în aplicare în condițiile respectării reglementărilor în domeniul ajutorului de stat.

(la 06-01-2017 Capitolul II din Titlul II a fost completat de Punctul 1, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 3 din 6 ianuarie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 16 din 06 ianuarie 2017)

*) Notă:

Potrivit art. II din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 3 din 6 ianuarie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 16 din 6 ianuarie 2017, în cazul contribuabililor prevăzuți la art. 22¹ din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care sunt deja înființați la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, scutirea de impozitul pe profit se aplică pe o perioadă de 10 ani de la această dată.

ART. 23

Venituri neimpozabile

La calculul rezultatului fiscal, următoarele venituri sunt neimpozabile:

- a) dividendele primite de la o persoană juridică română;
- b) dividendele primite de la o persoană juridică străină plătitoare de impozit pe profit sau a unui impozit similar impozitului pe profit, situată într-un stat terț, astfel cum acesta este definit la art. 24 alin. (5) lit. c), cu care România are încheiată o convenție de evitare a dublei impuneri, dacă persoana juridică română care primește dividendele deține la persoana juridică străină din statul terț, la data înregistrării acestora potrivit reglementărilor contabile aplicabile, pe o perioadă neîntreruptă de un an, minimum 10% din capitalul social al persoanei juridice care distribuie dividende;

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

12. (1) În aplicarea prevederilor art. 23 lit. b) din Codul fiscal, pentru dividendele primite de la o persoană juridică străină plătitoare de impozit pe profit sau a unui impozit similar impozitului pe profit, situată într-un stat terț, astfel cum acesta este definit la art. 24 alin. (5) lit. c) din Codul fiscal, cu care România are încheiată o convenție de evitare a dublei impuneri, persoana juridică română care primește dividendele trebuie să dețină:

a) certificatul de atestare a rezidenței fiscale a persoanei juridice străine, emis de autoritatea competentă din statul terț al cărui rezident fiscal este;

b) declarația pe propria răspundere a persoanei juridice străine din care să rezulte că aceasta este plătitoare de impozit pe profit sau a unui impozit similar impozitului pe profit în statul terț respectiv;

c) documente prin care să facă dovada îndeplinirii condiției de deținere, pe o perioadă neîntreruptă de 1 an, a minimum 10% din capitalul social al persoanei juridice care distribuie dividende.

c) valoarea titlurilor de participare noi sau sumele reprezentând majorarea valorii nominale a titlurilor de participare existente, înregistrate ca urmare a încorporării rezervelor, beneficiilor sau primelor de emisiune la persoanele juridice la care se dețin titluri de participare. Acestea sunt impozabile la data cesionării, transmiterii cu titlu gratuit, retragerii capitalului social sau lichidării persoanei juridice la care se dețin titlurile de participare, cu excepția celor aferente titlurilor de participare pentru care sunt îndeplinite condițiile prevăzute la lit. i) și j);

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

12.

(2) În aplicarea prevederilor art. 23 lit. c) din Codul fiscal, titlurile de participare sunt cele definite potrivit art. 7 pct. 40 din Codul fiscal. În cazul majorării capitalului social la persoana juridică la care se dețin titlurile de participare, se au în vedere următoarele:

a) valoarea fiscală a titlurilor de participare noi este valoarea de înregistrare, potrivit reglementărilor contabile aplicabile;

b) sumele reprezentând majorarea valorii nominale a titlurilor de participare existente se adaugă la valoarea de achiziție sau de aport a acestora.

(3) Exemple privind aplicarea art. 23 lit. c) din Codul fiscal:

Exemplul 1:

În anul 2016, societatea A a achiziționat de pe piața reglementată un număr de 5.000 de acțiuni ale societății B la un preț unitar de 100 lei/acțiune.

Societatea B comunică societății A faptul că, în conformitate cu hotărârea adunării generale a acționarilor, se majorează capitalul social al societății B prin încorporarea profitului. Majorarea se efectuează prin emiterea de titluri de participare noi, societatea A primind 4.000 de acțiuni la valoarea nominală de 100 de lei. Societatea A deține 5% din titlurile de participare ale societății B.

Veniturile înregistrate de societatea A ca urmare a majorării capitalului social la societatea B, în sumă de 400.000 lei, reprezintă, potrivit art. 23 lit. c) din Codul fiscal, venituri neimpozabile, acestea urmând să fie impozitate la momentul vânzării titlurilor de participare respective.

Ulterior, societatea A vinde titlurile de participare deținute la societatea B la o valoare de 350 lei/acțiune, realizând venituri din vânzarea titlurilor de participare în sumă de 3.150.000 lei (9.000 acțiuni x 350 lei/acțiune).

Pentru determinarea profitului impozabil obținut din vânzarea titlurilor de participare se au în vedere următoarele:

– valoarea fiscală a titlurilor de participare achiziționate de pe piața reglementată este valoarea de achiziție, respectiv 500.000 lei (5.000 acțiuni x 100 lei/acțiune);

– valoarea fiscală a titlurilor de participare primite ca urmare a majorării capitalului social la societatea B este valoarea de aport, respectiv 400.000 lei (4.000 acțiuni x 100 lei/acțiune).

Prin urmare, la momentul vânzării titlurilor de participare, întrucât nu sunt îndeplinite condițiile de la art. 23 lit. i) din Codul fiscal, profitul impozabil, înregistrat din operațiunea de vânzare de titluri de participare, este:

$$\text{Profit impozabil} = 3.150.000 - 900.000 + 400.000 = 2.650.000 \text{ lei}$$

Exemplul 2:

Societatea A a achiziționat de pe piața reglementată un număr de 4.000 de acțiuni ale societății B la un preț unitar de 150 lei/acțiune.

Societatea B comunică societății A faptul că, în conformitate cu hotărârea adunării generale a acționarilor, se majorează capitalul social al societății B prin încorporarea rezervelor în sumă de 500.000 lei. Majorarea se efectuează prin emiterea de titluri de participare noi, societatea A primind 5.000 de acțiuni la valoarea nominală de 100 lei. Societatea A deține 5% din titlurile de participare ale societății B.

Sumele reprezentând valoarea titlurilor de participare noi, înregistrate de societatea A în rezerve, potrivit reglementărilor contabile, ca urmare a majorării capitalului social la societatea B nu reprezintă elemente similare veniturilor potrivit art. 23 lit. c) din Codul fiscal, acestea urmând să fie impozitate la momentul vânzării titlurilor de participare respective.

Ulterior, societatea A vinde titlurile deținute la societatea B la o valoare de 250 lei/acțiune, realizând venituri din vânzarea titlurilor de participare în sumă de 2.250.000 lei.

Având în vedere faptul că nu sunt îndeplinite condițiile de la art. 23 lit. i) din Codul fiscal, sumele reprezentând valoarea titlurilor de participare noi primite de societatea A se impozitează la momentul vânzării titlurilor de participare.

$$\text{Profit impozabil} = 2.250.000 - 1.100.000 + 500.000 = 1.650.000 \text{ lei}$$

Veniturile reprezentând anularea rezervei potrivit reglementărilor contabile, sunt venituri neimpozabile potrivit art. 23 lit. d) din Codul fiscal.

d) veniturile din anularea, recuperarea, inclusiv refacturarea cheltuielilor pentru care nu s-a acordat deducere, veniturile din reducerea sau anularea provizioanelor pentru care nu s-a acordat deducere, veniturile din restituirea ori anularea unor dobânzi și/sau penalități pentru care nu s-a acordat deducere, precum și veniturile reprezentând anularea rezervei înregistrate ca urmare a participării în natură la capitalul altor persoane juridice sau ca urmare a majorării capitalului social la persoana juridică la care se dețin titlurile de participare;

e) veniturile din impozitul pe profit amânat determinat și înregistrat de către contribuabilii care aplică reglementările contabile conforme cu Standardele internaționale de raportare financiară;

f) veniturile reprezentând modificarea valorii juste a investițiilor imobiliare/activelor biologice, ca urmare a evaluării ulterioare utilizând modelul bazat pe valoarea justă de către contribuabilii care aplică reglementările contabile conforme cu Standardele internaționale de raportare financiară. Aceste sume sunt impozabile concomitent cu deducerea amortizării fiscale, respectiv la momentul scăderii din gestiune a acestor investiții imobiliare/active biologice, după caz;

g) veniturile reprezentând creșteri de valoare rezultate din reevaluarea mijloacelor fixe, terenurilor, imobilizărilor necorporale, după caz, care compensează cheltuielile cu descreșterile anterioare aferente aceleiași imobilizări;

h) veniturile prevăzute expres în acorduri și memorandumuri ca fiind neimpozabile aprobate prin acte normative;

NORMĂ 06/01/2016 din data 2016-01-06

12. (4) În aplicarea prevederilor art. 23 lit. h) din Codul fiscal, contribuabilii pentru care prin acorduri și memorandumuri aprobate prin acte normative s-a prevăzut faptul că profitul aferent anumitor activități nu este impozabil sunt obligați să organizeze și să conducă evidența contabilă pentru delimitarea veniturilor și a cheltuielilor aferente acestora. În situația în care evidența contabilă nu asigură informația necesară delimitării cheltuielilor comune, la determinarea profitului aferent acestor activități, cheltuielile comune se iau în calcul proporțional cu ponderea veniturilor obținute din aceste activități în veniturile totale realizate de contribuabil.

i) veniturile din evaluarea/reevaluarea/vânzarea/cesionarea titlurilor de participare deținute la o persoană juridică română sau la o persoană juridică străină situată într-un stat cu care România are încheiată o convenție de evitare a dublei impuneri, dacă la data evaluării/reevaluării/vânzării/cesionării inclusiv contribuabilul deține pe o perioadă neîntreruptă de un an minimum 10% din capitalul social al persoanei juridice la care are titlurile de participare. Nu intră sub incidența acestor prevederi veniturile din vânzarea/cesionarea titlurilor de participare deținute la o persoană juridică română de o persoană juridică rezidentă într-un stat cu care România nu are încheiată convenție de evitare a dublei impuneri;

NORMĂ 06/01/2016 din data 2016-01-06

12. (5) Veniturile din evaluarea/reevaluarea titlurilor de participare deținute la o persoană juridică română sau la o persoană juridică străină situată într-un stat cu care România are încheiată o convenție de evitare a dublei impuneri, în aplicarea prevederilor art. 23 lit. i) din Codul fiscal, sunt cele înregistrate potrivit reglementărilor contabile aplicabile.

j) veniturile din lichidarea unei alte persoane juridice române sau unei persoane juridice străine situate într-un stat cu care România are încheiată o convenție de evitare a dublei impuneri, dacă la data începerii operațiunii de lichidare, potrivit legii, contribuabilul deține pe o perioadă neîntreruptă de un an minimum 10% din capitalul social al persoanei juridice supuse operațiunii de lichidare;

k) sumele colectate, potrivit legii, pentru îndeplinirea responsabilităților de finanțare a gestionării deșeurilor;

l) veniturile aferente titlurilor de plată obținute de persoanele îndreptățite, potrivit legii, titulari inițiali aflați în evidența Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor sau moștenitorii legali ai acestora;

m) despăgubirile primite în baza hotărârilor Curții Europene a Drepturilor Omului;

n) veniturile înregistrate printr-un sediu permanent dintr-un stat străin, în condițiile în care se aplică prevederile convenției de evitare a dublei impuneri încheiate între România și statul străin respectiv, iar convenția respectivă prevede ca metodă de evitare a dublei impuneri metoda scutirii;

o) sumele primite ca urmare a restituirii cotei-părți din aporturile acționarilor/asociaților, cu ocazia reducerii capitalului social, potrivit legii.

NORMĂ 06/01/2016 din data 2016-01-06

12. (6) În aplicarea prevederilor art. 23 lit. o) din Codul fiscal, se vor avea în vedere următoarele:

a) sumele în bani sau în natură primite de către acționarii/asociații inițiali, ca urmare a reducerii capitalului social la persoana juridică la care se dețin acțiunile/părțile sociale, sunt venituri neimpozabile dacă reprezintă capital aportat de acționari/asociați din patrimoniul personal;

b) în cazul restituirilor în bani sau în natură, efectuate cu ocazia reducerii capitalului social către acționarii/asociații care au achiziționat ulterior acțiunile/părțile sociale, sunt venituri neimpozabile sumele primite până la nivelul costului de achiziție a acțiunilor/părților sociale respective.

ART. 24

Regimul fiscal al dividendelor primite din statele membre ale Uniunii Europene

(1) La calculul rezultatului fiscal sunt neimpozabile și:

a) dividendele distribuite unei persoane juridice române, societate-mamă, de o filială a sa situată într-un stat membru, inclusiv cele distribuite sediului său permanent situat într-un alt stat membru decât cel al filialei, dacă persoana juridică română întrunește cumulativ următoarele condiții:

1. are una dintre următoarele forme de organizare: societate în nume colectiv, societate în comandită simplă, societate pe acțiuni, societate în comandită pe acțiuni, societate cu răspundere limitată;

2. plătește impozit pe profit, potrivit prevederilor titlului II, fără posibilitatea unei opțiuni sau exceptări;

3. deține minimum 10% din capitalul social al filialei situate într-un alt stat membru, care distribuie dividendele;

4. la data înregistrării venitului din dividende deține participația minimă prevăzută la pct. 3, pe o perioadă neîntreruptă de cel puțin un an;

b) dividendele distribuite unor persoane juridice străine din state membre, societăți-mamă, de filialele acestora situate în alte state membre, prin intermediul sediilor permanente din România, dacă persoana juridică străină întrunește, cumulativ, următoarele condiții:

1. are una dintre formele de organizare prevăzute în anexa nr. 1 care face parte integrantă din prezentul titlu;

2. în conformitate cu legislația fiscală a statului membru este considerată a fi rezident al statului membru respectiv și, în temeiul unei convenții privind evitarea dublei impuneri încheiate cu un stat terț, nu se consideră că are sediul fiscal în afara Uniunii Europene;

3. plătește, în conformitate cu legislația fiscală a unui stat membru, fără posibilitatea unei opțiuni sau exceptări, unul dintre impozitele prevăzute în anexa nr. 2 care face parte integrantă din prezentul titlu sau un impozit similar impozitului pe profit reglementat de prezentul titlu;

4. deține minimum 10% din capitalul social al filialei situate într-un alt stat membru, care distribuie dividendele;

5. la data înregistrării venitului din dividende de către sediul permanent din România, persoana juridică străină deține participația minimă prevăzută la pct. 4, pe o perioadă neîntreruptă de cel puțin un an.

(2) În situația în care, la data înregistrării venitului din dividende, condiția legată de perioada minimă de deținere de un an nu este îndeplinită, venitul este supus impunerii. Ulterior, în anul fiscal în care condiția este îndeplinită, venitul respectiv este considerat neimpozabil, cu recalcularea impozitului din anul fiscal în care acesta a fost impus. În acest sens, contribuabilul trebuie să depună o declarație rectificativă privind impozitul pe profit, în condițiile prevăzute de Codul de procedură fiscală.

(3) Prevederile alin. (1) nu se aplică profiturilor repartizate persoanelor juridice române, respectiv sediilor permanente din România ale unor persoane juridice străine dintr-un stat membru, în legătură cu lichidarea unei filiale dintr-un stat membru.

(4) În situația în care dividendele distribuite persoanelor juridice române, respectiv sediilor permanente din România ale unor persoane juridice străine dintr-un stat membru sunt deductibile la nivelul filialei din statul membru, prevederile alin. (1) nu se aplică.

(5) În aplicarea prevederilor prezentului articol, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) stat membru - stat al Uniunii Europene;

b) filială dintr-un stat membru - persoană juridică străină al cărei capital social include și participația minimă prevăzută la alin. (1) lit. a) pct. 3 și lit. b) pct. 4, deținută de o persoană juridică română, respectiv de un sediu permanent din România al unei persoane juridice străine dintr-un stat membru și care întrunește, cumulativ, următoarele condiții:

1. are una dintre formele de organizare prevăzute în anexa nr. 1 care face parte integrantă din prezentul titlu;

2. în conformitate cu legislația fiscală a statului membru este considerată a fi rezident al statului membru respectiv și, în temeiul unei convenții privind evitarea dublei impuneri încheiate cu un stat terț, nu se consideră că are sediul fiscal în afara Uniunii Europene;

3. plătește, în conformitate cu legislația fiscală a unui stat membru, fără posibilitatea unei opțiuni sau exceptări, unul dintre impozitele prevăzute în anexa nr. 2 care face parte integrantă din prezentul titlu sau un impozit similar impozitului pe profit reglementat de prezentul titlu;

c) stat terț - oricare alt stat care nu este stat membru al Uniunii Europene.

(6) Prevederile prezentului articol nu se aplică unui demers sau unor serii de demersuri care, fiind întreprinse cu scopul principal sau cu unul dintre scopurile principale de a obține un avantaj fiscal care contravine obiectului sau scopului prezentului articol, nu sunt oneste, având în vedere toate faptele și circumstanțele relevante. Un demers poate cuprinde mai multe etape sau părți. În înțelesul prezentului alineat, un demers sau o serie de demersuri sunt considerate ca nefiind oneste în măsura în care nu sunt întreprinse din motive comerciale valabile care reflectă realitatea economică. Dispozițiile prezentului alineat se completează cu prevederile existente în legislația internă sau în acorduri, referitoare la prevenirea evaziunii fiscale, a fraudei fiscale sau a abuzurilor.

(7) Dispozițiile prezentului articol transpun prevederile Directivei 2011/96/UE a Consiliului din 30 noiembrie 2011 privind regimul fiscal comun care se aplică societăților-mamă și filialelor acestora din diferite state membre, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L nr. 345 din 29 decembrie 2011, cu amendamentele ulterioare.

ART. 25

Cheltuieli

(1) Pentru determinarea rezultatului fiscal sunt considerate cheltuieli deductibile cheltuielile efectuate în scopul desfășurării activității economice, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare, precum și taxele de înscriere, cotizațiile și contribuțiile datorate către camerele de comerț și industrie, organizațiile patronale și organizațiile sindicale.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

13. (1) În aplicarea prevederilor art. 25 alin. (1) din Codul fiscal, sunt cheltuieli efectuate în scopul desfășurării activității economice, fără a se limita la acestea, următoarele:

a) cheltuielile de reclamă și publicitate efectuate în scopul popularizării firmei, produselor sau serviciilor, precum și costurile asociate producerii materialelor necesare pentru difuzarea mesajelor publicitare. Se includ în categoria cheltuielilor de reclamă și publicitate și bunurile care se acordă în cadrul unor campanii publicitare ca mostre, pentru încercarea produselor și demonstrații la punctele de vânzare, precum și alte bunuri și servicii acordate cu scopul stimulării vânzărilor;

b) cheltuielile de transport și de cazare în țară și în străinătate și pentru alte persoane fizice în condițiile în care cheltuielile respective sunt efectuate în legătură cu lucrări executate sau servicii prestate de acestea în scopul desfășurării activității economice a contribuabilului;

c) cheltuielile pentru marketing, studiul pieței, promovarea pe piețele existente sau noi, participarea la târguri și expoziții, la misiuni de afaceri, editarea de materiale informative proprii;

d) cheltuielile de cercetare, precum și cheltuielile de dezvoltare care nu îndeplinesc condițiile de a fi recunoscute ca imobilizări necorporale din punct de vedere contabil;

e) cheltuielile pentru perfecționarea managementului, a sistemelor informatice, introducerea, întreținerea și perfecționarea sistemelor de management al calității, obținerea atestării conform cu standardele de calitate;

f) cheltuielile pentru protejarea mediului și conservarea resurselor;

g) cheltuielile efectuate cu editarea publicațiilor care sunt înregistrate ca returnuri în perioada de determinare a profitului impozabil pe baza documentelor justificative și în limita cotelor prevăzute în contractele de distribuție;

h) cheltuielile generate de taxa pe valoarea adăugată ca urmare a aplicării prevederilor titlului VII "Taxa pe valoarea adăugată" din Codul fiscal, în situația în care taxa pe valoarea adăugată este aferentă unor bunuri sau servicii achiziționate în scopul desfășurării activității economice, de exemplu: aplicare pro rată, efectuare de ajustări, taxa pe valoarea adăugată plătită într-un stat membru al UE;

i) abrogată;

j) cheltuielile reprezentând dobânzi penalizatoare, penalități și daune-interese, stabilite în cadrul contractelor încheiate, în derularea activității economice, cu persoane rezidente/nerezidente, pe măsura înregistrării lor;

k) cheltuielile privind serviciile care vizează eficientizarea, optimizarea, restructurarea operațională și/sau financiară a activității contribuabilului;

l) cheltuielile rezultate din deprecierea titlurilor de participare și a obligațiilor, înregistrate potrivit reglementărilor contabile aplicabile, dacă la data evaluării/reevaluării nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 23 lit. i) din Codul fiscal;

m) cheltuielile generate de evaluarea ulterioară și executarea instrumentelor financiare derivate, înregistrate potrivit reglementărilor contabile.

(2) În aplicarea prevederilor art. 25 alin. (1) din Codul fiscal, sunt cheltuieli deductibile la calculul rezultatului fiscal și cheltuielile reglementate prin acte normative în vigoare. De exemplu:

a) cheltuielile efectuate pentru securitate și sănătate în muncă, potrivit legii;

b) cheltuielile cu primele de asigurare pentru asigurarea de riscuri profesionale efectuate potrivit legislației specifice;

c) cheltuielile înregistrate ca urmare a restituirii subvențiilor primite, potrivit legii, de la Guvern, agenții guvernamentale și alte instituții naționale și internaționale.

d) cheltuielile efectuate în vederea respectării obligațiilor de compensare prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 189/2002 privind operațiunile compensatorii referitoare la contractele de achiziții pentru nevoi de apărare, ordine publică și siguranță națională, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 354/2003, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Cheltuielile cu salariile și cele asimilate salariilor astfel cum sunt definite potrivit titlului IV sunt cheltuieli deductibile pentru determinarea rezultatului fiscal, cu excepția celor reglementate la alin. (3) și (4).

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

14. În aplicarea prevederilor art. 25 alin. (2) din Codul fiscal, cheltuielile cu salariile și cele asimilate salariilor, astfel cum sunt definite potrivit titlului IV "Impozitul pe venit" din Codul fiscal, sunt cheltuieli deductibile pentru determinarea rezultatului fiscal, indiferent de regimul fiscal aplicabil acestora la nivelul persoanei fizice.

(2¹) Cheltuielile suportate de angajator aferente activității în regim de telemuncă pentru salariații care desfășoară activitatea în acest regim, potrivit legii, sunt cheltuieli deductibile pentru determinarea rezultatului fiscal.

(la 24-12-2020 Articolul 25 din Capitolul II , Titlul II a fost completat de Punctul 8, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

(3) Următoarele cheltuieli au deductibilitate limitată:

a) cheltuielile de protocol în limita unei cote de 2% aplicată asupra profitului contabil la care se adaugă cheltuielile cu impozitul pe profit și cheltuielile de protocol. În cadrul cheltuielilor de protocol se includ și cheltuielile înregistrate cu taxa pe valoarea adăugată colectată potrivit prevederilor titlului VII, pentru cadourile oferite de contribuabil, cu valoare mai mare de 100 lei;

b) cheltuielile sociale, în limita unei cote de până la 5%, aplicată asupra valorii cheltuielilor cu salariile personalului, potrivit Codului muncii. Intră sub incidența acestei limite următoarele:

1. ajutoarele de înmormântare, ajutoarele pentru bolile grave și incurabile, ajutoarele pentru naștere, ajutoarele pentru proteze, ajutoarele pentru pierderi produse în gospodăriile proprii, ajutorarea copiilor din școli și centre de plasament;

2. cheltuielile pentru funcționarea corespunzătoare a unor unități aflate în administrarea contribuabililor, precum: școli, muzee, biblioteci, cantine, baze sportive, cluburi, cămine de nefamiliști și altele asemenea;

(la 09-11-2020 Punctul 2. din Litera b) , Alineatul (3) , Articolul 25 , Capitolul II , Titlul II a fost modificat de Punctul 1, ARTICOLUL UNIC din LEGEA nr. 239 din 6 noiembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1041 din 06 noiembrie 2020)

2¹. Abrogat.

(la 24-12-2020 Punctul 2¹. din Litera b) , Alineatul (3) , Articolul 25 , Capitolul II , Titlul II a fost abrogat de Punctul 9, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

3. cheltuielile reprezentând: cadouri în bani sau în natură, inclusiv tichete cadou oferite salariaților și copiilor minori ai acestora, servicii de sănătate acordate în cazul bolilor

profesionale și al accidentelor de muncă până la internarea într-o unitate sanitară, tichete culturale și tichete de creșă acordate de angajator în conformitate cu legislația în vigoare, contravaloarea serviciilor turistice și/sau de tratament, inclusiv transportul, acordate de angajator pentru salariații proprii și membrii lor de familie, precum și contribuția la fondurile de intervenție ale asociațiilor profesionale ale minerilor;

(la 20-01-2019 Punctul 3. din Litera b) , Alineatul (3) , Articolul 25 , Capitolul II , Titlul II a fost modificat de Punctul 1[^]1, Punctul 1, Articolul I din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019)

Potrivit literei a) a art. VI din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019, articolul I punctul 1 din lege cu referire la articolul I punctul 1[^]1 [din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018], se aplică începând cu 1 ianuarie 2019.

4. alte cheltuieli cu caracter social efectuate în baza contractului colectiv de muncă sau a unui regulament intern;

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

15. (1) Cheltuielile efectuate în baza contractului colectiv de muncă, ce intră sub incidența prevederilor art. 25 alin. (3) lit. b) din Codul fiscal, sunt cheltuielile de natură socială stabilite în cadrul contractelor colective de muncă la nivel național, de ramură, grup de unități și unități, altele decât cele menționate în mod expres în cadrul art. 25 alin. (3) lit. b) din Codul fiscal.

c) cheltuielile reprezentând tichetele de masă și vouchere de vacanță acordate de angajatori, potrivit legii;

d) scăzămintele, perisabilitățile, pierderile rezultate din manipulare/depozitare, potrivit legii;

e) pierderile tehnologice care sunt cuprinse în norma de consum proprie necesară pentru fabricarea unui produs sau prestarea unui serviciu;

f) cheltuielile reprezentând cantitățile de energie electrică consumate la nivelul normei proprii de consum tehnologic sau, în lipsa acesteia, la nivelul normei aprobate de către Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei, care include și consumul propriu comercial, pentru contribuabilii din domeniul distribuției energiei electrice;

g) cheltuielile cu provizioane/ajustări pentru depreciere și rezerve, în limita prevăzută la art. 26;

h) cheltuielile cu dobânzile și alte costuri echivalente dobânzii din punct de vedere economic, potrivit art. 40[^]2;

(la 01-01-2018 Litera h) din Alineatul (3) , Articolul 25 , Capitolul II , Titlul II a fost modificată de Punctul 2, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

i) amortizarea, în limita prevăzută la art. 28;

j) cheltuielile pentru funcționarea, întreținerea și repararea locuințelor de serviciu, deductibile în limita corespunzătoare suprafețelor construite prevăzute de Legea locuinței nr. 114/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care se majorează din punct de vedere fiscal cu 10%;

NORMĂ 06/01/2016 din data 2016-01-06

15.

(2) În aplicarea art. 25 alin. (3) lit. j) din Codul fiscal, în cazul locuinței de serviciu date în folosința unui salariat sau administrator, cheltuielile pentru funcționarea, întreținerea și repararea acestora sunt deductibile în limita corespunzătoare raportului dintre suprafața construită prevăzută de Legea locuinței nr. 114/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, majorată cu 10%, și totalul suprafeței construite a locuinței de serviciu respective.

k) cheltuielile de funcționare, întreținere și reparații aferente unui sediu aflat în locuința proprietate personală a unei persoane fizice, folosită și în scop personal, deductibile în limita corespunzătoare suprafețelor puse la dispoziția societății în baza contractelor încheiate între părți, în acest scop;

NORMĂ 06/01/2016 din data 2016-01-06

15.

(3) În cazul în care sediul unui contribuabil se află în locuința proprietate a unei persoane fizice, în aplicarea art. 25 alin. (3) lit. k) din Codul fiscal, cheltuielile de funcționare, întreținere și reparații aferente sediului sunt deductibile în limita determinată pe baza raportului dintre suprafața pusă la dispoziție contribuabilului, menționată în contractul încheiat între părți, și suprafața totală a locuinței. Contribuabilul va justifica cheltuielile de funcționare, întreținere și reparații aferente sediului cu documente legale, cum sunt contractele încheiate cu furnizorii de utilități și alte documente.

l) 50% din cheltuielile aferente vehiculelor rutiere motorizate care nu sunt utilizate exclusiv în scopul activității economice, cu o masă totală maximă autorizată care să nu depășească 3.500 kg și care să nu aibă mai mult de 9 scaune de pasageri, incluzând și scaunul șoferului, aflate în proprietatea sau în folosința contribuabilului. Aceste cheltuieli sunt integral deductibile pentru situațiile în care vehiculele respective se înscriu în oricare dintre următoarele categorii:

1. vehiculele utilizate exclusiv pentru servicii de urgență, servicii de pază și protecție și servicii de curierat;

2. vehiculele utilizate de agenții de vânzări și de achiziții;

3. vehiculele utilizate pentru transportul de persoane cu plată, inclusiv pentru serviciile de taximetrie;

4. vehiculele utilizate pentru prestarea de servicii cu plată, inclusiv pentru închirierea către alte persoane sau pentru instruire de către școlile de șoferi;

5. vehiculele utilizate ca mărfuri în scop comercial.

Cheltuielile care intră sub incidența acestor prevederi nu includ cheltuielile privind amortizarea.

În cazul cheltuielilor aferente vehiculelor rutiere motorizate reprezentând diferențe de curs valutar înregistrate ca urmare a derulării unui contract de leasing, limita de 50% se aplică asupra diferenței nefavorabile dintre veniturile din diferențe de curs valutar/veniturile financiare aferente creanțelor și datoriilor cu decontare în funcție de cursul unei valute, rezultate din evaluarea sau decontarea acestora și cheltuielile din diferențe de curs valutar/cheltuielile financiare aferente;

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

16. (1) *În sensul prevederilor art. 25 alin. (3) lit. 1) din Codul fiscal, regulile de deducere, termenii și expresiile utilizate, condițiile în care vehiculele rutiere motorizate, supuse limitării fiscale, sunt cele prevăzute la pct. 68 din normele metodologice date în aplicarea art. 298 al titlului VII "Taxa pe valoarea adăugată" din Codul fiscal.*

(2) *Justificarea utilizării vehiculelor, în sensul acordării deductibilității integrale la calculul rezultatului fiscal, se efectuează pe baza documentelor financiar-contabile și prin întocmirea foii de parcurs care trebuie să cuprindă cel puțin următoarele informații: categoria de vehicul utilizat, scopul și locul deplasării, kilometrii parcurși, norma proprie de consum carburant pe kilometru parcurs.*

(3) *În cadrul cheltuielilor aferente vehiculelor rutiere motorizate supuse limitării fiscale se cuprind cheltuielile direct atribuibile unui vehicul, cum sunt: impozitele locale, asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto, inspecțiile tehnice periodice, rovinieta, chiriile, partea nedeductibilă din taxa pe valoarea adăugată, dobânzile, comisioanele, diferențele de curs valutar înregistrate ca urmare a derulării altor contracte decât cele de leasing. În cazul cheltuielilor reprezentând diferențe de curs valutar înregistrate ca urmare a derulării unui contract de leasing, limita de 50% se aplică asupra diferenței nefavorabile dintre veniturile din diferențe de curs valutar/veniturile financiare aferente datoriilor cu decontare în funcție de cursul unei valute, rezultate din evaluarea sau decontarea acestora, și cheltuielile din diferențe de curs valutar/cheltuielile financiare aferente.*

Aplicarea limitei de 50% pentru stabilirea valorii nedeductibile la determinarea rezultatului fiscal se efectuează după aplicarea limitării aferente taxei pe valoarea adăugată, respectiv aceasta se aplică și asupra taxei pe valoarea adăugată pentru care nu s-a acordat drept de deducere din punctul de vedere al taxei pe valoarea adăugată.

Exemplul 1. Determinarea valorii nedeductibile a cheltuielilor cu întreținerea și reparațiile aferente unui vehicul care nu este utilizat exclusiv în scopul activității economice

– cheltuielile cu întreținerea și reparațiile - 2.000 lei

– partea de TVA nedeductibilă - 200 lei

– baza de calcul al valorii nedeductibile a cheltuielilor cu întreținerea și reparațiile - 2.200 lei (2.000 + 200)

– valoarea nedeductibilă a cheltuielilor cu întreținerea și reparațiile - $2.200 \times 50\% = 1.100$ lei.

Exemplul 2. Determinarea valorii nedeductibile a cheltuielilor privind combustibilul aferente unui vehicul care nu este utilizat exclusiv în scopul activității economice

– cheltuieli privind combustibilul - 1.000 lei

– partea de TVA nedeductibilă - 100 lei

– baza de calcul al valorii nedeductibile a cheltuielilor privind combustibilul - 1.100 lei (1.000 + 100)

– valoarea nedeductibilă a cheltuielilor privind combustibilul - $1.100 \times 50\% = 550$ lei.

m) cheltuielile de funcționare, întreținere și reparații, aferente autoturismelor folosite de persoanele cu funcții de conducere și de administrare ale persoanei juridice, deductibile limitat potrivit lit. l) la un singur autoturism aferent fiecărei persoane cu astfel de atribuții.

n) Eliminăată.

(la 26-03-2018, litera n) din Alineatul (3), Articolul 25 , Capitolul II , Titlul II a fost eliminată ca urmare a abrogării pct. 1 al art. I din Ordonanța nr. 25 din 30 august 2017, publicată în Monitorul Oficial nr. 706 din 31 august 2017, de către pct. 1 al art. I din LEGEA nr. 72 din 22 martie 2018, publicată în Monitorul Oficial nr. 260 din 23 martie 2018).

(4) Următoarele cheltuieli nu sunt deductibile:

a) cheltuielile proprii ale contribuabilului cu impozitul pe profit datorat, inclusiv cele reprezentând diferențe din anii precedenți sau din anul curent, precum și impozitele pe profit sau pe venit plătite în străinătate. Sunt nedeductibile și cheltuielile cu impozitele nereținute la sursă în numele persoanelor fizice și juridice nerezidente, pentru veniturile realizate din România, precum și cheltuielile cu impozitul pe profit amânat înregistrat în conformitate cu reglementările contabile aplicabile;

b) dobânzile/majorările de întârziere, amenzile, confiscările și penalitățile, datorate către autoritățile române/străine, potrivit prevederilor legale, cu excepția celor aferente contractelor încheiate cu aceste autorități;

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

17. (1) Prin autorități române/străine, în sensul art. 25 alin. (4) lit. b) din Codul fiscal, se înțelege totalitatea instituțiilor, organismelor și autorităților din România și din străinătate care urmăresc și încasează amenzi, dobânzi/majorări și penalități de întârziere, execută confiscări, potrivit prevederilor legale.

c) cheltuielile privind bunurile de natura stocurilor sau a mijloacelor fixe amortizabile constatate lipsă din gestiune ori degradate, neimputabile, precum și taxa pe valoarea adăugată aferentă, dacă aceasta este datorată potrivit prevederilor titlului VII. Aceste cheltuieli sunt deductibile în următoarele situații/condiții:

1. bunurile/mijloacele fixe amortizabile distruse ca urmare a unor calamități naturale sau a altor cauze de forță majoră, în condițiile stabilite prin norme;
2. bunurile/mijloacele fixe amortizabile pentru care au fost încheiate contracte de asigurare;
3. bunurile/mijloacele fixe amortizabile degradate calitativ, dacă se face dovada distrugerii;
4. alimentele destinate consumului uman, cu data-limită de consum aproape de expirare, altele decât cele aflate în situațiile/condițiile prevăzute la pct. 1 și 2, dacă transferul acestora este efectuat potrivit prevederilor legale privind diminuarea risipei alimentare;
5. subprodusele de origine animală, nedestinate consumului uman, altele decât cele aflate în situațiile/condițiile prevăzute la pct. 1-3, dacă eliminarea acestora este efectuată potrivit prevederilor legale privind diminuarea risipei alimentare;
6. produsele agroalimentare, devenite improprii consumului uman sau animal, dacă direcționarea/dirijarea vizează transformarea acestora în compost/biogaz sau neutralizarea acestora, potrivit prevederilor legale privind diminuarea risipei alimentare;
7. alte bunuri decât cele aflate în situațiile/condițiile prevăzute la pct. 1-6, dacă termenul de valabilitate/expirare este depășit, potrivit legii;

(la 01-10-2017 Litera c) din Alineatul (4) , Articolul 25 , Capitolul II , Titlul II a fost modificată de Punctul 1^1, Punctul 2, Articolul I din LEGEA nr. 177 din 18 iulie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 584 din 21 iulie 2017)

NORMĂ 06/01/2016 din data 2016-01-06

17. (2) În sensul prevederilor art. 25 alin. (4) lit. c) din Codul fiscal, cheltuielile privind stocurile și mijloacele fixe amortizabile distruse ca urmare a unor calamități naturale sau a altor cauze de forță majoră sunt considerate cheltuieli deductibile la calculul rezultatului fiscal, în măsura în care acestea se găsesc situate în zone declarate afectate, potrivit prevederilor legale pentru fiecare domeniu. Cauzele de forță majoră pot fi: epidemii, epizootii, accidente industriale sau nucleare, incendii, fenomene sociale sau economice, conjuncturi externe și în caz de război.

(3) În sensul art. 25 alin. (4) lit. c) pct. 3 din Codul fiscal, condiția referitoare la distrugerea stocurilor sau a mijloacelor fixe amortizabile se consideră îndeplinită atât în situația în care distrugerea se efectuează prin mijloace proprii, cât și în cazul în care stocurile sau mijloacele fixe amortizabile sunt predate către unități specializate.

d) cheltuielile făcute în favoarea acționarilor sau asociațiilor, altele decât cele generate de plăți pentru bunurile livrate sau serviciile prestate contribuabilului, la prețul de piață pentru aceste bunuri sau servicii;

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

17.

(4) În sensul prevederilor art. 25 alin. (4) lit. d) din Codul fiscal, sunt considerate cheltuieli făcute în favoarea acționarilor sau asociaților, fără a se limita la acestea, următoarele:

a) bunurile, mărfurile și serviciile acordate acționarilor sau asociaților, precum și lucrările executate în favoarea acestora;

b) cheltuielile cu chiria și întreținerea spațiilor puse la dispoziție acestora.

e) cheltuielile aferente veniturilor neimpozabile. În situația în care evidența contabilă nu asigură informația necesară identificării acestor cheltuieli, la determinarea rezultatului fiscal se iau în calcul cheltuielile de conducere și administrare, precum și alte cheltuieli comune ale contribuabilului, prin utilizarea unei metode raționale de alocare a acestora sau proporțional cu ponderea veniturilor neimpozabile respective în totalul veniturilor înregistrate de contribuabil. În sensul prezentei litere, funcțiile de conducere și administrare sunt cele definite prin lege sau prin reglementări interne ale angajatorului; pentru veniturile prevăzute la art. 23 lit. d), e), f), g), l), m) și o) nu se alocă cheltuieli de conducere și administrare/cheltuieli comune aferente.

(la 01-01-2017 Litera e) din Alineatul (4) , Articolul 25 , Capitolul II , Titlul II a fost modificată de Punctul 6, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 84 din 16 noiembrie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 977 din 06 decembrie 2016)

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

17. (4¹) Exemplu privind aplicarea prevederilor art. 25 alin. (4) lit. e) din Codul fiscal:
La sfârșitul anului 2017, societatea A prezintă următoarea situație financiară:

- venituri din vânzarea mărfurilor = 3.000.000
- venituri din prestări servicii = 2.000.000
- venituri din dividende primite
de la o persoană juridică română = 1.000.000
- venituri din anularea provizioanelor
pentru care nu s-a acordat deducere = 300.000

.....
Total venituri 6.300.000

- cheltuieli privind mărfurile = 1.500.000
- cheltuieli cu salariile personalului
de conducere = 500.000

.....
Total cheltuieli = 2.000.000

Societatea A nu are organizată o evidență contabilă distinctă care să asigure informația necesară identificării cheltuielilor pentru administrarea titlurilor de participare deținute la o altă persoană juridică română. Prin urmare, potrivit prevederilor art. 25 alin. (4) lit. e) din

Codul fiscal, societatea A trebuie să aloce o parte din cheltuielile de conducere ca fiind aferente veniturilor din dividende, prin utilizarea unei metode raționale de alocare a acestora sau proporțional cu ponderea veniturilor neimpozabile respective în totalul veniturilor înregistrate de contribuabil. Pentru veniturile din anularea provizioanelor pentru care nu s-a acordat deducere nu se alocă cheltuieli de conducere.

Pentru determinarea părții din cheltuielile de conducere ca fiind aferente veniturilor din dividende, în acest exemplu, se folosește regula de alocare «ponderea veniturilor neimpozabile în totalul veniturilor înregistrate de contribuabil».

Asfel, pentru determinarea părții din cheltuielile cu salariile personalului de conducere ca fiind aferente veniturilor din dividende se parcurg următoarele etape:

– determinarea ponderii veniturilor din dividende primite de la o persoană juridică română în total venituri:

$$1.000.000 : 6.300.000 = 15,87\%$$

– determinarea părții din cheltuielile cu salariile personalului de conducere ca fiind aferente veniturilor din dividende:

$$500.000 \quad * \quad 15,87\% \quad = \quad 79.350 \quad lei$$

Prin urmare, din totalul cheltuielilor cu salariile personalului de conducere de 500.000 lei, 79.350 lei reprezintă cheltuieli nedeductibile la calculul rezultatului fiscal.

f) cheltuielile cu serviciile de management, consultanță, asistență sau alte servicii, prestate de o persoană situată într-un stat cu care România nu are încheiat un instrument juridic în baza căruia să se realizeze schimbul de informații. Aceste prevederi se aplică numai în situația în care cheltuielile sunt efectuate ca urmare a unor tranzacții calificate ca fiind artificiale conform art. 11 alin. (3);

^{f^1}) cheltuielile efectuate ca urmare a unor tranzacții cu o persoană situată într-un stat care, la data înregistrării cheltuielilor, este inclus în anexa I și/sau anexa II din Lista UE a jurisdicțiilor necooperante în scopuri fiscale, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene;

(la 01-01-2021 Alineatul (4) din Articolul 25 , Capitolul II , Titlul II a fost completat de Punctul 10, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

g) cheltuielile cu primele de asigurare care nu privesc activele și riscurile asociate activității contribuabilului, cu excepția celor care privesc bunurile reprezentând garanție bancară pentru creditele utilizate în desfășurarea activității pentru care este autorizat contribuabilul sau utilizate în cadrul unor contracte de închiriere sau de leasing, potrivit clauzelor contractuale;

h) pierderile înregistrate la scoaterea din evidență a creanțelor, pentru partea neacoperită de provizion, potrivit art. 26, precum și cele înregistrate în alte cazuri decât următoarele:

1. punerea în aplicare a unui plan de reorganizare confirmat printr-o sentință judecătorească, în conformitate cu prevederile Legii nr. 85/2014;

2. procedura de faliment a debitorilor a fost închisă pe baza hotărârii judecătorești;

3. debitorul a decedat și creanța nu poate fi recuperată de la moștenitori;
4. debitorul este dizolvat, în cazul societății cu răspundere limitată cu asociat unic, sau lichidat, fără succesori;
5. debitorul înregistrează dificultăți financiare majore care îi afectează întreg patrimoniul;

NORMĂ 06/01/2016 din data 2016-01-06

17. (5) Dificultățile financiare majore care afectează întregul patrimoniu al debitorului, în sensul prevederilor art. 25 alin. (4) lit. h) pct. 5 din Codul fiscal, sunt cele care rezultă din situații excepționale determinate de calamități naturale, epidemii, epizootii, accidente industriale sau nucleare, incendii, fenomene sociale sau economice, conjuncturi externe și în caz de război.

6. au fost încheiate contracte de asigurare;

i) cheltuielile de sponsorizare și/sau mecenat, cheltuielile privind bursele private, acordate potrivit legii; contribuabilii care efectuează sponsorizări și/sau acte de mecenat, potrivit prevederilor Legii nr. 32/1994 privind sponsorizarea, cu modificările și completările ulterioare, ale Legii bibliotecilor nr. 334/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și a prevederilor art. 25 alin. (4) lit. c) din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, precum și cei care acordă burse private, potrivit legii, scad sumele aferente din impozitul pe profit datorat la nivelul valorii minime dintre următoarele:

(la 23-11-2020 Partea introductivă a literei i) din Alineatul (4) , Articolul 25 , Capitolul II , Titlul II a fost modificată de Punctul 2, ARTICOLUL UNIC din LEGEA nr. 262 din 20 noiembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1112 din 20 noiembrie 2020)

1. valoarea calculată prin aplicarea a 0,75% la cifra de afaceri; pentru situațiile în care reglementările contabile aplicabile nu definesc indicatorul cifra de afaceri, această limită se determină potrivit normelor;

(la 29-07-2019 Punctul 1. din Litera i) , Alineatul (4) , Articolul 25 , Capitolul II , Titlul II a fost modificat de ARTICOLUL UNIC din LEGEA nr. 156 din 25 iulie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 625 din 26 iulie 2019)

2. valoarea reprezentând 20% din impozitul pe profit datorat.

În cazul sponsorizărilor efectuate către entități persoane juridice fără scop lucrativ, inclusiv unități de cult, sumele aferente acestora se scad din impozitul pe profit datorat, în limitele prevăzute de prezenta literă, doar dacă beneficiarul sponsorizării este înscris, la data încheierii contractului, în Registrul entităților/unităților de cult pentru care se acordă deduceri fiscale, potrivit alin. (4¹).

Sumele care nu sunt scăzute din impozitul pe profit, potrivit prevederilor prezentei litere, se reportează în următorii 7 ani consecutivi. Recuperarea acestor sume se va efectua în ordinea înregistrării acestora, în aceleași condiții, la fiecare termen de plată a impozitului pe profit.

(la 01-04-2019 Litera i) din Alineatul (4) , Articolul 25 , Capitolul II , Titlul II a fost modificată de Punctul 1[^]2, Punctul 1, Articolul I din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019)

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

18. (1) În aplicarea prevederilor art. 25 alin. (4) lit. i) din Codul fiscal, în cazul în care reglementările contabile aplicabile nu definesc "cifra de afaceri", aceasta se determină astfel:

a) pentru contribuabilii care aplică reglementările contabile conforme cu Standardele internaționale de raportare financiară, cu excepția instituțiilor de credit - persoane juridice române și sucursalele din România ale instituțiilor de credit - persoane juridice străine, "cifra de afaceri" cuprinde veniturile din vânzarea de bunuri și prestarea de servicii din care se scad sumele reprezentând reduceri comerciale acordate și se adaugă subvențiile de exploatare aferente cifrei de afaceri;

b) pentru instituțiile de credit - persoane juridice române și sucursalele din România ale instituțiilor de credit - persoane juridice străine, "cifra de afaceri" cuprinde:

(i) venituri din dobânzi;

(ii) venituri din dividende;

(iii) venituri din taxe și comisioane;

(iv) câștiguri/pierderi realizate aferente activelor și datoriilor financiare care nu sunt evaluate la valoarea justă prin profit sau pierdere - net;

(v) câștiguri sau pierderi privind activele și datoriile financiare deținute în vederea tranzacționării - net;

(vi) câștiguri sau pierderi privind activele și datoriile financiare desemnate ca fiind evaluate la valoarea justă prin profit sau pierdere - net;

(vii) câștiguri sau pierderi din contabilitatea de acoperire - net;

(viii) diferențe de curs de schimb - câștig/pierdere - net;

(ix) câștiguri/pierderi din derecunoașterea activelor, altele decât cele deținute în vederea vânzării - net;

(x) alte venituri din exploatare;

c) pentru instituțiile prevăzute la art. 2 lit. a)-d) din Ordinul Băncii Naționale a României nr. 6/2015

pentru aprobarea Reglementărilor contabile conforme cu directivele europene, "cifra de afaceri" cuprinde:

(i) venituri din dobânzi și venituri asimilate;

(ii) venituri privind titlurile: venituri din acțiuni și din alte titluri cu venit variabil, venituri din participații, venituri din părți în cadrul societăților legate;

(iii) venituri din comisioane;

(iv) profit sau pierdere netă din operațiuni financiare;

(v) alte venituri din exploatare.

(2) Exemplu de calcul privind scăderea din impozitul pe profit datorat a cheltuielilor reprezentând sponsorizarea.

Un contribuabil plătitor de impozit pe profit încheie un contract de sponsorizare conform legii privind sponsorizarea, în calitate de sponsor, care are ca obiect plata unei sume de 15.000 lei. Contractul de sponsorizare se încheie în data de 2 noiembrie 2016, în aceeași lună efectuându-se și plata sumei de 15.000 lei.

La calculul profitului impozabil pentru anul 2016, contribuabilul prezintă următoarele date financiare:

Venituri din vânzarea mărfurilor	= 1.000.000
Venituri din prestări de servicii	lei = 2.000 lei
Total cifră de afaceri	_____
Cheltuieli privind mărfurile	= 1.002.000 lei
Cheltuieli cu personalul	= 750.000 lei
Alte cheltuieli de exploatare	= 20.000 lei
din care: 15.000 lei sponsorizare	= 90.000 lei
Total cheltuieli	_____
	860.000 lei

Calculul profitului impozabil pentru anul 2016:

Profitul impozabil = 1.002.000 - 860.000 + 15.000 = 157.000 lei.

Impozitul pe profit înainte de scăderea cheltuielii cu sponsorizarea:

157.000 x 16% = 25.120 lei.

Avându-se în vedere condițiile de deducere prevăzute la art. 25 alin. (4) lit. i) din Codul fiscal, prin aplicarea limitelor, valorile sunt: – 0,5% din cifra de afaceri reprezintă 5.010 lei;

– 20% din impozitul pe profit înainte de deducerea cheltuielilor de sponsorizare reprezintă 5.024 lei.

Suma de scăzut din impozitul pe profit este 5.010 lei.

Pentru anul 2016 impozitul pe profit datorat este de:

25.120 - 5.010 = 20.110 lei.

Suma care nu s-a scăzut din impozitul pe profit, respectiv suma de 9.990 lei, se reportează în următorii 7 ani consecutivi. Recuperarea acestei sume se va efectua, în aceleași condiții, la fiecare termen de plată a impozitului pe profit.

i¹) cheltuielile privind funcționarea unităților de educație timpurie aflate în administrarea contribuabilului sau sumele achitate de contribuabil pentru plasarea copiilor angajaților în unități de educație timpurie aflate în unități care oferă servicii de educație timpurie, conform legislației în vigoare;

(la 09-11-2020 Alineatul (4) din Articolul 25 , Capitolul II , Titlul II a fost completat de Punctul 3, ARTICOLUL UNIC din LEGEA nr. 239 din 6 noiembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1041 din 06 noiembrie 2020)

i²) contribuabilii care efectuează cheltuieli cu educația timpurie scad din impozitul pe profit datorat cheltuielilor cu educația timpurie conform lit. i¹), dar nu mai mult de 1.500 lei/lună pentru fiecare copil. În cazul în care suma depășește impozitul pe profit datorat, diferența va fi scăzută, în ordine, din impozitul pe salarii reținut de contribuabil pentru angajați, din taxa pe valoarea adăugată datorată sau din accizele datorate;

(la 09-11-2020 Alineatul (4) din Articolul 25 , Capitolul II , Titlul II a fost completat de Punctul 3, ARTICOLUL UNIC din LEGEA nr. 239 din 6 noiembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1041 din 06 noiembrie 2020)

j) cheltuielile înregistrate în evidența contabilă, care au la bază un document emis de un contribuabil declarat inactiv conform prevederilor Codului de procedură fiscală, cu excepția celor reprezentând achiziții de bunuri efectuate în cadrul procedurii de executare silită și/sau a achizițiilor de bunuri/servicii de la persoane impozabile aflate în procedura falimentului potrivit Legii nr. 85/2014;

k) cheltuielile cu taxele, contribuțiile și cotizațiile către organizațiile neguvernamentale sau asociațiile profesionale care au legătură cu activitatea desfășurată de contribuabili și care depășesc echivalentul în lei a 4. 000 euro anual, altele decât cele prevăzute de lege și la alin. (1);

l) cheltuielile din reevaluarea imobilizărilor necorporale/mijloacelor fixe, în cazul în care, ca urmare a efectuării unei reevaluări efectuate potrivit reglementărilor contabile aplicabile, se înregistrează o descreștere a valorii acestora;

m) cheltuielile reprezentând modificarea valorii juste a investițiilor imobiliare, în cazul în care, ca urmare a evaluării ulterioare utilizând modelul bazat pe valoarea justă de către contribuabilii care aplică reglementările contabile conforme cu Standardele internaționale de raportare financiară, se înregistrează o descreștere a valorii acestora;

n) cheltuielile reprezentând deprecierea/amortizarea mijloacelor fixe, înregistrate de către contribuabilii care aplică reglementările contabile conforme cu Standardele internaționale de raportare financiară, la momentul transferului din categoria activelor imobilizate deținute în vederea vânzării în categoria activelor imobilizate deținute pentru activitatea proprie;

o) cheltuielile din evaluarea activelor biologice în cazul în care, ca urmare a efectuării unei evaluări utilizând modelul bazat pe valoarea justă de către contribuabilii care aplică reglementările contabile conforme cu Standardele internaționale de raportare financiară, se înregistrează o descreștere a valorii acestora;

p) cheltuielile cu dobânzile, stabilite în conformitate cu reglementările contabile conforme cu Standardele internaționale de raportare financiară, în cazul în care mijloacele fixe/imobilizările necorporale/stocurile sunt achiziționate în baza unor contracte cu plată amânată, pentru contribuabilii care nu aplică prevederile art. 40² ;

(la 01-01-2018 Litera p) din Alineatul (4) , Articolul 25 , Capitolul II , Titlul II a fost modificată de Punctul 3, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

q) cheltuielile cu beneficiile acordate salariaților în instrumente de capitaluri cu decontare în acțiuni. Acestea reprezintă elemente similare cheltuielilor la momentul acordării efective a beneficiilor;

(la 24-12-2020 Litera q) din Alineatul (4) , Articolul 25 , Capitolul II , Titlul II a fost modificată de Punctul 11, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

r) cheltuielile cu beneficiile acordate salariaților în instrumente de capitaluri cu decontare în numerar la momentul acordării efective a beneficiilor, dacă acestea nu sunt impozitate conform titlului IV;

s) cheltuielile înregistrate în evidența contabilă, indiferent de natura lor, dovedite ulterior ca fiind legate de fapte de corupție, potrivit legii;

ș) cheltuielile din evaluarea/reevaluarea titlurilor de participare, dacă la data evaluării/reevaluării sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 23 lit. i);

t) cheltuielile reprezentând costul de achiziție al aparatelor de marcat electronice fiscale, astfel cum sunt definite la art. 3 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, la data punerii în funcțiune, potrivit legii; contribuabilii care achiziționează aparate de marcat electronice fiscale scad costul lor de achiziție din impozitul pe profit datorat pentru trimestrul în care au fost puse în funcțiune, în cazul în care aceștia datorează impozit pe profit trimestrial, sau din impozitul pe profit anual, în cazul contribuabililor care aplică sistemul anual de declarare și plată a impozitului pe profit. Sumele care nu sunt scăzute din impozitul pe profit potrivit prevederilor prezentei litere se reportează în următorii 7 ani consecutivi. Recuperarea acestor sume se va efectua în ordinea înregistrării acestora, în aceleași condiții, la fiecare termen de plată a impozitului pe profit.

(la 27-07-2020 Alineatul (4) din Articolul 25 , Capitolul II , Titlul II a fost completat de Punctul 1, Articolul I din LEGEA nr. 153 din 24 iulie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 659 din 24 iulie 2020)

Conform art. IV din LEGEA nr. 153 din 24 iulie 2020, publicată în Monitorul Oficial nr. 659 din 24 iulie 2020, prevederile art. I se aplică începând cu luna august.

(4^1) Registrul entităților/unităților de cult pentru care se acordă deduceri fiscale se organizează de A.N.A.F., astfel cum se stabilește prin ordin al președintelui A.N.A.F. Registrul este public și se afișează pe site-ul A.N.A.F. Înscrierea în Registrul entităților/unităților de cult pentru care se acordă deduceri fiscale se realizează pe baza solicitării entității, dacă sunt îndeplinite cumulativ, la data depunerii cererii, următoarele condiții:

a) desfășoară activitate în domeniul pentru care a fost constituită, pe baza declarației pe propria răspundere;

b) și-a îndeplinit toate obligațiile fiscale declarative prevăzute de lege;

c) nu are obligații fiscale restante la bugetul general consolidat, mai vechi de 90 de zile;

d) a depus situațiile financiare anuale, prevăzute de lege;

e) nu a fost declarată inactivă, potrivit art. 92 din Codul de procedură fiscală.

Unitățile locale de cult prevăzute la art. 13 alin. (2) lit. 1) nu au obligația îndeplinirii condiției prevăzute la lit. b), în ceea ce privește declarația anuală de impozit pe profit.

(la 04-04-2020 Alineatul (4¹) din Articolul 25 , Capitolul II , Titlul II a fost modificat de Punctul 3, Articolul II din LEGEA nr. 32 din 31 martie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 271 din 01 aprilie 2020)

(5) Regia Autonomă "Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat" deduce la calculul rezultatului fiscal cheltuielile curente și de capital pentru conservarea, protecția, întreținerea, repararea, funcționarea, instruirea personalului specializat, consolidarea, precum și alte cheltuieli aferente bazei materiale de reprezentare și protocol pe care o are în administrare.

(6) Compania Națională "Imprimeria Națională" - S. A. deduce la calculul rezultatului fiscal:

a) cheltuielile aferente producerii și emiterii permiselor de ședere temporară/permanentă pentru cetățenii străini, în condițiile reglementărilor legale;

b) cheltuielile aferente producerii și eliberării cărții electronice de identitate, a cărții de identitate, a cărții de alegător aferente și a cărții de identitate provizorii, în condițiile prevăzute la art. 10 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 69/2002

privind unele măsuri pentru operaționalizarea sistemului informatic de emiterie și punere în circulație a documentelor electronice de identitate și rezidență, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

c) cheltuielile aferente producerii și eliberării cărții electronice de rezidență și a cărții de rezidență în condițiile prevăzute la art. 10 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 69/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(7) Sunt cheltuieli deductibile pentru determinarea rezultatului fiscal cheltuielile efectuate de operatorii economici cu evaluarea/reevaluarea activelor fixe corporale care aparțin domeniului public al statului sau al unităților administrativ-teritoriale, primite în administrare/concesiune, după caz, cheltuieli efectuate la solicitarea conducătorului instituției titulare a dreptului de proprietate.

(8) Sunt cheltuieli deductibile pentru determinarea rezultatului fiscal cheltuielile efectuate de operatorii economici cu înscrierea în cărțile funciare sau cărțile de publicitate imobiliară, după caz, a dreptului de proprietate a statului sau a unităților administrativ-teritoriale asupra bunurilor publice primite în administrare/concesiune, după caz, cheltuieli efectuate la solicitarea conducătorului instituției titulare a dreptului de proprietate.

(9) Sunt cheltuieli deductibile pentru determinarea rezultatului fiscal cheltuielile efectuate pentru organizarea și desfășurarea învățământului profesional și tehnic, învățământului dual preuniversitar și universitar, potrivit reglementărilor legale din domeniul educației naționale.

(la 09-11-2020 Alineatul (9) din Articolul 25 , Capitolul II , Titlul II a fost modificat de Punctul 4, ARTICOLUL UNIC din LEGEA nr. 239 din 6 noiembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1041 din 06 noiembrie 2020)

(10) În cazul creanțelor cesionate, pierderea netă reprezentând diferența dintre prețul de cesiune și valoarea creanței cesionate este deductibilă în limita unui plafon de 30% din valoarea acestei pierderi. În cazul în care cesionarul cedează creanța, pierderea netă se determină ca diferență între prețul de cesiune și costul de achiziție al creanței. În cazul instituțiilor de credit, în

situația în care creanțele cesionate sunt acoperite parțial sau integral cu ajustări pentru pierderi așteptate, precum și în situația în care creanțele sunt scoase din evidență în conturi în afara bilanțului și apoi sunt cesionate, 70% din diferența dintre valoarea creanței înstrăinate și prețul de cesiune reprezintă elemente similare veniturilor.

(la 26-03-2018 Articolul 25 din Capitolul II , Titlul II a fost completat de Punctul 2, Articolul I din LEGEA nr. 72 din 22 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018)

(11) Prevederile alin. (10) nu se aplică în cazul cesiunilor de titluri de stat, obligațiuni și alte instrumente de datorie care conferă deținătorului un drept contractual de a încasa numerar, cheltuielile înregistrate din aceste cesiuni fiind deductibile la calculul rezultatului fiscal.

(la 14-05-2020 Articolul 25 din Capitolul II , Titlul II a fost completat de Articolul 33, Punctul VII. din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 70 din 14 mai 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 394 din 14 mai 2020)

(12) În situația în care un beneficiar al unei sponsorizări/ burse private/mecenat restituie suma respectivă contribuabilului, potrivit legii, într-un an fiscal diferit de cel în care a fost acordată sponsorizarea/bursa privată/mecenatul, suma dedusă pentru acea sponsorizare/bursă privată sau mecenat din impozitul pe profit, în perioade fiscale precedente, în limita prevăzută de lege, se adaugă ca diferență de plată la impozitul pe profit datorat în trimestrul/anul restituirii sponsorizării/bursei private/mecenatului. Pentru situațiile în care restituirile de sponsorizări/burse private/mecenat se efectuează în același an fiscal, contribuabilul regularizează în trimestrul/anul restituirii sponsorizării/bursei private/mecenatului sumele deduse din impozitul pe profit, în trimestrele precedente, în limita prevăzută de lege.

(la 24-12-2020 Articolul 25 din Capitolul II , Titlul II a fost completat de Punctul 12, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

(13) Cheltuielile reprezentând amortizarea aparatelor de marcat electronice fiscale, care se scad din impozitul pe profit potrivit alin. (4) lit. t), sunt cheltuieli nedeductibile la calculul rezultatului fiscal.

(la 24-12-2020 Articolul 25 din Capitolul II , Titlul II a fost completat de Punctul 12, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

Art. II din LEGEA nr. 153 din 24 iulie 2020, publicată în Monitorul Oficial nr. 659 din 24 iulie 2020, prevede:

Articolul II

(1) Prin derogare de la prevederile art. 25 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta lege, contribuabilii care datorează impozit pe profit, la data determinării impozitului pe profit pentru anul 2020, scad

din impozitul pe profit și costul de achiziție al aparatelor de marcat electronice fiscale, astfel cum sunt definite la art. 3 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, achiziționate și puse în funcțiune în anul 2018, în anul 2019, precum și al celor puse în funcțiune în anul 2020 înaintea intrării în vigoare a prezentei legi, cu condiția ca la data achiziției respectivelor aparate de marcat electronice fiscale contribuabilii să fi fost plătitori de impozit pe profit, indiferent de sistemul de declarare și plată prevăzut de art. 41 din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Costul de achiziție al aparatelor de marcat electronice fiscale achiziționate și puse în funcțiune în anul 2018, în anul 2019, precum și al celor puse în funcțiune în anul 2020 înaintea intrării în vigoare a prezentei legi va reprezenta sume asimilate cheltuielilor nedeductibile la calculul impozitului pe profit, dar care se scad din impozitul pe profit al anului 2020. Sumele care nu sunt scăzute din impozitul pe profit, potrivit prevederilor prezentului alineat, se reportează în următorii 7 ani consecutivi. Recuperarea acestor sume se va efectua în aceleași condiții, la fiecare termen de plată a impozitului pe profit.

(3) Prin derogare de la prevederile art. 56 din Legea 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta lege, contribuabilii care datorează impozit pe veniturile microîntreprinderilor, la data determinării impozitului pe veniturile microîntreprinderilor pentru trimestrul 4 al anului 2020, scad din impozitul pe veniturile microîntreprinderilor și costul de achiziție al aparatelor de marcat electronice fiscale, astfel cum sunt definite la art. 3 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 , republicată, cu modificările și completările ulterioare, achiziționate și puse în funcțiune în anul 2018, în anul 2019, precum și al celor puse în funcțiune în anul 2020 înaintea intrării în vigoare a prezentei legi, cu condiția ca la data achiziției respectivelor aparate de marcat electronice fiscale contribuabilii să fi fost plătitori de impozit pe veniturile microîntreprinderilor.

(4) Costul de achiziție al aparatelor de marcat electronice fiscale achiziționate și puse în funcțiune în anul 2018, în anul 2019, precum și al celor puse în funcțiune în anul 2020 înaintea intrării în vigoare a prezentei legi se va adăuga la baza impozabilă pentru trimestrul 4 al anului 2020 definită la art. 53 din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, dar se scade din impozitul pe veniturile microîntreprinderilor determinat în trimestrul respectiv. Sumele care nu sunt scăzute din impozitul pe veniturile microîntreprinderilor, potrivit prevederilor prezentului alineat, se reportează în următoarele 28 de trimestre consecutive. Recuperarea acestor sume se va efectua la fiecare termen de plată a impozitului pe veniturile microîntreprinderilor.

(5) Prin derogare de la prevederile art. 118 alin. (2) și art. 123 alin. (1) din Legea 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta lege, contribuabilii care datorează impozit pe venit, la data determinării impozitului pe venit aferent anului 2020, adaugă la venitul net anual impozabil determinat la art. 118 alin. (2) lit. b) costul de achiziție al aparatelor de marcat electronice fiscale, astfel cum sunt definite la art. 3 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999, republicată, cu modificările și completările ulterioare, achiziționate și puse în funcțiune în anul 2018, precum și în anul 2019.

(6) Costul de achiziție al aparatelor de marcat electronice fiscale achiziționate și puse în funcțiune în anul 2018 și în anul 2019 se scade din impozitul pe venit calculat potrivit art. 123 alin. (1) din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare. Sumele care nu sunt scăzute din impozitul pe venit, potrivit prevederilor prezentului alineat, se reportează în următorii

7 ani consecutivi. Recuperarea acestor sume se va efectua la fiecare termen de plată a impozitului pe venit.

(7) Prevederile alin. (1) și (2) se aplică în mod corespunzător și de către contribuabilii care intră sub incidența Legii nr. 170/2016

privind impozitul specific unor activități, pentru impozitul pe profit aferent anului 2020, determinat pentru activitățile desfășurate, altele decât cele corespunzătoare codurilor CAEN prevăzute de lege.

ART. 26

Provizioane/ajustări pentru depreciere și rezerve

(1) Contribuabilul are dreptul la deducerea rezervelor și provizioanelor/ajustărilor pentru depreciere, numai în conformitate cu prezentul articol, astfel:

a) rezerva legală este deductibilă în limita unei cote de 5% aplicate asupra profitului contabil, la care se adaugă cheltuielile cu impozitul pe profit, până ce aceasta va atinge a cincea parte din capitalul social subscris și vărsat sau din patrimoniu, după caz;

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

19. (1) În aplicarea prevederilor art. 26 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, rezerva se calculează cumulativ de la începutul anului și este deductibilă la calculul rezultatului fiscal trimestrial sau anual, după caz. Rezervele astfel constituite se majorează sau se diminuează în funcție de nivelul profitului contabil din perioada de calcul. De asemenea, majorarea sau diminuarea rezervelor astfel constituite se efectuează și în funcție de nivelul capitalului social subscris și vărsat sau al patrimoniului. În situația în care, ca urmare a efectuării unor operațiuni de reorganizare, prevăzute de lege, rezerva legală a persoanei juridice beneficiare depășește a cincea parte din capitalul social sau din patrimoniul social, după caz, diminuarea rezervei legale la nivelul prevăzut de lege nu este obligatorie.

În cazul în care rezerva legală este utilizată pentru acoperirea pierderilor sau este distribuită sub orice formă, inclusiv pentru majorarea capitalului social, rezerva reconstituită ulterior acestei utilizări, în aceeași limită, este deductibilă la calculul rezultatului fiscal.

b) provizioanele pentru garanții de bună execuție acordate clienților. Provizioanele pentru garanții de bună execuție acordate clienților se deduc trimestrial/anual numai pentru bunurile livrate, lucrările executate și serviciile prestate în cursul trimestrului/anului respectiv pentru care se acordă garanție în perioadele următoare, la nivelul cotelor prevăzute în convențiile încheiate sau la nivelul procentelor de garantare prevăzut în tariful lucrărilor executate ori serviciilor prestate;

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

19.

(2) În aplicarea prevederilor art. 26 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal, se au în vedere următoarele:

a) pentru lucrările de construcții care necesită garanții de bună execuție, conform prevederilor din contractele încheiate, astfel de provizioane se constituie trimestrial, în limita cotelor prevăzute în contracte, cu condiția reflectării integrale la venituri a valorii lucrărilor executate și confirmate de beneficiar pe baza situațiilor de lucrări;

b) înregistrarea la venituri a provizioanelor constituite pentru garanțiile de bună execuție se face pe măsura efectuării cheltuielilor cu remedierile sau la expirarea perioadei de garanție înscrise în contract;

c) aceleași prevederi se aplică și în cazul provizioanelor pentru garanții de bună execuție a contractelor externe, acordate în condițiile legii producătorilor și prestatorilor de servicii, în cazul exporturilor complexe, proporțional cu cota de participare la realizarea acestora, cu condiția ca acestea să se regăsească distinct în contractele încheiate sau în tariful lucrărilor executate/facturile emise.

c) ajustările pentru deprecierea creanțelor, înregistrate potrivit reglementărilor contabile aplicabile, în limita unui procent de 30% din valoarea acestora, altele decât cele prevăzute la lit. d), e), f), h) și i), dacă creanțele îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

Începând cu data de 01-01-2022, partea dispozitivă a literei c) din Alineatul (1), Articolul 26, Capitolul II, Titlul II se modifică potrivit punctului 2 al articolului XVIII din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 226 din 30 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1332 din 31 decembrie 2020, care completează alineatul (1) al articolului VII din LEGE nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020, cu litera f), astfel:

c) ajustările pentru deprecierea creanțelor, înregistrate potrivit reglementărilor contabile aplicabile, altele decât cele prevăzute la lit. d)-f), h) și i), dacă creanțele îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

1. sunt neîncasate într-o perioadă ce depășește 270 de zile de la data scadenței;
2. nu sunt garantate de altă persoană;
3. sunt datorate de o persoană care nu este persoană afiliată contribuabilului;

NORMĂ 06/01/2016 din data 2016-01-06

19. (3) În aplicarea art. 26 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, se au în vedere următoarele:

a) creanțele, altele decât creanțele asupra clienților reprezentând sumele datorate de clienții interni și externi pentru produse, semifabricate, materiale, mărfuri etc. vândute, lucrări executate și servicii prestate, sunt cele înregistrate după data de 1 ianuarie 2016;

b) ajustările pentru deprecierea creanțelor sunt deductibile, în limita prevăzută de lege, la nivelul valorii creanțelor neîncasate, inclusiv taxa pe valoarea adăugată;

c) în cazul creanțelor în valută, provizionul este deductibil la nivelul valorii influențate cu diferențele de curs favorabile sau nefavorabile ce apar cu ocazia evaluării acestora;

d) ajustările pentru deprecierea creanțelor sunt luate în considerare la determinarea rezultatului fiscal începând cu trimestrul în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 26 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal

și nu poate depăși valoarea acestora, înregistrată în contabilitate în anul fiscal curent sau în anii anteriori.

d) provizioanele specifice, constituite de instituțiile financiare nebancare înscrise în Registrul general ținut de Banca Națională a României, de instituțiile de plată persoane juridice române care acordă credite legate de serviciile de plată, de instituțiile emitente de monedă electronică, persoane juridice române, care acordă credite legate de serviciile de plată, precum și provizioanele specifice constituite de alte persoane juridice, potrivit legilor de organizare și funcționare;

e) ajustările pentru depreciere aferente activelor pentru care, potrivit reglementărilor prudentiale ale Băncii Naționale a României, se determină ajustări prudentiale de valoare sau, după caz, valori ale pierderilor așteptate, înregistrate de către instituțiile de credit persoane juridice române și sucursalele din România ale instituțiilor de credit din state care nu sunt state membre ale Uniunii Europene sau din state care nu aparțin Spațiului Economic European, potrivit reglementărilor contabile conforme cu Standardele internaționale de raportare financiară, și filtrele prudentiale potrivit reglementărilor emise de Banca Națională a României. Sumele reprezentând reducerea sau anularea filtrelor prudentiale sunt elemente similare veniturilor;

NORMĂ 06/01/2016 din data 2016-01-06

19. (4) În aplicarea prevederilor art. 26 alin. (1) lit. e) din Codul fiscal, sumele reprezentând reducerea sau anularea filtrelor prudentiale înregistrate potrivit reglementărilor emise de Banca Națională a României, care au fost deduse la calculul rezultatului fiscal se impozitează în ordinea inversă înregistrării acestora.

f) ajustările pentru depreciere înregistrate de către sucursalele din România ale instituțiilor de credit din state membre ale Uniunii Europene și state aparținând Spațiului Economic European, potrivit reglementărilor contabile conforme cu Standardele internaționale de raportare financiară, aferente creditelor și plasamentelor care intră în sfera de aplicare a reglementărilor

prudențiale ale Băncii Naționale a României referitoare la ajustările prudențiale de valoare aplicabile instituțiilor de credit persoane juridice române și sucursalelor din România ale instituțiilor de credit din state care nu sunt state membre ale Uniunii Europene sau din state care nu aparțin Spațiului Economic European;

g) rezervele tehnice constituite de societățile de asigurare și reasigurare, potrivit prevederilor legale de organizare și funcționare, cu excepția rezervei de egalizare. Pentru contractele de asigurare cedate în reasigurare, rezervele se diminuează astfel încât nivelul acestora să acopere partea de risc care rămâne în sarcina asiguratorului, după deducerea reasigurării;

NORMĂ 06/01/2016 din data 2016-01-06

19. (5) În aplicarea prevederilor art. 26 alin. (1) lit. g) din Codul fiscal, în cazul societăților din domeniul asigurărilor și reasigurărilor sunt deductibile rezervele tehnice calculate conform prevederilor Legii nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare. Conform dispozițiilor acestei legi rezervele de prime și de daune se constituie din cote-părți corespunzătoare sumelor aferente riscurilor neexpire în anul în care s-au încasat primele.

h) provizioanele tehnice constituite de persoanele juridice, administratori de fonduri de pensii facultative, respectiv administratori de fonduri de pensii administrate privat, potrivit prevederilor legale;

i) provizioanele de risc pentru operațiunile pe piețele financiare, constituite potrivit reglementărilor Autorității de Supraveghere Financiară;

j) ajustările pentru deprecierea creanțelor înregistrate potrivit reglementărilor contabile aplicabile, în limita unui procent de 100% din valoarea creanțelor, altele decât cele prevăzute la lit. d), e), f), h) și i), dacă creanțele îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

1. sunt deținute la o persoană juridică asupra căreia este declarată procedura de deschidere a falimentului, pe baza hotărârii judecătorești prin care se atestă această situație, sau la o persoană fizică asupra căreia este deschisă procedura de insolvență pe bază de:

- plan de rambursare a datoriilor;
- lichidare de active;
- procedură simplificată;

2. nu sunt garantate de altă persoană;

3. sunt datorate de o persoană care nu este persoană afiliată contribuabilului;

NORMĂ 06/01/2016 din data 2016-01-06

19. (6) În aplicarea art. 26 alin. (1) lit. j) din Codul fiscal, creanțele, altele decât creanțele asupra clienților reprezentând sumele datorate de clienții interni și externi pentru produse,

semifabricate, materiale, mărfuri etc. vândute, lucrări executate și servicii prestate, sunt cele înregistrate după data de 1 ianuarie 2016. De asemenea, pentru deducerea ajustărilor pentru deprecierea creanțelor se au în vedere și regulile prevăzute la alin. (3).

k) provizioanele pentru închiderea și urmărirea postînchidere a depozitelor de deșeuri, constituite de contribuabilii care desfășoară activități de depozitare a deșeurilor, potrivit legii, în limita sumei stabilite prin proiectul pentru închiderea și urmărirea postînchidere a depozitului, corespunzătoare cotei-părți din tarifele de depozitare percepute;

l) provizioanele constituite de companiile aeriene din România pentru acoperirea cheltuielilor de întreținere și reparare a parcului de aeronave și a componentelor aferente, potrivit programelor de întreținere a aeronavelor, aprobate corespunzător de către Autoritatea Aeronautică Civilă Română;

NORMĂ 06/01/2016 din data 2016-01-06

19. (7) Pentru aplicarea prevederilor art. 26 alin. (1) lit. l) din Codul fiscal, companiile aeriene din România deduc, la calculul rezultatului fiscal, provizioane constituite pentru acoperirea cheltuielilor de întreținere și reparare a parcului de aeronave și a componentelor aferente, potrivit programelor de întreținere ale aeronavelor aprobate corespunzător de către Autoritatea Aeronautică Civilă Română, la un nivel stabilit pe baza tipului de aeronavă, numărului de ore de zbor aprobat și al tarifului practicat de prestator, prevăzut în contractul încheiat

cu

acesta.

m) rezervele reprezentând cota de cheltuieli necesare dezvoltării și modernizării producției de țiței și gaze naturale, rafinării, transportului și distribuției petroliere, precum și cele aferente programului geologic sau altor domenii de activitate, prevăzute prin acte normative, constituite potrivit legii. Acestea se includ în veniturile impozabile pe măsura amortizării acestor active sau a scăderii lor din evidență, respectiv pe măsura efectuării cheltuielilor finanțate din această sursă;

n) ajustările pentru deprecierea mijloacelor fixe amortizabile constituite pentru situațiile în care:

1. sunt distruse ca urmare a unor calamități naturale sau a altor cauze de forță majoră, în condițiile stabilite prin norme;

2. au fost încheiate contracte de asigurare.

NORMĂ 06/01/2016 din data 2016-01-06

19. (8) În aplicarea prevederilor art. 26 alin. (1) lit. n) pct. 1 din Codul fiscal, starea de calamitate naturală sau alte cauze de forță majoră sunt cele reglementate la pct. 17 alin. (2),

reprezentând evenimente produse după data de 1 ianuarie 2016.

(2) Contribuabilii autorizați să desfășoare activitate în domeniul exploatării zăcămintelor naturale sunt obligați să înregistreze în evidența contabilă și să deducă provizioane pentru dezafectarea sondelor, demobilizarea instalațiilor, a dependențelor și anexelor, precum și pentru reabilitarea mediului, inclusiv refacerea terenurilor afectate și pentru redarea acestora în circuitul economic, silvic sau agricol, în limita unei cote de 1% aplicate asupra rezultatului contabil din exploatare aferent segmentului de exploatare și producție de resurse naturale, cu excepția rezultatului din exploatare corespunzător perimetrelor marine ce includ zone de adâncime cu apă mai mare de 100 m și fără a include rezultatul altor segmente de activitate ale contribuabilului, pe toată durata de funcționare a exploatării zăcămintelor naturale.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

20. În sensul art. 26 alin. (2) din Codul fiscal, domeniul exploatării zăcămintelor naturale este reprezentat de exploatarea de resurse minerale și petroliere, potrivit legii.

(3) Pentru titularii de acorduri petroliere, care desfășoară operațiuni petroliere în perimetre marine ce includ zone cu adâncime de apă mai mare de 100 m, cota provizionului constituit pentru dezafectarea sondelor, demobilizarea instalațiilor, a dependențelor și anexelor, precum și pentru reabilitarea mediului este de 10%, aplicată asupra părții din rezultatul contabil din exploatare aferent segmentului de explorare și producție de resurse naturale ce corespunde acestor perimetre marine și fără a include rezultatul altor segmente de activitate ale contribuabilului, pe toată perioada exploatării petroliere.

(4) Regia Autonomă Administrația Română a Serviciilor de Trafic Aerian - ROMATSA constituie trimestrial un provizion, potrivit prevederilor legale, pentru diferența dintre veniturile din exploatare realizate efectiv din activitatea de rută aeriană și costurile efective ale activității de rută aeriană, care este utilizat pentru acoperirea cheltuielilor de exploatare care depășesc tarifele stabilite anual de EUROCONTROL.

(5) Reducerea sau anularea oricărui provizion ori a rezervei care a fost anterior dedusă, inclusiv rezerva legală, se include în rezultatul fiscal, ca venituri impozabile sau elemente similare veniturilor, indiferent dacă reducerea sau anularea este datorată modificării destinației provizionului sau a rezervei, distribuirii provizionului sau rezervei către participanți sub orice formă, lichidării, divizării sub orice formă, fuziunii contribuabilului sau oricărui altui motiv. Prevederile prezentului alineat nu se aplică dacă un alt contribuabil preia un provizion sau o rezervă în legătură cu o divizare sau fuziune, sub orice formă, reglementările acestui articol aplicându-se în continuare aceluși provizion sau rezervă.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

21. În aplicarea prevederilor art. 26 alin. (5) din Codul fiscal, în cazul operațiunilor de reorganizare, contribuabilul cedent și contribuabilul beneficiar efectuează și următoarele operațiuni:

a) contribuabilul cedent transmite contribuabilului beneficiar un înscris care trebuie să cuprindă informații fiscale referitoare la rezervele/provizioanele transferate, care au fost deduse și neimpozitate;

b) contribuabilul beneficiar înregistrează în registrul de evidență fiscală, distinct, rezervele/provizioanele preluate în baza înscrisului transmis de contribuabilul cedent.

(6) Prin excepție de la prevederile alin. (5), rezervele din reevaluarea mijloacelor fixe, inclusiv a terenurilor, efectuată după data de 1 ianuarie 2004, care sunt deduse la calculul profitului impozabil prin intermediul amortizării fiscale sau al cheltuielilor privind activele cedate și/sau casate, se impozitează concomitent cu deducerea amortizării fiscale, respectiv la momentul scăderii din gestiune a acestor mijloace fixe, după caz.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

22. În aplicarea prevederilor art. 26 alin. (6) din Codul fiscal, în cazul mijloacelor fixe, inclusiv a terenurilor, transferate în cadrul operațiunilor de reorganizare, potrivit legii, prin utilizarea metodei valorii globale, rezervele aferente reevaluărilor efectuate după data de 1 ianuarie 2004 cuprinse în valoarea cheltuielilor cu activele cedate se impozitează la persoana juridică cedentă, în situația în care nu se aplică prevederile art. 33, respectiv art. 34 din Codul fiscal.

(7) Prin excepție de la prevederile alin. (5), rezervele din reevaluarea imobilizărilor necorporale, efectuată de către contribuabilii care aplică reglementările contabile conforme cu Standardele internaționale de raportare financiară, care sunt deduse la calculul profitului impozabil prin intermediul amortizării fiscale sau al cheltuielilor cu cedarea imobilizărilor necorporale, se impozitează concomitent cu deducerea amortizării fiscale, respectiv la momentul scăderii din gestiune a acestor imobilizări necorporale, după caz.

(8) Prin excepție de la prevederile alin. (5), în cazul în care nivelul capitalului social subscris și vărsat sau al patrimoniului a fost diminuat, partea din rezerva legală corespunzătoare diminuării, care a fost anterior dedusă, reprezintă elemente similare veniturilor. Prevederile prezentului alineat nu se aplică în situația în care, ca urmare a efectuării unor operațiuni de reorganizare, prevăzute de lege, rezerva legală a persoanei juridice beneficiare depășește a cincea parte din capitalul social sau din patrimoniul social, după caz, sau în situația în care rezerva constituită de persoanele juridice care furnizează utilități societăților care se restructurează, se reorganizează sau se privatizează este folosită pentru acoperirea pierderilor de valoare a pachetului de acțiuni obținut în urma procedurii de conversie a creanțelor.

(9) Rezervele reprezentând facilități fiscale nu pot fi utilizate pentru majorarea capitalului social, pentru distribuire sau pentru acoperirea pierderilor. În cazul în care nu sunt respectate prevederile prezentului alineat, aceste sume se impozitează ca elemente similare veniturilor în perioada fiscală în care sunt utilizate. În situația în care sunt menținute până la lichidare, acestea nu sunt luate în calcul la rezultatul fiscal al lichidării. Nu se supun impozitării rezervele de influențe de curs valutar aferente aprecierii disponibilităților în valută, constituite potrivit legii, înregistrate de instituțiile de credit - persoane juridice române și sucursalele băncilor străine, care își desfășoară activitatea în România.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

23. Intră sub incidența art. 26 alin. (9) din Codul fiscal următoarele sume înregistrate în conturi de rezerve sau surse proprii de finanțare, în conformitate cu reglementările privind impozitul pe profit:

a) sumele reprezentând diferențele nete rezultate din evaluarea disponibilului în devize, în conformitate cu actele normative în vigoare, care au fost neimpozabile;

b) scutițiile și reducerile de impozit pe profit aplicate asupra profitului reinvestit potrivit prevederilor legii, inclusiv suma profitului investit, diferența dintre cota redusă de impozit pentru exportul de bunuri și/sau servicii și cota standard, precum și cele prevăzute în legi speciale.

(10) În înțelesul prezentului articol, prin constituirea unui provizion sau a unei rezerve se înțelege și majorarea unui provizion sau a unei rezerve.

(11) Prevederile alin. (1) lit. c) și j) se aplică pentru creanțele, altele decât cele asupra clienților reprezentând sumele datorate de clienții interni și externi pentru produse, semifabricate, materiale, mărfuri vândute, lucrări executate și servicii prestate, înregistrate începând cu data de 1 ianuarie 2016.

(la 03-01-2016 Alin. (11) al art. 26 a fost introdus de pct. 2 al art. unic din LEGEA nr. 358 din 31 decembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 988 din 31 decembrie 2015, care completează art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015, cu pct. 1[^].)

ART. 27

Abrogat.

(la 01-01-2018 Articolul 27 din Capitolul II , Titlul II a fost abrogat de Punctul 4, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

ART. 28

Amortizarea fiscală

(1) Cheltuielile aferente achiziționării, producerii, construirii mijloacelor fixe amortizabile, precum și investițiile efectuate la acestea se recuperează din punct de vedere fiscal prin deducerea amortizării potrivit prevederilor prezentului articol.

(2) Mijlocul fix amortizabil este orice imobilizare corporală care îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

a) este deținut și utilizat în producția, livrarea de bunuri sau în prestarea de servicii, pentru a fi închiriat terților sau în scopuri administrative;

b) are o valoare fiscală egală sau mai mare decât limita stabilită prin hotărâre a Guvernului, la data intrării în patrimoniul contribuabilului;

c) are o durată normală de utilizare mai mare de un an.

(3) Sunt, de asemenea, considerate mijloace fixe amortizabile:

a) investițiile efectuate la mijloacele fixe care fac obiectul unor contracte de închiriere, concesiune, locație de gestiune, asociere în participațiune și altele asemenea;

b) mijloacele fixe puse în funcțiune parțial, pentru care nu s-au întocmit formele de înregistrare ca imobilizare corporală; acestea se cuprind în grupele în care urmează a se înregistra, la valoarea rezultată prin însumarea cheltuielilor efective ocazionate de realizarea lor;

c) investițiile efectuate pentru descoperită în vederea valorificării de substanțe minerale utile, precum și pentru lucrările de deschidere și pregătire a extracției în subteran și la suprafață;

d) investițiile efectuate la mijloacele fixe existente, sub forma cheltuielilor ulterioare realizate în scopul îmbunătățirii parametrilor tehnici inițiali și care conduc la obținerea de beneficii economice viitoare, prin majorarea valorii mijlocului fix;

e) investițiile efectuate din surse proprii, concretizate în bunuri noi, de natura celor aparținând domeniului public, precum și în dezvoltări și modernizări ale bunurilor aflate în proprietate publică;

f) amenajările de terenuri;

g) activele biologice, înregistrate de către contribuabili potrivit reglementărilor contabile aplicabile.

h) mijloacele fixe deținute și utilizate pentru organizarea și desfășurarea învățământului profesional și tehnic, învățământului dual preuniversitar și universitar, potrivit reglementărilor legale din domeniul educației naționale;

(la 09-11-2020 Litera h) din Alineatul (3) , Articolul 28 , Capitolul II , Titlul II a fost modificată de Punctul 5, ARTICOLUL UNIC din LEGEA nr. 239 din 6 noiembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1041 din 06 noiembrie 2020)

i) investițiile efectuate pentru organizarea și desfășurarea învățământului profesional și tehnic, învățământului dual preuniversitar și universitar, potrivit reglementărilor legale din domeniul educației naționale.

(la 09-11-2020 Litera i) din Alineatul (3) , Articolul 28 , Capitolul II , Titlul II a fost modificată de Punctul 5, ARTICOLUL UNIC din LEGEA nr. 239 din 6 noiembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1041 din 06 noiembrie 2020)

(4) Nu reprezintă active amortizabile:

a) terenurile, inclusiv cele împădurite;

- b) tablourile și operele de artă;
- c) fondul comercial;
- d) lacurile, bălțile și iazurile care nu sunt rezultatul unei investiții;
- e) bunurile din domeniul public finanțate din surse bugetare;
- f) orice mijloc fix care nu își pierde valoarea în timp datorită folosirii, potrivit normelor;
- g) casele de odihnă proprii, locuințele de protocol, navele, aeronavele, vasele de croazieră, altele decât cele utilizate pentru desfășurarea activității economice;
- h) imobilizările necorporale cu durată de viață utilă nedeterminată, încadrate astfel potrivit reglementărilor contabile aplicabile.

(5) Regimul de amortizare pentru un mijloc fix amortizabil se determină conform următoarelor reguli:

- a) în cazul construcțiilor, se aplică metoda de amortizare liniară;
- b) în cazul echipamentelor tehnologice, respectiv al mașinilor, uneltelor și instalațiilor de lucru, precum și pentru computere și echipamente periferice ale acestora, contribuabilul poate opta pentru metoda de amortizare liniară, degresivă sau accelerată;
- c) în cazul oricărui altui mijloc fix amortizabil, contribuabilul poate opta pentru metoda de amortizare liniară sau degresivă.

(6) În cazul metodei de amortizare liniară, amortizarea se stabilește prin aplicarea cotei de amortizare liniară la valoarea fiscală de la data intrării în patrimoniul contribuabilului a mijlocului fix amortizabil.

(7) În cazul metodei de amortizare degresivă, amortizarea se calculează prin multiplicarea cotelor de amortizare liniară cu unul dintre coeficienții următori:

- a) 1,5, dacă durata normală de utilizare a mijlocului fix amortizabil este între 2 și 5 ani;
- b) 2,0, dacă durata normală de utilizare a mijlocului fix amortizabil este între 6 și 10 ani;
- c) 2,5, dacă durata normală de utilizare a mijlocului fix amortizabil este mai mare de 10 ani.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

25. Exemplu de calcul al amortizării prin utilizarea regimului de amortizare degresivă, în aplicarea art. 28 alin. (7) din Codul fiscal. Pentru un mijloc fix se dau următoarele date: – valoarea de intrare: 350.000 lei;

– durata normală de funcționare conform catalogului: 10 ani;

– cota anuală de amortizare: 10%;

– cota anuală de amortizare degresivă: $10\% \times 2,0 = 20\%$;

Amortizarea anuală se va calcula astfel:

An	Modul de calcul	Amortizarea anuală degresivă (lei)	Valoarea rămasă (lei)
1	$350.000 \times 20\%$	70.000	280.000
2	$280.000 \times$	56.000	224.000

	20%		
3	$224.000 \times 20\%$	44.800	179.200
4	$179.200 \times 20\%$	35.840	143.360
5	$143.360 \times 20\%$	28.672	114.688
6	$114.688/5$ ani	22.937,6	91.750,4
7		22.937,6	68.812,8
8		22.937,6	45.875,2
9		22.937,6	22.937,6
10		22.937,6	0

-
- (8) În cazul metodei de amortizare accelerată, amortizarea se calculează după cum urmează:
- pentru primul an de utilizare, amortizarea nu poate depăși 50% din valoarea fiscală de la data intrării în patrimoniul contribuabilului a mijlocului fix;
 - pentru următorii ani de utilizare, amortizarea se calculează prin raportarea valorii rămase de amortizare a mijlocului fix la durata normală de utilizare rămasă a acestuia.

(9) Cheltuielile aferente achiziționării de brevete, drepturi de autor, licențe, mărci de comerț sau fabrică, drepturi de explorare a resurselor naturale și alte imobilizări necorporale recunoscute din punct de vedere contabil, cu excepția cheltuielilor de constituire, a fondului comercial, a imobilizărilor necorporale cu durată de viață utilă nedeterminată, încadrate astfel potrivit reglementărilor contabile aplicabile, precum și cheltuielile de dezvoltare care din punct de vedere contabil reprezintă imobilizări necorporale se recuperează prin intermediul deducerilor de amortizare liniară pe perioada contractului sau pe durata de utilizare, după caz. Cheltuielile aferente achiziționării sau producerii programelor informatice se recuperează prin intermediul deducerilor de amortizare liniară sau degresivă pe o perioadă de 3 ani. Pentru brevetele de invenție se poate utiliza și metoda de amortizare degresivă sau accelerată. Cheltuielile aferente achiziționării contractelor de clienți, recunoscute ca imobilizări necorporale potrivit reglementărilor contabile aplicabile, se amortizează pe durata acestor contracte.

(10) Cheltuielile ulterioare recunoscute în valoarea contabilă a unei imobilizări necorporale, potrivit reglementărilor contabile aplicabile, se recuperează prin intermediul deducerilor de amortizare liniară pe perioada din contract/durata de utilizare rămasă. În cazul în care cheltuielile ulterioare sunt recunoscute în valoarea contabilă a unei imobilizări necorporale după expirarea duratei de utilizare, amortizarea fiscală se determină pe baza duratei normale de utilizare stabilite de către o comisie tehnică internă sau un expert tehnic independent.

(11) În cazul în care cheltuielile de constituire sunt înregistrate ca imobilizări necorporale, potrivit reglementărilor contabile aplicabile, acestea se recuperează prin intermediul cheltuielilor cu amortizarea pe o perioadă de maximum 5 ani.

(12) Amortizarea fiscală se calculează după cum urmează:

a) începând cu luna următoare celei în care mijlocul fix amortizabil se pune în funcțiune, prin aplicarea regimului de amortizare prevăzut la alin. (5);

b) pentru cheltuielile cu investițiile efectuate din surse proprii la mijloacele fixe din domeniul public, pe durata normală de utilizare, pe durata normală de utilizare rămasă sau pe perioada contractului de concesiune sau închiriere, după caz;

c) pentru cheltuielile cu investițiile efectuate la mijloacele fixe concesionate, închiriate sau luate în locație de gestiune, de cel care a efectuat investiția, pe perioada contractului sau pe durata normală de utilizare, după caz; în cazul investițiilor efectuate la mijloace fixe utilizate în asocieri fără personalitate juridică de cel care a efectuat investiția, pe perioada contractului sau pe durata normală de utilizare, după caz, urmând să se aplice prevederile art. 34;

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

26. În aplicarea prevederilor art. 28 alin. (12) lit. c) din Codul fiscal, amortizarea fiscală a cheltuielilor cu investițiile efectuate la mijloacele fixe care fac obiectul unor contracte de închiriere, concesiune, locație de gestiune, se calculează astfel:

a) pe baza perioadei inițiale/duratei rămase din perioada inițială a contractului, indiferent dacă acesta se prelungește ulterior, în cazul investițiilor efectuate în cadrul perioadei inițiale a contractului de închiriere, concesiune, locație de gestiune;

b) pe baza perioadei prelungite/duratei rămase din perioada prelungită a contractului, în cazul investițiilor efectuate în cadrul perioadei prelungite a contractului de închiriere, concesiune, locație de gestiune;

c) pe durata normală de funcționare, potrivit opțiunii contribuabilului, începând cu luna următoare finalizării investiției, în cazul investițiilor ce pot fi identificate potrivit Catalogului privind clasificarea și duratele normale de funcționare a mijloacelor fixe.

d) pentru investițiile efectuate la mijloacele fixe existente, sub forma cheltuielilor ulterioare realizate în scopul îmbunătățirii parametrilor tehnici inițiali și care conduc la obținerea de beneficii economice viitoare, amortizarea fiscală se calculează pe baza valorii rămase majorate cu investițiile efectuate, a metodei de amortizare utilizată pentru mijlocul fix îmbunătățit, pe durata normală de utilizare rămasă. În cazul în care investițiile se efectuează la mijloace fixe amortizabile pentru care durata normală de utilizare este expirată, amortizarea fiscală se determină pe baza metodei de amortizare corespunzătoare mijlocului fix îmbunătățit, pe durata normală de utilizare stabilită de către o comisie tehnică internă sau un expert tehnic independent;

e) pentru cheltuielile cu investițiile efectuate pentru amenajarea terenurilor, liniar, pe o perioadă de 10 ani;

f) amortizarea clădirilor și a construcțiilor minelor, salinelor cu extracție în soluție prin sonde, carierelor, exploatărilor la zi, pentru substanțe minerale solide și cele din industria

extractivă de petrol, a căror durată de folosire este limitată de durata rezervelor și care nu pot primi alte utilizări după epuizarea rezervelor, se calculează pe unitate de produs, în funcție de rezerva exploatabilă de substanță minerală utilă. Amortizarea pe unitatea de produs se recalculează la un interval maxim de:

1. 5 ani la mine, cariere, extracției petroliere, precum și la cheltuielile de investiții pentru descoperță;
2. 10 ani la saline;

g) în cazul contribuabililor care aplică reglementările contabile conforme cu Standardele internaționale de raportare financiară și care stabilesc pentru amortizarea mijloacelor fixe specifice activității de explorare și producție a resurselor de petrol și gaze și alte substanțe minerale politici contabile specifice domeniului de activitate, în concordanță cu cele mai recente norme ale altor organisme de normalizare care utilizează un cadru general conceptual similar pentru a elabora standarde de contabilitate, alte documente contabile și practicile acceptate ale domeniului de activitate, valoarea fiscală rămasă neamortizată a mijloacelor fixe casate se deduce prin utilizarea metodei de amortizare fiscală utilizate înainte de casarea acestora, pe perioada rămasă. Aceste prevederi se aplică și pentru valoarea fiscală rămasă neamortizată la momentul retratării mijloacelor fixe specifice activității de explorare și producție a resurselor de petrol și gaze și alte substanțe minerale;

h) mijloacele de transport pot fi amortizate și în funcție de numărul de kilometri sau numărul de ore de funcționare prevăzut în cărțile tehnice;

i) pentru locuințele de serviciu, amortizarea este deductibilă fiscal până la nivelul corespunzător suprafeței construite prevăzute de Legea nr. 114/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

j) numai pentru autoturismele folosite în condițiile prevăzute la art. 25 alin. (3) lit. m);

k) în cazul în care mijloacele fixe amortizabile sunt trecute în regim de conservare, în funcție de politica contabilă adoptată, valoarea fiscală rămasă neamortizată la momentul trecerii în conservare se recuperează pe durata normală de utilizare rămasă, începând cu luna următoare ieșirii din conservare a acestora, prin recalcularea cotei de amortizare fiscală;

l) prin excepție de la prevederile lit. a), mijloacele fixe amortizabile transferate în cadrul operațiunilor de reorganizare, prevăzute la art. 32 și 33, se amortizează prin continuarea regimului de amortizare aplicat anterior momentului transferului, începând cu luna efectuării transferului, respectiv prin continuarea regimului de conservare potrivit lit. k), după caz;

m) pentru imobilizările corporale care sunt folosite în loturi, seturi sau care formează un singur corp, lot sau set, la determinarea amortizării se are în vedere valoarea întregului corp, lot sau set;

n) pentru componentele care intră în structura unui activ corporal, a căror durată normală de utilizare diferă de cea a activului rezultat, amortizarea se poate determina pentru fiecare componentă în parte.

(13) Prin excepție de la prevederile art. 7 pct. 44 și 45, în situația în care, potrivit reglementărilor contabile aplicabile, contribuabilul deduce subvenția guvernamentală la calculul valorii contabile a mijloacelor fixe, valoarea rezultată este și valoare fiscală.

(14) Prin excepție de la prevederile art. 7 pct. 44 și 45, pentru mijloacele de transport de persoane care au cel mult 9 scaune de pasageri, incluzând și scaunul șoferului, din categoria M1, astfel cum sunt definite în Reglementările privind omologarea de tip și eliberarea cărții de identitate a vehiculelor rutiere, precum și omologarea de tip a produselor utilizate la acestea -

RNTR 2, aprobate prin Ordinul ministrului lucrărilor publice, transporturilor și locuinței nr. 211/2003, cu modificările și completările ulterioare, cheltuielile cu amortizarea sunt deductibile, pentru fiecare, în limita a 1.500 lei/lună. Pentru aceste mijloace de transport nu se aplică prevederile alin. (12) lit. h). Sunt exceptate situațiile în care mijloacele de transport respective se înscriu în oricare dintre următoarele categorii:

a) vehiculele utilizate exclusiv pentru servicii de urgență, servicii de pază și protecție și servicii de curierat;

b) vehiculele utilizate de agenții de vânzări și de achiziții, precum și pentru test drive și pentru demonstrații;

c) vehiculele utilizate pentru transportul de persoane cu plată, inclusiv pentru serviciile de taximetrie;

d) vehiculele utilizate pentru prestarea de servicii cu plată, inclusiv pentru închiriere către alte persoane, transmiterea dreptului de folosință, în cadrul contractelor de leasing operațional sau pentru instruire de către școlile de șoferi.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

27. În aplicarea prevederilor art. 28 alin. (14) din Codul fiscal, la momentul scăderii din gestiune a mijloacelor de transport din categoria M1, valoarea rămasă neamortizată este deductibilă în limita a 1.500 lei înmulțită cu numărul de luni rămase de amortizat din durata normală de funcționare stabilită de contribuabil potrivit Catalogului privind clasificarea și duratele normale de funcționare a mijloacelor fixe.

28. Pentru determinarea valorii fiscale a mijloacelor fixe se au în vedere următoarele:

a) în cazul mijloacelor fixe care au fost reevaluate, înregistrându-se o creștere a valorii acestora, și la care, ulterior, se efectuează o reevaluare care determină o descreștere a valorii acestora, se procedează la o scădere a rezervei din reevaluare în limita soldului creditor al rezervei, în ordinea descrescătoare înregistrării rezervei, iar valoarea fiscală a terenurilor și valoarea fiscală rămasă neamortizată a mijloacelor fixe amortizabile se recalculează corespunzător. În aceste situații, partea din rezerva din reevaluare care a fost anterior dedusă și nu a fost impozitată reprezintă elemente similare veniturilor în perioada în care se efectuează operațiunile de reevaluare;

b) în valoarea fiscală a mijloacelor fixe, la data intrării în patrimoniu, se include și taxa pe valoarea adăugată devenită nedeductibilă, potrivit prevederilor titlului VII "Taxa pe valoarea adăugată" din Codul fiscal.

(15) Cheltuielile aferente localizării, explorării, dezvoltării sau oricărei activități pregătitoare pentru exploatarea resurselor naturale, inclusiv cele reprezentând investițiile prevăzute la alin. (3) lit. c) care, potrivit reglementărilor contabile aplicabile, se înregistrează direct în contul de profit și pierdere, se recuperează în rate egale pe o perioadă de 5 ani, începând cu luna în care sunt efectuate cheltuielile. În cazul în care aceste cheltuieli se capitalizează potrivit reglementărilor contabile aplicabile, recuperarea se efectuează astfel:

a) pe măsură ce resursele naturale sunt exploatate, proporțional cu valoarea recuperată raportată la valoarea totală estimată a resurselor, în cazul în care resursele naturale sunt exploatate;

b) în rate egale pe o perioadă de 5 ani, în cazul în care nu se găsesc resurse naturale.

Intră sub incidența acestor prevederi și sondele de explorare abandonate, potrivit regulilor din domeniul petrolier.

(16) Cheltuielile aferente achiziționării oricărui drept de exploatare a resurselor naturale se recuperează pe măsură ce resursele naturale sunt exploatate, proporțional cu valoarea recuperată raportată la valoarea totală estimată a resurselor.

(17) Pentru mijloacele fixe amortizabile, deducerile de amortizare se determină fără a lua în calcul amortizarea contabilă. Câștigurile sau pierderile rezultate din vânzarea ori din scoaterea din funcțiune a acestor mijloace fixe se calculează pe baza valorii fiscale a acestora, diminuată cu amortizarea fiscală, cu excepția celor prevăzute la alin. (14).

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

29. (1) *În aplicarea prevederilor art. 28 alin. (17) din Codul fiscal, cheltuielile înregistrate ca urmare a casării unui mijloc fix cu valoarea fiscală incomplet amortizată sunt cheltuieli efectuate în scopul desfășurării activității economice.*

(2) *Prin casarea unui mijloc fix se înțelege operația de scoatere din funcțiune a activului respectiv, urmată de dezmembrarea acestuia și valorificarea părților componente rezultate, prin vânzare sau prin folosirea în activitatea curentă a contribuabilului.*

30. *Valoarea imobilizărilor necorporale/corporale în curs de execuție care nu se mai finalizează și se scot din evidență pe seama conturilor de cheltuieli, în baza aprobării/deciziei de sistare, precum și valoarea rămasă a investițiilor efectuate la mijloacele fixe concesionate, închiriate sau luate în locație de gestiune, în situația în care contractele se reziliază înainte de termen, reprezintă cheltuieli nedeductibile, dacă nu au fost valorificate prin vânzare sau casare.*

(18) În cazul în care, potrivit reglementărilor contabile aplicabile, se înlocuiesc părți componente ale mijloacelor fixe amortizabile/imobilizărilor necorporale cu valoare fiscală rămasă neamortizată, cheltuielile reprezentând valoarea fiscală rămasă neamortizată aferentă părților înlocuite reprezintă cheltuieli deductibile la calculul profitului impozabil. Valoarea fiscală rămasă neamortizată a mijloacelor fixe amortizabile/imobilizărilor necorporale se recalculează în mod corespunzător, prin diminuarea acesteia cu valoarea fiscală rămasă neamortizată aferentă părților înlocuite și majorarea cu valoarea fiscală aferentă părților noi înlocuite, și se amortizează pe durata normală de utilizare rămasă.

(19) În cazul în care, potrivit reglementărilor contabile aplicabile, se înlocuiesc părți componente ale mijloacelor fixe amortizabile/imobilizărilor necorporale, după expirarea duratei normale de utilizare, pentru determinarea amortizării fiscale se va stabili o nouă durată normală de utilizare de către o comisie tehnică internă sau un expert tehnic independent.

(20) Contribuabilii care investesc în mijloace fixe destinate prevenirii accidentelor de muncă și bolilor profesionale, precum și înființării și funcționării cabinetelor medicale pot deduce integral valoarea acestora la calculul profitului impozabil la data punerii în funcțiune sau

pot recupera aceste cheltuieli prin deduceri de amortizare, potrivit prevederilor prezentului articol.

(21) În cazul unei imobilizări corporale care la data intrării în patrimoniu are o valoare fiscală mai mică decât limita stabilită prin hotărâre a Guvernului, contribuabilul poate recupera aceste cheltuieli prin deduceri de amortizare, potrivit prevederilor prezentului articol.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

31. În aplicarea art. 28 alin. (21) din Codul fiscal, opțiunea se efectuează la data intrării imobilizării corporale în patrimoniul contribuabilului și determină efecte din punct de vedere al calculului rezultatului fiscal, în funcție de abordarea pentru care s-a optat, fie la data punerii în funcțiune prin deducerea întregii valori fiscale de la data intrării în patrimoniu, fie începând cu luna următoare celei în care imobilizarea corporală este pusă în funcțiune, prin efectuarea de deduceri de amortizare fiscală, potrivit dispozițiilor art. 28 din Codul fiscal.

(22) Cheltuielile aferente achiziționării sau producerii de containere sau ambalaje, care circulă între contribuabil și clienți, se recuperează prin deduceri de amortizare, prin metoda liniară, pe durata normală de utilizare stabilită de contribuabilul care își menține dreptul de proprietate asupra containerelor sau a ambalajelor.

(23) Ministerul Finanțelor Publice elaborează normele privind clasificția și duratele normale de funcționare a mijloacelor fixe.

(24) Pentru titularii de acorduri petroliere și subcontractanții acestora, care desfășoară operațiuni petroliere în perimetre marine ce includ zone cu adâncime de apă de peste 100 m, se calculează amortizarea imobilizărilor corporale și necorporale aferente operațiunilor petroliere, a căror durată de folosire este limitată de durata rezervelor, pe unitatea de produs, cu un grad de utilizare de 100%, în funcție de rezerva exploatabilă de substanță minerală utilă, pe durata acordului petrolier. Cheltuielile aferente investițiilor în curs, imobilizărilor corporale și necorporale efectuate pentru operațiunile petroliere vor fi reflectate în contabilitate atât în lei, cât și în euro; aceste cheltuieli, înregistrate în contabilitate în lei, vor fi reevaluate la sfârșitul fiecărui exercițiu financiar pe baza valorilor înregistrate în contabilitate în euro, la cursul de schimb euro/leu comunicat de Banca Națională a României pentru ultima zi a fiecărui exercițiu financiar.

(25) Prevederile Legii nr. 15/1994 privind amortizarea capitalului imobilizat în active corporale și necorporale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nu se aplică la calculul rezultatului fiscal, cu excepția prevederilor art. 3 alin. 2 lit. a) și ale art. 8 din aceeași lege.

(26) În cazul contribuabililor care aplică reglementările contabile conforme cu Standardele internaționale de raportare financiară, pentru activele imobilizate deținute pentru activitatea proprie, transferate în categoria activelor imobilizate deținute în vederea vânzării și reclasificate în categoria activelor imobilizate deținute pentru activitatea proprie, valoarea fiscală rămasă neamortizată este valoarea fiscală dinaintea reclasificării ca active imobilizate deținute în vederea vânzării. Durata de amortizare este durata normală de utilizare rămasă, determinată în baza duratei normale de utilizare inițiale, din care se scade durata în care a fost clasificat în categoria activelor imobilizate deținute în vederea vânzării. Amortizarea fiscală se calculează

începând cu luna următoare celei în care a fost reclasificat în categoria activelor imobilizate deținute pentru activitatea proprie, prin recalcularea cotei de amortizare fiscală.

ART. 29

Contracte de leasing

(1) În cazul leasingului financiar utilizatorul este tratat din punct de vedere fiscal ca proprietar, în timp ce, în cazul leasingului operațional, locatarul are această calitate.

(2) Amortizarea bunului care face obiectul unui contract de leasing se face de către utilizator, în cazul leasingului financiar, și de către locatar, în cazul leasingului operațional, cheltuielile fiind deductibile, potrivit art. 28.

(3) În cazul leasingului financiar utilizatorul deduce dobânda, iar în cazul leasingului operațional locatarul deduce chiria (rata de leasing), potrivit prevederilor prezentului titlu.

(4) Prin excepție de la prevederile alin. (1)-(3), contribuabilii care aplică reglementările contabile conforme cu Standardele internaționale de raportare financiară, pentru determinarea rezultatului fiscal, vor avea în vedere următoarele reguli:

a) în cazul în care contractul de leasing transferă dreptul de proprietate asupra activului-suport la locatar până la încheierea duratei contractului de leasing sau costul activului aferent dreptului de utilizare reflectă faptul că locatarul va exercita o opțiune de cumpărare, locatarul deduce cheltuielile cu amortizarea activului aferent dreptului de utilizare pe durata activului-suport, determinată potrivit art. 28, cu respectarea și a celorlalte condiții prevăzute în cadrul art. 28;

b) în cazul contractelor de leasing care nu îndeplinesc condiția prevăzută la lit. a), cheltuielile cu amortizarea activului aferent dreptului de utilizare se deduc astfel:

1. pe durata contractului de leasing, în situația în care locatarul amortizează activul respectiv pe aceeași durată, potrivit reglementărilor contabile aplicabile;

2. pe durata activului-suport determinată potrivit art. 28, în situația în care locatarul amortizează activul respectiv pe durata de utilizare economică a activului-suport, potrivit reglementărilor contabile aplicabile. În cazul în care activele-suport sunt de natura celor prevăzute la art. 28 alin. (4), cu excepția celor prevăzute la art. 28 alin. (4) lit. c), cheltuielile cu amortizarea activului aferent dreptului de utilizare se deduc pe durata contractului de leasing;

c) pentru deducerea cheltuielilor privind dobânzile, în cazurile prevăzute la lit. a) și b), se aplică prevederile art. 40²;

d) în situația în care activele-suport care fac obiectul contractelor prevăzute la lit. a) reprezintă active de natura celor prevăzute la art. 22 alin. (1), scutirea de impozit pe profit a profitului reinvestit, potrivit art. 22, se aplică la valoarea dreptului de utilizare a activelor respective;

e) pentru deducerea cheltuielilor prevăzute la lit. b) se aplică și prevederile art. 25 alin. (1) și (3) lit. l), după caz;

f) în cazul în care se efectuează reevaluarea activului aferent dreptului de utilizare sunt aplicabile prevederile art. 7 pct. 44 lit. c), art. 23 lit. g), art. 25 alin. (4) lit. l), art. 26 alin. (6) și (7);

g) pentru clasificarea contractelor de leasing, locatarul nu aplică prevederile art. 7 pct. 7 și 8, art. 28 alin (4) și (14).

h) pentru deducerea diferențelor de curs valutar se aplică prevederile art. 40², cu excepția vehiculelor rutiere motorizate, unde se aplică prevederile art. 25 alin. (3) lit. l);

(la 24-12-2020 Articolul 29 din Capitolul II , Titlul II a fost completat de Punctul 14, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

(5) În cazul contractelor de leasing pe termen scurt și în cazul contractelor de leasing în care activul-suport are o valoare mică, pentru care locatarul optează să nu aplice dispozițiile privind recunoașterea contractelor de leasing, potrivit reglementărilor contabile conforme cu Standardele internaționale de raportare financiară, cheltuielile aferente acestor contracte, reprezintă cheltuieli deductibile pentru determinarea rezultatului fiscal.

(la 24-12-2020 Articolul 29 din Capitolul II , Titlul II a fost completat de Punctul 14, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

32. În aplicarea art. 29 din Codul fiscal, încadrarea operațiunilor de leasing se realizează avându-se în vedere prevederile art. 7 pct. 7 și 8 din Codul fiscal și clauzele contractului de leasing.

ART. 30

Contracte de fiducie

(1) În cazul contractelor de fiducie, încheiate conform dispozițiilor Codului civil, în care constituitorul are și calitatea de beneficiar, se aplică următoarele reguli:

a) transferul masei patrimoniale fiduciare de la constituitor către fiduciar nu este transfer impozabil în înțelesul prezentului titlu;

b) fiduciarul va conduce o evidență contabilă separată pentru masa patrimonială fiduciară și va transmite trimestrial către constituitor, pe bază de decont, veniturile și cheltuielile rezultate din administrarea patrimoniului conform contractului;

c) valoarea fiscală a activelor cuprinse în masa patrimonială fiduciară, preluată de fiduciar, este egală cu valoarea fiscală pe care acestea au avut-o la constituitor;

d) amortizarea fiscală pentru orice activ amortizabil prevăzut în masa patrimonială fiduciară se determină în continuare în conformitate cu regulile prevăzute la art. 28, care s-ar fi aplicat la persoana care a transferat activul, dacă transferul nu ar fi avut loc.

(2) În cazul contractelor de fiducie, încheiate conform dispozițiilor Codului civil, în care calitatea de beneficiar o are fiduciarul sau o terță persoană, cheltuielile înregistrate din transferul masei patrimoniale fiduciare de la constituitor către fiduciar sunt considerate cheltuieli nedeductibile.

ART. 31

Pierderi fiscale

(1) Pierderea anuală, stabilită prin declarația de impozit pe profit, se recuperează din profiturile impozabile obținute în următorii 7 ani consecutivi. Recuperarea pierderilor se va efectua în ordinea înregistrării acestora, la fiecare termen de plată a impozitului pe profit, potrivit prevederilor legale în vigoare din anul înregistrării acestora.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

33. (1) În aplicarea prevederilor art. 31 alin. (1) din Codul fiscal, se au în vedere următoarele:

a) recuperarea pierderilor fiscale anuale se face în ordinea înregistrării acestora, la fiecare termen de plată a impozitului pe profit, potrivit prevederilor legale în vigoare din anul înregistrării acestora;

b) pierderea fiscală reprezintă suma înregistrată în declarația de impunere a anului precedent.

(2) Pierderea fiscală înregistrată de contribuabilii care își încetează existența ca efect al unei operațiuni de fuziune sau divizare totală se recuperează de către contribuabilii nouînființați ori de către cei care preiau patrimoniul societății absorbite sau divizate, după caz, proporțional cu activele transferate persoanelor juridice beneficiare, potrivit proiectului de fuziune/divizare. Pierderea fiscală înregistrată de contribuabilii care nu își încetează existența ca efect al unei operațiuni de desprindere a unei părți din patrimoniul acestora, transferată ca întreg, se recuperează de acești contribuabili și de cei care preiau parțial patrimoniul societății cedente, după caz, proporțional cu activele transferate persoanelor juridice beneficiare, potrivit proiectului de divizare, respectiv cu cele menținute de persoana juridică cedentă.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

SECȚIUNEA a 10-a

Pierderi fiscale

33.

(2) În aplicarea prevederilor art. 31 alin. (2) din Codul fiscal, se au în vedere următoarele:

a) pierderile fiscale anuale din anii precedenți anului operațiunilor de fuziune, divizare sau desprindere a unei părți din patrimoniul acestuia, nerecuperate de contribuabilul cedent și transmise contribuabilului beneficiar, se recuperează, la fiecare termen de plată a impozitului pe profit care urmează datei la care aceste operațiuni produc efecte, potrivit legii, pe perioada de recuperare rămasă din perioada inițială de 7 ani, în ordinea în care au fost înregistrate acestea de către contribuabilul cedent;

b) pierderile fiscale înregistrate de contribuabilul cedent în perioada din anul fiscal curent, cuprinsă între data începerii anului fiscal și data la care operațiunea respectivă produce efecte, transmise contribuabilului beneficiar, se recuperează la fiecare termen de plată a impozitului pe profit care urmează datei la care aceste operațiuni produc efecte, potrivit legii. Această pierdere

este luată în calcul de către contribuabilul beneficiar, la stabilirea rezultatului fiscal din anul fiscal respectiv, înaintea recuperării pierderilor fiscale din anii precedenți;

c) în scopul recuperării pierderii fiscale transferate sau menținute, după caz, contribuabilul cedent și contribuabilul beneficiar efectuează și următoarele operațiuni:

(i) contribuabilul cedent calculează pierderea fiscală pe perioada cuprinsă între data începerii anului fiscal și data la care operațiunea de desprindere a unei părți din patrimoniu produce efecte, în vederea stabilirii părții de pierdere transmise contribuabilului beneficiar, respectiv părții pe care continuă să o recupereze, proporțional cu activele transferate/ menținute;

(ii) contribuabilul cedent evidențiază partea de pierdere fiscală din anul curent, precum și din anii precedenți transferată/ menținută, în registrul de evidență fiscală;

(iii) contribuabilul cedent transmite contribuabilului beneficiar un înscris care trebuie să cuprindă informații fiscale referitoare la pierderile fiscale anuale transferate contribuabilului beneficiar, înregistrate în declarațiile sale de impozit pe profit, inclusiv cea pentru anul în care operațiunea de reorganizare produce efecte, detaliate pe fiecare an fiscal, iar în cazul operațiunilor de desprindere a unei părți din patrimoniu, transmite și partea din pierderea fiscală înregistrată în anul curent, stabilită prin ajustarea pierderii fiscale calculate la pct. i), precum și pierderile fiscale din anii precedenți, proporțional cu activele transmise contribuabilului beneficiar, potrivit proiectului de divizare;

d) contribuabilul beneficiar înregistrează, în registrul de evidență fiscală, pierderile fiscale preluate pe baza înscrisului transmis de contribuabilul cedent, în care evidențiază distinct și perioada de recuperare pentru fiecare pierdere fiscală transferată.

(4) În scopul aplicării prevederilor art. 31 alin. (2) din Codul fiscal, prin parte de patrimoniu transferată ca întreg în cadrul unei operațiuni de desprindere efectuate potrivit legii, se înțelege ramura de activitate așa cum aceasta este definită de art. 32 alin. (2) lit. g), respectiv de art. 33 alin. (2) pct. 11 din Codul fiscal. Caracterul independent al unei ramuri de activitate se apreciază potrivit prevederilor pct. 34. În situația în care partea de patrimoniu desprinsă nu este transferată ca întreg, în sensul identificării unei ramuri de activitate independente, pierderea fiscală înregistrată de contribuabilul cedent înainte ca operațiunea de desprindere să producă efecte potrivit legii se recuperează integral de către acest contribuabil.

(2¹) Prevederile alin. (2) se aplică și:

a) contribuabilului care, în calitate de absorbant/beneficiar al unei operațiuni de fuziune/divizare/desprindere, preia de la un plătitor de impozit pe veniturile microîntreprinderilor care a fost anterior plătitor de impozit pe profit, o pierdere fiscală nerecuperată integral de către absorbit/divizat/cedent, potrivit prevederilor prezentului articol. Această pierdere se recuperează de către contribuabil, pe perioada rămasă, cuprinsă între anul înregistrării pierderii fiscale și limita celor 7 ani;

b) contribuabilului care, într-o perioadă anterioară în care era plătitor de impozit pe veniturile microîntreprinderilor, a preluat, ca absorbant/beneficiar al unei operațiuni de fuziune/divizare/ desprindere, de la un plătitor de impozit pe veniturile microîntreprinderilor, fost plătitor de impozit pe profit, o pierdere fiscală nerecuperată, potrivit prevederilor prezentului

articol. Această pierdere se recuperează de către contribuabil pe perioada rămasă, cuprinsă între anul înregistrării pierderii fiscale și limita celor 7 ani;

c) contribuabilului care, într-o perioadă anterioară în care era plătitor de impozit pe veniturile microîntreprinderilor, a preluat, ca absorbant/beneficiar al unei operațiuni de fuziune/divizare/ desprindere, de la un alt plătitor de impozit pe profit, o pierdere fiscală nerecuperată integral, potrivit prevederilor prezentului articol. Această pierdere se recuperează de către contribuabil pe perioada rămasă cuprinsă între anul înregistrării pierderii fiscale și limita celor 7 ani.

(la 24-12-2020 Articolul 31 din Capitolul II , Titlul II a fost completat de Punctul 15, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

(3) În cazul persoanelor juridice străine, prevederile alin. (1) se aplică luându-se în considerare numai veniturile și cheltuielile atribuibile sediului permanent, respectiv veniturile și cheltuielile atribuibile fiecărui sediu permanent cumulate la nivelul sediului permanent desemnat în România.

(4) Contribuabilii care au fost plătitori de impozit pe veniturile microîntreprinderilor și care anterior au realizat pierdere fiscală intră sub incidența prevederilor alin. (1) de la data la care au revenit la sistemul de impozitare reglementat de prezentul titlu. Această pierdere se recuperează pe perioada cuprinsă între anul înregistrării pierderii fiscale și limita celor 7 ani.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

33. (5) În aplicarea prevederilor art. 31 alin. (4) din Codul fiscal, contribuabilii care, începând cu data de 1 februarie 2017, aplică sistemul de impunere pe veniturile microîntreprinderilor au în vedere și următoarele reguli de recuperare a pierderii fiscale:

a) pierderea fiscală înregistrată în anii anteriori anului 2017 se recuperează potrivit prevederilor art. 31 din Codul fiscal, anul 2017 fiind considerat un singur an fiscal în sensul celor 7 ani consecutivi;

b) pierderea fiscală din perioada 1 ianuarie-31 ianuarie 2017 inclusiv, înregistrată de către un contribuabil care, în această perioadă, a fost plătitor de impozit pe profit, se recuperează, potrivit prevederilor art. 31 din Codul fiscal, de la data la care contribuabilul revine la sistemul de plată a impozitului pe profit, iar anul 2018 este primul an de recuperare a pierderii, în sensul celor 7 ani consecutivi;

c) în cazul în care contribuabilul revine, în cursul anului 2017, la sistemul de plată a impozitului pe profit potrivit art. 48 alin. (5²), respectiv art. 52 din Codul fiscal, pierderea fiscală înregistrată în perioada 1 ianuarie-31 ianuarie 2017 inclusiv este luată în calcul la stabilirea rezultatului fiscal aferent perioadei în care a redevenit plătitor de impozit pe profit, înaintea recuperării pierderilor fiscale din anii precedenți anului 2017, și se recuperează potrivit art. 31 din Codul fiscal, începând cu anul 2018, în limita celor 7 ani consecutivi. Perioada în care contribuabilul redevenit plătitor de impozit pe profit nu este considerată an fiscal în sensul celor 7 ani consecutivi.

(5) În cazul contribuabililor care se dizolvă cu lichidare, perioada cuprinsă între prima zi a anului următor celui în care a început operațiunea de lichidare și data închiderii procedurii de lichidare se consideră un an în ceea ce privește recuperarea pierderii fiscale, potrivit alin. (1).

ART. 32

Regimul fiscal care se aplică fuziunilor, divizărilor totale, divizărilor parțiale, transferurilor de active și achizițiilor de titluri de participare între persoane juridice române

(1) Prevederile prezentului articol se aplică următoarelor operațiuni de fuziune, divizare totală, divizare parțială, transferurilor de active și operațiunilor de achiziție de titluri de participare, efectuate între persoane juridice române potrivit legii, și anume:

a) fuziune - operațiunea prin care:

1. una sau mai multe societăți, în momentul și ca efect al dizolvării fără lichidare, își transferă totalitatea activelor și pasivelor către o altă societate existentă, în schimbul emiterii către participanții lor a titlurilor de participare reprezentând capitalul celeilalte societăți și, dacă este cazul, al plății în numerar a maximum 10% din valoarea nominală ori, în absența valorii nominale, a valorii nominale contabile echivalente a titlurilor respective;

2. două sau mai multe societăți, în momentul și ca efect al dizolvării fără lichidare, își transferă totalitatea activelor și pasivelor unei alte societăți care se înființează, în schimbul emiterii către participanții lor a unor titluri de participare reprezentând capitalul noii societăți și, dacă este cazul, a plății în numerar a maximum 10% din valoarea nominală ori, în absența valorii nominale, a valorii nominale contabile echivalente a titlurilor respective;

3. o societate, în momentul dizolvării fără lichidare, își transferă totalitatea activelor și pasivelor către societatea care deține toate titlurile de participare ce reprezintă capitalul său;

b) divizare totală - operațiunea prin care o societate, în momentul și ca efect al dizolvării fără lichidare, își transferă totalitatea activelor și pasivelor către două sau mai multe societăți existente ori nou-înființate, în schimbul emiterii către participanții săi de titluri de participare reprezentând capitalul societăților beneficiare și, dacă este cazul, a sumei în numerar de maximum 10% din valoarea nominală sau, în absența valorii nominale, a valorii nominale contabile echivalente a titlurilor;

c) divizare parțială - operațiunea prin care o societate transferă, fără a fi dizolvată, una sau mai multe ramuri de activitate, către una sau mai multe societăți existente ori nou-înființate, lăsând cel puțin o ramură de activitate în societatea cedentă, în schimbul emiterii către participanții săi de titluri de participare reprezentând capitalul societăților beneficiare și, dacă este cazul, a sumei în numerar de maximum 10% din valoarea nominală sau, în absența valorii nominale, a valorii nominale contabile echivalente a titlurilor;

d) transfer de active - operațiunea prin care o societate transferă, fără a fi dizolvată, totalitatea sau una ori mai multe ramuri ale activității sale către altă societate, în schimbul transferării titlurilor de participare reprezentând capitalul societății beneficiare;

e) achiziție de titluri de participare - operațiunea prin care o societate dobândește o participație în capitalul altei societăți în așa fel încât dobândește majoritatea drepturilor de vot sau majoritatea titlurilor de participare în societatea respectivă sau, deținând această majoritate, achiziționează încă o participație, în schimbul emiterii către participanții acesteia din urmă, în schimbul titlurilor lor, a titlurilor reprezentând capitalul societății inițiale și, dacă este cazul, a

sumei în numerar de maximum 10% din valoarea nominală sau, în absența valorii nominale, a valorii nominale contabile echivalente a titlurilor emise ca valoare de schimb.

(2) În sensul prezentului articol, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) societate cedentă - persoana juridică ce transferă activele și pasivele ori care transferă totalitatea sau una/mai multe ramuri de activitate;

b) societate beneficiară - persoana juridică ce primește activele și pasivele sau totalitatea ori una/mai multe ramuri de activitate ale societății cedente;

c) societate achiziționată - persoana juridică în care altă persoană juridică dobândește o participație, potrivit alin. (1) lit. e);

d) societate achizitoare - persoana juridică ce dobândește o participație în capitalul unei alte persoane juridice, potrivit alin. (1) lit. e);

e) active și pasive transferate - activele și pasivele societății cedente care, în urma fuziunii, divizării totale sau divizării parțiale, sunt transferate societății beneficiare și care contribuie la generarea profiturilor sau pierderilor luate în calcul la stabilirea bazei de impozitare a societății beneficiare;

f) valoare fiscală a unui activ/pasiv/titlu de participare - valoarea prevăzută la art. 7 pct. 44 și 45, după caz;

g) ramură de activitate - totalitatea activelor și pasivelor unei diviziuni dintr-o societate care, din punct de vedere organizatoric, constituie o activitate independentă, adică o entitate capabilă să funcționeze prin propriile mijloace.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

34. În aplicarea prevederilor art. 32 alin. (2) lit. g) din Codul fiscal, se au în vedere următoarele:

a) criteriile de apreciere a caracterului independent al ramurii de activitate se verifică la societatea cedentă și vizează îndeplinirea în mod cumulativ a unor condiții referitoare la:

(i) existența ca structură organizatorică distinctă de alte diviziuni organizatorice ale societății cedente;

(ii) diviziunea să funcționeze ca un ansamblu independent, în condiții normale pentru sectorul economic de activitate al acesteia, prin verificarea existenței clientelei proprii, activelor corporale și necorporale proprii, stocurilor proprii, personalului propriu, precum și a altor active și pasive care sunt legate în mod indirect de ramura transferată. Dacă este cazul, ramura cuprinde și servicii administrative proprii, de exemplu serviciul de contabilitate, serviciul descentralizat de personal etc.;

(iii) exercitarea efectivă a activității la momentul aprobării operațiunii de transfer de către adunările generale ale celor două societăți, cedentă și beneficiară, sau la data la care operațiunea are efect, dacă aceasta este diferită;

b) ramura de activitate independentă nu cuprinde:

(i) elemente de activ și/sau de pasiv aferente altor ramuri de activitate ale societății cedente;

(ii) elemente de activ și/sau de pasiv referitoare la gestiunea patrimonială a societății cedente;

(iii) elemente izolate de activ și/sau de pasiv.

(3) Transferul activelor și pasivelor, efectuat în cadrul operațiunilor de reorganizare prevăzute la alin. (1), este tratat, în înțelesul prezentului titlu, ca transfer neimpozabil, pentru diferența dintre prețul de piață al activelor/pasivelor transferate și valoarea lor fiscală.

(4) Emiterea de către societatea beneficiară/achizitoare de titluri de participare în legătură cu fuziunea, divizarea totală, divizarea parțială sau achiziția de titluri de participare, prevăzute la alin. (1), unui participant al societății cedente/achiziționate, în schimbul unor titluri deținute la o societate cedentă/achiziționată, nu reprezintă transfer impozabil în înțelesul prezentului titlu, respectiv titlului IV, după caz.

(5) În situația în care o societate beneficiară deține o participație la capitalul societății cedente, veniturile acesteia, provenite din anularea participației sale, nu se impozitează dacă participația societății beneficiare la capitalul societății cedente este mai mare de 10%.

(6) În cazul operațiunilor de reorganizare prevăzute la alin. (1) se aplică următoarele reguli:

a) valoarea fiscală a unui activ sau pasiv, transferate societății beneficiare, este egală cu valoarea fiscală pe care activul/pasivul a avut-o la societatea cedentă;

b) în cazul divizării totale și divizării parțiale, valoarea fiscală a titlurilor de participare deținute de un participant al societății cedente înainte de divizare se alocă titlurilor de participare emise de societatea beneficiară, proporțional cu raportul dintre valoarea de înregistrare sau prețul de piață a titlurilor de participare emise de societatea beneficiară și valoarea de înregistrare sau prețul de piață a titlurilor de participare deținute la societatea cedentă înainte de divizare;

c) în cazul fuziunii și achiziției de titluri de participare, valoarea fiscală a titlurilor de participare primite de un participant al unei societăți cedente/achiziționate, de la o societate beneficiară/achizitoare, trebuie să fie egală cu valoarea fiscală a titlurilor de participare deținute de către această persoană, înainte de efectuarea operațiunii;

d) în cazul transferului de active, valoarea fiscală a titlurilor de participare primite de societatea cedentă este egală cu valoarea fiscală pe care activele și pasivele transferate au avut-o la această societate înainte de efectuarea operațiunii;

e) societatea beneficiară calculează amortizarea fiscală, în conformitate cu regulile prevăzute la art. 28, precum și orice câștig sau pierdere, aferente activelor și pasivelor transferate, în concordanță cu dispozițiile care ar fi fost aplicate societății cedente dacă fuziunea, divizarea totală, divizarea parțială sau transferul de active nu ar fi avut loc;

f) transferul unui provizion sau al unei rezerve, anterior deduse din baza impozabilă a societății cedente, care nu provin de la sediile permanente din străinătate ale acesteia, dacă sunt preluate, în aceleași condiții de deducere, de către societatea beneficiară, nu se consideră reducere sau anulare a provizionului sau rezervei, potrivit art. 26 alin. (5), la momentul transferului;

g) în situația în care societatea cedentă înregistrează pierdere fiscală, în anul curent sau din anii precedenți, nerecuperată până la data la care operațiunile respective produc efecte, aceasta se recuperează potrivit prevederilor art. 31.

(7) Prevederile prezentului articol nu se aplică atunci când fuziunea, divizarea sub orice formă, transferul de active sau achiziția de titluri de participare are drept consecință fraudă și evaziunea fiscală constatată în condițiile legii.

ART. 33

Regimul fiscal comun care se aplică fuziunilor, divizărilor totale, divizărilor parțiale, transferurilor de active și schimburilor de acțiuni între societăți din România și societăți din alte state membre ale Uniunii Europene

(1) Prevederile prezentului articol se aplică:

a) operațiunilor de fuziune, divizare totală, divizare parțială, transferurilor de active și schimburilor de acțiuni în care sunt implicate societăți din două sau mai multe state membre, din care una este din România;

NORMĂ 06/01/2016 din data 2016-01-06

33. (3) În cazul operațiunilor menționate la art. 33 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, prevederile alin. (2) se aplică, în mod corespunzător, și pentru recuperarea pierderii fiscale înregistrate de societatea cedentă, de către sediul permanent al societății beneficiare.

b) transferului sediului social al unei societăți europene din România în alt stat membru, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 2.157/2001 al Consiliului din 8 octombrie 2001 privind statutul societății europene (SE), publicat în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene nr. L 294 din 10 noiembrie 2001, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1.435/2003 al Consiliului din 22 iulie 2003 privind statutul societății cooperative europene (SCE), publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 207 din 18 august 2003.

(2) În sensul prezentului articol, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

1. fuziune - operațiunea prin care:

a) una sau mai multe societăți, în momentul și ca efect al dizolvării fără lichidare, își transferă totalitatea activelor și pasivelor către o altă societate existentă, în schimbul emiterii către participanții lor a titlurilor de participare reprezentând capitalul celeilalte societăți și, dacă este cazul, al plății în numerar a maximum 10% din valoarea nominală ori, în absența valorii nominale, a valorii nominale contabile echivalente a titlurilor respective;

b) două sau mai multe societăți, în momentul și ca efect al dizolvării fără lichidare, își transferă totalitatea activelor și pasivelor unei alte societăți care se înființează, în schimbul emiterii către participanții lor a unor titluri de participare reprezentând capitalul noii societăți și, dacă este cazul, a plății în numerar a maximum 10% din valoarea nominală ori, în absența valorii nominale, a valorii nominale contabile echivalente a titlurilor respective;

c) o societate, în momentul și ca efect al dizolvării fără lichidare, își transferă totalitatea activelor și pasivelor către societatea care deține toate titlurile de participare ce reprezintă capitalul său;

2. divizare totală - operațiunea prin care o societate, în momentul și ca efect al dizolvării fără lichidare, își transferă totalitatea activelor și pasivelor către două sau mai multe societăți existente ori nou-înființate, în schimbul emiterii către participanții săi, pe bază de proporționalitate, de titluri de participare reprezentând capitalul societăților beneficiare și, dacă este cazul, a sumei în numerar de maximum 10% din valoarea nominală sau, în absența valorii nominale, a valorii nominale contabile echivalente a titlurilor;

3. divizare parțială - operațiunea prin care o societate transferă, fără a fi dizolvată, una sau mai multe ramuri de activitate, către una sau mai multe societăți existente ori nou-înființate, lăsând cel puțin o ramură de activitate în societatea cedentă, în schimbul emiterii către participanții săi, pe bază de proporționalitate, de titluri de participare reprezentând capitalul societăților beneficiare și, dacă este cazul, a sumei în numerar de maximum 10% din valoarea nominală sau, în absența valorii nominale, a valorii nominale contabile echivalente a titlurilor;

4. active și pasive transferate - activele și pasivele societății cedente care, în urma fuziunii, divizării totale sau divizării parțiale, sunt integrate unui sediu permanent al societății beneficiare, situat în statul membru al societății cedente, și care contribuie la generarea profiturilor sau pierderilor luate în calcul la stabilirea bazei de impozitare;

5. transfer de active - operațiunea prin care o societate transferă, fără a fi dizolvată, totalitatea sau una ori mai multe ramuri ale activității sale către altă societate, în schimbul transferării titlurilor de participare reprezentând capitalul societății beneficiare;

6. schimb de acțiuni - operațiunea prin care o societate dobândește o participație în capitalul altei societăți în așa fel încât dobândește majoritatea drepturilor de vot sau majoritatea titlurilor de participare în societatea respectivă sau, deținând această majoritate, achiziționează încă o participație, în schimbul emiterii către participanții acesteia din urmă, în schimbul titlurilor lor, a titlurilor reprezentând capitalul societății inițiale și, dacă este cazul, a sumei în numerar de maximum 10% din valoarea nominală sau, în absența valorii nominale, a valorii nominale contabile echivalente a titlurilor emise ca valoare de schimb;

7. societate cedentă - societatea care își transferă activele și pasivele ori care transferă totalitatea sau una ori mai multe dintre ramurile activității sale;

8. societate beneficiară - societatea care primește activele și pasivele sau totalitatea ori una sau mai multe dintre ramurile de activitate ale societății cedente;

9. societate achiziționată - societatea în care altă societate deține o participație, în urma unui schimb de titluri de participare;

10. societate achizitoare - societatea care achiziționează o participație, din acțiunile unei societăți, în urma unui schimb de titluri de participare;

11. ramură de activitate - totalitatea activului și pasivului unei diviziuni dintr-o societate care, din punct de vedere organizatoric, constituie o activitate independentă, adică o entitate capabilă să funcționeze prin propriile mijloace;

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

35. În scopul aplicării prevederilor art. 33 alin. (2) pct. 11 din Codul fiscal, se au în vedere criteriile de apreciere a caracterului independent al ramurii de activitate prevăzute la pct. 34. Nu se consideră active și pasive aparținând unei ramuri de activitate independente elementele de activ și/sau de pasiv aparținând altor ramuri de activitate, activele și/sau pasivele izolate,

precum și cele care se referă la gestiunea patrimonială a persoanei juridice care efectuează transferul.

12. societate dintr-un stat membru - orice societate care îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

a) are una dintre formele de organizare prezentate în anexa nr. 3, care face parte integrantă din prezentul titlu;

b) în conformitate cu legislația fiscală a statului membru, este considerată ca avându-și sediul fiscal în statul membru și, în temeiul convenției încheiate cu un stat terț privind evitarea dublei impuneri, nu se consideră că are sediul fiscal în afara Uniunii Europene;

c) plătește, în conformitate cu legislația fiscală a unui stat membru, fără posibilitatea unei opțiuni sau exceptări, unul dintre impozitele prevăzute în anexa nr. 4, care face parte integrantă din prezentul titlu, sau un impozit similar impozitului pe profit reglementat de prezentul titlu;

13. transferul sediului social - operațiunea prin care o societate europeană sau o societate cooperativă europeană, fără să se lichideze ori fără să creeze o societate nouă, își transferă sediul social din România într-un alt stat membru.

(3) Operațiunile de fuziune, divizare sub orice formă nu sunt transferuri impozabile pentru diferența dintre prețul de piață al elementelor din activ și pasiv transferate și valoarea lor fiscală.

(4) Dispozițiile alin. (3) se aplică numai dacă societatea beneficiară calculează amortizarea și orice câștig sau pierdere, aferente activelor și pasivelor transferate, în concordanță cu dispozițiile care ar fi fost aplicate societății cedente dacă fuziunea, divizarea sub orice formă nu ar fi avut loc.

(5) În cazul în care provizioanele sau rezervele constituite au fost anterior deduse la calculul rezultatului fiscal de către societatea cedentă și nu provin de la sediile permanente din străinătate, aceste provizioane sau rezerve pot fi preluate, în aceleași condiții de deducere, de către sediul permanent al societății beneficiare situat în România, societatea beneficiară asumându-și astfel drepturile și obligațiile societății cedente.

(6) Referitor la operațiunile menționate la alin. (1) lit. a), în situația în care societatea cedentă înregistrează pierdere fiscală, determinată potrivit prezentului titlu, aceasta se recuperează de către sediul permanent al societății beneficiare situat în România.

(7) Atunci când o societate beneficiară deține o participație la capitalul societății cedente, veniturile societății beneficiare provenite din anularea participației sale nu se impozitează în cazul în care participația societății beneficiare la capitalul societății cedente este mai mare de 10%.

(8) În cazul schimbului de acțiuni se aplică următoarele:

a) atribuirea, în cazul fuziunii, divizării totale sau al unui schimb de acțiuni, a titlurilor de participare reprezentând capitalul societății beneficiare ori achizițoare unui participant al societății cedente sau achiziționate, în schimbul unor titluri reprezentând capitalul acestei societăți, nu reprezintă transferuri impozabile potrivit prezentului titlu și titlului IV, după caz;

b) atribuirea, în cazul divizării parțiale, a titlurilor de participare ale societății cedente, reprezentând capitalul societății beneficiare, nu reprezintă transferuri impozabile potrivit prezentului titlu și titlului IV, după caz;

c) dispozițiile lit. a) se aplică numai dacă acționarul nu atribuie titlurilor de participare primite o valoare fiscală mai mare decât valoarea pe care acestea o aveau înainte de fuziune, divizare totală sau schimb de acțiuni;

d) dispozițiile lit. b) se aplică numai dacă acționarul nu atribuie titlurilor de participare primite și celor deținute în compania cedentă o valoare fiscală mai mare decât valoarea titlurilor deținute la societatea cedentă înainte de divizarea parțială;

e) profitul sau venitul provenit din cesionarea ulterioară a titlurilor de participare se impozitează potrivit prevederilor prezentului titlu sau ale titlului IV, după caz;

f) expresia valoare fiscală reprezintă valoarea ce este utilizată pentru calcularea veniturilor sau pierderilor, în scopul determinării venitului impozabil ori aportului de capital al unui participant al societății.

(9) Dispozițiile alin. (3)-(8) se aplică și transferului de active.

(10) În cazul în care activele și pasivele societății cedente din România transferate într-o operațiune de fuziune, divizare totală, divizare parțială sau transfer de active includ și activele și pasivele unui sediu permanent situat într-un alt stat membru, inclusiv în statul membru în care este rezidentă societatea beneficiară, dreptul de impozitare a sediului permanent respectiv revine statului membru în care este situată societatea beneficiară.

(11) Reguli aplicabile în cazul transferului sediului social al unei societăți europene sau al unei societăți cooperative europene:

a) atunci când o societate europeană sau o societate cooperativă europeană transferă sediul social din România într-un alt stat membru, acest transfer al sediului social nu reprezintă transfer impozabil pentru plusvaloarea calculată ca diferență între prețul de piață al elementelor din activ și pasiv transferate și valoarea lor fiscală, pentru acele active și pasive ale societății europene ori societății cooperative europene, care rămân efectiv integrate unui sediu permanent al societății europene sau al societății cooperative europene în România și care contribuie la generarea profitului ori pierderii luate în calcul din punct de vedere fiscal;

b) transferul este neimpozabil numai dacă societățile europene sau societățile cooperative europene calculează amortizarea și orice câștiguri sau pierderi aferente activelor și pasivelor care rămân efectiv integrate unui sediu permanent ca și cum transferul sediului social nu ar fi avut loc;

c) provizioanele sau rezervele care anterior transferului sediului social au fost deduse la calculul rezultatului fiscal de către societățile europene ori societățile cooperative europene și care nu provin de la sediile permanente din străinătate pot fi preluate, în aceleași condiții de deducere, de către sediul permanent din România al societății europene sau al societății cooperative europene;

d) referitor la operațiunile menționate la alin. (1) lit. b), în situația în care o societate europeană sau o societate cooperativă europeană înregistrează pierdere fiscală, determinată potrivit prezentului titlu, aceasta se recuperează de către sediul permanent al societății europene ori al societății cooperative europene situat în România;

e) transferul sediului social al societăților europene sau al societăților cooperative europene nu trebuie să determine impozitarea venitului, profitului sau plusvalorii acționarilor.

(12) Prevederile prezentului articol nu se aplică atunci când fuziunea, divizarea sub orice formă, transferul de active sau schimbul de acțiuni:

a) are drept consecință fraudă și evaziunea fiscală constatată în condițiile legii;

b) are drept efect faptul că o societate, implicată sau nu în operațiune, nu mai îndeplinește condițiile necesare reprezentării angajaților în organele de conducere ale societății, în conformitate cu acordurile în vigoare înainte de operațiunea respectivă. Această prevedere se aplică în măsura în care în societățile la care face referire prezentul articol nu se aplică dispozițiile comunitare care conțin norme echivalente privind reprezentarea angajaților în organele de conducere ale societății.

(13) Dispozițiile prezentului articol transpun prevederile Directivei 2009/133/CE a Consiliului din 19 octombrie 2009 privind regimul fiscal comun care se aplică fuziunilor, divizărilor, divizărilor parțiale, cesionării de active și schimburilor de acțiuni între societățile din state membre diferite și transferului sediului social al unei SE sau SCE între statele membre, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 310 din 25 noiembrie 2009, cu amendamentele ulterioare.

ART. 34

Asocieri cu sau fără personalitate juridică

(1) Într-o asociere fără personalitate juridică între două sau mai multe persoane juridice române, veniturile și cheltuielile înregistrate se atribuie fiecărui asociat, conform prevederilor contractului de asociere.

(2) Veniturile și cheltuielile determinate de operațiunile asocierii, transmise pe bază de decont fiecărui asociat, potrivit reglementărilor contabile aplicabile, se iau în calcul pentru determinarea profitului impozabil al fiecărui asociat. Documentele justificative aferente operațiunilor asocierii sunt cele care au stat la baza înregistrării în evidența contabilă de către persoana desemnată de asociați, conform prevederilor contractului de asociere.

(3) Persoana juridică română, parteneră într-o asociere cu personalitate juridică, înregistrată într-un stat străin, la stabilirea rezultatului fiscal, potrivit prevederilor prezentului titlu, va lua în calcul și veniturile/cheltuielile atribuite, respectiv repartizările de profit primite, după caz, conform prevederilor contractuale.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

36. În aplicarea prevederilor art. 34 alin. (3) din Codul fiscal, pentru situația în care profitul obținut de persoana juridică română, participantă într-o asociere cu personalitate juridică înregistrată într-un alt stat, a fost impozitat în acel stat, acordarea creditului fiscal se efectuează similar cu procedura de acordare a creditului fiscal pentru persoanele juridice române care desfășoară activități prin intermediul unui sediu permanent într-un alt stat, reglementată conform normelor metodologice date în aplicarea art. 39 din Codul fiscal.

ART. 35

Reguli generale aplicabile persoanelor juridice cu sediul în România, înființate potrivit legislației europene, și persoanelor juridice străine rezidente în România potrivit locului conducerii efective

Prevederile referitoare la persoana juridică română cuprinse la art. 23, 24, 32, 34, 38, 39, precum și art. 43 se aplică în aceleași condiții și situații persoanelor juridice cu sediul în România, înființate potrivit legislației europene, și persoanelor juridice străine rezidente în România potrivit locului conducerii efective.

Pentru aplicarea art. 24 și 33 persoanele juridice străine rezidente în România potrivit locului conducerii efective trebuie să aibă una dintre formele de organizare prevăzute în anexa nr. 1, respectiv anexa nr. 3, din prezentul titlu.

(la 01-01-2021 Articolul 35 din Capitolul II , Titlul II a fost modificat de Punctul 16, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

CAP. III

Aspecte fiscale internaționale

ART. 36

Rezultatul fiscal al unui sediu permanent

(1) Persoanele juridice străine care desfășoară activitate prin intermediul unui sediu permanent în România au obligația de a plăti impozitul pe profit pentru profitul impozabil care este atribuibil sediului permanent.

(2) Rezultatul fiscal se determină în conformitate cu regulile stabilite în cap. II al prezentului titlu, în următoarele condiții:

a) numai veniturile ce sunt atribuibile sediului permanent se iau în calcul pentru determinarea rezultatului fiscal;

b) numai cheltuielile efectuate în scopul obținerii acestor venituri se iau în calcul pentru determinarea rezultatului fiscal.

(3) Rezultatul fiscal al sediului permanent se determină prin tratarea acestuia ca persoană separată și prin utilizarea regulilor prețurilor de transfer la stabilirea valorii de piață a unui transfer făcut între persoana juridică străină și sediul său permanent. Pentru cheltuielile alocate sediului permanent de către sediul său principal, documentele justificative trebuie să includă dovezi privind suportarea efectivă a costurilor și alocarea rezonabilă a acestor costuri către sediul permanent utilizând regulile prețurilor de transfer.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

37. (1) *În aplicarea prevederilor art. 36 alin. (3) din Codul fiscal, persoanele juridice străine care desfășoară activitățile menționate la art. 8 din Codul fiscal datorează impozit pe profit de la începutul activității, în măsura în care se determină depășirea duratei legale de 6 luni sau termenele prevăzute în convențiile de evitare a dublei impuneri, după caz. În situația în care nu se determină înainte de sfârșitul anului fiscal dacă activitățile din România vor fi pe o durată suficientă pentru a deveni un sediu permanent, veniturile aceluia an fiscal vor fi luate în considerare în următorul an fiscal, în situația în care durata specificată este depășită.*

(2) *Pentru încadrarea unui șantier de construcții sau a unui proiect de construcție, ansamblu ori montaj sau activități de supervizare legate de acestea și a altor activități similare ca sedii permanente se va avea în vedere data începerii activității din contractele încheiate cu persoanele juridice române beneficiare sau alte informații ce probează începerea activității.*

Perioadele consumate pentru realizarea unor contracte conexe care sunt legate în mod direct cu primul contract ce a fost executat se adaugă la perioada care s-a consumat pentru realizarea contractului de bază.

(3) În scopul deducerii cheltuielilor alocate unui sediu permanent de către persoana juridică străină care își desfășoară activitatea prin intermediul acestuia, precum și de către orice altă persoană afiliată acelei persoane juridice străine, pentru serviciile furnizate, trebuie îndeplinite următoarele condiții:

a) serviciul furnizat să fie efectiv prestat. Pentru a justifica prestarea efectivă a serviciului, sediul permanent trebuie să prezinte autorităților fiscale orice documente justificative din care să rezulte date privitoare la:

(i) natura și valoarea totală a serviciului prestat;

(ii) părțile implicate;

(iii) criteriile proprii de împărțire a costurilor pe fiecare beneficiar al serviciului respectiv, dacă este cazul; acestea trebuie să fie adecvate naturii serviciului și activității desfășurate de sediul permanent;

(iv) prezentarea oricăror alte elemente de recunoaștere a cheltuielilor care pot să ateste prestarea serviciului respectiv.

Justificarea prestării efective a serviciului se efectuează cu situațiile de lucrări, procesele-verbale de recepție, rapoartele de lucru, studiile de fezabilitate, de piață sau cu orice alte asemenea documente;

b) serviciul prestat trebuie să fie justificat și prin natura activității desfășurate la sediul permanent.

(4) La stabilirea prețului de piață al transferurilor efectuate între persoana juridică străină și sediul său permanent, precum și între acesta și orice altă persoană afiliată acesteia, vor fi utilizate regulile prețurilor de transfer, astfel cum sunt acestea detaliate în normele metodologice pentru aplicarea art. 11 din Codul fiscal, completate cu liniile directoare privind prețurile de transfer, emise de Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică.

(4) În situația în care, înainte de sfârșitul unui an fiscal, nu se determină dacă activitățile unui nerezident în România vor fi pe o durată suficientă pentru a deveni un sediu permanent, veniturile și cheltuielile aceluși an fiscal vor fi luate în considerare în următorul an fiscal, în situația în care durata legală de 6 luni sau termenul prevăzut în convenția de evitare a dublei impuneri, după caz, sunt depășite. Din impozitul pe profit datorat de sediul permanent, de la începutul activității, se scad, dacă au fost plătite în perioada anterioară înregistrării sediului permanent, potrivit titlului VI, sumele reprezentând impozite cu reținere la sursă.

(5) În situația în care persoana juridică străină își desfășoară activitatea în România printr-un singur sediu permanent, acesta este și sediul permanent desemnat pentru îndeplinirea obligațiilor care revin potrivit prezentului titlu.

ART. 37

Rezultatul fiscal al persoanei juridice străine care își desfășoară activitatea prin intermediul mai multor sedii permanente în România

(1) Persoana juridică străină care desfășoară activitatea prin intermediul mai multor sedii permanente în România are obligația să stabilească unul dintre aceste sedii ca sediu permanent

desemnat pentru îndeplinirea obligațiilor care îi revin potrivit prezentului titlu. La nivelul sediului permanent desemnat se cumulează veniturile, respectiv cheltuielile sediilor permanente aparținând aceleiași persoane juridice străine.

(2) Rezultatul fiscal al persoanei juridice străine care își desfășoară activitatea prin intermediul mai multor sedii permanente se determină la nivelul sediului permanent desemnat să îndeplinească obligațiile care îi revin potrivit prezentului titlu, în conformitate cu regulile stabilite în cap. II, în următoarele condiții:

a) numai veniturile ce sunt atribuibile fiecărui sediu permanent se transmit spre a fi cumulate de sediul permanent desemnat pentru a îndeplini obligațiile fiscale;

b) numai cheltuielile efectuate în scopul obținerii veniturilor fiecărui sediu permanent se transmit spre a fi cumulate de sediul permanent desemnat pentru a îndeplini obligațiile fiscale.

(3) Rezultatul fiscal la nivelul sediului permanent desemnat se determină pe baza veniturilor și cheltuielilor înregistrate de fiecare sediu permanent aparținând aceleiași persoane juridice străine, cu respectarea prevederilor alin. (2), și prin utilizarea regulilor prețurilor de transfer la stabilirea valorii de piață a unui transfer făcut între persoana juridică străină și sediul său permanent. Pentru cheltuielile alocate de către sediul său principal, celelalte documente justificative trebuie să includă dovezi privind suportarea efectivă a costurilor și alocarea rezonabilă a acestor costuri către sediul permanent utilizând regulile prețurilor de transfer.

(4) Sediul permanent desemnat în România calculează, declară și plătește obligațiile ce revin potrivit titlului II, pe baza veniturilor și cheltuielilor înregistrate de toate sediile permanente care aparțin aceleiași persoane juridice străine.

(5) În situația în care sediul fix care îndeplinește obligațiile fiscale potrivit titlului VII constituie și sediu permanent în sensul art. 8, sediul fix este și sediu permanent desemnat pentru îndeplinirea obligațiilor care revin potrivit prezentului titlu.

ART. 38

Veniturile unei persoane juridice străine obținute din transferul proprietăților imobiliare situate în România sau al oricăror drepturi legate de aceste proprietăți, veniturile din exploatarea resurselor naturale situate în România și veniturile din vânzarea-cesionarea titlurilor de participare deținute la o persoană juridică română

(1) Persoanele juridice străine au obligația de a plăti impozit pe profit pentru rezultatul fiscal aferent următoarelor activități/operațiuni:

a) transferul proprietăților imobiliare situate în România, inclusiv din închirierea sau cedarea folosinței proprietății sau a oricăror drepturi legate de această proprietate imobiliară;

b) vânzarea-cesionarea titlurilor de participare deținute la o persoană juridică română, dacă nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 23 lit. i), în următoarele cazuri:

1. nu se face dovada rezidenței într-un stat cu care România are încheiată convenție de evitare a dublei impuneri;

2. între România și statul de rezidență al persoanei juridice străine care înstrăinează titlurile de participare nu este încheiată convenție de evitare a dublei impuneri;

3. dreptul de impozitare revine României, în condițiile aplicării prevederilor convențiilor de evitare a dublei impuneri;

c) exploatarea resurselor naturale situate în România, inclusiv vânzarea-cesionarea oricărui drept aferent acestor resurse naturale.

(2) Persoana juridică străină care obține veniturile menționate la alin. (1) are obligația de a declara și plăti impozit pe profit, potrivit art. 41 și 42.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

38. (1) În aplicarea art. 38 din Codul fiscal, persoanele juridice străine care obțin venituri din proprietăți imobiliare situate în România au obligația de a plăti impozit pe profit pentru profitul impozabil aferent acestor venituri.

(2) În cazul vânzării de proprietăți imobiliare situate în România, rezultatul fiscal reprezintă diferența dintre valoarea realizată din vânzarea acestor proprietăți imobiliare și costul de cumpărare, construire sau îmbunătățire a proprietății, redus cu amortizarea fiscală aferentă, după caz. Valoarea realizată din vânzarea acestor proprietăți imobiliare se reduce cu comisioanele, taxele sau cu alte sume plătite, aferente achiziționării/vânzării.

(3) Rezultatul fiscal rezultat din închirierea sau cedarea folosinței proprietății imobiliare situate în România se calculează ca diferență între veniturile obținute și cheltuielile efectuate în scopul realizării acestora. Nu intră sub incidența acestor prevederi veniturile care sunt subiecte ale impozitului cu reținere la sursă.

(4) Rezultatul fiscal rezultat din vânzarea-cesionarea titlurilor de participare se determină ca diferență între veniturile realizate din vânzarea-cesionarea titlurilor de participare și valoarea fiscală de achiziție a acestora, inclusiv orice comisioane, taxe sau alte sume plătite, aferente achiziționării/vânzării unor astfel de titluri de participare.

ART. 39

Evitarea dublei impuneri

(1) Impozitul plătit unui stat străin se scade din impozitul pe profit, dacă se aplică prevederile convenției de evitare a dublei impuneri încheiate între România și statul străin.

(2) Dacă o persoană juridică română obține venituri dintr-un stat străin prin intermediul unui sediu permanent sau venituri supuse unui impozit cu reținere la sursă care, potrivit prevederilor convenției de evitare a dublei impuneri încheiate de România cu un alt stat, pot fi impuse în celălalt stat, iar respectiva convenție prevede ca metodă de evitare a dublei impuneri metoda creditului, impozitul plătit către statul străin, fie direct, fie indirect, prin reținerea și virarea de o altă persoană, se scade din impozitul pe profit determinat potrivit prevederilor prezentului titlu.

(3) Dacă o persoană juridică străină rezidentă într-un stat membru al Uniunii Europene sau într-un stat din Spațiul Economic European își desfășoară activitatea în România printr-un sediu permanent și acel sediu permanent obține venituri dintr-un alt stat membru al Uniunii Europene sau dintr-un alt stat din Spațiul Economic European, iar acele venituri sunt impozitate atât în România, cât și în statul unde au fost obținute veniturile, atunci impozitul plătit în statul de unde au fost obținute veniturile, fie direct, fie indirect, prin reținerea și virarea de o altă persoană, se deduce din impozitul pe profit ce se determină potrivit prevederilor prezentului titlu.

(4) Prin excepție de la prevederile alin. (1), impozitul plătit de un sediu permanent din România pentru veniturile obținute dintr-un stat membru al Uniunii Europene sau dintr-un stat din Spațiul Economic European este dedus în România, dacă:

a) venitul a fost obținut de sediul permanent din România al unei persoane juridice străine rezidente într-un stat membru al Uniunii Europene sau într-un stat din Spațiul Economic European;

b) venitul a fost obținut dintr-un alt stat membru al Uniunii Europene sau dintr-un alt stat din Spațiul Economic European; și

c) se prezintă documentația corespunzătoare, conform prevederilor legale, din care să rezulte faptul că impozitul a fost plătit în acel stat membru al Uniunii Europene sau în acel stat din Spațiul Economic European.

(5) Prevederile alin. (3) și (4) nu se aplică sediilor permanente din România ale persoanelor juridice străine rezidente într-un stat din Spațiul Economic European, altul decât un stat membru al Uniunii Europene, cu care România nu are încheiat un instrument juridic în baza căruia să se realizeze schimbul de informații.

(6) Creditul acordat pentru impozitele plătite unui stat străin într-un an fiscal nu poate depăși impozitul pe profit, calculat prin aplicarea cotei de impozit pe profit prevăzute la art. 17 la profitul impozabil obținut în statul străin, determinat în conformitate cu regulile prevăzute în prezentul titlu, sau la venitul obținut din statul străin. Creditul se acordă din impozitul pe profit calculat pentru anul în care impozitul a fost plătit statului străin. Plata impozitului în străinătate se dovedește printr-un document justificativ, eliberat de autoritatea competentă a statului străin sau de către plătitorul de venit/agentul care reține la sursă impozitul în situația în care autoritatea competentă a statului străin nu eliberează un astfel de document. Pentru veniturile pentru care nu se realizează reținerea la sursă, impozitul plătit în străinătate de persoana juridică se dovedește printr-un document justificativ, eliberat de autoritatea competentă a statului străin sau prin copia declarației fiscale sau a documentului similar depusă/depus la autoritatea competentă străină însoțită de documentația care atestă plata acestuia, în situația în care autoritatea competentă a statului străin nu eliberează documentul justificativ.

(la 24-12-2020 Alineatul (6) din Articolul 39 , Capitolul III , Titlul II a fost modificat de Punctul 17, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

(7) Când o persoană juridică română realizează profituri dintr-un stat străin prin intermediul unui sediu permanent care, potrivit prevederilor convenției de evitare a dublei impuneri încheiate de România cu un alt stat, pot fi impuse în celălalt stat, iar respectiva convenție prevede ca metodă de evitare a dublei impuneri metoda scutirii, profiturile vor fi scutite de impozit pe profit în România.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

SECȚIUNEA a 3-a

Evitarea dublei impuneri

39. (1) *În aplicarea prevederilor art. 39 din Codul fiscal, impozitul plătit unui stat străin este dedus, dacă se aplică prevederile convenției de evitare a dublei impuneri încheiate între România și statul străin.*

(2) Din punct de vedere fiscal, la sfârșitul anului fiscal, operațiunile efectuate prin intermediul unor sedii permanente din străinătate ale persoanelor juridice române, înregistrate în cursul perioadei în monedă străină, respectiv veniturile, cheltuielile, alte sume impozabile sau deductibile, cât și impozitul plătit se convertesc în lei prin utilizarea cursului valutar mediu anual, comunicat de Banca Națională a României.

(3) O persoană juridică română care desfășoară activități printr-un sediu permanent într-un alt stat calculează rezultatul fiscal la nivelul întregii societăți, potrivit dispozițiilor titlului II din Codul fiscal. În scopul acordării creditului fiscal aferent unui sediu permanent contribuabilul calculează profitul impozabil și impozitul pe profit aferente aceluși sediu permanent, în conformitate cu reglementările fiscale din România.

(4) Documentul pe baza căruia se calculează deducerea din impozitul pe profit datorat în România, potrivit dispozițiilor acestui articol, este cel care atestă plata, confirmat de autoritatea fiscală străină. În cazul în care documentul pe baza căruia se calculează deducerea din impozitul pe profit datorat în România este prezentat după depunerea la autoritățile fiscale a declarației privind impozitul pe profit, creditul fiscal se acordă pentru anul la care se referă, prin depunerea, în acest sens, a unei declarații rectificative.

(5) Limitarea prevăzută la art. 39 alin. (6) din Codul fiscal va fi calculată separat pentru fiecare sursă de venit. În scopul aplicării acestei prevederi, toate veniturile persoanei juridice române a căror sursă se află în aceeași țară străină vor fi considerate ca având aceeași sursă.

(6) Exemplu: un contribuabil desfășoară activități atât în România, cât și în țara străină X unde realizează venituri printr-un sediu permanent, precum și din alte surse, în mod independent de sediul permanent. Contribuabilul aplică prevederile convenției de evitare a dublei impunerii, iar respectiva convenție prevede ca metodă de evitare a dublei impunerii metoda creditului. Sumele au fost transformate în lei prin utilizarea cursului valutar mediu anual, comunicat de Banca Națională a României.

Pentru activitatea desfășurată în țara străină X situația este următoarea:

Pentru sediul permanent:

– profitul impozabil aferent anului 2016, conform regulilor din țara străină X, este de 100.000 lei;

– impozitul pe profit pentru anul 2016, conform regulilor din țara străină X, este de 30.000 lei, cota de impozit fiind de 30%;

– profitul impozabil aferent anului 2016, conform regulilor din legea română, este de 80.000 lei, deoarece legislația română privind impozitul pe profit permite deducerea unor cheltuieli care nu sunt deductibile în țara străină X;

– impozitul pe profit pentru anul 2016, conform prevederilor din legea română, este de 12.800 lei, cota de impozit fiind de 16%;

Alte venituri realizate din țara X:

– venituri din dobânzi: 10.000 lei;

– impozit de 10% cu reținere la sursă pentru veniturile din dobânzi: 1.000 lei.

Pentru activitatea desfășurată atât în România, cât și în țara străină X situația este următoarea:

– profitul impozabil aferent anului 2016, conform regulilor din legea română, este de 1.000.000 lei, respectiv 80.000 lei profit impozabil al sediului permanent și 920.000 lei profit impozabil pentru activitatea din România;

– impozitul pe profit pentru anul 2016, conform regulilor din legea română, este de 160.000 lei, cota de impozit fiind de 16%.

Potrivit situației prezentate mai sus, suma maximă reprezentând creditul fiscal extern ce i se poate acorda contribuabilului este de 13.800 lei, respectiv 12.800 lei impozit pe profit plus 1.000 lei impozit cu reținere la sursă.

Deoarece impozitul plătit în străinătate în sumă de 31.000 lei este mai mare decât limita maximă de 13.800 lei care poate fi acordată sub forma creditului fiscal extern, contribuabilul va putea scădea din impozitul pe profitul întregii activități suma de 13.800 lei.

(7) Când o persoană juridică rezidentă în România obține venituri/profituri care în conformitate cu prevederile convenției de evitare a dublei impuneri încheiate de România cu statul străin sunt supuse impozitării în statul străin, pentru evitarea dublei impuneri se va aplica metoda prevăzută în convenție, respectiv metoda creditului sau metoda scutirii, după caz.

(8) Când o persoană juridică rezidentă în România realizează profituri dintr-un stat străin prin intermediul unui sediu permanent care, potrivit prevederilor convenției de evitare a dublei impuneri încheiate de România cu un alt stat, pot fi impuse în celălalt stat, iar respectiva convenție prevede ca metodă de evitare a dublei impuneri "metoda scutirii", profiturile vor fi scutite de impozit pe profit în România. Aceste profituri sunt scutite de impozit pe profit dacă se prezintă documentul justificativ, eliberat de autoritatea competentă a statului străin, care atestă impozitul plătit în străinătate. În scopul aplicării "metodei scutirii", pentru determinarea rezultatului fiscal la nivelul persoanei juridice române, veniturile și cheltuielile înregistrate prin intermediul sediului permanent reprezintă venituri neimpozabile, potrivit art. 23 lit. n) din Codul fiscal, respectiv cheltuieli nedeductibile potrivit art. 25 alin. (4) lit. e) din Codul fiscal.

ART. 40

Pierderi fiscale externe

Orice pierdere realizată printr-un sediu permanent situat într-un stat care nu este stat membru al Uniunii Europene, al Asociației Europene a Liberului Schimb sau situat într-un stat cu care România nu are încheiată o convenție de evitare a dublei impuneri este deductibilă doar din veniturile obținute de sediul permanent respectiv. În acest caz, pierderile realizate printr-un sediu permanent se deduc numai din aceste venituri, separat, pe fiecare sursă de venit. Pierderile neacoperite se raportează și se recuperează în următorii 5 ani fiscali consecutivi.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

SECȚIUNEA a 4-a

Pierderi fiscale externe

40. Potrivit art. 40 din Codul fiscal, pierderile realizate din activitatea desfășurată printr-un sediu permanent situat într-un stat care nu este stat membru al Uniunii Europene, al Asociației Europene a Liberului Schimb sau situat într-un stat cu care România nu are încheiată o convenție de evitare a dublei impuneri se recuperează numai din profitul impozabil realizat de acel sediu permanent. În sensul aplicării acestei prevederi, prin sursă de venit se înțelege țara în care este situat sediul permanent. Recuperarea pierderii se va realiza conform normelor

prevăzute pentru aplicarea art. 31 din Codul fiscal, în următorii 5 ani fiscali consecutivi.

CAP. III¹

Norme împotriva practicilor de evitare a obligațiilor fiscale care au incidență directă asupra funcționării pieței interne

(la 01-01-2018 Titlul II a fost completat de Punctul 5, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

ART. 40¹

Definiții specifice

În sensul prezentului capitol, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

1. costurile îndatorării - cheltuiala reprezentând dobânda aferentă tuturor formelor de datorii, alte costuri echivalente din punct de vedere economic cu dobânzile, inclusiv alte cheltuieli suportate în legătură cu obținerea de finanțare potrivit reglementărilor legale în vigoare, cum ar fi, dar fără a se limita la acestea: plăți în cadrul împrumuturilor cu participare la profit, dobânzi imputate la instrumente cum ar fi obligațiunile convertibile și obligațiunile cu cupon zero, sume în cadrul unor mecanisme de finanțare alternative cum ar fi «finanțele islamice», costul de finanțare al plăților de leasing financiar, dobânda capitalizată inclusă în valoarea contabilă a unui activ aferent sau amortizarea dobânzii capitalizate, sume calculate pe baza unui randament al finanțării în temeiul normelor privind prețurile de transfer acolo unde este cazul, dobânzi noționale în cadrul unor instrumente financiare derivate sau al unor acorduri de acoperire a riscului aferente împrumuturilor unei entități, anumite câștiguri și pierderi generate de diferențele de curs valutar la împrumuturi și instrumente legate de obținerea de finanțare, comisioane de garantare pentru mecanisme de finanțare, comisioane de intermediere și costuri similare aferente împrumuturilor de fonduri;

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

(1) În aplicarea prevederilor art. 40¹ pct. 1 din Codul fiscal, pierderile generate de diferențele de curs valutar la împrumuturi și instrumente legate de obținerea de finanțare se determină ca diferență între cheltuielile din diferențe de curs valutar/cheltuielile financiare în cazul celor cu decontare în funcție de cursul unei valute, rezultate din evaluarea sau decontarea acestora, și veniturile din diferențe de curs valutar/veniturile financiare aferente.

2. costurile excedentare ale îndatorării - suma cu care costurile îndatorării unui contribuabil depășesc veniturile din dobânzi și alte venituri echivalente din punct de vedere economic pe care le primește contribuabilul;

3. perioadă fiscală - perioada impozabilă stabilită potrivit prevederilor art. 16;

4. întreprindere asociată - oricare dintre următoarele situații:

a) o entitate în care contribuabilul deține direct sau indirect o participație, și anume drepturi de vot sau dețineri de capital în proporție de 25% sau mai mult, sau are dreptul să primească 25% sau mai mult din profitul entității respective;

b) o persoană fizică sau o entitate care deține direct sau indirect o participație, și anume drepturi de vot sau dețineri de capital în proporție de 25% sau mai mult într-un contribuabil, sau are dreptul să primească 25% sau mai mult din profitul contribuabilului;

c) în cazul în care o persoană fizică sau o entitate deține direct sau indirect o participație de 25% sau mai mult într-un contribuabil și în una sau mai multe entități, toate entitățile în cauză, inclusiv contribuabilul, sunt considerate întreprinderi asociate;

4¹. în sensul art. 40⁶ și 40⁷:

a) în cazul în care tratamentul neuniform decurge din situațiile prevăzute de pct. 11 al prezentului articol lit. a) subpct. (ii)-(v) sau dintr-o dublă deducere și, respectiv, în cazul în care este necesară o ajustare în temeiul art. 40⁶ alin. (3) sau al art. 40⁷, definiția întreprinderii asociate se modifică astfel încât procentul impus de 25% să fie înlocuit cu un procent impus de 50%;

b) o persoană care acționează împreună cu o altă persoană în ceea ce privește drepturile de vot sau proprietatea asupra capitalului unei entități este considerată deținătoare a unei participații în ceea ce privește toate drepturile de vot în cadrul entității respective sau proprietatea asupra capitalului entității respective care sunt deținute de cealaltă persoană;

c) o întreprindere asociată înseamnă, de asemenea, o entitate care face parte din același grup consolidat în scopuri de contabilitate financiară ca și contribuabilul, o întreprindere în care contribuabilul are o influență semnificativă asupra conducerii sau o întreprindere care are o influență semnificativă asupra conducerii contribuabilului;

(la 03-02-2020 Articolul 40¹ din Capitolul III¹ , Titlul II a fost completat de Punctul 3, Articolul I din ORDONANȚA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 72 din 31 ianuarie 2020)

5. întreprindere financiară - oricare dintre următoarele entități:

a) o instituție de credit sau o întreprindere de investiții, potrivit art. 7 alin. (1¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, și art. 2 alin. (1) pct. 10 din Legea nr. 24/2017 privind emitenții de instrumente financiare și operațiuni de piață, sau un administrator de fonduri de investiții alternative, astfel cum este definit la art. 3 pct. 2 din Legea nr. 74/2015 privind administratorii de fonduri de investiții alternative, cu modificările și completările ulterioare, sau o societate de administrare a unui organism de plasament colectiv în valori mobiliare, astfel cum este definită la art. 4 alin. (1) și art. 5 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 32/2012 privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare și societățile de administrare a investițiilor, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 297/2004 privind piața de capital, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 10/2015, cu modificările ulterioare;

b) o întreprindere de asigurare, definită ca fiind un asigurător potrivit art. 1 alin. (2) pct. 3 din Legea nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare, cu modificările ulterioare;

c) o întreprindere de reasigurare, definită ca fiind un reasigurător potrivit art. 1 alin. (2) pct. 45 din Legea nr. 237/2015, cu modificările ulterioare;

d) un administrator de pensii, astfel cum este definit la art. 2 alin. (1) pct. 8 din Legea nr. 411/2004 privind fondurile de pensii administrate privat, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

f) un fond de investiții alternative (FIA) administrat de un AFIA, astfel cum este definit la art. 3 pct. 20-22 din Legea nr. 74/2015 privind administratorii de fonduri de investiții alternative, cu modificările ulterioare;

g) un organism de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM), astfel cum este definit la art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 32/2012, cu modificările ulterioare;

h) o contraparte centrală, astfel cum este definită la art. 2 pct. 1 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului;

i) un depozitar central de titluri de valoare, astfel cum este definit la art. 2 alin. (1) pct. 1 din Regulamentul (UE) nr. 909/2014 al Parlamentului European și al Consiliului;

6. stat membru - are înțelesul dat la art. 24 alin. (5) lit. a);

7. stat terț - are înțelesul dat la art. 24 alin. (5) lit. c);

8. transferul de active - operațiunea prin care România pierde dreptul de a impozita activele transferate, în timp ce activele rămân în proprietatea legală sau economică a aceluiași contribuabil;

9. transferul rezidenței fiscale - operațiunea prin care contribuabilul nu mai are rezidența fiscală în România și dobândește rezidență fiscală în alt stat membru sau într-un stat terț;

10. transferul unei activități economice desfășurate printr-un sediu permanent - operațiunea prin care contribuabilul nu mai are prezență fiscală în România și dobândește o astfel de prezență în alt stat membru sau într-un stat terț, fără să dobândească rezidență fiscală în acel stat membru sau stat terț.

11. tratament neuniform al elementelor hibride - o situație care implică un contribuabil sau o entitate, în ceea ce privește art. 40⁶ alin. (3), și conduce la un tratament neuniform de deducere fără includere sau de dublă deducere; în înțelesul acestei definiții se au în vedere următoarele:

a) deducerea fără includere apare atunci când:

(i) plata este efectuată în temeiul unui instrument financiar și aceasta nu urmează să fie inclusă într-o perioadă de timp rezonabilă, iar tratamentul neuniform poate fi pus pe seama diferențelor în ceea ce privește calificarea instrumentului sau a plății respective. În sensul prezentului subpunct, o plată efectuată în temeiul unui instrument financiar este tratată ca fiind inclusă în venit într-un interval de timp rezonabil, în cazul în care acea plată este inclusă de către jurisdicția plătitorului într-o perioadă fiscală care debutează în termen de 12 luni de la sfârșitul perioadei fiscale a plătitorului sau este rezonabil să se prevadă că plata va fi inclusă de către jurisdicția beneficiarului plății într-o perioadă fiscală viitoare, iar condițiile plății sunt cele preconizate a fi convenite între întreprinderi independente;

(ii) plata este efectuată către o entitate hibridă, iar tratamentul neuniform este rezultatul unor diferențe privind alocarea plăților efectuate către entitatea hibridă în temeiul legislației jurisdicției în care entitatea hibridă este stabilită sau înregistrată și al legislației jurisdicției oricărei persoane care participă la entitatea hibridă respectivă;

(iii) plata este efectuată către o entitate cu unul sau mai multe sedii permanente, iar tratamentul neuniform este rezultatul unor diferențe privind alocarea plăților între sediul central și sediul permanent sau între două sau mai multe sedii permanente ale aceleiași entități în temeiul legislației jurisdicției în care își desfășoară activitatea entitatea respectivă;

(iv) plata este efectuată către un sediu permanent ignorat;

(v) plata este efectuată de către o entitate hibridă, iar tratamentul neuniform este rezultatul faptului că plata este ignorată în temeiul legislației din jurisdicția beneficiarului plății;

(vi) plata este o plată preconizată între sediul central și sediul permanent sau între două sau mai multe sedii permanente, iar tratamentul neuniform este rezultatul faptului că plata este ignorată în temeiul legislației din jurisdicția beneficiarului plății;

b) o plată reprezentând randamentul aferent unui instrument financiar transferat nu conduce la un tratament neuniform al elementelor hibride în conformitate cu lit. a) subpct. (i), în cazul în care plata este efectuată de un comerciant financiar în cadrul unui transfer hibrid pe piața reglementată, cu condiția ca jurisdicția plătitorului să impună comerciantului financiar includerea tuturor sumelor încasate în legătură cu instrumentul financiar transferat;

c) un tratament neuniform apare numai în temeiul lit. a) subpct. (v) și (vi), precum și dintr-o dublă deducere, în măsura în care jurisdicția plătitorului permite ca deducerea să fie compensată cu o sumă care nu reprezintă venituri cu dublă includere;

d) un tratament neuniform nu este considerat tratament neuniform al unor elemente hibride, cu excepția cazului în care apare între întreprinderi asociate, între un contribuabil și o întreprindere asociată, între sediul central și sediul permanent, între două sau mai multe sedii permanente ale aceleiași entități sau în cadrul unui acord structurat;

e) în sensul pct. 11 al art. 40¹, art. 40⁶, art. 40⁷, precum și al art. 40⁸, se utilizează termenii și expresiile următoare:

(i) tratament neuniform - o dublă deducere sau o deducere fără includere;

(ii) dublă deducere - o deducere a aceleiași plăți sau a acelorași cheltuieli sau pierderi în jurisdicția în care își are originea plata, sunt suportate cheltuielile sau sunt suferite pierderile, în jurisdicția plătitorului, precum și într-o altă jurisdicție, respectiv jurisdicția investitorului. În cazul unei plăți efectuate de către o entitate hibridă sau un sediu permanent, jurisdicția plătitorului este jurisdicția în care își are sediul sau se situează entitatea hibridă sau sediul permanent;

(iii) deducere fără includere - deducerea unei plăți sau a unei plăți preconizate între sediul principal și sediul permanent sau între două sau mai multe sedii permanente în orice jurisdicție în care plata sau plata preconizată este tratată ca efectuată, în jurisdicția plătitorului fără o includere corespunzătoare în scopuri fiscale a aceleiași plăți sau plăți preconizate, în jurisdicția beneficiarului plății. Jurisdicția beneficiarului plății este orice jurisdicție în care plata sau plata preconizată este primită sau tratată ca fiind primită în conformitate cu legislația oricărei alte jurisdicții;

(iv) deducere - suma care este tratată ca deductibilă din rezultatul fiscal/venitul impozabil în temeiul legislației din jurisdicția plătitorului sau a investitorului. Deducerea/Deductibilitatea pentru o plată înseamnă că, după o determinare corespunzătoare a caracterului și a modului de tratare a plății în conformitate cu legislația din jurisdicția plătitorului, plata este luată în considerare ca o deducere sau o scutire fiscală echivalentă de impozit în temeiul legislației acestei jurisdicții atunci când se calculează venitul net al contribuabilului;

(v) includere - suma luată în considerare la calcularea rezultatului fiscal/venitului impozabil în temeiul legislației din jurisdicția beneficiarului plății. O plată în temeiul unui instrument financiar nu ar trebui tratată ca inclusă în măsura în care plata se califică pentru orice avantaj fiscal exclusiv datorită modului în care plata se califică în temeiul legislației din jurisdicția beneficiarului plății;

(vi) venituri cu dublă includere - orice element de venit care este inclus atât în temeiul prezentului titlu, cât și în temeiul legislației celeilalte jurisdicții implicate în apariția tratamentului neuniform;

(vii) instrument financiar - orice instrument, în măsura în care generează rentabilitate financiară sau o rentabilitate a capitalurilor proprii, care este impozitată pe baza normelor de impozitare a datoriei, participației sau instrumentelor financiare derivate în conformitate cu legislația din jurisdicția beneficiarului plății sau din cea a plătitorului și include un transfer hibrid;

(viii) transfer hibrid - orice acord referitor la transferul unui instrument financiar, în cazul în care randamentul aferent instrumentului financiar transferat este tratat în scopuri fiscale ca fiind obținut simultan de mai mult de una dintre părțile la acordul respectiv;

(ix) avantaj fiscal - o scutire fiscală, o reducere a cotei de impozitare sau orice tip de credit/rambursare fiscală, altul decât un credit fiscal pentru impozitul reținut la sursă;

(x) entitate hibridă - orice entitate sau acord care este considerată/considerat ca fiind o entitate impozabilă în temeiul legislației existente dintr-o jurisdicție și ale cărei/cărui venituri sau cheltuieli sunt tratate ca venituri sau cheltuieli ale uneia sau mai multor altor persoane în temeiul legislației dintr-o altă jurisdicție;

(xi) persoană - o persoană fizică sau o entitate;

(xii) sediu permanent ignorat - orice entitate care este tratată ca dând naștere unui sediu permanent în temeiul legislației din jurisdicția în care se află sediul social și care nu este tratată ca dând naștere unui sediu permanent în temeiul legislației din cealaltă jurisdicție;

(xiii) comerciant financiar - o persoană sau o entitate care desfășoară activitatea de cumpărare și vânzare de instrumente financiare, în mod regulat și în nume propriu, cu scop lucrativ;

(xiv) transfer hibrid pe piața reglementată - orice transfer hibrid încheiat de un comerciant financiar în cursul activității uzuale desfășurate, și nu ca parte a unui acord structurat;

(la 03-02-2020 Articolul 40¹ din Capitolul III¹ , Titlul II a fost completat de Punctul 4, Articolul I din ORDONANȚA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 72 din 31 ianuarie 2020)

12. grup consolidat în scopuri de contabilitate financiară - un grup compus din toate entitățile care sunt incluse în totalitate în situațiile financiare consolidate întocmite în conformitate cu standardele internaționale de raportare financiară sau cu sistemul național de raportare financiară al unui stat membru;

(la 03-02-2020 Articolul 40¹ din Capitolul III¹ , Titlul II a fost completat de Punctul 4, Articolul I din ORDONANȚA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 72 din 31 ianuarie 2020)

13. acord structurat - orice acord care implică un tratament neuniform al elementelor hibride în care prețul tratamentului neuniform este fixat în clauzele acordului sau un acord care a fost conceput pentru a avea ca rezultat un tratament neuniform al elementelor hibride, cu excepția cazului în care nu s-ar fi putut aștepta în mod rezonabil ca respectivul contribuabil sau o întreprindere asociată să aibă cunoștința de tratament neuniform și acesta/aceasta nu a beneficiat de o parte din valoarea avantajului fiscal rezultat din tratamentul neuniform al elementelor hibride.

(la 03-02-2020 Articolul 40¹ din Capitolul III¹ , Titlul II a fost completat de Punctul 4, Articolul I din ORDONANȚA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 72 din 31 ianuarie 2020)

(la 01-01-2018 Capitolul III¹ din Titlul II a fost completat de Punctul 5, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

ART. 40²

Reguli privind limitarea deductibilității dobânzii și a altor costuri echivalente dobânzii din punct de vedere economic

(1) În sensul prezentului articol, diferența dintre costurile excedentare ale îndatorării, astfel cum sunt definite potrivit art. 40¹ pct. 2, și plafonul deductibil prevăzut la alin. (4) este dedusă limitat în perioada fiscală în care este suportată, până la nivelul a 30% din baza de calcul stabilită conform algoritmului prevăzut la alin. (2).

(la 20-01-2019 Alineatul (1) din Articolul 40² , Capitolul III¹ , Titlul II a fost modificat de Punctul 1⁴, Punctul 1, Articolul I din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019)

Potrivit literei c) a art. VI din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019, articolul I punctul 1 din lege cu referire la articolul I punctul 1⁴ [din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018] se aplică începând cu 1 ianuarie 2019, respectiv cu prima zi a anului fiscal modificat care începe ulterior datei de 1 ianuarie 2019.

(2) Baza de calcul utilizată pentru stabilirea costurilor excedentare ale îndatorării, deductibile la calculul rezultatului fiscal, o reprezintă diferența dintre veniturile și cheltuielile înregistrate conform reglementărilor contabile aplicabile, în perioada fiscală de referință, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile cu impozitul pe profit, costurile excedentare ale îndatorării, precum și sumele deductibile reprezentând amortizarea fiscală, determinate potrivit art. 28.

(3) În condițiile în care baza de calcul are o valoare negativă sau egală cu zero, diferența dintre costurile excedentare ale îndatorării și plafonul deductibil prevăzut la alin. (4) este nedeductibilă în perioada fiscală de referință și se reportează potrivit alin. (7).

(la 20-01-2019 Alineatul (3) din Articolul 40² , Capitolul III¹ , Titlul II a fost modificat de Punctul 1⁴, Punctul 1, Articolul I din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019)

Potrivit literei c) a art. VI din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019, articolul I punctul 1 din lege cu referire la articolul I punctul 1⁴ [din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018] se aplică începând cu 1 ianuarie 2019, respectiv cu prima zi a anului fiscal modificat care începe ulterior datei de 1 ianuarie 2019.

(4) Contribuabilul are dreptul de a deduce, într-o perioadă fiscală, costurile excedentare ale îndatorării până la plafonul deductibil reprezentat de echivalentul în lei al sumei de 1.000.000 euro calculat la cursul de schimb comunicat de Banca Națională a României valabil pentru ultima zi a trimestrului/anului fiscal, după caz.

(la 20-01-2019 Alineatul (4) din Articolul 40² , Capitolul III¹ , Titlul II a fost modificat de Punctul 1⁴, Punctul 1, Articolul I din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019)

Potrivit literei c) a art. VI din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019, articolul I punctul 1 din lege cu referire la articolul I punctul 1⁴ [din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018] se aplică începând cu 1 ianuarie 2019, respectiv cu prima zi a anului fiscal modificat care începe ulterior datei de 1 ianuarie 2019.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

(2) *În aplicarea prevederilor art. 40² alin. (4) din Codul fiscal, în cazul contribuabililor care calculează, declară și plătesc impozitul pe profit trimestrial, cursul de schimb utilizat pentru determinarea plafonului deductibil reprezentând echivalentul în lei al sumei de 200.000 euro se actualizează în funcție de cursul de schimb comunicat de Banca Națională a României pentru ultima zi a fiecărui trimestru și pentru ultima zi a anului fiscal.*

(5) Prin excepție de la alin. (1) și (4), în cazul în care contribuabilul este o entitate independentă, în sensul că nu face parte dintr-un grup consolidat în scopuri de contabilitate financiară, și nu are nicio întreprindere asociată și niciun sediu permanent, acesta deduce integral costurile excedentare ale îndatorării, în perioada fiscală în care acestea sunt suportate.

(6) Se exclud din domeniul de aplicare al alin. (1) și (4) costurile excedentare ale îndatorării rezultate din împrumuturi utilizate pentru finanțarea unui proiect de infrastructură publică pe termen lung care are scopul de a furniza, de a îmbunătăți, de a opera și/sau de a menține un activ de mari dimensiuni, considerat a fi de interes public general, dacă operatorii de proiect sunt înregistrați în Uniunea Europeană, iar costurile îndatorării, activele utilizate în scopul proiectului

și veniturile înregistrate de operatorii de proiect provin din/sunt în Uniunea Europeană. Excluderea ia în considerare atât veniturile din dobânzi și alte venituri echivalente din punct de vedere economic dobânzilor, cât și cheltuielile reprezentând dobânzi și alte costuri echivalente dobânzii din punct de vedere economic, aferente unor proiecte de infrastructură publică pe termen lung.

(7) Costurile excedentare ale îndatorării care nu pot fi deduse în perioada fiscală de calcul în conformitate cu alin. (1) se reportează, fără limită de timp, în anii fiscali următori în aceleași condiții de deducere, conform prezentului articol. Dreptul de reportare al contribuabililor care își încetează existența ca efect al unei operațiuni de fuziune sau divizare se transferă contribuabililor nou-înființați, respectiv celor care preiau patrimoniul societății absorbite sau divizate, după caz, proporțional cu activele transferate persoanelor juridice beneficiare, potrivit proiectului de fuziune/divizare. Dreptul de reportare al contribuabililor care nu își încetează existența ca efect al unei operațiuni de desprindere a unei părți din patrimoniul acestora, transferată ca întreg, se împarte între acești contribuabili și cei care preiau parțial patrimoniul societății cedente, după caz, proporțional cu activele transferate persoanelor juridice beneficiare, potrivit proiectului de divizare, respectiv cu cele menținute de persoana juridică cedentă.

(la 20-01-2019 Alineatul (7) din Articolul 40² , Capitolul III¹ , Titlul II a fost modificat de Punctul 1⁴, Punctul 1, Articolul I din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019)

Potrivit literei c) a art. VI din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019, articolul I punctul 1 din lege cu referire la articolul I punctul 1⁴ [din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018] se aplică începând cu 1 ianuarie 2019, respectiv cu prima zi a anului fiscal modificat care începe ulterior datei de 1 ianuarie 2019.

(8) Pentru contribuabilii care intră sub incidența prevederilor alin. (1) și (4), prin excepție de la art. 7 pct. 44 și 45, valoarea fiscală a activelor nu include costuri de dobândă și alte costuri echivalente dobânzii din punct de vedere economic.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

(4) În aplicarea prevederilor art. 40² alin. (8) din Codul fiscal, excepția de la art. 7 pct. 44 și 45 din Codul fiscal se aplică pentru activele produse și/sau achiziționate după data de 1 ianuarie 2018.

(9) Regulile prevăzute de prezentul articol sunt aplicabile și dobânzilor și pierderilor nete din diferențe de curs valutar, reportate potrivit prevederilor art. 27, prevederi în vigoare până la data de 31 decembrie 2017 inclusiv. În cazul entităților independente prevăzute la alin. (5), dobânzile și pierderile nete din diferențe de curs valutar, reportate potrivit prevederilor art. 27 în vigoare până la data de 31 decembrie 2017 inclusiv, sunt integral deductibile.

(la 01-01-2018 Capitolul III¹ din Titlul II a fost completat de Punctul 5, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

(3) În cazul contribuabililor care intră sub incidența art. 16 alin. (5), (5¹), (5²) și (6) din Codul fiscal, pentru determinarea rezultatului fiscal al anului fiscal care cuprinde atât perioade din anul 2017, cât și din anul 2018, se au în vedere următoarele:

a) pentru determinarea nivelului deductibil al cheltuielilor cu dobânzile și a pierderii nete din diferențe de curs valutar, înregistrate până la data de 31 decembrie 2017, inclusiv, se aplică prevederile art. 27 din Codul fiscal, în vigoare până la data de 31 decembrie 2017, inclusiv; în acest scop se iau în considerare veniturile, cheltuielile, precum și alte elemente necesare pentru determinarea gradului de îndatorare aferente perioadei cuprinse între începutul anului fiscal respectiv și 31 decembrie 2017;

b) pentru determinarea nivelului deductibil al dobânzii și a altor costuri echivalente dobânzii din punct de vedere economic, în conformitate cu prevederile art. 40² din Codul fiscal, în vigoare începând cu 1 ianuarie 2018, se iau în considerare veniturile, cheltuielile, precum și alte elemente aferente perioadei cuprinse între 1 ianuarie 2018 și sfârșitul anului fiscal respectiv.

(5) Exemplu privind aplicarea art. 40² din Codul fiscal:

Societățile A și B sunt asociate în sensul că societatea A deține direct 50% din capitalul societății B. Societatea A acordă un împrumut societății B, în sumă de 500.000.000 lei, pentru finanțarea activității acesteia. Societatea B calculează, declară și plătește impozitul pe profit trimestrial. Cursul de schimb comunicat de Banca Națională a României pentru ultima zi a anului fiscal este 4,6 lei/euro.

Societatea B prezintă următoarea situație, la sfârșitul anului fiscal:

-lei-	
Veniturile înregistrate conform reglementărilor contabile aplicabile, din care:	= 200.000.000
- venituri din dobânzi	150.000
Cheltuielile înregistrate conform reglementărilor contabile aplicabile, din care:	= 180.000.000
- cheltuieli cu dobânzile	25.000.000
Veniturile neimpozabile	= 200.000
Cheltuiala cu impozitul pe profit	= 3.200.000

Cost excedentar al îndatorării (25.000.000 - 150.000)	=	24.850.000
Amortizare fiscală	=	300.000

Pentru determinarea nivelului deductibil al cheltuielilor cu dobânzile la societatea B se parcurg următoarele etape:

a) Potrivit art. 40¹ pct. 2 din Codul fiscal, costurile excedentare ale îndatorării reprezintă suma cu care costurile îndatorării unui contribuabil depășesc veniturile din dobânzi și alte venituri echivalente dobânzilor din punct de vedere economic pe care le primește contribuabilul.

Astfel, în cazul prezentat, costul excedentar al îndatorării este:

$$25.000.000 - 150.000 = 24.850.000 \text{ lei}$$

b) Potrivit art. 40², alin. (1) din Codul fiscal, costurile excedentare ale îndatorării, care depășesc plafonul deductibil reprezentând echivalentul în lei al sumei de 200.000 euro, sunt deduse limitat în perioada fiscală în care sunt suportate, până la nivelul a 10% din baza de calcul stabilită conform algoritmului prevăzut la art. 40² alin. (2) din Codul fiscal.

Astfel, costul excedentar al îndatorării în sumă de 24.850.000 lei este deductibil până la plafonul reprezentat de echivalentul în lei al sumei de 200.000 euro, respectiv până la suma de 920.000 lei utilizând cursul de schimb de 4,6 lei/euro.

Prin urmare:

- suma de 920.000 lei este deductibilă integral și
- partea din costul excedentar al îndatorării de 24.850.000 lei, ce depășește plafonul de 920.000 lei, respectiv suma de 23.930.000 lei, este dedusă limitat până la nivelul a 10% din baza de calcul, stabilită potrivit legii.

Potrivit art. 40² alin. (2) din Codul fiscal
baza de calcul este:

Baza de calcul = Venituri – Cheltuieli – Venituri neimpozabile + Cheltuielile cu impozitul pe profit + Costurile excedentare ale îndatorării + Amortizare fiscală

$$\text{Baza de calcul} = 200.000.000 - 180.000.000 - 200.000 + 3.200.000 + 24.850.000 + 300.000 = 48.150.000 \text{ lei}$$

Se determină nivelul de deducere al costului excedentar în funcție de baza de calcul, astfel:

$$48.150.000 \times 10\% = 4.815.000 \text{ lei}$$

Întrucât partea din costul excedentar al îndatorării rămasă după scăderea plafonului deductibil în sumă de 23.930.000 lei este peste limita de 4.815.000 lei, în perioada de calcul, costul excedentar al îndatorării deductibil este 4.815.000 lei.

Diferența dintre 23.930.000 lei și 4.815.000 lei, respectiv suma de 19.115.000 lei, se reportează pentru perioada următoare, fiind dedusă prin aplicarea aceleiași reguli de calcul.

ART. 40³

Regimul fiscal al transferurilor de active, de rezidență fiscală și/sau de activitate economică desfășurată printr-un sediu permanent pentru care România pierde dreptul de impozitare

(1) Pentru transferurile de active, de rezidență fiscală și/sau de activitate economică desfășurată printr-un sediu permanent, așa cum sunt definite la pct. 8, 9 și 10 ale art. 40¹, contribuabilul este supus impozitului pe profit, în conformitate cu următoarele reguli:

a) se determină diferența între valoarea de piață a activelor, potrivit alin. (10), transferate într-o perioadă impozabilă și valoarea lor fiscală, potrivit art. 7 pct. 44 și 45;

b) în cazul în care diferența calculată potrivit lit. a) reprezintă un câștig, asupra acestuia se aplică cota prevăzută la art. 17;

c) în cazul în care diferența calculată potrivit lit. a) reprezintă o pierdere, aceasta se recuperează din câștigurile rezultate din operațiuni de aceeași natură, potrivit modalității de recuperare prevăzute de art. 31.

(2) Impozitul calculat potrivit alin. (1) se declară și se plătește, pentru perioada fiscală de referință, potrivit prevederilor art. 41 și 42.

(3) Prezentul articol se aplică în următoarele situații:

a) contribuabilul transferă active de la sediul central din România la sediul său permanent dintr-un alt stat membru sau dintr-un stat terț, în măsura în care, ca urmare a transferului, România pierde dreptul de a impozita activele transferate;

b) contribuabilul transferă active de la sediul permanent din România la sediul central sau la un alt sediu permanent dintr-un alt stat membru sau dintr-un stat terț, în măsura în care, ca urmare a transferului, România pierde dreptul de a impozita activele transferate;

c) contribuabilul își transferă rezidența fiscală din România într-un alt stat membru sau într-un stat terț, cu excepția acelor active care rămân legate efectiv de un sediu permanent în România;

d) contribuabilul transferă activitatea economică desfășurată în România printr-un sediu permanent către un alt stat membru sau către un stat terț, în măsura în care, ca urmare a transferului, România pierde dreptul de a impozita activele transferate.

(4) Contribuabilul care aplică regulile de la alin. (1)-(3) beneficiază de dreptul de eșalonare la plată pentru acest impozit, prin achitarea în tranșe pe parcursul a cinci ani, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute de Codul de procedură fiscală și dacă se află în oricare dintre următoarele situații:

a) transferă active de la sediul central din România la sediul său permanent dintr-un alt stat membru sau dintr-un stat terț care este parte la Acordul privind Spațiul Economic European, denumit în continuare Acordul privind SEE, iar, ca urmare a transferului, România pierde dreptul de a impozita activele transferate;

b) transferă active de la sediul permanent din România la sediul central sau la un alt sediu permanent dintr-un alt stat membru sau dintr-un stat terț care este parte la Acordul privind SEE, iar, ca urmare a transferului, România pierde dreptul de a impozita activele transferate;

c) transferă rezidența fiscală din România într-un alt stat membru sau într-un stat terț care este parte la Acordul privind SEE, cu excepția acelor active care rămân legate efectiv de un sediu permanent în România;

d) transferă activitatea economică desfășurată în România printr-un sediu permanent către un alt stat membru sau către un stat terț care este parte la Acordul privind SEE, în măsura în care, ca urmare a transferului, România pierde dreptul de a impozita activele transferate.

(5) Prevederile alin. (4) se aplică în ceea ce privește statele terțe care sunt parte la Acordul privind SEE dacă acestea au încheiat un acord cu România sau cu Uniunea Europeană referitor la asistența reciprocă în materie de recuperare a creanțelor fiscale, echivalentă cu asistența reciprocă prevăzută în Directiva 2010/24/UE a Consiliului, ale cărei prevederi sunt transpuse în cadrul capitolului II «Asistența reciprocă în materie de recuperare a creanțelor legate de taxe, impozite, drepturi și alte măsuri» al titlului X «Aspecte internaționale» din Codul de procedură fiscală .

(6) Eșalonarea la plată acordată potrivit alin. (4) își pierde valabilitatea, pe lângă cazurile prevăzute în Codul de procedură fiscală, și în următoarele cazuri:

a) activele transferate sau activitatea economică desfășurată printr-un sediu permanent sunt vândute sau sunt cedate în oricare alt mod;

b) activele transferate sunt ulterior retransferate într-un stat terț;

c) rezidența fiscală a contribuabilului sau activitatea economică transferată inițial din România la un sediu permanent dintr-un alt stat membru este ulterior retransferată într-un stat terț.

(7) Prevederile de la lit. b) și c) ale alin. (6) nu se aplică în ceea ce privește statele terțe care sunt părți la Acordul privind SEE dacă acestea au încheiat un acord cu România sau cu Uniunea Europeană referitor la asistența reciprocă în materie de recuperare a creanțelor fiscale, echivalentă cu asistența reciprocă prevăzută în Directiva 2010/24/UE a Consiliului, ale cărei prevederi au fost transpuse în cadrul capitolului II «Asistența reciprocă în materie de recuperare a creanțelor legate de taxe, impozite, drepturi și alte măsuri» al titlului X «Aspecte internaționale» din Codul de procedură fiscală .

(8) Dispozițiile alin. (4)-(6) se completează cu prevederile capitolului IV «Înlesniri la plată» din cadrul titlului VII «Colectarea creanțelor fiscale» din Codul de procedură fiscală .

(9) În cazul transferului activelor, al rezidenței fiscale sau al activității economice desfășurate printr-un sediu permanent, din alt stat membru în România, prin excepție de la art. 7 pct. 44 și 45, valoarea fiscală a acestor active, utilizată la determinarea rezultatului fiscal, este valoarea stabilită de către statul membru al contribuabilului sau al sediului permanent care a efectuat transferul în România, întrebuițată pentru calculul impozitului pe profit la momentul pierderii dreptului de impozitare de către celălalt stat membru, în afară de cazul în care această valoare nu reflectă valoarea de piață.

(10) În sensul alin. (1) și (9), prin valoare de piață se înțelege suma în schimbul căreia un activ poate fi transferat sau obligațiile reciproce pot fi stinse între cumpărători și vânzători independenți interesați, într-o tranzacție directă. Valoarea de piață se stabilește potrivit prevederilor art. 11.

(11) Sub condiția stabilirii faptului că activele transferate revin în termen de maximum 12 luni în România, prezentul articol nu se aplică transferurilor de active legate de: finanțarea prin

instrumente financiare sau constituite ca garanție, îndeplinirea anumitor cerințe prudențiale de capital sau de gestionare a lichidităților.

(la 01-01-2018 Capitolul III¹ din Titlul II a fost completat de Punctul 5, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

ART. 40⁴

Regula generală antiabuz

(1) În scopul calculării obligațiilor fiscale, nu se ia în considerare un demers sau o serie de demersuri care, având în vedere toate faptele și circumstanțele relevante, nu sunt oneste, fiind întreprinse cu scopul principal sau cu unul dintre scopurile principale de a obține un avantaj fiscal care contravine obiectului sau scopului urmărit prin prevederile fiscale aplicabile. Un demers poate cuprinde mai multe etape sau părți.

(2) În sensul alin. (1), un demers sau o serie de demersuri sunt considerate ca nefiind oneste în măsura în care nu sunt întreprinse din motive comerciale valabile care reflectă realitatea economică, astfel cum prevede art. 11.

(3) În cazul în care un demers sau o serie de demersuri nu este/sunt luat/luate în considerare în conformitate cu alin. (1), obligația fiscală se calculează în conformitate cu prezentul titlu.

(la 01-01-2018 Capitolul III¹ din Titlul II a fost completat de Punctul 5, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

ART. 40⁵

Reguli privind societățile străine controlate

(1) O entitate este considerată societate străină controlată și i se aplică prevederile prezentului articol, dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) contribuabilul, singur sau împreună cu întreprinderile sale asociate, deține o participație directă sau indirectă de mai mult de 50% din drepturile de vot sau deține direct sau indirect mai mult de 50% din capitalul entității sau are dreptul să primească mai mult de 50% din profiturile entității respective;

b) impozitul pe profit plătit efectiv pentru profiturile sale de către entitatea sau sediul permanent este mai mic decât diferența dintre impozitul pe profit care ar fi fost perceput de la entitate sau sediul permanent, calculat în conformitate cu prevederile prezentului titlu și impozitul pe profit plătit efectiv pentru profiturile sale de către entitate sau de către sediul permanent. În sensul prezentei litere, nu este luat în considerare sediul permanent al unei entități tratate ca societate străină controlată, în măsura în care sediul nu este supus impozitării sau este scutit de impozit în jurisdicția societății străine controlate respective.

(2) Prevederile prezentului articol se aplică și sediilor permanente din state membre/state terțe ale unui contribuabil plătitor de impozit pe profit, ale căror profituri nu sunt supuse impozitării sau sunt scutite de impozit în România.

(3) În cazul în care o entitate sau un sediu permanent este considerată/considerat societate străină controlată, potrivit prevederilor alin. (1), contribuabilul plătitor de impozit pe profit care o

controlează include în baza impozabilă veniturile nedistribuite ale entității care au provenit din următoarele:

- a) dobânzi sau orice alte venituri generate de active financiare;
- b) redevențe sau orice alte venituri generate de drepturi de proprietate intelectuală;
- c) dividende și venituri din transferul titlurilor de participare;
- d) venituri din leasing financiar;
- e) venituri din activități de asigurare, activități bancare sau alte activități financiare;
- f) venituri de la societăți care le obțin din bunuri și servicii cumpărate de la întreprinderi asociate și sunt vândute acestora fără nicio valoare economică adăugată sau cu o valoare adăugată mică.

(4) Prevederile alin. (3) nu se aplică în cazul în care societatea străină controlată își are rezidența fiscală sau este situată într-un stat membru/stat terț care este parte la Acordul privind SEE și desfășoară o activitate economică semnificativă, susținută de personal, echipamente, active și spații, astfel cum o demonstrează faptele și circumstanțele relevante.

(la 20-01-2019 Alineatul (4) din Articolul 40⁵ , Capitolul III¹ , Titlul II a fost modificat de Punctul 1⁵, Punctul 1, Articolul I din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019)

Potrivit literei c) a art. VI din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019, articolul I punctul 1 din lege cu referire la articolul I punctul 1⁵ [din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018] se aplică începând cu 1 ianuarie 2019, respectiv cu prima zi a anului fiscal modificat care începe ulterior datei de 1 ianuarie 2019.

(5) Nu sunt considerate societăți străine controlate în conformitate cu prevederile alin. (1) și (2) următoarele:

- a) entitatea sau sediul permanent, dacă aceasta/acesta înregistrează într-o perioadă fiscală venituri din categoriile prevăzute de alin. (3), reprezentând o treime sau mai puțin de o treime din totalul veniturilor înregistrate în perioada fiscală de calcul;
- b) întreprinderea financiară care înregistrează într-o perioadă fiscală venituri de natura celor prevăzute la alin. (3) care provin din operațiuni desfășurate cu contribuabilul român sau cu întreprinderile asociate ale acestuia, reprezentând o treime sau mai puțin de o treime din totalul veniturilor înregistrate de întreprinderea financiară.

(6) Veniturile prevăzute la alin. (3) se includ în baza impozabilă a contribuabilului plătitor de impozit pe profit, potrivit dispozițiilor prezentului titlu, proporțional cu participația contribuabilului în entitate, astfel cum este definită la alin. (1) lit. a).

(7) Veniturile prevăzute de alin. (3) se includ în baza impozabilă a contribuabilului, aferentă perioadei sale fiscale în cursul căreia se încheie perioada fiscală a entității controlate/sediului permanent.

(8) Pierderile fiscale înregistrate de un sediu permanent calificat, potrivit alin. (1) și (2), ca entitate străină controlată, urmează regimul instituit la art. 40.

(9) Pentru evitarea dublei impuneri, în situația în care entitatea distribuie profit contribuabilului, iar acest profit distribuit este deja inclus în veniturile impozabile ale contribuabilului în temeiul prezentului articol, cuantumul veniturilor incluse anterior în baza impozabilă a contribuabilului se deduce în perioada fiscală în care se calculează cuantumul impozitului datorat pentru profitul distribuit.

(10) Pentru evitarea dublei impuneri, în cazul în care contribuabilul cedează participația sa într-o entitate controlată sau activitatea economică desfășurată printr-un sediu permanent, iar o parte a încasărilor din cedare a fost inclusă anterior în baza impozabilă a contribuabilului, în temeiul prezentului articol, cuantumul respectiv se deduce în perioada fiscală în care se calculează cuantumul impozitului datorat pentru încasările respective.

(11) Contribuabilul scade din impozitul pe profit datorat, potrivit prevederilor art. 39, impozitul plătit unui stat străin de către entitatea controlată/sediul său permanent.

(la 01-01-2018 Capitolul III¹ din Titlul II a fost completat de Punctul 5, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

ART. 40⁶

Tratamentele neuniforme ale elementelor hibride

(1) În situația în care există un tratament neuniform al unor elemente hibride care are drept rezultat o dublă deducere se aplică una dintre următoarele reguli:

a) în cazul unui contribuabil care desfășoară activitate într-o altă jurisdicție, printr-un sediu permanent, respectiv deține o entitate hibridă stabilită/înregistrată într-o altă jurisdicție, nu i se acordă deducere pentru suma duplicată aferentă unei plăți efectuate/cheltuieli suportate/pierderi suferite de sediul permanent/entitatea hibridă, dedusă în jurisdicția în care este stabilit/înregistrat sediul permanent, respectiv entitatea hibridă;

b) în cazul unei entități hibride/entități tratate drept sediu permanent, nu i se acordă deducerea pentru plata efectuată, cheltuiala suportată sau pierderea suferită de aceasta, în măsura în care jurisdicția investitorului său acordă deducere pentru suma duplicată aferentă plății/cheltuielii/pierderii realizate de entitate;

c) orice deducere pentru plata efectuată, cheltuiala suportată sau pierderea suferită de un contribuabil este eligibilă pentru compensare cu venituri cu dublă includere, indiferent dacă acestea apar în perioada fiscală curentă sau în cea ulterioară.

(2) În măsura în care există un tratament neuniform al unor elemente hibride care are drept rezultat o deducere fără includere se aplică una dintre următoarele reguli:

a) în situația în care contribuabilul are calitatea de plătitor, acestuia nu i se acordă deducerea pentru plata efectuată;

b) în situația în care contribuabilul are calitatea de beneficiar al unei plăți, acesta include în veniturile impozabile cuantumul plății respective dacă jurisdicția în care își are originea plata a permis deducerea acesteia.

(3) Unui contribuabil nu i se acordă dreptul de deducere a unei plăți în măsura în care acea plată finanțează, direct sau indirect, cheltuieli deductibile care conduc la un tratament neuniform al elementelor hibride prin intermediul unei tranzacții sau al unei serii de tranzacții între

întreprinderi asociate sau încheiate ca parte a unui acord structurat, cu excepția cazului în care unul dintre statele implicate în tranzacție sau în seria de tranzacții a realizat o ajustare echivalentă în raport cu un astfel de tratament neuniform al elementelor hibride.

(4) Se exclud din domeniul de aplicare al alin. (2):

a) pentru lit. b), tratamentele neuniforme ale elementelor hibride, astfel cum sunt definite la art. 40¹ pct. 11 lit. a) subpct. (ii), (iii), (iv) sau (vi);

b) pentru lit. a) și b), tratamentele neuniforme ale elementelor hibride care rezultă dintr-o plată de dobânzi efectuată în cadrul unui instrument financiar către o întreprindere asociată, în cazul în care:

(i) instrumentul financiar are caracteristici de conversie, de recapitalizare internă sau de reducere a valorii contabile;

(ii) instrumentul financiar a fost emis cu scopul unic de a satisface cerințele de capacitate de absorbție a pierderilor aplicabile sectorului bancar și instrumentul financiar este recunoscut ca atare în cerințele de capacitate de absorbție a pierderilor care se aplică contribuabilului;

(iii) instrumentul financiar a fost emis:

(a) în legătură cu instrumente financiare cu caracteristici de conversie, de recapitalizare internă sau de reducere a valorii contabile, la nivelul unei societăți-mamă;

(b) la un nivel necesar pentru a satisface cerințele aplicabile în materie de capacitate de absorbție a pierderilor;

(c) nu ca parte a unui acord structurat; și

(iv) deducerea totală netă pentru grupul consolidat în cadrul acordului nu depășește quantumul la care s-ar fi ridicat dacă contribuabilul ar fi emis un astfel de instrument financiar direct pe piață.

(5) Prevederile alin. (4) lit. b) se aplică până la 31 decembrie 2022.

(6) În măsura în care un tratament neuniform al elementelor hibride implică venitul unui sediu permanent ignorat, care nu face obiectul impozitării în România, prin care un contribuabil cu rezidența fiscală în România își desfășoară activitatea într-un alt stat membru/stat terț, contribuabilul român include în baza impozabilă veniturile care, în caz contrar, ar fi atribuite sediului permanent ignorat. Această regulă se aplică, cu excepția cazului în care România scutește veniturile respective în temeiul unei convenții de evitare a dublei impuneri încheiate cu un alt stat membru/stat terț.

(la 24-12-2020 Alineatul (6) din Articolul 40⁶ , Capitolul III¹ , Titlul II a fost modificat de Punctul 18, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

(7) În măsura în care un transfer hibrid are rolul de a genera o reducere a impozitului reținut la sursă pentru o plată care decurge dintr-un instrument financiar transferat către mai multe părți implicate, beneficiile unei astfel de reduceri se limitează proporțional cu veniturile nete impozabile legate de o astfel de plată.

(la 03-02-2020 Articolul 40⁶ din Capitolul III¹ , Titlul II a fost modificat de Punctul 5, Articolul I din ORDONANȚA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 72 din 31 ianuarie 2020)

ART. 40⁷

Tratamentele neuniforme ale elementelor hibride inversate

(1) În cazul în care una sau mai multe entități nerezidente asociate care dețin în total o participare directă sau indirectă de minimum 50% privind drepturile de vot, capitalul sau cota de profit într-o entitate hibridă înregistrată sau stabilită în România, sunt situate într-o jurisdicție sau în jurisdicții care tratează respectiva entitate hibridă ca pe un contribuabil, entitatea hibridă este considerată rezident fiscal în România și i se percepe impozit pe profit, potrivit prevederilor prezentului titlu, în măsura în care venitul entității hibride nu este impozitat într-un alt mod în temeiul legislației din oricare altă jurisdicție implicată.

(2) Prevederile alin. (1) nu se aplică unui organism de plasament colectiv, stabilit în România, care îmbracă forma unui fond sau a unui organism de investiții cu deținere largă și care deține un portofoliu diversificat de titluri de valoare și face obiectul regulamentului privind protecția investitorilor, conform legilor speciale în materie, inclusiv în ceea ce privește protecția investitorilor.

(la 03-02-2020 Capitolul III¹ din Titlul II a fost completat de Punctul 6, Articolul I din ORDONANȚA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 72 din 31 ianuarie 2020)

ART. 40⁸

Tratamentele neuniforme ale rezidenței fiscale

În măsura în care sumele reprezentând plăți, cheltuieli sau pierderi realizate de un contribuabil care își are rezidența fiscală în România și într-o altă jurisdicție fiscală sunt deductibile din baza impozabilă în ambele jurisdicții, contribuabilului nu i se acordă dreptul de deducere în cazul în care cealaltă jurisdicție fiscală permite ca deducerea duplicată să fie compensată cu venituri care nu reprezintă venituri cu dublă includere. În situația în care cealaltă jurisdicție este tot un stat membru și, în temeiul unei convenții de evitare a dublei impunerii încheiate între România și acel stat, contribuabilul nu este considerat ca fiind rezident fiscal în România, acestuia nu i se acordă deducerea pentru plățile/cheltuielile/pierderile respective.

(la 03-02-2020 Capitolul III¹ din Titlul II a fost completat de Punctul 6, Articolul I din ORDONANȚA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 72 din 31 ianuarie 2020)

ART. 40⁹

Utilizarea normelor elaborate de Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică în materie de tratamente neuniforme ale elementelor hibride

În aplicarea art. 40⁶-40⁸ se utilizează și normele/conceptele/definițiile/exemplele elaborate de Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică cuprinse în raportul său privind neutralizarea efectelor schemelor bazate pe tratamentul neuniform al elementelor hibride, acțiunea 2 - raport final 2015, cu modificările și completările ulterioare.

(la 03-02-2020 Capitolul III¹ din Titlul II a fost completat de Punctul 6, Articolul I din ORDONANȚA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 72 din 31 ianuarie 2020)

ART. 40¹⁰

Compatibilitatea cu legislația europeană

Dispozițiile prezentului capitol transpun prevederile Directivei 2016/1.164/UE a Consiliului din 12 iulie 2016 de stabilire a normelor împotriva practicilor de evitare a obligațiilor fiscale care au incidență directă asupra funcționării pieței interne, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 193 din 19 iulie 2016, precum și pe cele ale Directivei 2017/952/UE a Consiliului din 29 mai 2017 de modificare a Directivei (UE) 2016/1.164 în ceea ce privește tratamentul neuniform al elementelor hibride care implică țări terțe, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 144 din 7 iunie 2017.

(la 03-02-2020 Capitolul III¹ din Titlul II a fost completat de Punctul 6, Articolul I din ORDONANȚA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 72 din 31 ianuarie 2020)

CAP. IV

Plata impozitului și depunerea declarațiilor fiscale

ART. 41

Declararea și plata impozitului pe profit

(1) Calculul, declararea și plata impozitului pe profit, cu excepțiile prevăzute de prezentul articol, se efectuează trimestrial, până la data de 25 inclusiv a primei luni următoare încheierii trimestrelor I-III. Definitivarea și plata impozitului pe profit aferent anului fiscal respectiv se efectuează până la termenul de depunere a declarației privind impozitul pe profit prevăzut la art. 42. Nu intră sub incidența acestor prevederi contribuabilii care se dizolvă cu lichidare, pentru perioada cuprinsă între prima zi a anului fiscal următor celui în care a fost deschisă procedura lichidării și data închiderii procedurii de lichidare.

(2) Contribuabilii, alții decât cei prevăzuți la alin. (4) și (5), pot opta pentru calculul, declararea și plata impozitului pe profit anual, cu plăți anticipate, efectuate trimestrial. Termenul până la care se efectuează plata impozitului anual este termenul de depunere a declarației privind impozitul pe profit, prevăzut la art. 42.

(3) Opțiunea pentru sistemul anual de declarare și plată a impozitului pe profit se efectuează la începutul anului fiscal pentru care se solicită aplicarea prevederilor alin. (2). Opțiunea este obligatorie pentru cel puțin 2 ani fiscali consecutivi. Ieșirea din sistemul anual de declarare și plată a impozitului se efectuează la începutul anului fiscal pentru care se solicită aplicarea prevederilor alin. (1). Contribuabilii comunică organelor fiscale competente modificarea sistemului anual/trimestrial de declarare și plată a impozitului pe profit, potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală, până la data de 31 ianuarie inclusiv a anului fiscal respectiv. Contribuabilii care intră sub incidența prevederilor art. 16 alin. (5) comunică organelor fiscale teritoriale modificarea sistemului anual/trimestrial de declarare și plată a impozitului pe profit, în termen de 30 de zile de la începutul anului fiscal modificat.

(4) Instituțiile de credit - persoane juridice române și sucursalele din România ale instituțiilor de credit - persoane juridice străine - au obligația de a declara și plăti impozit pe profit anual, cu plăți anticipate efectuate trimestrial. Termenul până la care se efectuează plata

impozitului anual este termenul de depunere a declarației privind impozitul pe profit, prevăzut la art. 42.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

41. (1) Contribuabilii nou-înființați în cursul unui an fiscal, alții decât cei prevăzuți la art. 41 alin. (4) și (5) din Codul fiscal, aplică, pentru anul înființării, sistemul trimestrial de declarare și plată a impozitului pe profit prevăzut la art. 41 alin. (1) din Codul fiscal.

(5) Următorii contribuabili au obligația de a declara și plăti impozitul pe profit, astfel:

a) persoanele juridice române prevăzute la art. 15 au obligația de a declara și plăti impozitul pe profit, anual, până la data de 25 februarie inclusiv a anului următor celui pentru care se calculează impozitul, cu excepția celor care intră sub incidența prevederilor art. 16 alin. (5), care au obligația să depună declarația și să plătească impozitul pe profit aferent anului fiscal respectiv până la data de 25 a celei de-a doua luni inclusiv de la închiderea anului fiscal modificat;

b) contribuabilii care obțin venituri majoritare din cultura cerealelor, a plantelor tehnice și a cartofului, pomicultura și viticultura au obligația de a declara și de a plăti impozitul pe profit anual, până la data de 25 februarie inclusiv a anului următor celui pentru care se calculează impozitul, cu excepția celor care intră sub incidența prevederilor art. 16 alin. (5), care au obligația să depună declarația și să plătească impozitul pe profit aferent anului fiscal respectiv până la data de 25 a celei de-a doua luni inclusiv de la închiderea anului fiscal modificat;

NORMĂ 06/01/2016 din data 2016-01-06

41.

(2) Încadrarea în activitățile prevăzute la art. 41 alin. (5) lit. b) din Codul fiscal este cea stabilită prin Hotărârea Guvernului nr. 656/1997 privind aprobarea Clasificării activităților din economia națională - CAEN, cu modificările ulterioare. Verificarea ponderii veniturilor obținute de contribuabili din cultura cerealelor, a plantelor tehnice și a cartofului, pomicultura și viticultura se face la sfârșitul fiecărui an fiscal, iar în situația în care veniturile majoritare se obțin din alte activități decât cele menționate, aceștia vor aplica pentru anul fiscal următor sistemul trimestrial de declarare și plată a impozitului pe profit prevăzut la art. 41 alin. (1) din Codul fiscal.

(3) În situația în care, în cursul anului pentru care se efectuează plățile anticipate, impozitul pe profit aferent anului precedent se modifică și se corectează în condițiile prevăzute de Codul de procedură fiscală, plățile anticipate care se datorează începând cu trimestrul efectuării modificării se determină în baza impozitului pe profit recalculat.

c) contribuabilii prevăzuți la art. 13 alin. (1) lit. d) au obligația de a declara și plăti impozit pe profit trimestrial, conform alin. (1).

(6) Contribuabilii, alții decât cei prevăzuți la alin. (4) și (5), aplică sistemul de declarare și plată prevăzut la alin. (1) în anul pentru care se datorează impozit pe profit, dacă în anul precedent se încadrează în una dintre următoarele situații:

a) au fost nou-înființați, cu excepția contribuabililor nou-înființați ca efect al unor operațiuni de reorganizare efectuate potrivit legii;

b) au înregistrat pierdere fiscală sau nu au datorat impozit pe profit anual, cu excepția prevăzută la alin. (11);

c) s-au aflat în inactivitate temporară sau au declarat pe propria răspundere că nu desfășoară activități la sediul social/sediile secundare, situații înscrise, potrivit prevederilor legale, în registrul comerțului sau în registrul ținut de instanțele judecătorești competente, după caz;

d) au fost plătitori de impozit pe veniturile microîntreprinderilor.

(7) Prin excepție de la prevederile alin. (8), contribuabilii prevăzuți la alin. (4) nou-înființați, înființați în cursul anului precedent sau care la sfârșitul anului fiscal precedent înregistrează pierdere fiscală, respectiv nu au datorat impozit pe profit anual, precum și cei care în anul precedent au fost plătitori de impozit pe veniturile microîntreprinderilor efectuează plăți anticipate în contul impozitului pe profit la nivelul sumei rezultate din aplicarea cotei de impozit asupra profitului contabil al perioadei pentru care se efectuează plata anticipată, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare trimestrului pentru care se efectuează plata anticipată, pentru trimestrele I-III. Definitivarea și plata impozitului pe profit aferent anului fiscal respectiv se efectuează până la termenul de depunere a declarației privind impozitul pe profit prevăzut la art. 42. Nu intră sub incidența acestor prevederi contribuabilii care se dizolvă cu lichidare, pentru perioada cuprinsă între prima zi a anului fiscal următor celui în care a fost deschisă procedura lichidării și data închiderii procedurii de lichidare.

(la 20-01-2019 Alineatul (7) din Articolul 41 , Capitolul IV , Titlul II a fost modificat de Punctul 1[^]6, Punctul 1, Articolul I din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019)

(8) Contribuabilii care aplică sistemul de declarare și plată a impozitului pe profit anual, cu plăți anticipate efectuate trimestrial, determină plățile anticipate trimestriale în sumă de o pătrime din impozitul pe profit datorat pentru anul precedent, actualizat cu indicele prețurilor de consum, estimat cu ocazia elaborării bugetului inițial al anului pentru care se efectuează plățile anticipate, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare trimestrului pentru care se efectuează plata, cu excepția plății anticipate aferente trimestrului IV care se declară și se plătește până la data de 25 decembrie, respectiv până la data de 25 a ultimei luni din anul fiscal modificat. Contribuabilii care intră sub incidența prevederilor art. 16 alin. (5) actualizează plățile anticipate trimestriale cu ultimul indice al prețurilor de consum comunicat pentru anul în care începe anul fiscal modificat. Impozitul pe profit pentru anul precedent, pe baza căruia se determină plățile anticipate trimestriale, este impozitul pe profit anual, conform declarației privind impozitul pe profit. Nu intră sub incidența acestor prevederi contribuabilii care se dizolvă cu lichidare, pentru perioada cuprinsă între prima zi a anului fiscal următor celui în care a fost deschisă procedura lichidării și data închiderii procedurii de lichidare.

(9) În cazul contribuabililor care aplică reglementările contabile conforme cu Standardele internaționale de raportare financiară, plățile anticipate trimestriale se efectuează în sumă de o pătrime din impozitul pe profit aferent anului precedent determinat potrivit alin. (8), fără a lua în calcul influența ce provine din aplicarea prevederilor art. 21.

(10) Prin excepție de la prevederile alin. (8), contribuabilii care aplică sistemul de declarare și plată a impozitului pe profit prevăzut la alin. (2) și care, în primul an al perioadei obligatorii prevăzute la alin. (3), înregistrează pierdere fiscală, respectiv nu au datorat impozit pe profit anual, pentru cel de-al doilea an al perioadei obligatorii efectuează plăți anticipate în contul impozitului pe profit la nivelul sumei rezultate din aplicarea cotei de impozit asupra profitului contabil al perioadei pentru care se efectuează plata anticipată până la data de 25 inclusiv a lunii următoare trimestrului pentru care se efectuează plata anticipată, pentru trimestrele I-III. Definitivarea și plata impozitului pe profit aferent anului fiscal respectiv se efectuează până la termenul de depunere a declarației privind impozitul pe profit prevăzut la art. 42.

(11) În cazul contribuabililor care aplică sistemul de declarare și plată a impozitului pe profit prevăzut la alin. (2) și care, în anul precedent, au beneficiat de scutiri de la plata impozitului pe profit, conform legii, iar în anul pentru care se calculează și se efectuează plățile anticipate nu mai beneficiază de facilitățile fiscale respective, impozitul pe profit pentru anul precedent, pe baza căruia se determină plățile anticipate, este impozitul pe profit determinat conform declarației privind impozitul pe profit pentru anul precedent, luându-se în calcul și impozitul pe profit scutit.

(12) În cazul următoarelor operațiuni de reorganizare efectuate potrivit legii, contribuabilii care aplică sistemul de declarare și plată a impozitului pe profit anual, cu plăți anticipate efectuate trimestrial, stabilesc impozitul pe profit pentru anul precedent, ca bază de determinare a plăților anticipate, potrivit următoarelor reguli:

a) contribuabilii care absorb prin fuziune una sau mai multe persoane juridice române, începând cu trimestrul în care operațiunile respective produc efecte, potrivit legii, însumează impozitul pe profit datorat de aceștia pentru anul precedent cu impozitul pe profit datorat pentru același an de celelalte societăți cedente;

b) contribuabilii înființați prin fuziunea a două sau mai multe persoane juridice române însumează impozitul pe profit datorat pentru anul precedent de societățile cedente. În situația în care toate societățile cedente înregistrează pierdere fiscală în anul precedent, contribuabilii nou înființați determină plățile anticipate potrivit prevederilor alin. (7) și (10);

c) contribuabilii înființați prin divizarea sub orice formă a unei persoane juridice române împart impozitul pe profit datorat pentru anul precedent de societatea cedentă proporțional cu valoarea activelor și pasivelor transferate, conform proiectului întocmit potrivit legii. În situația în care societatea cedentă înregistrează pierdere fiscală în anul precedent, contribuabilii nou înființați determină plățile anticipate potrivit prevederilor alin. (7) și (10);

d) contribuabilii care primesc active și pasive prin operațiuni de divizare sub orice formă a unei persoane juridice române, începând cu trimestrul în care operațiunile respective produc efecte, potrivit legii, însumează impozitul pe profit datorat de aceștia pentru anul precedent cu impozitul pe profit datorat pentru anul precedent de societatea cedentă, recalculat proporțional cu valoarea activelor și pasivelor transferate, conform proiectului întocmit potrivit legii;

e) contribuabilii care transferă, potrivit legii, o parte din patrimoniu uneia sau mai multor societăți beneficiare, începând cu trimestrul în care operațiunile respective produc efecte, potrivit legii, recalculează impozitul pe profit datorat pentru anul precedent proporțional cu valoarea activelor și pasivelor menținute de către persoana juridică care transferă activele.

(13) În cazul contribuabililor care aplică sistemul de declarare și plată a impozitului pe profit anual, cu plăți anticipate efectuate trimestrial, și care, în cursul anului, devin sedii permanente ale persoanelor juridice străine ca urmare a operațiunilor prevăzute la art. 33,

începând cu trimestrul în care operațiunile respective produc efecte, potrivit legii, aplică următoarele reguli pentru determinarea plăților anticipate datorate:

a) în cazul fuziunii prin absorbție, sediul permanent determină plățile anticipate în baza impozitului pe profit datorat pentru anul precedent de către societatea cedentă;

b) în cazul divizării totale, divizării parțiale și transferului de active, sediile permanente determină plățile anticipate în baza impozitului pe profit datorat pentru anul precedent de societatea cedentă, recalculat pentru fiecare sediu permanent, proporțional cu valoarea activelor și pasivelor transferate, potrivit legii. Societățile cedente care nu încetează să existe în urma efectuării unei astfel de operațiuni, începând cu trimestrul în care operațiunile respective produc efecte, potrivit legii, ajustează plățile anticipate datorate potrivit regulilor prevăzute la alin. (12) lit. e).

(14) Contribuabilii care aplică sistemul de declarare și plată a impozitului pe profit anual, cu plăți anticipate efectuate trimestrial, implicați în operațiuni transfrontaliere, altele decât cele prevăzute la alin. (13), aplică următoarele reguli în vederea determinării impozitului pe profit pentru anul precedent, în baza căruia se determină plățile anticipate:

a) în cazul contribuabililor care absorb una sau mai multe persoane juridice străine, începând cu trimestrul în care operațiunile respective produc efecte, potrivit legii, impozitul pe profit pentru anul precedent, în baza căruia se determină plățile anticipate, este impozitul pe profit datorat de societatea absorbantă în anul fiscal precedent celui în care se realizează operațiunea;

b) contribuabilii care absorb cel puțin o persoană juridică română și cel puțin o persoană juridică străină, începând cu trimestrul în care operațiunea respectivă produce efecte, potrivit legii, însumează impozitul pe profit datorat de aceștia pentru anul precedent cu impozitul pe profit datorat pentru același an de celelalte societăți române cedente;

c) contribuabilii înființați prin fuziunea uneia sau mai multor persoane juridice române cu una sau mai multe persoane juridice străine însumează impozitul pe profit datorat de societățile române cedente. În situația în care toate societățile cedente române înregistrează pierdere fiscală în anul precedent, contribuabilul nou-înființat determină plățile anticipate potrivit prevederilor alin. (7) și (10).

(15) Contribuabilii care intră sub incidența prevederilor art. 16 alin. (5), pentru primul an fiscal modificat, aplică și următoarele reguli de declarare și plată a impozitului pe profit:

a) contribuabilii care declară și plătesc impozitul pe profit trimestrial și pentru care anul fiscal modificat începe în a doua, respectiv în a treia lună a trimestrului calendaristic, prima lună, respectiv primele două luni ale trimestrului calendaristic respectiv, vor constitui un trimestru, pentru care contribuabilul are obligația declarării și plății impozitului pe profit, până la data de 25 inclusiv a primei luni următoare încheierii trimestrului calendaristic respectiv. Aceste prevederi se aplică și în cazul în care anul fiscal modificat începe în a doua, respectiv în a treia lună a trimestrului IV al anului calendaristic;

b) contribuabilii care declară și plătesc impozitul pe profit anual, cu plăți anticipate efectuate trimestrial, pentru anul fiscal modificat continuă efectuarea plăților anticipate la nivelul celor stabilite înainte de modificare; în cazul în care anul fiscal modificat începe în a doua, respectiv în a treia lună a trimestrului calendaristic, prima lună, respectiv primele două luni ale trimestrului calendaristic respectiv, vor constitui un trimestru pentru care contribuabilul are obligația declarării și efectuării plăților anticipate, în sumă de 1/12 din impozitul pe profit datorat pentru anul precedent, pentru fiecare lună a trimestrului, până la data de 25 inclusiv a primei luni următoare încheierii trimestrului calendaristic respectiv. Aceste prevederi se aplică și în cazul în

care anul fiscal modificat începe în a doua, respectiv în a treia lună a trimestrului IV al anului calendaristic.

Nu intră sub incidența acestor prevederi contribuabilii care se dizolvă cu lichidare, pentru perioada cuprinsă între prima zi a anului fiscal următor celui în care a fost deschisă procedura lichidării și data închiderii procedurii de lichidare.

NORMĂ 06/01/2016 din data 2016-01-06

41. (5) În aplicarea prevederilor art. 41 alin. (15) din Codul fiscal, se au în vedere următoarele:

a) contribuabilii care declară și plătesc impozitul pe profit trimestrial, pentru primul an fiscal modificat, aplică și următoarele reguli de declarare și plată a impozitului pe profit:

(i) în cazul în care anul fiscal modificat începe în a doua lună a trimestrului calendaristic, prima lună a trimestrului calendaristic respectiv va constitui un trimestru, pentru care contribuabilul are obligația declarării și plății impozitului pe profit până la data de 25 inclusiv a primei luni următoare încheierii trimestrului calendaristic respectiv;

(ii) în cazul în care anul fiscal modificat începe în a treia lună a trimestrului calendaristic, primele două luni ale trimestrului calendaristic respectiv vor constitui un trimestru, pentru care contribuabilul are obligația declarării și plății impozitului pe profit până la data de 25 inclusiv a primei luni următoare încheierii trimestrului calendaristic respectiv;

b) contribuabilii care declară și plătesc impozitul pe profit anual, cu plăți anticipate efectuate trimestrial, pentru primul an fiscal modificat, aplică și următoarele reguli de declarare și plată a impozitului pe profit:

(i) în cazul în care anul fiscal modificat începe în a doua lună a trimestrului calendaristic, prima lună a trimestrului calendaristic respectiv va constitui un trimestru pentru care contribuabilul are obligația declarării și efectuării plăților anticipate, în sumă de 1/12 din impozitul pe profit datorat pentru anul precedent, până la data de 25 inclusiv a primei luni următoare încheierii trimestrului calendaristic respectiv;

(ii) în cazul în care anul fiscal modificat începe în a treia lună a trimestrului calendaristic, primele două luni ale trimestrului calendaristic respectiv vor constitui un trimestru pentru care contribuabilul are obligația declarării și efectuării plăților anticipate, în sumă de 1/12 din impozitul pe profit datorat pentru anul precedent, pentru fiecare lună a trimestrului, până la data de 25 inclusiv a primei luni următoare încheierii trimestrului calendaristic respectiv.

(6) Exemplu privind calculul și plata impozitului pe profit în cazul contribuabililor care au optat pentru anul fiscal diferit de anul calendaristic:

Un contribuabil a optat, în conformitate cu legislația contabilă în vigoare, în anul 2016, pentru un exercițiu financiar diferit de anul calendaristic. Astfel, contabil, exercițiul financiar este perioada 1 august 2016-31 iulie 2017. Potrivit art. 16 alin. (5) din Codul fiscal, optează și pentru modificarea anului fiscal. Contribuabilul comunică organelor fiscale competente, în data de 10 august 2016, opțiunea ca anul fiscal să corespundă exercițiului financiar.

În acest caz, în funcție de sistemul de declarare și plată a impozitului pe profit, contribuabilul aplică următoarele reguli de declarare și plată a impozitului pe profit:

a) pentru primul an fiscal modificat:

1. în cazul în care aplică sistemul trimestrial de declarare și plată a impozitului pe profit:

(i) luna iulie 2016 va constitui un trimestru, pentru care contribuabilul are obligația declarării și plății impozitului pe profit, până la data de 25 octombrie 2016;

(ii) declarația privind impozitul pe profit, formularul "101" va cuprinde veniturile și cheltuielile aferente perioadei 1 ianuarie 2016-31 iulie 2017, iar termenul de depunere a declarației și de plată a impozitului pe profit aferent este până la data de 25 octombrie 2017, inclusiv;

2. în cazul în care aplică sistemul anual de declarare și plată a impozitului pe profit, cu plăți anticipate efectuate trimestrial:

(i) luna iulie 2016 va constitui un trimestru, pentru care contribuabilul are obligația declarării și efectuării plății anticipate, în sumă de 1/12 din impozitul pe profit datorat pentru anul 2015, până la data de 25 octombrie 2016;

(ii) declarația privind impozitul pe profit, formularul "101" va cuprinde veniturile și cheltuielile aferente perioadei 1 ianuarie 2016-31 iulie 2017, iar termenul de depunere a declarației și de plată a impozitului pe profit aferent este până la data de 25 octombrie 2017, inclusiv;

b) perioada 1 august 2017-31 iulie 2018 reprezintă următorul an fiscal modificat, format din trimestrele august-octombrie 2017, noiembrie 2017-ianuarie 2018, februarie-aprilie 2018, mai-iulie 2018.

(16) Persoanele juridice care se dizolvă cu lichidare, potrivit legii, au obligația să depună declarația anuală de impozit pe profit pentru perioada prevăzută la art. 16 alin. (6) și să plătească impozitul pe profit aferent până la data depunerii situațiilor financiare la organul fiscal competent.

NORMĂ 06/01/2016 din data 2016-01-06

41. (7) În aplicarea prevederilor art. 41 alin. (16) din Codul fiscal, la calculul rezultatului fiscal al contribuabililor care își încetează existența în urma operațiunilor de lichidare nu sunt impozitate: rezervele constituite din profitul net, sumele aferente unor reduceri ale cotei de impozit sau ale unor scutiri de impozit, repartizate ca rezerve, rezervele constituite din diferențe de curs favorabile capitalului social în devize sau din evaluarea disponibilului în devize, în conformitate cu actele normative în vigoare, dacă legea nu prevede altfel.

(17) Persoanele juridice care, în cursul anului fiscal, se dizolvă fără lichidare au obligația să depună declarația anuală de impozit pe profit și să plătească impozitul până la închiderea perioadei impozabile.

(18) Impozitul reglementat de prezentul titlu reprezintă venit al bugetului de stat.

(19) Prin excepție de la prevederile alin. (18), impozitul pe profit, dobânzile/majorările de întârziere și amenzile datorate de regiile autonome din subordinea consiliilor locale și a consiliilor județene, precum și cele datorate de societățile în care consiliile locale și/sau județene sunt acționari majoritari, care realizează proiecte cu asistență financiară din partea Uniunii Europene sau a altor organisme internaționale, în baza unor acorduri/contracte de împrumut ratificate, respectiv aprobate prin acte normative, sunt venituri ale bugetelor locale respective până la sfârșitul anului fiscal în care se încheie proiectul care face obiectul acordului/contractului de împrumut.

NORMĂ 06/01/2016 din data 2016-01-06

41. (4) În aplicarea prevederilor art. 41 alin. (19) din Codul fiscal, regiile autonome din subordinea consiliilor locale și a consiliilor județene, precum și societățile în care consiliile locale și/sau județene sunt acționari majoritari, care realizează proiecte cu asistență financiară din partea Uniunii Europene sau a altor organisme internaționale, în baza unor acorduri/contracte de împrumut ratificate, respectiv aprobate prin acte normative, au obligația de a plăti impozitul pe profit la bugetul local respectiv, pe întreaga perioadă în care intervine obligația de a contribui, potrivit legii, cu impozitul pe profit la Fondul de întreținere, înlocuire și dezvoltare.

(20) Pentru aplicarea sistemului de declarare și plată a impozitului pe profit anual, cu plăți anticipate efectuate trimestrial, indicele prețurilor de consum necesar pentru actualizarea plăților anticipate se comunică, prin ordin al ministrului finanțelor publice, până la data de 15 aprilie a anului fiscal pentru care se efectuează plățile anticipate.

ART. 42

Depunerea declarației de impozit pe profit

(1) Contribuabilii au obligația să depună o declarație anuală de impozit pe profit până la data de 25 martie inclusiv a anului următor, cu excepția contribuabililor prevăzuți la art. 41 alin. (5) lit. a) și b), alin. (16) și (17), care depun declarația anuală de impozit pe profit până la termenele prevăzute în cadrul acestor alineate.

(2) Contribuabilii care intră sub incidența prevederilor art. 16 alin. (5) au obligația să depună o declarație anuală de impozit pe profit și să plătească impozitul pe profit aferent anului fiscal respectiv, până la data de 25 a celei de-a treia luni inclusiv, de la închiderea anului fiscal modificat, cu excepția contribuabililor prevăzuți la art. 41 alin. (5) lit. a) și b), alin. (16) și (17), care depun declarația anuală de impozit pe profit până la termenele prevăzute în cadrul acestor alineate.

(3) Contribuabilii care efectuează sponsorizări și/sau acte de mecenat sau acordă burse private au obligația de a depune declarația informativă privind beneficiarii sponsorizărilor/

mecenatului/burselor private, aferentă anului în care au înregistrat cheltuielile respective, precum și, după caz, aferentă anului în care se aplică prevederile art. 25 alin. (4) lit. i), până la termenele prevăzute la alin. (1) și (2). Modelul și conținutul declarației informative se aprobă prin ordin al președintelui A.N.A.F.

(la 30-03-2018 Articolul 42 din Capitolul IV , Titlul II a fost completat de Punctul 2, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018)

CAP. IV¹

Reguli privind consolidarea fiscală în domeniul impozitului pe profit

(la 01-01-2021 Titlul II a fost completat de Punctul 19, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

ART. 42¹

Prevederile prezentului capitol instituie sistemul de consolidare fiscală în domeniul impozitului pe profit și reglementează impozitarea grupului fiscal.

(la 01-01-2021 Capitolul IV¹ din Titlul II a fost completat de Punctul 19, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

ART. 42²

Definiții specifice

În sensul prezentului capitol, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

1. Grupul fiscal în domeniul impozitului pe profit se constituie din cel puțin două dintre următoarele entități, denumite în continuare membri:

(i) o persoană juridică română/persoană juridică cu sediul social în România înființată potrivit legislației europene și una sau mai multe persoane juridice române/persoane juridice cu sediul social în România înființate potrivit legislației europene la care aceasta deține, în mod direct sau indirect, cel puțin 75% din valoarea/numărul titlurilor de participare sau al drepturilor de vot al acestora;

(ii) cel puțin două persoane juridice române la care o persoană fizică română deține, în mod direct sau indirect, cel puțin 75% din valoarea/numărul titlurilor de participare sau al drepturilor de vot;

(iii) cel puțin două persoane juridice române deținute, în mod direct sau indirect, în proporție de cel puțin 75% din valoarea/numărul titlurilor de participare sau al drepturilor de vot, de o persoană juridică/fizică, rezidentă într-un stat cu care România are încheiată o convenție de evitare a dublei impunerii sau într-un stat cu care s-a încheiat un acord privind schimbul de informații;

(iv) cel puțin o persoană juridică română deținută, în mod direct sau indirect, în proporție de cel puțin 75% din valoarea/numărul titlurilor de participare sau al drepturilor de vot, de o persoană juridică rezidentă într-un stat cu care România are încheiată o convenție de evitare a

dublei impuneri sau într-un stat cu care s-a încheiat un acord privind schimbul de informații și sediul permanent/sediul permanent desemnat din România al acestei persoane juridice străine.

2. Persoana juridică responsabilă reprezintă persoana juridică română/persoana juridică cu sediul social în România înființată potrivit legislației europene, membră a unui grup fiscal în domeniul impozitului pe profit, desemnată pentru determinarea rezultatului fiscal consolidat al grupului fiscal, depunerea declarației de impozit pe profit și efectuarea plății impozitului pe profit în numele grupului.

(la 01-01-2021 Capitolul IV¹ din Titlul II a fost completat de Punctul 19, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

ART. 42³

Reguli de aplicare a sistemului de consolidare fiscală și constituire a grupului fiscal

(1) Perioada de aplicare a sistemului de consolidare fiscală în domeniul impozitului pe profit este de 5 ani fiscali, calculați începând cu primul an al aplicării sistemului de consolidare fiscală și până la desființarea grupului fiscal, iar sistemul este opțional. Opțiunea se comunică organului fiscal competent pe baza unei cereri comune depuse de reprezentantul legal al persoanei juridice responsabile semnată de către reprezentanții legali ai tuturor membrilor grupului. Cererea se depune cu cel puțin 60 de zile înainte de începerea perioadei pentru care se solicită aplicarea consolidării fiscale. Sistemul de consolidare fiscală în domeniul impozitului pe profit se aplică începând cu anul fiscal următor depunerii cererii.

(2) Pentru constituirea grupului fiscal membrii trebuie să îndeplinească, la data depunerii cererii, în mod cumulativ, următoarele condiții:

a) condiția de deținere prevăzută la art. 42² pct. 1 trebuie să fie îndeplinită pentru o perioadă neîntreruptă de un an, anterioară începerii perioadei de consolidare fiscală prevăzută la alin. (1);

b) sunt contribuabili plătitori de impozit pe profit, conform art. 13 alin. (1) lit. a), b) și e), care aplică același sistem de plată a impozitului pe profit prevăzut la art. 41;

c) au același an fiscal, potrivit art. 16;

d) nu fac parte dintr-un alt grup fiscal în domeniul impozitului pe profit;

e) nu sunt plătitori de impozit pe veniturile microîntreprinderilor sau nu sunt concomitent plătitori de impozit pe profit și plătitori de impozit specific;

f) nu intră sub incidența prevederilor art. 18;

g) nu se află în dizolvare/lichidare, potrivit legii.

(3) Condițiile prevăzute la alin. (2) lit. b)-g) și condiția de deținere prevăzută la art. 42² pct. 1 trebuie îndeplinite pe întreaga perioadă de consolidare fiscală;

(4) Prin excepție de la prevederile Titlului III și prin derogare de la prevederile Legii nr. 170/2016 privind impozitul specific unor activități, pe perioada de consolidare, membrii grupului fiscal care îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 47 sau la art. 3 din Legea nr. 170/2016 aplică prevederile prezentului titlu.

(5) În situația în care se decide menținerea grupului fiscal și continuarea sistemului de consolidare fiscală în domeniul impozitului pe profit, după încheierea perioadei de consolidare

de 5 ani fiscali, persoana juridică responsabilă reînnoiește opțiunea. Opțiunea se comunică organului fiscal competent pe baza unei cereri comune depuse de reprezentantul legal al persoanei juridice responsabile semnată de către reprezentanții legali ai tuturor membrilor grupului, în care se precizează și perioada pentru care grupul decide continuarea aplicării sistemului de consolidare fiscală. Cererea se depune cu cel puțin 60 de zile înainte de începerea perioadei pentru care se solicită continuarea aplicării sistemului de consolidare fiscală.

(6) Procedura de implementare și de administrare a grupului fiscal, precum și modelul și conținutul cererii comune și a unor formulare se stabilesc prin ordin al președintelui A.N.A.F.

Conform alineatului (3) al articolului V din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020, ordinul președintelui A.N.A.F., prevăzut la art. 42³ alin. (6) din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, se aprobă în termen de 120 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prezentei legi.

(la 01-01-2021 Capitolul IV¹ din Titlul II a fost completat de Punctul 19, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

ART. 42⁴

Intrarea sau ieșirea unui membru din grupul fiscal

(1) În cazul în care o entitate îndeplinește condiția de deținere prevăzută la art. 42² pct. 1 și condițiile prevăzute la art. 42³ alin. (2) aceasta poate intra ca membru al unui grup fiscal începând cu anul fiscal următor îndeplinirii condițiilor. Intrarea se efectuează pe baza unei cereri de modificare, în cazul căreia se utilizează procedura de comunicare a opțiunii prevăzute la art. 42³ alin. (1).

(2) În cazul în care o entitate nu mai îndeplinește condiția prevăzută la art. 42² pct. 1 sau condițiile prevăzute la art. 42³ alin. (2) lit. b)-g) aceasta iese din grupul fiscal și nu mai aplică sistemul de consolidare fiscală în domeniul impozitului pe profit începând cu trimestrul următor celui în care condițiile nu mai sunt îndeplinite.

(3) În cazul operațiunilor de reorganizare, ieșirea/intrarea membrilor din/în grupul fiscal se efectuează în cursul anului fiscal.

(4) Persoana juridică responsabilă trebuie să comunice organului fiscal competent modificarea grupului fiscal, astfel:

a) în situația prevăzută la alin. (1) cu cel puțin 60 de zile înainte de începerea anului fiscal pentru care solicită intrarea în grupul fiscal;

b) pentru situațiile prevăzute la alin. (2) și (3), în termen de 15 zile de la producerea evenimentului care a generat această situație.

(la 01-01-2021 Capitolul IV¹ din Titlul II a fost completat de Punctul 19, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

ART. 42⁵

Reguli privind calcularea rezultatului fiscal consolidat

(1) Fiecare membru al grupului fiscal determină rezultatul fiscal în mod individual potrivit regulilor stabilite de prezentul titlu, luând în considerare și prevederile art. 42⁷.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1) al art. 13 și art. 19, rezultatul fiscal consolidat al grupului fiscal se determină prin însumarea algebrică a rezultatelor fiscale determinate în mod individual de fiecare membru al grupului fiscal. Rezultatul fiscal consolidat pozitiv este profit impozabil, iar rezultatul fiscal consolidat negativ este pierdere fiscală. Impozitul pe profit se calculează prin aplicarea cotei prevăzute la art. 17 asupra rezultatului fiscal consolidat pozitiv al grupului.

(3) Rezultatul fiscal consolidat al grupului fiscal se calculează trimestrial/anual, cumulat de la începutul anului fiscal.

(4) La determinarea impozitului pe profit datorat de grupul fiscal se vor avea în vedere sumele reprezentând: creditul fiscal, impozitul pe profit scutit potrivit art. 22 și art. 22¹, scutiri și reduceri de impozit pe profit calculate potrivit legislației în vigoare, sumele reprezentând cheltuielile de sponsorizare și/sau mecenat și cheltuielile privind bursele private, potrivit legii, costul de achiziție al aparatelor de marcat electronice fiscale și alte sume care se scad din impozitul pe profit, potrivit legislației în vigoare, determinate de fiecare membru și comunicate persoanei juridice responsabile. Aceste sume se scad în limita impozitului pe profit datorat de grupul fiscal.

(5) În scopul determinării rezultatului fiscal consolidat al grupului fiscal persoana juridică responsabilă este obligată să evidențieze în registrul de evidență fiscală rezultatele fiscale individuale determinate de fiecare membru, potrivit alin. (1), precum și sumele care se scad din impozitul pe profit datorat de grup potrivit alin. (4), inclusiv cele ale persoanei juridice responsabile.

(la 01-01-2021 Capitolul IV¹ din Titlul II a fost completat de Punctul 19, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

ART. 42⁶

Regimul tranzacțiilor intra-grup privind prețurile de transfer

Fiecare membru al grupului fiscal are obligația să întocmească dosarul prețurilor de transfer care va cuprinde atât tranzacțiile desfășurate cu membrii grupului fiscal, precum și cu entitățile afiliate din afara grupului fiscal. Prin derogare de la prevederile alin. (2) al art. 108 din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, dosarele prețurilor de transfer întocmite de fiecare membru al grupului fiscal vor fi prezentate de către persoana juridică responsabilă.

(la 01-01-2021 Capitolul IV¹ din Titlul II a fost completat de Punctul 19, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

ART. 42⁷

Reguli privind regimul pierderilor fiscale

(1) Pierderile fiscale înregistrate de un membru al grupului înainte de aplicarea sistemului de consolidare fiscală în domeniul impozitului pe profit se recuperează, în conformitate cu prevederile art. 31, de către membrul respectiv, numai din profiturile impozabile ale acestuia.

(2) Pierderile fiscale înregistrate de un membru al grupului în perioada aplicării sistemului de consolidare fiscală se recuperează din rezultatul fiscal consolidat al grupului.

(3) În cazul desființării grupului după perioada prevăzută la art. 42³ alin. (1), pierderile înregistrate și nerecuperate în perioada consolidării fiscale se recuperează de către persoana juridică responsabilă, potrivit art. 31.

ART. 42⁸

Reguli de calcul în situația ieșirii unui membru din grupul fiscal sau desființării grupului fiscal

(1) În cazul în care condiția prevăzută la pct. 1 al art. 42² sau una dintre condițiile prevăzute la art. 42³ alin. (2), lit. b)-f) nu mai sunt îndeplinite de unul dintre membri, înainte de expirarea perioadei de 5 ani fiscali, dar condițiile sunt îndeplinite de ceilalți membri, inclusiv în ceea ce privește numărul de membri, perioada de consolidare fiscală se încheie numai pentru membrul care nu mai îndeplinește condițiile respective. Membrul grupului care în cursul anului fiscal nu mai îndeplinește una dintre condiții calculează impozitul pe profit, în mod individual, începând cu trimestrul următor celui în care cel puțin una dintre condiții nu mai este îndeplinită. Pentru perioada în care s-a aplicat sistemul de consolidare membrul grupului recalculează impozitul pe profit pe baza rezultatelor fiscale individuale, cu perceperea de creanțe fiscale accesorii stabilite potrivit Codului de procedură fiscală, după caz, de la data aplicării sistemului și până la sfârșitul trimestrului în care nu mai sunt îndeplinite condițiile. În mod corespunzător, și persoana juridică responsabilă recalculează impozitul pe profit datorat de grup cu perceperea de creanțe fiscale accesorii stabilite potrivit Codului de procedură fiscală, după caz, de la data aplicării sistemului și până la sfârșitul trimestrului în care nu mai sunt îndeplinite condițiile și are obligația depunerii declarației fiscale rectificative. În acest caz membrul care iese din grup are obligația declarării și plății impozitului pe profit, potrivit art. 41 și 42.

(2) Prevederile referitoare la recalcularea impozitului și perceperea de creanțe fiscale accesorii stabilite potrivit Codului de procedură fiscală, după caz, prevăzute de alin. (1) se aplică pentru fiecare membru și pentru persoana juridică responsabilă și în situația în care grupul fiscal se desființează înainte de expirarea perioadei de 5 ani fiscali ca urmare a neîndeplinirii condițiilor prevăzute la pct. 1 al art. 42² sau a condițiilor de la art. 42³ alin. (2), lit. b)-f), precum și în situația în care drept urmare a neîndeplinirii condițiilor numărul minim de cel puțin doi membri nu este îndeplinit.

(3) Prevederile referitoare la recalcularea impozitului pe profit prevăzut la alin. (1) nu se aplică în următoarele situații:

a) vânzarea/cesionarea titlurilor de participare deținute la unul dintre membrii grupului, cu condiția ca, drept urmare a acestei operațiuni, deținerea să scadă sub 25% din valoarea/numărul titlurilor de participare sau al drepturilor de vot;

b) dizolvarea, potrivit legii, a unui membru al grupului;

c) ieșirea unui membru al grupului ca urmare a operațiunilor de reorganizare prevăzute la art. 32 alin. (1) și art. 33 alin. (1) lit. a);

(4) În situațiile prevăzute la alin. (3) persoana juridică responsabilă trebuie să comunice organului fiscal competent modificarea grupului fiscal. Membrul grupului care iese din grup, potrivit alin. (3), este verificat de organul fiscal competent pentru efectuarea inspecției fiscale.

(5) În cazul în care în mod voluntar toți membrii grupului fiscal solicită desființarea grupului în cursul unui an fiscal, înainte de expirarea perioadei de 5 ani fiscali, grupul fiscal se

desființează începând cu anul fiscal următor. Fiecare membru al grupului calculează impozitul pe profit, în mod individual, pentru perioada în care s-a aplicat sistemul de consolidare prin recalcularea impozitului pe profit pe baza rezultatelor fiscale individuale, cu perceperea de creanțe fiscale accesorii stabilite potrivit Codului de procedură fiscală, după caz, de la data aplicării sistemului și până la începutul anului fiscal în care grupul se desființează. În mod corespunzător, și persoana juridică responsabilă recalculează impozitul pe profit datorat de grup cu perceperea de creanțe fiscale accesorii stabilite potrivit Codului de procedură fiscală, după caz, de la data aplicării sistemului și până la începutul anului fiscal în care grupul se desființează și are obligația depunerii declarației fiscale rectificative. În acest caz membrii care ies din grup au obligația declarării și plății impozitului pe profit, potrivit art. 41 și 42.

(la 01-01-2021 Capitolul IV¹ din Titlul II a fost completat de Punctul 19, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

ART. 42⁹

Declararea și plata impozitului pe profit, depunerea declarației anuale de impozit pe profit

(1) Pentru grupul fiscal care aplică sistemul de declarare și plată a impozitului pe profit trimestrial, fiecare membru al grupului fiscal determină individual rezultatul fiscal și îl comunică persoanei juridice responsabile, până la data de 25 inclusiv a primei luni următoare încheierii trimestrelor I-III. Pentru trimestrul IV comunicarea se efectuează până la termenul de depunere a declarației privind impozitul pe profit prevăzut la art. 42.

(2) Calculul, declararea și plata impozitului pe profit trimestrial datorat de grupul fiscal se efectuează de către persoana juridică responsabilă până la data de 25 inclusiv a primei luni următoare încheierii trimestrelor I, II și III. Definitivarea și plata impozitului pe profit aferent anului fiscal respectiv se efectuează de persoana juridică responsabilă până la termenul de depunere a declarației privind impozitul pe profit prevăzut la art. 42.

(3) Pentru grupul fiscal care aplică sistemul de declarare și plată a impozitului pe profit anual, cu plăți anticipate efectuate trimestrial, plățile anticipate trimestriale se stabilesc în sumă de o pătrime din impozitul pe profit datorat pentru anul precedent, determinate prin însumarea impozitului pe profit datorat pentru anul precedent de fiecare membru al grupului cu aplicarea corespunzătoare și a celorlalte reguli pentru determinarea/declararea/efectuarea plăților anticipate trimestriale, după caz, potrivit art. 41. Termenul până la care se efectuează plata impozitului anual de persoana juridică responsabilă este termenul de depunere a declarației privind impozitul pe profit, prevăzut la art. 42.

(4) Persoana juridică responsabilă este obligată să depună o declarație anuală consolidată privind impozitul pe profit în care raportează rezultatele întregului grup fiscal și este responsabilă pentru plata impozitului pe profit calculat pentru întregul grup fiscal. Declarația anuală privind impozitul pe profit se depune la organul fiscal competent, împreună cu declarația anuală privind impozitul pe profit a fiecărui membru, până la data de 25 martie inclusiv a anului următor/până la data de 25 a celei de-a treia luni inclusiv, de la închiderea anului fiscal modificat.

(5) Persoana juridică responsabilă are obligația de a depune declarația informativă privind beneficiarii sponsorizărilor/mecenatului/burselor private efectuate de membrii grupului, până la termenul prevăzut la alin. (4).

(la 01-01-2021 Capitolul IV¹ din Titlul II a fost completat de Punctul 19, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

ART. 42¹⁰

Alte obligații

Fiecare membru al grupului trebuie să se supună controlului fiscal competent și să răspundă separat și în solidar pentru plata impozitului pe profit datorat de grupul fiscal pentru perioada cât aparține respectivului grup fiscal. Organul fiscal competent în administrarea persoanelor care fac parte din grupul fiscal este organul fiscal desemnat în acest scop în conformitate cu prevederile Legii nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare.

(la 01-01-2021 Capitolul IV¹ din Titlul II a fost completat de Punctul 19, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

ART. 42¹¹

Reguli antiabuz

Prevederile prezentului capitol nu se aplică atunci când opțiunea privind aplicarea sistemului de consolidare fiscală în domeniul impozitului pe profit are ca scop fraudă și evaziunea fiscală.

(la 01-01-2021 Capitolul IV¹ din Titlul II a fost completat de Punctul 19, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

CAP. V

Impozitul pe dividende

ART. 43

Declararea, reținerea și plata impozitului pe dividende

(1) O persoană juridică română care plătește dividende către o persoană juridică română are obligația să rețină, să declare și să plătească impozitul pe dividende reținut către bugetul de stat, astfel cum se prevede în prezentul articol.

(2) Impozitul pe dividende se stabilește prin aplicarea unei cote de impozit de 5% asupra dividendului brut plătit unei persoane juridice române. Impozitul pe dividende se declară și se plătește la bugetul de stat, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care se plătește dividendul.

(la 01-01-2016 Alin. (2) al art. 43 a fost modificat de pct. 2 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015.)

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (1) și (2), în cazul în care dividendele distribuite nu au fost plătite până la sfârșitul anului în care s-au aprobat situațiile financiare anuale, impozitul pe dividende aferent se plătește, după caz, până la data de 25 ianuarie a anului următor, respectiv până la data de 25 a primei luni a anului fiscal modificat, următor anului în care s-au aprobat situațiile financiare anuale. Aceste prevederi nu se aplică pentru dividendele distribuite și

neplătite până la sfârșitul anului în care s-au aprobat situațiile financiare anuale, dacă în ultima zi a anului calendaristic sau în ultima zi a anului fiscal modificat, după caz, persoana juridică română care primește dividendele îndeplinește condițiile prevăzute la alin. (4).

(4) Prevederile prezentului articol nu se aplică în cazul dividendelor plătite de o persoană juridică română unei alte persoane juridice române, dacă persoana juridică română care primește dividendele deține, la data plății dividendelor, minimum 10% din titlurile de participare ale celeilalte persoane juridice, pe o perioadă de un an împlinit până la data plății acestora inclusiv.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

42. Nu intră sub incidența prevederilor art. 43 din Codul fiscal, nefiind considerate dividende, distribuiri cuprinse în excepțiile prevăzute la art. 7 pct. 11 din Codul fiscal.

(5) Prevederile prezentului articol nu se aplică în cazul dividendelor plătite de o persoană juridică română:

a) fondurilor de pensii administrate privat, fondurilor de pensii facultative și organismelor de plasament colectiv fără personalitate juridică, constituite potrivit legislației în materie;

(la 24-12-2020 Litera a) din Alineatul (5) , Articolul 43 , Capitolul V , Titlul II a fost modificată de Punctul 20, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

b) organelor administrației publice care exercită, prin lege, drepturile și obligațiile ce decurg din calitatea de acționar al statului/unității administrativ-teritoriale la acea persoană juridică română.

(6) Abrogat.

(la 01-01-2016 Alin. (6) al art. 43 a fost abrogat de pct. 3 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015.)

CAP. VI

Dispoziții tranzitorii

ART. 44

Pierderi fiscale din perioadele de scutire

Orice pierdere fiscală netă care apare în perioada în care contribuabilul a fost scutit de impozitul pe profit poate fi recuperată din profiturile impozabile viitoare, potrivit art. 31. Pierdere fiscală netă este diferența dintre pierderile fiscale totale pe perioada de scutire și profitul impozabil total în aceeași perioadă.

ART. 45

Reguli specifice

(1) Contribuabilii care au optat până la data de 30 aprilie 2005 inclusiv, conform prevederilor legale, pentru impunerea veniturilor aferente contractelor de vânzare cu plata în rate, pe măsură ce ratele devin scadente, beneficiază în continuare de această facilitate pe durata derulării contractelor respective; cheltuielile corespunzătoare sunt deductibile la aceleași termene scadente, proporțional cu valoarea ratei înregistrate în valoarea totală a contractului.

(2) Contribuabilii care au investit în mijloace fixe amortizabile sau în brevete de invenție amortizabile și care au dedus cheltuieli de amortizare reprezentând 20% din valoarea de intrare a acestora conform prevederilor legale, la data punerii în funcțiune a mijlocului fix sau a brevetului de invenție, până la data de 30 aprilie 2005 inclusiv, au obligația să păstreze în patrimoniu aceste mijloace fixe amortizabile cel puțin o perioadă egală cu jumătate din durata lor normală de utilizare. În cazul în care nu sunt respectate prevederile prezentului alineat, impozitul pe profit se recalculează și se stabilesc dobânzi și penalități de întârziere de la data aplicării facilității respective, potrivit legii.

(3) Pierderea fiscală înregistrată în anii anteriori anului 2013, de sediile permanente care aparțin aceleiași persoane juridice străine, care au aplicat prevederile art. 37, rămasă nerecuperată la data de 30 iunie 2013, se recuperează pe perioada rămasă din perioada inițială de 7 ani, în ordinea înregistrării acesteia.

(4) În aplicarea prevederilor art. 22, pentru activele care se realizează pe parcursul mai multor ani consecutivi și care sunt puse în funcțiune în anul 2016, se ia în considerare valoarea acestora înregistrată începând cu 1 iulie 2014. Scutirea de impozit a profitului reinvestit se aplică și în cazul activelor produse/achiziționate în perioada 1 iulie 2014-31 decembrie 2015 inclusiv și puse în funcțiune în anul 2016.

(5) Prevederile art. 29 alin. (4) și (5) se aplică pentru contractele încheiate începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi.

(la 24-12-2020 Articolul 45 din Capitolul VI , Titlul II a fost completat de Punctul 21, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

(6) Sistemul de consolidare fiscală se aplică astfel:

a) pentru contribuabilii care intră sub incidența art. 16 alin. (1), începând cu anul fiscal 2022, potrivit cererii;

b) pentru contribuabilii care intră sub incidența art. 16 alin. (5), cu prima zi a anului fiscal modificat care începe ulterior datei de 1 ianuarie 2022, potrivit cererii.

(la 24-12-2020 Articolul 45 din Capitolul VI , Titlul II a fost completat de Punctul 21, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

(7) Contribuabilii care la determinarea impozitului pe profit aferent anului 2020 scad costul de achiziție al aparatelor de marcat electronice fiscale achiziționate și puse în funcțiune în anii 2018 și 2019, potrivit Legii nr. 153/2020, pentru care au aplicat în anii respectivi prevederile art. 22, adaugă la impozitul datorat și valoarea impozitului pe profit scutit aferent acestor aparate.

(la 24-12-2020 Articolul 45 din Capitolul VI , Titlul II a fost completat de Punctul 21, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din

ART. 46

Reguli pentru contribuabilii-instituții de credit care aplică reglementările contabile conforme cu Standardele internaționale de raportare financiară

Sumele înregistrate în rezultatul reportat din provizioane specifice, ca urmare a implementării reglementărilor contabile conforme cu Standardele internaționale de raportare financiară ca bază a contabilității, în soldul creditor al contului Rezultatul reportat din provizioane specifice, reprezentând diferențele dintre valoarea provizioanelor specifice determinate la data de 31 decembrie 2011 potrivit Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 3/2009

privind clasificarea creditelor și plasamentelor, precum și constituirea, regularizarea și utilizarea provizioanelor specifice de risc de credit, cu modificările și completările ulterioare, și ajustările pentru depreciere, evidențiate la data de 1 ianuarie 2012 potrivit Standardelor internaționale de raportare financiară, aferente elementelor pentru care au fost constituite respectivele provizioane specifice, sunt tratate ca rezerve, acestea urmând să fie impozitate potrivit art. 26 alin. (5), iar sumele înregistrate în soldul debitor al contului Rezultatul reportat din provizioane specifice, reprezentând diferențele dintre valoarea provizioanelor specifice determinate la data de 31 decembrie 2011 potrivit Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 3/2009, cu modificările și completările ulterioare, și ajustările pentru depreciere, evidențiate la data de 1 ianuarie 2012 potrivit Standardelor internaționale de raportare financiară, aferente elementelor pentru care au fost constituite respectivele provizioane specifice, reprezintă elemente similare cheltuielilor, în mod eșalonat, în tranșe egale, pe o perioadă de 3 ani.

ANEXA 1

LISTA SOCIETĂȚILOR

la care se face referire la art. 24 alin. (1) lit. b)

pct. 1, alin. (5) lit. b) pct. 1,

respectiv art. 229 alin. (1) lit. c)

Pentru aplicarea prevederilor art. 24 și art. 229, formele de organizare pentru persoanele juridice străine, societăți-mamă sau filiale, sunt:

a) societăți constituite în temeiul Regulamentului (CE) nr. 2.157/2001 al Consiliului din 8 octombrie 2001 privind statutul societății europene (SE) și al Directivei 2001/86/CE a Consiliului din 8 octombrie 2001 de completare a statutului societății europene în ceea ce privește implicarea lucrătorilor, precum și societăți cooperative înființate în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1.435/2003 al Consiliului din 22 iulie 2003 privind statutul societății cooperative europene (SCE) și al Directivei 2003/72/CE a Consiliului din 22 iulie 2003 de completare a statutului societății cooperative europene în legătură cu participarea lucrătorilor;

b) societăți aflate sub incidența legislației belgiene, denumite "societe anonymes"/"naamloze vennootschap", "societe en commandite par actions"/"commanditaire vennootschap op aandelen", "societe privee a responsabilite limitee"/"besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid", "societe cooperative a responsabilite limitee"/"cooperatieve vennootschap met beperkte aansprakelijkheid", "societe cooperative a responsabilite illimitee"/"cooperatieve vennootschap met onbeperkte aansprakelijkheid", "societe en nom collectif"/"vennootschap

onder firma", "societe en commandite simple"/"gewone commanditaire vennootschap", întreprinderile publice care au adoptat una dintre formele juridice menționate anterior, precum și alte societăți comerciale constituite în conformitate cu legislația belgiană și care sunt supuse impozitului pe profit în Belgia;

c) societăți aflate sub incidența legislației bulgare, denumite "събирателно дружество", "командитно дружество", "дружество с ограничена отговорност", "акционерно дружество", "командитно дружество с акции", "неперсонифицирано дружество", "кооперации", "кооперативни съюзи", "държавни предприятия", constituite în conformitate cu legislația bulgară și care desfășoară activități comerciale;

d) societăți aflate sub incidența legislației cehe, denumite "akciová společnost", "společnost s ručením omezeným";

e) societăți aflate sub incidența legislației daneze, denumite "aktieselskab" și "anpartsselskab". Alte societăți comerciale care sunt supuse impozitului pe profit în temeiul Legii privind impozitarea societăților comerciale, în măsura în care venitul lor impozabil este calculat și impozitat în conformitate cu normele generale în materie fiscală aplicabile societăților comerciale "aktieselskaber";

f) societăți aflate sub incidența legislației germane, denumite "Aktiengesellschaft", "Kommanditgesellschaft auf Aktien", "Gesellschaft mit beschränkter Haftung", "Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit", "Erwerbs- und Wirtschaftsgenossenschaft", "Betriebe gewerblicher Art von juristischen Personen des öffentlichen Rechts" și alte societăți constituite în conformitate cu legislația germană și care sunt supuse impozitului pe profit în Germania;

g) societăți aflate sub incidența legislației estoniene, denumite "taisuhing", "usaldusuhing", "osauhing", "aktsiaselts", "tulundusuhistu";

h) societăți constituite sau existente sub incidența legislației irlandeze, instituții înregistrate sub sistemul "Industrial and Provident Societies Act" sau "building societies" înregistrate sub sistemul "Building Societies Act" și "trustee savings banks" în înțelesul "Trustee Savings Banks Act" din anul 1989;

i) societăți aflate sub incidența legislației grecești, denumite "ανώνυμη εταιρεία", "εταιρεία περιορισμένης ευθύνης (Ε.Π.Ε.)", precum și alte societăți constituite în conformitate cu legislația greacă și care sunt supuse impozitului pe profit în Grecia;

j) societăți aflate sub incidența legislației spaniole, denumite "sociedad anonima", "sociedad comanditaria por acciones", "sociedad de responsabilidad limitada", precum și entități de drept public ce funcționează în regim de drept privat. Alte entități înființate în conformitate cu legislația spaniolă și care sunt supuse impozitului pe profit în Spania ("Impuesto sobre Sociedades");

k) societăți aflate sub incidența legislației franceze, denumite "societe anonymes", "societe en commandite par actions", "societe a responsabilite limitee", "societes par actions simplifiees", "societes d'assurances mutuelles", "caisses d'epargne et de prevoyance", "societes civiles", care sunt supuse de drept impozitului pe profit, "cooperatives", "unions de cooperatives", instituții și întreprinderi publice cu caracter industrial și comercial, precum și alte societăți constituite în conformitate cu legislația franceză și care sunt supuse impozitului pe profit în Franța;

l) societăți aflate sub incidența legislației croate, denumite "dionicko drustvo", "drustvo s ogranicenom odgovornoscu" și alte societăți constituite în conformitate cu legislația croată și care sunt supuse impozitului pe profit în Croația;

m) societăți aflate sub incidența legislației italiene, denumite "societa per azioni", "societa in accomandita per azioni", "societa a responsabilita limitata", "societa cooperative", "societa di mutua assicurazione", precum și entități private și publice care desfășoară, în mod exclusiv sau în principal, activități comerciale;

n) sub incidența legislației cipriote: "εταρείες" astfel cum sunt definite în legislația privind impozitul pe venit;

o) societăți aflate sub incidența legislației letone, denumite "akciju sabiedriba", "sabiedriba ar ierobezotu atbildibu";

p) societăți aflate sub incidența legislației lituaniene;

q) societăți aflate sub incidența legislației luxemburgheze, denumite "societe anonyme", "societe en commandite par actions", "societe a responsabilitate limitee", "societe cooperative", "societe cooperative organisee comme une societe anonyme", "association d'assurances mutuelles", "association d'epargne-pension", "entreprise de nature commerciale, industrielle ou miniere de l'Etat, des communes, des syndicats de communes, des etablissements publics et des autres personnes morales de droit public", precum și alte societăți comerciale constituite în conformitate cu legislația luxemburgheză și supuse impozitului pe profit în Luxemburg;

r) societăți aflate sub incidența legislației ungare, denumite "kozkereseti tarsasag", "beteti tarsasag", "kozos vallalat", "korlatolt felelossegu tarsasag", "reszvenytarsasag", "egyesules", "szovetkezet";

s) societăți aflate sub incidența legislației malteze, denumite "Kumpaniji ta' Responsabilita' Limitata", "Socjetajiet en commandite li l-kapital taghhom maqsum f'azzjonijiet";

ș) societăți aflate sub incidența legislației olandeze, denumite "naamloze vennootschap", "besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid", "open commanditaire vennootschap", "cooperatie", "onderlinge waarborgmaatschappij", "fonds voor gemene rekening", "vereniging op cooperatieve grondslag", "vereniging welke op onderlinge grondslag als verzekeraar of kredietinstelling optreedt", precum și alte societăți constituite în conformitate cu legislația olandeză și care sunt supuse impozitului pe profit în Țările de Jos;

t) societăți aflate sub incidența legislației austriece, denumite "Aktiengesellschaft", "Gesellschaft mit beschränkter Haftung", "Versicherungsvereine auf Gegenseitigkeit", "Erwerbs- und Wirtschaftsgenossenschaften", "Betriebe gewerblicher Art von Korperschaften des öffentlichen Rechts", "Sparkassen", precum și alte societăți comerciale constituite în conformitate cu legislația austriacă și care sunt supuse impozitului pe profit în Austria;

ț) societățile înființate în baza legii poloneze, cunoscute ca "spolka akcyjna", "spolka z ograniczona odpowiedzialnoscia", "spolka komandytowo-akcyjna";

u) societăți comerciale sau societăți civile care îmbracă o formă comercială și cooperative și întreprinderi publice înființate în conformitate cu legislația portugheză;

v) societăți aflate sub incidența legislației slovene, denumite "delniska druzba", "komanditna druzba", "druzba z omejeno odgovornostjo";

w) societăți aflate sub incidența legislației slovace, denumite "akciová spoločnosť", "spoločnosť s ručením obmedzeným", "komanditná spoločnosť";

x) societăți aflate sub incidența legislației finlandeze, denumite "osakeyhtiö"/"aktiebolag", "osuuskunta"/"andelslag", "saastopankki"/"sparbank" și "vakuutusyhtiö"/"forsakringsbolag";

y) societăți aflate sub incidența legislației suedeze, denumite "aktiebolag", "forsakringsaktiebolag", "ekonomiska foreningar", "sparbanker", "omsesidiga forsakringsbolag", "forsakringsforeningar";

z) societăți constituite în conformitate cu legislația din Regatul Unit.

ANEXA 2

LISTA IMPOZITELOR

la care se face referire la art. 24 alin. (1) lit. b)
pct. 3, alin. (5) lit. b) pct. 3,
respectiv art. 229 alin. (1) lit. c)

Pentru îndeplinirea condiției de la art. 24 alin. (1) lit. b) pct. 3, alin. (5) lit. b) pct. 3, respectiv art. 229 alin. (1) lit. c), persoanele juridice străine din state membre, societăți-mamă și filiale, trebuie să plătească, în conformitate cu legislația fiscală a unui stat membru, fără posibilitatea unei opțiuni sau exceptări, unul din următoarele impozite:

- impot des societes/vennootschapsbelasting în Belgia;
- корпоративен данък în Bulgaria;
- dan z prijmu pravnickych osob în Republica Cehă;
- selskabsskat în Danemarca;
- Körperschaftssteuer în Germania;
- tulumaks în Estonia;
- corporation tax în Irlanda;
- φόρος εισοδήματος νομικών προσώπων κερδοσκοπικού χαρακτήρα în Grecia;
- impuesto sobre sociedades în Spania;
- impot sur les societes în Franța;
- porez na dobit în Croația;
- imposta sul reddito delle societa în Italia;
- φόρος εισοδήματος în Cipru;
- uzņemumu ienakuma nodoklis în Letonia;
- pelno mokestis în Lituania;
- impot sur le revenu des collectivites în Luxemburg;
- tarsasagi ado, osztalekado în Ungaria;
- taxxa fuq l-income în Malta;
- vennootschapsbelasting în Țările de Jos;
- Körperschaftssteuer în Austria;
- podatek dochodowy od osob prawnych în Polonia;
- imposto sobre o rendimento das pessoas colectivas în Portugalia;
- davek od dobicka pravnih oseb în Slovenia;
- dan z prijmov pravnickych osob în Slovacia;
- yhteisöjen tulovero/inkomstskatten for samfund în Finlanda;
- statlig inkomstskatt în Suedia;
- corporation tax în Regatul Unit.

ANEXA 3

LISTA SOCIETĂȚILOR

la care se face referire la art. 33 alin. (2)
pct. 12 lit. a)

a) societăți constituite în temeiul Regulamentului (CE) nr. 2.157/2001 al Consiliului din 8 octombrie 2001 privind statutul societății europene (SE) și al Directivei 2001/86/CE a Consiliului din 8 octombrie 2001 de completare a statutului societății europene în ceea ce privește implicarea lucrătorilor, precum și societăți cooperativе înființate în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1.435/2003 al Consiliului din 22 iulie 2003 privind statutul societății cooperativе europene (SCE) și al Directivei 2003/72/CE a Consiliului din 22 iulie 2003 de completare a statutului societății cooperativе europene în legătură cu participarea lucrătorilor;

b) societăți aflate sub incidența legislației belgiene, denumite "societe anonyme"/"naamloze vennootschap", "societe en commandite par actions"/"commanditaire vennootschap op aandelen", "societe privee a responsabilite limitee"/"besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid", "societe cooperative a responsabilite limitee"/"cooperatieve vennootschap met beperkte aansprakelijkheid", "societe cooperative a responsabilite illimitee"/"cooperatieve vennootschap met onbeperkte aansprakelijkheid", "societe en nom collectif"/"vennootschap onder firma", "societe en commandite simple"/"gewone commanditaire vennootschap", întreprinderile publice care au adoptat una dintre formele juridice menționate anterior, precum și alte societăți comerciale constituite în conformitate cu legislația belgiană și care sunt supuse impozitului pe profit în Belgia;

c) societăți aflate sub incidența legislației bulgare, denumite "събирателно дружество", "командитно дружество", "дружество с ограничена отговорност", "акционерно дружество", "командитно дружество с акции", "неперсонифицирано дружество", "кооперации", "кооперативни съюзи", "държавни предприятия", constituite în conformitate cu legislația bulgară și care desfășoară activități comerciale;

d) societăți aflate sub incidența legislației cehe, denumite "akciová společnost", "společnost s ručením omezeným";

e) societăți aflate sub incidența legislației daneze, denumite "aktieselskab" și "anpartsselskab". Alte societăți comerciale care sunt supuse impozitului pe profit în temeiul Legii privind impozitarea societăților comerciale, în măsura în care venitul lor impozabil este calculat și impozitat în conformitate cu normele generale în materie fiscală aplicabile societăților comerciale "aktieselskaber";

f) societăți aflate sub incidența legislației germane, denumite "Aktiengesellschaft", "Kommanditgesellschaft auf Aktien", "Gesellschaft mit beschränkter Haftung", "Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit", "Erwerbs- und Wirtschaftsgenossenschaft", "Betriebe gewerblicher Art von juristischen Personen des öffentlichen Rechts" și alte societăți constituite în conformitate cu legislația germană și care sunt supuse impozitului pe profit în Germania;

g) societăți aflate sub incidența legislației estoniene, denumite "taisuhing", "usaldusuhing", "osauhing", "aktsiaselts", "tulundusuhistu";

h) societăți constituite sau existente sub incidența legislației irlandeze, instituții înregistrate sub sistemul "Industrial and Provident Societies Act" sau "building societies" înregistrate sub

sistemul "Building Societies Act" și "trustee savings banks" în înțelesul "Trustee Savings Banks Act" din anul 1989;

i) societăți aflate sub incidența legislației grecești, denumite "ανώνυμη εταιρεία", "εταιρεία περιορισμένης ευθύνης (Ε.Π.Ε.)", precum și alte societăți constituite în conformitate cu legislația greacă și care sunt supuse impozitului pe profit în Grecia;

j) societăți aflate sub incidența legislației spaniole, denumite "sociedad anonima", "sociedad comanditaria por acciones", "sociedad de responsabilidad limitada", precum și entități de drept public ce funcționează în regim de drept privat. Alte entități înființate în conformitate cu legislația spaniolă și care sunt supuse impozitului pe profit în Spania ("Impuesto sobre Sociedades");

k) societăți aflate sub incidența legislației franceze, denumite "societe anonyme", "societe en commandite par actions", "societe a responsabilite limitee", "societes par actions simplifiees", "societes d'assurances mutuelles", "caisses d'epargne et de prevoyance", "societes civiles", care sunt supuse de drept impozitului pe profit, "cooperatives", "unions de cooperatives", instituții și întreprinderi publice cu caracter industrial și comercial, precum și alte societăți constituite în conformitate cu legislația franceză și care sunt supuse impozitului pe profit în Franța;

l) societăți aflate sub incidența legislației croate, denumite "dionicko drustvo", "drustvo s ogranicenom odgovornoscu" și alte societăți constituite în conformitate cu legislația croată și care sunt supuse impozitului pe profit în Croația;

m) societăți aflate sub incidența legislației italiene, denumite "societa per azioni", "societa in accomandita per azioni", "societa a responsabilita limitata", "societa cooperative", "societa di mutua assicurazione", precum și entități private și publice care desfășoară, în mod exclusiv sau în principal, activități comerciale;

n) sub incidența legislației cipriote: "εταιρείες" astfel cum sunt definite în legislația privind impozitul pe venit;

o) societăți aflate sub incidența legislației letone, denumite "akciju sabiedriba", "sabiedriba ar ierobezotu atbildibu";

p) societăți aflate sub incidența legislației lituaniene;

q) societăți aflate sub incidența legislației luxemburgheze, denumite "societe anonyme", "societe en commandite par actions", "societe a responsabilite limitee", "societe cooperative", "societe cooperative organisee comme une societe anonyme", "association d'assurances mutuelles", "association d'epargne-pension", "entreprise de nature commerciale, industrielle ou miniere de l'Etat, des communes, des syndicats de communes, des etablissements publics et des autres personnes morales de droit public", precum și alte societăți comerciale constituite în conformitate cu legislația luxemburgheză și supuse impozitului pe profit în Luxemburg;

r) societăți aflate sub incidența legislației ungare, denumite "kozkereseti tarsasag", "beteti tarsasag", "kozos vallalat", "korlatolt felelossegu tarsasag", "reszvenytarsasag", "egyesules", "szovetkezet";

s) societăți aflate sub incidența legislației malteze, denumite "Kumpaniji ta' Responsabilita' Limitata", "Socjetajiet en commandite li l-kapital tagghom maqsum f'azzjonijiet";

ș) societăți aflate sub incidența legislației olandeze, denumite "naamloze vennootschap", "besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid", "open commanditaire vennootschap", "cooperatie", "onderlinge waarborgmaatschappij", "fonds voor gemene rekening", "vereniging op cooperatieve grondslag", "vereniging welke op onderlinge grondslag als verzekeraar of kredietinstelling optreedt", precum și alte societăți constituite în conformitate cu legislația olandeză și care sunt supuse impozitului pe profit în Țările de Jos;

t) societăți aflate sub incidența legislației austriece, denumite "Aktiengesellschaft", "Gesellschaft mit beschränkter Haftung", "Versicherungsvereine auf Gegenseitigkeit", "Erwerbs- und Wirtschaftsgenossenschaften", "Betriebe gewerblicher Art von Korperschaften des öffentlichen Rechts", "Sparkassen", precum și alte societăți comerciale constituite în conformitate cu legislația austriacă și care sunt supuse impozitului pe profit în Austria;

ț) societăți aflate sub incidența legislației poloneze, denumite "spolka akcyjna", "spolka z ograniczona odpowiedzialnoscia";

u) societăți comerciale sau societăți civile care îmbracă o formă comercială și cooperative și întreprinderi publice înființate în conformitate cu legislația portugheză;

v) societăți aflate sub incidența legislației române, cunoscute drept: "societăți pe acțiuni", "societăți în comandită pe acțiuni" și "societăți cu răspundere limitată";

w) societăți aflate sub incidența legislației slovene, denumite "delniska druzba", "komanditna druzba", "druzba z omejeno odgovornostjo";

x) societăți aflate sub incidența legislației slovace, denumite "akciová spoločnosť", "spoločnosť s ručením obmedzeným", "komanditná spoločnosť";

y) societăți aflate sub incidența legislației finlandeze, denumite "osakeyhtiö"/"aktiebolag", "osuuskauppa"/"andelslag", "saastopankki"/"sparbank" și "vakuutusyhtiö"/"forsakringsbolag";

z) societăți aflate sub incidența legislației suedeze, denumite "aktiebolag", "forsakringsaktiebolag", "ekonomiska föreningar", "sparbanker", "omsesidiga forsakringsbolag", "forsakringsföreningar";

aa) societăți constituite în conformitate cu legislația din Regatul Unit.

ANEXA 4

LISTA IMPOZITELOR

la care se face referire la art. 33

alin. (2) pct. 12 lit. c)

Pentru îndeplinirea condiției de la art. 33 alin. (2) pct. 12 lit. c), societatea dintr-un stat membru trebuie să plătească, în conformitate cu legislația fiscală a statului respectiv, fără posibilitatea unei opțiuni sau exceptări, unul din următoarele impozite:

- impot des societes/vennootschapsbelasting în Belgia;
- корпоративен данък în Bulgaria;
- dan z prijmu právnických osob în Republica Cehă;
- selskabsskat în Danemarca;
- Korperschaftssteuer în Germania;
- tulumaks în Estonia;
- corporation tax în Irlanda;
- φόρος εισοδήματος νομικών προσώπων κερδοσκοπικού χαρακτήρα în Grecia;
- impuesto sobre sociedades în Spania;
- impot sur les societes în Franța;
- porez na dobit în Croația;
- imposta sul reddito delle società în Italia;
- φόρος εισοδήματος în Cipru;
- uzņēmumu ienākuma nodoklis în Letonia;
- pelno mokeskis în Lituania;

- impot sur le revenu des collectivites în Luxemburg;
- tarsasagi ado în Ungaria;
- taxxa fuq l-income în Malta;
- vennootschapsbelasting în Țările de Jos;
- Körperschaftssteuer în Austria;
- podatek dochodowy od osob prawnych în Polonia;
- imposto sobre o rendimento das pessoas colectivas în Portugalia;
- impozit pe profit în România;
- davek od dobicka pravnih oseb în Slovenia;
- dan z prijmov právnických osob în Slovacia;
- yhteisöjen tulovero/inkomstskatten for samfund în Finlanda;
- statlig inkomstskatt în Suedia;
- corporation tax în Regatul Unit.

TITLUL III

Impozitul pe veniturile microîntreprinderilor

ART. 47

Definiția microîntreprinderii

(1) În sensul prezentului titlu, o microîntreprindere este o persoană juridică română care îndeplinește cumulativ următoarele condiții, la data de 31 decembrie a anului fiscal precedent:

a) Abrogată.

(la 01-01-2018 Litera a) din Alineatul (1) , Articolul 47 , Titlul III a fost abrogată de Punctul 6, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

b) Abrogată.

(la 01-01-2018 Litera b) din Alineatul (1) , Articolul 47 , Titlul III a fost abrogată de Punctul 6, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

c) a realizat venituri care nu au depășit echivalentul în lei a 1.000.000 euro. Cursul de schimb pentru determinarea echivalentului în euro este cel valabil la închiderea exercițiului financiar în care s-au înregistrat veniturile;

(la 01-01-2018 Litera c) din Alineatul (1) , Articolul 47 , Titlul III a fost modificată de Punctul 7, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

1. (1) Pentru încadrarea în condiția privind nivelul veniturilor realizate în anul precedent, prevăzute la art. 47 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, se vor lua în calcul aceleași venituri care constituie baza impozabilă prevăzută la art. 53 din Codul fiscal, iar cursul de schimb pentru determinarea echivalentului în euro este cel de la închiderea aceluiași exercițiu financiar.

(2) Persoanele juridice române care îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 47 alin. (1) din Codul fiscal și care desfășoară ca activitate principală sau secundară activitățile corespunzătoare codurilor CAEN prevăzute de Legea nr. 170/2016 privind impozitul specific unor activități aplică prevederile titlului III - Impozitul pe veniturile microîntreprinderilor din Codul fiscal.

(3) Pentru încadrarea în sistemul de impunere pe veniturile microîntreprinderilor în anul 2018, verificarea condiției prevăzute la art. 47 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, respectiv încadrarea în nivelul veniturilor realizate de 1.000.000 euro, se verifică pe baza veniturilor care constituie baza impozabilă prevăzută la art. 53 din Codul fiscal, realizate până la data de 31 decembrie 2017, inclusiv. În cazul persoanelor juridice române care intră sub incidența prevederilor art. 48 alin. (7), respectiv art. 48 alin. (8) din Codul fiscal, veniturile luate în calcul pentru stabilirea limitei de 1.000.000 euro, echivalentul în lei, sunt cele înregistrate în întreg anul 2017.

d) capitalul social al acesteia este deținut de persoane, altele decât statul și unitățile administrativ-teritoriale;

e) nu se află în dizolvare, urmată de lichidare, înregistrată în registrul comerțului sau la instanțele judecătorești, potrivit legii.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică și persoanelor juridice române care intră sub incidența Legii nr. 170/2016 privind impozitul specific unor activități. Prevederile prezentului titlu prevalează față de prevederile Legii nr. 170/2016.

(la 24-07-2017 Articolul 47 din Titlul III a fost completat de Punctul 2[^]1, Punctul 3, Articolul I din LEGEA nr. 177 din 18 iulie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 584 din 21 iulie 2017)

(3) Nu intră sub incidența prezentului titlu următoarele persoane juridice române:

- a) Fondul de garantare a depozitelor în sistemul bancar, constituit potrivit legii;
- b) Fondul de compensare a investitorilor, înființat potrivit legii;
- c) Fondul de garantare a pensiilor private, înființat potrivit legii;
- d) Fondul de garantare a asiguraților, constituit potrivit legii;
- e) entitatea transparentă fiscal cu personalitate juridică.

(la 01-01-2018 Articolul 47 din Titlul III a fost completat de Punctul 8, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL

ART. 48

Reguli de aplicare a sistemului de impunere pe veniturile microîntreprinderii

(1) Impozitul reglementat de prezentul titlu este obligatoriu.

(2) Persoanele juridice române aplică impozitul reglementat de prezentul titlu începând cu anul fiscal următor celui în care îndeplinesc condițiile de microîntreprindere prevăzute la art. 47.

(3) O persoană juridică română care este nou-înființată este obligată să plătească impozit pe veniturile microîntreprinderilor începând cu primul an fiscal, dacă condiția prevăzută la art. 47 alin. (1) lit. d) este îndeplinită la data înregistrării în registrul comerțului.

(la 24-07-2017 Alineatul (3) din Articolul 48 , Titlul III a fost modificat de Punctul 2[^]2, Punctul 3, Articolul I din LEGEA nr. 177 din 18 iulie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 584 din 21 iulie 2017)

(3[^]1) Prin excepție de la prevederile art. 47 alin. (1), microîntreprinderile care au subscris un capital social de cel puțin 45.000 lei și au cel puțin 2 salariați pot opta, o singură dată, să aplice prevederile titlului II începând cu trimestrul în care aceste condiții sunt îndeplinite cumulativ, opțiunea fiind definitivă. În cazul în care aceste condiții nu sunt respectate, persoana juridică aplică prevederile prezentului titlu începând cu anul fiscal următor celui în care capitalul social este redus sub valoarea de 45.000 lei și/sau numărul salariaților scade sub 2, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 47 alin. (1). În cazul în care, în perioada în care persoana juridică aplică prevederile titlului II, numărul de salariați variază în cursul anului, în sensul scăderii sub 2, condiția trebuie reîndeplinită în termen de 60 de zile, termen care se prelungește și în anul fiscal următor. Ieșirea din sistemul de impunere pe veniturile microîntreprinderilor ca urmare a opțiunii se comunică organelor fiscale competente, potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală. Calculul și plata impozitului pe profit de către microîntreprinderile care optează să aplice prevederile titlului II se efectuează luând în considerare veniturile și cheltuielile realizate începând cu trimestrul respectiv.

(la 01-04-2018 Articolul 48 din Titlul III a fost completat de Punctul 3, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018)

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

2. În aplicarea prevederilor art. 48 alin. (3[^]1) din Codul fiscal, microîntreprinderile care îndeplinesc condițiile impuse de lege pot opta pentru aplicarea prevederilor titlului II din Codul fiscal în cursul oricărui trimestru ulterior datei de 1 aprilie 2018, care reprezintă data intrării în vigoare a acestor prevederi. Calculul și plata impozitului pe profit de către microîntreprinderile care optează să aplice prevederile titlului II se efectuează luând în considerare veniturile și cheltuielile realizate începând cu trimestrul exercitării opțiunii.

(4) Abrogat.

(la 01-01-2018 Alineatul (4) din Articolul 48 , Titlul III a fost abrogat de Punctul 9, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

(5) Abrogat.

(la 01-01-2018 Alineatul (5) din Articolul 48 , Titlul III a fost abrogat de Punctul 9, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

(5¹) Abrogat.

(la 01-01-2018 Alineatul (5¹) din Articolul 48 , Titlul III a fost abrogat de Punctul 9, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

(5²) Abrogat.

(la 01-01-2018 Alineatul (5²) din Articolul 48 , Titlul III a fost abrogat de Punctul 9, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

(6) Abrogat.

(la 01-01-2018 Alineatul (6) din Articolul 48 , Titlul III a fost abrogat de Punctul 9, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

(7) Pentru anul 2017, persoanele juridice române plătitoare de impozit pe profit care la data de 31 decembrie 2016 îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 47 sunt obligate la plata impozitului reglementat de prezentul titlu începând cu 1 februarie 2017, urmând a comunica organelor fiscale teritoriale modificarea sistemului de impunere, potrivit prevederilor Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, până la data de 25 februarie 2017 inclusiv. Prin excepție de la prevederile art. 41 și 42, până la acest termen se va depune și declarația privind impozitul pe profit datorat pentru profitul impozabil obținut în perioada 1-31 ianuarie 2017. Rezultatul fiscal se ajustează corespunzător acestei perioade fiscale.

(la 06-01-2017 Articolul 48 din Titlul III a fost completat de Punctul 3, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 3 din 6 ianuarie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 16 din 06 ianuarie 2017)

(8) Persoanele juridice române care intră sub incidența Legii nr. 170/2016 și care la data de 31 decembrie 2016 au realizat venituri cuprinse între 100.001 euro - 500.000 euro, inclusiv, îndeplinind și celelalte condiții prevăzute la art. 47 alin. (1), sunt obligate la plata impozitului reglementat de prezentul titlu începând cu luna următoare intrării în vigoare a acestor prevederi, urmând a comunica organelor fiscale teritoriale modificarea sistemului de impunere, potrivit

prevederilor Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, până la data de 25 a lunii următoare intrării în vigoare a acestor prevederi, inclusiv. Prin derogare de la prevederile art. 8 din Legea nr. 170/2016, respectiv prin excepție de la prevederile art. 41 și 42, până la acest termen se calculează, se declară și se plătește impozitul specific unor activități, respectiv impozitul pe profit, pentru perioada 1 ianuarie 2017 - sfârșitul lunii intrării în vigoare a acestor prevederi. Impozitul specific unor activități aferent acestei perioade se determină prin împărțirea impozitului specific anual la 365 de zile și înmulțirea cu numărul de zile aferent perioadei 1 ianuarie 2017 - sfârșitul lunii intrării în vigoare a acestor prevederi. Pentru determinarea impozitului specific unor activități se aplică și celelalte reguli prevăzute de Legea nr. 170/2016. Impozitul pe profit se determină luând în considerare veniturile și cheltuielile înregistrate în această perioadă, iar rezultatul fiscal se ajustează corespunzător acestei perioade.

(la 24-07-2017 Articolul 48 din Titlul III a fost completat de Punctul 3¹, Punctul 4, Articolul I din LEGEA nr. 177 din 18 iulie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 584 din 21 iulie 2017)

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

2¹.

(1) *Intră sub incidența prevederilor art. 48 alin. (7) din Codul fiscal persoanele juridice române plătitoare de impozit pe profit la data de 31 ianuarie 2017 și care la data de 31 decembrie 2016 au realizat venituri cuprinse între 100.001-500.000 euro inclusiv, echivalentul în lei, îndeplinind concomitent și celelalte condiții prevăzute la art. 47 din Codul fiscal.*

(2) *Pentru microîntreprinderile care au optat să aplice prevederile art. 48 alin. (5) și (5²) din Codul fiscal, înregistrate ca plătitori de impozit pe profit până la data de 31 ianuarie 2017 inclusiv, opțiunea exprimată rămâne definitivă. Contribuabilii respectivi nu intră sub incidența art. 48 alin. (7) din Codul fiscal dacă mențin, pentru anul 2017, valoarea impusă de lege pentru capitalul social.*

(3) *Persoanele juridice române plătitoare de impozit pe profit la data de 31 ianuarie 2017 care devin microîntreprinderi începând cu data de 1 februarie 2017 și care optează, în perioada 1 februarie-31 martie 2017 inclusiv, să aplice prevederile art. 48 alin. (5²) din Codul fiscal calculează, declară și plătesc impozitul pe profit aferent trimestrului I 2017 luând în considerare veniturile și cheltuielile realizate începând cu 1 februarie 2017.*

(4) *Persoanele juridice române plătitoare de impozit specific unor activități potrivit prevederilor Legii nr. 170/2016 privind impozitul specific unor activități nu intră sub incidența prevederilor art. 48 alin. (7) din Codul fiscal, chiar dacă realizează venituri și din alte activități în afara celor corespunzătoare codurilor CAEN pentru care aplică sistemul de declarare și plată a impozitului pe profit.*

ART. 49

Aria de cuprindere a impozitului

Impozitul stabilit prin prezentul titlu, denumit impozit pe veniturile microîntreprinderilor, se aplică asupra bazei impozabile determinate potrivit art. 53.

ART. 50

Anul fiscal

(1) Anul fiscal al unei microîntreprinderi este anul calendaristic.

(2) În cazul unei microîntreprinderi care se înființează sau își încetează existența, anul fiscal este perioada din anul calendaristic în care persoana juridică a existat.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

3. (1) În cazul înființării unei microîntreprinderi într-un an fiscal, perioada impozabilă începe:

a) de la data înregistrării acesteia la registrul comerțului, dacă are această obligație;

b) de la data înregistrării în registrul ținut de instanțele judecătorești sau alte autorități competente, dacă are această obligație, potrivit legii.

(2) Perioada impozabilă a unei microîntreprinderi se încheie, în cazul divizărilor sau al fuziunilor care au ca efect juridic încetarea existenței persoanei juridice prin dizolvare fără lichidare, la una dintre următoarele date:

a) la data înregistrării în registrul comerțului/registrul ținut de instanțele judecătorești competente a noii societăți sau a ultimei dintre ele, în cazul constituirii uneia sau a mai multor societăți noi;

b) la data înregistrării hotărârii ultimei adunări generale care a aprobat operațiunea sau la altă dată stabilită prin acordul părților, în cazul în care se stipulează că operațiunea va avea efect la o altă dată, potrivit legii.

(3) Perioada impozabilă a microîntreprinderii se încheie, în cazul dizolvării urmate de lichidare, la data depunerii situațiilor financiare la registrul unde a fost înregistrată, potrivit legii, înființarea persoanei juridice respective.

(4) În cazul microîntreprinderilor care își încetează existența în cursul anului, data până la care se depune declarația de impozit pe veniturile microîntreprinderilor este una dintre datele menționate la alin. (2) și (3), la care se încheie perioada impozabilă.

ART. 51

Cotele de impozitare

(1) Cotele de impozitare pe veniturile microîntreprinderilor sunt:

a) 1% pentru microîntreprinderile care au unul sau mai mulți salariați;

(la 06-01-2017 Litera a) din Alineatul (1) , Articolul 51 , Titlul III a fost modificată de Punctul 4, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 3 din 6 ianuarie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 16 din 06 ianuarie 2017)

b) Abrogată.

(la 06-01-2017 Litera b) din Alineatul (1) , Articolul 51 , Titlul III a fost abrogată de Punctul 5, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 3 din 6 ianuarie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 16 din 06 ianuarie 2017)

c) 3%, pentru microîntreprinderile care nu au salariați.

(la 01-01-2016 Alin. (1) al art. 51 a fost modificat de pct. 5 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015.)

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

SECȚIUNEA a 5-a

Baza impozabilă

5. (1) *Baza impozabilă asupra căreia se aplică cotele de impozitare prevăzute la art. 51 alin. (1) și (2) din Codul fiscal este reprezentată de totalul veniturilor trimestriale care sunt înregistrate în creditul conturilor din clasa a 7-a "Conturi de venituri", potrivit reglementărilor contabile aplicabile, din care se scad categoriile de venituri menționate la art. 53 alin. (1) și se adaugă elementele menționate la art. 53 alin. (2) din Codul fiscal.*

(2) *Microîntreprinderile care își încetează existența în urma unei operațiuni de reorganizare sau de lichidare, potrivit legii, și care pe parcursul perioadei de funcționare au fost și plătitoare de impozit pe profit, la calculul impozitului pe veniturile microîntreprinderilor, nu includ în baza impozabilă: rezervele constituite din profitul net, rezervele constituite din diferențe de curs favorabil aferente capitalului social în devize sau disponibilului în devize, precum și sumele aferente unor reduceri ale cotei de impozit pe profit sau ale unor scutiri de impozit, repartizate ca rezerve, potrivit legii, care au fost constituite în perioada în care au fost plătitoare de impozit pe profit.*

(3) *În cazul în care se achiziționează case de marcat, din baza impozabilă se scade valoarea caselor de marcat, în conformitate cu documentul justificativ, în luna punerii în funcțiune. Punerea în funcțiune se face potrivit prevederilor legale.*

(2) Abrogat.

(la 24-12-2020 Alineatul (2) din Articolul 51 , Titlul III a fost abrogat de Punctul 22, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

(3) Abrogat.

(la 24-12-2020 Alineatul (3) din Articolul 51 , Titlul III a fost abrogat de Punctul 22, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

(4) *În sensul prezentului titlu, prin salariat se înțelege persoana angajată cu contract individual de muncă cu normă întreagă, potrivit Legii nr. 53/2003 - Codul muncii, republicată, cu*

modificările și completările ulterioare. Condiția se consideră îndeplinită și în cazul microîntreprinderilor care:

a) au persoane angajate cu contract individual de muncă cu timp parțial dacă fracțiunile de normă prevăzute în acestea, însumate, reprezintă echivalentul unei norme întregi;

b) au încheiate contracte de administrare sau mandat, potrivit legii, în cazul în care remunerația acestora este cel puțin la nivelul salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată.

(la 30-03-2018 Alineatul (4) din Articolul 51 , Titlul III a fost modificat de Punctul 4, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018)

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

(3) În aplicarea prevederilor art. 51 alin. (4) din Codul fiscal, pentru stabilirea numărului de salariați se iau în considerare și contractele individuale de muncă/convențiile individuale de muncă, încheiate potrivit legilor speciale, precum și contractele suspendate, potrivit legii.

(5) În cazul în care, în cursul anului fiscal, numărul de salariați se modifică, cotele de impozitare prevăzute la alin. (1) se aplică în mod corespunzător, începând cu trimestrul în care s-a efectuat modificarea, potrivit legii. Pentru microîntreprinderile care au un salariat și care aplică cota de impozitare prevăzută la alin. (1) lit. a), al căror raport de muncă încetează, condiția referitoare la numărul de salariați se consideră îndeplinită dacă în cursul aceluiași trimestru este angajat un nou salariat cu respectarea condiției prevăzute la alin. (6).

(la 01-01-2018 Alineatul (5) din Articolul 51 , Titlul III a fost modificat de Punctul 10, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

(6) Pentru microîntreprinderile care nu au niciun salariat, în situația în care angajează un salariat, în scopul modificării cotelor de impozitare prevăzute la alin. (1), noul salariat trebuie angajat cu contract individual de muncă pe durată nedeterminată sau pe durată determinată pe o perioadă de cel puțin 12 luni.

(la 01-01-2018 Alineatul (6) din Articolul 51 , Titlul III a fost modificat de Punctul 10, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

ART. 52

Reguli de ieșire din sistemul de impunere pe veniturile microîntreprinderii în cursul anului

(1) Dacă în cursul unui an fiscal o microîntreprindere realizează venituri mai mari de 1.000.000 euro, aceasta datorează impozit pe profit, începând cu trimestrul în care s-a depășit această limită.

(2) Limita fiscală prevăzută la alin. (1) se verifică pe baza veniturilor înregistrate cumulativ de la începutul anului fiscal. Cursul de schimb pentru determinarea echivalentului în euro este cel valabil la închiderea exercițiului financiar precedent.

(3) Calculul și plata impozitului pe profit de către microîntreprinderile care se încadrează în prevederile alin. (1) se efectuează luând în considerare veniturile și cheltuielile realizate începând cu trimestrul respectiv.

(la 01-01-2018 Articolul 52 din Titlul III a fost modificat de Punctul 11, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

SECȚIUNEA 4¹

Reguli de ieșire din sistemul de impunere pe veniturile microîntreprinderilor în cursul anului 4¹. În aplicarea prevederilor art. 52 din Codul fiscal, pentru persoanele juridice române care intră sub incidența prevederilor art. 48 alin. (7) din Codul fiscal, veniturile luate în calcul pentru stabilirea limitei de 500.000 euro, echivalentul în lei, precum și veniturile din consultanță și management luate în calcul pentru determinarea ponderii de 20% sunt cele înregistrate începând cu data de 1 februarie 2017.

ART. 53

Baza impozabilă

(1) Baza impozabilă a impozitului pe veniturile microîntreprinderilor o constituie veniturile din orice sursă, din care se scad:

- a) veniturile aferente costurilor stocurilor de produse;
- b) veniturile aferente costurilor serviciilor în curs de execuție;
- c) veniturile din producția de imobilizări corporale și necorporale;
- d) veniturile din subvenții;

e) veniturile din provizioane, ajustări pentru depreciere sau pentru pierdere de valoare, care au fost cheltuieli nedeductibile la calculul profitului impozabil sau au fost constituite în perioada în care persoana juridică română era supusă impozitului pe veniturile microîntreprinderilor;

(la 01-10-2017 Litera e) din Alineatul (1), Articolul 53, Titlul III a fost modificată de Punctul 5, Articolul I din LEGEA nr. 177 din 18 iulie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 584 din 21 iulie 2017)

e¹) veniturile din ajustări pentru pierderi așteptate aferente activelor financiare constituite de persoanele juridice române care desfășoară activități în domeniul bancar, în domeniile asigurărilor și reasigurărilor, al pieței de capital, care au fost cheltuieli nedeductibile la calculul profitului impozabil sau au fost constituite în perioada în care persoana juridică română era supusă impozitului pe veniturile microîntreprinderilor.

(la 20-01-2019 Alineatul (1) din Articolul 53 , Titlul III a fost completat de Punctul 4¹, Punctul 2, Articolul I din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019)

f) veniturile rezultate din restituirea sau anularea unor dobânzi și/sau penalități de întârziere, care au fost cheltuieli nedeductibile la calculul profitului impozabil;

g) veniturile realizate din despăgubiri, de la societățile de asigurare/reasigurare, pentru pagubele produse bunurilor de natura stocurilor sau a activelor corporale proprii;

h) veniturile din diferențe de curs valutar;

i) veniturile financiare aferente creanțelor și datoriilor cu decontare în funcție de cursul unei valute, rezultate din evaluarea sau decontarea acestora;

j) valoarea reducerilor comerciale acordate ulterior facturării, înregistrate în contul "709", potrivit reglementărilor contabile aplicabile;

k) veniturile aferente titlurilor de plată obținute de persoanele îndreptățite, potrivit legii, titulari inițiali aflați în evidența Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor sau moștenitorii legali ai acestora;

l) despăgubirile primite în baza hotărârilor Curții Europene a Drepturilor Omului;

m) veniturile obținute dintr-un stat străin cu care România are încheiată convenție de evitare a dublei impuneri, dacă acestea au fost impozitate în statul străin.

n) dividendele primite de la o persoană juridică română.

(la 24-12-2020 Alineatul (1) din Articolul 53 , Titlul III a fost completat de Punctul 23, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

(2) Pentru determinarea impozitului pe veniturile microîntreprinderilor, la baza impozabilă determinată potrivit alin. (1) se adaugă următoarele:

a) valoarea reducerilor comerciale primite ulterior facturării, înregistrate în contul "609", potrivit reglementărilor contabile aplicabile;

b) în trimestrul IV sau în ultimul trimestru al perioadei impozabile, în cazul contribuabililor care își încetează existența, diferența favorabilă dintre veniturile din diferențe de curs valutar/veniturile financiare aferente creanțelor și datoriilor cu decontare în funcție de cursul unei valute, rezultate din evaluarea sau decontarea acestora, și cheltuielile din diferențe de curs valutar/cheltuielile financiare aferente, înregistrate cumulativ de la începutul anului; în cazul microîntreprinderilor care devin plătitoare de impozit pe profit potrivit art. 48 alin. (3¹) și art. 52, această diferență reprezintă elemente similare veniturilor în primul trimestru pentru care datorează impozit pe profit; în cazul microîntreprinderilor care exercită opțiunea prevăzută la art. 48 alin. (3¹) sau depășesc limita veniturilor, conform art. 52, în primul trimestru al anului fiscal, diferența respectivă nu reprezintă elemente similare veniturilor în acest prim trimestru.

(la 24-12-2020 Litera b) din Alineatul (2) , Articolul 53 , Titlul III a fost modificată de Punctul 24, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

c) rezervele, cu excepția celor reprezentând facilități fiscale, reduse sau anulate, reprezentând rezerva legală, rezerve din reevaluarea mijloacelor fixe, inclusiv a terenurilor, care au fost deduse

la calculul profitului impozabil și nu au fost impozitate în perioada în care microîntreprinderile au fost și plătitoare de impozit pe profit, indiferent dacă reducerea sau anularea este datorată modificării destinației rezervei, distribuirii acesteia către participanți sub orice formă, lichidării, divizării, fuziunii contribuabilului sau oricărui altui motiv;

d) rezervele reprezentând facilități fiscale, constituite în perioada în care microîntreprinderile au fost și plătitoare de impozit pe profit, care sunt utilizate pentru majorarea capitalului social, pentru distribuire către participanți sub orice formă, pentru acoperirea pierderilor sau pentru oricare alt motiv. În situația în care rezervele fiscale sunt menținute până la lichidare, acestea nu sunt luate în calcul pentru determinarea bazei impozabile ca urmare a lichidării.

(3) Abrogat.

(la 27-07-2020 Alineatul (3) din Articolul 53 , Titlul III a fost abrogat de Punctul 2, Articolul I din LEGEA nr. 153 din 24 iulie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 659 din 24 iulie 2020)

ART. 54

Reguli de determinare a condițiilor de aplicare a sistemului de impunere pe veniturile microîntreprinderii

Pentru încadrarea în condițiile privind nivelul veniturilor prevăzute la art. 47 alin. (1) lit. c) și art. 52 se vor lua în calcul aceleași elemente care constituie baza impozabilă prevăzută la art. 53.

(la 24-12-2020 Articolul 54 din Titlul III a fost modificat de Punctul 25, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

ART. 54¹

Reguli tranzitorii

Intră sub incidența art. 47 și microîntreprinderile care au optat să aplice prevederile art. 48 alin. (5) și (5²) până la data de 31 decembrie 2017 inclusiv, precum și persoanele juridice române care desfășoară activitățile care nu au intrat sub incidența prevederilor prezentului titlu aplicabil până la data de 31 decembrie 2017 inclusiv.

(la 01-01-2018 Titlul III a fost completat de Punctul 13, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

ART. 55

Termenele de declarare a mențiunilor

(1) Persoanele juridice care se înființează în cursul unui an fiscal, precum și microîntreprinderile care intră sub incidența prevederilor art. 52 comunică organelor fiscale competente aplicarea/ieșirea din sistemul de impunere pe veniturile microîntreprinderilor, potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală.

(2) Persoanele juridice române plătitoare de impozit pe profit comunică organelor fiscale competente aplicarea sistemului de impunere pe veniturile microîntreprinderilor, până la data de 31 martie inclusiv a anului pentru care se plătește impozitul pe veniturile microîntreprinderilor.

(3) În cazul în care, în cursul anului fiscal, una dintre condițiile impuse la art. 47 alin. (1) lit. d) și e) nu mai este îndeplinită, microîntreprinderea comunică organelor fiscale competente ieșirea din sistemul de impunere pe veniturile microîntreprinderilor, până la data de 31 martie inclusiv a anului fiscal următor.

(la 24-07-2017 Alineatul (3) din Articolul 55 , Titlul III a fost modificat de Punctul 6³, Punctul 5, Articolul I din LEGEA nr. 177 din 18 iulie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 584 din 21 iulie 2017)

ART. 56

Plata impozitului și depunerea declarațiilor fiscale

(1) Calculul și plata impozitului pe veniturile microîntreprinderilor se efectuează trimestrial, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare trimestrului pentru care se calculează impozitul.

(1¹) Microîntreprinderile care efectuează sponsorizări, potrivit prevederilor Legii nr. 32/1994, cu modificările și completările ulterioare, pentru susținerea entităților nonprofit și a unităților de cult, care la data încheierii contractului sunt înscrise în Registrul entităților/unităților de cult pentru care se acordă deduceri fiscale potrivit art. 25 alin. (4¹), precum și microîntreprinderile care acordă burse elevilor școlarizați în învățământul profesional-dual în conformitate cu prevederile art. 25 alin. (4) lit. c) din Legea nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, scad sumele aferente din impozitul pe veniturile microîntreprinderilor până la nivelul valorii reprezentând 20% din impozitul pe veniturile microîntreprinderilor datorat pentru trimestrul în care au înregistrat cheltuielile respective.

(la 23-11-2020 Alineatul (1¹) din Articolul 56 , Titlul III a fost modificat de Punctul 3, ARTICOLUL UNIC din LEGEA nr. 262 din 20 noiembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1112 din 20 noiembrie 2020)

(1²) Sumele care nu sunt scăzute potrivit prevederilor alin. (1¹) din impozitul pe veniturile microîntreprinderilor datorat se reportează în trimestrele următoare, pe o perioadă de 28 de trimestre consecutive. Scăderea acestor sume din impozitul pe veniturile microîntreprinderilor datorat, în următoarele 28 de trimestre consecutive, se efectuează în ordinea înregistrării acestora, în aceleași condiții, la fiecare termen de plată a impozitului pe veniturile microîntreprinderilor.

(la 01-04-2018 Articolul 56 din Titlul III a fost completat de Punctul 5, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018)

(1³) Microîntreprinderile care efectuează sponsorizări au obligația de a depune declarația informativă privind beneficiarii sponsorizărilor, aferentă anului în care au înregistrat cheltuielile respective, potrivit alin. (1¹), precum și, după caz, aferentă anului în care se aplică prevederile alin. (1²). Modelul și conținutul declarației informative se aprobă prin ordin al președintelui A.N.A.F.

(la 01-04-2018 Articolul 56 din Titlul III a fost completat de Punctul 5, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018)

(1⁴) Declarația informativă prevăzută la alin. (1³) se depune până la următoarele termene:

a) până la data de 25 ianuarie inclusiv a anului următor;

b) până la data de 25 inclusiv a lunii următoare primului trimestru pentru care datorează impozit pe profit, în situațiile prevăzute la art. 48 alin. (3¹) și art. 52; microîntreprinderile care exercită opțiunea prevăzută la art. 48 alin. (3¹) sau depășesc limita veniturilor, conform art. 52, în primul trimestru al anului fiscal, nu au obligația depunerii declarației informative privind beneficiarii sponsorizărilor;

(la 20-01-2019 Litera b) din Alineatul (1⁴), Articolul 56, Titlul III a fost modificată de Punctul 4, Articolul I din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019)

c) până la termenele prevăzute la alin. (3) și (4), după caz.

(la 01-04-2018 Articolul 56 din Titlul III a fost completat de Punctul 5, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018)

(1⁵) Prevederile alin. (1¹)-(1⁴) se aplică și pentru sponsorizările efectuate, potrivit prevederilor Legii nr. 32/1994, cu modificările și completările ulterioare, către instituțiile și autoritățile publice, inclusiv organele de specialitate ale administrației publice. În acest caz, deducerea sumelor reprezentând sponsorizări din impozitul pe veniturile microîntreprinderilor, în limita prevăzută la alin. (1¹), se efectuează în baza contractului de sponsorizare, fără a exista obligația înscrierii entităților beneficiare respective în Registrul entităților/unităților de cult pentru care se acordă deduceri fiscale prevăzute la art. 25 alin. (4¹).

(la 16-04-2020 Articolul 56 din Titlul III a fost completat de Punctul 1, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 48 din 9 aprilie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 319 din 16 aprilie 2020)

(1⁶) Microîntreprinderile care achiziționează aparate de marcat electronice fiscale, astfel cum sunt definite la art. 3 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999, republicată, cu modificările și completările ulterioare, scad costul de achiziție aferent lor din impozitul pe veniturile microîntreprinderilor în trimestrul în care au fost puse în funcțiune, în limita impozitului pe veniturile microîntreprinderilor datorat pentru trimestrul respectiv.

(la 27-07-2020 Articolul 56 din Titlul III a fost completat de Punctul 3, Articolul I din LEGEA nr. 153 din 24 iulie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 659 din 24 iulie 2020)

Conform art. IV din LEGEA nr. 153 din 24 iulie 2020, publicată în Monitorul Oficial nr. 659 din 24 iulie 2020, prevederile art. I se aplică începând cu luna august.

(1⁷) Sumele care nu sunt scăzute potrivit prevederilor alin. (1⁶) din impozitul datorat pe veniturile microîntreprinderilor se reportează în trimestrele următoare, pe o perioadă de 28 de trimestre consecutive. Scăderea acestor sume din impozitul pe veniturile microîntreprinderilor datorat se efectuează în ordinea înregistrării acestora, în aceleași condiții, la fiecare termen de plată a impozitului pe veniturile microîntreprinderilor.

(la 27-07-2020 Articolul 56 din Titlul III a fost completat de Punctul 3, Articolul I din LEGEA nr. 153 din 24 iulie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 659 din 24 iulie 2020)

Conform art. IV din LEGEA nr. 153 din 24 iulie 2020, publicată în Monitorul Oficial nr. 659 din 24 iulie 2020, prevederile art. I se aplică începând cu luna august.

(2) Microîntreprinderile au obligația de a depune, până la termenul de plată a impozitului, declarația de impozit pe veniturile microîntreprinderilor.

(3) Persoanele juridice care se dizolvă cu lichidare, potrivit legii, în cursul aceluiași an în care a început lichidarea au obligația să depună declarația de impozit pe veniturile microîntreprinderilor și să plătească impozitul aferent până la data depunerii situațiilor financiare la organul fiscal competent.

(4) Persoanele juridice care, în cursul anului fiscal, se dizolvă fără lichidare au obligația să depună declarația de impozit pe veniturile microîntreprinderilor și să plătească impozitul până la închiderea perioadei impozabile.

(5) Impozitul reglementat de prezentul titlu reprezintă venit al bugetului de stat.

Art. II din LEGEA nr. 153 din 24 iulie 2020, publicată în Monitorul Oficial nr. 659 din 24 iulie 2020, prevede:

Articolul II

(1) Prin derogare de la prevederile art. 25 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta lege, contribuabilii care datorează impozit pe profit, la data determinării impozitului pe profit pentru anul 2020, scad din impozitul pe profit și costul de achiziție al aparatelor de marcat electronice fiscale, astfel cum sunt definite la art. 3 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999

privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, achiziționate și puse în funcțiune în anul 2018, în anul 2019, precum și al celor puse în funcțiune în anul 2020 înaintea intrării în vigoare a prezentei legi, cu condiția ca la data achiziției respectivelor aparate de marcat electronice fiscale contribuabilii să fi fost plătitori de impozit pe profit, indiferent de sistemul de declarare și plată prevăzut de art. 41 din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Costul de achiziție al aparatelor de marcat electronice fiscale achiziționate și puse în funcțiune în anul 2018, în anul 2019, precum și al celor puse în funcțiune în anul 2020 înaintea intrării în vigoare a prezentei legi va reprezenta sume asimilate cheltuielilor nedeductibile la calculul impozitului pe profit, dar care se scad din impozitul pe profit al anului 2020. Sumele care nu sunt scăzute din impozitul pe profit, potrivit prevederilor prezentului alineat, se

reportează în următorii 7 ani consecutivi. Recuperarea acestor sume se va efectua în aceleași condiții, la fiecare termen de plată a impozitului pe profit.

(3) Prin derogare de la prevederile art. 56 din Legea 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta lege, contribuabilii care datorează impozit pe veniturile microîntreprinderilor, la data determinării impozitului pe veniturile microîntreprinderilor pentru trimestrul 4 al anului 2020, scad din impozitul pe veniturile microîntreprinderilor și costul de achiziție al aparatelor de marcat electronice fiscale, astfel cum sunt definite la art. 3 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999, republicată, cu modificările și completările ulterioare, achiziționate și puse în funcțiune în anul 2018, în anul 2019, precum și al celor puse în funcțiune în anul 2020 înaintea intrării în vigoare a prezentei legi, cu condiția ca la data achiziției respectivelor aparate de marcat electronice fiscale contribuabilii să fi fost plătitori de impozit pe veniturile microîntreprinderilor.

(4) Costul de achiziție al aparatelor de marcat electronice fiscale achiziționate și puse în funcțiune în anul 2018, în anul 2019, precum și al celor puse în funcțiune în anul 2020 înaintea intrării în vigoare a prezentei legi se va adăuga la baza impozabilă pentru trimestrul 4 al anului 2020 definită la art. 53 din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, dar se scade din impozitul pe veniturile microîntreprinderilor determinat în trimestrul respectiv. Sumele care nu sunt scăzute din impozitul pe veniturile microîntreprinderilor, potrivit prevederilor prezentului alineat, se reportează în următoarele 28 de trimestre consecutive. Recuperarea acestor sume se va efectua la fiecare termen de plată a impozitului pe veniturile microîntreprinderilor.

(5) Prin derogare de la prevederile art. 118 alin. (2) și art. 123 alin. (1) din Legea 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta lege, contribuabilii care datorează impozit pe venit, la data determinării impozitului pe venit aferent anului 2020, adaugă la venitul net anual impozabil determinat la art. 118 alin. (2) lit. b) costul de achiziție al aparatelor de marcat electronice fiscale, astfel cum sunt definite la art. 3 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999, republicată, cu modificările și completările ulterioare, achiziționate și puse în funcțiune în anul 2018, precum și în anul 2019.

(6) Costul de achiziție al aparatelor de marcat electronice fiscale achiziționate și puse în funcțiune în anul 2018 și în anul 2019 se scade din impozitul pe venit calculat potrivit art. 123 alin. (1) din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare. Sumele care nu sunt scăzute din impozitul pe venit, potrivit prevederilor prezentului alineat, se reportează în următorii 7 ani consecutivi. Recuperarea acestor sume se va efectua la fiecare termen de plată a impozitului pe venit.

(7) Prevederile alin. (1) și (2) se aplică în mod corespunzător și de către contribuabilii care intră sub incidența Legii nr. 170/2016 privind impozitul specific unor activități, pentru impozitul pe profit aferent anului 2020, determinat pentru activitățile desfășurate, altele decât cele corespunzătoare codurilor CAEN prevăzute de lege.

ART. 57

Prevederi fiscale referitoare la amortizare și impozitul pe dividende

(1) Microîntreprinderile sunt obligate să țină evidența amortizării fiscale, potrivit art. 28 al titlului II.

(2) Pentru declararea, reținerea și plata impozitului pe dividendele plătite către o persoană juridică română, microîntreprinderile sunt obligate să aplice prevederile art. 43 al titlului II.

TITLUL IV

Impozitul pe venit

CAP. I

Dispoziții generale

ART. 58

Contribuabili

Următoarele persoane datorează plata impozitului conform prezentului titlu și sunt numite în continuare contribuabili:

- a) persoanele fizice rezidente;
- b) persoanele fizice nerezidente care desfășoară o activitate independentă prin intermediul unui sediu permanent în România;
- c) persoanele fizice nerezidente care desfășoară activități dependente în România;
- d) persoanele fizice nerezidente care obțin venituri prevăzute la art. 129.

ART. 59

Sfera de cuprindere a impozitului

(1) Impozitul prevăzut în prezentul titlu, denumit în continuare impozit pe venit, se aplică următoarelor venituri:

- a) în cazul persoanelor fizice rezidente române, cu domiciliul în România, veniturilor obținute din orice sursă, atât din România, cât și din afara României;

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

12. (20) Veniturile din salarii obținute de contribuabilii prevăzuți la art. 59 alin. (1) lit. a) și alin. (2) din Codul fiscal pentru activitatea desfășurată într-un stat cu care România are încheiată convenție de evitare a dublei impuneri și care sunt plătite de către sau în numele unui angajator care este rezident în România sau are sediul permanent în România sunt impozabile în România dacă persoana fizică este prezentă în acel stat pentru o perioadă care nu depășește perioada prevăzută în convenția de evitare a dublei impuneri încheiată de România cu statul în care se desfășoară activitatea și veniturile din salarii nu sunt suportate de un sediu permanent al angajatorului care este rezident în România.

(21) În situația în care contribuabilii prevăzuți la art. 59 alin. (1) lit. a) și alin. (2) din Codul fiscal care au desfășurat activitatea dependentă în alt stat pentru o perioadă mai mică decât perioada prevăzută în convenția de evitare a dublei impuneri încheiată de România cu statul în care se desfășoară activitatea își prelungesc ulterior perioada de ședere în statul respectiv peste perioada prevăzută de convenție, dreptul de impunere asupra veniturilor din salarii revine statului străin.

După expirarea perioadei prevăzute în convenție, angajatorul care este rezident în România sau are sediul permanent în România nu mai calculează, nu mai reține și nu mai virează impozitul pe venitul din salarii. Contribuabilii prevăzuți la art. 59 alin. (1) lit. a) și alin. (2) din Codul fiscal datorează în statul străin impozit din prima zi pentru veniturile realizate ca urmare a desfășurării activității în acel stat.

(22) Pentru veniturile din salarii obținute de contribuabilii prevăzuți la art. 59 alin. (1) lit. a) și alin. (2) din Codul fiscal pentru activitatea desfășurată într-un stat cu care România are încheiată convenție de evitare a dublei impuneri și care sunt plătite de către sau în numele unui angajator care este rezident în România sau are sediul permanent în România, dreptul de impunere revine statului străin dacă persoana fizică este prezentă în acel stat pentru o perioadă care depășește perioada prevăzută în convenția de evitare a dublei impuneri încheiată de România cu statul în care se desfășoară activitatea. În această situație, angajatorul care este rezident în România sau are sediul permanent în România și care efectuează plata veniturilor din salarii către contribuabilii prevăzuți la art. 59 alin. (1) lit. a) și alin. (2) din Codul fiscal nu are obligația calculării, reținerii și virării impozitului pe venitul din salarii, întrucât dreptul de impunere revine statului străin în care persoana fizică își desfășoară activitatea.

(23) În situația în care contribuabilii prevăzuți la art. 59 alin. (1) lit. a) și alin. (2) din Codul fiscal urmează să desfășoare activitatea dependentă în alt stat într-o perioadă mai mare decât perioada prevăzută în convenția de evitare a dublei impuneri încheiată de România cu statul în care se desfășoară activitatea, dar detașarea acestora încetează înainte de perioada prevăzută în convenție, dreptul de impunere a veniturilor din salarii revine statului român, astfel:

a) în situația în care persoana fizică își continuă relația contractuală generatoare de venituri din salarii cu angajatorul, veniturile aferente perioadelor anterioare pentru care nu s-a calculat, nu s-a reținut și nu s-a virat impozitul pe salarii se impun separat față de drepturile lunii curente, prin aplicarea cotei de impozit asupra bazei de calcul determinate separat pentru fiecare lună. Impozitul astfel calculat se reține de către angajator din veniturile din salarii începând cu luna încetării detașării și până la lichidarea impozitului. Impozitul se recuperează într-o perioadă cel mult egală cu perioada în care persoana fizică a fost detașată în străinătate.

Angajatorul, la solicitarea autorității fiscale, prezintă documente care atestă încetarea detașării, respectiv documentul/documente care atestă data sosirii în România a persoanei detașate;

b) în situația în care persoana fizică nu mai are relații contractuale generatoare de venituri din salarii cu angajatorul și acesta din urmă nu poate efectua reținerea diferențelor de impozit, regularizarea impozitului datorat de persoana fizică se realizează de către organul fiscal competent pe baza declarației privind veniturile realizate din străinătate.

(24) Pentru veniturile din salarii obținute de contribuabilii prevăzuți la art. 59 alin. (1) lit. a) și alin. (2) din Codul fiscal pentru activitatea desfășurată într-un stat cu care România are încheiată convenție de evitare a dublei impuneri și care sunt plătite de către sau în numele unui angajator care este rezident în România prin sediul său permanent stabilit în statul în care persoana fizică își desfășoară activitatea și salariul este suportat de către acest sediu permanent, dreptul de impunere revine statului străin indiferent de perioada de desfășurare a activității în străinătate.

(25) Pentru veniturile din salarii obținute de contribuabilii prevăzuți la art. 59 alin. (1) lit. a) și alin. (2) din Codul fiscal pentru activitatea desfășurată într-un stat cu care România nu are încheiată convenție de evitare a dublei impuneri sau persoanele respective nu sunt vizate de o convenție de evitare a dublei impuneri și care sunt plătiți de către sau în numele unui angajator care este rezident în România sau are sediul permanent în România, dreptul de impunere revine statului român, indiferent de perioada de desfășurare a activității în străinătate.

b) în cazul persoanelor fizice rezidente, altele decât cele prevăzute la lit. a), veniturilor obținute din orice sursă, atât din România, cât și din afara României, începând cu data de la care acestea devin rezidenți în România;

c) în cazul persoanelor fizice nerezidente, care desfășoară activitate independentă prin intermediul unui sediu permanent în România, venitului net atribuibil sediului permanent;

d) în cazul persoanelor fizice nerezidente, care desfășoară activitate dependentă în România, venitului salarial net din această activitate dependentă;

e) în cazul persoanelor fizice nerezidente, care obțin veniturile prevăzute la art. 58 lit. d), venitului determinat conform regulilor prevăzute în prezentul titlu, ce corespund categoriei respective de venit.

(2) Persoana fizică nerezidentă care îndeplinește condiția de rezidență prevăzută la art. 7 pct. 28 lit. b) este supusă impozitului pe venit pentru veniturile obținute din orice sursă, atât din România, cât și din afara României, începând cu prima zi în care declară că centrul intereselor vitale se află în România.

(la 01-01-2021 Alineatul (2) din Articolul 59 , Capitolul I , Titlul IV a fost modificat de Punctul 26, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

NORMĂ 06/01/2016 din data 2016-01-06

12.

(20) *Veniturile din salarii obținute de contribuabilii prevăzuți la art. 59 alin. (1) lit. a) și alin. (2) din Codul fiscal pentru activitatea desfășurată într-un stat cu care România are încheiată convenție de evitare a dublei impuneri și care sunt plătite de către sau în numele unui angajator care este rezident în România sau are sediul permanent în România sunt impozabile în România dacă persoana fizică este prezentă în acel stat pentru o perioadă care nu depășește perioada prevăzută în convenția de evitare a dublei impuneri încheiată de România cu statul în care se desfășoară activitatea și veniturile din salarii nu sunt suportate de un sediu permanent al angajatorului care este rezident în România.*

(21) *În situația în care contribuabilii prevăzuți la art. 59 alin. (1) lit. a) și alin. (2) din Codul fiscal care au desfășurat activitatea dependentă în alt stat pentru o perioadă mai mică decât perioada prevăzută în convenția de evitare a dublei impuneri încheiată de România cu statul în care se desfășoară activitatea își prelungesc ulterior perioada de ședere în statul respectiv peste perioada prevăzută de convenție, dreptul de impunere asupra veniturilor din salarii revine statului străin.*

După expirarea perioadei prevăzute în convenție, angajatorul care este rezident în România sau are sediul permanent în România nu mai calculează, nu mai reține și nu mai virează impozitul pe venitul din salarii. Contribuabilii prevăzuți la art. 59 alin. (1) lit. a) și alin. (2) din Codul fiscal datorează în statul străin impozit din prima zi pentru veniturile realizate ca urmare a desfășurării activității în acel stat.

(22) *Pentru veniturile din salarii obținute de contribuabilii prevăzuți la art. 59 alin. (1) lit. a) și alin. (2) din Codul fiscal pentru activitatea desfășurată într-un stat cu care România are*

încheiată convenție de evitare a dublei impuneri și care sunt plătite de către sau în numele unui angajator care este rezident în România sau are sediul permanent în România, dreptul de impunere revine statului străin dacă persoana fizică este prezentă în acel stat pentru o perioadă care depășește perioada prevăzută în convenția de evitare a dublei impuneri încheiată de România cu statul în care se desfășoară activitatea. În această situație, angajatorul care este rezident în România sau are sediul permanent în România și care efectuează plata veniturilor din salarii către contribuabilii prevăzuți la art. 59 alin. (1) lit. a) și alin. (2) din Codul fiscal nu are obligația calculării, reținerii și virării impozitului pe venitul din salarii, întrucât dreptul de impunere revine statului străin în care persoana fizică își desfășoară activitatea.

(23) În situația în care contribuabilii prevăzuți la art. 59 alin. (1) lit. a) și alin. (2) din Codul fiscal urmează să desfășoare activitatea dependentă în alt stat într-o perioadă mai mare decât perioada prevăzută în convenția de evitare a dublei impuneri încheiată de România cu statul în care se desfășoară activitatea, dar detașarea acestora încetează înainte de perioada prevăzută în convenție, dreptul de impunere a veniturilor din salarii revine statului român, astfel:

a) în situația în care persoana fizică își continuă relația contractuală generatoare de venituri din salarii cu angajatorul, veniturile aferente perioadelor anterioare pentru care nu s-a calculat, nu s-a reținut și nu s-a virat impozitul pe salarii se impun separat față de drepturile lunii curente, prin aplicarea cotei de impozit asupra bazei de calcul determinate separat pentru fiecare lună. Impozitul astfel calculat se reține de către angajator din veniturile din salarii începând cu luna încetării detașării și până la lichidarea impozitului. Impozitul se recuperează într-o perioadă cel mult egală cu perioada în care persoana fizică a fost detașată în străinătate.

Angajatorul, la solicitarea autorității fiscale, prezintă documente care atestă încetarea detașării, respectiv documentul/documente care atestă data sosirii în România a persoanei detașate;

b) în situația în care persoana fizică nu mai are relații contractuale generatoare de venituri din salarii cu angajatorul și acesta din urmă nu poate efectua reținerea diferențelor de impozit, regularizarea impozitului datorat de persoana fizică se realizează de către organul fiscal competent pe baza declarației privind veniturile realizate din străinătate.

(24) Pentru veniturile din salarii obținute de contribuabilii prevăzuți la art. 59 alin. (1) lit. a) și alin. (2) din Codul fiscal pentru activitatea desfășurată într-un stat cu care România are încheiată convenție de evitare a dublei impuneri și care sunt plătite de către sau în numele unui angajator care este rezident în România prin sediul său permanent stabilit în statul în care persoana fizică își desfășoară activitatea și salariul este suportat de către acest sediu permanent, dreptul de impunere revine statului străin indiferent de perioada de desfășurare a activității în străinătate.

(25) Pentru veniturile din salarii obținute de contribuabilii prevăzuți la art. 59 alin. (1) lit. a) și alin. (2) din Codul fiscal pentru activitatea desfășurată într-un stat cu care România nu are încheiată convenție de evitare a dublei impuneri sau persoanele respective nu sunt vizate de o convenție de evitare a dublei impuneri și care sunt plătiți de către sau în numele unui angajator care este rezident în România sau are sediul permanent în România, dreptul de impunere revine statului român, indiferent de perioada de desfășurare a activității în străinătate.

(2¹) Persoana fizică nerezidentă care îndeplinește condiția de rezidență prevăzută la art. 7 pct. 28 lit. c) este supusă impozitului pe venit pentru veniturile obținute din orice sursă, atât din România, cât și din afara României, începând cu prima zi a sosirii în România.

(la 01-01-2021 Articolul 59 din Capitolul I , Titlul IV a fost completat de Punctul 27, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

(3) Fac excepție de la prevederile alin. (2) persoanele fizice care dovedesc că sunt rezidenți ai unor state cu care România are încheiate convenții de evitare a dublei impunerii, cărora le sunt aplicabile prevederile convențiilor.

(4) Persoana fizică nerezidentă care a îndeplinit pe perioada șederii în România condițiile de rezidență potrivit art. 7 pct. 28 lit. b) sau c) va fi considerată rezidentă în România până la data la care persoana fizică părăsește România. Această persoană are obligația completării și depunerii la autoritatea competentă din România a formularului prevăzut la art. 230 alin. (7), cu 30 de zile înaintea plecării din România pentru o perioadă sau mai multe perioade de ședere în străinătate care depășesc în total 183 de zile, pe parcursul oricărui interval de 12 luni consecutive, și nu va mai face dovada schimbării rezidenței fiscale într-un alt stat.

(5) Persoana fizică rezidentă română, cu domiciliul în România, care dovedește schimbarea rezidenței într-un stat cu care România are încheiată convenție de evitare a dublei impunerii, este obligată în continuare la plata impozitului pe veniturile obținute din orice sursă, atât din România, cât și din afara României, până la data schimbării rezidenței. Această persoană are obligația completării și depunerii la autoritatea competentă din România a formularului prevăzut la art. 230 alin. (7), cu 30 de zile înaintea plecării din România pentru o perioadă sau mai multe perioade de ședere în străinătate care depășesc în total 183 de zile, pe parcursul oricărui interval de 12 luni consecutive, și va face dovada schimbării rezidenței fiscale într-un alt stat.

(6) Rezidenții statelor cu care România are încheiate convenții de evitare a dublei impunerii trebuie să își dovedească rezidența fiscală printr-un certificat de rezidență emis de către autoritatea fiscală competentă din statul străin sau printr-un alt document eliberat de către o altă autoritate decât cea fiscală, care are atribuții în domeniul certificării rezidenței conform legislației interne a aceluia stat. Acest certificat/document este valabil pentru anul/anii pentru care este emis.

(7) Persoana fizică rezidentă română, cu domiciliul în România, care dovedește schimbarea rezidenței într-un stat cu care România nu are încheiată convenție de evitare a dublei impunerii este obligată în continuare la plata impozitului pe veniturile obținute din orice sursă, atât din România, cât și din afara României, pentru anul calendaristic în care are loc schimbarea rezidenței, precum și în următorii 3 ani calendaristici. Această persoană are obligația completării și depunerii la autoritatea competentă din România a formularului prevăzut la art. 230 alin. (7), cu 30 de zile înaintea plecării din România pentru o perioadă sau mai multe perioade de ședere în străinătate care depășesc în total 183 de zile, pe parcursul oricărui interval de 12 luni consecutive.

ART. 60

Scutiri

Sunt scutiți de la plata impozitului pe venit următorii contribuabili:

1. persoanele fizice cu handicap grav sau accentuat, pentru veniturile realizate din:

a) activități independente, realizate în mod individual și/sau într-o formă de asociere;

a¹) venituri din drepturi de proprietate intelectuală;

(la 23-03-2018 Punctul 1. din Articolul 60 , Capitolul I , Titlul IV a fost completat de Punctul 1, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018)

b) salarii și asimilate salariilor, prevăzute la art. 76 alin. (1)-(3);

c) pensii;

d) activități agricole, silvicultură și piscicultură, altele decât cele prevăzute la art. 105, realizate în mod individual și/sau într-o formă de asociere fără personalitate juridică;

e) transmiterea dreptului de proprietate și a dezmembrămintelor acestuia cu titlul de moștenire, prevăzute la art. 111, indiferent de momentul dezbaterii succesiunii;

(la 09-07-2020 Punctul 1. din Articolul 60 , Capitolul I , Titlul IV a fost completat de ARTICOLUL UNIC din LEGEA nr. 104 din 3 iulie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 588 din 06 iulie 2020)

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

1. În înțelesul art. 60 pct. 1 din Codul fiscal, scutirea de la plata impozitului pe venit se aplică pentru veniturile realizate începând cu data încadrării contribuabilului în gradul de handicap grav sau accentuat, conform documentelor justificative. Pentru a beneficia de prevederile art. 60 pct. 1 lit. a)-c) din Codul fiscal, în cazul veniturilor pentru care angajatorul/plătitorul de venituri are obligația reținerii la sursă a impozitului pe venit, contribuabilii au obligația de a depune la angajatorul/plătitorul de venituri documentele care atestă încadrarea în gradul de handicap grav sau accentuat. Documentele vor fi prezentate în original și în copie, angajatorul/plătitorul de venituri păstrând copia după ce verifică conformitatea cu originalul. Pentru veniturile realizate de persoanele prevăzute la art. 60 pct. 1 lit. d), documentele justificative nu se depun la organul fiscal împreună cu declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice prevăzută la art. 120 și 122 din Codul fiscal, se arhivează la domiciliul fiscal al contribuabililor.

2. persoanele fizice, pentru veniturile realizate din salarii și asimilate salariilor prevăzute la art. 76 alin. (1)-(3), ca urmare a desfășurării activității de creare de programe pentru calculator, în condițiile stabilite prin ordin comun al ministrului comunicațiilor și societății informaționale, al ministrului muncii și justiției sociale, al ministrului educației naționale și al ministrului finanțelor publice;

(la 01-01-2018 Punctul 2. din Articolul 60 , Capitolul I , Titlul IV a fost modificat de Punctul 14, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

2. Potrivit prevederilor art. 60 pct. 2 din Codul fiscal, condițiile privind acordarea facilității fiscale de către angajator angajaților care desfășoară activitatea de creare de programe pentru calculator se stabilesc prin ordin comun al ministrului comunicațiilor și societății informaționale, al ministrului muncii și justiției sociale, al ministrului educației naționale și al ministrului finanțelor publice. Pentru acordarea facilității fiscale nu este necesar acordul instituțiilor emitente ale actului normativ menționat.

3. persoanele fizice, pentru veniturile realizate din salarii și asimilate salariilor prevăzute la art. 76 alin. (1)-(3), ca urmare a desfășurării activității de cercetare-dezvoltare și inovare, definită conform Ordonanței Guvernului nr. 57/2002 privind cercetarea științifică și dezvoltarea tehnologică, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 324/2003, cu modificările și completările ulterioare, potrivit procedurii stabilite prin ordin comun al ministrului finanțelor publice și al ministrului cercetării și inovării, în următoarele condiții:

a) scutirea se acordă pentru toate persoanele care sunt incluse în echipa unui proiect de cercetare-dezvoltare și inovare, astfel cum este definit în Ordonanța Guvernului nr. 57/2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 324/2003, cu modificările și completările ulterioare, cu indicatori de rezultat definiți;

b) scutirea se acordă în limita cheltuielilor cu personalul alocat proiectului de cercetare-dezvoltare și inovare, evidențiate distinct în bugetul proiectului;

c) statul de plată aferent veniturilor din salarii și asimilate salariilor, obținute de fiecare angajat din activitățile desfășurate în proiectul de cercetare-dezvoltare și inovare, se întocmește separat pentru fiecare proiect.

(la 17-06-2017 Punctul 3. din Articolul 60 , Capitolul I , Titlul IV a fost modificat de Punctul 1, Articolul I din LEGEA nr. 136 din 13 iunie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 440 din 14 iunie 2017)

*) Notă:

Potrivit alin. (2) al art. II din LEGEA nr. 136 din 13 iunie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 440 din 14 iunie 2017, prevederile art. 60 pct. 3 din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum au fost modificate prin prezenta lege, se aplică începând cu veniturile realizate din salarii și asimilate salariilor aferente lunii următoare intrării în vigoare a prezentei legi.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

2^1. (1) Scutirea prevăzută la art. 60 pct. 3 din Codul fiscal se acordă doar persoanelor care realizează venituri din salarii și asimilate salariilor prevăzute la art. 76 alin. (1)-(3) din Codul fiscal, ca urmare a desfășurării activității de cercetare-dezvoltare și inovare definită

conform Ordonanței Guvernului nr. 57/2002 privind cercetarea științifică și dezvoltarea tehnologică, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 324/2003, cu modificările și completările ulterioare, care sunt incluse în proiectul de cercetare-dezvoltare și inovare.

(2) Persoanele fizice care realizează venituri din salarii și asimilate salariilor ca urmare a desfășurării altor activități decât cele de cercetare-dezvoltare și inovare prevăzute la alin. (1) nu beneficiază de scutirea prevăzută la art. 60 pct. 3 din Codul fiscal.

4. persoanele fizice, pentru veniturile realizate din salarii și asimilate salariilor prevăzute la art. 76 alin. (1)-(3), ca urmare a desfășurării activității pe bază de contract individual de muncă încheiat pe o perioadă de 12 luni, cu persoane juridice române care desfășoară activități sezoniere dintre cele prevăzute la art. 1 al Legii nr. 170/2016 privind impozitul specific unor activități, în cursul unui an.

(la 06-01-2017 Articolul 60 din Capitolul I, Titlul IV a fost completat de Punctul 7, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 3 din 6 ianuarie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 16 din 06 ianuarie 2017)

*) Notă:

Potrivit alin. (2) al art. III din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 3 din 6 ianuarie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 16 din 6 ianuarie 2017, prevederile art. I pct. 7 și 8 se aplică începând cu veniturile aferente lunii următoare publicării în Monitorul Oficial al României a prezentei ordonanțe de urgență, iar prevederile art. I pct. 9 se aplică numai pentru tranzacțiile încheiate începând cu data de 1 a lunii următoare publicării în Monitorul Oficial al României a prezentei ordonanțe de urgență.

*) Notă:

Conform alin. (2) al art. V din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 32 din 28 iunie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 488 din 30 iunie 2016, prevederile art. I pct. 1 se aplică începând cu veniturile aferente lunii august 2016, iar prevederile art. I pct. 5 se aplică începând cu data de 1 august 2016. Până la această dată se aprobă ordinele prevăzute la art. 60 pct. 3 și la art. 291 alin. (2) lit. h) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum a fost completată prin prezenta ordonanță de urgență.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

2². (1) În înțelesul art. 60 pct. 4 din Codul fiscal, scutirea de la plata impozitului pe venit se acordă persoanelor fizice ca urmare a desfășurării activității pe bază de contract individual de muncă încheiat pe o perioadă de 12 luni de către angajatorul care desfășoară activități cu caracter sezonier în cursul unui an, corespunzătoare următoarelor coduri CAEN:

– 5510 - «Hoteluri și alte facilități de cazare similare»;

– 5520 - «Facilități de cazare pentru vacanțe și perioade de scurtă durată»;

- 5530 - «Parcuri pentru rulote, campinguri și tabere»;
- 5590 - «Alte servicii de cazare»;
- 5610 - «Restaurante»;
- 5621 - «Activități de alimentație (catering) pentru evenimente»;
- 5629 - «Alte servicii de alimentație n.c.a.»;
- 5630 - «Baruri și alte activități de servire a băuturilor».

(2) Caracterul sezonier al unei activități, în sensul art. 60 pct. 4 din Codul fiscal, presupune o perioadă care se repetă de la an la an, în care anumite activități se impun a fi realizate pe durate relativ fixe în funcție de anotimp/de sezon.

(3) Scutirea prevăzută la art. 60 pct. 4 din Codul fiscal se aplică și în situația în care persoana fizică desfășoară activitate în baza unui contract de muncă cu timp parțial de lucru, în condițiile prevăzute la alin. (1) și (2).

(4) Scutirea prevăzută la art. 60 pct. 4 din Codul fiscal se acordă pe perioada de derulare a contractului.

5. persoanele fizice, pentru veniturile realizate din salarii și asimilate salariilor prevăzute la art. 76 alin. (1)-(3), în perioada 1 ianuarie 2019-31 decembrie 2028 inclusiv, pentru care sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) angajatorii desfășoară activități în sectorul construcții care cuprind:

(i) activitatea de construcții definită la codul CAEN 41.42.43 - secțiunea F - Construcții;

(ii) domeniile de producere a materialelor de construcții, definite de următoarele coduri CAEN:

- 2312 - Prelucrarea și fasonarea sticlei plate;
- 2331 - Fabricarea plăcilor și dalelor din ceramică;
- 2332 - Fabricarea cărămizilor, țiglelor și altor produse pentru construcții din argilă arsă;
- 2361 - Fabricarea produselor din beton pentru construcții;
- 2362 - Fabricarea produselor din ipsos pentru construcții;
- 2363 - Fabricarea betonului;
- 2364 - Fabricarea mortarului;
- 2369 - Fabricarea altor articole din beton, ciment și ipsos;
- 2370 - Tăierea, fasonarea și finisarea pietrei;
- 2223 - Fabricarea articolelor din material plastic pentru construcții;
- 1623 - Fabricarea altor elemente de dulgherie și tâmplărie pentru construcții;
- 2512 - Fabricarea de uși și ferestre din metal;
- 2511 - Fabricarea de construcții metalice și părți componente ale structurilor metalice;
- 0811 - Extracția pietrei ornamentale și a pietrei pentru construcții, extracția pietrei calcaroase, gipsului, cretei și a ardeziei;
- 0812 - Extracția pietrișului și nisipului;
- 2351 - Fabricarea cimentului;
- 2352 - Fabricarea varului și ipsosului;
- 2399 - Fabricarea altor produse din minerale nemetalice n.c.a.;

(iii) 711 - Activități de arhitectură, inginerie și servicii de consultanță tehnică;

b) angajatorii realizează cifră de afaceri din activitățile menționate la lit. a) și alte activități specifice domeniului construcții în limita a cel puțin 80% din cifra de afaceri totală. Pentru societățile comerciale nou-înființate, respectiv înregistrate la registrul comerțului începând cu luna ianuarie a anului 2019, cifra de afaceri se calculează cumulativ de la începutul anului, inclusiv luna în care se aplică scutirea, iar pentru societățile comerciale existente la data de 1 ianuarie a fiecărui an se consideră ca bază de calcul cifra de afaceri realizată cumulativ pe anul fiscal anterior. Pentru societățile comerciale existente la data de 1 ianuarie al fiecărui an care au avut o cifra de afaceri din activitățile menționate la lit. a) realizată cumulativ pe anul fiscal anterior de peste 80% inclusiv, facilitățile fiscale se vor acorda pe toată durata anului în curs, iar pentru societățile comerciale existente la aceeași dată care nu realizează această limită minimă a cifrei de afaceri se va aplica principiul societăților comerciale nou-înființate. Această cifră de afaceri se realizează pe bază de contract sau comandă și acoperă manoperă, materiale, utilaje, transport, echipamente, dotări, precum și alte activități auxiliare necesare activităților menționate la lit. a). Cifra de afaceri va cuprinde inclusiv producția realizată și nefacturată;

c) veniturile brute lunare din salarii și asimilate salariilor prevăzute la art. 76 alin. (1)-(3), realizate de persoanele fizice pentru care se aplică scutirea sunt calculate la un salariu brut de încadrare pentru 8 ore de muncă/zi de minimum 3.000 lei lunar. Scutirea se aplică pentru sumele din venitul brut lunar de până la 30.000 lei, obținut din salarii și asimilate salariilor prevăzute la art. 76 alin. (1)-(3), realizate de persoanele fizice. Partea din venitul brut lunar ce depășește 30.000 lei nu va beneficia de facilități fiscale;

d) scutirea se aplică potrivit instrucțiunilor la ordinul comun al ministrului finanțelor publice, al ministrului muncii și justiției sociale și al ministrului sănătății, prevăzut la art. 147 alin. (17), iar Declarația privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate reprezintă declarație pe propria răspundere pentru îndeplinirea condițiilor de aplicare a scutirii;

e) mecanismul de calcul al cifrei de afaceri prevăzut la lit. b), în vederea aplicării facilității fiscale, se va stabili prin ordin al președintelui Comisiei Naționale de Strategie și Prognoză, care se va publica pe site-ul instituției.

(la 21-07-2019 Punctul 5. din Articolul 60 , Capitolul I , Titlul IV a fost modificat de Articolul II din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 43 din 12 iunie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 507 din 21 iunie 2019)

Potrivit lit. b), alin. (1) al art. 67 din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 114 din 28 decembrie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1116 din 29 decembrie 2018, prevederile modificatoare de la pct. 1, 2, 4, 5, 10, 12-16, 18, 20 și 22 ale art. 66, se aplică începând cu veniturile aferente lunii ianuarie 2019.

Reproducem mai jos prevederile art. 68 din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 114 din 28 decembrie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1116 din 29 decembrie 2018:

Articolul 68

(1) Prin derogare de la prevederile art. 224 alin. (2) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare, persoanele fizice care își desfășoară activitatea în baza contractelor individuale de muncă încheiate cu angajatori care desfășoară activități în sectorul construcții și care se încadrează în condițiile prevăzute la art. 60 pct. 5 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, sunt asigurate în perioada 1 ianuarie 2019 - 31 decembrie 2028 în sistemul asigurărilor sociale de sănătate fără plata contribuției.

(2) Persoanele fizice prevăzute la alin. (1) beneficiază în perioada 1 ianuarie 2019 - 31 decembrie 2028 de drepturile acordate din sistemul asigurărilor pentru accidente de muncă și boli profesionale, sistemul asigurărilor pentru șomaj, conform legislației în vigoare, inclusiv de concedii și indemnizații de asigurări sociale de sănătate, fără plata de către angajatori a contribuției asiguratorii pentru muncă prevăzută de Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Perioadele lucrate în sectorul construcțiilor de către persoanele prevăzute la alin. (1) constituie stagiul de cotizare pentru stabilirea dreptului la indemnizație de șomaj și indemnizație pentru incapacitate temporară de muncă acordate în conformitate cu legislația în vigoare.

Reproducem mai jos prevederile art. II din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 48 din 9 aprilie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 319 din 16 aprilie 2020:

Articolul II

(1) Prin derogare de la prevederile art. 60, 138¹ și 154 alin. (1) lit. r) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, pe perioada stării de urgență instituite prin decret emis de Președintele României, pentru indemnizațiile prevăzute la art. XI alin. (1) și art. XV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2020 pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru stabilirea unor măsuri în domeniul protecției sociale în contextul situației epidemiologice determinate de răspândirea coronavirusului SARS-CoV-2, cu modificările și completările ulterioare, și la art. 3 din Legea nr. 19/2020 privind acordarea unor zile libere părinților pentru supravegherea copiilor, în situația închiderii temporare a unităților de învățământ, cu modificările și completările ulterioare, suportate din bugetul asigurărilor pentru șomaj, respectiv din bugetul de stat, nu se acordă facilități fiscale.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică indemnizațiilor acordate din bugetul de asigurări pentru șomaj sau bugetul de stat începând cu luna aprilie 2020.

6. Prosumatorii persoane fizice, altele decât cele organizate conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 44/2008 privind desfășurarea activităților economice de către persoanele fizice autorizate, întreprinderile individuale și întreprinderile familiale, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 182/2016, pentru veniturile obținute din vânzarea energiei electrice la furnizorii de energie electrică cu care respectivii prosumatori au încheiate contracte de furnizare

a energiei electrice, dacă centralele electrice de producere a energiei electrice din surse regenerabile pe care le dețin au puterea electrică instalată de cel mult 27 kW pe loc de consum.

(la 24-12-2020 Punctul 6. din Articolul 60 , Capitolul I , Titlul IV a fost modificat de Punctul 28, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

ART. 61

Categoriile de venituri supuse impozitului pe venit

Categoriile de venituri supuse impozitului pe venit, potrivit prevederilor prezentului titlu, sunt următoarele:

- a) venituri din activități independente, definite conform art. 67;
- a¹) venituri din drepturi de proprietate intelectuală, definite potrivit art. 70;

(la 23-03-2018 Articolul 61 din Capitolul I , Titlul IV a fost completat de Punctul 2, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018)

- b) venituri din salarii și asimilate salariilor, definite conform art. 76;
- c) venituri din cedarea folosinței bunurilor, definite conform art. 83;
- d) venituri din investiții, definite conform art. 91;
- e) venituri din pensii, definite conform art. 99;
- f) venituri din activități agricole, silvicultură și piscicultură, definite conform art. 103;
- g) venituri din premii și din jocuri de noroc, definite conform art. 108;
- h) venituri din transferul proprietăților imobiliare, definite conform art. 111;
- i) venituri din alte surse, definite conform art. 114 și 117.

ART. 62

Venituri neimpozabile

În înțelesul impozitului pe venit, următoarele venituri nu sunt impozabile:

- a) ajutoarele, indemnizațiile și alte forme de sprijin cu destinație specială, primite de la bugetul de stat, bugetul asigurărilor sociale de stat, bugetele fondurilor speciale, bugetele locale și din alte fonduri publice sau colectate public, inclusiv cele din fonduri externe nerambursabile, precum și cele de aceeași natură primite de la organizații neguvernamentale, potrivit statutelor proprii, sau de la alte persoane;

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

3. (1) În categoria veniturilor neimpozabile prevăzute la art. 62 lit. a) din Codul fiscal se cuprind veniturile obținute de persoanele fizice, potrivit legii, cum sunt:

- a) alocația de stat pentru copii;
- b) alocația lunară de plasament, acordată pentru fiecare copil, potrivit legii;
- c) indemnizația lunară primită de persoanele cu handicap grav și accentuat, potrivit legii;

d) indemnizația lunară, respectiv indemnizația de însoțitor prevăzute la art. 43, respectiv la art. 58 alin. (3) din Legea nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

e) contravaloarea serviciilor hoteliere acordate membrilor de familie care însoțesc în spital copii cu handicap sau copii bolnavi, potrivit legii;

f) ajutorul pentru încălzirea locuinței;

g) indemnizația lunară pentru activitatea de liber-profesionist a artiștilor interpreți sau executanți din România, acordată potrivit Legii nr. 109/2005 privind instituirea indemnizației pentru activitatea de liber-profesionist a artiștilor interpreți sau executanți din România, republicată;

h) ajutorul social acordat potrivit legii;

i) ajutorul de urgență acordat de Guvern și de primari în situații de necesitate, ca urmare a calamităților naturale, incendiilor, accidentelor, precum și altor situații deosebite stabilite prin lege;

j) ajutoarele pentru procurarea de dispozitive medicale;

k) ajutorul lunar primit de personalul militar trecut în rezervă, polițiști și funcționari publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, ale căror raporturi de serviciu au încetat și care nu îndeplinesc condițiile de pensie, fiind clasați "apt limitat" sau ca urmare a împlinirii limitei de vârstă în grad, a reorganizării unor unități, a reducerii unor funcții din statele de organizare ori pentru alte motive sau nevoi ale instituțiilor din sistemul de apărare, ordine publică și securitate națională, apte de muncă, dar care nu se pot încadra din lipsă de locuri de muncă corespunzătoare pregătirii lor;

l) indemnizația de șomaj și alte drepturi neimpozabile acordate conform legislației în materie;

m) echivalentul salariului primit de membrii familiei funcționarului public, care au dreptul la pensie de urmaș, în caz de deces al acestuia;

n) indemnizațiile acordate în baza Legii recunoștinței pentru victoria Revoluției Române din Decembrie 1989 și pentru revolta muncitorească anticomunistă de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare;

o) indemnizațiile acordate în baza Decretului-Lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, republicat, cu modificările și completările ulterioare;

p) indemnizațiile acordate în baza Legii nr. 8/2006 privind instituirea indemnizației pentru pensionarii sistemului public de pensii, membri ai uniunilor de creatori legal constituite și recunoscute ca persoane juridice de utilitate publică, cu modificările și completările ulterioare;

q) suma fixă pentru îngrijire primită de invalizii și accidentații de război, marii mutilați și cei încadrați în gradul I de invaliditate, potrivit legii;

r) indemnizația lunară primită de magistrații care în perioada anilor 1945-1989 au fost înlăturați din justiție din motive politice, potrivit legii;

s) indemnizațiile și sporurile invalizilor, veteranilor și văduvelor de război, precum și alte sume acordate în baza Legii nr. 49/1991 privind acordarea de indemnizații și sporuri invalizilor, veteranilor și văduvelor de război, cu modificările și completările ulterioare;

t) renta lunară acordată, potrivit legii, veteranilor de război;

u) ajutorul anual pentru acoperirea unei părți din costul chiriei, energiei electrice și energiei termice, acordat veteranilor de război și văduvelor de război, precum și altor persoane defavorizate, potrivit legii;

v) sprijinul material lunar primit de soțul supraviețuitor, precum și de copiii minori, urmași ai membrilor titulari, corespondenți și de onoare din țară ai Academiei Române, acordat în conformitate cu legea privind acordarea unui sprijin material pentru soțul supraviețuitor și pentru urmașii membrilor Academiei Române;

w) ajutoarele acordate emigranților politici potrivit legislației în vigoare;

x) ajutorul nerambursabil pentru refugiați sau pentru persoanele cărora li s-a acordat protecție subsidiară;

y) ajutoarele umanitare, medicale și sociale;

z) ajutorul de deces acordat potrivit legislației privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, precum și ajutorul pentru procurarea de proteze, orteze și de alte produse ortopedice, acordate în baza legislației de pensii;

aa) ajutorul lunar pentru soțul supraviețuitor, acordat potrivit legii;

bb) renta viageră acordată de la bugetul de stat, bugetele locale și din alte fonduri publice, potrivit legii;

cc) indemnizația de merit acordată în condițiile Legii nr. 118/2002 pentru instituirea indemnizației de merit, cu modificările și completările ulterioare, și ale Hotărârii Guvernului nr. 859/2003 privind aprobarea Normelor de aplicare a Legii nr. 118/2002 pentru instituirea indemnizației de merit și a Regulamentului de funcționare a Comisiei naționale pentru acordarea indemnizației de merit, cu modificările și completările ulterioare;

dd) drepturi reprezentând transportul gratuit urban și interurban, acordate, potrivit legii, pentru adulții cu handicap accentuat sau grav și pentru asistenții personali, asistenții personali profesioniști și însoțitorii acestora, precum și pentru asistenții personali și însoțitorii copiilor cu handicap grav sau accentuat;

ee) indemnizația lunară de invaliditate acordată cadrelor militare, soldaților și gradaților profesioniști, precum și rezerviștilor voluntari și personalului civil, potrivit legii, ca urmare a participării la acțiuni militare;

ff) drepturile, reprezentând ajutoare, indemnizații și orice forme de sprijin, acordate potrivit reglementărilor în vigoare personalului participant la misiuni și operațiuni în afara teritoriului statului român, personalului participant la acțiuni militare, pentru cazurile de invaliditate survenite în timpul sau din cauza serviciului, potrivit legii;

gg) alte asemenea venituri acordate potrivit normelor legale în vigoare.

(2) Prin alte persoane în sensul art. 62 lit. a) se înțelege, cu titlu de exemplu, casa de ajutor reciproc a pensionarilor, pentru ajutoarele umanitare, medicale și sociale acordate membrilor din contribuțiile acestora, organizațiile umanitare, organizațiile sindicale, Crucea Roșie, unitățile de cult recunoscute în România și alte entități care pot acorda ajutoare umanitare sau sociale.

(3) Potrivit prevederilor art. 62 lit. a) din Codul fiscal, în categoria veniturilor neimpozabile se cuprind și formele de sprijin cu destinație specială acordate din bugetul de stat și din fonduri externe nerambursabile în conformitate cu legislația internă și reglementările europene, de exemplu:

a) forme de sprijin acordate producătorilor agricoli din sectorul vegetal sub forma schemelor de plăți directe și ajutoarelor naționale tranzitorii în conformitate cu Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 3/2015 pentru aprobarea schemelor de plăți care se aplică în

agricultură în perioada 2015-2020 și pentru modificarea art. 2 din Legea nr. 36/1991 privind societățile agricole și alte forme de asociere în agricultură, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 104/2015, cu modificările și completările ulterioare;

b) ajutoare de stat și forme de sprijin acordate fermierilor din sectorul zootehnic potrivit Hotărârii Guvernului nr. 1.179/2014 privind instituirea unei scheme de ajutor de stat în sectorul creșterii animalelor, cu modificările ulterioare, și Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 3/2015, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 104/2015, cu modificările și completările ulterioare;

c) sprijinul nerambursabil acordat potrivit Programului Național pentru Dezvoltare Rurală 2014-2020, aprobat prin Decizia de punere în aplicare a Comisiei Europene nr. C(2015) 3.508 din mai 2015, de aprobare a Programului de Dezvoltare Rurală al României pentru sprijin din Fondul European Agricol pentru dezvoltare rurală;

d) forme de sprijin nerambursabil acordate potrivit Programului Operațional pentru Pescuit 2007-2013, aprobat prin Decizia Comisiei Europene nr. C(2007) 6.664 din 14 decembrie 2007 și Programului Operațional pentru Pescuit și Afaceri Maritime 2014-2020, aprobat prin Decizia Comisiei Europene nr. C(2015) 8416 din 25 noiembrie 2015;

e) formele de sprijin acordate în cadrul operațiunilor finanțate prin Programul operațional sectorial "Dezvoltarea resurselor umane 2007-2013", în bani și în natură, primite de către cursanți pentru participarea la cursuri, precum și bursele acordate în cadrul acestui program.

b) indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă acordate, potrivit legii, persoanelor fizice, altele decât cele care obțin venituri din salarii și asimilate salariilor;

c) indemnizațiile pentru: risc maternal, maternitate, creșterea copilului și îngrijirea copilului bolnav, potrivit legii;

d) recompense acordate conform legii din fonduri publice;

e) veniturile realizate din valorificarea, prin centrele de colectare, a bunurilor mobile sub forma deșeurilor care fac obiectul programelor naționale finanțate din bugetul de stat sau din alte fonduri publice;

f) veniturile de orice fel, în bani sau în natură, primite la predarea deșeurilor din patrimoniul personal;

g) sumele încasate din asigurări de orice fel reprezentând despăgubiri, sume asigurate, precum și orice alte drepturi, cu excepția câștigurilor primite de la societățile de asigurări ca urmare a contractului de asigurare încheiat între părți, cu ocazia tragerilor de amortizare;

NORMĂ 06/01/2016 din data 2016-01-06

3. (4) *În aplicarea prevederilor art. 62 lit. g) din Codul fiscal sunt neimpozabile despăgubirile, sumele asigurate și orice alte drepturi acordate asiguraților, beneficiarilor sau terțelor persoane păgubite, din asigurările de orice fel, potrivit legislației privind societățile de asigurare și supravegherea asigurărilor. Sumele reprezentând alte drepturi acordate asiguraților pot avea, printre altele, următoarele forme: răscumpărări parțiale în contul persoanei asigurate, plăți eşalonate, rente, venituri rezultate din fructificarea rezervelor*

constituite din primele plătite de asigurați, precum și orice alte sume de aceeași natură, indiferent de denumirea sau forma sub care sunt plătite, în contul persoanei asigurate. În cazul în care suportatorul primei de asigurare este o persoană fizică independentă, persoană juridică sau orice altă entitate care desfășoară o activitate, atunci contravaloarea primelor de asigurare reprezintă venituri impozabile pentru persoana fizică beneficiară.

h) despăgubirile în bani sau în natură primite de către o persoană fizică ca urmare a unui prejudiciu material suferit de aceasta, inclusiv despăgubirile reprezentând daunele morale;

i) sumele primite ca urmare a exproprierii pentru cauză de utilitate publică, conform legii;

j) sumele primite drept despăgubiri pentru pagube suportate ca urmare a calamităților naturale, precum și pentru cazurile de invaliditate sau deces, conform legii;

NORMĂ 06/01/2016 din data 2016-01-06

3. (5) *În sensul prevederilor art. 62 lit. j) din Codul fiscal, în această categorie se includ, cu titlu de exemplu:*

a) *produsele oferite gratuit producătorilor agricoli individuali care au suferit pagube ca urmare a calamităților naturale potrivit prevederilor din contractul încheiat între părți;*

b) *despăgubirile acordate în cazurile de invaliditate sau de deces pentru personalul militar încadrat în instituțiile publice de apărare, ordine publică și securitate națională, participant la misiuni și operații în afara teritoriului statului român;*

c) *despăgubirile acordate în cazurile de invaliditate sau de deces produse ca urmare a unor acțiuni militare, prin accidente, catastrofe sau alte asemenea evenimente survenite în timpul sau din cauza serviciului militar pe teritoriul național;*

d) *despăgubirile acordate polițiștilor sau, în cazul decesului, pentru familiile acestora, în situația producerii riscurilor specifice activității de poliție.*

k) *pensiile pentru invalizii de război, orfanii, văduvele/văduvii de război, pensiile acordate în cazurile de invaliditate sau de deces pentru personalul participant, potrivit legii, la misiuni și operații în afara teritoriului statului român, pensiile acordate în cazurile de invaliditate sau de deces, survenite în timpul sau din cauza serviciului, personalului încadrat în instituțiile publice de apărare, ordine publică și siguranță națională, sumele fixe pentru îngrijirea pensionarilor care au fost încadrați în gradul I de invaliditate, precum și pensiile, altele decât pensiile plătite din fonduri constituite prin contribuții obligatorii la un sistem de asigurări sociale, inclusiv cele din fonduri de pensii facultative și cele finanțate de la bugetul de stat;*

l) *sumele sau bunurile primite sub formă de sponsorizare sau mecenat, conform legii;*

m) *veniturile primite ca urmare a transferului dreptului de proprietate asupra bunurilor imobile și mobile din patrimoniul personal, altele decât câștigurile din transferul titlurilor de valoare și/sau aurului financiar prevăzute la cap. V - Venituri din investiții, precum și altele decât*

cele definite la cap. IX - Venituri din transferul proprietăților imobiliare din patrimoniul personal;

n) drepturile în bani și în natură primite de:

- militarii în termen, soldații și gradații profesioniști care urmează modulul instruirii individuale, elevii, studenții și cursanții instituțiilor de învățământ din sectorul de apărare națională, ordine publică și siguranță națională;

– personalul militar, militarii în termen, poliștii și funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, rezerviștii, pe timpul concentrării sau mobilizării;

NORMĂ 06/01/2016 din data 2016-01-06

3. (6) *În sensul prevederilor art. 62 lit. n) din Codul fiscal, în această categorie se includ, dar nu sunt limitate:*

a) *drepturile în bani primite de elevii și studenții din instituțiile militare de învățământ;*

b) *indemnizația lunară și indemnizația suplimentară stabilită în raport cu anul de studiu și funcția îndeplinită pentru persoanele care urmează cursurile de formare a cadrelor militare și militarilor în termen;*

c) *indemnizația lunară primită de soldații profesioniști în perioada programului de instruire.*

o) *bursele primite de persoanele care urmează orice formă de școlarizare sau perfecționare în cadru instituționalizat;*

NORMĂ 06/01/2016 din data 2016-01-06

3. (7) *Prin cadru instituționalizat menționat la art. 62 lit. o) din Codul fiscal se înțelege orice entitate care are ca obiect de activitate educația școlară, universitară, pregătirea și/sau perfecționarea profesională, recunoscută de autorități ale statului român.*

o¹) *bursele, premiile și alte drepturi sub formă de cazare, masă, transport, echipamente de lucru/protecție și altele asemenea primite de elevi pe parcursul învățământului profesional și tehnic și elevi/studenți pe parcursul învățământului dual preuniversitar/universitar, potrivit reglementărilor legale din domeniul educației naționale;*

(la 09-11-2020 Litera o¹) din Articolul 62 , Capitolul I , Titlul IV a fost modificată de Punctul 6, ARTICOLUL UNIC din LEGEA nr. 239 din 6 noiembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1041 din 06 noiembrie 2020)

p) sumele sau bunurile, inclusiv titluri de valoare și aur de investiții, primite cu titlu de moștenire ori donație. Pentru proprietățile imobiliare, în cazul moștenirilor și donațiilor se aplică reglementările prevăzute la art. 111 alin. (2) și (3);

(la 24-12-2020 sintagma: aur financiar a fost înlocuită de Alineatul (3), Articolul VI din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

q) veniturile primite de membrii misiunilor diplomatice și ai posturilor consulare pentru activitățile desfășurate în România în calitatea lor oficială, în condiții de reciprocitate, în virtutea regulilor generale ale dreptului internațional sau a prevederilor unor acorduri speciale la care România este parte;

r) veniturile nete în valută primite de membrii misiunilor diplomatice, oficiilor consulare și institutelor culturale ale României amplasate în străinătate, precum și veniturile în valută primite de personalul încadrat în instituțiile publice de apărare, ordine publică și siguranță națională, trimis în misiune permanentă în străinătate, în conformitate cu legislația în vigoare;

s) veniturile primite de oficialii organismelor și organizațiilor internaționale din activitățile desfășurate în România în calitatea lor oficială, cu condiția ca poziția acestora de oficial să fie confirmată de Ministerul Afacerilor Externe;

ș) veniturile primite de cetățeni străini pentru activitatea de consultanță desfășurată în România, în conformitate cu acordurile de finanțare nerambursabilă încheiate de România cu alte state, cu organisme internaționale și organizații neguvernamentale;

t) veniturile primite de cetățeni străini pentru activități desfășurate în România, în calitate de corespondenți de presă, cu condiția reciprocității acordate cetățenilor români pentru venituri din astfel de activități și cu condiția ca poziția acestor persoane să fie confirmată de Ministerul Afacerilor Externe;

ț) sumele reprezentând diferența de dobândă subvenționată pentru creditele primite în conformitate cu legislația în vigoare;

u) subvențiile primite pentru achiziționarea de bunuri, dacă subvențiile sunt acordate în conformitate cu legislația în vigoare;

v) veniturile reprezentând avantaje în bani și/sau în natură, stabilite potrivit legii, primite de persoanele cu handicap, veteranii de război, invalizii, orfanii și văduvele de război, accidentații de război în afara serviciului ordonat, persoanele persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, cele deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, persoanele care au efectuat stagiul militar în detașamentele de muncă din cadrul Direcției Generale a Serviciului Muncii în perioada 1950-1961 și soțiiile celor decedați, urmașii eroilor-martiri, răniții și luptătorii pentru victoria Revoluției Române din Decembrie 1989 și pentru revolta muncitorească anticomunistă de la Brașov din noiembrie 1987, precum și persoanele persecutate de către regimurile instaurate în România cu începere de la 6 septembrie 1940 până la 6 martie 1945 din motive etnice;

NORMĂ 06/01/2016 din data 2016-01-06

3. (8) *Veniturile reprezentând avantaje în bani și/sau în natură prevăzute la art. 62 lit. v) din Codul fiscal, sunt acordate prin legi speciale și cuprind, printre altele:*

a) contravaloarea protezelor acordate gratuit pentru marii mutilați și persoanele care și-au pierdut total sau parțial capacitatea de muncă, a medicamentelor gratuite, accesului gratuit la sanatorii și baze de tratament aparținând Ministerului Sănătății, Ministerului Apărării Naționale, Ministerului Afacerilor Interne și altor instituții potrivit legii;

b) contravaloarea transportului urban gratuit cu mijloacele de transport în comun și altele asemenea, prevăzute a fi acordate persoanelor care intră sub incidența prevederilor art. 5 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare;

c) contravaloarea asistenței medicale și a medicamentelor acordate în mod gratuit și prioritar, atât în tratament ambulatoriu, cât și pe timpul spitalizărilor, a transportului gratuit cu mijloacele de transport în comun și pe calea ferată română, contravaloarea biletului gratuit, pentru tratament într-o stațiune balneoclimaterică și altele asemenea, prevăzute a fi acordate persoanelor care intră sub incidența prevederilor Decretului-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, republicat, cu modificările și completările ulterioare;

d) contravaloarea călătoriilor gratuite pe calea ferată, gratuitățile pe mijloacele de transport în comun în mediul urban, a lemnelor de foc sau echivalent cărbuni, a asistenței medicale gratuite în toate instituțiile medicale civile de stat sau militare și asigurarea de medicamente gratuite atât în tratamentele ambulatorii, cât și pe timpul spitalizării, a biletelor de tratament gratuite, în limita posibilităților existente, în stațiuni balneoclimaterice, a protezelor, a cârjelor, a ghetelor ortopedice, a fotoliilor rulante, a aparatelor auditive și implanturilor cardiace, mijloacelor moto și auto speciale pentru persoanele cu handicap fizic și altele asemenea, potrivit Legii nr. 44/1994 privind veteranii de război, precum și unele drepturi ale invalizilor și văduvelor de război, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

e) contravaloarea transportului gratuit urban și interurban, acordate, potrivit legii, pentru adulții cu handicap accentuat sau grav, pentru asistenții personali, asistenții personali profesioniști și însoțitorii acestora, precum și pentru asistenții personali și însoțitorii copiilor cu handicap grav sau accentuat, asistență medicală gratuită în conformitate cu prevederile Legii nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Persoanele fizice prevăzute la art. 62 lit. v) din Codul fiscal datorează impozit pe venit pentru categoriile de venituri prevăzute la art. 61 din Codul fiscal.

w) premiile obținute de sportivii medaliați la campionatele mondiale, europene și la jocurile olimpice/paralimpice. Nu sunt venituri impozabile premiile, primele și indemnizațiile sportive acordate sportivilor, antrenorilor, tehnicienilor și altor specialiști, prevăzuți în legislația în materie, în vederea realizării obiectivelor de înaltă performanță: clasarea pe locurile 1-6 la campionatele europene, campionatele mondiale și jocurile olimpice/paralimpice, precum și calificarea și participarea la turneele finale ale campionatelor mondiale și europene, prima grupă valorică, precum și la jocurile olimpice/paralimpice, în cazul jocurilor sportive. De asemenea, nu sunt venituri impozabile primele și indemnizațiile sportive acordate sportivilor, antrenorilor, tehnicienilor și altor specialiști, prevăzuți de legislația în materie, în vederea pregătirii și participării la competițiile internaționale oficiale ale loturilor reprezentative ale României. Au același regim fiscal primele acordate sportivilor, antrenorilor, tehnicienilor și altor specialiști,

prevăzuți în legislația în materie, din sumele încasate de cluburi ca urmare a calificării și participării la competiții intercluburi oficiale europene sau mondiale;

NORMĂ 06/01/2016 din data 2016-01-06

3. (9) Beneficiază de prevederile art. 62 lit. w) din Codul fiscal următorii specialiști din domeniul sportiv: profesorii cu diplomă de licență sau de absolvire, instructorii și managerii din domeniu, precum și alte persoane calificate pentru asistență medicală, cercetare și asistență științifică, organizare și conducere tehnică și alte ocupații complementare, potrivit reglementărilor în materie.

x) premiile și alte drepturi sub formă de cazare, masă, transport și altele asemenea, obținute de elevi și studenți în cadrul competițiilor interne și internaționale, inclusiv elevi și studenți nerezidenți în cadrul competițiilor desfășurate în România;

NORMĂ 06/01/2016 din data 2016-01-06

3. (10) În categoria veniturilor neimpozabile menționate la art. 62 lit. x) din Codul, fiscal se cuprind:

a) premii obținute la concursuri pe obiecte sau discipline de învățământ, pe meserii, cultural-științifice, festivaluri, simpozioane, concursuri tehnico-științifice, premii obținute la campionate și concursuri sportive școlare, naționale și internaționale;

b) contravaloarea avantajelor sub formă de masă, cazare și transport;

c) alte drepturi primite de participanți cu ocazia acestor manifestări.

y) prima de stat acordată pentru economisirea și creditarea în sistem colectiv pentru domeniul locativ, în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare;

z) alte venituri care nu sunt impozabile, astfel cum sunt precizate la fiecare categorie de venit.

ART. 63

Reguli generale aplicabile veniturilor realizate din operațiunea de fiducie

(1) Transferul de la constituitor la fiduciar al masei patrimoniale fiduciare nu generează venituri impozabile, în înțelesul prezentului titlu, la momentul transferului, pentru părțile implicate, respectiv constituitor și fiduciar, în cazul în care părțile respective sunt contribuabili potrivit prezentului titlu.

(2) Remunerația fiduciarului contribuabil potrivit prezentului titlu, notar public sau avocat, primită pentru administrarea masei patrimoniale, constituie, în înțelesul prezentului titlu, venit din activitatea adiacentă și se supune impunerii cumulată cu veniturile din activitatea desfășurată de notar sau avocat, potrivit prevederilor cap. II - Venituri din activități independente.

(3) Tratatamentul fiscal al veniturilor realizate din administrarea masei patrimoniale de către fiduciar, altele decât remunerația fiduciarului, se stabilește în funcție de natura venitului respectiv și se supune impunerii potrivit regulilor proprii fiecărei categorii de venituri. La determinarea venitului impozabil nu se deduc pierderile fiscale ale constitutorului, acestea reprezentând pierderi definitive. În cazul în care constitutorul este contribuabil potrivit prezentului titlu, obligațiile fiscale ale acestuia în legătură cu masa patrimonială administrată vor fi îndeplinite de fiduciar.

(4) Venitul realizat în bani și în natură de beneficiarul persoană fizică la transferul masei patrimoniale de la fiduciar se supune impunerii potrivit prevederilor cap. X - Venituri din alte surse. Fac excepție veniturile realizate de beneficiar din transferul masei patrimoniale, în situația în care acesta este constitutorul, caz în care veniturile respective sunt neimpozabile. Obligația evaluării veniturilor realizate, la prețul stabilit prin expertiză tehnică, la locul și la data primirii acestora, revine fiduciarului. Pierderile fiscale înregistrate din administrarea masei patrimoniale de către fiduciar reprezintă pierderi definitive și nu se deduc la determinarea venitului impozabil pentru beneficiar ulterior transferului masei patrimoniale de la fiduciar la beneficiarul persoană fizică.

ART. 64

Cotele de impozitare

(1) Cota de impozit este de 10% și se aplică asupra venitului impozabil corespunzător fiecărei surse din fiecare categorie pentru determinarea impozitului pe veniturile din:

(la 01-01-2018 Partea introductivă a alineatului (1) din Articolul 64 , Capitolul I , Titlul IV a fost modificată de Punctul 15, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

- a) activități independente;
- a¹) drepturi de proprietate intelectuală;

(la 23-03-2018 Alineatul (1) din Articolul 64, Capitolul I, Titlul IV a fost completat de Punctul 3, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018)

- b) salarii și asimilate salariilor;
- c) cedarea folosinței bunurilor;
- d) investiții;
- e) pensii;
- f) activități agricole, silvicultură și piscicultură;
- g) premii;
- h) alte surse.

(2) Fac excepție de la prevederile alin. (1) cotele de impozit prevăzute expres pentru categoriile de venituri cuprinse în titlul IV.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

4. În aplicarea prevederilor art. 64 din Codul fiscal, la determinarea impozitului anual/lunar, bazele de calcul al impozitului vor fi stabilite prin rotunjire la un leu, prin neglijarea fracțiunilor de până la 50 de bani inclusiv sau prin majorarea la leu a fracțiunilor ce depășesc 50 de bani.

ART. 65

Perioada impozabilă

(1) Perioada impozabilă este anul fiscal care corespunde anului calendaristic.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

5. (1) În aplicarea prevederilor art. 65 alin. (1) din Codul fiscal, anul fiscal corespunde cu perioada celor 12 luni ale unui an calendaristic în care se realizează venituri.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), perioada impozabilă este inferioară anului calendaristic, în situația în care decesul contribuabilului survine în cursul anului.

NORMĂ 06/01/2016 din data 2016-01-06

5. (2) În aplicarea prevederilor art. 65 alin. (2) din Codul fiscal, în cazul decesului contribuabilului, perioada impozabilă este inferioară anului calendaristic, cuprinzând numărul de luni din anul calendaristic până la data decesului.

ART. 66

Stabilirea sumelor fixe

Sumele sunt calculate prin rotunjire la un leu, prin neglijarea fracțiunilor de până la 50 de bani inclusiv și majorarea la leu a fracțiunilor ce depășesc 50 de bani.

(la 24-12-2020 Articolul 66 din Capitolul I , Titlul IV a fost modificat de Punctul 29, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

ORDIN 52 14/01/2016 din data 2016-01-14

ART. 1

Se aprobă calculatorul pentru determinarea deducerilor personale lunare pentru contribuabilii care realizează venituri din salarii la funcția de bază, începând cu luna ianuarie 2016, stabilit potrivit prevederilor art. 77 alin. (2) și ale art. 66 din Legea nr. 227/2016 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

ART. 2

Calculatorul prevăzut la art. 1 este cuprins în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

ART. 3

La calculul deducerilor personale lunare degresive potrivit art. 1, în funcție de venitul brut lunar din salarii și de numărul de persoane aflate în întreținerea contribuabilului, s-a utilizat următorul algoritm de calcul:

- lei -

Venit brut lunar din salarii (VBL)	Deducerea personală lunară stabilită pentru un contribuabil în funcție de numărul persoanelor aflate în întreținere				
	Fără persoane în întreținere	Cu o persoană în întreținere	Cu 2 persoane în întreținere	Cu 3 persoane în întreținere	Cu 4 sau mai multe persoane în întreținere
Până la 1.500	300	400	500	600	800
De la 1.501 la 3.000	$300 \times [1 - (VBL - 1.500) / 1.500]$	$400 \times [1 - (VBL - 1.500) / 1.500]$	$500 \times [1 - (VBL - 1.500) / 1.500]$	$600 \times [1 - (VBL - 1.500) / 1.500]$	$800 \times [1 - (VBL - 1.500) / 1.500]$
Peste 3.001	0	0	0	0	0

ART. 4

Pentru stabilirea deducerilor personale potrivit art. 3, venitul brut lunar din salarii se rotunjește la nivel de leu, fără subdiviziuni, prin rotunjire la leu pentru fracțiunile de peste 50 de bani inclusiv și prin neglijarea fracțiunilor de până la 50 de bani.

ART. 5

Sumele reprezentând deducerile personale potrivit art. 2 și 3 pentru venitul brut lunar din salarii cuprins între 1.501 și 3.000 lei sunt calculate prin rotunjire la 10 lei, în sensul că fracțiunile sub 10 lei se majorează la 10 lei.

ART. 6

Prin venituri din salarii realizate începând cu luna ianuarie 2016 se înțelege orice sumă primită sub formă de salarii începând cu data de 1 ianuarie 2016, cu excepția plăților reprezentând lichidarea pe luna decembrie 2015.

ANEXA

CALCULATOR

pentru determinarea deducerilor personale lunare pentru contribuabilii care realizează venituri din salarii la funcția de bază, începând cu luna ianuarie 2016

1. Pentru contribuabilii care nu au persoane în întreținere

- lei -

Venitul brut lunar din salarii	Deducere personală lunară
de la la	
0-1549	300
1550-1599	290
1600-1649	280
1650-1699	270
1700-1749	260
1750-1799	250
1800-1849	240
1850-1899	230
1900-1949	220
1950-1999	210
2000-2049	200
2050-2099	190
2100-2149	180
2150-2199	170
2200-2249	160
2250-2299	150
2300-2349	140
2350-2399	130

2400-2449	120
2450-2499	110
2500-2549	100
2550-2599	90
2600-2649	80
2650-2699	70
2700-2749	60
2750-2799	50
2800-2849	40
2850-2899	30
2900-2949	20
2950-2999	10
peste 2999	0

*2. Pentru contribuabilii care au o singură persoană în întreținere
- lei -*

Venitul brut lunar din salarii	Deducere personală lunară
de la la	
0-1537	400
1538-1574	390
1575-1612	380
1613-1649	370
1650-1687	360
1688-1724	350
1725-1762	340
1763-1799	330
1800-1837	320
1838-1874	310
1875-1912	300
1913-1949	290
1950-1987	280

1988-2024	270
2025-2062	260
2063-2099	250
2100-2137	240
2138-2174	230
2175-2212	220
2213-2249	210
2250-2287	200
2288-2324	190
2325-2362	180
2363-2399	170
2400-2437	160
2438-2474	150
2475-2512	140
2513-2549	130
2550-2587	120
2588-2624	110
2625-2662	100
2663-2699	90
2700-2737	80
2738-2774	70
2775-2812	60
2813-2849	50
2850-2887	40
2888-2924	30
2925-2962	20
2963-2999	10
peste 2999	0

*3. Pentru contribuabilii care au 2 persoane în întreținere
- lei -*

Venitul brut lunar din salarii	Deducere personală lunară
de la la	
0-1529	500
1530-1559	490
1560-1589	480
1590-1619	470
1620-1649	460
1650-1679	450
1680-1709	440
1710-1739	430
1740-1769	420
1770-1799	410
1800-1829	400
1830-1859	390
1860-1889	380
1890-1919	370
1920-1949	360
1950-1979	350
1980-2009	340
2010-2039	330
2040-2069	320
2070-2099	310
2100-2129	300
2130-2159	290
2160-2189	280
2190-2219	270
2220-2249	260
2250-2279	250

2280-2309	240
2310-2339	230
2340-2369	220
2370-2399	210
2400-2429	200
2430-2459	190
2460-2489	180
2490-2519	170
2520-2549	160
2550-2579	150
2580-2609	140
2610-2639	130
2640-2669	120
2670-2699	110
2700-2729	100
2730-2759	90
2760-2789	80
2790-2819	70
2820-2849	60
2850-2879	50
2880-2909	40
2910-2939	30
2940-2969	20
2970-2999	10
peste 2999	0

4. Pentru contribuabilii care au 3 persoane în întreținere
- lei -

Venitul brut lunar din salarii	Deducere personală lunară
de la la	
0-1524	600
1525-1549	590
1550-1574	580
1575-1599	570
1600-1624	560
1625-1649	550
1650-1674	540
1675-1699	530
1700-1724	520
1725-1749	510
1750-1774	500
1775-1799	490
1800-1824	480
1825-1849	470
1850-1874	460
1875-1899	450
1900-1924	440
1925-1949	430
1950-1974	420
1975-1999	410
2000-2024	400
2025-2049	390
2050-2074	380
2075-2099	370
2100-2124	360
2125-2149	350

2150-2174	340
2175-2199	330
2200-2224	320
2225-2249	310
2250-2274	300
2275-2299	290
2300-2324	280
2325-2349	270
2350-2374	260
2375-2399	250
2400-2424	240
2425-2449	230
2450-2474	220
2475-2499	210
2500-2524	200
2525-2549	190
2550-2574	180
2575-2599	170
2600-2624	160
2625-2649	150
2650-2674	140
2675-2699	130
2700-2724	120
2725-2749	110
2750-2774	100
2775-2799	90
2800-2824	80
2825-2849	70
2850-2874	60
2875-2899	50
2900-2924	40
2925-2949	30

2950-2974	20
2975-2999	10
peste 2999	0

*5. Pentru contribuabilii care au 4 sau mai multe persoane în întreținere
- lei -*

Venitul brut lunar din salarii	Deducere personală lunară
de la la	
0-1518	800
1519-1537	790
1538-1556	780
1557-1574	770
1575-1593	760
1594-1612	750
1613-1631	740
1632-1649	730
1650-1668	720
1669-1687	710
1688-1706	700
1707-1724	690
1725-1743	680
1744-1762	670
1763-1781	660
1782-1799	650
1800-1818	640
1819-1837	630
1838-1856	620
1857-1874	610
1875-1893	600
1894-1912	590

1913-1931	580
1932-1949	570
1950-1968	560
1969-1987	550
1988-2006	540
2007-2024	530
2025-2043	520
2044-2062	510
2063-2081	500
2082-2099	490
2100-2118	480
2119-2137	470
2138-2156	460
2157-2174	450
2175-2193	440
2194-2212	430
2213-2231	420
2232-2249	410
2250-2268	400
2269-2287	390
2288-2306	380
2307-2324	370
2325-2343	360
2344-2362	350
2363-2381	340
2382-2399	330
2400-2418	320
2419-2437	310
2438-2456	300
2457-2474	290
2475-2493	280

2494-2512	270
2513-2531	260
2532-2549	250
2550-2568	240
2569-2587	230
2588-2606	220
2607-2624	210
2625-2643	200
2644-2662	190
2663-2681	180
2682-2699	170
2700-2718	160
2719-2737	150
2738-2756	140
2757-2774	130
2775-2793	120
2794-2812	110
2813-2831	100
2832-2849	90
2850-2868	80
2869-2887	70
2888-2906	60
2907-2924	50
2925-2943	40
2944-2962	30
2963-2981	20
2982-2999	10
peste 2999	0

CAP. II

Venituri din activități independente

ART. 67

Definirea veniturilor din activități independente

(1) Veniturile din activități independente cuprind veniturile din activități de producție, comerț, prestări de servicii și veniturile din profesii liberale, realizate în mod individual și/sau într-o formă de asociere, inclusiv din activități adiacente.

(la 23-03-2018 Alineatul (1) din Articolul 67 , Capitolul II , Titlul IV a fost modificat de Punctul 4, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018)

(2) Constituie venituri din profesii liberale veniturile obținute din prestarea de servicii cu caracter profesional, potrivit actelor normative speciale care reglementează organizarea și exercitarea profesiei respective.

(3) Abrogat.

(la 23-03-2018 Alineatul (3) din Articolul 67 , Capitolul II , Titlul IV a fost abrogat de Punctul 5, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018)

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

SECȚIUNEA 1

Definirea veniturilor din activități independente

6. (1) În aplicarea prevederilor art. 67 din Codul fiscal, se supun impozitului pe veniturile din activități independente persoanele fizice care realizează aceste venituri în mod individual și/sau într-o formă de asociere constituită potrivit dispozițiilor legale și care nu dă naștere unei persoane juridice, în vederea desfășurării de activități în scopul obținerii de venituri.

(2) Exercițarea unei activități independente, reglementată prin art. 67 din Codul fiscal, presupune desfășurarea acesteia cu regularitate, în mod continuu, pe cont propriu și urmărind obținerea de venituri.

(3) O activitate desfășurată de către o persoană fizică în scopul obținerii de venituri, care îndeplinește cel puțin 4 din criteriile prevăzute la art. 7 pct. 3 din Codul fiscal este o activitatea independentă.

(4) Activitățile care generează venituri din activități independente cuprinse în cadrul art. 67 alin. (1) din Codul fiscal sunt, cu titlu de exemplu:

a) activități de producție;

b) activități de comerț, respectiv cumpărare de bunuri în scopul revânzării acestora;

c) organizarea de spectacole culturale, sportive, distractive și altele asemenea;

d) activități al căror scop este facilitarea încheierii de tranzacții printr-un intermediar, cum ar fi: contract de comision, de mandat, de reprezentare, de agenție, de agent de asigurare și alte asemenea contracte încheiate în conformitate cu prevederile Codului civil, precum și a altor acte normative, indiferent de perioada pentru care a fost încheiat contractul;

e) vânzarea în regim de consignație a bunurilor cumpărate în scopul revânzării sau produse pentru a fi comercializate;

f) activități de editare, imprimare, multiplicare, indiferent de tehnica folosită, și altele asemenea;

g) transport de bunuri și de persoane;

h) activități de prestări de servicii.

(5) Veniturile reglementate la art. 67 din Codul fiscal obținute din valorificarea în regim de consignație sau prin vânzare directă către agenți economici și alte instituții a bunurilor rezultate în urma unei prelucrări sau procurate în scopul revânzării sunt considerate venituri din activități independente. În această situație consignatarul/cumpărătorul va solicita documente care atestă proveniența bunurilor respective, precum și cele care atestă desfășurarea unei activități independente. Nu se încadrează în aceste prevederi bunurile din patrimoniul personal.

(6) Persoanele fizice nerezidente sunt supuse impozitării în România pentru veniturile obținute din desfășurarea în România, potrivit legii, a unei activități independente în conformitate cu reglementările art. 67 din Codul fiscal, printr-un sediu permanent.

(7) În aplicarea art. 67 din Codul fiscal, pentru persoanele fizice asociate impunerea se face la nivelul fiecărei persoane asociate din cadrul asocierii fără personalitate juridică, potrivit contractului de asociere, inclusiv al societății civile profesionale, asupra venitului net distribuit.

(8) În sensul art. 67 alin. (2) din Codul fiscal, în categoria venituri din profesii liberale sunt cuprinse, cu titlu de exemplu, veniturile obținute de către: medici, avocați, notari publici, executori judecătorești, experți tehnici și contabili, contabili autorizați, auditori financiari, consultanți fiscali, arhitecți, traducători, sportivi, precum și alte persoane fizice cu profesii reglementate în condițiile legii și a îndeplinirii a cel puțin 4 din criteriile prevăzute la art. 7 pct. 3 din Codul fiscal.

(9)

Abrogat.

ART. 67¹

Definirea veniturilor din România din activități independente

Veniturile obținute din activități independente desfășurate în România, potrivit legii, se consideră ca fiind obținute din România, indiferent dacă sunt primite din România sau din străinătate.

(la 23-03-2018 Articolul 67¹ din Capitolul II , Titlul IV a fost modificat de Punctul 6, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018)

ART. 68

Reguli generale de stabilire a venitului net anual din activități independente, determinat în sistem real, pe baza datelor din contabilitate

(1) Venitul net anual din activități independente se determină în sistem real, pe baza datelor din contabilitate, ca diferență între venitul brut și cheltuielile deductibile efectuate în scopul realizării de venituri, cu excepția situațiilor în care sunt aplicabile prevederile art. 68¹ și 69.

(la 30-03-2018 Alineatul (1) din Articolul 68 , Capitolul II , Titlul IV a fost modificat de Punctul 6, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018)

(2) Venitul brut cuprinde:

- a) sumele încasate și echivalentul în lei al veniturilor în natură din desfășurarea activității;
- b) veniturile sub formă de dobânzi din creanțe comerciale sau din alte creanțe utilizate în legătură cu o activitate independentă;
- c) câștigurile din transferul activelor din patrimoniul afacerii, utilizate într-o activitate independentă, exclusiv contravaloarea bunurilor din patrimoniul personal afectate exercitării activității, rămase la încetarea activității;

(la 01-01-2021 Litera c) din Alineatul (2) , Articolul 68 , Capitolul II , Titlul IV a fost modificată de Punctul 30, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

- d) veniturile din angajamentul de a nu desfășura o activitate independentă sau de a nu concura cu o altă persoană;
- e) veniturile din anularea sau scutirea unor datorii de plată apărute în legătură cu o activitate independentă;
- f) veniturile înregistrate de casele de marcat cu memorie fiscală, instalate ca aparate de taxat pe autovehiculele de transport persoane sau bunuri în regim de taxi.

(3) Nu sunt considerate venituri brute:

- a) aporturile în numerar sau echivalentul în lei al aporturilor în natură făcute la începerea unei activități sau în cursul desfășurării acesteia;

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

(1[^]1) Aportul în numerar și/sau echivalentul în lei al aporturilor în natură, efectuat la începerea unei activități sau în cursul desfășurării acesteia, din patrimoniul personal în patrimoniul afacerii, nu reprezintă venit brut potrivit art. 68 alin. (3) lit. a) din Codul fiscal.

- b) sumele primite sub formă de credite bancare sau de împrumuturi de la persoane fizice sau juridice;
- c) sumele primite ca despăgubiri;
- d) sumele sau bunurile primite sub formă de sponsorizări și mecenat, conform legii, sau donații.

(4) Condițiile generale pe care trebuie să le îndeplinească cheltuielile efectuate în scopul desfășurării activității independente, pentru a putea fi deduse, în funcție de natura acestora, sunt:

- a) să fie efectuate în cadrul activităților independente, justificate prin documente;
- b) să fie cuprinse în cheltuielile exercițiului financiar al anului în cursul căruia au fost plătite;
- c) să reprezinte cheltuieli cu salariile și cele asimilate salariilor astfel cum sunt definite potrivit cap. III - Venituri din salarii și asimilate salariilor, cu excepțiile prevăzute de prezentul capitol;
- d) să respecte regulile privind amortizarea, prevăzute în titlul II, după caz;

e) să respecte regulile privind deducerea cheltuielilor reprezentând investiții în mijloace fixe pentru cabinetele medicale, în conformitate cu prevederile art. 28 alin. (20);

f) să reprezinte cheltuieli cu prime de asigurare efectuate pentru:

1. active corporale sau necorporale din patrimoniul afacerii;
2. activele ce servesc ca garanție bancară pentru creditele utilizate în desfășurarea activității pentru care este autorizat contribuabilul;
3. bunurile utilizate în cadrul unor contracte de închiriere sau de leasing, potrivit clauzelor contractuale;
4. asigurarea de risc profesional;

g) să fie efectuate pentru salariați pe perioada delegării/detașării în altă localitate, în țară și în străinătate, în interesul serviciului, reprezentând indemnizațiile plătite acestora, precum și cheltuielile de transport și cazare;

h) să fie efectuate pe perioada deplasării contribuabilului care își desfășoară activitatea individual și/sau într-o formă de asociere, în țară și în străinătate, în scopul desfășurării activității, reprezentând cheltuieli de cazare și transport, altele decât cele prevăzute la alin. (7) lit. k);

i) să reprezinte contribuții de asigurări sociale plătite la sistemele proprii de asigurări sociale și/sau contribuții profesionale obligatorii plătite, potrivit legii, organizațiilor profesionale din care fac parte contribuabilii;

(la 01-01-2018 Litera i) din Alineatul (4) , Articolul 68 , Capitolul II , Titlul IV a fost modificată de Punctul 16, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

j) să fie efectuate în scopul desfășurării activității și reglementate prin acte normative în vigoare;

k) în cazul activelor neamortizabile prevăzute la art. 28 alin. (4), cheltuielile sunt deductibile la momentul înstrăinării și reprezintă prețul de cumpărare sau valoarea stabilită prin expertiză tehnică la data dobândirii, după caz.

(la 01-01-2016 Lit. k) a alin. (4) al art. 68 a fost modificată de pct. 8 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015.)

(4¹) Sunt cheltuieli deductibile cheltuielile efectuate pentru organizarea și desfășurarea învățământului profesional și tehnic și învățământului dual preuniversitar și universitar, în conformitate cu reglementările legale din domeniul educației naționale, cu excepția cheltuielilor cu amortizarea care sunt deductibile potrivit prevederilor alin. (4) lit. d).

(la 09-11-2020 Alineatul (4¹) din Articolul 68 , Capitolul II , Titlul IV a fost modificat de Punctul 7, ARTICOLUL UNIC din LEGEA nr. 239 din 6 noiembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1041 din 06 noiembrie 2020)

(4²) Sunt cheltuieli deductibile contravaloarea testelor medicale de diagnosticare a infecției COVID-19 efectuate pentru contribuabil, cu scopul depistării și prevenirii răspândirii

coronavirusului SARS-CoV-2, pentru asigurarea desfășurării activității, individual sau într-o formă de asociere, pe perioada instituirii stării de urgență sau de alertă, potrivit legii.

(la 26-10-2020 Articolul 68 din Capitolul II , Titlul IV a fost completat de Punctul 1, Articolul 20, Capitolul III din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 181 din 22 octombrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 988 din 26 octombrie 2020)

(5) Următoarele cheltuieli sunt deductibile limitat:

a) cheltuielile de sponsorizare, mecenat, precum și pentru acordarea de burse private, efectuate conform legii, în limita unei cote de 5% din baza de calcul determinată conform alin. (6);

b) cheltuielile de protocol, în limita unei cote de 2% din baza de calcul determinată conform alin. (6);

c) cheltuielile sociale, în limita sumei obținute prin aplicarea unei cote de până la 5% asupra valorii anuale a cheltuielilor efectuate cu salariile personalului, pentru destinațiile prevăzute la art. 25 alin. (3) lit. b) din titlul II, după caz;

d) scăzămintele, perisabilitățile, pierderile rezultate din manipulare/depozitare, potrivit legislației în materie, inclusiv cheltuielile cu bunuri cu termen depășit de valabilitate potrivit legii;

e) cheltuielile reprezentând tichetele de masă acordate de angajatori, potrivit legii;

f) cheltuielile reprezentând voucherele de vacanță acordate de angajatori, potrivit legii;

g) contribuțiile la fonduri de pensii facultative potrivit Legii nr. 204/2006

privind pensiile facultative, cu modificările și completările ulterioare, și cele reprezentând contribuții la schemele de pensii facultative, calificate astfel în conformitate cu legislația privind pensiile facultative de către Autoritatea de Supraveghere Financiară, efectuate către entități autorizate, stabilite în state membre ale Uniunii Europene sau aparținând Spațiului Economic European, plătite în scopul personal al contribuabilului, indiferent dacă activitatea se desfășoară individual sau într-o formă de asociere, în limita echivalentului în lei a 400 euro anual pentru fiecare persoană;

h) primele de asigurare voluntară de sănătate, precum și serviciile medicale furnizate sub formă de abonament, plătite în scopul personal al contribuabilului, indiferent dacă activitatea se desfășoară individual sau într-o formă de asociere, în limita echivalentului în lei a 400 euro anual pentru fiecare persoană;

(la 26-03-2018 Litera h) din Alineatul (5) , Articolul 68 , Capitolul II , Titlul IV a fost modificată de Punctul 3, Articolul I din LEGEA nr. 72 din 22 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018)

i) cheltuielile efectuate pentru activitatea independentă, cât și în scopul personal al contribuabilului sau asociaților sunt deductibile numai pentru partea de cheltuială care este aferentă activității independente;

j) cheltuielile de funcționare, întreținere și reparații, aferente autoturismelor folosite de contribuabil sau membru asociat sunt deductibile limitat potrivit alin. (7) lit. k) la cel mult un singur autoturism aferent fiecărei persoane;

k) cheltuielile reprezentând contribuții sociale obligatorii datorate în calitate de angajatori, potrivit titlului V;

(la 01-01-2018 Litera k) din Alineatul (5) , Articolul 68 , Capitolul II , Titlul IV a fost modificată de Punctul 17, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

l) Abrogat.

(la 23-03-2018 Litera l) din Alineatul (5) , Articolul 68 , Capitolul II , Titlul IV a fost abrogată de Punctul 8, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018)

m) cheltuieli pentru asigurarea securității și sănătății în muncă, potrivit legii;

n) dobânzi aferente împrumuturilor de la persoane fizice și juridice, altele decât instituțiile care desfășoară activitatea de creditare cu titlu profesional, utilizate în desfășurarea activității, pe baza contractului încheiat între părți, în limita nivelului dobânzii de referință a Băncii Naționale a României, pentru împrumuturile în lei, în vigoare la data restituirii împrumutului și, respectiv, nivelul ratei dobânzii pentru împrumuturile în valută, prevăzută la art. 27 alin. (7) lit. b);

o) cheltuielile efectuate de utilizator, reprezentând chiria - rata de leasing - în cazul contractelor de leasing operațional, respectiv cheltuielile cu amortizarea și dobânzile pentru contractele de leasing financiar, stabilite în conformitate cu prevederile privind operațiunile de leasing și societățile de leasing;

p) cotizații plătite la asociațiile profesionale în limita a 4.000 euro anual;

q) cheltuielile reprezentând contribuțiile profesionale obligatorii datorate, potrivit legii, organizațiilor profesionale din care fac parte contribuabilii, în limita a 5% din venitul brut realizat.

(6) Baza de calcul se determină ca diferență între venitul brut și cheltuielile deductibile, altele decât cheltuielile de sponsorizare, mecenat, pentru acordarea de burse private, cheltuielile de protocol.

(7) Nu sunt cheltuieli deductibile:

a) sumele sau bunurile utilizate de contribuabil pentru uzul personal sau al familiei sale;

b) cheltuielile corespunzătoare veniturilor neimpozabile ale căror surse se află pe teritoriul României sau în străinătate;

c) impozitul pe venit datorat potrivit prezentului titlu, inclusiv impozitul pe venitul realizat în străinătate;

d) cheltuielile cu primele de asigurare, precum și cu serviciile medicale furnizate sub formă de abonament, altele decât cele prevăzute la alin. (4) lit. f), alin. (5) lit. h) și cele efectuate pentru persoanele care obțin venituri din salarii și asimilate salariilor, definite potrivit prevederilor cap. III - Venitul din salarii și asimilate salariilor;

(la 26-03-2018 Litera d) din Alineatul (7) , Articolul 68 , Capitolul II , Titlul IV a fost modificată de Punctul 3, Articolul I din LEGEA nr. 72 din 22 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018)

e) donații de orice fel;

f) dobânzile/majorările de întârziere, amenzile, sumele sau valoarea bunurilor confiscate ca urmare a încălcării dispozițiilor legale în vigoare și penalitățile, datorate autorităților

române/străine, potrivit prevederilor legale, cu excepția celor plătite, conform clauzelor din contractele comerciale încheiate cu aceste autorități;

g) ratele aferente creditelor angajate;

h) cheltuielile de achiziționare sau de fabricare a bunurilor și a drepturilor amortizabile din Registrul-inventar;

i) cheltuielile privind bunurile constatate lipsă din gestiune sau degradate și neimputabile, dacă inventarul nu este acoperit de o poliță de asigurare;

j) impozitul pe venit suportat de plătitorul venitului în contul beneficiarilor de venit;

k) 50% din cheltuielile aferente vehiculelor rutiere motorizate care nu sunt utilizate exclusiv în scopul desfășurării activității și a căror masă totală maximă autorizată nu depășește 3.500 kg și nu au mai mult de 9 scaune de pasageri, incluzând și scaunul șoferului, aflate în proprietate sau în folosință. Aceste cheltuieli sunt integral deductibile pentru situațiile în care vehiculele respective se înscriu în oricare dintre următoarele categorii:

1. vehiculele utilizate exclusiv pentru servicii de urgență, servicii de pază și protecție și servicii de curierat;

2. vehiculele utilizate de agenții de vânzări și de achiziții;

3. vehiculele utilizate pentru transportul de persoane cu plată, inclusiv pentru serviciile de taximetrie;

4. vehiculele utilizate pentru prestarea de servicii cu plată, inclusiv pentru închirierea către alte persoane sau pentru instruire de către școlile de șoferi;

5. vehiculele utilizate ca mărfuri în scop comercial.

Cheltuielile care intră sub incidența acestor prevederi nu includ cheltuielile privind amortizarea.

În cazul vehiculelor rutiere motorizate, aflate în proprietate sau în folosință, care nu fac obiectul limitării deducerii cheltuielilor, se vor aplica regulile generale de deducere.

Modalitatea de aplicare a acestor prevederi se stabilește prin normele metodologice date în aplicarea art. 68;

k¹) cheltuielile cu amortizarea bunurilor din patrimoniul personal afectate exercitării activității, potrivit legii;

(la 01-01-2021 Alineatul (7) din Articolul 68 , Capitolul II , Titlul IV a fost completat de Punctul 31, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

k²) cheltuielile cu costul de achiziție al aparatelor de marcat electronice fiscale, astfel cum sunt definite la art. 3 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999, republicată, cu modificările și completările ulterioare, puse în funcțiune în anul respectiv, potrivit legii.

(la 01-01-2021 Alineatul (7) din Articolul 68 , Capitolul II , Titlul IV a fost completat de Punctul 31, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

l) alte sume prevăzute prin legislația în vigoare.

(7¹) În cazul transformării/schimbării formei de exercitare a unei activități, cu respectarea legislației în materie specifică fiecărei forme de exercitare, în condițiile continuării activității, sunt aplicabile următoarele reguli:

a) nu se include în venitul brut al activității care urmează să se transforme/schimbe și nu este supusă impozitării contravaloarea bunurilor și drepturilor, inclusiv creanțele neîncasate care se transferă în patrimoniul afacerii în care s-a transformat/schimbato;

b) pentru cheltuielile reprezentând sumele datorate de entitatea care se transformă/schimbă, la data transformării/schimbării, se respectă regulile generale privind deducerea cheltuielilor la entitatea în care s-a transformat/schimbato;

c) în venitul brut al activității care urmează să se transforme/schimbe se include și suma reprezentând contravaloarea bunurilor și drepturilor din patrimoniul afacerii care trec în patrimoniul personal al contribuabilului, la momentul transformării/schimbării activității, operațiune considerată din punct de vedere fiscal o înstrăinare. Evaluarea acestora se face la prețurile practicate pe piață sau stabilite prin expertiză tehnică.

(la 01-01-2021 Articolul 68 din Capitolul II , Titlul IV a fost completat de Punctul 32, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

(8) Contribuabilii pentru care determinarea venitului anual se efectuează în sistem real au obligația să completeze Registrul de evidență fiscală, în vederea stabilirii venitului net anual.

(9) Modelul și conținutul Registrului de evidență fiscală se aprobă prin ordin al ministrului finanțelor publice.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

SECȚIUNEA a 2-a

Reguli generale de stabilire a venitului net anual din activități independente, determinat în sistem real, pe baza datelor din contabilitate

7. (1) Potrivit prevederilor art. 68 din Codul fiscal, în venitul brut se includ toate veniturile în bani și în natură, cum ar fi: venituri din vânzarea de produse și de mărfuri, venituri din prestarea de servicii și executarea de lucrări, venituri din vânzarea sau închirierea bunurilor din patrimoniul afacerii, și orice alte venituri obținute din exercitarea activității, inclusiv încasările efectuate în avans care se referă la alte exerciții fiscale, precum și veniturile din dobânzile primite de la bănci pentru disponibilitățile bănești aferente afacerii, din alte activități adiacente și altele asemenea. În venitul brut se includ și veniturile încasate ulterior încetării activității independente, pe baza facturilor emise și neîncasate până la încetarea activității.

Prin activități adiacente se înțelege toate activitățile care au legătură cu obiectul de activitate autorizat.

(1¹) Aportul în numerar și/sau echivalentul în lei al aporturilor în natură, efectuat la începerea unei activități sau în cursul desfășurării acesteia, din patrimoniul personal în patrimoniul afacerii, nu reprezintă venit brut potrivit art. 68 alin. (3) lit. a) din Codul fiscal.

(2) În venitul brut al afacerii se include și suma reprezentând contravaloarea bunurilor și drepturilor din patrimoniul afacerii care trec pe parcursul exercitării activității în patrimoniul personal al contribuabilului, operațiune considerată din punct de vedere fiscal o înstrăinare. Evaluarea acestora se face la prețurile practicate pe piață sau stabilite prin expertiză tehnică.

În cazul schimbării modalității de exercitare a unei activități, precum și al transformării formei de exercitare a acesteia într-o altă formă, potrivit legislației în materie, în condițiile continuării activității, se include în venitul brut al afacerii care urmează să se transforme/schimbe și contravaloarea bunurilor și drepturilor care trec în patrimoniul afacerii în care s-a transformat/schimbat.

În cazul bunurilor și al drepturilor amortizabile care trec în patrimoniul altei afaceri prin schimbarea modalității de exercitare a unei activități și/sau transformarea formei de exercitare a acesteia într-o altă formă, potrivit legislației în materie, se aplică următoarele reguli:

a) cele cu valoare rămasă de amortizat se înscriu în Registrul-inventar la această valoare, care constituie și bază de calcul al amortizării;

b) cele complet amortizate se înscriu în Registrul-inventar la valoarea stabilită prin expertiză tehnică sau la prețul practicat pe piață; pentru acestea nu se calculează amortizare și valoarea acestora nu constituie cheltuială deductibilă din veniturile noii activități.

În cazul bunurilor și al drepturilor neamortizabile care trec în patrimoniul altei afaceri prin schimbarea modalității de exercitare a unei activități și/sau transformarea formei de exercitare a acesteia într-o altă formă, potrivit legislației în materie, acestea se înscriu în Registrul-inventar la valoarea înscrisă în evidența contabilă din care provin și nu constituie cheltuială deductibilă din veniturile noii activități.

În cazul începerii unei activități ca urmare a schimbării modalității de exercitare a activității și/sau transformării formei de exercitare a acesteia într-o altă formă, potrivit legislației în materie, aporturile aduse în noul patrimoniu nu constituie venit brut.

(3) În cazul schimbării modalității de exercitare a unei activități și/sau al transformării formei de exercitare a acesteia într-o altă formă, potrivit legislației în materie, în timpul anului, venitul net/pierderea se determină separat pentru fiecare perioadă în care activitatea independentă a fost desfășurată de contribuabil într-o formă de organizare prevăzută de lege.

Venitul net anual/Pierderea anuală se determină prin însumarea venitului net/pierderii înregistrat/înregistrate în toate perioadele fiscale din anul fiscal în care a avut loc schimbarea și/sau transformarea formei de exercitare a activității.

Venitul net anual/Pierderea anuală se înscrie în declarația privind venitul realizat.

Pierderea fiscală înregistrată în anul în care a avut loc schimbarea modalității de exercitare a activității și/sau transformarea formei de exercitare a activității se reportează și se compensează potrivit regulilor de reportare prevăzute la art. 118 din Codul fiscal.

(4) Din venitul brut realizat se admit la deducere numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, astfel cum rezultă din evidențele contabile conduse de contribuabili, cu respectarea prevederilor art. 68 alin. (4)-(7) din Codul fiscal.

(5) Sunt cheltuieli deductibile, cu titlul de exemplu următoarele:

a) cheltuielile cu achiziționarea de materii prime, materiale consumabile, obiecte de inventar și mărfuri;

b) cheltuielile cu lucrările executate și serviciile prestate de terți;

c) cheltuielile efectuate de contribuabil pentru executarea de lucrări și prestarea de servicii pentru clienți;

- d) chiria aferentă spațiului în care se desfășoară activitatea, cea aferentă utilajelor și altor instalații utilizate în desfășurarea activității, în baza unui contract de închiriere;
- e) dobânzile aferente creditelor bancare;
- f) cheltuielile cu comisioanele și cu alte servicii bancare;
- g) cheltuielile cu primele de asigurare care privesc active corporale și/sau necorporale, inclusiv pentru stocurile deținute, precum și primele de asigurare efectuate pentru asigurarea de risc profesional;
- h) cheltuielile cu primele de asigurare pentru bunurile (activele) din patrimoniul personal/patrimoniul afacerii, când acestea reprezintă garanție bancară pentru creditele utilizate în desfășurarea activității pentru care este autorizat contribuabilul;
- i) cheltuielile poștale și taxele de telecomunicații;
- j) cheltuielile cu energia și apa;
- k) cheltuielile cu transportul de bunuri și de persoane, altele decât cele prevăzute la art. 68 alin. (5) lit. j) din Codul fiscal;
- l) cheltuieli de natură salarială;
- m) cheltuielile cu impozitele, taxele, altele decât impozitul pe venit;
- n) cheltuielile cu amortizarea, în conformitate cu prevederile art. 28 din Codul fiscal, după caz;
- o) valoarea rămasă neamortizată a bunurilor și drepturilor amortizabile înstrăinate, determinată prin deducerea din prețul de cumpărare a amortizării incluse pe costuri în cursul exploatării și limitată la nivelul venitului realizat din înstrăinare;
- p) cheltuielile efectuate de utilizator, reprezentând chiria/rata de leasing în cazul leasingului operațional, respectiv cheltuielile cu amortizarea și dobânzile în cazul leasingului financiar, stabilite în conformitate cu reglementările în materie privind operațiunile de leasing și societățile de leasing;
- q) cheltuielile pentru pregătirea profesională și perfecționarea contribuabilului și a salariaților acestuia;
- r) cheltuielile cu funcționarea și întreținerea aferente bunurilor imobile care fac obiectul unui contract de comodat, potrivit înțelegerii din contract, pentru partea aferentă utilizării în scopul afacerii;
- s) cheltuielile ocazionate de participarea la congrese și alte întruniri cu caracter profesional;
- t) cheltuielile efectuate pentru salariați pe perioada delegării/detașării în altă localitate, în țară și în străinătate, în interesul serviciului, reprezentând indemnizațiile plătite acestora, precum și cheltuielile de transport și cazare;
- u) cheltuielile de reclamă și publicitate reprezintă cheltuielile efectuate pentru popularizarea numelui contribuabilului, produsului sau serviciului, precum și costurile asociate producerii materialelor necesare pentru difuzarea mesajelor publicitare când reclama și publicitatea se efectuează prin mijloace proprii. Se includ în categoria cheltuielilor de reclamă și publicitate și bunurile care se acordă în cadrul unor campanii publicitare ca mostre, pentru încercarea produselor și demonstrații la punctele de vânzare, precum și alte bunuri acordate cu scopul stimulării vânzărilor;
- v) contravaloarea cotei de 10% aplicată la venitul brut din activitatea de expertiză contabilă și tehnică, judiciară și extrajudiciară, datorată biroului de expertiză locală, potrivit legislației privind organizarea activității de expertiză tehnică judiciară și extrajudiciară;
- v¹) plăți efectuate în avans care se referă la perioade fiscale următoare;

w) alte cheltuieli efectuate în scopul realizării veniturilor.

Sunt cheltuieli deductibile și cele efectuate pentru întreținerea și funcționarea spațiilor folosite pentru desfășurarea afacerilor chiar dacă documentele sunt emise pe numele proprietarului, și nu pe numele contribuabilului.

(6) Limita echivalentului în euro a cheltuielilor deductibile limitat, prevăzută la art. 68 din Codul fiscal, se transformă în lei la cursul mediu comunicat de Banca Națională a României pentru anul în care s-a efectuat plata.

(7) În sensul prevederilor art. 68 alin. (7) lit. k) din Codul fiscal, regulile de deducere, termenii și expresiile prevăzute, condițiile în care vehiculele rutiere motorizate, supuse limitării fiscale, se consideră a fi utilizate exclusiv în scopul desfășurării activității au semnificațiile prevăzute la pct. 68 din normele metodologice date în aplicarea art. 298 alin. (6) din Codul fiscal din titlul VII "Taxa pe valoarea adăugată".

Dacă vehiculele respective nu sunt utilizate exclusiv în scopul desfășurării activității, se limitează la 50% dreptul de deducere a cheltuielilor efectuate conform art. 68 alin. (4) și (5) din Codul fiscal legate de aceste vehicule, cu excepția cheltuielilor privind amortizarea pentru care se aplică regulile privind amortizarea prevăzute la art. 28 titlul II din Codul fiscal, după caz. În cadrul cheltuielilor supuse limitării fiscale se cuprind cheltuielile direct atribuibile fiecărui vehicul, inclusiv cele reprezentând: impozitele locale, asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto, inspecțiile tehnice periodice, rovinieta etc.

În vederea acordării deductibilității integrale la calculul venitului net anual, justificarea utilizării vehiculelor se efectuează pe baza documentelor justificative și prin întocmirea foii de parcurs care trebuie să cuprindă cel puțin următoarele informații: categoria de vehicul utilizat, scopul și locul deplasării, kilometrii parcurși, norma proprie de consum carburant pe kilometru parcurs.

(8) În aplicarea prevederilor art. 68 din Codul fiscal, toate bunurile, drepturile și obligațiile aferente desfășurării activității se înscriu în Registrul-inventar și constituie patrimoniul afacerii.

ART. 68¹

Stabilirea impozitului pentru veniturile din activități independente realizate în baza contractelor de activitate sportivă, potrivit legii

(1) Contribuabilii care realizează venituri în baza contractelor de activitate sportivă, încheiate potrivit Legii educației fizice și sportului nr. 69/2000, cu modificările și completările ulterioare, datorează impozit pe venit, impozitul fiind final.

(2) Plătitorii veniturilor, persoane juridice sau alte entități care au obligația de a conduce evidență contabilă au și obligația de a calcula, de a reține și de a plăti impozitul corespunzător sumelor plătite prin reținere la sursă.

(3) Impozitul se calculează prin aplicarea cotei de 10% asupra venitului brut și se reține la sursă, de către plătitorii de venituri prevăzuți la alin. (2), la momentul plății venitului.

(4) Impozitul calculat și reținut reprezintă impozit final și se plătește la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a fost reținut.

(5) Plătitorii de venituri prevăzuți la alin. (2) nu au obligația calculării, reținerii la sursă și plății impozitului din veniturile plătite dacă efectuează plăți către asocierile fără personalitate juridică, precum și către entități cu personalitate juridică, care organizează și conduc contabilitate

proprie, potrivit legii, pentru care plata impozitului pe venit se face de către fiecare asociat, pentru venitul său propriu.

(6) Contribuabilii nu au obligația de completare a Registrului de evidență fiscală și de conducere a evidenței contabile.

(7) Contribuabilii pot dispune asupra destinației unei sume reprezentând până la 3,5% din impozitul stabilit la alin. (3), pentru susținerea entităților nonprofit care se înființează și funcționează în condițiile legii și a unităților de cult, precum și pentru acordarea de burse private, potrivit legii, în conformitate cu reglementările art. 123¹.

(la 01-04-2019 Alineatul (7) din Articolul 68¹, Capitolul II, Titlul IV a fost modificat de Punctul 5, Articolul I din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019)

Potrivit literei f) a art. VI din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019, articolul I punctul 5 din lege raportat la articolul I punctul 7 [din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018], referitor la dreptul contribuabililor de a dispune asupra destinației unei sume reprezentând până la 3,5% din impozitul stabilit potrivit art. 68¹ alin. (7) pentru susținerea entităților nonprofit care se înființează și funcționează în condițiile legii și a unităților de cult, precum și pentru acordarea de burse private, conform legii se aplică începând cu veniturile aferente lunii aprilie 2019.

(8) Abrogat.

(la 01-04-2019 Alineatul (8) din Articolul 68¹, Capitolul II, Titlul IV a fost abrogat de Punctul 6, Articolul I din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019)

(9) Abrogat.

(la 01-04-2019 Alineatul (9) din Articolul 68¹, Capitolul II, Titlul IV a fost abrogat de Punctul 6, Articolul I din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019)

(10) Abrogat.

(la 01-04-2019 Alineatul (10) din Articolul 68¹, Capitolul II, Titlul IV a fost abrogat de Punctul 6, Articolul I din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019)

(11) Abrogat.

(la 01-04-2019 Alineatul (11) din Articolul 68¹, Capitolul II, Titlul IV a fost abrogat de Punctul 6, Articolul I din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019)

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

SECȚIUNEA a 2¹-a

Stabilirea impozitului pentru veniturile din activități independente realizate în baza contractelor de activitate sportivă, potrivit legii

7¹. (1) În aplicarea prevederilor art. 68¹ din Codul fiscal, pentru contribuabilii care realizează venituri în baza contractelor de activitate sportivă, încheiate potrivit Legii educației fizice și sportului nr. 69/2000, cu modificările și completările ulterioare, plătitorii de astfel de venituri care au obligația de a conduce evidență contabilă au și obligația de a calcula, de a reține și de a plăti impozitul corespunzător sumelor plătite prin reținere la sursă, impozitul fiind final.

(2) Contribuabilii pot opta ca plătitorii de venituri să distribuie cota de 2% sau de 3,5%, după caz, din impozitul pe venit datorat pentru susținerea:

a) entităților nonprofit care se înființează și funcționează în condițiile legii, a unităților de cult; sau

b) acordarea de burse private; sau

c) entităților nonprofit și a unităților de cult, care sunt furnizori de servicii sociale acreditați cu cel puțin un serviciu social licențiat, în condițiile legii.

(3) Opțiunea se exercită, în scris, pentru susținerea entităților prevăzute la alin. (2) lit. a) și c) sau acordarea de burse private, astfel:

a) la organul fiscal competent, prin depunerea unei cereri până la termenul legal de depunere a declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, respectiv data de 15 martie, inclusiv, a anului următor celui de realizare a veniturilor;

b) la plătitorul de venit, în urma solicitării beneficiarului de venit, exercitată în scris.

(4) Pentru opțiunea prevăzută la alin. (3) lit. b) distribuirea cotei de 2% sau 3,5% din impozitul datorat se efectuează de către plătitorul de venit până la termenul de plată al impozitului, începând cu luna exercitării opțiunii.

(5) Contribuabilii care optează pentru distribuirea cotei de 2% sau de 3,5% din impozitul datorat pentru susținerea entităților prevăzute la alin. (2) la plătitorii de venituri nu mai pot exercita aceeași opțiune și la organul fiscal competent, pentru aceeași sursă de venit.

(6) Sfera de cuprindere a entităților nonprofit este cea prevăzută la pct. 15.

(7) În aplicarea art. 68¹ alin. (9) din Codul fiscal, pentru acordarea de burse private contribuabilii au următoarele obligații:

a) să prezinte, în copie și original, contractul de bursă privată încheiat în condițiile Legii nr. 376/2004 privind bursele private, cu modificările ulterioare, în termen de 30 de zile de la încheierea acestuia, plătitorii de venituri păstrând copiile documentelor cu mențiunea «conform cu originalul»;

b) să prezinte plătitorilor de venituri, lunar, până la termenul de virare a impozitului pe venit, documentele justificative, în copie și original, privind cheltuielile cu bursa privată efectuate în luna în care impozitul a fost reținut.

Dacă suma înscrisă în documentele justificative depuse la plătitorul de venit privind cheltuiala efectuată cu bursa privată depășește plafonul de 2% din impozitul pe venit, atunci suma totală luată în calcul de plătitorul de venit este limitată la nivelul acestui plafon.

Dacă suma înscrisă în documentele justificative depuse la plătitorul de venit privind cheltuiala efectuată cu bursa privată este mai mică decât plafonul de 2% din impozitul pe venit, atunci suma totală luată în calcul de plătitorul de venit este limitată la suma efectiv plătită.

Neprezentarea documentelor justificative până la termenul de virare a impozitului pe venit atrage pierderea dreptului conferit de lege.

(8) Exemplu privind aplicarea prevederilor alin. (3) lit. b) O persoană fizică, sportiv de performanță, realizează venituri din drepturi de proprietate intelectuală încheiat cu entitatea A. Plata drepturilor se efectuează lunar. Impozitul datorat în lună este de 600 lei.

Sportivul a solicitat plătitorului de venit să îi calculeze, să îi rețină și să distribuie cota de 3,5% din impozitul pe venit datorat către entitatea nonprofit furnizoare de servicii sociale acreditată cu cel puțin un serviciu social licențiat, în condițiile legii, entitatea B.

Entitatea A procedează după cum urmează:

a) stabilește cuantumul cotei de 3,5% din impozitul datorat de 600 lei

600 lei x 3,5% = 21 lei

Rezultă următoarele:

impozit datorat 600 lei

cotă 3,5% 21 lei

impozit de plată 579 lei

ART. 68²

Plăți anticipate ale impozitului pentru unele venituri din activități independente

(1) Veniturile realizate de către contribuabili, alții decât titularul dreptului de proprietate, fost proprietar sau moștenitorii legali ori testamentari ai acestuia, de la Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților, ca urmare a valorificării dreptului de creanță dobândit în legătură cu măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România potrivit prevederilor Legii nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, cu modificările și completările ulterioare, sunt calificate ca fiind venituri din activități independente, dacă sunt îndeplinite cel puțin 4 din criteriile prevăzute la art. 7 pct. 3.

(2) Contribuabilii care realizează, individual sau într-o formă de asociere, venituri prevăzute la alin. (1) pentru care determinarea venitului net anual se efectuează în sistem real, pe baza datelor din contabilitate, au obligația să efectueze plăți anticipate în contul impozitului anual datorat la bugetul de stat.

(3) Plata anticipată se efectuează prin reținerea la sursă a impozitului de către CEC Bank - S.A., prin aplicarea cotei de 10% asupra venitului brut, la fiecare plată.

(4) Impozitul reținut la sursă se plătește la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a fost reținut.

(5) Plățile anticipate sunt luate în calcul la definitivarea impozitului anual datorat de către contribuabili, pe baza declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale, prevăzută la art. 122.

(la 01-01-2021 Capitolul II din Titlul IV a fost completat de Punctul 33, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

ART. 69

Stabilirea venitului net anual pe baza normelor de venit

(1) În cazul contribuabililor care realizează venituri din activități independente, altele decât venituri din profesii liberale definite la art. 67 alin. (2), venitul net anual se determină pe baza normelor de venit de la locul desfășurării activității.

(la 23-03-2018 Alineatul (1) din Articolul 69 , Capitolul II , Titlul IV a fost modificat de Punctul 9, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018)

(2) Ministerul Finanțelor Publice elaborează nomenclatorul activităților pentru care venitul net se poate determina pe baza normelor anuale de venit, care se aprobă prin ordin al ministrului finanțelor publice, în conformitate cu activitățile din Clasificarea activităților din economia națională - CAEN, aprobată prin ordin al președintelui Institutului Național de Statistică. Direcțiile generale regionale ale finanțelor publice, respectiv a municipiului București au următoarele obligații:

a) stabilirea nivelului normelor de venit;

b) publicarea acestora, anual, în cursul trimestrului IV al anului anterior celui în care urmează a se aplica, precum și a coeficienților de corecție stabiliți prin consultarea consiliilor județene/Consiliului General al Municipiului București, după caz.

(la 23-03-2018 Alineatul (2) din Articolul 69 , Capitolul II , Titlul IV a fost modificat de Punctul 9, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018)

(3) Norma de venit pentru fiecare activitate desfășurată de contribuabil nu poate fi mai mică decât salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată, în vigoare la momentul stabilirii acesteia, înmulțit cu 12. Prevederile prezentului alineat se aplică și în cazul în care activitatea se desfășoară în cadrul unei asocieri fără personalitate juridică, norma de venit fiind stabilită pentru fiecare membru asociat.

(4) La stabilirea normelor anuale de venit, plafonul de venit determinat prin înmulțirea cu 12 a salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată reprezintă venitul net anual înainte de aplicarea criteriilor. Criteriile pentru stabilirea normelor de venit de către direcțiile generale regionale ale finanțelor publice sunt cele prevăzute în normele metodologice.

(5) În cazul în care un contribuabil desfășoară o activitate care generează venituri din activități independente, altele decât venituri din profesii liberale, definite la art. 67 alin. (2), pe perioade mai mici decât anul calendaristic, norma de venit aferentă acelei activități se reduce

proporțional, astfel încât să reflecte perioada de an calendaristic în care a fost desfășurată activitatea respectivă.

(la 23-03-2018 Alineatul (5) din Articolul 69 , Capitolul II , Titlul IV a fost modificat de Punctul 9, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018)

(6) Dacă un contribuabil desfășoară două sau mai multe activități care generează venituri din activități independente, altele decât venituri din profesii liberale, definite la art. 67 alin. (2), venitul net din aceste activități se stabilește de către contribuabil prin însumarea nivelului normelor de venit corespunzătoare fiecărei activități.

(la 23-03-2018 Alineatul (6) din Articolul 69 , Capitolul II , Titlul IV a fost modificat de Punctul 9, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018)

(7) În cazul în care un contribuabil desfășoară o activitate inclusă în nomenclatorul prevăzut la alin. (2) și o altă activitate independentă, venitul net anual se determină în sistem real, pe baza datelor din contabilitate, potrivit prevederilor art. 68.

(8) Contribuabilii care desfășoară activități pentru care venitul net se determină pe bază de norme de venit au obligația să completeze numai partea referitoare la venituri din Registrul de evidență fiscală și nu au obligații privind evidența contabilă.

(9) Contribuabilii pentru care venitul net se determină pe bază de norme de venit și care în anul fiscal anterior au înregistrat un venit brut anual mai mare decât echivalentul în lei al sumei de 100.000 euro, începând cu anul fiscal următor au obligația determinării venitului net anual în sistem real. Cursul de schimb valutar utilizat pentru determinarea echivalentului în lei al sumei de 100.000 euro este cursul de schimb mediu anual comunicat de Banca Națională a României, la sfârșitul anului fiscal. Această categorie de contribuabili are obligația să completeze corespunzător și să depună declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice până la data de 25 mai, inclusiv a anului următor celui de realizare a venitului.

(la 23-03-2018 Alineatul (9) din Articolul 69 , Capitolul II , Titlul IV a fost modificat de Punctul 9, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018)

Art. V din ORDONANȚA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în Monitorul Oficial nr. 72 din 31 ianuarie 2020, în anul 2020, prevede:

Articolul V

(1) În anul 2020, termenul de 25 mai, inclusiv prevăzut pentru depunerea Declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, în situațiile reglementate de Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, denumit în continuare Cod fiscal, precum și în alte acte normative, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(2) În anul 2020, termenul de 25 mai, inclusiv prevăzut pentru depunerea formularului 230 ”Cerere privind destinația sumei reprezentând 2% sau 3,5% din impozitul anual pe veniturile din salarii și din pensii”/”Cerere privind destinația sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul

anual datorat”, după caz, în situațiile reglementate de Hotărârea Guvernului nr. 1/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(3) În anul 2020, termenul de 25 mai, inclusiv prevăzut pentru plata impozitului pe venit și a contribuțiilor sociale obligatorii, datorate de persoanele fizice în situațiile reglementate de Codul fiscal, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(la 24-12-2020 sintagma: 15 martie inclusiv a fost înlocuită de Alineatul (1), Articolul VI din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

Conform alineatului (2) al articolului VII din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020, prevederile art. VI alin. (1) și (2) se aplică pentru obligațiile declarative aferente veniturilor realizate începând cu anul 2020.

(10) Contribuabilii pot ajusta normele anuale de venit de la alin. (4) în declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice. Ajustarea normelor anuale de venit se realizează de către contribuabil prin aplicarea coeficienților de corecție publicați de către Direcțiile generale regionale ale finanțelor publice, respectiv a municipiului București, asupra normelor anuale de venit.

(la 23-03-2018 Articolul 69 din Capitolul II , Titlul IV a fost completat de Punctul 10, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018)

(11) Procedura de ajustare a normei de venit, pentru determinarea venitului net anual, se stabilește prin norme.

(la 23-03-2018 Articolul 69 din Capitolul II , Titlul IV a fost completat de Punctul 10, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018)

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

8. (1) *În sensul prevederilor art. 69 din Codul fiscal, pentru contribuabilii care realizează venituri din desfășurarea activităților de producție, comerț și prestări servicii cuprinse în nomenclatorul elaborat de Ministerul Finanțelor Publice, venitul net se determină pe bază de norme anuale de venit. Pentru determinarea venitului net anual se aplică criteriile specifice de corecție asupra normei de venit. La stabilirea normelor anuale de venit de către direcțiile generale regionale ale finanțelor publice, respectiv a municipiului București vor fi consultate consiliile județene/Consiliul General al Municipiului București, după caz.*

(2) În situația în care un contribuabil desfășoară aceeași activitate în două sau mai multe locuri diferite pentru care venitul net se determină, de către contribuabil, pe baza normelor anuale de venit, stabilirea venitului net anual se efectuează prin însumarea nivelului normelor de venit, corectate potrivit criteriilor specifice de la fiecare loc de desfășurare a activității.

(3) În cazul în care un contribuabil desfășoară mai multe activități pentru care venitul net se determină de către contribuabil pe baza normelor de venit, stabilirea venitului net anual se efectuează prin însumarea nivelului normelor de venit corectate potrivit criteriilor specifice.

(4) Pentru contribuabilii persoane fizice care desfășoară individual o activitate independentă ca persoană fizică autorizată sau întreprindere individuală și activitatea este prevăzută în nomenclatorul activităților pentru care venitul net se poate determina pe baza normelor anuale de venit, venitul net anual se determină de către contribuabil pe baza normelor anuale de venit, cu respectarea prevederilor art. 69 din Codul fiscal.

(5) În aplicarea art. 69 din Codul fiscal, în cazul în care activitatea se desfășoară în cadrul unei asocieri fără personalitate juridică, norma anuală de venit corespunzătoare fiecărui asociat din cadrul asocierii nu poate fi mai mică decât salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată, în vigoare la momentul stabilirii acesteia, înmulțit cu 12 luni. Pentru determinarea venitului net anual fiecare membru asociat aplică criteriile specifice de corecție asupra normei de venit proprii.

(6) În aplicarea prevederilor art. 69 alin. (11) din Codul fiscal, norma anuală de venit se ajustează de către contribuabili, în sensul majorării/reducerii, prin aplicarea coeficienților de corecție corespunzători criteriilor prevăzute la alin. (7) asupra normelor anuale de venit stabilite și publicate de către direcțiile generale regionale ale finanțelor publice, respectiv a municipiului București.

(7) La stabilirea coeficienților de corecție a normelor de venit se vor avea în vedere următoarele criterii:

- a) vadul comercial și clientela;
- b) vârsta contribuabililor;
- c) timpul afectat desfășurării activității, cu excepția cazurilor prevăzute la alin. (8) și (9);
- d) gradul de handicap sau de invaliditate a contribuabilului;
- e) activitatea se desfășoară într-un spațiu proprietate a contribuabilului sau închiriat;
- f) realizarea de lucrări, prestarea de servicii și obținerea de produse cu material propriu sau al clientului;
- g) folosirea de mașini, dispozitive și scule, acționate manual sau de forță motrice;
- h) caracterul sezonier al unor activități;
- i) durata concediului legal de odihnă;
- j) desfășurarea activității cu salariați;
- k) contribuția fiecărui asociat în cazul activității desfășurate în cadrul unei asocieri;
- l) informațiile cuprinse în declarația informativă depusă în scop de TVA potrivit prevederilor art. 324 din Codul fiscal;
- m) alte criterii specifice.

Diminuarea normelor de venit ca urmare a îndeplinirii criteriului de vârstă a contribuabilului se operează începând cu anul următor celui în care acesta a împlinit numărul de ani care îi permite reducerea normei. Corectarea normelor de venit pentru contribuabilii care au și calitatea de salariat sau își pierd această calitate se face începând cu luna următoare încheierii/desfacerii contractului individual de muncă.

Contribuabilii care beneficiază de mai mulți coeficienți de corecție, în sensul reducerii/majorării normelor de venit anuale, iau în calcul coeficientul cel mai mare.

(8) Venitul net din activități independente, determinat pe bază de norme anuale de venit, în sensul art. 69 din Codul fiscal se reduce de către contribuabil, proporțional cu:

a) perioada de la începutul anului și până la momentul autorizării din anul începerii activității;

b) perioada rămasă până la sfârșitul anului fiscal, în situația încetării activității, la cererea contribuabilului.

(9) Pentru întreruperile temporare de activitate în cursul anului, cauzate de accidente, spitalizare sau alte cauze obiective, inclusiv cele de forță majoră, dovedite cu documente justificative, normele de venit se reduc, de către contribuabil, proporțional cu perioada nelucrată. În situația încetării activității în cursul anului, respectiv a întreruperii temporare, contribuabilul/fiecare asociat, în cazul asocierilor fără personalitate juridică, este obligat ca în termen de 30 de zile de la producerea evenimentului să depună Declarația unică, privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice la organele fiscale competente și să își recalculeze impozitul pe venit. Documentele justificative în baza cărora se reduc normele anuale de venit se păstrează la domiciliul fiscal al contribuabililor.

(10) Pentru contribuabilii impuși pe bază de norme de venit, care își exercită activitatea o parte din an, în situațiile prevăzute la alin. (8) și (9), norma anuală de venit aferentă perioadei efectiv lucrate se recalculează de către contribuabili, prin raportarea normei anuale de venit la 365 de zile, iar rezultatul se înmulțește cu numărul zilelor de activitate.

(11) Venitul net din activități independente desfășurate de persoana fizică cu handicap grav sau accentuat, în mod individual și/sau într-o formă de asociere, se reduce, de către contribuabil, proporțional cu numărul de zile calendaristice pentru care venitul este scutit de la plata impozitului. Impozitul datorat va fi calculat pentru venitul net anual redus proporțional cu numărul de zile. Prevederea se aplică atât în cazul contribuabilului încadrat, în cursul perioadei impozabile, în gradul de handicap grav sau accentuat, cât și în cazul contribuabilului care în cursul perioadei impozabile nu se mai încadrează în gradul de handicap respectiv, potrivit legii.

(12) În sensul art. 69 din Codul fiscal, pentru contribuabilul care optează să fie impus pe bază de normă de venit și care anterior a fost impus în sistem real, având investiții în curs de amortizare, valoarea amortizării nu diminuează norma de venit. Veniturile realizate din valorificarea investițiilor respective sau trecerea lor în patrimoniul personal în cursul perioadei de desfășurare a activității sau în caz de încetare a activității majorează norma de venit proporțional cu valoarea amortizată în perioada impunerii în sistem real. În cazul contribuabilului impus pe bază de normă de venit, care pe perioada anterioară a avut impunere în sistem real și a efectuat investiții care au fost amortizate integral, veniturile din valorificarea sau trecerea acestora în patrimoniul personal ca urmare a încetării activității vor majora norma de venit.

(13) În aplicarea prevederilor art. 69 din Codul fiscal, contribuabilii care în cursul anului fiscal își completează obiectul de activitate cu o altă activitate care nu este cuprinsă în nomenclator vor fi impuși în sistem real, pentru veniturile realizate din întreaga activitate, de la data respectivă, venitul net anual urmând să fie determinat prin însumarea, de către contribuabili, a fracțiunii din norma de venit aferentă perioadei de impunere pe bază de normă de venit cu venitul net rezultat din evidența contabilă.

(14) Exemplu privind ajustarea normei de venit și stabilirea impozitului datorat:

O persoană fizică realizează venituri ca urmare a desfășurării unei activități independente (croitorie) pentru care norma anuală de venit este de 23.000 lei.

Persoana fizică este salariată cu normă întreagă și urmează cursurile unui institut de învățământ superior și are un salariat.

Coeficienții de corecție, publicați de către direcțiile generale regionale ale finanțelor publice și a municipiului București, sunt următorii:

a) În sensul majorării, coeficientul de ajustare pentru faptul că persoana fizică are un salariat este de 25%.

b) În sensul reducerii normei anuale de venit:

a) pentru calitatea proprie de salariat se aplică un coeficient de corecție în cotă de 60%;

b) pentru calitatea de student se aplică un coeficient de corecție în cotă de 30%.

Stabilirea normei anuale de venit prin ajustare:

a) majorarea normei anuale de venit = 23.000 lei x 25% = 5.750 lei

b) reducerea normei anuale de venit (se alege un singur coeficient, în cota cea mai mare, respectiv 60%)

(23.000 lei + 5.750 lei) x 60% = 17.250 lei

Venitul net anual este în sumă de 11.500 lei (23.000 lei + 5.750 lei - 17.250 lei)

Impozitul aferent se calculează prin aplicarea cotei de 10% asupra venitului net anual, astfel:

Impozit datorat = 11.500 lei x 10% = 1.150 lei

ART. 69¹

Opțiunea de a stabili venitul net anual, în sistem real pe baza datelor din contabilitate

(1) Contribuabilii care obțin venituri din activități independente, impuși pe bază de norme de venit, au dreptul să opteze pentru determinarea venitului net în sistem real, potrivit art. 68.

(2) Opțiunea de a determina venitul net în sistem real, pe baza datelor din contabilitate, potrivit prevederilor art. 68, este obligatorie pentru contribuabil pe o perioadă de 2 ani fiscali consecutivi și se consideră reînnoită pentru o nouă perioadă dacă contribuabilul nu solicită revenirea la sistemul anterior, prin completarea corespunzătoare a declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice și depunerea formularului la organul fiscal competent până la data de 25 mai, inclusiv a anului următor expirării perioadei de 2 ani, începând cu anul 2019.

Art. V din ORDONANȚA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în Monitorul Oficial nr. 72 din 31 ianuarie 2020, în anul 2020, prevede:

Articolul V

(1) În anul 2020, termenul de 25 mai, inclusiv prevăzut pentru depunerea Declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, în situațiile reglementate de Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările

ulterioare, denumit în continuare Cod fiscal, precum și în alte acte normative, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(2) În anul 2020, termenul de 25 mai, inclusiv prevăzut pentru depunerea formularului 230 ”Cerere privind destinația sumei reprezentând 2% sau 3,5% din impozitul anual pe veniturile din salarii și din pensii”/”Cerere privind destinația sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul anual datorat”, după caz, în situațiile reglementate de Hotărârea Guvernului nr. 1/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(3) În anul 2020, termenul de 25 mai, inclusiv prevăzut pentru plata impozitului pe venit și a contribuțiilor sociale obligatorii, datorate de persoanele fizice în situațiile reglementate de Codul fiscal, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(la 24-12-2020 sintagma: 15 martie inclusiv a fost înlocuită de Alineatul (1), Articolul VI din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

Conform alineatului (2) al articolului VII din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020, prevederile art. VI alin. (1) și (2) se aplică pentru obligațiile declarative aferente veniturilor realizate începând cu anul 2020.

(3) Începând cu anul 2019, opțiunea pentru determinarea venitului net în sistem real se exercită prin completarea declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice cu informații privind determinarea venitului net anual în sistem real și depunerea formularului la organul fiscal competent până la data de 25 mai, inclusiv, în cazul contribuabililor care au desfășurat activitate în anul precedent, respectiv în termen de 30 de zile de la începerea activității, în cazul contribuabililor care încep activitatea în cursul anului fiscal.

(la 23-03-2018 Capitolul II din Titlul IV a fost completat de Punctul 11, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018)

Art. V din ORDONANȚA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în Monitorul Oficial nr. 72 din 31 ianuarie 2020, în anul 2020, prevede:

Articolul V

(1) În anul 2020, termenul de 25 mai, inclusiv prevăzut pentru depunerea Declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, în situațiile reglementate de Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, denumit în continuare Cod fiscal, precum și în alte acte normative, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(2) În anul 2020, termenul de 25 mai, inclusiv prevăzut pentru depunerea formularului 230 ”Cerere privind destinația sumei reprezentând 2% sau 3,5% din impozitul anual pe veniturile din salarii și din pensii”/”Cerere privind destinația sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul anual datorat”, după caz, în situațiile reglementate de Hotărârea Guvernului nr. 1/2016 pentru

aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(3) În anul 2020, termenul de 25 mai, inclusiv prevăzut pentru plata impozitului pe venit și a contribuțiilor sociale obligatorii, datorate de persoanele fizice în situațiile reglementate de Codul fiscal, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(la 24-12-2020 sintagma: 15 martie inclusiv a fost înlocuită de Alineatul (1), Articolul VI din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

Conform alineatului (2) al articolului VII din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020, prevederile art. VI alin. (1) și (2) se aplică pentru obligațiile declarative aferente veniturilor realizate începând cu anul 2020.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

SECȚIUNEA a 3¹-a

Opțiunea de a stabili venitul net anual utilizându-se datele din contabilitate

8¹. În sensul art. 69¹ din Codul fiscal, opțiunea de a determina venitul net în sistem real se face astfel:

a) în cazul contribuabililor prevăzuți la art. 69 alin. (1) din Codul fiscal, care au desfășurat activitate în anul precedent și au fost impuși pe bază de norme de venit, prin completarea corespunzătoare a declarației unice privind impozitul pe venit și contribuții sociale datorate de persoanele fizice și depunerea acesteia până la data de 15 martie inclusiv a anului pentru care se exercită opțiunea;

b) în cazul contribuabililor prevăzuți la art. 69 alin. (1) din Codul fiscal, care încep activitatea în cursul anului fiscal, prin completarea corespunzătoare a declarației prevăzute la lit. a) și depunerea acesteia în termen de 30 de zile de la data începerii activității.

ART. 69²

Stabilirea impozitului pentru veniturile din activități independente pentru care venitul net anual se stabilește pe baza normelor de venit

(1) Contribuabilii care realizează venituri din activități independente pentru care venitul net anual se stabilește pe baza normelor de venit au obligația stabilirii impozitului anual datorat, pe baza declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice prin aplicarea cotei de 10% asupra normei anuale de venit ajustate, impozitul fiind final.

(2) Plata impozitului anual datorat determinat potrivit prevederilor alin. (1) se efectuează la bugetul de stat, până la data de 25 mai, inclusiv a anului următor celui de realizare a venitului.

(la 24-12-2020 sintagma: 15 martie inclusiv a fost înlocuită de Alineatul (1), Articolul VI din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

(la 23-03-2018 Capitolul II din Titlul IV a fost completat de Punctul 11, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018)

Art. V din ORDONANȚA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în Monitorul Oficial nr. 72 din 31 ianuarie 2020, în anul 2020, prevede:

Articolul V

(1) În anul 2020, termenul de 25 mai inclusiv prevăzut pentru depunerea Declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, în situațiile reglementate de Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, denumit în continuare Cod fiscal, precum și în alte acte normative, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(2) În anul 2020, termenul de 25 mai inclusiv prevăzut pentru depunerea formularului 230 ”Cerere privind destinația sumei reprezentând 2% sau 3,5% din impozitul anual pe veniturile din salarii și din pensii”/”Cerere privind destinația sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul anual datorat”, după caz, în situațiile reglementate de Hotărârea Guvernului nr. 1/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(3) În anul 2020, termenul de 25 mai inclusiv prevăzut pentru plata impozitului pe venit și a contribuțiilor sociale obligatorii, datorate de persoanele fizice în situațiile reglementate de Codul fiscal, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

Conform alineatului (2) al articolului VII din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020, prevederile art. VI alin. (1) și (2) se aplică pentru obligațiile declarative aferente veniturilor realizate începând cu anul 2020.

ART. 69³

Impozitarea venitului net anual din activități independente

Venitul net anual din activități independente determinat în sistem real pe baza datelor din contabilitate se impozitează potrivit prevederilor cap. XI - Venitul net anual impozabil.

(la 23-03-2018 Capitolul II din Titlul IV a fost completat de Punctul 11, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018)

CAP. II¹

Venituri din drepturi de proprietate intelectuală

(la 23-03-2018 Capitolul II¹ a fost introdus de Punctul 12, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018)

ART. 70

Definirea veniturilor din drepturi de proprietate intelectuală

Veniturile din valorificarea sub orice formă a drepturilor de proprietate intelectuală provin din drepturi de autor și drepturi conexe dreptului de autor, inclusiv din crearea unor lucrări de artă monumentală, brevete de invenție, desene și modele, mărci și indicații geografice, topografii pentru produse semiconductoare și altele asemenea.

(la 23-03-2018 Articolul 70 din Capitolul II¹ , Titlul IV a fost modificat de Punctul 13, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018)

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

9. (1) *Potrivit prevederilor art. 70 din Codul fiscal, veniturile din drepturi de proprietate intelectuală sunt venituri realizate din valorificarea drepturilor industriale, cum ar fi: invenții, know-how, mărci înregistrate, francize și altele asemenea, recunoscute și protejate prin înscrieri ale instituțiilor specializate, precum și a drepturilor de autor, inclusiv a drepturilor conexe dreptului de autor.*

(2) *Sunt incluse în categoria drepturilor de proprietate intelectuală și drepturile care fac obiectul unor contracte de cesiune, închiriere, colaborare, cercetare, licență, franciză și altele asemenea, precum și cele transmise prin succesiune, indiferent de denumirea sub care se acordă, cum ar fi: remunerație directă, remunerație secundară, onorariu, redevență și altele asemenea. De asemenea sunt considerate venituri din drepturi de proprietate intelectuală și veniturile din cesiuni pentru care reglementările în materie stabilesc prezumția de cesiune a drepturilor în lipsa unei prevederi contrare în contract.*

ART. 71

Definirea veniturilor din România din drepturi de proprietate intelectuală

Veniturile din drepturi de proprietate intelectuală sunt considerate ca fiind obținute din România, numai dacă sunt primite de la un plătitor de venit din România sau de la un nerezident prin intermediul unui sediu permanent al acestuia stabilit în România.

(la 23-03-2018 Articolul 71 din Capitolul II¹ , Titlul IV a fost modificat de Punctul 14, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018)

ART. 72

Stabilirea impozitului pentru veniturile din drepturi de proprietate intelectuală plătite de persoane juridice sau alte entități care au obligația de a conduce evidență contabilă

(1) Contribuabilii care realizează venituri din drepturi de proprietate intelectuală datorează impozit pe venit, impozitul fiind final.

(2) Venitul net din drepturile de proprietate intelectuală, inclusiv din crearea unor lucrări de artă monumentală, se determină de către plătitorii venitului, persoane juridice sau alte entități care au obligația de a conduce evidență contabilă, prin deducerea din venitul brut a cheltuielilor determinate prin aplicarea cotei forfetare de 40% asupra venitului brut.

(3) În cazul exploatării de către moștenitori a drepturilor de proprietate intelectuală, precum și în cazul remunerației reprezentând dreptul de suită și al remunerației compensatorii pentru copia privată, venitul net se determină prin scăderea din venitul brut a sumelor ce revin organismelor de gestiune colectivă sau altor plătitori de asemenea venituri, potrivit legii, fără aplicarea cotei forfetare de cheltuieli prevăzute la alin. (2).

(4) Impozitul se calculează prin aplicarea cotei de 10% asupra venitului net și se reține la sursă, de către plătitorii de venituri prevăzuți la alin. (2), la momentul plății veniturilor.

(5) Impozitul calculat și reținut reprezintă impozit final și se plătește la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a fost reținut.

(6) Plătitorii de venituri prevăzuți la alin. (2) nu au obligația calculării, reținerii la sursă și plății impozitului din veniturile plătite dacă efectuează plăți către asocierile fără personalitate juridică, precum și către entități cu personalitate juridică, care organizează și conduc contabilitate proprie, potrivit legii, pentru care plata impozitului pe venit se face de către fiecare asociat, pentru venitul său propriu.

(7) Contribuabilii nu au obligația de completare a Registrului de evidență fiscală și de conducere a evidenței contabile.

(8) Contribuabilii pot dispune asupra destinației unei sume reprezentând până la 3,5% din impozitul stabilit la alin. (4), pentru susținerea entităților nonprofit care se înființează și funcționează în condițiile legii și a unităților de cult, precum și pentru acordarea de burse private, potrivit legii, în conformitate cu reglementările art. 123¹.

(la 01-04-2019 Alineatul (8) din Articolul 72, Capitolul II¹, Titlul IV a fost modificat de Punctul 7, Articolul I din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019)

Potrivit literei f) a art. VI din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019, articolul I punctul 7 din lege raportat la articolul I punctul 8 [din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018], referitor la dreptul contribuabililor de a dispune asupra destinației unei sume reprezentând până la 3,5% din impozitul stabilit potrivit art. 72 alin. (8) pentru susținerea entităților nonprofit care se înființează și funcționează în condițiile legii și a unităților de cult, precum și pentru acordarea de burse private, conform legii, se aplică începând cu veniturile aferente lunii aprilie 2019.

(9) Abrogat.

(la 01-04-2019 Alineatul (9) din Articolul 72, Capitolul II¹, Titlul IV a fost abrogat de Punctul 8, Articolul I din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019)

(10) Abrogat.

(la 01-04-2019 Alineatul (10) din Articolul 72, Capitolul II¹, Titlul IV a fost abrogat de Punctul 8, Articolul I din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019)

(11) Abrogat.

(la 01-04-2019 Alineatul (11) din Articolul 72, Capitolul II¹, Titlul IV a fost abrogat de Punctul 8, Articolul I din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019)

(12) Abrogat.

(la 01-04-2019 Alineatul (12) din Articolul 72, Capitolul II¹, Titlul IV a fost abrogat de Punctul 8, Articolul I din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019)

*) Notă:

Reproducem mai jos prevederile art. II și VIII din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018:

„Articolul II

(1) Pentru veniturile realizate în anul 2018 de către persoanele fizice din drepturi de proprietate intelectuală în perioada cuprinsă între data de 1 ianuarie 2018, inclusiv, și data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență se aplică următoarele reguli:

a) contribuabilii au obligația efectuării calculului venitului net aferent anului 2018, stabilit pe baza cotei forfetare de cheltuieli sau în sistem real, a determinării și a plății impozitului pentru veniturile aferente anului 2018, până la data de 15 martie 2019 inclusiv;

b) plățile anticipate reținute la sursă pentru drepturile de proprietate intelectuală vor fi luate în calcul la stabilirea impozitului anual de plată pentru anul 2018;

(2) Pentru veniturile realizate în anul 2018 de către persoanele fizice din drepturi de proprietate intelectuală începând cu data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, obligațiile privind calcularea, reținerea la sursă, virarea și declararea impozitului sunt cele prevăzute la art. 72 și art. 72¹ din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Pentru veniturile realizate în anul 2018 de către persoanele fizice ca urmare a participării la jocuri de noroc la distanță și festivaluri de poker, în perioada cuprinsă între data de 1 ianuarie 2018 inclusiv și data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență se aplică următoarele reguli:

a) obligațiile fiscale sunt cele în vigoare la data realizării venitului, cu excepția declarației privind venitul realizat care va fi înlocuită cu declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice;

b) contribuabilii au obligația efectuării determinării și plății impozitului datorat pentru fiecare venit brut primit în perioada respectivă, de la un organizator/plătitor de venituri din jocuri de noroc, până la data de 15 martie 2019 inclusiv.

(4) Pentru veniturile realizate în anul 2018 de către persoanele fizice ca urmare a participării la jocuri de noroc la distanță și festivaluri de poker, începând cu data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, obligațiile privind calcularea, reținerea la sursă, virarea și declararea impozitului sunt cele prevăzute la art. 110 din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare.

(5) Pentru veniturile aferente perioadelor anterioare anului fiscal 2018, contribuțiile sociale obligatorii sunt cele în vigoare în perioada căreia îi sunt aferente veniturile, iar pentru regularizarea contribuției de asigurări sociale și a contribuției de asigurări sociale de sănătate sunt aplicabile reglementările legale în vigoare în respectiva perioadă.

(6) Pentru veniturile realizate în anul 2018 de către persoanele fizice din drepturi de proprietate intelectuală, din arendă sau din asocieri cu persoane juridice, contribuabili potrivit prevederilor titlului II, titlului III din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, sau Legii nr. 170/2016 privind impozitul specific unor activități, pentru care contribuția de asigurări sociale și, după caz, contribuția de asigurări sociale de sănătate, se rețin la sursă de către plătitorul de venit, acesta are obligația ca până la data de 15 martie 2019 inclusiv să stabilească, să rețină, să plătească și să declare contribuțiile anuale datorate de beneficiarul de venit pentru anul 2018.

(7) Contribuabilii prevăzuți la alin. (6) ale căror contracte au încetat în cursul anului 2018 până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, iar veniturile realizate sunt singurele venituri obținute în anul în curs, și care datorează contribuții sociale obligatorii potrivit titlului V din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum a fost modificat și completat prin art. I din prezenta ordonanță de urgență, au obligația depunerii declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice până la data de 15 iulie 2018 inclusiv.

(8) În anul 2018, contribuabilii persoane fizice nu au obligația depunerii declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice pentru veniturile realizate în anul 2017, dacă până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență au depus la organul fiscal declarația privind veniturile realizate din România - formular 200 sau declarația privind veniturile realizate din străinătate - formular 201. În cazul în care, pentru veniturile realizate în anul 2017, se depune și declarația unică prevăzută la art. 122 din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, organul fiscal utilizează pentru definitivarea anului 2017 datele declarate în declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice.

(9) Declarația privind venitul estimat/norma de venit - formular 220, declarația privind veniturile din activități agricole impuse pe bază de norme de venit - formular 221, declarația privind venitul asupra căruia se datorează contribuția de asigurări sociale și cu privire la încadrarea veniturilor realizate în plafonul minim pentru stabilirea contribuției de asigurări sociale de sănătate - formular 600, depuse la organul fiscal competent în anul 2018, pentru anul curent, vor fi înlocuite cu declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, ce se va depune până la 15 iulie 2018.

(10) Persoanele fizice prevăzute la art. 180 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, care au depus până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență declarația pentru stabilirea obligațiilor de plată cu titlu de contribuție de asigurări sociale de sănătate datorată de persoanele fizice care nu realizează venituri sau alte categorii de persoane prevăzute la art. 180 din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare - formular 604 și care își mențin în continuare opțiunea exercitată nu

depun declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice.

(11) În cazul în care persoanele fizice prevăzute la art. 180 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, nu își mențin opțiunea exercitată prin depunerea declarației prevăzute la alin. (9) depun declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice.

(12) În anul 2018 declarația prevăzută la art. 122 alin. (1) din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, se poate depune și pe suport hârtie, la sediul organului fiscal competent.

(13) Pentru stabilirea contribuțiilor sociale obligatorii aferente veniturilor realizate în anul 2017, organul fiscal utilizează datele declarate în Declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, prevăzută la art. 122 din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, depusă până la data de 15 iulie 2018 inclusiv.“

Articolul VIII

(1) Termenul de emitere a ordinului privind procedura prevăzută la art. 72, 79 și 123 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum a fost modificat și completat prin art. I din prezenta ordonanță de urgență, este de 90 de zile de la intrarea în vigoare a acesteia.

(2) Termenul de emitere a ordinului privind modelul, conținutul, modalitatea de depunere și de gestionare a declarației unice privind impozitul pe venit și contribuții sociale datorate de persoanele fizice, prevăzută la art. 122 alin. (6) din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum a fost modificat și completat prin art. I din prezenta ordonanță de urgență, este de 30 de zile de la intrarea în vigoare a acesteia.

(3) Termenul de emitere a ordinului privind aprobarea Procedurii de acordare a asistenței realizată de organul fiscal local în colaborare cu organul fiscal central și de transmitere a declarației unice, prevăzută la art. 103 alin. (1)² din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, este de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

(4) Termenul de emitere a ordinului comun al președintelui ANAF și al președintelui CNAS privind Structura informațiilor și periodicitatea transmiterii acestora de către ANAF, precum și procedura de acces la informațiile referitoare la declararea/ achitarea contribuției, precum și la persoanele fizice prevăzute la art. 224 alin. (1) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare, înregistrate în Registrul unic de evidență al asiguraților din Platforma informatică din asigurările de sănătate, prevăzută la art. 332 alin. (6) din Legea nr. 95/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare, este de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență”.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

11. (1) Plătitorii veniturilor prevăzute la art. 72 alin. (2) din Codul fiscal au obligația de a calcula, de a reține și de a vira în cursul anului fiscal impozitul datorat de contribuabili. Impozitul datorat se calculează prin aplicarea cotei de 10% asupra venitului net. Reținerea impozitului se efectuează din veniturile plătite.

Plătitorii de venituri din drepturi de proprietate intelectuală, cărora le revine obligația calculării și reținerii impozitului, sunt, după caz:

a) utilizatorii de opere, invenții, know-how și altele asemenea, în situația în care titularii de drepturi își exercită drepturile de proprietate intelectuală în mod personal, iar relația contractuală dintre titularul de drepturi de proprietate intelectuală și utilizatorul respectiv este directă;

b) organismele de gestiune colectivă sau alte entități, care, conform dispozițiilor legale, au atribuții de gestiune a drepturilor de proprietate intelectuală, a căror gestiune le este încredințată de către titulari. În această situație se încadrează și producătorii și agenții mandatați de titularii de drepturi, prin intermediul cărora se colectează și se repartizează drepturile respective.

(2) În sensul art. 72 alin. (2) din Codul fiscal, venitul brut din drepturi de proprietate intelectuală cuprinde atât sumele încasate în cursul anului, cât și echivalentul în lei al veniturilor în natură. Evaluarea veniturilor în natură se face la prețul pieței sau la prețul stabilit prin expertiză tehnică, la locul și la data primirii acestora.

(3) Venitul net din drepturi de proprietate intelectuală se determină de către plătitorii de venituri prin deducerea din venitul brut a cheltuielilor determinate prin aplicarea cotei forfetare de 40% asupra venitului brut. În cheltuielile forfetare se includ, printre altele: contribuțiile sociale datorate, comisioanele, sume care revin organismelor de gestiune colectivă sau altor plătitori de venituri drept plată a serviciilor prestate pentru gestiunea drepturilor de către aceștia din urmă către titularii de drepturi.

(4) Venitul net din drepturi de proprietate intelectuală se determină ca diferență între venitul brut și comisionul convenit organismelor de gestiune colectivă sau altor plătitori care, conform legii, au atribuții de colectare și de repartizare a veniturilor către titularii de drepturi, în următoarele situații:

a) venituri din drepturi de proprietate intelectuală transmise prin succesiune;

b) venituri din exercitarea dreptului de suită;

c) venituri reprezentând remunerația compensatorie pentru copia privată.

(5) În sensul art. 72 din Codul fiscal, în situația în care sumele reprezentând venituri din exploatarea drepturilor de proprietate intelectuală se colectează prin mai multe organisme de gestiune colectivă sau prin alte entități asemănătoare, obligația calculării și reținerii impozitului revine organismului sau entității care efectuează plata către titularul de drepturi de proprietate intelectuală.

(6) Contribuabilii pot opta ca plătitorii de venituri să distribuie cota de 2% sau de 3,5%, după caz, din impozitul pe venit datorat pentru susținerea:

a) entităților nonprofit care se înființează și funcționează în condițiile legii, a unităților de cult; sau

b) acordarea de burse private; sau

c) entităților nonprofit și a unităților de cult, care sunt furnizori de servicii sociale acreditați cu cel puțin un serviciu social licențiat, în condițiile legii.

(7) Opțiunea se exercită, în scris, pentru susținerea entităților prevăzute la alin. (6) lit. a) și c) sau acordarea de burse private, astfel:

a) la organul fiscal competent, prin depunerea unei cereri până la termenul legal de depunere a declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, respectiv până la data de 15 martie inclusiv a anului următor celui de realizare a veniturilor;

b) la plătitorul de venit, în urma solicitării beneficiarului de venit, exercitată în scris.

(8) Pentru opțiunea de la alin. (7) lit. b), distribuirea cotei de 2% sau 3,5% din impozitul datorat se efectuează de către plătitorul de venit până la termenul de plată a impozitului, începând cu luna exercitării opțiunii.

(9) Sfera de cuprindere a entităților nonprofit este cea prevăzută la pct. 15.

(10) În aplicarea art. 72 alin. (10)

în situația în care opțiunea se exercită potrivit alin. (6) lit. b) și alin. (7) lit. b), se aplică în mod corespunzător prevederile pct. 7¹ alin. (7).

(11) În situația în care opțiunea se exercită conform alin. (6) lit. b) și alin. (7) lit. a), contribuabilii vor prezenta organului fiscal competent contractul privind bursa privată, în copie cu mențiunea «conform cu originalul», precum și documentele de plată pentru aceste burse.

(12) Contribuabilii care optează pentru distribuirea cotei de 2% sau de 3,5% din impozitul datorat pentru susținerea entităților prevăzute la alin. (6) la plătitorii de venituri nu mai pot exercita aceeași opțiune și la organul fiscal competent, pentru aceeași sursă de venit.

ART. 72¹

Stabilirea venitului net anual din drepturi de proprietate intelectuală

(1) Venitul net din drepturile de proprietate intelectuală, inclusiv din crearea unor lucrări de artă monumentală, primit de la alți plătitori decât cei prevăzuți la art. 72 alin. (2), se stabilește de contribuabili prin scăderea din venitul brut a cheltuielilor determinate prin aplicarea cotei de 40% asupra venitului brut.

(2) În cazul exploatării de către moștenitori a drepturilor de proprietate intelectuală, precum și în cazul remunerației reprezentând dreptul de suită și al remunerației compensatorii pentru copia privată, venitul net se determină prin scăderea din venitul brut a sumelor ce revin organismelor de gestiune colectivă sau altor plătitori de asemenea venituri, potrivit legii, fără aplicarea cotei forfetare de cheltuieli prevăzute la alin. (1).

(3) Pentru determinarea venitului net din drepturi de proprietate intelectuală, contribuabilii pot completa numai partea referitoare la venituri din Registrul de evidență fiscală.

(4) Obligațiile declarative sunt cele stabilite pentru veniturile nete anuale din activități independente determinate în sistem real.

(la 23-03-2018 Capitolul II¹ din Titlul IV a fost completat de Punctul 16, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018)

ART. 73

Opțiunea de a stabili venitul net anual, în sistem real pe baza datelor din contabilitate

(1) Contribuabilii care obțin venituri din drepturi de proprietate intelectuală au dreptul să opteze pentru determinarea venitului net în sistem real, potrivit art. 68.

(2) Opțiunea de a determina venitul net în sistem real, pe baza datelor din contabilitate, potrivit prevederilor art. 68, este obligatorie pentru contribuabil pe o perioadă de 2 ani fiscali

consecutivi și se consideră reînnoită pentru o nouă perioadă dacă contribuabilul nu solicită revenirea la sistemul anterior, prin completarea corespunzătoare a declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice și depunerea formularului la organul fiscal competent până la data de 25 mai, inclusiv a anului următor expirării perioadei de 2 ani, începând cu anul 2019.

Art. V din ORDONANȚA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în Monitorul Oficial nr. 72 din 31 ianuarie 2020, în anul 2020, prevede:

Articolul V

(1) În anul 2020, termenul de 25 mai inclusiv prevăzut pentru depunerea Declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, în situațiile reglementate de Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, denumit în continuare Cod fiscal, precum și în alte acte normative, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(2) În anul 2020, termenul de 25 mai inclusiv prevăzut pentru depunerea formularului 230 ”Cerere privind destinația sumei reprezentând 2% sau 3,5% din impozitul anual pe veniturile din salarii și din pensii”/”Cerere privind destinația sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul anual datorat”, după caz, în situațiile reglementate de Hotărârea Guvernului nr. 1/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(3) În anul 2020, termenul de 25 mai inclusiv prevăzut pentru plata impozitului pe venit și a contribuțiilor sociale obligatorii, datorate de persoanele fizice în situațiile reglementate de Codul fiscal, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(la 24-12-2020 sintagma: 15 martie, inclusiv a fost înlocuită de Alineatul (1), Articolul VI din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

Conform alineatului (2) al articolului VII din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020, prevederile art. VI alin. (1) și (2) se aplică pentru obligațiile declarative aferente veniturilor realizate începând cu anul 2020.

(3) Începând cu anul 2019, opțiunea pentru determinarea venitului net în sistem real se exercită prin completarea declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, cu informații privind determinarea venitului net anual în sistem real și depunerea formularului la organul fiscal competent până la data de 25 mai, inclusiv, în cazul contribuabililor care au desfășurat activitate în anul precedent, respectiv în termen de 30 de zile de la începerea activității, în cazul contribuabililor care încep activitatea în cursul anului fiscal.

Art. V din ORDONANȚA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în Monitorul Oficial nr. 72 din 31 ianuarie 2020, în anul 2020, prevede:

Articolul V

(1) În anul 2020, termenul de 25 mai, inclusiv prevăzut pentru depunerea Declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, în situațiile reglementate de Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, denumit în continuare Cod fiscal, precum și în alte acte normative, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(2) În anul 2020, termenul de 25 mai, inclusiv prevăzut pentru depunerea formularului 230 "Cerere privind destinația sumei reprezentând 2% sau 3,5% din impozitul anual pe veniturile din salarii și din pensii"/"Cerere privind destinația sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul anual datorat", după caz, în situațiile reglementate de Hotărârea Guvernului nr. 1/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(3) În anul 2020, termenul de 25 mai, inclusiv prevăzut pentru plata impozitului pe venit și a contribuțiilor sociale obligatorii, datorate de persoanele fizice în situațiile reglementate de Codul fiscal, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(la 24-12-2020 sintagma: 15 martie inclusiv a fost înlocuită de Alineatul (1), Articolul VI din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

Conform alineatului (2) al articolului VII din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020, prevederile art. VI alin. (1) și (2) se aplică pentru obligațiile declarative aferente veniturilor realizate începând cu anul 2020.

(4) Obligațiile declarative și regulile de impunere sunt cele stabilite pentru veniturile nete anuale din activități independente determinate în sistem real.

(la 23-03-2018 Articolul 73 din Capitolul II¹, Titlul IV a fost modificat de Punctul 17, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018)

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

SECȚIUNEA a 7-a

Opțiunea de a stabili venitul net anual utilizându-se datele din contabilitate

11¹. În sensul art. 73 din Codul fiscal, opțiunea pentru determinarea venitului net în sistem real se exercită prin depunerea declarației prevăzute la art. 120 din Codul fiscal la termenul și în condițiile prevăzute de lege.

ART. 74

Abrogat.

(la 23-03-2018 Articolul 74 din Capitolul II¹ , Titlul IV a fost abrogat de Punctul 18, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018)

ART. 75
Abrogat.

(la 23-03-2018 Articolul 75 din Capitolul II¹ , Titlul IV a fost abrogat de Punctul 19, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018)

CAP. III

Venituri din salarii și asimilate salariilor

ART. 76

Definirea veniturilor din salarii și asimilate salariilor

(1) Sunt considerate venituri din salarii toate veniturile în bani și/sau în natură obținute de o persoană fizică rezidentă ori nerezidentă ce desfășoară o activitate în baza unui contract individual de muncă, a unui raport de serviciu, act de detașare sau a unui statut special prevăzut de lege, indiferent de perioada la care se referă, de denumirea veniturilor ori de forma sub care ele se acordă, inclusiv indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă acordate persoanelor care obțin venituri din salarii și asimilate salariilor.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

SECȚIUNEA 1

Definirea veniturilor din salarii și asimilate salariilor

12. (1) În sensul art. 76 alin. (1)

și (2) din Codul fiscal, veniturile brute din salarii sau asimilate salariilor cuprind totalitatea sumelor încasate și/sau contravaloarea veniturilor în natură primite ca urmare a unei relații contractuale de muncă, raport de serviciu, act de detașare, precum și orice sume de natură salarială primite în baza unor statute speciale prevăzute de lege, indiferent de perioada la care se referă, și care sunt realizate din:

a) sume primite pentru munca prestată ca urmare a contractului individual de muncă, a contractului colectiv de muncă, precum și pe baza actului de numire:

(i) salariile de bază;

(ii) sporurile și adaosurile de orice fel;

(iii) indemnizații pentru trecerea temporară în altă muncă, pentru reducerea timpului de muncă, pentru carantină, precum și alte indemnizații de orice fel, altele decât cele menționate la pct. 3 alin. (1), având aceeași natură;

(iv) recompensele și premiile de orice fel;

(v) sumele reprezentând premiul anual și stimulentele acordate, potrivit legii, personalului din instituțiile publice, cele reprezentând stimulentele acordate salariaților agenților economici;

(vi) sumele primite pentru concediul de odihnă, cu excepția sumelor primite de salariat cu titlu de despăgubiri reprezentând contravaloarea cheltuielilor salariatului și familiei sale

necesare în vederea revenirii la locul de muncă, precum și eventualele prejudicii suferite de acesta ca urmare a întreruperii concediului de odihnă;

(vii) sumele primite în caz de incapacitate temporară de muncă;

(viii) valoarea nominală a tichetelor de masă, tichetelor de creșă, voucherelor de vacanță, acordate potrivit legii;

(ix) orice alte câștiguri în bani și în natură, primite de la angajatori de către angajați, ca plată a muncii lor;

b) indemnizațiile, precum și orice alte drepturi acordate persoanelor din cadrul organelor autorității publice, alese sau numite în funcție, potrivit legii, precum și altora asimilate cu funcțiile de demnitate publică, determinate potrivit sistemului de stabilire a indemnizațiilor pentru persoane care ocupă funcții de demnitate publică;

c) drepturile personalului militar în activitate, polițiștilor și funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare reprezentând solda lunară/salariul lunar acordat potrivit legii;

d) sumele reprezentând plățile compensatorii acordate personalului militar trecut în rezervă sau al cărui contract încetează ca urmare a nevoilor de reducere și de restructurare, ajutoarele acordate acestuia la trecerea în rezervă sau direct în retragere, cu drept de pensie, precum și ajutoarele sau plățile compensatorii primite de polițiști și funcționari publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare aflați în situații similare, acordate potrivit legislației în materie.

e) indemnizațiile, primele și alte asemenea sume acordate membrilor aleși ai unor entități, cum ar fi: organizații sindicale, organizații patronale, alte organizații neguvernamentale;

f) veniturile obținute de condamnații care execută pedepse la locul de muncă;

g) sumele plătite sportivilor ca urmare a participării în competiții sportive, precum și sumele plătite sportivilor, antrenorilor, tehnicienilor și altor specialiști în domeniu pentru rezultatele obținute la competițiile sportive, de către structurile sportive cu care aceștia au relații contractuale de muncă, indiferent de forma sub care se plătesc, inclusiv prima de joc, cu excepția celor prevăzute la art. 62 lit. w) din Codul fiscal;

h) compensații bănești individuale, acordate persoanelor disponibilizate prin concedieri colective, din fondul de salarii, potrivit dispozițiilor prevăzute în contractul de muncă;

i) sumele reprezentând plățile compensatorii calculate pe baza salariilor medii nete pe unitate, primite de persoanele ale căror contracte individuale de muncă au fost desfăcute ca urmare a concedierilor colective, conform legii;

j) indemnizații sau alte drepturi acordate angajaților cu ocazia angajării sau mutării acestora într-o altă localitate, stabilite potrivit contractelor de muncă, statutelor sau altor dispoziții legale, cu excepția celor prevăzute la art. 76 alin. (4) lit. m) și n) din Codul fiscal;

k) indemnizații prevăzute în contractul de muncă plătite de angajator pe perioada suspendării contractului de muncă ca urmare a participării la cursuri sau la stagii de formare profesională ce presupune scoaterea integrală din activitate, conform legii;

l) indemnizații lunare brute și alte avantaje de natură salarială acordate membrilor titulari, corespondenți și membrilor de onoare ai Academiei Române;

m) indemnizații primite la data încetării raporturilor de serviciu;

n) remunerația plătită avocatului coordonator numit/ales pentru activitatea de coordonare desfășurată în cadrul societății civile profesionale de avocați și societății profesionale cu răspundere limitată, potrivit legii;

o) ajutorul acordat la trecerea în rezervă sau direct în retragere, respectiv la încetarea raporturilor de serviciu, cu drept la pensie, personalului militar, polițiștilor și funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, pentru activitatea depusă;

p) indemnizația lunară acordată, potrivit reglementărilor în vigoare, soților sau soțiilor cadrelor militare mutate într-o altă garnizoană, care au fost încadrate în muncă și au întrerupt activitatea datorită mutării împreună cu soții sau soțiile, până la o nouă angajare sau până la prestarea unei activități autorizate aducătoare de venituri, dar nu mai mult de 9 luni de la data mutării cadrului militar;

q) orice alte sume sau avantaje în bani ori în natură.

În categoria persoanelor juridice fără scop patrimonial prevăzute la art. 76 alin. (2) lit. b) se cuprind, cu titlu de exemplu, entități, persoane juridice, care potrivit legilor proprii de organizare și funcționare desfășoară activități nonprofit, cum ar fi: asociații, fundații, partide politice, organizații patronale, organizații sindicale, case de ajutor reciproc, culte religioase.

(2) Regulile de impunere proprii veniturilor din salarii se aplică și următoarelor tipuri de venituri, considerate asimilate salariilor:

a) indemnizațiile din activități desfășurate ca urmare a unei funcții de demnitate publică, stabilite potrivit legii;

b) indemnizațiile din activități desfășurate ca urmare a unei funcții alese în cadrul persoanelor juridice fără scop patrimonial;

c) solda lunară acordată potrivit legii;

d) sumele din profitul net convenite administratorilor societăților, potrivit legii sau actului constitutiv, după caz, precum și participarea la profitul unității pentru managerii cu contract de management, potrivit legii;

e) sume reprezentând participarea salariaților la profit, potrivit legii;

f) remunerația obținută de directorii cu contract de mandat și de membrii directoratului de la societățile administrate în sistem dualist și ai consiliului de supraveghere, potrivit legii, precum și drepturile convenite managerilor, în baza contractului de management prevăzut de lege;

g) remunerația primită de președintele asociației de proprietari sau de alte persoane, în baza contractului de mandat, potrivit Legii nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, cu modificările și completările ulterioare;

h) sumele primite de membrii fondatori ai societăților constituite prin subscripție publică;

i) sumele primite de membrii comisiei de cenzori sau comitetului de audit, după caz, precum și sumele primite pentru participarea în consilii, comisii, comitete și altele asemenea;

j) sumele primite de reprezentanții în organisme tripartite, potrivit legii;

k) indemnizațiile și orice alte sume de aceeași natură, altele decât cele acordate pentru acoperirea cheltuielilor de transport și cazare, primite de salariați, potrivit legii, pe perioada delegării/detașării, după caz, în altă localitate, în țară și în străinătate, în interesul serviciului, pentru partea care depășește plafonul neimpozabil stabilit astfel:

(i) în țară, 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru indemnizație, prin hotărâre a Guvernului pentru personalul autorităților și instituțiilor publice;

(ii) străinătate, 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru diurnă prin hotărâre a Guvernului pentru personalul român trimis în străinătate pentru îndeplinirea unor misiuni cu caracter temporar;

l) indemnizațiile și orice alte sume de aceeași natură, altele decât cele acordate pentru acoperirea cheltuielilor de transport și cazare, primite de salariații care au stabilite raporturi de muncă cu angajatori nerezidenți, pe perioada delegării/detașării, după caz, în România, în interesul serviciului, pentru partea care depășește plafonul neimpozabil stabilit la nivelul legal pentru diurna acordată personalului român trimis în străinătate pentru îndeplinirea unor misiuni cu caracter temporar, prin hotărâre a Guvernului, corespunzător țării de rezidență a angajatorului nerezident de care ar beneficia personalul din instituțiile publice din România dacă s-ar deplasa în țara respectivă;

m) indemnizațiile și orice alte sume de aceeași natură, altele decât cele acordate pentru acoperirea cheltuielilor de transport și cazare primite pe perioada deplasării, în altă localitate, în țară și în străinătate, în interesul desfășurării activității, astfel cum este prevăzut în raportul juridic, de către administratorii stabiliți potrivit actului constitutiv, contractului de administrare/mandat, de către directorii care își desfășoară activitatea în baza contractului de mandat potrivit legii, de către membrii directoratului de la societățile administrate în sistem dualist și ai consiliului de supraveghere, potrivit legii, precum și de către manageri, în baza contractului de management prevăzut de lege, pentru partea care depășește plafonul neimpozabil stabilit astfel:

(i) în țară, 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru indemnizație, prin hotărâre a Guvernului pentru personalul autorităților și instituțiilor publice;

(ii) în străinătate, 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru diurnă prin hotărâre a Guvernului pentru personalul român trimis în străinătate pentru îndeplinirea unor misiuni cu caracter temporar;

n) indemnizațiile și orice alte sume de aceeași natură, altele decât cele acordate pentru acoperirea cheltuielilor de transport și cazare, primite pe perioada deplasării în România, în interesul desfășurării activității, de către administratori sau directori, care au raporturi juridice stabilite cu entități nerezidente, astfel cum este prevăzut în raporturile juridice respective, pentru partea care depășește plafonul neimpozabil stabilit la nivelul legal pentru diurna acordată personalului român trimis în străinătate pentru îndeplinirea unor misiuni cu caracter temporar, prin hotărâre a Guvernului, corespunzător țării de rezidență a entității nerezidente de care ar beneficia personalul din instituțiile publice din România dacă s-ar deplasa în țara respectivă;

o) remunerația administratorilor societăților, companiilor/societăților naționale și regiilor autonome, desemnați/numiți în condițiile legii, precum și sumele primite de reprezentanții în adunarea generală a acționarilor și în consiliul de administrație;

p) sume reprezentând salarii/solde, diferențe de salarii/solde, dobânzi acordate în legătură cu acestea, precum și actualizarea lor cu indicii de inflație, stabilite în baza unor hotărâri judecătorești rămase definitive și irevocabile/hotărâri judecătorești definitive și executorii, inclusiv cele acordate potrivit hotărârilor primei instanțe, executorii de drept;

(la 24-12-2020 Litera p) din Alineatul (2) , Articolul 76 , Capitolul III , Titlul IV a fost modificată de Punctul 34, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

Conform literei c) a alineatului (1) al articolului VII din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020, prin derogare de la prevederile art. 4 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, prevederile art. I

punctele 34-36, 38-40, 43, 44, 46, 97, 98, 100, 102-107, 109-111, 118 referitor la art. 154 alin. (1) lit. d) și r), precum și punctele 121, 123, 124, 126-129, 138-141 se aplică începând cu veniturile aferente lunii următoare publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prezentei legi.

q) indemnizațiile lunare plătite conform legii de angajatori pe perioada de neconcurență, stabilite conform contractului individual de muncă;

r) remunerația brută primită pentru activitatea prestată de zilieri, potrivit legii;

r¹) veniturile obținute de către persoanele fizice care desfășoară activități în cadrul misiunilor diplomatice, oficiilor consulare și institutelor culturale românești din străinătate, în conformitate cu prevederile art. 5 alin. (1) din cap. IV secțiunea a 3-a al anexei nr. IV la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice.

(la 01-01-2018 Litera r¹) din Alineatul (2) , Articolul 76 , Capitolul III , Titlul IV a fost modificată de Punctul 21, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

s) orice alte sume sau avantaje în bani ori în natură.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

12. (1) În sensul art. 76 alin. (1) și (2) din Codul fiscal, veniturile brute din salarii sau asimilate salariilor cuprind totalitatea sumelor încasate și/sau contravaloarea veniturilor în natură primite ca urmare a unei relații contractuale de muncă, raport de serviciu, act de detașare, precum și orice sume de natură salarială primite în baza unor statute speciale prevăzute de lege, indiferent de perioada la care se referă, și care sunt realizate din:

a) sume primite pentru munca prestată ca urmare a contractului individual de muncă, a contractului colectiv de muncă, precum și pe baza actului de numire:

(i) salariile de bază;

(ii) sporurile și adaosurile de orice fel;

(iii) indemnizații pentru trecerea temporară în altă muncă, pentru reducerea timpului de muncă, pentru carantină, precum și alte indemnizații de orice fel, altele decât cele menționate la pct. 3 alin. (1), având aceeași natură;

(iv) recompensele și premiile de orice fel;

(v) sumele reprezentând premiul anual și stimulentele acordate, potrivit legii, personalului din instituțiile publice, cele reprezentând stimulentele acordate salariaților agenților economici;

(vi) sumele primite pentru concediul de odihnă, cu excepția sumelor primite de salariat cu titlu de despăgubiri reprezentând contravaloarea cheltuielilor salariatului și familiei sale necesare în vederea revenirii la locul de muncă, precum și eventualele prejudicii suferite de acesta ca urmare a întreruperii concediului de odihnă;

(vii) sumele primite în caz de incapacitate temporară de muncă;

(viii) valoarea nominală a tichetelor de masă, tichetelor de creșă, voucherelor de vacanță, acordate potrivit legii;

(ix) orice alte câștiguri în bani și în natură, primite de la angajatori de către angajați, ca plată a muncii lor;

b) indemnizațiile, precum și orice alte drepturi acordate persoanelor din cadrul organelor autorității publice, alese sau numite în funcție, potrivit legii, precum și altora asimilate cu funcțiile de demnitate publică, determinate potrivit sistemului de stabilire a indemnizațiilor pentru persoane care ocupă funcții de demnitate publică;

c) drepturile personalului militar în activitate, polițiștilor și funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare reprezentând solda lunară/salariul lunar acordat potrivit legii;

d) sumele reprezentând plățile compensatorii acordate personalului militar trecut în rezervă sau al cărui contract încetează ca urmare a nevoilor de reducere și de restructurare, ajutoarele acordate acestuia la trecerea în rezervă sau direct în retragere, cu drept de pensie, precum și ajutoarele sau plățile compensatorii primite de polițiști și funcționari publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare aflați în situații similare, acordate potrivit legislației în materie.

e) indemnizațiile, primele și alte asemenea sume acordate membrilor aleși ai unor entități, cum ar fi: organizații sindicale, organizații patronale, alte organizații neguvernamentale;

f) veniturile obținute de condamnații care execută pedepse la locul de muncă;

g) sumele plătite sportivilor ca urmare a participării în competiții sportive, precum și sumele plătite sportivilor, antrenorilor, tehnicienilor și altor specialiști în domeniu pentru rezultatele obținute la competițiile sportive, de către structurile sportive cu care aceștia au relații contractuale de muncă, indiferent de forma sub care se plătesc, inclusiv prima de joc, cu excepția celor prevăzute la art. 62 lit. w) din Codul fiscal;

h) compensații bănești individuale, acordate persoanelor disponibilizate prin concedieri colective, din fondul de salarii, potrivit dispozițiilor prevăzute în contractul de muncă;

i) sumele reprezentând plățile compensatorii calculate pe baza salariilor medii nete pe unitate, primite de persoanele ale căror contracte individuale de muncă au fost desfăcute ca urmare a concedierilor colective, conform legii;

j) indemnizații sau alte drepturi acordate angajaților cu ocazia angajării sau mutării acestora într-o altă localitate, stabilite potrivit contractelor de muncă, statutelor sau altor dispoziții legale, cu excepția celor prevăzute la art. 76 alin. (4) lit. m) și n) din Codul fiscal;

k) indemnizații prevăzute în contractul de muncă plătite de angajator pe perioada suspendării contractului de muncă ca urmare a participării la cursuri sau la stagii de formare profesională ce presupune scoaterea integrală din activitate, conform legii;

l) indemnizații lunare brute și alte avantaje de natură salarială acordate membrilor titulari, corespondenți și membrilor de onoare ai Academiei Române;

m) indemnizații primite la data încetării raporturilor de serviciu;

n) remunerația plătită avocatului coordonator numit/ales pentru activitatea de coordonare desfășurată în cadrul societății civile profesionale de avocați și societății profesionale cu răspundere limitată, potrivit legii;

o) ajutorul acordat la trecerea în rezervă sau direct în retragere, respectiv la încetarea raporturilor de serviciu, cu drept la pensie, personalului militar, polițiștilor și funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, pentru activitatea depusă;

p) indemnizația lunară acordată, potrivit reglementărilor în vigoare, soților sau soțiilor cadrelor militare mutate într-o altă garnizoană, care au fost încadrate în muncă și au întrerupt activitatea datorită mutării împreună cu soții sau soțiile, până la o nouă angajare sau până la

prestarea unei activități autorizate aducătoare de venituri, dar nu mai mult de 9 luni de la data mutării cadrului militar;

q) orice alte sume sau avantaje în bani ori în natură.

În categoria persoanelor juridice fără scop patrimonial prevăzute la art. 76 alin. (2) lit. b) se cuprind, cu titlu de exemplu, entități, persoane juridice, care potrivit legilor proprii de organizare și funcționare desfășoară activități nonprofit, cum ar fi: asociații, fundații, partide politice, organizații patronale, organizații sindicale, case de ajutor reciproc, culte religioase.

(3) Avantajele, în bani sau în natură, primite în legătură cu o activitate menționată la alin. (1) și (2), precum și cele primite de la terți ca urmare a unei relații contractuale între părți, cu excepția celor prevăzute la alin. (4), includ, însă nu sunt limitate la:

(la 24-12-2020 Prima teză a alineatului (3) din Articolul 76 , Capitolul III , Titlul IV a fost modificată de Punctul 35, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

Conform literei c) a alineatului (1) al articolului VII din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020, prin derogare de la prevederile art. 4 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, prevederile art. I punctele 34-36, 38-40, 43, 44, 46, 97, 98, 100, 102-107, 109-111, 118 referitor la art. 154 alin. (1) lit. d) și r), precum și punctele 121, 123, 124, 126-129, 138-141 se aplică începând cu veniturile aferente lunii următoare publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prezentei legi.

a) utilizarea oricărui bun, inclusiv a unui vehicul de orice tip, din patrimoniul afacerii sau închiriat de la o terță persoană, în scop personal, cu excepția deplasării pe distanță dus-întors de la domiciliu sau reședință la locul de muncă/locul desfășurării activității;

b) cazare, hrană, îmbrăcăminte, personal pentru munci casnice, precum și alte bunuri sau servicii oferite gratuit ori la un preț mai mic decât prețul pieței;

c) împrumuturi nerambursabile;

d) anularea unei creanțe a angajatorului asupra angajatului;

e) abonamentele și costul convorbirilor telefonice, inclusiv cartelele telefonice, în scop personal;

f) permise de călătorie pe orice mijloace de transport, folosite în scopul personal;

g) primele de asigurare, precum și cu serviciile medicale furnizate sub formă de abonament plătite de către suportator pentru angajații proprii sau alt beneficiar de venituri din salarii și asimilate salariilor, la momentul plății acestora, altele decât cele obligatorii și cele care se încadrează în condițiile prevăzute la alin. (4) lit. t);

(la 26-03-2018 Litera g) din Alineatul (3) , Articolul 76 , Capitolul III , Titlul IV a fost modificată de Punctul 3, Articolul I din LEGEA nr. 72 din 22 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018)

h) bilete de valoare sub forma tichetelor cadou acordate potrivit legii, cu excepția destinațiilor și limitelor prevăzute la alin. (4) lit. a), tichetelor de masă, voucherelor de vacanță, tichetelor de creșă și tichetelor culturale, acordate potrivit legii.

(la 29-12-2018 Litera h) din Alineatul (3) , Articolul 76 , Capitolul III , Titlul IV a fost modificată de Punctul 2, Articolul 66, Capitolul III din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 114 din 28 decembrie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1116 din 29 decembrie 2018)

Potrivit lit. b), alin. (1) al art. 67 din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 114 din 28 decembrie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1116 din 29 decembrie 2018, prevederile modificatoare de la pct. 1, 2, 4, 5, 10, 12-16, 18, 20 și 22 ale art. 66, se aplică începând cu veniturile aferente lunii ianuarie 2019.

i) indemnizația de hrană și indemnizația de vacanță acordate potrivit prevederilor Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare.

(la 29-12-2018 Alineatul (3) din Articolul 76 , Capitolul III , Titlul IV a fost completat de Punctul 3, Articolul 66, Capitolul III din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 114 din 28 decembrie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1116 din 29 decembrie 2018)

NORMĂ 06/01/2016 din data 2016-01-06

12. (2) Avantajele în bani și în natură prevăzute la art. 76 alin. (3) din Codul fiscal sunt considerate a fi orice foloase primite de angajat de la terți sau ca urmare a prevederilor contractului individual de muncă ori a unei relații contractuale între părți, după caz.

(3) La stabilirea venitului impozabil se au în vedere și avantajele primite de persoana fizică, în conformitate cu prevederile art. 76 alin. (3) din Codul fiscal, cum ar fi:

- a) folosirea vehiculelor de orice tip din patrimoniul afacerii, în scop personal;*
- b) acordarea de produse alimentare, îmbrăcăminte, chereștea, lemne de foc, cărbuni, energie electrică, termică și altele;*
- c) abonamentele la radio și televiziune, pentru mijloacele de transport, abonamentele și costul convorbirilor telefonice, inclusiv cartelele telefonice;*
- d) permisele de călătorie pe diverse mijloace de transport;*
- e) cadourile, inclusiv tichetele cadou primite cu diverse ocazii, cu excepția celor menționate la art. 76 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal;*
- f) contravaloarea folosinței unei locuințe în scop personal și a cheltuielilor conexe de întreținere, cum sunt cele privind consumul de apă, consumul de energie electrică și termică și altele asemenea, cu excepția celor prevăzute în mod expres la art. 76 alin. (4) lit. d) din Codul fiscal;*
- g) cazarea și masa acordate în unități proprii de tip hotelier;*
- h) contravaloarea primelor de asigurare suportate de persoana juridică sau de o altă entitate (angajator), pentru angajații proprii, precum și pentru alți beneficiari, cu excepția*

primelor de asigurare obligatorii potrivit legislației în materie și cele care se încadrează în condițiile prevăzute la art. 76 alin. (4) lit. t) din Codul fiscal.

Tratatul fiscal al avantajului reprezentând contravaloarea primelor de asigurare este următorul:

a) pentru beneficiarii care obțin venituri salariale și asimilate salariilor de la suportatorul primelor de asigurare acestea sunt impuse prin cumularea cu veniturile de această natură ale lunii în care sunt plătite primele de asigurare;

b) pentru alți beneficiari care nu au o relație generatoare de venituri salariale și asimilate salariilor cu suportatorul primelor de asigurare, acestea sunt impuse în conformitate cu prevederile art. 114 din Codul fiscal;

c) contravaloarea contribuțiilor la un fond de pensii facultative potrivit legii, suportate de angajator pentru angajații proprii, precum și pentru alți beneficiari, cu excepția celor care se încadrează în condițiile prevăzute la art. 76 alin (4) lit. ș) din Codul fiscal sunt impuse prin cumularea cu veniturile de natură salarială ale lunii în care sunt plătite.

Avantajele în bani pot fi sumele primite pentru procurarea de bunuri și servicii, precum și sumele acordate pentru distracții sau recreere.

Avantajele în bani și echivalentul în lei al avantajelor în natură sunt impozabile, indiferent de forma organizatorică a entității care le acordă.

Fac excepție veniturile care sunt expres menționate ca fiind neimpozabile, în limitele și în condițiile prevăzute la art. 76 alin. (4) din Codul fiscal.

(4) Veniturile în natură, precum și avantajele în natură primite cu titlu gratuit sunt evaluate la prețul pieței la locul și data acordării avantajului. Avantajele primite cu plata parțială sunt evaluate ca diferență între prețul pieței la locul și data acordării avantajului și suma reprezentând plata parțială.

(5) Evaluarea avantajelor în natură sub forma folosirii numai în scop personal a bunurilor din patrimoniul afacerii se face astfel:

a) evaluarea folosinței cu titlu gratuit a vehiculului se face aplicându-se un procent de 1,7% pentru fiecare lună, la valoarea de intrare a acestuia. În cazul în care vehiculul este închiriat de la o terță persoană, avantajul este evaluat la nivelul chiriei;

b) evaluarea folosinței cu titlu gratuit a locuinței primite se face la nivelul chiriei practicate pentru suprafețele locative deținute de stat. Avantajele conexe, cum ar fi: apă, gaz, electricitate, cheltuieli de întreținere și reparații și altele asemenea, sunt evaluate la valoarea lor efectivă;

c) evaluarea folosinței cu titlu gratuit a altor bunuri decât vehiculul și locuința se face la nivelul totalului cheltuielilor aferente fiecărui bun pe unitate de măsură specifică sau la nivelul prețului practicat pentru terți.

(6) Evaluarea utilizării în scop personal a bunurilor din patrimoniul afacerii cu folosință mixtă se face astfel:

a) pentru vehicule evaluarea se face conform alin. (5) lit. a), iar avantajul se determină proporțional cu numărul de kilometri parcurși în interes personal din totalul kilometrilor. Fac excepție de la evaluare avantajele sub forma utilizării în scop personal a vehiculelor pentru care cheltuielile sunt deductibile în cotă de 50% conform prevederilor art. 25 alin. (3) lit. l) din Codul fiscal și pentru care sunt aplicabile prevederile art. 68 alin. (7) lit. k) din Codul fiscal, acestea fiind venituri neimpozabile la nivelul persoanei fizice beneficiare;

b) pentru alte bunuri evaluarea se face conform prevederilor alin. (5) și avantajul se determină proporțional cu numărul de metri pătrați folosiți pentru interes personal sau cu numărul de ore de utilizare în scop personal.

(7) Nu sunt considerate avantaje:

a) contravaloarea abonamentelor pe mijloacele de transport în comun pentru angajații a căror activitate presupune deplasarea frecventă în interiorul localității;

b) reducerile de prețuri practicate în scopul vânzării, de care pot beneficia clienții persoane fizice;

c) costul abonamentelor telefonice și al convorbirilor telefonice efectuate, precum și utilizarea autoturismului de serviciu pentru îndeplinirea sarcinilor de serviciu;

d) diferențele de tarif la cazare în locațiile reprezentând amenajări recreative și sportive din dotarea instituțiilor publice de care beneficiază personalul propriu, conform legii;

e) primele de asigurare aferente contractelor de asigurare civilă profesională pentru administratori/directori, încheiate și suportate de societate pentru care desfășoară activitatea, potrivit prevederilor Legii societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

f) cazarea gratuită în centrele de refacere a capacității de muncă/cabanele militare pentru personalul armatei, potrivit legii.

(8) Angajatorul stabilește partea corespunzătoare din convorbirile telefonice reprezentând folosința în scop personal, care reprezintă avantaj impozabil, în condițiile art. 76 alin. (3) din Codul fiscal, și se va impozita prin cumulare cu veniturile salariale ale lunii în care salariatul primește acest avantaj. În acest scop angajatorul stabilește limita convorbirilor telefonice aferente sarcinilor de serviciu pentru fiecare post telefonic, urmând ca ceea ce depășește această limită să fie considerat avantaj în natură, în situația în care salariatului în cauză nu i sa imputat costul convorbirilor respective.

(9) La evaluarea avantajului folosirii în scop personal a vehiculului din patrimoniul angajatorului cu folosință mixtă, pus la dispoziție unui angajat, nu se iau în considerare distanța dus-întors de la domiciliu sau reședință la locul de muncă/locul desfășurării activității, precum și cheltuielile efectuate pentru realizarea sarcinilor de serviciu.

(4) Următoarele venituri nu sunt impozabile, în înțelesul impozitului pe venit:

a) ajutoarele de înmormântare, ajutoarele pentru bolile grave și incurabile, ajutoarele pentru dispozitive medicale, ajutoarele pentru naștere/adopție, ajutoarele pentru pierderi produse în gospodăriile proprii ca urmare a calamităților naturale, veniturile reprezentând cadouri în bani și/sau în natură, inclusiv tichete cadou, oferite salariaților, cât și cele oferite pentru copiii minori ai acestora, contravaloarea transportului la și de la locul de muncă al salariatului, contravaloarea serviciilor turistice și/sau de tratament, inclusiv transportul, pe perioada concediului de odihnă, pentru salariații proprii și membrii de familie ai acestora, acordate de angajator pentru salariații proprii sau alte persoane, astfel cum este prevăzut în contractul de muncă.

În cazul cadourilor în bani și/sau în natură, inclusiv tichetele cadou, oferite de angajatori, veniturile sunt neimpozabile, în măsura în care valoarea acestora pentru fiecare persoană în parte, cu fiecare ocazie din cele de mai jos, nu depășește 150 lei:

(i) cadouri oferite salariaților, precum și cele oferite pentru copiii minori ai acestora, cu ocazia Paștelui, Crăciunului și a sărbătorilor similare ale altor culte religioase;

(ii) cadouri oferite salariaților cu ocazia zilei de 8 martie;

(iii) cadouri oferite salariaților în beneficiul copiilor minori ai acestora cu ocazia zilei de 1 iunie. Contravaloarea serviciilor turistice și/sau de tratament, inclusiv transportul, pe perioada concediului, pentru salariații proprii și membrii de familie ai acestora, acordate de angajator, astfel cum este prevăzut în contractul de muncă, sunt neimpozabile, în măsura în care valoarea totală a acestora nu depășește într-un an fiscal nivelul unui câștig salarial mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul în care au fost acordate.

Nu sunt incluse în veniturile salariale și nu sunt impozabile nici veniturile de natura celor prevăzute mai sus, realizate de persoane fizice, dacă aceste venituri sunt primite în baza unor legi speciale și finanțate din buget, cu excepția contravaloarei serviciilor turistice și a indemnizațiilor de vacanță acordate potrivit legii.

(la 24-12-2020 Litera a) din Alineatul (4) , Articolul 76 , Capitolul III , Titlul IV a fost modificată de Punctul 36, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

Conform literei c) a alineatului (1) al articolului VII din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020, prin derogare de la prevederile art. 4 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, prevederile art. I punctele 34-36, 38-40, 43, 44, 46, 97, 98, 100, 102-107, 109-111, 118 referitor la art. 154 alin. (1) lit. d) și r), precum și punctele 121, 123, 124, 126-129, 138-141 se aplică începând cu veniturile aferente lunii următoare publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prezentei legi.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

12.

(10) În aplicarea prevederilor art. 76 alin. (4) lit. a), ajutoarele de înmormântare sunt venituri neimpozabile atât în cazul angajatului, cât și în cazul altor persoane, potrivit clauzelor din contractele de muncă sau prevederilor din legi speciale.

(11) În sensul prevederilor art. 76 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal limita de 150 lei se aplică separat pentru cadourile, inclusiv tichetele cadou, acordate pentru fiecare ocazie din cele prevăzute, pentru fiecare angajat și pentru fiecare copil minor al angajatului, chiar și în cazul în care părinții lucrează la același angajator. Partea care depășește limita de 150 lei reprezintă venit impozabil din salarii.

(12) Nu sunt incluse în veniturile salariale și nu sunt impozabile nici veniturile primite de persoanele fizice în baza unor legi speciale și finanțate din buget, cu respectarea destinațiilor și cuantumului prevăzute la art. 76 alin. (4) lit. a) paragrafele 1 și 2 din Codul fiscal, cum ar fi:

a) ajutorul acordat soției sau soțului supraviețuitor ori copiilor, iar în lipsa acestora, părinților, în cazul decesului personalului militar, polițiștilor și funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare;

b) ajutorul suplimentar, în cuantum de două solde lunare/salarii de bază brute, acordat la decesul cadrelor militare în activitate, polițiștilor și funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare.

b) drepturile de hrană acordate de angajatori angajaților, în conformitate cu legislația în vigoare;

NORMĂ 06/01/2016 din data 2016-01-06

12. (13) În sensul prevederilor art. 76 alin. (4) lit. b) din Codul fiscal, în categoria drepturilor de hrană acordate de angajatori angajaților, potrivit legii, se cuprind:

a) alocațiile zilnice de hrană pentru activitatea sportivă de performanță, internă și internațională, diferențiată pe categorii de acțiuni;

b) contravaloarea hranei, alimentelor sau numerarul acordat sportivilor pentru asigurarea alimentației de efort necesare în perioada de pregătire;

c) drepturile de hrană în timp de pace, primite de personalul din sectorul de apărare națională, ordine publică și securitate națională, precum și valoarea financiară a normei de hrană, atunci când nu beneficiază de drepturi în natură, acordată personalului militar și civil, polițiștilor și funcționarilor publici cu statut special și personalul civil din sistemul administrației penitenciare în conformitate cu legislația în vigoare;

d) alte drepturi de această natură primite potrivit actelor normative specifice, cum ar fi: alocația de hrană zilnică pentru personalul navigant și auxiliar îmbarcat pe nave; alocația zilnică de hrană pentru consumurile colective din unitățile bugetare și din regiile autonome/societățile cu specific deosebit; alocația de hrană acordată donatorilor onorifici de sânge; alocația de hrană pentru consumurile colective din unitățile sanitare publice și altele asemenea.

c) hrană acordată de angajatori angajaților, în cazul în care potrivit legislației în materie este interzisă introducerea alimentelor în incinta unității;

d) contravaloarea folosinței locuinței de serviciu sau a locuinței din incinta unității ori căminului militar de garnizoană și de unitate, potrivit repartiției de serviciu, numirii conform legii sau specificității activității prin cadrul normativ specific domeniului de activitate, compensația lunară pentru chirie pentru personalul din sectorul de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, precum și compensarea diferenței de chirie, suportată de persoana fizică, conform legilor speciale;

NORMĂ 06/01/2016 din data 2016-01-06

12. (14) În aplicarea prevederilor art. 76 alin. (4) lit. d) prin locuințe acordate ca urmare a specificității activității se înțelege acele locuințe asigurate angajaților când activitatea se desfășoară în locuri izolate, precum stațiile meteo, stațiile pentru controlul mișcărilor seismice, sau în condițiile în care este solicitată prezența permanentă pentru supravegherea unor instalații, utilaje și altele asemenea.

e) cazarea și contravaloarea chiriei pentru locuințele puse la dispoziția persoanelor cu rol de reprezentare a intereselor publice, a angajaților consulari și diplomați care lucrează în afara țării, în conformitate cu legislația în vigoare;

f) contravaloarea echipamentelor tehnice, a echipamentului individual de protecție și de lucru, a alimentației de protecție, a medicamentelor și materialelor igienico-sanitare, a altor drepturi privind sănătatea și securitatea în muncă, precum și a uniformelor obligatorii și a drepturilor de echipament, ce se acordă potrivit legislației în vigoare;

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

12.

(15) Potrivit prevederilor art. 76 alin. (4) lit. f), nu sunt venituri impozabile:

a) contravaloarea echipamentelor tehnice primite de angajat sub formă de aparatură, dispozitive, unelte, alte mijloace asemănătoare, necesare în procesul muncii;

b) contravaloarea echipamentului individual de protecție cu care este dotat fiecare participant în procesul muncii pentru a fi protejat împotriva factorilor de risc;

c) contravaloarea echipamentului individual de lucru care cuprinde mijloacele primite de un angajat în vederea utilizării lor în timpul procesului muncii pentru a-i proteja îmbrăcămintea și încălțăminte;

d) contravaloarea alimentației de protecție primite în mod gratuit de persoanele fizice care lucrează în condiții de muncă ce impun acest lucru, conform reglementărilor privind securitatea și sănătatea în muncă;

e) contravaloarea materialelor igienico-sanitare primite în mod gratuit de persoanele fizice, conform reglementărilor privind securitatea și sănătatea în muncă;

f) contravaloarea medicamentelor primite de cadrele militare în activitate, funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare în activitate, sportivi, personalul navigant și alte categorii de personal, potrivit legii;

g) contravaloarea echipamentului și a materialelor de resortul echipamentului, cum ar fi: materiale de spălat și de igienă, materiale de gospodărie, materiale pentru atelierele de reparații și întreținere, rechizite și furnituri de birou, primite în mod gratuit de personalul din sectorul de apărare națională, ordine publică și securitate națională, în condițiile legii;

h) valoarea financiară anuală a normelor de echipare, valoarea financiară a drepturilor de echipament, precum și materiale de resortul echipamentului în timp de pace, ale personalului din sectorul de apărare națională, ordine publică și securitate națională;

i) altele asemenea.

g) contravaloarea cheltuielilor de deplasare pentru transportul între localitatea în care angajații își au reședința și localitatea unde se află locul de muncă al acestora, pentru situațiile în care nu se asigură locuință sau nu se suportă contravaloarea chiriei, conform legii;

h) indemnizațiile și orice alte sume de aceeași natură, primite de salariați, potrivit legii, pe perioada delegării/detașării, după caz, în altă localitate, în țară și în străinătate, în interesul serviciului, în limita plafonului neimpozabil stabilit la alin. (2) lit. k), precum și cele primite pentru acoperirea cheltuielilor de transport și cazare;

NORMĂ 06/01/2016 din data 2016-01-06

12. (16) În aplicarea prevederilor art. 76 alin. (4) lit. h), în categoria cheltuielilor de delegare și detașare se cuprind cheltuielile cu transportul, cazarea, precum și indemnizația de delegare și de detașare în țară și în străinătate, stabilite în condițiile prevăzute de lege sau în contractul de muncă aplicabil.

i) indemnizațiile și orice alte sume de aceeași natură, primite de salariații care au stabilite raporturi de muncă cu angajatori nerezidenți, pe perioada delegării/detașării, după caz, în România, în interesul serviciului, în limita plafonului neimpozabil stabilit la alin. (2) lit. l), precum și cele primite pentru acoperirea cheltuielilor de transport și cazare;

j) indemnizațiile și orice alte sume de aceeași natură, primite pe perioada deplasării, în altă localitate, în țară și în străinătate, în interesul desfășurării activității, astfel cum este prevăzut în raportul juridic, de către administratorii stabiliți potrivit actului constitutiv, contractului de administrare/mandat, de către directorii care își desfășoară activitatea în baza contractului de mandat potrivit legii, de către membrii directoratului de la societățile administrate în sistem dualist și ai consiliului de supraveghere, potrivit legii, și de către manageri, în baza contractului de management prevăzut de lege, în limita plafonului neimpozabil stabilit la alin. (2) lit. m), precum și cele primite pentru acoperirea cheltuielilor de transport și cazare. Plafonul zilnic neimpozabil se acordă numai dacă durata deplasării este mai mare de 12 ore, considerându-se fiecare 24 de ore câte o zi de deplasare în interesul desfășurării activității;

k) indemnizațiile și orice alte sume de aceeași natură, primite pe perioada deplasării în România, în interesul desfășurării activității, de către administratori sau directori, care au raporturi juridice stabilite cu entități nerezidente, astfel cum este prevăzut în raporturile juridice respective, în limita plafonului neimpozabil stabilit la alin. (2) lit. n), precum și cele primite pentru acoperirea cheltuielilor de transport și cazare.

Plafonul zilnic neimpozabil se acordă numai dacă durata deplasării este mai mare de 12 ore, considerându-se fiecare 24 de ore câte o zi de deplasare în interesul desfășurării activității;

l) indemnizațiile și orice alte sume de aceeași natură primite de persoanele fizice care desfășoară o activitate în baza unui statut special prevăzut de lege pe perioada deplasării, respectiv delegării sau detașării, în altă localitate, în țară și în străinătate, în limitele prevăzute de actele normative speciale aplicabile acestora, precum și cele primite pentru acoperirea cheltuielilor de transport și cazare;

m) sumele primite, potrivit dispozițiilor legale, pentru acoperirea cheltuielilor de mutare în interesul serviciului;

NORMĂ 06/01/2016 din data 2016-01-06

12. (17) În sensul prevederilor art. 76 alin. (4) lit. m), prin cheltuieli de mutare în interesul serviciului se înțelege cheltuielile cu transportul personal și al membrilor de familie ai angajatului, precum și al bunurilor din gospodărie, cu ocazia mutării salariatului într-o altă localitate decât cea de domiciliu, în situația în care, potrivit legii, se decontează de angajator.

n) indemnizațiile de instalare ce se acordă o singură dată, la încadrarea într-o unitate situată într-o altă localitate decât cea de domiciliu, în primul an de activitate după absolvirea studiilor, în limita unui salariu de bază la angajare, precum și indemnizațiile de instalare și mutare acordate personalului din instituțiile publice, potrivit legii;

NORMĂ 06/01/2016 din data 2016-01-06

12. (18) În aplicarea prevederilor art. 76 alin. (4) lit. n), sunt considerate venituri neimpozabile:

a) indemnizația de instalare acordată elevilor și studenților militari la absolvirea instituțiilor de învățământ militar;

b) indemnizația de mutare acordată personalului militar, polițiștilor și funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, mutați sau transferați, în interes de serviciu, într-o altă localitate decât cea de domiciliu;

c) indemnizațiile de instalare și mutare primite de beneficiarii de astfel de venituri, acordate în conformitate cu prevederile legilor speciale.

o) sumele sau avantajele primite de persoane fizice din activități dependente desfășurate într-un stat străin, indiferent de tratamentul fiscal din statul respectiv, inclusiv din activități dependente desfășurate la bordul navelor și aeronavelor operate în trafic internațional. Fac excepție veniturile salariale plătite de către sau în numele unui angajator care este rezident în

România ori are sediul permanent în România, care sunt impozabile în România numai în situația în care România are drept de impunere;

(la 01-01-2018 Litera o) din Alineatul (4) , Articolul 76 , Capitolul III , Titlul IV a fost modificată de Punctul 3, Articolul I din ORDONANȚA nr. 25 din 30 august 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 706 din 31 august 2017)

NORMĂ 06/01/2016 din data 2016-01-06

12. (19) În aplicarea prevederilor art. 76 alin. (4) lit. o) din Codul fiscal, veniturile din activități dependente desfășurate în străinătate și plătite de un angajator nerezident nu sunt impozabile și nu se declară în România potrivit prevederilor Codului fiscal.

(20) Veniturile din salarii obținute de contribuabilii prevăzuți la art. 59 alin. (1) lit. a) și alin. (2) din Codul fiscal pentru activitatea desfășurată într-un stat cu care România are încheiată convenție de evitare a dublei impuneri și care sunt plătite de către sau în numele unui angajator care este rezident în România sau are sediul permanent în România sunt impozabile în România dacă persoana fizică este prezentă în acel stat pentru o perioadă care nu depășește perioada prevăzută în convenția de evitare a dublei impuneri încheiată de România cu statul în care se desfășoară activitatea și veniturile din salarii nu sunt suportate de un sediu permanent al angajatorului care este rezident în România.

(21) În situația în care contribuabilii prevăzuți la art. 59 alin. (1) lit. a) și alin. (2) din Codul fiscal care au desfășurat activitatea dependentă în alt stat pentru o perioadă mai mică decât perioada prevăzută în convenția de evitare a dublei impuneri încheiată de România cu statul în care se desfășoară activitatea își prelungesc ulterior perioada de ședere în statul respectiv peste perioada prevăzută de convenție, dreptul de impunere asupra veniturilor din salarii revine statului străin.

După expirarea perioadei prevăzute în convenție, angajatorul care este rezident în România sau are sediul permanent în România nu mai calculează, nu mai reține și nu mai virează impozitul pe venitul din salarii. Contribuabilii prevăzuți la art. 59 alin. (1) lit. a) și alin. (2) din Codul fiscal datorează în statul străin impozit din prima zi pentru veniturile realizate ca urmare a desfășurării activității în acel stat.

(22) Pentru veniturile din salarii obținute de contribuabilii prevăzuți la art. 59 alin. (1) lit. a) și alin. (2) din Codul fiscal pentru activitatea desfășurată într-un stat cu care România are încheiată convenție de evitare a dublei impuneri și care sunt plătite de către sau în numele unui angajator care este rezident în România sau are sediul permanent în România, dreptul de impunere revine statului străin dacă persoana fizică este prezentă în acel stat pentru o perioadă care depășește perioada prevăzută în convenția de evitare a dublei impuneri încheiată de România cu statul în care se desfășoară activitatea. În această situație, angajatorul care este rezident în România sau are sediul permanent în România și care efectuează plata veniturilor din salarii către contribuabilii prevăzuți la art. 59 alin. (1) lit. a) și alin. (2) din Codul fiscal nu are obligația calculării, reținerii și virării impozitului pe venitul din salarii, întrucât dreptul de impunere revine statului străin în care persoana fizică își desfășoară activitatea.

(23) În situația în care contribuabilii prevăzuți la art. 59 alin. (1) lit. a) și alin. (2) din Codul fiscal urmează să desfășoare activitatea dependentă în alt stat într-o perioadă mai mare decât

perioada prevăzută în convenția de evitare a dublei impuneri încheiată de România cu statul în care se desfășoară activitatea, dar detașarea acestora încetează înainte de perioada prevăzută în convenție, dreptul de impunere a veniturilor din salarii revine statului român, astfel:

a) în situația în care persoana fizică își continuă relația contractuală generatoare de venituri din salarii cu angajatorul, veniturile aferente perioadelor anterioare pentru care nu s-a calculat, nu s-a reținut și nu s-a virat impozitul pe salarii se impun separat față de drepturile lunii curente, prin aplicarea cotei de impozit asupra bazei de calcul determinate separat pentru fiecare lună. Impozitul astfel calculat se reține de către angajator din veniturile din salarii începând cu luna încetării detașării și până la lichidarea impozitului. Impozitul se recuperează într-o perioadă cel mult egală cu perioada în care persoana fizică a fost detașată în străinătate.

Angajatorul, la solicitarea autorității fiscale, prezintă documente care atestă încetarea detașării, respectiv documentul/documente care atestă data sosirii în România a persoanei detașate;

b) în situația în care persoana fizică nu mai are relații contractuale generatoare de venituri din salarii cu angajatorul și acesta din urmă nu poate efectua reținerea diferențelor de impozit, regularizarea impozitului datorat de persoana fizică se realizează de către organul fiscal competent pe baza declarației privind veniturile realizate din străinătate.

(24) Pentru veniturile din salarii obținute de contribuabilii prevăzuți la art. 59 alin. (1) lit. a) și alin. (2) din Codul fiscal pentru activitatea desfășurată într-un stat cu care România are încheiată convenție de evitare a dublei impuneri și care sunt plătite de către sau în numele unui angajator care este rezident în România prin sediul său permanent stabilit în statul în care persoana fizică își desfășoară activitatea și salariul este suportat de către acest sediu permanent, dreptul de impunere revine statului străin indiferent de perioada de desfășurare a activității în străinătate.

(25) Pentru veniturile din salarii obținute de contribuabilii prevăzuți la art. 59 alin. (1) lit. a) și alin. (2) din Codul fiscal pentru activitatea desfășurată într-un stat cu care România nu are încheiată convenție de evitare a dublei impuneri sau persoanele respective nu sunt vizate de o convenție de evitare a dublei impuneri și care sunt plătiți de către sau în numele unui angajator care este rezident în România sau are sediul permanent în România, dreptul de impunere revine statului român, indiferent de perioada de desfășurare a activității în străinătate.

p) cheltuielile efectuate de angajatori/plătitori pentru pregătirea profesională și perfecționarea angajaților, administratorilor stabiliți potrivit actului constitutiv, contractului de administrare/mandat și directorilor care își desfășoară activitatea în baza contractului de mandat potrivit legii, astfel cum este prevăzut în raporturile juridice respective, pregătire legată de activitatea desfășurată de persoanele respective pentru angajator/plătitor;

q) costul abonamentelor telefonice și al convorbirilor telefonice, inclusiv cartelele telefonice, efectuate în vederea îndeplinirii sarcinilor de serviciu;

r) avantajele sub forma dreptului la stock options plan, la momentul acordării și la momentul exercitării acestora;

s) diferența favorabilă dintre dobânda preferențială stabilită prin negociere și dobânda practică pe piață, pentru credite și depozite;

ș) contribuțiile la un fond de pensii facultative potrivit Legii nr. 204/2006, cu modificările și completările ulterioare, și cele reprezentând contribuții la scheme de pensii facultative, calificate astfel în conformitate cu legislația privind pensiile facultative de către Autoritatea de Supraveghere Financiară, administrate de către entități autorizate stabilite în state membre ale Uniunii Europene sau aparținând Spațiului Economic European, suportate de angajator pentru angajații proprii, în limita a 400 euro anual pentru fiecare persoană;

t) primele de asigurare voluntară de sănătate, precum și serviciile medicale furnizate sub formă de abonament, suportate de angajator pentru angajații proprii, astfel încât la nivelul anului să nu se depășească echivalentul în lei al sumei de 400 euro, pentru fiecare persoană.

(la 24-12-2020 Litera t) din Alineatul (4) , Articolul 76 , Capitolul III , Titlul IV a fost modificată de Punctul 37, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

ț) avantajele sub forma utilizării în scop personal a vehiculelor pentru care cheltuielile sunt deductibile în cota de 50% conform prevederilor art. 25 alin. (3) lit. l) și art. 68 alin. (7) lit. k).

ț¹) avantajele sub forma utilizării în scop personal a vehiculelor prevăzute la art. 25 alin. (3) lit. l) care nu sunt utilizate exclusiv în scopul activității economice, aflate în proprietatea sau folosința persoanelor juridice ce aplică regimul de impozitare al microîntreprinderilor sau impozitul specific unor activități.

(la 24-12-2020 Alineatul (4) din Articolul 76 , Capitolul III , Titlul IV a fost completat de Punctul 38, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

Conform literei c) a alineatului (1) al articolului VII din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020, prin derogare de la prevederile art. 4 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, prevederile art. I punctele 34-36, 38-40, 43, 44, 46, 97, 98, 100, 102-107, 109-111, 118 referitor la art. 154 alin. (1) lit. d) și r), precum și punctele 121, 123, 124, 126-129, 138-141 se aplică începând cu veniturile aferente lunii următoare publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prezentei legi.

u) avantajele în natură acordate persoanelor fizice care realizează venituri din salarii și asimilate salariilor ca urmare a ocupării unor funcții considerate de către angajator/plătitor esențiale pentru desfășurarea activității și care se află în izolare preventivă la locul de muncă sau în zone special dedicate în care nu au acces persoane din exterior, pentru o perioadă stabilită de angajator/plătitor, în cazul instituirii stării de asediu, de urgență sau de alertă, potrivit legii.

(la 24-12-2020 Litera u) din Alineatul (4) , Articolul 76 , Capitolul III , Titlul IV a fost modificată de Punctul 39, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

Conform literei c) a alineatului (1) al articolului VII din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020, prin derogare de la

prevederile art. 4 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, prevederile art. I punctele 34-36, 38-40, 43, 44, 46, 97, 98, 100, 102-107, 109-111, 118 referitor la art. 154 alin. (1) lit. d) și r), precum și punctele 121, 123, 124, 126-129, 138-141 se aplică începând cu veniturile aferente lunii următoare publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prezentei legi.

v) contravaloarea cheltuielilor suportate de angajator/plătitor cu efectuarea testelor medicale de diagnosticare a infecției COVID-19, din inițiativa acestuia, pentru persoanele fizice care realizează venituri din salarii și asimilate salariilor, în scopul depistării și prevenirii răspândirii coronavirusului SARS-CoV-2, pentru asigurarea desfășurării activității în condiții de securitate și sănătate în muncă, pe perioada instituirii stării de urgență sau de alertă, potrivit legii.

(la 26-10-2020 Alineatul (4) din Articolul 76 , Capitolul III , Titlul IV a fost completat de Punctul 2, Articolul 20, Capitolul III din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 181 din 22 octombrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 988 din 26 octombrie 2020)

w) sumele acordate angajaților care desfășoară activități în regim de telemuncă pentru susținerea cheltuielilor cu utilitățile la locul în care angajații își desfășoară activitatea, precum electricitate, încălzire, apă și abonamentul de date, și achiziția mobilierului și a echipamentelor de birou, în limitele stabilite de angajator prin contractul de muncă sau regulamentul intern, în limita unui plafon lunar de 400 lei corespunzător numărului de zile din luna în care persoana fizică desfășoară activitate în regim de telemuncă. Sumele vor fi acordate fără necesitatea de prezentare a documentelor justificative;

(la 24-12-2020 Alineatul (4) din Articolul 76 , Capitolul III , Titlul IV a fost completat de Punctul 40, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

Conform literei c) a alineatului (1) al articolului VII din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020, prin derogare de la prevederile art. 4 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, prevederile art. I punctele 34-36, 38-40, 43, 44, 46, 97, 98, 100, 102-107, 109-111, 118 referitor la art. 154 alin. (1) lit. d) și r), precum și punctele 121, 123, 124, 126-129, 138-141 se aplică începând cu veniturile aferente lunii următoare publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prezentei legi.

y) acoperirea costurilor cu testarea epidemiologică și/sau vaccinarea angajaților pentru împiedicarea răspândirii bolilor care pun în pericol sănătatea angajaților și cea publică.

(la 24-12-2020 Alineatul (4) din Articolul 76 , Capitolul III , Titlul IV a fost completat de Punctul 40, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

Conform literei c) a alineatului (1) al articolului VII din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020, prin derogare de la prevederile art. 4 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, prevederile art. I punctele 34-36, 38-40, 43, 44, 46, 97, 98, 100, 102-107, 109-111, 118 referitor la art. 154 alin. (1) lit. d) și r), precum și punctele 121, 123, 124, 126-129, 138-141 se aplică începând cu veniturile aferente lunii următoare publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prezentei legi.

x) sumele plătite de angajator pentru educația timpurie a copiilor angajaților;

(la 18-11-2020 Litera v) a alin. (4) din Articolul 76 , Capitolul III , Titlul IV a fost înlocuită cu litera x) din același alineat de RECTIFICAREA nr. 239 din 6 noiembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1101 din 18 noiembrie 2020)

(5) Avantajele primite în bani și în natură și imputate salariatului în cauză nu se impozitează.

(6) Indemnizațiile și orice alte sume de aceeași natură, impozabile, primite pe perioada delegării în altă localitate, în România și în străinătate, se consideră venituri aferente lunii în care se aprobă decontul. Impozitul se calculează și se reține prin cumularea cu veniturile din salarii și asimilate salariilor aferente lunii respective, iar plata impozitului la bugetul de stat se efectuează lunar sau trimestrial, potrivit prevederilor art. 80 și 82, după caz.

(7) Pentru indemnizații și orice alte sume de aceeași natură, impozabile, primite pe perioada detașării/deplasării, potrivit prevederilor alin. (2) lit. k)-n), impozitul se calculează și se reține la fiecare plată, iar plata impozitului la bugetul de stat se efectuează lunar sau trimestrial, potrivit prevederilor art. 80 și 82, după caz.

ART. 77

Deducere personală

(1) Persoanele fizice prevăzute la art. 59 alin. (1) lit. a) și alin. (2) au dreptul la deducerea din venitul net lunar din salarii a unei sume sub formă de deducere personală, acordată pentru fiecare lună a perioadei impozabile numai pentru veniturile din salarii la locul unde se află funcția de bază.

(2) Deducerea personală se acordă pentru persoanele fizice care au un venit lunar brut de până la 1.950 lei inclusiv, astfel:

- i) pentru contribuabilii care nu au persoane în întreținere - 510 lei;
- (ii) pentru contribuabilii care au o persoană în întreținere - 670 lei;
- (iii) pentru contribuabilii care au două persoane în întreținere - 830 lei;
- (iv) pentru contribuabilii care au trei persoane în întreținere - 990 lei;
- (v) pentru contribuabilii care au patru sau mai multe persoane în întreținere - 1.310 lei.

Pentru contribuabilii care realizează venituri brute lunare din salarii cuprinse între 1.951 lei și 3.600 lei, inclusiv, deducerile personale sunt degresive față de cele de mai sus și se stabilesc potrivit următorului tabel:

Venit lunar brut		Persoane aflate în întreținere				
de la ... la		fără	1 pers.	2 pers.	3 pers.	4 și peste 4 pers.
1	1950	510	670	830	990	1310
1951	2000	495	655	815	975	1295
2001	2050	480	640	800	960	1280
2051	2100	465	625	785	945	1265
2101	2150	450	610	770	930	1250
2151	2200	435	595	755	915	1235
2201	2250	420	580	740	900	1220
2251	2300	405	565	725	885	1205
2301	2350	390	550	710	870	1190
2351	2400	375	535	695	855	1175
2401	2450	360	520	680	840	1160
2451	2500	345	505	665	825	1145
2501	2550	330	490	650	810	1130
2551	2600	315	475	635	795	1115
2601	2650	300	460	620	780	1100
2651	2700	285	445	605	765	1085
2701	2750	270	430	590	750	1070
2751	2800	255	415	575	735	1055
2801	2850	240	400	560	720	1040
2851	2900	225	385	545	705	1025
2901	2950	210	370	530	690	1010
2951	3000	195	355	515	675	995
3001	3050	180	340	500	660	980
3051	3100	165	325	485	645	965
3101	3150	150	310	470	630	950
3151	3200	135	295	455	615	935
3201	3250	120	280	440	600	920

3251	3300	105	265	425	585	905
3301	3350	90	250	410	570	890
3351	3400	75	235	395	555	875
3401	3450	60	220	380	540	860
3451	3500	45	205	365	525	845
3501	3550	30	190	350	510	830
3551	3600	15	175	335	495	815

Pentru contribuabilii care realizează venituri brute lunare din salarii de peste 3.600 lei nu se acordă deducerea personală.

(la 01-01-2018 Alineatul (2) din Articolul 77 , Capitolul III , Titlul IV a fost modificat de Punctul 22, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

(3) Persoana în întreținere poate fi soția/soțul, copiii sau alți membri de familie, rudele contribuabilului sau ale soțului/soției acestuia până la gradul al doilea inclusiv, ale cărei venituri, impozabile și neimpozabile, nu depășesc 510 lei lunar, cu excepția veniturilor prevăzute la art. 62 lit. o), w) și x) și/sau a pensiilor de urmaș convenite conform legii, precum și a prestațiilor sociale acordate potrivit art. 58 din Legea nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(la 01-01-2018 Alineatul (3) din Articolul 77 , Capitolul III , Titlul IV a fost modificat de Punctul 22, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

(4) În cazul în care o persoană este întreținută de mai mulți contribuabili, suma reprezentând deducerea personală se atribuie unui singur contribuabil, conform înțelegerii între părți. Pentru copiii minori ai contribuabililor, suma reprezentând deducerea personală se atribuie fiecărui contribuabil în întreținerea căruia/căroră se află aceștia.

(5) Copiii minori, în vârstă de până la 18 ani împliniți, ai contribuabilului, sunt considerați întreținuți.

(6) Suma reprezentând deducerea personală se acordă pentru persoanele aflate în întreținerea contribuabilului, pentru acea perioadă impozabilă din anul fiscal în care acestea au fost întreținute. Perioada se rotunjește la luni întregi în favoarea contribuabilului.

(7) Nu sunt considerate persoane aflate în întreținere persoanele fizice care dețin terenuri agricole și silvice în suprafață de peste 10.000 m² în zonele colinare și de șes și de peste 20.000 m² în zonele montane.

(8) Deducerea personală determinată potrivit prezentului articol nu se acordă personalului trimis în misiune permanentă în străinătate, potrivit legii.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

SECȚIUNEA a 2-a

Deducere personală

13. (1) În sensul art. 77 din Codul fiscal, deducerea din venitul net lunar din salarii a unei sume sub formă de deducere personală se acordă pentru fiecare lună a perioadei impozabile numai pentru veniturile din salarii la locul unde se află funcția de bază, în limita venitului realizat.

Deducerea personală este stabilită în funcție de venitul brut lunar din salarii realizat la funcția de bază de către contribuabil și numărul de persoane aflate în întreținerea acestuia.

(2) Obligația stabilirii persoanelor aflate în întreținerea contribuabilului în funcție de care se atribuie deducerea personală este în sarcina plătitorului de venit din salarii, la funcția de bază.

Persoana aflată în întreținere poate avea sau nu domiciliu comun cu contribuabilul în a cărui întreținere se află.

Sunt considerate persoane aflate în întreținere soțul/soția contribuabilului, copiii acestuia, precum și alți membri de familie până la gradul al doilea inclusiv.

(3) În sensul art. 77 alin. (3) din Codul fiscal, în categoria "alt membru de familie aflat în întreținere" se cuprind rudele contribuabilului și ale soțului/soției acestuia până la gradul al doilea inclusiv.

(4) Sunt considerate persoane aflate în întreținere militarii în termen, studenții și elevii militari ai instituțiilor de învățământ militar și civile, peste vârsta de 18 ani, dacă veniturile obținute sunt mai mici sau egale cu 510 lei lunar.

(5) Nu sunt considerate persoane aflate în întreținere persoanele majore condamnate, care execută pedepse privative de libertate.

(6) Copilul minor este considerat întotdeauna întreținut, cu excepția celor încadrați în muncă, indiferent dacă se află în unități speciale sanitare sau de protecție specială și altele asemenea, precum și în unități de învățământ, inclusiv în situația în care costul de întreținere este suportat de aceste unități. În acest caz eventualele venituri obținute de copilul minor nu se au în vedere la încadrarea în venitul de 510 lei lunar.

Pentru copilul minor aflat în întreținerea părinților sau a tutorelui, deducerea personală se acordă fiecăruia dintre părinți, respectiv tutorelui.

Pentru copilul minor provenit din căsătorii anterioare, dreptul la deducerea personală revine părintelui căruia i-a fost încredințat copilul și unuia dintre soți care formează noua familie.

Pentru copilul minor pentru care s-a dispus plasamentul, în condițiile Legii nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, republicată, cu modificările și completările ulterioare, dreptul de a fi preluat ca persoană aflată în întreținere pentru acest copil se acordă:

- a) persoanei căreia i s-a dat în plasament copilul; sau
- b) ambilor soți care formează familia căreia i s-a dat în plasament copilul.

În situația în care într-o familie sunt mai mulți copii aflați în întreținere, cu excepția copiilor minori, aceștia vor fi preluați în întreținerea unuia dintre părinți conform înțelegerii dintre părinți. În aceste situații contribuabilii vor prezenta plătitorului de venit fie o declarație pe propria

răspundere din partea soțului/soției, fie o adeverință emisă de plătitorul de venit din salarii al acestuia/acesteia, după caz, din care să rezulte numărul și identitatea copiilor care sunt preluați în întreținere de fiecare soț/soție.

Copilul minor cu vârsta cuprinsă între 16 și 18 ani, încadrat în muncă în condițiile Legii nr. 53/2003 - Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, devine contribuabil și beneficiază de deducerea personală, situație în care, pentru perioada respectivă, părinții nu mai beneficiază de deducerea personală.

Verificarea încadrării veniturilor acestor persoane în sumă de 510 lei lunar se realizează prin compararea acestui plafon cu veniturile brute realizate de persoana fizică aflată în întreținere.

(7) În cursul anului fiscal, în cazul în care angajatul obține venituri la funcția de bază, pentru a stabili dreptul acestuia la deducere pentru persoane aflate în întreținere, se compară venitul lunar realizat de persoana aflată în întreținere cu suma de 510 lei lunar, astfel:

a) în cazul în care persoana aflată în întreținere realizează venituri lunare de natura pensiilor, indemnizațiilor, alocațiilor și altele asemenea, venitul lunar realizat de persoana întreținută rezultă din însumarea tuturor drepturilor de această natură realizate într-o lună;

b) în cazul în care venitul este realizat sub formă de câștiguri la jocuri de noroc, premii la diverse competiții, dividende, dobânzi și altele asemenea, venitul lunar realizat de persoana fizică aflată în întreținere se determină prin împărțirea venitului realizat la numărul de luni rămase până la sfârșitul anului, exclusiv luna de realizare a venitului;

c) în cazul în care persoana întreținută realizează atât venituri lunare, cât și aleatorii, venitul lunar se determină prin însumarea acestor venituri.

La stabilirea venitului lunar, în sumă de 510 lei, al persoanei aflate în întreținere nu se iau în calcul veniturile prevăzute la art. 62 lit. o), w), x) din Codul fiscal și/sau pensiile de urmaș cuvenite conform legii, precum și prestațiile sociale acordate potrivit art. 58 din Legea nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(8) Dacă venitul unei persoane aflate în întreținere depășește 510 lei lunar, ea nu este considerată întreținută.

În funcție de venitul lunar al persoanei întreținute, plătitorul veniturilor din salarii va proceda după cum urmează:

a) în situația în care una dintre persoanele aflate în întreținere, pentru care contribuabilul beneficiază de deducere personală, obține în cursul anului un venit lunar mai mare de 510 lei, plătitorul veniturilor din salarii va reconsidera nivelul deducerii personale corespunzătoare pentru persoanele rămase în întreținere începând cu luna următoare celei în care a fost realizat venitul, indiferent de data la care se face comunicarea către angajator/plătitor;

b) în situația în care contribuabilul solicită acordarea deducerii personale pentru persoana aflată în întreținere ca urmare a situării venitului lunar al acesteia din urmă sub 510 lei, plătitorul de venituri din salarii va începe acordarea deducerii personale reconsiderate pentru persoana în întreținere odată cu plata drepturilor lunare ale lunii în care contribuabilul a depus documentele justificative.

(9) Pentru stabilirea deducerii personale la care are dreptul, contribuabilul va depune la plătitorul de venituri din salarii o declarație pe propria răspundere, care trebuie să cuprindă următoarele informații:

a) datele de identificare a contribuabilului care realizează venituri din salarii (numele și prenumele, domiciliul, codul numeric personal);

b) datele de identificare a fiecărei persoane aflate în întreținere (numele și prenumele, codul numeric personal).

În ceea ce privește copiii aflați în întreținere care nu sunt minori, la această declarație contribuabilul care realizează venituri din salarii va anexa și adeverința de la plătitorul de venituri din salarii a celui alt soț sau declarația pe propria răspundere a acestuia că nu beneficiază de deducere personală pentru acel copil.

(10) Declarația pe propria răspundere a persoanei aflate în întreținere, cu excepția copilului minor, trebuie să cuprindă următoarele informații:

a) datele de identificare a persoanei aflate în întreținere, cum ar fi: numele, prenumele, domiciliul, codul numeric personal;

b) datele de identificare a contribuabilului care beneficiază de deducerea personală corespunzătoare, cum ar fi: numele, prenumele, domiciliul, codul numeric personal;

c) acordul persoanei întreținute ca întreținătorul să o preia în întreținere;

d) nivelul și natura venitului persoanei aflate în întreținere, inclusiv mențiunea privind suprafețele de teren agricol și silvic deținute, precum și declarația cu privire la desfășurarea de activități agricole, silvicultură și/sau piscicultură;

e) angajarea persoanei aflate în întreținere de a comunica persoanei care contribuie la întreținerea sa orice modificări în situația venitului realizat.

Declarațiile pe propria răspundere depuse în vederea acordării de deduceri personale nu se emit ca formulare tipizate.

(11) Contribuabilul va prezenta plătitorului de venituri din salarii documentele justificative care să ateste persoanele aflate în întreținere, cum sunt: certificatul de căsătorie, certificatele de naștere ale copiilor, adeverința de venit a persoanei întreținute sau declarația pe propria răspundere și altele. Documentele vor fi prezentate în original și în copie, plătitorul de venituri din salarii păstrând copia după ce verifică conformitatea cu originalul.

(12) Dacă la un contribuabil intervine o schimbare care are influență asupra nivelului reprezentând deducerea personală acordată și această schimbare duce la diminuarea deducerii personale, contribuabilul este obligat să înștiințeze plătitorul de venituri din salarii în termen de 15 zile calendaristice de la data la care s-a produs evenimentul care a generat modificarea, astfel încât angajatorul/plătitorul să reconsidere nivelul deducerii începând cu luna următoare celei în care s-a produs evenimentul.

(13) În situația în care depunerea documentelor justificative privind acordarea deducerii personale se face ulterior apariției evenimentului care modifică, în sensul majorării, nivelul acesteia, angajatorul/plătitorul de venituri din salarii va acorda deducerea personală reconsiderată odată cu plata drepturilor salariale aferente lunii în care contribuabilul a depus toate documentele justificative.

(14) Deducerea personală nu se fracționează în funcție de numărul de ore în cazul veniturilor realizate în baza unui contract de muncă cu timp parțial, la funcția de bază.

ART. 78

Determinarea impozitului pe veniturile din salarii și asimilate salariilor

(1) Beneficiarii de venituri din salarii și asimilate salariilor datorează un impozit lunar, final, care se calculează și se reține la sursă de către plătitorii de venituri.

(la 24-12-2020 Alineatul (1) din Articolul 78 , Capitolul III , Titlul IV a fost modificat de Punctul 41, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

(2) Impozitul lunar prevăzut la alin. (1) se determină astfel:

a) la locul unde se află funcția de bază, prin aplicarea cotei de 10% asupra bazei de calcul determinată ca diferență între venitul net din salarii calculat prin deducerea din venitul brut a contribuțiilor sociale obligatorii aferente unei luni, datorate potrivit legii în România sau în conformitate cu instrumentele juridice internaționale la care România este parte, precum și, după caz, a contribuției individuale la bugetul de stat datorată potrivit legii, și următoarele:

(la 01-01-2018 Partea introductivă a literei a) din Alineatul (2) , Articolul 78 , Capitolul III , Titlul IV a fost modificată de Punctul 23, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

(i) deducerea personală acordată pentru luna respectivă;

(ii) cotizația sindicală plătită în luna respectivă, potrivit legii;

(la 24-12-2020 Litera (ii) din Alineatul (2) , Articolul 78 , Capitolul III , Titlul IV a fost modificată de Punctul 42, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

(iii) contribuțiile la fondurile de pensii facultative potrivit Legii nr. 204/2006, cu modificările și completările ulterioare, și cele la scheme de pensii facultative, calificate astfel în conformitate cu legislația privind pensiile facultative de către Autoritatea de Supraveghere Financiară, administrate de către entități autorizate stabilite în state membre ale Uniunii Europene sau aparținând Spațiului Economic European, suportate de angajați, astfel încât la nivelul anului să nu se depășească echivalentul în lei al sumei de 400 euro;

(iv) primele de asigurare voluntară de sănătate, precum și serviciile medicale furnizate sub formă de abonament, suportate de angajați, astfel încât la nivelul anului să nu se depășească echivalentul în lei al sumei de 400 euro. Contractul de asigurare, respectiv abonamentul vizează servicii medicale furnizate angajatului și/sau oricărei persoane aflate în întreținerea sa, așa cum este definită la art. 77 alin. (3);

(la 26-03-2018 Punctul (iv) din Litera a), Alineatul (2), Articolul 78, Capitolul III , Titlul IV a fost modificat de Punctul 4, Articolul I din LEGEA nr. 72 din 22 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018)

b) pentru veniturile obținute în celelalte cazuri, prin aplicarea cotei de 10% asupra bazei de calcul determinate ca diferență între venitul brut și contribuțiile sociale obligatorii aferente unei luni, datorate potrivit legii în România sau în conformitate cu instrumentele juridice internaționale la care România este parte, precum și, după caz, a contribuției individuale la bugetul de stat datorate potrivit legii, pe fiecare loc de realizare a acestora.

(la 01-01-2018 Litera b) din Alineatul (2) , Articolul 78 , Capitolul III , Titlul IV a fost modificată de Punctul 23, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

(2[^]1) În cazul avantajelor în bani și/sau în natură primite de la terți ca urmare a prevederilor contractului individual de muncă, a unui raport de serviciu, act de detașare sau a unui statut special prevăzut de lege ori a unei relații contractuale între părți, după caz, obligația de calcul, reținere, plată și declarare a impozitului revine, după cum urmează:

a) angajatorului rezident fiscal român, când avantajele în bani și/sau în natură sunt acordate de alte entități decât acesta și plata se efectuează prin intermediul angajatorului;

b) plătitorilor de venituri rezidenți fiscali români, când avantajele în bani și/sau în natură sunt acordate de alte entități decât angajatorul, cu excepția situației persoanelor fizice care realizează în România venituri din salarii și asimilate salariilor ca urmare a contractelor de muncă încheiate cu angajatori care nu au sediu social, sediu permanent sau reprezentanță în România, pentru care sunt aplicabile prevederile art. 82.

(la 24-12-2020 Articolul 78 din Capitolul III , Titlul IV a fost completat de Punctul 43, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

Conform literei c) a alineatului (1) al articolului VII din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020, prin derogare de la prevederile art. 4 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, prevederile art. I punctele 34-36, 38-40, 43, 44, 46, 97, 98, 100, 102-107, 109-111, 118 referitor la art. 154 alin. (1) lit. d) și r), precum și punctele 121, 123, 124, 126-129, 138-141 se aplică începând cu veniturile aferente lunii următoare publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prezentei legi.

(3) În cazul veniturilor din salarii și/sau al diferențelor de venituri din salarii stabilite pentru perioade anterioare, conform legii, impozitul se calculează și se reține la data efectuării plății, în conformitate cu reglementările legale în vigoare privind veniturile realizate în afara funcției de bază la data plății, și se plătește până la data de 25 a lunii următoare celei în care s-au plătit.

(4) În cazul veniturilor reprezentând salarii/solde, diferențe de salarii/solde, dobânzi acordate în legătură cu acestea, precum și actualizarea lor cu indicele de inflație, stabilite în baza unor hotărâri judecătorești rămase definitive și irevocabile/hotărâri judecătorești definitive și executorii, inclusiv cele acordate potrivit hotărârilor primei instanțe, executorii de drept, impozitul se calculează și se reține la data efectuării plății, în conformitate cu reglementările

legale în vigoare la data plății pentru veniturile realizate în afara funcției de bază, și se plătește până la data de 25 a lunii următoare celei în care au fost plătite.

(la 24-12-2020 Alineatul (4) din Articolul 78 , Capitolul III , Titlul IV a fost modificat de Punctul 44, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

Conform literei c) a alineatului (1) al articolului VII din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020, prin derogare de la prevederile art. 4 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, prevederile art. I punctele 34-36, 38-40, 43, 44, 46, 97, 98, 100, 102-107, 109-111, 118 referitor la art. 154 alin. (1) lit. d) și r), precum și punctele 121, 123, 124, 126-129, 138-141 se aplică începând cu veniturile aferente lunii următoare publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prezentei legi.

(5) Plătitorul este obligat să determine valoarea totală a impozitului anual pe veniturile din salarii și asimilate salariilor, pentru fiecare contribuabil.

(la 24-12-2020 Alineatul (5) din Articolul 78 , Capitolul III , Titlul IV a fost modificat de Punctul 45, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

(6) Contribuabilii pot dispune asupra destinației unei sume reprezentând până la 3,5% din impozitul stabilit la alin. (5), pentru susținerea entităților nonprofit care se înființează și funcționează în condițiile legii și a unităților de cult, precum și pentru acordarea de burse private, potrivit legii, în conformitate cu reglementările art. 123¹.

(la 01-04-2019 Articolul 78, Capitolul III, Titlul IV a fost completat de Punctul 9, Articolul I din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019)

Potrivit literei f) a art. VI din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019, articolul I punctul 9 din lege raportat la articolul I punctul 8² [din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018], referitor la dreptul contribuabililor de a dispune asupra destinației unei sume reprezentând până la 3,5% din impozitul stabilit potrivit art. 78 alin. (6) [care se introduce] pentru susținerea entităților nonprofit care se înființează și funcționează în condițiile legii și a unităților de cult, precum și pentru acordarea de burse private, conform legii se aplică începând cu veniturile aferente lunii aprilie 2019.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

SECȚIUNEA a 3-a

Determinarea impozitului pe veniturile din salarii și asimilate salariilor

14. (1) *Venitul brut lunar din salarii reprezintă totalitatea veniturilor realizate într-o lună conform art. 76 alin. (1)-(3) din Codul fiscal de o persoană fizică, pe fiecare loc de realizare, indiferent de denumirea acestora sau de forma sub care sunt acordate.*

Pentru persoanele fizice care desfășoară activități pe teritoriul României sunt considerate venituri din salarii realizate din România sumele primite de la angajatori cu sediul sau cu domiciliul în România, precum și de la angajatori cu sediul sau cu domiciliul în străinătate, indiferent unde este primită suma.

(2) *Contribuabilii care realizează venituri din salarii datorează un impozit lunar final, calculat și reținut de către plătitorul de venituri. Pentru impunerea veniturilor din salarii se utilizează cota de impozit de 10%, luându-se în calcul pentru determinarea bazei de calcul al impozitului la funcția de bază și deducerea personală stabilită potrivit art. 77 din Codul fiscal, după caz.*

(3) *Drepturile salariale acordate în natură, precum și avantajele acordate angajaților se evaluează conform pct. 12 alin. (4)-(6) și se impozitează în luna în care au fost primite. Documentele referitoare la calculul contravalorii veniturilor și avantajelor în natură primite de angajat se vor anexa la statul de plată.*

(4) *Valoarea tichetelor de masă, tichetelor de creșă, tichetelor cadou, voucherelor de vacanță, acordate potrivit legii, luată în calcul la determinarea impozitului pe veniturile din salarii, este valoarea nominală. Veniturile respective se impozitează ca venituri din salarii în luna în care acestea sunt primite.*

(5) *Transformarea în lei a sumelor obținute, potrivit legii, în valută, reprezentând venituri din salarii realizate în România, se face la cursul de schimb valutar comunicat de Banca Națională a României, astfel:*

a) în situația în care veniturile din salarii sunt plătite în cursul lunii sau în cazul încetării raporturilor de muncă, se utilizează cursul de schimb valutar în vigoare în ziua precedentă celei în care se face plata; sau

b) în celelalte cazuri, cursul de schimb valutar în vigoare în ultima zi a lunii pentru care se face plata acestor drepturi.

(6) *Pentru calculul impozitului lunar aferent venitului realizat, cota de impozit de 10% se aplică asupra bazei de calcul determinate astfel:*

a) pentru veniturile obținute la locul unde se află funcția de bază, ca diferență între venitul net din salarii, calculat prin deducerea din venitul brut a contribuțiilor sociale obligatorii aferente unei luni, datorate potrivit legii în România sau în conformitate cu instrumentele juridice internaționale la care România este parte, precum și, după caz, a contribuției individuale la bugetul de stat datorată potrivit legii și următoarele:

(i) deducerea personală acordată pentru luna respectivă;

(ii) cotizația sindicală plătită în luna respectivă;

(iii) contribuțiile la fondurile de pensii facultative potrivit Legii nr. 204/2006 privind pensiile facultative, cu modificările și completările ulterioare, și cele la scheme de pensii facultative, calificate astfel în conformitate cu legislația privind pensiile facultative de către Autoritatea de Supraveghere Financiară, administrate de către entități autorizate stabilite în

state membre ale Uniunii Europene sau aparținând Spațiului Economic European, suportate de angajați, care la nivelul anului să nu se depășească echivalentul în lei al sumei de 400 euro;

(iv) primele de asigurare voluntară de sănătate, precum și serviciile medicale furnizate sub formă de abonament, suportate de angajați, care la nivelul anului să nu se depășească echivalentul în lei al sumei de 400 euro.

Deducerea contribuțiilor reținute pentru fonduri de pensii facultative calificate astfel în conformitate cu legislația privind pensiile facultative se realizează numai pe baza documentelor privind calificarea fondurilor de pensii facultative respective, emise de Autoritatea de Supraveghere Financiară, la solicitarea angajatorului.

Pe parcursul anului plătitorul de venituri din salarii cumulează sumele în euro, prevăzute la art. 78 alin. (2) lit. a) pct. (iii) și (iv) din Codul fiscal, și verifică încadrarea în plafonul deductibil prevăzut de lege. Pentru verificarea încadrării în plafonul anual, cursul de schimb utilizat pentru determinarea echivalentului în euro este cursul leu/euro comunicat de Banca Națională a României, în vigoare în ultima zi a lunii pentru care se plătesc drepturile salariale.

În cazul unui angajat care se mută în cursul anului la un alt angajator unde obține venituri din salarii la funcția de bază, verificarea încadrării în plafonul anual a sumelor reprezentând contribuțiile la fondurile de pensii facultative, primele de asigurare voluntară de sănătate, precum și serviciile medicale furnizate sub formă de abonament, potrivit legii, pentru care se acordă deducerea, se efectuează în baza documentelor justificative eliberate de către angajatorul anterior prin care se atestă nivelul deducerilor acordate până la momentul mutării.

b) pentru veniturile obținute în celelalte cazuri, ca diferență între venitul brut și contribuțiile sociale obligatorii aferente unei luni, datorate potrivit legii în România sau în conformitate cu instrumentele juridice internaționale la care România este parte, precum și, după caz, a contribuției individuale la bugetul de stat datorată potrivit legii, pe fiecare loc de realizare a acestora.

Această regulă se aplică și în cazul veniturilor sub forma:

(i) drepturilor de natură salarială acordate de angajator persoanelor fizice ulterior încetării raporturilor de muncă;

(ii) sumelor reprezentând drepturile prevăzute la pct. 12 alin. (1) lit. d) și i);

(iii) veniturilor prevăzute la pct. 12 alin. (1) lit. n).

În sensul prevederilor art. 78 alin. (2) din Codul fiscal, prin instrumente juridice internaționale se înțelege regulamentele europene privind coordonarea sistemelor de securitate socială, precum și acordurile și convențiile în domeniul securității sociale la care România este parte.

(7) În cazul sumelor plătite direct de către angajat care are calitatea de participant la un fond de pensii facultative, pentru determinarea bazei de calcul al impozitului pe veniturile din salarii, contribuțiile la fondurile de pensii facultative potrivit Legii nr. 204/2006, cu modificările și completările ulterioare, precum și la fondurile de pensii facultative calificate astfel în conformitate cu legislația privind pensiile facultative de către Autoritatea de Supraveghere Financiară și efectuate către entități autorizate, stabilite în state membre ale Uniunii Europene sau aparținând Spațiului Economic European, plătite se deduc din veniturile lunii în care s-a efectuat plata contribuției, în limita venitului realizat, pe baza documentelor justificative emise de către fondul de pensii facultative. Deducerea acestor contribuții se realizează numai pe baza

documentelor privind calificarea fondurilor de pensii facultative respective, emise de Autoritatea de Supraveghere Financiară, la solicitarea angajatului.

(8) În cazul sumelor plătite direct de către angajat, membru de sindicat, pentru determinarea bazei de calcul al impozitului pe veniturile din salarii, cotizația sindicală plătită se deduce, în limitele stabilite potrivit legii, din veniturile lunii în care s-a efectuat plata cotizației, pe baza documentelor justificative emise de către organizația de sindicat.

(9) În scopul determinării impozitului pe veniturile salariale, prin locul unde se află funcția de bază se înțelege:

a) pentru persoanele fizice angajate la un singur loc de muncă, locul unde are încheiat contractul individual de muncă sau alte documente specifice, potrivit legii;

b) în cazul în care activitatea se desfășoară pentru mai mulți angajatori, locul declarat de persoanele fizice angajate. Angajatul are obligația să declare numai angajatorului la care a ales funcția pe care o consideră de bază, pentru un singur loc de muncă, prin depunerea declarației pe propria răspundere. Declarația pe propria răspundere nu reprezintă un formular tipizat.

Funcția de bază poate fi declarată de angajat și la locul de muncă la care acesta realizează venituri din salarii în baza unui contract individual de muncă cu timp parțial. La schimbarea locului unde se află funcția de bază, angajatul are obligația depunerii unei declarații pe propria răspundere de renunțare la funcția de bază la angajatorul ales inițial.

(10) Suma care reprezintă prima de vacanță sau o parte din aceasta se cumulează cu veniturile de natură salarială ale lunii în care se plătește această primă.

(11) Indemnizațiile aferente concediilor de odihnă se defalcă pe lunile la care se referă și se impun cumulat cu veniturile realizate în aceste luni.

(12) Contribuțiile sociale obligatorii luate în calcul la determinarea impozitului lunar potrivit alin. (6)

pentru persoanele fizice care realizează venituri din salarii sunt cele datorate potrivit reglementărilor în domeniu, astfel:

a) contribuția de asigurări sociale;

b) contribuția de asigurările sociale de sănătate;

c) alte contribuții individuale obligatorii, datorate potrivit legii.

(13) În situația în care, în cursul aceleiași luni, contribuabilul obține atât venituri din desfășurarea activității de cercetare-dezvoltare și inovare, scutite de la plata impozitului, potrivit prevederilor art. 60 pct. 3 din Codul fiscal, cât și venituri supuse impunerii, pentru determinarea bazei de calcul al impozitului prevăzută la art. 78 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, sunt aplicabile următoarele reguli:

a) acordarea deducerii personale pentru luna respectivă se stabilește în funcție de nivelul venitului brut lunar care include atât veniturile supuse impunerii, cât și veniturile scutite de la plata impozitului;

b) plafoanele prevăzute la art. 78 alin. (2) lit. a) pct. (iii) și (iv) din Codul fiscal sunt deductibile și nu se fracționează în funcție de nivelul veniturilor scutite.

ART. 79

Acordarea dreptului contribuabilului de a dispune asupra destinației unei sume din impozit

(1) Abrogat.

(la 01-04-2019 Alineatul (1) din Articolul 79, Capitolul III, Titlul IV a fost abrogat de Punctul 10, Articolul I din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019)

(2) Abrogat.

(la 01-04-2019 Alineatul (2) din Articolul 79, Capitolul III, Titlul IV a fost abrogat de Punctul 11, Articolul I din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019)

(3) Abrogat.

(la 01-04-2019 Alineatul (3) din Articolul 79, Capitolul III, Titlul IV a fost abrogat de Punctul 11, Articolul I din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019)

(4) Abrogat.

(la 01-04-2019 Alineatul (4) din Articolul 79, Capitolul III, Titlul IV a fost abrogat de Punctul 10, Articolul I din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019)

(5) Abrogat.

(la 01-04-2019 Alineatul (5) din Articolul 79, Capitolul III, Titlul IV a fost abrogat de Punctul 11, Articolul I din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019)

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

SECȚIUNEA a 4-a

Acordarea dreptului contribuabilului de a dispune asupra destinației unei sume din impozit

15. (1) În înțelesul art. 79 din Codul fiscal, în categoria entităților nonprofit se cuprind, de exemplu: asociațiile, fundațiile, organizațiile sindicale, patronatele, camerele de comerț, partidele politice, asociațiile de proprietari, casele de ajutor reciproc ale salariaților, în măsura în care, potrivit legilor proprii de organizare și funcționare, desfășoară activități nonprofit, iar sumele primite din impozit sunt folosite în acest scop.

(2) Angajații pot opta ca plătitorii de venituri să distribuie cota de 2% sau de 3,5%, după caz, din impozitul pe venit datorat pentru susținerea:

a) entităților nonprofit care se înființează și funcționează în condițiile legii, a unităților de cult; sau

b) acordarea de burse private sau

c) entităților nonprofit și a unităților de cult, care sunt furnizori de servicii sociale acreditați cu cel puțin un serviciu social licențiat, în condițiile legii.

(3) Opțiunea se exercită pentru susținerea entităților prevăzute la alin. (2) lit. a) și c) sau acordarea de burse private, astfel:

a) la organul fiscal competent, prin depunerea unei cereri până la termenul legal de depunere a declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, respectiv până la data de 15 martie inclusiv a anului următor celui de realizare a veniturilor;

b) la plătitorul de venit, în urma solicitării beneficiarului de venit, exercitată în scris.

(4) Pentru opțiunea prevăzută la alin. (3) lit. b) distribuirea cotei de 2% sau 3,5% din impozitul datorat se efectuează de către plătitorul de venit până la termenul de plată al impozitului, începând cu luna exercitării opțiunii.

(5) În aplicarea art. 79 alin. (4)

în situația în care opțiunea se exercită potrivit alin. (2) lit. b) și alin. (3) lit. b) se aplică în mod corespunzător prevederile pct. 7¹ alin. (7).

(6) În situația în care opțiunea se exercită conform alin. (2) lit. b) și alin. (3) lit. a), contribuabilii vor prezenta organului fiscal competent, în copie cu mențiunea „conform cu originalul“, contractul privind bursa privată, precum și documentele de plată pentru aceste burse.

(7) Contribuabilii care optează pentru distribuirea cotei de 2% sau de 3,5% din impozitul datorat pentru susținerea entităților prevăzute la alin. (2) la plătitorii de venituri nu mai pot exercita aceeași opțiune și la organul fiscal competent, pentru aceeași sursă de venit.

ART. 80

Termenul de plată a impozitului

(1) Plătitorii de salarii și de venituri asimilate salariilor au obligația de a calcula și de a reține impozitul aferent veniturilor fiecărei luni la data efectuării plății acestor venituri, precum și de a-l plăti la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se plătesc aceste venituri.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), impozitul aferent veniturilor fiecărei luni, calculat și reținut la data efectuării plății acestor venituri, se plătește, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare trimestrului pentru care se datorează, de către următorii plătitori de venituri din salarii și venituri asimilate salariilor:

a) asociații, fundații sau alte entități fără scop patrimonial, persoane juridice;

b) persoanele juridice plătitoare de impozit pe profit care, în anul anterior, au înregistrat venituri totale de până la 100.000 euro și au avut un număr mediu de până la 3 salariați exclusiv;

c) persoanele juridice plătitoare de impozit pe veniturile microîntreprinderilor care, în anul anterior, au avut un număr mediu de până la 3 salariați exclusiv;

d) persoanele fizice autorizate și întreprinderile individuale, precum și persoanele fizice care exercită profesii liberale și asocierile fără personalitate juridică constituite între persoane fizice, persoanele fizice care dețin capacitatea de a încheia contracte individuale de muncă în calitate de angajator, care au, potrivit legii, personal angajat pe bază de contract individual de muncă.

(la 03-01-2016 Lit. d) a alin. (2) al art. 80 a fost modificată de pct. 3 al art. unic din LEGEA nr. 358 din 31 decembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 988 din 31 decembrie 2015, care completează art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015, cu pct 11[^]1.)

(3) Numărul mediu de salariați și veniturile totale se stabilesc potrivit prevederilor art. 147 alin. (6) și (7).

(4) În cazul instituțiilor publice, plătitori de salarii și de venituri asimilate, sunt aplicabile prevederile alin. (1).

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

SECȚIUNEA a 5-a

Termenul de plată a impozitului

16. (1) În sensul art. 80 veniturile în natură se consideră plătite la ultima plată a drepturilor salariale pentru luna respectivă. Impozitul aferent veniturilor și avantajelor în natură se reține din salariul primit de angajat în numerar pentru aceeași lună.

(2) Impozitul pe veniturile din salarii și asimilate salariilor se calculează și se reține lunar de angajatori/plătitori pe baza statelor de salarii/plată.

(3) Calculul și reținerea impozitului lunar se efectuează de către plătitori, la data ultimei plăți a veniturilor din salarii aferente fiecărei luni, conform prevederilor art. 78 din Codul fiscal, indiferent dacă veniturile din salarii se plătesc o singură dată pe lună sau sub formă de avans și lichidare.

În situația în care în cursul unei luni se efectuează plăți de venituri cum sunt: premii, stimulente de orice fel, sume acordate potrivit legii pentru concediul de odihnă neefectuat și altele asemenea, reprezentând plăți intermediare, impozitul se calculează și se reține la fiecare plată, prin aplicarea cotei asupra plăților intermediare diminuate cu contribuțiile sociale obligatorii, după caz.

La data ultimei plăți a drepturilor salariale aferente unei luni impozitul se calculează potrivit art. 78 din Codul fiscal, asupra veniturilor totale din luna respectivă, prin cumularea drepturilor salariale respective cu plățile intermediare.

Impozitul de reținut la această dată reprezintă diferența dintre impozitul calculat asupra veniturilor totale și suma impozitelor reținute la plățile intermediare.

(4) În cazul în care un angajat care obține venituri din salarii la funcția de bază se mută în cursul unei luni la un alt angajator, calculul impozitului se face pentru fiecare sursă de venit (loc de realizare a venitului).

Deducerea personală se acordă numai de primul angajator, în limita veniturilor realizate în luna respectivă, până la data lichidării.

Dacă reangajarea are loc în aceeași lună cu lichidarea, la stabilirea bazei de calcul pentru determinarea impozitului lunar aferent veniturilor realizate în această lună de la angajatorul următor nu se va lua în calcul deducerea personală.

(5) Impozitul calculat și reținut lunar se virează la bugetul de stat până la data de 25, inclusiv, a lunii următoare celei pentru care se plătesc aceste venituri, cu excepția situațiilor prevăzute la art. 80 alin. (2) din Codul fiscal.

ART. 81

Obligații declarative ale plătitorilor de venituri din salarii

(1) Plătitorii de salarii și de venituri asimilate salariilor au obligația să completeze și să depună Declarația privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate pentru fiecare beneficiar de venit, până la termenul de plată a impozitului, inclusiv.

(la 01-01-2017 Alineatul (1) din Articolul 81 , Capitolul III , Titlul IV a fost modificat de Punctul 13, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 84 din 16 noiembrie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 977 din 06 decembrie 2016)

(2) Plătitorul de venituri este obligat să elibereze contribuabilului, la cererea acestuia, un document care să cuprindă cel puțin informații privind: datele de identificare ale contribuabilului, venitul realizat în cursul anului, deducerile personale acordate, impozitul calculat și reținut. Documentul eliberat contribuabilului, la cererea acestuia, nu reprezintă un formular tipizat.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

SECȚIUNEA a 6-a

Obligații declarative ale plătitorilor de venituri din salarii

17. (1) În aplicarea prevederilor art. 81 declarațiile privind calcularea și reținerea impozitului pentru fiecare beneficiar de venit se completează de plătitorul de venit și se depun la organul fiscal la care plătitorul de venit este înregistrat în evidență fiscală.

(2) Declarațiile privind calcularea și reținerea impozitului pentru fiecare beneficiar de venit pentru angajații care au fost detașați la o altă entitate se completează de către angajator sau de către plătitorul de venituri din salarii în cazul în care angajatul detașat este plătit de entitatea la care a fost detașat.

(3) În situația în care plata venitului salarial se face de entitatea la care angajații au fost detașați, angajatorul care a detașat comunică plătitorului de venituri din salarii la care aceștia sunt detașați date referitoare la deducerea personală la care este îndreptățit fiecare angajat.

Pe baza acestor date plătitorul de venituri din salarii la care angajații au fost detașați întocmește statele de salarii și calculează impozitul, în scopul completării declarației privind calcularea și reținerea impozitului pentru fiecare beneficiar de venit.

(4) Fiecare angajator/plătitor de venituri din salarii și asimilate salariilor este obligat, potrivit prevederilor art. 78 alin. (5) din Codul fiscal, să determine impozitul anual pe veniturile din salarii, pentru fiecare contribuabil, prin însumarea impozitului aferent venitului fiecărei luni din anul fiscal, indiferent de numărul de luni în care contribuabilul a realizat venituri din salarii și asimilate salariilor de la acesta.

(5) Plătitorii de venituri din salarii și asimilate salariilor au obligația de a completa declarațiile privind calcularea și reținerea impozitului pentru fiecare beneficiar de venit și pentru veniturile din salarii plătite angajaților pentru activitatea desfășurată de aceștia în străinătate, indiferent dacă impozitul aferent acestor venituri a fost sau nu calculat, reținut și virat. La completarea declarației, plătitorii de venituri din salarii identifică persoanele care în cursul anului precedent au desfășurat activitate salariată în străinătate.

(6) Pentru contribuabilii prevăzuți la art. 82 din Codul fiscal care realizează venituri din salarii și asimilate salariilor și pentru care plătitorul de venituri nu a optat să îndeplinească obligațiile privind calculul, reținerea și virarea impozitului aferent acestor venituri, obligația determinării impozitului anual pe venitul din salarii, pe sursa respectivă, revine contribuabilului.

(7) În situația în care se constată elemente care generează modificarea veniturilor din salarii și asimilate salariilor și/sau a bazei de impunere aferente veniturilor unei persoane fizice, pentru care angajatorul/plătitorul a efectuat calculul impozitului lunar, recalcularea drepturilor respective și stabilirea diferențelor de impozit constatate se efectuează pentru luna la care se referă, iar diferențele de impozit rezultate vor majora/diminua impozitul datorat începând cu luna constatării.

ART. 82

Plata impozitului pentru anumite venituri salariale și asimilate salariilor

(1) Contribuabililor care își desfășoară activitatea în România și care obțin venituri sub formă de salarii și asimilate salariilor din străinătate, precum și persoanelor fizice române care obțin venituri din salarii, ca urmare a activității desfășurate la misiunile diplomatice și posturile consulare acreditate în România, le sunt aplicabile prevederile prezentului articol.

(2) Orice contribuabil prevăzut la alin. (1) are obligația de a declara și de a plăti impozit lunar la bugetul de stat, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care s-a realizat venitul. Impozitul aferent unei luni se stabilește potrivit art. 78.

(2[^]1) În cazul contribuabililor care obțin avantaje în bani și/sau în natură de la terți care nu sunt rezidenți fiscali români, impozitul se calculează, se declară și se plătește de către contribuabil.

(la 24-12-2020 Articolul 82 din Capitolul III , Titlul IV a fost completat de Punctul 46, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

Conform literei c) a alineatului (1) al articolului VII din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020, prin derogare de la prevederile art. 4 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, prevederile art. I punctele 34-36, 38-40, 43, 44, 46, 97, 98, 100, 102-107, 109-111, 118 referitor la art. 154 alin. (1) lit. d) și r), precum și punctele 121, 123, 124, 126-129, 138-141 se aplică începând cu veniturile aferente lunii următoare publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prezentei legi.

(2²) Prin excepție de la prevederile alin. (2¹), în cazul contribuabililor care obțin avantaje în bani și/sau în natură de la terți care nu sunt rezidenți fiscali români, angajatorul rezident poate opta pentru calcularea, reținerea și plata impozitului pe venit datorat.

(la 24-12-2020 Articolul 82 din Capitolul III , Titlul IV a fost completat de Punctul 46, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

Conform literei c) a alineatului (1) al articolului VII din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020, prin derogare de la prevederile art. 4 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, prevederile art. I punctele 34-36, 38-40, 43, 44, 46, 97, 98, 100, 102-107, 109-111, 118 referitor la art. 154 alin. (1) lit. d) și r), precum și punctele 121, 123, 124, 126-129, 138-141 se aplică începând cu veniturile aferente lunii următoare publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prezentei legi.

(3) Orice contribuabil prevăzut la alin. (1) care își prelungește perioada de ședere în România, peste perioada menționată în convenția de evitare a dublei impuneri, este obligat să declare și să plătească impozit pentru întreaga perioadă de desfășurare a activității în România, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare împlinirii termenului prevăzut de respectiva convenție.

(4) Misiunile diplomatice și posturile consulare acreditate în România, precum și reprezentanțele organismelor internaționale ori reprezentanțele societăților și ale organizațiilor economice străine, autorizate potrivit legii să își desfășoare activitatea în România, pot opta ca, pentru angajații acestora, care realizează venituri din salarii impozabile în România, să îndeplinească obligațiile privind calculul, reținerea și plata impozitului pe veniturile din salarii. Prevederile alin. (2) nu se aplică contribuabililor, în cazul în care opțiunea de mai sus este formulată și comunicată organului fiscal competent.

(5) Persoana fizică, juridică sau orice altă entitate la care contribuabilul își desfășoară activitatea, potrivit alin. (1), este obligată să ofere informații organului fiscal competent referitoare la data începerii desfășurării activității de către contribuabil și, respectiv, a încetării acesteia, în termen de 30 de zile de la data producerii evenimentului, cu excepția situației în care îndeplinește obligația privind calculul, reținerea și plata impozitului pe veniturile din salarii, potrivit alin. (4).

(6) Contribuabilii pot dispune asupra destinației unei sume reprezentând până la 3,5% din impozitul anual datorat pentru susținerea entităților nonprofit care se înființează și funcționează în condițiile legii și a unităților de cult, precum și pentru acordarea de burse private, potrivit legii, în conformitate cu reglementările art. 123¹.

(la 01-04-2019 Alineatul (6) din Articolul 82, Capitolul III, Titlul IV a fost modificat de Punctul 12, Articolul I din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019)

Potrivit literei f) a art. VI din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019, articolul I punctul 12 din lege raportat la articolul I punctul 10 [din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată

în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018], referitor la dreptul contribuabililor de a dispune asupra destinației unei sume reprezentând până la 3,5% din impozitul stabilit potrivit art. 82 alin. (6) pentru susținerea entităților nonprofit care se înființează și funcționează în condițiile legii și a unităților de cult, precum și pentru acordarea de burse private, conform legii se aplică începând cu veniturile aferente lunii aprilie 2019.

Art. V din ORDONANȚA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în Monitorul Oficial nr. 72 din 31 ianuarie 2020, în anul 2020, prevede:

”Articolul V

(1) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru depunerea Declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, în situațiile reglementate de Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, denumit în continuare Cod fiscal, precum și în alte acte normative, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(2) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru depunerea formularului 230 «Cerere privind destinația sumei reprezentând 2% sau 3,5% din impozitul anual pe veniturile din salarii și din pensii»/«Cerere privind destinația sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul anual datorat», după caz, în situațiile reglementate de Hotărârea Guvernului nr. 1/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(3) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru plata impozitului pe venit și a contribuțiilor sociale obligatorii, datorate de persoanele fizice în situațiile reglementate de Codul fiscal, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.”

(7) Abrogat.

(la 01-04-2019 Alineatul (7) din Articolul 82, Capitolul III, Titlul IV a fost abrogat de Punctul 13, Articolul I din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019)

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

SECȚIUNEA a 7-a

Plata impozitului pentru anumite venituri salariale și asimilate salariilor

18. (1) În sensul art. 82 din Codul fiscal, contribuabilii care desfășoară activitatea în România și obțin venituri sub formă de salarii și asimilate salariilor din străinătate, care, potrivit acestui titlu, se impun în România, precum și persoanele fizice române angajate ale misiunilor diplomatice și ale posturilor consulare acreditate în România, pentru care angajatorul nu îndeplinește obligațiile privind calculul, reținerea și plata impozitului pe salarii, au obligația să depună lunar o declarație la organul fiscal competent.

Persoanele fizice, juridice sau orice altă entitate la care își desfășoară activitatea contribuabilii prevăzuți la art. 82 alin. (1) din Codul fiscal au obligația să depună o declarație

informativă privind începerea/încetarea activității acestor contribuabili. Declarația informativă se depune la organul fiscal în a cărui rază teritorială este înregistrată în evidența fiscală persoana fizică, juridică sau orice altă entitate la care își desfășoară activitatea contribuabilul.

Declarația informativă se depune ori de câte ori apar modificări de natura începerii/încetării activității în documentele care atestă raporturile de muncă, în termen de 30 de zile de la data producerii evenimentului.

(2) În înțelesul art. 82 alin. (6) din Codul fiscal, sfera de cuprindere a entităților nonprofit este cea prevăzută la pct. 15.

CAP. IV

Venituri din cedarea folosinței bunurilor

ART. 83

Definirea veniturilor impozabile din cedarea folosinței bunurilor

(1) Veniturile din cedarea folosinței bunurilor sunt veniturile, în bani și/sau în natură, provenind din cedarea folosinței bunurilor mobile și imobile, obținute de către proprietar, uzufructuar sau alt deținător legal, altele decât veniturile din activități independente.

(2) Persoanele fizice care realizează venituri din cedarea folosinței bunurilor din derularea unui număr mai mare de 5 contracte de închiriere la sfârșitul anului fiscal, începând cu anul fiscal următor, califică aceste venituri în categoria venituri din activități independente și le supun regulilor de stabilire a venitului net pentru această categorie. În aplicarea acestei reglementări se emite ordin al președintelui A.N.A.F.

(2¹) Sunt considerate venituri din cedarea folosinței bunurilor și veniturile obținute de către proprietar din închirierea în scop turistic a camerelor situate în locuințe proprietate personală, indiferent de numărul de locuințe în care sunt situate acestea.

(la 01-01-2021 Articolul 83 din Capitolul IV , Titlul IV a fost completat de Punctul 47, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

(3) Închirierea în scop turistic de către proprietari a camerelor situate în locuințele proprietate personală, altele decât cele care constituie structuri de primire turistică, potrivit legislației specifice, reprezintă oferirea posibilității de ședere pentru o perioadă de minimum 24 de ore și maximum 30 de zile într-un an calendaristic oricărei persoane care călătorește în scop turistic în afara mediului său obișnuit de viață.

(la 01-01-2021 Alineatul (3) din Articolul 83 , Capitolul IV , Titlul IV a fost modificat de Punctul 48, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

(3¹) În situația în care chiria reprezintă echivalentul în lei al unei valute, venitul brut anual se determină pe baza chiriei lunare evaluate la cursul de schimb mediu anual al pieței valutare, comunicat de Banca Națională a României, din anul de realizare a venitului.

(la 01-01-2021 Articolul 83 din Capitolul IV , Titlul IV a fost completat de Punctul 49, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

(4) Veniturile realizate din închirierea în scop turistic a unui număr de camere cuprins între unu și 5 camere inclusiv, în cursul unui an fiscal, se determină pe baza normei anuale de venit. În cazul depășirii numărului de 5 camere de închiriat în cursul aceluiași an fiscal, determinarea venitului se efectuează pe baza normei anuale de venit pentru întregul an fiscal.

(la 01-01-2021 Alineatul (4) din Articolul 83 , Capitolul IV , Titlul IV a fost modificat de Punctul 48, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

(5) În cazul depășirii numărului de 5 camere de închiriat în cursul anului fiscal, începând cu anul fiscal următor determinarea venitului net se realizează în sistem real și se supune impunerii potrivit prevederilor cap. II - Venituri din activități independente.

(la 01-01-2021 Alineatul (5) din Articolul 83 , Capitolul IV , Titlul IV a fost modificat de Punctul 48, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

NORMĂ 06/01/2016 din data 2016-01-06

19. (1) În categoria veniturilor impozabile din cedarea folosinței bunurilor, în înțelesul art. 83 din Codul fiscal, se cuprind veniturile din închirieri și subînchirieri de bunuri mobile și imobile, precum și veniturile din arendarea bunurilor agricole, din patrimoniul personal. (2) Veniturile obținute din închirieri și subînchirieri de bunuri imobile, în sensul art. 83 alin. (1) din Codul fiscal, sunt cele din cedarea folosinței locuinței, caselor de vacanță, garajelor, terenurilor și altora asemenea, inclusiv a unor părți din acestea, utilizate în scop de reclamă, afișaj și publicitate, a căror folosință este cedată în baza unor contracte de închiriere/subînchiriere, uzufruct și altele asemenea.

ART. 84

Stabilirea venitului net anual din cedarea folosinței bunurilor

(1) Venitul brut din cedarea folosinței bunurilor din patrimoniul personal, altele decât veniturile din arendarea bunurilor agricole, reprezintă totalitatea sumelor în bani și/sau echivalentul în lei al veniturilor în natură stabilite potrivit contractului încheiat între părți, pentru fiecare an fiscal, indiferent de momentul încasării acestora. Venitul brut se majorează cu valoarea cheltuielilor ce cad, conform dispozițiilor legale, în sarcina proprietarului, uzufructuarului sau a altui deținător legal, dacă sunt efectuate de cealaltă parte contractantă.

(2) În cazul veniturilor obținute din închirierea bunurilor mobile și imobile din patrimoniul personal, venitul brut se stabilește pe baza chiriei prevăzute în contractul încheiat între părți pentru fiecare an fiscal, indiferent de momentul încasării chiriei.

(3) Venitul net din cedarea folosinței bunurilor se stabilește prin deducerea din venitul brut a cheltuielilor determinate prin aplicarea cotei de 40% asupra venitului brut.

(4) În cazul veniturilor obținute din arendarea bunurilor agricole din patrimoniul personal, venitul brut se stabilește pe baza raportului juridic/contractului încheiat între părți și reprezintă totalitatea sumelor în bani încasate și/sau echivalentul în lei al veniturilor în natură primite.

(5) În cazul în care arenda se exprimă în natură, evaluarea în lei se face pe baza prețurilor medii ale produselor agricole, stabilite prin hotărâri ale consiliilor județene și, respectiv, ale Consiliului General al Municipiului București, ca urmare a propunerilor direcțiilor teritoriale de specialitate ale Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, hotărâri ce trebuie emise înainte de începerea anului fiscal. Aceste hotărâri se transmit, în cadrul aceluiași termen, direcțiilor generale regionale ale finanțelor publice, pentru a fi comunicate unităților fiscale din subordine.

(6) În cazul în care prețurile medii ale produselor agricole, stabilite potrivit prevederilor alin. (5), au fost modificate în cursul anului fiscal de realizare a venitului, potrivit procedurii de la alin. (5) noile prețuri pentru evaluarea în lei a veniturilor din arendă exprimate în natură, pentru determinarea bazei impozabile, se aplică începând cu data de 1 a lunii următoare comunicării acestora către direcțiile generale regionale ale finanțelor publice.

(7) Venitul net din arendă se stabilește la fiecare plată prin deducerea din venitul brut a cheltuielilor determinate prin aplicarea cotei de 40% asupra venitului brut.

(8) Impozitul pe veniturile din arendă se calculează prin reținere la sursă de către plătitorii de venit la momentul plății venitului, prin aplicarea cotei de 10% asupra venitului net, impozitul fiind final.

(la 01-01-2018 Alineatul (8) din Articolul 84 , Capitolul IV , Titlul IV a fost modificat de Punctul 24, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

(9) Impozitul astfel calculat și reținut pentru veniturile din arendă se plătește la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a fost reținut.

(10) Prin excepție de la prevederile alin. (1) și (2), contribuabilii pot opta pentru determinarea venitului net din cedarea folosinței bunurilor în sistem real, pe baza datelor din contabilitate, potrivit prevederilor art. 68. Contribuabilii care obțin venituri din cedarea folosinței bunurilor și nu determină venitul net din cedarea folosinței bunurilor în sistem real, pe baza datelor din contabilitate, potrivit prevederilor art. 68, nu au obligații de completare a Registrului de evidență fiscală și de conducere a evidenței contabile.

(11) Dispozițiile privind opțiunea prevăzută la art. 69¹ alin. (2) și (3) se aplică și în cazul determinării venitului net potrivit prevederilor alin. (3).

(la 24-12-2020 Alineatul (11) din Articolul 84 , Capitolul IV , Titlul IV a fost modificat de Punctul 50, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

SECȚIUNEA a 2-a

Stabilirea venitului net anual din cedarea folosinței bunurilor

20. (1) În aplicarea art. 84 din Codul fiscal, în vederea determinării venitului brut, la sumele reprezentând chiria sau arenda în bani și/sau la echivalentul în lei al veniturilor în natură se adaugă, dacă este cazul, și valoarea cheltuielilor ce sunt, conform dispozițiilor legale sau înțelegerii contractuale, în sarcina proprietarului, uzufructuarului sau a altui deținător legal, dar sunt efectuate de cealaltă parte contractantă.

(2) Reprezintă venit brut și valoarea investițiilor la bunurile mobile și imobile ale proprietarului, uzufructuarului sau ale altui deținător legal, care fac obiectul unor contracte de cedare a folosinței bunurilor, inclusiv al contractelor de comodat, și care sunt efectuate de cealaltă parte contractantă. În termen de 30 de zile de la finalizarea investițiilor, partea care a efectuat investiția este obligată să comunice proprietarului, uzufructuarului sau altui deținător legal valoarea investiției. Proprietarul, uzufructuarul sau alt deținător legal are obligația să declare la organul fiscal competent valoarea investiției, în declarația privind venitul realizat.

(3) Proprietarul are obligația de a efectua cheltuielile referitoare la întreținerea și repararea locuinței închiriate, potrivit reglementărilor legale în vigoare.

(4) În cazul efectuării de către chiriaș a unor astfel de cheltuieli care cad în sarcina proprietarului și se încadrează în cota forfetară de cheltuieli, cu diminuarea corespunzătoare a chiriei, impunerea rămâne nemodificată.

(5) În situația în care chiria reprezintă echivalentul în lei al unei valute, venitul brut anual se determină pe baza chiriei lunare evaluate la cursul de schimb al pieței valutare comunicat de Banca Națională a României, valabil pentru ultima zi a fiecărei luni, corespunzător lunilor din perioada de impunere.

(6) Venitul net se determină ca diferență între sumele reprezentând chiria în bani și/sau echivalentul în lei al veniturilor în natură, prevăzute în contractul încheiat între părți, și cota de cheltuieli forfetară de 40% reprezentând cheltuieli deductibile aferente venitului.

Pentru recunoașterea deductibilității cheltuielii stabilite forfetar proprietarul nu este obligat să prezinte organului fiscal documente justificative.

Cheltuiala deductibilă aferentă venitului, stabilită în cota forfetară de 40% aplicată la venitul brut, reprezintă uzura bunurilor închiriate și cheltuielile ocazionate de întreținerea și repararea acestora, impozitele și taxele pe proprietate datorate potrivit legii, comisionul reținut de intermediari, primele de asigurare plătite pentru bunul cedat spre folosință, respectiv eventuale nerealizări ale veniturilor din arendare scontate, generate de condiții naturale nefavorabile, cum ar fi: grindina, seceta, inundații, incendii și altele asemenea.

ART. 85

Reguli privind stabilirea impozitului pe venitul determinat pe baza normei anuale de venit

(1) Contribuabilii care realizează venituri din închirierea în scop turistic a camerelor situate în locuințe proprietate personală, cuprinsă între una și 5 camere inclusiv, indiferent de numărul de locuințe în care sunt situate acestea, datorează un impozit pe venitul stabilit ca normă anuală de venit.

(la 01-01-2021 Alineatul (1) din Articolul 85 , Capitolul IV , Titlul IV a fost modificat de Punctul 51, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

(2) Nivelul normelor anuale de venit, pe categorii de localități, în funcție de amplasamentul locuinței, se stabilește prin ordin al ministrului economiei, energiei și mediului de afaceri - turism. Ministerul Economiei, Energiei și Mediului de Afaceri - Turism transmite anual Agenției Naționale de Administrare Fiscală nivelul normelor anuale de venit, în cursul trimestrului IV, dar nu mai târziu de data de 30 noiembrie a anului anterior celui în care urmează a se aplica.

(la 01-01-2021 Alineatul (2) din Articolul 85 , Capitolul IV , Titlul IV a fost modificat de Punctul 51, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

(3) Categoriile de localități în care sunt amplasate locuințele proprietate personală prevăzute la alin. (2) sunt diferențiate potrivit legislației în materie astfel:

- a) stațiuni turistice de interes național, cu excepția celor de pe litoralul Mării Negre;
- b) stațiuni turistice de interes local, cu excepția celor de pe litoralul Mării Negre;
- c) stațiuni balneare, climatice și balneoclimaterice, cu excepția celor de pe litoralul Mării Negre;
- d) localități din Delta Dunării și de pe litoralul Mării Negre;
- e) alte localități decât cele prevăzute la lit. a)-d).

(la 01-01-2021 Alineatul (3) din Articolul 85 , Capitolul IV , Titlul IV a fost modificat de Punctul 51, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

(4) Normele anuale de venit prevăzute la alin. (2) se ajustează în funcție de următoarele criterii:

- a) inexistența mijloacelor de transport în comun rutiere sau feroviare;
- b) situarea locuinței în mediul rural;
- c) materialele de construcții din care sunt construite clădirile în care sunt situate camerele sunt altele decât beton sau cărămidă;
- d) lipsa cel puțin a uneia dintre următoarele utilități, de care beneficiază imobilele din care fac parte camerele închiriate prin racordare la rețeaua publică: apă, canalizare, energie electrică, gaz;
- e) grupul sanitar aferent camerei închiriate nu este pus în exclusivitate la dispoziția turiștilor;
- f) suprafața camerei închiriate în scop turistic nu depășește 15 mp.

(la 01-01-2021 Alineatul (4) din Articolul 85 , Capitolul IV , Titlul IV a fost modificat de Punctul 51, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

(4¹) Nivelul normelor anuale de venit transmise anual de Ministerul Economiei, Energiei și Mediului de Afaceri - Turism, potrivit alin. (2), se consideră că reprezintă nivelul maxim al veniturilor ce pot fi realizate din închirierea în scop turistic a unei camere situate în locuința proprietate personală.

(la 01-01-2021 Articolul 85 din Capitolul IV , Titlul IV a fost completat de Punctul 52, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

(4²) Normele anuale de venit transmise de către Ministerul Economiei, Energiei și Mediului de Afaceri - Turism pot fi ajustate de către contribuabili prin reducerea acestora cu 30%, în situația în care sunt îndeplinite cel puțin 3 dintre criteriile prevăzute la alin. (4) lit. a)-f).

(la 01-01-2021 Articolul 85 din Capitolul IV , Titlul IV a fost completat de Punctul 52, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

(4³) Norma anuală de venit/Norma anuală de venit ajustată, după caz, se reduce astfel încât să reflecte perioada din anul calendaristic pe parcursul căreia închirierea a fost efectuată, în funcție de următoarele situații:

- a) începerea realizării de venituri din închirierea în scop turistic;
- b) încetarea realizării de venituri din închirierea în scop turistic.

(la 01-01-2021 Articolul 85 din Capitolul IV , Titlul IV a fost completat de Punctul 52, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

(4⁴) Prin începerea realizării de venituri se înțelege prima zi de închiriere a unei camere, iar prin încetarea realizării de venituri se înțelege ultima zi de închiriere a aceleiași camere.

(la 01-01-2021 Articolul 85 din Capitolul IV , Titlul IV a fost completat de Punctul 52, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

(4⁵) În cazul începerii sau încetării închirierii în scop turistic, în cursul anului fiscal, pentru determinarea venitului anual stabilit în funcție de norma anuală de venit/norma anuală de venit ajustată, corespunzătoare perioadei de închiriere, se procedează după cum urmează:

a) se determină norma lunară de venit/norma lunară de venit ajustată, prin împărțirea la 12 a valorii normei anuale de venit/normei anuale de venit ajustate, după caz;

b) norma lunară de venit/norma lunară de venit ajustată se multiplică cu numărul de luni întregi în care închirierea în scop turistic a fost desfășurată, în cursul anului fiscal respectiv;

c) în cazul în care contribuabilii încep și încetează închirierea în scop turistic în cursul aceleiași luni, venitul realizat în luna respectivă se consideră egal cu:

(i) norma lunară de venit/norma lunară de venit ajustată, după caz, dacă perioada de închiriere este de cel puțin 15 zile;

(ii) jumătate din norma lunară de venit/norma lunară de venit ajustată, după caz, dacă perioada de închiriere este mai mică de 15 zile;

d) în cazul în care contribuabilii încep închirierea în scop turistic în cursul unei luni, fără a-și înceta activitatea în luna respectivă, venitul realizat în luna respectivă se consideră egal cu:

(i) norma lunară de venit/norma lunară de venit ajustată, după caz, dacă evenimentul s-a produs anterior datei de 15 a lunii respective;

(ii) jumătate din norma lunară de venit/norma lunară de venit ajustată, după caz, dacă evenimentul s-a produs începând cu data de 15 a lunii respective;

e) în cazul în care contribuabilii încetează închirierea în scop turistic în cursul unei luni, venitul realizat în luna respectivă se consideră că este egal cu:

(i) jumătate din norma lunară de venit/norma lunară de venit ajustată, dacă evenimentul s-a produs anterior datei de 15 a lunii respective;

(ii) norma lunară de venit/norma lunară de venit ajustată, dacă evenimentul s-a produs începând cu data de 15 a lunii respective;

f) venitul anual stabilit în funcție de norma anuală de venit/norma anuală de venit ajustată, după caz, corespunzător perioadei de închiriere în scop turistic a unei camere, în cursul anului fiscal respectiv, se determină prin însumarea următoarelor elemente:

(i) valoarea normei lunare de venit/normei lunare de venit ajustate, după caz, multiplicată cu numărul de luni întregi în care închirierea în scop turistic a fost desfășurată;

(ii) norma lunară de venit/norma lunară de venit ajustată, după caz, sau jumătate din valorile corespunzătoare acestora, luate în calcul în funcție de situațiile prevăzute la lit. c), d) și e);

g) venitul anual corespunzător perioadei de închiriere în scop turistic, pentru un număr de până la 5 camere inclusiv, în cursul anului fiscal respectiv, se stabilește prin însumarea veniturii anuale determinate potrivit lit. f) pentru fiecare cameră.

(la 01-01-2021 Articolul 85 din Capitolul IV , Titlul IV a fost completat de Punctul 52, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

(4⁶) Direcțiile generale regionale ale finanțelor publice, respectiv a municipiului București publică normele anuale de venit corespunzătoare unei camere de închiriat, transmise anual de Ministerul Economiei, Energiei și Mediului de Afaceri - Turism în conformitate cu prevederile alin. (4¹), în cursul trimestrului IV al anului anterior celui în care urmează a se aplica.

(la 01-01-2021 Articolul 85 din Capitolul IV , Titlul IV a fost completat de Punctul 52, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

(4⁷) Contribuabilii au obligația, pentru fiecare an fiscal, să completeze și să păstreze fișa capacității de cazare, astfel încât să permită identificarea și controlul, de către organul fiscal competent, a informațiilor utilizate la completarea declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoane fizice.

(la 01-01-2021 Articolul 85 din Capitolul IV , Titlul IV a fost completat de Punctul 52, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

(4⁸) Modelul, conținutul, precum și modalitatea de gestionare a formularului tipizat „Fișa capacității de cazare“ se aprobă prin ordin al președintelui A.N.A.F.

(la 01-01-2021 Articolul 85 din Capitolul IV , Titlul IV a fost completat de Punctul 52, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

Conform alineatului (1) al articolului V din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020, ordinele președintelui A.N.A.F., prevăzute la art. 85 alin. (4⁸), la art. 96 alin. (4) și la art. 183 alin. (3) din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, se emit în termen de 60 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prezentei legi.

(4⁹) Contribuabilii au obligația să completeze și să depună la organul fiscal competent, pentru fiecare an fiscal, până la data de 25 mai, inclusiv a anului următor celui de realizare a veniturilor, declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice - cap. I - Date privind veniturile realizate, prevăzută la art. 122.

(la 01-01-2021 Articolul 85 din Capitolul IV , Titlul IV a fost completat de Punctul 52, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

(5) Abrogat.

(la 23-03-2018 Alineatul (5) din Articolul 85 , Capitolul IV , Titlul IV a fost abrogat de Punctul 23, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018)

(6) Impozitul anual datorat se calculează de către contribuabil, pe baza datelor din declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice prin aplicarea cotei de 10% asupra normei anuale de venit/normei anuale de venit ajustate/venitului anual, după caz, impozitul fiind final.

(la 01-01-2021 Alineatul (6) din Articolul 85 , Capitolul IV , Titlul IV a fost modificat de Punctul 53, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

(7) Impozitul anual datorat se plătește integral la bugetul de stat.

(8) Plata impozitului se efectuează la bugetul de stat până la data de 25 mai, inclusiv a anului fiscal următor celui de realizare a venitului.

(la 23-03-2018 Alineatul (8) din Articolul 85 , Capitolul IV , Titlul IV a fost modificat de Punctul 24, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018)

Art. V din ORDONANȚA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în Monitorul Oficial nr. 72 din 31 ianuarie 2020, în anul 2020, prevede:

Articolul V

(1) În anul 2020, termenul de 25 mai, inclusiv prevăzut pentru depunerea Declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, în situațiile reglementate de Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, denumit în continuare Cod fiscal, precum și în alte acte normative, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(2) În anul 2020, termenul de 25 mai, inclusiv prevăzut pentru depunerea formularului 230 ”Cerere privind destinația sumei reprezentând 2% sau 3,5% din impozitul anual pe veniturile din salarii și din pensii”/”Cerere privind destinația sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul anual datorat”, după caz, în situațiile reglementate de Hotărârea Guvernului nr. 1/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(3) În anul 2020, termenul de 25 mai, inclusiv prevăzut pentru plata impozitului pe venit și a contribuțiilor sociale obligatorii, datorate de persoanele fizice în situațiile reglementate de Codul fiscal, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(la 24-12-2020 sintagma: 15 martie inclusiv a fost înlocuită de Alineatul (1), Articolul VI din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

Conform alineatului (2) al articolului VII din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020, prevederile art. VI alin. (1) și (2) se aplică pentru obligațiile declarative aferente veniturilor realizate începând cu anul 2020.

(8¹) Abrogat.

(la 01-01-2021 Alineatul (8¹) din Articolul 85 , Capitolul IV , Titlul IV a fost abrogat de Punctul 54, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

(9) Contribuabilii care obțin venituri determinate pe baza normei anuale de venit nu au obligații de completare a Registrului de evidență fiscală și de conducere a evidenței contabile.

ART. 86
Abrogat.

(la 01-01-2021 Articolul 86 din Capitolul IV , Titlul IV a fost abrogat de Punctul 55, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

ART. 87

Reguli de stabilire a impozitului final pentru veniturile realizate din închirierea în scop turistic în cazul depășirii numărului de 5 camere în cursul anului fiscal

(1) Contribuabilii care într-un an fiscal au realizat venituri din închirierea în scop turistic a unui număr de peste 5 camere închiriate în scop turistic, situate în locuințe proprietate personală, indiferent de numărul de locuințe în care sunt situate acestea, determină, începând cu anul fiscal următor, venitul net anual în sistem real, pe baza datelor din contabilitate, potrivit prevederilor art. 68, și au obligația de a completa Registrul de evidență fiscală.

(2) Contribuabilii prevăzuți la alin. (1) au obligația de a depune declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice la organul fiscal competent pentru fiecare an fiscal, până la data de 25 mai, inclusiv a anului următor celui de realizare a venitului.

(3) Impozitul anual datorat se calculează de către contribuabil, pe baza declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice prin aplicarea cotei de 10% asupra venitului net anual determinat în sistem real, pe baza datelor din contabilitate, potrivit prevederilor art. 68, impozitul fiind final, iar în situația în care contribuabilul înregistrează pierdere fiscală anuală, aceasta reprezintă pierdere definitivă.

(4) Impozitul anual datorat se plătește integral la bugetul de stat, până la data de 25 mai, inclusiv a anului fiscal următor celui de realizare a venitului.

(la 01-01-2021 Articolul 87 din Capitolul IV , Titlul IV a fost modificat de Punctul 56, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

ART. 88

Impozitarea venitului net anual din cedarea folosinței bunurilor determinat în sistem real

Venitul net anual din cedarea folosinței bunurilor, determinat în sistem real pe baza datelor din contabilitate potrivit prevederilor art. 68, se impozitează potrivit prevederilor cap. XI - Venitul net anual impozabil.

(la 23-03-2018 Articolul 88 din Capitolul IV , Titlul IV a fost modificat de Punctul 27, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018)

ART. 89

Impozitarea venitului net din cedarea folosinței bunurilor

(1) Venitul net din cedarea folosinței bunurilor se impune potrivit prevederilor cap. XI - Venitul net anual impozabil.

(2) Pentru veniturile din cedarea folosinței bunurilor prevăzute la art. 83 alin. (4) și (5) sunt aplicabile, după caz, reglementările cap. XI - Venitul net anual impozabil.

(la 01-01-2021 Alineatul (2) din Articolul 89 , Capitolul IV , Titlul IV a fost modificat de Punctul 57, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL

ART. 90
Abrogat.

(la 01-01-2018 Articolul 90 din Capitolul IV , Titlul IV a fost abrogat de Punctul 27, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

CAP. V

Venituri din investiții

ART. 91

Definirea veniturilor din investiții

Veniturile din investiții cuprind:

- a) venituri din dividende;
- b) venituri din dobânzi;

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

22. (1) În aplicarea art. 91 lit. b) din Codul fiscal sunt considerate venituri din dobânzi, fără a fi limitate, următoarele:

- a) dobânzi obținute din obligațiuni;
- b) dobânzi obținute pentru conturile curente, conturi escrow, depozitele la vedere, colaterale și la termen, inclusiv la certificatele de depozit;
- c) suma primită sub forma de dobândă pentru împrumuturile acordate;
- d) dobânzi obținute din instrumente alternative de investire de tipul structurilor (depozite structurate) în care este legat un instrument derivat cu un depozit;
- e) alte venituri obținute din deținerea de titluri de creanță.

c) câștiguri din transferul titlurilor de valoare și orice alte operațiuni cu instrumente financiare, inclusiv instrumente financiare derivate;

NORMĂ 06/01/2016 din data 2016-01-06

22. (2) În aplicarea art. 91 lit. c) din Codul fiscal în cadrul instrumentelor financiare derivate tranzacționate pe piața la buna înțelegere (OTC) se includ, fără a se limita, următoarele:

- a) forward pe cursul de schimb fără livrare la scadență;
- b) swap pe cursul de schimb;
- c) swap pe rata dobânzii;
- d) opțiuni pe cursul de schimb fără livrare la scadență;
- e) opțiuni pe rata dobânzii;

- f) opțiuni pe acțiuni sau indici bursieri;
- g) opțiuni pe alte active suport (de exemplu: mărfuri);
- h) opțiuni binare;
- i) forward rate agreement;
- j) swap pe acțiuni;
- k) sau orice combinații ale acestora.

Pentru scopuri fiscale, sunt incluse în categoria instrumentelor financiare derivate tranzacționate pe piața la buna înțelegere (OTC) și tranzacțiile în marjă.

d) câștiguri din transferul aurului de investiții, definit potrivit legii;
(la 24-12-2020 sintagma: aurului financiar a fost înlocuită de Alineatul (3), Articolul VI din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

e) venituri din lichidarea unei persoane juridice.

ART. 92

Definirea veniturilor din România din transferul titlurilor de valoare

Sunt considerate ca fiind obținute din România, indiferent dacă sunt primite în România sau în străinătate, următoarele:

a) venituri din transferul titlurilor de valoare, altele decât instrumentele financiare derivate, astfel cum sunt definite la art. 7 pct. 41, emise de rezidenți români;

b) veniturile din operațiuni cu instrumente financiare derivate, astfel cum sunt definite la art. 7 pct. 23, realizate printr-un intermediar, rezident fiscal român la care persoana fizică are deschis contul.

(la 24-12-2020 Articolul 92 din Capitolul V , Titlul IV a fost modificat de Punctul 58, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

Conform literei d) a alineatului (1) din articolul VII din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020, prin derogare de la prevederile art. 4 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, prevederile art. I punctele 58, 69, 72, 99, 101, 108, 112, 122, 125 și 130 se aplică începând cu veniturile aferente lunii ianuarie 2021.

ART. 93

Venituri neimpozabile

(1) Nu sunt venituri impozabile următoarele:

a) veniturile realizate din deținerea și transferul instrumentelor financiare care atestă datoria publică a statului, precum și a unităților administrativ-teritoriale, inclusiv din operațiunile de tip repo și reverse/repo cu aceste instrumente, indiferent de piața/locul de tranzacționare unde are loc operațiunea;

b) venituri repartizate membrilor caselor de ajutor reciproc în funcție de fondul social deținut;

c) veniturile realizate la prima tranzacționare a acțiunilor emise de Fondul Proprietatea de către persoanele fizice cărora le-au fost emise aceste acțiuni, în condițiile titlurilor I și VII din Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, cu modificările și completările ulterioare.

Același regim fiscal se aplică și veniturilor realizate la prima tranzacționare a acțiunilor emise de Fondul Proprietatea, de către moștenitorii titlurilor de conversie sau acțiunilor dobândite înainte de prima tranzacționare;

d) veniturile aferente titlurilor de plată obținute de persoanele îndreptățite potrivit legii, titularii inițiali aflați în evidența Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor sau moștenitorii acestora.

(2) Nu generează venituri impozabile următoarele:

a) transferul de titluri de valoare și/sau aur de investiții la momentul dobândirii acestora cu titlu de moștenire ori donație;

(la 24-12-2020 sintagma: aur financiar a fost înlocuită de Alineatul (3), Articolul VI din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

a¹) transferul de titluri de valoare și/sau aur de investiții la momentul dobândirii acestora în cazul partajului judiciar sau voluntar, precum și al regimului separației de bunuri;

(la 01-01-2021 Alineatul (2) din Articolul 93 , Capitolul V , Titlul IV a fost completat de Punctul 59, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

b) transferurile directe de proprietate asupra valorilor mobiliare/părților sociale, în următoarele situații:

(i) ieșirea din indiviziune, la momentul transferului respectiv, inclusiv în cazul celor operate de către depozitarul central, potrivit legislației pieței de capital;

(ii) transferurile între soți;

c) acordarea și valorificarea prin orice modalitate a punctelor primite drept măsuri compensatorii, de către titularii drepturilor de proprietate, foști proprietari sau moștenitorii acestora, în conformitate cu prevederile Legii nr. 165/2013

privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, cu modificările și completările ulterioare;

d) conversia certificatelor de depozit în acțiuni suport/drepturi de alocare suport și a acțiunilor/drepturilor de alocare în certificate de depozit în conformitate cu prevederile legislației în materie privind acțiunile suport pentru certificatele de depozit;

e) acordarea valorilor mobiliare sub forma drepturilor de preferință în conformitate cu prevederile legislației în materie, inclusiv subscrierea;

f) distribuirea de titluri de participare noi, definite la art. 7, sau majorarea valorii nominale a titlurilor de participare existente, înregistrate ca urmare a încorporării rezervelor, beneficiilor sau primelor de emisiune la persoanele juridice la care se dețin titluri de valoare, efectuată de o persoană juridică unui participant la persoana juridică, drept consecință a deținerii unor titluri de participare la acea persoană juridică;

g) distribuirea în bani sau în natură, efectuată ca urmare a restituirii cotei-părți din aporturi, cu ocazia reducerii capitalului social, potrivit legii;

h) distribuirea de prime de emisiune, proporțional cu partea ce îi revine fiecărui participant la persoana juridică;

i) conversia acțiunilor nominative în acțiuni la purtător sau a acțiunilor la purtător în acțiuni nominative, a acțiunilor dintr-o categorie în cealaltă, a unei categorii de obligațiuni în altă categorie sau în acțiuni, în conformitate cu prevederile legislației în materie;

j) transferurile de proprietate asupra valorilor mobiliare la momentul transferului ca efect al împrumutului de valori mobiliare conform legislației aplicabile, de la cel care le dă cu împrumut, denumit creditor, respectiv la cel care are obligația să le returneze, denumit debitor, precum și la momentul restituirii valorilor mobiliare împrumutate;

k) transferurile de proprietate asupra valorilor mobiliare la momentul constituirii de garanții în legătură cu împrumutul de valori mobiliare, conform legislației aplicabile;

l) operațiunile efectuate în condițiile prevăzute la art. 32 și 33;

m) aportul în natură reprezentând acțiuni emise de societăți/părți sociale, în conformitate cu prevederile Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

ART. 94

Determinarea câștigului/pierderii din transferul titlurilor de valoare, altele decât instrumentele financiare derivate, precum și din transferul aurului de investiții (la 24-12-2020 sintagma: aurului financiar a fost înlocuită de Alineatul (3), Articolul VI din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

(1) Câștigul/pierderea din transferul titlurilor de valoare, altele decât instrumentele financiare derivate și cele reglementate la alin. (2)-(6), reprezintă diferența pozitivă/negativă realizată între valoarea de înstrăinare/prețul de vânzare și valoarea lor fiscală, după caz, pe tipuri de titluri de valori, care include costurile aferente tranzacției și costuri legate de transferul de proprietate aferente împrumutului de valori mobiliare, dovedite cu documente justificative.

(2) În cazul tranzacțiilor cu acțiuni primite de persoanele fizice cu titlu gratuit, în cadrul Programului de privatizare în masă, câștigul/pierderea se determină ca diferență pozitivă/negativă realizată între prețul de vânzare și valoarea fiscală, reprezentată de valoarea nominală a acestora.

(3) În cazul tranzacțiilor cu titluri de participare dobândite la preț preferențial sau gratuit, în cadrul sistemului stock options plan, câștigul se determină ca diferență între prețul de vânzare și valoarea fiscală a acestora reprezentată de prețul de achiziție preferențial care include costurile aferente tranzacției. Pentru cele dobândite cu titlu gratuit valoarea fiscală este considerată egală cu zero.

(la 24-12-2020 Alineatul (3) din Articolul 94 , Capitolul V , Titlul IV a fost modificat de Punctul 60, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

(4) În cazul transferului dreptului de proprietate asupra valorilor mobiliare, câștigul/pierderea se determină ca diferență pozitivă/negativă între prețul de vânzare și valoarea fiscală, reprezentată de prețul de cumpărare, definit în norme aprobate prin instrucțiuni comune emise de președintele Autorității de Supraveghere Financiară și ministrul finanțelor publice.

Pentru vânzarea în lipsă a valorilor mobiliare, câștigul/pierderea obținut/obținută de către contribuabilul care efectuează tranzacția de vânzare în lipsă se determină ca diferență pozitivă/negativă între prețul de vânzare în lipsă al valorilor mobiliare împrumutate și valoarea fiscală a valorilor mobiliare cu care se încheie tranzacția de vânzare în lipsă, din care sunt scăzute costurile aferente operațiunii de împrumut al valorilor mobiliare și cele aferente tranzacțiilor.

În cazul executării garanțiilor aferente valorilor mobiliare împrumutate și nerestituite la scadență câștigul/pierderea obținut/obținută de către contribuabilul creditor se determină ca diferență pozitivă/negativă între valoarea garanției și valoarea fiscală a valorilor mobiliare care trebuiau restituite.

În cazul împrumutului de valori mobiliare, câștigul obținut de persoana fizică în calitate de creditor este reprezentat de comisionul aferent împrumutului, așa cum este prevăzut în contractul de împrumut, se consideră câștig obținut din transferul titlurilor de valoare și se impozitează în conformitate cu prevederile prezentului cod, în acest sens.

(5) În cazul transferului dreptului de proprietate asupra titlurilor de participare la organismele de plasament colectiv câștigul/pierderea se determină ca diferență pozitivă/ negativă între prețul de vânzare/răscumpărare și valoarea fiscală, reprezentată de prețul de cumpărare/subscriere/emisiune care include și cheltuielile de tranzacționare/subscriere, definite în norme aprobate prin instrucțiuni comune emise de președintele Autorității de Supraveghere Financiară și ministrul finanțelor publice.

(6) Câștigul/pierderea din operațiuni cu aur de investiții, definit potrivit legii, reprezintă diferența pozitivă/negativă dintre prețul de vânzare și valoarea fiscală, care include și costurile aferente tranzacției.

(la 24-12-2020 sintagma: aur financiar a fost înlocuită de Alineatul (3), Articolul VI din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

(7) Câștigul/pierderea din transferul titlurilor de valoare dobândite prin schimb, inclusiv cu ocazia reorganizărilor, se determină la înstrăinarea ulterioară a acestora, ca fiind diferența pozitivă/negativă dintre prețul de vânzare și valoarea fiscală definită/stabilită potrivit prevederilor art. 32 și 33, după caz.

(8) În cazul operațiunilor reglementate potrivit legii pentru excluderea/retragerea persoanelor fizice asociați/acționari, câștigul/pierderea se determină ca diferența între valoarea reprezentând drepturile cuvenite asociatului/acționarului cu luarea în calcul a datoriilor societății și valoare fiscală a titlurilor de valoare transferate.

(9) Pentru titlurile de valoare dobândite în urma unei succesiuni, prețul de cumpărare/valoarea fiscală la momentul transferului ulterior o reprezintă prețul de achiziție plătit de deținătorul defunct dovedit cu documente justificative, al cărui moștenitor este persoana care dobândește titlurile de valoare în cauză, la care se adaugă cheltuielile aferente întocmirii actelor

de succesiune. În cazul în care nu există documente pentru justificarea prețului de cumpărare/valoarea fiscală de către deținătorul defunct, valoarea fiscală este considerată zero.

Pentru titlurile de valoare dobândite în urma unei donații, la momentul înstrăinării acestora, valoarea fiscală luată în calcul pentru determinarea câștigului este zero.

(10) Determinarea câștigului/pierderii din transferul titlurilor de valoare, altele decât instrumentele financiare derivate, se efectuează, după caz, la data:

a) încheierii tranzacției, pe baza documentelor justificative, de către intermediarul definit potrivit legislației în materie, rezident fiscal român, dacă operațiunea se efectuează prin intermediar;

b) efectuării plăților prețului tranzacției, pe baza documentelor justificative, de către beneficiarul de venit dacă operațiunea nu se efectuează printr-un intermediar sau intermediarul nu este rezident fiscal român;

c) încheierii tranzacției de vânzare în lipsă, indiferent de modalitatea prin care se realizează decontarea acesteia, de către intermediar definit potrivit legislației în materie, rezident fiscal român, pe baza documentelor justificative, în cazul tranzacțiilor de vânzare în lipsă.

Dacă intermediarul nu este rezident fiscal român, determinarea câștigului se efectuează de către beneficiarul de venit, pe baza documentelor justificative primite de la intermediarul rezident străin;

d) la data plății comisionului aferent operațiunii de împrumut de valori mobiliare prevăzută în contractul de împrumut, în cazul operațiunii de împrumut de valori mobiliare.

Determinarea câștigului se face de către intermediar, definit potrivit legislației în materie, pe baza documentelor justificative. Dacă operațiunea nu se efectuează printr-un intermediar sau intermediarul nu este rezident fiscal român, determinarea câștigului se efectuează de către beneficiarul de venit, pe baza documentelor justificative;

e) la data stabilirii valorii de răscumpărat a titlurilor de participare, în cazul răscumpărării titlurilor de participare la organismele de plasament colectiv, de către societățile de administrare a investițiilor, dacă acestea sunt rezidenți fiscali români.

În cazul în care societatea de administrare a investițiilor este nerezidentă, obligația determinării câștigului/pierderii revine beneficiarului de venit;

f) la momentul încheierii tranzacției, pe baza documentelor justificative, în cazul transferului dreptului de proprietate asupra titlurilor de participare la organismele de plasament colectiv ca urmare a tranzacționării acestora pe piețe reglementate sau sisteme alternative de tranzacționare, de către intermediari, dacă aceștia sunt rezidenți fiscali români.

În cazul în care intermediarul este nerezident, obligația determinării câștigului/pierderii revine beneficiarului de venit.

(11) Venitul impozabil realizat din lichidarea unei persoane juridice reprezintă excedentul distribuțiilor în bani sau în natură peste aportul la capitalul social al persoanei fizice beneficiare. Se consideră venituri din lichidarea unei persoane juridice, din punct de vedere fiscal, și veniturile obținute în cazul reducerii capitalului social, potrivit legii, altele decât cele primite ca urmare a restituirii cotei-părți din aporturi. Venitul impozabil reprezintă diferența între distribuțiile în bani sau în natură efectuate peste valoarea fiscală a titlurilor de valoare.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

23. (1) În cazul transferurilor titlurilor de valoare exprimate în valută, prevăzute la art. 94 din Codul fiscal, cursul de schimb valutar utilizat în vederea determinării câștigului și a impozitului aferent este cursul de schimb valutar comunicat de Banca Națională a României valabil pentru ziua determinării câștigului.

(2) În sensul art. 94 alin. (11)

în cazul lichidării unei persoane juridice, la transmiterea universală a patrimoniului societății către asociați/acționari activele din situațiile financiare vor fi evaluate la valoarea justă, respectiv prețul de piață.

Baza impozabilă în cazul lichidării unei persoane juridice se stabilește astfel:

a) determinarea sumei reprezentând diferența între valoarea elementelor de activ și sumele reprezentând datoriile societății;

b) determinarea excedentului sumei stabilite la lit. a) peste aportul la capitalul social al persoanei fizice beneficiare.

ART. 95

Stabilirea venitului din operațiuni cu instrumentele financiare derivate

(1) Câștigul/pierderea din operațiuni cu instrumentele financiare derivate reprezintă diferența pozitivă/negativă dintre veniturile realizate din pozițiile închise începând din prima zi de tranzacționare a anului fiscal și până în ultima zi de tranzacționare a acestuia (inclusiv) și cheltuielile aferente acestor poziții, evidențiate în cont, pentru fiecare tip de contract și scadență, indiferent dacă acesta a ajuns sau nu la scadență. În cazul instrumentelor financiare derivate ce prevăd decontări periodice între părți, fără închiderea poziției, în cadrul unui an fiscal, câștigul/pierderea din operațiuni cu astfel de instrumente financiare reprezintă diferența pozitivă/negativă dintre veniturile realizate cu ocazia decontărilor periodice și cheltuielile aferente, evidențiate în cont.

(2) Determinarea câștigului/pierderii din operațiuni cu instrumentele financiare derivate se face de către intermediar, așa cum este definit de legislația în materie, rezident fiscal român, la sfârșitul anului fiscal, cumulată, pentru toate instrumentele financiare derivate, pe bază de documente justificative, dacă operațiunile se efectuează prin intermediar. Dacă operațiunea nu se efectuează printr-un intermediar, determinarea câștigului se efectuează anual cumulată, la sfârșitul anului fiscal, de către beneficiarul de venit, pe bază de documente justificative.

(3) Veniturile realizate din operațiuni cu poziții închise cu instrumente financiare derivate reprezintă încasările efective din toate aceste operațiuni, cu poziții închise, realizate în cursul unui an fiscal și evidențiate în contul beneficiarului de venit, mai puțin încasările de principal.

(4) Cheltuielile aferente operațiunilor cu poziții închise cu instrumente financiare derivate reprezintă plățile aferente acestor poziții închise efectuate în cursul unui an fiscal și evidențiate în contul beneficiarului de venit, inclusiv costurile aferente tranzacțiilor, mai puțin plățile de principal.

(5) Determinarea câștigului/pierderii se efectuează la sfârșitul anului fiscal, cumulat, pentru instrumente financiare derivate, în cazul pozițiilor închise în anul respectiv, de către intermediar definit potrivit legislației în materie, rezident fiscal român dacă operațiunea se efectuează prin intermediar.

Dacă operațiunea nu se efectuează printr-un intermediar sau intermediarul nu este rezident fiscal român, determinarea câștigului se efectuează anual cumulat la sfârșitul anului fiscal, în cazul pozițiilor închise în anul respectiv de către beneficiarul de venit.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

SECȚIUNEA a 3-a

Stabilirea venitului din operațiuni cu instrumentele financiare derivate

24. (1) Câștigul/pierderea obținută din operațiuni de tip repo/reverse repo care au la bază transferul instrumentelor financiare derivate se determină conform regulilor de la art. 95 din Codul fiscal.

(2) Venitul realizat din operațiuni cu instrumente financiare derivate îl reprezintă încasările efective din toate aceste operațiuni realizate în cursul unui an și evidențiate în contul contribuabilului din aceste operațiuni, mai puțin încasările de principal.

Costurile aferente tranzacției reprezintă plățile efective din toate aceste operațiuni realizate în cursul unui an și evidențiate în contul contribuabilului din aceste operațiuni, mai puțin plățile de principal.

Prima încasată în cadrul opțiunilor încheiate pe piețe la buna înțelegere (OTC) se include în veniturile realizate, iar prima plătită se include în costurile aferente.

În cazul contractelor forward pe cursul de schimb fără livrare la scadență, baza de impozitare o reprezintă diferență favorabilă dintre cursul forward la care se încheie tranzacția inițială și cursul spot/forward la care tranzacția se încheie printr-o operațiune legată de sens contrar, multiplicată cu suma contractului și evidențiată ca atare în contul clientului la închiderea tranzacției.

Schimbul valutar la vedere sau la termen nu este inclus în operațiuni cu instrumente financiare derivate, dacă prin natura lor aceste tranzacții nu sunt asimilate contractelor forward sau opțiuni pe cursul de schimb fără livrare la scadență.

În cazul tranzacțiilor în marjă, câștigul/pierderea din aceste tranzacții reprezintă diferența pozitivă/negativă realizată între prețul de vânzare și prețul de cumpărare evidențiată în contul de marjă al beneficiarului de venit, diminuată cu costurile aferente tranzacției dovedite prin documente justificative.

Pentru opțiunile cu profit fix (binare), în cazul în care opțiunea se exercită, baza de impozitare o reprezintă diferența favorabilă dintre suma încasată/plătită în urma exercitării opțiunii și prima plătită/încasată pentru cumpărarea/vânzarea opțiunii. În cazul în care opțiunea nu se exercită, baza impozabilă o reprezintă suma încasată pentru vânzarea opțiunii.

ART. 96

Determinarea câștigului net anual/pierderii nete anuale din transferul titlurilor de valoare și orice alte operațiuni cu instrumente financiare, precum și din transferul aurului de investiții (la 24-12-2020 sintagma: aurului financiar a fost înlocuită de Alineatul (3), Articolul VI din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

(1) Câștigul net anual/pierdere netă anuală se determină ca diferență între câștigurile și pierderile înregistrate în cursul anului fiscal respectiv, cumulat de la începutul anului din transferul titlurilor de valoare, și orice alte operațiuni cu instrumente financiare, inclusiv instrumente financiare derivate, precum și din transferul aurului de investiții, definit potrivit legii.

(la 24-12-2020 sintagma: aurului financiar a fost înlocuită de Alineatul (3), Articolul VI din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

La determinarea câștigului net anual/pierderii nete anuale sunt luate în calcul și costurile aferente tranzacțiilor care nu pot fi alocate direct fiecărei tranzacții.

(2) Câștigul net anual/Pierdere netă anuală se determină de către contribuabil, pe baza declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, depusă potrivit prevederilor art. 122.

(la 23-03-2018 Alineatul (2) din Articolul 96 , Capitolul V , Titlul IV a fost modificat de Punctul 28, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018)

(3) Intermediarii, societățile de administrare a investițiilor sau societățile de investiții autoadministrate, care efectuează tranzacțiile prevăzute la art. 94 și 95, au următoarele obligații:

(la 23-03-2018 Partea introductivă a Alineatului (3) din Articolul 96 , Capitolul V , Titlul IV a fost modificată de Punctul 28, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018)

a) calcularea câștigului/pierderii pentru fiecare tranzacție efectuată pentru contribuabil sau anual, după caz;

b) transmiterea către fiecare contribuabil a informațiilor privind totalul câștigurilor/pierderilor, în formă scrisă, pentru tranzacțiile efectuate în cursul anului fiscal, până în ultima zi a lunii februarie inclusiv a anului curent pentru anul anterior;

(la 01-01-2021 Litera b) din Alineatul (3), Articolul 96 , Capitolul V , Titlul IV a fost modificată de Punctul 61, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

c) să depună anual, până în ultima zi a lunii februarie inclusiv a anului curent, pentru anul anterior, la organul fiscal competent o declarație informativă privind totalul câștigurilor/pierderilor, pentru fiecare contribuabil.

(la 01-01-2021 Litera c) din Alineatul (3), Articolul 96 , Capitolul V , Titlul IV a fost modificată de Punctul 61, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

(4) Procedura de aplicare a prevederilor alin. (3) lit. c) se stabilește prin ordin al președintelui A.N.A.F.

(la 01-01-2021 Alineatul (4) din Articolul 96 , Capitolul V , Titlul IV a fost modificat de Punctul 62, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

*) Notă:

Conform alineatului (1) al articolului V din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020, ordinele președintelui A.N.A.F., prevăzute la art. 85 alin. (4⁸), la art. 96 alin. (4) și la art. 183 alin. (3) din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, se emit în termen de 60 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prezentei legi.

ART. 97

Reținerea impozitului din veniturile din investiții

(1) Veniturile sub formă de dobânzi pentru depozitele la vedere/conturi curente, precum și cele la depozitele clienților, constituite în baza legislației privind economisirea și creditarea în sistem colectiv pentru domeniul locativ, se impun cu o cotă de 10% din suma acestora, impozitul fiind final, indiferent de data constituirii raportului juridic. Impozitul se calculează și se reține de către plătitorii de astfel de venituri la momentul înregistrării în contul curent sau în contul de depozit al titularului. Plata impozitului se face lunar, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare înregistrării în cont. Impozitul datorat se plătește integral la bugetul de stat.

(la 01-01-2018 Prima teză a alineatului (1) a articolului 97, Capitolul V, Titlul IV a fost modificată de Punctul 28, Articolul I ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

(2) Veniturile sub formă de dobânzi pentru depozitele la termen constituite, instrumentele de economisire dobândite, contractele civile încheiate se impun cu o cotă de 10% din suma acestora, impozitul fiind final, indiferent de data constituirii raportului juridic. Pentru veniturile sub formă de dobânzi, impozitul se calculează și se reține de către plătitorii de astfel de venituri la momentul înregistrării în contul curent sau în contul de depozit al titularului, respectiv la momentul răscumpărării, în cazul unor instrumente de economisire. În situația sumelor primite sub formă de dobândă pentru împrumuturile acordate pe baza contractelor civile, calculul impozitului datorat de către plătitorii de venit se efectuează la momentul plății dobânzii. Plata impozitului pentru veniturile din dobânzi se face lunar, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare înregistrării/răscumpărării, în cazul unor instrumente de economisire, respectiv la momentul plății dobânzii, pentru venituri de această natură, pe baza contractelor civile. Impozitul datorat se plătește integral la bugetul de stat.

(la 01-01-2018 Prima teză a alineatului (2) a articolului 97, Capitolul V, Titlul IV a fost modificată de Punctul 28, Articolul I ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

(3) Veniturile sub forma dobânzilor plătite de societatea emitentă a valorilor mobiliare împrumutate, pe parcursul perioadei de împrumut înaintea restituirii acestora, se impun cu o cotă de 10% din suma acestora, impozitul fiind final. Calculul și reținerea impozitului se efectuează de plătitorul de venit la data la care acestea sunt plătite. Termenul de plată al impozitului este până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care au fost plătite contribuabilului îndreptățit.

(la 01-01-2018 Prima teză a alineatului (3) a articolului 97, Capitolul V, Titlul IV a fost modificată de Punctul 28, Articolul I ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

(4) În situația în care se constată elemente care generează modificarea veniturilor din dobânzi și/sau a bazei de impunere aferente veniturilor unei persoane fizice, pentru care plătitorul de venit a efectuat calculul impozitului pe venit, stabilirea diferențelor de impozit se efectuează la data constatării elementelor care generează modificarea. Regularizarea diferențelor de impozit se efectuează de către plătitorul de venit începând cu luna constatării.

(5) Venitul impozabil obținut din lichidarea unei persoane juridice de către acționari/asociați persoane fizice sau din reducerea capitalului social, potrivit legii, care nu reprezintă distribuții în bani sau în natură ca urmare a restituirii cotei-părți din aporturi se impun cu o cotă de 10%, impozitul fiind final. Obligația calculării, reținerii și plății impozitului revine persoanei juridice. Impozitul calculat și reținut la sursă în cazul lichidării persoanei juridice se plătește până la data depunerii situației financiare finale la oficiul registrului comerțului, întocmită de lichidatori, respectiv până la data de 25 a lunii următoare celei în care a fost distribuit venitul reprezentând reducerea capitalului social.

(la 01-01-2018 Prima teză a alineatului (5) a articolului 97, Capitolul V, Titlul IV a fost modificată de Punctul 28, Articolul I ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

25. În aplicarea art. 97 alin. (5), în cazul lichidării unei persoane juridice obligația calculării, reținerii și virării impozitului revine reprezentantului legal al persoanei juridice.

Impozitul calculat și reținut la sursă se virează până la data depunerii situației financiare finale la oficiul registrului comerțului, întocmită de reprezentantul legal al persoanei juridice.

(6) În aplicarea prevederilor prezentului capitol se utilizează și norme aprobate prin instrucțiuni comune emise de președintele Autorității de Supraveghere Financiară și ministrul finanțelor publice.

(7) Veniturile sub formă de dividende, inclusiv câștigul obținut ca urmare a deținerii de titluri de participare definite de legislația în materie la organisme de plasament colectiv se impun cu o cotă de 5% din suma acestora, impozitul fiind final. Obligația calculării și reținerii impozitului pe veniturile sub formă de dividende revine persoanelor juridice, odată cu plata

dividendelor/sumelor reprezentând câștigul obținut ca urmare a deținerii de titluri de participare de către acționari/asociați/investitori. Termenul de virare a impozitului este până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care se face plata. În cazul dividendelor/câștigurilor obținute ca urmare a deținerii de titluri de participare, distribuite, dar care nu au fost plătite acționarilor/asociaților/investitorilor până la sfârșitul anului în care s-au aprobat situațiile financiare anuale, impozitul pe dividende/câștig se plătește până la data de 25 ianuarie inclusiv a anului următor. Impozitul datorat se virează integral la bugetul de stat.

(la 01-01-2016 Prima teză a alin. (7) al art. 97 a fost modificată de pct. 12 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015.)

(8) În cazul dividendelor și/sau dobânzilor plătite de societatea emitentă a valorilor mobiliare împrumutate, pe parcursul perioadei de împrumut înaintea restituirii acestora, calculul și reținerea impozitului se efectuează de plătitorul de venit la data la care acestea sunt plătite. Termenul de virare a impozitului este până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care au fost plătite contribuabilului îndreptățit.

(9) Abrogat.

(la 01-01-2016 Alin. (9) al art. 97 a fost abrogat de pct. 13 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015.)

ART. 98

Impozitarea câștigului net anual impozabil

Câștigul net anual impozabil din transferul titlurilor de valoare, din orice alte operațiuni cu instrumente financiare, inclusiv instrumente financiare derivate, precum și din transferul aurului de investiții se impozitează potrivit prevederilor cap. XI din prezentul titlu.

(la 24-12-2020 sintagma: aurului financiar a fost înlocuită de Alineatul (3), Articolul VI din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

CAP. VI

Venituri din pensii

ART. 99

Definirea veniturilor din pensii

(1) Veniturile din pensii reprezintă sume primite ca pensii de la fondurile înființate din contribuțiile sociale obligatorii făcute către un sistem de asigurări sociale, inclusiv cele din fonduri de pensii facultative și cele finanțate de la bugetul de stat, diferențe de venituri din pensii, precum și sume reprezentând actualizarea acestora cu indicii de inflație.

(2) Drepturile primite în conformitate cu prevederile Legii nr. 411/2004 privind fondurile de pensii administrate privat, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale Legii nr. 204/2006 privind pensiile facultative, cu modificările și completările ulterioare, reprezintă venituri din pensii.

(la 01-01-2018 Articolul 99 din Capitolul VI , Titlul IV a fost modificat de Punctul 29, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

ART. 100

Stabilirea venitului impozabil lunar din pensii

(1) Venitul impozabil lunar din pensii se stabilește prin deducerea din venitul din pensie a sumei neimpozabile lunare de 2.000 lei.

(2) La stabilirea venitului impozabil lunar aferent sumelor primite ca plată unică potrivit Legii nr. 411/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și Legii nr. 204/2006, cu modificările și completările ulterioare, fiecare fond de pensii acordă un singur plafon de venit neimpozabil stabilit potrivit prevederilor alin. (1).

(3) La stabilirea venitului impozabil lunar pentru sumele primite ca plăți eșalonate în rate, în conformitate cu prevederile Legii nr. 411/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale Legii nr. 204/2006, cu modificările și completările ulterioare, plafonul de venit neimpozabil stabilit potrivit alin. (1) se acordă pentru fiecare rată lunară de la fiecare fond de pensii.

(la 24-12-2020 Articolul 100 din Capitolul VI , Titlul IV a fost completat de Punctul 63, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

(4) La stabilirea venitului impozabil aferent drepturilor primite în conformitate cu prevederile Legii nr. 411/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale Legii nr. 204/2006, cu modificările și completările ulterioare, de către moștenitorii legali ai participanților la fonduri de pensii, plafonul de venit neimpozabil stabilit potrivit alin. (1) se acordă pentru fiecare drept de pensie, indiferent dacă acestea sunt acordate de la același fond de pensie.

(la 24-12-2020 Articolul 100 din Capitolul VI , Titlul IV a fost completat de Punctul 63, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

(la 01-01-2018 Articolul 100 din Capitolul VI , Titlul IV a fost modificat de Punctul 30, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

ART. 101

Reținerea impozitului din venitul din pensii

(1) Orice plătitor de venituri din pensii are obligația de a calcula lunar impozitul aferent acestui venit, de a-l reține și de a-l plăti la bugetul de stat, potrivit prevederilor prezentului articol.

(2) Impozitul se calculează prin aplicarea cotei de impunere de 10% asupra venitului impozabil lunar din pensii.

(la 01-01-2018 Alineatul (2) din Articolul 101 , Capitolul VI , Titlul IV a fost modificat de Punctul 31, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

(3) Impozitul calculat se reține la data efectuării plății pensiei și se plătește la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se face plata pensiei.

(4) Impozitul reținut este impozit final al contribuabilului pentru veniturile din pensii.

(5) În cazul unei pensii care nu este plătită lunar, impozitul ce trebuie reținut se stabilește prin împărțirea pensiei plătite la fiecare din lunile cărora le este aferentă pensia.

(6) Drepturile de pensie restante se defalcă pe lunile la care se referă, în vederea calculării impozitului datorat, reținerii și plății acestuia.

(7) Veniturile din pensiile de urmaș vor fi individualizate în funcție de numărul acestora, iar impozitarea se va face în raport cu drepturile cuvenite fiecărui urmaș.

(8) În cazul veniturilor din pensii și/sau al diferențelor de venituri din pensii stabilite pentru perioade anterioare, conform legii, impozitul se calculează asupra venitului impozabil lunar și se reține la data efectuării plății, în conformitate cu reglementările legale în vigoare la data plății, și se plătește până la data de 25 a lunii următoare celei în care s-au plătit.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

26. (4) Diferențele de venituri din pensii, prevăzute la art. 101 alin. (8) din Codul fiscal, primite de la același plătitor și stabilite pentru perioadele anterioare se impozitează separat față de drepturile de pensie ale lunii curente, prin aplicarea cotei de impozit asupra venitului impozabil lunar din pensii. Venitul lunar impozabil din pensii se stabilește prin deducerea din suma totală, reprezentând diferențele de venituri din pensii, a plafonului neimpozabil lunar stabilit potrivit art. 100 din Codul fiscal.

(9) În cazul veniturilor din pensii și/sau al diferențelor de venituri din pensii, sumelor reprezentând actualizarea acestora cu indicele de inflație, stabilite în baza hotărârilor judecătorești rămase definitive și irevocabile/hotărârilor judecătorești definitive și executorii, impozitul se calculează separat față de impozitul aferent drepturilor lunii curente, prin aplicarea cotei de 10% asupra venitului impozabil, impozitul reținut fiind impozit final. Venitul impozabil din pensii se stabilește prin deducerea din suma totală a contribuției individuale de asigurări sociale de sănătate, datorată, după caz, potrivit legii în vigoare în perioada căreia îi sunt aferente și a sumei neimpozabile lunare, stabilită potrivit legislației în vigoare la data plății. Impozitul se reține la data efectuării plății, în conformitate cu reglementările legale în vigoare la data plății veniturilor respective. Impozitul astfel reținut se plătește până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care s-au plătit veniturile.

(la 01-01-2018 Prima teză a alineatului (9) a articolului 101, Capitolul VI , Titlul IV a fost modificată de Punctul 31, Articolul I ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

(la 15-01-2017 Alineatul (9) din Articolul 101 , Capitolul VI , Titlul IV a fost modificat de Punctul 2, Articolul I din LEGEA nr. 2 din 12 ianuarie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 36 din 12 ianuarie 2017)

(10) Impozitul pe veniturile din pensii se reține și se plătește la bugetul de stat.

(11) Plătitorul de venituri din pensii este obligat să determine valoarea totală a impozitului anual pe veniturile din pensii, pentru fiecare contribuabil.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

SECȚIUNEA 1

Reținerea impozitului din venitul din pensii

26. (3) *La stabilirea venitului impozabil lunar pentru sumele primite ca plăți eşalonate în rate, în conformitate cu prevederile Legii nr. 411/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale Legii nr. 204/2006, cu modificările și completările ulterioare, plafonul de venit neimpozabil stabilit potrivit art. 100 din Codul fiscal se acordă pentru fiecare rată lunară de la fiecare fond de pensii.*

(4) Diferențele de venituri din pensii, prevăzute la art. 101 alin. (8) din Codul fiscal, primite de la același plătitor și stabilite pentru perioadele anterioare se impozitează separat față de drepturile de pensie ale lunii curente, prin aplicarea cotei de impozit asupra venitului impozabil lunar din pensii. Venitul lunar impozabil din pensii se stabilește prin deducerea din suma totală, reprezentând diferențele de venituri din pensii, a plafonului neimpozabil lunar stabilit potrivit art. 100 din Codul fiscal.

(5) Impozitul pe veniturile din pensii se calculează, se reține lunar de către administratorii fondurilor de pensii și se plătește de către unitățile plătitoare ale acestor venituri până la data de 25 a lunii următoare celei pentru care se face plata pensiilor, la organul fiscal în a cărui rază își au sediul plătitorii de venituri.

(6) Administratorii fondurilor de pensii vor emite norme interne specifice privind aplicarea prevederilor *alin. (5).*

(12) Contribuabilii pot dispune asupra destinației unei sume reprezentând până la 3,5% din impozitul stabilit la alin. (11), pentru susținerea entităților nonprofit care se înființează și funcționează în condițiile legii și a unităților de cult, precum și pentru acordarea de burse private, potrivit legii, în conformitate cu reglementările art. 123¹.

(la 01-04-2019 Articolul 101, Capitolul VI, Titlul IV a fost completat de Punctul 14, Articolul I din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019)

Potrivit literei f) a art. VI din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019, articolul I punctul 14 din lege raportat la articolul I punctul 11¹ [din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018], referitor la dreptul

contribuabililor de a dispune asupra destinației unei sume reprezentând până la 3,5% din impozitul stabilit potrivit art. 101 alin. (12) [care se introduce], pentru susținerea entităților nonprofit care se înființează și funcționează în condițiile legii și a unităților de cult, precum și pentru acordarea de burse private, conform legi se aplică începând cu veniturile aferente lunii aprilie 2019.

ART. 102

Acordarea dreptului contribuabilului de a dispune asupra destinației unei sume din impozit
(1) Abrogat.

(la 01-04-2019 Alineatul (1) din Articolul 102, Capitolul VI, Titlul IV a fost abrogat de Punctul 15, Articolul I din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019)

(2) Abrogat.

(la 01-04-2019 Alineatul (2) din Articolul 102, Capitolul VI, Titlul IV a fost abrogat de Punctul 16, Articolul I din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019)

(3) Abrogat.

(la 01-04-2019 Alineatul (3) din Articolul 102, Capitolul VI, Titlul IV a fost abrogat de Punctul 16, Articolul I din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019)

CAP. VII

Venituri din activități agricole, silvicultură și piscicultură

ART. 103

Definirea veniturilor

(1) Veniturile din activități agricole cuprind veniturile obținute individual sau într-o formă de asociere, fără personalitate juridică, din:

a) cultivarea produselor agricole vegetale, precum și prelucrarea, procesarea și valorificarea lor în stare naturală;

(la 23-11-2020 Litera a) din Alineatul (1) , Articolul 103 , Capitolul VII , Titlul IV a fost modificată de Articolul II din LEGEA nr. 258 din 19 noiembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1110 din 20 noiembrie 2020)

b) exploatarea plantațiilor viticole, pomicole, arbuștilor fructiferi și altele asemenea;

c) creșterea și exploatarea animalelor, inclusiv din valorificarea produselor de origine animală, în stare naturală.

(2) Veniturile din silvicultură și piscicultură reprezintă veniturile obținute din recoltarea și valorificarea produselor specifice fondului forestier național, respectiv a produselor lemnoase și nelemnoase, precum și cele obținute din exploatarea amenajărilor piscicole.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

SECȚIUNEA 1

Definirea veniturilor

28. (1) În aplicarea art. 103 din Codul fiscal, veniturile din activități agricole realizate individual sau într-o formă de asociere fără personalitate juridică, stabilite pe baza normelor de venit, se supun impunerii potrivit prevederilor cap. VII al titlului IV din Codul fiscal, indiferent de forma de organizare a activității. Veniturile din activități agricole supuse impunerii pe bază de norme de venit în conformitate cu prevederile art. 106 din Codul fiscal cuprind veniturile rezultate din cultivarea terenurilor, creșterea și exploatarea animalelor, deținute cu orice titlu, inclusiv cele luate în arendă. (2) Veniturile din activități agricole menționate la art. 103 alin. (1) lit. a)-c) din Codul fiscal, pentru care sunt stabilite norme de venit conform art. 106 din Codul fiscal, sunt impozabile indiferent dacă se face sau nu dovada valorificării produselor.

(3) Terminologia folosită pentru definirea grupelor de produse vegetale și animale prevăzute la art. 105 alin. (2) din Codul fiscal pentru care venitul se determină pe baza normelor de venit este cea stabilită potrivit legislației în materie, astfel:

a) Produsele vegetale cuprinse în grupele pentru care venitul se stabilește pe baza normelor de venit sunt prevăzute în Catalogul oficial al soiurilor de plante de cultură din România, aprobat prin ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale.

În cadrul grupei de produse vegetale - leguminoase pentru boabe se cuprind:

(i) mazăre pentru boabe;

(ii) fasole pentru boabe;

(iii) bob;

(iv) linte;

(v) năut;

(vi)

lupin.

b) Grupele de produse animale pentru care venitul se stabilește pe baza normelor de venit sunt definite după cum urmează:

1. vaci și bivolițe:

(i) vaci - femele din specia taurine care au fătat cel puțin o dată;

(ii) bivolițe - femele din specia bubaline care au fătat cel puțin o dată;

2. ovine și caprine:

(i) oi - femele din specia ovine care au fătat cel puțin o dată;

(ii) capre - femele din specia caprine care au fătat cel puțin o dată;

3. porci pentru îngrășat - porci peste 35 de kg, inclusiv scroafele de reproducție;

4. albine - familii de albine;

5. păsări de curte - totalitatea păsărilor din speciile găini, rațe, găște, curci, bibilici, prepelițe.

(4) În vederea stabilirii regimului fiscal aplicabil veniturilor din activități agricole, la încadrarea în limitele stabilite pentru fiecare grupă de produse vegetale și fiecare grupă de animale vor fi avute în vedere suprafețele/capetele de animal însumate în cadrul grupei respective.

(5) Sunt considerate în stare naturală produsele agricole vegetale obținute după recoltare, precum și produsele de origine animală: lapte, lână, ouă, piei crude, carne în viu și carcasă, miere și alte produse apicole definite potrivit legislației în materie, precum și altele asemenea.

Preparatele din lapte și din carne sunt asimilate produselor de origine animală obținute în stare naturală.

Norma de venit stabilită în condițiile prevăzute la art. 106 din Codul fiscal include și venitul realizat din înstrăinarea produselor vegetale, a animalelor și a produselor de origine animală, în stare naturală.

(6) Modificarea structurii suprafețelor destinate producției agricole vegetale/numărului de capete de animale/familiiilor de albine, intervenite după data de 15 martie inclusiv, nu conduce la ajustarea normelor de venit, respectiv a venitului anual impozabil.

În cazul suprafețelor destinate produselor vegetale hamei, pomi și vie, suprafețele declarate cuprind numai grupele de produse vegetale intrate pe rod începând cu primul an de intrare pe rod. Suprafețele din grupa pomii pe rod cuprind numai pomii plantați în livezi.

Norma de venit corespunzătoare veniturilor realizate din creșterea și exploatarea animalelor, precum și din valorificarea produselor de origine animală în stare naturală, în conformitate cu prevederile art. 106 din Codul fiscal, include și venitul realizat din:

a) exemplarele feminine din speciile respective care nu îndeplinesc condițiile prevăzute la alin. (3) lit. b);

b) exemplarele masculine din speciile respective reprezentând animale provenite din propriile fătări și cele achiziționate numai în scop de reproducție pentru animalele deținute de contribuabili și supuse impunerii potrivit prevederilor art. 106 din Codul fiscal (de exemplu: viței, tauri, bivoli, miei, berbeci, purcei).

Veniturile din activități agricole generate de exemplarele prevăzute la lit. a) și b) incluse în norma de venit nu se impozitează distinct față de veniturile realizate din creșterea și exploatarea animalelor din grupele prevăzute la alin. (3) lit. b). Contribuabilii au obligații declarative numai pentru animalele cuprinse în grupele care îndeplinesc condițiile prevăzute la alin. (3) lit. b).

Veniturile din activități agricole realizate din creșterea și exploatarea exemplarelor masculine din speciile taurine, bubaline, ovine, caprine, indiferent de vârstă, se supun impunerii potrivit prevederilor cap. II "Venituri din activități independente" al titlului IV din Codul fiscal, venitul net anual fiind determinat în sistem real, pe baza datelor din contabilitate, numai în cazul în care acestea au fost achiziționate în scopul creșterii și valorificării lor sub orice formă.

(7) Contribuabilii care obțin doar venituri din activități agricole pentru care au fost stabilite norme de venit nu au obligații contabile.

(8) În cazul în care un contribuabil desfășoară o activitate agricolă pentru care venitul net se determină pe bază de normă de venit și o altă activitate agricolă pentru care nu există obligația stabilirii normelor de venit potrivit art. 104 alin. (3)

cheltuielile efectuate în comun, care sunt aferente veniturilor pentru care există regimuri fiscale diferite, vor fi alocate proporțional cu suprafețele de teren/numărul de capete de animale/numărul de familii de albine deținute.

(9) În cazul în care un contribuabil desfășoară o activitate agricolă pentru care venitul net se determină pe bază de normă de venit și o altă activitate independentă pentru care venitul net anual se determină în sistem real, pe baza datelor din contabilitate se aplică regimul fiscal specific fiecărei activități în parte.

ART. 104

Determinarea venitului net anual în sistem real, pe baza datelor din contabilitate

(1) Veniturile din silvicultură și piscicultură se supun impunerii potrivit prevederilor cap. II - Venituri din activități independente -, venitul net anual fiind determinat în sistem real, pe baza datelor din contabilitate, potrivit prevederilor art. 68, contribuabilii având obligația de a completa Registrul de evidență fiscală. Pentru aceste venituri sunt aplicabile regulile de impunere proprii veniturilor din activități independente pentru care venitul net anual se determină în sistem real, pe baza datelor din contabilitate. Pentru veniturile din silvicultură calificate drept venituri din alte surse se aplică prevederile cap. X.

(2) Veniturile obținute din valorificarea produselor prevăzute la art. 103 alin. (1) în altă modalitate decât în stare naturală reprezintă venituri din activități independente și se supun regulilor de impunere proprii categoriei respective.

(3) Veniturile definite la art. 103 alin. (1) pentru care nu există obligația stabilirii normelor de venit sunt venituri impozabile și se supun impunerii potrivit prevederilor cap. II - Venituri din activități independente -, venitul net anual fiind determinat în sistem real, pe baza datelor din contabilitate, potrivit prevederilor art. 68, contribuabilii având obligația de a completa Registrul de evidență fiscală. Pentru aceste venituri sunt aplicabile regulile de impunere proprii veniturilor din activități independente pentru care venitul net anual se determină în sistem real, pe baza datelor din contabilitate.

ART. 105

Venituri neimpozabile

(1) Nu sunt venituri impozabile veniturile realizate de persoanele fizice/membrii asocierilor fără personalitate juridică din valorificarea în stare naturală a următoarelor:

a) produse culese din flora sălbatică, exclusiv masa lemnoasă. În cazul masei lemnoase sunt venituri neimpozabile numai veniturile realizate din exploatarea și valorificarea acesteia în volum de maximum 20 mc/an din pădurile pe care contribuabilii le au în proprietate;

b) produse capturate din fauna sălbatică, cu excepția celor realizate din activitatea de pescuit comercial supuse impunerii potrivit prevederilor cap. II - Venituri din activități independente.

(2) Veniturile definite la art. 103 alin. (1) sunt venituri neimpozabile în limitele stabilite potrivit tabelului următor:

Nr. crt.	Produse vegetale	Suprafață
1.	Cereale	până la 2 ha
2.	Plante oleaginoase	până la 2 ha
3.	Cartof	până la 2 ha
4.	Sfeclă de zahăr	până la 2 ha
5.	Tutun	până la 1 ha
6.	Hamei pe rod	până la 2 ha
7.	Legume în câmp	până la 0,5 ha
8.	Legume în spații protejate	până la 0,2 ha
9.	Leguminoase pentru boabe	până la 1,5 ha
10.	Pomi pe rod	până la 1,5 ha
11.	Vie pe rod	până la 1 ha
12.	Arbuști fructiferi	până la 1 ha
13.	Flori și plante ornamentale	până la 0,3 ha
14.	Plante medicinale și aromatice	până la 2 ha
15.	Căpșun	până la 1,0 ha
	Animale	Nr. capete/ Nr. de familii de albine
1.	Vaci	până la 2
2.	Bivolite	până la 2
3.	Oi	până la 50
4.	Capre	până la 25
5.	Porci pentru îngrășat	până la 6
6.	Albine	până la 75 de familii
7.	Păsări de curte	până la 100

(la 01-01-2021 Tabelul de la Alineatul (2) al Articolului 105 a fost completat de Punctul 64, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

(3) Nu sunt venituri impozabile veniturile obținute din exploatarea pășunilor și fânețelor naturale.

(4) În cazul persoanelor fizice/membrilor asocierilor fără personalitate juridică, cultivarea terenurilor cu soiuri de plante pentru producția destinată furajării animalelor deținute de contribuabilii respectivi pentru care venitul se determină pe baza normelor de venit și a celor prevăzute la alin. (2) nu generează venit impozabil.

(la 29-12-2018 Alineatul (4) din Articolul 105 , Capitolul VII , Titlul IV a fost modificat de Punctul 4, Articolul 66, Capitolul III din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 114 din 28 decembrie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1116 din 29 decembrie 2018)

Potrivit lit. b), alin. (1) al art. 67 din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 114 din 28 decembrie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1116 din 29 decembrie 2018, prevederile modificatoare de la pct. 1, 2, 4, 5, 10, 12-16, 18, 20 și 22 ale art. 66, se aplică începând cu veniturile aferente lunii ianuarie 2019.

(5) Metodologia de aplicare a prevederilor alin. (4) se stabilește prin ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale, cu avizul Ministerului Finanțelor Publice.

(la 29-12-2018 Articolul 105 din Capitolul VII , Titlul IV a fost completat de Punctul 5, Articolul 66, Capitolul III din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 114 din 28 decembrie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1116 din 29 decembrie 2018)

Potrivit lit. b), alin. (1) al art. 67 din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 114 din 28 decembrie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1116 din 29 decembrie 2018, prevederile modificatoare de la pct. 1, 2, 4, 5, 10, 12-16, 18, 20 și 22 ale art. 66, se aplică începând cu veniturile aferente lunii ianuarie 2019.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

SECȚIUNEA a 2-a

Venituri neimpozabile

29. (1) În aplicarea prevederilor art. 105 nu au obligații de declarare și nu datorează impozit potrivit prevederilor cap. VII al titlului IV din Codul fiscal:

a) persoanele fizice/membrii asocierilor fără personalitate juridică ce dețin cu orice titlu suprafețe de teren destinate producției agricole, pentru cele necultivate, pentru cele cultivate cu plante furajere graminee și leguminoase pentru producția de masă verde, destinate furajării

animalelor deținute de contribuabilii respectivi, pentru care venitul se determină pe baza normelor de venit și a celor prevăzute la art. 105 alin. (2) din Codul fiscal;

b) persoanele fizice/membrii asocierilor fără personalitate juridică care obțin venituri din exploatarea pășunilor și fânețelor naturale, în conformitate cu prevederile art. 105 alin. (3);

c) contribuabilii arendatori, care realizează venituri din cedarea folosinței bunurilor supuse impunerii potrivit prevederilor cap. IV al titlului IV din Codul fiscal;

d) contribuabilii care obțin venituri din activități agricole și își desfășoară activitatea în mod individual, în limitele stabilite potrivit tabelului prevăzut la art. 105 alin. (2) din Codul fiscal, inclusiv în cazul în care veniturile sunt obținute din exploatarea bunurilor deținute în comun sau în devălmășie și sunt atribuite conform pct. 30 alin. (2). Suprafețele de teren/animalele respective sunt considerate din punct de vedere fiscal ca fiind incluse în patrimoniul personal și generează venituri neimpozabile conform art. 62 lit. m) din Codul fiscal.

(2) În cazul contribuabililor care obțin venituri din activități agricole și își desfășoară activitatea sub forma unei asocieri fără personalitate juridică, plafonul neimpozabil se acordă la nivel de asociere.

ART. 106

Stabilirea venitului anual din activități agricole pe bază de norme de venit

(1) Venitul dintr-o activitate agricolă se stabilește pe bază de norme de venit.

(2) Normele de venit se stabilesc pe unitatea de suprafață (ha)/cap de animal/familie de albine pentru categoriile de produse vegetale și animalele prevăzute la art. 105 alin. (2).

(3) Normele de venit, precum și datele necesare calculului acestora se stabilesc de către entitățile publice mandatate de Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, pe baza metodologiei aprobate prin hotărâre a Guvernului, și se publică de către direcțiile generale regionale ale finanțelor publice, până cel târziu la data de 5 februarie a anului pentru care se aplică aceste norme de venit.

(la 30-03-2018 Alineatul (3) din Articolul 106 , Capitolul VII , Titlul IV a fost modificat de Punctul 13, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018)

(4) În cazul contribuabililor care realizează venituri din desfășurarea a două sau mai multe activități agricole pentru care venitul se determină pe bază de normă de venit, contribuabilul stabilește venitul anual prin însumarea veniturilor corespunzătoare fiecărei activități.

(la 23-03-2018 Alineatul (4) din Articolul 106 , Capitolul VII , Titlul IV a fost modificat de Punctul 30, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018)

(5) În anul fiscal curent, pentru veniturile realizate de persoanele fizice individual sau într-o formă de asociere, în cazul în care s-au înregistrat pierderi ca urmare a unor fenomene meteorologice nefavorabile ce pot fi asimilate dezastrelor naturale ca îngheț, grindină, polei, ploaie abundentă, secetă și inundații, precum și a epizootiilor ce afectează peste 30% din suprafețele destinate producției agricole vegetale/animalele deținute, norma de venit se reduce proporțional cu pierderea respectivă.

(6) Constatarea pagubelor prevăzute la alin. (5) și evaluarea pierderilor se fac la cererea persoanelor fizice/asocierilor fără personalitate juridică, care desfășoară activități agricole pentru

care venitul anual se stabilește pe bază de norme de venit, de o comisie numită prin ordin al prefectului județului/municipiului București, la propunerea directorului executiv al direcției agricole județene/municipiului București, comisie formată pe plan local dintr-un reprezentant al primăriei, un specialist de la Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură, un delegat din partea Administrației Naționale de Meteorologie și un specialist al Inspectoratului General pentru Situații de Urgență.

(la 01-01-2021 Alineatul (6) din Articolul 106 , Capitolul VII , Titlul IV a fost modificat de Punctul 65, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

(7) Procedura de aplicare a prevederilor alin. (5) și (6) se stabilește prin ordin al președintelui A.N.A.F., cu avizul Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale.

(8) Contribuabilii care obțin venituri determinate pe baza normei anuale de venit nu au obligații de completare a Registrului de evidență fiscală și de conducere a evidenței contabile.

(9) În cazul reducerii normelor de venit potrivit alin. (5) și (6), contribuabilul are obligația să depună declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice și să recalculeze venitul anual și impozitul anual, în termen de 30 de zile de la constatarea pagubelor, prin diminuarea normei de venit aferentă fiecărei categorii de produse vegetale/categorii de animale prevăzute la art. 105 alin. (2) corespunzător cu procentul reprezentând gradul de afectare stabilit potrivit procesului-verbal de constatare și evaluare a pagubelor, conform procedurii prevăzute la alin. (7).

(la 30-03-2018 Articolul 106 din Capitolul VII , Titlul IV a fost completat de Punctul 14, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018)

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

SECȚIUNEA a 3-a

Stabilirea venitului anual din activități agricole pe bază de norme de venit

30. (1) În aplicarea prevederilor art. 106 alin. (1) din Codul fiscal, pentru stabilirea venitului net anual contribuabilii au următoarele obligații: (1) În aplicarea prevederilor art. 106 alin. (1) din Codul fiscal, pentru stabilirea venitului net anual contribuabilii au următoarele obligații:

a) să stabilească suprafețele (ha)/cap de animal/familie de albine pentru categoriile de produse vegetale și animalele care depășesc plafonul neimpozabil prevăzut la art. 105 alin. (2) din Codul fiscal;

b) să calculeze venitul net anual prin înmulțirea normei anuale de venit stabilită pe unitatea de suprafață (ha)/cap de animal/familie de albine pentru care se datorează impozit cu suprafețele (ha)/cap de animal/familie de albine pentru categoriile de produse vegetale și animalele deținute.

(2) În cazul asocierilor fără personalitate juridică care desfășoară activități agricole pentru care venitul se stabilește pe bază de norme de venit, asociatul desemnat care răspunde pentru îndeplinirea obligațiilor asociației față de autoritățile publice are următoarele obligații:

a) să stabilească suprafețele (ha)/cap de animal/familie de albine pentru categoriile de produse vegetale și animalele care depășesc plafonul neimpozabil prevăzut la art. 105 alin. (2) din Codul fiscal și deținute în asociere. Plafonul neimpozabil prevăzut la art. 105 alin. (2) din Codul fiscal se acordă la nivel de asociere;

b) să calculeze venitul net anual prin înmulțirea normei anuale de venit stabilită pe unitatea de suprafață (ha)/cap de animal/familie de albine pentru care se datorează impozit cu suprafețele (ha)/cap de animal/familie de albine deținute;

c) să distribuie fiecărui asociat cota din venitul net anual stabilit la lit. b), ce revine fiecărui asociat conform contractului de asociere, impozitul fiind calculat de fiecare membru asociat.

(3) Persoanele prevăzute la art. 60 pct. 1 lit. d) din Codul fiscal, încadrate în cursul anului fiscal în gradul de handicap grav sau accentuat, cât și cele care în cursul perioadei impozabile nu se mai încadrează în gradul de handicap respectiv, potrivit legii, reduc norma de venit proporțional cu numărul de zile calendaristice pentru care venitul este scutit de la plata impozitului.

(4) Impozitul anual se calculează la nivelul veniturii nete anuale determinate potrivit alin. (1) lit. b) după reducerea normei anuale de venit prevăzută la alin. (3).

(5) Veniturile din activități agricole determinate pe bază de norme de venit, realizate din exploatarea bunurilor deținute în comun sau în devălmășie de proprietari, uzufructuari sau de alți deținători legali, înscrși într-un document oficial, se atribuie proporțional cu cotele-părți pe care aceștia le dețin în acea proprietate sau contribuabilului care realizează venituri din activități agricole, în situația în care acestea nu se cunosc. În cazul persoanelor fizice pentru care nu a fost finalizată procedura succesorală, veniturile corespunzătoare suprafețelor destinate producției vegetale/cap de animal/familie de albine se atribuie contribuabilului care realizează venituri din activități agricole.

ART. 107

Calculul și plata impozitului pe veniturile din activități agricole

(1) Impozitul pe venitul din activități agricole se calculează de către contribuabil prin aplicarea unei cote de 10% asupra veniturii anuale din activități agricole stabilit pe baza normei anuale de venit, impozitul fiind final.

(2) Contribuabilul care desfășoară o activitate agricolă prevăzută la art. 103 alin. (1) pentru care venitul se determină pe bază de normă de venit are obligația de a depune anual, pentru veniturile anului în curs, declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice la organul fiscal competent, până la data de 25 mai, inclusiv a anului de realizare a veniturii.

Art. V din ORDONANȚA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în Monitorul Oficial nr. 72 din 31 ianuarie 2020, în anul 2020, prevede:

Articolul V

(1) În anul 2020, termenul de 25 mai, inclusiv prevăzut pentru depunerea Declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, în situațiile

reglementate de Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, denumit în continuare Cod fiscal, precum și în alte acte normative, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(2) În anul 2020, termenul de 25 mai, inclusiv prevăzut pentru depunerea formularului 230 ”Cerere privind destinația sumei reprezentând 2% sau 3,5% din impozitul anual pe veniturile din salarii și din pensii”/”Cerere privind destinația sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul anual datorat”, după caz, în situațiile reglementate de Hotărârea Guvernului nr. 1/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(3) În anul 2020, termenul de 25 mai, inclusiv prevăzut pentru plata impozitului pe venit și a contribuțiilor sociale obligatorii, datorate de persoanele fizice în situațiile reglementate de Codul fiscal, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(la 24-12-2020 sintagma: 15 martie inclusiv a fost înlocuită de Alineatul (1), Articolul VI din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

Conform alineatului (2) al articolului VII din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020, prevederile art. VI alin. (1) și (2) se aplică pentru obligațiile declarative aferente veniturilor realizate începând cu anul 2020.

(3) Contribuabilii care desfășoară activități agricole pentru care venitul se stabilește pe baza normei anuale de venit și dețin suprafețe destinate producției agricole vegetale/animale în localități/județe diferite vor opta pentru stabilirea județului/județelor unde vor beneficia de încadrarea în limitele veniturilor neimpozabile prevăzute pentru fiecare grupă de produse vegetale/animale de la art. 105 alin. (2). Opțiunea se exercită prin completarea corespunzătoare a declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice.

(la 01-01-2021 Alineatul (3) din Articolul 107 , Capitolul VII , Titlul IV a fost modificat de Punctul 66, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

(4) Declarația prevăzută la alin. (2) nu se depune pentru veniturile prevăzute la art. 105.

(5) În cazul în care activitatea se desfășoară în cadrul unei asocieri fără personalitate juridică, obligația depunerii declarației anuale de venit pentru asocierile fără personalitate juridică și entități supuse regimului transparenței fiscale la organul fiscal competent revine asociatului care răspunde pentru îndeplinirea obligațiilor asociației față de autoritățile publice până în ultima zi a lunii februarie inclusiv a anului curent pentru anul anterior. Declarația cuprinde și cota de distribuire ce revine fiecărui membru asociat din venitul impozabil calculat la nivelul asocierii. Asociatul desemnat are obligația transmiterii către fiecare membru asociat a informațiilor referitoare la venitul impozabil ce îi revine corespunzător cotei de distribuire din venitul impozabil calculat la nivelul asocierii, în cadrul aceluiași termen.

(la 01-01-2021 Alineatul (5) din Articolul 107 , Capitolul VII , Titlul IV a fost modificat de Punctul 66, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

(6) Contribuabilii care realizează venituri din activități agricole, silvicultură și piscicultură au obligația să determine venitul net anual impozabil/pierderea netă anuală la nivelul fiecărei surse de venit din cadrul categoriei, cu excepția veniturilor pentru care impozitul este final.

(7) Plata impozitului anual datorat se efectuează la bugetul de stat, până la data de 25 mai, inclusiv a anului următor celui de realizare a venitului.

Art. V din ORDONANȚA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în Monitorul Oficial nr. 72 din 31 ianuarie 2020, în anul 2020, prevede:

Articolul V

(1) În anul 2020, termenul de 25 mai, inclusiv prevăzut pentru depunerea Declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, în situațiile reglementate de Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, denumit în continuare Cod fiscal, precum și în alte acte normative, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(2) În anul 2020, termenul de 25 mai, inclusiv prevăzut pentru depunerea formularului 230 ”Cerere privind destinația sumei reprezentând 2% sau 3,5% din impozitul anual pe veniturile din salarii și din pensii”/”Cerere privind destinația sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul anual datorat”, după caz, în situațiile reglementate de Hotărârea Guvernului nr. 1/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(3) În anul 2020, termenul de 25 mai, inclusiv prevăzut pentru plata impozitului pe venit și a contribuțiilor sociale obligatorii, datorate de persoanele fizice în situațiile reglementate de Codul fiscal, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(la 24-12-2020 sintagma: 15 martie inclusiv a fost înlocuită de Alineatul (1), Articolul VI din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

Conform alineatului (2) al articolului VII din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020, prevederile art. VI alin. (1) și (2) se aplică pentru obligațiile declarative aferente veniturilor realizate începând cu anul 2020.

(8) Reprezentantul desemnat să răspundă pentru îndeplinirea obligațiilor asociației față de autoritățile publice optează pentru stabilirea județului sau județelor unde asocierea va beneficia de încadrarea în limitele veniturilor neimpozabile prevăzute pentru fiecare grupă de produse vegetale/animale prevăzute la art. 105 alin. (2) prin declarația anuală de venit pentru asocierile fără personalitate juridică și entități supuse regimului transparenței fiscale, la termenul prevăzut la alin. (5).

(la 01-01-2021 Alineatul (8) din Articolul 107 , Capitolul VII , Titlul IV a fost modificat de Punctul 66, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

(9) Pentru aplicarea prevederilor referitoare la scutirea de la plata impozitului pe venit, prevăzută la art. 76 alin. (1) lit. c) din Legea cooperăției agricole nr. 566/2004, cu modificările și completările ulterioare, de care beneficiază persoanele fizice care obțin venituri individuale, reducerea normei de venit se calculează de către contribuabil. Metodologia de calcul al reducerii normei de venit se stabilește prin hotărâre a Guvernului.

(la 24-12-2020 Alineatul (9) din Articolul 107 , Capitolul VII , Titlul IV a fost modificat de Punctul 67, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

(la 23-03-2018 Articolul 107 din Capitolul VII , Titlul IV a fost modificat de Punctul 31, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018)

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

SECȚIUNEA a 4-a

Calculul, declararea și plata impozitului aferent veniturilor din activități agricole

31. (1) În aplicarea prevederilor art. 107 din Codul fiscal, impozitul pe venitul din activități agricole se calculează de contribuabil prin aplicarea unei cote de 10% asupra veniturii nete anuale din activități agricole stabilite potrivit pct. 30 alin. (1) lit. b), impozitul fiind final.

(2) Declararea suprafețelor cultivate/cap de animal/familie de albine deținute la data depunerii declarației, a veniturii anuale impozabil stabilite potrivit pct. 30 alin. (1) lit. b), precum și a impozitului datorat, calculat potrivit alin. (1), se efectuează prin declarația prevăzută la art. 120 din Codul fiscal, iar termenul legal de depunere este până la data de 15 martie, inclusiv, a anului în curs.

(3) În situația modificării structurii suprafețelor destinate producției agricole vegetale/numărului de capete de animale/familii de albine, contribuabilii care au depus declarația prevăzută la art. 107 alin. (2) din Codul fiscal, înainte de termenul prevăzut de lege, pot depune o nouă declarație pentru anul în curs, până la data de 15 martie, inclusiv. În cazul asocierilor fără personalitate juridică care au depus declarația prevăzută la art. 107 alin. (5) din Codul fiscal, înainte de termenul prevăzute de lege, asociatul desemnat poate depune o nouă declarație până la data de 15 februarie, inclusiv, a anului în curs.

Informațiile cuprinse în declarație vizează suprafețele cultivate/capetele de animale/familii de albine deținute de către contribuabili la data de 15 martie, inclusiv, sau de către asocierile fără personalitate juridică la data de 15 februarie, inclusiv.

(4) În cazul contribuabililor care realizează venituri din activități agricole în asocieri fără personalitate juridică, fiecare asociat înscrie în declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, prevăzută la art. 120 din Codul fiscal, venitul

net anual pe care asociatul desemnat îl distribuie corespunzător cotei din venitul anual impozabil potrivit reglementărilor prevăzute la pct. 30 alin. (2).

(5) Exemplu privind stabilirea venitului net anual potrivit prevederilor art. 106 alin. (1) din Codul fiscal:

O persoană fizică deține o suprafață de 5 ha de teren pe care cultivă cereale. Norma anuală de venit stabilită este de 360 lei/ha.

Stabilirea venitului net anual se efectuează după cum urmează:

a) stabilirea suprafețelor de teren pentru care se datorează impozit, prin scăderea din totalul suprafeței de teren deținute a suprafeței neimpozabile prevăzută la art. 105 alin. (2) din Codul fiscal, respectiv:

$$\text{Suprafața de teren impozabilă } 5 \text{ ha} - 2 \text{ ha} = 3 \text{ ha}$$

b) stabilirea venitului net anual, prin înmulțirea suprafeței de teren impozabil cu norma anuală de venit stabilită pentru 1 ha, după cum urmează:

$$360 \text{ lei} \times 3 \text{ ha} = 1.080 \text{ lei}$$

$$\text{c) stabilirea impozitului datorat } 1.080 \text{ lei} \times 10\% = 108 \text{ lei}$$

(6) Exemplu privind stabilirea venitului net anual în cazul asocierilor fără personalitate juridică:

3 persoane fizice, A, B, și C, constituie o asocierie fără personalitate juridică în vederea cultivării terenurilor pe care le dețin cu cereale, pentru care în anul în curs s-a stabilit o normă anuală de venit de 360 lei/ha.

Fermierul A deține în proprietate o suprafață de teren de 4 ha, fermierul B deține în proprietate o suprafață de teren de 5 ha și fermierul C deține în proprietate o suprafață de teren 2 ha.

În contractul de asocierie, cotele de distribuire ale venitului net sunt următoarele:

a) fermierul A participă cu o cotă de 36%;

b) fermierul B participă cu o cotă de 45%;

c) fermierul C participă cu o cotă de 19%.

Asociatul desemnat să răspundă pentru îndeplinirea obligațiilor asociației are următoarele obligații:

a) să stabilească suprafața de teren pentru care se datorează impozit, respectiv:

$$\text{suprafață totală} = 4 \text{ ha} + 5 \text{ ha} + 2 \text{ ha} = 11 \text{ ha}$$

$$\text{suprafața de teren pentru care se datorează impozit} = 11 \text{ ha} - 2 \text{ ha} = 9 \text{ ha.}$$

b) să stabilească venitul anual impozabil:

$$360 \text{ lei/ha} \times 9 \text{ ha} = 3.240 \text{ lei}$$

c) să distribuie venitul anual impozabil asociaților:

$$\text{– fermierului A } 3.240 \text{ lei} \times 36\% = 1.166 \text{ lei}$$

$$\text{– fermierului B } 3.240 \text{ lei} \times 45\% = 1.458 \text{ lei}$$

$$\text{– fermierului C } 3.240 \text{ lei} \times 19\% = 616 \text{ lei}$$

Fermierul A depune declarația prevăzută la art. 120 din Codul fiscal, prin care stabilește impozitul datorat aplicând regula prevăzută la alin. (1). Impozitul datorat se stabilește astfel:

$$1.166 \text{ lei} \times 10\% = 117 \text{ lei}$$

Fermierul B depune declarația prevăzută la art. 120 din Codul fiscal, prin care stabilește impozitul datorat aplicând regula prevăzută la alin. (1). Impozitul datorat se stabilește astfel:

$$1.458 \text{ lei} \times 10\% = 146 \text{ lei}$$

Fermierul C depune declarația prevăzută la art. 120 din Codul fiscal, prin care stabilește impozitul datorat aplicând regula prevăzută la alin. (1). Impozitul datorat se stabilește astfel:

$$616 \text{ lei} \times 10\% = 62 \text{ lei}$$

CAP. VIII

Venituri din premii și din jocuri de noroc

ART. 108

Definirea veniturilor din premii și din jocuri de noroc

(1) Veniturile din premii cuprind veniturile din concursuri, altele decât cele prevăzute la art. 62, sumele primite ca urmare a participării la Loteria bonurilor fiscale, potrivit prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 10/2015 pentru organizarea Loteriei bonurilor fiscale, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 166/2015, precum și din promovarea produselor/serviciilor ca urmare a practicilor comerciale.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

32. (1) În sensul aplicării prevederilor art. 108 alin. (1) din Codul fiscal în această categorie se cuprind venituri în bani și/sau în natură, ca de exemplu:

a) venituri sub formă de premii de orice fel, acordate oamenilor de cultură, știință și artă la gale, simpozioane, festivaluri, concursuri naționale sau internaționale, concursuri pe meserii sau profesii;

b) venituri sub formă de premii în bani și/sau în natură acordate sportivilor, antrenorilor, tehnicienilor și altor specialiști prevăzuți în legislația în materie, pentru rezultatele obținute la competiții sportive interne și internaționale, altele decât:

(i) veniturile prevăzute la art. 62 din Codul fiscal;

(ii) veniturile plătite de entitatea cu care aceștia au relații generatoare de venituri din salarii potrivit cap. III al titlului IV din Codul fiscal;

c) venituri impozabile obținute din jocuri de noroc.

(2) În scopul delimitării veniturilor din premii de veniturile din jocuri de noroc, sunt considerate câștiguri de natura jocurilor de noroc cele acordate participanților la joc de către orice persoană juridică autorizată să exploateze astfel de jocuri de noroc, conform legislației în materie.

(2) Nu sunt venituri impozabile următoarele:

a) materialele publicitare, pliantele, mostrele, punctele bonus acordate cu scopul stimulării vânzărilor;

b) reducerile comerciale de preț acordate persoanelor fizice, altele decât cele acordate contribuabililor care obțin venituri pentru care se aplică regulile de la capitolul III - Venituri din salarii și asimilate salariilor.

(la 24-12-2020 Alineatul (2) din Articolul 108 , Capitolul VIII , Titlul IV a fost modificat de Punctul 68, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

(3) Veniturile din jocuri de noroc cuprind toate sumele încasate, bunurile și serviciile primite, ca urmare a participării la jocuri de noroc, indiferent de denumirea venitului sau de forma în care se acordă, inclusiv cele de tip jack-pot, definite conform normelor metodologice.

ART. 109

Stabilirea venitului net din premii

Venitul net este diferența dintre venitul din premii și suma reprezentând venit neimpozabil.

ART. 110

Determinarea impozitului aferent veniturilor din premii și din jocuri de noroc

(1) Veniturile sub formă de premii se impun, prin reținerea la sursă, cu o cotă de 10% aplicată asupra venitului net realizat din fiecare premiu.

(la 01-01-2018 Alineatul (1) din Articolul 110 , Capitolul VIII , Titlul IV a fost modificat de Punctul 33, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

(2) Veniturile din jocuri de noroc se impun prin reținere la sursă. Impozitul datorat se determină la fiecare plată, prin aplicarea următorului barem de impunere asupra fiecărui venit brut primit de un participant, de la un organizator sau plătitor de venituri din jocuri de noroc:

Tranșe de venit brut - lei -	Impozit - lei -
până la 66.750, inclusiv	1%
peste 66.750 - 445.000, inclusiv	667,5 + 16% pentru ceea ce depășește suma de 66.750
peste 445.000	61.187,5 + 25% pentru ceea ce depășește suma de 445.000

(2[^]1) Pentru veniturile realizate de către persoanele fizice ca urmare a participării la jocuri de noroc la distanță sau on-line, definite potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2009 privind organizarea și exploatarea jocurilor de noroc, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 246/2010, cu modificările și completările ulterioare, impozitul datorat potrivit prevederilor alin. (2) se determină și se reține la sursă la fiecare transfer din contul de pe platforma de joc în contul bancar sau similar.

(la 23-03-2018 Articolul 110 din Capitolul VIII , Titlul IV a fost completat de Punctul 32, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018)

(3) Obligația calculării, reținerii și plății impozitului revine organizatorilor/plătitorilor de venituri.

(4) Nu sunt impozabile următoarele venituri obținute în bani și/sau în natură:

a) premii sub valoarea sumei neimpozabile stabilite în sumă de 600 lei, inclusiv, realizate de contribuabil pentru fiecare premiu;

b) veniturile obținute ca urmare a participării la jocurile de noroc caracteristice cazinourilor, cluburilor de poker, slot-machine și lozuri sub valoarea sumei neimpozabile de 66.750 lei, inclusiv, realizate de contribuabil pentru fiecare venit brut primit.

Verificarea încadrării în plafonul neimpozabil se efectuează la fiecare plată, indiferent de tipul de joc din care a fost obținut venitul respectiv.

În cazul în care venitul brut primit la fiecare plată depășește plafonul neimpozabil de 66.750 lei, inclusiv, impozitarea se efectuează distinct față de veniturile obținute din participarea la alte tipuri de jocuri de noroc.

(5) Impozitul calculat și reținut în momentul plății este impozit final.

(6) Impozitul pe venit astfel calculat și reținut se plătește la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a fost reținut.

(7) Abrogat.

(la 23-03-2018 Alineatul (7) din Articolul 110 , Capitolul VIII , Titlul IV a fost abrogat de Punctul 33, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018)

(8) Abrogat.

(la 23-03-2018 Alineatul (8) din Articolul 110 , Capitolul VIII , Titlul IV a fost abrogat de Punctul 33, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018)

(9) Abrogat.

(la 23-03-2018 Alineatul (9) din Articolul 110 , Capitolul VIII , Titlul IV a fost abrogat de Punctul 33, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018)

(10) Abrogat.

(la 23-03-2018 Alineatul (10) din Articolul 110 , Capitolul VIII , Titlul IV a fost abrogat de Punctul 33, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018)

(11) Abrogat.

(la 23-03-2018 Alineatul (11) din Articolul 110 , Capitolul VIII , Titlul IV a fost abrogat de Punctul 33, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018)

(12) Abrogat.

(la 23-03-2018 Alineatul (12) din Articolul 110 , Capitolul VIII , Titlul IV a fost abrogat de Punctul 33, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018)

(13) Abrogat.

(la 23-03-2018 Alineatul (13) din Articolul 110 , Capitolul VIII , Titlul IV a fost abrogat de Punctul 33, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018)

CAP. IX

Venituri din transferul proprietăților imobiliare din patrimoniul personal

ART. 111

Definirea venitului din transferul proprietăților imobiliare din patrimoniul personal

(1) La transferul dreptului de proprietate și al dezmembrămintelor acestuia, prin acte juridice între vii asupra construcțiilor de orice fel și a terenurilor aferente acestora, precum și asupra terenurilor de orice fel fără construcții, contribuabilii datorează un impozit care se calculează prin aplicarea cotei de 3% asupra venitului impozabil. Venitul impozabil se stabilește prin deducerea din valoarea tranzacției a sumei neimpozabile de 450.000 lei.

(la 06-01-2017 Alineatul (1) din Articolul 111 , Capitolul IX , Titlul IV a fost modificat de Punctul 9, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 3 din 6 ianuarie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 16 din 06 ianuarie 2017)

*) Notă:

Potrivit alin. (2) al art. III din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 3 din 6 ianuarie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 16 din 6 ianuarie 2017, prevederile art. I pct. 7 și 8 se aplică începând cu veniturile aferente lunii următoare publicării în Monitorul Oficial al României a prezentei ordonanțe de urgență, iar prevederile art. I pct. 9 se aplică numai pentru tranzacțiile

încheiate începând cu data de 1 a lunii următoare publicării în Monitorul Oficial al României a prezentei ordonanțe de urgență.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

33. (1) În aplicarea prevederilor art. 111 alin. (1) din Codul fiscal se definesc următorii termeni:

a) prin contribuabil, în sensul art. 111 din Codul fiscal, se înțelege persoana fizică căreia îi revine obligația de plată a impozitului.

În cazul transferului dreptului de proprietate sau al dezmembrămintelor acestuia prin acte juridice între vii, contribuabil este cel din patrimoniul căruia se transferă dreptul de proprietate sau dezmembrămintele acestuia: vânzătorul, credentierul, transmitătorul în cazul contractului de întreținere, al actului de dare în plată, al contractului de tranzacție etc., cu excepția transferului prin donație.

În contractele de schimb imobiliar calitatea de contribuabil o au toți copermutanții, coschimbașii, cu excepția schimbului unui bun imobil, proprietate imobiliară, cu un bun mobil, situație în care calitatea de contribuabil o are numai proprietarul bunului imobil.

În cazul transferului dreptului de proprietate prin donație, calitatea de contribuabil revine donatarului, în situația în care acesta este contribuabil potrivit prevederilor titlului IV "Impozitul pe venit" din Codul fiscal.

Contribuabil este și persoana fizică din patrimoniul căreia se transferă dreptul de proprietate sau dezmembrămintele acestuia cu titlu de aport la capitalul social.

În cazul transferului dreptului de proprietate pentru cauză de moarte, prin succesiune legală sau testamentară, calitatea de contribuabil revine moștenitorilor legali sau testamentari, precum și legatarilor cu titlu particular;

b) prin construcții de orice fel se înțelege:

(i) construcții cu destinația de locuință;

(ii) construcții cu destinația de spații comerciale;

(iii) construcții industriale, hale de producție, sedii administrative, platforme industriale, garaje, parcări;

(iv) orice construcție sau amenajare subterană ori supraterană cu caracter permanent, pentru a cărei edificare este necesară autorizația de construcție în condițiile Legii nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

c) prin terenul aferent construcțiilor se înțelege terenuri-curți, construcții și anexele acestora, conform titlului de proprietate, identificat printr-un identificator unic - numărul cadastral - sau care constituie un singur corp funciar;

d) prin terenuri de orice fel, fără construcții, se înțelege terenurile situate în intravilan sau extravilan, indiferent de categoria de folosință, cum ar fi: curți, grădini, teren arabil, pășune, fânează, teren forestier, vii, livezi și altele asemenea pe care nu sunt amplasate construcții și nu pot fi încadrate în categoria terenurilor aferente construcțiilor în înțelesul lit. c);

e) prin transferul dreptului de proprietate sau al dezmembrămintelor acestuia se înțelege înstrăinarea, prin acte juridice între vii, a dreptului de proprietate sau a dezmembrămintelor acestuia, indiferent de tipul sau natura actului prin care se realizează acest transfer: vânzare-cumpărare, donație, rentă viageră, întreținere, schimb, dare în plată, tranzacție, aport la capitalul social, inclusiv în cazul când transferul se realizează în baza unei hotărâri judecătorești și altele asemenea;

f) nu constituie transfer impozabil constatarea prin hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă/hotărâre judecătorească definitivă și executorie a dobândirii dreptului de proprietate ca efect al uzucapiunii;

(2) Impozitul prevăzut la alin. (1) nu se datorează în următoarele cazuri:

a) la dobândirea dreptului de proprietate asupra terenurilor și construcțiilor de orice fel, prin reconstituirea dreptului de proprietate în temeiul legilor speciale;

b) la dobândirea dreptului de proprietate cu titlul de donație între rude și afini până la gradul al III-lea inclusiv, precum și între soți;

c) în cazul actelor de desființare cu efect retroactiv pentru actele de transfer al dreptului de proprietate asupra proprietăților imobiliare;

d) constatarea în condițiile art. 13 din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

e) în cazul transferului dreptului de proprietate imobiliară din patrimoniul personal, în condițiile prevederilor Legii nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, pentru o singură operațiune de dare în plată.

(la 30-06-2016 Lit. e) a alin. (2) al art. 111 a fost introdusă de pct. 2 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 32 din 28 iunie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 488 din 30 iunie 2016.)

*) Notă:

Conform art. II din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 32 din 28 iunie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 488 din 30 iunie 2016, persoanele fizice care până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență au efectuat darea în plată în condițiile prevederilor Legii nr. 77/2016 beneficiază de prevederile art. 111 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, completată prin prezenta ordonanță de urgență, o singură dată, pentru prima operațiune de dare în plată efectuată după intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

33. (2) În aplicarea art. 111 alin. (2) din Codul fiscal, nu se datorează impozit la dobândirea dreptului de proprietate asupra terenurilor și construcțiilor de orice fel, prin reconstituirea dreptului de proprietate în temeiul următoarelor legi speciale: Legea nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Legea nr. 1/2000, cu modificările și

completările ulterioare, Legea nr. 112/1995, cu modificările ulterioare, Legea nr. 10/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și orice alte acte normative cu caracter reparatoriu.

Este exceptată de la plata impozitului transmiterea dreptului de proprietate prin donație între rude ori afini până la gradul al III-lea inclusiv, precum și între soți. Dovada calității de soț, rudă sau afîn se face cu acte de stare civilă.

Înstrăinarea ulterioară a proprietăților imobiliare dobândite în condițiile prevăzute la paragrafele 1 și 2 va fi supusă impozitării, cu excepția transmiterii dreptului de proprietate prin donație între rude ori afini până la gradul al III-lea inclusiv, precum și între soți.

Face excepție de la impunere transmiterea dreptului de proprietate sau a dezmembrămintelor acestuia pentru proprietățile imobiliare din patrimoniul afacerii definite conform pct. 7 alin. (8) din normele metodologice date în aplicarea art. 68 din Codul fiscal, acestea fiind incluse în categoriile de venituri pentru care venitul net anual se determină pe baza datelor din contabilitate. Pentru aplicarea regimului fiscal stabilit în cazul transferului dreptului de proprietate sau al dezmembrămintelor acestuia, pentru proprietățile imobiliare din patrimoniul afacerii, contribuabilii au obligația prezentării următoarelor documente: certificatul de înregistrare sau, după caz, certificatul de înregistrare fiscală și extrasul de carte funciară din care să rezulte că imobilul face parte din patrimoniul afacerii.

În cazul partajului judiciar sau voluntar, precum și al regimului separației de bunuri nu se datorează *impozit.*

(2¹) Dispozițiile alin. (2) lit. e) se aplică atât debitorului, cât și codebitorilor, coplătitorilor, garanților personali sau ipotecari ai debitorului, în cazul în care prin operațiunea de dare în plată se transferă dreptul de proprietate imobiliară din patrimoniul personal al acestora.

(la 30-06-2016 Alin. (2¹) al art. 111 a fost introdus de pct. 3 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 32 din 28 iunie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 488 din 30 iunie 2016.)

(2²) Persoanele fizice prevăzute la alin. (2¹) beneficiază de prevederile alin. (2) lit. e) o singură dată, pentru prima operațiune de dare în plată, astfel cum rezultă din registrul prevăzut la alin. (2³), indiferent de calitatea pe care acestea o au într-o altă operațiune de dare în plată efectuată în condițiile prevederilor Legii nr. 77/2016.

(la 30-06-2016 Alin. (2²) al art. 111 a fost introdus de pct. 3 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 32 din 28 iunie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 488 din 30 iunie 2016.)

(2³) Pentru identificarea primei operațiuni de dare în plată, în vederea aplicării prevederilor alin. (2) lit. e), se înființează la nivelul Uniunii Naționale a Notarilor Publici din România Registrul național notarial de evidență a actelor de dare în plată prevăzute de Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, denumit în continuare RNNEADP, în care se înscriu actele autentificate de notarul public și hotărârile judecătorești de dare în plată emise în conformitate cu prevederile Legii nr.

77/2016. RNNEADP este administrat de Centrul Național de Administrare a Registrelor Naționale Notariale (CNARNN - Infonot).

(la 30-06-2016 Alin. (2³) al art. 111 a fost introdus de pct. 3 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 32 din 28 iunie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 488 din 30 iunie 2016.)

(2⁴) În cazul în care darea în plată pentru care se solicită aplicarea prevederilor alin. (2) lit. e) se face prin notarul public, persoanele fizice prevăzute la alin. (2¹) solicită acestuia un certificat eliberat de CNARNN care să ateste faptul că nu s-a mai înregistrat niciun alt act de dare în plată potrivit Legii nr. 77/2016, până la data autentificării actului de dare în plată de către acesta.

(la 30-06-2016 Alin. (2⁴) al art. 111 a fost introdus de pct. 3 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 32 din 28 iunie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 488 din 30 iunie 2016.)

(2⁵) Aplicarea prevederilor alin. (2) lit. e) de către notarul public se efectuează în baza certificatului eliberat potrivit alin. (2⁴).

(la 30-06-2016 Alin. (2⁵) al art. 111 a fost introdus de pct. 3 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 32 din 28 iunie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 488 din 30 iunie 2016.)

(2⁶) Notarii publici care autentifică acte de dare în plată potrivit Legii nr. 77/2016 au obligația să le transmită la RNNEADP în aceeași zi, în vederea înregistrării lor, cu evidențierea distinctă a persoanelor fizice care au calitatea de parte în actul de dare în plată.

(la 30-06-2016 Alin. (2⁶) al art. 111 a fost introdus de pct. 3 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 32 din 28 iunie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 488 din 30 iunie 2016.)

(2⁷) În cazul în care darea în plată pentru care persoanele fizice, prevăzute la alin. (2¹), solicită aplicarea prevederilor alin. (2) lit. e) se face pe cale judecătorească, acestea au obligația transmiterii unui exemplar al hotărârii judecătorești definitive la CNARNN, în termen de 30 de zile de la data comunicării hotărârii, în vederea înregistrării acesteia în RNNEADP.

(la 30-06-2016 Alin. (2⁷) al art. 111 a fost introdus de pct. 3 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 32 din 28 iunie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 488 din 30 iunie 2016.)

(2⁸) În situația prevăzută la alin. (2⁷), pentru a beneficia de prevederile alin. (2) lit. e), persoanele fizice prevăzute la alin. (2¹) au obligația depunerii unei cereri la organul fiscal competent, în termen de 90 de zile de la data comunicării hotărârii judecătorești, sub sancțiunea decăderii, la care să anexeze certificatul eliberat de CNARNN, din care să rezulte faptul că hotărârea judecătorească definitivă s-a înregistrat în RNNEADP și nu s-a mai înregistrat niciun alt act de dare în plată potrivit Legii nr. 77/2016, până la data înregistrării hotărârii judecătorești.

Certificatul se obține de la CNARNN - Infonot de persoana fizică, direct sau prin intermediul unui notar public.

(la 30-06-2016 Alin. (2⁸) al art. 111 a fost introdus de pct. 3 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 32 din 28 iunie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 488 din 30 iunie 2016.)

*) Notă:

Art. III din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 32 din 28 iunie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 488 din 30 iunie 2016 prevede:

Articolul III

(1) În situația prevăzută la art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016, pentru a beneficia de prevederile art. 111 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, completată prin prezenta ordonanță de urgență, contribuabilul depune o cerere însoțită de certificatul eliberat de CNARNN prevăzut la art. 111 alin. (2⁸) din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, la organul fiscal competent care procedează după cum urmează:

a) în cazul în care decizia de impunere nu a fost emisă sau nu a fost comunicată până la data depunerii cererii, decizia de impunere nu se mai emite sau, după caz, nu se mai comunică;

b) în cazul în care decizia de impunere a fost emisă și comunicată contribuabilului, impozitul și accesoriile aferente acestora, neachitate până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, se anulează, prin emiterea unei decizii de anulare a obligațiilor fiscale care se comunică contribuabilului.

(2) Sub sancțiunea decăderii, cererea prevăzută la alin. (1) se depune la organul fiscal competent în termen de cel mult 90 de zile de la data comunicării hotărârii judecătorești definitive.

(3) Organul fiscal nu începe sau suspendă executarea silită a impozitului pe venitul din transferul dreptului de proprietate imobiliară din patrimoniul personal atunci când contribuabilul a notificat organul fiscal cu privire la exercitarea dreptului prevăzut la art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016.

(4) Obligațiile fiscale reprezentând impozit pe venitul din transferul dreptului de proprietate imobiliară din patrimoniul personal datorate la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență și stinse, prin orice modalitate, în perioada cuprinsă între data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență și data pronunțării hotărârii judecătorești definitive potrivit dispozițiilor art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016 se restituie la cererea contribuabilului adresată organului fiscal competent.

(2⁹) Cererea prevăzută la alin. (2⁸) va cuprinde cel puțin informații privind: datele de identificare ale contribuabilului, calitatea de parte în cadrul unei hotărâri judecătorești obținute în conformitate cu prevederile Legii nr. 77/2016, numărul și data hotărârii judecătorești definitive, adresa la care este situat bunul imobil înstrăinat care face obiectul transferului dreptului de proprietate ca urmare a actului de dare în plată.

(la 30-06-2016 Alin. (2⁹) al art. 111 a fost introdus de pct. 3 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 32 din 28 iunie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 488 din 30 iunie 2016.)

(3) Pentru transmisiunea dreptului de proprietate și a dezmembrămintelor acestuia cu titlul de moștenire nu se datorează impozitul prevăzut la alin. (1), dacă succesiunea este dezbătută și finalizată în termen de 2 ani de la data decesului autorului succesiunii. În cazul nefinalizării procedurii succesorală în termenul prevăzut mai sus, moștenitorii datorează un impozit de 1% calculat la valoarea masei succesorală.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

33. (3) În cazul procedurii succesorală se aplică următoarele reguli:

a) finalizarea procedurii succesorală are loc la data întocmirii încheierii de finalizare a succesiunii;

b) impozitul datorat va fi achitat de către contribuabil la data întocmirii încheierii finale de către notarul public;

c) în situația în care succesiunea legală sau testamentară este dezbătută și finalizată prin întocmirea încheierii de finalizare a succesiunii în termen de 2 ani de la data decesului autorului succesiunii, nu se datorează impozit. Nu se datorează impozit nici în situația în care, după finalizarea succesiunii, se solicită certificat de moștenitor suplimentar și se întocmește încheierea finală suplimentară înainte de expirarea termenului de 2 ani;

d) în cazul finalizării succesiunii prin întocmirea încheierii finale după expirarea termenului de 2 ani, moștenitorii datorează impozitul de 1% prevăzut în art. 111 alin. (3) din Codul fiscal;

e) în cazul în care succesiunea a fost finalizată prin întocmirea încheierii de finalizare înainte de expirarea termenului de 2 ani și se solicită certificat de moștenitor suplimentar după expirarea termenului de 2 ani, calculat de la data decesului autorului succesiunii, moștenitorii datorează impozit în condițiile art. 111 alin. (3) din Codul fiscal

numai pentru proprietățile imobiliare ce se vor declara și menționa în încheierea finală suplimentară;

f) în cazul succesiunilor vacante și al partajului succesoral nu se datorează impozit;

g) impozitul se calculează și se încasează la valoarea proprietăților imobiliare cuprinse în masa succesorală.

Masa succesorală, din punct de vedere fiscal și în condițiile art. 111 alin. (3) din Codul fiscal, cuprinde numai activul net imobiliar declarat de succesibili.

În cazul în care în activul succesoral se cuprind și bunuri mobile, drepturi de creanță, acțiuni, certificate de acționar etc., se va stabili proporția valorii proprietăților imobiliare din totalul activului succesoral, iar pasivul succesoral se va deduce din valoarea bunurilor mobile, respectiv imobile, proporțional cu cota ce revine fiecăreia din categoriile de bunuri mobile sau imobile.

După deducerea pasivului succesoral corespunzător bunurilor imobile, din valoarea acestora se determină activul net imobiliar reprezentând baza impozabilă;

h) în cazul în care procedura succesorală se finalizează prin hotărâre judecătorească, se aplică dispozițiile prezentului alineat.

(4) Impozitul prevăzut la alin. (1) și (3) se calculează la valoarea declarată de părți în actul prin care se transferă dreptul de proprietate sau dezmembrămintele sale. În cazul în care valoarea declarată este inferioară valorii minime stabilite prin studiul de piață realizat de către camerele notarilor publici, notarul public notifică organelor fiscale respectiva tranzacție.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

33. (4) În sensul prevederilor art. 111 alin. (4) din Codul fiscal, la transmiterea dreptului de proprietate, impozitul prevăzut la art. 111 alin. (1) din Codul fiscal se calculează prin aplicarea cotei de 3% asupra venitului impozabil, care se stabilește ca diferență între valoarea tranzacției și plafonul neimpozabil de 450.000 lei. Valoarea tranzacției proprietăților imobiliare din patrimoniul personal, luată în calcul la stabilirea venitului impozabil, nu include TVA aferentă, în cazul în care aceasta se aplică tranzacției respective.

În cazul unei/unor proprietăți imobiliare transferate cu titlu de aport la capitalul social, venitul impozabil se determină astfel:

a) în situația în care legislația în materie impune întocmirea unui raport de evaluare, venitul impozabil se stabilește prin deducerea plafonului neimpozabil de 450.000 lei din valoarea tranzacției reprezentând valoarea proprietății/proprietăților imobiliare din actul de transfer aduse ca aport, care nu poate fi mai mică decât valoarea rezultată din raportul de evaluare;

b) în situația în care legislația în materie nu impune întocmirea unui raport de evaluare, venitul impozabil se stabilește prin deducerea plafonului neimpozabil de 450.000 lei din valoarea tranzacției reprezentând valoarea proprietății/ proprietăților imobiliare din actul de transfer aduse ca aport.

Pentru construcțiile neterminate, la înstrăinarea acestora, venitul impozabil se stabilește prin deducerea plafonului neimpozabil de 450.000 lei din valoarea determinată pe baza unui raport de expertiză/evaluare, care va cuprinde valoarea construcției neterminate la care se adaugă valoarea terenului aferent declarată de părți. Raportul de expertiză/evaluare se întocmește pe cheltuiala contribuabilului de un expert/evaluator autorizat în condițiile legii.

În cazul schimbului unei/unor proprietăți imobiliare cu altă/alte proprietăți imobiliare se consideră că au loc două tranzacții, iar venitul impozabil aferent fiecăreia dintre cele două tranzacții se determină prin deducerea din valoarea fiecărei tranzacții a plafonului neimpozabil de 450.000 lei.

În cazul schimbului unei proprietăți imobiliare cu un bun mobil al unei persoane fizice, venitul impozabil se stabilește pentru persoana fizică ce transmite proprietatea imobiliară, la valoarea tranzacției reprezentând valoarea proprietății imobiliare din actul de transfer diminuată cu plafonul neimpozabil de 450.000 lei.

Studiul de piață reprezintă colectarea informațiilor de pe piața imobiliară în ceea ce privește oferta/cererea și valorile de piață corespunzătoare proprietăților imobiliare care fac obiectul transferului dreptului de proprietate potrivit prevederilor art. 111 din Codul fiscal. Acesta trebuie să conțină informații privind valorile minime consemnate pe piața imobiliară în anul

precedent în funcție de tipul proprietății imobiliare, de categoria localității unde se află situată aceasta, respectiv zone în cadrul localității/rangul localității. Studiile de piață sunt comunicate de către Camerele Notarilor Publici, după fiecare actualizare, direcțiilor generale regionale ale finanțelor publice din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, pentru a fi utilizate începând cu data de întâi a lunii următoare primirii acestora.

În anul 2016, expertizele privind valoarea de circulație a proprietăților imobiliare pentru anul 2015, actualizate pentru anul 2016, sunt asimilate studiului de piață.

În cazul în care valoarea declarată de părți în actul prin care se transferă dreptul de proprietate sau dezmembrămintele sale este inferioară valorii minime stabilite prin studiul de piață, notarul public transmite o notificare organului fiscal competent cu privire la respectiva tranzacție, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare semestrului în care a avut loc aceasta. Notificarea trebuie să cuprindă cel puțin următoarele elemente:

- a) părțile contractante;*
- b) numărul actului notarial;*
- c) valoarea înscrisă în actul de transfer;*
- d) valoarea stabilită în studiul de piață.*

(4¹) În cazul transferului unei proprietăți imobiliare deținute în coproprietate, venitul impozabil se stabilește pentru proprietatea imobiliară transferată prin deducerea din valoarea tranzacției reprezentând valoarea totală din actul de transfer a plafonului neimpozabil de 450.000 lei. Venitul impozabil ce revine coproprietarilor se atribuie fiecăruia, corespunzător cotei de deținere. În situația în care cotele de deținere nu sunt precizate, se prezumă că fiecare coproprietar deține o cotă egală cu a celorlalți.

(4²) În cazul transferului unei proprietăți imobiliare deținute în devălmășie, venitul impozabil se stabilește pentru proprietatea imobiliară transferată prin deducerea din valoarea tranzacției reprezentând valoarea totală din actul de transfer a plafonului neimpozabil de 450.000 lei. Venitul impozabil ce revine coproprietarilor devălmași se atribuie fiecăruia în cote egale.

(4³) În cazul în care sunt transferate mai multe proprietăți imobiliare din patrimoniul personal, printr-un singur act juridic între vii și indiferent de numărul proprietarilor, plafonul neimpozabil de 450.000 lei se deduce o singură dată din valoarea tranzacției reprezentând valoarea totală din actul de transfer. Venitul impozabil ce revine fiecărui proprietar se determină în funcție de valoarea cotei de proprietate înstrăinate așa cum rezultă din actul de transfer.

(5) Camerele notarilor publici actualizează cel puțin o dată pe an studiile de piață care trebuie să conțină informații privind valorile minime consemnate pe piața imobiliară specifică în anul precedent și le comunică direcțiilor generale regionale ale finanțelor publice din cadrul A.N.A.F.

(6) Impozitul prevăzut la alin. (1) și (3) se calculează și se încasează de notarul public înainte de autentificarea actului sau, după caz, întocmirea încheierii de finalizare a succesiunii. Impozitul calculat și încasat se plătește până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a fost încasat. În cazul în care transferul dreptului de proprietate sau al dezmembrămintelor acestuia, pentru situațiile prevăzute la alin. (1) și (3), se realizează prin hotărâre judecătorească

ori prin altă procedură, impozitul prevăzut la alin. (1) și (3) se calculează și se încasează de către organul fiscal competent, pe baza deciziei de impunere în termen de 60 de zile de la data comunicării deciziei. Instanțele judecătorești care pronunță hotărâri judecătorești rămase definitive și irevocabile/hotărâri judecătorești definitive și executorii comunică organului fiscal competent hotărârea și documentația aferentă în termen de 30 de zile de la data hotărârii judecătorești rămase definitive și irevocabile/hotărârii judecătorești definitive și executorii.

Pentru alte proceduri decât cea notarială sau judecătorească contribuabilul are obligația de a declara venitul obținut în maximum 10 zile de la data transferului, la organul fiscal competent, în vederea calculării impozitului.

În cazul transferului prin executare silită impozitul datorat de contribuabilul din patrimoniul căruia a fost transferată proprietatea imobiliară se calculează și se încasează de către organul fiscal competent, pe baza deciziei de impunere în termen de 60 de zile de la data comunicării deciziei.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

33. (5) În aplicarea art. 111 alin. (6) din Codul fiscal, impozitul se va calcula și se va încasa de către notarul public, anterior autentificării actului sau semnării încheierii de finalizare a procedurii succesoriale.

Impozitul poate fi plătit de către contribuabil fie în numerar, pe chitanță, la sediul biroului notarului public, fie prin virament bancar, într-un cont al biroului notarial. În cazul plății impozitului prin virament bancar, dovada achitării se face cu ordinul de plată.

Documentul de plată a impozitului de către contribuabil se va menționa în încheierea de autentificare, respectiv în încheierea de finalizare a procedurii succesoriale și în certificatul de moștenitor.

Modelul chitanțelor ce vor fi utilizate de către notarii publici la încasarea impozitului se va stabili și se va tipări de Uniunea Națională a Notarilor Publici din România.

În situația în care instanțele judecătorești nu transmit în termenul legal documentația prevăzută de lege, organul fiscal poate stabili impozitul datorat, la solicitarea contribuabilului, pe baza documentației prezentate de acesta. În situația în care la primirea documentației transmise de instanțele judecătorești constată diferențe care conduc la modificarea bazei de impunere, organul fiscal emite o decizie de impunere, conform procedurii legale.

În situația în care o hotărâre judecătorească sau documentația aferentă acesteia includ valoarea proprietății imobiliare, stabilită de un expert autorizat în condițiile legii, venitul impozabil pentru transferul proprietății imobiliare se determină ca diferență între valoarea tranzacției reprezentând valoarea proprietății imobiliare și suma neimpozabilă de 450.000 lei.

În cazul în care în hotărârea judecătorească nu este precizată valoarea proprietății imobiliare stabilită de un expert autorizat în condițiile legii sau în documentația aferentă hotărârii nu este cuprinsă expertiza privind stabilirea valorii de circulație a imobilului, venitul impozabil se determină prin deducerea din valoarea tranzacției stabilită potrivit art. 111 alin. (5) din Codul fiscal a sumei neimpozabile de 450.000 lei.

În cazul transferurilor prin executare silită, după expirarea termenului de 10 zile inclusiv, în care contribuabilul are obligația declarării venitului la organul fiscal competent, pentru transferurile prin alte modalități decât procedura notarială sau judecătorească, organul de

executare silită trebuie să solicite organului fiscal competent stabilirea impozitului și emiterea deciziei de impunere, conform procedurilor legale, prin depunerea documentației aferente transferului.

În cazul în care transferul proprietăților imobiliare se realizează prin procedura de executare silită la stabilirea venitului impozabil se deduce suma neimpozabilă de 450.000 lei.

(7) Impozitul stabilit în condițiile alin. (1) și (3) se distribuie astfel:

- a) o cotă de 50% se face venit la bugetul de stat;
- b) o cotă de 50% se face venit la bugetul unităților administrativ-teritoriale pe teritoriul cărora se află bunurile imobile ce au făcut obiectul înstrăinării.

(8) Procedura de calculare, încasare și plată a impozitului perceput în condițiile alin. (1) și (3), precum și obligațiile declarative se stabilesc prin norme metodologice emise prin ordin comun al ministrului finanțelor publice și al ministrului justiției, cu consultarea Uniunii Naționale a Notarilor Publici din România.

ART. 112

Rectificarea impozitului

În cazul în care, după autentificarea actului sau întocmirea încheierii de finalizare în procedura succesorală de către notarul public, se constată erori ori omisiuni în calcularea și încasarea impozitului prevăzut la art. 111 alin. (1) și (3), notarul public va comunica organului fiscal competent această situație, cu motivarea cauzelor care au determinat eroarea sau omisiunea. Organele fiscale competente vor emite decizii de impunere pentru contribuabilii desemnați la art. 111 alin. (1) și (3), în vederea încasării impozitului. Răspunderea notarului public pentru neîncasarea sau calcularea eronată a impozitului prevăzut la art. 111 alin. (1) și (3) este angajată numai în cazul în care se dovedește că neîncasarea integrală sau parțială este imputabilă notarului public care, cu intenție, nu și-a îndeplinit această obligație.

ART. 113

Obligațiile declarative ale notarilor publici cu privire la transferul proprietăților imobiliare

Notarii publici au obligația să depună semestrial la organul fiscal teritorial o declarație informativă privind transferurile de proprietăți imobiliare, cuprinzând următoarele elemente pentru fiecare tranzacție:

- a) părțile contractante;
- b) valoarea înscrisă în documentul de transfer;
- c) impozitul pe venitul din transferul proprietăților imobiliare din patrimoniul personal;
- d) taxele notariale aferente transferului.

CAP. X

Venituri din alte surse

ART. 114

Definirea veniturilor din alte surse

(1) Venituri din alte surse sunt orice venituri identificate ca fiind impozabile, care nu se încadrează în categoriile prevăzute la art. 61 lit. a)-h), altele decât veniturile neimpozabile în conformitate cu prezentul titlu.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

34. (1) În aplicarea art. 114 din Codul fiscal, în această categorie se includ, pe lângă veniturile enumerate la art. 114 alin. (2) din Codul fiscal, de exemplu, și următoarele venituri realizate de persoanele fizice:

a) remunerațiile pentru munca prestată în interesul unităților aparținând Administrației Naționale a Penitenciarelor, precum și în atelierile locurilor de deținere, acordate, potrivit legii, condamnaților care execută pedepse privative de libertate;

b) veniturile primite de studenți sub forma indemnizațiilor pentru participarea la ședințele senatului universitar;

c) sumele plătite de către organizatori persoanelor care însoțesc elevii la concursuri și alte manifestări școlare;

d) indemnizațiile acordate membrilor birourilor electorale, statisticienilor, informaticienilor și personalului tehnic auxiliar pentru executarea atribuțiilor privind desfășurarea alegerilor prezidențiale, parlamentare și locale;

e) veniturile obținute de persoanele care fac figurație la realizarea de filme, spectacole, emisiuni televizate și altele asemenea;

f) tichetele cadou acordate persoanelor fizice în afara unei relații generatoare de venituri din salarii;

g) venituri sub forma anumitor bunuri, servicii și alte drepturi, primite de persoanele fizice pensionari, foști salariați, și membrii de familie ai acestora, potrivit clauzelor contractului de muncă sau în baza unor legi speciale;

h) sume rămase disponibile după acoperirea cheltuielilor din fondul de conservare și regenerare a pădurilor și a căror restituire a fost solicitată de proprietarii de păduri persoane fizice, în conformitate cu prevederile Legii nr. 46/2008 - Codul silvic, republicată, cu modificările ulterioare;

i) veniturile obținute de persoanele fizice sub forma bacșișului, potrivit prevederilor legale.

(2) În această categorie se includ, însă nu sunt limitate, următoarele venituri:

a) prime de asigurări suportate de o persoană fizică independentă sau de orice altă entitate, în cadrul unei activități pentru o persoană fizică în legătură cu care suportatorul nu are o relație generatoare de venituri din salarii și asimilate salariilor, potrivit cap. III - Venituri din salarii și asimilate salariilor;

a¹) veniturile, cu excepția celor obținute ca urmare a unor contracte încheiate în baza Legii nr. 53/2003 - Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, sau în baza raporturilor de serviciu încheiate în baza Legii nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare, obținute de către operatorii

statistici din activitatea de colectare a datelor de la populație și de la persoanele juridice cuprinse în cercetările statistice efectuate în vederea producerii de statistici oficiale;

(la 30-06-2016 Lit. a¹) a alin. (2) al art. 114 a fost introdusă de pct. 4 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 32 din 28 iunie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 488 din 30 iunie 2016.)

a²) indemnizațiile pentru limită de vârstă acordate în condițiile Legii nr. 357/2015 pentru completarea Legii nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor;

(la 24-07-2017 Alineatul (2) din Articolul 114 , Capitolul X , Titlul IV a fost completat de Punctul 9¹, Punctul 9, Articolul I din LEGEA nr. 177 din 18 iulie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 584 din 21 iulie 2017)

a³) indemnizațiile lunare acordate persoanelor care au avut calitatea de șef al statului român, potrivit prevederilor Legii nr. 406/2001 privind acordarea unor drepturi persoanelor care au avut calitatea de șef al statului român;

(la 24-07-2017 Alineatul (2) din Articolul 114 , Capitolul X , Titlul IV a fost completat de Punctul 9¹, Punctul 9, Articolul I din LEGEA nr. 177 din 18 iulie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 584 din 21 iulie 2017)

a⁴) indemnizațiile lunare pentru limită de vârstă acordate persoanelor care au exercitat calitatea de primar, viceprimar, președinte al consiliului județean și vicepreședinte al consiliului județean, potrivit prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare;

(la 24-12-2020 Alineatul (2) din Articolul 114 , Capitolul X , Titlul IV a fost completat de Punctul 69, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

Conform literei d) a alineatului (1) din articolul VII din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020, prin derogare de la prevederile art. 4 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, prevederile art. I punctele 58, 69, 72, 99, 101, 108, 112, 122, 125 și 130 se aplică începând cu veniturile aferente lunii ianuarie 2021.

b) câștiguri primite de la societățile de asigurări, ca urmare a contractului de asigurare încheiat între părți cu ocazia tragerilor de amortizare;

c) venituri, sub forma diferențelor de preț pentru anumite bunuri, servicii și alte drepturi, primite de persoanele fizice pensionari, foști salariați, potrivit clauzelor contractului de muncă sau în baza unor legi speciale;

d) venituri primite de persoanele fizice reprezentând onorarii din activitatea de arbitraj comercial;

e) venituri obținute de persoana fizică în baza contractului de administrare încheiat potrivit prevederilor Legii nr. 46/2008

- Codul silvic, republicată. Fac excepție veniturile realizate din exploatarea și valorificarea masei lemnoase, definite potrivit legislației în materie, din pădurile pe care contribuabilii le au în proprietate, în volum de maximum 20 mc/an, care sunt neimpozabile;

f) veniturile distribuite persoanelor fizice membrii formelor asociative de proprietate - persoane juridice, prevăzute la art. 26 din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, cu modificările și completările ulterioare, altele decât veniturile neimpozabile realizate din:

1. exploatarea și valorificarea masei lemnoase, definite potrivit legislației în materie, din pădurile pe care le au în proprietate, în volum de maximum 20 mc/an, pentru fiecare membru asociat;

2. exploatarea masei lemnoase, definite potrivit legislației în materie, din pădurile pe care le au în proprietate, în volum de maximum 20 mc/an, acordată fiecărui membru asociat;

g) veniturile din activități, altele decât cele de producție, comerț, prestări de servicii, profesii liberale și din drepturi de proprietate intelectuală, precum și activități agricole, silvicultură și piscicultură, pentru care sunt aplicabile prevederile cap. II - Venituri din activități independente și cap. VII - Venituri din activități agricole, silvicultură și piscicultură;

NORMĂ 06/01/2016 din data 2016-01-06

34. (2) În veniturile din activitățile prevăzute la art. 114 alin. (2) lit. g) din Codul fiscal sunt cuprinse veniturile realizate de contribuabilii care nu sunt înregistrați fiscal potrivit legislației în materie și care desfășoară activități de producție, comerț, prestări de servicii, profesii liberale, din drepturi de proprietate intelectuală, precum și venituri din activități agricole, silvicultură și piscicultură, fără a avea caracter de continuitate și pentru care nu sunt aplicabile prevederile cap. II "Venituri din activități independente" și cap. VII "Venituri din activități agricole, silvicultură și piscicultură" din titlul IV al Codului fiscal.

h) bunurile și/sau serviciile primite de un participant la persoana juridică, acordate/furnizate de către persoana juridică în folosul personal al acestuia;

i) suma plătită unui participant la o persoană juridică, în folosul personal al acestuia, pentru bunurile sau serviciile achiziționate de la acesta, peste prețul pieței pentru astfel de bunuri ori servicii;

j) distribuirea de titluri de participare, definite la art. 7, efectuată de o persoană juridică unui participant la persoana juridică, drept consecință a deținerii unor titluri de participare la acea persoană juridică, altele decât cele prevăzute la art. 93 alin. (2) lit. f);

k) dobânda penalizatoare plătită în condițiile nerespectării termenului de plată a dividendelor distribuite participanților, potrivit prevederilor Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

k¹) veniturile obținute de către alte persoane decât titularul dreptului de proprietate, fost proprietar sau moștenitorii legali ori testamentari ai acestuia, de la Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților ca urmare a valorificării dreptului de creanță dobândit în legătură cu măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România potrivit prevederilor Legii nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, cu modificările și completările ulterioare, altele decât cele care se încadrează în categoria venituri din activități independente;

(la 01-01-2021 Alineatul (2) din Articolul 114 , Capitolul X , Titlul IV a fost completat de Punctul 70, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

l) veniturile obținute de cedent ca urmare a cesiunii de creanță, respectiv de cesionar din realizarea venitului din creanțele respective, altele decât cele prevăzute la lit. k¹), inclusiv în cazul drepturilor de creanțe salariale obținute în baza unor hotărâri judecătorești rămase definitive și irevocabile/hotărâri judecătorești definitive și executorii, din patrimoniul personal, altele decât cele care se încadrează în categoriile prevăzute la art. 61 lit. a)-h) și art. 62;

(la 01-01-2021 Litera l) din Alineatul (2) , Articolul 114 , Capitolul X , Titlul IV a fost modificată de Punctul 71, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

m) venituri din transferul de monedă virtuală.

(la 20-01-2019 Alineatul (2) din Articolul 114 , Capitolul X , Titlul IV a fost completat de Punctul 16¹, Punctul 17, Articolul I din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019)

Potrivit literei h) a art. VI din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019, articolul I punctul 17 din lege raportat la articolul I punctul 16¹ [din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018] se aplică începând cu impozitul pe venit datorat pentru veniturile realizate în anul 2019.

n) biletele de valoare sub forma tichetelor cadou acordate pe baza evidenței nominale altor categorii de beneficiari potrivit prevederilor art. 15 alin. (2) din Legea nr. 165/2018 privind acordarea biletelor de valoare, cu modificările și completările ulterioare, pentru campaniile de marketing, studiul pieței, promovarea pe piețe existente sau noi, pentru protocol, pentru reclamă și publicitate, altele decât cele prevăzute la art. 76 alin. (3) lit. h) și alin. (4) lit. a) din Codul fiscal. Evidența nominală trebuie să cuprindă, cel puțin, informații referitoare la numele, prenumele, codul numeric personal/numărul de identificare fiscală a beneficiarului și valoarea tichetelor acordate fiecărui beneficiar, lunar.

(la 24-12-2020 Alineatul (2) din Articolul 114 , Capitolul X , Titlul IV a fost completat de Punctul 72, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

Conform literei d) a alineatului (1) din articolul VII din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020, prin derogare de la prevederile art. 4 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, prevederile art. I punctele 58, 69, 72, 99, 101, 108, 112, 122, 125 și 130 se aplică începând cu veniturile aferente lunii ianuarie 2021.

(3) Contribuabilii care obțin venituri din alte surse nu au obligații de completare a Registrului de evidență fiscală și de conducere a evidenței contabile.

ART. 115

Calculul impozitului și termenul de plată

(1) Impozitul pe venit se calculează prin reținere la sursă la momentul acordării veniturilor de către plătitorii de venituri, prin aplicarea cotei de 10% asupra venitului brut pentru veniturile prevăzute la art. 114, cu excepția veniturilor prevăzute la art. 114 alin. (2) lit. l) și m).

(la 20-01-2019 Alineatul (1) din Articolul 115 , Capitolul X , Titlul IV a fost modificat de Punctul 16², Punctul 17, Articolul I din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019)

Potrivit literei h) a art. VI din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019, articolul I punctul 17 din lege raportat la articolul I punctul 16² [din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018] se aplică începând cu impozitul pe venit datorat pentru veniturile realizate în anul 2019.

(1¹) Fac excepție de la prevederile alin. (1) contribuabilii care obțin venituri din activitățile prevăzute la art. 114 alin. (2) lit. g), care fac dovada înregistrării fiscale pentru activitatea respectivă, potrivit legislației în materie, prin depunerea declarației pe propria răspundere, la plătitorii de venituri, la momentul plății veniturilor.

(la 24-07-2017 Articolul 115 din Capitolul X , Titlul IV a fost completat de Punctul 9², Punctul 9, Articolul I din LEGEA nr. 177 din 18 iulie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 584 din 21 iulie 2017)

(1²) În cazul contribuabililor care realizează venituri prevăzute la art. 114 alin. (2) lit. k¹), impozitul pe venit se calculează prin reținere la sursă, la fiecare plată, de către CEC Bank - S.A. prin aplicarea cotei de 10% asupra venitului brut și reprezintă plată anticipată în contul impozitului anual datorat.

(la 01-01-2021 Articolul 115 din Capitolul X , Titlul IV a fost completat de Punctul 73, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

(2) Impozitul calculat și reținut reprezintă impozit final, cu excepția prevederilor alin. (1[^]2).

(la 01-01-2021 Alineatul (2) din Articolul 115 , Capitolul X , Titlul IV a fost modificat de Punctul 74, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

(3) Impozitul astfel reținut se plătește la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a fost reținut.

ART. 116

Declararea, stabilirea și plata impozitului pentru unele venituri din alte surse

(1) Contribuabilii care realizează venituri din alte surse identificate ca fiind impozabile, altele decât cele prevăzute la art. 115 alin. (1), precum și cele prevăzute la art. 114 alin. (2) lit. l) și m) au obligația de a depune declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice la organul fiscal competent, pentru fiecare an fiscal, până la data de 25 mai, inclusiv a anului următor celui de realizare a venitului.

(la 20-01-2019 Alineatul (1) din Articolul 116 , Capitolul X , Titlul IV a fost modificat de Punctul 16[^]3, Punctul 17, Articolul I din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019)

Potrivit literei h) a art. VI din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019, articolul I punctul 17 din lege raportat la articolul I punctul 16[^]3 [din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018] se aplică începând cu impozitul pe venit datorat pentru veniturile realizate în anul 2019.

Art. V din ORDONANȚA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în Monitorul Oficial nr. 72 din 31 ianuarie 2020, în anul 2020, prevede:

Articolul V

(1) În anul 2020, termenul de 25 mai, inclusiv prevăzut pentru depunerea Declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, în situațiile reglementate de Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, denumit în continuare Cod fiscal, precum și în alte acte normative, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(2) În anul 2020, termenul de 25 mai, inclusiv prevăzut pentru depunerea formularului 230 ”Cerere privind destinația sumei reprezentând 2% sau 3,5% din impozitul anual pe veniturile din salarii și din pensii”/”Cerere privind destinația sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul anual datorat”, după caz, în situațiile reglementate de Hotărârea Guvernului nr. 1/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(3) În anul 2020, termenul de 25 mai, inclusiv prevăzut pentru plata impozitului pe venit și a contribuțiilor sociale obligatorii, datorate de persoanele fizice în situațiile reglementate de Codul fiscal, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(la 24-12-2020 sintagma: 15 martie inclusiv a fost înlocuită de Alineatul (1), Articolul VI din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

Conform alineatului (2) al articolului VII din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020, prevederile art. VI alin. (1) și (2) se aplică pentru obligațiile declarative aferente veniturilor realizate începând cu anul 2020.

(2) Impozitul pe venit datorat se calculează de către contribuabil, pe baza declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice prin aplicarea cotei de 10% asupra:

(la 23-03-2018 Partea introductivă a Alineatului (2) din Articolul 116 , Capitolul X , Titlul IV a fost modificată de Punctul 34, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018)

a) venitului brut, în cazul veniturilor din alte surse pentru care contribuabilii au obligația depunerii declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, altele decât cele prevăzute la art. 114 alin. (2) lit. l) și m);

(la 20-01-2019 Litera a), alin. (2) din Articolul 116 , Capitolul X , Titlul IV a fost modificată de Punctul 16⁴, Punctul 17, Articolul I din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019)

Potrivit literei h) a art. VI din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019, articolul I punctul 17 din lege raportat la articolul I punctul 16⁴ [din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018] se aplică începând cu impozitul pe venit datorat pentru veniturile realizate în anul 2019.

b) venitului impozabil determinat ca diferență între veniturile și cheltuielile aferente fiecărei operațiuni efectuate, în baza documentelor justificative, în cazul veniturilor din alte surse prevăzute la art. 114 alin. (2) lit. k¹) și l);

(la 01-01-2021 Litera b) din Articolul 116 , Capitolul X , Titlul IV a fost modificată de Punctul 75, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

c) câștigului din transferul de monedă virtuală în cazul veniturilor prevăzute la art. 114 alin. (2) lit. m), determinat ca diferență pozitivă între prețul de vânzare și prețul de achiziție, inclusiv costurile directe aferente tranzacției. Câștigul sub nivelul a 200 lei/tranzacție nu se impozitează cu condiția ca totalul câștigurilor într-un an fiscal să nu depășească nivelul de 600 lei.

(la 20-01-2019 Alineatul (2), articolul 116 din Capitolul X , Titlul IV a fost completat de Punctul 16⁵, Punctul 17, Articolul I din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019)

Potrivit literei h) a art. VI din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019, articolul I punctul 17 din lege raportat la articolul I punctul 16⁵ [din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018] se aplică începând cu impozitul pe venit datorat pentru veniturile realizate în anul 2019.

(3) În cazul veniturilor prevăzute la art. 114 alin. (2) lit. k¹) și l), veniturile reprezintă sumele încasate și echivalentul în lei al veniturilor în natură, iar cheltuielile reprezintă plățile efectuate, aferente fiecărei operațiuni în parte, indiferent de momentul efectuării plății, evidențiate în baza documentelor justificative.

(la 01-01-2021 Alineatul (3) din Articolul 116 , Capitolul X , Titlul IV a fost modificat de Punctul 76, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

(3¹) În aplicarea prevederilor alin. (2) lit. c) se pot emite norme.

(la 20-01-2019 Articolul 116 din Capitolul X , Titlul IV a fost completat de Punctul 16⁶, Punctul 17, Articolul I din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019)

Potrivit literei h) a art. VI din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019, articolul I punctul 17 din lege raportat la articolul I punctul 16⁶ [din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018] se aplică începând cu impozitul pe venit datorat pentru veniturile realizate în anul 2019.

(3²) În cazul veniturilor prevăzute la art. 114 alin. (2) lit. k¹) și l), încasate în mod eșalonat, cheltuielile luate în calcul în vederea stabilirii venitului impozabil potrivit alin. (2) lit. b) se determină proporțional cu ponderea venitului încasat din venitul reprezentând dreptul de creanță.

(la 01-01-2021 Articolul 116 din Capitolul X , Titlul IV a fost completat de Punctul 77, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

(3³) În cazul veniturilor prevăzute la art. 114 alin. (2) lit. k¹), în vederea stabilirii venitului impozabil potrivit alin. (2) lit. b), contribuabilii pot depune declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice.

(la 01-01-2021 Articolul 116 din Capitolul X , Titlul IV a fost completat de Punctul 77, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

(4) Impozitul reprezintă impozit final.

(la 23-03-2018 Alineatul (4) din Articolul 116 , Capitolul X , Titlul IV a fost modificat de Punctul 34, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018)

(5) Plata impozitului anual datorat se efectuează la bugetul de stat, până la data de 25 mai, inclusiv a anului următor celui de realizare a venitului.

(la 23-03-2018 Alineatul (5) din Articolul 116 , Capitolul X , Titlul IV a fost modificat de Punctul 34, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018)

Art. V din ORDONANȚA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în Monitorul Oficial nr. 72 din 31 ianuarie 2020, în anul 2020, prevede:

Articolul V

(1) În anul 2020, termenul de 25 mai, inclusiv prevăzut pentru depunerea Declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, în situațiile reglementate de Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, denumit în continuare Cod fiscal, precum și în alte acte normative, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(2) În anul 2020, termenul de 25 mai, inclusiv prevăzut pentru depunerea formularului 230 ”Cerere privind destinația sumei reprezentând 2% sau 3,5% din impozitul anual pe veniturile din salarii și din pensii”/”Cerere privind destinația sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul anual datorat”, după caz, în situațiile reglementate de Hotărârea Guvernului nr. 1/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(3) În anul 2020, termenul de 25 mai, inclusiv prevăzut pentru plata impozitului pe venit și a contribuțiilor sociale obligatorii, datorate de persoanele fizice în situațiile reglementate de Codul fiscal, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(la 24-12-2020 sintagma: 15 martie inclusiv a fost înlocuită de Alineatul (1), Articolul VI din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

Conform alineatului (2) al articolului VII din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020, prevederile art. VI alin.

(1) și (2) se aplică pentru obligațiile declarative aferente veniturilor realizate începând cu anul 2020.

(6) Abrogat.

(la 23-03-2018 Alineatul (6) din Articolul 116 , Capitolul X , Titlul IV a fost abrogat de Punctul 35, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018)

(7) Contribuabilii prevăzuți la alin. (1) nu au obligații de completare a Registrului de evidență fiscală și de conducere a evidenței contabile.

ART. 117

Definirea și impozitarea veniturilor a căror sursă nu a fost identificată

Orice venituri constatate de organele fiscale, în condițiile Codului de procedură fiscală, a căror sursă nu a fost identificată se impun cu o cotă de 16% aplicată asupra bazei impozabile ajustate. Prin decizia de impunere organele fiscale vor stabili cuantumul impozitului și al accesoriilor.

CAP. XI

Venitul net anual impozabil

ART. 118

Stabilirea venitului net anual impozabil

(1) Pentru veniturile prevăzute la art. 61 lit. c) și f), contribuabilul stabilește venitul net anual impozabil pe fiecare sursă din categoriile de venituri respective, prin deducerea din venitul net anual, a pierderilor fiscale reportate.

(2) Pentru veniturile prevăzute la art. 61 lit. a) și a¹), pentru care venitul net anual se determină în sistem real, pe baza datelor din contabilitate, la determinarea venitului net anual impozabil, contribuabilul stabilește:

(la 01-01-2021 Partea introductivă a alineatului (2) din Articolul 118 , Capitolul XI , Titlul IV a fost modificată de Punctul 78, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

a) venitul net anual recalculat/pierdere netă recalculată pe fiecare sursă din categoriile de venituri prevăzute, prin deducerea din venitul net anual, determinat în sistem real, a pierderilor fiscale reportate;

b) venitul net anual impozabil care se determină prin însumarea tuturor veniturilor nete anuale, recalculate, prevăzute la lit. a), din care se deduce contribuția de asigurări sociale datorată potrivit prevederilor titlului V - Contribuții sociale obligatorii.

(la 01-01-2021 Litera b) din Alineatul (2), Articolul 118 , Capitolul XI , Titlul IV a fost modificată de Punctul 78, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

(3) Veniturile din categoriile prevăzute la art. 61 lit. a), a¹), c) și f), ce se realizează într-o fracțiune de an sau în perioade diferite ce reprezintă fracțiuni ale aceluiași an, se consideră venit anual.

(4) Pierderea fiscală anuală înregistrată pe fiecare sursă din activități independente, din drepturi de proprietate intelectuală, din cedarea folosinței bunurilor și din activități agricole, silvicultură și piscicultură, determinată în sistem real, se reportează și se compensează de către contribuabil cu venituri obținute din aceeași sursă de venit din următorii 7 ani fiscali consecutivi.

(5) Regulile de reportare a pierderilor sunt următoarele:

a) reportul se efectuează cronologic, în funcție de vechimea pierderii, în următorii 7 ani consecutivi;

b) dreptul la report este personal și netransmisibil;

c) pierderea reportată, necompensată după expirarea perioadei prevăzute la lit. a), reprezintă pierdere definitivă a contribuabilului.

(6) Prevederile alin. (1)-(5) nu se aplică în cazul veniturilor din activități agricole definite la art. 103 alin. (1), pentru care sunt stabilite norme de venit, precum și pentru tipurile de venituri prevăzute expres pentru categoriile de venituri pentru care impozitul este final.

(7) Pierderile din categoriile de venituri prevăzute la art. 61 lit. a), a¹), c) și f) provenind din străinătate se reportează și se compensează de către contribuabil cu veniturile de aceeași natură și sursă, realizate în străinătate, pe fiecare țară, înregistrate în următorii 7 ani fiscali consecutivi.

(la 23-03-2018 Articolul 118 din Capitolul XI, Titlul IV a fost modificat de Punctul 36, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018)

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

SECȚIUNEA I

Stabilirea venitului net anual impozabil

35. (1) În aplicarea art. 118 din Codul fiscal, venitul net anual impozabil se calculează de contribuabil, pe fiecare sursă pentru veniturile din România și/sau din străinătate.

(2) În cazul veniturilor realizate din activități independente, din drepturi de proprietate intelectuală pentru care impunerea se realizează în sistem real, în baza datelor din contabilitate, venitul net anual impozabil se determină de către contribuabil, după cum urmează:

a) se stabilește venitul net anual recalculat/pierdere netă recalculată pe fiecare sursă de venit, prin deducerea din venitul net anual, determinat potrivit prevederilor art. 68 din Codul fiscal, a pierderilor fiscale reportate;

b) se stabilește venitul net anual impozabil, prin deducerea contribuției de asigurări sociale datorată potrivit reglementărilor titlului V din Codul fiscal din suma veniturilor nete anuale recalculat potrivit reglementărilor prevăzute la lit. a).

(3) În cazul veniturilor realizate din activități agricole, silvicultură, piscicultură, precum și cedarea folosinței bunurilor, pentru care impunerea se efectuează în sistem real, în baza datelor din contabilitate venitul net anual impozabil este egal cu suma veniturilor nete anuale recalculat potrivit alin. (2) lit. a).

(4) Pentru persoanele fizice care sunt constituite în asocieri fără personalitate juridică, venitul net/pierdere anuală luat/luată în calcul la determinarea venitului net anual impozabil este venitul net/pierdere distribuit/distribuită de reprezentantul asocierii corespunzător cotelor de distribuire ale venitului net prevăzute în contractul de asociere.

(5) Rezultatul negativ dintre venitul brut și cheltuielile aferente deductibile, înregistrat pentru fiecare sursă de venit din categoriile de venituri, reprezintă pierdere fiscală pentru acea sursă de venit.

(6) Dacă pierderile fiscale reportate aferente unei surse de venit sunt mai mari decât venitul net anual al sursei respective, rezultatul reprezintă pierdere de reportat.

(7) În aplicarea art. 118 alin. (4) din Codul fiscal, dacă în urma compensării efectuate pentru anul fiscal rămâne o pierdere necompensată, aceasta reprezintă pierdere fiscală reportată pe anii următori până la al șaptelea an inclusiv.

(8) Regulile de compensare și reportare a pierderilor sunt următoarele:

a) reportarea pierderilor se va face an după an, pe sursa respectivă, începând cu pierderea cea mai veche;

b) dreptul la reportul pierderii este personal și nu poate fi transmis moștenitorilor sau oricărei altei persoane, în scopul reducerii sarcinii fiscale ce revine acesteia, și reprezintă pierdere definitivă a contribuabilului decedat.

(9) Exemplu privind aplicarea art. 118 din Codul fiscal

Exemplul 1

O persoană fizică realizează venituri din activități independente impuse în sistem real, astfel:

Din fabricarea de furnire și panouri din lemn în anul 2017 înregistrează o pierdere fiscală de 45.000 lei, iar în anul 2018 realizează un venit net anual de 60.000 lei.

Din dulgherie, tâmplărie înregistrează în anul 2018 o pierdere de 12.000 lei

Din lăcătușărie realizează în anul 2018 un venit net anual de 30.000 lei.

Venitul ales pentru care datorează contribuția de asigurări sociale în anul 2018 este de 25.000 lei.

Contribuția de asigurări sociale datorată este de 6.250 lei.

Venitul net anual impozabil pentru anul 2018 se calculează după cum urmează:

a) stabilirea venitului net anual recalculat

Din fabricarea de furnire și panouri din lemn

60.000 lei – 45.000 lei = 15.000 lei

Din lăcătușărie 30.000 lei

b) stabilirea venitului net impozabil

15.000 lei + 30.000 lei – 6.250 lei = 38.750 lei

c) impozitul anual pe veniturile realizate datorat

38.750 lei x 10% = 3.875 lei

Pierderea înregistrată din activitatea de dulgherie, tâmplărie în sumă de 12.000 lei urmează a fi recuperată în anii următori, potrivit prevederilor art. 118 alin. (4) din Codul fiscal.

ART. 119

Stabilirea câștigului net anual impozabil

(1) Câștigul net anual impozabil din transferul titlurilor de valoare, din orice alte operațiuni cu instrumente financiare, inclusiv instrumente financiare derivate, precum și din transferul aurului de investiții se determină de contribuabil ca diferență între câștigul net anual, calculat conform art. 96, și pierderile reportate din anii fiscali anteriori rezultate din aceste operațiuni.

(la 24-12-2020 Alineatul (1) din Articolul 119 , Capitolul XI , Titlul IV a fost modificat de Punctul 79, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

(la 24-12-2020 sintagma: aurului financiar a fost înlocuită de Alineatul (3), Articolul VI din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

(2) Pierderea netă anuală din operațiuni prevăzute la art. 91 lit. c) și d) stabilită prin declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice se recuperează din câștigurile nete anuale obținute în următorii 7 ani fiscali consecutivi.

(la 23-03-2018 Alineatul (2) din Articolul 119 , Capitolul XI , Titlul IV a fost modificat de Punctul 37, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018)

(3) Regulile de reportare a pierderilor sunt următoarele:

a) reportul se efectuează cronologic, în funcție de vechimea pierderii, în următorii 7 ani consecutivi;

b) dreptul la report este personal și netransmisibil;

c) pierderea reportată, necompensată după expirarea perioadei prevăzute la lit. a), reprezintă pierdere definitivă a contribuabilului.

(4) Pierderile nete anuale provenind din străinătate se reportează și se compensează de către contribuabil cu veniturile de aceeași natură și sursă, realizate în străinătate, pe fiecare țară, înregistrate în următorii 7 ani fiscali.

(la 23-03-2018 Alineatul (4) din Articolul 119 , Capitolul XI , Titlul IV a fost modificat de Punctul 37, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018)

ART. 120

Declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice - Capitolul II. Date privind impozitul pe veniturile estimate/norma de venit a se realiza în România și contribuțiile sociale datorate

(1) Contribuabilii care desfășoară activitate, în cursul anului fiscal, în mod individual sau într-o formă de asociere fără personalitate juridică, sunt obligați să depună la organul fiscal competent declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, pentru venitul estimat a se realiza în fiecare an fiscal, indiferent dacă în anul fiscal anterior au înregistrat pierderi, până la data de 25 mai, inclusiv a fiecărui an. Fac excepție contribuabilii care realizează venituri pentru care impozitul se reține la sursă.

Art. V din ORDONANȚA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în Monitorul Oficial nr. 72 din 31 ianuarie 2020, în anul 2020, prevede:

Articolul V

(1) În anul 2020, termenul de 25 mai, inclusiv prevăzut pentru depunerea Declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, în situațiile reglementate de Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, denumit în continuare Cod fiscal, precum și în alte acte normative, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(2) În anul 2020, termenul de 25 mai, inclusiv prevăzut pentru depunerea formularului 230 "Cerere privind destinația sumei reprezentând 2% sau 3,5% din impozitul anual pe veniturile din salarii și din pensii"/"Cerere privind destinația sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul anual datorat", după caz, în situațiile reglementate de Hotărârea Guvernului nr. 1/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(3) În anul 2020, termenul de 25 mai, inclusiv prevăzut pentru plata impozitului pe venit și a contribuțiilor sociale obligatorii, datorate de persoanele fizice în situațiile reglementate de Codul fiscal, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(la 24-12-2020 sintagma: 15 martie inclusiv a fost înlocuită de Alineatul (1), Articolul VI din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

Conform alineatului (2) al articolului VII din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020, prevederile art. VI alin. (1) și (2) se aplică pentru obligațiile declarative aferente veniturilor realizate începând cu anul 2020.

(2) Contribuabilii care încep o activitate în cursul anului fiscal sunt obligați să depună declarația prevăzută la alin. (1) în termen de 30 de zile de la data producerii evenimentului. Fac excepție contribuabilii care realizează venituri pentru care impozitul se percepe prin reținere la sursă.

(3) Asociațiile fără personalitate juridică care încep o activitate în cursul anului fiscal sunt obligate să depună la organul fiscal competent Declarația privind veniturile estimate pentru

asocierile fără personalitate juridică și entități supuse regimului transparenței fiscale, pentru venitul estimat a se realiza pentru anul fiscal, în termen de 30 de zile de la data producerii evenimentului.

(4) Contribuabilii care determină venitul net pe bază de norme de venit, precum și cei pentru care cheltuielile se determină în sistem forfetar și care au optat pentru determinarea venitului net în sistem real depun declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice completată corespunzător, în termenul prevăzut la alin. (1).

(5) Contribuabilii care realizează venituri din activități independente și/sau din activități agricole, silvicultură și piscicultură pentru care impozitul se determină în sistem real și care în cursul anului fiscal își încetează activitatea, precum și cei care intră în suspendare temporară a activității, potrivit legislației în materie, au obligația de a depune la organul fiscal competent declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, în termen de 30 de zile de la data producerii evenimentului.

(6) Contribuabilii care obțin venituri din cedarea folosinței bunurilor din patrimoniul personal, altele decât veniturile din arendare și din închirierea în scop turistic a camerelor situate în locuințe proprietate personală, pentru care impunerea este finală, au obligația să completeze și să depună declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, în termen de 30 de zile de la încheierea contractului între părți și respectiv până la data de 25 mai, inclusiv a fiecărui an, pentru contractele în curs, în cazul celor care au încheiat contractele respective în anii anteriori. Pentru contractele în care chiria reprezintă echivalentul în lei al unei sume în valută, determinarea venitului net anual se efectuează pe baza cursului de schimb al pieței valutare, comunicat de Banca Națională a României, din ziua precedentă celei în care se depune declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice.

(la 01-01-2021 Alineatul (6) din Articolul 120 , Capitolul XI , Titlul IV a fost modificat de Punctul 80, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

(7) În situațiile în care intervin modificări ale clauzelor contractuale sau în cazul rezilierii, în cursul anului fiscal, a contractelor încheiate între părți, pentru care determinarea venitului brut se efectuează potrivit prevederilor art. 84 alin. (2) și în care chiria este exprimată în lei sau reprezintă echivalentul în lei al unei sume în valută, venitul este recalculat de către contribuabil, pe baza declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice. Determinarea venitului anual se efectuează pe baza cursului de schimb al pieței valutare, comunicat de Banca Națională a României, din ziua precedentă celei în care se depune declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice.

(la 30-03-2018 Alineatul (7) din Articolul 120 , Capitolul XI , Titlul IV a fost modificat de Punctul 17, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018)

(8) Contribuabilii/asociațiile fără personalitate juridică care încep o activitate în luna decembrie depun declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice până la data de 25 mai, inclusiv a anului următor celui de realizare a venitului.

(la 23-03-2018 Articolul 120 din Capitolul XI , Titlul IV a fost modificat de Punctul 38, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018)

Art. V din ORDONANȚA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în Monitorul Oficial nr. 72 din 31 ianuarie 2020, în anul 2020, prevede:

Articolul V

(1) În anul 2020, termenul de 25 mai, inclusiv prevăzut pentru depunerea Declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, în situațiile reglementate de Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, denumit în continuare Cod fiscal, precum și în alte acte normative, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(2) În anul 2020, termenul de 25 mai, inclusiv prevăzut pentru depunerea formularului 230 ”Cerere privind destinația sumei reprezentând 2% sau 3,5% din impozitul anual pe veniturile din salarii și din pensii”/”Cerere privind destinația sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul anual datorat”, după caz, în situațiile reglementate de Hotărârea Guvernului nr. 1/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(3) În anul 2020, termenul de 25 mai, inclusiv prevăzut pentru plata impozitului pe venit și a contribuțiilor sociale obligatorii, datorate de persoanele fizice în situațiile reglementate de Codul fiscal, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(la 24-12-2020 sintagma: 15 martie inclusiv a fost înlocuită de Alineatul (1), Articolul VI din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

Conform alineatului (2) al articolului VII din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020, prevederile art. VI alin. (1) și (2) se aplică pentru obligațiile declarative aferente veniturilor realizate începând cu anul 2020.

(9) Venitul net din activități independente/activități agricole desfășurate de persoana fizică cu handicap grav sau accentuat, în mod individual și/sau într-o formă de asociere, determinat pe baza normelor de venit sau în sistem real se reduce proporțional cu numărul de zile calendaristice pentru care venitul este scutit de la plata impozitului, de către contribuabil, prin depunerea Declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice în termen de 30 de zile de la obținerea certificatului care atestă încadrarea în gradul de handicap.

Impozitul datorat va fi calculat pentru venitul net anual redus proporțional cu numărul de zile în care beneficiază de scutirea de la plata impozitului.

(la 24-12-2020 Articolul 120 din Capitolul XI , Titlul IV a fost completat de Punctul 81, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

SECȚIUNEA a 2-a

Declarații privind venitul estimat/norma de venit

36. (1) *În sensul art. 120 din Codul fiscal, contribuabilii care în cursul anului realizează venituri dintre cele prevăzute la art. 61 lit. a), a¹), c) și f) din Codul fiscal, cu excepția celor pentru care s-a efectuat reținerea la sursă a impozitului pe venit, impozitul fiind final, au obligația depunerii Declarației unice privind impozitul pe venit și contribuții sociale datorate de persoane fizice prin care se declară venitul estimat a se realiza în anul în curs, chiar dacă în anul precedent s-au înregistrat pierderi, precum și impozitul pe venit datorat estimat pentru anul în curs.*

(2) *Contribuabilii prevăzuți la art. 60 pct. 1 lit. a), a¹) și d) din Codul fiscal au obligația depunerii declarației prevăzute la alin. (1).*

(3) *Contribuabilii care încep o activitate independentă, precum și cei care încep să realizeze venituri din drepturi de proprietate intelectuală reglementate la art. 72 și 73 din Codul fiscal, cât și din activități agricole, silvicultură, piscicultură, impuse în sistem real, pentru care sunt aplicabile regulile de impunere stabilite la art. 68 din Codul fiscal, au obligația declarării veniturilor și cheltuielilor estimate a se realiza în anul de impunere, pe fiecare sursă și categorie de venit. Declararea veniturilor și a cheltuielilor estimate se face prin depunerea declarației prevăzute la alin. (1), pe fiecare sursă și categorie de venit, la organul fiscal competent, în termen de 30 de zile de la data producerii evenimentului.*

(4) *Obligația depunerii declarației prevăzute la alin. (1) revine și contribuabililor care desfășoară activitatea în mod individual sau într-o formă de asociere care nu dă naștere unei persoane juridice, cât și contribuabililor pentru care venitul net se determină pe bază de norme de venit.*

(5) *În cazul în care contribuabilii obțin venituri într-o formă de asociere, fără personalitate juridică, fiecare asociat va declara veniturile estimate rezultate din distribuirea venitului net estimat al asocierii, cu excepția asociațiilor care realizează venituri din activități agricole pentru care venitul se stabilește pe baza normelor de venit, precum și a asocierilor prevăzute la art. 125 alin. (10) din Codul fiscal.*

(6) *Contribuabilii care obțin venituri din cedarea folosinței bunurilor din patrimoniul personal au obligația depunerii la organul fiscal competent a declarației pe fiecare sursă de realizare a venitului, în termen de 30 de zile de la încheierea contractului. În cazul în care chiria este exprimată în valută venitul estimat înscris în declarație se evaluează pe baza cursului de schimb al pieței valutare, comunicat de Banca Națională a României, valabil în ziua precedentă celei în care se depune declarația.*

Contribuabilii care realizează venituri din arendă nu depun declarația prevăzută la alin. (1).

(7) *Contribuabilii care încep o activitate impusă pe bază de norme de venit și optează pentru determinarea venitului net în sistem real vor depune declarația unică privind impozitul pe venit și contribuții sociale datorate de persoanele fizice în termen de 30 de zile de la producerea evenimentului, completată corespunzător.*

(8) Contribuabilii care realizează venituri din activități independente impuse pe bază de norme de venit și care solicită trecerea pentru anul fiscal următor la impunerea în sistem real vor depune declarația prevăzută la alin. (1) până la data de 15 martie, inclusiv, a anului următor expirării perioadei de 2 ani, completată corespunzător.

(9) Asocierile fără personalitate juridică ce încep o activitate independentă nu au obligația depunerii declarației prevăzute la alin. (1). Acestea depun Declarația privind veniturile estimate pentru asocierile fără personalitate juridică și entități supuse regimului transparenței fiscale, pentru venitul estimat a se realiza pentru anul fiscal, în termen de 30 de zile de la data producerii evenimentului.

(10) Contribuabilii care obțin venituri din cedarea folosinței bunurilor din patrimoniul personal, în situațiile în care intervin modificări ale clauzelor contractuale sau în cazul rezilierii, în cursul anului fiscal, a contractelor încheiate între părți, pentru care determinarea venitului brut se efectuează potrivit prevederilor art. 120 alin. (7) din Codul fiscal

și în care chiria este exprimată în lei sau reprezintă echivalentul în lei al unei sume în valută, depun în termen de 30 de zile de la data producerii evenimentului declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice.

ART. 120¹

Determinarea și plata impozitului pe venitul anual estimat

(1) Contribuabilii prevăzuți la art. 120 au obligația estimării venitului net anual pentru anul fiscal curent, în vederea stabilirii impozitului anual estimat, prin depunerea declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale până la data de 25 mai, inclusiv a anului de realizare a venitului.

Art. V din ORDONANȚA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în Monitorul Oficial nr. 72 din 31 ianuarie 2020, în anul 2020, prevede:

Articolul V

(1) În anul 2020, termenul de 25 mai, inclusiv prevăzut pentru depunerea Declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, în situațiile reglementate de Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, denumit în continuare Cod fiscal, precum și în alte acte normative, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(2) În anul 2020, termenul de 25 mai, inclusiv prevăzut pentru depunerea formularului 230 ”Cerere privind destinația sumei reprezentând 2% sau 3,5% din impozitul anual pe veniturile din salarii și din pensii”/”Cerere privind destinația sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul anual datorat”, după caz, în situațiile reglementate de Hotărârea Guvernului nr. 1/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(3) În anul 2020, termenul de 25 mai, inclusiv prevăzut pentru plata impozitului pe venit și a contribuțiilor sociale obligatorii, datorate de persoanele fizice în situațiile reglementate de Codul fiscal, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(la 24-12-2020 sintagma: 15 martie inclusiv a fost înlocuită de Alineatul (1), Articolul VI din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

Conform alineatului (2) al articolului VII din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020, prevederile art. VI alin. (1) și (2) se aplică pentru obligațiile declarative aferente veniturilor realizate începând cu anul 2020.

(2) Impozitul se determină de către contribuabil prin aplicarea cotei de 10% asupra venitului net anual estimat considerat venit impozabil, iar plata se efectuează la bugetul de stat, până la data de 25 mai, inclusiv a anului următor celui de realizare a venitului.

Art. V din ORDONANȚA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în Monitorul Oficial nr. 72 din 31 ianuarie 2020, în anul 2020, prevede:

Articolul V

(1) În anul 2020, termenul de 25 mai, inclusiv prevăzut pentru depunerea Declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, în situațiile reglementate de Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, denumit în continuare Cod fiscal, precum și în alte acte normative, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(2) În anul 2020, termenul de 25 mai, inclusiv prevăzut pentru depunerea formularului 230 ”Cerere privind destinația sumei reprezentând 2% sau 3,5% din impozitul anual pe veniturile din salarii și din pensii”/”Cerere privind destinația sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul anual datorat”, după caz, în situațiile reglementate de Hotărârea Guvernului nr. 1/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(3) În anul 2020, termenul de 25 mai, inclusiv prevăzut pentru plata impozitului pe venit și a contribuțiilor sociale obligatorii, datorate de persoanele fizice în situațiile reglementate de Codul fiscal, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(la 24-12-2020 sintagma: 15 martie inclusiv a fost înlocuită de Alineatul (1), Articolul VI din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

Conform alineatului (2) al articolului VII din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020, prevederile art. VI alin. (1) și (2) se aplică pentru obligațiile declarative aferente veniturilor realizate începând cu anul 2020.

(3) Prevederile alin. (1) și (2) nu se aplică în cazul contribuabililor care realizează venituri pentru care impozitul se reține la sursă.

(la 23-03-2018 Capitolul XI din Titlul IV a fost completat de Punctul 39, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018)

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

SECȚIUNEA a 3-a

Determinarea și plata impozitului pe venitul anual estimat

37. (1) În sensul art. 120¹ din Codul fiscal, impozitul pe veniturile realizate datorat în anul curent de către contribuabilii prevăzuți la pct. 36 se determină de către aceștia prin aplicarea cotei de impozit de 10% asupra veniturii nete anuale estimate și se realizează în anul în curs.

(2) Termenul de plată este până la data de 15 martie, inclusiv, a anului următor celui pentru care au fost estimate veniturile.

(3) Plata impozitului se poate efectua oricând până la împlinirea termenului legal de plată prevăzut la alin. (2).

(4) Prevederile alin. (1)-(3) nu se aplică contribuabililor care realizează venituri pentru care impozitul se reține la sursă.

(5) Exemplu dat în aplicarea art. 120¹ din Codul fiscal:

O persoană fizică încheie un contract de închiriere valabil începând cu data de 1 ianuarie 2018 pentru o chirie în valoare de 500 euro/lună (6.000 euro/an).

Depune declarația prevăzută la art. 120 din Codul fiscal în data de 15 ianuarie 2018. Cursul de schimb comunicat de Banca Națională a României, valabil în ziua de 14 ianuarie 2018, este de 4,6377 lei/euro.

Venitul brut estimat pentru anul 2018 este de 27.826 lei (6.000 euro x 4,6377 lei/euro).

Venitul net estimat este de 16.696 lei (27.826 lei - 27.826 lei x 40% cota forfetară de cheltuieli).

Impozitul estimat datorat în cursul anului 2018 este în valoare de 1.670 lei. (16.696 lei x 10%).

Termenul de plată al impozitului estimat este până la data de 15 martie 2019, inclusiv. Contribuabilul poate efectua, însă, plăți în cursul anului 2018.

ART. 121

Bonificație pentru plata impozitului pe venitul anual

(1) Începând cu anul 2021, se poate acorda bonificație de până la 10% din impozitul pe venitul anual. Nivelul bonificației, termenele de plată și condițiile de acordare se stabilesc prin legea anuală a bugetului de stat.

(2) Procedura de aplicare a prevederilor alin. (1) se stabilește prin ordin al ministrului finanțelor publice.

Conform alineatului (2) al articolului V din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020, ordinele prevăzute la art.

121 alin. (2), art. 151 alin. (24) și art. 174 alin. (24) se emit în termen de 60 de zile de la publicarea în Monitorul Oficial al României a legii anuale a bugetului de stat prin care stabilește acordarea bonificațiilor.

(la 01-01-2021 Articolul 121 din Capitolul XI , Titlul IV a fost modificat de Punctul 1, Articolul I, Capitolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 69 din 14 mai 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 393 din 14 mai 2020)

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

SECȚIUNEA a 3¹-a

Bonificații pentru plata cu anticipație a impozitului pe venitul anual estimat

37¹. (1) În sensul art. 121 din Codul fiscal, contribuabilii care au obligația stabilirii impozitului prin autoimpunere, pentru plățile efectuate în cursul anului reprezentând impozit pe venitul anual estimat, au dreptul la o bonificație.

În aplicarea prevederilor art. 121 alin. (1) din Codul fiscal, bonificația se stabilește de contribuabil la momentul efectuării ultimei plăți a obligațiilor fiscale, atunci când sunt respectate condițiile prevăzute în legea bugetului de stat, referitoare la termenele până la care contribuabilii pot efectua plăți ale impozitului pe venit estimat, astfel încât aceștia să poată beneficia de bonificație.

În situația în care, potrivit prevederilor art. 121 alin. (2) din Codul fiscal, contribuabilii au efectuat plata integrală a obligațiilor fiscale respectând condițiile reglementate prin legea bugetului de stat privind termenele de plată, dar nu și-au acordat bonificația la ultima plată, ei pot beneficia de aceasta la definitivarea impozitului pe venitul anual estimat, prin completarea corespunzătoare a declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice. Bonificația diminuează cuantumul impozitului pe venit datorat. Pentru sumele plătite în plus sunt aplicabile prevederile Legii nr. 207/2015.

(2) Exemplu privind aplicarea dispozițiilor art. 121 alin. (1) din Codul fiscal.

O persoană fizică realizează venituri din activități independente pentru care impozitul de plată, pentru venitul estimat în anul în curs, este în sumă de 1.000 lei.

Cu titlul de exemplu, prin legea bugetului de stat în vigoare pentru anul în curs nivelul bonificației este de 5% din impozitul datorat și se acordă în condițiile în care acesta este achitat integral până la data de 1 decembrie a anului curent.

Persoana fizică efectuează plăți astfel:

– în data de 15 iunie anul curent, în sumă de 250 lei (plată pentru care nu se acordă bonificația);

– în data de 20 septembrie anul curent, în sumă de 700 lei, întrucât în acest moment impozitul pe venitul anual estimat datorat se consideră achitat integral, iar persoana fizică beneficiază de o bonificație pentru întreaga sumă achitată în valoare de 50 lei (1.000 lei x 5% bonificație).

Ca urmare a aplicării bonificației impozitul de plată este de 950 lei (1.000 lei – 50 lei).

Având în vedere plata efectuată în data de 15 iunie anul curent în valoare de 250 lei, impozitul pe venitul anual estimat ce urmează a fi achitat este de 700 lei (950 lei – 250 lei).

(3) Exemplu privind aplicarea dispozițiilor art. 121 alin. (2) din Codul fiscal:

O persoană fizică realizează venituri din activități independente pentru care impozitul de plată, pentru venitul estimat în anul în curs, este în valoare de 3.000 lei.

Cu titlul de exemplu, prin legea bugetului de stat în vigoare pentru anul în curs nivelul bonificației este de 5% din impozitul datorat și se acordă în condițiile în care acesta este achitat integral până la data de 1 decembrie a anului curent.

Persoana fizică efectuează plăți astfel:

a) în data de 15 martie anul curent, în sumă de 1.000 lei;

b) în data de 30 iunie anul curent, în sumă de 1.000 lei;

c) în data de 15 noiembrie anul curent, în sumă de 1.000 lei.

La definitivarea impozitului constată că a respectat condițiile stabilite pentru a beneficia de bonificație, dar la ultima plată nu și-a acordat bonificația. Prin declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoane fizice își determină și își declară bonificația de care beneficiază în valoare de 150 lei (3.000 lei x 5% bonificație).

Totodată, stabilește și valoarea impozitului anual estimat de plată calculat ca urmare a aplicării bonificației, după cum urmează:

- impozit datorat	3.000 lei
- bonificație 5%	150 lei
- impozit de plată	2.850 lei

Având în vedere că în cursul anului persoana fizică a efectuat plăți în valoare de 3.000 lei, față de 2.850 lei cât datorează după aplicarea bonificației, suma de 150 lei este considerată o plată în plus.

ART. 122

Declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice - Capitolul I. Date privind veniturile realizate

(1) Contribuabilii care realizează, individual sau într-o formă de asociere, venituri/pierderi din activități independente, din drepturi de proprietate intelectuală, din cedarea folosinței bunurilor, din activități agricole, silvicultură și piscicultură, determinate în sistem real, au obligația de a depune declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale la organul fiscal competent, pentru fiecare an fiscal, până la data de 25 mai, inclusiv a anului următor celui de realizare a veniturilor în vederea definitivării impozitului anual pe venit. Declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice se completează pentru fiecare sursă din cadrul fiecărei categorii de venit. Pentru veniturile

realizate într-o formă de asociere, venitul declarat va fi venitul net/pierderea distribuită din asociere.

Art. V din ORDONANȚA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în Monitorul Oficial nr. 72 din 31 ianuarie 2020, în anul 2020, prevede:

Articolul V

(1) În anul 2020, termenul de 25 mai, inclusiv prevăzut pentru depunerea Declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, în situațiile reglementate de Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, denumit în continuare Cod fiscal, precum și în alte acte normative, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(2) În anul 2020, termenul de 25 mai, inclusiv prevăzut pentru depunerea formularului 230 ”Cerere privind destinația sumei reprezentând 2% sau 3,5% din impozitul anual pe veniturile din salarii și din pensii”/”Cerere privind destinația sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul anual datorat”, după caz, în situațiile reglementate de Hotărârea Guvernului nr. 1/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(3) În anul 2020, termenul de 25 mai, inclusiv prevăzut pentru plata impozitului pe venit și a contribuțiilor sociale obligatorii, datorate de persoanele fizice în situațiile reglementate de Codul fiscal, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(la 24-12-2020 sintagma: 15 martie inclusiv a fost înlocuită de Alineatul (1), Articolul VI din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

Conform alineatului (2) al articolului VII din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020, prevederile art. VI alin. (1) și (2) se aplică pentru obligațiile declarative aferente veniturilor realizate începând cu anul 2020.

(2) Declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale se completează și de către contribuabilii cărora le sunt aplicabile prevederile de la art. 72¹, art. 84 alin. (3) și art. 116.

(3) Declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale obligatorii se completează și se depune la organul fiscal competent pentru fiecare an fiscal până la data de 25 mai, inclusiv a anului următor celui de realizare a câștigului net anual/pierderii nete anuale potrivit prevederilor cap. V - Venituri din investiții.

Art. V din ORDONANȚA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în Monitorul Oficial nr. 72 din 31 ianuarie 2020, în anul 2020, prevede:

Articolul V

(1) În anul 2020, termenul de 25 mai, inclusiv prevăzut pentru depunerea Declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, în situațiile reglementate de Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările

ulterioare, denumit în continuare Cod fiscal, precum și în alte acte normative, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(2) În anul 2020, termenul de 25 mai, inclusiv prevăzut pentru depunerea formularului 230 ”Cerere privind destinația sumei reprezentând 2% sau 3,5% din impozitul anual pe veniturile din salarii și din pensii”/”Cerere privind destinația sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul anual datorat”, după caz, în situațiile reglementate de Hotărârea Guvernului nr. 1/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(3) În anul 2020, termenul de 25 mai, inclusiv prevăzut pentru plata impozitului pe venit și a contribuțiilor sociale obligatorii, datorate de persoanele fizice în situațiile reglementate de Codul fiscal, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(la 24-12-2020 sintagma: 15 martie inclusiv a fost înlocuită de Alineatul (1), Articolul VI din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

Conform alineatului (2) al articolului VII din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020, prevederile art. VI alin. (1) și (2) se aplică pentru obligațiile declarative aferente veniturilor realizate începând cu anul 2020.

(4) Nu se depune Declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice - cap. I, pentru următoarele categorii de venituri:

(la 29-12-2018 Partea introductivă a alineatului (4) din Articolul 122 , Capitolul XI , Titlul IV a fost modificată de Punctul 6, Articolul 66, Capitolul III din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 114 din 28 decembrie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1116 din 29 decembrie 2018)

a) venituri nete determinate pe bază de normă de venit, cu excepția celor care au completat și depus declarația prevăzută la art. 85 alin. (4⁹) și art. 120 alin. (4);

(la 01-01-2021 Litera a) din Alineatul (4) , Articolul 122 , Capitolul XI , Titlul IV a fost modificată de Punctul 82, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

b) venituri din drepturi de proprietate intelectuală, a căror impunere este finală potrivit prevederilor art. 72;

c) venituri din cedarea folosinței bunurilor sub formă de arendă, a căror impunere este finală potrivit prevederilor art. 84 alin. (8), precum și venituri din cedarea folosinței bunurilor pentru care chiria este exprimată în lei și nu s-a optat pentru stabilirea venitului net anual în sistem real, iar la sfârșitul anului anterior nu îndeplinesc condițiile pentru calificarea veniturilor în categoria veniturilor din activități independente;

(la 29-12-2018 Litera c), alin. (4) din Articolul 122 , Capitolul XI , Titlul IV a fost modificată de Punctul 6, Articolul 66, Capitolul III din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 114 din 28 decembrie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1116 din 29 decembrie 2018)

d) venituri sub formă de salarii și venituri asimilate salariilor, pentru care informațiile sunt cuprinse în declarațiile specifice;

e) venituri din investiții, a căror impunere este finală;

f) venituri din premii și din jocuri de noroc, a căror impunere este finală;

g) venituri din pensii;

h) venituri din transferul proprietăților imobiliare din patrimoniul personal;

i) venituri din alte surse, cu excepția celor prevăzute la art. 116.

j) veniturile din vânzarea energiei electrice de către prosumatorii, persoane fizice, altele decât cele organizate conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 44/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 182/2016, la furnizorii de energie electrică cu care respectivii prosumatori au încheiate contracte de furnizare a energiei electrice, dacă centralele electrice de producere a energiei electrice din surse regenerabile pe care le dețin au puterea electrică instalată de cel mult 27 kW pe loc de consum.

(la 30-07-2020 Alineatul (4) din Articolul 122 , Capitolul XI , Titlul IV a fost completat de Punctul 2, Articolul IX din LEGEA nr. 155 din 24 iulie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 665 din 27 iulie 2020)

(5) Abrogat.

(la 30-05-2019 Alineatul (5) din Articolul 122, Capitolul XI, Titlul IV a fost abrogat de Articolul III din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 35 din 23 mai 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 427 din 30 mai 2019)

(6) Modelul, conținutul, modalitatea de depunere și de gestionare a declarației unice privind impozitul pe venit și contribuții sociale datorate de persoanele fizice se aprobă prin ordin al președintelui A.N.A.F.

(la 23-03-2018 Articolul 122 din Capitolul XI , Titlul IV a fost modificat de Punctul 41, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018)

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

SECȚIUNEA a 4-a

Declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice

38. (1) În sensul prevederilor art. 122 din Codul fiscal, contribuabilii care realizează venituri din cele prevăzute la art. 61 lit. a), a¹), c), d), f) și i) din Codul fiscal, precum și cele prevăzute la art. 116 alin. (1) din Codul fiscal, pentru care impozitarea nu se efectuează prin

reținere la sursă, au obligația depunerii Declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice până la termenul legal prevăzut de lege prin care declară veniturile nete anuale impozabile realizate în anul fiscal precedent, precum și impozitul anual calculat și datorat, indiferent dacă veniturile sunt realizate individual sau într-o formă de asociere care nu dă naștere unei persoane juridice.

(2) Contribuabilii care realizează venituri din străinătate impozabile în România au obligația să le declare în România și depun Declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice până la termenul legal de depunere al acesteia, respectiv până la data de 15 martie, inclusiv, a anului următor celui în care s-au realizat veniturile.

(3) Contribuabilii care încetează să mai aibă domiciliul fiscal în România vor depune la organul fiscal în a cărui rază teritorială au avut domiciliul fiscal declarația prevăzută la alin. (1) pentru perioada în care contribuabilii au avut domiciliul în România.

ART. 123

Stabilirea și plata impozitului anual datorat

(1) Impozitul anual datorat se stabilește de contribuabili în declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice pentru veniturile realizate în anul fiscal anterior, prin aplicarea cotei de 10% asupra venitului net anual impozabil determinat potrivit art. 118 din care se deduce costul de achiziție al aparatelor de marcat electronice fiscale, astfel cum sunt definite la art. 3 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999, republicată, aprobată prin Legea nr. 64/2002, cu modificările și completările ulterioare, puse în funcțiune în anul respectiv.

(la 01-01-2021 Alineatul (1) din Articolul 123 , Capitolul XI , Titlul IV a fost modificat de Punctul 83, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

(1[^]1) Abrogat.

(la 01-01-2021 Alineatul (1[^]1) din Articolul 123 , Capitolul XI , Titlul IV a fost abrogat de Punctul 84, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

(1[^]2) Impozitul anual datorat se stabilește de contribuabili în declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, pentru veniturile realizate în anul fiscal anterior, prin aplicarea cotei de 10% asupra câștigului net anual impozabil determinat potrivit prevederilor art. 119.

(la 01-01-2021 Articolul 123 din Capitolul XI , Titlul IV a fost completat de Punctul 85, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

(2) Impozitul anual datorat de contribuabilii care au realizat venituri din cedarea folosinței bunurilor, precum și venituri din drepturi de proprietate intelectuală, pentru care determinarea venitului net anual se efectuează prin utilizarea cotei forfetare de cheltuieli, prin aplicarea cotei de 10% asupra venitului net anual impozabil.

(3) Contribuabilii pot dispune asupra destinației unei sume reprezentând până la 3,5% din impozitul anual datorat determinat potrivit prevederilor alin. (1) și alin. (1²) pentru susținerea entităților nonprofit care se înființează și funcționează în condițiile legii și a unităților de cult, precum și pentru acordarea de burse private, potrivit legii, în conformitate cu reglementările art. 123¹.

(la 01-01-2021 Alineatul (3) din Articolul 123 , Capitolul XI , Titlul IV a fost modificat de Punctul 86, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

(4) Contribuabilii care au realizat venituri din activități independente/activități agricole, impuși pe bază de normă de venit și/sau din cedarea folosinței bunurilor, precum și venituri din drepturi de proprietate intelectuală, potrivit art. 72, care nu au obligația depunerii declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, și contribuabilii care au realizat venituri din drepturi de proprietate intelectuală, potrivit art. 72¹, pot dispune asupra destinației unei sume din impozitul datorat pe venitul anual, a unei sume reprezentând până la 3,5% din impozitul anual datorat pentru susținerea entităților nonprofit care se înființează și funcționează în condițiile legii și a unităților de cult, precum și pentru acordarea de burse private, conform legii, în conformitate cu reglementările art. 123¹, până la data de 25 mai, inclusiv a anului următor celui de realizare a veniturilor, sub sancțiunea decăderii.

(la 20-01-2019 Alineatul (4) din Articolul 123 , Capitolul XI , Titlul IV a fost modificat de Punctul 18, Articolul I din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019)

Potrivit literei h) a art. VI din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019, articolul I punctul 18 din lege raportat la articolul I punctul 18 [din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018] referitoare la dreptul contribuabililor de a dispune asupra destinației unei sume reprezentând până la 3,5% din impozitul stabilit potrivit prevederilor art. 123 alin. (4) pentru susținerea entităților nonprofit care se înființează și funcționează în condițiile legii și a unităților de cult, precum și pentru acordarea de burse private, conform legii, se aplică începând cu impozitul pe venit datorat pentru veniturile realizate în anul 2019.

Art. V din ORDONANȚA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în Monitorul Oficial nr. 72 din 31 ianuarie 2020, în anul 2020, prevede:

Articolul V

(1) În anul 2020, termenul de 25 mai, inclusiv prevăzut pentru depunerea Declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, în situațiile reglementate de Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, denumit în continuare Cod fiscal, precum și în alte acte normative, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(2) În anul 2020, termenul de 25 mai, inclusiv prevăzut pentru depunerea formularului 230 "Cerere privind destinația sumei reprezentând 2% sau 3,5% din impozitul anual pe veniturile din salarii și din pensii"/"Cerere privind destinația sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul

anual datorat”, după caz, în situațiile reglementate de Hotărârea Guvernului nr. 1/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(3) În anul 2020, termenul de 25 mai, inclusiv prevăzut pentru plata impozitului pe venit și a contribuțiilor sociale obligatorii, datorate de persoanele fizice în situațiile reglementate de Codul fiscal, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(la 24-12-2020 sintagma: 15 martie inclusiv a fost înlocuită de Alineatul (2), Articolul VI din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

Conform alineatului (2) al articolului VII din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020, prevederile art. VI alin. (1) și (2) se aplică pentru obligațiile declarative aferente veniturilor realizate începând cu anul 2020.

(5) Abrogat.

(la 01-04-2019 Alineatul (5) din Articolul 123, Capitolul XI, Titlul IV a fost abrogat de Punctul 19, Articolul I din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019)

(6) Abrogat.

(la 01-04-2019 Alineatul (6) din Articolul 123, Capitolul XI, Titlul IV a fost abrogat de Punctul 19, Articolul I din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019)

(7) Plata impozitului anual datorat pentru venitul net anual impozabil/câștigul net anual impozabil se efectuează la bugetul de stat, până la data de 25 mai, inclusiv a anului următor celui de realizare a venitului.

(la 24-12-2020 sintagma: 15 martie inclusiv a fost înlocuită de Alineatul (1), Articolul VI din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

Conform alineatului (2) al articolului VII din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020, prevederile art. VI alin. (1) și (2) se aplică pentru obligațiile declarative aferente veniturilor realizate începând cu anul 2020.

(8) Contribuabilii care realizează venituri prevăzute la art. 68² și art. 114 alin. (2) lit. k¹), la definitivarea impozitului anual de plată iau în calcul plățile anticipate reținute la sursă, de către plătitorii de venituri. În cazul sumelor de restituit către contribuabil după definitivarea

impozitului anual datorat, se aplică în mod corespunzător prevederile Legii nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare.

(la 01-01-2021 Articolul 123 din Capitolul XI , Titlul IV a fost completat de Punctul 87, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

(la 23-03-2018 Articolul 123 din Capitolul XI , Titlul IV a fost modificat de Punctul 42, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018)

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

SECȚIUNEA a 5-a

Stabilirea și plata impozitului anual datorat

39. (1) În aplicarea prevederilor art. 123 din Codul fiscal, stabilirea impozitului anual datorat se realizează de contribuabili prin aplicarea cotei de impozit de 10% asupra veniturilor nete anuale impozabile și se realizează prin depunerea declarației prevăzută la pct. 38.

(2) Termenul de plată a impozitului este de până la data de 15 martie, inclusiv, a anului următor celui de realizare a veniturilor.

(3) În aplicarea prevederilor art. 123 alin. (3) din Codul fiscal, contribuabilii pot dispune asupra destinației unei sume reprezentând 2% sau 3,5% din impozitul datorat pe venitul net anual impozabil/câștigul net anual impozabil determinat potrivit prevederilor art. 118 și 119 din Codul fiscal, prin depunerea la organul fiscal competent a declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoane fizice până la termenul legal de depunere a acestora, după cum urmează:

a) 2% pentru entitățile nonprofit care se înființează și funcționează în condițiile legii, a unităților de cult; sau

b) 2% pentru acordarea de burse private; sau

c) 3,5% pentru entitățile nonprofit și a unităților de cult, care sunt furnizori de servicii sociale acreditați cu cel puțin un serviciu social licențiat, în condițiile legii.

(4) Contribuabilii prevăzuți la art. 123 alin. (4) din Codul fiscal pot dispune asupra destinației unei sume reprezentând 2% sau 3,5% din impozitul datorat pe venitul anual, prin depunerea la organul fiscal competent a unei cereri până la termenul legal de depunere a declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, respectiv până la data de 15 martie, inclusiv, a anului următor celui de realizare a veniturilor.

(5) Opțiunea se exercită pentru susținerea entităților prevăzute la alin. (3) lit. a) și c) sau acordarea de burse private.

(6) Sfera de cuprindere a entităților nonprofit este cea prevăzută la pct. 15.

(7) În situația prevăzută la alin. (3) lit. b), contribuabilii vor prezenta organului fiscal competent, în copie cu mențiunea „conform cu originalul“, contractul privind bursa privată, precum și documentele de plată pentru aceste burse.

(8) Contribuabilii care optează pentru distribuirea cotei de 2% sau de 3,5% din impozitul datorat pentru susținerea entităților prevăzute la alin. (3) nu mai pot exercita aceeași opțiune pentru aceeași sursă de venit.

(9) Dreptul de a dispune asupra destinației unei sume din impozitul pe venit se exercită prin depunerea declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, respectiv până la data de 15 martie, inclusiv, a anului următor celui de realizare

a

veniturilor.

ART. 123¹

Acordarea dreptului contribuabilului de a dispune asupra destinației unei sume din impozit

(1) Contribuabilii pot dispune asupra destinației unei sume reprezentând până la 3,5% din impozitul stabilit potrivit art. 68¹ alin. (7), art. 72 alin. (8), art. 78 alin. (6), art. 82 alin. (6), art. 101 alin. (12), art. 123 alin. (3) și (4) pentru susținerea entităților nonprofit care se înființează și funcționează în condițiile legii și a unităților de cult, precum și pentru acordarea de burse private, conform legii.

(2) Entitățile nonprofit care se înființează și funcționează în condițiile legii, precum și unitățile de cult beneficiază de sumele prevăzute la alin. (1) dacă la momentul plății acestora de către organul fiscal sau angajatorul/plătitorul de venit figurează în Registrul entităților/unităților de cult pentru care se acordă deduceri fiscale prevăzute la art. 25 alin. (4¹).

(3) Pentru contribuabilii prevăzuți la art. 68¹ alin. (7), art. 72 alin. (8), art. 78 alin. (6), art. 82 alin. (6), art. 101 alin. (12) și art. 123 alin. (4), obligația calculării și plății sumei prevăzute la alin. (1) revine organului fiscal competent, pe baza cererii depuse de aceștia până la data de 25 mai, inclusiv a anului următor celui de realizare a veniturilor, sub sancțiunea decăderii. Distribuirea sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul pe venitul datorat poate fi solicitată prin cerere pentru aceeași beneficiari pentru o perioadă de cel mult 2 ani și va putea fi reînnoită după expirarea perioadei respective.

Art. V din ORDONANȚA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în Monitorul Oficial nr. 72 din 31 ianuarie 2020, în anul 2020, prevede:

Articolul V

(1) În anul 2020, termenul de 25 mai, inclusiv prevăzut pentru depunerea Declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, în situațiile reglementate de Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, denumit în continuare Cod fiscal, precum și în alte acte normative, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(2) În anul 2020, termenul de 25 mai, inclusiv prevăzut pentru depunerea formularului 230 "Cerere privind destinația sumei reprezentând 2% sau 3,5% din impozitul anual pe veniturile din salarii și din pensii"/"Cerere privind destinația sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul anual datorat", după caz, în situațiile reglementate de Hotărârea Guvernului nr. 1/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(3) În anul 2020, termenul de 25 mai, inclusiv prevăzut pentru plata impozitului pe venit și a contribuțiilor sociale obligatorii, datorate de persoanele fizice în situațiile reglementate de Codul fiscal, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(la 24-12-2020 sintagma: 15 martie inclusiv a fost înlocuită de Alineatul (2), Articolul VI din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

Conform alineatului (2) al articolului VII din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020, prevederile art. VI alin. (1) și (2) se aplică pentru obligațiile declarative aferente veniturilor realizate începând cu anul 2020.

(4) Pentru contribuabilii prevăzuți la art. 123 alin. (3), obligația calculării și plății sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul pe venit revine organului fiscal competent, pe baza declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, depuse de aceștia până la data de 25 mai, inclusiv a anului următor celui de realizare a veniturilor, sub sancțiunea decăderii.

Art. V din ORDONANȚA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în Monitorul Oficial nr. 72 din 31 ianuarie 2020, în anul 2020, prevede:

Articolul V

(1) În anul 2020, termenul de 25 mai, inclusiv prevăzut pentru depunerea Declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, în situațiile reglementate de Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, denumit în continuare Cod fiscal, precum și în alte acte normative, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(2) În anul 2020, termenul de 25 mai, inclusiv prevăzut pentru depunerea formularului 230 "Cerere privind destinația sumei reprezentând 2% sau 3,5% din impozitul anual pe veniturile din salarii și din pensii"/"Cerere privind destinația sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul anual datorat", după caz, în situațiile reglementate de Hotărârea Guvernului nr. 1/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(3) În anul 2020, termenul de 25 mai, inclusiv prevăzut pentru plata impozitului pe venit și a contribuțiilor sociale obligatorii, datorate de persoanele fizice în situațiile reglementate de Codul fiscal, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(la 24-12-2020 sintagma: 15 martie inclusiv a fost înlocuită de Alineatul (2), Articolul VI din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

Conform alineatului (2) al articolului VII din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020, prevederile art. VI alin.

(1) și (2) se aplică pentru obligațiile declarative aferente veniturilor realizate începând cu anul 2020.

(5) Procedura de aplicare a prevederilor alin. (3) și (4) se stabilește prin ordin al președintelui A.N.A.F.

(6) Prin excepție de la alin. (3) și (4), contribuabilii prevăzuți la art. 68¹ alin. (7), art. 72 alin. (8), art. 78 alin. (6) și art. 82 alin. (6), pentru care impozitul pe venitul realizat se reține la sursă, pot opta, cu acordul angajatorului/plătitorului de venit, printr-un înscris încheiat cu acesta, pentru calcularea, reținerea, declararea și plata sumei prevăzute la alin. (1) către beneficiari, până la termenul de plată a impozitului.

(7) Opțiunea de la alin. (6) rămâne valabilă pe perioada prevăzută în înscrisul încheiat între părți, începând cu veniturile realizate în luna exercitării opțiunii, dar nu mai mult de 2 ani fiscali consecutivi, pentru aceiași beneficiari prevăzuți la alin. (1) și poate fi reînnoită după expirarea perioadei respective. În acest interval contribuabilul poate renunța la opțiunea privind distribuirea sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul pe venit sau poate schimba beneficiarii pentru care a optat anterior.

(8) Contribuabilii care optează pentru distribuirea prin reținerea la sursă a sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul pe venit datorat pentru susținerea beneficiarilor prevăzuți la alin. (1) nu mai pot exercita aceeași opțiune pentru aceeași perioadă și sursă de venit.

(9) Angajatorul/Plătitorul de venit are obligația ca la momentul plății sumelor reprezentând până la 3,5% din impozitul datorat de persoanele fizice să verifice dacă entitatea nonprofit/unitatea de cult beneficiară figurează în Registrul entităților/unităților de cult pentru care se acordă deduceri fiscale prevăzute la art. 25 alin. (4¹).

(10) În situația în care entitatea nonprofit/unitatea de cult nu figurează în Registrul entităților/unităților de cult pentru care se acordă deduceri fiscale prevăzute la art. 25 alin. (4¹), angajatorul/plătitorul de venit are obligația să refuze efectuarea plății sumelor către aceasta.

(la 01-04-2019 Capitolul XI , Titlul IV a fost completat de Punctul 19, Articolul I din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019)

Reproducem mai jos prevederile art. IV din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019:

Articolul IV

Prevederile art. 123¹ se aplică și în situația în care contribuabilii și-au exprimat, până la data intrării în vigoare a prezentei legi, opțiunea privind distribuirea din impozitul pe venit a unei sume reprezentând cota de 2% sau 3,5% din acesta, conform dispozițiilor art. 68¹ alin. (11), art. 72 alin. (11) și art. 79 alin. (5) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, prin reînnoirea acesteia conform art. 123¹ alin. (2), în termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, sub sancțiunea decăderii.

CAP. XII

Proprietatea comună și asociațiile fără personalitate juridică

ART. 124

Venituri din bunuri sau drepturi care sunt deținute în comun

Venitul net obținut din exploatarea bunurilor și drepturilor de orice fel, deținute în comun, este considerat ca fiind obținut de proprietari, uzufructuari sau de alți deținători legali, înscriși într-un document oficial, și se atribuie proporțional cu cotele-părți pe care aceștia le dețin în aceeași proprietate sau în mod egal, în situația în care acestea nu se cunosc.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

40. (1) *În sensul prevederilor art. 124 din Codul fiscal, venitul net obținut din exploatarea drepturilor de proprietate intelectuală deținute în comun se atribuie proporțional cu cotele-părți pe care titularii acestora le dețin în aceeași proprietate, determinate conform regulilor în vigoare specifice fiecărui domeniu.*

În cazul în care cotele-părți nu se cunosc, repartizarea veniturilor se face în mod egal.

(2) *Venitul net din cedarea folosinței bunurilor deținute în comun pe cote-părți se repartizează între coproprietari proporțional cu cotele deținute de aceștia în coproprietate. Venitul net din cedarea folosinței bunurilor deținute în comun în devălmășie se repartizează în mod egal între proprietarii comuni. Repartizarea venitului net conform prevederilor de mai sus se face în condițiile în care în contractul de cedare a folosinței se menționează că partea contractantă care cedează folosința este reprezentată de coproprietari. În condițiile în care coproprietarii decid asupra unei alte împărțiri, se va anexa la contract un act autenticat din care*

<i>care</i>	<i>să</i>	<i>rezulte</i>	<i>voința</i>	<i>părților.</i>
-------------	-----------	----------------	---------------	------------------

ART. 125

Reguli privind asocierile fără personalitate juridică

(1) Prevederile prezentului articol nu se aplică:

a) fondurilor de pensii administrate privat și fondurilor de pensii facultative constituite conform prevederilor legislației specifice în materie;

b) organismelor de plasament colectiv fără personalitate juridică constituite potrivit legislației specifice în materie;

(la 24-12-2020 Litera b) din Alineatul (1) , Articolul 125 , Capitolul XII , Titlul IV a fost modificată de Punctul 88, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

c) asocierilor fără personalitate juridică, în cazul în care membrii asociați realizează venituri stabilite potrivit art. 69.

(la 01-01-2016 Lit. c) a alin. (1) al art. 125 a fost modificată de pct. 15 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015.)

În cazul asocierilor cu o persoană juridică, contribuabil potrivit titlurilor II, III sau Legii nr. 170/2016, sunt aplicabile prevederile alin. (7)-(9).

(la 24-07-2017 Alineatul (1) din Articolul 125 , Capitolul XII , Titlul IV a fost modificat de Punctul 9³, Punctul 9, Articolul I din LEGEA nr. 177 din 18 iulie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 584 din 21 iulie 2017)

(2) În cadrul fiecărei asocieri fără personalitate juridică, constituită potrivit legii, asociații au obligația să încheie contracte de asociere în formă scrisă, la începerea activității, care să cuprindă inclusiv date referitoare la:

- a) părțile contractante;
- b) obiectul de activitate și sediul asociației;
- c) contribuția asociaților în bunuri și drepturi;
- d) cota procentuală de participare a fiecărui asociat la veniturile sau pierderile din cadrul asocierii corespunzătoare contribuției fiecăruia;
- e) desemnarea asociatului care să răspundă pentru îndeplinirea obligațiilor asociației față de autoritățile publice;
- f) condițiile de încetare a asocierii. Contribuțiile asociaților conform contractului de asociere nu sunt considerate venituri pentru asociație. Contractul de asociere se înregistrează la organul fiscal competent, în termen de 30 de zile de la data încheierii acestuia. Organul fiscal are dreptul să refuze înregistrarea contractelor, în cazul în care acestea nu cuprind datele solicitate conform prezentului alineat.

(3) În cazul în care între membrii asociații există legături de rudenie până la gradul al patrulea inclusiv, părțile sunt obligate să facă dovada că participă la realizarea venitului cu bunuri sau drepturi asupra cărora au drept de proprietate. Pot fi membri asociații și persoanele fizice care au dobândit capacitate de exercițiu restrânsă.

(4) Asocierile, cu excepția celor care realizează venituri din activități agricole impuse pe baza normelor de venit, au obligația să depună la organul fiscal competent, până în ultima zi a lunii februarie a anului următor, declarații anuale de venit, conform modelului stabilit prin ordin al președintelui A.N.A.F., care vor cuprinde și distribuția venitului net/pierderii aferent asociaților.

(la 01-01-2021 Alineatul (4) din Articolul 125 , Capitolul XII , Titlul IV a fost modificat de Punctul 89, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

(5) Venitul/Pierdere anual/anuală realizat(ă) în cadrul asocierii se distribuie asociaților proporțional cu cota procentuală de participare corespunzătoare contribuției, conform contractului de asociere.

(6) Tratatamentul fiscal al venitului realizat din asociere, în alte cazuri decât cele prevăzute la alin. (8)-(10), va fi stabilit în aceeași manieră ca și pentru categoria de venituri în care este încadrat.

(7) Obligația înregistrării veniturilor și cheltuielilor aferente activităților desfășurate în cadrul asocierilor cu o persoană juridică, contribuabil potrivit titlurilor II, III sau Legii nr. 170/2016, revine persoanei juridice.

(la 24-07-2017 Alineatul (7) din Articolul 125 , Capitolul XII , Titlul IV a fost modificat de Punctul 9³, Punctul 9, Articolul I din LEGEA nr. 177 din 18 iulie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 584 din 21 iulie 2017)

(8) În cazul asocierilor dintre o persoană juridică contribuabil potrivit titlului II - Impozitul pe profit - și o persoană fizică sau orice altă entitate - asociere fără personalitate juridică (indiferent de modalitatea de stabilire a venitului net pentru activitatea desfășurată de persoana fizică) se distribuie un/o venit net/pierdere netă asociatului persoană fizică proporțional cu cota procentuală de participare corespunzătoare contribuției, conform contractului de asociere stabilit pe baza regulilor prevăzute la titlul II. Impozitul datorat de persoana fizică se calculează, se reține și se plătește de către persoana juridică potrivit regulilor prevăzute la titlul II și reprezintă impozit final. Pierderile nu se compensează și nu se reportează potrivit prevederilor titlului IV. Contribuabilul persoană fizică nu are obligații fiscale potrivit titlului IV.

(8¹) În cazul asocierilor fără personalitate juridică constituite între o persoană juridică, contribuabil potrivit Legii nr. 170/2016, și o persoană fizică sau orice altă entitate - asociere fără personalitate juridică, indiferent de modalitatea de stabilire a venitului net pentru activitatea desfășurată de persoana fizică, persoana juridică distribuie un venit net/o pierdere netă proporțional cu cota procentuală de participare corespunzătoare contribuției, conform contractului de asociere, determinate potrivit prevederilor titlului II. Pentru venitul net/pierdere netă obținută de persoanele fizice din asociere se aplică regimul fiscal stabilit potrivit prevederilor alin. (8).

(la 24-07-2017 Articolul 125 din Capitolul XII , Titlul IV a fost completat de Punctul 9⁴, Punctul 9, Articolul I din LEGEA nr. 177 din 18 iulie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 584 din 21 iulie 2017)

(9) În cazul asocierilor dintre o persoana juridică contribuabil potrivit titlului III - Impozitul pe veniturile microîntreprinderilor - și o persoană fizică sau o entitate - asociere fără personalitate juridică (indiferent de modalitatea de stabilire a venitului net pentru activitatea desfășurată de persoana fizică), pentru impunerea veniturilor distribuite asociatului persoană fizică proporțional cu cota procentuală de participare corespunzătoare contribuției, conform contractului de asociere, se aplică regulile prevăzute la titlul III. Impozitul datorat de persoana fizică se calculează, se reține și se plătește de către persoana juridică potrivit regulilor prevăzute la titlul III și reprezintă impozit final. Pierderile nu se compensează și nu se reportează potrivit prevederilor titlului IV. Contribuabilul persoană fizică nu are obligații fiscale potrivit titlului IV.

(10) În cazul asocierilor fără personalitate juridică constituite între contribuabili care desfășoară activitate individual sau contribuabili care desfășoară activitate individual și o asociere fără personalitate juridică și pentru care stabilirea venitului anual pentru activitatea desfășurată se efectuează pe baza normelor de venit sau prin utilizarea cotelor forfetare de cheltuieli, veniturile realizate în cadrul asocierii respective nu sunt considerate distribuite, în vederea impunerii, contribuabililor care datorează impozit potrivit prezentului titlu, fiind aplicabile numai regulile stabilite pentru impunerea venitului determinat pe baza normelor de venit sau stabilit pe baza cotelor forfetare.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

SECȚIUNEA a 7-a

Reguli privind asocierile fără personalitate juridică

41. (1) În sensul art. 125 sunt supuse obligației de încheiere și înregistrare a unui contract de asociere atât asociațiile fără personalitate juridică, ale căror constituire și funcționare sunt reglementate prin acte normative speciale, respectiv asociații familiale, cabinete medicale grupate, cabinete medicale asociate, societate civilă medicală, cabinete asociate de avocați, societate civilă profesională de avocați, notari publici asociați, asociații în participațiune constituite potrivit legii, cât și orice asociere fără personalitate juridică constituită în baza Codului civil. (2) Asociatul desemnat conform prevederilor art. 125 alin. (2) din Codul fiscal are și următoarele obligații:

a) să asigure organizarea și conducerea evidențelor contabile, în conformitate cu prevederile cap. II al titlului IV din Codul fiscal;

b) să determine venitul net/pierderea obținut/obținută în cadrul asociației, precum și distribuirea venitului net/pierderii pe asociați potrivit prevederilor art. 125 alin. (5) din Codul fiscal;

c) să depună o declarație privind veniturile și cheltuielile estimate, la termenele stabilite, la organul fiscal la care asociația este înregistrată în evidența fiscală, în conformitate cu prevederile art. 120 alin. (3) din Codul fiscal;

d) să înregistreze contractul de asociere, precum și orice modificare a acestuia la organul fiscal la care asociația este înregistrată în evidența fiscală, în termen de 30 de zile de la data încheierii acestuia. Prin sediul asociației se înțelege locul principal de desfășurare a activității asociației;

e) alte obligații ce decurg din aplicarea titlului IV din Codul fiscal.

(3) În cazul asocierilor care realizează venituri din activități agricole impuse pe bază de norme de venit, asociatul desemnat are următoarele obligații:

a) să înregistreze contractul de asociere, precum și orice modificare a acestuia la organul fiscal la care asociația este înregistrată în evidența fiscală, în termen de 30 de zile de la data încheierii acestuia. Prin sediul asociației se înțelege locul principal de desfășurare a activității asociației;

b) să determine venitul impozabil obținut în cadrul asociației, precum și distribuirea acestuia pe asociați potrivit prevederilor art. 107 alin. (5) din Codul fiscal;

c) alte obligații ce decurg din aplicarea titlului IV din Codul fiscal.

(4) Asociația, cu excepția celor care realizează venituri din activități agricole impuse pe baza normelor de venit, prin asociatul desemnat, depune, până la data de 15 martie a anului următor, la organul fiscal la care asociația este înregistrată în evidența fiscală o declarație anuală care cuprinde venitul net/pierderea realizat/realizată pe asociație, precum și distribuția venitului net/pierderii pe fiecare asociat, conform prevederilor art. 125 alin. (4)

O copie de pe declarație se transmite de către asociatul desemnat fiecărui asociat. Pe baza acestei copii asociații vor cuprinde venitul net/pierderea ce le revine din activitatea asociației în declarația privind venitul realizat.

(5) Venitul net se consideră distribuit și dacă acesta rămâne la asociație sau este pus la dispoziție asociaților.

(6) În cazul modificării cotelor de participare în cursul anului, pentru distribuirea venitului net anual se va proceda astfel:

a) se determină un venit net/o pierdere intermediar/ intermediară la sfârșitul lunii în care s-au modificat cotele pe baza venitului brut și a cheltuielilor, astfel cum acestea sunt înregistrate în evidențele contabile;

b) venitul net/pierderea intermediar/intermediară se alocă fiecărui asociat, în funcție de cotele de participare, până la data modificării acestora;

c) la sfârșitul anului, din venitul net/pierderea anual/anuală se deduce venitul net/pierderea intermediar/intermediară, iar diferența se alocă asociaților, în funcție de cotele de participare ulterioare modificării acestora;

d) venitul net/pierderea anual/anuală distribuit/distribuită fiecărui asociat se determină prin însumarea veniturilor nete/pierderilor intermediare determinate potrivit lit. b) și c).

(7) În cazul societății civile cu personalitate juridică, constituită potrivit legii speciale și care este supusă regimului transparenței fiscale, potrivit legii, se aplică regulile de determinare a venitului net din activități independente.

În cazul filialei constituite potrivit legii speciale prin asocierea unei societăți profesionale cu răspundere limitată cu una sau mai multe persoane fizice, filiala fiind supusă regimului transparenței fiscale, potrivit legii, determinarea venitului obținut în cadrul entității se efectuează în sistem real, pe baza datelor din contabilitate.

Pentru membrii asociați în cadrul filialei se aplică următoarele reguli:

1. persoanele fizice asociate au obligația să asimileze acest venit distribuit în funcție de cota de participare venitului net anual din activități independente;

2. societatea profesională cu răspundere limitată asociată în cadrul filialei va include venitul distribuit în funcție de cota de participare în venitul brut al activității independente, pentru anul fiscal respectiv.

Persoanele fizice care obțin venituri dintr-o activitate desfășurată într-o formă de organizare cu personalitate juridică constituită potrivit legii speciale și care este supusă regimului transparenței fiscale, potrivit legii, au obligația să asimileze acest venit distribuit venitului net anual din activități independente.

CAP. XIII

Aspecte fiscale internaționale

ART. 126

Venituri ale persoanelor fizice nerezidente din activități independente

(1) Persoanele fizice nerezidente, care desfășoară o activitate independentă, prin intermediul unui sediu permanent în România, sunt impozitate, potrivit prezentului titlu, la venitul net anual impozabil din activitatea independentă, ce este atribuibil sediului permanent.

(2) Venitul net dintr-o activitate independentă care este atribuibil unui sediu permanent se determină conform art. 68, în următoarele condiții:

a) în veniturile impozabile se includ numai veniturile ce sunt atribuibile sediului permanent;

b) în cheltuielile deductibile se includ numai cheltuielile aferente realizării acestor venituri.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

SECȚIUNEA 1

Venituri ale persoanelor fizice nerezidente din activități independente

42. (1) În aplicarea prevederilor art. 126 din Codul fiscal pentru veniturile realizate de un nerezident din activități independente, atribuibile unui sediu permanent definit potrivit art. 8 din Codul fiscal, impozitul se determină prin aplicarea cotei de impozitare asupra venitului net anual impozabil aferent acestuia. (3) După încheierea anului fiscal organul fiscal va elibera documentul care atestă venitul realizat și impozitul plătit, la cererea contribuabilului.

ART. 127

Venituri ale persoanelor fizice nerezidente din activități dependente

Persoanele fizice nerezidente care desfășoară activități dependente în România sunt impozitate potrivit prevederilor cap. III din prezentul titlu.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

SECȚIUNEA a 2-a

Venituri ale persoanelor fizice nerezidente din activități dependente

43. (1) În sensul prevederilor art. 127 din Codul fiscal, veniturile obținute de persoanele fizice nerezidente din România din activități dependente se impozitează separat pe fiecare sursă/loc de realizare, impozitul lunar calculat fiind impozit final. După încheierea anului fiscal, organul fiscal va elibera documentul care atestă venitul realizat și impozitul plătit pentru anul fiscal respectiv, la cererea contribuabilului. (2) Profesorii și cercetătorii nerezidenți care desfășoară o activitate în România ce depășește perioada de scutire stabilită prin convențiile de evitare a dublei impuneri încheiate de România cu diverse state se impun pentru veniturile realizate în intervalul de timp ce depășește perioada de scutire, potrivit titlului IV sau art. 223 alin. (1) și (2) al titlului VI, după caz, din Codul fiscal.

(3) Veniturile din activități dependente obținute ca urmare a desfășurării activității în România de persoane fizice rezidente ale unor state cu care România nu are încheiate convenții de evitare a dublei impuneri și plătite de angajatori rezidenți sau nerezidenți se impozitează în România din prima zi de desfășurare a activității. De asemenea, se impun din prima zi de desfășurare a activității dependente în România și veniturile obținute de persoanele fizice care nu fac dovada rezidenței într-un stat cu care România are încheiată convenție de evitare a dublei impuneri.

(4) a) În aplicarea prevederilor convenției de evitare a dublei impuneri încheiate de România cu un stat străin, veniturile din activități dependente realizate de persoane fizice nerezidente care își desfășoară activitatea în România se impun dacă persoana fizică este prezentă în România una sau mai multe perioade de timp ce depășesc în total 183 de zile în orice perioadă de 12 luni consecutive care se încheie în anul calendaristic în cauză sau în perioada și

condițiile menționate în convenția de evitare a dublei impuneri încheiată de România cu statul străin și numai dacă respectiva persoană fizică face dovada rezidenței în statul cu care România are încheiată convenție de evitare a dublei impuneri.

b) În aplicarea prevederilor convenției de evitare a dublei impuneri încheiate de România cu un stat străin, veniturile din activități dependente realizate de persoane fizice nerezidente care își desfășoară activitatea în România și sunt prezente în România o perioadă mai mică de 183 de zile în orice perioadă de 12 luni consecutive care se încheie în anul calendaristic în cauză sau în perioada și condițiile menționate în convenția de evitare a dublei impuneri încheiată de România cu statul străin se impun în România dacă este îndeplinită cel puțin una dintre următoarele condiții:

(i) salariul este plătit de un angajator care este rezident sau în numele acestuia;

(ii) salariul este suportat de un sediu permanent pe care angajatorul nerezident îl are în România (veniturile salariale reprezintă cheltuiala deductibilă a unui sediu permanent în România).

c) Veniturile din salarii se impozitează începând cu prima zi de la data sosirii persoanei fizice, dovedită cu viza de intrare în România de pe pașaport, după caz.

La determinarea impozitului se va avea în vedere principiul celor 183 de zile care sfârșesc în anul calendaristic în cauză. Modul de calcul al celor 183 de zile se va face aplicându-se metoda zilelor de prezență. Contribuabilul are posibilitatea să furnizeze dovezi referitoare la prezența sa, pe baza datelor din documentele de transport, pașaport și alte documente prin care se atestă intrarea în România. În calculul celor 183 de zile se includ: ziua de sosire, ziua de plecare și toate celelalte zile petrecute pe teritoriul României. Orice fracțiune de zi în care contribuabilul este prezent în România contează drept zi de prezență pentru calculul celor 183 de zile.

(6) Contribuabilii plătiți din străinătate de un angajator nerezident care își prelungesc perioada de ședere în România, precum și cei care, prin prezențe repetate în România, depășesc 183 de zile sau perioada prevăzută în convențiile de evitare a dublei impuneri datorează impozit din prima zi pentru veniturile realizate ca urmare a desfășurării activității în România.

(7) În situația în care persoanele fizice care au desfășurat activitatea în România într-o perioadă mai mică de 183 de zile în orice perioadă de 12 luni consecutive care se încheie în anul calendaristic în cauză ori în perioada și condițiile menționate în convențiile de evitare a dublei impuneri și au fost plătite din străinătate își prelungesc perioada de ședere în România peste 183 de zile sau peste perioada menționată în convenție, impozitul pe veniturile din salarii pentru activitatea desfășurată în România este datorat începând cu prima zi de sosire în România. În acest caz, contribuabilul depune la organul fiscal competent declarații lunare de impunere, care vor cuprinde veniturile lunare realizate în perioada anterioară prelungirii șederii în România, potrivit art. 82 alin. (3) din Codul fiscal.

În situația în care beneficiarul venitului realizează salariul într-o sumă globală pe un interval de timp, după ce a expirat perioada de 183 de zile sau perioada menționată în convenție, sumele înscrise în declarații se pot stabili la nivelul unei medii lunare, respectiv suma globală a salariului declarat împărțită la numărul de luni din acea perioadă.

(8) *Sintagma activități dependente desfășurate în România include și activitățile desfășurate de persoane fizice nerezidente în cadrul transportului internațional efectuat de întreprinderi cu locul conducerii efective sau rezidentă în România.*

(9) *Persoanele fizice care realizează venituri din România și care au rezidență într-un stat contractant cu care România are încheiată convenție de evitare a dublei impuneri se impun în România conform titlului IV din Codul fiscal pentru venituri, altele decât cele supuse impunerii potrivit titlului VI din Codul fiscal, atunci când nu prezintă certificatul de rezidență fiscală sau un alt document prin care se atestă rezidența fiscală.*

În aceleași condiții și pentru aceleași categorii de venituri se impun și persoanele fizice care realizează venituri din România și sunt rezidente ale unor state cu care România nu are încheiate convenții de evitare a dublei impuneri.

(12) *Cetățenii străini refugiați și care sunt prezenți în România, potrivit autorizărilor specifice acordate, se impozitează pentru veniturile realizate pe teritoriul României.*

ART. 128

Reguli de stabilire a bazei de calcul al veniturilor impozabile pentru persoanele fizice rezidente într-un stat membru al Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European

(1) Persoana fizică rezidentă într-unul din statele membre ale Uniunii Europene sau într-unul din statele Spațiului Economic European beneficiază de aceleași deduceri ca și persoanele fizice rezidente, la stabilirea bazei de calcul pentru veniturile impozabile obținute din România. Baza de calcul se determină după regulile proprii fiecărei categorii de venit, în funcție de natura acestuia, potrivit titlului IV.

(2) Deducerile prevăzute la alin. (1) se acordă în limita stabilită prin legislația română în vigoare pentru persoana fizică rezidentă, dacă persoana fizică rezidentă într-unul dintre statele membre ale Uniunii Europene sau într-unul dintre statele Spațiului Economic European prezintă documente justificative și dacă acestea nu sunt deduse în statul de rezidență al persoanei fizice.

(3) Prevederile alin. (1) și (2) nu se aplică persoanelor fizice rezidente într-unul dintre statele membre ale Spațiului Economic European cu care România nu are încheiat un instrument juridic în baza căruia să se realizeze schimbul de informații.

ART. 129

Alte venituri ale persoanelor fizice nerezidente

(1) Persoanele fizice nerezidente, care obțin alte venituri decât cele prevăzute la art. 126, 127 și la titlul VI, datorează impozit potrivit reglementărilor prezentului titlu.

(2) Veniturile supuse impunerii, din categoriile prevăzute la alin. (1), se determină pe fiecare sursă, potrivit regulilor specifice fiecărei categorii de venit, impozitul fiind final.

(3) Cu excepția plății impozitului pe venit prin reținere la sursă, contribuabilii persoane fizice nerezidente, care realizează venituri din România, potrivit prezentului titlu, au obligația să declare și să plătească impozitul corespunzător fiecărei surse de venit.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

SECȚIUNEA a 3-a

Alte venituri ale persoanelor fizice nerezidente

44. În aplicarea prevederilor art. 129 din Codul fiscal, persoanele fizice nerezidente care realizează venituri din România și cărora le revin potrivit titlului IV din Codul fiscal obligații privind declararea acestora depun declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice la organul fiscal competent, definit potrivit legislației în materie.

ART. 130

Venituri obținute din străinătate

(1) Persoanele fizice prevăzute la art. 59 alin. (1) lit. a) și cele care îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 59 alin. (2) datorează impozit pentru veniturile obținute din străinătate.

(2) Veniturile realizate din străinătate se supun impozitării prin aplicarea cotelor de impozit asupra bazei de calcul determinate după regulile proprii fiecărei categorii de venit, în funcție de natura acestuia.

(3) Pentru veniturile obținute din străinătate de natura celor obținute din România și neimpozabile/scutite în conformitate cu prevederile prezentului titlu se aplică același tratament fiscal ca și pentru cele obținute din România.

(la 01-01-2018 Alineatul (3) din Articolul 130 , Capitolul XIII , Titlul IV a fost modificat de Punctul 37, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

(3¹) Prin excepție de la alin. (2), în situația în care venitul net anual în România se determină pe baza normei de venit, pentru veniturile obținute din străinătate de natura celor obținute din România, venitul net anual obținut în statul străin se determină în conformitate cu regulile prevăzute la art. 68 sau se raportează la venitul brut obținut din statul străin, după caz.

(la 24-12-2020 Articolul 130 din Capitolul XIII , Titlul IV a fost completat de Punctul 90, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

(4) Contribuabilii care obțin venituri din străinătate conform alin. (1) au obligația să le declare în declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, până la data de 25 mai, inclusiv a anului următor celui de realizare a venitului, precum și să efectueze calculul și plata impozitului datorat, în cadrul aceluiași termen, cu luarea în considerare a metodei de evitare a dublei impuneri, prevăzută de convenția de evitare a dublei impuneri.

(la 23-03-2018 Alineatul (4) din Articolul 130 , Capitolul XIII , Titlul IV a fost modificat de Punctul 43, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018)

Art. V din ORDONANȚA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în Monitorul Oficial nr. 72 din 31 ianuarie 2020, în anul 2020, prevede:

Articolul V

(1) În anul 2020, termenul de 25 mai, inclusiv prevăzut pentru depunerea Declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, în situațiile reglementate de Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, denumit în continuare Cod fiscal, precum și în alte acte normative, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(2) În anul 2020, termenul de 25 mai, inclusiv prevăzut pentru depunerea formularului 230 ”Cerere privind destinația sumei reprezentând 2% sau 3,5% din impozitul anual pe veniturile din salarii și din pensii”/”Cerere privind destinația sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul anual datorat”, după caz, în situațiile reglementate de Hotărârea Guvernului nr. 1/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(3) În anul 2020, termenul de 25 mai, inclusiv prevăzut pentru plata impozitului pe venit și a contribuțiilor sociale obligatorii, datorate de persoanele fizice în situațiile reglementate de Codul fiscal, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(la 24-12-2020 sintagma: 15 martie inclusiv a fost înlocuită de Alineatul (1), Articolul VI din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

Conform alineatului (2) al articolului VII din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020, prevederile art. VI alin. (1) și (2) se aplică pentru obligațiile declarative aferente veniturilor realizate începând cu anul 2020.

(5) Abrogat.

(la 23-03-2018 Alineatul (5) din Articolul 130 , Capitolul XIII , Titlul IV a fost abrogat de Punctul 44, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018)

(6) Abrogat.

(la 23-03-2018 Alineatul (6) din Articolul 130 , Capitolul XIII , Titlul IV a fost abrogat de Punctul 44, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018)

(7) Contribuabilii care obțin venituri din străinătate de aceeași natură cu cele obținute din România pentru care există dreptul de a dispune asupra destinației sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul pe venitul datorat, prevăzute la art. 123¹ alin. (1), pot dispune și asupra destinației sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul pe venitul realizat în străinătate, datorat în România, după deducerea creditului fiscal.

(la 20-01-2019 Articolul 130 din Capitolul XIII , Titlul IV a fost completat de Punctul 18³, Punctul 19, Articolul I din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019)

Potrivit literei h) a art. VI din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019, articolul I punctul 18 din lege raportat la articolul I punctul 19, subpunctul 18³ [din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018] referitoare la dreptul contribuabililor de a dispune asupra destinației unei sume reprezentând până la 3,5% din impozitul stabilit potrivit prevederilor art. 130 alin. (7) pentru susținerea entităților nonprofit care se înființează și funcționează în condițiile legii și a unităților de cult, precum și pentru acordarea de burse private, conform legii, se aplică începând cu impozitul pe venit datorat pentru veniturile realizate în anul 2019.

(8) Opțiunea se exercită pentru susținerea entităților nonprofit care se înființează și funcționează în condițiile legii/unităților de cult, care figurează în Registrul entităților/unităților de cult, precum și pentru acordarea de burse private, conform legii.

(la 20-01-2019 Articolul 130 din Capitolul XIII , Titlul IV a fost completat de Punctul 18³, Punctul 19, Articolul I din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019)

Potrivit literei h) a art. VI din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019, articolul I punctul 18 din lege raportat la articolul I punctul 19, subpunctul 18³ [din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018] referitoare la dreptul contribuabililor de a dispune asupra destinației unei sume reprezentând până la 3,5% din impozitul stabilit potrivit prevederilor art. 130 alin. (8) pentru susținerea entităților nonprofit care se înființează și funcționează în condițiile legii și a unităților de cult, precum și pentru acordarea de burse private, conform legii, se aplică începând cu impozitul pe venit datorat pentru veniturile realizate în anul 2019.

(9) Pentru contribuabilii prevăzuți la alin. (7), obligația calculării și plății sumei prevăzute reprezentând până la 3,5% din impozit pe venit datorat în România, după deducerea creditului fiscal, revine organului fiscal competent, pe baza declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, depuse de aceștia până la data de 25 mai, inclusiv a anului următor celui de realizare a veniturilor, sub sancțiunea decăderii.

(la 20-01-2019 Articolul 130 din Capitolul XIII , Titlul IV a fost completat de Punctul 18³, Punctul 19, Articolul I din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019)

Potrivit literei h) a art. VI din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019, articolul I punctul 18 din lege raportat la articolul I punctul 19, subpunctul 18³ [din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 25 din 29 martie

2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018] referitoare la dreptul contribuabililor de a dispune asupra destinației unei sume reprezentând până la 3,5% din impozitul stabilit potrivit prevederilor art. 130 alin. (9) pentru susținerea entităților nonprofit care se înființează și funcționează în condițiile legii și a unităților de cult, precum și pentru acordarea de burse private, conform legii, se aplică începând cu impozitul pe venit datorat pentru veniturile realizate în anul 2019.

Art. V din ORDONANȚA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în Monitorul Oficial nr. 72 din 31 ianuarie 2020, în anul 2020, prevede:

Articolul V

(1) În anul 2020, termenul de 25 mai, inclusiv prevăzut pentru depunerea Declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, în situațiile reglementate de Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, denumit în continuare Cod fiscal, precum și în alte acte normative, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(2) În anul 2020, termenul de 25 mai, inclusiv prevăzut pentru depunerea formularului 230 "Cerere privind destinația sumei reprezentând 2% sau 3,5% din impozitul anual pe veniturile din salarii și din pensii"/"Cerere privind destinația sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul anual datorat", după caz, în situațiile reglementate de Hotărârea Guvernului nr. 1/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(3) În anul 2020, termenul de 25 mai, inclusiv prevăzut pentru plata impozitului pe venit și a contribuțiilor sociale obligatorii, datorate de persoanele fizice în situațiile reglementate de Codul fiscal, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(la 24-12-2020 sintagma: 15 martie inclusiv a fost înlocuită de Alineatul (1), Articolul VI din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

Conform alineatului (2) al articolului VII din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020, prevederile art. VI alin. (1) și (2) se aplică pentru obligațiile declarative aferente veniturilor realizate începând cu anul 2020.

(10) Procedura de aplicare a prevederilor alin. (9) se stabilește prin ordin al președintelui A.N.A.F.

(la 20-01-2019 Articolul 130 din Capitolul XIII , Titlul IV a fost completat de Punctul 18³, Punctul 19, Articolul I din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019)

Potrivit literei h) a art. VI din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019, articolul I punctul 18 din lege raportat la articolul I punctul 19, subpunctul 18³ [din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 25 din 29 martie

2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018] referitoare la dreptul contribuabililor de a dispune asupra destinației unei sume reprezentând până la 3,5% din impozitul stabilit potrivit prevederilor art. 130 alin. (10) pentru susținerea entităților nonprofit care se înființează și funcționează în condițiile legii și a unităților de cult, precum și pentru acordarea de burse private, conform legii, se aplică începând cu impozitul pe venit datorat pentru veniturile realizate în anul 2019.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

SECȚIUNEA a 4-a

Venituri obținute din străinătate

45. (1) În aplicarea prevederilor art. 130 din Codul fiscal contribuabilii care obțin venituri din străinătate au obligația declarării acestora.

(2) Pentru veniturile din pensii și sume asimilate acestora, obținute din străinătate, pentru care România are drept de impunere, contribuabilii au obligația să completeze și să depună declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice.

(3) Impozitul datorat în România se determină prin aplicarea cotei de impunere asupra venitului brut anual diminuat cu suma lunară neimpozabilă, stabilită potrivit prevederilor art. 100 din Codul fiscal, calculată la nivelul anului. Suma lunară neimpozabilă se acordă pentru fiecare sursă de venit din pensii.

(4) Contribuabilii care obțin venituri din străinătate de aceeași natură cu cele obținute din România și pentru care contribuabilii pot dispune asupra destinației sumei reprezentând 2% sau 3,5% din impozitul pe venitul realizat din România au dreptul să dispună asupra destinației unei sume reprezentând 2% sau 3,5% din impozitul datorat în România pe venitul realizat din străinătate, după deducerea creditului fiscal astfel:

a) în cotă de 2% pentru susținerea entităților nonprofit care se înființează și funcționează în condițiile legii și a unităților de cult; sau

b) în cotă de 2% pentru acordarea de burse private, conform legii; sau

c) în cotă de 3,5% pentru susținerea entităților nonprofit și a unităților de cult, care sunt furnizori de servicii sociale acreditați cu cel puțin un serviciu social licențiat, în condițiile legii.

(5) Opțiunea se exercită pentru susținerea entităților prevăzute la alin. (4) lit. a) și c) sau acordarea de burse private.

(6) În situația în care se acordă burse private contribuabilii vor prezenta organului fiscal competent, în copie cu mențiunea „conform cu originalul“, contractul privind bursa privată, precum și documentele de plată pentru aceste burse.

(7) Sfera de cuprindere a entităților nonprofit este cea prevăzută la pct. 15.

(8) Dreptul de a dispune asupra destinației unei sume din impozitul pe venit se exercită prin depunerea declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, respectiv până la data de 15 martie, inclusiv, a anului următor celui de realizare a veniturilor.

(9) Obligația calculării și plății sumei prevăzute la alin. (4) revine organului fiscal competent.

ART. 131

Evitarea dublei impuneri prin metoda creditului fiscal sau metoda scutirii

(1) Contribuabilii persoane fizice rezidente care, pentru același venit și pentru aceeași perioadă impozabilă, sunt supuși impozitului pe venit atât pe teritoriul României, cât și în statul străin cu care România are încheiată o convenție de evitare a dublei impuneri, iar respectiva convenție prevede ca metodă de evitare a dublei impuneri metoda creditului, au dreptul la deducerea din impozitul pe venit datorat în România a impozitului plătit în străinătate, în limitele prevăzute în prezentul articol.

(2) Contribuabilii persoane fizice rezidente care realizează un venit și care, potrivit convenției de evitare a dublei impuneri încheiate de România cu un alt stat, poate fi impus în celălalt stat, iar respectiva convenție prevede ca metodă de evitare a dublei impuneri metoda scutirii, respectivul venit va fi scutit de impozit în România. Acest venit se declară în România și se înscrie în declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, până la data de 25 mai, inclusiv a anului următor celui de realizare a venitului.

(la 23-03-2018 Alineatul (2) din Articolul 131 , Capitolul XIII , Titlul IV a fost modificat de Punctul 45, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018)

Art. V din ORDONANȚA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în Monitorul Oficial nr. 72 din 31 ianuarie 2020, în anul 2020, prevede:

Articolul V

(1) În anul 2020, termenul de 25 mai, inclusiv prevăzut pentru depunerea Declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, în situațiile reglementate de Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, denumit în continuare Cod fiscal, precum și în alte acte normative, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(2) În anul 2020, termenul de 25 mai, inclusiv prevăzut pentru depunerea formularului 230 ”Cerere privind destinația sumei reprezentând 2% sau 3,5% din impozitul anual pe veniturile din salarii și din pensii”/”Cerere privind destinația sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul anual datorat”, după caz, în situațiile reglementate de Hotărârea Guvernului nr. 1/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(3) În anul 2020, termenul de 25 mai, inclusiv prevăzut pentru plata impozitului pe venit și a contribuțiilor sociale obligatorii, datorate de persoanele fizice în situațiile reglementate de Codul fiscal, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(la 24-12-2020 sintagma: 15 martie inclusiv a fost înlocuită de Alineatul (1), Articolul VI din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

Conform alineatului (2) al articolului VII din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020, prevederile art. VI alin.

(1) și (2) se aplică pentru obligațiile declarative aferente veniturilor realizate începând cu anul 2020.

(3) Creditul fiscal/Scutirea se acordă dacă sunt îndeplinite, cumulativ, următoarele condiții:

a) se aplică prevederile convenției de evitare a dublei impuneri încheiate între România și statul străin în care s-a plătit impozitul;

b) impozitul plătit în străinătate, pentru venitul obținut în străinătate, a fost efectiv plătit de persoana fizică. Plata impozitului în străinătate se dovedește printr-un document justificativ, eliberat de autoritatea competentă a statului străin sau de către plătitorul de venit/agentul care reține la sursă impozitul în situația în care autoritatea competentă a statului străin nu eliberează un astfel de document. Pentru veniturile pentru care nu se realizează reținerea la sursă, impozitul plătit în străinătate de persoana fizică se dovedește printr-un document justificativ, eliberat de autoritatea competentă a statului străin, sau prin copia declarației fiscale sau a documentului similar depusă/depus la autoritatea competentă străină însoțită de documentația care atestă plata acestuia, în situația în care autoritatea competentă a statului străin nu eliberează documentul justificativ.

(la 24-12-2020 Litera b) din Alineatul (3) , Articolul 131 , Capitolul XIII , Titlul IV a fost modificată de Punctul 91, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

c) venitul pentru care se acordă credit fiscal/scutire face parte din una dintre categoriile de venituri prevăzute la art. 61.

(4) Creditul fiscal se stabilește de către contribuabil la nivelul impozitului plătit în străinătate, aferent venitului din sursa din străinătate, dar nu poate fi mai mare decât partea de impozit pe venit datorat în România, aferentă venitului impozabil din străinătate. În situația în care contribuabilul în cauză obține venituri din străinătate din mai multe state, creditul fiscal admis a fi dedus din impozitul datorat în România se va calcula, potrivit procedurii prevăzute la alin. (3), pentru fiecare țară și pe fiecare natură de venit. Creditul se stabilește din impozitul pe venit calculat pentru anul în care impozitul a fost plătit statului străin, dacă există documentația corespunzătoare, conform prevederilor legale, care atestă plata impozitului în străinătate.

(la 23-03-2018 Alineatul (4) din Articolul 131 , Capitolul XIII , Titlul IV a fost modificat de Punctul 45, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018)

(5) Abrogat.

(la 23-03-2018 Alineatul (5) din Articolul 131 , Capitolul XIII , Titlul IV a fost abrogat de Punctul 46, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018)

(6) În vederea calculului creditului fiscal, sumele în valută se transformă la cursul de schimb mediu anual al pieței valutare, comunicat de Banca Națională a României, din anul de realizare a venitului. Veniturile din străinătate realizate de persoanele fizice rezidente, precum și impozitul

aferent, exprimate în unități monetare proprii statului respectiv, dar care nu sunt cotate de Banca Națională a României, se vor transforma astfel:

a) din moneda statului de sursă într-o valută de circulație internațională, cum ar fi dolari S.U.A. sau euro, folosindu-se cursul de schimb din țara de sursă;

b) din valuta de circulație internațională în lei, folosindu-se cursul de schimb mediu anual al acesteia, comunicat de Banca Națională a României, din anul de realizare a venitului respectiv.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

SECȚIUNEA a 5-a

Evitarea dublei impuneri prin metoda creditului fiscal sau metoda scutirii

46. (1) În aplicarea art. 131 persoanele fizice rezidente române cu domiciliul în România și persoanele fizice prevăzute la art. 59 alin. (2) din Codul fiscal sunt supuse impozitării în România pentru veniturile din orice sursă, atât din România, cât și din străinătate.

În situația în care, pentru veniturile din străinătate de natura celor prevăzute la art. 61 lit. a), c) și f) din Codul fiscal, statul cu care România are încheiată convenție de evitare a dublei impuneri și-a exercitat dreptul de impunere, aceste persoane au dreptul să deducă, pentru fiecare sursă de venit, din impozitul pe venit datorat în România impozitul pe venit plătit în străinătate, în condițiile prevăzute de Codul fiscal.

Veniturile din străinătate realizate de contribuabilii prevăzuți la art. 59 alin. (1) lit. a) și alin. (2) din Codul fiscal, precum și impozitul aferent, a cărui plată în străinătate este atestată cu document justificativ eliberat de autoritatea competentă a statului străin cu care România are încheiată convenție de evitare a dublei impuneri, exprimate în unitățile monetare proprii fiecărui stat, se vor transforma în lei la cursul de schimb mediu anual comunicat de Banca Națională a României din anul de realizare a venitului respectiv.

(2) Impozitul plătit în străinătate, care se deduce din impozitul pe venit datorat în România, este limitat la partea de impozit pe venit datorat în România.

Prin venit mondial se înțelege suma veniturilor impozabile din România și din străinătate din categoriile de venituri realizate de persoanele fizice prevăzute la art. 59 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal și de cele care îndeplinesc condiția menționată la art. 59 alin. (2) din Codul fiscal.

(3) Pentru veniturile menționate la art. 61 lit. a), c) și f) din Codul fiscal, care au fost globalizate în străinătate, creditul fiscal extern pentru fiecare venit este limitat la impozitul pe venit calculat prin aplicarea cotei medii de impozit din străinătate, aplicată asupra fiecărei surse de venit obținut în străinătate, dar nu mai mult decât cota de impozit prevăzută la titlul IV din Codul fiscal, aferentă venitului respectiv.

Cota medie de impozit se calculează astfel:

impozit plătit în străinătate

Cota medie de impozit = -----
venit global obținut în străinătate

Venitul global obținut în străinătate reprezintă toate categoriile de venituri care, conform legii din statul respectiv, se globalizează în străinătate.

(4) Pentru veniturile realizate în statul cu care România are încheiată convenție de evitare a dublei impuneri și care nu au fost globalizate în vederea impozitării, creditul fiscal extern este limitat la impozitul pe venit plătit în străinătate, dar nu mai mult decât cel datorat pentru un venit similar în România, potrivit Codului fiscal.

(5) Dacă suma reprezentând creditul fiscal extern este mai mare decât impozitul plătit în statul cu care România are încheiată convenție de evitare a dublei impuneri, suma recunoscută care se deduce este la nivelul impozitului plătit în străinătate. În situația în care suma reprezentând creditul fiscal extern este mai mică decât impozitul plătit în statul cu care România are încheiată convenție de evitare a dublei impuneri, suma recunoscută reprezentând creditul fiscal extern acordat este la nivelul sumei calculate conform alin. (2) al prezentului punct.

(6) Calcularea creditului fiscal extern se face de către contribuabil, separat pe fiecare sursă de venit. În situația în care contribuabilul în cauză obține venituri din străinătate din mai multe state cu care România are încheiate convenții de evitare a dublei impuneri, creditul extern admis a fi dedus din impozitul datorat în România se va calcula, potrivit procedurii prevăzute mai sus, pentru fiecare sursă de venit și pe fiecare țară.

(7) În cazul veniturilor prevăzute la art. 61 lit. b), d), e), g) și h) din Codul fiscal, creditul fiscal extern se acordă pentru fiecare venit similar din România. Creditul fiscal extern pentru veniturile din statul cu care România are încheiată convenție de evitare a dublei impuneri, a căror impunere în România este finală, se va acorda astfel:

a) în situația în care în străinătate cota de impozit este mai mare decât cea prevăzută în titlul IV din Codul fiscal pentru un venit similar, creditul fiscal extern este limitat la impozitul pe venit calculat, aplicându-se cota prevăzută în acest titlu;

b) în situația în care cota de impozit este mai mică în străinătate decât cota de impozit pentru un venit similar din România, creditul fiscal extern este calculat la nivelul impozitului plătit în străinătate, iar impozitul anual rămas de achitat în România se calculează ca diferență între impozitul pe venit calculat aplicându-se cota de impozit prevăzută la titlul IV din Codul fiscal și impozitul pe venit plătit în străinătate pentru venitul realizat în străinătate.

Pentru veniturile prevăzute la art. 61 lit. b), d), e), g) și h) din Codul fiscal, creditul fiscal se acordă potrivit prevederilor alin. (4).

(8) a) În situația prevăzută la pct. 12 alin. (21) al normelor date în aplicarea art. 76 alin. (4) lit. o) din Codul fiscal, plătitorul de venit din salarii restituie contribuabilului impozitul reținut pe venitul din salarii potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală.

b) În vederea regularizării impozitului pe salarii datorat în România pentru activitatea desfășurată în străinătate, contribuabilii prevăzuți la art. 59 alin. (1) lit. a) și alin. (2) din Codul fiscal care sunt plătiți pentru activitatea salarială desfășurată în străinătate de către sau în numele unui angajator care este rezident în România sau are sediul permanent în România au obligația să declare în România veniturile respective, la termenul prevăzut de lege, cu excepția contribuabililor care realizează venituri de această natură în condițiile prevăzute la pct. 12 alin. (20), alin. (23) lit. a) și alin. (25), pentru care impozitul este final.

c) Următoarele documente justificative vor fi deținute de către contribuabil:

(i) documentul menționat la art. 81 alin. (2) din Codul fiscal

întocmit de angajatorul rezident în România ori de către un sediu permanent în România care efectuează plăți de natură salarială din care să rezulte venitul bază de calcul al impozitului;

(ii) contractul de detașare;

(iii) documente justificative privind încetarea raportului de muncă, după caz;

(iv) *certificatul de atestare a impozitului plătit în străinătate de contribuabil, eliberat de autoritatea competentă a statului străin, sau orice alt document justificativ privind venitul realizat și impozitul plătit în celălalt stat, eliberat de autoritatea competentă din țara în care s-a obținut venitul, precum și orice alte documente care pot sta la baza determinării sumei impozitului plătit în străinătate, pentru situația în care dreptul de impunere a venitului statului străin.*

(9) *Când o persoană fizică rezidentă în România obține venituri care în conformitate cu prevederile convenției de evitare a dublei impuneri încheiate de România cu statul străin sunt supuse impozitului pe venit în statul străin, pentru evitarea dublei impuneri se va aplica metoda prevăzută în convenție, respectiv metoda creditului sau metoda scutirii, după caz.*

(10) *Persoanele fizice prevăzute la art. 59 alin. (1) lit. a) și cele prevăzute la art. 59 alin. (2) din Codul fiscal care realizează un venit și care potrivit prevederilor convenției de evitare a dublei impuneri încheiate de România cu un alt stat pot fi impuse în celălalt stat, iar respectiva convenție prevede ca metodă de evitare a dublei impuneri «metoda scutirii», respectivul venit va fi scutit de impozit în România. Acest venit se declară în România, dar este scutit de impozit în situația în care contribuabilul deține documentul justificativ eliberat de autoritatea competentă a statului străin, care atestă impozitul plătit în străinătate.*

(11) *Documentele justificative privind venitul realizat și impozitul plătit, eliberate de autoritatea competentă din țara în care s-a obținut venitul și cu care România are încheiată convenție de evitare a dublei impuneri, precum și alte documente care sunt utilizate pentru aplicarea metodelor de evitare a dublei impuneri prevăzute în convențiile de evitare a dublei impuneri se păstrează de către contribuabil.*

(12) *Exemple privind aplicarea prevederilor art. 131 din Codul fiscal:*

Exemplul 1:

O persoană fizică rezidentă în România obține venituri de natura dividendelor din Cehia în sumă de 5.000 euro. Persoana fizică prezintă plătitorului dividendelor certificatul de rezidență fiscală eliberat de autoritatea competentă din România, în vederea aplicării cotei de impozit din Convenția de evitare a dublei impuneri încheiată între România și Cehia de 10%.

*5.000 euro * 10% = 500 euro impozit plătit în Cehia, atestat de autoritatea competentă cehă*

<i>Dacă venitul ar fi fost obținut din România</i>	<i>(5.000 euro x 4,5682 = 22.841 lei)</i>
<i>Impozitul datorat ar fi fost</i>	<i>22.841 lei x 5% = 1.142 lei</i>
<i>impozitul pe dividende plătit în Cehia a fost de</i>	<i>500 euro x 4,5682 = 2.284 lei)</i>

Sumele în valută au fost transformate în lei la cursul de schimb mediu anual al pieței valutare comunicat de BNR, din anul de realizare al venitului, potrivit art. 131 alin. (6) din Codul fiscal.

Întrucât echivalentul în lei al impozitului plătit în Cehia (2.284 lei) este mai mare decât cel datorat în România (1.142 lei), persoanei fizice i se recunoaște suma reprezentând creditul fiscal extern la nivelul celui datorat în România, astfel că nu mai datorează impozit în România.

Exemplul 2

O persoană fizică rezidentă în România obține venituri de natura dobânzilor din Malta în sumă de 3000 euro. Persoana fizică prezintă plătitorului dobânzilor certificatul de rezidență fiscală eliberat de autoritatea competentă din România, în vederea aplicării cotei de impozit din Convenția de evitare a dublei impuneri încheiată între România și Malta de 5%.

3.000 euro * 5% = 150 euro impozit plătit în Malta, atestat de autoritatea competentă din Malta

Dacă venitul ar fi fost obținut din România	(3.000 euro x 4,5682 = 13.705 lei)
impozitul datorat ar fi fost	13.705 lei x 10% = 1.370 lei
impozitul pe dobândă plătit în Malta a fost de	150 euro x 4,5682 = 685 lei)

Sumele în valută au fost transformate în lei la cursul de schimb mediu anual al pieței valutare comunicat de BNR, din anul de realizare al venitului, potrivit art. 131 alin. (6) din Codul fiscal.

Întrucât echivalentul în lei al impozitului plătit în Malta (685 lei) este mai mic decât cel datorat în România (1.370 lei), persoanei fizice i se recunoaște drept credit fiscal extern suma de 685 lei, urmând a plăti la bugetul statului român diferența de 685 lei (1.370 – 685 = 685).

CAP. XIV

Obligații declarative ale plătitorilor de venituri cu reținere la sursă

ART. 132

Obligații declarative ale plătitorilor de venituri cu reținere la sursă

(1) Plătitorii de venituri, cu regim de reținere la sursă a impozitelor, sunt obligați să calculeze, să rețină, să plătească și să declare impozitul reținut la sursă, până la termenul de plată a acestuia inclusiv.

(2) Plătitorii de venituri cu regim de reținere la sursă a impozitelor au obligația să depună o declarație privind calcularea și reținerea impozitului pentru fiecare beneficiar de venit la organul fiscal competent, până în ultima zi a lunii februarie inclusiv a anului curent pentru anul expirat, cu excepția plătitorilor de venituri din salarii și asimilate salariilor, plătitorilor de venituri din drepturi de proprietate intelectuală, plătitorilor de venituri în baza contractelor de activitate

sportivă, venituri din arendă sau din asocieri cu persoane juridice, aceștia având obligația depunerii Declarației privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate.

(la 01-01-2021 Alineatul (2) din Articolul 132 , Capitolul XIV , Titlul IV a fost modificat de Punctul 92, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

(la 01-01-2017 Articolul 132 din Capitolul XIV , Titlul IV a fost modificat de Punctul 14, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 84 din 16 noiembrie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 977 din 06 decembrie 2016)

CAP. XV

Dispoziții tranzitorii și finale

ART. 133

Dispoziții tranzitorii

(1) Pentru veniturile realizate în anul fiscal 2015, obligațiile fiscale sunt cele în vigoare la data realizării venitului.

(2) Abrogat.

(la 01-01-2016 Alin. (2) al art. 133 a fost abrogat de pct. 16 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015.)

(3) Prevederile prezentului titlu se vor aplica pentru veniturile realizate și cheltuielile efectuate de persoanele fizice începând cu data de 1 ianuarie 2016.

(4) Prevederile art. 68 alin. (4) lit. k) se aplică pentru activele neamortizabile achiziționate începând cu data de 1 ianuarie 2016.

(5) Prevederile art. 68 alin. (4) lit. e) se aplică numai pentru mijloacele fixe achiziționate începând cu 1 ianuarie 2012.

(6) Prevederile art. 118 alin. (3)-(5) se aplică pentru pierderile înregistrate începând cu data de 1 ianuarie 2016.

(7) Abrogat.

(la 01-01-2018 Alineatul (7) din Articolul 133 , Capitolul XV , Titlul IV a fost abrogat de Alineatul (2), Articolul II din LEGEA nr. 61 din 12 aprilie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 266 din 14 aprilie 2017)

(8) Cota de impozit de 5% se aplică asupra veniturilor din dividende distribuite începând cu data de 1 ianuarie 2016.

(la 01-01-2016 Alin. (8) al art. 133 a fost introdus de pct. 17 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015.)

(9) Pentru veniturile realizate în anul fiscal 2017, obligațiile fiscale sunt cele în vigoare la data realizării venitului.

(la 01-01-2018 Articolul 133 din Capitolul XV , Titlul IV a fost completat de Punctul 39, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

(10) Prevederile prezentului titlu se aplică pentru veniturile realizate și cheltuielile efectuate de persoanele fizice începând cu data de 1 ianuarie 2018.

(la 01-01-2018 Articolul 133 din Capitolul XV , Titlul IV a fost completat de Punctul 39, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

(11) În cazul veniturilor din dobânzi pentru depozitele la termen/la vedere/conturi curente constituite, instrumentele de economisire dobândite, contractele civile încheiate, anterior datei de 1 ianuarie 2018, cota de impozit de 10% se aplică începând cu veniturile înregistrate în contul curent/de depozit/răscumpărate/plătite, începând cu această dată.

(la 01-01-2018 Articolul 133 din Capitolul XV , Titlul IV a fost completat de Punctul 39, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

(12) În cazul veniturilor din salarii și asimilate salariilor, precum și în cazul veniturilor din pensii, prevederile prezentului titlu se aplică începând cu veniturile aferente lunii ianuarie 2018.

(la 01-01-2018 Articolul 133 din Capitolul XV , Titlul IV a fost completat de Punctul 39, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

(13) Pentru veniturile realizate în anul 2017, se aplică următoarele reguli:

a) contribuabilii care aveau obligația depunerii declarației privind venitul realizat, din România și din străinătate, potrivit reglementărilor în vigoare la data realizării venitului, au obligația depunerii declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, prevăzute la art. 122, respectiv art. 130, până la data de 15 iulie 2018 inclusiv;

*) Notă:

Potrivit art. 3 din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 63 din 12 iulie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 602 din 13 iulie 2018, termenul prevăzut la art. 133 alin. (13) lit. a), alin. (14) lit. a), alin. (15) lit. a), art. 151 alin. (4) și art. 174 alin. (4) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 688 din 10 septembrie 2015, cu modificările și completările ulterioare, se prorogă până la data de 31 iulie 2018.

b) organul fiscal stabilește impozitul anual datorat prin emiterea deciziei de impunere pe baza declarației prevăzute la art. 122, potrivit reglementărilor în vigoare la data realizării

venitului. La stabilirea venitului net anual impozabil/câștigului net anual impozabil vor fi avute în vedere pierderile fiscale reportate pentru fiecare sursă de venit, precum și metodele de evitare a dublei impunerii, după caz.

(la 23-03-2018 Articolul 133 din Capitolul XV , Titlul IV a fost completat de Punctul 48, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018)

(14) Pentru veniturile realizate în anul 2018, se aplică următoarele reguli:

a) prin excepție de la prevederile art. 120, termenul de depunere a declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice este de până la data de 15 iulie 2018 inclusiv;

*) Notă:

Potrivit art. 3 din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 63 din 12 iulie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 602 din 13 iulie 2018, termenul prevăzut la art. 133 alin. (13) lit. a), alin. (14) lit. a), alin. (15) lit. a), art. 151 alin. (4) și art. 174 alin. (4) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 688 din 10 septembrie 2015, cu modificările și completările ulterioare, se prorogă până la data de 31 iulie 2018.

b) calculul impozitului pe venitul estimat prevăzut la art. 120¹ se efectuează de contribuabili în cadrul aceluiași termen.

(la 23-03-2018 Articolul 133 din Capitolul XV , Titlul IV a fost completat de Punctul 48, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018)

(15) În anul 2018 se acordă următoarele bonificații:

a) pentru depunerea declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice prin mijloace electronice de transmitere la distanță conform art. 79 din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, până la 15 iulie 2018 inclusiv, se acordă o bonificație de 5% din impozitul pe venit plătit integral până la 15 martie 2019 inclusiv, reprezentând obligațiile fiscale anuale pentru anul 2018. Valoarea bonificației diminuează impozitul pe venitul/câștigul net anual și/sau impozitul pe venitul anual, de plată;

Potrivit alin. (5) al art. unic din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 15 din 12 martie 2019, publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 204 din 14 martie 2019, în anul 2019, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut la art. 133 alin. (15) lit. a) din Codul fiscal pentru acordarea bonificației se prorogă până la data de 31 iulie 2019 inclusiv.

Art. V din ORDONANȚA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în Monitorul Oficial nr. 72 din 31 ianuarie 2020, în anul 2020, prevede:

Articolul V

(1) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru depunerea Declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, în situațiile reglementate de Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, denumit în continuare Cod fiscal, precum și în alte acte normative, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(2) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru depunerea formularului 230 "Cerere privind destinația sumei reprezentând 2% sau 3,5% din impozitul anual pe veniturile din salarii și din pensii"/"Cerere privind destinația sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul anual datorat", după caz, în situațiile reglementate de Hotărârea Guvernului nr. 1/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(3) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru plata impozitului pe venit și a contribuțiilor sociale obligatorii, datorate de persoanele fizice în situațiile reglementate de Codul fiscal, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

b) pentru plata cu anticipație a impozitului pe venit se acordă o bonificație de 5% din impozitul pe venit anual estimat declarat prin Declarația unică și plătit integral până la 15 decembrie 2018 inclusiv. Valoarea bonificației diminuează impozitul pe venitul net anual estimat și/sau impozitul pe venitul anual estimat, de plată.

c) bonificația prevăzută la lit. a) de care beneficiază persoanele fizice care obțin venituri anuale pentru care exista obligația completării și depunerii numai a declarației prevăzute la art. 120 se acordă de către organul fiscal.

(la 29-12-2018 Alineatul (15) din Articolul 133 , Capitolul XV , Titlul IV a fost completat de Punctul 8, Articolul 66, Capitolul III din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 114 din 28 decembrie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1116 din 29 decembrie 2018)

(la 09-10-2018 Alineatul (15) din Articolul 133 , Capitolul XV , Titlul IV a fost modificat de Punctul 3, Articolul III din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 89 din 4 octombrie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 854 din 09 octombrie 2018)

(15¹) Procedura de acordare a bonificației prevăzută la alin. (15) se stabilește prin ordin al președintelui A.N.A.F.

(la 29-12-2018 Articolul 133 din Capitolul XV , Titlul IV a fost completat de Punctul 9, Articolul 66, Capitolul III din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 114 din 28 decembrie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1116 din 29 decembrie 2018)

Potrivit alin. (2) al art. 67 din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 114 din 28 decembrie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1116 din 29 decembrie 2018, termenul de emisie a ordinului privind procedura prevăzută la art. 133 alin. (15¹) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum a fost modificată și completată prin prezenta ordonanță de urgență, este de 45 de zile de la publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prezentului act normativ.

(15²) Prevederile art. 68 alin. (7¹) nu se aplică pentru operațiunile în curs de efectuare la data de 1 ianuarie 2021, ci numai pentru operațiunile efectuate începând cu această dată.

(la 24-12-2020 Articolul 133 din Capitolul XV , Titlul IV a fost completat de Punctul 93, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

(15³) Prevederile art. 85 alin. (2)-(4⁹) și (6), art. 87, art. 89 alin. (2) și art. 122 alin. (4) lit. a) se aplică pentru veniturile realizate începând cu data de 1 ianuarie 2021, iar cele referitoare la prevederile art. 85 alin. (8¹) și art. 86 se aplică începând cu aceeași dată.

(la 24-12-2020 Articolul 133 din Capitolul XV , Titlul IV a fost completat de Punctul 93, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

(15⁴) Pentru veniturile realizate din închirierea în scop turistic a camerelor situate în locuințe proprietate personală, înainte de data de 1 ianuarie 2021, obligațiile fiscale sunt cele în vigoare în perioada respectivă.

(la 24-12-2020 Articolul 133 din Capitolul XV , Titlul IV a fost completat de Punctul 93, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

(15⁵) Prevederile art. 92 se aplică pentru veniturile realizate începând cu data de 1 ianuarie 2021. În cazul operațiunilor cu instrumente financiare derivate, pierderile obținute din operațiuni efectuate până la data de 1 ianuarie 2021 nu se reportează și nu se compensează, acestea reprezentând pierderi definitive ale contribuabilului.

(la 24-12-2020 Articolul 133 din Capitolul XV , Titlul IV a fost completat de Punctul 93, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

(15⁶) Costul de achiziție al aparatelor de marcat electronice fiscale, astfel cum sunt definite la art. 3 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999, republicată, cu modificările și completările ulterioare, puse în funcțiune în anul 2020 se deduce din impozitul anual datorat potrivit reglementărilor în vigoare în anul 2020.

(la 24-12-2020 Articolul 133 din Capitolul XV , Titlul IV a fost completat de Punctul 93, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

(16) În cazul în care condițiile prevăzute la alin. (15) sunt îndeplinite cumulativ se aplică ambele bonificații.

(la 23-03-2018 Articolul 133 din Capitolul XV , Titlul IV a fost completat de Punctul 48, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018)

(17) Prevederile art. 121 alin. (2)-(6) sunt aplicabile în mod corespunzător.

(la 23-03-2018 Articolul 133 din Capitolul XV , Titlul IV a fost completat de Punctul 48, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018)

(18) Contribuabilii au obligația de determinare a venitului net anual impozabil/câștigului net anual impozabil/pierderii nete anuale, de efectuare a calculului și de plată a impozitului anual datorat, pentru veniturile realizate din România și din străinătate, pe fiecare sursă de venit, potrivit prevederilor în vigoare în anul fiscal 2018.

(la 23-03-2018 Articolul 133 din Capitolul XV , Titlul IV a fost completat de Punctul 48, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018)

(19) La stabilirea venitului net anual impozabil/câștigului net anual impozabil vor fi avute în vedere pierderile fiscale reportate pentru fiecare sursă de venit, precum și metodele de evitare a dublei impuneri, după caz.

(la 23-03-2018 Articolul 133 din Capitolul XV , Titlul IV a fost completat de Punctul 48, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018)

(20) Prevederile art. 68², art. 114 alin. (2) lit. k¹) și lit. l) sunt aplicabile pentru veniturile realizate începând cu data de 1 ianuarie 2021 și cheltuielile aferente dobândirii drepturilor de creanță respective, care nu au fost luate în calcul la determinarea venitului impozabil în anii anteriori anului 2021.

(la 24-12-2020 Articolul 133 din Capitolul XV , Titlul IV a fost completat de Punctul 94, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

ART. 134

Definitivarea impunerii pe anul fiscal

Pentru definitivarea impozitului aferent venitului realizat într-un an fiscal se va elabora formularistica necesară, ce va fi aprobată prin ordin al președintelui A.N.A.F., în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

TITLUL V

Contribuții sociale obligatorii

CAP. I

Dispoziții generale

ART. 135

Sfera contribuțiilor sociale

În sensul prezentului titlu, contribuțiile sociale definite la art. 2 alin. (2) sunt contribuții sociale obligatorii.

ART. 135¹

Definiții

(1) În înțelesul prezentului titlu, prin salariu de bază minim brut pe țară se înțelege salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată aprobat prin hotărâre a Guvernului sau prin alte acte normative.

(2) În situația în care, prin hotărâre a Guvernului sau prin alte acte normative, se utilizează, în același an, mai multe valori ale salariului minim brut pe țară, diferențiat în funcție de studii, de vechime sau alte criterii prevăzute de lege, în aplicarea prevederilor art. 145, 148, 151, 157¹, 170, 174 și 180, se ia în calcul valoarea cea mai mică a salariului minim brut pe țară, dacă prin lege nu se prevede altfel.

(la 24-12-2020 Articolul 135¹ din Capitolul I, Titlul V a fost modificat de Punctul 95, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

ART. 135²

Dispoziții generale privind regulile aplicabile veniturilor realizate din străinătate

Pentru veniturile realizate din străinătate, în vederea stabilirii contribuțiilor sociale obligatorii se aplică regulile proprii fiecărei categorii de venit, în funcție de natura acestora, cu respectarea legislației europene aplicabile în domeniul securității sociale, precum și a acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte.

(la 24-12-2020 Capitolul I din Titlul V a fost completat de Punctul 96, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

CAP. II

Contribuțiile de asigurări sociale datorate bugetului asigurărilor sociale de stat

SECȚIUNEA 1

Contribuabilii/Plătitorii de venit la sistemul public de pensii

ART. 136

Contribuabilii/Plătitorii de venit la sistemul public de pensii

Următoarele persoane au calitatea de contribuabili/plătitori de venit la sistemul public de pensii, cu respectarea legislației europene aplicabile în domeniul securității sociale, precum și a acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte, după caz:

a) cetățenii români, cetățenii altor state sau apatrizii, pe perioada în care au, conform legii, domiciliul ori reședința în România;

b) cetățenii români, cetățenii altor state și apatrizii care nu au domiciliul sau reședința în România, în condițiile prevăzute de legislația europeană aplicabilă în domeniul securității sociale, precum și de acordurile privind sistemele de securitate socială la care România este parte;

c) persoanele fizice și juridice care au calitatea de angajatori sau sunt asimilate acestora, atât pe perioada în care persoanele fizice care realizează venituri din salarii ori asimilate salariilor desfășoară activitate, cât și pe perioada în care acestea beneficiază de concedii și indemnizații de asigurări sociale de sănătate;

d) Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă, prin agențiile pentru ocuparea forței de muncă județene și a municipiului București, pentru persoanele care beneficiază de indemnizație de șomaj sau, după caz, de alte drepturi de protecție socială ori de indemnizații de asigurări sociale de sănătate care se acordă din bugetul asigurărilor pentru șomaj, potrivit legii, și pentru care dispozițiile legale prevăd plata de contribuții de asigurări sociale datorate bugetului asigurărilor sociale de stat din bugetul asigurărilor pentru șomaj;

e) Casa Națională de Asigurări de Sănătate, prin casele de asigurări de sănătate subordonate, pentru persoanele prevăzute la art. 1 alin. (2), art. 23 alin. (2) și la art. 32 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 399/2006, cu modificările și completările ulterioare;

f) unitățile trimitătoare, pentru personalul român trimis în misiune permanentă în străinătate, inclusiv pentru categoriile de personal trimise în misiune temporară sau permanentă în străinătate prevăzute prin hotărâre a Guvernului, pentru soțul/soția care însoțește personalul trimis în misiune permanentă în străinătate și căruia/căreia i se suspendă raporturile de muncă sau raporturile de serviciu și pentru membrii Corpului diplomatic și consular al României, cărora li se suspendă raporturile de muncă, ca urmare a participării la cursuri ori alte forme de pregătire în străinătate, pe o durată care depășește 90 de zile calendaristice.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

1. În înțelesul titlului V din Codul fiscal, prin legislație europeană aplicabilă în domeniul securității sociale se înțelege regulamentele europene privind coordonarea sistemelor de securitate socială pe care România le aplică.

2. (1) Prin cetățenii români, cetățenii altor state și apatrizii care nu au domiciliul sau reședința în România, astfel cum sunt prevăzuți la art. 136 lit. b) din Codul fiscal, se înțelege acele persoane fizice care potrivit legislației europene aplicabile în domeniul securității sociale, precum și a acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte, datorează contribuția de asigurări sociale în România.

(2) În categoria persoanelor prevăzute la art. 136 lit. c) din Codul fiscal se includ și persoanele fizice și juridice care au calitatea de angajatori și care nu au sediul, respectiv

domiciliul sau reședința în România și care, potrivit legislației europene aplicabile în domeniul securității sociale, precum și acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte, datorează în România contribuțiile de asigurări sociale pentru salariații lor care sunt supuși legislației de asigurări sociale din România.

(3) În sensul art. 136 lit. a), b) și c) din Codul fiscal, persoanele care potrivit legislației europene aplicabile în domeniul securității sociale, precum și acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte, datorează contribuția de asigurări sociale în statele respective, precum și persoanele fizice care desfășoară activitate dependentă într-un stat care nu intră sub incidența legislației europene aplicabile în domeniul securității sociale și a acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte, la angajatori din aceste state, care nu au sediu social, sediu permanent sau reprezentanță în România, nu au calitatea de contribuabili/plătitori de venit la sistemul public de pensii din România.

SECȚIUNEA a 2-a

Veniturile pentru care se datorează contribuția și cotele de contribuții

ART. 137

Categorii de venituri supuse contribuțiilor de asigurări sociale

(1) Contribuabilii/Plătitorii de venit la sistemul public de pensii, prevăzuți la art. 136, datorează, după caz, contribuția de asigurări sociale pentru următoarele categorii de venituri realizate din România și din afara României, cu respectarea legislației europene aplicabile în domeniul securității sociale, precum și a acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte, pentru care există obligația declarării în România:

(la 01-01-2018 Partea introductivă a alineatului (1) din Articolul 137 , Sectiunea a 2-a , Capitolul II , Titlul V a fost modificată de Punctul 41, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

a) venituri din salarii sau asimilate salariilor, definite conform art. 76;

b) venituri din activități independente, definite conform art. 67, cu excepția celor din vânzarea energiei electrice de către prosumatorii, persoane fizice, altele decât cele organizate conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 44/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 182/2016, la furnizorii de energie electrică cu care respectivii prosumatori au încheiate contracte de furnizare a energiei electrice, dacă centralele electrice de producere a energiei electrice din surse regenerabile pe care le dețin au puterea electrică instalată de cel mult 27 kW pe loc de consum.

(la 30-07-2020 Litera b) din Articolul 137 , Sectiunea a 2-a , Capitolul II , Titlul V a fost modificată de Punctul 3, Articolul IX din LEGEA nr. 155 din 24 iulie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 665 din 27 iulie 2020)

b¹) venituri din drepturi de proprietate intelectuală, definite la art. 70, cu excepția veniturilor prevăzute la art. 72 alin. (3);

(la 23-03-2018 Alineatul (1) din Articolul 137, Sectiunea a 2-a , Capitolul II , Titlul V a fost completat de Punctul 49, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018)

- c) indemnizații de șomaj;
- d) indemnizații de asigurări sociale de sănătate.

(2) Pentru veniturile prevăzute la alin. (1) se datorează contribuții de asigurări sociale și în cazul în care acestea sunt realizate de persoanele fizice aflate în situațiile prevăzute la art. 60.

(la 01-01-2016 Alin. (2) al art. 137 a fost modificat de pct. 18 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015.)

ART. 138

Cotele de contribuții de asigurări sociale

Cotele de contribuții de asigurări sociale sunt următoarele:

- a) 25% datorată de către persoanele fizice care au calitatea de angajați sau pentru care există obligația plății contribuției de asigurări sociale, potrivit prezentei legi;
- b) 4% datorată în cazul condițiilor deosebite de muncă, astfel cum sunt prevăzute în Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare, de către persoanele fizice și juridice care au calitatea de angajatori sau sunt asimilate acestora;
- c) 8% datorată în cazul condițiilor speciale de muncă, astfel cum sunt prevăzute în Legea nr. 263/2010, de către persoanele fizice și juridice care au calitatea de angajatori sau sunt asimilate acestora.

(la 01-01-2018 Articolul 138 din Secțiunea a 2-a , Capitolul II , Titlul V a fost modificat de Punctul 42, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

ART. 138¹

Prevederi speciale pentru domeniul construcțiilor

(1) Pentru persoanele fizice care realizează venituri din salarii și asimilate salariilor, de la angajatori care desfășoară activități în sectorul construcții și se încadrează în condițiile prevăzute la art. 60 pct. 5, cota contribuției de asigurări sociale prevăzută la art. 138 lit. a) se reduce cu 3,75 puncte procentuale. Prevederea se aplică până la data de 31 decembrie 2028.

(la 24-12-2020 Alineatul (1) din Articolul 138¹ , Secțiunea a 2-a , Capitolul II , Titlul V a fost modificat de Punctul 97, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

Conform literei c) a alineatului (1) al articolului VII din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020, prin derogare de la prevederile art. 4 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, prevederile art. I punctele 34-36, 38-40, 43, 44, 46, 97, 98, 100, 102-107, 109-111, 118 referitor la art. 154 alin. (1) lit. d) și r), precum și punctele 121, 123, 124, 126-129, 138-141 se aplică începând cu veniturile aferente lunii următoare publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prezentei legi.

(2) Persoanele prevăzute la alin. (1) care datorează contribuția la fondul de pensii administrat privat reglementat de Legea nr. 411/2004 privind fondurile de pensii administrate privat, republicată, cu modificările și completările ulterioare, sunt scutite de la plata acestei contribuții în limita cotei prevăzute la alin. (1).

(3) Prevederile alin. (1) și (2) se aplică potrivit instrucțiunilor la ordinul comun al ministrului finanțelor publice, al ministrului muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice și al ministrului sănătății, prevăzut la art. 147 alin. (17).

(la 29-12-2018 Secțiunea a 2-a din Capitolul II , Titlul V a fost completată de Punctul 10, Articolul 66, Capitolul III din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 114 din 28 decembrie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1116 din 29 decembrie 2018)

Potrivit lit. b), alin. (1) al art. 67 din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 114 din 28 decembrie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1116 din 29 decembrie 2018, prevederile modificatoare de la pct. 1, 2, 4, 5, 10, 12-16, 18, 20 și 22 ale art. 66, se aplică începând cu veniturile aferente lunii ianuarie 2019.

Reproducem mai jos prevederile art. II din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 48 din 9 aprilie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 319 din 16 aprilie 2020:

Articolul II

(1) Prin derogare de la prevederile art. 60, 138¹ și 154 alin. (1) lit. r) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, pe perioada stării de urgență instituite prin decret emis de Președintele României, pentru indemnizațiile prevăzute la art. XI alin. (1) și art. XV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2020 pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru stabilirea unor măsuri în domeniul protecției sociale în contextul situației epidemiologice determinate de răspândirea coronavirusului SARS-CoV-2, cu modificările și completările ulterioare, și la art. 3 din Legea nr. 19/2020 privind acordarea unor zile libere părinților pentru supravegherea copiilor, în situația închiderii temporare a unităților de învățământ, cu modificările și completările ulterioare, suportate din bugetul asigurărilor pentru șomaj, respectiv din bugetul de stat, nu se acordă facilități fiscale.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică indemnizațiilor acordate din bugetul de asigurări pentru șomaj sau bugetul de stat începând cu luna aprilie 2020.

SECȚIUNEA a 3-a

Baza de calcul al contribuției de asigurări sociale datorate bugetului asigurărilor sociale de stat în cazul persoanelor care realizează venituri din salarii sau asimilate salariilor, precum și în cazul persoanelor pentru care plata unor prestații sociale se achită de instituții publice

ART. 139

Baza de calcul al contribuției de asigurări sociale în cazul persoanelor fizice care realizează venituri din salarii sau asimilate salariilor

(la 01-01-2018 Denumirea marginală a articolului 139 din Secțiunea a 3-a , Capitolul II , Titlul V a fost modificată de Punctul 43, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

(1) Baza lunară de calcul al contribuției de asigurări sociale, în cazul persoanelor fizice care realizează venituri din salarii sau asimilate salariilor, o reprezintă câștigul brut realizat din salarii și venituri asimilate salariilor, în țară și în alte state, cu respectarea prevederilor legislației europene aplicabile în domeniul securității sociale, precum și a acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte, care include:

(la 01-01-2018 Partea introductivă a alineatului (1) din Articolul 139 , Secțiunea a 3-a , Capitolul II , Titlul V a fost modificată de Punctul 43, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

a) veniturile din salarii, în bani și/sau în natură, obținute în baza unui contract individual de muncă, a unui raport de serviciu sau a unui statut special prevăzut de lege. În situația personalului român trimis în misiune permanentă în străinătate, veniturile asupra cărora se datorează contribuția sunt cele prevăzute la art. 145 alin. (1) lit. a);

b) indemnizațiile din activități desfășurate ca urmare a unei funcții de demnitate publică, stabilite potrivit legii;

c) indemnizațiile din activități desfășurate ca urmare a unei funcții alese în cadrul persoanelor juridice fără scop patrimonial;

d) remunerația administratorilor societăților, companiilor/societăților naționale și regiilor autonome, desemnați/numiți în condițiile legii, precum și sumele primite de reprezentanții în adunarea generală a acționarilor și în consiliul de administrație;

e) remunerația obținută de directorii cu contract de mandat și de membrii directoratului de la societățile administrate în sistem dualist și ai consiliului de supraveghere, potrivit legii, precum și drepturile convenite managerilor, în baza contractului de management prevăzut de lege;

f) sumele primite de membrii comisiei de cenzori sau comitetului de audit, după caz, precum și sumele primite pentru participarea în consilii, comisii, comitete și altele asemenea;

g) sumele din profitul net convenite administratorilor societăților, potrivit legii sau actului constitutiv, după caz, precum și participarea la profitul unității pentru managerii cu contract de management, potrivit legii;

h) sumele reprezentând participarea salariaților la profit, potrivit legii;

i) sume reprezentând salarii/diferențe de salarii, stabilite prin lege sau în baza unor hotărâri judecătorești rămase definitive și irevocabile/hotărâri judecătorești definitive și executorii, inclusiv cele acordate potrivit hotărârilor primei instanțe, executorii de drept.

(la 24-12-2020 Litera i) din Alineatul (1) al Articolului 139 , Secțiunea a 3-a , Capitolul II , Titlul V a fost modificată de Punctul 98, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

Conform literei c) a alineatului (1) al articolului VII din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020, prin derogare de la prevederile art. 4 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, prevederile art. I

punctele 34-36, 38-40, 43, 44, 46, 97, 98, 100, 102-107, 109-111, 118 referitor la art. 154 alin. (1) lit. d) și r), precum și punctele 121, 123, 124, 126-129, 138-141 se aplică începând cu veniturile aferente lunii următoare publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prezentei legi.

j) indemnizațiile și orice alte sume de aceeași natură, altele decât cele acordate pentru acoperirea cheltuielilor de transport și cazare, primite de salariați, potrivit legii, pe perioada delegării/detașării, după caz, în altă localitate, în țară și în străinătate, în interesul serviciului, pentru partea care depășește plafonul neimpozabil stabilit astfel:

(i) în țară, 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru indemnizație, prin hotărâre a Guvernului pentru personalul autorităților și instituțiilor publice;

(ii) în străinătate, 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru diurnă prin hotărâre a Guvernului pentru personalul român trimis în străinătate pentru îndeplinirea unor misiuni cu caracter temporar;

k) indemnizațiile și orice alte sume de aceeași natură, altele decât cele acordate pentru acoperirea cheltuielilor de transport și cazare, primite de salariații care au stabilite raporturi de muncă cu angajatori din străinătate, pe perioada delegării/detașării, după caz, în România, în interesul serviciului, pentru partea care depășește plafonul neimpozabil stabilit la nivelul legal pentru diurna acordată personalului român trimis în străinătate pentru îndeplinirea unor misiuni cu caracter temporar, prin hotărâre a Guvernului, corespunzător țării de rezidență a angajatorului, de care ar beneficia personalul din instituțiile publice din România dacă s-ar deplasa în țara respectivă, cu respectarea prevederilor legislației europene aplicabile în domeniul securității sociale, precum și a acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte;

l) indemnizațiile și orice alte sume de aceeași natură, altele decât cele acordate pentru acoperirea cheltuielilor de transport și cazare primite pe perioada deplasării, în altă localitate, în țară și în străinătate, în interesul desfășurării activității, astfel cum este prevăzut în raportul juridic, de către administratorii stabiliți potrivit actului constitutiv, contractului de administrare/mandat, de către directorii care își desfășoară activitatea în baza contractului de mandat potrivit legii, de către membrii directoratului de la societățile administrate în sistem dualist și ai consiliului de supraveghere, potrivit legii, precum și de către manageri, în baza contractului de management prevăzut de lege, pentru partea care depășește plafonul neimpozabil stabilit astfel:

(i) în țară, 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru indemnizație, prin hotărâre a Guvernului pentru personalul autorităților și instituțiilor publice;

(ii) în străinătate, 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru diurnă prin hotărâre a Guvernului pentru personalul român trimis în străinătate pentru îndeplinirea unor misiuni cu caracter temporar;

m) indemnizațiile și orice alte sume de aceeași natură, altele decât cele acordate pentru acoperirea cheltuielilor de transport și cazare, primite pe perioada deplasării în România, în interesul desfășurării activității, de către administratori sau directori, care au raporturi juridice stabilite cu entități din străinătate, astfel cum este prevăzut în raporturile juridice respective, pentru partea care depășește plafonul neimpozabil stabilit la nivelul legal pentru diurna acordată personalului român trimis în străinătate pentru îndeplinirea unor misiuni cu caracter temporar,

prin hotărâre a Guvernului, corespunzător țării de rezidență a entității, de care ar beneficia personalul din instituțiile publice din România dacă s-ar deplasa în țara respectivă;

n) remunerația primită de președintele asociației de proprietari sau de alte persoane, în baza contractului de mandat, potrivit Legii nr. 230/2007, cu modificările și completările ulterioare;

o) indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate suportate de angajator sau din Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate, potrivit legii, primite pe perioada în care persoanele fizice care realizează venituri din salarii sau asimilate salariilor beneficiază de concedii medicale și de indemnizații de asigurări sociale de sănătate, conform prevederilor legale;

(la 08-02-2018 Litera o), alin. (1) din Articolul 139 , Sectiunea a 3-a , Capitolul II , Titlul V a fost modificată de Punctul 1, Articolul II din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 3 din 8 februarie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 125 din 08 februarie 2018)

p) sumele primite de reprezentanții în organisme tripartite, potrivit legii;

q) veniturile reprezentând plăți compensatorii suportate de angajator potrivit contractului colectiv sau individual de muncă.

r) indemnizația de hrană și indemnizația de vacanță acordată potrivit prevederilor Legii-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare.

(la 29-12-2018 Alineatul (1), articolul 139 din Sectiunea a 3-a , Capitolul II , Titlul V a fost completat de Punctul 11, Articolul 66, Capitolul III din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 114 din 28 decembrie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1116 din 29 decembrie 2018)

s) remunerația brută primită pentru activitatea prestată de zilieri, potrivit legii.

(la 01-05-2019 Articolul 139 din Sectiunea a 3-a , Capitolul II , Titlul V a fost completat de Punctul 1, Articolul II din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 26 din 18 aprilie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 309 din 19 aprilie 2019)

Potrivit lit. a) a alin. (5) al art. V din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 26 din 18 aprilie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 309 din 19 aprilie 2019, prin derogare de la prevederile art. 4 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, prevederile pct. 1 și 2 ale art. II intră în vigoare începând cu veniturile lunii mai 2019.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

3. (1) Sumele care se includ în câștigul brut realizat din salarii și în veniturile asimilate salariilor, care reprezintă baza lunară de calcul al contribuției de asigurări sociale, sunt cele prevăzute la art. 139 alin. (1) din Codul fiscal, inclusiv cele prevăzute în normele metodologice de aplicare a art. 76 alin. (1)-(3) din Codul fiscal, cu excepția veniturilor asupra cărora nu există obligația plății contribuției de asigurări sociale potrivit prevederilor art. 141 și 142 din Codul fiscal.

(2) În categoria sumelor prevăzute la art. 139 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal se includ indemnizațiile persoanelor alese în consiliul de administrație/comitetul director/consiliul

superior, comitetul executiv/biroul permanent, comisia de disciplină și altele asemenea, cu excepția indemnizațiilor cenzorilor, care se încadrează la art. 139 alin. (1) lit. f) din Codul fiscal.

(3) În categoria persoanelor prevăzute la art. 139 alin. (1) lit. d) din Codul fiscal se includ administratorii, membrii consiliului de administrație, consiliului de supraveghere și comitetului consultativ, precum și reprezentanții statului sau reprezentanții membrilor consiliului de administrație, fie în adunarea generală a acționarilor, fie în consiliul de administrație, după caz.

(4) Sumele care depășesc limita prevăzută la art. 139 alin. (1) lit. j)-m) din Codul fiscal reprezintă venit asimilat salariilor și se cuprind în baza de calcul al contribuției de asigurări sociale determinată prin cumularea cu veniturile din salarii și asimilate salariilor aferente lunii respective, potrivit regulilor prevăzute la art. 76 alin. (6) din Codul fiscal.

(5) În înțelesul prevederilor art. 139 alin. (1) lit. j)-m) din Codul fiscal, prin străinătate se înțelege orice alt stat, respectiv orice stat membru al Uniunii Europene, al Spațiului Economic European sau al Confederației Elvețiene, orice stat cu care România aplică un acord bilateral de securitate socială, precum și orice stat care nu face parte din Uniunea Europeană, Spațiul Economic European sau din Confederația Elvețiană.

(6) În categoria sumelor prevăzute la art. 139 alin. (1) lit. n) din Codul fiscal se includ remunerațiile acordate în baza contractului de mandat președintelui și membrilor comitetului executiv; remunerația cenzorului cu contract de mandat se încadrează la art. 139 alin. (1) lit. f) din Codul fiscal.

(2) Abrogat.

(la 06-01-2017 Alineatul (2) din Articolul 139 , Secțiunea a 3-a , Capitolul II , Titlul V a fost abrogat de Punctul 10, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 3 din 6 ianuarie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 16 din 06 ianuarie 2017)

*) Notă:

Potrivit alin. (3) al art. III din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 3 din 6 ianuarie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 16 din 6 ianuarie 2017, prevederile art. I pct. 10-33 se aplică începând cu veniturile aferente lunii februarie 2017.

(3) Abrogat.

(la 06-01-2017 Alineatul (3) din Articolul 139 , Secțiunea a 3-a , Capitolul II , Titlul V a fost abrogat de Punctul 10, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 3 din 6 ianuarie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 16 din 06 ianuarie 2017)

*) Notă:

Potrivit alin. (3) al art. III din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 3 din 6 ianuarie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 16 din 6 ianuarie 2017, prevederile art. I pct. 10-33 se aplică începând cu veniturile aferente lunii februarie 2017.

(4) Sumele prevăzute la alin. (1) lit. d) și f) intră în baza lunară de calcul al contribuției de asigurări sociale, indiferent dacă persoanele respective sunt din cadrul aceleiași entități ori din afara ei, pensionari sau angajați cu contract individual de muncă.

(la 01-01-2018 Alineatul (4) din Articolul 139 , Secțiunea a 3-a , Capitolul II , Titlul V a fost modificat de Punctul 43, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

ART. 139¹

Baza anuală de calcul al contribuției de asigurări sociale datorate pentru venituri asimilate salariilor pentru activitatea desfășurată în străinătate

Baza anuală de calcul al contribuției de asigurări sociale, în cazul persoanelor fizice care realizează venituri reprezentând remunerații, indemnizații, alte venituri similare, precum și orice alte avantaje, în bani și/sau în natură, obținute din străinătate în calitate de membri ai consiliului de administrație, membri ai directoratului, membri ai consiliului de supraveghere, administratori, directori, cenzori, membri fondatori, reprezentanți în adunarea generală a acționarilor sau orice alte activități desfășurate în funcții similare pentru activitatea desfășurată în străinătate la angajatori/plătitori care nu au sediul permanent și nu sunt rezidenți fiscali în România, o reprezintă câștigul brut realizat din venituri asimilate salariilor, cu respectarea prevederilor legislației europene aplicabile în domeniul securității sociale, precum și a acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte.

(la 24-12-2020 Secțiunea a 3-a din Capitolul II , Titlul V a fost completată de Punctul 99, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

Conform literei d) a alineatului (1) din articolul VII din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020, prin derogare de la prevederile art. 4 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, prevederile art. I punctele 58, 69, 72, 99, 101, 108, 112, 122, 125 și 130 se aplică începând cu veniturile aferente lunii ianuarie 2021.

ART. 140

Baza de calcul al contribuției de asigurări sociale datorate de angajatori sau persoane asimilate acestora

(1) Pentru persoanele fizice și juridice care au calitatea de angajatori sau sunt asimilate acestora, baza lunară de calcul pentru contribuția de asigurări sociale o reprezintă suma câștigurilor brute prevăzute la art. 139, realizate de persoanele fizice care obțin venituri din salarii sau asimilate salariilor asupra cărora se datorează contribuția, pentru activitatea desfășurată în condiții deosebite, speciale sau în alte condiții de muncă.

(2) Nu se cuprind în baza lunară de calcul al contribuției de asigurări sociale datorate de angajatorii care desfășoară activități în sectorul construcții și care se încadrează în condițiile prevăzute la art. 60 pct. 5 veniturile din salarii și asimilate salariilor realizate de persoanele fizice. Prevederea se aplică până la data de 31 decembrie 2028 inclusiv.

(la 24-12-2020 Alineatul (2) din Articolul 140 , Sectiunea a 3-a , Capitolul II , Titlul V a fost modificat de Punctul 100, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

Conform literei c) a alineatului (1) al articolului VII din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020, prin derogare de la prevederile art. 4 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, prevederile art. I punctele 34-36, 38-40, 43, 44, 46, 97, 98, 100, 102-107, 109-111, 118 referitor la art. 154 alin. (1) lit. d) și r), precum și punctele 121, 123, 124, 126-129, 138-141 se aplică începând cu veniturile aferente lunii următoare publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prezentei legi.

(la 29-12-2018 Articolul 140 din Sectiunea a 3-a , Capitolul II , Titlul V a fost modificat de Punctul 12, Articolul 66, Capitolul III din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 114 din 28 decembrie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1116 din 29 decembrie 2018)

Potrivit lit. b), alin. (1) al art. 67 din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 114 din 28 decembrie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1116 din 29 decembrie 2018, prevederile modificatoare de la pct. 1, 2, 4, 5, 10, 12-16, 18, 20 și 22 ale art. 66, se aplică începând cu veniturile aferente lunii ianuarie 2019.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

4. În baza lunară de calcul al contribuției de asigurări sociale datorate de angajatori sau de persoanele asimilate acestora, prevăzută la art. 140 din Codul fiscal, se includ sumele care fac parte din baza lunară de calcul al contribuției de asigurări sociale datorate de angajați, ținându-se seama de excepțiile prevăzute la art. 141 și 142 din Codul fiscal.

Încadrarea locurilor de muncă în condiții deosebite, speciale și alte condiții de muncă se realizează potrivit Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare.

ART. 141

Excepții specifice contribuțiilor de asigurări sociale

Se exceptează de la plata contribuțiilor de asigurări sociale următoarele venituri:

a) prestațiile suportate din bugetul asigurărilor sociale de stat, potrivit legii;

b) veniturile din salarii și asimilate salariilor realizate de către persoanele fizice asigurate în sisteme proprii de asigurări sociale, din activități pentru care există obligația asigurării în aceste sisteme potrivit legii;

(la 01-01-2018 Litera b) din Articolul 141 , Sectiunea a 3-a , Capitolul II , Titlul V a fost modificată de Punctul 45, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

c) veniturile acordate, potrivit legii, personalului militar în activitate, polițiștilor și funcționarilor publici cu statut special care își desfășoară activitatea în instituțiile din sectorul de apărare, ordine publică și securitate națională, pentru care se datorează contribuție individuală la bugetul de stat potrivit Legii nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat.

d) ajutoarele/sumele acordate potrivit legii, în cazul decesului personalului din cadrul instituțiilor publice de apărare, ordine publică și securitate națională, decedat ca urmare a participării la acțiuni militare, și indemnizațiile lunare de invaliditate acordate personalului ca urmare a participării la acțiuni militare.

(la 01-01-2016 Lit. d) a art. 141 a fost introdusă de pct. 19 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015.)

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

4¹. (1) *În prestațiile suportate din bugetul asigurărilor sociale de stat, potrivit legii, exceptate de la plata contribuțiilor de asigurări sociale potrivit prevederilor art. 141 lit. a) din Codul fiscal, sunt incluse și indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă, acordate în baza Legii nr. 346/2002 privind asigurarea pentru accidente de muncă și boli profesionale, republicată, cu modificările și completările ulterioare.*

(2) *În aplicarea prevederilor art. 141 lit. b) din Codul fiscal nu se datorează contribuția de asigurări sociale pentru veniturile din salarii și asimilate salariilor realizate de persoane fizice care sunt asigurate în sisteme proprii de asigurări sociale, potrivit legii. În această categorie intră, spre exemplu, avocații salarizați în cadrul profesiei.*

ART. 142

Venituri din salarii și venituri asimilate salariilor care nu se cuprind în baza lunară de calcul al contribuțiilor de asigurări sociale

Nu se cuprind în baza lunară de calcul al contribuțiilor de asigurări sociale următoarele:

a) sumele primite de membrii fondatori ai societăților comerciale constituite prin subscripție publică;

b) ajutoarele de înmormântare, ajutoarele pentru bolile grave și incurabile, ajutoarele pentru dispozitive medicale, ajutoarele pentru naștere/adopte, ajutoarele pentru pierderi produse în gospodăriile proprii ca urmare a calamităților naturale, veniturile reprezentând cadouri în bani și/sau în natură, inclusiv tichete cadou, oferite salariaților, precum și cele oferite pentru copiii minori ai acestora, contravaloarea transportului la și de la locul de muncă al salariatului,

contravaloarea serviciilor turistice și/sau de tratament, inclusiv transportul, pe perioada concediului de odihnă, pentru salariații proprii și membrii de familie ai acestora, acordate de angajator pentru salariații proprii sau alte persoane, astfel cum este prevăzut în contractul de muncă.

Cadourile în bani și/sau în natură, inclusiv tichetele cadou, oferite de angajatori angajaților nu sunt cuprinse în baza de calcul al contribuției în măsura în care valoarea acestora pentru fiecare persoană în parte, cu fiecare ocazie din cele de mai jos, nu depășește 150 lei:

- (i) cadouri oferite salariaților, precum și cele oferite pentru copiii minori ai acestora, cu ocazia Paștelui, Crăciunului și a sărbătorilor similare ale altor culte religioase;
- (ii) cadouri oferite salariaților cu ocazia zilei de 8 martie;
- (iii) cadouri oferite salariaților în beneficiul copiilor minori ai acestora cu ocazia zilei de 1 iunie.

Contravaloarea serviciilor turistice și/sau de tratament, inclusiv transportul, pe perioada concediului, pentru salariații proprii și membrii de familie ai acestora, acordate de angajator, astfel cum este prevăzut în contractul de muncă, nu se cuprinde în baza de calcul, în măsura în care valoarea totală a acestora într-un an fiscal nu depășește nivelul unui câștig salarial mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul în care au fost acordate.

Nu sunt incluse în veniturile salariale și nu se cuprind în baza de calcul al contribuției nici veniturile de natura celor prevăzute mai sus, realizate de persoane fizice, dacă aceste venituri sunt primite în baza unor legi speciale și finanțate din buget, inclusiv contravaloarea serviciilor turistice acordată potrivit legii, cu excepția indemnizațiilor de vacanță acordate potrivit legii.

(la 24-12-2020 Litera b) din Articolul 142 , Secțiunea a 3-a , Capitolul II , Titlul V a fost modificată de Punctul 101, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

Conform literei d) a alineatului (1) din articolul VII din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020, prin derogare de la prevederile art. 4 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, prevederile art. I punctele 58, 69, 72, 99, 101, 108, 112, 122, 125 și 130 se aplică începând cu veniturile aferente lunii ianuarie 2021.

c) contravaloarea folosinței locuinței de serviciu, potrivit repartiției de serviciu, numirii conform legii sau specificității activității prin cadrul normativ specific domeniului de activitate, precum și compensarea diferenței de chirie, suportată de persoana fizică, conform legilor speciale;

d) cazarea și contravaloarea chiriei pentru locuințele puse la dispoziția persoanelor cu rol de reprezentare a interesului public, a angajaților consulari și diplomatici care lucrează în afara țării, în conformitate cu legislația în vigoare;

e) contravaloarea echipamentelor tehnice, a echipamentului individual de protecție și de lucru, a alimentației de protecție, a medicamentelor și materialelor igienico-sanitare, a altor

drepturi privind sănătatea și securitatea în muncă, precum și a uniformelor obligatorii și a drepturilor de echipament, ce se acordă potrivit legislației în vigoare;

f) contravaloarea cheltuielilor de deplasare pentru transportul între localitatea în care angajații își au reședința și localitatea unde se află locul de muncă al acestora, pentru situațiile în care nu se asigură locuință sau nu se suportă contravaloarea chiriei, conform legii;

g) indemnizațiile și orice alte sume de aceeași natură, primite de salariați, potrivit legii, pe perioada delegării/detașării, după caz, în altă localitate, în țară și în străinătate, în interesul serviciului, în limita plafonului neimpozabil stabilit la art. 76 alin. (2) lit. k), precum și cele primite pentru acoperirea cheltuielilor de transport și cazare;

h) indemnizațiile și orice alte sume de aceeași natură, primite de salariații care au stabilite raporturi de muncă cu angajatori din străinătate, pe perioada delegării/detașării, după caz, în România, în interesul serviciului, în limita plafonului neimpozabil stabilit la art. 76 alin. (2) lit. l), precum și cele primite pentru acoperirea cheltuielilor de transport și cazare;

i) indemnizațiile și orice alte sume de aceeași natură, primite pe perioada deplasării, în altă localitate, în țară și în străinătate, în interesul desfășurării activității, astfel cum este prevăzut în raportul juridic, de către administratorii stabiliți potrivit actului constitutiv, contractului de administrare/mandat, de către directorii care își desfășoară activitatea în baza contractului de mandat potrivit legii, de către membrii directoratului de la societățile administrate în sistem dualist și ai consiliului de supraveghere, potrivit legii, și de către manageri, în baza contractului de management prevăzut de lege, în limita plafonului neimpozabil stabilit la art. 76 alin. (2) lit. m), precum și cele primite pentru acoperirea cheltuielilor de transport și cazare. Plafonul zilnic neimpozabil se acordă numai dacă durata deplasării este mai mare de 12 ore, considerându-se fiecare 24 de ore câte o zi de deplasare în interesul desfășurării activității;

j) indemnizațiile și orice alte sume de aceeași natură, primite pe perioada deplasării în România, în interesul desfășurării activității, de către administratori sau directori, care au raporturi juridice stabilite cu entități din străinătate, astfel cum este prevăzut în raporturile juridice respective, în limita plafonului neimpozabil stabilit la art. 76 alin. (2) lit. n), precum și cele primite pentru acoperirea cheltuielilor de transport și cazare.

Plafonul zilnic neimpozabil se acordă numai dacă durata deplasării este mai mare de 12 ore, considerându-se fiecare 24 de ore câte o zi de deplasare în interesul desfășurării activității;

k) indemnizațiile și orice alte sume de aceeași natură primite de persoanele fizice care desfășoară o activitate în baza unui statut special prevăzut de lege pe perioada deplasării, respectiv delegării și detașării, în altă localitate, în țară și în alte state, în limitele prevăzute de actele normative speciale aplicabile acestora, precum și cele primite pentru acoperirea cheltuielilor de transport și cazare;

l) sumele primite, potrivit dispozițiilor legale, pentru acoperirea cheltuielilor de mutare în interesul serviciului;

m) indemnizațiile de instalare ce se acordă o singură dată, la încadrarea într-o unitate situată într-o altă localitate decât cea de domiciliu, în primul an de activitate după absolvirea studiilor, în limita unui salariu de bază la angajare, precum și indemnizațiile de instalare și mutare acordate, potrivit legilor speciale, personalului din instituțiile publice, potrivit legii;

n) cheltuielile efectuate de angajatori/plătitori pentru pregătirea profesională și perfecționarea angajaților, administratorilor stabiliți potrivit actului constitutiv, contractului de administrare/mandat și directorilor care își desfășoară activitatea în baza contractului de mandat potrivit legii, astfel cum este prevăzut în raporturile juridice respective, pregătire legată de activitatea desfășurată de persoanele respective pentru angajator/plătitor;

o) costul abonamentelor telefonice și al convorbirilor telefonice, inclusiv cartelele telefonice, efectuate în vederea îndeplinirii sarcinilor de serviciu;

p) avantajele sub forma dreptului la stock options plan, la momentul acordării și la momentul exercitării acestuia;

q) diferența favorabilă dintre dobânda preferențială stabilită prin negociere și dobânda practică pe piață, pentru credite și depozite;

r) biletele de valoare sub forma tichetelor de masă, voucherelor de vacanță, tichetelor cadou, tichetelor de creșă, tichetelor culturale, acordate potrivit legii;

(la 29-12-2018 Litera r) din Articolul 142 , Secțiunea a 3-a , Capitolul II , Titlul V a fost modificată de Punctul 13, Articolul 66, Capitolul III din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 114 din 28 decembrie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1116 din 29 decembrie 2018)

Potrivit lit. b), alin. (1) al art. 67 din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 114 din 28 decembrie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1116 din 29 decembrie 2018, prevederile modificatoare de la pct. 1, 2, 4, 5, 10, 12-16, 18, 20 și 22 ale art. 66, se aplică începând cu veniturile aferente lunii ianuarie 2019.

NORMĂ 06/01/2016 din data 2016-01-06

5.

(2) În sensul art. 142 lit. r) din Codul fiscal, nu se cuprind în baza lunară de calcul al contribuțiilor sociale obligatorii tichetele cadou acordate potrivit legii, altele decât cele acordate pentru ocaziile prevăzute la art. 142 lit. b) din Codul fiscal.

s) următoarele avantaje primite în legătură cu o activitate dependentă:

1. utilizarea în scop personal a vehiculelor pentru care cheltuielile sunt deductibile în cota de 50%, prevăzute la art. 76 alin. (4) lit. Ț);

2. cazarea în unități proprii;

3. hrana și drepturile de hrană acordate potrivit legii;

4. hrana acordată de angajatori angajaților, în cazul în care potrivit legislației în materie este interzisă introducerea alimentelor în incinta unității;

5. permisele de călătorie pe orice mijloc de transport, acordate în interes de serviciu;

6. contribuțiile la un fond de pensii facultative potrivit Legii nr. 204/2006, cu modificările și completările ulterioare, și cele reprezentând contribuții la scheme de pensii facultative, calificate astfel în conformitate cu legislația privind pensiile facultative de către Autoritatea de Supraveghere Financiară, administrate de către entități autorizate stabilite în state membre ale Uniunii Europene sau aparținând Spațiului Economic European, precum și primele de asigurare voluntară de sănătate și serviciile medicale furnizate sub formă de abonament, suportate de angajator pentru angajații proprii, astfel încât la nivelul anului să nu se depășească limitele

prevăzute la art. 76 alin. (4) lit. ș) și t) pentru veniturile neimpozabile, precum și primele aferente asigurărilor de risc profesional;

(la 26-03-2018 Punctul 6. din Litera s) , Articolul 142 , Sectiunea a 3-a , Capitolul II , Titlul V a fost modificat de Punctul 5, Articolul I din LEGEA nr. 72 din 22 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018)

7. avantajele sub forma utilizării în scop personal a vehiculelor prevăzute la art. 25 alin. (3) lit. l) care nu sunt utilizate exclusiv în scopul activității economice, aflate în proprietatea sau folosința persoanelor juridice care aplică regimul de impozitare al microîntreprinderilor sau impozitul specific unor activități.

(la 24-12-2020 Litera s) din Articolul 142 , Sectiunea a 3-a , Capitolul II , Titlul V a fost completată de Punctul 102, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

Conform literei c) a alineatului (1) al articolului VII din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020, prin derogare de la prevederile art. 4 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, prevederile art. I punctele 34-36, 38-40, 43, 44, 46, 97, 98, 100, 102-107, 109-111, 118 referitor la art. 154 alin. (1) lit. d) și r), precum și punctele 121, 123, 124, 126-129, 138-141 se aplică începând cu veniturile aferente lunii următoare publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prezentei legi.

ș) veniturile acordate la momentul disponibilizării, venitul lunar de completare sau plățile compensatorii, suportate din bugetul asigurărilor de șomaj, potrivit actelor normative care reglementează aceste domenii.

t) Abrogată.

(la 01-05-2019 Litera t) din Articolul 142 , Sectiunea a 3-a , Capitolul II , Titlul V a fost abrogată de Punctul 2, Articolul II din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 26 din 18 aprilie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 309 din 19 aprilie 2019)

Potrivit lit. a) a alin. (5) al art. V din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 26 din 18 aprilie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 309 din 19 aprilie 2019, prin derogare de la prevederile art. 4 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, prevederile pct. 1 și 2 ale art. II intră în vigoare începând cu veniturile lunii mai 2019

ț) veniturile obținute de către persoanele fizice care desfășoară activități în cadrul misiunilor diplomatice, oficiilor consulare și institutelor culturale românești din străinătate, în conformitate cu prevederile art. 5 alin. (1) din cap. IV secțiunea a 3-a al anexei nr. IV la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice.

(la 01-01-2018 Litera Ț) din Articolul 142 , Secțiunea a 3-a , Capitolul II , Titlul V a fost modificată de Punctul 46, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

u) avantajele în natură acordate persoanelor fizice care realizează venituri din salarii și asimilate salariilor ca urmare a ocupării unor funcții considerate de către angajator/plătitor esențiale pentru desfășurarea activității și care se află în izolare preventivă la locul de muncă sau în zone special dedicate în care nu au acces persoane din exterior, pentru o perioadă stabilită de angajator/plătitor, în cazul instituirii stării de asediu, de urgență sau de alertă, potrivit legii.

(la 24-12-2020 Litera u) din Articolul 142 , Secțiunea a 3-a , Capitolul II , Titlul V a fost modificată de Punctul 103, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

Conform literei c) a alineatului (1) al articolului VII din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020, prin derogare de la prevederile art. 4 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, prevederile art. I punctele 34-36, 38-40, 43, 44, 46, 97, 98, 100, 102-107, 109-111, 118 referitor la art. 154 alin. (1) lit. d) și r), precum și punctele 121, 123, 124, 126-129, 138-141 se aplică începând cu veniturile aferente lunii următoare publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prezentei legi.

v) contravaloarea cheltuielilor suportate de angajator/plătitor cu efectuarea testelor medicale de diagnosticare a infecției COVID-19, din inițiativa acestuia, pentru persoanele fizice care realizează venituri din salarii și asimilate salariilor, în scopul depistării și prevenirii răspândirii coronavirusului SARS-CoV-2, pentru asigurarea desfășurării activității în condiții de securitate și sănătate în muncă, pe perioada instituirii stării de urgență sau de alertă, potrivit legii.

(la 26-10-2020 Articolul 142 din Secțiunea a 3-a , Capitolul II , Titlul V a fost completat de Punctul 3, Articolul 20, Capitolul III din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 181 din 22 octombrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 988 din 26 octombrie 2020)

w) sumele acordate angajaților care desfășoară activități în regim de telemuncă pentru susținerea cheltuielilor cu utilitățile la locul în care angajații își desfășoară activitatea, precum electricitate, încălzire, apă și abonamentul de date, și achiziția mobilierului și echipamente de birou, în limitele stabilite de angajator prin contractul de muncă sau regulamentul intern, în limita unui plafon lunar de 400 lei corespunzător numărului de zile din luna în care persoana fizică desfășoară activitate în regim de telemuncă. Sumele vor fi acordate fără necesitatea de prezentare a documentelor justificative;

(la 24-12-2020 Articolul 142 din Secțiunea a 3-a , Capitolul II , Titlul V a fost completat de Punctul 104, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

Conform literei c) a alineatului (1) al articolului VII din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020, prin derogare de la prevederile art. 4 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, prevederile art. I punctele 34-36, 38-40, 43, 44, 46, 97, 98, 100, 102-107, 109-111, 118 referitor la art. 154 alin. (1) lit. d) și r), precum și punctele 121, 123, 124, 126-129, 138-141 se aplică începând cu veniturile aferente lunii următoare publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prezentei legi.

x) acoperirea costurilor cu testarea epidemiologică și/sau vaccinarea angajaților pentru împiedicarea răspândirii bolilor care pun în pericol sănătatea angajaților și cea publică;

(la 24-12-2020 Articolul 142 din Secțiunea a 3-a , Capitolul II , Titlul V a fost completat de Punctul 104, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

Conform literei c) a alineatului (1) al articolului VII din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020, prin derogare de la prevederile art. 4 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, prevederile art. I punctele 34-36, 38-40, 43, 44, 46, 97, 98, 100, 102-107, 109-111, 118 referitor la art. 154 alin. (1) lit. d) și r), precum și punctele 121, 123, 124, 126-129, 138-141 se aplică începând cu veniturile aferente lunii următoare publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prezentei legi.

y) contribuția asiguratorie de muncă prevăzută la cap. IX, datorată de persoanele fizice prevăzute la art. 220¹ lit. b);

(la 24-12-2020 Articolul 142 din Secțiunea a 3-a , Capitolul II , Titlul V a fost completat de Punctul 104, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

Conform literei c) a alineatului (1) al articolului VII din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020, prin derogare de la prevederile art. 4 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, prevederile art. I punctele 34-36, 38-40, 43, 44, 46, 97, 98, 100, 102-107, 109-111, 118 referitor la art. 154 alin. (1) lit. d) și r), precum și punctele 121, 123, 124, 126-129, 138-141 se aplică începând cu veniturile aferente lunii următoare publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prezentei legi.

z) sumele plătite de angajator pentru educația timpurie a copiilor angajaților.

(la 24-12-2020 Articolul 142 din Sectiunea a 3-a , Capitolul II , Titlul V a fost completat de Punctul 104, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

Conform literei c) a alineatului (1) al articolului VII din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020, prin derogare de la prevederile art. 4 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, prevederile art. I punctele 34-36, 38-40, 43, 44, 46, 97, 98, 100, 102-107, 109-111, 118 referitor la art. 154 alin. (1) lit. d) și r), precum și punctele 121, 123, 124, 126-129, 138-141 se aplică începând cu veniturile aferente lunii următoare publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prezentei legi.

ART. 143

Baza de calcul al contribuției de asigurări sociale datorate pentru persoanele fizice care beneficiază de drepturi bănești lunare ce se suportă din bugetul asigurărilor pentru șomaj, potrivit legii

(1) Pentru persoanele fizice care beneficiază de drepturi bănești lunare ce se suportă din bugetul asigurărilor pentru șomaj prevăzute la art. 136 lit. d), baza lunară de calcul al contribuției de asigurări sociale datorate bugetului asigurărilor sociale de stat o reprezintă cuantumul drepturilor bănești lunare ce se suportă din bugetul asigurărilor pentru șomaj, potrivit legii, respectiv indemnizația de șomaj, cu excepția situațiilor în care potrivit dispozițiilor legale se prevede altfel.

(2) În situația în care totalul veniturilor prevăzute la alin. (1) este mai mare decât valoarea a de 5 ori câștigul salarial mediu brut, contribuția de asigurări sociale se calculează în limita acestui plafon. Câștigul salarial mediu brut este cel utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat și aprobat prin legea bugetului asigurărilor sociale de stat.

(la 06-01-2017 Alineatul (2) din Articolul 143 , Sectiunea a 3-a , Capitolul II , Titlul V a fost modificat de Punctul 12, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 3 din 6 ianuarie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 16 din 06 ianuarie 2017)

(la 01-01-2018 Prima teză a alin. (2) al art. 143, Sectiunea a 3-a , Capitolul II , Titlul V a fost modificată de Punctul 47, Articolul I ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

*) Notă:

Potrivit alin. (3) al art. III din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 3 din 6 ianuarie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 16 din 6 ianuarie 2017, prevederile art. I pct. 10-33 se aplică începând cu veniturile aferente lunii februarie 2017.

(3) Contribuția de asigurări sociale pentru șomerii care beneficiază de indemnizație de șomaj se suportă integral din bugetul asigurărilor pentru șomaj la nivelul cotei stabilite pentru condiții normale de muncă.

(4) Pe perioada în care șomerii beneficiază de concedii medicale și de indemnizații de asigurări sociale de sănătate, cu excepția cazurilor de accident de muncă sau boală profesională, baza lunară de calcul al contribuției de asigurări sociale datorate bugetului asigurărilor sociale de stat este suma reprezentând indemnizația de asigurări sociale de sănătate de care beneficiază conform prevederilor legale, iar contribuția de asigurări sociale se suportă la nivelul cotei prevăzute la art. 138 lit. a) și se reține din indemnizația de asigurări sociale de sănătate.

(la 08-02-2018 Alineatul (4) din Articolul 143 , Secțiunea a 3-a , Capitolul II , Titlul V a fost modificat de Punctul 2, Articolul II din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 3 din 8 februarie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 125 din 08 februarie 2018)

(5) Contribuția de asigurări sociale pentru persoanele care beneficiază de plăți compensatorii acordate potrivit legii din bugetul asigurărilor pentru șomaj se suportă din bugetul asigurărilor pentru șomaj, potrivit legii, la nivelul cotei contribuției de asigurări sociale prevăzute la art. 138 lit. a), cu excepția cazurilor în care, potrivit prevederilor legale, se dispune altfel.

(la 01-01-2018 Alineatul (5) din Articolul 143 , Secțiunea a 3-a , Capitolul II , Titlul V a fost modificat de Punctul 47, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

ART. 144

Baza de calcul al contribuției de asigurări sociale datorate pentru persoanele fizice care beneficiază de indemnizații de asigurări sociale de sănătate

Pe perioada în care persoanele fizice prevăzute la art. 1 alin. (2), art. 23 alin. (2) și la art. 32 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 399/2006, cu modificările și completările ulterioare, beneficiază de concedii medicale și de indemnizații de asigurări sociale de sănătate, baza lunară de calcul al contribuției de asigurări sociale datorate bugetului asigurărilor sociale de stat este suma reprezentând indemnizația de asigurări sociale de sănătate de care beneficiază conform prevederilor legale, iar contribuția de asigurări sociale se suportă la nivelul cotei prevăzute la art. 138 lit. a) și se reține din indemnizația de asigurări sociale de sănătate.

(la 08-02-2018 Articolul 144 din Secțiunea a 3-a , Capitolul II , Titlul V a fost modificat de Punctul 3, Articolul II din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 3 din 8 februarie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 125 din 08 februarie 2018)

ART. 145

Baza de calcul al contribuției de asigurări sociale datorate pentru persoanele fizice prevăzute la art. 136 lit. f)

(1) Pentru persoanele fizice prevăzute la art. 136 lit. f), baza lunară de calcul al contribuției de asigurări sociale datorate bugetului asigurărilor sociale de stat o reprezintă:

(la 01-01-2018 Alineatul (1) din Articolul 145 , Sectiunea a 3-a , Capitolul II , Titlul V a fost modificat de Punctul 48, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

a) câștigul salarial brut lunar în lei, corespunzător funcției în care personalul român trimis în misiune permanentă în străinătate, de către persoanele juridice din România, este încadrat în țară;

b) ultimul salariu avut înaintea plecării, care nu poate depăși plafonul de 3 salarii de bază minime brute pe țară, în cazul soțului/soției care însoțește personalul trimis în misiune permanentă în străinătate și căruia/căreia i se suspendă raporturile de muncă sau raporturile de serviciu;

c) totalitatea drepturilor salariale corespunzătoare funcției de încadrare în cazul membrilor corpului diplomatic și consular al României, cărora li se suspendă raporturile de muncă ca urmare a participării la cursuri ori alte forme de pregătire în străinătate, pe o durată care depășește 90 de zile calendaristice, precum și în cazul categoriilor de personal trimise în misiune temporară sau permanentă în străinătate, prevăzute prin hotărâre a Guvernului.

(2) Prevederile art. 143 alin. (2), referitoare la plafonarea bazei de calcul al contribuției de asigurări sociale, se aplică și în cazul persoanelor prevăzute la art. 136 lit. f), excepție fiind în cazul soțului/soției care însoțește personalul trimis în misiune permanentă în străinătate, pentru care plafonarea bazei de calcul al contribuției de asigurări sociale se face la 3 salarii de bază minime pe țară.

(la 06-01-2017 Alineatul (2) din Articolul 145 , Sectiunea a 3-a , Capitolul II , Titlul V a fost modificat de Punctul 14, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 3 din 6 ianuarie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 16 din 06 ianuarie 2017)

*) Notă:

Potrivit alin. (3) al art. III din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 3 din 6 ianuarie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 16 din 6 ianuarie 2017, prevederile art. I pct. 10-33 se aplică începând cu veniturile aferente lunii februarie 2017.

(3) Abrogat.

(la 01-01-2018 Alineatul (3) din Articolul 145 , Sectiunea a 3-a , Capitolul II , Titlul V a fost abrogat de Punctul 49, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

SECȚIUNEA a 4-a

Stabilirea, plata și declararea contribuțiilor de asigurări sociale în cazul persoanelor fizice și juridice care au calitatea de angajatori sau sunt asimilate acestora, instituțiilor prevăzute la art. 136 lit. d)-f), precum și în cazul persoanelor fizice care realizează în România venituri din salarii sau asimilate salariilor de la angajatori din alte state

ART. 146

Stabilirea și plata contribuțiilor de asigurări sociale

(1) Persoanele fizice și juridice care au calitatea de angajatori sau sunt asimilate acestora au obligația de a calcula și de a reține la sursă contribuția de asigurări sociale datorată de către

persoanele fizice care obțin venituri din salarii sau asimilate salariilor. Instituțiile prevăzute la art. 136 lit. d)-f), precum și persoanele fizice și juridice care au calitatea de angajatori sau sunt asimilate acestora au obligația de a calcula contribuția de asigurări sociale pe care o datorează potrivit legii, după caz.

(la 01-01-2018 Alineatul (1) din Articolul 146 , Secțiunea a 4-a , Capitolul II , Titlul V a fost modificat de Punctul 50, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

(2) Prevederile alin. (1) se aplică și în cazul persoanelor fizice care realizează în România venituri din salarii sau asimilate salariilor de la angajatori din state care nu intră sub incidența legislației europene aplicabile în domeniul securității sociale, precum și a acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte.

(2¹) În cazul avantajelor în bani și/sau în natură primite de la terți ca urmare a prevederilor contractului individual de muncă, a unui raport de serviciu, act de detașare sau a unui statut special prevăzut de lege ori a unei relații contractuale între părți, după caz, obligația de calcul, reținere și plată a contribuției de asigurări sociale datorată potrivit legii revine, după cum urmează:

a) angajatorului rezident fiscal român, când avantajele în bani și în natură sunt acordate de alte entități decât acesta și plata se efectuează prin intermediul angajatorului;

b) plătitorilor de venituri rezidenți fiscali români, când avantajele în bani și în natură sunt acordate de alte entități decât angajatorul, cu excepția situației persoanelor fizice care realizează în România venituri din salarii și asimilate salariilor ca urmare a contractelor de muncă încheiate cu angajatori care nu au sediu social, sediu permanent sau reprezentanță în România și care datorează contribuțiile sociale obligatorii pentru salariații lor, potrivit prevederilor legislației europene aplicabile în domeniul securității sociale, precum și acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte, pentru care sunt aplicabile prevederile alin. (4);

c) persoanelor fizice care obțin în România avantaje în bani și în natură, de la plătitorii de venituri prevăzuți la alin. (2), care nu sunt rezidenți fiscali români, cu excepția persoanelor fizice care obțin astfel de avantaje de la plătitori de venituri care nu sunt rezidenți fiscali români, pentru care sunt aplicabile prevederile de la lit. a);

d) persoanelor fizice care obțin în România avantaje în bani și/sau în natură de la terți, care nu sunt rezidenți fiscali români, din state care nu intră sub incidența legislației europene aplicabile în domeniul securității sociale, precum și acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte.

(la 24-12-2020 Articolul 146 din Secțiunea a 4-a , Capitolul II , Titlul V a fost completat de Punctul 105, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

Prin punctul 105 al art. I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020, s-a dispus modificarea alineatului (2¹) al art. 146, fără a se ține cont de faptul că acest alineat nu a fost introdus până la acest moment și nici nu urmează a se introduce ulterior. În lipsa unor alte precizări din partea legiuitorului, am completat art. 146 cu alineatul (2¹).

Conform literei c) a alineatului (1) al articolului VII din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020, prin derogare de la prevederile art. 4 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, prevederile art. I punctele 34-36, 38-40, 43, 44, 46, 97, 98, 100, 102-107, 109-111, 118 referitor la art. 154 alin. (1) lit. d) și r), precum și punctele 121, 123, 124, 126-129, 138-141 se aplică începând cu veniturile aferente lunii următoare publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prezentei legi.

(3) Contribuția de asigurări sociale calculată și reținută potrivit alin. (1) se plătește la bugetul asigurărilor sociale de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se plătesc veniturile sau până la data de 25 inclusiv a lunii următoare trimestrului pentru care se datorează, după caz, împreună cu contribuția angajatorului ori a persoanelor asimilate angajatorului datorată potrivit legii.

(la 01-01-2018 Alineatul (3) din Articolul 146 , Sectiunea a 4-a , Capitolul II , Titlul V a fost modificat de Punctul 50, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

(4) Prin excepție de la prevederile alin. (1), persoanele fizice care realizează în România venituri din salarii sau asimilate salariilor de la angajatori care nu au sediu social, sediu permanent sau reprezentanță în România și care datorează contribuțiile sociale obligatorii pentru salariații lor, potrivit prevederilor legislației europene aplicabile în domeniul securității sociale, precum și acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte, au obligația de a calcula contribuția de asigurări sociale datorată de către acestea și, după caz, pe cea datorată de angajator, precum și de a le plăti lunar, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se plătesc veniturile, numai dacă există un acord încheiat în acest sens cu angajatorul.

(la 01-01-2018 Alineatul (4) din Articolul 146 , Sectiunea a 4-a , Capitolul II , Titlul V a fost modificat de Punctul 50, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

(5) Calculul contribuției de asigurări sociale datorate de către persoanele fizice care obțin venituri din salarii sau asimilate salariilor, precum și de către instituțiile prevăzute la art. 136 lit. d)-f) se realizează prin aplicarea cotelor stabilite potrivit art. 138 lit. a) sau art. 138¹ alin. (1) și (2), după caz, asupra bazelor lunare de calcul prevăzute la art. 139, art. 143-145, după caz, în care nu se includ veniturile prevăzute la art. 141 și 142.

(la 29-12-2018 Alineatul (5) din Articolul 146 , Sectiunea a 4-a , Capitolul II , Titlul V a fost modificat de Punctul 14, Articolul 66, Capitolul III din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 114 din 28 decembrie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1116 din 29 decembrie 2018)

Potrivit lit. b), alin. (1) al art. 67 din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 114 din 28 decembrie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1116 din 29 decembrie 2018,

prevederile modificatoare de la pct. 1, 2, 4, 5, 10, 12-16, 18, 20 și 22 ale art. 66, se aplică începând cu veniturile aferente lunii ianuarie 2019.

(5¹) Abrogat.

(la 01-01-2020 Alineatul (5¹) din Articolul 146 , Sectiunea a 4-a , Capitolul II , Titlul V a fost abrogat de Punctul 1, Articolul I din LEGEA nr. 263 din 30 decembrie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1054 din 30 decembrie 2019)

Potrivit articolului II din LEGEA nr. 263 din 30 decembrie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1054 din 30 decembrie 2019, prevederile modificatoare de la articolul I pct. 1-4, se aplică începând cu veniturile aferente lunii ianuarie 2020.

(5²) Abrogat.

(la 01-01-2020 Alineatul (5²) din Articolul 146 , Sectiunea a 4-a , Capitolul II , Titlul V a fost abrogat de Punctul 1, Articolul I din LEGEA nr. 263 din 30 decembrie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1054 din 30 decembrie 2019)

Potrivit articolului II din LEGEA nr. 263 din 30 decembrie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1054 din 30 decembrie 2019, prevederile modificatoare de la articolul I pct. 1-4, se aplică începând cu veniturile aferente lunii ianuarie 2020.

(5³) Abrogat.

(la 01-01-2020 Alineatul (5³) din Articolul 146 , Sectiunea a 4-a , Capitolul II , Titlul V a fost abrogat de Punctul 1, Articolul I din LEGEA nr. 263 din 30 decembrie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1054 din 30 decembrie 2019)

Potrivit articolului II din LEGEA nr. 263 din 30 decembrie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1054 din 30 decembrie 2019, prevederile modificatoare de la articolul I pct. 1-4, se aplică începând cu veniturile aferente lunii ianuarie 2020.

(5⁴) Abrogat.

(la 01-01-2020 Alineatul (5⁴) din Articolul 146 , Sectiunea a 4-a , Capitolul II , Titlul V a fost abrogat de Punctul 1, Articolul I din LEGEA nr. 263 din 30 decembrie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1054 din 30 decembrie 2019)

Potrivit articolului II din LEGEA nr. 263 din 30 decembrie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1054 din 30 decembrie 2019, prevederile modificatoare de la articolul I pct. 1-4, se aplică începând cu veniturile aferente lunii ianuarie 2020.

(5⁵) Abrogat.

(la 01-01-2020 Alineatul (5⁵) din Articolul 146 , Sectiunea a 4-a , Capitolul II , Titlul V a fost abrogat de Punctul 1, Articolul I din LEGEA nr. 263 din 30 decembrie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1054 din 30 decembrie 2019)

Potrivit articolului II din LEGEA nr. 263 din 30 decembrie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1054 din 30 decembrie 2019, prevederile modificatoare de la articolul I pct. 1-4, se aplică începând cu veniturile aferente lunii ianuarie 2020.

(6) Pentru persoanele prevăzute la art. 136 lit. d)-f), în cazul în care din calcul rezultă o bază lunară de calcul mai mare decât valoarea a de 5 ori câștigul salarial mediu brut, prevăzut la art. 143 alin. (2), cota contribuției de asigurări sociale se aplică asupra echivalentului a de 5 ori câștigul salarial mediu brut, pe fiecare loc de realizare al venitului.

(la 01-01-2018 Alineatul (6) din Articolul 146 , Sectiunea a 4-a , Capitolul II , Titlul V a fost modificat de Punctul 52, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

(7) Calculul contribuției de asigurări sociale datorate de persoanele fizice și juridice care au calitatea de angajatori sau sunt asimilate acestora se realizează prin aplicarea cotelor corespunzătoare prevăzute la art. 138 lit. b) și c) asupra bazei de calcul prevăzute la art. 140, în care nu se includ veniturile prevăzute la art. 141 și 142.

(la 01-01-2018 Alineatul (7) din Articolul 146 , Sectiunea a 4-a , Capitolul II , Titlul V a fost modificat de Punctul 52, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

(8) Calculul contribuției de asigurări sociale datorate de persoanele prevăzute la alin. (2) se realizează de către acestea conform prevederilor alin. (5) și (7), după caz. Contribuția se plătește până la data de 25 a lunii următoare celei pentru care se plătesc veniturile.

(la 01-01-2020 Alineatul (8) din Articolul 146 , Sectiunea a 4-a , Capitolul II , Titlul V a fost modificat de Punctul 2, Articolul I din LEGEA nr. 263 din 30 decembrie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1054 din 30 decembrie 2019)

Potrivit articolului II din LEGEA nr. 263 din 30 decembrie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1054 din 30 decembrie 2019, prevederile modificatoare de la articolul I pct. 1-4, se aplică începând cu veniturile aferente lunii ianuarie 2020.

(9) În cazul în care au fost acordate sume reprezentând salarii sau diferențe de salarii, stabilite în baza unor hotărâri judecătorești rămase definitive și irevocabile/hotărâri judecătorești definitive și executorii, inclusiv cele acordate potrivit hotărârilor primei instanțe, executorii de drept, precum și în cazul în care prin astfel de hotărâri s-a dispus reîncadrarea în muncă a unor persoane, în vederea stabilirii prestațiilor acordate de sistemul public de pensii, sumele respective

se defalcă pe lunile la care se referă și se utilizează cotele de contribuții de asigurări sociale care erau în vigoare în acea perioadă. Contribuțiile de asigurări sociale datorate potrivit legii se calculează, se rețin la data efectuării plății și se plătesc până la data de 25 a lunii următoare celei în care au fost plătite aceste sume.

(la 24-12-2020 Alineatul (9) din Articolul 146 , Secțiunea a 4-a , Capitolul II , Titlul V a fost modificat de Punctul 106, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

(9¹) Prevederile alin. (9) se aplică și în cazul sumelor reprezentând salarii sau diferențe de salarii stabilite prin lege, acordate pentru perioade anterioare.

(la 06-12-2016 Articolul 146 din Secțiunea a 4-a , Capitolul II , Titlul V a fost completat de Punctul 16, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 84 din 16 noiembrie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 977 din 06 decembrie 2016)

(9²) În cazul în care prin hotărâri judecătorești rămase definitive și irevocabile/hotărâri judecătorești definitive și executorii, inclusiv cele acordate potrivit hotărârilor primei instanțe, executorii de drept se dispune reîncadrarea activității în condiții deosebite sau speciale de muncă pentru perioade anterioare, precum și achitarea de către angajator a diferențelor de contribuție de asigurări sociale, în vederea stabilirii contribuției datorate, cotele de contribuții de asigurări sociale în vigoare în acea perioadă se aplică asupra bazei de calcul corespunzătoare fiecărei perioade. Contribuțiile datorate potrivit legii se calculează și se plătesc până la data de 25 a lunii următoare celei în care hotărârea judecătorească devine executorie de drept.

(la 24-12-2020 Articolul 146 din Secțiunea a 4-a , Capitolul II , Titlul V a fost completat de Punctul 107, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

(10) În cazul în care au fost acordate cumulativ sume reprezentând indemnizații de șomaj, în vederea stabilirii prestațiilor acordate de sistemul de asigurări sociale, sumele respective se defalcă pe lunile la care se referă și se utilizează cotele de contribuții de asigurări sociale care erau în vigoare în acea perioadă. Contribuțiile de asigurări sociale datorate potrivit legii se calculează, se rețin la data efectuării plății și se plătesc până la data de 25 a lunii următoare celei în care au fost plătite aceste sume.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

6. (2) În sensul art. 146 alin. (10) și (11) din Codul fiscal, în cazul în care au fost acordate cumulativ sume reprezentând indemnizații de șomaj sau indemnizații de asigurări sociale de sănătate stabilite pentru perioade anterioare conform legii, în vederea stabilirii prestațiilor acordate de sistemul de asigurări sociale, sumele respective se defalcă pe lunile la care se referă și se utilizează cotele de contribuții de asigurări sociale care erau în vigoare în acea perioadă.

(11) Prevederile alin. (10) se aplică și în cazul indemnizațiilor de asigurări sociale de sănătate dacă aceste sume sunt acordate în termenul prevăzut la art. 40 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 399/2006, cu modificările și completările ulterioare.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

6. (2) *În sensul art. 146 alin. (10) și (11) din Codul fiscal, în cazul în care au fost acordate cumulativ sume reprezentând indemnizații de șomaj sau indemnizații de asigurări sociale de sănătate stabilite pentru perioade anterioare conform legii, în vederea stabilirii prestațiilor acordate de sistemul de asigurări sociale, sumele respective se defalcă pe lunile la care se referă și se utilizează cotele de contribuții de asigurări sociale care erau în vigoare în acea perioadă.*

(12) Persoanele fizice care realizează venituri reprezentând remunerații, indemnizații și alte venituri similare, precum și orice alte avantaje, în bani și/sau în natură obținute din străinătate în calitate de membri ai consiliului de administrație, membri ai directoratului, membri ai consiliului de supraveghere, administratori, directori, cenzori, membri fondatori, reprezentanți în adunarea generală a acționarilor sau orice alte activități desfășurate în funcții similare pentru activitatea desfășurată în străinătate la angajatori/plătitori de venit care nu au sediul permanent și nu sunt rezidenți fiscali în România, au obligația de a calcula și plăti contribuția de asigurări sociale prin aplicarea cotei prevăzute la art. 138 lit. a) asupra bazei de calcul prevăzută la art. 139¹. Contribuția de asigurări sociale se plătește până la termenul de depunere a Declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, prevăzut la art. 122.

(la 24-12-2020 Articolul 146 din Secțiunea a 4-a , Capitolul II , Titlul V a fost completat de Punctul 108, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

Conform literei d) a alineatului (1) din articolul VII din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020, prin derogare de la prevederile art. 4 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, prevederile art. I punctele 58, 69, 72, 99, 101, 108, 112, 122, 125 și 130 se aplică începând cu veniturile aferente lunii ianuarie 2021.

ART. 147

Depunerea Declarației privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate

(1) Persoanele fizice și juridice care au calitatea de angajatori sau sunt asimilate acestora, instituțiile prevăzute la art. 136 lit. d)-f), precum și persoanele fizice care realizează în România

venituri din salarii sau asimilate salariilor de la angajatori din state care nu intră sub incidența legislației europene aplicabile în domeniul securității sociale, precum și a acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte sunt obligate să depună lunar, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se plătesc veniturile, Declarația privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate.

(1¹) În cazul veniturilor reprezentând avantaje în bani și/sau în natură primite de la terți ca urmare a prevederilor contractului individual de muncă, a unui raport de serviciu, act de detașare sau a unui statut special prevăzut de lege ori a unei relații contractuale între părți, după caz, obligația de declarare a contribuției de asigurări sociale potrivit alin. (1) revine persoanelor prevăzute la art. 146 alin. (2¹).

(la 24-12-2020 Articolul 147 din Secțiunea a 4-a , Capitolul II , Titlul V a fost completat de Punctul 109, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

Conform literei c) a alineatului (1) al articolului VII din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020, prin derogare de la prevederile art. 4 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, prevederile art. I punctele 34-36, 38-40, 43, 44, 46, 97, 98, 100, 102-107, 109-111, 118 referitor la art. 154 alin. (1) lit. d) și r), precum și punctele 121, 123, 124, 126-129, 138-141 se aplică începând cu veniturile aferente lunii următoare publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prezentei legi.

(2) Abrogat.

(la 01-01-2018 Alineatul (2) din Articolul 147 , Secțiunea a 4-a , Capitolul II , Titlul V a fost abrogat de Punctul 53, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

(3) În cazul în care au fost acordate sume de natura celor prevăzute la art. 146 alin. (10) și (11), sume reprezentând salarii sau diferențe de salarii, stabilite în baza unor hotărâri judecătorești rămase definitive și irevocabile/hotărâri judecătorești definitive și executorii, inclusiv cele acordate potrivit hotărârilor primei instanțe, executorii de drept, precum și în cazul în care prin astfel de hotărâri s-a dispus reîncadrarea în muncă a unor persoane, în vederea stabilirii prestațiilor acordate de sistemul public de pensii, contribuțiile de asigurări sociale datorate potrivit legii se declară până la data de 25 a lunii următoare celei în care au fost plătite aceste sume, prin depunerea declarațiilor rectificative pentru lunile cărora le sunt aferente sumele respective.

(la 24-12-2020 Alineatul (3) din Articolul 147 , Secțiunea a 4-a , Capitolul II , Titlul V a fost modificat de Punctul 110, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

Conform literei c) a alineatului (1) al articolului VII din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020, prin derogare de la prevederile art. 4 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, prevederile art. I punctele 34-36, 38-40, 43, 44, 46, 97, 98, 100, 102-107, 109-111, 118 referitor la art. 154 alin. (1) lit. d) și r), precum și punctele 121, 123, 124, 126-129, 138-141 se aplică începând cu veniturile aferente lunii următoare publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prezentei legi.

(3¹) Prevederile alin. (3) se aplică și în cazul sumelor reprezentând salarii sau diferențe de salarii stabilite prin lege, acordate pentru perioade anterioare.

(la 06-12-2016 Articolul 147 din Secțiunea a 4-a , Capitolul II , Titlul V a fost completat de Punctul 17, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 84 din 16 noiembrie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 977 din 06 decembrie 2016)

(3²) În cazul în care prin hotărâri judecătorești rămase definitive și irevocabile/hotărâri judecătorești definitive și executorii, inclusiv cele acordate potrivit hotărârilor primei instanțe, executorii de drept se dispune reîncadrarea activității în condiții deosebite sau speciale de muncă pentru perioade anterioare, precum și achitarea de către angajator a diferențelor de contribuție de asigurări sociale, sumele datorate potrivit legii se declară până la data prevăzută la art. 146 alin. (9²) prin depunerea declarațiilor rectificative pentru lunile cărora le sunt aferente sumele respective.

(la 24-12-2020 Articolul 147 din Secțiunea a 4-a , Capitolul II , Titlul V a fost completat de Punctul 111, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

Conform literei c) a alineatului (1) al articolului VII din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020, prin derogare de la prevederile art. 4 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, prevederile art. I punctele 34-36, 38-40, 43, 44, 46, 97, 98, 100, 102-107, 109-111, 118 referitor la art. 154 alin. (1) lit. d) și r), precum și punctele 121, 123, 124, 126-129, 138-141 se aplică începând cu veniturile aferente lunii următoare publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prezentei legi.

(4) Prin excepție de la prevederile alin. (1), plătitorii de venituri din salarii și asimilate salariilor prevăzuți la art. 80 alin. (2), în calitate de angajatori sau de persoane asimilate angajatorului, depun trimestrial Declarația privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate aferentă fiecărei luni a trimestrului, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare trimestrului.

(5) Depunerea trimestrială a declarației prevăzute la alin. (1) constă în completarea și depunerea a câte unei declarații pentru fiecare lună din trimestru.

(6) Numărul mediu de salariați se calculează ca medie aritmetică a numărului de salariați din declarațiile prevăzute la alin. (1) depuse pentru fiecare lună din anul anterior.

(7) Pentru persoanele și entitățile prevăzute la alin. (4), venitul total se stabilește pe baza informațiilor din situațiile financiare ale anului anterior.

(8) Persoanele și entitățile prevăzute la alin. (4) pot opta pentru depunerea Declarației privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate în condițiile alin. (1), dacă depun declarația privind opțiunea până la data de 31 ianuarie inclusiv.

(9) Persoanele și entitățile prevăzute la alin. (4) care au optat pentru depunerea declarației în condițiile alin. (1) pot trece la regimul de declarare prevăzut la alin. (4) începând cu luna ianuarie a anului pentru care s-a depus opțiunea.

(10) Persoanele și entitățile prevăzute la art. 80 alin. (2) lit. b) și c) care se înființează în cursul anului aplică regimul trimestrial de declarare începând cu anul înființării dacă, odată cu declarația de înregistrare fiscală, declară că în cursul anului estimează un număr mediu de până la 3 salariați exclusiv și, după caz, urmează să realizeze un venit total de până la 100.000 euro.

(la 01-01-2018 Alineatul (10) din Articolul 147 , Secțiunea a 4-a , Capitolul II , Titlul V a fost modificat de Punctul 54, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

(11) Ori de câte ori în cursul trimestrului persoanele fizice care realizează venituri din salarii sau asimilate salariilor beneficiază de concedii și indemnizații de asigurări sociale de sănătate sau le încetează calitatea de asigurat, plătitorii de venituri din salarii și asimilate salariilor prevăzuți la art. 80 alin. (2), în calitate de angajatori ori de persoane asimilate angajatorului, depun declarația prevăzută la alin. (1) până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a intervenit concediul medical sau încetarea calității de asigurat. În acest caz, declarația/declarațiile aferentă/aferente perioadei rămase din trimestru se depune/se depun până la data de 25 inclusiv a lunii următoare trimestrului. În cazul în care încetarea calității de asigurat are loc în luna a doua a trimestrului, se vor depune atât declarația pentru prima lună a trimestrului, cât și cea pentru luna a doua, urmând ca după încheierea trimestrului să se depună numai declarația pentru luna a treia.

(12) Persoanele fizice care obțin venituri sub formă de salarii ca urmare a activității desfășurate la misiunile diplomatice și posturile consulare acreditate în România, precum și la reprezentanțele din România ale persoanelor juridice străine depun declarația prevăzută la alin. (1) și achită contribuțiile sociale obligatorii în cazul în care misiunile și posturile, precum și reprezentanțele respective nu optează pentru îndeplinirea obligațiilor declarative și de plată a contribuțiilor sociale.

(la 01-01-2018 Alineatul (12) din Articolul 147 , Secțiunea a 4-a , Capitolul II , Titlul V a fost modificat de Punctul 54, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

(13) Persoanele fizice care realizează venituri din salarii sau asimilate salariilor, care își desfășoară activitatea în România și obțin venituri sub formă de salarii de la angajatori care nu au sediu social, sediu permanent sau reprezentanță în România și care datorează contribuțiile sociale obligatorii pentru salariații lor, potrivit prevederilor legislației europene aplicabile în domeniul securității sociale, precum și ale acordurilor privind sistemele de securitate socială la care

România este parte, au obligația să depună declarația prevăzută la alin. (1) numai dacă există un acord încheiat în acest sens cu angajatorul.

(14) Angajatorii prevăzuți la alin. (13) au obligația să transmită organului fiscal competent informații cu privire la acordul încheiat cu angajații.

(15) Dacă între angajatorii prevăzuți la alin. (13) și persoanele fizice care realizează venituri din salarii sau asimilate salariilor nu au fost încheiate acorduri, obligația privind plata contribuțiilor sociale datorate de angajatori, reținerea și plata contribuțiilor sociale datorate de persoanele fizice respective, precum și depunerea declarației prevăzute la alin. (1) revine angajatorilor.

(la 01-01-2018 Alineatul (15) din Articolul 147 , Secțiunea a 4-a , Capitolul II , Titlul V a fost modificat de Punctul 54, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

(16) Declarația prevăzută la alin. (1) se depune prin mijloace electronice de transmitere la distanță, pe portalul e-România, iar declarația privind opțiunea prevăzută la alin. (8) se depune pe suport hârtie, la sediul organului fiscal competent.

(17) Modelul, conținutul, modalitatea de depunere și de gestionare a declarației prevăzute la alin. (1) sunt reglementate prin ordin comun al ministrului finanțelor publice, al ministrului muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice și al ministrului sănătății.

(18) Evidența obligațiilor de plată a contribuției de asigurări sociale datorate de angajatori și asimilații acestora se ține pe baza codului de identificare fiscală, iar cea privind contribuția de asigurări sociale datorată de persoanele fizice care au calitatea de angajați sau pentru care există obligația plății contribuției de asigurări sociale, potrivit prezentei legi, pe baza codului numeric personal sau pe baza numărului de identificare fiscală, după caz.

(la 01-01-2018 Alineatul (18) din Articolul 147 , Secțiunea a 4-a , Capitolul II , Titlul V a fost modificat de Punctul 54, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

(19) Declarația prevăzută la alin. (1) va cuprinde cel puțin:

- a) date de identificare a persoanei fizice sau juridice care depune declarația;
- b) codul numeric personal sau numărul de identificare fiscală atribuit de organul fiscal, după caz;
- c) numele, prenumele și datele privind calitatea de asigurat;
- d) date referitoare la raporturile de muncă și activitatea desfășurată;
- e) date privind condițiile de muncă;
- f) date privind venituri/indemnizații/prestații.

(20) Datele cu caracter personal cuprinse în declarația prevăzută la alin. (1) sunt prelucrate în condițiile prevăzute de Legea nr. 677/2001

pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date, cu modificările și completările ulterioare.

(21) Ministerul Afacerilor Interne, prin structurile competente, furnizează gratuit date cu caracter personal necesare punerii în aplicare a prezentului titlu, actualizate, pentru cetățenii români, cetățenii Uniunii Europene și ai statelor membre ale Spațiului Economic European, Confederației Elvețiene și pentru străinii care au înregistrată rezidența/șederea în România.

(22) Conținutul, modalitățile și termenele de transmitere a informațiilor prevăzute la alin. (20) se stabilesc prin protocoale încheiate, în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, între beneficiarii acestora și Direcția pentru Evidența Persoanelor și Administrarea Bazelor de Date sau Inspectoratul General pentru Imigrări, după caz.

ART. 147¹

Obligații declarative pentru persoanele fizice prevăzute la art. 139¹

Persoanele fizice care realizează venituri reprezentând remunerații, indemnizații și alte venituri similare, precum și orice alte avantaje, în bani și/sau în natură, obținute din străinătate în calitate de membri ai consiliului de administrație, membri ai directoratului, membri ai consiliului de supraveghere, administratori, directori, cenzori, membri fondatori, reprezentanți în adunarea generală a acționarilor sau orice alte activități desfășurate în funcții similare pentru activitatea desfășurată în străinătate la angajatori/plătitori de venit care nu au sediul permanent și nu sunt rezidenți fiscali în România, au obligația să depună declarația prevăzută la art. 122 în vederea declarării contribuției de asigurări sociale stabilite potrivit art. 146 alin. (12).

(la 24-12-2020 Secțiunea a 4-a din Capitolul II , Titlul V a fost completată de Punctul 112, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

Conform literei d) a alineatului (1) din articolul VII din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020, prin derogare de la prevederile art. 4 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, prevederile art. I punctele 58, 69, 72, 99, 101, 108, 112, 122, 125 și 130 se aplică începând cu veniturile aferente lunii ianuarie 2021.

SECȚIUNEA a 5-a

Contribuția de asigurări sociale datorată de persoanele fizice care realizează venituri din activități independente și din drepturi de proprietate intelectuală

(la 24-12-2020 Titlul Secțiunii a 5-a din Capitolul II , Titlul V a fost modificat de Punctul 113, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

ART. 148

Baza de calcul al contribuției de asigurări sociale datorată de persoanele fizice care realizează veniturile prevăzute la art. 137 alin. (1) lit. b) și b¹)

(1) Persoanele fizice care realizează veniturile prevăzute la art. 137 alin. (1) lit. b) și b¹), din una sau mai multe surse și/sau categorii de venituri, datorează contribuția de asigurări sociale, dacă estimează pentru anul curent venituri nete a căror valoare cumulată este cel puțin egală cu 12 salarii minime brute pe țară, în vigoare la termenul de depunere a declarației prevăzute la art. 120.

(2) Încadrarea în plafonul anual de cel puțin 12 salarii minime brute pe țară, în vigoare la termenul de depunere a declarației prevăzute la art. 120, se efectuează prin cumularea veniturilor nete și/sau a normelor anuale de venit din activități independente determinate potrivit art. 68 și

69, a venitului brut realizat în baza contractelor de activitate sportivă potrivit art. 68¹, precum și a veniturilor nete din drepturi de proprietate intelectuală determinate potrivit art. 72 și 73, care se estimează a se realiza în anul curent.

(la 30-03-2018 Alineatul (2) din Articolul 148 , Secțiunea a 5-a , Capitolul II , Titlul V a fost modificat de Punctul 20, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018)

(3) Persoanele fizice care nu se încadrează în plafonul prevăzut la alin. (2) pot opta pentru plata contribuției de asigurări sociale pentru anul curent, în condițiile prevăzute pentru persoanele care estimează că realizează venituri anuale peste nivelul a 12 salarii minime brute pe țară.

(4) Baza anuală de calcul al contribuției de asigurări sociale, în cazul persoanelor care realizează veniturile prevăzute la art. 137 alin. (1) lit. b) și b¹), o reprezintă venitul ales de contribuabil, care nu poate fi mai mic decât nivelul a 12 salarii minime brute pe țară, în vigoare la termenul de depunere a declarației prevăzute la art. 120.

(la 23-03-2018 Articolul 148 din Secțiunea a 5-a , Capitolul II , Titlul V a fost modificat de Punctul 50, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018)

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

SECȚIUNEA a 4-a

Baza de calcul al contribuției de asigurări sociale datorate de persoanele fizice care realizează venituri din activități independente

7. (1) În aplicarea art. 148 din Codul fiscal, venitul net/brut anual estimat pentru anul în curs este venitul determinat potrivit prevederilor titlului IV - Impozitul pe venit din Codul fiscal.

Dacă persoanele fizice realizează venituri din mai multe surse din activități independente și/sau drepturi de proprietate intelectuală venitul net estimat pentru anul curent se stabilește prin însumarea veniturilor nete estimate din fiecare sursă și/sau categorie de venit, după cum urmează:

a) venitul net estimat, stabilit în conformitate cu art. 68 din Codul fiscal, exclusiv cheltuielile reprezentând contribuția de asigurări sociale;

b) valoarea normelor de venit, determinate după ajustarea prevăzută la art. 69 alin. (10) din Codul fiscal;

c) venitul net estimat, rămas după scăderea din venitul brut a cheltuielii deductibile prevăzute la art. 72 din Codul fiscal, în cazul contribuabililor care realizează venituri din drepturi de proprietate intelectuală pentru care impozitul pe venit se stabilește potrivit prevederilor art. 72¹ din Codul fiscal;

d) venitul brut estimat a se realiza în baza contractelor de activitate sportivă.

(2) Contribuția de asigurări sociale se datorează de către persoanele fizice care estimează că vor realiza în anul în curs venituri nete cumulate, cel puțin egale cu 12 salarii de bază minime brute pe țară.

Persoanele fizice care estimează pentru anul în curs venituri nete cumulate sub nivelul de 12 salarii de bază minime brute pe țară nu datorează contribuția, dar pot opta pentru plata acesteia.

(3) Persoanele fizice care datorează contribuția conform alin. (2), precum și cele care optează pentru plata acesteia își aleg o valoare, reprezentând baza de calcul al contribuției de asigurări sociale, cel puțin egală cu 12 salarii de bază minime brute pe țară, care constituie «venitul ales».

(4) Exemplu privind aplicarea prevederilor art. 148 din Codul fiscal:

Un intermediar, persoană fizică, estimează că în cursul anului 2018 va realiza un venit net anual din desfășurarea activității de intermediere, în valoare de 50.000 lei. Totodată, estimează că în cursul anului va obține un venit net din drepturi de proprietate intelectuală ca urmare a editării unei cărți, în valoare de 10.000 lei. Persoana fizică nu are calitatea de salariat sau pensionar și nu este asigurată în sistem propriu de asigurări sociale.

Salariul de bază minim brut pe țară în vigoare în luna iulie 2018 este de 1.900 lei.

Plafonul minim lunar în funcție de care se stabilește obligația plății CAS este de 22.800 lei (1.900 lei x 12 luni)

Venitul net anual estimat pentru anul în curs este de 60.000 lei (50.000 lei + 10.000 lei)

Din aplicarea prevederilor art. 148 din Codul fiscal

rezultă următoarele:

a) încadrarea în plafon:

– venitul net anual, cumulat, estimat, este mai mare decât 12 salarii de bază minime brute pe țară (60.000 lei > 22.800 lei)

Rezultă că persoana fizică datorează contribuția de asigurări sociale.

b) stabilirea bazei de calcul al contribuției la venitul ales:

– alege ca bază de calcul suma de 30.000 lei.

ART. 149

Abrogat.

(la 01-01-2018 Articolul 149 din Secțiunea a 5-a , Capitolul II , Titlul V a fost abrogat de Punctul 57, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

ART. 150

Excepții specifice privind veniturile prevăzute la art. 137 alin. (1) lit. b) și b¹)

(1) Persoanele fizice asigurate în sisteme proprii de asigurări sociale, care nu au obligația asigurării în sistemul public de pensii potrivit legii, precum și persoanele care au calitatea de pensionari nu datorează contribuția de asigurări sociale pentru veniturile prevăzute la art. 137 alin. (1) lit. b) și b¹).

(2) Persoanele fizice care realizează venituri din salarii și asimilate salariilor nu datorează contribuția de asigurări sociale pentru veniturile prevăzute la art. 137 alin. (1) lit. b¹).

(la 23-03-2018 Articolul 150 din Secțiunea a 5-a , Capitolul II , Titlul V a fost modificat de Punctul 51, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018)

SECȚIUNEA a 6-a

Stabilirea și plata contribuției de asigurări sociale în cazul persoanelor care realizează venituri din activități independente și din drepturi de proprietate intelectuală

(la 24-12-2020 Titlul Secțiunii a 6-a din Capitolul II , Titlul V a fost modificat de Punctul 114, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

ART. 151

Stabilirea, declararea și plata contribuției de asigurări sociale în cazul persoanelor care realizează veniturile prevăzute la art. 137 alin. (1) lit. b) și b¹)

(1) Contribuția de asigurări sociale se calculează de către contribuabilii prevăzuți la art. 148 alin. (1) și (3) prin aplicarea cotei de contribuție prevăzute la art. 138 lit. a) asupra bazei anuale de calcul menționate la art. 148 alin. (4).

(2) Plătitorii de venituri din drepturi de proprietate intelectuală prevăzuți la art. 72 alin. (2), precum și plătitorii de venituri în baza contractelor de activitate sportivă prevăzuți la art. 68¹ alin. (2) stabilesc contribuția de asigurări sociale datorată de către beneficiarul venitului prin aplicarea cotei prevăzute la art. 138 lit. a) asupra bazei de calcul menționate la art. 148 alin. (4).

(la 30-03-2018 Alineatul (2) din Articolul 151 , Secțiunea a 6-a , Capitolul II , Titlul V a fost modificat de Punctul 21, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018)

(3) Persoanele fizice prevăzute la art. 148 alin. (1), cu excepția celor care realizează venituri din drepturi de proprietate intelectuală sau în baza contractelor de activitate sportivă, pentru care impozitul se reține la sursă de către plătitorul de venit, depun declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice prevăzută la art. 120, până la data de 25 mai, inclusiv a anului pentru care se stabilește contribuția datorată.

(la 30-03-2018 Alineatul (3) din Articolul 151 , Secțiunea a 6-a , Capitolul II , Titlul V a fost modificat de Punctul 21, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018)

Art. V din ORDONANȚA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în Monitorul Oficial nr. 72 din 31 ianuarie 2020, în anul 2020, prevede:

Articolul V

(1) În anul 2020, termenul de 25 mai, inclusiv prevăzut pentru depunerea Declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, în situațiile reglementate de Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, denumit în continuare Cod fiscal, precum și în alte acte normative, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(2) În anul 2020, termenul de 25 mai, inclusiv prevăzut pentru depunerea formularului 230 ”Cerere privind destinația sumei reprezentând 2% sau 3,5% din impozitul anual pe veniturile din salarii și din pensii”/”Cerere privind destinația sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul anual datorat”, după caz, în situațiile reglementate de Hotărârea Guvernului nr. 1/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(3) În anul 2020, termenul de 25 mai, inclusiv prevăzut pentru plata impozitului pe venit și a contribuțiilor sociale obligatorii, datorate de persoanele fizice în situațiile reglementate de Codul fiscal, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(la 24-12-2020 sintagma: 15 martie inclusiv a fost înlocuită de Alineatul (1), Articolul VI din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

Conform alineatului (2) al articolului VII din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020, prevederile art. VI alin. (1) și (2) se aplică pentru obligațiile declarative aferente veniturilor realizate începând cu anul 2020.

(4) În vederea stabilirii contribuției datorate pentru anul 2018, termenul de depunere a declarației prevăzute la art. 120 este până la data de 15 iulie 2018 inclusiv.

(la 30-03-2018 Alineatul (4) din Articolul 151 , Secțiunea a 6-a , Capitolul II , Titlul V a fost modificat de Punctul 21, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018)

*) Notă:

Potrivit art. 3 din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 63 din 12 iulie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 602 din 13 iulie 2018, termenul prevăzut la art. 133 alin. (13) lit. a), alin. (14) lit. a), alin. (15) lit. a), art. 151 alin. (4) și art. 174 alin. (4) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 688 din 10 septembrie 2015, cu modificările și completările ulterioare, se prorogă până la data de 31 iulie 2018.

(5) Pentru persoanele fizice care realizează venituri din drepturi de proprietate intelectuală sau venituri în baza contractelor de activitate sportivă, pentru care impozitul se reține la sursă, obținute de la un singur plătitor de venit, iar nivelul net sau brut, după caz, estimat al acestor venituri, pentru anul curent, este cel puțin egal cu 12 salarii minime brute pe țară în vigoare în

anul pentru care se datorează contribuția, plătitorul de venit are obligația să calculeze, să rețină, să plătească contribuția de asigurări sociale și să depună declarația menționată la art. 147 alin. (1). Declarația se depune până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se plătesc veniturile. În contractul încheiat între părți se desemnează plătitorul de venit în vederea calculării, reținerii și plății contribuției prin reținere la sursă, precum și venitul ales pentru care datorează contribuția, în anul în curs. Nivelul contribuției calculate și reținute la fiecare plată de către plătitorul de venit este cel stabilit de părți, până la concurența contribuției aferente venitului ales precizat în contract. Plătitorii de venit care au obligația calculării, reținerii, plății și declarării contribuției de asigurări sociale sunt cei prevăzuți la art. 72 alin. (2) și art. 68¹ alin. (2).

(la 30-03-2018 Alineatul (5) din Articolul 151 , Secțiunea a 6-a , Capitolul II , Titlul V a fost modificat de Punctul 21, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018)

(6) În situația în care veniturile prevăzute la alin. (5) sunt realizate din mai multe surse, iar veniturile nete estimate a se realiza de la cel puțin un plătitor de venit sunt egale sau mai mari decât nivelul a 12 salarii minime brute pe țară în vigoare în anul pentru care se datorează contribuția, contribuabilul desemnează prin contractul încheiat între părți plătitorul de venit de la care venitul realizat este cel puțin egal cu 12 salarii minime brute pe țară și care are obligația să calculeze, să rețină și să plătească contribuția și stabilește venitul ales pentru care datorează contribuția, în anul în curs. Plătitorul de venit desemnat depune declarația menționată la art. 147 alin. (1) până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se plătesc veniturile. Nivelul contribuției calculate și reținute la fiecare plată de către plătitorul de venit este cel stabilit de părți, până la concurența contribuției aferente venitului ales precizat în contract. Plătitorii de venit care au obligația calculării, reținerii, plății și declarării contribuției de asigurări sociale sunt prevăzuți la art. 72 alin. (2) și art. 68¹ alin. (2).

(la 30-03-2018 Alineatul (6) din Articolul 151 , Secțiunea a 6-a , Capitolul II , Titlul V a fost modificat de Punctul 21, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018)

(7) Prevederile alin. (5) și (6) nu se aplică în cazul în care nivelul venitului net din drepturi de proprietate intelectuală sau nivelul venitului brut în baza contractelor de activitate sportivă, pentru care impozitul se reține la sursă, estimat a se realiza pe fiecare sursă de venit, este sub nivelul a 12 salarii minime brute pe țară în vigoare în anul pentru care se datorează contribuția, iar nivelul venitului net sau brut, după caz, cumulativ realizat este cel puțin egal cu 12 salarii minime brute pe țară. În această situație, contribuabilul are obligația depunerii declarației prevăzute la alin. (3) la termenele și în condițiile stabilite.

(la 30-03-2018 Alineatul (7) din Articolul 151 , Secțiunea a 6-a , Capitolul II , Titlul V a fost modificat de Punctul 21, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018)

(7¹) Prin excepție de la prevederile alin. (5), în cazul persoanelor fizice care realizează, de la mai mulți plătitori, venituri din drepturi de proprietate intelectuală sau în baza contractelor de activitate sportivă, sub nivelul a 12 salarii minime brute pe țară, dar cumulate, aceste venituri se situează peste nivelul a 12 salarii minime brute pe țară, și au depus la organul fiscal Declarația

unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, iar în cursul anului încheie cu un plătitor de venit un contract a cărui valoare este peste plafonul de 12 salarii minime brute pe țară, nu se aplică reținerea la sursă a contribuției. În această situație se aplică sistemul de impozitare prin autoimpunere, iar stabilirea contribuției se face prin Declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice.

(la 24-12-2020 Articolul 151 din Secțiunea a 6-a , Capitolul II , Titlul V a fost completat de Punctul 115, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

(8) Persoanele fizice prevăzute la alin. (5) și (6) nu depun declarația prevăzută la alin. (3).

(9) Dacă persoanele fizice prevăzute la alin. (5) și (6), pentru care plătitorii de venit au obligația calculării, reținerii, plății și declarării contribuției de asigurări sociale, realizează și venituri din activități independente, pentru aceste venituri nu depun declarația prevăzută la alin. (3).

(10) Contribuabilii care în cursul anului fiscal încep să desfășoare o activitate independentă și/sau să realizeze venituri din drepturi de proprietate intelectuală, iar venitul net, anual, cumulat, din una sau mai multe surse de venituri, estimat a se realiza în anul în curs este cel puțin egal cu nivelul a 12 salarii minime brute pe țară, recalculat corespunzător numărului de luni rămase până la sfârșitul anului fiscal, sunt obligați să depună declarația prevăzută la alin. (3) în termen de 30 de zile de la data producerii evenimentului și să declare venitul ales pentru care datorează contribuția. Salariul minim brut pe țară garantat în plată este cel în vigoare la data depunerii declarației. Fac excepție contribuabilii pentru care plătitorii de venit au obligația calculării, reținerii, plății și declarării contribuției de asigurări sociale.

(11) Contribuabilii prevăzuți la art. 148 alin. (1) care încep o activitate în luna decembrie depun declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, prevăzută la art. 122, până la data de 25 mai, inclusiv a anului următor celui de realizare a venitului.

Art. V din ORDONANȚA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în Monitorul Oficial nr. 72 din 31 ianuarie 2020, în anul 2020, prevede:

Articolul V

(1) În anul 2020, termenul de 25 mai, inclusiv prevăzut pentru depunerea Declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, în situațiile reglementate de Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, denumit în continuare Cod fiscal, precum și în alte acte normative, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(2) În anul 2020, termenul de 25 mai, inclusiv prevăzut pentru depunerea formularului 230 ”Cerere privind destinația sumei reprezentând 2% sau 3,5% din impozitul anual pe veniturile din salarii și din pensii”/”Cerere privind destinația sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul anual datorat”, după caz, în situațiile reglementate de Hotărârea Guvernului nr. 1/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(3) În anul 2020, termenul de 25 mai, inclusiv prevăzut pentru plata impozitului pe venit și a contribuțiilor sociale obligatorii, datorate de persoanele fizice în situațiile reglementate de Codul fiscal, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(la 24-12-2020 sintagma: 15 martie inclusiv a fost înlocuită de Alineatul (1), Articolul VI din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

Conform alineatului (2) al articolului VII din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020, prevederile art. VI alin. (1) și (2) se aplică pentru obligațiile declarative aferente veniturilor realizate începând cu anul 2020.

(12) Persoanele fizice care realizează venituri prevăzute la art. 137 alin. (1) lit. b) și b¹), pentru care datorează contribuția și care în cursul anului fiscal se încadrează în categoria persoanelor exceptate de la plata contribuției potrivit art. 150, depun la organul fiscal competent declarația unică privind impozitul pe venit și contribuții sociale datorate de persoanele fizice prevăzută la art. 122, în termen de 30 de zile de la data producerii evenimentului, își recalculează contribuția datorată și declarată pentru anul în curs potrivit prevederilor alin. (13) și datorează, după caz, contribuția corespunzător plafonului recalculat.

(la 01-01-2021 Alineatul (12) din Articolul 151 , Secțiunea a 6-a , Capitolul II , Titlul V a fost modificat de Punctul 116, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

(13) Recalcularea contribuției se efectuează, după cum urmează:

- a) modificarea plafonului anual prevăzut la art. 148 alin. (2) corespunzător numărului de luni de activitate;
- b) încadrarea venitului net realizat pe perioada de activitate în plafonul prevăzut la art. 148 alin. (2) recalculat potrivit lit. a);
- c) rectificarea venitului ales care nu poate fi mai mic decât plafonul prevăzut la lit. a);
- d) determinarea contribuției datorate recalculate prin aplicarea cotei prevăzute la art. 138 lit. a) asupra venitului ales prevăzut la lit. c).

(14) În situația în care venitul net realizat corespunzător lunilor de activitate este mai mic decât plafonul determinat la alin. (13) lit. a) nu se datorează contribuția de asigurări sociale.

(15) Persoanele fizice al căror venit estimat se modifică în cursul anului în care se realizează veniturile și nu se mai încadrează în plafonul prevăzut la art. 148 alin. (1) își pot modifica contribuția datorată prin rectificarea venitului estimat, prin depunerea declarației prevăzute la alin. (3), oricând până la împlinirea termenului legal de depunere a declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, prevăzute la art. 122.

(16) Contribuția datorată se evidențiază în Declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice.

(17) În situația în care persoanele fizice au estimat pentru anul curent un venit net anual cumulat din veniturile prevăzute la art. 137 alin. (1) lit. b) și b¹), din una sau mai multe surse și/sau categorii de venituri, mai mic decât nivelul a 12 salarii minime brute pe țară, iar venitul net

anual cumulativ realizat este cel puțin egal cu nivelul a 12 salarii minime brute pe țară, în vigoare la data depunerii declarației prevăzute la art. 120, acestea datorează contribuția de asigurări sociale și au obligația depunerii declarației prevăzute la art. 122, până la data de 25 mai, inclusiv a anului următor celui de realizare a veniturilor în vederea definitivării contribuției de asigurări sociale. În declarație se completează venitul ales, care trebuie să fie cel puțin egal cu nivelul a 12 salarii minime brute pe țară.

Art. V din ORDONANȚA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în Monitorul Oficial nr. 72 din 31 ianuarie 2020, în anul 2020, prevede:

Articolul V

(1) În anul 2020, termenul de 25 mai, inclusiv prevăzut pentru depunerea Declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, în situațiile reglementate de Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, denumit în continuare Cod fiscal, precum și în alte acte normative, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(2) În anul 2020, termenul de 25 mai, inclusiv prevăzut pentru depunerea formularului 230 "Cerere privind destinația sumei reprezentând 2% sau 3,5% din impozitul anual pe veniturile din salarii și din pensii"/"Cerere privind destinația sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul anual datorat", după caz, în situațiile reglementate de Hotărârea Guvernului nr. 1/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(3) În anul 2020, termenul de 25 mai, inclusiv prevăzut pentru plata impozitului pe venit și a contribuțiilor sociale obligatorii, datorate de persoanele fizice în situațiile reglementate de Codul fiscal, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(la 24-12-2020 sintagma: 15 martie inclusiv a fost înlocuită de Alineatul (1), Articolul VI din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

Conform alineatului (2) al articolului VII din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020, prevederile art. VI alin. (1) și (2) se aplică pentru obligațiile declarative aferente veniturilor realizate începând cu anul 2020.

(18) În situația în care persoanele fizice au estimat pentru anul curent un venit net anual cumulativ din veniturile prevăzute la art. 137 alin. (1) lit. b) și b¹), din una sau mai multe surse și/sau categorii de venituri, cel puțin egal cu nivelul a 12 salarii minime brute pe țară, iar venitul net anual cumulativ realizat este sub nivelul a 12 salarii minime brute pe țară, nu datorează contribuția de asigurări sociale, cu excepția celor care au optat pentru plata contribuției potrivit art. 148 alin. (3). În acest caz contribuția plătită nu se restituie, aceasta fiind valorificată la stabilirea elementelor necesare determinării pensiei, potrivit legii.

(19) Declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice prevăzută la art. 122 constituie titlu de creanță fiscală în sensul Legii nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare.

(19¹) În situația în care persoanele fizice prevăzute la alin. (17) nu depun declarația prevăzută la art. 122, baza de calcul al contribuției de asigurări sociale stabilită de organul fiscal din oficiu o reprezintă valoarea a 12 salarii minime brute pe țară, în vigoare la termenul legal de depunere a declarației din anul pentru care se datorează contribuția.

(la 24-12-2020 Articolul 151 din Secțiunea a 6-a , Capitolul II , Titlul V a fost completat de Punctul 117, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

(20) Termenul de plată a contribuției de asigurări sociale este până la data de 25 mai, inclusiv a anului următor celui pentru care se datorează contribuția.

Art. V din ORDONANȚA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în Monitorul Oficial nr. 72 din 31 ianuarie 2020, în anul 2020, prevede:

Articolul V

(1) În anul 2020, termenul de 25 mai, inclusiv prevăzut pentru depunerea Declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, în situațiile reglementate de Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, denumit în continuare Cod fiscal, precum și în alte acte normative, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(2) În anul 2020, termenul de 25 mai, inclusiv prevăzut pentru depunerea formularului 230 ”Cerere privind destinația sumei reprezentând 2% sau 3,5% din impozitul anual pe veniturile din salarii și din pensii”/”Cerere privind destinația sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul anual datorat”, după caz, în situațiile reglementate de Hotărârea Guvernului nr. 1/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(3) În anul 2020, termenul de 25 mai, inclusiv prevăzut pentru plata impozitului pe venit și a contribuțiilor sociale obligatorii, datorate de persoanele fizice în situațiile reglementate de Codul fiscal, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(la 24-12-2020 sintagma: 15 martie inclusiv a fost înlocuită de Alineatul (1), Articolul VI din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

Conform alineatului (2) al articolului VII din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020, prevederile art. VI alin. (1) și (2) se aplică pentru obligațiile declarative aferente veniturilor realizate începând cu anul 2020.

(21) Plătitorii de venituri prevăzuți la alin. (5) și (6) au obligația calculării contribuției potrivit alin. (2), reținerii și plății acesteia până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care s-au plătit veniturile.

(22) Persoanele fizice prevăzute la art. 148 alin. (1) și (3) pot efectua plăți reprezentând contribuția de asigurări sociale datorată, oricând până la împlinirea termenului de plată.

(la 01-01-2021 Alineatul (22) din Articolul 151 , Sectiunea a 6-a , Capitolul II , Titlul V a fost modificat de Punctul 2, Articolul I, Capitolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 69 din 14 mai 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 393 din 14 mai 2020)

(23) Începând cu anul 2021, se poate acorda bonificație de până la 10% din contribuția de asigurări sociale. Nivelul bonificației, termenele de plată și condițiile de acordare se stabilesc prin legea anuală a bugetului de stat.

(la 01-01-2021 Alineatul (23) din Articolul 151 , Sectiunea a 6-a , Capitolul II , Titlul V a fost modificat de Punctul 2, Articolul I, Capitolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 69 din 14 mai 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 393 din 14 mai 2020)

(24) Procedura de aplicare a prevederilor alin. (23) se stabilește prin ordin al ministrului finanțelor publice.

(la 01-01-2021 Alineatul (24) din Articolul 151 , Sectiunea a 6-a , Capitolul II , Titlul V a fost modificat de Punctul 2, Articolul I, Capitolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 69 din 14 mai 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 393 din 14 mai 2020)

*) Notă:

Conform alineatului (2) al articolului V din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020, ordinele prevăzute la art. 121 alin. (2), art. 151 alin. (24) și art. 174 alin. (24) se emit în termen de 60 de zile de la publicarea în Monitorul Oficial al României a legii anuale a bugetului de stat prin care stabilește acordarea bonificațiilor.

(25) Organul fiscal central transmite în sistem informatic Casei Naționale de Pensii Publice informațiile înscrise în declarația prevăzută la alin. (3) necesare, potrivit legii, stabilirii, în sistemul public de pensii, a stagiului de cotizare realizat și a punctajului lunar, în vederea acordării prestațiilor de asigurări sociale prevăzute de Legea nr. 263/2010, cu modificările și completările ulterioare. Informațiile necesare, precum și procedura de transmitere a acestora se stabilește prin protocol încheiat între ANAF și Casa Națională de Pensii Publice.

(26) Abrogat.

(la 01-01-2021 Alineatul (26) din Articolul 151 , Sectiunea a 6-a , Capitolul II , Titlul V a fost abrogat de Punctul 3, Articolul I, Capitolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 69 din 14 mai 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 393 din 14 mai 2020)

(la 23-03-2018 Articolul 151 din Sectiunea a 6-a , Capitolul II , Titlul V a fost modificat de Punctul 52, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018)

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

SECȚIUNEA a 5-a

Stabilirea, declararea și plata contribuției de asigurări sociale datorată de persoanele fizice care realizează venituri din activități independente și drepturi de proprietate intelectuală

8. (1) În aplicarea art. 151 din Codul fiscal, stabilirea contribuției se efectuează după cum urmează:

a) persoanele fizice, cărora li se aplică sistemul de impozitare prin autoimpunere, care datorează în anul în curs contribuția de asigurări sociale își calculează contribuția de asigurări sociale datorată, prin aplicarea cotei de 25% asupra venitului ales. În această categorie intră și persoanele fizice care realizează de la mai mulți plătitori venituri din drepturi de proprietate intelectuală sau în baza contractelor de activitate sportivă, sub nivelul a 12 salarii de bază minime brute pe țară, dar cumulate aceste venituri se situează peste nivelul a 12 salarii de bază minime brute pe țară. Aceștia își calculează singuri, potrivit prevederilor art. 151 alin. (7) din Codul fiscal, contribuția datorată prin Declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice. Persoanele fizice care nu datorează contribuția, întrucât veniturile nete anuale cumulate estimate se situează sub plafon, dar optează pentru plata acesteia, depun Declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice.

b) plătitorii de venituri din drepturi de proprietate intelectuală sau care rezultă dintr-un contract de activitate sportivă pentru care persoanele fizice datorează contribuția conform art. 148 alin. (1) din Codul fiscal calculează contribuția datorată prin aplicarea cotei de 25% asupra venitului ales de persoanele fizice. Persoanele fizice care realizează venituri din drepturi de proprietate intelectuală sau în baza unui contract de activitate sportivă, cel puțin egale cu 12 salarii de bază minime brute pe țară, de la un singur plătitor, îl desemnează pe acesta, prin contractul încheiat între părți, să calculeze, să rețină, să declare și să plătească contribuția datorată. De asemenea stabilește venitul ales pentru care datorează contribuția în anul în curs, nivelul contribuției calculate și reținute la fiecare plată, până la concurența contribuției aferente venitului ales. Același tratament se aplică și în situația în care veniturile nete anuale cumulate, din drepturi de proprietate intelectuală sau în baza unui contract de activitate sportivă, care depășesc 12 salarii de bază minime brute pe țară sunt obținute de la mai mulți plătitori, din care la cel puțin unul dintre aceștia venitul depășește plafonul prevăzut. În acest caz beneficiarul venitului desemnează unul dintre plătitorii de venit care urmează să calculeze, să rețină, să declare și să plătească contribuția.

(2) Persoanele fizice prevăzute la alin. (1) lit. a) depun Declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, prevăzută la art. 120 din Codul fiscal, până la data de 15 martie, inclusiv, a anului în curs. Pentru anul 2018, declarația se depune până la data de 15 iulie 2018, inclusiv.

(3) Persoanele prevăzute la alin. (1) lit. b) depun Declarația privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate la termenele și în condițiile stabilite la art. 147 din Codul fiscal.

(4) Persoanele fizice care încep să desfășoare o activitate independentă sau să realizeze venituri din drepturi de proprietate intelectuală în cursul anului verifică încadrarea în plafonul anual prevăzut la art. 148 alin. (2), corespunzător numărului de luni de activitate. Plafonul luat

în calcul se stabilește proporțional cu numărul lunilor de activitate rămase până la sfârșitul anului. În situația în care veniturile nete cumulate estimate a se realiza până la sfârșitul anului sunt cel puțin egale cu plafonul recalculat, persoana fizică datorează contribuția de asigurări sociale pe care o determină conform art. 151 alin. (13) din Codul fiscal.

(5) Același tratament se aplică și pentru situația în care, în cursul anului, persoanele fizice se încadrează în categoria persoanelor exceptate de la plata contribuției potrivit art. 150 din Codul fiscal, își suspendă temporar activitatea sau își încetează activitatea, potrivit legislației în materie. În acest caz, contribuția nu se datorează începând cu luna în care intervine modificarea.

(6) Dacă, în baza unui contract aflat în derulare, persoana fizică ce realizează venituri din drepturi de proprietate intelectuală pentru care plătitorul de venit are obligația reținerii la sursă a contribuției dobândește, în cursul anului, calitatea de salariat/pensionar, aceasta nu mai datorează contribuția de asigurări sociale pentru veniturile din drepturile de proprietate intelectuală realizate în luna în care a dobândit această calitate. În această situație plătitorul de venit va proceda la recalcularea contribuției datorate potrivit prevederilor art. 151 alin. (13) din Codul fiscal.

(7) Exemple în aplicarea prevederilor art. 151 din Codul fiscal:

Exemplul 1

Un comerciant, persoană fizică, estimează că în cursul anului 2018 va realiza un venit net anual în valoare de 150.000 lei.

Persoana fizică nu are calitatea de pensionar și nu este asigurată în sistem propriu de asigurări sociale.

Salariul de bază minim brut pe țară în vigoare în luna iulie 2018 este de 1.900 lei.

Plafonul minim lunar în funcție de care se stabilește obligația plății CAS este de 22.800 lei (1.900 lei x 12 luni).

Venitul net anual estimat pentru anul în curs este de 150.000 lei.

Din aplicarea prevederilor art. 148

și 151 din Codul fiscal

rezultă următoarele:

a) încadrarea în plafon:

– venitul net anual, cumulativ, estimat, este mai mare decât 12 salarii de bază minime brute pe țară (150.000 lei > 22.800 lei)

Rezultă că persoana fizică datorează contribuția de asigurări sociale.

b) stabilirea bazei de calcul al contribuției la venitul ales:

– alege ca bază de calcul suma de 25.000 lei.

c) stabilirea contribuției datorate:

– 25.000 lei x 25% = 6.250 lei

Exemplul 2

O persoană fizică începe în data de 1 august 2018 să desfășoare o activitate independentă (traducător) și estimează un venit net de 30.000 lei.

Până la data de 1 septembrie depune la organul fiscal competent declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice și își stabilește contribuția de asigurări sociale datorată pentru anul 2018 după cum urmează:

a) stabilirea plafonului anual prevăzut la art. 148 alin. (2) din Codul fiscal, corespunzător numărului de luni de activitate:

22.800 lei: 12 luni x 5 luni de activitate = 9.500 lei

b) încadrarea venitului net estimat pentru lunile de activitate până la sfârșitul anului în plafonul stabilit la lit. a):

Întrucât suma de 30.000 lei este mai mare decât plafonul recalculat de 9.500 lei persoana fizică datorează contribuția de asigurări sociale.

c) alegerea venitului ca bază de calcul al contribuției care nu poate fi mai mic decât plafonul recalculat de 9.500 lei. Persoana fizică a ales ca bază de calcul al contribuției un venit de 10.000 lei.

d) determinarea contribuției datorate

10.000 lei x 25% = 2.500 lei

Exemplul 3

O persoană fizică încheie un contract cu o publicație, pentru realizarea unor articole jurnalistice. Contractul este încheiat începând cu data de 1 ianuarie 2018 pentru o perioadă de 1 an și trei luni. Valoarea contractului este de 90.000 lei. Plata se efectuează, lunar, pe parcursul derulării contractului, în tranșe egale de 6.000 lei, astfel încât venitul brut estimat pentru anul 2018 este de 72.000 lei.

Venitul net estimat pentru anul 2018 este de 43.200 lei. Întrucât venitul net estimat este mai mare decât plafonul de 22.800 lei, persoana fizică datorează contribuția.

Prin contract, persoana fizică stabilește cu beneficiarul lucrării ca acesta să calculeze, să rețină, să declare și să plătească contribuția datorată, la un venit ales de 23.000 lei.

Având în vedere că plata se efectuează lunar, plătitorul de venit are obligația ca lunar să rețină la sursă contribuția datorată în sumă de 479 lei.

Pe data de 31 august 2018 contractul încetează.

Venitul net realizat aferent perioadei în care contractul s-a aflat în derulare este de 28.800 lei. Până la această dată contribuția achitată a fost de 3.832 lei (479 lei x 8 luni de activitate).

Plătitorul de venit procedează după cum urmează:

a) recalculează plafonul anual corespunzător numărului de luni de activitate, astfel:

22.800 lei : 12 luni x 8 luni de activitate = 15.200 lei.

b) se constată că venitul net realizat aferent perioadei de activitate, de 28.800 lei, este mai mare decât plafonul recalculat de 15.200 lei, persoana fizică datorează contribuția.

c) persoana fizică are posibilitatea să păstreze valoarea venitului ales sau o poate modifica, dar nu sub nivelul plafonului stabilit la lit. a) de 15.200 lei. – persoana fizică alege să micșoreze valoarea venitului ales la suma de 16.000 lei.

d) determinarea contribuției datorate, recalculată:

$16.000 \text{ lei} \times 25\% = 4.000 \text{ lei}$, respectiv 500 lei/lună (4.000 lei : 8 luni de activitate).

Rezultă că persoana fizică mai are de plată suma de 168 lei (4.000 lei – 3.832 lei). Contribuția va fi reținută de către plătitor odată cu ultima plată efectuată către persoana fizică.

Exemplul 4

O persoană fizică încheie un contract cu o publicație, pentru realizarea unor articole jurnalistice. Contractul este încheiat începând cu data de 15 ianuarie 2018 pentru o perioadă de 1 an. Valoarea contractului este de 75.000 lei. Plata se efectuează în două tranșe, prima tranșă, la încheierea contractului în sumă de 25.000 lei, cea de a doua tranșă, la finalizarea lucrării (15 ianuarie 2019), în sumă de 50.000 lei. Este singurul venit obținut.

Persoana fizică datorează contribuția de asigurări sociale, prin contract își alege venitul, bază de calcul al contribuției în sumă de 22.800 lei, respectiv 475 lei/lună reprezentând contribuția de asigurări sociale. Având în vedere termenele de plată ale veniturii stabilite prin contract, persoana fizică stabilește cu plătitorul de venit ca din prima tranșă să i se rețină contribuția de asigurări sociale datorată pentru primele 4 luni, în cuantum de 1.900 lei, conform prevederilor art. 151 alin. (5) din Codul fiscal.

Plătitorul de venit are, potrivit prevederilor art. 151 alin. (21) din Codul fiscal, obligația calculării, reținerii, declarării și plății contribuției datorate de persoana fizică, astfel: – pentru prima tranșă plătită persoanei fizice, nivelul contribuției calculate și reținute este cel stabilit de părți, respectiv 1.900 lei.

Contractul încetează la data de 31 august 2018.

Plătitorul de venit procedează după cum urmează:

a) recalculează plafonul anual corespunzător numărului de luni de activitate, astfel:
 $22.800 \text{ lei} : 12 \text{ luni} \times 8 \text{ luni de activitate} = 15.200 \text{ lei}$.

b) se constată că venitul net realizat aferent perioadei de activitate, de 28.800 lei, este mai mare decât plafonul recalculat de 15.200 lei;

c) persoana fizică are posibilitatea să păstreze valoarea veniturii ales sau o poate modifica, dar nu sub nivelul plafonului stabilit la lit. a) de 15.200 lei. Persoana fizică datorează contribuția. – persoana fizică nu modifică cuantumul veniturii ales, de 22.800 lei.

d) se constată că persoana fizică datorează contribuție în valoare de 5.700 lei.

$22.800 \text{ lei} \times 25\% = 5.700 \text{ lei}$, din care plătitorul de venit a reținut și achitat contribuția de asigurări sociale în sumă de 1.900 lei.

Rezultă că persoana fizică mai are de plată suma de 3.800 lei (5.700 lei – 1.900 lei).

Contribuția va fi reținută de către plătitor odată cu ultima plată efectuată către persoana fizică.

Exemplul 5

Persoana fizică din exemplul 4, după întreruperea contractului, cesionează drepturi de proprietate intelectuală unei persoane juridice pentru suma de 50.000 lei.

În această situație se disting două variante:

a) Primul plătitor a reținut și plătit suma de 5.700 lei, reprezentând contribuția de asigurări sociale datorată de persoana fizică, stingând astfel obligația de plată a acesteia. Astfel, persoana fizică nu mai datorează contribuția pentru anul în curs, iar noul plătitor de venit nu va fi desemnat să calculeze, să rețină, să declare și să plătească contribuția de asigurări sociale.

b) Primul plătitor nu îi poate reține la sursă diferența de 3.800 lei, reprezentând contribuția de asigurări sociale datorată de persoana fizică, întrucât nu mai efectuează nicio plată către aceasta.

În această situație, persoana fizică are obligația de a desemna, prin contractul de cesiune încheiat, noul plătitor de venit să rețină, să declare și să plătească diferența de contribuție datorată, până la concurența contribuției aferente venitului ales, respectiv 3.800 lei.

SECȚIUNEA a 6-a

Stabilirea și plata contribuției de asigurări sociale de sănătate datorată de persoanele fizice care realizează venituri din activități independente și alte categorii de venituri potrivit art. 155 alin. (1) din Codul fiscal

16¹. (1) În aplicarea art. 151 alin. (22) și art. 174 alin. (22) din Codul fiscal, persoanele fizice beneficiază în mod corespunzător de prevederile pct. 37¹ ale titlului IV date în aplicarea art. 121 din Codul fiscal.

(2) Exemplu privind aplicarea prevederilor art. 133 din Codul fiscal
Pentru anul 2018

Un contribuabil depune declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice prin mijloace electronice de transmitere la distanță conform Codului de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, până la 15 iulie 2018, prin care stabilește contribuția de asigurări sociale datorată în anul 2018 în sumă de 10.000 lei.

În cursul anului efectuează următoarele plăți:

a) În data de 15 august 2018 plătește suma de 5.000 lei

b) În data de 14 decembrie 2018 plătește suma de 4.000 lei (sumă diminuată cu 1.000 lei reprezentând bonificație în cotă de 10%, întrucât la data efectuării ultimei plăți a îndeplinit ambele condiții pentru a beneficia de ambele cote acordate pentru bonificație).

ART. 152

Abrogat.

(la 01-01-2018 Articolul 152 din Secțiunea a 6-a , Capitolul II , Titlul V a fost abrogat de Punctul 60, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

CAP. III

Contribuția de asigurări sociale de sănătate datorată Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate

(la 01-01-2018 Titlul capitolului III din Titlul V a fost modificat de Punctul 61, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

SECȚIUNEA 1

Contribuabili/Plătitorii de venit la sistemul de asigurări sociale de sănătate

ART. 153

Contribuabili/Plătitorii de venit la sistemul de asigurări sociale de sănătate

(1) Următoarele persoane au calitatea de contribuabili/plătitori de venit la sistemul de asigurări sociale de sănătate, cu respectarea prevederilor legislației europene aplicabile în domeniul securității sociale, precum și ale acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte, după caz:

a) cetățenii români cu domiciliul sau reședința în România;

(la 01-01-2018 Litera a) din Alineatul (1) , Articolul 153 , Sectiunea 1 , Capitolul III , Titlul V a fost modificată de Punctul 62, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

NORMĂ 06/01/2016 din data 2016-01-06

9.

(6) *În sensul art. 153 alin. (1) lit. a)-d) din Codul fiscal, persoanele fizice care desfășoară activitate dependentă într-un stat care nu intră sub incidența legislației europene aplicabile în domeniul securității sociale și a acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte, la angajatori din aceste state, care nu au sediu social, sediu permanent sau reprezentanță în România, nu au calitatea de contribuabili/plătitori de venit la sistemul de asigurări sociale de sănătate din România.*

b) cetățenii străini și apatrizii care au solicitat și au obținut prelungirea dreptului de ședere temporară ori au domiciliul în România;

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

9. (1) *În categoria persoanelor prevăzute la art. 153 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal se includ cetățenii străini și apatrizii care au solicitat și au obținut prelungirea dreptului de ședere temporară ori au domiciliul în România, în baza prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, republicată, cu modificările și completările ulterioare. (6) În sensul art. 153 alin. (1) lit. a)-d) din Codul fiscal, persoanele*

fizice care desfășoară activitate dependentă într-un stat care nu intră sub incidența legislației europene aplicabile în domeniul securității sociale și a acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte, la angajatori din aceste state, care nu au sediu social, sediu permanent sau reprezentanță în România, nu au calitatea de contribuabili/plătitori de venit la sistemul de asigurări sociale de sănătate din România.

c) cetățenii statelor membre ale Uniunii Europene, Spațiului Economic European și ai Confederației Elvețiene care nu dețin o asigurare încheiată pe teritoriul altui stat membru care produce efecte pe teritoriul României, care au solicitat și au obținut dreptul de a sta în România pentru o perioadă de peste 3 luni;

NORMĂ 06/01/2016 din data 2016-01-06

9.

(2) Persoanele care intră sub incidența prevederilor art. 153 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal sunt cetățenii statelor membre ale Uniunii Europene, Spațiului Economic European și Confederației Elvețiene care nu dețin o asigurare încheiată pe teritoriul altui stat membru care produce efecte pe teritoriul României, care au solicitat și au obținut dreptul de rezidență în România pentru o perioadă mai mare de 3 luni, în baza prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 102/2005 privind libera circulație pe teritoriul României a cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene și Spațiului Economic European și a cetățenilor Confederației Elvețiene, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(6) În sensul art. 153 alin. (1) lit. a)-d) din Codul fiscal, persoanele fizice care desfășoară activitate dependentă într-un stat care nu intră sub incidența legislației europene aplicabile în domeniul securității sociale și a acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte, la angajatori din aceste state, care nu au sediu social, sediu permanent sau reprezentanță în România, nu au calitatea de contribuabili/plătitori de venit la sistemul de asigurări sociale de sănătate din România.

d) persoanele din statele membre ale Uniunii Europene, Spațiului Economic European și Confederația Elvețiană care îndeplinesc condițiile de lucrător frontalier și desfășoară o activitate salariată sau independentă în România și care rezidă în alt stat membru în care se întorc de regulă zilnic ori cel puțin o dată pe săptămână;

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

9.

(3) În categoria persoanelor prevăzute la art. 153 alin. (1) lit. d) din Codul fiscal se includ cetățenii statelor membre ale Uniunii Europene, Spațiului Economic European și Confederației Elvețiene care îndeplinesc condițiile de lucrător frontalier și cărora li s-a atribuit cod numeric

personal de către autoritățile române, fără eliberarea unui document care să ateste rezidența pe teritoriul României, în baza prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 102/2005 privind libera circulație pe teritoriul României a cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene și Spațiului Economic European și a cetățenilor Confederației Elvețiene, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(6) În sensul art. 153 alin. (1) lit. a)-d) din Codul fiscal, persoanele fizice care desfășoară activitate dependentă într-un stat care nu intră sub incidența legislației europene aplicabile în domeniul securității sociale și a acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte, la angajatori din aceste state, care nu au sediu social, sediu permanent sau reprezentanță în România, nu au calitatea de contribuabili/plătitori de venit la sistemul de asigurări sociale de sănătate din România.

e) Abrogată.

(la 15-01-2017 Litera e) din Alineatul (1) , Articolul 153 , Secțiunea 1 , Capitolul III , Titlul V a fost abrogată de Punctul 4, Articolul I din LEGEA nr. 2 din 12 ianuarie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 36 din 12 ianuarie 2017)

f) persoanele fizice și juridice care au calitatea de angajatori sau sunt asimilate acestora;

NORMĂ 06/01/2016 din data 2016-01-06

9. (5) Persoanele fizice și juridice care au calitatea de angajatori sau sunt asimilate acestora prevăzute la art. 153 alin. (1) lit. f) din Codul fiscal includ și contribuabilii care au calitatea de angajatori, respectiv persoanele fizice și juridice, care nu au sediul, respectiv domiciliul sau reședința în România și care, potrivit legislației europene aplicabile în domeniul securității sociale, precum și a acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte, datorează în România contribuțiile de asigurări sociale de sănătate pentru salarii lor care sunt supuși legislației de asigurări sociale de sănătate din România.

f¹) persoanele juridice care au calitatea de angajatori sau sunt asimilate acestora și care potrivit legii datorează contribuția de asigurări sociale de sănătate, pentru persoanele fizice care desfășoară o activitate în baza unui contract individual de muncă, unui raport de serviciu sau a unui statut special prevăzut de lege, pe perioada suspendării din funcție a acestora, în condițiile legii;

(la 01-06-2020 Alineatul (1) din Articolul 153 , Secțiunea 1 , Capitolul III , Titlul V a fost completat de Punctul 4, Articolul I, Capitolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 69 din 14 mai 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 393 din 14 mai 2020)

g) Abrogată.

(la 01-01-2018 Litera g) din Alineatul (1) , Articolul 153 , Sectiunea 1 , Capitolul III , Titlul V a fost abrogată de Punctul 63, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

h) Abrogată.

(la 01-01-2018 Litera h) din Alineatul (1) , Articolul 153 , Sectiunea 1 , Capitolul III , Titlul V a fost abrogată de Punctul 63, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

i) Abrogată.

(la 01-01-2018 Litera i) din Alineatul (1) , Articolul 153 , Sectiunea 1 , Capitolul III , Titlul V a fost abrogată de Punctul 63, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

j) Abrogată.

(la 01-01-2018 Litera j) din Alineatul (1) , Articolul 153 , Sectiunea 1 , Capitolul III , Titlul V a fost abrogată de Punctul 63, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

k) Abrogată.

(la 01-01-2018 Litera k) din Alineatul (1) , Articolul 153 , Sectiunea 1 , Capitolul III , Titlul V a fost abrogată de Punctul 63, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

l) Abrogată.

(la 01-01-2018 Litera l) din Alineatul (1) , Articolul 153 , Sectiunea 1 , Capitolul III , Titlul V a fost abrogată de Punctul 63, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

m) Abrogată.

(la 01-01-2018 Litera m) din Alineatul (1) , Articolul 153 , Sectiunea 1 , Capitolul III , Titlul V a fost abrogată de Punctul 63, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

n) Abrogată.

(la 01-01-2018 Litera n) din Alineatul (1) , Articolul 153 , Sectiunea 1 , Capitolul III , Titlul V a fost abrogată de Punctul 63, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

o) Abrogată.

(la 01-01-2018 Litera o) din Alineatul (1) , Articolul 153 , Sectiunea 1 , Capitolul III , Titlul V a fost abrogată de Punctul 63, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

(2) Persoanele prevăzute la alin. (1) lit. a)-d), care dețin o asigurare pentru boală și maternitate în sistemul de securitate socială din alt stat membru al Uniunii Europene, Spațiului Economic European și Confederația Elvețiană sau în statele cu care România are încheiate acorduri bilaterale de securitate socială cu prevederi pentru asigurarea de boală-maternitate, în temeiul legislației interne a statelor respective, care produce efecte pe teritoriul României, și fac dovada valabilității asigurării, în conformitate cu procedura stabilită prin ordin comun al președintelui A.N.A.F. și al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, nu au calitatea de contribuabil la sistemul de asigurări sociale de sănătate.

(la 15-01-2017 Alineatul (2) din Articolul 153 , Sectiunea 1 , Capitolul III , Titlul V a fost modificat de Punctul 5, Articolul I din LEGEA nr. 2 din 12 ianuarie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 36 din 12 ianuarie 2017)

ART. 154

Categoriile de persoane fizice exceptate de la plata contribuției de asigurări sociale de sănătate

(1) Următoarele categorii de persoane fizice sunt exceptate de la plata contribuției de asigurări sociale de sănătate:

(la 23-03-2018 Partea introductivă a Alineatului (1) din Articolul 154 , Sectiunea 1 , Capitolul III, Titlul V a fost modificată de Punctul 53, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018)

a) copiii până la vârsta de 18 ani, tinerii de la 18 ani până la vârsta de 26 de ani, dacă sunt elevi, inclusiv absolvenții de liceu, până la începerea anului universitar, dar nu mai mult de 3 luni de la terminarea studiilor, ucenici sau studenți, studenții-doctoranzi care desfășoară activități didactice, potrivit contractului de studii de doctorat, în limita a 4-6 ore convenționale didactice pe săptămână, precum și persoanele care urmează modulul instruirii individuale, pe baza cererii lor, pentru a deveni soldați sau gradați profesioniști. Dacă realizează venituri lunare cumulate din activități independente, activități agricole, silvicultură și piscicultură peste valoarea salariului de bază minim brut pe țară ori venituri din salarii sau asimilate salariilor, pentru aceste venituri datorează contribuție;

(la 24-12-2020 Litera a) din Articolul 154 , Sectiunea 1 , Capitolul III , Titlul V a fost modificată de Punctul 118, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

10. (1) *Persoanele fizice prevăzute la art. 154 alin. (1) lit. a) și b) din Codul fiscal care realizează venituri din salarii sau asimilate salariilor sau venituri din activități independente, activități agricole, silvicultură și piscicultură, datorează contribuția de asigurări sociale de sănătate potrivit regulilor prevăzute pentru categoriile respective de venituri.*

b) tinerii cu vârsta de până la 26 de ani care provin din sistemul de protecție a copilului. Dacă realizează venituri lunare cumulate din activități independente, activități agricole, silvicultură și piscicultură peste valoarea salariului de bază minim brut pe țară ori venituri din salarii sau asimilate salariilor, pentru aceste venituri datorează contribuție;

(la 24-12-2020 Litera b) din Articolul 154 , Sectiunea 1 , Capitolul III , Titlul V a fost modificată de Punctul 118, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

10. (1) *Persoanele fizice prevăzute la art. 154 alin. (1) lit. a) și b) din Codul fiscal care realizează venituri din salarii sau asimilate salariilor sau venituri din activități independente, activități agricole, silvicultură și piscicultură, datorează contribuția de asigurări sociale de sănătate potrivit regulilor prevăzute pentru categoriile respective de venituri.*

c) soțul, soția și părinții fără venituri proprii, aflați în întreținerea unei persoane asigurate;

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

10. (2) *Persoanele fizice prevăzute la art. 154 alin. (1) lit. c)-p) din Codul fiscal, care realizează venituri din cele prevăzute la art. 155 din Codul fiscal, datorează contribuția de asigurări sociale de sănătate potrivit regulilor prevăzute pentru categoriile respective de venituri.*

d) persoanele ale căror drepturi sunt stabilite prin Decretul-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, republicat, cu modificările și completările ulterioare, prin Legea nr. 51/1993 privind acordarea unor drepturi magistraților care au fost înlăturați din justiție pentru considerente politice în perioada anilor 1945-1989, cu modificările ulterioare, prin Ordonanța Guvernului nr. 105/1999

privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate de către regimurile instaurate în România cu începere de la 6 septembrie 1940 până la 6 martie 1945 din motive etnice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 189/2000, cu modificările și completările ulterioare, prin Legea nr. 44/1994 privind veteranii de război, precum și unele drepturi ale invalizilor și văduvelor de război, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prin Legea nr. 309/2002 privind recunoașterea și acordarea unor drepturi persoanelor care au efectuat stagiul militar în cadrul Direcției Generale a Serviciului Muncii în perioada 1950-1961, cu modificările și completările ulterioare, precum și persoanele prevăzute în Legea recunoștinței pentru victoria Revoluției Române din Decembrie 1989, pentru revolta muncitorească anticomunistă de la Brașov din noiembrie 1987 și pentru revolta muncitorească anticomunistă din Valea Jiului-Lupeni - august 1977 nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare, pentru drepturile bănești acordate de aceste legi;

(la 24-12-2020 Litera d) din Articolul 154 , Sectiunea 1 , Capitolul III , Titlul V a fost modificată de Punctul 118, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

Conform literei c) a alineatului (1) al articolului VII din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020, prin derogare de la prevederile art. 4 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, prevederile art. I punctele 34-36, 38-40, 43, 44, 46, 97, 98, 100, 102-107, 109-111, 118 referitor la art. 154 alin. (1) lit. d) și r), precum și punctele 121, 123, 124, 126-129, 138-141 se aplică începând cu veniturile aferente lunii următoare publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prezentei legi.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

10. (2) Persoanele fizice prevăzute la art. 154 alin. (1) lit. c)-p) din Codul fiscal, care realizează venituri din cele prevăzute la art. 155 din Codul fiscal, datorează contribuția de asigurări sociale de sănătate potrivit regulilor prevăzute pentru categoriile respective de venituri.

e) persoanele cu handicap, pentru veniturile obținute în baza Legii nr. 448/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

10. (2) Persoanele fizice prevăzute la art. 154 alin. (1) lit. c)-p) din Codul fiscal, care realizează venituri din cele prevăzute la art. 155 din Codul fiscal, datorează contribuția de

asigurări sociale de sănătate potrivit regulilor prevăzute pentru categoriile respective de venituri.

f) bolnavii cu afecțiuni incluse în programele naționale de sănătate stabilite de Ministerul Sănătății, până la vindecarea respectivei afecțiuni;

(la 01-01-2018 Litera f) din Alineatul (1) , Articolul 154 , Sectiunea 1 , Capitolul III , Titlul V a fost modificată de Punctul 64, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

10. (2) Persoanele fizice prevăzute la art. 154 alin. (1) lit. c)-p) din Codul fiscal, care realizează venituri din cele prevăzute la art. 155 din Codul fiscal, datorează contribuția de asigurări sociale de sănătate potrivit regulilor prevăzute pentru categoriile respective de venituri.

g) femeile însărcinate și lăuzele;

(la 01-01-2018 Litera g) din Alineatul (1) , Articolul 154 , Sectiunea 1 , Capitolul III , Titlul V a fost modificată de Punctul 64, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

10. (2) Persoanele fizice prevăzute la art. 154 alin. (1) lit. c)-p) din Codul fiscal, care realizează venituri din cele prevăzute la art. 155 din Codul fiscal, datorează contribuția de asigurări sociale de sănătate potrivit regulilor prevăzute pentru categoriile respective de venituri.

h) persoanele fizice care au calitatea de pensionari, pentru veniturile din pensii, precum și pentru veniturile realizate din drepturi de proprietate intelectuală;

(la 23-03-2018 Litera h) din Alineatul (1) , Articolul 154 , Sectiunea 1 , Capitolul III , Titlul V a fost modificată de Punctul 53, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018)

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

10. (2) Persoanele fizice prevăzute la art. 154 alin. (1) lit. c)-p) din Codul fiscal, care realizează venituri din cele prevăzute la art. 155 din Codul fiscal, datorează contribuția de asigurări sociale de sănătate potrivit regulilor prevăzute pentru categoriile respective de venituri.

h¹) persoanele fizice care realizează venituri din salarii și asimilate salariilor, pentru veniturile din drepturi de proprietate intelectuală;

(la 23-03-2018 Alineatul (1) din Articolul 154 , Secțiunea 1 , Capitolul III , Titlul V a fost completat de Punctul 54, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018)

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

10. (2) Persoanele fizice prevăzute la art. 154 alin. (1) lit. c)-p) din Codul fiscal, care realizează venituri din cele prevăzute la art. 155 din Codul fiscal, datorează contribuția de asigurări sociale de sănătate potrivit regulilor prevăzute pentru categoriile respective de venituri.

i) persoanele fizice care se află în concedii medicale pentru incapacitate temporară de muncă, acordate în urma unor accidente de muncă sau a unor boli profesionale, precum și cele care se află în concedii medicale acordate potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 158/2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 399/2006, cu modificările și completările ulterioare, pentru indemnizațiile aferente certificatelor medicale;

(la 23-03-2018 Litera i) din Alineatul (1) , Articolul 154 , Secțiunea 1 , Capitolul III , Titlul V a fost modificată de Punctul 53, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018)

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

10. (2) Persoanele fizice prevăzute la art. 154 alin. (1) lit. c)-p) din Codul fiscal, care realizează venituri din cele prevăzute la art. 155 din Codul fiscal, datorează contribuția de asigurări sociale de sănătate potrivit regulilor prevăzute pentru categoriile respective de venituri.

j) persoanele care beneficiază de indemnizație de șomaj sau, după caz, de alte drepturi de protecție socială care se acordă din bugetul asigurărilor pentru șomaj, potrivit legii, pentru aceste drepturile bănești;

(la 01-01-2018 Alineatul (1) din Articolul 154 , Secțiunea 1 , Capitolul III , Titlul V a fost completat de Punctul 65, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

10. (2) Persoanele fizice prevăzute la art. 154 alin. (1) lit. c)-p) din Codul fiscal, care realizează venituri din cele prevăzute la art. 155 din Codul fiscal, datorează contribuția de asigurări sociale de sănătate potrivit regulilor prevăzute pentru categoriile respective de venituri.

k) persoanele care se află în concediu de acomodare, potrivit Legii nr. 273/2004 privind procedura adopției, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în concediu pentru creșterea copilului potrivit prevederilor art. 2 și art. 31 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor, aprobată cu modificări prin Legea nr. 132/2011, cu modificările și completările ulterioare, pentru drepturile bănești acordate de aceste legi;

(la 01-01-2018 Alineatul (1) din Articolul 154 , Secțiunea 1 , Capitolul III , Titlul V a fost completat de Punctul 65, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

10. (2) Persoanele fizice prevăzute la art. 154 alin. (1) lit. c)-p) din Codul fiscal, care realizează venituri din cele prevăzute la art. 155 din Codul fiscal, datorează contribuția de asigurări sociale de sănătate potrivit regulilor prevăzute pentru categoriile respective de venituri.

l) persoanele fizice care beneficiază de ajutor social potrivit Legii nr. 416/2001 privind venitul minim garantat, cu modificările și completările ulterioare, pentru aceste drepturi bănești;

(la 01-01-2018 Alineatul (1) din Articolul 154 , Secțiunea 1 , Capitolul III , Titlul V a fost completat de Punctul 65, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

10. (2) Persoanele fizice prevăzute la art. 154 alin. (1) lit. c)-p) din Codul fiscal, care realizează venituri din cele prevăzute la art. 155 din Codul fiscal, datorează contribuția de asigurări sociale de sănătate potrivit regulilor prevăzute pentru categoriile respective de venituri.

m) persoanele care execută o pedeapsă privativă de libertate sau se află în arest preventiv în unitățile penitenciare, persoanele reținute, arestate sau deținute care se află în centrele de reținere și arestare preventivă organizate în subordinea Ministerului Afacerilor Interne, precum și persoanele care se află în executarea unei măsuri educative ori de siguranță privative de libertate, respectiv persoanele care se află în perioada de amânare sau de întrerupere a executării pedepsei privative de libertate;

(la 01-01-2018 Alineatul (1) din Articolul 154 , Sectiunea 1 , Capitolul III , Titlul V a fost completat de Punctul 65, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

10. (2) Persoanele fizice prevăzute la art. 154 alin. (1) lit. c)-p) din Codul fiscal, care realizează venituri din cele prevăzute la art. 155 din Codul fiscal, datorează contribuția de asigurări sociale de sănătate potrivit regulilor prevăzute pentru categoriile respective de venituri.

n) străinii aflați în centrele de cazare în vederea returnării ori expulzării, precum și pentru cei care sunt victime ale traficului de persoane, care se află în timpul procedurilor necesare stabilirii identității și sunt cazați în centrele special amenajate potrivit legii;

(la 01-01-2018 Alineatul (1) din Articolul 154 , Sectiunea 1 , Capitolul III , Titlul V a fost completat de Punctul 65, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

10. (2) Persoanele fizice prevăzute la art. 154 alin. (1) lit. c)-p) din Codul fiscal, care realizează venituri din cele prevăzute la art. 155 din Codul fiscal, datorează contribuția de asigurări sociale de sănătate potrivit regulilor prevăzute pentru categoriile respective de venituri.

o) personalul monahal al cultelor recunoscute, aflat în evidența Secretariatului de Stat pentru Culte;

(la 01-01-2018 Alineatul (1) din Articolul 154 , Secțiunea 1 , Capitolul III , Titlul V a fost completat de Punctul 65, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

10. (2) Persoanele fizice prevăzute la art. 154 alin. (1) lit. c)-p) din Codul fiscal, care realizează venituri din cele prevăzute la art. 155 din Codul fiscal, datorează contribuția de asigurări sociale de sănătate potrivit regulilor prevăzute pentru categoriile respective de venituri.

p) persoanele cetățeni români, care sunt victime ale traficului de persoane, pentru o perioadă de cel mult 12 luni.

(la 01-01-2018 Alineatul (1) din Articolul 154 , Secțiunea 1 , Capitolul III , Titlul V a fost completat de Punctul 65, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

10. (2) Persoanele fizice prevăzute la art. 154 alin. (1) lit. c)-p) din Codul fiscal, care realizează venituri din cele prevăzute la art. 155 din Codul fiscal, datorează contribuția de asigurări sociale de sănătate potrivit regulilor prevăzute pentru categoriile respective de venituri.

q) voluntarii care își desfășoară activitatea în cadrul serviciilor de urgență voluntare, în baza contractului de voluntariat, pe perioada participării la intervenții de urgență sau a pregătirii în vederea participării la acestea, conform prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 88/2001 privind înființarea, organizarea și funcționarea serviciilor publice comunitare pentru situații de urgență, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 363/2002, cu modificările și completările ulterioare.

(la 28-07-2018 Alineatul (1) din Articolul 154, Secțiunea 1 , Capitolul III , Titlul V a fost completat de Articolul V din LEGEA nr. 198 din 20 iulie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 646 din 25 iulie 2018)

r) persoanele fizice pentru veniturile din salarii și asimilate salariilor de la angajatori care desfășoară activități în sectorul construcții și se încadrează în condițiile prevăzute la art. 60 pct. 5. Prevederea se aplică până la data de 31 decembrie 2028 inclusiv.

(la 24-12-2020 Litera r) din Articolul 154 , Secțiunea 1 , Capitolul III , Titlul V a fost modificată de Punctul 118, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

Conform literei c) a alineatului (1) al articolului VII din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020, prin derogare de la prevederile art. 4 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, prevederile art. I punctele 34-36, 38-40, 43, 44, 46, 97, 98, 100, 102-107, 109-111, 118 referitor la art. 154 alin. (1) lit. d) și r), precum și punctele 121, 123, 124, 126-129, 138-141 se aplică începând cu veniturile aferente lunii următoare publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prezentei legi.

(2) Persoanele fizice aflate în situațiile prevăzute la alin. (1) lit. d)-r), dacă realizează venituri din cele prevăzute la art. 155 alin. (1), altele decât cele pentru care sunt exceptate, datorează contribuția de asigurări sociale de sănătate, conform regulilor specifice prezentului titlu.

(la 24-12-2020 Alineatul (2) din Articolul 154 , Secțiunea 1 , Capitolul III , Titlul V a fost modificat de Punctul 119, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

(3) În vederea încadrării în condițiile privind realizarea de venituri prevăzute la alin. (1), Casa Națională de Asigurări de Sănătate transmite A.N.A.F. lista persoanelor fizice înregistrate în Registrul unic de evidență al asiguraților din Platforma informatică din asigurațiile de sănătate, potrivit prevederilor art. 224 alin. (1) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată. Structura informațiilor și periodicitatea transmiterii acestora se stabilesc prin ordin comun al președintelui A.N.A.F. și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentului cod.

SECȚIUNEA a 2-a

Veniturile pentru care se datorează contribuția și cota de contribuție

(la 01-01-2018 Titlul secțiunii a 2-a din Capitolul III , Titlul V a fost modificat de Punctul 67, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

ART. 155

Categoriile de venituri supuse contribuției de asigurări sociale de sănătate

(1) Contribuabilii la sistemul de asigurări sociale de sănătate, prevăzuți la art. 153 alin. (1) lit. a)-d), datorează, după caz, contribuția de asigurări sociale de sănătate pentru veniturile din România și din afara României, cu respectarea legislației europene aplicabile în domeniul securității sociale, precum și a acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte, pentru care există obligația declarării în România, realizate din următoarele categorii de venituri:

- a) venituri din salarii și asimilate salariilor, definite conform art. 76;
- b) venituri din activități independente, definite conform art. 67;
- c) venituri din drepturi de proprietate intelectuale, definite conform art. 70;
- d) venituri din asocierea cu o persoană juridică, contribuabil potrivit prevederilor titlului II, titlului III sau Legii nr. 170/2016, pentru care sunt aplicabile prevederile art. 125;
- e) venituri din cedarea folosinței bunurilor, definite conform art. 83;
- f) venituri din activități agricole, silvicultură și piscicultură, definite conform art. 103;
- g) venituri din investiții, definite conform art. 91;
- h) venituri din alte surse, definite conform art. 114.

(2) Pentru veniturile prevăzute la alin. (1) se datorează contribuția de asigurări sociale de sănătate și în cazul în care acestea sunt realizate de persoanele fizice aflate în situațiile prevăzute la art. 60 pct. 1-4.

(la 24-12-2020 Alineatul (2) din Articolul 155 , Secțiunea a 2-a , Capitolul III , Titlul V a fost modificat de Punctul 120, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

(la 23-03-2018 Articolul 155 din Secțiunea a 2-a , Capitolul III , Titlul V a fost modificat de Punctul 55, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018)

ART. 156

Cota de contribuție de asigurări sociale de sănătate:

Cota de contribuție de asigurări sociale de sănătate este de 10% și se datorează de către persoanele fizice care au calitatea de angajați sau pentru care există obligația plății contribuției de asigurări sociale de sănătate, potrivit prezentei legi.

(la 01-01-2018 Articolul 156 din Secțiunea a 2-a , Capitolul III , Titlul V a fost modificat de Punctul 69, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

SECȚIUNEA a 3-a

Baza de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate datorate în cazul persoanelor care realizează venituri din salarii sau asimilate salariilor, precum și în cazul persoanelor aflate sub protecția sau în custodia statului

ART. 157

Baza de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate în cazul persoanelor fizice care realizează venituri din salarii sau asimilate salariilor:

(la 01-01-2018 Denumirea marginală a articolului 157 din Secțiunea a 3-a , Capitolul III , Titlul V a fost modificată de Punctul 70, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

(1) Baza lunară de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate, în cazul persoanelor fizice care realizează venituri din salarii sau asimilate salariilor, în țară și în străinătate, cu respectarea prevederilor legislației europene aplicabile în domeniul securității sociale, precum și a acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte, o reprezintă câștigul brut care include:

(la 01-01-2018 Partea introductivă a alineatului (1) din Articolul 157 , Secțiunea a 3-a , Capitolul III , Titlul V a fost modificată de Punctul 70, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

a) veniturile din salarii, în bani și/sau în natură, obținute în baza unui contract individual de muncă, a unui raport de serviciu sau a unui statut special prevăzut de lege. În situația personalului român trimis în misiune permanentă în străinătate, veniturile din salarii cuprind salariile de bază sau, după caz, soldele funcțiilor de bază corespunzătoare funcțiilor în care persoanele respective sunt încadrate în țară, la care se adaugă, după caz, sporurile și adaosurile care se acordă potrivit legii;

b) indemnizațiile din activități desfășurate ca urmare a unei funcții de demnitate publică, stabilite potrivit legii;

c) indemnizațiile din activități desfășurate ca urmare a unei funcții alese în cadrul persoanelor juridice fără scop patrimonial;

d) solda lunară acordată potrivit legii;

e) remunerația administratorilor societăților, companiilor/societăților naționale și regiilor autonome, desemnați/numiți în condițiile legii, precum și sumele primite de reprezentanții în adunarea generală a acționarilor și în consiliul de administrație;

f) remunerația obținută de directorii cu contract de mandat și de membrii directoratului de la societățile administrate în sistem dualist și ai consiliului de supraveghere, potrivit legii, precum și drepturile convenite managerilor, în baza contractului de management prevăzut de lege;

g) sumele primite de membrii comisiei de cenzori sau comitetului de audit, după caz, precum și sumele primite pentru participarea în consilii, comisii, comitete și altele asemenea;

h) sumele primite de reprezentanții în organisme tripartite, potrivit legii;

i) sumele din profitul net convenite administratorilor societăților, potrivit legii sau actului constitutiv, după caz, precum și participarea la profitul unității pentru managerii cu contract de management, potrivit legii;

j) sumele reprezentând participarea salariaților la profit, potrivit legii;

k) sume reprezentând salarii/diferențe de salarii, stabilite prin lege sau în baza unor hotărâri judecătorești rămase definitive și irevocabile/hotărâri judecătorești definitive și executorii, inclusiv cele acordate potrivit hotărârilor primei instanțe, executorii de drept;

(la 24-12-2020 Litera k) din Alineatul (1), Articolul 157 , Sectiunea a 3-a , Capitolul III , Titlul V a fost modificată de Punctul 121, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

Conform literei c) a alineatului (1) al articolului VII din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020, prin derogare de la prevederile art. 4 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, prevederile art. I punctele 34-36, 38-40, 43, 44, 46, 97, 98, 100, 102-107, 109-111, 118 referitor la art. 154 alin. (1) lit. d) și r), precum și punctele 121, 123, 124, 126-129, 138-141 se aplică începând cu veniturile aferente lunii următoare publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prezentei legi.

l) indemnizațiile lunare plătite conform legii de angajatori pe perioada de neconcurență, stabilite conform contractului individual de muncă;

m) indemnizațiile și orice alte sume de aceeași natură, altele decât cele acordate pentru acoperirea cheltuielilor de transport și cazare, primite de salariați, potrivit legii, pe perioada delegării/detașării, după caz, în altă localitate, în țară și în străinătate, în interesul serviciului, pentru partea care depășește plafonul neimpozabil stabilit astfel:

(i) în țară, 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru indemnizație, prin hotărâre a Guvernului pentru personalul autorităților și instituțiilor publice;

(ii) în străinătate, 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru diurnă prin hotărâre a Guvernului pentru personalul român trimis în străinătate pentru îndeplinirea unor misiuni cu caracter temporar;

n) indemnizațiile și orice alte sume de aceeași natură, altele decât cele acordate pentru acoperirea cheltuielilor de transport și cazare, primite de salariații care au stabilite raporturi de muncă cu angajatori din străinătate, pe perioada delegării/detașării, după caz, în România, în interesul serviciului, pentru partea care depășește plafonul neimpozabil stabilit la nivelul legal pentru diurna acordată personalului român trimis în străinătate pentru îndeplinirea unor misiuni cu caracter temporar, prin hotărâre a Guvernului, corespunzător țării de rezidență a angajatorului, de care ar beneficia personalul din instituțiile publice din România dacă s-ar deplasa în țara respectivă, cu respectarea prevederilor legislației europene aplicabile în domeniul securității sociale, precum și a acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte;

o) indemnizațiile și orice alte sume de aceeași natură, altele decât cele acordate pentru acoperirea cheltuielilor de transport și cazare primite pe perioada deplasării, în altă localitate, în țară și în străinătate, în interesul desfășurării activității, astfel cum este prevăzut în raportul juridic, de către administratorii stabiliți potrivit actului constitutiv, contractului de administrare/mandat, de către directorii care își desfășoară activitatea în baza contractului de mandat potrivit legii, de către membrii directoratului de la societățile administrate în sistem dualist și ai consiliului de supraveghere, potrivit legii, precum și de către manageri, în baza

contractului de management prevăzut de lege, pentru partea care depășește plafonul neimpozabil stabilit astfel:

(i) în țară, 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru indemnizație, prin hotărâre a Guvernului pentru personalul autorităților și instituțiilor publice;

(ii) în străinătate, 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru diurnă prin hotărâre a Guvernului pentru personalul român trimis în străinătate pentru îndeplinirea unor misiuni cu caracter temporar;

p) indemnizațiile și orice alte sume de aceeași natură, altele decât cele acordate pentru acoperirea cheltuielilor de transport și cazare, primite pe perioada deplasării în România, în interesul desfășurării activității, de către administratori sau directori, care au raporturi juridice stabilite cu entități din străinătate, astfel cum este prevăzut în raporturile juridice respective, pentru partea care depășește plafonul neimpozabil stabilit la nivelul legal pentru diurna acordată personalului român trimis în străinătate pentru îndeplinirea unor misiuni cu caracter temporar, prin hotărâre a Guvernului, corespunzător țării de rezidență a entității, de care ar beneficia personalul din instituțiile publice din România dacă s-ar deplasa în țara respectivă;

q) remunerația primită de președintele asociației de proprietari sau de alte persoane, în baza contractului de mandat, potrivit legii, privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari;

r) ajutoarele și plățile compensatorii care se acordă, conform legii, personalului militar, polițiștilor și funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, la trecerea în rezervă sau direct în retragere, respectiv la încetarea raporturilor de serviciu, care îndeplinesc condițiile pentru pensionare, din domeniul apărării naționale, ordinii publice și securității naționale;

s) ajutoarele și plățile compensatorii care se acordă, conform legii, personalului militar, polițiștilor și funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, la trecerea în rezervă sau direct în retragere, respectiv la încetarea raporturilor de serviciu, care nu îndeplinesc condițiile pentru pensionare, din domeniul apărării naționale, ordinii publice și securității naționale;

ș) veniturile reprezentând plăți compensatorii suportate de angajator potrivit contractului colectiv sau individual de muncă.

t) indemnizația de hrană și indemnizația de vacanță acordate potrivit prevederilor Legii-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare.

(la 29-12-2018 Alin. (1), articolul 157 din Secțiunea a 3-a , Capitolul III , Titlul V a fost completat de Punctul 17, Articolul 66, Capitolul III din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 114 din 28 decembrie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1116 din 29 decembrie 2018)

(2) Nu se cuprind în baza lunară de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate sumele prevăzute la art. 76 alin. (4) lit. d), art. 141 lit. d) și art. 142.

(la 01-01-2016 Alin. (2) al art. 157 a fost modificat de pct. 23 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015.)

(3) Abrogat.

(la 06-01-2017 Alineatul (3) din Articolul 157 , Sectiunea a 3-a , Capitolul III , Titlul V a fost abrogat de Punctul 18, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 3 din 6 ianuarie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 16 din 06 ianuarie 2017)

*) Notă:

Potrivit alin. (3) al art. III din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 3 din 6 ianuarie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 16 din 6 ianuarie 2017, prevederile art. I pct. 10-33 se aplică începând cu veniturile aferente lunii februarie 2017.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

SECȚIUNEA a 2-a

Baza de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate datorate în cazul persoanelor care realizează venituri din salarii sau asimilate salariilor

11. (1) *Sumele care se includ în câștigul brut realizat din salarii și în veniturile asimilate salariilor, care reprezintă baza lunară de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate, sunt cele prevăzute la art. 157 alin. (1) din Codul fiscal, inclusiv cele prevăzute în normele metodologice de aplicare a art. 76 alin. (1)-(3) din Codul fiscal, cu excepția veniturilor asupra cărora nu există obligația plății contribuției de asigurări sociale de sănătate potrivit prevederilor art. 157 alin. (2) din Codul fiscal.*

(4) *În categoria sumelor prevăzute la art. 157 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal se includ indemnizațiile persoanelor alese în consiliul de administrație/comitetul director/consiliul superior, comitetul executiv/biroul permanent, comisia de disciplină și altele, cu excepția indemnizațiilor cenzorilor, care se încadrează la art. 157 alin. (1) lit. g) din Codul fiscal.*

(5) *În categoria persoanelor prevăzute la art. 157 alin. (1) lit. e) din Codul fiscal se includ administratorii, membrii consiliului de administrație, consiliului de supraveghere și comitetului consultativ, precum și reprezentanții statului sau reprezentanții membrilor consiliului de administrație, fie în adunarea generală a acționarilor, fie în consiliul de administrație, după caz.*

(6) *Sumele care depășesc limita prevăzută la art. 157 alin. (1) lit. m)-p) din Codul fiscal reprezintă venit asimilat salariilor și se cuprind în baza de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate, determinată prin cumularea cu veniturile din salarii și asimilate salariilor aferente lunii respective.*

(7) *În înțelesul prevederilor art. 157 alin. (1) lit. m)-p) din Codul fiscal, prin străinătate se înțelege orice alt stat, respectiv orice stat membru al Uniunii Europene, al Spațiului Economic European sau al Confederației Elvețiene, orice stat cu care România aplică un acord bilateral de securitate socială, precum și orice stat (non-UE) care nu face parte din Uniunea Europeană, Spațiul Economic European sau din Confederația Elvețiană.*

(8) *În categoria sumelor prevăzute la art. 157 alin. (1) lit. q) din Codul fiscal se includ remunerațiile acordate în baza contractului de mandat președintelui și membrilor comitetului executiv, iar remunerația cenzorului cu contract de mandat se încadrează la art. 157 alin. (1) lit. g) din Codul fiscal.*

(9) Sumele reprezentând indemnizații de incapacitate temporară de muncă, acordate în baza Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 399/2006, cu modificările și completările ulterioare, și indemnizațiile de incapacitate temporară de muncă, acordate în baza Legii nr. 346/2002 privind asigurarea pentru accidente de muncă și boli profesionale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, suportate de angajator potrivit legii, nu se cuprind în baza lunară de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate prevăzută la art. 157 din Codul fiscal.

ART. 157¹

Baza lunară de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate datorate pentru persoanele fizice prevăzute la art. 153 alin. (1) lit. f¹) pe perioada suspendării din funcție a acestora, în condițiile legii

Pentru persoanele fizice prevăzute la art. 153 alin. (1) lit. f¹), pe perioada suspendării din funcție a acestora, în condițiile legii, baza lunară de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate o reprezintă salariul minim brut pe țară garantat în plată în vigoare în luna pentru care se datorează contribuția.

(la 01-06-2020 Secțiunea a 3-a din Capitolul III , Titlul V a fost completată de Punctul 5, Articolul I, Capitolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 69 din 14 mai 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 393 din 14 mai 2020)

ART. 157²

Baza anuală de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate datorată pentru venituri asimilate salariilor pentru activitatea desfășurată în străinătate

Baza anuală de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate, în cazul persoanelor fizice care realizează venituri reprezentând remunerații, indemnizații, alte venituri similare, precum și orice alte avantaje, în bani și/sau în natură, obținute din străinătate în calitate de membri ai consiliului de administrație, membri ai directoratului, membri ai consiliului de supraveghere, administratori, directori, cenzori, membri fondatori, reprezentanți în adunarea generală a acționarilor sau orice alte activități desfășurate în funcții similare pentru activitatea desfășurată în străinătate la angajatori/plătitori de venit care nu au sediul permanent și nu sunt rezidenți fiscali în România, o reprezintă câștigul brut realizat din venituri asimilate salariilor, cu respectarea prevederilor legislației europene aplicabile în domeniul securității sociale, precum și a acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte.

(la 24-12-2020 Secțiunea a 3-a din Capitolul III , Titlul V a fost completată de Punctul 122, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

Conform literei d) a alineatului (1) din articolul VII din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020, prin derogare de la prevederile art. 4 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, prevederile art. I

punctele 58, 69, 72, 99, 101, 108, 112, 122, 125 și 130 se aplică începând cu veniturile aferente lunii ianuarie 2021.

ART. 158

Abrogat.

(la 01-01-2018 Articolul 158 din Sectiunea a 3-a , Capitolul III , Titlul V a fost abrogat de Punctul 71, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

ART. 159

Abrogat.

(la 01-01-2018 Articolul 159 din Sectiunea a 3-a , Capitolul III , Titlul V a fost abrogat de Punctul 71, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

ART. 160

Abrogat.

(la 01-01-2018 Articolul 160 din Sectiunea a 3-a , Capitolul III , Titlul V a fost abrogat de Punctul 71, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

ART. 161

Abrogat.

(la 01-01-2018 Articolul 161 din Sectiunea a 3-a , Capitolul III , Titlul V a fost abrogat de Punctul 71, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

ART. 162

Abrogat.

(la 01-01-2018 Articolul 162 din Sectiunea a 3-a , Capitolul III , Titlul V a fost abrogat de Punctul 71, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

ART. 163

Abrogat.

(la 01-01-2018 Articolul 163 din Sectiunea a 3-a , Capitolul III , Titlul V a fost abrogat de Punctul 71, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

ART. 164

Abrogat.

(la 01-01-2018 Articolul 164 din Sectiunea a 3-a , Capitolul III , Titlul V a fost abrogat de Punctul 71, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

ART. 165

Abrogat.

(la 01-01-2018 Articolul 165 din Sectiunea a 3-a , Capitolul III , Titlul V a fost abrogat de Punctul 71, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

ART. 166

Abrogat.

(la 01-01-2018 Articolul 166 din Sectiunea a 3-a , Capitolul III , Titlul V a fost abrogat de Punctul 71, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

ART. 167

Abrogat.

(la 01-01-2018 Articolul 167 din Sectiunea a 3-a , Capitolul III , Titlul V a fost abrogat de Punctul 71, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

SECȚIUNEA a 4-a

Stabilirea, plata și declararea contribuției de asigurări sociale de sănătate în cazul veniturilor din salarii și asimilate salariilor

(la 01-01-2018 Titlul secțiunii a 4-a din Capitolul III , Titlul V a fost modificat de Punctul 72, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

ART. 168

Stabilirea și plata contribuției de asigurări sociale de sănătate

(la 01-01-2018 Denumirea marginală a articolului 168 din Sectiunea a 4-a , Capitolul III , Titlul V a fost modificată de Punctul 73, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

(1) Persoanele fizice și juridice care au calitatea de angajatori sau sunt asimilate acestora au obligația de a calcula și de a reține la sursă contribuția de asigurări sociale de sănătate datorată de către persoanele fizice care obțin venituri din salarii sau asimilate salariilor.

(la 01-01-2018 Alineatul (1) din Articolul 168 , Sectiunea a 4-a , Capitolul III , Titlul V a fost modificat de Punctul 73, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

(1¹) Persoanele juridice prevăzute la art. 153 alin. (1) lit. f¹) calculează și plătesc contribuția de asigurări sociale de sănătate pentru persoanele fizice care desfășoară o activitate în baza unui contract individual de muncă, unui raport de serviciu sau a unui statut special prevăzut de lege, pe perioada suspendării din funcție a acestora, în condițiile legii, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se datorează.

(la 01-06-2020 Articolul 168 din Sectiunea a 4-a , Capitolul III , Titlul V a fost completat de Punctul 6, Articolul I, Capitolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 69 din 14 mai 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 393 din 14 mai 2020)

(1²) Prevederile alin. (1¹) se aplică numai în situația în care persoanele fizice prevăzute la art. 153 alin. (1) lit. f¹) nu au realizat în cursul lunii venituri din salarii și asimilate salariilor.

(la 01-06-2020 Articolul 168 din Sectiunea a 4-a , Capitolul III , Titlul V a fost completat de Punctul 6, Articolul I, Capitolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 69 din 14 mai 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 393 din 14 mai 2020)

(2) Prevederile alin. (1) se aplică și în cazul persoanelor fizice care realizează în România venituri din salarii sau asimilate salariilor de la angajatori din state care nu intră sub incidența legislației europene aplicabile în domeniul securității sociale și a acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte.

(2¹) În cazul avantajelor în bani și/sau în natură primite de la terți ca urmare a prevederilor contractului individual de muncă, a unui raport de serviciu, act de detașare sau a unui statut special prevăzut de lege ori a unei relații contractuale între părți, după caz, obligația de calcul, reținere și plată a contribuției de asigurări sociale de sănătate datorată potrivit legii revine după cum urmează:

a) angajatorului rezident fiscal român, când avantajele în bani și în natură sunt acordate de alte entități decât acesta și plata se efectuează prin intermediul angajatorului;

b) plătitorilor de venituri rezidenți fiscali români, când avantajele în bani și/sau în natură sunt acordate și plătite de alte entități decât angajatorul direct persoanei fizice;

c) persoanelor fizice care obțin în România avantaje în bani și/sau în natură, de la plătitori de venituri care nu sunt rezidenți fiscali români.

(la 24-12-2020 Articolul 168 din Sectiunea a 4-a , Capitolul III , Titlul V a fost completat de Punctul 123, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

Conform literei c) a alineatului (1) al articolului VII din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020, prin derogare de la prevederile art. 4 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, prevederile art. I punctele 34-36, 38-40, 43, 44, 46, 97, 98, 100, 102-107, 109-111, 118 referitor la art. 154 alin.

(1) lit. d) și r), precum și punctele 121, 123, 124, 126-129, 138-141 se aplică începând cu veniturile aferente lunii următoare publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prezentei legi.

(3) Contribuția de asigurări sociale de sănătate calculată și reținută potrivit alin. (1) se plătește până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se plătesc veniturile sau până la data de 25 inclusiv a lunii următoare trimestrului pentru care se datorează, după caz, potrivit legii.

(la 01-01-2018 Alineatul (3) din Articolul 168 , Secțiunea a 4-a , Capitolul III , Titlul V a fost modificat de Punctul 73, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

(4) Prin excepție de la prevederile alin. (1), persoanele fizice care își desfășoară activitatea în România și obțin venituri sub formă de salarii de la angajatori care nu au sediu social, sediu permanent sau reprezentanță în România și care datorează contribuția de asigurări sociale de sănătate în România, potrivit prevederilor legislației europene aplicabile în domeniul securității sociale, precum și a acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte, au obligația de a calcula contribuția de asigurări sociale de sănătate, precum și de a o plăti lunar, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se plătesc veniturile, numai dacă există un acord încheiat în acest sens cu angajatorul.

(la 01-01-2018 Alineatul (4) din Articolul 168 , Secțiunea a 4-a , Capitolul III , Titlul V a fost modificat de Punctul 73, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

(5) Calculul contribuției de asigurări sociale de sănătate se realizează prin aplicarea cotei prevăzute la art. 156 asupra bazei lunare de calcul menționate la art. 157 sau 157¹, după caz.

(la 01-06-2020 Alineatul (5) din Articolul 168 , Secțiunea a 4-a , Capitolul III , Titlul V a fost modificat de Punctul 7, Articolul I, Capitolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 69 din 14 mai 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 393 din 14 mai 2020)

(5¹) Abrogat.

(la 01-01-2020 Alineatul (5¹) din Articolul 168 , Secțiunea a 4-a , Capitolul III , Titlul V a fost abrogat de Punctul 3, Articolul I din LEGEA nr. 263 din 30 decembrie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1054 din 30 decembrie 2019)

Potrivit articolului II din LEGEA nr. 263 din 30 decembrie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1054 din 30 decembrie 2019, prevederile modificatoare de la articolul I pct. 1-4, se aplică începând cu veniturile aferente lunii ianuarie 2020.

(6) Abrogat.

(la 01-01-2018 Alineatul (6) din Articolul 168 , Sectiunea a 4-a , Capitolul III , Titlul V a fost abrogat de Punctul 74, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

(7) În cazul în care au fost acordate sume reprezentând salarii/solde sau diferențe de salarii/solde, cu excepția sumelor reprezentând actualizarea acestora cu indicele de inflație, stabilite prin lege sau în baza unor hotărâri judecătorești rămase definitive și irevocabile/hotărâri judecătorești definitive și executorii, inclusiv cele acordate potrivit hotărârilor primei instanțe, executorii de drept, precum și în cazul în care prin astfel de hotărâri s-a dispus reîncadrarea în muncă a unor persoane, sumele respective se defalcă pe lunile la care se referă și se utilizează cotele de contribuții de asigurări sociale de sănătate care erau în vigoare în acea perioadă. Contribuțiile de asigurări sociale de sănătate datorate potrivit legii se calculează, se rețin la data efectuării plății și se plătesc până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care au fost plătite aceste sume.

(la 24-12-2020 Alineatul (7) din Articolul 168 , Sectiunea a 4-a , Capitolul III , Titlul V a fost modificat de Punctul 124, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

Conform literei c) a alineatului (1) al articolului VII din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020, prin derogare de la prevederile art. 4 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, prevederile art. I punctele 34-36, 38-40, 43, 44, 46, 97, 98, 100, 102-107, 109-111, 118 referitor la art. 154 alin. (1) lit. d) și r), precum și punctele 121, 123, 124, 126-129, 138-141 se aplică începând cu veniturile aferente lunii următoare publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prezentei legi.

(7¹) În cazul în care au fost acordate sume reprezentând pensii sau diferențe de pensii, cu excepția sumelor reprezentând actualizarea acestora cu indicele de inflație, stabilite prin lege sau în baza unor hotărâri judecătorești rămase definitive și irevocabile/hotărâri judecătorești definitive și executorii, aferente perioadelor în care se datora contribuția individuală de asigurări sociale de sănătate pentru sumele respective, se utilizează cotele de contribuții în vigoare în acele perioade. Contribuțiile de asigurări sociale de sănătate datorate potrivit legii se calculează, se rețin la data efectuării plății și se plătesc până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care au fost plătite aceste sume.

(la 24-12-2020 Alineatul (7¹) din Articolul 168 , Sectiunea a 4-a , Capitolul III , Titlul V a fost modificat de Punctul 124, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

Conform literei c) a alineatului (1) al articolului VII din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020, prin derogare de la prevederile art. 4 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările

ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, prevederile art. I punctele 34-36, 38-40, 43, 44, 46, 97, 98, 100, 102-107, 109-111, 118 referitor la art. 154 alin. (1) lit. d) și r), precum și punctele 121, 123, 124, 126-129, 138-141 se aplică începând cu veniturile aferente lunii următoare publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prezentei legi.

(8) Calculul contribuției de asigurări sociale de sănătate datorate de persoanele prevăzute la alin. (2) se realizează de către acestea, conform prevederilor alin. (5). Contribuția se plătește până la data de 25 a lunii următoare celei pentru care se plătesc veniturile.

(la 01-01-2020 Alineatul (8) din Articolul 168 , Sectiunea a 4-a , Capitolul III , Titlul V a fost modificat de Punctul 4, Articolul I din LEGEA nr. 263 din 30 decembrie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1054 din 30 decembrie 2019)

Potrivit articolului II din LEGEA nr. 263 din 30 decembrie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1054 din 30 decembrie 2019, prevederile modificatoare de la articolul I pct. 1-4, se aplică începând cu veniturile aferente lunii ianuarie 2020.

(9) Abrogat.

(la 01-01-2018 Alineatul (9) din Articolul 168 , Sectiunea a 4-a , Capitolul III , Titlul V a fost abrogat de Punctul 76, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

(9¹) Abrogat.

(la 01-01-2018 Alineatul (9¹) din Articolul 168 , Sectiunea a 4-a , Capitolul III , Titlul V a fost abrogat de Punctul 76, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

(9²) Abrogat.

(la 01-01-2018 Alineatul (9²) din Articolul 168 , Sectiunea a 4-a , Capitolul III , Titlul V a fost abrogat de Punctul 76, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

(9²) Abrogat.

(la 01-01-2018 Alineatul (9³) din Articolul 168 , Sectiunea a 4-a , Capitolul III , Titlul V a fost abrogat de Punctul 76, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

(10) În cazul în care au fost acordate cumulativ sume reprezentând ajutoare sociale, indemnizații de șomaj, venituri din pensii, indemnizații pe perioada concediului de acomodare sau indemnizații pentru creșterea copilului, sumele respective se defalcă pe lunile la care se

referă și se utilizează cotele de contribuții de asigurări sociale de sănătate care erau în vigoare în acea perioadă. Contribuțiile de asigurări sociale de sănătate datorate potrivit legii se calculează, se rețin la data efectuării plății sumelor respective și se plătesc până la data de 25 a lunii următoare celei în care au fost plătite aceste sume.

(la 12-08-2016 Alin. (10) al art. 168 a fost modificat de pct. 4 al art. VI din LEGEA nr. 57 din 11 aprilie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 283 din 14 aprilie 2016.)

(11) Persoanele fizice care realizează venituri reprezentând remunerații, indemnizații și alte venituri similare, precum și orice alte avantaje, în bani și/sau în natură, obținute din străinătate în calitate de membri ai consiliului de administrație, membri ai directoratului, membri ai consiliului de supraveghere, administratori, directori, cenzori, membri fondatori, reprezentanți în adunarea generală a acționarilor sau orice alte activități desfășurate în funcții similare pentru activitatea desfășurată în străinătate la angajatori/plătitori de venit care nu au sediul permanent și nu sunt rezidenți fiscali în România au obligația de a calcula și plăti contribuția de asigurări sociale de sănătate prin aplicarea cotei prevăzute la art. 156 asupra bazei de calcul prevăzute la art. 157². Contribuția de asigurări sociale de sănătate se plătește până la termenul legal de depunere al Declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice prevăzute la art. 122.

(la 24-12-2020 Articolul 168 din Secțiunea a 4-a , Capitolul III , Titlul V a fost completat de Punctul 125, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

Conform literei d) a alineatului (1) din articolul VII din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020, prin derogare de la prevederile art. 4 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, prevederile art. I punctele 58, 69, 72, 99, 101, 108, 112, 122, 125 și 130 se aplică începând cu veniturile aferente lunii ianuarie 2021.

*) Notă:

Reproducem mai jos prevederile articolelor I și III din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 3 din 8 februarie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 125 din 8 februarie 2018:

Articolul I

(1) Prevederile prezentului articol se aplică persoanelor fizice care realizează venituri din salarii și asimilate salariilor în baza contractelor individuale de muncă sau a actelor de detașare, aflate în derulare la data de 31 decembrie 2017, și care se încadrează în categoriile de persoane scutite de la plata impozitului pe venit potrivit art. 60 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, al căror salariu brut lunar este majorat cu cel puțin 20% față de nivelul celui din luna decembrie 2017, în perioada de aplicare a prezentului articol, precum și persoanelor fizice prevăzute la art. 168 alin. (2) și (4) din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare.

(2) În sensul prezentei ordonanțe de urgență salariul brut din luna decembrie 2017, prevăzut la alin. (1), cuprinde salariul brut de încadrare și elementele de natura veniturilor salariale care se

acordă, în fiecare lună, conform contractului individual de muncă valabil în luna decembrie 2017, care constituie bază de calcul al contribuțiilor sociale obligatorii.

(3) În cazul în care contractul individual de muncă a fost suspendat până la data de 31 decembrie 2017 sau este suspendat la data menționată anterior, iar angajatul își reia activitatea în cursul anului 2018, salariul brut luat în considerare este cel prevăzut la alin. (2).

(4) Prevederile prezentului articol nu se aplică:

a) personalului din sectorul bugetar plătit din bugetul general consolidat al statului, prevăzut în Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare;

b) în situațiile în care, potrivit acordului de voință al părților, în cadrul perioadei prevăzute la art. III alin. (1) nivelul salariului brut lunar este diminuat sub nivelul prevăzut la alin. (1), de la data modificării contractului individual de muncă;

c) pentru perioada în care contractul individual de muncă este suspendat potrivit Legii nr. 53/2003 - Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(5) Prin derogare de la prevederile art. 168 alin. (5) din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, pentru angajații prevăzuți la alin. (1) și (3) angajatorii/plătitorii, după caz, stabilesc, rețin la sursă și plătesc contribuția de asigurări sociale de sănătate, după următoarea formulă de calcul:

$CASS_{reținută} = venit_{brut_2018} - CAS_{datorată\ în\ 2018} - salariu_{net_decembrie2017}$

Simbolurile utilizate au următoarele înțelesuri:

a) $CASS_{reținută}$ = contribuția de asigurări sociale de sănătate reținută de către angajatori/plătitori din salariul brut în lună, care nu poate fi mai mare decât contribuția calculată și datorată conform dispozițiilor Legii nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare;

b) $venit_{brut_2018}$ = venitul bază de calcul al CASS, realizat în anul 2018;

c) $CAS_{datorată\ în\ 2018}$ = contribuția de asigurări sociale, calculată și reținută de către angajatori/plătitori, potrivit prevederilor Legii nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare;

d) $salariu_{net_decembrie2017}$ = salariul net, determinat prin deducerea din salariul brut a contribuțiilor sociale individuale obligatorii, potrivit legii, în luna decembrie 2017, corespunzător salariului brut prevăzut în contractul individual de muncă, aflat în derulare la data de 31 decembrie 2017.

(6) În cazul în care, în cursul lunii, contractul individual de muncă este suspendat, a încetat raportul de muncă sau intervine detașarea angajatului, salariul brut de referință prevăzut la alin. (2) se recalculează proporțional cu numărul de zile lucrate în luna pentru care se datorează contribuția de asigurări sociale de sănătate.

(7) Dispozițiile prezentului articol sunt aplicabile și în cazul în care, pentru angajații detașați, drepturile salariale sunt plătite de către entitatea la care au fost detașați pe baza informațiilor transmise de angajator referitoare la îndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (1), respectiv majorarea cu cel puțin 20% a salariului brut de referință prevăzut la alin. (2).

(8) Valoarea reprezentând diferența pozitivă dintre contribuția de asigurări sociale de sănătate datorată și calculată potrivit prevederilor Legii nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, și contribuția de asigurări sociale de sănătate reținută potrivit alin. (5) se stabilește de către angajator/plătitor și se evidențiază distinct ca sumă dedusă în Declarația privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a

persoanelor asigurate, reglementată potrivit Legii nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare.

(9) Organul fiscal central transmite zilnic, în sistem informatic, unităților Trezoreriei Statului un fișier conținând sumele deduse potrivit alin. (8). Acest fișier cuprinde și data plății reprezentată de scadența contribuției de asigurări sociale de sănătate declarată. Pe baza acestui fișier se debitează automat un cont distinct de venituri al bugetului de stat codificat cu codul de identificare fiscală al angajatorului/plătitorului și se creditează contul de venituri al Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate codificat cu codul de identificare fiscală al angajatorului/plătitorului. Documentul justificativ pe baza căruia se realizează fișierul îl reprezintă Declarația privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate.

(10) Organul fiscal central transmite zilnic, în sistem informatic, Casei Naționale de Asigurări de Sănătate informații cu privire la contribuția de asigurări sociale de sănătate, datorată și calculată potrivit prevederilor Legii nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, declarată prin Declarația privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate.

(11) Verificarea modului de determinare a diferenței prevăzute la alin. (8) se realizează de organele fiscale potrivit dispozițiilor Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, pe baza unei analize de risc specifice.

(12) Dispozițiile prezentului articol sunt aplicabile și în cazul în care sunt stabilite diferențe în plus față de suma dedusă de angajator/plătitor prin declarația prevăzută la alin. (8), fie prin corectarea declarației fiscale de către angajator/plătitor, fie prin emiterea unei decizii de impunere de către organul fiscal competent.

(13) În cazul în care sunt stabilite diferențe în minus față de suma dedusă de angajator/plătitor prin declarația prevăzută la alin. (8), fie prin corectarea declarației fiscale de către angajator/plătitor, fie prin emiterea unei decizii de impunere de către organul fiscal competent, aceasta se recuperează la bugetul de stat prin debitarea contului de venituri al Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate codificat cu codul de identificare fiscală al angajatorului/plătitorului și creditarea contului bugetului de stat codificat cu codul de identificare fiscală al angajatorului/plătitorului. În acest caz, angajatorul/plătitorul este obligat la plata diferenței în minus.

Articolul III

(1) Dispozițiile art. I sunt aplicabile veniturilor din salarii și asimilate salariilor realizate de persoanele prevăzute la art. I alin. (1) și (3) în anul 2018.

(2) Dispozițiile art. I alin. (12) sunt aplicabile pe perioada prevăzută la alin. (1).

(3) Dispozițiile art. I alin. (13) sunt aplicabile și după perioada prevăzută la alin. (1), în cadrul termenului de prescripție a dreptului de stabilire a creanțelor fiscale prevăzut de Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Pentru veniturile din salarii și asimilate salariilor realizate de persoanele prevăzute la art. I alin. (1) și (3) în anul 2018, înainte de data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, angajatorul/plătitorul poate efectua regularizarea prin depunerea declarației rectificative, până la 31 decembrie 2018.

(5) Dispozițiile art. II se aplică începând cu obligațiile declarative aferente lunii ianuarie 2018.

ART. 169

Depunerea declarațiilor

(1) Următoarele categorii de persoane sunt obligate să depună lunar, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se plătesc veniturile, declarația prevăzută la art. 147 alin. (1):

a) persoanele fizice și juridice care au calitatea de angajatori sau persoanele asimilate acestora;

b) persoanele care realizează în România venituri din salarii sau asimilate salariilor de la angajatori din state care nu intră sub incidența legislației europene aplicabile în domeniul securității sociale, precum și a acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte;

c) instituțiile publice și alte entități care plătesc drepturi de natura celor menționate la art. 168 alin. (7), (7¹) și (10), aferente perioadelor în care contribuția de asigurări sociale de sănătate era suportată, potrivit legii, de către aceste instituții sau de către beneficiarii de venit, după caz;

(la 01-01-2018 Alineatul (1) din Articolul 169 , Sectiunea a 4-a , Capitolul III , Titlul V a fost modificat de Punctul 77, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

(1¹) În cazul veniturilor reprezentând avantaje în bani și/sau în natură primite de la terți ca urmare a prevederilor contractului individual de muncă, a unui raport de serviciu, act de detașare sau a unui statut special prevăzut de lege ori a unei relații contractuale între părți, după caz, obligația de declarare a contribuției de asigurări sociale de sănătate potrivit alin. (1) revine persoanelor prevăzute la art. 168 alin. (2¹).

(la 24-12-2020 Articolul 169 din Sectiunea a 4-a , Capitolul III , Titlul V a fost completat de Punctul 126, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

Conform literei c) a alineatului (1) al articolului VII din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020, prin derogare de la prevederile art. 4 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, prevederile art. I punctele 34-36, 38-40, 43, 44, 46, 97, 98, 100, 102-107, 109-111, 118 referitor la art. 154 alin. (1) lit. d) și r), precum și punctele 121, 123, 124, 126-129, 138-141 se aplică începând cu veniturile aferente lunii următoare publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prezentei legi.

(2) Abrogat.

(la 01-01-2018 Alineatul (2) din Articolul 169 , Sectiunea a 4-a , Capitolul III , Titlul V a fost abrogat de Punctul 78, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

(3) În cazul în care au fost acordate sume de natura celor prevăzute la art. 168 alin. (7), contribuțiile de asigurări sociale de sănătate datorate potrivit legii se declară până la data de 25 a lunii următoare celei în care au fost plătite aceste sume, prin depunerea declarațiilor rectificative pentru lunile cărora le sunt aferente sumele respective.

(la 24-12-2020 Alineatul (3) din Articolul 169 , Sectiunea a 4-a , Capitolul III , Titlul V a fost modificat de Punctul 127, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

Conform literei c) a alineatului (1) al articolului VII din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020, prin derogare de la prevederile art. 4 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, prevederile art. I punctele 34-36, 38-40, 43, 44, 46, 97, 98, 100, 102-107, 109-111, 118 referitor la art. 154 alin. (1) lit. d) și r), precum și punctele 121, 123, 124, 126-129, 138-141 se aplică începând cu veniturile aferente lunii următoare publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prezentei legi.

(3¹) Abrogat.

(la 24-12-2020 Alineatul (3¹) din Articolul 169 , Sectiunea a 4-a , Capitolul III , Titlul V a fost abrogat de Punctul 128, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

Conform literei c) a alineatului (1) al articolului VII din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020, prin derogare de la prevederile art. 4 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, prevederile art. I punctele 34-36, 38-40, 43, 44, 46, 97, 98, 100, 102-107, 109-111, 118 referitor la art. 154 alin. (1) lit. d) și r), precum și punctele 121, 123, 124, 126-129, 138-141 se aplică începând cu veniturile aferente lunii următoare publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prezentei legi.

(3²) În cazul în care au fost acordate sume de natura celor prevăzute la art. 168 alin. (7¹) și (10), pentru perioadele în care contribuția de asigurări sociale de sănătate era suportată, potrivit legii, de către instituțiile plătitoare sau de către beneficiarii de venit, după caz, contribuțiile de asigurări sociale de sănătate datorate se declară până la data de 25 a lunii următoare celei în care au fost plătite aceste sume, prin depunerea declarației prevăzute la alin. (1).

(la 24-12-2020 Alineatul (3²) din Articolul 169 , Sectiunea a 4-a , Capitolul III , Titlul V a fost modificat de Punctul 129, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

Conform literei c) a alineatului (1) al articolului VII din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020, prin derogare de la prevederile art. 4 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, prevederile art. I punctele 34-36, 38-40, 43, 44, 46, 97, 98, 100, 102-107, 109-111, 118 referitor la art. 154 alin. (1) lit. d) și r), precum și punctele 121, 123, 124, 126-129, 138-141 se aplică începând cu veniturile aferente lunii următoare publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prezentei legi.

*) Notă:

Potrivit alin. (3) al art. III din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 3 din 6 ianuarie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 16 din 6 ianuarie 2017, prevederile art. I pct. 10-33 se aplică începând cu veniturile aferente lunii februarie 2017.

(4) Prevederile art. 147 alin. (4)-(22) sunt aplicabile în mod corespunzător.

(5) Abrogat.

(la 01-01-2018 Alineatul (5) din Articolul 169 , Sectiunea a 4-a , Capitolul III , Titlul V a fost abrogat de Punctul 78, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

(6) Abrogat.

(la 01-01-2018 Alineatul (6) din Articolul 169 , Sectiunea a 4-a , Capitolul III , Titlul V a fost abrogat de Punctul 78, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

(7) Abrogat.

(la 15-01-2017 Alineatul (7) din Articolul 169 , Sectiunea a 4-a , Capitolul III , Titlul V a fost abrogat de Punctul 10, Articolul I din LEGEA nr. 2 din 12 ianuarie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 36 din 12 ianuarie 2017)

(8) Abrogat.

(la 15-01-2017 Alineatul (8) din Articolul 169 , Sectiunea a 4-a , Capitolul III , Titlul V a fost abrogat de Punctul 10, Articolul I din LEGEA nr. 2 din 12 ianuarie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 36 din 12 ianuarie 2017)

(9) Abrogat.

(la 15-01-2017 Alineatul (9) din Articolul 169 , Sectiunea a 4-a , Capitolul III , Titlul V a fost abrogat de Punctul 10, Articolul I din LEGEA nr. 2 din 12 ianuarie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 36 din 12 ianuarie 2017)

(10) Abrogat.

(la 15-01-2017 Alineatul (10) din Articolul 169 , Secțiunea a 4-a , Capitolul III , Titlul V a fost abrogat de Punctul 10, Articolul I din LEGEA nr. 2 din 12 ianuarie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 36 din 12 ianuarie 2017)

ART. 169¹

Obligații declarative pentru persoanele fizice prevăzute la art. 157²

Persoanele fizice care realizează venituri reprezentând remunerații, indemnizații și alte venituri similare, precum și orice alte avantaje, în bani și/sau în natură, obținute din străinătate în calitate de membri ai consiliului de administrație, membri ai directoratului, membri ai consiliului de supraveghere, administratori, directori, cenzori, membri fondatori, reprezentanți în adunarea generală a acționarilor sau orice alte activități desfășurate în funcții similare pentru activitatea desfășurată în străinătate la angajatori/plătitori de venituri care nu au sediul permanent și nu sunt rezidenți fiscali în România, au obligația să depună declarația prevăzută la art. 122, cu respectarea prevederilor legislației europene aplicabile în domeniul securității sociale, precum și a acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte.

(la 24-12-2020 Secțiunea a 4-a din Capitolul III , Titlul V a fost completată de Punctul 130, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

Conform literei d) a alineatului (1) din articolul VII din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020, prin derogare de la prevederile art. 4 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, prevederile art. I punctele 58, 69, 72, 99, 101, 108, 112, 122, 125 și 130 se aplică începând cu veniturile aferente lunii ianuarie 2021.

SECȚIUNEA a 5-a

Contribuția de asigurări sociale de sănătate în cazul persoanelor fizice care nu se încadrează în categoriile de persoane exceptate de la plata contribuției de asigurări sociale de sănătate potrivit art. 154

(la 01-01-2018 Titlul secțiunii a 5-a din Capitolul III , Titlul V a fost modificat de Punctul 79, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

ART. 170

Baza de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate datorate de persoanele fizice care realizează veniturile prevăzute la art. 155 alin. (1) lit. b)-h)

(1) Persoanele fizice care realizează veniturile prevăzute la art. 155 alin. (1) lit. b)-h), din una sau mai multe surse și/sau categorii de venituri, datorează contribuția de asigurări sociale de sănătate, dacă estimează pentru anul curent venituri a căror valoare cumulată este cel puțin egală

cu 12 salarii minime brute pe țară, în vigoare la termenul de depunere a declarației prevăzute la art. 120.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

SECȚIUNEA a 4-a

Contribuția de asigurări sociale de sănătate datorată de persoanele fizice care realizează venituri dintre cele prevăzute la art. 155 alin. (1) lit. b)-h) din Codul fiscal

14. (1) În aplicarea prevederilor art. 170 alin. (1) din Codul fiscal, venitul net/brut lunar estimat pentru anul în curs este venitul determinat potrivit prevederilor titlului IV din Codul fiscal.

Dacă persoanele fizice realizează venituri prevăzute la art. 155 alin. (1) lit. b) – h) din Codul fiscal, din una sau mai multe surse și/sau categorii de venituri, venitul net estimat pentru anul curent se stabilește prin însumarea veniturilor nete realizate din fiecare sursă și/sau categorie de venit.

(2) Contribuția de asigurări sociale de sănătate se datorează de către persoanele fizice care estimează că vor realiza în anul în curs venituri nete cumulate, cel puțin egale cu 12 salarii de bază minime brute pe țară.

Persoanele fizice care estimează pentru anul în curs venituri nete cumulate sub nivelul de 12 salarii de bază minime brute pe țară nu datorează contribuția, dar pot opta pentru plata acesteia potrivit prevederilor art. 180 din Codul fiscal.

(3) Pentru persoanele fizice care datorează contribuția de asigurări sociale de sănătate potrivit prevederilor art. 170 alin. (1) din Codul fiscal, baza de calcul o reprezintă echivalentul a 12 salarii de bază minime brute pe țară în vigoare la termenul de depunere a declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice.

(4) Exemplu privind aplicarea prevederilor art. 170 din Codul fiscal:

Un intermediar, persoană fizică, estimează că în cursul anului 2018 va realiza un venit net anual din desfășurarea activității de intermediere, în valoare de 50.000 lei. Totodată, estimează că în cursul anului va obține un venit net din drepturi de proprietate intelectuală ca urmare a editării unei cărți, în valoare de 10.000 lei.

Salariul de bază minim brut pe țară în vigoare în luna iulie 2018 este de 1.900 lei.

Venitul net anual estimat pentru anul în curs este de 60.000 lei (50.000 lei + 10.000 lei).

Baza de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate este de 22.800 lei.

Din aplicarea prevederilor art. 170 din Codul fiscal rezultă următoarele:

a) încadrarea în plafon:

– venitul net anual, cumulat, estimat, este mai mare decât 12 salarii minime brute pe țară (60.000 lei > 22.800 lei).

Rezultă că persoana fizică datorează contribuția de asigurări sociale de sănătate.

b) stabilirea bazei de calcul al contribuției:

– 22.800 lei x 10% = 2.280 lei

(2) Încadrarea în plafonul anual de cel puțin 12 salarii minime brute pe țară, în vigoare la termenul de depunere a declarației prevăzute la art. 120 se efectuează prin cumularea veniturilor prevăzute la art. 155 alin. (1) lit. b)-h), după cum urmează:

a) venitul net/brut sau norma de venit din activități independente, stabilite potrivit art. 68, 68¹ și 69, după caz;

(la 30-03-2018 Litera a) din Alineatul (2) , Articolul 170 , Sectiunea a 5-a , Capitolul III , Titlul V a fost modificată de Punctul 22, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018)

b) venitul net din drepturi de proprietate intelectuală, stabilit după acordarea cotei de cheltuieli forfetare prevăzute la art. 72 și 72¹, precum și venitul net din drepturi de proprietate intelectuală determinat potrivit prevederilor art. 73;

c) venitul net distribuit din asocieri cu persoane juridice, contribuabili potrivit prevederilor titlului II, titlului III sau Legii nr. 170/2016, determinat potrivit prevederilor art. 125 alin. (8) și (9);

d) venitul net sau norma de venit, după caz, pentru veniturile din cedarea folosinței bunurilor, stabilite potrivit art. 84-87;

e) venitul și/sau câștigul net din investiții, stabilit conform art. 94-97. În cazul veniturilor din dobânzi se iau în calcul sumele încasate, iar în cazul veniturilor din dividende se iau în calcul dividendele încasate, distribuite începând cu anul 2018;

(la 24-12-2020 Litera e) din Alineatul (2) , Articolul 170 , Sectiunea a 5-a , Capitolul III , Titlul V a fost modificată de Punctul 131, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

f) venitul net sau norma de venit, după caz, pentru veniturile din activități agricole, silvicultură și piscicultură, stabilite potrivit art. 104-106;

g) venitul brut și/sau venitul impozabil din alte surse, stabilit potrivit art. 114-116.

(3) La încadrarea în plafonul prevăzut la alin. (2) nu se iau în calcul veniturile neimpozabile, prevăzute la art. 93 și 105.

(4) Baza anuală de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate în cazul persoanelor care realizează venituri din cele prevăzute la art. 155 alin. (1) lit. b)-h) o reprezintă echivalentul a 12 salarii minime brute pe țară, în vigoare la termenul de depunere a declarației prevăzute la art. 120.

(la 23-03-2018 Articolul 170 din Sectiunea a 5-a , Capitolul III , Titlul V a fost modificat de Punctul 56, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018)

ART. 171
Abrogat.

(la 01-01-2018 Articolul 171 din Sectiunea a 5-a , Capitolul III , Titlul V a fost abrogat de Punctul 81, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

ART. 172
Abrogat.

(la 01-01-2018 Articolul 172 din Sectiunea a 5-a , Capitolul III , Titlul V a fost abrogat de Punctul 81, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

ART. 173
Abrogat.

(la 01-01-2018 Articolul 173 din Sectiunea a 5-a , Capitolul III , Titlul V a fost abrogat de Punctul 81, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

SECȚIUNEA a 6-a

Stabilirea și plata contribuției de asigurări sociale de sănătate în cazul persoanelor fizice prevăzute la art. 155 alin. (2)

(la 01-01-2018 Titlul secțiunii a 6-a din Capitolul III , Titlul V a fost modificat de Punctul 82, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

ART. 174

Stabilirea, declararea și plata contribuției de asigurări sociale de sănătate în cazul persoanelor care realizează venituri din cele prevăzute la art. 155 alin. (1) lit. b)-h)

(1) Contribuția de asigurări sociale de sănătate se calculează de către contribuabilii prevăzuți la art. 170 alin. (1) prin aplicarea cotei de contribuție prevăzute la art. 156 asupra bazei anuale de calcul menționate la art. 170 alin. (4).

(2) Plătitorii veniturilor din drepturi de proprietate intelectuală, ai veniturilor în baza contractelor de activitate sportivă, din arendă sau din asocieri cu persoane juridice stabilesc contribuția de asigurări sociale de sănătate datorată de către beneficiarul venitului, prin aplicarea cotei prevăzute la art. 156 asupra bazei de calcul menționate la art. 170 alin. (4).

(la 30-03-2018 Alineatul (2) din Articolul 174 , Sectiunea a 6-a , Capitolul III , Titlul V a fost modificat de Punctul 23, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018)

(3) Persoanele fizice care realizează venituri din cele prevăzute la art. 155 alin. (1) lit. b)-h), cu excepția celor pentru care plătitorii de venituri prevăzuți la alin. (2) stabilesc și declară

contribuția, depun declarația prevăzută la art. 120 până la data de 25 mai, inclusiv a anului pentru care se datorează contribuția.

(la 30-03-2018 Alineatul (3) din Articolul 174 , Sectiunea a 6-a , Capitolul III , Titlul V a fost modificat de Punctul 23, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018)

Art. V din ORDONANȚA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în Monitorul Oficial nr. 72 din 31 ianuarie 2020, în anul 2020, prevede:

Articolul V

(1) În anul 2020, termenul de 25 mai, inclusiv prevăzut pentru depunerea Declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, în situațiile reglementate de Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, denumit în continuare Cod fiscal, precum și în alte acte normative, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(2) În anul 2020, termenul de 25 mai, inclusiv prevăzut pentru depunerea formularului 230 ”Cerere privind destinația sumei reprezentând 2% sau 3,5% din impozitul anual pe veniturile din salarii și din pensii”/”Cerere privind destinația sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul anual datorat”, după caz, în situațiile reglementate de Hotărârea Guvernului nr. 1/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(3) În anul 2020, termenul de 25 mai, inclusiv prevăzut pentru plata impozitului pe venit și a contribuțiilor sociale obligatorii, datorate de persoanele fizice în situațiile reglementate de Codul fiscal, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(la 24-12-2020 sintagma: 15 martie inclusiv a fost înlocuită de Alineatul (1), Articolul VI din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

Conform alineatului (2) al articolului VII din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020, prevederile art. VI alin. (1) și (2) se aplică pentru obligațiile declarative aferente veniturilor realizate începând cu anul 2020.

(4) În vederea stabilirii contribuției datorate pentru anul 2018, termenul de depunere a declarației prevăzute la art. 120 este până la data de 15 iulie 2018 inclusiv.

(la 30-03-2018 Alineatul (4) din Articolul 174 , Sectiunea a 6-a , Capitolul III , Titlul V a fost modificat de Punctul 23, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018)

*) Notă:

Potrivit art. 3 din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 63 din 12 iulie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 602 din 13 iulie 2018, termenul prevăzut la art. 133 alin. (13) lit. a), alin. (14) lit. a), alin. (15) lit. a), art. 151 alin. (4) și art. 174 alin. (4) din Legea nr. 227/2015

privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 688 din 10 septembrie 2015, cu modificările și completările ulterioare, se prorogă până la data de 31 iulie 2018.

(5) Pentru persoanele fizice care realizează venituri din drepturi de proprietate intelectuală, din activități independente în baza contractelor de activitate sportivă, din arendă, din asocieri cu persoane juridice contribuabili potrivit titlurilor II și III sau Legii nr. 170/2016, pentru care impozitul se reține la sursă, obținut de la un singur plătitor de venit, iar nivelul net sau brut, după caz, estimat al acestor venituri, pentru anul curent, este cel puțin egal cu 12 salarii minime brute pe țară în vigoare în anul pentru care se datorează contribuția, plătitorul de venit are obligația să calculeze, să rețină și să plătească contribuția de asigurări sociale de sănătate, precum și să depună declarația menționată la art. 147 alin. (1). Declarația se depune până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se plătesc veniturile. În contractul încheiat între părți se desemnează plătitorul de venit în vederea calculării, reținerii și plății contribuției prin reținere la sursă, în anul în curs. Nivelul contribuției calculate și reținute la fiecare plată de către plătitorul de venit este cel stabilit de părți, până la concurența contribuției anuale datorate. Plătitorii de venituri din drepturi de proprietate intelectuală sau din activități independente în baza contractelor de activitate sportivă, care au obligația calculării, reținerii, plății și declarării contribuției de asigurări sociale de sănătate, sunt cei prevăzuți la art. 72 alin. (2) și art. 68¹ alin. (2).

(la 30-03-2018 Alineatul (5) din Articolul 174 , Secțiunea a 6-a , Capitolul III , Titlul V a fost modificat de Punctul 23, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018)

(6) În situația în care, veniturile prevăzute la alin. (5) sunt realizate din mai multe surse și/sau categorii de venituri, iar veniturile nete estimate a se realiza de la cel puțin un plătitor de venit sunt egale sau mai mari decât nivelul a 12 salarii minime brute pe țară în vigoare în anul pentru care se datorează contribuția, contribuabilul desemnează, prin contractul încheiat între părți, plătitorul de venit care are obligația calculării, reținerii, plății și declarării contribuției și de la care venitul realizat este cel puțin egal cu 12 salarii minime brute pe țară. Plătitorul de venit desemnat depune declarația menționată la art. 147 alin. (1) până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se plătesc veniturile. Nivelul contribuției calculate și reținute la fiecare plată de către plătitorul de venit este cel stabilit de părți, până la concurența contribuției datorate. Plătitorii de venit din drepturi de proprietate intelectuală care au obligația calculării, reținerii, plății și declarării contribuției de asigurări sociale de sănătate sunt prevăzuți la art. 72 alin. (2).

(7) Prevederile alin. (5) și (6) nu se aplică în cazul în care nivelul venitului net din drepturi de proprietate intelectuală, al venitului brut în baza contractelor de activitate sportivă, al venitului net din arendă sau din asocieri cu persoane juridice contribuabili potrivit titlurilor II și III sau Legii nr. 170/2016, pentru care impozitul se reține la sursă, estimat a se realiza pe fiecare sursă și/sau categorie de venit, este sub nivelul a 12 salarii minime brute pe țară în vigoare în anul pentru care se datorează contribuția, dar venitul net cumulat este cel puțin egal cu 12 salarii minime brute pe țară. În această situație, contribuabilul are obligația depunerii declarației prevăzute la alin. (3) la termenele și în condițiile stabilite.

(la 30-03-2018 Alineatul (7) din Articolul 174 , Sectiunea a 6-a , Capitolul III , Titlul V a fost modificat de Punctul 23, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018)

(7¹) Prin excepție de la prevederile alin. (5), în cazul persoanelor fizice care realizează de la mai mulți plătitori venituri din drepturi de proprietate intelectuală, în baza contractelor de activitate sportivă, din arendă, din asocieri cu persoane juridice, sub nivelul a 12 salarii minime brute pe țară, dar cumulate aceste venituri se situează peste nivelul a 12 salarii minime brute pe țară, și au depus la organul fiscal declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, iar în cursul anului încheie cu un plătitor de venit un contract a cărui valoare este peste plafonul de 12 salarii minime brute pe țară, nu se aplică reținerea la sursă a contribuției. În această situație se aplică sistemul de impozitare prin autoimpunere, iar stabilirea contribuției se face prin declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice.

(la 24-12-2020 Articolul 174 din Sectiunea a 6-a , Capitolul III , Titlul V a fost completat de Punctul 132, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

(8) Persoanele fizice prevăzute la alin. (5) și (6) nu depun declarația prevăzută la alin. (3).

(9) Persoanele fizice prevăzute la alin. (5) și (6), pentru care plătitorii de venit au obligația calculării, reținerii, plății și declarării contribuției de asigurări sociale de sănătate, care realizează și alte venituri de natura celor prevăzute la art. 155 alin. (1) lit. b) și d)-h), pentru aceste venituri nu depun declarația prevăzută la alin. (3) și nici declarația prevăzută la art. 122.

(10) Persoanele fizice care încep în cursul anului fiscal să realizeze venituri, din cele prevăzute la art. 155 lit. b)-h), iar venitul net anual cumulat din una sau mai multe surse și/sau categorii de venituri, cu excepția veniturilor din drepturi de proprietate intelectuală, din arendă sau din asocieri cu persoane juridice, contribuabili potrivit prevederilor titlului II, titlului III sau Legii nr. 170/2016, pentru care impozitul se reține la sursă, estimat a se realiza pentru anul curent este cel puțin egal cu nivelul a 12 salarii minime brute pe țară, sunt obligate să depună declarația prevăzută la alin. (3) în termen de 30 de zile de la data producerii evenimentului. Salariul minim brut pe țară garantat în plată este cel în vigoare la termenul de depunere a declarației prevăzute la art. 120.

(la 01-01-2021 Alineatul (10) din Articolul 174 , Sectiunea a 6-a , Capitolul III , Titlul V a fost modificat de Punctul 133, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

(10¹) Prin excepție de la prevederile alin. (10), persoanele fizice prevăzute la art. 180 alin. (1) lit. b) sau c), care au optat pentru plata contribuției de asigurări sociale de sănătate și încep în cursul anului fiscal să realizeze venituri din cele prevăzute la art. 155 lit. b)-h), depun declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice prevăzută la art. 122, dacă veniturile realizate sunt cel puțin egale cu nivelul a 12 salarii minime brute pe țară. În acest caz, contribuția datorată potrivit art. 180 alin. (2) pentru anul în care au fost realizate veniturile este luată în calcul la stabilirea contribuției anuale calculate potrivit alin. (1).

(la 01-01-2021 Articolul 174 din Secțiunea a 6-a , Capitolul III , Titlul V a fost completat de Punctul 134, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

(11) Contribuabilii prevăzuți la art. 170 alin. (1) care încep o activitate în luna decembrie depun declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice până la data de 25 mai, inclusiv a anului următor celui de realizare a venitului.

Art. V din ORDONANȚA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în Monitorul Oficial nr. 72 din 31 ianuarie 2020, în anul 2020, prevede:

Articolul V

(1) În anul 2020, termenul de 25 mai, inclusiv prevăzut pentru depunerea Declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, în situațiile reglementate de Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, denumit în continuare Cod fiscal, precum și în alte acte normative, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(2) În anul 2020, termenul de 25 mai, inclusiv prevăzut pentru depunerea formularului 230 ”Cerere privind destinația sumei reprezentând 2% sau 3,5% din impozitul anual pe veniturile din salarii și din pensii”/”Cerere privind destinația sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul anual datorat”, după caz, în situațiile reglementate de Hotărârea Guvernului nr. 1/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(3) În anul 2020, termenul de 25 mai, inclusiv prevăzut pentru plata impozitului pe venit și a contribuțiilor sociale obligatorii, datorate de persoanele fizice în situațiile reglementate de Codul fiscal, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(la 24-12-2020 sintagma: 15 martie inclusiv a fost înlocuită de Alineatul (1), Articolul VI din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

Conform alineatului (2) al articolului VII din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020, prevederile art. VI alin. (1) și (2) se aplică pentru obligațiile declarative aferente veniturilor realizate începând cu anul 2020.

(12) Abrogat.

(la 01-01-2021 Alineatul (12) din Articolul 174 , Secțiunea a 6-a , Capitolul III , Titlul V a fost abrogat de Punctul 135, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

(13) Abrogat.

(la 01-01-2021 Alineatul (13) din Articolul 174 , Secțiunea a 6-a , Capitolul III , Titlul V a fost abrogat de Punctul 135, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

(14) Abrogat.

(la 01-01-2021 Alineatul (14) din Articolul 174 , Secțiunea a 6-a , Capitolul III , Titlul V a fost abrogat de Punctul 135, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

(15) Persoanele fizice al căror venit estimat se modifică în cursul anului în care se realizează veniturile și nu se mai încadrează în plafonul prevăzut la art. 170 alin. (1) își pot modifica contribuția datorată prin rectificarea venitului estimat, prin depunerea declarației prevăzute la alin. (3), oricând până la împlinirea termenului legal de depunere a declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, prevăzute la art. 122.

(16) Contribuția de asigurări sociale de sănătate datorată se evidențiază în Declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice.

(17) În situația în care persoanele fizice au estimat pentru anul curent un venit net anual cumulat din una sau mai multe surse și/sau categorii de venituri, mai mic decât nivelul a 12 salarii minime brute pe țară, iar venitul net anual cumulat realizat este cel puțin egal cu nivelul a 12 salarii minime pe țară, în vigoare în anul pentru care se datorează contribuția, acestea datorează contribuția de asigurări sociale de sănătate la nivelul a 12 salarii minime pe țară și au obligația depunerii declarației prevăzute la art. 122, până la data de 25 mai, inclusiv a anului următor celui de realizare a veniturilor, în vederea definitivării contribuției de asigurări sociale de sănătate.

Art. V din ORDONANȚA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în Monitorul Oficial nr. 72 din 31 ianuarie 2020, în anul 2020, prevede:

Articolul V

(1) În anul 2020, termenul de 25 mai, inclusiv prevăzut pentru depunerea Declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, în situațiile reglementate de Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, denumit în continuare Cod fiscal, precum și în alte acte normative, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(2) În anul 2020, termenul de 25 mai, inclusiv prevăzut pentru depunerea formularului 230 ”Cerere privind destinația sumei reprezentând 2% sau 3,5% din impozitul anual pe veniturile din salarii și din pensii”/”Cerere privind destinația sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul anual datorat”, după caz, în situațiile reglementate de Hotărârea Guvernului nr. 1/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(3) În anul 2020, termenul de 25 mai, inclusiv prevăzut pentru plata impozitului pe venit și a contribuțiilor sociale obligatorii, datorate de persoanele fizice în situațiile reglementate de Codul fiscal, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(la 24-12-2020 sintagma: 15 martie inclusiv a fost înlocuită de Alineatul (1), Articolul VI din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

Conform alineatului (2) al articolului VII din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020, prevederile art. VI alin. (1) și (2) se aplică pentru obligațiile declarative aferente veniturilor realizate începând cu anul 2020.

(18) În cazul în care persoanele fizice aflate în situația prevăzută la art. 170 alin. (1) realizează un venit net anual cumulat sub nivelul a 12 salarii minime brute pe țară, iar în anul fiscal precedent nu au avut calitatea de salariat și nu s-au încadrat în categoriile de persoane exceptate de la plata contribuției de asigurări sociale de sănătate prevăzute la art. 154 alin. (1), acestea datorează contribuția de asigurări sociale de sănătate la o bază de calcul echivalentă cu 6 salarii minime brute pe țară și depun declarația prevăzută la art. 122, până la data de 25 mai, inclusiv a anului următor celui de realizare a veniturilor, în vederea definitivării contribuției de asigurări sociale de sănătate.

Art. V din ORDONANȚA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în Monitorul Oficial nr. 72 din 31 ianuarie 2020, în anul 2020, prevede:

Articolul V

(1) În anul 2020, termenul de 25 mai, inclusiv prevăzut pentru depunerea Declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, în situațiile reglementate de Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, denumit în continuare Cod fiscal, precum și în alte acte normative, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(2) În anul 2020, termenul de 25 mai, inclusiv prevăzut pentru depunerea formularului 230 ”Cerere privind destinația sumei reprezentând 2% sau 3,5% din impozitul anual pe veniturile din salarii și din pensii”/”Cerere privind destinația sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul anual datorat”, după caz, în situațiile reglementate de Hotărârea Guvernului nr. 1/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(3) În anul 2020, termenul de 25 mai, inclusiv prevăzut pentru plata impozitului pe venit și a contribuțiilor sociale obligatorii, datorate de persoanele fizice în situațiile reglementate de Codul fiscal, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(la 24-12-2020 sintagma: 15 martie inclusiv a fost înlocuită de Alineatul (1), Articolul VI din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

Conform alineatului (2) al articolului VII din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020, prevederile art. VI alin. (1) și (2) se aplică pentru obligațiile declarative aferente veniturilor realizate începând cu anul 2020.

(18¹) Prevederile alin. (18) se aplică și în cazul în care persoanele fizice aflate în situația prevăzută la art. 170 alin. (1) au estimat venituri cumulate cel puțin egale cu 12 salarii minime brute pe țară, iar până la termenul prevăzut pentru depunerea declarației de la art. 122 au procedat la corectarea declarației inițiale prin depunerea unei declarații rectificative, ca urmare a realizării de venituri sub plafon.

(la 24-12-2020 Articolul 174 din Secțiunea a 6-a , Capitolul III , Titlul V a fost completat de Punctul 136, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

(19) Declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice prevăzută la art. 122 constituie titlu de creanță fiscală în sensul Legii nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare.

(20) Termenul de plată a contribuției de asigurări sociale de sănătate este până la data de 25 mai, inclusiv a anului următor celui pentru care se datorează contribuția.

Art. V din ORDONANȚA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în Monitorul Oficial nr. 72 din 31 ianuarie 2020, în anul 2020, prevede:

Articolul V

(1) În anul 2020, termenul de 25 mai, inclusiv prevăzut pentru depunerea Declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, în situațiile reglementate de Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, denumit în continuare Cod fiscal, precum și în alte acte normative, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(2) În anul 2020, termenul de 25 mai, inclusiv prevăzut pentru depunerea formularului 230 ”Cerere privind destinația sumei reprezentând 2% sau 3,5% din impozitul anual pe veniturile din salarii și din pensii”/”Cerere privind destinația sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul anual datorat”, după caz, în situațiile reglementate de Hotărârea Guvernului nr. 1/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(3) În anul 2020, termenul de 25 mai, inclusiv prevăzut pentru plata impozitului pe venit și a contribuțiilor sociale obligatorii, datorate de persoanele fizice în situațiile reglementate de Codul fiscal, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(la 24-12-2020 sintagma: 15 martie inclusiv a fost înlocuită de Alineatul (1), Articolul VI din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

Conform alineatului (2) al articolului VII din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020, prevederile art. VI alin. (1) și (2) se aplică pentru obligațiile declarative aferente veniturilor realizate începând cu anul 2020.

(21) Plătitorii de venituri prevăzuți la alin. (5) și (6) au obligația calculării, reținerii și plății contribuției până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care s-au plătit veniturile.

(22) Persoanele fizice prevăzute la art. 170 alin. (1) pot efectua plăți reprezentând contribuția de asigurări sociale de sănătate datorată, oricând până la împlinirea termenului de plată.

(la 01-01-2021 Alineatul (22) din Articolul 174 , Secțiunea a 6-a , Capitolul III , Titlul V a fost modificat de Punctul 8, Articolul I, Capitolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 69 din 14 mai 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 393 din 14 mai 2020)

(23) Începând cu anul 2021 se pot acorda bonificații de până la 10% din contribuția de asigurări sociale de sănătate. Nivelul bonificației, termenele de plată și condițiile de acordare se stabilesc prin legea anuală a bugetului de stat.

(la 01-01-2021 Articolul 174 din Secțiunea a 6-a , Capitolul III , Titlul V a fost completat de Punctul 9, Articolul I, Capitolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 69 din 14 mai 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 393 din 14 mai 2020)

(24) Procedura de aplicare a prevederilor alin. (23) se stabilește prin ordin al ministrului finanțelor publice.

(la 01-01-2021 Articolul 174 din Secțiunea a 6-a , Capitolul III , Titlul V a fost completat de Punctul 9, Articolul I, Capitolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 69 din 14 mai 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 393 din 14 mai 2020)

*) Notă:

Conform alineatului (2) al articolului V din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020, ordinele prevăzute la art. 121 alin. (2), art. 151 alin. (24) și art. 174 alin. (24) se emit în termen de 60 de zile de la publicarea în Monitorul Oficial al României a legii anuale a bugetului de stat prin care stabilește acordarea bonificațiilor.

(la 23-03-2018 Articolul 174 din Secțiunea a 6-a , Capitolul III , Titlul V a fost modificat de Punctul 57, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018)

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

16. (1) În aplicarea art. 174 din Codul fiscal, stabilirea contribuției de asigurări sociale de sănătate se efectuează după cum urmează:

a) persoanele fizice, cărora li se aplică sistemul de impozitare prin autoimpunere, care datorează în anul în curs contribuția de asigurări sociale de sănătate își calculează contribuția datorată, prin aplicarea cotei de 10% asupra bazei de calcul echivalentă cu 12 salarii de bază

minime brute pe țară, în vigoare la termenul de depunere a declarației prevăzute la art. 120 din Codul fiscal. În această categorie intră și persoanele fizice care realizează de la mai mulți plătitori venituri din drepturi de proprietate intelectuală, din activități independente în baza contractelor de activitate sportivă, din arendă, din asocieri cu persoane juridice contribuabili potrivit titlurilor II și III din Codul fiscal sau Legii nr. 170/2016, pentru care impozitul se reține la sursă, sub nivelul a 12 salarii de bază minime brute pe țară, iar veniturile nete cumulate sunt peste nivelul a 12 salarii de bază minime brute pe țară. Aceștia își calculează singuri contribuția datorată prin Declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice.

Persoanele fizice care nu datorează contribuția, întrucât veniturile nete anuale cumulate estimate se situează sub plafon, dar optează pentru plata acesteia, depun Declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice în conformitate cu prevederile art. 180 din Codul fiscal.

b) plătitorii de venituri din drepturi de proprietate intelectuală, din arendă, din asocieri cu persoane juridice contribuabili potrivit titlurilor II și III din Codul fiscal sau Legii nr. 170/2016 și/sau în baza contractelor de activitate sportivă, pentru care impozitul se reține la sursă, realizate de către persoane fizice care datorează contribuția conform art. 170 alin. (1) din Codul fiscal, pentru care se aplică sistemul de impozitare prin reținere la sursă, calculează contribuția datorată prin aplicarea cotei de 10% la baza de calcul stabilită conform art. 170 alin. (4) din Codul fiscal.

Persoanele fizice care realizează venituri din drepturi de proprietate intelectuală, din arendă, din asocieri cu persoane juridice contribuabili potrivit titlurilor II și III din Codul fiscal sau Legii nr. 170/2016 și/sau în baza contractelor de activitate sportivă, pentru care impozitul se reține la sursă, cel puțin egale cu 12 salarii de bază minime brute pe țară, de la un singur plătitor, îl desemnează pe acesta, prin contractul încheiat între părți, să calculeze, să rețină, să declare și să plătească contribuția datorată. De asemenea stabilește nivelul contribuției calculate și reținute la fiecare plată, până la concurența contribuției datorate.

Același tratament se aplică și în situația în care veniturile nete anuale cumulate, realizate din drepturi de proprietate intelectuală, din arendă, din asocieri cu persoane juridice contribuabili potrivit titlurilor II și III din Codul fiscal sau Legii nr. 170/2016 și/sau în baza unui contract de activitate sportivă, pentru care impozitul se reține la sursă, care depășesc 12 salarii de bază minime brute pe țară, dar sunt obținute de la mai mulți plătitori, din care la cel puțin unul dintre aceștia venitul depășește plafonul prevăzut. În acest caz beneficiarul venitului desemnează unul dintre plătitorii de venit care urmează să calculeze, să rețină, să declare și să plătească contribuția.

(2) Persoanele fizice prevăzute la alin. (1) lit. a) depun Declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, prevăzută la art. 120 din Codul fiscal, până la data de 15 martie, inclusiv, a anului în curs. Pentru anul 2018, declarația se depune până la data de 15 iulie 2018, inclusiv.

(3) Persoanele prevăzute la alin. (1) lit. b) depun Declarația privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate la termenele și în condițiile stabilite la art. 147 alin. (1) din Codul fiscal.

(4) Persoanele fizice care, în cursul anului, încep o activitate independentă sau încep să realizeze venituri din cele prevăzute la art. 155 alin. (1) lit. c)-h) verifică încadrarea în plafonul anual prevăzut la art. 170 alin. (2), corespunzător numărului de luni de activitate. Plafonul luat

în calcul se stabilește proporțional cu numărul lunilor de activitate rămase până la sfârșitul anului. În situația în care veniturile nete cumulate estimate a se realiza până la sfârșitul anului se încadrează în plafonul recalculat, persoana fizică datorează contribuția de asigurări sociale de sănătate pe care o determină conform art. 174 alin. (13) din Codul fiscal.

(5) Același tratament se aplică și pentru situația în care, în cursul anului, persoanele fizice se încadrează în categoria persoanelor exceptate de la plata contribuției potrivit art. 154 din Codul fiscal, își suspendă temporar activitatea sau încetează activitatea, potrivit legislației în materie. În acest caz, contribuția nu se datorează începând cu luna în care intervine modificarea.

(6) Dacă în baza unui contract aflat în derulare, persoana fizică ce realizează venituri din drepturi de proprietate intelectuală pentru care plătitorul de venit are obligația reținerii la sursă a contribuției dobândește, în cursul anului, calitatea de salariat/pensionar, aceasta nu mai datorează contribuția de asigurări sociale de sănătate pentru veniturile din drepturile de proprietate intelectuală realizate în luna în care a dobândit această calitate. În această situație plătitorul de venit va proceda la recalcularea contribuției datorate potrivit prevederilor art. 174 alin. (13) din Codul fiscal.

(7) Exemple în aplicarea prevederilor art. 174 din Codul fiscal:

Exemplul 1

Un comerciant, persoană fizică, estimează că în cursul anului 2018 va realiza un venit net anual în valoare de 150.000 lei.

Salariul de bază minim brut pe țară în vigoare în luna iulie 2018 este de 1.900 lei.

Plafonul minim lunar în funcție de care se stabilește obligația plății CASS este de 22.800 lei (1.900 lei x 12 luni).

Din aplicarea prevederilor art. 170 și 174 din Codul fiscal rezultă următoarele:

a) încadrarea în plafon:

– venitul net anual, cumulativ, estimat, este mai mare decât 12 salarii de bază minime brute pe țară (150.000 lei > 22.800 lei)

Rezultă că persoana fizică datorează contribuția de asigurări sociale de sănătate.

b) stabilirea contribuției datorate:

– 22.800 lei x 10% = 2.280 lei

Exemplul 2

O persoană fizică începe în data de 1 august 2018 să desfășoare o activitate independentă (traducător) și estimează un venit net de 30.000 lei.

Până la data de 1 septembrie 2018 depune la organul fiscal competent declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice și își stabilește contribuția de asigurări sociale de sănătate datorată pentru anul 2018 după cum urmează:

a) stabilirea plafonului anual prevăzut la art. 170 alin. (2)

corespunzător numărului de luni de activitate:

22.800 lei : 12 luni x 5 luni de activitate = 9.500 lei

b) încadrarea venitului net estimat pentru lunile de activitate până la sfârșitul anului în plafonul stabilit la lit. a):

Întrucât suma de 30.000 lei este mai mare decât plafonul recalculat de 9.500 lei persoana fizică datorează contribuția de asigurări sociale de sănătate.

c) determinarea contribuției datorate
9.500 lei x 10% = 950 lei

16¹. (1) În aplicarea art. 151 alin. (22) și art. 174 alin. (22) din Codul fiscal, persoanele fizice beneficiază în mod corespunzător de prevederile pct. 37¹ ale titlului IV date în aplicarea art. 121 din Codul fiscal.

*(2) Exemplu privind aplicarea prevederilor art. 133 din Codul fiscal
Pentru anul 2018*

Un contribuabil depune declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice prin mijloace electronice de transmitere la distanță conform Codului de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, până la 15 iulie 2018, prin care stabilește contribuția de asigurări sociale datorată în anul 2018 în sumă de 10.000 lei.

În cursul anului efectuează următoarele plăți:

a) În data de 15 august 2018 plătește suma de 5.000 lei

b) În data de 14 decembrie 2018 plătește suma de 4.000 lei (sumă diminuată cu 1.000 lei reprezentând bonificație în cotă de 10%, întrucât la data efectuării ultimei plăți a îndeplinit ambele condiții pentru a beneficia de ambele cote acordate pentru bonificație).

ART. 175

Abrogat.

(la 01-01-2018 Articolul 175 din Secțiunea a 6-a , Capitolul III , Titlul V a fost abrogat de Punctul 84, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

SECȚIUNEA a 7-a

Abrogată.

(la 01-01-2018 Secțiunea a 7-a din Capitolul III , Titlul V a fost abrogată de Punctul 84, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

ART. 176

Abrogat.

(la 01-01-2018 Articolul 176 din Secțiunea a 7-a , Capitolul III , Titlul V a fost abrogat de Punctul 84, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

ART. 177
Abrogat.

(la 01-01-2018 Articolul 177 din Secțiunea a 7-a , Capitolul III , Titlul V a fost abrogat de Punctul 84, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

SECȚIUNEA a 8-a
Abrogată.

(la 01-01-2018 Secțiunea a 8-a din Capitolul III , Titlul V a fost abrogată de Punctul 84, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

ART. 178
Abrogat.

(la 01-01-2018 Articolul 178 din Secțiunea a 8-a , Capitolul III , Titlul V a fost abrogat de Punctul 84, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

SECȚIUNEA a 9-a
Abrogată.

(la 01-01-2018 Secțiunea a 9-a din Capitolul III , Titlul V a fost abrogată de Punctul 84, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

ART. 179
Abrogat.

(la 01-01-2018 Articolul 179 din Secțiunea a 9-a , Capitolul III , Titlul V a fost abrogat de Punctul 84, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

SECȚIUNEA a 10-a

Contribuția de asigurări sociale de sănătate datorată de către persoanele fizice care estimează venituri anuale cumulate sub plafonul prevăzut la art. 170 alin. (2) sau care nu realizează venituri, precum și de alte persoane fizice care optează pentru plata contribuției

(la 01-05-2019 Titlul secțiunii a 10-a din Capitolul III, Titlul V a fost modificat de Punctul 3, Articolul II din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 26 din 18 aprilie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 309 din 19 aprilie 2019)

ART. 180

Contribuția de asigurări sociale de sănătate datorată de către persoanele fizice care optează pentru plata contribuției

(la 01-05-2019 Denumirea marginală a articolului 180 din Secțiunea a 10-a , Capitolul III , Titlul V a fost modificată de Punctul 4, Articolul II din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 26 din 18 aprilie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 309 din 19 aprilie 2019)

(1) Următoarele persoane fizice pot opta pentru plata contribuției:

a) persoanele fizice care au estimat pentru anul curent venituri anuale cumulate din cele prevăzute la art. 155 lit. b)-h), sub nivelul plafonului minim prevăzut la art. 170 alin. (2);

*) Notă:

Reproducem mai jos prevederile art. IV din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 89 din 4 octombrie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 854 din 9 octombrie 2018:

Articolul IV

(1) „Decizia de impunere privind contribuția de asigurări sociale de sănătate datorată de persoanele fizice potrivit art. 180 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal“, emisă de organul fiscal central, produce efecte până la data depunerii declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice.

(2) În situația în care persoana fizică nu își exprimă opțiunea de plată a contribuției de asigurări sociale de sănătate prin depunerea declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, „Decizia de impunere privind contribuția de asigurări sociale de sănătate datorată de persoanele fizice potrivit art. 180 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal“ își păstrează valabilitatea până la termenul de depunere a declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, prevăzut de lege pentru declararea venitului estimat a se realiza în anul fiscal 2019.

(3) Încetarea obligației de plată privind contribuția de asigurări sociale de sănătate stabilită prin „Decizia de impunere privind contribuția de asigurări sociale de sănătate datorată de persoanele fizice potrivit art. 180 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal“, se face prin declararea veniturilor în declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, sau prin notificarea organului fiscal de către contribuabilii care se încadrează în categoriile de persoane exceptate de la plata contribuției sau de către cei care realizează venituri pentru care obligația declarării revine plătitorilor, după caz.

(4) Pentru situațiile prevăzute la alin. (1) și (3) se anulează obligațiile de plată privind contribuția de asigurări sociale de sănătate stabilite prin „Decizia de impunere privind contribuția de asigurări sociale de sănătate datorată de persoanele fizice potrivit art. 180 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal“, aferente perioadei începând cu luna depunerii declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, sau începând cu luna depunerii notificării, inclusiv.

(5) Pentru situația prevăzută la alin. (2) se anulează obligațiile de plată privind contribuția de asigurări sociale de sănătate stabilite prin „Decizia de impunere privind contribuția de asigurări sociale de sănătate datorată de persoanele fizice potrivit art. 180 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal“, aferente perioadei începând cu luna împlinirii termenului de depunere a declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, inclusiv.

(6) Procedura de aplicare a prevederilor alin. (1)-(5) se aprobă prin ordin al președintelui A.N.A.F., în termen de 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prezentei ordonanțe de urgență.

Articolul V

(1) În cazul deciziilor de impunere anuală, emise și comunicate de organul fiscal competent după data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, pentru definitivarea impozitului anual pe veniturile realizate de persoanele fizice în anul 2017 și pentru definitivarea contribuției individuale de asigurări sociale datorată de persoanele fizice, pentru perioada 2016-2017, termenul de plată pentru sumele de plată stabilite prin aceste decizii, este data de 30 iunie 2019.

(2) Pentru plata cu anticipație a sumelor prevăzute la alin. (1) se acordă o bonificație de 10% din aceste sume, dacă sunt plătite integral până la data de 15 decembrie 2018, inclusiv. Valoarea bonificației diminuează sumele de plată prevăzute la alin. (1).

(3) În cazul deciziilor de impunere anuală, emise și comunicate de organul fiscal competent după data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, pentru definitivarea contribuției individuale de asigurări sociale de sănătate datorată de persoanele fizice, pentru perioada 2014-2017, termenul de plată pentru sumele de plată stabilite prin aceste decizii este data de 30 iunie 2019.

(4) Pentru plata cu anticipație a sumelor prevăzute la alin. (3), se acordă o bonificație de 10% din aceste sume, dacă sunt plătite integral până la data de 31 martie 2019, inclusiv. Valoarea bonificației diminuează sumele de plată prevăzute la alin. (3).

(5) Bonificația acordată la plata contribuției de asigurări sociale, potrivit alin. (2), se suportă de la bugetul de stat.

(6) Procedura de aplicare a prevederilor alin. (1)-(5) se aprobă prin ordin al președintelui A.N.A.F. în termen de 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prezentei ordonanțe de urgență.

b) persoanele fizice care nu realizează venituri de natura celor prevăzute la art. 155 și nu se încadrează în categoriile de persoane exceptate de la plata contribuției de asigurări sociale de sănătate prevăzute la art. 154 alin. (1).

c) persoanele fizice care realizează venituri de natura celor prevăzute la art. 155, pentru care nu se datorează contribuția de asigurări sociale de sănătate.

(la 01-05-2019 Alineatul (1) din Articolul 180 , Secțiunea a 10-a , Capitolul III , Titlul V a fost completat de Punctul 5, Articolul II din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 26 din 18 aprilie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 309 din 19 aprilie 2019)

(2) Persoanele fizice prevăzute la alin. (1) lit. a) datorează contribuția de asigurări sociale de sănătate după cum urmează:

a) dacă depun declarația prevăzută la art. 174 alin. (3) până la împlinirea termenului legal de depunere, la o bază de calcul reprezentând valoarea a 6 salarii de bază minime brute pe țară, în vigoare la termenul legal prevăzut pentru depunerea declarației prevăzute la art. 120; sau

b) dacă depun declarația prevăzută la art. 174 alin. (3) după împlinirea termenului legal de depunere, la o bază de calcul echivalentă cu valoarea salariului de bază minim brut pe țară în vigoare la termenul legal de depunere a declarației prevăzute la art. 120, înmulțită cu numărul de

luni rămase până la termenul legal de depunere a declarației prevăzute la art. 122, inclusiv luna în care se depune declarația.

(la 01-05-2019 Alineatul (2) din Articolul 180 , Secțiunea a 10-a , Capitolul III , Titlul V a fost modificat de Punctul 6, Articolul II din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 26 din 18 aprilie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 309 din 19 aprilie 2019)

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

20¹. (1) În aplicarea art. 180 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal, baza de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate în cazul persoanelor fizice care au estimat pentru anul curent venituri anuale cumulate sub nivelul a 12 salarii de bază minime brute pe țară și depun declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice după împlinirea termenului legal de depunere se determină prin înmulțirea valorii salariului de bază minim brut pe țară în vigoare la data depunerii declarației cu numărul de luni rămase până la termenul legal de depunere a declarației prevăzute la art. 122 din Codul fiscal, inclusiv luna în care se depune declarația.

(2) Exemplu privind aplicarea prevederilor art. 180 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal

O persoană fizică estimează că realizează venituri sub plafonul a 12 salarii minime brute pe țară și depune declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice la data de 1 august.

Stabilirea contribuției de asigurări de sănătate:

a) valoarea salariului de bază minim brut pe țară este de 1.900 lei

b) luna în care se depune declarația - august

c) numărul de luni rămase până la termenul legal de depunere a declarației prevăzute la art. 122 din Codul fiscal

este de 8 luni (august 2018-martie 2019)

d) stabilirea bazei de calcul al contribuției

1.900 lei x 8 luni = 15.200 lei

e) determinarea contribuției de asigurări sociale de sănătate

15.200 lei x 10% = 1.520 lei

(3) Persoanele fizice prevăzute la alin. (1) lit. b) și c) datorează contribuția de asigurări sociale de sănătate, pentru 12 luni, la o bază de calcul egală cu 6 salarii minime brute pe țară în vigoare la data depunerii declarației prevăzute la art. 174 alin. (3), indiferent de data depunerii acesteia.

(la 01-05-2019 Alineatul (3) din Articolul 180 , Sectiunea a 10-a , Capitolul III , Titlul V a fost modificat de Punctul 6, Articolul II din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 26 din 18 aprilie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 309 din 19 aprilie 2019)

(la 23-03-2018 Articolul 180 din Sectiunea a 10-a , Capitolul III , Titlul V a fost modificat de Punctul 59, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018)

ART. 181
Abrogat.

(la 23-03-2018 Articolul 181 din Sectiunea a 10-a , Capitolul III , Titlul V a fost abrogat de Punctul 60, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018)

ART. 182
Plata contribuției

(1) Termenul de plată a contribuției de asigurări sociale de sănătate pentru persoanele fizice prevăzute la art. 180 alin. (1) lit. a) este până la data de 25 mai, inclusiv a anului următor celui pentru care se datorează contribuția.

(la 24-12-2020 sintagma: 15 martie inclusiv a fost înlocuită de Alineatul (1), Articolul VI din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

Conform alineatului (2) al articolului VII din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020, prevederile art. VI alin. (1) și (2) se aplică pentru obligațiile declarative aferente veniturilor realizate începând cu anul 2020.

(2) Termenul de plată a contribuției de asigurări sociale de sănătate pentru persoanele fizice prevăzute la art. 180 alin. (1) lit. b) și c) este până la data de 25 mai, inclusiv a anului următor celui în care au depus declarația.

(la 24-12-2020 sintagma: 15 martie inclusiv a fost înlocuită de Alineatul (1), Articolul VI din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

Conform alineatului (2) al articolului VII din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020, prevederile art. VI alin. (1) și (2) se aplică pentru obligațiile declarative aferente veniturilor realizate începând cu anul 2020.

(la 01-05-2019 Articolul 182 din Sectiunea a 10-a , Capitolul III , Titlul V a fost modificat de Punctul 7, Articolul II din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 26 din 18 aprilie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 309 din 19 aprilie 2019)

Art. V din ORDONANȚA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în Monitorul Oficial nr. 72 din 31 ianuarie 2020, în anul 2020, prevede:

Articolul V

(1) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru depunerea Declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, în situațiile reglementate de Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, denumit în continuare Cod fiscal, precum și în alte acte normative, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(2) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru depunerea formularului 230 "Cerere privind destinația sumei reprezentând 2% sau 3,5% din impozitul anual pe veniturile din salarii și din pensii"/"Cerere privind destinația sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul anual datorat", după caz, în situațiile reglementate de Hotărârea Guvernului nr. 1/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(3) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru plata impozitului pe venit și a contribuțiilor sociale obligatorii, datorate de persoanele fizice în situațiile reglementate de Codul fiscal, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

ART. 183

Prevederi privind încetarea plății contribuției de asigurări sociale de sănătate

(1) Persoanele prevăzute la art. 180, care încep să realizeze venituri de natura celor prevăzute la art. 155 sau se încadrează în categoriile de persoane exceptate de la plata contribuției, depun la organul fiscal competent, în termen de 30 de zile de la data la care a intervenit evenimentul, declarația prevăzută la art. 174 alin. (3) și își recalculează obligația de plată reprezentând contribuția de asigurări sociale de sănătate datorată pentru anul în curs.

(2) Pentru persoanele fizice prevăzute la art. 180, care în cursul anului fiscal au decedat, contribuția de asigurări sociale de sănătate datorată este cea aferentă perioadei de până la luna în care survine decesul.

(3) Recalcularea contribuției de asigurări sociale de sănătate prevăzută la alin. (2) se efectuează din oficiu. Procedura privind recalcularea din oficiu a contribuției de asigurări sociale de sănătate se aprobă prin ordin al președintelui ANAF.

Conform alineatului (1) al articolului V din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020, ordinele președintelui A.N.A.F., prevăzute la art. 85 alin. (4⁸), la art. 96 alin. (4) și la art. 183 alin. (3) din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, se emit în termen de 60 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prezentei legi.

(la 01-01-2021 Articolul 183 din Sectiunea a 10-a , Capitolul III , Titlul V a fost modificat de Punctul 137, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

20². (1) În aplicarea prevederilor art. 183 din Codul fiscal, privind încetarea plății contribuției de asigurări sociale de sănătate, contribuabilii depun declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, inclusiv în situația în care au depus anterior «Declarația pentru stabilirea obligațiilor de plată cu titlu de contribuție de asigurări sociale de sănătate datorată de persoanele fizice care nu realizează venituri sau alte categorii de persoane prevăzute la art. 180 din Codul fiscal» și își recalculează obligația de plată reprezentând contribuția de asigurări sociale de sănătate datorată pentru anul în curs.

(2) Exemplu privind aplicarea prevederilor art. 183 din Codul fiscal

O persoană care nu realizează venituri în anul 2018 depune declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice la data de 15 august 2018, prin care optează pentru plata contribuției de asigurări sociale de sănătate.

Baza de calcul al contribuției o reprezintă echivalentul a 6 salarii de bază minime brute pe țară.

Persoana fizică datorează un CASS în valoare de 1.140 lei (1.900 lei x 6 luni x 10%).

Persoana fizică începe să realizeze venituri din salarii și asimilate salariilor începând cu luna noiembrie 2018.

Persoana fizică își recalculează obligația de plată reprezentând contribuția de asigurări sociale de sănătate datorată pentru anul în curs și depune la organul fiscal competent, în termen de 30 de zile de la data la care a intervenit evenimentul, declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice.

Recalculare pentru perioada în care persoana fizică a beneficiat de opțiunea de la art. 180 alin. (3) din Codul fiscal:

a) rectificare bază de calcul:

6 salarii minime brute x 1.900 lei = 11.400 lei la care datorează CASS în sumă de 1.140 lei (11.400 lei x 10%)

11.400 lei : 12 luni = 950 lei

950 lei x 3 luni (august 2018-octombrie 2018) = 2.850 lei (baza de calcul recalculată)

b) determinare contribuție datorată pentru perioada august-octombrie 2018

2.850 lei x 10% = 285 lei

CAP. IV

Abrogat.

(la 01-01-2018 Capitolul IV din Titlul V a fost abrogat de Punctul 87, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

SECȚIUNEA 1

Abrogată.

(la 01-01-2018 Secțiunea 1, Capitolul IV din Titlul V a fost abrogată de Punctul 87, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

ART. 184

Abrogat.

(la 01-01-2018 Articolul 184 din Secțiunea 1 , Capitolul IV , Titlul V a fost abrogat de Punctul 87, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

SECȚIUNEA a 2-a

Abrogată.

(la 01-01-2018 Secțiunea a 2-a, Capitolul IV din Titlul V a fost abrogată de Punctul 87, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

ART. 185

Abrogat.

(la 01-01-2018 Articolul 185 din Secțiunea a 2-a , Capitolul IV , Titlul V a fost abrogat de Punctul 87, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

ART. 186

Abrogat.

(la 01-01-2018 Articolul 186 din Secțiunea a 2-a , Capitolul IV , Titlul V a fost abrogat de Punctul 87, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

ART. 187

Abrogat.

(la 01-01-2018 Articolul 187 din Secțiunea a 2-a , Capitolul IV , Titlul V a fost abrogat de Punctul 87, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

ART. 188

Abrogat.

(la 01-01-2018 Articolul 188 din Sectiunea a 2-a , Capitolul IV , Titlul V a fost abrogat de Punctul 87, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

ART. 189

Abrogat.

(la 01-01-2018 Articolul 189 din Sectiunea a 2-a , Capitolul IV , Titlul V a fost abrogat de Punctul 87, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

SECȚIUNEA a 3-a

Abrogată.

(la 01-01-2018 Sectiunea a 3-a, Capitolul IV din Titlul V a fost abrogată de Punctul 87, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

ART. 190

Abrogat.

(la 01-01-2018 Articolul 190 din Sectiunea a 3-a , Capitolul IV , Titlul V a fost abrogat de Punctul 87, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

ART. 191

Abrogat.

(la 01-01-2018 Articolul 191 din Sectiunea a 3-a , Capitolul IV , Titlul V a fost abrogat de Punctul 87, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

CAP. V

Abrogat.

(la 01-01-2018 Capitolul V din Titlul V a fost abrogat de Punctul 88, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

SECȚIUNEA 1

Abrogată.

(la 01-01-2018 Sectiunea 1, Capitolul V din Titlul V a fost abrogată de Punctul 88, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

ART. 192
Abrogat.

(la 01-01-2018 Articolul 192 din Sectiunea 1 , Capitolul V , Titlul V a fost abrogat de Punctul 88, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

SECȚIUNEA a 2-a
Abrogată.

(la 01-01-2018 Sectiunea a 2-a, Capitolul V din Titlul V a fost abrogată de Punctul 88, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

ART. 193
Abrogat.

(la 01-01-2018 Articolul 193 din Sectiunea a 2-a , Capitolul V , Titlul V a fost abrogat de Punctul 88, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

ART. 194
Abrogat.

(la 01-01-2018 Articolul 194 din Sectiunea a 2-a , Capitolul V , Titlul V a fost abrogat de Punctul 88, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

ART. 195
Abrogat.

(la 01-01-2018 Articolul 195 din Sectiunea a 2-a , Capitolul V , Titlul V a fost abrogat de Punctul 88, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

ART. 196
Abrogat.

(la 01-01-2018 Articolul 196 din Sectiunea a 2-a , Capitolul V , Titlul V a fost abrogat de Punctul 88, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

ART. 197
Abrogat.

(la 01-01-2018 Articolul 197 din Sectiunea a 2-a , Capitolul V , Titlul V a fost abrogat de Punctul 88, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

ART. 198
Abrogat.

(la 01-01-2018 Articolul 198 din Sectiunea a 2-a , Capitolul V , Titlul V a fost abrogat de Punctul 88, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

SECȚIUNEA a 3-a
Abrogată.

(la 01-01-2018 Sectiunea a 3-a, Capitolul V din Titlul V a fost abrogată de Punctul 88, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

ART. 199
Abrogat.

(la 01-01-2018 Articolul 199 din Sectiunea a 3-a , Capitolul V , Titlul V a fost abrogat de Punctul 88, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

ART. 200
Abrogat.

(la 01-01-2018 Articolul 200 din Sectiunea a 3-a , Capitolul V , Titlul V a fost abrogat de Punctul 88, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

CAP. VI
Abrogat.

(la 01-01-2018 Capitolul VI din Titlul V a fost abrogat de Punctul 89, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

SECȚIUNEA 1
Abrogată.

(la 01-01-2018 Sectiunea 1, Capitolul VI din Titlul V a fost abrogată de Punctul 89, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

ART. 201
Abrogat.

(la 01-01-2018 Articolul 201 din Sectiunea 1 , Capitolul VI , Titlul V a fost abrogat de Punctul 89, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

SECȚIUNEA a 2-a
Abrogată.

(la 01-01-2018 Sectiunea a 2-a, Capitolul VI din Titlul V a fost abrogată de Punctul 89, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

ART. 202
Abrogat.

(la 01-01-2018 Articolul 202 din Sectiunea a 2-a , Capitolul VI , Titlul V a fost abrogat de Punctul 89, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

ART. 203
Abrogat.

(la 01-01-2018 Articolul 203 din Sectiunea a 2-a , Capitolul VI , Titlul V a fost abrogat de Punctul 89, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

ART. 204
Abrogat.

(la 01-01-2018 Articolul 204 din Sectiunea a 2-a , Capitolul VI , Titlul V a fost abrogat de Punctul 89, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

ART. 205
Abrogat.

(la 01-01-2018 Articolul 205 din Sectiunea a 2-a , Capitolul VI , Titlul V a fost abrogat de Punctul 89, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

ART. 206
Abrogat.

(la 01-01-2018 Articolul 206 din Sectiunea a 2-a , Capitolul VI , Titlul V a fost abrogat de Punctul 89, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

SECȚIUNEA a 3-a
Abrogată.

(la 01-01-2018 Sectiunea a 3-a din Capitolul VI , Titlul V a fost abrogată de Punctul 89, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

ART. 207

Abrogat.

(la 01-01-2018 Articolul 207 din Sectiunea a 3-a , Capitolul VI , Titlul V a fost abrogat de Punctul 89, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

ART. 208

Abrogat.

(la 01-01-2018 Articolul 208 din Sectiunea a 3-a , Capitolul VI , Titlul V a fost abrogat de Punctul 89, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

CAP. VII

Abrogat.

(la 01-01-2018 Capitolul VII din Titlul V a fost abrogat de Punctul 90, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

SECȚIUNEA 1

Abrogată.

(la 01-01-2018 Sectiunea 1 din Capitolul VII , Titlul V a fost abrogată de Punctul 90, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

ART. 209

Abrogat.

(la 01-01-2018 Articolul 209 din Sectiunea 1 , Capitolul VII , Titlul V a fost abrogat de Punctul 90, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

SECȚIUNEA a 2-a

Abrogată.

(la 01-01-2018 Sectiunea a 2-a din Capitolul VII , Titlul V a fost abrogată de Punctul 90, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

ART. 210

Abrogat.

(la 01-01-2018 Articolul 210 din Sectiunea a 2-a , Capitolul VII , Titlul V a fost abrogat de Punctul 90, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

ART. 211
Abrogat.

(la 01-01-2018 Articolul 211 din Sectiunea a 2-a , Capitolul VII , Titlul V a fost abrogat de Punctul 90, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

ART. 212
Abrogat.

(la 01-01-2018 Articolul 212 din Sectiunea a 2-a , Capitolul VII , Titlul V a fost abrogat de Punctul 90, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

ART. 213
Abrogat.

(la 01-01-2018 Articolul 213 din Sectiunea a 2-a , Capitolul VII , Titlul V a fost abrogat de Punctul 90, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

SECȚIUNEA a 3-a
Abrogată.

(la 01-01-2018 Sectiunea a 3-a din Capitolul VII , Titlul V a fost abrogată de Punctul 90, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

ART. 214
Abrogat.

(la 01-01-2018 Articolul 214 din Sectiunea a 3-a , Capitolul VII , Titlul V a fost abrogat de Punctul 90, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

ART. 215
Abrogat.

(la 01-01-2018 Articolul 215 din Sectiunea a 3-a , Capitolul VII , Titlul V a fost abrogat de Punctul 90, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

CAP. VIII

Prevederi comune în cazul persoanelor fizice care realizează venituri din salarii sau asimilate salariilor și/sau din activități independente, atât în România, cât și pe teritoriul unui stat membru al Uniunii Europene, al unui stat membru al Spațiului Economic European sau al Confederației Elvețiene pentru care sunt incidente prevederile legislației europene aplicabile în domeniul securității sociale

SECȚIUNEA 1

Contribuțiile sociale obligatorii datorate de persoanele fizice care realizează venituri din salarii sau asimilate salariilor și/sau din activități independente, atât în România, cât și pe teritoriul unui stat membru al Uniunii Europene, al unui stat membru al Spațiului Economic European sau al Confederației Elvețiene

ART. 216

Contribuțiile sociale obligatorii datorate în România

(1) Persoanele fizice care realizează venituri din salarii sau asimilate salariilor și/sau din activități independente, atât în România, cât și pe teritoriul unui stat membru al Uniunii Europene, al unui stat membru al Spațiului Economic European sau al Confederației Elvețiene pentru care autoritățile competente ale acestor state sau organismele desemnate ale acestor autorități stabilesc că, pentru veniturile realizate în afara României, legislația aplicabilă în domeniul contribuțiilor sociale obligatorii este cea din România, au obligația plății contribuțiilor sociale obligatorii prevăzute la art. 2 alin. (2), după caz.

(2) Persoanele fizice prevăzute la alin. (1) care realizează venituri din salarii sau asimilate salariilor atât în România, cât și în alte state membre ale Uniunii Europene, într-un stat membru al Spațiului Economic European sau Confederația Elvețiană datorează pentru veniturile din afara României contribuțiile sociale obligatorii prevăzute la art. 2 alin. (2).

(3) Persoanele fizice prevăzute la alin. (1) care realizează venituri din desfășurarea unei activități independente atât în România, cât și pe teritoriul unui stat membru al Uniunii Europene, al unui stat membru al Spațiului Economic European sau al Confederației Elvețiene datorează pentru veniturile din afara României contribuțiile sociale obligatorii prevăzute la art. 2 alin. (2) lit. a) și b).

(4) Persoanele fizice prevăzute la alin. (1) care realizează venituri din salarii sau asimilate salariilor în România și venituri din desfășurarea unei activități independente pe teritoriul unui stat membru al Uniunii Europene, al unui stat membru al Spațiului Economic European sau al Confederației Elvețiene datorează pentru veniturile din afara României contribuțiile sociale obligatorii prevăzute la art. 2 alin. (2) lit. a) și b).

SECȚIUNEA a 2-a

Înregistrarea în evidența fiscală, baza de calcul, declararea, stabilirea și plata contribuțiilor sociale obligatorii

ART. 217

Înregistrarea în evidența fiscală

Persoanele prevăzute la art. 216 alin. (3) și (4) au obligația să se înregistreze fiscal la organul fiscal competent potrivit Codului de procedură fiscală, ca plătitor de contribuții sociale obligatorii, în termen de 30 de zile de la data la care se încadrează în această categorie.

ART. 218

Baza de calcul

Pentru persoanele prevăzute la art. 216 baza lunară de calcul al contribuțiilor sociale obligatorii datorate pentru veniturile realizate în afara României este venitul realizat declarat, pe fiecare categorie de venit.

ART. 219

Stabilirea și plata contribuțiilor sociale obligatorii

(1) Pentru persoanele fizice prevăzute la art. 216 alin. (2) contribuțiile sociale obligatorii datorate pentru veniturile din afara României se calculează, se rețin și se plătesc de către angajatorii acestora.

(2) Prin derogare de la alin. (1), persoanele fizice prevăzute la art. 216 alin. (2) au obligația de a calcula, de a reține și plăti contribuțiile sociale obligatorii individuale și pe cele ale angajatorului, numai dacă există un acord încheiat în acest sens cu angajatorul.

(3) Pentru persoanele prevăzute la alin. (1) și (2) modul de stabilire și de plată a contribuțiilor sociale datorate este cel prevăzut la cap. II-VII aplicabil angajatorilor, respectiv cel aplicabil persoanelor fizice care realizează în România venituri din salarii sau asimilate salariilor de la angajatori care nu au sediul social sau reprezentanță în România și care datorează contribuțiile sociale obligatorii pentru salariații lor, potrivit prevederilor legislației europene aplicabile în domeniul securității sociale, și au un acord încheiat în acest sens cu angajatorul.

(4) Pentru persoanele fizice prevăzute la art. 216 alin. (3) și (4), modul de stabilire și plată a contribuțiilor datorate pentru veniturile din afara României este cel prevăzut la cap. II și III aplicabil în cazul persoanelor fizice care realizează venituri din activități independente în România.

ART. 220

Depunerea declarațiilor

(1) Pentru persoanele fizice prevăzute la art. 216 alin. (2), contribuțiile sociale obligatorii datorate pentru veniturile din afara României se declară de către angajatorii acestora.

(2) Prin derogare de la alin. (1), persoanele fizice prevăzute la art. 216 alin. (2) au obligația de a declara contribuțiile sociale obligatorii individuale și pe cele ale angajatorului, numai dacă există un acord încheiat în acest sens cu angajatorul.

(3) Pentru persoanele prevăzute la alin. (1) și (2), modul de declarare a contribuțiilor datorate este cel prevăzut la cap. II - VII aplicabil angajatorilor, respectiv cel aplicabil persoanelor fizice care realizează în România venituri din salarii sau asimilate salariilor de la angajatori care nu au sediul social sau reprezentanță în România și care datorează contribuțiile sociale obligatorii pentru salariații lor, potrivit prevederilor legislației europene aplicabile în domeniul securității sociale, și au un acord încheiat în acest sens cu angajatorul.

(4) Pentru persoanele fizice prevăzute la art. 216 alin. (3) și (4), modul de declarare a contribuțiilor datorate pentru veniturile din afara României este cel prevăzut la cap. II și III aplicabil în cazul persoanelor fizice care realizează venituri din activități independente în România.

CAP. IX

Contribuția asiguratorie pentru muncă

(la 01-01-2018 Titlul V a fost completat de Punctul 91, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

ART. 220¹

Contribuabilii care datorează contribuția asiguratorie pentru muncă

Contribuabilii obligați la plata contribuției asiguratorii pentru muncă sunt, după caz:

a) persoanele fizice și juridice care au calitatea de angajatori sau sunt asimilate acestora, pentru cetățenii români, cetățeni ai altor state sau apatrizii, pe perioada în care au, conform legii, domiciliul sau reședința în România, cu respectarea prevederilor legislației europene aplicabile în domeniul securității sociale, precum și a acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte;

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

SECȚIUNEA I

Contribuabilii care datorează contribuția asiguratorie pentru muncă

30. *Persoanele fizice și juridice care au calitatea de angajatori sau sunt asimilate acestora prevăzute la art. 220¹ lit. a) din Codul fiscal includ și contribuabilii care au calitatea de angajatori, respectiv persoanele fizice și juridice, care nu au sediul, respectiv domiciliul sau reședința în România și care, potrivit legislației europene aplicabile în domeniul securității sociale, precum și a acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte, datorează în România contribuția asiguratorie pentru muncă pentru salariații lor care sunt supuși legislației de asigurări sociale din România.*

b) persoanele fizice cetățeni români, cetățenii altor state sau apatrizii, pe perioada în care au, conform legii, domiciliul sau reședința în România, și care realizează în România venituri din salarii sau asimilate salariilor de la angajatori din state care nu intră sub incidența legislației europene aplicabile în domeniul securității sociale, precum și a acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte.

(la 01-01-2018 Capitolul IX din Titlul V a fost completat de Punctul 91, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

ART. 220²

Categoriile de venituri pentru care se datorează contribuția asiguratorie pentru muncă

(1) Contribuția asiguratorie pentru muncă se datorează pentru veniturile din salarii și asimilate salariilor, definite la art. 76 alin. (1)-(3), după caz, acordate de către contribuabilii prevăzuți la art. 220¹ lit. a), respectiv realizate de către persoanele fizice prevăzute la art. 220¹ lit. b).

(2) Pentru veniturile prevăzute la alin. (1) se datorează contribuția asiguratorie pentru muncă și în cazul în care acestea sunt realizate de persoanele fizice aflate în situațiile prevăzute la art. 60.

(la 01-01-2018 Capitolul IX din Titlul V a fost completat de Punctul 91, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

ART. 220³

Cota contribuției asiguratorii pentru muncă

(1) Cota contribuției asiguratorii pentru muncă este de 2,25%.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), în perioada 1 ianuarie 2019 - 31 decembrie 2028 inclusiv, cota contribuției asiguratorii pentru muncă se reduce la nivelul cotei care se face venit la Fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale constituit în baza Legii nr. 200/2006 privind constituirea și utilizarea Fondului de garantare pentru plata creanțelor salariale, cu modificările ulterioare, în cazul angajatorilor care desfășoară activități în sectorul construcții și care se încadrează în condițiile prevăzute la art. 60 pct. 5.

(la 29-12-2018 Articolul 220³ din Capitolul IX , Titlul V a fost modificat de Punctul 20, Articolul 66, Capitolul III din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 114 din 28 decembrie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1116 din 29 decembrie 2018)

Potrivit lit. b), alin. (1) al art. 67 din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 114 din 28 decembrie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1116 din 29 decembrie 2018, prevederile modificatoare de la pct. 1, 2, 4, 5, 10, 12-16, 18, 20 și 22 ale art. 66, se aplică începând cu veniturile aferente lunii ianuarie 2019.

ART. 220⁴

Baza de calcul al contribuției asiguratorii pentru muncă

(1) Baza lunară de calcul al contribuției asiguratorii pentru muncă o reprezintă suma câștigurilor brute realizate din salarii și venituri asimilate salariilor, în țară și în străinătate, cu respectarea prevederilor legislației europene aplicabile în domeniul securității sociale, precum și a acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte, care include:

a) veniturile din salarii, în bani și/sau în natură, obținute în baza unui contract individual de muncă, a unui raport de serviciu sau a unui statut special prevăzut de lege. În situația personalului român trimis în misiune permanentă în străinătate, veniturile din salarii cuprind salariile de bază sau, după caz, soldele de funcție/salariile de funcție corespunzătoare funcțiilor în care persoanele respective sunt încadrate în țară, la care se adaugă, după caz, sporurile și adaosurile care se acordă potrivit legii;

b) indemnizațiile din activități desfășurate ca urmare a unei funcții de demnitate publică, stabilite potrivit legii;

c) indemnizațiile din activități desfășurate ca urmare a unei funcții alese în cadrul persoanelor juridice fără scop patrimonial;

d) remunerația administratorilor societăților, companiilor/societăților naționale și regiilor autonome, desemnați/numiți în condițiile legii;

e) remunerația obținută de directorii cu contract de mandat și de membrii directoratului de la societățile administrate în sistem dualist și ai consiliului de supraveghere, potrivit legii, precum și drepturile convenite managerilor, în baza contractului de management prevăzut de lege;

f) sumele reprezentând participarea salariaților la profit, potrivit legii;

g) sume reprezentând salarii/diferențe de salarii, stabilite prin lege sau în baza unor hotărâri judecătorești rămase definitive și irevocabile/hotărâri judecătorești definitive și executorii, inclusiv cele acordate potrivit hotărârilor primei instanțe, executorii de drept;

(la 24-12-2020 Litera g) din Alineatul (1) , Articolul 220⁴ , Capitolul IX , Titlul V a fost modificată de Punctul 138, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

Conform literei c) a alineatului (1) al articolului VII din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020, prin derogare de la prevederile art. 4 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, prevederile art. I punctele 34-36, 38-40, 43, 44, 46, 97, 98, 100, 102-107, 109-111, 118 referitor la art. 154 alin. (1) lit. d) și r), precum și punctele 121, 123, 124, 126-129, 138-141 se aplică începând cu veniturile aferente lunii următoare publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prezentei legi.

h) indemnizațiile și orice alte sume de aceeași natură, altele decât cele acordate pentru acoperirea cheltuielilor de transport și cazare, primite de salariați, potrivit legii, pe perioada delegării/detașării, după caz, în altă localitate, în țară și în străinătate, în interesul serviciului, pentru partea care depășește plafonul neimpozabil stabilit astfel:

(i) în țară, 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru indemnizație, prin hotărâre a Guvernului, pentru personalul autorităților și instituțiilor publice;

(ii) în străinătate, 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru diurnă, prin hotărâre a Guvernului, pentru personalul român trimis în străinătate pentru îndeplinirea unor misiuni cu caracter temporar;

i) indemnizațiile și orice alte sume de aceeași natură, altele decât cele acordate pentru acoperirea cheltuielilor de transport și cazare, primite de salariații care au stabilite raporturi de muncă cu angajatori din străinătate, pe perioada delegării/detașării, după caz, în România, în interesul serviciului, pentru partea care depășește plafonul neimpozabil stabilit la nivelul legal pentru diurna acordată personalului român trimis în străinătate pentru îndeplinirea unor misiuni cu caracter temporar, prin hotărâre a Guvernului, corespunzător țării de rezidență a angajatorului, de care ar beneficia personalul din instituțiile publice din România dacă s-ar deplasa în țara respectivă, cu respectarea prevederilor legislației europene aplicabile în domeniul securității sociale, precum și a acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte;

j) indemnizațiile și orice alte sume de aceeași natură, altele decât cele acordate pentru acoperirea cheltuielilor de transport și cazare, primite pe perioada deplasării, în altă localitate, în țară și în străinătate, în interesul desfășurării activității, astfel cum este prevăzut în raportul juridic, de către administratorii stabiliți potrivit actului constitutiv, contractului de administrare/mandat, de către directorii care își desfășoară activitatea în baza contractului de mandat potrivit legii, de către membrii directoratului de la societățile administrate în sistem dualist și ai consiliului de supraveghere, potrivit legii, precum și de către manageri, în baza contractului de management prevăzut de lege, pentru partea care depășește plafonul neimpozabil stabilit astfel:

(i) în țară, 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru indemnizație, prin hotărâre a Guvernului, pentru personalul autorităților și instituțiilor publice;

(ii) în străinătate, 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru diurnă, prin hotărâre a Guvernului, pentru personalul român trimis în străinătate pentru îndeplinirea unor misiuni cu caracter temporar;

k) indemnizațiile și orice alte sume de aceeași natură, altele decât cele acordate pentru acoperirea cheltuielilor de transport și cazare, primite pe perioada deplasării în România, în interesul desfășurării activității, de către administratori sau directori, care au raporturi juridice stabilite cu entități din străinătate, astfel cum este prevăzut în raporturile juridice respective, pentru partea care depășește plafonul neimpozabil stabilit la nivelul legal pentru diurna acordată personalului român trimis în străinătate pentru îndeplinirea unor misiuni cu caracter temporar, prin hotărâre a Guvernului, corespunzător țării de rezidență a entității, de care ar beneficia personalul din instituțiile publice din România dacă s-ar deplasa în țara respectivă.

l) indemnizația de hrană și indemnizația de vacanță acordate potrivit prevederilor Legii-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare.

(la 29-12-2018 Alineatul (1) din Articolul 220⁴, Capitolul IX, Titlul V a fost completat de Punctul 21, Articolul 66, Capitolul III din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 114 din 28 decembrie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1116 din 29 decembrie 2018)

(2) Nu se cuprind în baza lunară de calcul al contribuției asiguratorie pentru muncă sumele prevăzute la art. 142.

(la 01-01-2018 Capitolul IX din Titlul V a fost completat de Punctul 91, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

SECȚIUNEA a 2-a

Veniturile pentru care se datorează contribuția, cota de contribuție și baza de calcul

31. (1) *Sumele care se includ în câștigul brut realizat din salarii și în veniturile asimilate salariilor, care reprezintă baza lunară de calcul al contribuției asiguratorie pentru muncă, sunt cele prevăzute la art. 220⁴ alin. (1) din Codul fiscal, inclusiv cele prevăzute în normele metodologice de aplicare a art. 76 alin. (1)-(3) din Codul fiscal, cu excepția veniturilor asupra cărora nu există obligația plății contribuției asiguratorie pentru muncă potrivit prevederilor art. 220⁵ din Codul fiscal.*

(2) *În categoria sumelor prevăzute la art. 220⁴ alin. (1) lit. c) din Codul fiscal se includ indemnizațiile persoanelor alese în consiliul de administrație/comitetul director/consiliul superior, comitetul executiv/biroul permanent, comisia de disciplină și altele asemenea prevăzute de lege.*

(3) *Sumele care depășesc limita prevăzută la art. 220⁴ alin. (1) lit. h)-k) din Codul fiscal reprezintă venit asimilat salariilor și se cuprind în baza de calcul al contribuției asiguratorie pentru muncă, determinată prin cumularea cu veniturile din salarii și asimilate salariilor aferente lunii respective.*

(4) În înțelesul prevederilor art. 220⁴ alin. (1) lit. h)-k) din Codul fiscal, prin străinătate se înțelege orice alt stat, respectiv orice stat membru al Uniunii Europene, al Spațiului Economic European sau al Confederației Elvețiene, orice stat cu care România a încheiat un acord bilateral de securitate socială, precum și orice stat care nu face parte din Uniunea Europeană, Spațiul Economic European sau din Confederația Elvețiană.

ART. 220⁵

Excepții specifice contribuției asiguratorii pentru muncă

Contribuția asiguratorie pentru muncă nu se datorează pentru prestațiile suportate din bugetul asigurărilor sociale de stat, bugetul asigurărilor pentru șomaj, precum și din Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate.

(la 01-01-2018 Capitolul IX din Titlul V a fost completat de Punctul 91, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

ART. 220⁶

Stabilirea și plata contribuției asiguratorie pentru muncă

(1) Persoanele fizice și juridice prevăzute la art. 220¹ lit. a) au obligația de a calcula contribuția asiguratorie pentru muncă și de a o plăti la bugetul de stat, într-un cont distinct, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se plătesc veniturile sau până la data de 25 inclusiv a lunii următoare trimestrului pentru care se plătesc veniturile, după caz. Persoanele fizice prevăzute la art. 220¹ lit. b) efectuează plata contribuției până la data de 25 a lunii următoare celei pentru care se plătesc veniturile.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), persoanele fizice care își desfășoară activitatea în România și obțin venituri sub formă de salarii de la angajatori care nu au sediu social, sediu permanent sau reprezentanță în România și care datorează contribuțiile sociale obligatorii pentru salariații lor, potrivit instrumentelor juridice internaționale la care România este parte, au obligația de a calcula contribuția asiguratorie pentru muncă, precum și de a o plăti lunar, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se plătesc veniturile, numai dacă există un acord încheiat în acest sens cu angajatorul.

(2¹) În cazul avantajelor în bani și/sau în natură primite de la terți ca urmare a prevederilor contractului individual de muncă, a unui raport de serviciu, act de detașare sau a unui statut special prevăzut de lege ori a unei relații contractuale între părți, după caz, obligația de calcul și plată a contribuției asiguratorie pentru muncă care se datorează potrivit legii revine după cum urmează:

a) angajatorului rezident fiscal român, când avantajele în bani și/sau în natură sunt acordate de alte entități decât acesta și plata se efectuează prin intermediul angajatorului;

b) plătitorilor de venituri rezidenți fiscali români, când avantajele în bani și/sau în natură sunt acordate și plătite de alte entități decât angajatorul, direct persoanei fizice;

c) persoanelor fizice care obțin în România, avantaje în bani și/sau în natură, de la plătitori de venituri care nu sunt rezidenți fiscali români.

(la 24-12-2020 Articolul 220⁶ din Capitolul IX , Titlul V a fost completat de Punctul 139, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

Conform literei c) a alineatului (1) al articolului VII din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020, prin derogare de la prevederile art. 4 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, prevederile art. I punctele 34-36, 38-40, 43, 44, 46, 97, 98, 100, 102-107, 109-111, 118 referitor la art. 154 alin. (1) lit. d) și r), precum și punctele 121, 123, 124, 126-129, 138-141 se aplică începând cu veniturile aferente lunii următoare publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prezentei legi.

(3) Calculul contribuției asiguratorie pentru muncă se realizează prin aplicarea cotei prevăzute la art. 220³ asupra bazei de calcul prevăzute la art. 220⁴, cu respectarea prevederilor art. 220⁵.

(4) Din contribuția asiguratorie pentru muncă încasată la bugetul de stat se distribuie lunar, până la sfârșitul lunii în curs, o cotă de:

a) 15%, care se face venit la Fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale constituit în baza Legii nr. 200/2006 privind constituirea și utilizarea Fondului de garantare pentru plata creanțelor salariale, cu modificările ulterioare;

b) 20%, care se face venit la Bugetul asigurărilor pentru șomaj;

c) 5%, care se face venit la Sistemul de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale;

d) 40%, care se face venit la bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate pentru plata concediilor medicale;

e) 20%, care se face venit la bugetul de stat într-un cont distinct.

(4¹) Prin excepție de la prevederile alin. (4), în perioada 1 ianuarie 2019 - 31 decembrie 2028 inclusiv, contribuția asiguratorie pentru muncă încasată la bugetul de stat de la angajatorii care desfășoară activități în sectorul construcții și care se încadrează în condițiile prevăzute la art. 60 pct. 5 se distribuie integral la Fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale constituit în baza Legii nr. 200/2006, cu modificările și completările ulterioare.

(la 29-12-2018 Articolul 220⁶ din Capitolul IX , Titlul V a fost completat de Punctul 22, Articolul 66, Capitolul III din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 114 din 28 decembrie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1116 din 29 decembrie 2018)

Potrivit lit. b), alin. (1) al art. 67 din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 114 din 28 decembrie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1116 din 29 decembrie 2018, prevederile modificatoare de la pct. 1, 2, 4, 5, 10, 12-16, 18, 20 și 22 ale art. 66, se aplică începând cu veniturile aferente lunii ianuarie 2019.

(5) Aprobarea metodologiei de distribuire a sumelor plătite de contribuabili în contul distinct și de stingere a obligațiilor fiscale înregistrate de către aceștia se va stabili prin ordin al președintelui A.N.A.F.

(6) Cotele prevăzute la alin. (4) lit. a)-e) se pot modifica prin legea anuală a bugetului de stat.

(7) În cazul în care au fost acordate sume pentru perioade anterioare, reprezentând salarii sau diferențe de salarii, stabilite prin lege sau în baza unor hotărâri judecătorești rămase definitive și irevocabile/hotărâri judecătorești definitive și executorii, precum și în cazul în care prin astfel de hotărâri s-a dispus reîncadrarea în muncă a unor persoane, sumele respective se defalcă pe lunile la care se referă și se aplică prevederile legale în vigoare în acea perioadă. Contribuția datorată potrivit legii se calculează și se plătește până la data de 25 a lunii următoare celei în care au fost plătite aceste sume.

(la 01-01-2018 Capitolul IX din Titlul V a fost completat de Punctul 91, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

ART. 220⁷

Depunerea Declarației privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate

(1) Persoanele prevăzute la art. 220¹ sunt obligate să declare contribuția asiguratorie pentru muncă, datorată potrivit prevederilor prezentului capitol, până la termenul de plată prevăzut la art. 220⁶, prin depunerea declarației prevăzute la art. 147 alin. (1).

(1¹) În cazul veniturilor reprezentând avantaje în bani și/sau în natură primite de la terți ca urmare a prevederilor contractului individual de muncă, a unui raport de serviciu, act de detașare sau a unui statut special prevăzut de lege ori a unei relații contractuale între părți, după caz, obligația de declarare a contribuției asiguratorii pentru muncă potrivit alin. (1) revine persoanelor prevăzute la art. 220⁶ alin. (2¹).

(la 24-12-2020 Articolul 220⁷ din Capitolul IX , Titlul V a fost completat de Punctul 140, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

Conform literei c) a alineatului (1) al articolului VII din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020, prin derogare de la prevederile art. 4 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, prevederile art. I punctele 34-36, 38-40, 43, 44, 46, 97, 98, 100, 102-107, 109-111, 118 referitor la art. 154 alin. (1) lit. d) și r), precum și punctele 121, 123, 124, 126-129, 138-141 se aplică începând cu veniturile aferente lunii următoare publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prezentei legi.

(2) În cazul în care au fost acordate sume pentru perioade anterioare, reprezentând salarii sau diferențe de salarii, stabilite prin lege sau în baza unor hotărâri judecătorești rămase definitive și irevocabile/hotărâri judecătorești definitive și executorii, inclusiv cele acordate potrivit hotărârilor primei instanțe, executorii de drept, precum și în cazul în care prin astfel de

hotărâri s-a dispus reîncadrarea în muncă a unor persoane, contribuția asiguratorie pentru muncă datorată potrivit legii se declară până la data de 25 a lunii următoare celei în care au fost plătite aceste sume, prin depunerea declarațiilor rectificative pentru lunile cărora le sunt aferente sumele respective.

(la 24-12-2020 Alineatul (2) din Articolul 220⁷ , Capitolul IX , Titlul V a fost modificat de Punctul 141, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

Conform literei c) a alineatului (1) al articolului VII din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020, prin derogare de la prevederile art. 4 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, prevederile art. I punctele 34-36, 38-40, 43, 44, 46, 97, 98, 100, 102-107, 109-111, 118 referitor la art. 154 alin. (1) lit. d) și r), precum și punctele 121, 123, 124, 126-129, 138-141 se aplică începând cu veniturile aferente lunii următoare publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prezentei legi.

(3) Prevederile art. 147 alin. (4)-(22) sunt aplicabile în mod corespunzător.

(la 01-01-2018 Capitolul IX din Titlul V a fost completat de Punctul 91, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

*) Notă:

Reproducem mai jos prevederile articolului II din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017:

Articolul II

Pentru prevederile titlului V „Contribuții sociale obligatorii“ sunt aplicabile următoarele dispoziții tranzitorii:

(1) Pentru veniturile aferente perioadelor anterioare anului fiscal 2018, contribuțiile sociale obligatorii sunt cele în vigoare în perioada a căreia îi sunt aferente veniturile.

(2) Prevederile titlului V „Contribuții sociale obligatorii“ se vor aplica veniturilor realizate începând cu data de 1 ianuarie 2018.

(3) În cazul în care au fost acordate sume reprezentând salarii/solde sau diferențe de salarii/solde, pensii sau diferențe de pensii, stabilite prin lege sau în baza unor hotărâri judecătorești rămase definitive și irevocabile/hotărâri judecătorești definitive și executorii, precum și în cazul în care prin astfel de hotărâri s-a dispus reîncadrarea în muncă a unor persoane, sumele respective se defalcă pe lunile la care se referă și se aplică prevederile legale în vigoare în acea perioadă. Contribuțiile sociale obligatorii datorate potrivit legii se calculează, se rețin la data efectuării plății, se plătesc și se declară până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care au fost plătite aceste sume.

TITLUL VI

Impozitul pe veniturile obținute din România de nerezidenți și impozitul pe reprezentanțele firmelor străine înființate în România

CAP. I

Impozitul pe veniturile obținute din România de nerezidenți

ART. 221

Contribuabili

Nerezidenții care obțin venituri impozabile din România au obligația de a plăti impozit conform prezentului capitol și sunt denumiți în continuare contribuabili.

ART. 222

Sfera de cuprindere a impozitului

Impozitul stabilit prin prezentul capitol, denumit în continuare impozit pe veniturile obținute din România de nerezidenți, se aplică asupra veniturilor brute impozabile obținute din România.

ART. 223

Venituri impozabile obținute din România

(1) Veniturile impozabile obținute din România, indiferent dacă veniturile sunt primite în România sau în străinătate, sunt:

- a) dividende de la un rezident;
- b) dobânzi de la un rezident;

c) dobânzi de la un nerezident care are un sediu permanent în România, dacă dobânda este o cheltuială a sediului permanent/a sediului permanent desemnat;

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

1. În sensul prevederilor art. 223 alin. (1) lit. c), e) și g) din Codul fiscal, veniturile de natura dobânzilor, redevențelor sau comisioanelor realizate de către nerezidenți și care sunt cheltuieli atribuibile sediului permanent din România al unui nerezident sunt venituri impozabile în România potrivit titlului VI din Codul fiscal.

- d) redevențe de la un rezident;

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

2. În aplicarea prevederilor art. 223 alin. (1) lit. d) și e) din Codul fiscal: (1) Termenul redevență cuprinde orice sumă care trebuie plătită în bani sau în natură pentru folosirea sau dreptul de a folosi orice proprietate sau drept prevăzut la art. 7 pct. 36 din Codul fiscal,

indiferent dacă suma trebuie plătită conform unui contract sau ca urmare a copierii ilegale sau a încălcării drepturilor legale ale unei alte persoane.

(2) Nu reprezintă redevențe, potrivit art. 7 pct. 36 din Codul fiscal, sumele plătite în schimbul obținerii drepturilor exclusive de distribuție a unui produs sau serviciu, deoarece acestea nu sunt efectuate în schimbul folosinței sau dreptului de folosință a unui element de proprietate inclus în definiție. Intermediarul distribuitor rezident nu plătește dreptul de a folosi marca sau numele sub care sunt vândute bunurile, el obține doar dreptul exclusiv de a vinde bunurile pe care le cumpără de la producător.

(3) În cazul unei tranzacții care implică transferul de software, încadrarea ca redevență a sumei care trebuie plătită depinde de natura drepturilor transferate.

(4) În cazul unui transfer parțial al dreptului de autor asupra unui software, suma care trebuie plătită este o redevență dacă primitorul dobândește dreptul de a utiliza acel software, astfel încât lipsa acestui drept constituie o încălcare a dreptului de autor. Exemple de astfel de tranzacții sunt transferurile de drepturi de a reproduce și distribui către public orice software, precum și transferurile de drept de a modifica și a face public orice software.

(5) În analiza caracterului unei tranzacții care implică transferul de software nu se ține cont de dreptul de a copia un program exclusiv în scopul de a permite exploatarea efectivă a programului de către utilizator. În consecință, o sumă care trebuie plătită nu este o redevență dacă singurul drept transferat este un drept limitat de a copia un program, în scopul de a permite utilizatorului să-l exploateze. Același rezultat se aplică și pentru "drepturi de rețea sau site", în care primitorul obține dreptul de a face multiple copii ale unui program, exclusiv în scopul de a permite exploatarea programului pe mai multe computere sau în rețeaua primitorului.

(6) Nu reprezintă redevențe sumele plătite de intermediarii distribuitori ai unui software în baza unui contract prin care se acordă frecvent dreptul de distribuție a unor exemplare ale software-ului, fără a da dreptul de reproducere. Distribuția poate fi făcută pe suporturi tangibile sau pe cale electronică, fără ca distribuitorul să aibă dreptul de a reproduce software-ul. De asemenea, nu reprezintă redevență suma plătită pentru un software ce urmează a fi supus unui proces de personalizare în vederea instalării sale. În aceste tranzacții, intermediarii distribuitori plătesc numai pentru achiziționarea exemplarelor de software și nu pentru a exploata un drept de autor pentru software.

(7) Suma care trebuie plătită pentru folosirea sau dreptul de a folosi ideile sau principiile cu privire la un software, cum ar fi schemele logice, algoritmii sau limbajele de programare, este o redevență.

(8) Software este orice program sau serie de programe care conține instrucțiuni pentru un computer, atât pentru operarea computerului (software de operare), cât și pentru îndeplinirea altor sarcini (software de aplicație).

(9) În cazul unei tranzacții care permite unei persoane să descarce electronic imagini, sunete sau texte, suma care trebuie plătită nu este redevență dacă folosirea acestor materiale se limitează la drepturile necesare pentru a permite descărcarea, stocarea și exploatarea computerului, rețelei sau a altui echipament de stocare, operare sau afișare a utilizatorului. În caz contrar, suma care trebuie plătită pentru transferul dreptului de a reproduce și a face public un produs digital este o redevență.

(10) Tranzacțiile ce permit clientului să descarce electronic produse digitale pot duce la folosirea dreptului de autor de către client, deoarece un drept de a efectua una sau mai multe copii ale conținutului digital este acordat prin contract. Atunci când compensația este esențială

plătită pentru altceva decât pentru folosirea sau pentru dreptul de a folosi drepturile de autor, cum ar fi pentru dobândirea altor tipuri de drepturi contractuale, date sau servicii, și folosirea dreptului de autor este limitată la drepturile necesare pentru a putea descărca, stoca și opera pe computerul, rețeaua sau alte medii de stocare, rulare sau proiectare ale clientului, această folosire a dreptului de autor nu trebuie să influențeze analiza caracterului plății atunci când se urmărește aplicarea definiției "redevenței".

(11) Se consideră redevență plata făcută în scopul acordării dreptului de folosință a dreptului de autor asupra unui produs digital ce este descărcat electronic. Aceasta ar fi situația unei edituri care plătește pentru a obține dreptul de a reproduce o fotografie protejată de drept de autor pe care o va descărca electronic în scopul includerii ei pe coperta unei cărți pe care o editează. În această tranzacție, motivația esențială a plății este achiziționarea dreptului de a folosi dreptul de autor asupra produsului digital, adică a dreptului de a reproduce și distribui fotografia, și nu simpla achiziție a conținutului digital.

(12) În cazul unui contract care implică folosirea sau dreptul de a folosi orice proprietate sau drept prevăzut la art. 7 pct. 36 din Codul fiscal, precum și transferul unei alte proprietăți sau altui serviciu, suma care trebuie plătită conform contractului trebuie să fie împărțită, conform diverselor porțiuni de contract, pe baza condițiilor contractului sau pe baza unei împărțiri rezonabile, fiecărei porțiuni aplicându-i-se tratamentul fiscal corespunzător. Dacă totuși o anumită parte din ceea ce urmează a se asigura prin contract constituie de departe scopul principal al contractului, cealaltă porțiune fiind auxiliară, tratamentul aplicat porțiunii principale de contract se aplică întregii sume care trebuie plătită conform contractului.

(13) Este considerată redevență și suma plătită în cadrul contractului de know-how, în baza căruia vânzătorul acceptă să împărtășească cunoștințele și experiența sa cumpărătorului, astfel încât cumpărătorul să le poată folosi în interesul său și să nu le dezvăluie publicului. În același timp vânzătorul nu joacă niciun rol în aplicarea cunoștințelor puse la dispoziție cumpărătorului și nu garantează rezultatele aplicării acestora.

(14) În cazul contractului de prestări de servicii în care una dintre părți se angajează să utilizeze cunoștințele sale pentru executarea unei lucrări pentru cealaltă parte, suma plătită nu constituie redevență.

(15) Sumele plătite operatorilor de sateliți de către societățile de radio, televiziune sau de către societățile de telecomunicații ori de către alți clienți, în baza unor contracte de închiriere de transponder care permit utilizarea capacității de a transmite în mai multe zone geografice, nu reprezintă redevență dacă nu este transferată nicio tehnologie legată de satelit și dacă clientul nu se află în posesia satelitului când realizează transmisiile, ci are numai acces la capacitatea de transmisie a acestuia. În situația în care proprietarul satelitului închiriaza satelitul unei alte părți, suma plătită de operatorul de satelit proprietarului este considerată ca reprezentând închirierea unui echipament industrial, comercial sau științific. Un tratament similar se aplică sumelor plătite pentru închirierea ori achiziționarea capacității unor cabluri pentru transmiterea energiei sau pentru comunicații ori a unor conducte pentru transportul gazului sau al petrolului.

(16) Sumele plătite de un operator de rețea de telecomunicații către un alt operator, în baza unor acorduri clasice de roaming, nu reprezintă redevențe dacă nu este utilizată sau transferată o tehnologie secretă. Sumele plătite în cadrul acestui tip de contract nu pot fi interpretate ca fiind sume plătite pentru utilizarea unui echipament comercial, industrial sau științific, dacă nu este utilizat efectiv un echipament. Aceste sume reprezintă o taxă pentru utilizarea serviciilor de

telecomunicații furnizate de operatorul de rețea din străinătate. În mod similar sumele plătite pentru utilizarea sau dreptul de a utiliza frecvențele radio nu reprezintă redevențe.

(17) Sumele plătite pentru difuzarea unor filme la cinematograful sau prin televiziune reprezintă redevență.

e) redevențe de la un nerezident care are un sediu permanent în România, dacă redevența este o cheltuială a sediului permanent/a sediului permanent desemnat;

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

1. În sensul prevederilor art. 223 alin. (1) lit. c), e) și g) din Codul fiscal, veniturile de natura dobânzilor, redevențelor sau comisioanelor realizate de către nerezidenți și care sunt cheltuieli atribuibile sediului permanent din România al unui nerezident sunt venituri impozabile în România potrivit titlului VI din Codul fiscal.

2. În aplicarea prevederilor art. 223 alin. (1) lit. d) și e) din Codul fiscal: (1) Termenul redevență cuprinde orice sumă care trebuie plătită în bani sau în natură pentru folosirea sau dreptul de a folosi orice proprietate sau drept prevăzut la art. 7 pct. 36 din Codul fiscal, indiferent dacă suma trebuie plătită conform unui contract sau ca urmare a copierii ilegale sau a încălcării drepturilor legale ale unei alte persoane.

(2) Nu reprezintă redevențe, potrivit art. 7 pct. 36 din Codul fiscal, sumele plătite în schimbul obținerii drepturilor exclusive de distribuție a unui produs sau serviciu, deoarece acestea nu sunt efectuate în schimbul folosinței sau dreptului de folosință a unui element de proprietate inclus în definiție. Intermediarul distribuitor rezident nu plătește dreptul de a folosi marca sau numele sub care sunt vândute bunurile, el obține doar dreptul exclusiv de a vinde bunurile pe care le cumpără de la producător.

(3) În cazul unei tranzacții care implică transferul de software, încadrarea ca redevență a sumei care trebuie plătită depinde de natura drepturilor transferate.

(4) În cazul unui transfer parțial al dreptului de autor asupra unui software, suma care trebuie plătită este o redevență dacă primitorul dobândește dreptul de a utiliza acel software, astfel încât lipsa acestui drept constituie o încălcare a dreptului de autor. Exemple de astfel de tranzacții sunt transferurile de drepturi de a reproduce și distribui către public orice software, precum și transferurile de drept de a modifica și a face public orice software.

(5) În analiza caracterului unei tranzacții care implică transferul de software nu se ține cont de dreptul de a copia un program exclusiv în scopul de a permite exploatarea efectivă a programului de către utilizator. În consecință, o sumă care trebuie plătită nu este o redevență dacă singurul drept transferat este un drept limitat de a copia un program, în scopul de a permite utilizatorului să-l exploateze. Același rezultat se aplică și pentru "drepturi de rețea sau site", în care primitorul obține dreptul de a face multiple copii ale unui program, exclusiv în scopul de a permite exploatarea programului pe mai multe computere sau în rețeaua primitorului.

(6) Nu reprezintă redevențe sumele plătite de intermediarii distribuitori ai unui software în baza unui contract prin care se acordă frecvent dreptul de distribuție a unor exemplare ale software-ului, fără a da dreptul de reproducere. Distribuția poate fi făcută pe suporturi tangibile

sau pe cale electronica, fara ca distribuitorul sa aiba dreptul de a reproduce software-ul. De asemenea, nu reprezinta redeventa suma platita pentru un software ce urmeaza a fi supus unui proces de personalizare in vederea instalarii sale. In aceste tranzactii, intermediarii distribuitori platesc numai pentru achizitionarea exemplarelor de software si nu pentru a exploata un drept de autor pentru software.

(7) Suma care trebuie platita pentru folosirea sau dreptul de a folosi ideile sau principiile cu privire la un software, cum ar fi schemele logice, algoritmi sau limbajele de programare, este o redeventa.

(8) Software este orice program sau serie de programe care contine instructiuni pentru un computer, atat pentru operarea computerului (software de operare), cat si pentru indeplinirea altor sarcini (software de aplicatie).

(9) In cazul unei tranzactii care permite unei persoane sa descarce electronic imagini, sunete sau texte, suma care trebuie platita nu este redeventa daca folosirea acestor materiale se limiteaza la drepturile necesare pentru a permite descarcarea, stocarea si exploatarea computerului, retelei sau a altui echipament de stocare, operare sau afisare a utilizatorului. In caz contrar, suma care trebuie platita pentru transferul dreptului de a reproduce si a face public un produs digital este o redeventa.

(10) Tranzactiile ce permit clientului sa descarce electronic produse digitale pot duce la folosirea dreptului de autor de catre client, deoarece un drept de a efectua una sau mai multe copii ale continutului digital este acordat prin contract. Atunci cand compensatia este esential platita pentru altceva decat pentru folosirea sau pentru dreptul de a folosi drepturile de autor, cum ar fi pentru dobandirea altor tipuri de drepturi contractuale, date sau servicii, si folosirea dreptului de autor este limitata la drepturile necesare pentru a putea descarca, stoca si opera pe computerul, reseaua sau alte medii de stocare, rulare sau proiectare ale clientului, aceasta folosire a dreptului de autor nu trebuie sa influenteze analiza caracterului platii atunci cand se urmareste aplicarea definitiei "redeventei".

(11) Se considera redeventa plata facuta in scopul acordarii dreptului de folosinta a dreptului de autor asupra unui produs digital ce este descarcat electronic. Aceasta ar fi situatia unei edituri care plateste pentru a obtine dreptul de a reproduce o fotografie protejata de drept de autor pe care o va descarca electronic in scopul includerii ei pe coperta unei carti pe care o editeaza. In aceasta tranzactie, motivatia esentiala a platii este achizitionarea dreptului de a folosi dreptul de autor asupra produsului digital, adica a dreptului de a reproduce si distribui fotografia, si nu simpla achizitie a continutului digital.

(12) In cazul unui contract care implica folosirea sau dreptul de a folosi orice proprietate sau drept prevazut la art. 7 pct. 36 din Codul fiscal, precum si transferul unei alte proprietati sau altui serviciu, suma care trebuie platita conform contractului trebuie sa fie impartita, conform diverselor portii de contract, pe baza conditiilor contractului sau pe baza unei impartiri rezonabile, fiecarei portii aplicandu-i-se tratamentul fiscal corespunzator. Daca totusi o anumita parte din ceea ce urmeaza a se asigura prin contract constituie de departe scopul principal al contractului, cealalta portie fiind auxiliară, tratamentul aplicat portiunii principale de contract se aplica intregii sume care trebuie platita conform contractului.

(13) Este considerata redeventa si suma platita in cadrul contractului de know-how, in baza caruia vanzatorul accepta sa imparta seasca cunoastintele si experienta sa cumparatorului, astfel incat cumparatorul sa le poata folosi in interesul sau si sa nu le dezvaluie publicului. In acelasi timp vanzatorul nu joaca niciun rol in aplicarea cunoastintelor puse la dispozitie cumparatorului si nu garanteaza rezultatele aplicarii acestora.

(14) În cazul contractului de prestări de servicii în care una dintre părți se angajează să utilizeze cunoștințele sale pentru executarea unei lucrări pentru cealaltă parte, suma plătită nu constituie redevență.

(15) Sumele plătite operatorilor de sateliți de către societățile de radio, televiziune sau de către societățile de telecomunicații ori de către alți clienți, în baza unor contracte de închiriere de transponder care permit utilizarea capacității de a transmite în mai multe zone geografice, nu reprezintă redevență dacă nu este transferată nicio tehnologie legată de satelit și dacă clientul nu se află în posesia satelitului când realizează transmisiile, ci are numai acces la capacitatea de transmisie a acestuia. În situația în care proprietarul satelitului închiriaza satelitul unei alte părți, suma plătită de operatorul de satelit proprietarului este considerată ca reprezentând închirierea unui echipament industrial, comercial sau științific. Un tratament similar se aplică sumelor plătite pentru închirierea ori achiziționarea capacității unor cabluri pentru transmiterea energiei sau pentru comunicații ori a unor conducte pentru transportul gazului sau al petrolului.

(16) Sumele plătite de un operator de rețea de telecomunicații către un alt operator, în baza unor acorduri clasice de roaming, nu reprezintă redevențe dacă nu este utilizată sau transferată o tehnologie secretă. Sumele plătite în cadrul acestui tip de contract nu pot fi interpretate ca fiind sume plătite pentru utilizarea unui echipament comercial, industrial sau științific, dacă nu este utilizat efectiv un echipament. Aceste sume reprezintă o taxă pentru utilizarea serviciilor de telecomunicații furnizate de operatorul de rețea din străinătate. În mod similar sumele plătite pentru utilizarea sau dreptul de a utiliza frecvențele radio nu reprezintă redevențe.

(17) Sumele plătite pentru difuzarea unor filme la cinematograful sau prin televiziune reprezintă redevență.

f) comisioane de la un rezident;

g) comisioane de la un nerezident care are un sediu permanent în România, dacă comisionul este o cheltuială a sediului permanent/a sediului permanent desemnat;

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

1. În sensul prevederilor art. 223 alin. (1) lit. c), e) și g) din Codul fiscal, veniturile de natura dobânzilor, redevențelor sau comisioanelor realizate de către nerezidenți și care sunt cheltuieli atribuibile sediului permanent din România al unui nerezident sunt venituri impozabile în România potrivit titlului VI din Codul fiscal.

h) venituri din activități sportive și de divertisment desfășurate în România, indiferent dacă veniturile sunt primite de către persoanele care participă efectiv la asemenea activități sau de către alte persoane;

i) venituri din prestarea de servicii de management sau de consultanță din orice domeniu, dacă aceste venituri sunt obținute de la un rezident sau dacă veniturile respective sunt cheltuieli ale unui sediu permanent în România;

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

3. (1) *Potrivit art. 223 alin. (1) lit. i) din Codul fiscal, veniturile obținute de nerezidenți din România din prestări de servicii de management sau de consultanță în orice domeniu de la un rezident sau veniturile de această natură obținute de nerezidenți și care sunt cheltuieli ale sediului permanent din România al unui nerezident, indiferent dacă sunt sau nu prestate în România, sunt considerate venituri impozabile în România potrivit titlului VI din Codul fiscal, atunci când nu sunt încheiate convenții de evitare a dublei impuneri între România și statul de rezidență al beneficiarului de venit sau când beneficiarul de venit nu prezintă dovada rezidenței sale* *fiscale.*

j) venituri reprezentând remunerații primite de persoane juridice străine care acționează în calitate de administrator, fondator sau membru al consiliului de administrație al unui rezident;

(la 01-01-2021 Litera j) din Alineatul (1) , Articolul 223 , Capitolul I , Titlul VI a fost modificată de Punctul 142, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

k) venituri din servicii prestate în România, exclusiv transportul internațional și prestările de servicii accesorii acestui transport;

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

4. *În aplicarea art. 223 alin. (1) lit. k) din Codul fiscal, prin transport internațional se înțelege orice activitate de transport pasageri sau bunuri efectuat de o societate în trafic internațional, precum și activitățile auxiliare, strâns legate de această activitate de transport și care nu constituie activități separate de sine stătătoare. Nu reprezintă transport internațional cazurile în care mijlocul de transport este operat exclusiv între locuri aflate pe teritoriul României.*

l) venituri din profesii independente desfășurate în România - medic, avocat, inginer, dentist, arhitect, auditor și alte profesii similare - în cazul când sunt obținute în alte condiții decât prin intermediul unui sediu permanent sau într-o perioadă ori în mai multe perioade care nu depășesc în total 183 de zile pe parcursul oricărui interval de 12 luni consecutive care se încheie în anul calendaristic vizat;

m) venituri din premii acordate la concursuri organizate în România;

n) Abrogat.

(la 23-03-2018 Litera n) din Alineatul (1) , Articolul 223 , Capitolul I , Titlul VI a fost abrogată de Punctul 63, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018)

o) venituri realizate de nerezidenți din lichidarea unui rezident. Venitul brut realizat din lichidarea unui rezident reprezintă suma excedentului distribuțiilor în bani sau în natură care depășește aportul la capitalul social al persoanei fizice/juridice beneficiare. Se consideră venituri din lichidarea unui rezident, din punct de vedere fiscal, și veniturile obținute în cazul reducerii capitalului social, potrivit legii, altele decât cele primite ca urmare a restituirii cotei-părți din aporturi. Venitul impozabil reprezintă diferența dintre distribuțiile în bani sau în natură efectuate peste valoarea fiscală a titlurilor de valoare;

(la 01-01-2021 Litera o) din Alineatul (1) , Articolul 223 , Capitolul I , Titlul VI a fost modificată de Punctul 142, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

p) venituri realizate din transferul masei patrimoniale fiduciare de la fiduciar la beneficiarul nerezident în cadrul operațiunii de fiducie.

(2) Următoarele venituri impozabile obținute din România nu sunt impozitate potrivit prezentului capitol și au tratamentul fiscal prevăzut în titlul II sau IV, după caz:

(la 01-01-2021 Partea introductivă a alineatului (2) din Articolul 223 , Capitolul I , Titlul VI a fost modificată de Punctul 143, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

a) veniturile unui nerezident, care sunt atribuibile unui sediu permanent/sediu permanent desemnat în România;

b) veniturile unei persoane juridice străine obținute din transferul proprietăților imobiliare situate în România sau a oricăror drepturi legate de aceste proprietăți, inclusiv închirierea sau cedarea folosinței bunurilor proprietății imobiliare situate în România, veniturile din exploatarea resurselor naturale situate în România, precum și veniturile din vânzarea-cesionarea titlurilor de participare deținute la un rezident;

(la 01-01-2021 Litera b) din Alineatul (2) , Articolul 223 , Capitolul I , Titlul VI a fost modificată de Punctul 143, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

5. În aplicarea prevederilor art. 223 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal, venituri din proprietăți imobiliare înseamnă venituri din vânzarea, precum și din cedarea dreptului de folosință asupra proprietății imobiliare sau a unei cote-părți din această proprietate (închiriere, concesiune sau arendare).

c) abrogată.

(la 01-01-2021 Litera c) din Alineatul (2) , Articolul 223 , Capitolul I , Titlul VI a fost abrogată de Punctul 144, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

d) venituri ale unei persoane fizice nerezidente, obținute dintr-o activitate dependentă desfășurată în România;

e) veniturile primite de persoane fizice nerezidente care acționează în calitatea lor de administrator, fondator sau membru al consiliului de administrație al unui rezident;

(la 01-01-2021 Litera e) din Alineatul (2) , Articolul 223 , Capitolul I , Titlul VI a fost modificată de Punctul 143, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

f) veniturile din pensii definite la art. 99, în măsura în care pensia lunară depășește plafonul prevăzut la art. 100;

g) veniturile unei persoane fizice nerezidente obținute din închirierea sau din altă formă de cedare a dreptului de folosință a unei proprietăți imobiliare situate în România, din transferul proprietăților imobiliare situate în România, din transferul titlurilor de participare deținute la un rezident și din transferul titlurilor de valoare emise de rezidenți români;

(la 01-01-2021 Litera g) din Alineatul (2) , Articolul 223 , Capitolul I , Titlul VI a fost modificată de Punctul 143, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

6. Potrivit prevederilor art. 223 alin. (2) lit. g) din Codul fiscal, prin cedarea dreptului de folosință a unei proprietăți imobiliare se înțelege și arendarea sau concesionarea proprietății imobiliare sau a unei cote-părți din această proprietate.

h) abrogată.

(la 01-01-2021 Litera h) din Alineatul (2) , Articolul 223 , Capitolul I , Titlul VI a fost abrogată de Punctul 144, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

i) venituri obținute la jocurile de noroc practicate în România, definite la art. 108 alin. (3).

(la 23-03-2018 Alineatul (2) din Articolul 223 , Capitolul I , Titlul VI a fost completat de Punctul 64, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018)

(3) Tratatul fiscal al veniturilor realizate din administrarea masei patrimoniale de către fiduciar, altele decât remunerația acestuia, este stabilit în funcție de natura venitului respectiv și supus impunerii conform prezentului titlu, respectiv titlurilor II și IV, după caz. Obligațiile fiscale ale constitutorului nerezident vor fi îndeplinite de fiduciar.

(4) Persoana fizică sau juridică care realizează venituri ca urmare a activității desfășurate în România în calitate de artist de spectacol sau sportiv, din activitățile artistice și sportive, indiferent dacă acestea sunt plătite direct artistului sau sportivului ori unei terțe părți care acționează în numele celui artist sau sportiv, are obligația să calculeze, să declare și să plătească impozit conform regulilor stabilite în titlul II sau IV, după caz, dacă plătitorul de venit se află într-un stat străin.

(la 03-01-2016 Alin. (4) al art. 223 a fost introdus de pct. 6 al art. unic din LEGEA nr. 358 din 31 decembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 988 din 31 decembrie 2015, care completează art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015, cu pct. 34¹.)

ART. 224

Reținerea impozitului din veniturile impozabile obținute din România de nerezidenți

(1) Impozitul datorat de nerezidenți pentru veniturile impozabile obținute din România se calculează, se reține, se declară și se plătește la bugetul de stat de către plătitorii de venituri. Impozitul reținut se declară până la termenul de plată a acestuia la bugetul de stat.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

7. În aplicarea art. 224 alin. (1) din Codul fiscal: (1) Pentru veniturile obținute de nerezidenți din România, plătitorii de venituri au obligația calculării și reținerii impozitelor datorate prin stopaj la sursă, declarării și plății lor la bugetul de stat în termenul stabilit la art. 224 alin. (5) din Codul fiscal.

(2) În cazurile prevăzute la art. 223 alin. (1) lit. c), e) și g) din Codul fiscal, plătitorul venitului prevăzut la titlul VI din Codul fiscal care are obligația calculării și reținerii impozitelor datorate prin stopaj la sursă, declarării și plății lor la bugetul de stat este nerezidentul care are sediul permanent în România în evidența căruia sunt înregistrate respectivele cheltuieli deductibile.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), impozitul datorat de nerezidenți, membri în asocieria/entitatea transparentă fiscal, care desfășoară activitate în România, pentru veniturile impozabile obținute din România, se calculează, se reține, se plătește la bugetul de stat și se declară de către persoana desemnată din cadrul asocierii/entității transparente fiscal, prevăzută la art. 233 și art. 234 alin. (1). Reținerea la sursă nu se aplică în cazul contribuabililor nerezidenți a căror activitate în cadrul asocierii/entității transparente fiscal generează un sediu permanent în România.

(3) Prin plată a unui venit se înțelege îndeplinirea obligației de a pune fonduri la dispoziția creditorului în maniera stabilită prin contract sau prin alte înțelegeri convenite între părți care conduc la stingerea obligațiilor contractuale.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

8. În aplicarea art. 224 alin. (3) din Codul fiscal, sumele plătite cu titlu de dobândă negativă nu se consideră o plată de venit pentru scopurile cap. I din titlul VI.

(4) Impozitul datorat se calculează prin aplicarea următoarelor cote asupra veniturilor brute:
a) Abrogat.

(la 23-03-2018 Litera a) din Alineatul (4) , Articolul 224 , Capitolul I , Titlul VI a fost abrogată de Punctul 65, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018)

b) 5% pentru veniturile din dividende prevăzute la art. 223 alin. (1) lit. a);

(la 01-01-2016 Lit. b) a alin. (4) al art. 224 a fost modificată de pct. 35 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015.)

c) 50% pentru veniturile prevăzute la art. 223 alin. (1) lit. b)-g), i), k), l) și o), dacă veniturile sunt plătite într-un cont dintr-un stat cu care România nu are încheiat un instrument juridic în baza căruia să se realizeze schimbul de informații. Aceste prevederi se aplică numai în situația în care veniturile de natura celor prevăzute la art. 223 alin. (1) lit. b)-g), i), k), l) și o) sunt plătite ca urmare a unor tranzacții calificate ca fiind artificiale conform art. 11 alin. (3);

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

9. (1) Se aplică o cotă de impozit de 50%, potrivit art. 224 alin. (4) lit. c) din Codul fiscal veniturilor prevăzute la art. 223 alin. (1) lit. b)-g), i), k), l) și o) din Codul fiscal plătite într-un stat cu care România nu are încheiat un instrument juridic în baza căruia să se realizeze schimbul de informații și aceste tranzacții sunt calificate ca fiind artificiale, indiferent dacă rezidența persoanei beneficiare a acestor venituri este într-un stat cu care România are încheiată convenție pentru evitarea dublei impuneri sau nu.

(2) Cota de impozit de 50% prevăzută la art. 224 alin. (4) lit. c) din Codul fiscal se aplică veniturilor realizate sub formă de dobânzi la depozitele la vedere/conturi curente, la depozitele la termen, certificate de depozit și alte instrumente de economisire la bănci și la alte instituții de credit autorizate și situate în România, plătite într-un stat cu care România nu are încheiat un instrument juridic în baza căruia să se realizeze schimbul de informații și aceste tranzacții sunt calificate ca fiind artificiale, indiferent de data constituirii raportului juridic.

(3) Cota de 50% prevăzută la art. 224 alin. (4) lit. c) din Codul fiscal se aplică și altor venituri de natura dobânzilor, plătite într-un stat cu care România nu are încheiat un instrument juridic în baza căruia să se realizeze schimbul de informații, cum ar fi dobânzile la credite, dobânzile în cazul contractelor de leasing financiar, dobânzile la creditele intragrup, precum și dobânzilor aferente depozitelor colaterale, conturilor escrow, considerate dobânzi pentru depozite la termen potrivit normelor Băncii Naționale a României, dar numai dacă aceste tranzacții sunt calificate ca fiind artificiale.

(4) În sensul art. 224 alin. (4) lit. c) din Codul fiscal, instrumentele juridice încheiate de România în baza cărora se realizează schimbul de informații reprezintă acordurile/ convențiile bilaterale/multilaterale în baza cărora România poate realiza un schimb de informații care este relevant pentru aplicarea acestor prevederi legale. Lista acordurilor/convențiilor se publică pe site-ul Ministerului Finanțelor Publice și se actualizează periodic.

c¹) 10% în cazul veniturilor impozabile enumerate la art. 223 alin. (1) lit. b)- i) și k)-p) obținute din România de persoane fizice rezidente într-un stat membru al Uniunii Europene sau într-un stat cu care România are încheiată o convenție de evitare a dublei impunerii;

(la 01-01-2021 Alineatul (4) din Articolul 224 , Capitolul I , Titlul VI a fost completat de Punctul 145, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

d) 16% în cazul oricăror altor venituri impozabile obținute din România, așa cum sunt enumerate la art. 223 alin. (1).

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

10. (1) În aplicarea art. 224 alin (4) lit. d) din Codul fiscal, veniturile sub formă de dobânzi la depozitele la vedere/conturi curente, la depozitele la termen, certificate de depozit și alte instrumente de economisire la bănci și la alte instituții de credit autorizate și situate în România se impun cu o cotă de 16% din suma acestora atunci când veniturile de această natură sunt plătite într-un stat cu care România are încheiat un instrument juridic în baza căruia se realizează schimbul de informații și beneficiarul sumelor nu face dovada rezidenței fiscale.

(2) Cota de 16% prevăzută la art. 224 alin (4) lit. d) din Codul fiscal se aplică și altor venituri de natura dobânzilor, cum ar fi dobânzile la credite, dobânzile în cazul contractelor de leasing financiar, dobânzile la creditele intragrup, precum și dobânzilor aferente depozitelor colaterale, conturilor escrow, considerate dobânzi pentru depozite la termen potrivit normelor Băncii Naționale a României, atunci când veniturile de această natură sunt plătite într-un stat cu care România are încheiat un instrument juridic în baza căruia se face schimbul de informații și beneficiarul sumelor nu face dovada rezidenței fiscale.

(5) Impozitul se calculează, respectiv se reține în momentul plății venitului, se declară și se plătește la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care s-a plătit venitul. Impozitul se calculează, se reține, se declară și se plătește, în lei, la bugetul de stat, la

cursul de schimb al pieței valutare comunicat de Banca Națională a României, pentru ziua în care se efectuează plata venitului către nerezidenți. În cazul dividendelor distribuite, dar care nu au fost plătite acționarilor sau asociaților până la sfârșitul anului în care s-au aprobat situațiile financiare anuale, impozitul pe dividende se declară și se plătește până la data de 25 ianuarie a anului următor, respectiv până la data de 25 a primei luni a anului fiscal modificat, următor anului în care s-au aprobat situațiile financiare anuale, după caz. Impozitul nu se calculează, nu se reține și nu se plătește la bugetul de stat pentru dividendele distribuite și neplătite până la sfârșitul anului în care s-au aprobat situațiile financiare anuale, dacă în ultima zi a anului calendaristic sau în ultima zi a anului fiscal modificat, după caz, persoana juridică străină beneficiară a dividendelor îndeplinește condițiile prevăzute la art. 229 alin. (1) lit. c).

(la 03-01-2016 Alin. (5) al art. 224 a fost modificat de pct. 7 al art. unic din LEGEA nr. 358 din 31 decembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 988 din 31 decembrie 2015, care completează art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015, cu pct. 35¹.)

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

11. În aplicarea art. 224 alin. (5) din Codul fiscal: (1) Conversia în lei a impozitului în valută aferent veniturilor obținute din România de nerezidenți se face la cursul de schimb al pieței valutare comunicat de Banca Națională a României, pentru ziua în care se plătește venitul către nerezident și impozitul în lei rezultat se plătește la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care s-a plătit venitul.

(2) Pentru impozitul în valută aferent dobânzilor capitalizate realizate din România de nerezidenți, conversia se face, de asemenea, la cursul de schimb al pieței valutare comunicat de Banca Națională a României, pentru ziua în care s-a capitalizat dobânda, respectiv la cursul valutar din momentul înregistrării în contul curent sau în contul de depozit al titularului dobânzii capitalizate sau din momentul răscumpărării, în cazul unor instrumente de economisire, ori în momentul în care dobânda se transformă în împrumut. Impozitul în lei astfel calculat se plătește la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care s-a înregistrat venitul/răscumpărat instrumentul de economisire.

(3) În cazul dividendelor distribuite, dar care nu au fost plătite acționarilor sau asociaților până la sfârșitul anului în care s-au aprobat situațiile financiare anuale, impozitul pe dividende se declară și se plătește până la data de 25 a primei luni a anului fiscal următor anului în care s-au aprobat situațiile financiare anuale, iar nerezidentul prezintă certificatul de rezidență fiscală valabil pentru anul pentru care s-au aprobat situațiile financiare anuale pentru a i se aplica în vederea impozitării cota mai favorabilă din Codul fiscal

sau din convenția de evitare a dublei impuneri încheiată de România cu statul de rezidență al nerezidentului, beneficiar al dividendului. Cota de impozit de 5% prevăzută la art. 224 alin (4) lit. b) din Codul fiscal

se aplică asupra veniturilor din dividende distribuite începând cu data de 1 ianuarie 2016.

(6) Pentru veniturile sub formă de dobânzi la depozitele la vedere/conturi curente, la depozitele la termen, certificate de depozit și alte instrumente de economisire la bănci și la alte instituții de credit autorizate și situate în România, impozitul se calculează și se reține de către plătitorii de astfel de venituri la momentul înregistrării în contul curent sau în contul de depozit al titularului, respectiv la momentul răscumpărării, în cazul certificatelor de depozit și al instrumentelor de economisire. Plata și declararea impozitului pentru veniturile din dobânzi se fac lunar, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare înregistrării/răscumpărării.

(7) Reînnoirea depozitelor/instrumentelor de economisire va fi asimilată cu constituirea unui nou depozit/achiziționarea unui nou instrument de economisire.

(8) Impozitul asupra dobânzilor capitalizate se calculează de plătitorul acestor venituri în momentul înregistrării în contul curent sau în contul de depozit al titularului, respectiv în momentul răscumpărării în cazul unor instrumente de economisire sau în momentul în care dobânda se transformă în împrumut ori în capital, după caz.

(9) Pentru orice venit, impozitul care trebuie reținut, în conformitate cu prezentul capitol, este impozit final, cu excepția situației în care contribuabilul poate opta, potrivit prezentului capitol, pentru regularizarea impozitului plătit.

(la 01-01-2021 Alineatul (9) din Articolul 224 , Capitolul I , Titlul VI a fost modificat de Punctul 146, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

12. (1) Opțiunea de regularizare a impozitului plătit conform art. 224 sau art. 225 alin. (1) din Codul fiscal, după caz, poate fi realizată de persoana nerezidentă în perioada de prescripție stabilită potrivit Codului de procedură fiscală.

(2) La declarația fiscală care se depune în vederea regularizării impozitului plătit conform art. 224, respectiv a art. 225 alin. (1) din Codul fiscal se anexează două certificate de rezidență fiscale în original sau copie legalizată, însoțite de o traducere autorizată în limba română. Un certificat de rezidență fiscală în care se menționează că beneficiarul venitului a avut rezidența fiscală în anul în care s-a obținut venitul din România într-un stat al Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European și un certificat de rezidență fiscală în care se menționează că beneficiarul venitului a avut rezidența fiscală într-un stat al Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European în anul în care a exercitat opțiunea pentru a-și regulariza în România impozitul pe profit.

(3) În cazul obținerii veniturilor de natura dobânzilor de către persoane juridice străine rezidente într-un stat al Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European, se au în vedere în principal următoarele cheltuieli pentru determinarea rezultatului fiscal aferent veniturilor din dobânzi : costuri de refinanțare direct legate de dobânda obținută în baza împrumutului, pierderi de schimb valutar direct legate de împrumutul în valută, comisioane direct atribuibile împrumutului, alte costuri cum ar fi costurile de asigurare, de acoperire a riscului sau costuri operaționale cu condiția urmării și regăsirii acestor costuri în acordul de împrumut.

13. Opțiunea de regularizare a impozitului plătit conform art. 224, respectiv a art. 226 alin. (1) din Codul fiscal poate fi realizată de persoana nerezidentă în perioada de prescripție

stabilită potrivit Codului de procedură fiscală. La declarația fiscală care se depune în vederea regularizării impozitului plătit conform art. 224, respectiv a art. 226 alin. (1) din Codul fiscal se anexează două certificate de rezidență fiscale în original sau copie legalizată, însoțite de o traducere autorizată în limba română. Un certificat de rezidență fiscală în care se menționează că beneficiarul venitului a avut rezidența fiscală în anul în care s-a obținut venitul din România într-un stat al Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European și un certificat de rezidență fiscală în care se menționează că beneficiarul venitului a avut rezidența fiscală într-un stat al Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European în anul în care a exercitat opțiunea pentru a-și regulariza în România impozitul pe venit.

ART. 225

Tratamentul fiscal al veniturilor din dobânzi obținute din România de persoane juridice rezidente într-un stat membru al Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European

(1) Veniturile reprezentând dobânzi obținute din România de o persoană juridică rezidentă într-un stat membru al Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European, stat cu care România are încheiată o convenție pentru evitarea dublei impuneri, cu excepția dobânzilor care intră sub incidența prevederilor cap. V din prezentul titlu, se impun cu cota și în condițiile prevăzute de convenția aplicabilă, dacă persoana juridică prezintă un certificat de rezidență fiscală valabil.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

12. (1) *Opțiunea de regularizare a impozitului plătit conform art. 224 sau art. 225 alin. (1) din Codul fiscal, după caz, poate fi realizată de persoana nerezidentă în perioada de prescripție stabilită potrivit Codului de procedură fiscală.*

(2) *La declarația fiscală care se depune în vederea regularizării impozitului plătit conform art. 224, respectiv a art. 225 alin. (1) din Codul fiscal se anexează două certificate de rezidență fiscale în original sau copie legalizată, însoțite de o traducere autorizată în limba română. Un certificat de rezidență fiscală în care se menționează că beneficiarul venitului a avut rezidența fiscală în anul în care s-a obținut venitul din România într-un stat al Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European și un certificat de rezidență fiscală în care se menționează că beneficiarul venitului a avut rezidența fiscală într-un stat al Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European în anul în care a exercitat opțiunea pentru a-și regulariza în România impozitul pe profit.*

(3) *În cazul obținerii veniturilor de natura dobânzilor de către persoane juridice străine rezidente într-un stat al Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European, se au în vedere în principal următoarele cheltuieli pentru determinarea rezultatului fiscal aferent veniturilor din dobânzi : costuri de refinanțare direct legate de dobânda obținută în baza împrumutului, pierderi de schimb valutar direct legate de împrumutul în valută, comisioane direct atribuibile împrumutului, alte costuri cum ar fi costurile de asigurare, de acoperire a riscului sau costuri operaționale cu condiția urmăririi și regăsirii acestor costuri în acordul de împrumut.*

(2) Persoana juridică rezidentă într-un stat membru al Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European, care obține venituri reprezentând dobânzi în condițiile prevăzute la alin. (1), poate opta pentru regularizarea impozitului plătit conform alin. (1) prin declararea și plata impozitului pe profit pentru profitul impozabil aferent acestor venituri, conform regulilor stabilite în titlul II. Impozitul reținut la sursă potrivit alin. (1) constituie plată anticipată în contul impozitului pe profit și se scade din impozitul pe profit datorat.

(3) Constituie plată anticipată în contul impozitului pe profit și se scade din impozitul pe profit datorat și impozitul reținut la sursă conform prevederilor art. 224, în condițiile în care persoana juridică rezidentă într-un stat membru al Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European, stat cu care România are încheiată o convenție pentru evitarea dublei impunerii, prezintă certificatul de rezidență fiscală ulterior realizării venitului.

(4) Veniturile reprezentând dobânzi obținute din România de o persoană juridică rezidentă într-un stat al Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European cu care România nu are încheiată o convenție de evitare a dublei impunerii se impun conform prevederilor art. 224. Dacă persoana juridică prevăzută în prezentul alineat este rezidentă a unui stat din Uniunea Europeană sau din Spațiul Economic European cu care este încheiat un instrument juridic în baza căruia să se realizeze schimbul de informații, această persoană poate opta pentru regularizarea impozitului plătit conform prevederilor art. 224 prin declararea și plata impozitului pe profit pentru profitul impozabil aferent acestor venituri, conform regulilor stabilite în titlul II. Impozitul reținut la sursă conform prevederilor art. 224 constituie plată anticipată în contul impozitului pe profit și se scade din impozitul pe profit datorat.

ART. 226

Tratamentul fiscal al categoriilor de venituri din activități independente impozabile în România obținute de persoane fizice rezidente într-un stat membru al Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European

(1) Veniturile din activități independente care sunt obținute din România de o persoană fizică rezidentă într-un stat membru al Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European, stat cu care România are încheiată o convenție de evitare a dublei impunerii și care prezintă un certificat de rezidență fiscală, se vor impune cu cota și/sau în condițiile prevăzute de convenția aplicabilă.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

13. Opțiunea de regularizare a impozitului plătit conform art. 224, respectiv a art. 226 alin. (1) din Codul fiscal poate fi realizată de persoana nerezidentă în perioada de prescripție stabilită potrivit Codului de procedură fiscală. La declarația fiscală care se depune în vederea regularizării impozitului plătit conform art. 224, respectiv a art. 226 alin. (1) din Codul fiscal se anexează două certificate de rezidență fiscale în original sau copie legalizată, însoțite de o traducere autorizată în limba română. Un certificat de rezidență fiscală în care se menționează că beneficiarul venitului a avut rezidența fiscală în anul în care s-a obținut venitul din România într-un stat al Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European și un certificat de rezidență fiscală în care se menționează că beneficiarul venitului a avut rezidența fiscală într-un stat al Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European în anul în care a exercitat

(2) Persoana fizică rezidentă într-un stat membru al Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European, stat cu care România are încheiată o convenție de evitare a dublei impuneri, care obține venituri din activități independente în condițiile prevăzute la alin. (1), poate opta pentru regularizarea impozitului plătit conform alin. (1) prin declararea și plata impozitului pe venit pentru venitul impozabil aferent acestor venituri, conform regulilor stabilite în titlul IV. Impozitul reținut la sursă potrivit alin. (1) constituie plată anticipată în contul impozitului pe venit și se scade din impozitul pe venit datorat.

(3) Pentru a beneficia de prevederile aplicabile rezidenților români, constituie plată anticipată în contul impozitului pe venit și se scade din impozitul pe venit datorat și impozitul reținut la sursă conform prevederilor art. 224 în condițiile în care persoana fizică rezidentă într-un stat membru al Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European, stat cu care România are încheiată o convenție pentru evitarea dublei impuneri, prezintă certificatul de rezidență fiscală ulterior realizării venitului.

(4) Veniturile din activități independente obținute din România de o persoană fizică rezidentă într-un stat al Uniunii Europene sau a Spațiului Economic European, stat cu care România nu are încheiată o convenție de evitare a dublei impuneri, se impun conform prevederilor art. 224. Dacă persoana fizică prevăzută în prezentul alineat este rezidentă a unui stat al Uniunii Europene sau a Spațiului Economic European cu care este încheiat un instrument juridic în baza căruia să se realizeze schimbul de informații, această persoană poate opta pentru regularizarea impozitului plătit conform art. 224 prin declararea și plata impozitului pe venit pentru venitul impozabil aferent acestor venituri, conform regulilor stabilite în titlul IV. Impozitul reținut la sursă potrivit art. 224 constituie plată anticipată în contul impozitului pe venit.

ART. 227

Reținerea impozitului din veniturile obținute din România de persoane rezidente într-un stat membru al Uniunii Europene sau într-un stat cu care România are încheiată o convenție de evitare a dublei impuneri din activități desfășurate de artiști și sportivi

(1) Veniturile obținute de artiști sau sportivi, persoane fizice rezidente într-un stat membru al Uniunii Europene sau într-un stat cu care România are încheiată o convenție pentru evitarea dublei impuneri, pentru activitățile desfășurate în această calitate în România și în condițiile prevăzute în convenție se impun cu cota prevăzută la art. 224 alin. (4), lit. c¹), aplicată asupra veniturilor brute. Veniturile obținute de artiști sau sportivi, persoane juridice rezidente într-un stat membru al Uniunii Europene sau într-un stat cu care România are încheiată o convenție pentru evitarea dublei impuneri, pentru activitățile desfășurate în această calitate în România și în condițiile prevăzute în convenție se impun cu cota prevăzută la art. 224 alin. (4) lit. d), aplicată asupra veniturilor brute. Impozitul se calculează, respectiv se reține în momentul plății venitului, se declară și se plătește la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care s-a plătit venitul. Impozitul se calculează, se reține, se declară și se plătește, în lei, la bugetul de stat, la cursul de schimb al pieței valutare comunicat de Banca Națională a României pentru ziua în care se efectuează plata venitului către nerezidenți. Obligația calculării, reținerii, declarării și plății impozitului la bugetul de stat revine plătitorului de venit.

(la 01-01-2021 Alineatul (1) din Articolul 227 , Capitolul I , Titlul VI a fost modificat de Punctul 147, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

14. Opțiunea de regularizare a impozitului plătit conform art. 227 alin. (1) din Codul fiscal poate fi realizată de persoana nerezidentă în perioada de prescripție stabilită potrivit Codului de procedură fiscală. La declarația fiscală care se depune în vederea regularizării impozitului plătit conform art. 227 alin. (1) din Codul fiscal se anexează două certificate de rezidență fiscale în original sau copie legalizată, însoțite de o traducere autorizată în limba română. Un certificat de rezidență fiscală în care se menționează că beneficiarul venitului a avut rezidența fiscală în anul în care s-a obținut venitul din România într-un stat al Uniunii Europene sau într-un stat cu care România are încheiată o convenție de evitare a dublei impuneri și un certificat de rezidență fiscală în care se menționează că beneficiarul venitului a avut rezidența fiscală într-un stat al Uniunii Europene sau într-un stat cu care România are încheiată o convenție de evitare a dublei impuneri în anul în care a exercitat opțiunea, pentru a-și regulariza în România impozitul pe profit sau pe venit, după caz.

(2) Persoana juridică rezidentă într-un stat membru al Uniunii Europene sau într-un stat cu care România are încheiată o convenție de evitare a dublei impuneri care obține venituri din activități desfășurate în România de artiști de spectacol sau sportivi poate opta pentru regularizarea impozitului plătit conform alin. (1) prin declararea și plata impozitului pe profit pentru profitul impozabil aferent acestor venituri, conform regulilor stabilite în titlul II. Impozitul reținut la sursă potrivit alin. (1) constituie plată anticipată în contul impozitului anual pe profit și se scade din impozitul pe profit datorat.

(3) Persoana fizică rezidentă într-un stat membru al Uniunii Europene sau într-un stat cu care România are încheiată o convenție de evitare a dublei impuneri care realizează venituri din România în calitate de artist de spectacol sau ca sportiv, din activitățile artistice și sportive, indiferent dacă acestea sunt plătite direct artistului sau sportivului ori unei terțe părți care acționează în numele aceluși artist sau sportiv poate opta pentru regularizarea impozitului plătit conform alin. (1) prin declararea și plata impozitului pe venit pentru venitul impozabil aferent acestor venituri, conform regulilor stabilite în titlul IV. Impozitul reținut la sursă potrivit alin. (1) constituie plată anticipată în contul impozitului anual pe venit și se scade din impozitul pe venit datorat.

ART. 228

Venituri neimpozabile în România

Următoarele venituri nu sunt impozabile în România:

a) veniturile obținute de organismele nerezidente de plasament colectiv fără personalitate juridică sau de alte organisme asimilate acestora, recunoscute de autoritatea competentă de reglementare care autorizează activitatea pe acea piață, din transferul titlurilor de valoare, respectiv al titlurilor de participare, deținute direct sau indirect la un rezident;

(la 01-01-2021 Litera a) din Articolul 228 , Capitolul I , Titlul VI a fost modificată de Punctul 148, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

b) veniturile obținute de nerezidenți pe piețe de capital străine din transferul titlurilor de participare, deținute la un rezident, precum și din transferul titlurilor de valoare, emise de rezidenți români;

(la 01-01-2021 Litera b) din Articolul 228 , Capitolul I , Titlul VI a fost modificată de Punctul 148, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

c) venitul obținut de la un fiduciar rezident de către un beneficiar nerezident atunci când acesta este constituitor nerezident, din transferul masei patrimoniale fiduciare în cadrul operațiunii de fiducie.

(2) Nu generează venituri impozabile următoarele:

a) transferurile de proprietate asupra valorilor mobiliare la momentul transferului ca efect al împrumutului de valori mobiliare conform legislației aplicabile, de la cel care le dă cu împrumut, denumit creditor, respectiv la cel care are obligația să le returneze, denumit debitor, precum și la momentul restituirii valorilor mobiliare împrumutate;

b) transferurile de proprietate asupra valorilor mobiliare la momentul constituirii de garanții în legătură cu împrumutul de valori mobiliare, conform legislației aplicabile.

(la 01-01-2021 Articolul 228 din Capitolul I , Titlul VI a fost completat de Punctul 149, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

ART. 229

Scutiri de la impozitul prevăzut în prezentul capitol

(1) Sunt scutite de impozitul pe veniturile obținute din România de nerezidenți următoarele venituri:

a) dobânda aferentă instrumentelor de datorie publică în lei și în valută, veniturile obținute din tranzacțiile cu instrumente financiare derivate utilizate pentru realizarea operațiunilor de administrare a riscurilor asociate obligațiilor de natura datoriei publice guvernamentale și veniturile obținute din tranzacționarea titlurilor de stat și a obligațiunilor emise de către unitățile administrativ-teritoriale, în lei și în valută, pe piața internă și/sau pe piețele financiare internaționale, precum și dobânda aferentă instrumentelor emise de către Banca Națională a României în scopul atingerii obiectivelor de politică monetară și veniturile obținute din tranzacționarea valorilor mobiliare emise de către Banca Națională a României;

b) dobânda la instrumente/titluri de creanță emise de societățile române, constituite potrivit Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, dacă instrumentele/titlurile de creanță sunt emise în baza unui prospect aprobat de autoritatea de reglementare competentă și dobânda este plătită unei persoane care nu este o persoană afiliată a emitentului instrumentelor/titlurilor de creanță respective;

c) dividendele plătite de un rezident unei persoane juridice rezidente într-un alt stat membru al Uniunii Europene ori unui sediu permanent al unei persoane juridice străine dintr-un stat membru al Uniunii Europene, situat într-un alt stat membru al Uniunii Europene, dacă:

1. persoana juridică străină beneficiară a dividendelor îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

(i) este rezidentă într-un stat membru al Uniunii Europene și are una dintre formele de organizare prevăzute în anexa nr. 1 la titlul II;

(ii) este considerată a fi rezidentă a statului membru al Uniunii Europene, în conformitate cu legislația fiscală a statului respectiv, și, în temeiul unei convenții privind evitarea dublei impuneri încheiate cu un stat terț, nu se consideră că este rezidentă în scopul impunerii în afara Uniunii Europene;

(iii) plătește în conformitate cu legislația fiscală a unui stat membru, fără posibilitatea unei opțiuni sau exceptări, unul dintre impozitele prevăzute în anexa nr. 2 la titlul II sau un impozit similar impozitului pe profit reglementat la titlul II;

(iv) deține minimum 10% din capitalul social al rezidentului pe o perioadă neîntreruptă de cel puțin un an, care se încheie la data plății dividendului.

2. beneficiarul dividendelor este un sediu permanent al unei persoane juridice rezidente într-un stat membru al Uniunii Europene situat într-un alt stat membru al Uniunii Europene, iar persoana juridică străină pentru care sediul permanent își desfășoară activitatea trebuie să întrunească cumulativ condițiile prevăzute la pct. 1 subpct. (i)-(iv) și profiturile înregistrate de sediul permanent să fie impozabile în statul membru în care acesta este stabilit, în baza unei convenții pentru evitarea dublei impuneri sau în baza legislației interne a aceluia stat membru;

3. rezidentul care plătește dividendul îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

(i) are una dintre următoarele forme de organizare: societate pe acțiuni, societate în comandită pe acțiuni, societate cu răspundere limitată, societate în nume colectiv, societate în comandită simplă sau este prevăzută în anexa nr. 1 la titlul II și, în temeiul unei convenții privind evitarea dublei impuneri încheiate cu un stat terț, nu se consideră că este rezidentă în scopul impunerii în afara Uniunii Europene;

(ii) plătește impozit pe profit, potrivit prevederilor titlului II, fără posibilitatea unei opțiuni sau exceptări.

(la 01-01-2021 Litera c) din Alineatul (1) , Articolul 229 , Capitolul I , Titlul VI a fost modificată de Punctul 150, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

15. În aplicarea prevederilor art. 229 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal: (1) Condiția privitoare la perioada minimă de deținere de 1 an va fi înțeleasă luându-se în considerare hotărârea Curții Europene de Justiție în cazurile conexe: Denkavit Internațional BV, VITIC

Amsterdam BV and Voormeer BV v Bundesamt fur Finanzen - C-283/94, C-291/94 și C-292/94, și anume: dacă la data plății perioada minimă de deținere de 1 an nu este încheiată, scutirea prevăzută în Codul fiscal nu se va acorda.

(2) În situația în care persoana juridică română, respectiv sediul permanent din România poate face dovada că perioada minimă de deținere de 1 an a fost îndeplinită după data plății, beneficiarul efectiv persoană nerezidentă poate solicita restituirea impozitelor plătite în plus, potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală.

d) premiile unei persoane fizice nerezidente obținute din România, ca urmare a participării la festivalurile naționale și internaționale artistice, culturale și sportive finanțate din fonduri publice;

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

16. Premiile prevăzute la art. 229 alin. (1) lit. d) și e) din Codul fiscal sunt premii de natura celor plătite de la bugetul de stat sau de la bugetele consiliilor locale prin intermediul instituțiilor publice centrale și locale.

e) premiile acordate elevilor și studenților nerezidenți la concursurile finanțate din fonduri publice;

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

16. Premiile prevăzute la art. 229 alin. (1) lit. d) și e) din Codul fiscal sunt premii de natura celor plătite de la bugetul de stat sau de la bugetele consiliilor locale prin intermediul instituțiilor publice centrale și locale.

f) veniturile persoanelor juridice străine care desfășoară în România activități de consultanță în cadrul unor acorduri de finanțare gratuită, încheiate de Guvernul României/autorități publice cu alte guverne/autorități publice sau organizații internaționale guvernamentale ori neguvernamentale;

g) veniturile din dobânzi și redevențe, care intră sub incidența cap. V din prezentul titlu;

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

17. În aplicarea prevederilor art. 229 alin. (1) lit. g) din Codul fiscal: (1) Condiția privitoare la perioada minimă de deținere de 2 ani prevăzută la art. 255 alin. (10) din Codul fiscal va fi înțeleasă luându-se în considerare hotărârea Curții Europene de Justiție în cazurile

conexate: *Denkavit Internațional BV, VITIC Amsterdam BV and Voormeer BV v Bundesamt für Finanzen - C-283/94, C-291/94 și C-292/94, și anume: dacă la data plății perioada minimă de deținere de 2 ani nu este încheiată, scutirea prevăzută în Codul fiscal nu se va acorda.*

(2) În situația în care persoana juridică română, respectiv sediul permanent din România poate face dovada că perioada minimă de deținere de 2 ani a fost îndeplinită după data plății, beneficiarul efectiv persoană nerezidentă poate solicita restituirea impozitelor plătite în plus, potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală.

h) dobânzile și/sau dividendele plătite către fonduri de pensii, astfel cum sunt ele definite în legislația statului membru al Uniunii Europene sau în unul dintre statele Spațiului Economic European, cu condiția existenței unui instrument juridic în baza căruia să se realizeze schimbul de informații;

i) veniturile obținute de persoane fizice nerezidente ca urmare a participării în alt stat la un joc de noroc, ale cărui fonduri de câștiguri provin și din România.

(2) Prevederile alin. (1) lit. c) nu se aplică unui demers sau unor serii de demersuri care, fiind întreprinse cu scopul principal sau cu unul dintre scopurile principale de a obține un avantaj fiscal care contravine obiectului sau scopului prezentului articol, nu sunt oneste având în vedere toate faptele și circumstanțele relevante. Un demers poate cuprinde mai multe etape sau părți. În înțelesul prezentului alineat, un demers sau o serie de demersuri sunt considerate ca nefiind oneste în măsura în care nu sunt întreprinse din motive comerciale valabile care reflectă realitatea economică. Dispozițiile prezentului alineat se completează cu prevederile existente în legislația internă sau în acorduri referitoare la prevenirea evaziunii fiscale, a fraudei fiscale sau a abuzurilor.

ART. 230

Coroborarea prevederilor Codului fiscal cu cele ale convențiilor de evitare a dublei impuneri și a legislației Uniunii Europene

(1) În înțelesul art. 224, dacă un contribuabil este rezident al unei țări cu care România a încheiat o convenție pentru evitarea dublei impuneri, cota de impozit care se aplică venitului impozabil obținut de către acel contribuabil din România nu poate depăși cota de impozit prevăzută în convenția care se aplică asupra acelui venit. În situația în care sunt cote diferite de impozitare în legislația internă sau în convențiile de evitare a dublei impuneri, se aplică cotele de impozitare mai favorabile. Dacă un contribuabil este rezident al unei țări din Uniunea Europeană, cota de impozit care se aplică venitului impozabil obținut de acel contribuabil din România este cota mai favorabilă prevăzută în legislația internă, legislația Uniunii Europene sau în convențiile de evitare a dublei impuneri. Legislația Uniunii Europene se aplică în relația României cu statele membre ale Uniunii Europene, respectiv cu statele cu care Uniunea Europeană are încheiate acorduri de stabilire a unor măsuri echivalente.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

18. În aplicarea art. 230 alin. (1) din Codul fiscal: (1) Dispozițiile alin. 2 ale art. "Dividende", "Dobânzi", "Comisioane", "Redevențe" din convențiile de evitare a dublei impuneri

încheiate de România cu alte state, care reglementează impunerea în țara de sursă a acestor venituri, se aplică cu prioritate. În cazul când legislația internă prevede în mod expres o cotă de impozitare mai favorabilă sunt aplicabile prevederile legislației interne.

(2) Dispozițiile alin. 2 ale art. "Dividende", "Dobânzi", "Comisioane", "Redevențe" din convențiile de evitare a dublei impuneri derogă de la prevederile paragrafului 1 al acestor articole din convențiile respective.

(3) Aplicarea alin. 2 al art. "Dividende", "Dobânzi", "Comisioane", "Redevențe" din convențiile de evitare a dublei impuneri care prevăd impunerea în statul de sursă nu conduce la o dublă impunere pentru același venit, întrucât statul de rezidență acordă credit fiscal/scutire pentru impozitul plătit în România, în conformitate cu prevederile convenției de evitare a dublei impuneri.

(4) Dispozițiile titlurilor II și IV din Codul fiscal reprezintă legislația internă și se aplică atunci când România are încheiată convenție de evitare a dublei impuneri cu statul al cărui rezident este beneficiarul venitului realizat din România și acesta prezintă certificatul de rezidență fiscală sau documentul prevăzut la pct. 19 alin. (1). În acest sens, se vor avea în vedere veniturile menționate la art. 223 alin. (2) din Codul fiscal, precum și alte venituri pentru care România are potrivit convențiilor de evitare a dublei impuneri drept de impozitare.

(5) Prevederile titlului VI din Codul fiscal se aplică atunci când beneficiarul venitului obținut din România este rezident al unui stat cu care România nu are încheiată convenție de evitare a dublei impuneri sau când beneficiarul venitului obținut din România, rezident al unui stat cu care România are încheiată convenție de evitare a dublei impuneri, nu prezintă certificatul de rezidență fiscală sau documentul prevăzut la pct. 19 alin. (1) ori atunci când impozitul datorat de nerezident este suportat de către plătitorul de venit.

(6) Prevederile Acordului încheiat între Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană de stabilire a unor măsuri echivalente cu cele prevăzute de Directiva 2003/48/CE a Consiliului din 3 iunie 2003 privind impozitarea veniturilor din economii sub forma plăților de dobânzi se aplică de la data aderării la Uniunea Europeană.

(7) În cazul României, societățile pentru care sunt aplicabile prevederile art. 15 pct. (1), respectiv pct. (2) ale Acordului încheiat între Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană de stabilire a unor măsuri echivalente cu cele prevăzute de Directiva 2003/48/CE a Consiliului din 3 iunie 2003 privind impozitarea veniturilor din economii sub forma plăților de dobânzi sunt cele menționate la art. 229 alin. (1) lit. c) pct. 3 din Codul fiscal, respectiv cele menționate la art. 263 lit. x) din Codul fiscal.

(8) În situația în care pentru același venit sunt cote diferite de impunere în legislația internă, legislația europeană sau în convențiile de evitare a dublei impuneri, se aplică cota de impozit mai favorabilă, dacă beneficiarul venitului face dovada rezidenței într-un stat cu care România are încheiată convenție de evitare a dublei impuneri și, după caz, îndeplinește condiția de beneficiar al legislației Uniunii Europene.

(2) Pentru aplicarea prevederilor convenției de evitare a dublei impuneri și a legislației Uniunii Europene, nerezidentul are obligația de a prezenta plătitorului de venit, în momentul plății venitului, certificatul de rezidență fiscală eliberat de către autoritatea competentă din statul său de rezidență, precum și, după caz, o declarație pe propria răspundere în care se indică îndeplinirea condiției de beneficiar în situația aplicării legislației Uniunii Europene. Certificatul de rezidență fiscală se prezintă în original sau copie legalizată însoțite de o traducere autorizată

în limba română. În situația în care autoritatea competentă străină emite certificatul de rezidență fiscală în format electronic sau online, acesta reprezintă originalul certificatului de rezidență fiscală avut în vedere pentru aplicarea convenției de evitare a dublei impuneri încheiate între România și statul de rezidență al beneficiarului veniturilor obținute din România, respectiv pentru aplicarea legislației Uniunii Europene, după caz. Dacă certificatul de rezidență fiscală, respectiv declarația ce va indica calitatea de beneficiar nu se prezintă în acest termen, se aplică prevederile prezentului titlu. În momentul prezentării certificatului de rezidență fiscală și, după caz, a declarației prin care se indică îndeplinirea condiției de beneficiar se aplică prevederile convenției de evitare a dublei impuneri sau ale legislației Uniunii Europene și se face regularizarea impozitului în cadrul termenului legal de prescripție. În acest sens, certificatul de rezidență fiscală trebuie să menționeze că beneficiarul venitului a avut, în termenul de prescripție, rezidența fiscală în statul contractant cu care este încheiată convenția de evitare a dublei impuneri, într-un stat al Uniunii Europene sau într-un stat cu care Uniunea Europeană are încheiat un acord de stabilire a unor măsuri echivalente pentru toată perioada în care s-au realizat veniturile din România. Calitatea de beneficiar în scopul aplicării legislației Uniunii Europene va fi dovedită prin certificatul de rezidență fiscală și, după caz, declarația pe propria răspundere a acestuia de îndeplinire cumulativă a condițiilor referitoare la: perioada minimă de deținere, condiția de participare minimă în capitalul social al rezidentului, încadrarea în una dintre formele de organizare prevăzute în titlul II sau în prezentul titlu, după caz, calitatea de contribuabil plătitor de impozit pe profit sau un impozit similar acestuia, fără posibilitatea unei opțiuni sau excepții. Certificatul de rezidență fiscală prezentat în cursul anului pentru care se fac plățile este valabil și în primele 60 de zile calendaristice din anul următor, cu excepția situației în care se schimbă condițiile de rezidență.

(la 01-01-2021 Alineatul (2) din Articolul 230 , Capitolul I , Titlul VI a fost modificat de Punctul 151, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

19. În scopul aplicării art. 230 alin. (2) din Codul fiscal: (1) Pentru a beneficia de prevederile convenției de evitare a dublei impuneri încheiate între România și statul său de rezidență, precum și de cele ale legislației Uniunii Europene, nerezidentul beneficiar al veniturilor din România trebuie să prezinte certificatul de rezidență fiscală eliberat de autoritatea fiscală din statul respectiv sau un alt document eliberat de către o altă autoritate decât cea fiscală, care are atribuții în domeniul certificării rezidenței conform legislației interne a aceluși stat.

(2) Nerezidenții care sunt beneficiarii veniturilor din România depun la plătitorul de venit originalul sau copia legalizată a certificatului de rezidență fiscală ori a documentului menționat la alin. (1), însoțite de o traducere autorizată în limba română. În situația în care autoritatea competentă străină emite certificatul de rezidență fiscală în format electronic sau online, acesta reprezintă originalul certificatului de rezidență fiscală avut în vedere pentru aplicarea convenției de evitare a dublei impuneri încheiate între România și statul de rezidență al

beneficiarului veniturilor obținute din România, respectiv pentru aplicarea legislației Uniunii Europene, după caz.

(3) În ipoteza în care nerezidentul beneficiar al veniturilor din România transmite un singur original al certificatului de rezidență fiscală sau al documentului prevăzut la alin. (1) unui plătitor de venituri rezident român care are filiale, sucursale ori puncte de lucru în diferite localități din România și care fac plăți, la rândul lor, către beneficiarul de venituri nerezident, primitorul originalului certificatului de rezidență fiscală sau al documentului prevăzut la alin. (1) va transmite la fiecare subunitate o copie legalizată a certificatului de rezidență fiscală sau a documentului prevăzut la alin. (1), însoțită de o traducere autorizată în limba română. Pe copia legalizată primitorul originalului certificatului de rezidență fiscală sau al documentului prevăzut la alin. (1) va semna cu mențiunea că deține originalul acestuia.

(4) Prevederile alin. (3) sunt valabile și în situația în care nerezidentul beneficiar al veniturilor din România are înființată o filială în România care are relații contractuale cu diverși clienți din localități diferite din România și care primește un singur original al certificatului de rezidență fiscală sau al documentului prevăzut la alin. (1). Filiala aparținând persoanei nerezidente va face copii legalizate pe care le va distribui clienților români.

(5) Nerezidenții, beneficiari ai veniturilor obținute din România care au deschise conturi de custodie la agenții custode, definiți potrivit legii române, vor depune la acești agenți custode originalul certificatului de rezidență fiscală ori a documentului menționat la alin. (1). Agentul custode va transmite, la cererea nerezidentului, copia legalizată a certificatului de rezidență fiscală ori a documentului menționat la alin. (1), însoțită de o traducere autorizată în limba română, fiecărei persoane care a făcut plăți către beneficiarul de venituri nerezident. Pe copia legalizată, agentul custode, primitor al originalului certificatului de rezidență fiscală sau al documentului prevăzut la alin. (1), va semna cu mențiunea că deține originalul acestuia.

(6) Un nerezident poate fi considerat rezident al unui stat și ca urmare a informațiilor primite pe baza schimbului de informații inițiat/procedurii amiabile declanșate de o țară parteneră de convenție de evitare a dublei impuneri.

(7) În certificatul de rezidență fiscală sau în documentul prevăzut la alin. (1), prezentat de nerezidenții care au obținut venituri din România, trebuie să se ateste că aceștia au fost rezidenți în statele cu care România are încheiate convenții de evitare a dublei impuneri, în anul/perioada obținerii veniturilor sau în anul/perioada pentru care a fost emis certificatul de rezidență fiscală ori documentul prevăzut la alin. (1).

(8) Plătitorul de venit este răspunzător pentru primirea în termenul stabilit a originalului sau a copiei legalizate a certificatului de rezidență fiscală ori a documentului prevăzut la alin. (1) și pentru aplicarea prevederilor din convențiile de evitare a dublei impuneri încheiate de România cu diverse state.

(9) Forma și conținutul certificatului de rezidență fiscală sau ale documentului prevăzut la alin. (1) pentru nerezidenți sunt cele emise de autoritatea din statul de rezidență al beneficiarului venitului. Certificatul de rezidență fiscală sau documentul prevăzut la alin. (1) trebuie să cuprindă, în principal, elemente de identificare a nerezidentului, precum și a autorității care a emis certificatul de rezidență fiscală sau documentul prevăzut la alin. (1), de exemplu: numele, denumirea, adresa, codul de identificare fiscală, mențiunea că este rezident fiscal în statul emitent, precum și data emiterii certificatului sau a documentului.

(3) Persoanele fizice care sosesc în România și au o ședere în statul român pe o perioadă sau mai multe perioade ce depășesc în total 183 de zile, pe parcursul oricărui interval de 12 luni consecutive, care se încheie în anul calendaristic vizat au obligația completării formularelor prevăzute la alin. (7), la termenele stabilite prin norme.

(4) În cazul în care s-au făcut rețineri de impozit ce depășesc cotele din convențiile de evitare a dublei impunerii, respectiv din legislația Uniunii Europene, suma impozitului reținut în plus se restituie potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală.

(5) Intermediarii, definiți potrivit legislației în materie, prin care persoanele fizice nerezidente obțin venituri din transferul titlurilor de valoare emise de rezidenți români au următoarele obligații:

a) să solicite organului fiscal din România codul de identificare fiscală pentru persoana nerezidentă care nu deține acest număr;

b) să păstreze originalul sau copia legalizată a certificatului de rezidență fiscală sau un alt document eliberat de către o altă autoritate decât cea fiscală, care are atribuții în domeniul certificării rezidenței conform legislației interne a aceluși stat, însoțit/însoțită de o traducere autorizată în limba română;

c) să calculeze câștigul/pierderea la fiecare tranzacție efectuată pentru contribuabilul persoană fizică nerezidentă;

d) să calculeze totalul câștigurilor/pierderilor pentru tranzacțiile efectuate în cursul anului pentru fiecare contribuabil persoană fizică nerezidentă;

e) să transmită în formă scrisă către fiecare contribuabil persoană fizică nerezidentă informațiile privind totalul câștigurilor/pierderilor, pentru tranzacțiile efectuate în cursul anului fiscal, până în ultima zi a lunii februarie inclusiv a anului curent pentru anul anterior;

(la 24-12-2020 Litera e) din Alineatul (5) , Articolul 230 , Capitolul I , Titlul VI a fost modificată de Punctul 152, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

f) să depună anual, până în ultima zi a lunii februarie inclusiv a anului curent, pentru anul anterior, la organul fiscal competent o declarație informativă privind totalul câștigurilor/pierderilor, pentru fiecare contribuabil.

(la 24-12-2020 Litera f) din Alineatul (5) , Articolul 230 , Capitolul I , Titlul VI a fost modificată de Punctul 152, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

Persoana fizică nerezidentă nu are obligația de a declara câștigurile/pierderile, pentru tranzacțiile efectuate în cursul anului, dacă prin convenția de evitare a dublei impunerii încheiată între România și statul de rezidență al persoanei fizice nerezidente nu este menționat dreptul de impunere pentru România și respectiva persoană prezintă certificatul de rezidență fiscală.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

20. Pentru aplicarea prevederilor convențiilor de evitare a dublei impunerii și ale art. 230 alin. (5) din Codul fiscal: (1) În cazul câștigurilor din transferul titlurilor de valoare realizate

printr-un intermediar, definit potrivit legislației în materie, rezident în România, originalul sau copia legalizată a certificatului de rezidență fiscală sau documentul prevăzut la pct. 19 alin. (1), însoțit/însoțită de o traducere autorizată în limba română se depune de persoana fizică nerezidentă la intermediar pentru îndeplinirea obligațiilor fiscale și declarative.

(2) Pentru aplicarea prevederilor convențiilor de evitare a dublei impuneri în cazul persoanelor fizice nerezidente care obțin câștiguri din transferul titlurilor de valoare și operațiunea nu se efectuează printr-un intermediar, precum și în cazul persoanelor juridice străine care obțin câștiguri din vânzarea-cesionarea titlurilor de participare deținute la o persoană juridică română, certificatul de rezidență fiscală sau documentul prevăzut la pct. 19 alin. (1) se depune la societatea ale cărei titluri de valoare/titluri de participare sunt transferate, respectiv sunt vândute-cesionate. O copie legalizată a certificatului de rezidență fiscală sau a documentului prevăzut la pct. 19 alin. (1), însoțită de o traducere autorizată în limba română, se va anexa la declarația care se depune la organul fiscal competent.

21. Prevederile titlului II sau IV din Codul fiscal, în ceea ce privește determinarea, stabilirea, declararea și plata impozitului asupra rezultatului fiscal din vânzarea-cesionarea titlurilor de participare deținute la o persoană juridică română, respectiv a câștigului/pierderii din transferul titlurilor de valoare sunt aplicabile persoanelor nerezidente în condițiile neprezentării certificatului de rezidență fiscală sau atunci când România nu are încheiată convenție de evitare a dublei impuneri cu statul de rezidență al beneficiarului acestor profituri/câștiguri ori în cazul în care, prin convenție, România are dreptul de impunere asupra profitului/câștigului. Declarația se depune de persoana nerezidentă la organul fiscal competent.

(6) Macheta certificatului de rezidență fiscală pentru persoane rezidente în România, precum și termenul de depunere de către nerezidenți a documentelor de rezidență fiscală, emise de autoritatea din statul de rezidență al acestora, se stabilesc prin norme.

(7) Machetele Chestionar pentru stabilirea rezidenței fiscale a persoanei fizice la sosirea în România și Chestionar pentru stabilirea rezidenței fiscale a persoanei fizice la plecarea din România se stabilesc prin norme.

(8) Macheta «Chestionar pentru stabilirea rezidenței fiscale a persoanei juridice străine cu locul conducerii efective în România» se stabilește prin norme.

(la 01-01-2021 Articolul 230 din Capitolul I , Titlul VI a fost completat de Punctul 153, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

Conform art. II din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020, persoana juridică străină înregistrată cu locul conducerii efective în România până la data de 31 decembrie 2020 inclusiv are obligația ca până la 30 iunie 2021 inclusiv să depună la organul fiscal central competent formularul „Chestionar pentru stabilirea rezidenței fiscale a persoanei juridice străine conform locului conducerii efective în România“, prevăzut la art. 230 alin. (8) din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, însoțit de documentele prevăzute la art. 81 alin. (2) din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, în vederea clarificării situației concrete a contribuabilului în ceea ce privește rezidența fiscală în România.

ART. 231

Declarații anuale privind reținerea la sursă

(1) Plătitorii de venituri cu regim de reținere la sursă a impozitelor, cu excepția plătitorilor de venituri din salarii, conform prezentului titlu, au obligația să depună o declarație privind calcularea și reținerea impozitului pentru fiecare beneficiar de venit la organul fiscal competent, până în ultima zi a lunii februarie inclusiv a anului curent pentru anul expirat.

(la 24-12-2020 Alineatul (1) din Articolul 231 , Capitolul I , Titlul VI a fost modificat de Punctul 154, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

(2) Abrogat.

(la 30-03-2018 Alineatul (2) din Articolul 231 , Capitolul I , Titlul VI a fost abrogat de Punctul 26, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018)

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

22. (1) *În aplicarea art. 231 alin. (1) din Codul fiscal, modelul și conținutul declarației informative privind impozitul reținut pentru veniturile cu regim de reținere la sursă/venituri scutite, pe beneficiari de venit nerezidenți, se aprobă prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, potrivit Codului de procedură fiscală.*

ART. 232

CertIFICATELE DE ATESTARE A IMPOZITULUI PLĂTIT DE NEREZIDENȚI

(1) Orice nerezident poate depune o cerere la organul fiscal competent, prin care va solicita eliberarea certificatului de atestare a impozitului plătit către bugetul de stat.

(2) Organul fiscal competent are obligația de a elibera certificatul de atestare a impozitului plătit de nerezidenți.

(3) Forma cererii și a certificatului de atestare a impozitului plătit de nerezident, precum și condițiile de depunere, respectiv de eliberare se stabilesc prin norme.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

23. *În aplicarea art. 232 din Codul fiscal: (1) Cererea de eliberare a certificatului de atestare a impozitului plătit de nerezidenți se depune la organul fiscal teritorial în raza căruia plătitorul de venit este înregistrat ca plătitor de impozite și taxe.*

(2) *Certificatul de atestare a impozitului plătit de nerezidenți se eliberează de către organul fiscal teritorial în raza căruia plătitorul de venit este înregistrat ca plătitor de impozite și taxe, pe baza cererii depuse de beneficiarul venitului sau de plătitorul de venit în numele acestuia.*

(3) *Forma cererii și a certificatului de atestare a impozitului plătit de nerezident, precum și instrucțiunile de completare și eliberare se aprobă prin ordin al ministrului finanțelor publice.*

CAP. II

Asocieri/Entități care desfășoară activitate/obține venituri în/din România

ART. 233

Asociere/Entitate transparentă fiscal fără personalitate juridică, constituită conform legislației din România și care desfășoară activitate în România

(1) Asocierea/Entitatea transparentă fiscal fără personalitate juridică se poate constitui între persoane nerezidente sau între una sau mai multe persoane nerezidente și una sau mai multe persoane rezidente.

(2) Orice asociere/entitate transparentă fiscal fără personalitate juridică ce își desfășoară activitatea în România trebuie să desemneze unul dintre asociați/participanți, după caz, care să îndeplinească obligațiile ce îi revin fiecărui asociat/participant potrivit prezentului titlu. Persoana desemnată este responsabilă pentru:

a) înregistrarea fiecărui asociat/participant dacă acesta nu deține un cod de identificare fiscală atribuit de organul fiscal din România;

b) conducerea evidenței contabile a asocierii/entității și păstrarea/arhivarea documentelor justificative aferente activității asocierii, în condițiile legii;

c) furnizarea de informații în scris, pe bază de decont de asociere, către fiecare asociat/participant, persoană juridică sau fizică, cu privire la partea din veniturile și/sau cheltuielile realizate/efectuate care îi sunt repartizate în baza contractului de asociere; decontul de asociere pe baza căruia se repartizează veniturile/cheltuielile reprezintă document justificativ la nivel de asociat/participant;

d) deținerea și prezentarea autorității competente din România a contractului de asociere care cuprinde date referitoare la părțile contractante, obiectul de activitate al asocierii/entității, cota de participare în asociere/entitate a fiecărui asociat/participant, dovada înregistrării la organul fiscal competent din România a sediului permanent al asociatului/participantului nerezident și certificatul de rezidență fiscală al fiecărui asociat/participant nerezident. Contractul de asociere se înregistrează la organul fiscal competent în raza căruia este înregistrat asociatul desemnat pentru îndeplinirea obligațiilor fiscale ale asocierii;

e) calculul, reținerea, plata la bugetul statului și declararea impozitului pentru veniturile cu regim de reținere la sursă datorat de fiecare asociat/participant nerezident potrivit convenției de evitare a dublei impunerii, respectiv a prezentului cod, după caz;

f) îndeplinirea obligațiilor privind depunerea declarației prevăzute la art. 231 alin. (1), pentru veniturile cu regim de reținere la sursă.

(3) Impozitul reținut la sursă de persoana desemnată din cadrul asocierii/entității transparente fiscal fără personalitate juridică, prevăzută la alin. (1) este impozit final. Impozitul se calculează, respectiv se reține în momentul plății venitului, se declară și se plătește la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care s-a plătit venitul. Impozitul se calculează, se reține, se declară și se plătește, în lei, la bugetul de stat, la cursul de schimb al

pieței valutare comunicat de Banca Națională a României, pentru ziua în care se efectuează plata venitului către nerezidenți.

(4) Asociatul/Participantul nerezident, persoană juridică sau fizică, ce desfășoară activitate în România prin intermediul unui sediu permanent/sediu permanent desemnat, respectiv obține venituri pentru care România are drept de impunere, precum și asociatul/participantul persoană juridică sau fizică, rezident în România are obligația de a calcula, plăti și declara impozitul pe profit/venit pentru profitul impozabil/venitul net impozabil, potrivit titlului II sau IV, după caz, pe baza veniturilor și cheltuielilor determinate de operațiunile asocierii.

ART. 234

Asociere/Entitate nerezidentă constituită conform legislației unui stat străin și care desfășoară activitate/obține venituri în/din România

(1) Asocierea/Entitatea nerezidentă care nu este tratată ca rezidentă în scopuri fiscale în statul străin în care este înregistrată este considerată asociere/entitate transparentă fără personalitate juridică din punct de vedere fiscal în România. Acesteia îi sunt aplicabile prevederile art. 233, dacă cel puțin unul dintre asociați/participanți nerezidenți desfășoară activitate în România prin intermediul unui sediu permanent, respectiv obține venituri pentru care România are drept de impunere.

(2) Pentru veniturile impozabile obținute din România de asocierea/entitatea nerezidentă care nu este tratată ca rezidentă în scopuri fiscale în statul străin în care este înregistrată, plătitorul de venit din România calculează, reține, plătește la bugetul statului și declară impozitul pentru veniturile cu regim de reținere la sursă datorat de fiecare asociat/participant nerezident potrivit convenției de evitare a dublei impuneri, respectiv prezentului cod, după caz.

(3) Asocierea/Entitatea nerezidentă tratată ca rezidentă în scopuri fiscale în statul străin în care este înregistrată, stat cu care România are încheiată convenție de evitare a dublei impuneri, nu este considerată asociere/entitate transparentă fără personalitate juridică din punct de vedere fiscal în România, fiind impusă pentru profitul impozabil/venitul brut, după caz, care îi revine acestei asocieri/entități potrivit convenției de evitare a dublei impuneri, respectiv titlului II.

(4) Prevederile referitoare la persoana juridică străină care desfășoară activitate prin intermediul unui sediu permanent în România se aplică și asocierii/entității nerezidente tratată ca rezidentă în scopuri fiscale în statul străin cu care România are încheiată convenție de evitare a dublei impuneri dacă asocierea/entitatea desfășoară activitate în România printr-un sediu permanent.

(5) Pentru a beneficia de prevederile convenției de evitare a dublei impuneri încheiate de România cu statul străin, asocierea/entitatea nerezidentă tratată ca rezidentă în scopuri fiscale în statul străin în care este înregistrată trebuie să prezinte certificatul de rezidență fiscală emis de autoritatea competentă a statului străin.

(6) Prevederile prezentului articol și ale art. 233 nu se aplică organismelor de plasament colectiv fără personalitate juridică sau altor organisme asimilate acestora, constituite potrivit legislației în materie și fondurilor de pensii, constituite potrivit legislației în materie.

CAP. III

Impozitul pe reprezentanțe

ART. 235

Contribuabili

Reprezentanța unei/unor persoane juridice străine, autorizată să funcționeze în România, potrivit legii, are obligația de a plăti un impozit anual, conform prezentului capitol.

(la 01-01-2018 Articolul 235 din Capitolul III , Titlul VI a fost modificat de Punctul 8, Articolul I din ORDONANȚA nr. 25 din 30 august 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 706 din 31 august 2017)

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

24. În scopul aplicării art. 235 din Codul fiscal: (1) Persoanele juridice străine, prin reprezentanțe înființate în România, nu sunt abilitate să desfășoare activități de producție, comerț sau prestări de servicii, aceste reprezentanțe neavând calitatea de persoană juridică.

(2) Persoanele juridice străine care doresc să își înființeze o reprezentanță în România trebuie să obțină autorizația prevăzută de lege.

(3) Autorizația obținută poate fi retrasă în condițiile care sunt stabilite prin același act normativ.

ART. 236

Stabilirea impozitului

(1) Impozitul pe reprezentanță pentru un an fiscal este de 18.000 lei.

(2) În cazul reprezentanței unei/unor persoane juridice străine, care se înființează sau desființează în cursul unui an fiscal, impozitul datorat pentru acest an se calculează proporțional cu numărul de luni de existență a reprezentanței în anul fiscal respectiv.

(la 01-01-2018 Articolul 236 din Capitolul III , Titlul VI a fost modificat de Punctul 9, Articolul I din ORDONANȚA nr. 25 din 30 august 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 706 din 31 august 2017)

ART. 237

Plata impozitului și depunerea declarației fiscale

(1) Reprezentanța unei/unor persoane juridice străine are obligația să declare și să plătească impozitul pe reprezentanță la bugetul de stat până în ultima zi a lunii februarie inclusiv a anului de impunere.

(2) Reprezentanța unei/unor persoane juridice străine înființată în România în cursul unei luni din anul de impunere are obligația să calculeze, să depună declarația fiscală la organul fiscal competent și să plătească impozitul pentru anul de impunere, în termen de 30 de zile de la data la care aceasta a fost înființată. Impozitul se calculează începând cu data de 1 a lunii în care aceasta a fost înființată până la sfârșitul anului respectiv.

(3) Reprezentanța unei/unor persoane juridice străine desființată din România în cursul anului de impunere are obligația să recalculeze impozitul pe reprezentanță și să depună declarația fiscală la organul fiscal competent în termen de 30 de zile de la data la care aceasta a fost desființată. Reprezentanța recalculează impozitul anual pentru perioada de activitate de la începutul anului până la data de 1 a lunii următoare celei în care se desființează.

(4) Reprezentanțele sunt obligate să conducă evidența contabilă prevăzută de legislația în vigoare din România.

(la 01-01-2018 Articolul 237 din Capitolul III , Titlul VI a fost modificat de Punctul 10, Articolul I din ORDONANȚA nr. 25 din 30 august 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 706 din 31 august 2017)

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

26. În aplicarea art. 237 din Codul fiscal, modelul și conținutul declarației privind impozitul pe reprezentanță se aprobă prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, potrivit Codului de procedură fiscală.

CAP. IV

Abrogat.

(la 30-03-2018 Capitolul IV , Titlul VI a fost abrogat de Punctul 27, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018)

ART. 238

Abrogat.

(la 30-03-2018 Articolul 238 din Capitolul IV , Titlul VI a fost abrogat de Punctul 27, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018)

ART. 239

Abrogat.

(la 30-03-2018 Articolul 239 din Capitolul IV , Titlul VI a fost abrogat de Punctul 27, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018)

ART. 240

Abrogat.

(la 30-03-2018 Articolul 240 din Capitolul IV , Titlul VI a fost abrogat de Punctul 27, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018)

ART. 241

Abrogat.

(la 30-03-2018 Articolul 241 din Capitolul IV , Titlul VI a fost abrogat de Punctul 27, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018)

ART. 242
Abrogat.

(la 30-03-2018 Articolul 242 din Capitolul IV , Titlul VI a fost abrogat de Punctul 27, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018)

ART. 243
Abrogat.

(la 30-03-2018 Articolul 243 din Capitolul IV , Titlul VI a fost abrogat de Punctul 27, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018)

ART. 244
Abrogat.

(la 30-03-2018 Articolul 244 din Capitolul IV , Titlul VI a fost abrogat de Punctul 27, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018)

ART. 245
Abrogat.

(la 30-03-2018 Articolul 245 din Capitolul IV , Titlul VI a fost abrogat de Punctul 27, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018)

ART. 246
Abrogat.

(la 30-03-2018 Articolul 246 din Capitolul IV , Titlul VI a fost abrogat de Punctul 27, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018)

ART. 247
Abrogat.

(la 30-03-2018 Articolul 247 din Capitolul IV , Titlul VI a fost abrogat de Punctul 27, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018)

ART. 248
Abrogat.

(la 30-03-2018 Articolul 248 din Capitolul IV , Titlul VI a fost abrogat de Punctul 27, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018)

ART. 249
Abrogat.

(la 30-03-2018 Articolul 249 din Capitolul IV , Titlul VI a fost abrogat de Punctul 27, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018)

ART. 250
Abrogat.

(la 30-03-2018 Articolul 250 din Capitolul IV , Titlul VI a fost abrogat de Punctul 27, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018)

ART. 251
Abrogat.

(la 30-03-2018 Articolul 251 din Capitolul IV , Titlul VI a fost abrogat de Punctul 27, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018)

ART. 252
Abrogat.

(la 30-03-2018 Articolul 252 din Capitolul IV , Titlul VI a fost abrogat de Punctul 27, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018)

ART. 253
Abrogat.

(la 30-03-2018 Articolul 253 din Capitolul IV , Titlul VI a fost abrogat de Punctul 27, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018)

ART. 254
Abrogat.

(la 30-03-2018 Articolul 254 din Capitolul IV , Titlul VI a fost abrogat de Punctul 27, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018)

CAP. V

Redevențe și dobânzi la întreprinderi asociate

ART. 255

Sfera de aplicare și procedura

(1) Plățile de dobânzi și redevențe ce provin din România sunt exceptate de la orice impozite aplicate asupra acelor plăți în România, fie prin reținere la sursă, fie prin declarare, cu condiția ca beneficiarul efectiv al dobânzilor sau redevențelor să fie o societate din alt stat membru sau un sediu permanent, situat în alt stat membru, al unei societăți dintr-un stat membru.

(2) O plată făcută de o societate rezidentă în România sau de către un sediu permanent situat în România trebuie să fie considerată ca provenind din România, denumită în continuare stat sursă.

(3) Un sediu permanent este tratat ca plătitor al dobânzilor sau redevențelor doar în măsura în care acele plăți reprezintă cheltuieli deductibile fiscal pentru sediul permanent din România.

(4) O societate a unui stat membru va fi tratată ca beneficiar efectiv al dobânzilor și redevențelor doar dacă primește acele plăți pentru beneficiul său propriu, și nu ca un intermediar pentru o altă persoană, cum ar fi un agent, un fiduciar sau semnatar autorizat.

(5) Un sediu permanent trebuie să fie tratat ca beneficiar efectiv al dobânzilor sau redevențelor:

a) dacă creanța, dreptul sau utilizarea informației, în legătură cu care iau naștere plățile de dobânzi sau redevențe, este efectiv legată de acel sediu permanent; și

b) dacă plățile de dobânzi sau redevențe reprezintă venituri cu privire la care acel sediu permanent este supus, în statul membru în care este situat, unuia dintre impozitele menționate la art. 258 lit. a) pct. (iii) sau, în cazul Belgiei, impozitului nerezidenților/belasting der niet-verblijfhouders ori, în cazul Spaniei, impozitului asupra venitului nerezidenților sau unui impozit care este identic sau în mod substanțial similar și care este aplicat după data de intrare în vigoare a prezentului capitol, suplimentar sau în locul acelor impozite existente.

(6) Dacă un sediu permanent al unei societăți a unui stat membru este considerat ca plătitor sau ca beneficiar efectiv al dobânzilor ori redevențelor, nicio altă parte a societății nu va fi tratată ca plătitor sau ca beneficiar efectiv al acelor dobânzi ori redevențe, în sensul prezentului articol.

(7) Prezentul articol se aplică numai în cazul în care societatea care este plătitor sau societatea al cărei sediu permanent este considerat plătitor al dobânzilor ori redevențelor este o societate asociată a societății care este beneficiarul efectiv sau al cărei sediu permanent este tratat ca beneficiarul efectiv al acelor dobânzi ori al acelor redevențe.

(8) Prevederile prezentului articol nu se aplică dacă dobânzile sau redevențele sunt plătite de către ori către un sediu permanent al unei societăți dintr-un stat membru situat într-un stat terț și activitatea societății este, în întregime sau parțial, desfășurată prin acel sediu permanent.

(9) Prevederile prezentului articol nu împiedică România să ia în considerare, la determinarea impozitului pe profit, atunci când aplică legislația sa fiscală, dobânzile sau redevențele permise de către societățile rezidente, de sediile permanente ale societăților rezidente în România sau de către sediile permanente situate în România.

(10) Prevederile prezentului capitol nu se aplică unei societăți a altui stat membru sau unui sediu permanent al unei societăți a altui stat membru, atunci când condițiile stabilite la art. 258 lit. b) nu au fost menținute pentru o perioadă neîntreruptă de cel puțin 2 ani.

(11) Îndeplinirea cerințelor stabilite de prezentul articol și de art. 258 se dovedește la data plății dobânzilor sau redevențelor printr-o atestare. Dacă îndeplinirea cerințelor stabilite în prezentul articol nu a fost atestată la data plății, se va aplica reținerea impozitului la sursă.

(12) În sensul alin. (11), atestarea care va fi prezentată în legătură cu fiecare contract de plată trebuie să fie valabilă pentru un an de la data emiterii acestei atestări și va conține următoarele informații:

a) dovada rezidenței fiscale, în scopul impozitării, pentru societatea care primește dobânzi sau redevențe din România și, când este necesar, dovada existenței unui sediu permanent atestat de autoritatea fiscală a statului membru în care societatea care primește dobânzi ori redevențe este rezidentă pentru scopuri fiscale sau în care este situat sediul permanent;

b) indicarea calității de beneficiar efectiv al dobânzilor sau redevențelor de către societatea care primește astfel de plăți, în conformitate cu prevederile alin. (4), sau a existenței condițiilor prevăzute la alin. (5), când un sediu permanent este beneficiarul plății;

c) îndeplinirea cerințelor, în conformitate cu prevederile art. 258 lit. a) pct. (iii), în cazul societății primitoare;

d) deținerea participației minime, în conformitate cu prevederile art. 258 lit. b);

e) perioada pentru care deținerea la care se face referire la lit. d) există.

Se poate solicita în plus justificarea legală pentru plățile efectuate din cadrul contractului, de exemplu se poate solicita contractul de împrumut sau contractul de licență.

(13) Dacă cerințele pentru acordarea scutirii încetează să fie îndeplinite, societatea primitoare sau sediul permanent informează imediat societatea plătitoare sau sediul permanent plătitor.

(14) Dacă societatea plătitoare sau sediul permanent a reținut impozitul la sursă asupra venitului ce urma să fie scutit de impozit, conform prezentului articol, aceasta poate face o cerere pentru restituirea acestui impozit reținut la sursă. În acest sens se va solicita informația specificată la alin. (12). Cererea pentru restituirea impozitului trebuie să fie transmisă în cadrul termenului legal de prescripție.

(15) Impozitul reținut la sursă în plus va fi restituit într-un interval de un an de la primirea cererii de restituire a impozitului și a informațiilor doveditoare pe care le poate solicita în mod rezonabil. Dacă impozitul reținut la sursă nu a fost restituit în perioada menționată, societatea primitoare sau sediul permanent este îndreptățit, la expirarea anului în cauză, să solicite dobânda asupra sumei reprezentând impozitul care trebuie restituit. Dobânda solicitată se va calcula corespunzător prevederilor Codului de procedură fiscală.

ART. 256

Definiția dobânzii

În sensul prezentului capitol, termenul dobândă înseamnă venitul din creanțe de orice fel, însoțite sau nu de garanții ipotecare ori de o clauză de participare la profiturile debitorului și, în special, venitul din efecte publice, titluri de creanță sau obligațiuni, inclusiv primele și premiile legate de asemenea efecte, titluri de creanță sau obligațiuni; penalitățile pentru plata cu întârziere nu vor fi considerate dobânzi.

ART. 257

Definiția redevenței

În sensul prezentului capitol, termenul redevențe înseamnă plățile de orice fel primite pentru folosirea sau concesionarea utilizării oricărui drept de autor asupra unei opere literare, artistice sau științifice, inclusiv asupra filmelor cinematografice și programele informatice, orice brevet, marcă de comerț, desen ori model, plan, formulă sau procedeu secret de fabricație, ori pentru

informații referitoare la experiența în domeniul industrial, comercial sau științific; plățile pentru folosirea sau dreptul de folosire a echipamentului industrial, comercial ori științific.

ART. 258

Definiția întreprinderii, întreprinderii asociate și a sediului permanent

În sensul prezentului capitol:

a) sintagma societate a unui stat membru înseamnă orice societate:

(i) care îmbracă una dintre formele enumerate în lista prevăzută la art. 263; și

(ii) care, în conformitate cu legislația fiscală a unui stat membru, este considerată ca fiind rezidentă în acel stat membru și nu este considerată, în înțelesul unei convenții de evitare a dublei impunerii pe venit și pe capital încheiată cu un stat terț, ca fiind rezident în scopul impozitării în afara Uniunii Europene; și

(iii) care este supusă unuia dintre următoarele impozite, fără a fi scutită de impozit, sau unui impozit care este identic ori, în esență, similar și care este stabilit după data de intrare în vigoare a prezentului articol, în plus sau în locul acelor impozite existente:

- impozitul societăților/vennootschapsbelasting, în Belgia;
- selskabsskat, în Danemarca;
- Körperschaftsteuer, în Germania;
- phdros eisodematos uomikou prosopon, în Grecia;
- impuesto sobre sociedades, în Spania;
- impot sur les societes, în Franța;
- corporation tax, în Irlanda;
- imposta sul reddito delle persone giuridiche, în Italia;
- impot sur le revenu des collectivites, în Luxemburg;
- vennootschapsbelasting, în Olanda;
- Körperschaftsteuer, în Austria;
- imposto sobre o rendimento da pessoas colectivas, în Portugalia;
- vhteisoien tulovero/în komstskatten, în Finlanda;
- statlîn g în komstskatt, în Suedia;
- corporation tax, în Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord;
- dan z prijmu pravnickych osob, în Republica Cehă;
- tulumaks, în Estonia;
- phdros eisodematos, în Cipru;
- uznemumu ienakuma nodoklis, în Letonia;
- pelno mokestis, în Lituania;
- tarsasagi ado, în Ungaria;
- taxxa fuq l-income, în Malta;
- todatek dochodowy od osob prawnych, în Polonia;
- davek od dobicka praznih oseb, în Slovenia;
- dan z prijmov pravnickych osob, în Slovacia;
- impozitul pe profit, în România;
- korporativen danăk, în Bulgaria;
- porez na dobit, în Croația;

b) o societate este o societate asociată a unei alte societăți dacă, cel puțin:

(i) prima societate are o participare minimă directă de 25% în capitalul celei de-a doua întreprinderi; sau

(ii) cea de-a doua societate are o participare minimă directă de 25% în capitalul primei societăți; sau

(iii) o societate terță are o participare minimă directă de 25% atât în capitalul primei societăți, cât și în al celei de-a doua.

Participările în capitalul social trebuie să fie deținute numai la întreprinderile rezidente pe teritoriul Uniunii Europene;

c) sintagma sediu permanent înseamnă un loc fix de afaceri situat într-un stat membru, prin care se desfășoară în întregime sau în parte activitatea unei societăți rezidente într-un alt stat membru.

ART. 259

Excepția plăților de dobânzi sau de redevențe

(1) Nu se acordă beneficiile prezentului capitol în următoarele cazuri:

a) atunci când plățile sunt tratate ca o distribuție de beneficii sau ca o restituire de capital, conform legislației române;

b) pentru plățile rezultate din creanțe care dau dreptul de participare la profiturile debitorului;

c) pentru plățile rezultate din creanțe care dau dreptul creditorului să își schimbe dreptul de a primi dobânda contra unui drept de participare în profiturile debitorului;

d) pentru plățile rezultate din creanțe care nu conțin niciun fel de prevederi referitoare la restituirea datoriei principale sau dacă restituirea este datorată pentru o perioadă mai mare de 50 de ani de la data emisiunii.

(2) Când datorită relațiilor speciale existente între debitor și beneficiarul efectiv al dobânzii sau redevențelor ori între unul dintre ei și o altă persoană, suma dobânzilor sau redevențelor depășește suma care s-ar fi convenit între debitor și beneficiarul efectiv, în lipsa unor astfel de relații, prevederile prezentului articol se aplică numai în această ultimă sumă menționată, dacă există o astfel de sumă.

ART. 260

Fraudă și abuz

(1) Prevederile prezentului capitol nu exclud aplicarea prevederilor legislației naționale sau a celor bazate pe tratate, la care România este parte, care sunt necesare pentru prevenirea fraudei sau abuzului constatate în condițiile legii.

(2) Prevederile prezentului capitol nu se aplică atunci când tranzacțiile au drept consecință fraudă, evaziunea fiscală sau abuzul, constatate în condițiile legii.

ART. 261

Clauza de delimitare

Prevederile prezentului capitol nu exclud aplicarea prevederilor naționale sau a celor bazate pe tratatele la care România este parte și ale căror prevederi au în vedere eliminarea sau evitarea dublei impozitări a dobânzilor și a redevențelor.

ART. 262

Măsuri luate de România

Procedura administrării prezentului capitol se va stabili prin norme, elaborate de Ministerul Finanțelor Publice sau A.N.A.F., după caz.

ART. 263

Lista societăților acoperite de prevederile art. 258 lit. a) pct. (iii)

Societățile acoperite de prevederile art. 258 lit. a) pct. (iii) sunt următoarele:

a) societăți cunoscute în legislația belgiană ca - "naamloze vennootschap/societe anonyme, commanditaire vennootschap op aandelen/societe en commandite par actions, besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid/societe privee a responsabilite limitee" și acele entități publice legislative care desfășoară activitate conform dreptului privat;

b) societăți cunoscute în legislația daneză ca - "aktieselskab" și "anpartsselskab";

c) societăți cunoscute în legislația germană ca - "Aktiengesellschaft, Kommanditgesellschaft auf Aktien, Gesellschaft mit beschränkter Haftung" și "bergrechtliche Gewerkschaft";

d) societăți cunoscute în legislația grecească ca - "anonume etairia";

e) societăți cunoscute în legislația spaniolă ca - "sociedad anonima, sociedad comanditaria por acciones, sociedad de responsabilidad limitada" și acele entități publice legale care desfășoară activitate conform dreptului privat;

f) societăți cunoscute în legislația franceză ca: societate anonyme, societate en commandite par actions, societate e responsabilite limitee, precum și instituțiile și întreprinderile publice cu caracter industrial și comercial;

(la 03-01-2016 Lit. f) a art. 263 a fost modificată de pct. 8 al art. unic din LEGEA nr. 358 din 31 decembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 988 din 31 decembrie 2015, care completează art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015, cu pct. 35².)

g) persoanele juridice irlandeze denumite "public companies limited by shares or by guarantee", "private companies limited by shares or by guarantee", instituțiile înregistrate în regimul "Industrial and Provident Societies Acts", sau "building societies" înregistrate în regimul "Building Societies Acts";

h) societăți cunoscute în legislația italiană ca - "societa per azioni, societa in accomandita per azioni, societa a responsabilita limitata" și entități publice și private care desfășoară activități industriale și comerciale;

i) societăți cunoscute în legislația luxemburgheză ca - "societe anonyme, societate en commandite par actions" și "societe a responsabilite limitee";

j) societăți cunoscute în legislația olandeză ca - "noomloze vennootschap" și "besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid";

k) societăți cunoscute în legislația austriacă ca - "Aktiengesellschaft" și "Gesellschaft mit beschränkter Haftung";

l) societăți comerciale sau societăți înființate conform legii civile, având formă comercială, și cooperative și entități publice înregistrate conform legii portugheze;

m) societăți cunoscute în legislația finlandeză ca - "osakeyhtio/aktiebolag, osuuskunta/andelslag, saastopankki/sparbank" și "vakuutusyhtio/forsakrîn gsbolag";

n) societăți cunoscute în legislația suedeză ca - "aktiebolag" și "forsakrin gsaktiebolag";

- o) societăți înregistrate conform legislației Marii Britanii;
- p) societăți cunoscute în legislația cehă ca - "akciová společnost", "společnost s ručením omezeným", "verejná obchodní společnost", "komanditní společnost", "družstvo";
- q) societăți cunoscute în legislația estoniană ca - "täisühin g", "usaldusühin g", "osahin g", "aktsiaselts", "tulundusühistu";
- r) societăți cunoscute în legislația cipriotă ca societăți înregistrate în conformitate cu legea companiilor, entități publice corporatiste, precum și alte entități care sunt considerate societăți, conform legii impozitului pe venit;
- s) societăți cunoscute în legislația letonă ca - "akciju sabiedrība", "sabiedrība ar ierobežotu atbildību";
- ș) societăți înregistrate conform legislației lituaniene;
- t) societăți cunoscute în legislația ungară ca - "közkereseti társaság", "betéti társaság", "közös vállalat", "korlátolt felelősségű társaság", "résztvénytársaság", "egyesülés", "közhasznú társaság", "szövetkezet";
- ț) societăți cunoscute în legislația malteză ca - "Kumpaniji ta' Responsabilità Limitata", "Soċjetajiet în akkomandita li l-kapital tagħhom maqsum f'azzjonijiet";
- u) societăți cunoscute în legislația poloneză ca - "spółka akcyjna", "spółka z ograniczoną odpowiedzialnością";
- v) societăți cunoscute în legislația slovenă ca - "delniska družba", "komanditna delniska družba", "komanditna družba", "družba z omejeno odgovornostjo", "družba z neomejeno odgovornostjo";
- w) societăți cunoscute în legislația slovacă ca - "akciová spoločnosť", "spoločnosť s ručením obmedzeným", "komanditná spoločnosť", "verejná obchodná spoločnosť", "družstvo";
- x) societăți cunoscute în legislația română ca - "societăți în nume colectiv", "societăți în comandită simplă", "societăți pe acțiuni", "societăți în comandită pe acțiuni", "societăți cu răspundere limitată";
- y) societăți cunoscute în legislația bulgară ca - "Акционерно дружество", "Командитно дружество с акции", "Дружество с ограничена отговорност";
- z) societăți aflate sub incidența legislației croate, denumite "dioničko društvo", "društvo s ograničenom odgovornošću" și alte societăți constituite în conformitate cu legislația croată și care sunt supuse impozitului pe profit în Croația.

[ART. 264](#)

Data aplicării

Dispozițiile prezentului capitol transpun prevederile Directivei 2003/49/CE a Consiliului din 3 iunie 2003 privind sistemul comun de impozitare, aplicabil plăților de dobânzi și de redevențe efectuate între societăți asociate din state membre diferite, cu amendamentele ulterioare.

TITLUL VII

Taxa pe valoarea adăugată

CAP. I

Definiții

ART. 265

Definiția taxei pe valoarea adăugată

Taxa pe valoarea adăugată este un impozit indirect datorat la bugetul statului și care este colectat conform prevederilor prezentului titlu.

ART. 266

Semnificația unor termeni și expresii

(1) În sensul prezentului titlu, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

1. achiziție reprezintă bunurile și serviciile obținute sau care urmează a fi obținute de o persoană impozabilă, prin următoarele operațiuni: livrări de bunuri și/sau prestări de servicii, efectuate sau care urmează a fi efectuate de altă persoană către această persoană impozabilă, achiziții intracomunitare și importuri de bunuri;

2. achiziție intracomunitară are înțelesul art. 273;

3. active corporale fixe reprezintă orice imobilizare corporală amortizabilă, construcțiile și terenurile de orice fel, deținute pentru a fi utilizate în producția sau livrarea de bunuri ori în prestarea de servicii, pentru a fi închiriate terților sau pentru scopuri administrative;

4. activitate economică are înțelesul prevăzut la art. 269 alin. (2). Atunci când o persoană desfășoară mai multe activități economice, prin activitate economică se înțelege toate activitățile economice desfășurate de aceasta;

5. baza de impozitare reprezintă contravaloarea unei livrări de bunuri sau prestări de servicii impozabile, a unui import impozabil sau a unei achiziții intracomunitare impozabile, stabilită conform cap. VII al prezentului titlu;

6. bunuri reprezintă bunuri corporale mobile și imobile. Energia electrică, energia termică, gazele naturale, agentul frigorific și altele de această natură se consideră bunuri corporale mobile;

7. produse accizabile sunt produsele energetice, alcoolul și băuturile alcoolice, precum și tutunul prelucrat, astfel cum sunt definite la titlul VIII, cu excepția gazului livrat prin intermediul unui sistem de gaze naturale situat pe teritoriul Uniunii Europene sau prin orice rețea conectată la un astfel de sistem;

8. codul de înregistrare în scopuri de TVA reprezintă codul prevăzut la art. 318 alin. (1), atribuit de către autoritățile competente din România persoanelor care au obligația să se înregistreze conform art. 316 sau 317, sau un cod de înregistrare similar, atribuit de autoritățile competente dintr-un alt stat membru;

9. codul NC reprezintă poziția tarifară, subpoziția tarifară sau codul tarifar, astfel cum sunt prevăzute în Regulamentul (CEE) nr. 2.658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful Vamal Comun, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1.101/2014 al Comisiei din 16 octombrie 2014. Ori de câte ori intervin modificări în nomenclatura combinată stabilită prin Regulamentul (CEE) nr. 2.658/87, corespondența dintre codurile NC prevăzute în prezentul titlu și noile coduri NC se realizează potrivit prevederilor din normele metodologice;

NORMĂ 06/01/2016 din data 2016-01-06

1. (1) Potrivit art. 266 alin. (1) pct. 9 din Codul fiscal, atunci când intervin modificări în Nomenclatura combinată, se realizează corespondența dintre codurile NC prevăzute în titlul VII din Codul fiscal, în normele, ordinele și instrucțiunile date în aplicarea acestuia și noile coduri din nomenclatura adoptată în temeiul art. 12 din Regulamentul (CEE) nr. 2.658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful Vamal Comun.

10. data aderării României la Uniunea Europeană este data de 1 ianuarie 2007;
11. decont de taxă reprezintă decontul care se întocmește și se depune conform art. 323;
12. decontul special de taxă reprezintă decontul care se întocmește și se depune conform art. 324;
13. Directiva 112 este Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE), seria L, nr. 347 din 11 decembrie 2006, cu modificările și completările ulterioare. Referirile din facturile transmise de furnizori/prestatori din alte state membre la articolele din Directiva a 6-a, respectiv Directiva 77/388/CE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitul pe cifra de afaceri - Sistemul comun privind taxa pe valoarea adăugată: baza unitară de stabilire, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE), seria L, nr. 145 din 3 iunie 1977, vor fi considerate referiri la articolele corespunzătoare din Directiva 112, conform tabelului de corelări din anexa XII la această directivă;
14. factura reprezintă documentul prevăzut la art. 319;
15. importator reprezintă persoana pe numele căreia sunt declarate bunurile, în momentul în care taxa la import devine exigibilă, conform art. 285 și care în cazul importurilor taxabile este obligată la plata taxei conform art. 309;
16. întreprindere mică reprezintă o persoană impozabilă care aplică regimul special de scutire prevăzut la art. 310 sau, după caz, un regim de scutire echivalent, în conformitate cu prevederile legale ale statului membru în care persoana este stabilită, potrivit art. 281-292 din Directiva 112;
17. livrare intracomunitară are înțelesul prevăzut la art. 270 alin. (9);
18. livrare către sine are înțelesul prevăzut la art. 270 alin. (4);
19. operațiuni imobiliare reprezintă operațiunile constând în livrarea, închirierea, leasingul, arendarea, concesiunea de bunuri imobile sau alte operațiuni prin care un bun imobil este pus la dispoziția altei persoane, precum și acordarea cu plată pe o anumită perioadă a unor drepturi reale, precum dreptul de uzufruct și superficia, asupra unui bun imobil;
20. perioada fiscală este perioada prevăzută la art. 322;
21. persoană impozabilă are înțelesul art. 269 alin. (1) și reprezintă persoana fizică, grupul de persoane, instituția publică, persoana juridică, precum și orice entitate capabilă să desfășoare o activitate economică;

22. persoană juridică neimpozabilă reprezintă instituția publică, organismul internațional de drept public și orice altă persoană juridică, care nu este persoană impozabilă, în sensul art. 269 alin. (1);

23. persoană parțial impozabilă are înțelesul prevăzut la art. 300;

24. persoană reprezintă o persoană impozabilă sau o persoană juridică neimpozabilă sau o persoană neimpozabilă;

25. plafon pentru achiziții intracomunitare reprezintă plafonul stabilit conform art. 268 alin. (4) lit. b);

26. plafon pentru vânzări la distanță reprezintă plafonul stabilit conform art. 275 alin. (2) lit. a);

27. prestarea către sine are înțelesul prevăzut la art. 271 alin. (4);

28. serviciile furnizate pe cale electronică includ, în special, serviciile prevăzute în anexa II la Directiva 112 și la art. 7 alin. (1) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011 al Consiliului din 15 martie 2011 de stabilire a măsurilor de punere în aplicare a Directivei 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, cu modificările și completările ulterioare. În cazul în care prestatorul unui serviciu și clientul său comunică prin intermediul poștei electronice, acest lucru nu înseamnă, în sine, că serviciul furnizat este un serviciu furnizat pe cale electronică;

(la 20-04-2019 Punctul 28. din Alineatul (1) , Articolul 266 , Capitolul I , Titlul VII a fost modificat de Punctul 1, Articolul I din LEGEA nr. 60 din 15 aprilie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 296 din 17 aprilie 2019)

29. serviciile de telecomunicații sunt serviciile având ca obiect transmiterea, emiterea și recepția de semnale, înscrisuri, imagini și sunete sau informații de orice natură, prin cablu, radio, mijloace optice sau alte mijloace electromagnetice, inclusiv cedarea dreptului de utilizare a mijloacelor pentru astfel de transmisii, emiteri sau recepții. Serviciile de telecomunicații cuprind, de asemenea, și furnizarea accesului la rețeaua mondială de informații;

30. serviciile de radiodifuziune și televiziune includ, în special, serviciile prevăzute la art. 6b alin. (1) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011, cu modificările și completările ulterioare;

31. taxă înseamnă taxa pe valoarea adăugată, aplicabilă conform prezentului titlu;

32. taxă colectată reprezintă taxa aferentă livrărilor de bunuri și/sau prestărilor de servicii taxabile la momentul exigibilității taxei, efectuate sau care urmează a fi efectuate de persoana impozabilă, precum și taxa aferentă operațiunilor pentru care beneficiarul este obligat la plata taxei, conform art. 307-309;

33. taxă deductibilă reprezintă suma totală a taxei datorate sau achitate de către o persoană impozabilă pentru achizițiile efectuate sau care urmează a fi efectuate;

34. taxă dedusă reprezintă taxa deductibilă care a fost efectiv dedusă;

35. vânzarea la distanță reprezintă o livrare de bunuri care sunt expediate sau transportate dintr-un stat membru în alt stat membru de către furnizor sau de altă persoană în numele acestuia către un cumpărător persoană impozabilă sau persoană juridică neimpozabilă, care beneficiază de excepția prevăzută la art. 268 alin. (4), sau către orice altă persoană neimpozabilă, în condițiile prevăzute la art. 275 alin. (2)-(7).

(2) În înțelesul prezentului titlu:

a) o persoană impozabilă care are sediul activității economice în România este considerată a fi stabilită în România;

b) o persoană impozabilă care are sediul activității economice în afara României se consideră că este stabilită în România dacă are un sediu fix în România, respectiv dacă dispune în România de suficiente resurse tehnice și umane pentru a efectua regulat livrări de bunuri și/sau prestări de servicii impozabile;

c) o persoană impozabilă care are sediul activității economice în afara României și care are un sediu fix în România conform lit. b) este considerată persoană impozabilă care nu este stabilită în România pentru livrările de bunuri sau prestările de servicii realizate la care sediul fix de pe teritoriul României nu participă.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

1.

(2) În aplicarea prevederilor art. 266 alin. (2) din Codul fiscal, locul în care o persoană impozabilă și-a stabilit sediul activității economice este locul în care se desfășoară funcțiile de administrare centrală a societății. Pentru a stabili locul unde o persoană impozabilă își are stabilit sediul activității sale economice se iau în considerare locul în care se iau deciziile principale legate de managementul general al societății, locul în care se află sediul social al societății și locul în care se întâlnește conducerea societății. În cazul în care aceste criterii nu permit determinarea cu certitudine a locului de stabilire a sediului unei activități economice, locul în care se iau deciziile principale legate de managementul general al societății este criteriul care prevalează. O persoană impozabilă poate avea sediul activității economice într-un stat membru chiar dacă nu realizează efectiv activități economice în statul respectiv. Prezența unei cutii poștale sau a unor reprezentanțe comerciale nu poate fi considerată ca sediu al activității economice a unei persoane impozabile, dacă nu sunt îndeplinite condițiile menționate în tezele anterioare.

(3) În cazul persoanelor fizice care sunt persoane impozabile pentru care nu poate fi identificat un sediu al activității economice în sensul alin. (2), domiciliul stabil al acestor persoane este considerat sediul activității economice, în scopul determinării statului în care acestea sunt stabilite, în sensul art. 266 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal.

(4) În aplicarea titlului VII al Codului fiscal, "domiciliul stabil" al unei persoane fizice, impozabile sau nu, înseamnă adresa înregistrată în registrul de evidență a populației ori într-un registru similar sau adresa indicată de persoana respectivă autorităților fiscale competente, cu excepția cazului în care există dovada că această adresă nu reflectă realitatea.

(5) "Reședința obișnuită" a unei persoane fizice, impozabile sau nu, menționată în titlul VII al Codului fiscal reprezintă locul în care persoana fizică respectivă locuiește în mod obișnuit, ca rezultat al unor legături personale și profesionale. Atunci când există legături profesionale într-o altă țară decât cea în care există legături personale sau când nu există legături profesionale, locul "reședinței obișnuite" se determină pe baza legăturilor personale care indică existența unor legături strânse între persoana respectivă și locul în care locuiește.

(6) În scopul aplicării prevederilor art. 266 alin. (2) lit. c) și art. 307 din Codul fiscal:

a) dacă sediul fix din România al unei persoane impozabile care are sediul activității economice în afara României nu participă la livrarea de bunuri sau prestarea de servicii,

respectiv resursele tehnice și/sau umane din România nu sunt utilizate pentru realizarea acestor operațiuni, se consideră că persoana impozabilă nu este stabilită în România pentru respectivele operațiuni;

b) dacă sediul fix din România al unei persoane impozabile care are sediul activității economice în afara României participă la livrarea de bunuri sau prestarea de servicii înainte sau în timpul realizării acestor operațiuni sau conform unor înțelegeri este prevăzut că sediul fix poate să intervină ulterior derulării operațiunilor pentru operațiuni postvânzare ori pentru respectarea unor clauze contractuale de garanție și această potențială participare nu constituie o operațiune separată din perspectiva TVA, măsura în care sunt utilizate resursele umane și/sau materiale în legătură cu aceste operațiuni nu este relevantă, deoarece se consideră că în orice situație acest sediu fix participă la realizarea operațiunilor respective;

c) atunci când resursele tehnice și/sau umane ale sediului fix din România al unei persoane impozabile care are sediul activității economice în afara României sunt utilizate numai pentru scopuri administrative suport, cum sunt serviciile de contabilitate, de emitere a facturilor și colectarea titlurilor de creanță, utilizarea acestor resurse nu se consideră ca participare la realizarea de livrări de bunuri sau prestări de servicii, fiind tratate doar ca servicii-suport necesare îndeplinirii obligațiilor legate de aceste operațiuni. În această situație, se consideră că persoana impozabilă nu este stabilită în România pentru aceste operațiuni;

d) atunci când factura este emisă indicând codul de înregistrare în scopuri de TVA al sediului fix din România, acesta se consideră că a participat la livrarea de bunuri sau la prestarea de servicii, cu excepția situației în care persoana impozabilă poate face dovada contrariului.

(7) Atunci când gazul sau energia electrică sunt livrate de o persoană impozabilă sau către o persoană impozabilă care deține în România o licență care îi permite să desfășoare activitatea economică în sectorul gazului sau al energiei electrice, incluzând și cumpărări și revânzări ale gazului natural sau ale energiei electrice, existența licenței în sine nu este suficientă pentru a considera că respectiva persoană impozabilă are un sediu fix în România. Pentru ca sediul fix să existe în România este necesar ca persoana impozabilă să îndeplinească condițiile art. 266 alin.

(2) lit. b) din Codul fiscal.

(3) Mijloacele de transport noi la care se face referire la art. 268 alin. (3) lit. b) și la art. 294 alin. (2) lit. b) sunt cele prevăzute la lit. a) și care îndeplinesc condițiile prevăzute la lit. b), respectiv:

a) mijloacele de transport reprezintă o navă care depășește 7,5 m lungime, o aeronavă a cărei greutate la decolare depășește 1.550 kg sau un vehicul terestru cu motor a cărui capacitate depășește 48 cmc sau a cărui putere depășește 7,2 kW, destinate transportului de pasageri sau bunuri, cu excepția:

1. navelor atribuite navigației în largul mării și care sunt utilizate pentru transportul de călători/bunuri cu plată sau pentru activități comerciale, industriale sau de pescuit, precum și a navelor utilizate pentru salvare ori asistență pe mare sau pentru pescuitul de coastă; și

2. aeronavelor utilizate de companiile aeriene care realizează în principal transport internațional de persoane și/sau de bunuri cu plată;

b) condițiile care trebuie îndeplinite sunt:

1. în cazul unui vehicul terestru, acesta să nu fi fost livrat cu mai mult de 6 luni de la data intrării în funcțiune sau să nu fi efectuat deplasări care depășesc 6.000 km;

2. în cazul unei nave, aceasta să nu fi fost livrată cu mai mult de 3 luni de la data intrării în funcțiune sau să nu fi efectuat deplasări a căror durată totală depășește 100 de ore;

3. în cazul unei aeronave, aceasta să nu fi fost livrată cu mai mult de 3 luni de la data intrării în funcțiune sau să nu fi efectuat zboruri a căror durată totală depășește 40 de ore.

ART. 267

Aplicare teritorială

(1) În sensul prezentului titlu:

a) Uniunea Europeană și teritoriul Uniunii Europene înseamnă teritoriile statelor membre, astfel cum sunt definite în prezentul articol;

b) stat membru și teritoriul statului membru înseamnă teritoriul fiecărui stat membru al Uniunii Europene pentru care se aplică Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în conformitate cu art. 349 din acesta, cu excepția teritoriilor prevăzute la alin. (2) și (3);

c) teritorii terțe sunt teritoriile prevăzute la alin. (2) și (3);

d) țară terță înseamnă orice stat sau teritoriu pentru care nu se aplică prevederile Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene.

(2) Următoarele teritorii care nu fac parte din teritoriul vamal al Uniunii Europene se exclud din teritoriul Uniunii Europene din punctul de vedere al taxei:

a) Republica Federală Germania:

1. Insula Heligoland;
2. teritoriul Busingen;

b) Regatul Spaniei:

1. Ceuta;
2. Melilla;

c) Republica Italiană:

Livigno.

(la 03-02-2020 Alineatul (2) din Articolul 267 , Capitolul I , Titlul VII a fost modificat de Punctul 7, Articolul I din ORDONANȚA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 72 din 31 ianuarie 2020)

(3) Următoarele teritorii care fac parte din teritoriul vamal al Uniunii Europene se exclud din teritoriul Uniunii Europene din punctul de vedere al taxei:

a) Insulele Canare;

- b) teritoriile franceze menționate la art. 349 și art. 355 alin. (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene;
- c) Muntele Athos;
- d) Insulele Aland;
- e) Insulele anglo-normande;
- f) Campione d'Italia;
- g) apele italiene ale lacului Lugano.

(la 03-02-2020 Alineatul (3) din Articolul 267 , Capitolul I , Titlul VII a fost modificat de Punctul 7, Articolul I din ORDONANȚA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 72 din 31 ianuarie 2020)

(4) Se consideră ca fiind incluse în teritoriile următoarelor state membre teritoriile menționate mai jos:

- a) Republica Franceză: Principatul Monaco;
- b) Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord: Insula Man;
- c) Republica Cipru: zonele Akrotiri și Dhekelia aflate sub suveranitatea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

2. (1) *Bunurile de origine din teritoriile excluse prevăzute la art. 267 alin. (2) și (3) din Codul fiscal trebuie importate din perspectiva taxei, dacă sunt transportate în teritoriul Uniunii Europene. (2) Insula Man, Principatul Monaco și zonele aflate sub suveranitatea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord de la Akrotiri și Dhekelia sunt considerate teritorii ale statelor membre, iar operațiunile cu originea sau destinația în:*

- a) Insula Man sunt considerate cu originea sau destinația în Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord;*
- b) Principatul Monaco sunt considerate cu originea sau destinația în Republica Franceză;*
- c) zonele aflate sub suveranitatea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord de la Akrotiri și Dhekelia sunt considerate cu originea sau cu destinația în Republica Cipru.*

(3) *Zona contiguă a României și zona economică exclusivă a României, astfel cum sunt delimitate prin Legea nr. 17/1990 privind regimul juridic al apelor maritime interioare, al mării teritoriale, al zonei contigue și al zonei economice exclusive ale României, republicată, se consideră că fac parte din teritoriul României din punct de vedere al TVA, pentru operațiunile legate de activitățile desfășurate în exercitarea drepturilor prevăzute de art. 56 și 77 din Convenția Națiunilor Unite asupra dreptului mării, încheiată la Montego Bay (Jamaica) la 10 decembrie 1982, ratificată prin Legea nr. 110/1996.*

CAP. II

Operațiuni impozabile

ART. 268

Operațiuni impozabile

(1) Din punctul de vedere al taxei sunt operațiuni impozabile în România cele care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) operațiunile care, în sensul art. 270-272, constituie sau sunt asimilate cu o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, în sfera taxei, efectuate cu plată;

b) locul de livrare a bunurilor sau de prestare a serviciilor este considerat a fi în România, în conformitate cu prevederile art. 275 și 278;

c) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor este realizată de o persoană impozabilă, astfel cum este definită la art. 269 alin. (1), acționând ca atare;

d) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor să rezulte din una dintre activitățile economice prevăzute la art. 269 alin. (2).

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

3. (1) Dacă o operațiune îndeplinește cumulativ condițiile prevăzute la art. 268 alin. (1) lit. a), c) și d) din Codul fiscal, dar nu îndeplinește condiția prevăzută la art. 268 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal, operațiunea nu este impozabilă în România. (2) Condiția referitoare la "plată" prevăzută la art. 268 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal implică existența unei legături directe între operațiune și contrapartida obținută. O livrare de bunuri sau o prestare de servicii este impozabilă în condițiile în care această operațiune aduce un avantaj clientului, iar contrapartida obținută, este aferentă avantajului primit, după cum urmează:

a) condiția referitoare la existența unui avantaj pentru un client este îndeplinită în cazul în care furnizorul de bunuri sau prestatorul de servicii se angajează să furnizeze bunuri și/sau servicii determinabile persoanei ce efectuează plata sau, în absența plății, când operațiunea a fost realizată pentru a permite stabilirea unui astfel de angajament. Această condiție este compatibilă cu faptul că serviciile au fost colective, nu au fost măsurabile cu exactitate sau au făcut parte dintr-o obligație legală;

b) condiția existenței unei legături între operațiune și contrapartida obținută este îndeplinită chiar dacă prețul nu reflectă valoarea normală a operațiunii, respectiv ia forma unor cotizații, bunuri sau servicii, reduceri de preț, sau nu este plătit direct de beneficiar, ci de un terț.

(2) Este, de asemenea, operațiune impozabilă și importul de bunuri efectuat în România de orice persoană, dacă locul importului este în România, potrivit art. 277.

(3) Sunt, de asemenea, operațiuni impozabile și următoarele operațiuni efectuate cu plată, pentru care locul este considerat a fi în România, potrivit art. 276:

a) o achiziție intracomunitară de bunuri, altele decât mijloace de transport noi sau produse accizabile, efectuată de o persoană impozabilă ce acționează ca atare sau de o persoană juridică neimpozabilă, care nu beneficiază de excepția prevăzută la alin. (4), care urmează unei livrări

intracomunitare efectuate în afara României de către o persoană impozabilă ce acționează ca atare și care nu este considerată întreprindere mică în statul său membru, și căreia nu i se aplică prevederile art. 275 alin. (1) lit. b) cu privire la livrările de bunuri care fac obiectul unei instalări sau unui montaj sau ale art. 275 alin. (2) cu privire la vânzările la distanță;

b) o achiziție intracomunitară de mijloace de transport noi, efectuată de orice persoană;

c) o achiziție intracomunitară de produse accizabile, efectuată de o persoană impozabilă, care acționează ca atare, sau de o persoană juridică neimpozabilă.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

3. (3) *Achiziția intracomunitară de mijloace noi de transport efectuată de orice persoană impozabilă ori neimpozabilă, prevăzută la art. 268 alin. (3) lit. b) din Codul fiscal, este întotdeauna considerată o operațiune impozabilă în România, pentru care nu sunt aplicabile regulile referitoare la plafonul de achiziții intracomunitare prevăzut la art. 268 alin. (4) lit. b) din Codul fiscal, dacă locul respectivei achiziții intracomunitare este în România, conform art. 276 din Codul fiscal.*

(4) *Achiziția intracomunitară de produse accizabile efectuată de o persoană impozabilă sau de o persoană juridică neimpozabilă, prevăzută la art. 268 alin. (3) lit. c) din Codul fiscal, este întotdeauna considerată o operațiune impozabilă în România, pentru care nu sunt aplicabile regulile referitoare la plafonul de achiziții intracomunitare prevăzut la art. 268 alin. (4) lit. b) din Codul fiscal, dacă locul respectivei achiziții intracomunitare este în România, conform art. 276*
din Codul fiscal.

(4) Prin excepție de la prevederile alin. (3) lit. a), nu sunt considerate operațiuni impozabile în România achizițiile intracomunitare de bunuri care îndeplinesc următoarele condiții:

a) sunt efectuate de o persoană impozabilă care efectuează numai livrări de bunuri sau prestări de servicii pentru care taxa nu este deductibilă sau de o persoană juridică neimpozabilă;

b) valoarea totală a acestor achiziții intracomunitare nu depășește pe parcursul anului calendaristic curent sau nu a depășit pe parcursul anului calendaristic anterior plafonul de 10.000 euro, al cărui echivalent în lei este stabilit prin normele metodologice.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

3. (5) *Echivalentul în lei al plafonului pentru achiziții intracomunitare de bunuri de 10.000 euro, prevăzut la art. 268 alin. (4) lit. b) din Codul fiscal, aplicabil în cursul unui an calendaristic, se determină pe baza cursului valutar de schimb comunicat de Banca Națională a României la data aderării și se rotunjește la cifra miilor. Rotunjirea se face prin majorare când cifra sutelor este egală sau mai mare decât 5 și prin reducere când cifra sutelor este mai mică de 5, prin urmare plafonul este de 34.000 lei.*

(8) *În cazul în care plafonul pentru achiziții intracomunitare de bunuri este depășit, persoana prevăzută la art. 268 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal, care nu este înregistrată în*

scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal, trebuie să solicite înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 317 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal. Înregistrarea va rămâne valabilă pentru perioada până la sfârșitul anului calendaristic în care a fost depășit plafonul de achiziții și cel puțin pentru anul calendaristic următor sau, după caz, până la data la care persoana respectivă se înregistrează în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal, dacă această dată este anterioară acestui termen.

(9) Persoana prevăzută la art. 268 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal poate solicita anularea înregistrării oricând după încheierea anului calendaristic următor celui în care s-a înregistrat, conform art. 317 alin. (5) din Codul fiscal. Prin excepție, persoana respectivă rămâne înregistrată în scopuri de TVA conform art. 317 din Codul fiscal pentru toate achizițiile intracomunitare de bunuri efectuate cel puțin pentru încă un an calendaristic, dacă plafonul pentru achiziții de bunuri este depășit și în anul calendaristic care a urmat celui în care persoana a fost înregistrată.

(5) Plafonul pentru achiziții intracomunitare prevăzut la alin. (4) lit. b) este constituit din valoarea totală, exclusiv taxa pe valoarea adăugată, datorată sau achitată în statul membru din care se expediază ori se transportă bunurile, a achizițiilor intracomunitare de bunuri, altele decât mijloace de transport noi sau bunuri supuse accizelor.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

3. (6) În aplicarea art. 268 alin. (5), pentru calculul plafonului de achiziții intracomunitare de bunuri se iau în considerare următoarele elemente:

a) valoarea tuturor achizițiilor intracomunitare de bunuri, cu excepția achizițiilor prevăzute la alin. (7);

b) valoarea tranzacției ce conduce la depășirea plafonului pentru achiziții intracomunitare de bunuri;

c) valoarea oricărui import efectuat de persoana juridică neimpozabilă în alt stat membru, pentru bunurile transportate în România după import.

(7) La calculul plafonului pentru achiziții intracomunitare de bunuri nu se vor lua în considerare:

a) valoarea achizițiilor intracomunitare de produse accizabile;

b) valoarea achizițiilor intracomunitare de mijloace noi de transport;

c) valoarea achizițiilor de bunuri a căror livrare a fost o livrare de bunuri cu instalare sau montaj, pentru care locul livrării se consideră a fi în România, în conformitate cu prevederile art. 275 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal;

d) valoarea achizițiilor de bunuri a căror livrare a fost o vânzare la distanță, pentru care locul livrării se consideră a fi în România, în conformitate cu prevederile art. 275 alin. (2) și (3) din Codul fiscal;

e) valoarea achizițiilor de bunuri second-hand, de opere de artă, de obiecte de colecție și antichități, așa cum sunt definite la art. 312 din Codul fiscal, în cazul în care aceste bunuri au fost taxate conform unui regim special similar celui prevăzut la art. 312 din Codul fiscal în statul membru din care au fost livrate;

f) valoarea achizițiilor de gaze naturale, energie electrică, energie termică sau agent frigorific a căror livrare a fost efectuată în conformitate cu prevederile art. 275 alin. (1) lit. e) și f) din Codul fiscal.

(6) Persoanele impozabile și persoanele juridice neimpozabile, eligibile pentru excepția prevăzută la alin. (4), au dreptul să opteze pentru regimul general prevăzut la alin. (3) lit. a). Opțiunea se aplică pentru cel puțin doi ani calendaristici.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

3. (10) *Dacă după expirarea anului calendaristic următor celui în care persoana a fost înregistrată persoana respectivă efectuează o achiziție intracomunitară de bunuri în baza codului de înregistrare în scopuri de TVA obținut conform art. 317 din Codul fiscal, se consideră că persoana a optat conform art. 268 alin. (6) din Codul fiscal, cu excepția cazului în care este obligată să rămână înregistrată în urma depășirii plafonului pentru achiziții de bunuri în anul următor anului în care s-a înregistrat, situație în care se aplică prevederile alin. (9).*

(11) *Conform prevederilor art. 268 alin. (6) din Codul fiscal, persoanele impozabile care efectuează numai operațiuni pentru care taxa nu este deductibilă și persoanele juridice neimpozabile, care nu sunt înregistrate și nu au obligația de a fi înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal, care nu depășesc plafonul pentru achiziții intracomunitare, pot opta pentru regimul general prevăzut la art. 268 alin. (3) lit. a) din Codul fiscal. Aceste persoane sunt obligate la plata taxei în România pentru toate achizițiile intracomunitare de bunuri de la data la care își exercită opțiunea și vor solicita un cod de înregistrare în scopuri de TVA conform art. 317 alin. (2) din Codul fiscal. Aceste persoane pot solicita anularea înregistrării oricând după încheierea a 2 ani calendaristici ce urmează celui în care s-au înregistrat, conform art. 317 alin. (6) din Codul fiscal.*

(12) *În cazul în care după încheierea a 2 ani calendaristici consecutivi de la înregistrare persoanele prevăzute la alin. (11) efectuează o achiziție intracomunitară de bunuri în baza codului de înregistrare în scopuri de TVA obținut conform art. 317 din Codul fiscal, se consideră că aceste persoane și-au reexercitat opțiunea în condițiile art. 268 alin. (6) și art. 317 alin. (7) din Codul fiscal, cu excepția cazului în care aceste persoane sunt obligate să rămână înregistrate în urma depășirii plafonului pentru achiziții intracomunitare de bunuri în anul calendaristic anterior, situație în care se aplică prevederile alin. (9).*

(7) Regulile aplicabile în cazul depășirii plafonului pentru achiziții intracomunitare, prevăzut la alin. (4) lit. b), sau al exercitării opțiunii sunt stabilite prin normele metodologice.

(8) Nu sunt considerate operațiuni impozabile în România:

a) achizițiile intracomunitare de bunuri a căror livrare în România ar fi scutită conform art. 294 alin. (1) lit. h)-n);

b) achiziția intracomunitară de bunuri, efectuată în cadrul unei operațiuni triunghiulare, pentru care locul este în România în conformitate cu prevederile art. 276 alin. (1), atunci când sunt îndeplinite următoarele condiții:

1. achiziția de bunuri este efectuată de către o persoană impozabilă, denumită cumpărător revânzător, care nu este stabilită în România, dar este înregistrată în scopuri de TVA în alt stat membru;

2. achiziția de bunuri este efectuată în scopul unei livrări ulterioare a bunurilor respective în România, de către cumpărătorul revânzător prevăzut la pct. 1;

3. bunurile astfel achiziționate de către cumpărătorul revânzător prevăzut la pct. 1 sunt expediate sau transportate direct în România, dintr-un alt stat membru decât cel în care cumpărătorul revânzător este înregistrat în scopuri de TVA, către persoana careia urmează să îi efectueze livrarea ulterioară, denumită beneficiarul livrării ulterioare;

4. beneficiarul livrării ulterioare este o altă persoană impozabilă sau o persoană juridică neimpozabilă, înregistrată în scopuri de TVA în România;

5. beneficiarul livrării ulterioare a fost desemnat în conformitate cu art. 307 alin. (4) ca persoană obligată la plata taxei pentru livrarea efectuată de cumpărătorul revânzător prevăzut la pct. 1;

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

3. (13) În scopul aplicării prevederilor art. 268 alin. (8) lit. b) din Codul fiscal, relația de transport al bunurilor din primul stat membru în România trebuie să existe între furnizor și cumpărătorul revânzător, oricare dintre aceștia putând fi responsabil pentru transportul bunurilor, în conformitate cu condițiile Incoterms sau în conformitate cu prevederile contractuale. Dacă transportul este realizat de beneficiarul livrării ulterioare, nu sunt aplicabile măsurile de simplificare pentru operațiuni triunghiulare. Obligațiile ce revin beneficiarului livrării ulterioare, dacă România este al treilea stat membru:

a) să plătească taxa aferentă livrării efectuate de cumpărătorul revânzător care nu este stabilit în România, indiferent dacă este sau nu înregistrat în scopuri de TVA în România, în conformitate cu prevederile art. 307 alin. (4) și art. 326 alin. (1) sau (2) din Codul fiscal, după caz;

b) să înscrie achiziția efectuată în rubricile alocate achizițiilor intracomunitare de bunuri din decontul de taxă prevăzut la art. 323 sau art. 324 din Codul fiscal, precum și în declarația recapitulativă prevăzută la art. 325 din Codul fiscal.

(14) În cazul operațiunilor triunghiulare efectuate în condițiile art. 268 alin. (8) lit. b) din Codul fiscal, dacă România este al doilea stat membru al cumpărătorului revânzător și acesta a transmis furnizorului din primul stat membru codul său de înregistrare în scopuri de TVA acordat conform art. 316 din Codul fiscal, cumpărătorul revânzător trebuie să îndeplinească următoarele obligații:

a) să emită factura prevăzută la art. 319 din Codul fiscal, în care să fie înscrise codul său de înregistrare în scopuri de TVA în România și codul de înregistrare în scopuri de TVA din al treilea stat membru al beneficiarului livrării;

b) să nu înscrie achiziția intracomunitară de bunuri care ar avea loc în România ca urmare a transmiterii codului de înregistrare în scopuri de TVA acordat conform art. 316 din Codul

fiscal în declarația recapitulativă privind achizițiile intracomunitare, prevăzută la art. 325 din Codul fiscal, aceasta fiind neimpozabilă. În decontul de taxă aceste achiziții se înscriu la rubrica rezervată achizițiilor neimpozabile;

c) să înscrie livrarea efectuată către beneficiarul livrării din al treilea stat membru în rubrica rezervată livrărilor intracomunitare de bunuri scutite de taxă a decontului de taxă și în declarația recapitulativă prevăzută la art. 325 din Codul fiscal următoarele date:

1. codul de înregistrare în scopuri de TVA, din al treilea stat membru, al beneficiarului livrării;

2. codul T în rubrica corespunzătoare;

3. valoarea livrării efectuate.

c) achizițiile intracomunitare de bunuri second-hand, opere de artă, obiecte de colecție și de antichități, în sensul prevederilor art. 312, atunci când vânzătorul este o persoană impozabilă revânzătoare, care acționează în această calitate, iar bunurile au fost taxate în statul membru de unde sunt furnizate, conform regimului special pentru intermediarii persoane impozabile, în sensul art. 313 și 326 din Directiva 112, sau vânzătorul este organizator de vânzări prin licitație publică, care acționează în această calitate, iar bunurile au fost taxate în statul membru furnizor, conform regimului special, în sensul art. 333 din Directiva 112;

d) achiziția intracomunitară de bunuri care urmează unei livrări de bunuri aflate în regim vamal suspensiv sau sub o procedură de tranzit intern, dacă pe teritoriul României se încheie aceste regimuri sau această procedură pentru respectivele bunuri.

(9) Operațiunile impozabile pot fi:

a) operațiuni taxabile, pentru care se aplică cotele prevăzute la art. 291;

b) operațiuni scutite de taxă cu drept de deducere, pentru care nu se datorează taxa, dar este permisă deducerea taxei datorate sau achitate pentru achiziții. În prezentul titlu aceste operațiuni sunt prevăzute la art. 294-296;

c) operațiuni scutite de taxă fără drept de deducere, pentru care nu se datorează taxa și nu este permisă deducerea taxei datorate sau achitate pentru achiziții. În prezentul titlu aceste operațiuni sunt prevăzute la art. 292;

d) importuri și achiziții intracomunitare, scutite de taxă, conform art. 293;

e) operațiuni prevăzute la lit. a)-c), care sunt scutite fără drept de deducere, fiind efectuate de întreprinderile mici care aplică regimul special de scutire prevăzut la art. 310, pentru care nu se datorează taxa și nu este permisă deducerea taxei datorate sau achitate pentru achiziții.

f) operațiuni pentru care se aplică regimul special pentru agricultori prevăzut la art. 315¹.

(la 01-01-2017 Alineatul (9) din Articolul 268 , Capitolul II , Titlul VII a fost completat de Punctul 28, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 84 din 16 noiembrie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 977 din 06 decembrie 2016)

(10) Operațiunile efectuate în cadrul proiectelor de cercetare-dezvoltare și inovare nu se cuprind în sfera TVA dacă rezultatele cercetării nu sunt transferate altei persoane. Dreptul de

deducere pentru achizițiile destinate realizării proiectelor de cercetare-dezvoltare și inovare se exercită în limitele și în condițiile prevăzute la art. 297-300.

(la 30-03-2018 Articolul 268 din Capitolul II , Titlul VII a fost completat de Punctul 28, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018)

*) Notă:

Reproducem mai jos prevederile art. II-IV și XIV din ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018:

Articolul II

(1) În termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, modelul și conținutul declarației informative prevăzute la art. 42 alin. (3) și la art. 56 alin. (1³) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, se aprobă prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(2) Măsurile instituite potrivit prevederilor art. I pct. 28 se aplică cu respectarea legislației în domeniul ajutorului de stat, pentru motorina achiziționată începând cu data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, cu încadrarea în creditele de angajament și bugetare aprobate prin legea bugetului de stat pentru Programul „Ajutoare de stat pentru finanțarea proiectelor pentru investiții din cadrul bugetului Ministerului Finanțelor Publice - Acțiuni generale“.

(3) În termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, procedura de aplicare a prevederilor art. 68¹ alin. (7) și (8) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, se aprobă prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

Articolul III

(1) Cerința prevăzută la art. 364 din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, se aplică și persoanelor care au solicitat eliberarea autorizației de antrepozit fiscal, ale căror cereri de autorizare ca antrepozit fiscal sunt în curs de soluționare la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

(2) Sumele încasate și neutilizate reprezentând taxele speciale pentru promovarea turistică a localității, de către sectoarele municipiului București, până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență se virează la bugetul local al municipiului București.

Articolul IV

(1) Pentru veniturile din contractele de activitate sportivă, încheiate potrivit Legii nr. 69/2000, cu modificările și completările ulterioare, realizate, în anul 2018, până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, contribuabilii au obligația să depună declarația prevăzută la art. 122 din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, să efectueze calculul venitului net potrivit regulilor prevăzute la art. 68 din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, să determine și să plătească impozitul până la data de 15 martie 2019 inclusiv.

(2) Pentru veniturile realizate în anul 2018 de către persoanele fizice din contracte de activitate sportivă, începând cu data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență,

obligățiile privind calcularea, reținerea la sursă, plata și declararea impozitului sunt cele prevăzute la art. 68¹ din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Pentru veniturile realizate în anul 2018 de către persoanele fizice din activități agricole impuse pe baza normelor de venit se aplică următoarele reguli:

a) declarațiile privind veniturile din activități agricole impuse pe bază de norme de venit - formular 221, depuse de către contribuabili la organul fiscal competent în cursul anului 2018, până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, vor fi înlocuite cu declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, care se va depune până la data de 15 iulie 2018 inclusiv;

b) în cazul asocierilor fără personalitate juridică, contribuabilii care nu au depus declarația privind veniturile din activități agricole impuse pe bază de norme de venit - formular 221 la organul fiscal competent până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență au obligația depunerii declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, până la data de 15 iulie 2018 inclusiv.

(4) Impozitul pe venit stabilit pentru anul 2018 prin decizii de plăți anticipate emise în temeiul Legii nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, și comunicate contribuabililor se anulează, din oficiu, de către organul fiscal central competent, prin emiterea unei decizii de anulare a obligațiilor fiscale, care se comunică contribuabilului.

(5) În cazul în care, anterior intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, organul fiscal central competent a emis, dar nu a comunicat decizia de impunere prin care a stabilit plăți anticipate de impozit pe venit, acesta nu mai comunică decizia de impunere, iar obligațiile fiscale se scad din evidența analitică pe plătitor, pe bază de borderou de scădere.

(6) În cazul în care anterior intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență organul fiscal competent nu a emis decizia de stabilire a plăților anticipate pentru anul 2018, aceasta nu se mai emite.

(7) Pentru veniturile realizate în anul 2018 de către persoanele fizice în baza contractelor de activitate sportivă, încheiate potrivit Legii nr. 69/2000, cu modificările și completările ulterioare, pentru care contribuția de asigurări sociale și contribuția de asigurări sociale de sănătate se rețin la sursă de către plătitorul de venit, acesta are obligația ca până la data de 15 martie 2019 inclusiv să stabilească, să rețină, să plătească și să declare contribuțiile anuale datorate de beneficiarul de venit pentru anul 2018.

(8) Persoanele prevăzute la art. 180 din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, care optează pentru plata contribuției de asigurări sociale de sănătate potrivit legii, înainte de data emiterii ordinului privind modelul, conținutul, modalitatea de depunere și de gestionare a declarației unice privind impozitul pe venit și contribuții sociale datorate de persoanele fizice, prevăzut la art. 122 alin. (6) din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, depun Declarația pentru stabilirea obligațiilor de plată cu titlu de contribuție de asigurări sociale de sănătate datorată de persoanele fizice care nu realizează venituri sau alte categorii de persoane prevăzute la art. 180 din Codul fiscal - formular 604 și efectuează plata contribuției conform prevederilor art. 180 alin. (2) lit. a) și alin. (3) din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare.

(9) În cazul în care impozitul pe venit stabilit prin decizii de plăți anticipate, care se anulează potrivit prezentului articol, a fost stins, contribuabilii pot solicita restituirea acestuia

potrivit art. 168 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

Articolul XIV

Prin derogare de la prevederile art. 4 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, prevederile art. I intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, cu excepția prevederilor pct. 3 și 5, care intră în vigoare la data de 1 aprilie 2018.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

3. (15) În sensul art. 268 alin. (10) din Codul fiscal, operațiunile efectuate în cadrul proiectelor de cercetare-dezvoltare și inovare nu se cuprind în sfera TVA dacă rezultatele cercetării nu sunt transferate altei persoane, în acest caz nefiind îndeplinită prima condiție prevăzută la art. 268 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal pentru ca acestea să fie operațiuni impozabile din punct de vedere al TVA, respectiv să constituie sau să fie asimilate, conform prevederilor art. 270-272 din Codul fiscal, unor livrări de bunuri sau prestări de servicii, în sfera taxei. Persoanele impozabile care realizează activități de cercetare-dezvoltare în vederea desfășurării activității lor economice își pot exercita dreptul de deducere a taxei aferente achizițiilor destinate realizării acestor activități, în limitele și în condițiile prevăzute la art. 297-300 din Codul fiscal, chiar dacă rezultatele cercetării nu sunt transferate altei persoane. În situația în care rezultatele cercetării se transferă altei persoane, operațiunile respective reprezintă livrări de bunuri/prestări de servicii care sunt impozabile din punctul de vedere al TVA în măsura în care sunt îndeplinite condiția referitoare la plată prevăzută la art. 268 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal și celelalte condiții de la art. 268 alin. (1) lit. c) și d) din Codul fiscal.

CAP. III

Persoane impozabile

ART. 269

Persoane impozabile și activitatea economică

(1) Este considerată persoană impozabilă orice persoană care desfășoară, de o manieră independentă și indiferent de loc, activități economice de natura celor prevăzute la alin. (2), oricare ar fi scopul sau rezultatul acestei activități.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

4. (14) *În aplicarea prevederilor art. 269 alin. (1) din Codul fiscal, organismele de gestiune colectivă a drepturilor de autor și a drepturilor conexe, astfel cum acestea sunt definite de art. 124 din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, cu modificările și completările ulterioare, sunt considerate persoane impozabile.*

(2) *În sensul prezentului titlu, activitățile economice cuprind activitățile producătorilor, comercianților sau prestatorilor de servicii, inclusiv activitățile extractive, agricole și activitățile profesiilor liberale sau asimilate acestora. De asemenea constituie activitate economică exploatarea bunurilor corporale sau necorporale în scopul obținerii de venituri cu caracter de continuitate.*

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

4. (1) *În sensul art. 269 alin. (2) din Codul fiscal, exploatarea bunurilor corporale sau necorporale, în concordanță cu principiul de bază al sistemului de TVA potrivit căruia taxa trebuie să fie neutră, se referă la orice tip de tranzacții, indiferent de forma lor juridică, astfel cum se menționează în constatările Curții Europene de Justiție în cazurile C-186/89 Van Tiem, C-306/94 Regie dauphinoise, C-77/01 Empresa de Desenvolvimento Mineiro SA (EDM). (2) În aplicarea prevederilor alin. (1), persoanele fizice nu se consideră că realizează o activitate economică în sfera de aplicare a taxei atunci când obțin venituri din vânzarea locuințelor proprietate personală sau a altor bunuri, care au fost folosite de către acestea pentru scopuri personale. În categoria bunurilor utilizate în scopuri personale se includ construcțiile și, după caz, terenul aferent acestora, proprietate personală a persoanelor fizice care au fost utilizate în scop de locuință, inclusiv casele de vacanță, orice alte bunuri utilizate în scop personal de către persoana fizică, precum și bunurile de orice natură moștenite sau dobândite ca urmare a măsurilor reparatorii prevăzute de lege privind reconstituirea dreptului de proprietate.*

(3) *Persoana fizică, care nu a devenit deja persoană impozabilă pentru alte activități, se consideră că realizează o activitate economică din exploatarea bunurilor corporale sau necorporale, dacă acționează ca atare, de o manieră independentă, și activitatea respectivă este desfășurată în scopul obținerii de venituri cu caracter de continuitate, în sensul art. 269 alin. (2) din Codul fiscal.*

(4) *În cazul construirii de bunuri imobile de către o persoană fizică, în vederea vânzării, activitatea economică este considerată începută în momentul în care persoana fizică respectivă intenționează să efectueze o astfel de activitate, iar intenția acesteia trebuie apreciată în baza elementelor obiective, de exemplu, faptul că aceasta începe să angajeze costuri și/sau să facă investiții pregătitoare inițierii activității economice. Activitatea economică este considerată continuă din momentul începerii sale, incluzând și livrarea bunului sau părților din bunul imobil construit, chiar dacă este un singur bun imobil.*

(5) *În cazul achiziției de terenuri și/sau de construcții de către persoana fizică în scopul vânzării, livrarea acestor bunuri reprezintă o activitate cu caracter de continuitate dacă*

persoana fizică realizează mai mult de o singură tranzacție în cursul unui an calendaristic. Dacă persoana fizică realizează o singură livrare într-un an aceasta este considerată ocazională și nu este considerată o livrare impozabilă. Dacă intervine o a doua livrare în cursul aceluiași an, prima livrare nu se impozitează, dar este luată în considerare la calculul plafonului prevăzut la art. 310 din Codul fiscal. Totuși, dacă persoana fizică derulează deja construcția unui bun imobil în vederea vânzării, conform alin. (4), activitatea economică fiind deja considerată începută și continuă, orice alte tranzacții efectuate ulterior nu mai au caracter ocazional. Livrările de construcții și terenuri, scutite de taxă conform art. 292 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, sunt avute în vedere atât la stabilirea caracterului de continuitate al activității economice, cât și la calculul plafonului de scutire prevăzut la art. 310 din Codul fiscal. În situația în care persoana fizică nu se înregistrează în scopuri de TVA conform art. 316 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, dar începe activitatea economică, se consideră că aplică regimul special de scutire pentru întreprinderile mici conform art. 310 din Codul fiscal, obligativitatea înregistrării în scopuri de TVA intervenind la termenul prevăzut la art. 310 din Codul fiscal.

Exemplul nr. 1: O persoană fizică, care nu a mai realizat tranzacții cu bunuri imobile în anii precedenți, a livrat în cursul anului 2015 două terenuri care nu sunt construibile. Aceste terenuri au fost achiziționate în cursul anului 2012, în vederea revânzării și nu pentru a fi utilizate în scopuri personale. Deși persoana fizică a devenit persoană impozabilă pentru aceste livrări, totuși livrările respective fiind scutite de taxă conform art. 292 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, persoana fizică nu are obligația înregistrării în scopuri de taxă conform art. 316 din Codul fiscal. Dacă aceeași persoană fizică ar fi livrat în cursul anului 2015 o construcție nouă în sensul art. 292 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, ar fi avut obligația să solicite înregistrarea în scopuri de taxă dacă valoarea livrării respective cumulată cu valoarea livrărilor anterioare ar fi depășit plafonul de scutire prevăzut la art. 310 din Codul fiscal, cel mai târziu în termen de 10 zile de la data depășirii plafonului, respectiv de la data de 1 a lunii următoare celei în care plafonul a fost depășit, conform prevederilor art. 310 alin. (6) din Codul fiscal.

Exemplul nr. 2: O persoană fizică vinde în luna ianuarie 2020 un teren construibil sau o construcție nouă în sensul art. 292 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal. Deși, în principiu, operațiunea nu ar fi scutită de taxă conform art. 292 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, indiferent de valoarea livrării, dacă persoana fizică nu realizează și alte operațiuni pentru care ar deveni persoană impozabilă în cursul anului 2020, această operațiune este considerată ocazională și persoana fizică nu datorează TVA pentru respectiva livrare. Dacă în același an, în luna martie, aceeași persoană fizică livrează un teren sau o construcție, indiferent dacă livrarea este taxabilă sau scutită conform art. 292 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, respectiva persoană va deveni persoană impozabilă după cea de-a doua tranzacție. Dacă valoarea cumulată a celor două tranzacții depășește plafonul de scutire prevăzut la art. 310 din Codul fiscal, persoana fizică are obligația să solicite înregistrarea în scopuri de TVA, cel târziu în termen de 10 zile de la data depășirii plafonului, respectiv de la data de 1 a lunii următoare celei în care plafonul a fost depășit, conform art. 310 alin. (6) din Codul fiscal.

Exemplul nr. 3: O persoană fizică realizează în cursul anului 2015 cinci livrări care ar fi scutite conform art. 292 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal. Deși în anul 2015 persoana fizică a devenit în principiu persoană impozabilă, nu a avut obligația de a solicita înregistrarea în scopuri de TVA deoarece a realizat numai operațiuni scutite. Dacă în anul 2016, în luna februarie, persoana fizică va livra o construcție nouă sau un teren construibil în sensul art. 292 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, chiar dacă este prima tranzacție din acest an, aceasta nu mai este considerată ocazională, deoarece persoana fizică devenise deja persoană impozabilă în anul

precedent și va avea obligația să solicite înregistrarea în scopuri de taxă până pe 10 martie 2016, dacă valoarea livrării respective va depăși plafonul de scutire prevăzut la art. 310 din Codul fiscal.

Exemplul nr. 4: O persoană fizică a început în cursul anului 2015 construcția unui bun imobil cu intenția de a vinde această construcție, devenind astfel persoană impozabilă. În cursul anului 2015 nu a încasat avansuri și în principiu nu are obligația să solicite înregistrarea în scopuri de taxă. Dacă în anul 2016, înainte să înceapă să încaseze avansuri sau înainte să facă livrări ale unor părți ale bunului imobil sau livrarea respectivului imobil în integralitatea sa, livrează un teren construibil sau o altă construcție nouă în sensul art. 292 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, persoana fizică ar avea obligația să solicite înregistrarea în scopuri de taxă cel mai târziu până pe data de 10 a lunii următoare celei în care depășește plafonul de scutire prevăzut la art. 310 din Codul fiscal. Această livrare nu este considerată ocazională, activitatea economică fiind considerată continuă din momentul începerii construcției, respectiv din anul 2015.

Exemplul nr. 5: În luna martie 2015 o persoană fizică vinde o casă pe care a utilizat-o în scop de locuință, operațiunea fiind neimpozabilă. În luna aprilie vinde o casă pe care a moștenit-o, nici această operațiune nefiind impozabilă. În luna mai, aceeași persoană fizică cumpără o construcție nouă pe care o vinde în luna iulie. Nici după această vânzare persoana fizică nu devine persoană impozabilă, deoarece această tranzacție, fiind prima vânzare a unui bun care nu a fost utilizat în scopuri personale, este considerată ocazională. Dacă persoana fizică va mai livra de exemplu un teren construibil în luna august, aceasta este considerată a doua tranzacție în sfera TVA, iar persoana fizică va deveni persoană impozabilă și va avea obligația să solicite înregistrarea cel mai târziu până pe data de 10 septembrie, dacă livrarea din luna iulie cumulată cu cea din luna august depășesc plafonul de scutire prevăzut la art. 310 din Codul fiscal. Primele două vânzări din lunile martie și aprilie nu sunt luate în calculul plafonului de scutire deoarece nu sunt în sfera de aplicare a TVA.

Exemplul nr. 6: O familie deține un teren situat într-o zonă construibilă pe care l-a utilizat pentru cultivarea de produse agricole. În luna ianuarie 2016 familia respectivă împarte în loturi terenul în vederea vânzării. Pentru a analiza dacă terenul a fost utilizat în scop personal sau pentru activități economice trebuie să se constate dacă produsele cultivate erau folosite numai pentru consumul familiei sau și pentru comercializare. În situația în care cantitatea de produse obținute nu justifică numai consumul în scop personal, se consideră că terenul a fost utilizat în scopul unei activități economice și livrarea lui intră în sfera de aplicare a TVA consecință, dacă livrarea primului lot are loc în luna februarie nu se consideră o operațiune ocazională și dacă depășește plafonul de scutire prevăzut la art. 310 din Codul fiscal, familia respectivă ar avea obligația să se înregistreze în scopuri de TVA, prin unul dintre soți. Înregistrarea în scopuri de TVA trebuie solicitată cel mai târziu în termenul prevăzut la art. 310 alin. (6) din Codul fiscal.

Exemplul nr. 7: În cursul anului 2015 o persoană fizică începe să construiască un bun imobil. Încasează avansuri care depășesc plafonul de scutire prevăzut la art. 310 din Codul fiscal în luna decembrie 2015. Fiind avansuri încasate pentru livrarea de părți de construcție noi, operațiunile sunt taxabile, dar persoana respectivă poate aplica regimul de scutire prevăzut la art. 310 din Codul fiscal până la depășirea plafonului. Astfel, persoana respectivă va avea obligația să solicite înregistrarea în scopuri de TVA cel mai târziu până pe data de 10 ianuarie 2016. Dacă livrarea unor apartamente din construcția respectivă are loc în luna martie 2016, avansurile încasate în regim de scutire în anul 2015 vor trebui să fie regularizate la data livrării prin aplicarea cotei de TVA corespunzătoare.

(6) În cazul exemplelor prezentate la alin. (5) au fost avute în vedere numai persoanele fizice care nu sunt considerate persoane impozabile pentru alte activități economice desfășurate și faptul că orice livrare de locuințe personale, de case de vacanță sau de alte bunuri prevăzute la alin. (2) nu este luată în considerare pentru stabilirea caracterului de continuitate al activității nefiind considerată operațiune în sfera de aplicare a taxei.

(7) În cazul în care bunurile imobile sunt deținute în devălmășie de o familie, unul dintre soți va fi desemnat să exercite toate drepturile și să îndeplinească toate obligațiile, din punct de vedere al TVA, inclusiv obligația de înregistrare în scopuri de TVA, dacă aceasta există, pentru vânzarea acestor bunuri imobile.

(8) Transferul în patrimoniul afacerii al bunurilor sau serviciilor achiziționate sau dobândite de persoanele fizice și care au fost folosite în scopuri personale, în vederea utilizării pentru desfășurarea de activități economice, nu este o operațiune asimilată unei livrări de bunuri/prestări de servicii, efectuate cu plată, iar persoana fizică nu poate deduce taxa aferentă bunurilor/serviciilor respective prin aplicarea procedurii de ajustare prevăzută la art. 304 și 305 din Codul fiscal.

(3) Situațiile în care persoanele fizice care efectuează livrări de bunuri imobile devin persoane impozabile se prevăd prin normele metodologice.

(4) Nu acționează de o manieră independentă angajații sau oricare alte persoane legate de angajator printr-un contract individual de muncă sau prin orice alte instrumente juridice care creează un raport angajator/angajat în ceea ce privește condițiile de muncă, remunerarea sau alte obligații ale angajatorului.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

4. (9) Persoanele care nu sunt legate de angajator printr-un contract individual de muncă, ci prin alte instrumente juridice, nu acționează de o manieră independentă în condițiile prevăzute la art. 269 alin. (4) din Codul fiscal, respectiv atunci când activitatea este exercitată de o persoană care nu dispune de o libertate de organizare corespunzătoare în ceea ce privește resursele materiale și umane folosite pentru exercițiul activității în discuție, cum ar fi libertatea de a alege colaboratorii, orarul de lucru, baza materială necesare desfășurării activității sale, și riscul economic inerent acestei activități nu este suportat de această persoană. În acest sens a fost pronunțată hotărârea Curții de Justiție a Uniunii Europene în Cauza C-202/90 Ayuntamiento de Sevilla împotriva Recaudadores de Tributos de las Zonas primera y segunda.

(5) Instituțiile publice și organismele internaționale de drept public nu sunt persoane impozabile pentru activitățile care sunt desfășurate în calitate de autorități publice, chiar dacă pentru desfășurarea acestor activități se percep cotizații, onorarii, redevențe, taxe sau alte plăți, cu excepția acelor activități care ar produce distorsiuni concurențiale dacă instituțiile publice și organismele internaționale de drept public ar fi tratate ca persoane neimpozabile, precum și a celor prevăzute la alin. (6) și (7). În sensul prezentului articol, prin organisme internaționale de

drept public se înțelege organizațiile internaționale interguvernamentale, constituite de către state care sunt părți la acestea, în baza unor tratate sau a altor instrumente juridice specifice dreptului internațional public și care funcționează conform actelor lor constitutive, statutelor lor sau altor documente care emană de la acestea, fiind guvernate de normele dreptului internațional public și nu de dreptul intern al vreunui stat.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

4. (10) Nu sunt considerate activități economice:

a) acordarea de bunuri și/sau servicii în mod gratuit de organizațiile fără scop patrimonial;
b) livrarea de către organisme de cult religios a următoarelor obiecte: vase liturgice, icoane metalice sau litografiate, cruci, crucifixe, cruciulițe și medalioane cu imagini religioase specifice cultului, obiecte de colportaj religios, calendare religioase, produse necesare exercitării activității de cult religios, precum tămâia, lumânările, cu excepția celor decorative și a celor pentru nunți și botezuri.

(11) În sensul art. 269 alin. (5) din Codul fiscal, distorsiuni concurențiale rezultă atunci când aceeași activitate este desfășurată de mai multe persoane, dintre care unele beneficiază de un tratament fiscal preferențial, astfel încât contravaloarea bunurilor livrate și/sau a serviciilor prestate de acestea nu este grevată de taxă, față de alte persoane care sunt obligate să greveze cu taxă contravaloarea livrărilor de bunuri și/sau a prestațiilor de servicii efectuate.

(12) În situația în care instituția publică desfășoară activități pentru care este tratată ca persoană impozabilă, este considerată persoană impozabilă în legătură cu acele activități sau, după caz, cu partea din structura organizatorică prin care sunt realizate acele activități. Prin excepție, în scopul stabilirii locului prestării serviciilor conform art. 278 din Codul fiscal, o persoană juridică neimpozabilă care este înregistrată în scopuri de TVA este considerată persoană impozabilă.

(6) Instituțiile publice și organismele internaționale de drept public prevăzute la alin. (5) sunt persoane impozabile pentru activitățile desfășurate în calitate de autorități publice, dar care sunt scutite de taxă, conform art. 292.

(7) Instituțiile publice și organismele internaționale de drept public prevăzute la alin. (5) sunt, de asemenea, persoane impozabile pentru următoarele activități:

- a) telecomunicații;
- b) furnizarea de apă, gaze, energie electrică, energie termică, agent frigorific și altele de aceeași natură;
- c) transport de bunuri și de persoane;
- d) servicii prestate în porturi și aeroporturi;
- e) livrarea de bunuri noi, produse pentru vânzare;
- f) activitatea târgurilor și expozițiilor comerciale;
- g) depozitarea;
- h) activitățile organismelor de publicitate comercială;
- i) activitățile agențiilor de călătorie;

j) activitățile magazinelor pentru personal, cantine, restaurante și alte localuri asemănătoare;
k) operațiunile posturilor publice de radio și televiziune;

l) operațiunile agențiilor agricole de intervenție efectuate asupra produselor agricole și în temeiul regulamentelor privind organizarea comună a pieței respectivelor produse.

(8) Prin excepție de la prevederile alin. (1), orice persoană care efectuează ocazional o livrare intracomunitară de mijloace de transport noi va fi considerată persoană impozabilă pentru orice astfel de livrare.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

4. (13) În sensul art. 269 alin. (8) din Codul fiscal, persoana fizică devine persoană impozabilă în cazul unei livrări intracomunitare de mijloace de transport noi. De asemenea, orice altă persoană juridică neimpozabilă se consideră persoană impozabilă pentru livrarea intracomunitară de mijloace de transport noi. Aceste persoane nu sunt obligate să se înregistreze în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal pentru aceste livrări intracomunitare de mijloace de transport noi, în conformitate cu prevederile art. 316 alin. (3) din Codul fiscal.

(9) În condițiile și în limitele prevăzute în normele metodologice, este considerat drept grup fiscal unic un grup de persoane impozabile stabilite în România care, independente fiind din punct de vedere juridic, sunt în relații strânse una cu alta din punct de vedere organizatoric, financiar și economic.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

5. (1) În sensul art. 269 alin. (9) din Codul fiscal, grupul de persoane impozabile stabilite în România, independente din punct de vedere juridic și aflate în strânsă legătură din punct de vedere financiar, economic și organizatoric, poate opta să fie tratat drept grup fiscal unic, cu următoarele condiții cumulative:

- a) o persoană impozabilă nu poate face parte decât dintr-un singur grup fiscal;
- b) opțiunea trebuie să se refere la o perioadă de cel puțin 2 ani;
- c) toate persoanele impozabile din grup trebuie să aplice aceeași perioadă fiscală.

(2) Opțiunea prevăzută la alin. (1) lit. b) se referă la grup, nu la fiecare membru al grupului.

(3) Grupul fiscal se poate constitui din minimum două persoane impozabile.

(4) Organul fiscal competent în administrarea persoanelor impozabile care fac parte dintr-un grup fiscal este organul fiscal central desemnat în acest scop, în conformitate cu prevederile art. 30 alin. (5) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, denumită în continuare Codul de procedură fiscală.

(5) Se consideră, conform alin. (1), în strânsă legătură din punct de vedere financiar, economic și organizatoric persoanele impozabile al căror capital este deținut direct sau indirect

în proporție de mai mult de 50% de către aceeași asociați. Termenul "asociați" include și acționarii, conform Legii societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Îndeplinirea acestei condiții se dovedește prin certificatul constatator eliberat de către registrul comerțului și/sau, după caz, alte documente justificative.

(6) În vederea implementării grupului fiscal se depune la organul fiscal competent prevăzut la alin. (4) o cerere semnată de către reprezentanții legali ai tuturor membrilor grupului, care să cuprindă următoarele:

a) numele, adresa, obiectul de activitate și codul de înregistrare în scopuri de TVA al fiecărui membru;

b) dovada că membrii sunt în strânsă legătură conform alin. (5);

c) numele membrului numit reprezentant.

(7) Organul fiscal competent trebuie să ia o decizie oficială prin care să aprobe sau să refuze implementarea grupului fiscal și să comunice acea decizie reprezentantului grupului, în termen de 60 de zile de la data primirii documentației complete, respectiv a cererii completate potrivit alin. (6), însoțită de documentele justificative.

(8) Implementarea grupului fiscal intră în vigoare:

a) în prima zi din luna următoare datei comunicării deciziei prevăzute la alin. (7), în cazul în care membrii grupului au perioadă fiscală luna calendaristică;

b) în prima zi a perioadei fiscale următoare datei comunicării deciziei prevăzute la alin. (7), în cazul în care membrii grupului nu au perioadă fiscală luna calendaristică.

(9) Reprezentantul grupului trebuie să notifice organului fiscal competent oricare dintre următoarele evenimente:

a) încetarea opțiunii prevăzute la alin. (1) de a forma un grup fiscal unic, cu cel puțin 30 de zile înainte de producerea evenimentului;

b) neîndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (1)-(5), care conduc la anularea tratamentului persoanelor impozabile ca grup fiscal sau a unei persoane ca membru al grupului fiscal, în termen de 15 zile de la producerea evenimentului care a generat această situație;

c) numirea unui alt reprezentant al grupului fiscal cu cel puțin 30 de zile înainte de producerea evenimentului;

d) părăsirea grupului fiscal de către unul dintre membri, cu cel puțin 30 de zile înainte de producerea evenimentului;

e) intrarea unui nou membru în grupul fiscal, cu cel puțin 30 de zile înainte de producerea evenimentului.

(10) În situațiile prevăzute la alin. (9) lit. a) și b), organul fiscal competent anulează tratamentul persoanelor impozabile ca grup fiscal sau, după caz, al unei persoane ca membru al grupului fiscal, astfel:

a) în cazul prevăzut la alin. (9) lit. a), de la data de 1 a lunii următoare celei în care a încetat opțiunea în cazul în care membrii grupului au perioadă fiscală luna calendaristică, respectiv în prima zi a perioadei fiscale următoare celei în care a încetat opțiunea, în cazul în care membrii grupului nu au perioadă fiscală luna calendaristică;

b) în cazul prevăzut la alin. (9) lit. b), de la data de 1 a lunii următoare celei în care s-a produs evenimentul care a generat această situație în cazul în care membrii grupului au perioadă fiscală luna calendaristică, respectiv în prima zi a perioadei fiscale următoare celei în

care s-a produs evenimentul, în cazul în care membrii grupului nu au perioadă fiscală luna calendaristică.

(11) În situațiile prevăzute la alin. (9) lit. c)-e) organul fiscal competent trebuie să ia o decizie oficială în termen de 30 de zile de la data primirii notificării și să comunice această decizie reprezentantului. Această decizie intră în vigoare din prima zi a lunii următoare celei în care a fost transmisă reprezentantului, în cazul în care membrii grupului au perioadă fiscală luna calendaristică, respectiv în prima zi a perioadei fiscale următoare, în cazul în care membrii grupului nu au perioadă fiscală luna calendaristică. Până la intrarea în vigoare a deciziei, persoanele impozabile care au solicitat părăsirea sau intrarea în grup a unui membru sunt tratate ca grup fiscal unic format din membri care au depus inițial opțiunea de a fi tratați ca grup fiscal unic și au fost acceptați în acest sens de către organul fiscal competent. În situația în care se solicită numirea unui alt reprezentant al grupului, organul fiscal competent anulează calitatea reprezentantului grupului fiscal și în aceeași decizie va aproba numirea unui alt reprezentant propus de membrii grupului.

(12) Prin excepție de la prevederile alin. (1) lit. b), organul fiscal competent, în urma verificărilor efectuate sau la cererea persoanei impozabile:

a) anulează, din oficiu sau, după caz, la cerere, tratamentul unei persoane ca membru al unui grup fiscal în cazul în care acea persoană nu mai întrunește criteriile de eligibilitate pentru a fi considerată un asemenea membru în conformitate cu prevederile alin. (1). Această anulare va intra în vigoare începând cu prima zi a lunii următoare celei în care situația a fost constatată de organul fiscal competent în cazul în care membrii grupului au perioadă fiscală luna calendaristică, respectiv în prima zi a perioadei fiscale următoare celei în care situația a fost constatată de organele fiscale competente, în cazul în care membrii grupului nu au perioadă fiscală luna calendaristică;

b) anulează, din oficiu sau, după caz, la cerere, tratamentul persoanelor impozabile ca grup fiscal în cazul în care acele persoane impozabile nu mai întrunesc criteriile de eligibilitate pentru a fi considerate un asemenea grup. Această anulare va intra în vigoare începând cu prima zi a lunii următoare celei în care situația a fost constatată de organul fiscal competent, în cazul în care membrii grupului au perioadă fiscală luna calendaristică, respectiv în prima zi a perioadei fiscale următoare celei în care situația a fost constatată de organele fiscale competente, în cazul în care membrii grupului nu au perioadă fiscală luna calendaristică.

(13) De la data implementării grupului fiscal unic conform alin. (8):

a) fiecare membru al grupului fiscal, altul decât reprezentantul:

1. raportează în decontul de taxă menționat la art. 323 din Codul fiscal orice livrare de bunuri, prestare de servicii, import sau achiziție intracomunitară de bunuri sau orice altă operațiune realizată de sau către acesta pe parcursul perioadei fiscale;

2. trimite decontul său de taxă reprezentantului;

3. nu plătește nicio taxă datorată și nu solicită nicio rambursare conform decontului său de taxă;

b) reprezentantul:

1. preia, în primul decont consolidat, soldurile taxei de plată de la sfârșitul perioadei fiscale anterioare, neachitate până la data depunerii acestui decont, precum și soldurile sumei negative a taxei pentru care nu s-a solicitat rambursarea din deconturile de TVA ale membrilor grupului aferente perioadei fiscale anterioare;

2. raportează în propriul decont de taxă, menționat în art. 323 din Codul fiscal, orice livrare de bunuri, prestare de servicii, import sau achiziție intracomunitară de bunuri ori de servicii, precum și orice altă operațiune realizată de sau către acesta pe parcursul perioadei fiscale;

3. raportează într-un decont consolidat rezultatele din toate deconturile de TVA primite de la alți membri ai grupului fiscal, precum și rezultatele din propriul decont de taxă pentru perioada fiscală respectivă;

4. depune la organul fiscal competent toate deconturile de taxă ale membrilor, precum și formularul de decont de taxă consolidat;

5. plătește sau, după caz, solicită rambursarea taxei care rezultă din decontul de taxă consolidat.

(14) Fiecare membru al grupului fiscal trebuie:

a) să depună declarația recapitulativă prevăzută la art. 325 din Codul fiscal, la organul fiscal competent;

b) să se supună controlului organului fiscal competent;

c) să răspundă separat și în solidar pentru orice taxă datorată de el sau de orice membru al grupului fiscal pentru perioada cât aparține respectivului grup fiscal;

d) să întocmească primul decont de TVA, după părăsirea grupului fiscal, doar pe baza operațiunilor efectuate în perioada ulterioară părăsirii grupului, fără preluarea soldului din decontul aferent perioadei fiscale anterioare, deus în vederea întocmirii decontului consolidat.

(15) Livrările de bunuri și prestările de servicii realizate de fiecare membru al grupului sunt supuse regimului normal de impozitare prevăzut de titlul VII din Codul fiscal, indiferent dacă sunt realizate către terți sau către ceilalți membri ai grupului fiscal, fiecare membru al grupului fiind considerat o persoană impozabilă separată.

(10) Orice asociat sau partener al unei asocieri ori organizații fără personalitate juridică este considerat persoană impozabilă separată pentru acele activități economice care nu sunt desfășurate în numele asocierii sau organizației respective.

(11) Asocierile în participațiune nu dau naștere unei persoane impozabile separate. Asocierile de tip joint venture, consortium sau alte forme de asociere în scopuri comerciale, care nu au personalitate juridică și sunt constituite în temeiul legii, indiferent dacă sunt tratate sau nu drept asocieri în participațiune, nu dau naștere unei persoane impozabile separate.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

6. Obligațiile și drepturile din punct de vedere al taxei pentru operațiunile derulate de asocierile prevăzute la art. 269 alin. (11) din Codul fiscal sunt prevăzute la pct. 102.

102. (1) În aplicarea prevederilor art. 269 alin. (11) și art. 321 alin. (5) din Codul fiscal, asocierilor în participațiune sau altor asocieri tratate drept asocieri în participațiune, denumite în continuare asocieri, li se aplică prevederile de la alin. (3)-(16), dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) veniturile și cheltuielile asocierii sunt contabilizate de asociatul administrator și sunt repartizate pe bază de decont fiecărui asociat corespunzător cotei de participare în asociere, conform prevederilor art. 321 alin. (5) din Codul fiscal;

b) persoana desemnată prin contractul încheiat între părți să reprezinte asocierea, denumită în continuare asociatul administrator, este persoana care emite facturi în nume propriu către terți pentru livrările de bunuri și prestările de servicii realizate de asociere;

c) scopul asocierii este livrarea de bunuri/prestarea de servicii către terți. Această condiție se consideră îndeplinită inclusiv în situația în care, pe lângă livrarea de bunuri/prestarea de servicii către terți se efectuează și livrări/prestări între membrii asociați conform alin. (6).

(2) În sensul alin. (1) participațiile la o asociere pot consta în bunuri, servicii sau în bani.

(3) Bunurile care sunt puse la dispoziția asocierii de către membrii săi fără plată, ca aport la asociere în limita cotei de participare stabilite prin contract, nu constituie livrare de bunuri cu plată în sensul art. 270 din Codul fiscal.

(4) Serviciile care sunt prestate de membrii unei asocieri corespunzând părții ce i-a fost repartizată fiecăruia dintre ei în acel contract, care sunt menite să ducă la obținerea unui rezultat comun, nu constituie servicii efectuate cu plată în sensul art. 268 coroborat cu art. 271 din Codul fiscal. Faptul că aceste operațiuni sunt desfășurate de asociatul administrator este irelevant în acest sens.

(5) Repartizarea pe bază de decont a veniturilor asocierii, în limita cotei de participare stabilite prin contract, de către asociatul administrator către membrii asocierii nu este considerată ca fiind plată pentru bunurile/serviciile prevăzute la alin. (3) și (4). Repartizarea cheltuielilor asocierii de către asociatul administrator, pe bază de decont, în limita cotei de participare stabilite prin contract, nu reprezintă operațiuni în sfera de aplicare a TVA.

(6) Atunci când efectuarea mai multor operațiuni decât partea ce a fost repartizată prin contract unui membru al asocierii implică plata de către ceilalți membri a operațiunilor ce depășesc această parte, acele operațiuni constituie livrări de bunuri sau prestări de servicii efectuate cu plată, în sensul art. 268 coroborat cu art. 270 și 271 din Codul fiscal. În acest caz, baza impozabilă este suma primită de membrul respectiv al asocierii drept contravaloare a operațiunilor ce depășesc partea prevăzută pentru el în contractul de asociere.

(7) Aportul la asociere nu este considerat avans la o livrare/prestare, în măsura în care sunt respectate prevederile prezentelor norme referitoare la asocierile în participațiune, respectiv în situația în care nu au loc livrări de bunuri/prestări de servicii exclusiv între membrii asociați.

(8) Membrii asocierii transmit pe bază de decont către asociatul administrator cheltuielile aferente bunurilor și serviciilor prevăzute la alin. (3) și (4), cu excepția situației în care părțile optează pentru taxarea operațiunilor respective, conform alin. (10).

(9) Pentru achizițiile bunurilor prevăzute la alin. (3), altele decât bunurile de capital pentru care se aplică prevederile alin. (12)-(16), precum și pentru achizițiile necesare efectuării serviciilor prevăzute la alin. (5), membrii asocierii își pot exercita dreptul de deducere astfel:

a) dacă livrarea de bunuri/prestarea de servicii către terți efectuată de asociere implică exclusiv operațiuni care dau drept de deducere, dreptul de deducere se exercită integral;

b) dacă livrarea de bunuri/prestarea de servicii către terți efectuată de asociere implică exclusiv operațiuni care nu dau drept de deducere a TVA, nu se exercită dreptul de deducere, sau, după caz, dacă acesta a fost exercitat anterior semnării contractului de asociere, se efectuează o ajustare negativă potrivit prevederilor art. 304 din Codul fiscal;

c) dacă livrarea de bunuri/prestarea de servicii către terți efectuată de asociere implică atât operațiuni care dau drept de deducere, cât și operațiuni care nu dau drept de deducere,

asociatul administrator trebuie să comunice fiecărui membru al asocierii, la sfârșitul fiecărei perioade fiscale, modul de alocare a bunurilor și serviciilor puse la dispoziția asocierii de membrii asociați, conform art. 300 alin. (3)-(5) din Codul fiscal, în funcție de care fiecare membru asociat își va exercita dreptul de deducere, sau, după caz va proceda la ajustări conform art. 304 din Codul fiscal. În măsura în care pentru anumite bunuri/servicii este necesară aplicarea pro rata, asociatul administrator trebuie să notifice autoritatea fiscală de care aparține în vederea aplicării prevederilor art. 300 alin. (17) din Codul fiscal.

(10) În situația prevăzută la alin. (9) lit. c), prin excepție, în scopul simplificării operațiunilor derulate de asociere, membrii acesteia pot opta pentru taxarea operațiunilor prevăzute la alin. (3) și (4).

(11) Pe parcursul derulării contractului de asociere, drepturile și obligațiile legale privind taxa pe valoarea adăugată prevăzute de titlul VII al Codului fiscal revin asociatului administrator, care cuprinde în propriul decont de taxă inclusiv achizițiile de bunuri/servicii, precum și livrările de bunuri/prestările de servicii aferente asocierii. Prin drepturi și obligații legale se înțelege, printre altele, dreptul de a exercita deducerea taxei pentru achizițiile efectuate pentru realizarea scopului asocierii, conform prevederilor art. 297-301 din Codul fiscal, obligația de a emite facturi către beneficiari și de a colecta taxa în cazul operațiunilor taxabile care rezultă din asociere, dreptul/obligația de ajustare a taxei conform prevederilor art. 304, în cazul propriilor bunuri, și 305 din Codul fiscal, atât pentru bunurile de capital proprii, cât și de cele care au fost aduse ca aport la asociere de membrii asocierii, și care sunt utilizate în scopul asocierii.

(12) Asociații care au pus la dispoziția asocierii bunuri de capital conform alin. (3), ca aport la asociere, își păstrează dreptul de deducere și nu vor efectua ajustări pe perioada funcționării asocierii, întrucât această obligație, dacă intervin evenimentele prevăzute de lege care generează ajustarea, sunt efectuate de asociatul administrator în conformitate cu prevederile alin. (13) lit. c). În cazul bunurilor de capital se face o mențiune referitoare la perioada în care bunurile au fost puse la dispoziția asocierii, perioadă în care membrii asociați nu fac ajustări.

(13) În cazul în care pe perioada de existență a asocierii intervin evenimente care generează ajustarea, asociatul administrator are dreptul/obligația de ajustare a taxei pentru bunuri/servicii conform art. 304 sau 305 din Codul fiscal, astfel:

a) pentru bunurile/serviciile achiziționate de asociatul administrator, după constituirea asocierii, care sunt destinate utilizării în scopul pentru care a fost constituită asocierea;

b) pentru bunurile/serviciile achiziționate de asociatul administrator înainte de constituirea asocierii și care ulterior sunt alocate pentru realizarea scopului pentru care a fost constituită asocierea;

c) pentru bunurile de capital pe care membrii asociați le aduc ca aport la asociere, conform prevederilor alin. (3).

(14) În situațiile prevăzute la alin. (13) lit. a) și b), asociatul administrator aplică regulile privind ajustarea taxei din perspectiva persoanei care deține aceste bunuri/servicii. În situația prevăzută la alin. (13) lit. c), momentul de referință pentru determinarea datei de la care începe ajustarea taxei, în cazul bunurilor de capital, este data obținerii bunului de către asociatul care le-a pus la dispoziția asocierii. Membrii asocierii trebuie să transmită asociatului administrator o copie de pe registrul bunurilor de capital, dacă acestea sunt obținute după data aderării.

(15) Asociatul administrator trebuie să păstreze copie de pe registrul bunurilor de capital pe perioada prevăzută la art. 305 alin. (8) din Codul fiscal și va menționa ajustările pe care le-a efectuat în perioada de existență a asocierii.

(16) Atunci când asociera își încetează existența sau unul ori mai mulți asociați se retrag din asocierie, asociatul administrator are dreptul să ajusteze taxa aferentă bunurilor de capital prevăzute la alin. (13) lit. c) restituite membrului asocierii căruia i-au aparținut, în cazul în care pe perioada existenței asocierii a fost necesară efectuarea unei ajustări negative efectuate de asociatul administrator. În cazul bunurilor de capital, ajustarea se va realiza pentru perioada rămasă din perioada de ajustare. Se consideră, din perspectiva asociatului administrator, că bunurile/serviciile restituite membrului asociat căruia îi aparțin sunt alocate unei activități cu drept de deducere, pentru a permite continuarea ajustării de către acesta din urmă în funcție de activitățile pe care le va realiza după încetarea existenței asocierii.

(17) În cazul operațiunilor realizate de o asocierie pentru care nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alin. (1), nu se aplică regulile asocierii prevăzute la alin. (3)-(16).

(18) Exemple privind asocierile:

Exemplul nr. 1: Două societăți încheie un contract de asocierie în participațiune al cărei scop este prestarea de servicii de consultanță în domeniul imobiliar, operațiuni taxabile care dau drept de deducere integrală a taxei. Prin contract se prevede că procentele în care se vor împărți veniturile și cheltuielile sunt de 40% pentru asociatul secund și 60% pentru asociatul administrator, calculate pe baza aportului la asocierie. Cheltuielile aferente realizării scopului asocierii efectuate de asociatul secund se transmit pe bază de decont asociatului administrator. Ulterior, asociatul administrator va împărți cheltuielile respective conform cotei de participare a fiecărui asociat.

Exemplul nr. 2: Într-o asocierie formată din trei persoane impozabile, unul dintre asociați aduce ca aport la asocierie, conform contractului, un utilaj pentru care a dedus TVA. Operațiunea de aport la asocierie nu este o operațiune în sfera de aplicare a TVA în limita cotei de participare stabilite prin contract. Scopul asocierii este realizarea unor produse care vor fi livrate de către asociatul administrator. Operațiunile respective sunt taxabile. În consecință, asociatul administrator nu are obligația să ajusteze TVA pentru utilajul respectiv pe perioada de existență a asocierii.

Exemplul nr. 3: O asocierie formată din două persoane impozabile are ca obiect prestarea de servicii de jocuri de noroc. Asociatul secund achiziționează mașini pentru jocuri de noroc, care sunt bunuri de capital, pe care le pune la dispoziția asocierii. Pentru achiziția acestor mașini asociatul secund va deduce TVA. Întrucât scopul asocierii este prestarea de servicii de jocuri de noroc, scutite de TVA fără drept de deducere, asociatul administrator are obligația să ajusteze TVA dedusă de asociatul secund pentru mașinile de jocuri de noroc puse la dispoziția asocierii, conform prevederilor art. 305 din Codul fiscal.

Exemplul nr. 4: Asociatul administrator al unei asocieri în participațiune deține o clădire din anul 2010 la achiziția căreia a dedus TVA. În anul 2016, când se constituie asociera cu alte două persoane, scopul acesteia este prestarea de servicii de închiriere. Clădirea respectivă va fi utilizată în acest scop și nu s-a optat pentru taxarea operațiunii, prin urmare se aplică scutirea de TVA fără drept de deducere. Asociatul administrator are obligația să ajusteze TVA aferentă

achiziției clădirii, conform prevederilor art. 305 din Codul fiscal. Dacă clădirea respectivă ar fi fost utilizată pentru închirierea în regim de taxare, nu ar mai fi intervenit obligația ajustării TVA de către asociatul administrator.

Exemplul nr. 5: În cadrul unei asocieri în participațiune, unul dintre asociații secunzi a pus în anul 2016 la dispoziția asocierii un imobil care a fost achiziționat în anul 2014, drept aport la asociere conform contractului. Valoarea imobilului a fost de 1.000.000 lei și TVA aferentă 240.000 lei, care a fost dedusă. Scopul asocierii este deschiderea unei clinici de stomatologie care va presta servicii scutite de TVA fără drept de deducere. Asociatul administrator, care preia registrul bunurilor de capital de la asociatul secund, are obligația să ajusteze TVA aferentă acestui imobil, întrucât va fi utilizată pentru operațiuni scutite de TVA. Ajustarea negativă se va calcula proporțional astfel: $240.000/20 \times 18 = 216.000$ lei, și va fi înscrisă de asociatul administrator în decontul de TVA. Dacă asocierea își încetează existența după 5 ani, asociatul administrator are dreptul să efectueze o ajustare pozitivă când restituie imobilul către asociatul secund, astfel: $240.000/20 \times 13 = 156.000$ lei.

Exemplul nr. 6: O persoană fizică se asociază cu o societate înregistrată în scopuri de TVA în vederea construirii unei clădiri. Persoana fizică aduce ca aport în natură la asociere o sumă de bani. Deși contractul este numit contract de asociere în participațiune, persoana juridică nu împarte venituri și cheltuieli cu asociatul său. Conform contractului, după finalizarea clădirii, persoanei fizice i se va atribui un număr de apartamente în imobilul respectiv. Întrucât nu sunt respectate prevederile art. 321 alin. (5) din Codul fiscal, respectiv asociatul administrator nu împarte venituri și cheltuieli cu asociatul său și de asemenea scopul asocierii nu este livrarea de bunuri către terți, nu se aplică prevederile alin. (3)-(16) referitoare la asocierea în participațiune, cu următoarele consecințe: – asociatul administrator trebuie să colecteze TVA pentru suma de bani încasată drept aport la asociere, aceasta fiind tratată ca un avans la livrarea unei clădiri noi,

– la finalizarea clădirii, când va transfera proprietatea unei părți din apartamente asociatului, asociatul administrator va colecta TVA pentru livrarea de părți ale unei construcții noi, regularizând avansul încasat.

Exemplul nr. 7: O persoană fizică se asociază cu o societate înregistrată în scopuri de TVA în vederea construirii unei clădiri. Persoana fizică aduce drept aport la asociere terenul, construcția urmând a fi executată de persoana juridică care este asociatul administrator. Prin contractul de asociere se prevede că o parte din apartamentele din clădire vor fi livrate către terți și o altă parte va reveni persoanei fizice care a adus terenul în asociere. La finalizarea clădirii, când se va transfera proprietatea unei părți din apartamente asociatului persoană fizică, asociatul administrator va colecta TVA pentru livrarea de părți ale unei construcții noi. Livrarea unei părți din construcție către unul din asociați nu exclude aplicarea regulilor referitoare la asocierea în participațiune pentru apartamentele care sunt livrate către terți de asociatul administrator. Contravaloarea terenului adus ca aport de persoana fizică nu este considerat avans pentru livrarea apartamentelor care îi sunt transferate de către asociatul administrator.

CAP. IV

Operațiuni cuprinse în sfera de aplicare a taxei

ART. 270

Livrarea de bunuri

(1) Este considerată livrare de bunuri transferul dreptului de a dispune de bunuri ca și un proprietar.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

7. (1) *Preluarea de bunuri produse de către o persoană impozabilă pentru a fi folosite în cursul desfășurării activității sale economice sau pentru continuarea acesteia nu se consideră ca fiind o livrare de bunuri în sensul art. 270 alin. (1) din Codul fiscal, cu excepția situației prevăzute la art. 270 alin. (4) lit. c) din Codul fiscal. Aceleași prevederi se aplică și prestărilor de servicii.*

(2) *Valorificarea produselor scoase din rezerva de mobilizare constituie livrare de bunuri în sensul art. 270 alin. (1) din Codul fiscal.*

(1[^]1) Nu este considerat livrare de bunuri în sensul alin. (1) transferul dreptului de proprietate asupra unui bun imobil de către o persoană impozabilă către o instituție publică, în scopul stingerii unei obligații fiscale restante.

(la 24-12-2020 Articolul 270 din Capitolul IV , Titlul VII a fost completat de Punctul 155, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

(2) Se consideră că o persoană impozabilă, care acționează în nume propriu, dar în contul altei persoane, în calitate de intermediar, într-o livrare de bunuri, a achiziționat și livrat bunurile respective ea însăși, în condițiile stabilite prin normele metodologice.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

7.

(3) *În sensul art. 270 alin. (2) din Codul fiscal, persoana impozabilă care nu deține proprietatea bunurilor dar primește facturi pe numele său de la furnizor și emite facturi pe numele său către client, pentru respectivele bunuri se consideră că acționează în nume propriu. Persoana respectivă este considerată din punctul de vedere al taxei cumpărător și revânzător al bunurilor. Indiferent de natura contractului încheiat de părți, dacă o persoană impozabilă primește și/sau emite facturi pe numele său, acest fapt o transformă în cumpărător revânzător din punctul de vedere al taxei.*

(4) *Prevederile alin. (3) se aplică sub denumirea de structură de comisionar în cazurile prevăzute la pct. 31 alin. (4).*

(5) Bunurile constatate lipsă din gestiune nu sunt considerate livrări de bunuri, fiind aplicabile prevederile art. 304, 305 și 306 din Codul fiscal și ale pct. 78, 79 și 80.

(3) Următoarele operațiuni sunt considerate, de asemenea, livrări de bunuri, în sensul alin. (1):

a) predarea efectivă a bunurilor către o altă persoană, ca urmare a unui contract care prevede că plata se efectuează în rate sau a oricărui alt tip de contract care prevede că proprietatea este atribuită cel mai târziu în momentul plății ultimei sume scadente, cu excepția contractelor de leasing;

b) transferul dreptului de proprietate asupra bunurilor, în urma executării silite, cu excepția situației prevăzute la alin. (1¹);

(la 24-12-2020 Litera b) din Alineatul (3) , Articolul 270 , Capitolul IV , Titlul VII a fost modificată de Punctul 156, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

7.

(6) În sensul art. 270 alin. (3) lit. b) din Codul fiscal, transferul dreptului de proprietate asupra bunurilor în urma executării silite se consideră livrare de bunuri numai dacă debitorul executat silit este o persoană impozabilă.

c) trecerea în domeniul public a unor bunuri din patrimoniul persoanelor impozabile, în condițiile prevăzute de legislația referitoare la proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, în schimbul unei despăgubiri.

(4) Sunt asimilate livrărilor de bunuri efectuate cu plată următoarele operațiuni:

a) preluarea de către o persoană impozabilă a bunurilor mobile achiziționate sau produse de către aceasta pentru a fi utilizate în scopuri care nu au legătură cu activitatea economică desfășurată, dacă taxa aferentă bunurilor respective sau părților lor componente a fost dedusă total sau parțial;

b) preluarea de către o persoană impozabilă a bunurilor mobile achiziționate sau produse de către aceasta pentru a fi puse la dispoziția altor persoane în mod gratuit, dacă taxa aferentă bunurilor respective sau părților lor componente a fost dedusă total sau parțial;

c) Abrogată.

(la 11-10-2019 Litera c) din Alineatul (4) , Articolul 270 , Capitolul IV , Titlul VII a fost abrogată de Punctul 2, ARTICOLUL UNIC din LEGEA nr. 172 din 7 octombrie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 815 din 08 octombrie 2019)

(5) Orice distribuire de bunuri din activele unei persoane impozabile către asociații sau acționarii săi, inclusiv o distribuire de bunuri legată de lichidarea sau de dizolvarea fără lichidare

a persoanei impozabile, cu excepția transferului prevăzut la alin. (7), constituie livrare de bunuri efectuată cu plată, dacă taxa aferentă bunurilor respective sau părților lor componente a fost dedusă total sau parțial.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

7.

(7) Distribuirea de produse agricole de către societățile agricole reglementate de Legea nr. 36/1991 privind societățile agricole și alte forme de asocieri în agricultură, cu modificările ulterioare, către asociații acestora este asimilată din punct de vedere al TVA unei livrări de bunuri efectuate cu plată, în sensul art. 270 alin. (5) din Codul fiscal, dacă taxa aferentă bunurilor respective a fost dedusă total sau parțial.

Exemplu: O societate agricolă înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal achiziționează semințe, îngrășăminte, servicii de arat și semănat pentru realizarea producției agricole. Societatea deduce taxa pe valoarea adăugată aferentă tuturor achizițiilor de bunuri și servicii. După recoltare, societatea distribuie o parte din produsele agricole către asociații săi. Întrucât societatea a dedus taxa pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor de bunuri și servicii destinate realizării întregii producții agricole, distribuirea de produse agricole din producția realizată către asociații săi este asimilată din punctul de vedere al TVA unei livrări de bunuri efectuate cu plată, pentru care societatea are obligația de a colecta TVA, aplicând

<i>cota</i>	<i>corespunzătoare.</i>
-------------	-------------------------

(6) În cazul a două sau mai multe transferuri succesive ale dreptului de proprietate asupra unui bun, fiecare tranzacție este considerată o livrare separată a bunului.

(7) Transferul tuturor activelor sau al unei părți a acestora, efectuat cu ocazia transferului de active sau, după caz, și de pasive, realizat ca urmare a altor operațiuni decât divizarea sau fuziunea, precum vânzarea sau aportul în natură la capitalul unei societăți, nu constituie livrare de bunuri dacă primitorul activelor este o persoană impozabilă stabilită în România în sensul art. 266 alin. (2), în condițiile stabilite prin normele metodologice. Transferul tuturor activelor sau al unei părți a acestora, efectuat cu ocazia divizării sau fuziunii, nu constituie livrare de bunuri dacă primitorul activelor este o persoană impozabilă stabilită în România în sensul art. 266 alin. (2). Atât în cazul transferului tuturor activelor sau al unei părți a acestora, efectuat cu ocazia transferului de active sau, după caz, și de pasive, realizat ca urmare a altor operațiuni decât divizarea sau fuziunea, cât și în cazul transferului tuturor activelor sau al unei părți a acestora efectuat cu ocazia divizării sau fuziunii, primitorul activelor este considerat a fi succesorul cedentului, inclusiv în ceea ce privește ajustarea dreptului de deducere prevăzută de lege.

(la 24-12-2020 Alineatul (7) din Articolul 270 , Capitolul IV , Titlul VII a fost modificat de Punctul 157, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

NORMĂ 06/01/2016 din data 2016-01-06

7. (8) *Transferul de active prevăzut la art. 270 alin. (7) din Codul fiscal este un transfer universal de bunuri și/sau servicii, acestea nemaifiind tratate individual, ci ca un tot unitar la persoana impozabilă cedentă, indiferent dacă este un transfer total sau parțial de active. Se consideră transfer parțial de active, în sensul art. 270 alin. (7) din Codul fiscal, transferul tuturor activelor sau al unei părți din activele investite într-o anumită ramură a activității economice, dacă acestea constituie din punct de vedere tehnic o structură independentă, capabilă să efectueze activități economice separate. De asemenea, se consideră că transferul parțial are loc și în cazul în care bunurile imobile în care sunt situate activele transferate de cedent nu sunt înstrăinate, ci realocate altor ramuri ale activității aflate în uzul cedentului. Simplul transfer al unor active nu garantează posibilitatea continuării unei activități economice în orice situație. Pentru ca o operațiune să poată fi considerată transfer de active, în sensul art. 270 alin. (7) din Codul fiscal, primitorul activelor trebuie să facă dovada intenției de a desfășura activitatea economică sau partea din activitatea economică care i-a fost transferată, și nu să lichideze imediat activitatea respectivă și, după caz, să vândă eventualele stocuri. Primitorul activelor are obligația să transmită cedentului o declarație pe propria răspundere din care să rezulte îndeplinirea acestei condiții. Pentru calificarea unei activități ca transfer de active nu este relevant dacă primitorul activelor este autorizat pentru desfășurarea activității care i-a fost transferată sau dacă are în obiectul de activitate respectiva activitate. În acest sens a fost pronunțată Hotărârea Curții Europene de Justiție în Cazul C - 497/01 - Zita Modes. Cerințele prevăzute de prezentul alineat nu se aplică în cazul divizării și fuziunii, care sunt în orice situație considerate transfer de active conform art. 270 alin. (7) din Codul fiscal.*

(9) *Persoana impozabilă care este beneficiarul transferului prevăzut la alin. (7) este considerată ca fiind succesorul cedentului, indiferent dacă este înregistrată în scopuri de taxă sau nu. Beneficiarul va prelua toate drepturile și obligațiile cedentului, inclusiv pe cele privind livrările către sine prevăzute la art. 270 alin. (4) din Codul fiscal, ajustările deducerii prevăzute la art. 304 și 305 din Codul fiscal. Dacă beneficiarul transferului este o persoană impozabilă care nu este înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal și nu se va înregistra în scopuri de TVA ca urmare a transferului, va trebui să plătească la bugetul de stat suma rezultată ca urmare a ajustărilor conform art. 270 alin. (4), art. 304, 305, 306 sau 332 din Codul fiscal, după caz, și să depună în acest sens declarația prevăzută la art. 324 alin. (8) din Codul fiscal. Momentul de referință pentru determinarea datei de la care începe ajustarea taxei, în cazul bunurilor de capital, nu este data transferului, ci data obținerii bunului de către cedent, conform art. 305 sau 332 din Codul fiscal, după caz. Cedentul va trebui să transmită cesionarului o copie de pe registrul bunurilor de capital, dacă acestea sunt obținute după data aderării. Aplicarea regimului de taxare pentru transferul de active de către persoanele impozabile nu implică anularea dreptului de deducere a taxei la beneficiar, dacă operațiunile în cauză sunt taxabile prin efectul legii sau prin opțiune, cu excepția situației în care se constată că tranzacția a fost taxată în scopuri fiscale.*

(8) Nu constituie livrare de bunuri, în sensul alin. (1):

a) bunurile acordate gratuit din rezerva de stat ca ajutoare umanitare externe sau interne;

b) acordarea în mod gratuit de bunuri în scop de reclamă sau în scopul stimulării vânzărilor sau, mai general, în scopuri legate de desfășurarea activității economice, în condițiile stabilite prin normele metodologice;

NORMĂ 06/01/2016 din data 2016-01-06

7. (10) În sensul art. 270 alin. (8) lit. b) din Codul fiscal:

a) se cuprind în categoria bunurilor acordate în mod gratuit în scopul stimulării vânzărilor bunurile care sunt produse de persoana impozabilă în vederea vânzării sau sunt comercializate în mod obișnuit de către persoana impozabilă, acordate în mod gratuit clientului, numai în măsura în care sunt bunuri de același fel ca și cele care sunt, au fost ori vor fi livrate clientului. Atunci când bunurile acordate gratuit în vederea stimulării vânzărilor nu sunt produse de persoana impozabilă și/sau nu sunt bunuri comercializate în mod obișnuit de persoana impozabilă și/sau nu sunt de același fel ca și cele care sunt ori au fost livrate clientului, acordarea gratuită a acestora nu se consideră livrare de bunuri dacă:

1. se poate face dovada obiectivă a faptului că acestea pot fi utilizate de către client în legătură cu bunurile/serviciile pe care le-a achiziționat de la respectiva persoană impozabilă; sau

2. bunurile/serviciile sunt furnizate către consumatorul final și valoarea bunurilor acordate gratuit este mai mică decât valoarea bunurilor/serviciilor furnizate acestuia;

b) bunurile acordate în scop de reclamă cuprind, fără a se limita la acestea, bunurile oferite în mod gratuit în cadrul campaniilor promoționale, mostre acordate pentru încercarea produselor sau pentru demonstrații la punctele de vânzare.

(11) Pe lângă situațiile prevăzute la alin. (10), nu constituie livrare de bunuri conform prevederilor art. 270 alin. (8) lit. b) din Codul fiscal bunurile acordate în mod gratuit pentru scopuri legate de desfășurarea activității economice a persoanei impozabile. În această categorie se cuprind, fără a se limita la acestea, bunurile acordate gratuit în vederea respectării obligațiilor de compensare prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 189/2002 privind operațiunile compensatorii referitoare la contractele de achiziții pentru nevoi de apărare, ordine publică și siguranță națională, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 354/2003, cu modificările și completările ulterioare, bunurile pe care persoana impozabilă le acordă gratuit angajaților săi și care sunt legate de desfășurarea în condiții optime a activității economice, cum sunt, de exemplu: echipamentul de protecție și uniforme de lucru, pentru contravaloarea care nu este suportată de angajați, materiale igienico-sanitare în vederea prevenirii îmbolnăvirilor. Nu se încadrează în această categorie orice gratuități acordate propriilor angajați sau altor persoane, dacă nu există nicio legătură cu desfășurarea în condiții optime a activității economice, cum sunt: cotele gratuite de energie electrică acordate persoanelor pensionate din sectorul energiei electrice, abonamentele de transport acordate gratuit pentru diverse categorii de persoane și altele de aceeași natură.

Exemplu: Pentru facilitarea accesului la un centru comercial, o societate a depus diligențele necesare pentru construirea unui sens giratoriu. O parte a sensului giratoriu a fost construită pe terenul aparținând domeniului public, iar o parte pe terenul societății. După finalizarea lucrărilor, pentru care primăria a obținut autorizație de construire, sensul giratoriu și partea

din terenul aferent aparținând societății vor fi donate primăriei. Deși contractul prevede că sensul giratoriu va fi donat primăriei, întrucât bunurile construite pe domeniul public aparțin unității administrativ-teritoriale, din punctul de vedere al TVA nu se consideră că are loc o livrare de bunuri de la societate la primărie pentru lucrările efectuate pe terenul primăriei. Acestea reprezintă din punctul de vedere al TVA servicii acordate gratuit. În ceea ce privește donația părții din sensul giratoriu construite pe terenul societății și a terenului aferent, aceasta reprezintă din punctul de vedere al TVA o livrare de bunuri cu titlu gratuit. Atât prestările de servicii, cât și livrarea de bunuri, acordate gratuit, se consideră că au fost efectuate în scopul desfășurării activității economice, respectiv pentru facilitarea accesului la centrul comercial, nefiind în sfera de aplicare a TVA. Societatea în cauză beneficiază de dreptul de deducere a TVA conform prevederilor art. 297 din Codul fiscal.

c) acordarea de bunuri de mică valoare, în mod gratuit, în cadrul acțiunilor de sponsorizare, de mecenat, de protocol/reprezentare, în condițiile stabilite prin normele metodologice.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

7.

(12) În sensul art. 270 alin. (8) lit. c) din Codul fiscal:

a) bunurile de mică valoare acordate gratuit în cadrul acțiunilor de protocol nu sunt considerate livrări de bunuri dacă valoarea fiecărui cadou oferit este mai mică sau egală cu plafonul de 100 lei, exclusiv TVA. Cadoul cuprinde unul sau mai multe bunuri oferite gratuit. În situația în care persoana impozabilă a oferit și cadouri care depășesc individual plafonul de 100 lei, exclusiv TVA, însumează valoarea depășirilor de plafon aferente unei perioade fiscale, care constituie livrare de bunuri cu plată, și colectează taxa, dacă taxa aferentă bunurilor respective este deductibilă total sau parțial. Se consideră că livrarea de bunuri are loc în ultima zi lucrătoare a perioadei fiscale în care au fost acordate bunurile gratuit și a fost depășit plafonul. Baza impozabilă, respectiv valoarea depășirilor de plafon, și taxa colectată aferentă se înscriu în autofactura prevăzută la art. 319 alin. (8) din Codul fiscal, care se include în decontul întocmit pentru perioada fiscală în care persoana impozabilă a acordat bunurile gratuit în cadrul acțiunilor de protocol și a depășit plafonul;

b) bunurile acordate gratuit în cadrul acțiunilor de sponsorizare sau mecenat nu sunt considerate livrări de bunuri dacă valoarea totală în cursul unui an calendaristic se încadrează în limita a 3 la mie din cifra de afaceri constituită din operațiuni taxabile, scutite cu sau fără drept de deducere, precum și din operațiuni pentru care locul livrării/prestării este considerat a fi în străinătate potrivit prevederilor art. 275 și 278 din Codul fiscal. Încadrarea în plafon se determină pe baza datelor raportate prin deconturile de taxă depuse pentru un an calendaristic. Nu se iau în calcul pentru încadrarea în aceste plafoane sponsorizările și acțiunile de mecenat, acordate în numerar, și nici bunurile pentru care taxa nu a fost dedusă. Depășirea plafoanelor constituie livrare de bunuri cu plată, respectiv se colectează taxa. Taxa colectată aferentă depășirii se include în decontul întocmit pentru ultima perioadă fiscală a anului respectiv.

d) transferul alimentelor destinate consumului uman, aflate aproape de expirarea datei durabilității minimale, în situația în care acesta este efectuat potrivit prevederilor legale privind diminuarea risipei alimentare.

(la 18-07-2020 Alineatul (8) din Articolul 270 , Capitolul IV , Titlul VII a fost completat de Articolul I din LEGEA nr. 131 din 15 iulie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 623 din 15 iulie 2020)

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

(12^1) În aplicarea prevederilor art. 270 alin. (8) lit. d) din Codul fiscal:

a) transferul alimentelor destinate consumului uman are înțelesul prevăzut la art. 2 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 217/2016 privind diminuarea risipei alimentare, republicată, cu modificările ulterioare;

b) alimentele pot face obiectul transferului prevăzut la lit. a) oricând în ultimele 10 zile de valabilitate până la data durabilității minimale, conform art. 6 alin. (1) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 217/2016 privind diminuarea risipei alimentare, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 51/2019;

c) data durabilității minimale are înțelesul prevăzut la pct. 4 din anexa la Legea nr. 217/2016, republicată, cu modificările ulterioare.

(9) Livrarea intracomunitară reprezintă o livrare de bunuri, în înțelesul alin. (1), care sunt expediate sau transportate dintr-un stat membru în alt stat membru de către furnizor sau de persoana către care se efectuează livrarea ori de altă persoană în contul acestora.

(10) Este asimilat cu livrarea intracomunitară cu plată transferul de către o persoană impozabilă de bunuri aparținând activității sale economice din România într-un alt stat membru, cu excepția nontransferurilor prevăzute la alin. (12).

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

7.

(13) Transferul prevăzut la art. 270 alin. (10) din Codul fiscal este o operațiune asimilată unei livrări intracomunitare cu plată de bunuri, fiind obligatoriu să fie respectate toate condițiile și regulile aferente livrărilor intracomunitare, inclusiv cele referitoare la scutirea de taxă. Caracteristic acestei operațiuni este faptul că în momentul expedierii bunurilor dintr-un stat membru în alt stat membru acestea nu fac obiectul unei livrări în sensul art. 270 alin. (1) din Codul fiscal și, pe cale de consecință, aceeași persoană impozabilă care declară transferul în statul membru unde începe transportul bunurilor trebuie să declare și achiziția intracomunitară

de bunuri asimilată în statul membru în care aceasta are loc. Exemple de transferuri: transportul în alt stat membru de bunuri importate în România, efectuat de persoana care a realizat importul, în lipsa unei tranzacții în momentul expedierii, transportul/expedierea de bunuri mobile corporale din România în alt stat membru în vederea constituirii unui stoc care urmează a fi vândut în respectivul stat membru, transportul de bunuri în alt stat membru în vederea încorporării într-un bun mobil sau imobil în respectivul stat membru în situația în care persoana respectivă prestează servicii în respectivul stat membru, transportul/expedierea unui bun mobil corporal din România în alt stat membru în vederea reparării și care, ulterior, nu se mai întoarce în România, situație în care nontransferul inițial devine transfer, transportul/expedierea din România de materii prime în vederea prelucrării în alt stat membru și care, ulterior, nu se mai întorc în România, situație în care nontransferul inițial al materiilor prime devine transfer.

(14) Nontransferul cuprinde și expedierea sau transportul de produse accizabile din România în alt stat membru de către persoana impozabilă sau de altă persoană în contul său, în vederea efectuării unei vânzări la distanță către persoane neimpozabile din acel stat membru, altele decât persoanele juridice neimpozabile.

(15) Furnizarea de programe informatice software standard pe dischetă sau pe un alt purtător de date, însoțită de licență obișnuită care interzice copierea și distribuirea acestora și care permite doar instalarea lor, constituie livrare de bunuri conform art. 270 din Codul fiscal. Programele informatice software standard reprezintă orice software produs ca un bun de folosință generală care conține date preînregistrate, este comercializat ca atare și, după instalare și eventual o perioadă scurtă de training, poate fi utilizat în mod independent de către clienți în formatul standard pentru aceleași aplicații și funcții.

(16) Procesarea fotografiilor digitale constituie:

a) livrare de bunuri, în sensul art. 270 din Codul fiscal, în măsura în care se limitează la reproducerea fotografiilor pe suporturi, dreptul de a dispune de acestea fiind transferat de la procesator la clientul care a comandat copiile după original;

b) prestare de servicii, în sensul art. 271 din Codul fiscal, atunci când procesarea este însoțită de prestări de servicii complementare care pot avea, ținând seama de importanța pe care o au pentru client, de timpul necesar pentru executarea lor, de tratamentul necesar pentru documentele originale și de partea din costul total pe care o reprezintă aceste prestări de servicii, un caracter predominant în raport cu operațiunea de livrare de bunuri, astfel încât acestea să constituie un scop în sine pentru client.

(17) În cazul contractelor de construire, al antecontractelor de vânzare-cumpărare și al contractelor de promisiune de vânzare a unui imobil neconstruit, finalizate prin transferul titlului de proprietate asupra construcțiilor rezultate prin contract de vânzare-cumpărare, se consideră că are loc o livrare de bunuri imobile în sensul art. 270 alin. (1) din Codul fiscal. În cazul în care nu are loc transferul titlului de proprietate asupra construcțiilor rezultate, are loc o prestare de servicii în sensul art. 271 alin. (1) din Codul fiscal.

(11) Transferul prevăzut la alin. (10) reprezintă expedierea sau transportul oricăror bunuri mobile corporale din România către alt stat membru, de persoana impozabilă sau de altă persoană în contul său, pentru a fi utilizate în scopul desfășurării activității sale economice.

(12) În sensul prezentului titlu, nontransferul reprezintă expedierea sau transportul unui bun din România în alt stat membru, de persoana impozabilă sau de altă persoană în contul său, pentru a fi utilizat în scopul uneia dintre următoarele operațiuni:

a) livrarea bunului respectiv realizată de persoana impozabilă pe teritoriul statului membru de destinație a bunului expedit sau transportat în condițiile prevăzute la art. 275 alin. (5) și (6) privind vânzarea la distanță;

b) livrarea bunului respectiv, realizată de persoana impozabilă pe teritoriul statului membru de destinație a bunului expedit sau transportat, în condițiile prevăzute la art. 275 alin. (1) lit. b) privind livrările cu instalare sau asamblare, efectuate de către furnizor sau în numele acestuia;

c) livrarea bunului respectiv, realizată de persoana impozabilă la bordul navelor, aeronavelor sau trenurilor, pe parcursul transportului de persoane efectuat în teritoriul Uniunii Europene, în condițiile prevăzute la art. 275 alin. (1) lit. d);

d) livrarea bunului respectiv, realizată de persoana impozabilă, în condițiile prevăzute la art. 294 alin. (2) cu privire la livrările intracomunitare scutite, la art. 294 alin. (1) lit. a) și b) cu privire la scutirile pentru livrările la export și la art. 294 alin. (1) lit. h), i), j), l) și n) cu privire la scutirile pentru livrările destinate navelor, aeronavelor, misiunilor diplomatice și oficiilor consulare, precum și organizațiilor internaționale și forțelor NATO;

e) livrarea de gaz printr-un sistem de gaze naturale situat pe teritoriul Uniunii Europene sau prin orice rețea conectată la un astfel de sistem, livrarea de electricitate, livrarea de energie termică sau agent frigorific prin intermediul rețelelor de încălzire sau de răcire, în conformitate cu condițiile prevăzute la art. 275 alin. (1) lit. e) și f) privind locul livrării acestor bunuri;

f) prestarea de servicii în beneficiul persoanei impozabile, care implică evaluarea bunurilor mobile corporale sau lucrări asupra bunurilor mobile corporale efectuate în statul membru în care se termină expedierea ori transportul bunului, cu condiția ca bunurile, după prelucrare, să fie reexpediate persoanei impozabile din România de la care fuseseră expediate sau transportate inițial;

g) utilizarea temporară a bunului respectiv pe teritoriul statului membru de destinație a bunului expedit sau transportat, în scopul prestării de servicii în statul membru de destinație, de către persoana impozabilă stabilită în România;

h) utilizarea temporară a bunului respectiv, pentru o perioadă care nu depășește 24 de luni, pe teritoriul unui alt stat membru, în condițiile în care importul aceluiași bun dintr-un stat terț, în vederea utilizării temporare, ar beneficia de regimul vamal de admitere temporară cu exonerare totală de drepturi de import.

(13) În cazul în care nu mai este îndeplinită una dintre condițiile prevăzute la alin. (12), expedierea sau transportul bunului respectiv este considerat ca un transfer din România în alt stat membru. În acest caz, transferul se consideră efectuat în momentul în care condiția nu mai este îndeplinită.

(14) Prin ordin al ministrului finanțelor publice se pot introduce măsuri de simplificare cu privire la aplicarea alin. (10)-(13).

ART. 270¹

Stocuri la dispoziția clientului

(1) Transferul de către o persoană impozabilă de bunuri care fac parte din activele activității sale economice către un alt stat membru în cadrul regimului de stocuri la dispoziția clientului nu este tratat ca o livrare de bunuri efectuată cu titlu oneros.

(2) În sensul prezentului articol, se consideră că regimul de stocuri la dispoziția clientului există atunci când sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) bunurile sunt expediate sau transportate de o persoană impozabilă sau de o parte terță în numele său către un alt stat membru, în vederea livrării bunurilor respective în acel stat membru, într-un stadiu ulterior și după sosire, către altă persoană impozabilă care are dreptul să intre în posesia respectivelor bunuri în conformitate cu un acord existent între ambele persoane impozabile;

b) persoana impozabilă care expediază sau transportă bunurile nu și-a stabilit activitatea economică și nici nu are un sediu fix în statul membru către care sunt expediate sau transportate bunurile;

c) persoana impozabilă căreia îi sunt destinate a fi livrate bunurile este identificată în scopuri de TVA în statul membru către care sunt expediate sau transportate bunurile și atât identitatea sa, cât și codul de înregistrare în scopuri de TVA care i-a fost atribuit de statul membru respectiv sunt cunoscute de persoana impozabilă menționată la lit. b) în momentul în care începe expedierea sau transportul bunurilor. În situația în care bunurile sunt expediate din alt stat membru în România, codul de înregistrare în scopuri de TVA al persoanei impozabile căreia îi sunt destinate bunurile este reprezentat de codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit conform art. 316 sau 317;

d) persoana impozabilă care expediază sau transportă bunurile înregistrează transferul bunurilor în registrul prevăzut la art. 321 alin. (6), în cazul în care bunurile sunt expediate sau transportate din România în alt stat membru sau în cazul în care bunurile sunt expediate sau transportate din alt stat membru în România, în registrul corespunzător prevăzut în legislația aceluia stat membru și include identitatea persoanei impozabile care achiziționează bunurile, precum și codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit acesteia de statul membru către care sunt expediate sau transportate bunurile în declarația recapitulativă prevăzută la art. 325 sau la corespondentul acestui articol din legislația statului membru din care sunt expediate sau transportate bunurile.

(3) În cazul în care sunt îndeplinite condițiile stabilite la alin. (2) și transferul dreptului de a dispune de bunuri ca proprietar către persoana impozabilă menționată la alin. (2) lit. c) are loc în termenul menționat la alin. (4), în momentul transferului se consideră:

a) că a fost realizată o livrare de bunuri în conformitate cu art. 294 alin. (2) lit. a) de către persoana impozabilă care a expedit sau a transportat bunurile, fie ea însăși, fie prin intermediul unei terțe părți, în situația în care România este statul membru din care au fost expediate sau transportate bunurile, și o achiziție intracomunitară în statul membru de destinație;

b) că a fost realizată o achiziție intracomunitară de bunuri în România de către persoana impozabilă căreia îi sunt livrate bunurile respective, conform art. 273 alin. (1), în situația în care România este statul membru către care au fost expediate sau transportate bunurile, și o livrare intracomunitară în statul membru din care au fost expediate sau transportate bunurile.

(4) În cazul în care, în termen de 12 luni de la sosirea bunurilor în statul membru către care au fost expediate sau transportate, bunurile nu au fost livrate persoanei impozabile căreia i-au fost destinate menționate la alin. (2) lit. c) și la alin. (6) și nu a survenit niciuna dintre circumstanțele prevăzute la alin. (7), se consideră că:

a) are loc un transfer în înțelesul art. 270 alin. (10) și (11), în ziua următoare expirării perioadei de 12 luni, în situația în care România este statul membru din care au fost expediate sau transportate bunurile, și o achiziție intracomunitară în statul membru de destinație;

b) are loc o achiziție intracomunitară în înțelesul art. 273 alin. (2) lit. a), în ziua următoare expirării perioadei de 12 luni, în situația în care România este statul membru către care au fost expediate sau transportate bunurile, și un transfer în statul membru din care au fost expediate sau transportate bunurile.

(5) Nu se consideră că are loc un transfer în înțelesul art. 270 alin. (10) și (11) în cazul în care se îndeplinesc următoarele condiții:

a) dreptul de a dispune de bunuri nu a fost transferat, iar bunurile respective sunt returnate în statul membru din care au fost expediate sau transportate, în termenul menționat la alin. (4); și

b) persoana impozabilă care a expedit sau transportat bunurile înregistrează returul acestora în registrul prevăzut la art. 321 alin. (6).

(6) În cazul în care în termenul menționat la alin. (4), persoana impozabilă menționată la alin. (2) lit. c) este înlocuită cu o altă persoană impozabilă, nu se consideră că are loc un transfer în înțelesul art. 270 alin. (10) și (11) în momentul înlocuirii, cu următoarele condiții:

a) sunt îndeplinite toate celelalte condiții aplicabile de la alin. (2); și

b) înlocuirea se înregistrează de către persoana impozabilă prevăzută la alin. (2) lit. b) în registrul prevăzut la art. 321 alin. (6).

(7) În cazul în care în termenul prevăzut la alin. (4) nu mai este îndeplinită oricare dintre condițiile stabilite la alin. (2) și (6), în conformitate cu art. 270 alin. (10) și (11) se consideră a avea loc un transfer de bunuri în momentul în care condiția respectivă nu mai este îndeplinită.

(8) În cazul în care bunurile sunt livrate unei alte persoane decât persoana impozabilă menționată la alin. (2) lit. c) sau la alin. (6), condițiile stabilite la alin. (2) și (6) se consideră că încetează să mai fie îndeplinite imediat înainte de o astfel de livrare.

(9) În cazul în care bunurile sunt expediate sau transportate în altă țară decât statul membru din care au fost transferate inițial, condițiile stabilite la alin. (2) și (6) se consideră că încetează să mai fie îndeplinite imediat înainte de începerea unei astfel de expediții sau a unui astfel de transport în altă țară.

(10) În caz de distrugere, pierdere sau furt al bunurilor, condițiile stabilite la alin. (2) și (6) se consideră că încetează să mai fie îndeplinite la data la care bunurile au fost efectiv pierdute, furate sau distruse sau, dacă este imposibil să se determine respectiva dată, de la data în care s-a constatat lipsa sau distrugerea bunurilor.

(la 03-02-2020 Capitolul IV din Titlul VII a fost completat de Punctul 8, Articolul I din ORDONANȚA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 72 din 31 ianuarie 2020)

ART. 271

Prestarea de servicii

(1) Se consideră prestare de servicii orice operațiune care nu constituie livrare de bunuri, așa cum este definită la art. 270.

(2) Atunci când o persoană impozabilă care acționează în nume propriu, dar în contul altei persoane, ia parte la o prestare de servicii, se consideră că a primit și a prestat ea însăși serviciile respective.

(3) Prestările de servicii cuprind operațiuni cum sunt:

a) închirierea de bunuri sau transmiterea folosinței bunurilor în cadrul unui contract de leasing;

b) cesiunea bunurilor necorporale, indiferent dacă acestea fac sau nu obiectul unui drept de proprietate, cum sunt: transferul și/sau cesiunea drepturilor de autor, brevetelor, licențelor, mărcilor comerciale și a altor drepturi similare;

c) angajamentul de a nu desfășura o activitate economică, de a nu concura cu altă persoană sau de a tolera o acțiune ori o situație;

d) prestările de servicii efectuate pe baza unui ordin emis de/sau în numele unei autorități publice sau potrivit legii;

e) servicii de intermediere efectuate de persoane care acționează în numele și în contul altei persoane, atunci când intervin într-o livrare de bunuri sau o prestare de servicii.

(4) Sunt asimilate prestării de servicii efectuate cu plată următoarele:

a) utilizarea bunurilor, altele decât bunurile de capital, care fac parte din activele folosite în cadrul activității economice a persoanei impozabile în folosul propriu sau de către personalul acesteia ori pentru a fi puse la dispoziție, în vederea utilizării în mod gratuit, altor persoane, pentru alte scopuri decât desfășurarea activității sale economice, dacă taxa pentru bunurile respective a fost dedusă total sau parțial, cu excepția bunurilor a căror achiziție face obiectul limitării la 50% a dreptului de deducere potrivit prevederilor art. 298;

b) serviciile prestate în mod gratuit de către o persoană impozabilă pentru uzul propriu sau al personalului acesteia ori pentru uzul altor persoane, pentru alte scopuri decât desfășurarea activității sale economice.

(5) Nu constituie prestare de servicii efectuată cu plată în sensul alin. (4), fără a se limita la acestea, operațiuni precum:

a) utilizarea bunurilor care fac parte din activele folosite în cadrul activității economice a persoanei impozabile sau prestarea de servicii în mod gratuit, în cadrul acțiunilor de sponsorizare, mecenat sau protocol, în condițiile stabilite prin normele metodologice;

b) serviciile prestate în mod gratuit în scop de reclamă sau în scopul stimulării vânzărilor sau, mai general, în scopuri legate de desfășurarea activității economice, în condițiile stabilite prin normele metodologice;

c) serviciile prestate în mod gratuit în cadrul perioadei de garanție de către persoana care a efectuat inițial livrarea de bunuri sau prestarea de servicii.

(6) Prevederile art. 270 alin. (5) și (7) se aplică în mod corespunzător și prestărilor de servicii.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

*SECȚIUNEA a 2-a
Prestarea de servicii*

8. (1) *Prestările de servicii prevăzute la art. 271 din Codul fiscal cuprind orice operațiuni care nu sunt considerate livrări de bunuri conform art. 270 din Codul fiscal, inclusiv vânzarea de active imobilizate necorporale. (2) În sensul art. 271 alin. (2) din Codul fiscal, când pentru aceeași prestare de servicii intervin mai multe persoane impozabile care acționează în nume propriu, prin tranzacții succesive, indiferent de natura contractului, se consideră că fiecare persoană este cumpărător și revânzător, respectiv a primit și a prestat în nume propriu serviciul respectiv. Fiecare tranzacție se consideră o prestare separată și se impozitează distinct, chiar dacă serviciul respectiv este prestat direct către beneficiarul final.*

Exemplu: Societatea A prestează servicii de publicitate pentru produsele societății B. Serviciile sunt facturate către societatea C și aceasta le facturează către societatea B. Societatea C se consideră că a primit și a prestat în nume propriu servicii de publicitate.

(3) *Prevederile alin. (2) se aplică sub denumirea de structură de comisionar în cazurile prevăzute la pct. 31 alin. (4).*

(4) *Transmiterea folosinței bunurilor în cadrul unui contract de leasing este considerată prestare de servicii conform art. 271 alin. (3) lit. a) din Codul fiscal. La sfârșitul perioadei de leasing, dacă locatorul/finanțatorul transferă locatarului/utilizatorului dreptul de proprietate asupra bunului, la solicitarea acestuia, operațiunea reprezintă o livrare de bunuri pentru valoarea la care se face transferul. Se consideră a fi sfârșitul perioadei de leasing și data la care locatorul/finanțatorul transferă locatarului/utilizatorului dreptul de proprietate asupra bunului înainte de sfârșitul perioadei de leasing, situație în care valoarea de transfer va cuprinde și suma ratelor care nu au mai ajuns la scadență, inclusiv toate cheltuielile accesorii facturate odată cu rata de leasing. Dacă transferul dreptului de proprietate asupra bunului către locatar/utilizator se realizează înainte de derularea a 12 luni consecutive de la data începerii contractului de leasing, se consideră că nu a mai avut loc o operațiune de leasing, ci o livrare de bunuri la data la care bunul a fost pus la dispoziția locatarului/utilizatorului. Dacă în cursul derulării unui contract de leasing financiar intervine o cesiune între utilizatori cu acceptul locatorului/finanțatorului, operațiunea nu constituie livrare de bunuri, considerându-se că persoana care preia contractul de leasing continuă persoana cedentului. Operațiunea este considerată în continuare prestare de servicii, persoana care preia contractul de leasing având aceleași obligații ca și cedentul în ceea ce privește taxa.*

(5) *Este considerată prestare de servicii, conform art. 271 alin. (3) lit. e) din Codul fiscal, intermedierea efectuată de o persoană care acționează în numele și în contul altei persoane atunci când intervine într-o livrare de bunuri sau o prestare de servicii. În sensul prezentelor norme, intermediarul care acționează în numele și în contul altei persoane este persoana care se obligă față de client să îl pună în legătură cu un terț, în vederea încheierii unui contract, fiind remunerat cu un comision. Pentru livrarea de bunuri/prestarea de servicii intermediată, furnizorul/prestatorul emite factura direct către beneficiar, în timp ce intermediarul emite factura de comision care reprezintă contravaloarea serviciului de intermediere prestat către clientul său, care poate fi furnizorul/prestatorul sau beneficiarul livrării de bunuri/prestării de servicii intermediare.*

(6) *Emiterea de către intermediar a unei facturi în numele său către cumpărător/beneficiar, pentru livrarea de bunuri/prestarea de servicii intermediată, este suficientă pentru a-l transforma în cumpărător revânzător din punctul de vedere al taxei pe valoarea adăugată. De asemenea, intermediarul devine din punctul de vedere al taxei pe valoarea adăugată un cumpărător revânzător, dacă primește de la furnizor/prestator o factură întocmită pe numele său.*

(7) În sensul art. 271 alin. (4) din Codul fiscal, nu sunt asimilate unei prestări de servicii efectuate cu plată utilizarea bunurilor, altele decât bunurile de capital, care fac parte din activele folosite în cadrul activității economice a persoanei impozabile pentru a fi puse la dispoziție în vederea utilizării în mod gratuit altor persoane, precum și prestarea de servicii în mod gratuit, pentru scopuri legate de desfășurarea activității sale economice. Sunt asimilate unei prestări de servicii efectuate cu plată utilizarea bunurilor care fac parte din activele folosite în cadrul activității economice a persoanei impozabile în folosul propriu sau serviciile prestate în mod gratuit de către persoana impozabilă pentru uzul propriu, dacă taxa pentru bunurile respective a fost dedusă total sau parțial, cu excepția bunurilor a căror achiziție face obiectul limitării la 50% a dreptului de deducere potrivit prevederilor art. 298 din Codul fiscal.

Exemplul nr. 1: O societate comercială care produce frigidere pe care le pune la dispoziția grădiniței de copii organizate în cadrul societății comerciale se consideră că utilizează în folosul propriu bunurile respective, pentru alte scopuri decât desfășurarea activității sale economice.

Exemplul nr. 2: O societate comercială care distribuie apă minerală pune gratuit frigidere la dispoziția magazinelor care comercializează apa minerală. Având în vedere scopul urmărit de distribuitor, și anume expunerea mai bună a produselor sale și vânzarea acestora la o temperatură optimă consumului, operațiunea nu este asimilată unei prestări de servicii cu plată, fiind considerată o prestare legată de activitatea economică a acestuia, care nu intră în sfera de aplicare a taxei.

Exemplul nr. 3: În cazul unor contracte prin care o persoană impozabilă pune la dispoziția altei persoane impozabile bunuri pe care aceasta din urmă le utilizează pentru livrarea de bunuri/prestarea de servicii în beneficiul persoanei care i-a pus bunurile la dispoziție, în măsura în care furnizorul/prestatorul utilizează bunurile exclusiv pentru livrarea de bunuri/prestarea de servicii în beneficiul persoanei care deține bunul, se consideră că are loc o prestare de servicii legată de activitatea economică a persoanei care a pus bunul gratuit la dispoziția altei persoane, care nu este asimilată unei prestări cu plată. Nu are loc transferul dreptului de proprietate a bunurilor către persoana care utilizează bunurile respective.

Exemplul nr. 4: În cazul contractelor prin care o persoană impozabilă având calitatea de furnizor de bunuri/prestator de servicii, pentru realizarea unor bunuri în beneficiul altei persoane, utilizează o matrice sau alte echipamente destinate realizării comenzilor clientului său, în funcție de natura contractului se pot distinge următoarele situații:

a) dacă se face transferul de proprietate a matricei sau a echipamentelor de către furnizor/prestator către persoana cu care aceasta a contractat realizarea unor bunuri, are loc o livrare în sensul art. 270 din Codul fiscal. Achiziția acestor matrice/ echipamente este considerată a fi efectuată în scopul desfășurării activității economice a persoanei impozabile care a contractat realizarea unor bunuri cu furnizorul/prestatorul, chiar dacă aceste bunuri sunt utilizate de furnizorul de bunuri/ prestatorul de servicii. Punerea acestora la dispoziția furnizorului/prestatorului este o prestare de servicii legată de activitatea economică a persoanei care a pus bunul gratuit la dispoziția altei persoane, care nu este asimilată unei prestări cu plată, în măsura în care furnizorul/prestatorul utilizează bunurile pentru livrarea de bunuri/prestarea de servicii exclusiv în beneficiul persoanei care deține bunul;

b) dacă nu se face transferul de proprietate a matricei sau a echipamentelor de către furnizor/prestator, dar furnizorul/ prestatorul recuperează contravaloarea acestora de la persoana cu care aceasta a contractat realizarea unor bunuri, se consideră că recuperarea contravalorii matricei/ echipamentelor este accesorie operațiunii principale, respectiv livrarea de bunuri sau prestarea de servicii, care urmează același regim fiscal ca și operațiunea principală.

(8) În sensul art. 271 alin. (5) lit. a) din Codul fiscal, nu constituie prestare de servicii efectuată cu plată utilizarea bunurilor care fac parte din activele folosite în cadrul activității economice a persoanei impozabile sau prestarea de servicii în mod gratuit în cadrul acțiunilor de protocol în măsura în care acțiunile de protocol sunt realizate în scopuri legate de activitatea economică a persoanei impozabile, nefiind aplicabil plafonul prevăzut la pct. 7 alin. (12) lit. a). Prevederile pct. 7 alin. (12) lit. b) se aplică în mod corespunzător pentru utilizarea bunurilor care fac parte din activele folosite în cadrul activității economice a persoanei impozabile sau pentru prestarea de servicii în mod gratuit în cadrul acțiunilor de sponsorizare sau mecenat.

(9) Prevederile pct. 7 alin. (10) și (11) se aplică corespunzător și pentru operațiunile prevăzute la art. 271 alin. (5) lit. b) din Codul fiscal.

(10) Prevederile pct. 7 alin. (8) și (9) se aplică corespunzător și pentru prevederile art. 271 alin. (6) din Codul fiscal.

(11) În sensul art. 271 din Codul fiscal, sunt considerate prestări de servicii următoarele:

a) furnizarea de programe informatice software standard prin internet sau prin orice altă rețea electronică și care este în principal automatizată, necesitând intervenție umană minimă, fiind un serviciu furnizat pe cale electronică, conform art. 266 alin. (1) pct. 28 din Codul fiscal;

b) furnizarea de licențe în cadrul unui contract de licență privind programele informatice software, care permite clientului instalarea programului software pe diverse stații de lucru, împreună cu furnizarea de programe software standard pe dischetă sau pe un alt purtător de date, conform art. 271 alin. (3) lit. b) din Codul fiscal;

c) furnizarea de programe informatice software personalizate, chiar și în cazul în care programul software este furnizat pe dischetă sau pe un alt purtător de date. Programul software personalizat reprezintă orice program software creat sau adaptat nevoilor specifice ale clienților, conform cerințelor exprimate de aceștia;

d) transferul cu plată al unui sportiv de la un club sportiv la altul. Sumele plătite drept compensație pentru încetarea contractului sau drept penalități pentru neîndeplinirea unor obligații prevăzute de părțile contractante nu sunt considerate prestări de servicii efectuate cu plată.

(12) În aplicarea art. 271 din Codul fiscal, titularii drepturilor de reproducere nu efectuează o prestare de servicii, în sensul TVA, în favoarea producătorilor și a importatorilor de suporturi neînregistrate și de aparate de înregistrare și de reproducere de la care organismele de gestiune colectivă a drepturilor de autor și a drepturilor conexe percep pe seama acestor titulari, însă în nume propriu, remunerații compensatorii pentru vânzarea acestor aparate și suporturi. Prevederile art. 271 alin. (2) din Codul fiscal nu se aplică pentru colectarea remunerației compensatorii pentru copia privată, aceasta nereprezentând contravaloarea unei prestări de servicii în sfera TVA. Organismele de gestiune colectivă realizează o prestare de servicii în sfera taxei către titularii drepturilor de reproducere, a cărei contrapartidă este reprezentată de comisionul de gestiune reținut din sumele colectate.

(13) Prevederile art. 271 alin. (2) din Codul fiscal sunt aplicabile pentru alte sume decât cele prevăzute la alin. (12), colectate de organismele de gestiune colectivă a drepturilor de autor și a drepturilor conexe, provenite din drepturile gestionate.

ART. 272

Schimbul de bunuri sau servicii

În cazul unei operațiuni care implică o livrare de bunuri și/sau o prestare de servicii în schimbul unei livrări de bunuri și/sau prestări de servicii, fiecare persoană impozabilă se consideră că a efectuat o livrare de bunuri și/sau o prestare de servicii cu plată.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

9. (1) Operațiunile prevăzute la art. 272 din Codul fiscal includ orice livrări de bunuri/prestări de servicii a căror plată se realizează printr-o altă livrare/prestare, precum:

a) plata prin produse agricole, care constituie livrare de bunuri, a serviciului de prelucrare/obținere a produselor agricole;

b) plata prin produse agricole, care constituie livrare de bunuri, a arendeii, care constituie o prestare de servicii.

(2) Fiecare operațiune din cadrul schimbului este tratată separat, aplicându-se prevederile prezentului titlu în funcție de calitatea persoanei care realizează operațiunea, cotele și regulile aplicabile fiecărei operațiuni în parte.

ART. 273

Achizițiile intracomunitare de bunuri

(1) Se consideră achiziție intracomunitară de bunuri obținerea dreptului de a dispune, ca și un proprietar, de bunuri mobile corporale expediate sau transportate la destinația indicată de cumpărător, de către furnizor, de către cumpărător sau de către altă persoană, în contul furnizorului sau al cumpărătorului, către un stat membru, altul decât cel de plecare a transportului sau de expediere a bunurilor.

(2) Sunt asimilate unei achiziții intracomunitare cu plată următoarele:

a) utilizarea în România, de către o persoană impozabilă, în scopul desfășurării activității economice proprii, a unor bunuri transportate sau expediate de aceasta sau de altă persoană, în numele acesteia, din statul membru pe teritoriul căruia aceste bunuri au fost produse, extrase, achiziționate, dobândite ori importate de către aceasta, dacă transportul sau expedierea acestor bunuri, în cazul în care ar fi fost efectuat din România în alt stat membru, ar fi fost tratat ca transfer de bunuri în alt stat membru, în conformitate cu prevederile art. 270 alin. (10) și (11);

b) preluarea de către forțele armatei române, pentru uzul acestora sau pentru personalul civil din cadrul forțelor armate, de bunuri pe care le-au dobândit în alt stat membru, care este parte a Tratatului Atlanticului de Nord, semnat la Washington la 4 aprilie 1949, și la a căror achiziție nu s-au aplicat regulile generale de impozitare din acel stat membru în situația în care importul bunurilor respective nu a putut beneficia de scutirea prevăzută la art. 293 alin. (1) lit. h).

(3) Se consideră, de asemenea, că este efectuată cu plată achiziția intracomunitară de bunuri a căror livrare, dacă ar fi fost realizată în România, ar fi fost tratată drept o livrare de bunuri efectuată cu plată.

(4) Este asimilată unei achiziții intracomunitare și achiziționarea de către o persoană juridică neimpozabilă a unor bunuri importate de acea persoană în Uniunea Europeană și transportate sau expediate într-un alt stat membru decât cel în care s-a efectuat importul. Persoana juridică neimpozabilă va beneficia de rambursarea taxei plătite în România pentru importul bunurilor, dacă dovedește că achiziția sa intracomunitară a fost supusă taxei în statul membru de destinație a bunurilor expediate sau transportate.

(5) Prin ordin al ministrului finanțelor publice se pot reglementa măsuri de simplificare cu privire la aplicarea prevederilor alin. (2) lit. a).

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

10. (1) În sensul art. 273 alin. (1) din Codul fiscal, dacă în statul membru din care începe expedierea sau transportul bunurilor are loc o livrare intracomunitară de bunuri, într-un alt stat membru are loc o achiziție intracomunitară de bunuri în funcție de locul acestei operațiuni stabilit conform prevederilor art. 276 din Codul fiscal.

(2) Prevederea art. 273 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal este prevederea "în oglindă" a celei de la art. 270 alin. (10) din Codul fiscal, cu privire la transferul bunurilor din România într-un alt stat membru. Atunci când un bun intră în România în aceste condiții, persoana impozabilă trebuie să analizeze dacă din punctul de vedere al legislației române operațiunea ar fi constituit un transfer de bunuri dacă operațiunea s-ar fi realizat din România în alt stat membru. În acest caz, transferul bunurilor din alt stat membru în România dă naștere unei operațiuni asimilate unei achiziții intracomunitare cu plată. Tratarea acestor transferuri ca și achiziții intracomunitare nu depinde de tratamentul aplicat pentru același transfer în statul membru de origine.

(3) Prevederile art. 273 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal se aplică bunurilor achiziționate de forțele armate române în alt stat membru, în situația în care aceste bunuri, după ce au fost folosite de forțele armate, sunt expediate în România.

(4) În sensul art. 273 alin. (3) din Codul fiscal este considerată a fi efectuată cu plată achiziția intracomunitară de bunuri a căror livrare în țară ar fi fost asimilată unei livrări de bunuri cu plată.

(5) Conform art. 273 alin. (4) din Codul fiscal, dacă o persoană juridică neimpozabilă din România importă bunuri în alt stat membru, pe care apoi le transportă/expediază în România, operațiunea respectivă este asimilată unei achiziții intracomunitare cu plată în România, chiar dacă taxa aferentă importului a fost plătită în statul membru de import. În temeiul dovezii achitării taxei aferente achiziției intracomunitare în România, persoana juridică neimpozabilă poate solicita statului membru de import restituirea taxei achitate pentru import. În cazul invers, când o persoană juridică neimpozabilă stabilită în alt stat membru importă bunuri în România, pe care apoi le transportă/expediază în alt stat membru, poate solicita în România restituirea taxei achitate pentru importul respectiv, dacă face dovada că achiziția intracomunitară a bunurilor a fost supusă taxei în celălalt stat membru.

(6) Nu este asimilată unei achiziții intracomunitare efectuate cu plată utilizarea în România de către o persoană impozabilă în vederea efectuării unei vânzări la distanță către persoane neimpozabile din România, altele decât persoanele juridice neimpozabile, de produse accizabile transportate sau expediate din alt stat membru de persoana impozabilă sau de altă persoană, în numele

acesteia.

ART. 274

Importul de bunuri

Importul de bunuri reprezintă:

- a) intrarea pe teritoriul Uniunii Europene de bunuri care nu se află în liberă circulație în înțelesul art. 29 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene;
- b) pe lângă operațiunile prevăzute la lit. a), intrarea în Uniunea Europeană a bunurilor care se află în liberă circulație, provenite dintr-un teritoriu terț, care face parte din teritoriul vamal al Uniunii Europene.

ART. 274¹

Dispoziții comune livrărilor de bunuri și prestărilor de servicii

(1) În sensul prezentului titlu, se aplică următoarele definiții:

- a) cupon valoric înseamnă un instrument care presupune obligația de a-l accepta drept contrapartidă sau drept o parte din contrapartida unei livrări de bunuri sau prestări de servicii și care presupune indicarea bunurilor sau a serviciilor ce urmează a fi livrate sau prestate sau a identităților potențialilor furnizori/prestatori ai acestora, fie pe instrumentul în sine, fie în cadrul documentației aferente, inclusiv în cadrul termenilor și condițiilor de utilizare a instrumentului;
- b) cupon valoric cu utilizare unică înseamnă un cupon valoric în cazul căruia locul livrării bunurilor sau al prestării serviciilor la care se referă cuponul valoric și TVA datorată pentru acele bunuri sau servicii sunt cunoscute în momentul emiterii cuponului valoric;
- c) cupon valoric cu utilizări multiple înseamnă un cupon valoric, altul decât un cupon valoric cu utilizare unică.

(2) Fiecare transfer al unui cupon valoric cu utilizare unică efectuat de o persoană impozabilă care acționează în nume propriu se consideră a fi o livrare a bunurilor sau o prestare a serviciilor la care se referă cuponul valoric. Predarea efectivă a bunurilor sau prestarea efectivă a serviciilor, în schimbul unui cupon valoric cu utilizare unică acceptat drept contrapartidă sau parte a contrapartidei de către furnizor/prestator, nu se consideră a fi o tranzacție independentă, pentru partea contrapartidei acoperită de cupon. Pentru partea contrapartidei care nu este acoperită de cuponul valoric cu utilizare unică se consideră că are loc o tranzacție independentă.

(3) În cazul în care furnizorul/prestatorul bunurilor sau serviciilor nu este persoana impozabilă care, acționând în nume propriu, a emis cuponul valoric cu utilizare unică, se consideră că furnizorul/prestatorul a livrat bunurile sau a prestat serviciile la care se referă cuponul valoric către persoana impozabilă care a emis în nume propriu cuponul, la data la care este utilizat cuponul.

(4) În cazul în care transferul unui cupon valoric cu utilizare unică este realizat de un intermediar - persoană impozabilă care acționează în numele altei persoane impozabile, respectivul transfer se consideră a fi livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor la care se referă cuponul valoric, efectuată de persoana impozabilă în numele căreia acționează intermediarul.

(5) Predarea efectivă a bunurilor sau prestarea efectivă a serviciilor, în schimbul unui cupon valoric cu utilizări multiple acceptat drept contrapartidă sau parte a contrapartidei de către furnizor/prestator, intră în sfera TVA potrivit art. 268, în timp ce fiecare transfer anterior al respectivului cupon valoric cu utilizări multiple nu intră în sfera TVA.

(6) În cazul în care cuponul valoric cu utilizări multiple este transferat de o persoană impozabilă, alta decât persoana impozabilă care efectuează operațiunea în sfera TVA potrivit alin. (5), orice prestare de serviciu care poate fi identificată, cum ar fi serviciile de distribuție sau de promovare, intră în sfera TVA.

(la 20-04-2019 Capitolul IV , Titlul VII a fost completat de Punctul 2, Articolul I din LEGEA nr. 60 din 15 aprilie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 296 din 17 aprilie 2019)

Potrivit art. II din LEGEA nr. 60 din 15 aprilie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 296 din 17 aprilie 2019, prevederile art. I pct. 2 și 4 se aplică numai cupoanelor valorice emise după intrarea în vigoare a prezentei legi.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

10[^]1.

(1) În sensul art. 274[^]1 din Codul fiscal, cupoanele valorice pot fi în format fizic sau electronic.

(2) Instrumentele care îi conferă deținătorului dreptul să beneficieze de o reducere la achiziționarea de bunuri sau servicii, dar nu îi conferă dreptul de a primi aceste bunuri sau servicii, nu sunt considerate cupoane valorice în sensul art. 274[^]1 din Codul fiscal.

(3) Tichetele pentru care nu se cunosc toate elementele necesare determinării taxei datorate, cum ar fi tichetele de masă, tichetele de vacanță, tichetele cadou și altele asemenea, sunt considerate cupoane valorice cu scop multiplu.

CAP. V

Locul operațiunilor cuprinse în sfera de aplicare a taxei

ART. 275

Locul livrării de bunuri

(1) Se consideră a fi locul livrării de bunuri:

a) locul unde se găsesc bunurile în momentul când începe expedierea sau transportul, în cazul bunurilor care sunt expediate sau transportate de furnizor, de cumpărător sau de un terț. Dacă locul livrării, stabilit conform prezentei prevederi, se situează în afara teritoriului european, locul livrării realizate de către importator și locul oricărei livrări ulterioare se consideră în statul membru de import al bunurilor, iar bunurile se consideră a fi transportate sau expediate din statul membru de import;

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

11. (1) În sensul art. 275 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, bunurile sunt considerate a fi transportate de furnizor, de cumpărător sau de un terț care acționează în numele și în contul unuia dintre aceștia, dacă transportul este în sarcina furnizorului sau a cumpărătorului. Terța persoană care realizează transportul în numele și în contul furnizorului sau al cumpărătorului este transportatorul sau orice altă persoană care intervine în numele și în contul furnizorului ori al cumpărătorului în realizarea serviciului de transport.

b) locul unde se efectuează instalarea sau montajul, de către furnizor ori de către altă persoană în numele furnizorului, în cazul bunurilor care fac obiectul unei instalări sau unui montaj;

NORMĂ 06/01/2016 din data 2016-01-06

11. (2) Prevederile art. 275 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal nu se aplică în situația în care cumpărătorul a optat pentru calitatea de importator al bunurilor conform prevederilor pct. 82 alin. (1) lit. b).

c) locul unde se găsesc bunurile atunci când sunt puse la dispoziția cumpărătorului, în cazul bunurilor care nu sunt expediate sau transportate;

NORMĂ 06/01/2016 din data 2016-01-06

11. (3) Conform art. 275 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, locul livrării este locul unde bunurile sunt puse la dispoziția cumpărătorului, în cazul în care bunurile nu sunt transportate sau expediate. În categoria bunurilor care nu sunt transportate sau expediate se cuprind bunurile imobile, precum și orice alte bunuri mobile corporale care, deși sunt livrate, între vânzător și cumpărător nu există relație de transport. Exemplu: o persoană impozabilă A stabilită în România livrează bunuri unei alte persoane impozabile B stabilite în alt stat membru sau în România. Bunurile sunt transportate direct la C, o altă persoană, care cumpără bunurile de la B. În primul caz persoana obligată să realizeze transportul este A sau B. Pe relația A-B se consideră o livrare cu transport, iar pe relația B-C se consideră o livrare fără transport. În al doilea caz, dacă persoana obligată să realizeze transportul este C, pe relația A-B se consideră o livrare fără transport, locul livrării fiind locul unde bunurile sunt puse la dispoziția lui B, iar în relația B-C se consideră o livrare cu transport, locul livrării fiind locul unde începe transportul, respectiv în statul membru al furnizorului A, unde se află bunurile atunci când începe transportul.

d) locul de plecare a transportului de pasageri, în cazul în care livrările de bunuri sunt efectuate la bordul unui vapor, avion sau tren, pentru partea din transportul de pasageri efectuată în interiorul Uniunii Europene, dacă:

1. partea transportului de pasageri efectuată în interiorul Uniunii Europene reprezintă partea transportului, efectuată fără nicio oprire în afara Uniunii Europene, între locul de plecare și locul de sosire ale transportului de pasageri;

2. locul de plecare a transportului de pasageri reprezintă primul punct de îmbarcare a pasagerilor în interiorul Uniunii Europene, eventual după o oprire în afara Uniunii Europene;

3. locul de sosire a transportului de pasageri reprezintă ultimul punct de debarcare prevăzut în interiorul Uniunii Europene pentru pasagerii care s-au îmbarcat în interiorul Uniunii Europene, eventual înainte de o oprire în afara Uniunii Europene;

e) în cazul livrării de gaz prin intermediul unui sistem de gaze naturale situat pe teritoriul Uniunii Europene sau prin orice rețea conectată la un astfel de sistem, al livrării de energie electrică ori al livrării de energie termică sau agent frigorific prin intermediul rețelelor de încălzire ori de răcire către un comerciant persoană impozabilă, locul livrării se consideră a fi locul în care acel comerciant persoană impozabilă își are sediul activității economice sau un sediu fix pentru care se livrează bunurile ori, în absența unui astfel de sediu, locul în care acesta are domiciliul stabil sau reședința sa obișnuită. Comerciantul persoană impozabilă reprezintă persoana impozabilă a cărei activitate principală, în ceea ce privește cumpărările de gaz, de energie electrică și de energie termică sau agent frigorific, o reprezintă revânzarea de astfel de produse și al cărei consum propriu de astfel de produse este neglijabil;

f) în cazul livrării de gaz printr-un sistem de gaze naturale situat pe teritoriul Uniunii Europene sau prin orice rețea conectată la un astfel de sistem, al livrării de energie electrică ori al livrării de energie termică sau agent frigorific prin intermediul rețelelor de încălzire ori de răcire, în situația în care unei astfel de livrări nu i se aplică lit. e), locul livrării reprezintă locul în care cumpărătorul utilizează și consumă efectiv bunurile. Atunci când cumpărătorul nu consumă efectiv gazul, energia electrică, energia termică sau agentul frigorific ori le consumă doar parțial, se consideră că bunurile în cauză neconsumate au fost utilizate și consumate în locul în care cumpărătorul își are sediul activității economice ori un sediu fix pentru care se livrează bunurile. În absența unui astfel de sediu, se consideră că acesta a utilizat și a consumat bunurile în locul în care își are domiciliul sau reședința obișnuită.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1) lit. a), în cazul unei vânzări la distanță care se efectuează dintr-un stat membru spre România, locul livrării se consideră în România dacă livrarea este efectuată către un cumpărător persoană impozabilă sau persoană juridică neimpozabilă, care beneficiază de excepția de la art. 268 alin. (4), sau către orice altă persoană neimpozabilă și dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) valoarea totală a vânzărilor la distanță al căror transport sau expediere în România se realizează de către un furnizor, în anul calendaristic în care are loc o anumită vânzare la distanță, inclusiv valoarea respectivei vânzări la distanță, sau în anul calendaristic precedent, depășește plafonul pentru vânzări la distanță de 35.000 euro, al cărui echivalent în lei se stabilește prin normele metodologice; sau

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

12. (1) În sensul art. 275 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, echivalentul în lei al plafonului de 35.000 de euro pentru vânzările la distanță se stabilește pe baza cursului valutar de schimb comunicat de Banca Națională a României la data aderării și se rotunjește la cifra miilor. Rotunjirea se face prin majorare, când cifra sutelor este egală cu sau mai mare decât 5, și prin reducere, când cifra sutelor este mai mică decât 5, prin urmare plafonul este de 118.000 lei.

(2) În cazul în care vânzările la distanță efectuate de un furnizor dintr-un anumit stat membru în România depășesc plafonul prevăzut la alin. (1), se consideră că toate vânzările la distanță efectuate de furnizor din acel stat membru în România au loc în România pe perioada rămasă din anul calendaristic în care s-a depășit plafonul și pentru anul calendaristic următor. Persoana obligată la plata taxei este furnizorul din alt stat membru, potrivit art. 307 alin. (1) din Codul fiscal, care trebuie să se înregistreze în România în scopuri de TVA, conform art. 316 din Codul fiscal, la depășirea plafonului calculat conform alin. (4) și (5). Înregistrarea rămâne valabilă până la data de 31 decembrie a anului calendaristic următor celui în care furnizorul a depășit plafonul pentru vânzări la distanță în România, cu excepția situației prevăzute la alin. (3).

(3) În cazul în care plafonul prevăzut la alin. (1) este depășit și în anul calendaristic următor, se aplică prevederile alin. (2) referitoare la locul acestor vânzări.

(4) La calculul plafonului prevăzut la alin. (1) se iau în considerare:

a) valoarea tuturor vânzărilor la distanță efectuate de un furnizor dintr-un anumit stat membru în România, inclusiv valoarea vânzărilor de bunuri care au fost livrate dintr-un teritoriu terț și care sunt considerate că au fost livrate în România din statul membru de import, în conformitate cu prevederile art. 275 alin. (8) din Codul fiscal;

b) valoarea vânzării la distanță ce conduce la depășirea plafonului.

(5) La calculul plafonului prevăzut la alin. (1) nu se iau în considerare:

a) valoarea vânzărilor la distanță de bunuri accizabile;

b) valoarea oricărei livrări intracomunitare de mijloace de transport noi;

c) valoarea oricărei livrări de bunuri cu instalare sau montare, efectuată în România de către furnizor sau de altă persoană în numele acestuia, conform art. 275 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal;

d) valoarea oricărei livrări efectuate de furnizor în statul membru de plecare în cadrul tranzacției supuse regimului special al marjei profitului pentru bunuri second-hand, opere de artă, obiecte de colecție și antichități, prevăzute la art. 312 din Codul fiscal;

e) valoarea oricărei livrări de gaz printr-un sistem de gaze naturale situat pe teritoriul Uniunii Europene sau prin orice rețea conectată la un astfel de sistem, de energie electrică, de energie termică sau agent frigorific prin intermediul rețelelor de încălzire ori de răcire, conform art. 275 alin. (1) lit. e) și f) din Codul fiscal.

(6) Furnizorul unei vânzări la distanță în România poate opta în statul membru în care este stabilit să schimbe locul livrării în România pentru toate vânzările sale la distanță din acel stat membru în România. Opțiunea se comunică și organelor fiscale competente din România printr-o scrisoare recomandată în care furnizorul specifică data de la care intenționează să aplice opțiunea. Persoana obligată la plata taxei este furnizorul din alt stat membru, potrivit art. 307 alin. (1) din Codul fiscal, care trebuie să se înregistreze în România în scopuri de TVA, conform art. 316 din Codul fiscal, înainte de prima livrare care va fi realizată ulterior exprimării

opțiunii. Înregistrarea ca urmare a opțiunii rămâne valabilă până la data de 31 decembrie a celui de-al doilea an calendaristic următor celui în care furnizorul și-a exercitat opțiunea, cu excepția situației prevăzute la alin. (7).

(7) Dacă plafonul prevăzut la alin. (1) este depășit în cel de-al doilea an calendaristic consecutiv prevăzut la alin. (6), se aplică prevederile alin. (2)-(5) în privința locului pentru vânzările la distanță în România.

(8) Vânzarea la distanță are loc într-un stat membru, altul decât România, conform art. 275 alin. (5) din Codul fiscal, dacă valoarea totală a vânzărilor la distanță efectuate de furnizorul din România depășește plafonul vânzărilor la distanță stabilit de statul membru de destinație, care poate să difere de cel stabilit la alin. (1), valabil pentru România, sau în cazul în care furnizorul și-a exercitat opțiunea prevăzută la alin. (12). Plafonul pentru vânzări la distanță se calculează pe fiecare an calendaristic. În sensul art. 275 alin. (5) din Codul fiscal, persoanele din alt stat membru care nu comunică furnizorului din România un cod valabil de înregistrare în scopuri de TVA se consideră că sunt persoanele care beneficiază în statul lor membru de derogarea prevăzută la art. 3 alin. (2) din Directiva 112, al cărei echivalent în Codul fiscal este art. 268 alin. (4).

(9) În cazul în care furnizorul depășește plafonul pentru vânzări la distanță stabilit de statul membru de destinație, se consideră că toate vânzările la distanță efectuate de furnizorul din România în statul membru de destinație au loc în acel stat membru pentru perioada rămasă din anul calendaristic în care s-a depășit plafonul și pentru anul calendaristic următor. Dacă se depășește plafonul și în anul următor, se aplică aceleași reguli referitoare la locul acestor vânzări. Furnizorii trebuie să comunice printr-o scrisoare recomandată transmisă către organul fiscal competent din România, în termen de 30 de zile de la data înregistrării în alt stat membru, pentru vânzări la distanță ca urmare a depășirii plafonului pentru vânzări la distanță din alt stat membru, locul acestor livrări nemaifiind în România, ci în statul membru în care s-a depășit plafonul.

(10) La calculul plafonului pentru vânzări la distanță realizate de furnizori din România în alt stat membru se iau în considerare:

a) valoarea tuturor vânzărilor la distanță efectuate de un furnizor din România către un anumit stat membru, inclusiv valoarea vânzărilor de bunuri expediate dintr-un teritoriu terț și importate în România, care se consideră că au fost expediate din România, în condițiile art. 275 alin. (8) din Codul fiscal;

b) valoarea vânzării care conduce la depășirea plafonului în celălalt stat membru.

(11) La calculul plafonului pentru vânzări la distanță realizate de furnizori din România în alt stat membru nu se iau în considerare:

a) valoarea vânzărilor la distanță de bunuri accizabile;

b) valoarea oricărei livrări intracomunitare de mijloace de transport noi;

c) valoarea livrărilor de bunuri cu instalare, efectuate în alt stat membru de către furnizor sau de altă persoană în numele acestuia;

d) valoarea oricărei livrări efectuate de un furnizor din România în cadrul unei tranzacții supuse regimului special al marjei profitului pentru bunuri second-hand, opere de artă, obiecte de colecție și antichități, conform art. 312 din Codul fiscal;

e) valoarea oricărei livrări de gaz printr-un sistem de gaze naturale situat pe teritoriul Uniunii Europene sau prin orice rețea conectată la un astfel de sistem, de energie electrică, de energie termică sau agent frigorific, prin intermediul rețelelor de încălzire ori de răcire.

(12) Furnizorul poate opta să schimbe locul livrării într-un alt stat membru pentru toate vânzările sale la distanță efectuate din România către acel stat membru. Opțiunea se comunică printr-o scrisoare recomandată transmisă către organul fiscal competent din România și se exercită de la data trimiterii scrisorii recomandate, rămânând valabilă până la data de 31 decembrie a celui de-al doilea an calendaristic următor celui în care furnizorul și-a exercitat opțiunea, cu excepția situației prevăzute la alin. (13).

(13) Dacă plafonul pentru vânzări la distanță realizate de furnizori din România în alt stat membru este depășit și în cel de-al doilea an calendaristic consecutiv prevăzut la alin. (12), se aplică prevederile alin. (9)-(11) pentru locul vânzărilor la distanță în celălalt stat membru.

b) furnizorul a optat în statul membru din care se transportă bunurile pentru considerarea vânzărilor sale la distanță, care presupun transportul bunurilor din acel stat membru în România, ca având loc în România.

(3) Locul livrării este întotdeauna în România, în cazul vânzărilor la distanță de produse accizabile, efectuate dintr-un stat membru către persoane neimpozabile din România, altele decât persoanele juridice neimpozabile, fără să se aplice plafonul prevăzut la alin. (2) lit. a).

(4) Excepția prevăzută la alin. (2) nu se aplică vânzărilor la distanță efectuate din alt stat membru în România:

a) de mijloace de transport noi;

b) de bunuri instalate sau asamblate de furnizor ori în numele acestuia;

c) de bunuri taxate în statul membru de plecare, conform regimului special prevăzut la art. 313, 326 sau art. 333 din Directiva 112, privind bunurile second-hand, operele de artă, obiectele de colecție și antichitățile, astfel cum sunt definite la art. 312 alin. (1);

d) de gaz printr-un sistem de gaze naturale situat pe teritoriul Uniunii Europene sau prin orice rețea conectată la un astfel de sistem, de energie electrică, de energie termică sau agent frigorific prin intermediul rețelelor de încălzire ori de răcire;

e) de produse accizabile, livrate către persoane impozabile și persoane juridice neimpozabile.

(5) Prin excepție de la prevederile alin. (1) lit. a), locul livrării pentru vânzările la distanță efectuate din România către alt stat membru se consideră în acest alt stat membru, în cazul în care livrarea este efectuată către o persoană care nu îi comunică furnizorului un cod de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit de statul membru în care se încheie transportul sau expedierea, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) valoarea totală a vânzărilor la distanță, efectuate de furnizor și care presupun transportul sau expedierea bunurilor din România către un anumit stat membru, în anul calendaristic în care are loc o anumită vânzare la distanță, inclusiv valoarea respectivei vânzări la distanță, sau în anul calendaristic precedent, depășește plafonul pentru vânzări la distanță, stabilit conform legislației privind taxa pe valoarea adăugată din statul membru respectiv, astfel de vânzări având locul livrării în statul respectiv; sau

b) furnizorul a optat în România pentru considerarea tuturor vânzărilor sale la distanță, care presupun transportul bunurilor din România într-un anumit stat membru, ca având loc în respectivul stat membru. Opțiunea se exercită în condițiile stabilite prin normele metodologice și se aplică tuturor vânzărilor la distanță, efectuate către respectivul stat membru, în anul calendaristic în care se exercită opțiunea și în următorii 2 ani calendaristici.

(6) În cazul vânzărilor la distanță de produse accizabile efectuate din România către persoane neimpozabile din alt stat membru, altele decât persoanele juridice neimpozabile, locul livrării este întotdeauna în celălalt stat membru.

(7) Excepția prevăzută la alin. (5) nu se aplică vânzărilor la distanță efectuate din România către un alt stat membru:

- a) de mijloace de transport noi;
- b) de bunuri instalate sau asamblate de furnizor sau de altă persoană în numele acestuia;
- c) de bunuri taxate în România, conform regimului special pentru bunuri second-hand, opere de artă, obiecte de colecție și antichități, prevăzut la art. 312;
- d) de gaz printr-un sistem de gaze naturale situat pe teritoriul Uniunii Europene sau prin orice rețea conectată la un astfel de sistem, de energie electrică, de energie termică sau agent frigorific prin intermediul rețelelor de încălzire ori de răcire;
- e) de produse accizabile, livrate către persoane juridice neimpozabile și persoane impozabile.

(8) În aplicarea alin. (2)-(7), atunci când o vânzare la distanță presupune expedierea sau transportul bunurilor vândute dintr-un teritoriu terț și importul de către furnizor într-un stat membru, altul decât statul membru în care se expediază sau se transportă în vederea livrării acestora către client, se va considera că bunurile au fost expediate sau transportate din statul membru în care se efectuează importul.

(9) În cazul în care aceleași bunuri sunt livrate succesiv și sunt expediate sau transportate dintr-un stat membru în alt stat membru direct de la primul furnizor la ultimul client din lanț, expedierea sau transportul este atribuit numai livrării efectuate către operatorul intermediar.

(la 03-02-2020 Articolul 275 din Capitolul V , Titlul VII a fost completat de Punctul 9, Articolul I din ORDONANȚA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 72 din 31 ianuarie 2020)

(10) Prin excepție de la dispozițiile alin. (9), expedierea sau transportul este atribuit numai livrării de bunuri efectuate de către operatorul intermediar în cazul în care operatorul intermediar a comunicat furnizorului său codul său de înregistrare în scopuri de TVA care i-a fost eliberat de către statul membru din care sunt expediate sau transportate bunurile.

(la 03-02-2020 Articolul 275 din Capitolul V , Titlul VII a fost completat de Punctul 9, Articolul I din ORDONANȚA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 72 din 31 ianuarie 2020)

(11) În sensul prezentului articol, ”operator intermediar” înseamnă un furnizor din lanț, altul decât primul furnizor din lanț, care expediază sau transportă bunurile, fie el însuși, fie prin intermediul unei părți terțe care acționează în numele său.

(la 03-02-2020 Articolul 275 din Capitolul V , Titlul VII a fost completat de Punctul 9, Articolul I din ORDONANȚA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 72 din 31 ianuarie 2020)

ART. 276

Locul achiziției intracomunitare de bunuri

(1) Locul achiziției intracomunitare de bunuri se consideră a fi locul unde se găsesc bunurile în momentul în care se încheie expedierea sau transportul bunurilor.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

13. (1) Conform art. 276 alin. (1) din Codul fiscal, locul unei achiziții intracomunitare de bunuri este întotdeauna în statul membru în care se încheie expedierea sau transportul bunurilor. În cazul în care, conform art. 276 alin. (2) din Codul fiscal, cumpărătorul furnizează un cod de înregistrare în scopuri de TVA dintr-un alt stat membru decât cel în care se încheie expedierea sau transportul bunurilor, se aplică rețeaua de siguranță, respectiv achiziția intracomunitară se consideră că are loc și în statul membru care a furnizat codul de înregistrare în scopuri de TVA și în statul membru în care se încheie expedierea sau transportul bunurilor.

(2) În cazul achiziției intracomunitare de bunuri, prevăzută la art. 268 alin. (3) lit. a), dacă cumpărătorul îi comunică furnizorului un cod de înregistrare în scopuri de TVA valabil, emis de autoritățile unui stat membru, altul decât cel în care are loc achiziția intracomunitară, conform alin. (1), locul respectivei achiziții intracomunitare se consideră în statul membru care a emis codul de înregistrare în scopuri de TVA.

(3) Dacă o achiziție intracomunitară a fost supusă la plata taxei în alt stat membru, conform alin. (1), și în România, conform alin. (2), baza de impozitare se reduce în mod corespunzător în România.

NORMĂ 06/01/2016 din data 2016-01-06

13. (2) În sensul art. 276 alin. (3) din Codul fiscal, dacă cumpărătorul face dovada că a supus la plata taxei achiziția intracomunitară și în statul membru în care se încheie expedierea sau transportul bunurilor și în statul membru care a furnizat un cod de înregistrare în scopuri de TVA, acesta poate solicita restituirea taxei achitate în statul membru care a furnizat codul de înregistrare în scopuri de TVA. Restituirea taxei aferente achiziției intracomunitare se realizează astfel:

a) în cazul persoanelor înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal, prin înregistrarea cu semnul minus în decontul de taxă prevăzut la art. 323 din Codul fiscal a achiziției intracomunitare și a taxei aferente;

b) în cazul persoanelor înregistrate în scopuri de TVA conform art. 317 din Codul fiscal, restituirea taxei se realizează conform normelor procedurale în vigoare.

Exemplu: o persoană impozabilă din România înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 sau 317 din Codul fiscal achiziționează în Ungaria (locul unde se încheie transportul bunurilor) bunuri livrate din Franța. Persoana respectivă nu este înregistrată în Ungaria în scopuri de TVA, dar comunică furnizorului din Franța codul său de înregistrare în scopuri de

TVA din România, pentru a beneficia de scutirea de taxă aferentă livrării intracomunitare realizate de furnizorul din Franța. După înregistrarea în scopuri de TVA în Ungaria și plata TVA aferente achiziției intracomunitare conform art. 276 alin. (1) din Codul fiscal, persoana respectivă poate solicita restituirea taxei plătite în România aferente achiziției intracomunitare, care a avut loc și în România conform art. 276 alin. (2) din Codul fiscal.

(4) Prevederile alin. (2) nu se aplică dacă cumpărătorul face dovada că achiziția intracomunitară a fost supusă la plata TVA în statul membru în care are loc achiziția intracomunitară, conform alin. (1).

NORMĂ 06/01/2016 din data 2016-01-06

13. (3) În conformitate cu prevederile art. 276 alin. (4) din Codul fiscal, în cazul în care până la data la care intervine exigibilitatea taxei pentru achiziția intracomunitară efectuată în statul membru care a atribuit codul de înregistrare în scopuri de TVA, conform art. 276 alin. (2) din Codul fiscal, persoana impozabilă face dovada că achiziția intracomunitară a fost supusă la plata TVA în statul membru unde se încheie expedierea sau transportul bunurilor, nu se mai aplică prevederile art. 276 alin. (2) din Codul fiscal.

(5) Prevederile alin. (2) nu se aplică în cazul operațiunilor triunghiulare, atunci când cumpărătorul revânzător înregistrat în scopuri de TVA în România în conformitate cu art. 316 face dovada că a efectuat o achiziție intracomunitară neimpozabilă pe teritoriul altui stat membru, în condiții similare celor prevăzute la art. 268 alin. (8) lit. b), în vederea efectuării unei livrări ulterioare în acel alt stat membru. Obligațiile persoanelor implicate în operațiuni triunghiulare sunt prevăzute în normele metodologice.

NORMĂ 06/01/2016 din data 2016-01-06

13. (4) Obligațiile părților implicate în operațiuni triunghiulare prevăzute la art. 276 alin. (5) din Codul fiscal sunt cele stabilite la pct. 3 alin. (13) și (14).

ART. 277

Locul importului de bunuri

(1) Locul importului de bunuri se consideră pe teritoriul statului membru în care se află bunurile când intră pe teritoriul european.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), atunci când bunurile la care se face referire la art. 274 lit. a), care nu se află în liberă circulație, sunt plasate, la intrarea în Uniunea Europeană,

în unul dintre regimurile sau situațiile la care se face referire la art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 1-7, locul importului pentru aceste bunuri se consideră a fi pe teritoriul statului membru în care bunurile încetează să mai fie plasate în astfel de regimuri sau situații.

(3) Atunci când bunurile la care se face referire în art. 274 lit. b), care se află în liberă circulație la intrarea în Uniunea Europeană, sunt în una dintre situațiile care le-ar permite, dacă ar fi fost importate în Uniunea Europeană, în sensul art. 274 lit. a), să beneficieze de unul dintre regimurile sau situațiile prevăzute la art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 1-7 sau sunt sub o procedură de tranzit intern, locul importului este considerat a fi statul membru pe teritoriul căruia se încheie aceste regimuri sau această procedură.

ART. 278

Locul prestării de servicii

(1) În vederea aplicării regulilor referitoare la locul de prestare a serviciilor:

a) o persoană impozabilă care desfășoară și activități sau operațiuni care nu sunt considerate impozabile în conformitate cu art. 268 alin. (1)-(4) este considerată persoană impozabilă pentru toate serviciile care i-au fost prestate;

b) o persoană juridică neimpozabilă care este înregistrată în scopuri de TVA este considerată persoană impozabilă.

(2) Locul de prestare a serviciilor către o persoană impozabilă care acționează ca atare este locul unde respectiva persoană care primește serviciile își are stabilit sediul activității sale economice. Dacă serviciile sunt furnizate către un sediu fix al persoanei impozabile, aflat în alt loc decât cel în care persoana își are sediul activității sale economice, locul de prestare a serviciilor este locul unde se află respectivul sediu fix al persoanei care primește serviciile. În absența unui astfel de loc sau sediu fix, locul de prestare a serviciilor este locul unde persoana impozabilă care primește aceste servicii își are domiciliul stabil sau reședința obișnuită.

(3) Locul de prestare a serviciilor către o persoană neimpozabilă este locul unde prestatorul își are stabilit sediul activității sale economice. Dacă serviciile sunt prestate de la un sediu fix al prestatorului, aflat în alt loc decât locul în care persoana impozabilă și-a stabilit sediul activității economice, locul de prestare a serviciilor este locul unde se află respectivul sediu fix. În absența unui astfel de loc sau sediu fix, locul de prestare a serviciilor este locul unde prestatorul își are domiciliul stabil sau reședința obișnuită.

(4) Prin excepție de la prevederile alin. (2) și (3), pentru următoarele prestări de servicii, locul prestării este considerat a fi:

a) locul unde sunt situate bunurile imobile, pentru prestările de servicii efectuate în legătură cu bunurile imobile, inclusiv serviciile prestate de experți și agenți imobiliari, de cazare în sectorul hotelier sau în sectoare cu funcție similară, precum tabere de vacanță sau locuri amenajate pentru camping, de acordare de drepturi de utilizare a bunurilor imobile, pentru servicii de pregătire și coordonare a lucrărilor de construcții, precum serviciile prestate de arhitecți și de societățile care asigură supravegherea pe șantier;

b) locul unde se efectuează transportul, în funcție de distanțele parcurse, în cazul serviciilor de transport de călători;

c) locul prestării efective, pentru serviciile de restaurant și catering, cu excepția celor prestate efectiv la bordul navelor, al aeronavelor sau al trenurilor pe parcursul unei părți a unei operațiuni de transport de călători efectuate în cadrul Uniunii Europene;

d) locul unde mijlocul de transport este pus efectiv la dispoziția clientului, în cazul închirierii pe termen scurt a unui mijloc de transport. Prin termen scurt se înțelege posesia sau

utilizarea continuă a mijlocului de transport pe o perioadă de maximum 30 de zile și, în cazul ambarcațiunilor maritime, pe o perioadă de maximum 90 de zile;

e) locul de plecare a transportului de călători, pentru serviciile de restaurant și catering furnizate efectiv la bordul navelor, al aeronavelor sau al trenurilor în timpul unei părți a unei operațiuni de transport de călători efectuată în Uniunea Europeană. Parte a unei operațiuni de transport de călători efectuată în Uniunea Europeană înseamnă acea parte a operațiunii efectuate, fără escală în afara Uniunii Europene, între punctul de plecare și punctul de sosire al transportului de călători. Punctul de plecare a unui transport de călători înseamnă primul punct stabilit pentru îmbarcarea călătorilor în interiorul Uniunii Europene, dacă este cazul, după o oprire în afara Uniunii Europene. Punctul de sosire a unui transport de călători înseamnă ultimul punct stabilit pentru debarcarea în interiorul Uniunii Europene a călătorilor care s-au îmbarcat în Uniunea Europeană, dacă este cazul înaintea unei opriri în afara Uniunii Europene. În cazul unei călătorii dus-întors, traseul de retur este considerat o operațiune de transport separată.

(5) Prin excepție de la prevederile alin. (3), locul următoarelor servicii este considerat a fi:

a) locul în care este efectuată operațiunea principală în conformitate cu prevederile prezentului titlu, în cazul serviciilor prestate de un intermediar care acționează în numele și în contul altei persoane și beneficiarul este o persoană neimpozabilă;

b) locul unde are loc transportul, proporțional cu distanțele parcurse, în cazul serviciilor de transport de bunuri, altul decât transportul intracomunitar de bunuri, către persoane neimpozabile;

c) locul de plecare a unui transport intracomunitar de bunuri, pentru serviciile de transport intracomunitar de bunuri prestate către persoane neimpozabile. Prin transport intracomunitar de bunuri se înțelege orice transport de bunuri al cărui loc de plecare și loc de sosire sunt situate pe teritoriile a două state membre diferite. Loc de plecare înseamnă locul unde începe efectiv transportul de bunuri, indiferent de distanțele parcurse pentru a ajunge la locul unde se găsec bunurile, iar loc de sosire înseamnă locul unde se încheie efectiv transportul de bunuri;

d) locul în care se prestează efectiv serviciile către persoane neimpozabile, în cazul următoarelor:

1. servicii constând în activități accesorii transportului, precum încărcarea, descărcarea, manipularea și servicii similare acestora;

2. servicii constând în lucrări asupra bunurilor mobile corporale;

3. evaluări ale bunurilor mobile corporale;

e) locul unde beneficiarul este stabilit sau își are domiciliul stabil ori reședința obișnuită, dacă respectivul beneficiar este o persoană neimpozabilă care este stabilită sau își are domiciliul stabil sau reședința obișnuită în afara Uniunii Europene, în cazul următoarelor servicii:

1. închirierea bunurilor mobile corporale, cu excepția tuturor mijloacelor de transport;

2. operațiunile de leasing având ca obiect utilizarea bunurilor mobile corporale, cu excepția tuturor mijloacelor de transport;

3. transferul și/sau cesiunea drepturilor de autor, brevetelor, licențelor, mărcilor comerciale și a altor drepturi similare;

4. serviciile de publicitate;

5. serviciile consultanților, inginerilor, juriștilor și avocaților, contabililor și experților contabili, ale birourilor de studii și alte servicii similare, precum și prelucrarea de date și furnizarea de informații;

6. operațiunile de natură financiar-bancară și de asigurări, inclusiv reasigurări, cu excepția închirierii de seifuri;

7. punerea la dispoziție de personal;

8. acordarea accesului la un sistem de gaze naturale situat pe teritoriul Uniunii Europene sau la o rețea conectată la un astfel de sistem, la rețeaua de energie electrică ori la rețelele de încălzire sau de răcire, transportul și distribuția prin intermediul acestor sisteme ori rețele, precum și alte prestări de servicii legate direct de acestea;

9. obligația de a se abține de la realizarea sau exercitarea, total sau parțial, a unei activități economice sau a unui drept prevăzut la prezenta literă;

f) locul în care activitățile se desfășoară efectiv, în cazul serviciilor principale și auxiliare legate de activități culturale, artistice, sportive, științifice, educaționale, de divertisment sau de activități similare, cum ar fi târgurile și expozițiile, inclusiv în cazul serviciilor prestate de organizatorii acestor activități, prestate către persoane neimpozabile;

g) locul de închiriere, cu excepția închirierii pe termen scurt a unui mijloc de transport unei persoane neimpozabile, este locul în care clientul este stabilit, își are domiciliul stabil sau reședința obișnuită. Prin închiriere se înțelege inclusiv serviciile de leasing de mijloace de transport. Prin excepție, locul de închiriere a unei ambarcațiuni de agrement unei persoane neimpozabile, cu excepția închirierii pe termen scurt, este locul unde ambarcațiunea de agrement este pusă efectiv la dispoziția clientului, în cazul în care serviciul respectiv este prestat efectiv de către prestator din locul în care este situat sediul activității sale economice sau sediul său fix. Prin termen scurt se înțelege deținerea sau utilizarea continuă a mijlocului de transport pe o perioadă de maximum 30 de zile și, în cazul ambarcațiunilor maritime, pe o perioadă de maximum 90 de zile;

h) locul unde beneficiarul este stabilit, își are domiciliul stabil sau reședința obișnuită, în cazul următoarelor servicii prestate către o persoană neimpozabilă:

1. serviciile de telecomunicații;

2. serviciile de radiodifuziune și televiziune;

3. serviciile furnizate pe cale electronică.

(6) Prin excepție de la prevederile alin. (2), locul următoarelor servicii este considerat a fi:

a) în România, pentru serviciile constând în activități accesorii transportului, precum încărcarea, descărcarea, manipularea și servicii similare acestora, servicii constând în lucrări asupra bunurilor mobile corporale și evaluări ale bunurilor mobile corporale, servicii de transport de bunuri efectuate în România, când aceste servicii sunt prestate către o persoană impozabilă nestabilă pe teritoriul Uniunii Europene, dacă utilizarea și exploatarea efectivă a serviciilor au loc în România;

b) locul în care evenimentele se desfășoară efectiv, pentru serviciile legate de acordarea accesului la evenimente culturale, artistice, sportive, științifice, educaționale, de divertisment sau alte evenimente similare, cum ar fi târgurile și expozițiile, precum și pentru serviciile auxiliare legate de acordarea acestui acces, prestate unei persoane impozabile.

(7) Prin excepție de la prevederile alin. (2), pentru serviciile de transport de bunuri efectuate în afara Uniunii Europene, când aceste servicii sunt prestate către o persoană impozabilă stabilită în România, locul prestării se consideră a fi în afara Uniunii Europene, dacă utilizarea și exploatarea efectivă a serviciilor au loc în afara Uniunii Europene. În aplicarea prezentului alineat, serviciile de transport de bunuri efectuate în afara Uniunii Europene sunt serviciile de

transport ale cărui punct de plecare și punct de sosire se află în afara Uniunii Europene, acestea fiind considerate efectiv utilizate și exploatate în afara Uniunii Europene.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

SECȚIUNEA a 3-a

Locul prestării de servicii

14. (1) Pentru stabilirea locului prestării serviciilor potrivit prevederilor art. 278 alin. (2) și (3) din Codul fiscal, se are în vedere noțiunea de persoană impozabilă, astfel cum este aceasta definită din punctul de vedere al taxei pe valoarea adăugată. Identificarea altor elemente, cum ar fi faptul că persoana impozabilă realizează operațiuni scutite de taxa pe valoarea adăugată sau că aceasta aplică regimul special de scutire pentru întreprinderi mici, nu influențează modul în care regulile care guvernează locul prestării se aplică atunci când persoana impozabilă prestează sau primește servicii.

(2) În aplicarea art. 278 alin. (2) din Codul fiscal, sediu fix înseamnă sediul definit la art. 266 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal, care se caracterizează printr-un grad suficient de permanență și o structură adecvată ca resurse umane și tehnice care îi permit să primească și să utilizeze serviciile care sunt furnizate pentru necesitățile proprii ale sediului respectiv.

(3) În aplicarea art. 278 alin. (3) și art. 278 alin. (5) lit. g) din Codul fiscal, sediu fix înseamnă sediul definit la art. 266 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal, care se caracterizează printr-un grad suficient de permanență și o structură adecvată ca resurse umane și tehnice care îi permit să furnizeze serviciile respective.

(4) Faptul că dispune de un cod de înregistrare în scopuri de TVA nu este suficient pentru ca un sediu să fie considerat sediu fix.

(5) În aplicarea art. 278 din Codul fiscal, locul în care este stabilită o persoană juridică neimpozabilă este:

a) locul în care se exercită funcțiile de administrare centrală a acesteia; sau b) locul oricărui alt sediu care se caracterizează printr-un grad suficient de permanență și o structură adecvată, în ceea ce privește resursele umane și tehnice, care îi permit să primească și să utilizeze serviciile care îi sunt prestate pentru necesitățile proprii.

(6) În aplicarea art. 278 alin. (2) și alin. (5) lit. h) din Codul fiscal, în cazul în care un prestator de servicii de telecomunicații, de servicii de radiodifuziune sau televiziune ori de servicii prestate pe cale electronică furnizează serviciile respective într-un loc precum o cabină telefonică, un punct de acces la internet fără fir (wi-fi hot spot), un internet cafe, un restaurant sau holul unui hotel, iar prezența fizică a beneficiarului serviciului în locul respectiv este necesară pentru ca serviciul să îi fie furnizat de prestatorul în cauză, se prezumă că clientul este stabilit, își are domiciliul stabil sau reședința obișnuită în locul respectiv și că serviciul este utilizat sau exploatat efectiv acolo.

(7) În cazul în care locul menționat la alin. (6) este la bordul unei nave, al unei aeronave sau al unui tren care efectuează transport de călători în interiorul Uniunii Europene, țara în care se consideră că este stabilit, își are domiciliul stabil sau reședința obișnuită clientul este țara în care începe operațiunea de transport de călători.

(8) Prevederile referitoare la stabilirea locului prestării serviciilor se completează cu prevederile din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011 al Consiliului din 15

martie 2011 de stabilire a măsurilor de punere în aplicare a Directivei 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, care sunt de directă aplicare.

15. (1) Regulile prevăzute la art. 278 alin. (2) sau (3) din Codul fiscal se aplică numai în situația în care serviciile nu se pot încadra în niciuna dintre excepțiile prevăzute la art. 278 alin. (4)-(7) din Codul fiscal. Dacă serviciile pot fi încadrate în una dintre excepțiile prevăzute la art. 278 alin. (4)-(7) din Codul fiscal, întotdeauna excepția prevalează, nemaifiind aplicabile regulile generale stabilite la art. 278 alin. (2) și (3) din Codul fiscal.

(2) În cazul în care o prestare de servicii efectuată în beneficiul unei persoane impozabile sau în beneficiul unei persoane juridice neimpozabile considerate a fi o persoană impozabilă intră sub incidența art. 278 alin. (2) din Codul fiscal:

a) dacă persoana impozabilă respectivă este stabilită într-o singură țară sau, în absența unui sediu al activității economice sau a unui sediu fix, are domiciliul stabil și reședința obișnuită într-o singură țară, prestarea de servicii în cauză se consideră că are locul în țara respectivă. Prestatorul stabilește respectivul loc pe baza informațiilor furnizate de client și verifică aceste informații pe baza procedurilor de securitate comerciale normale, cum ar fi cele legate de verificarea identității sau a plății. Aceste informații pot cuprinde codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit de statul membru în care este stabilit clientul;

b) dacă persoana impozabilă este stabilită în mai multe țări, prestarea în cauză se consideră că are locul în țara în care respectiva persoană impozabilă și-a stabilit sediul activității economice. Cu toate acestea, în cazul în care serviciul este prestat către un sediu fix al persoanei impozabile aflat în altă țară decât cea în care clientul și-a stabilit sediul activității economice, prestarea în cauză este impozabilă în locul în care se află acel sediu fix care primește serviciul respectiv și îl utilizează pentru propriile sale nevoi. În cazul în care persoana impozabilă nu dispune de un sediu al activității economice sau de un sediu fix, serviciul este impozabil la locul unde este domiciliul stabil sau reședința obișnuită a acesteia.

(3) În scopul identificării sediului fix al clientului căruia îi este prestat serviciul, prestatorul examinează natura și utilizarea serviciului prestat. Atunci când natura și utilizarea serviciului furnizat nu îi permit să identifice sediul fix căruia îi este furnizat serviciul, prestatorul, pentru a identifica sediul fix respectiv, trebuie să urmărească în special dacă contractul, formularul de comandă și codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit de statul membru al clientului și comunicat acestuia de către client identifică sediul fix ca fiind client al serviciului și dacă sediul fix este entitatea care plătește pentru serviciul în cauză.

(4) În cazul în care sediul fix al clientului căruia îi este furnizat serviciul nu poate fi stabilit în conformitate cu alin. (3) sau în cazul în care serviciile sunt prestate către o persoană impozabilă în temeiul unui contract încheiat pentru unul sau mai multe servicii utilizate, în mod neidentificabil și necuantificabil, prestatorul consideră în mod valabil că serviciile sunt furnizate la locul în care clientul și-a stabilit sediul activității economice.

(5) Un contract global reprezintă un acord de afaceri care poate acoperi toate serviciile prestate către o persoană impozabilă. Pentru serviciile prestate în baza unui astfel de contract global, care urmează să fie utilizate în mai multe locuri, locul de prestare este considerat în principiu locul în care beneficiarul și-a stabilit sediul activității sale economice. În situația în care serviciile care fac obiectul unui astfel de contract sunt destinate a fi utilizate de către un sediu fix și acest sediu fix suportă costurile respectivelor servicii, locul prestării acestora este locul în care se află respectivul sediu fix.

(6) Serviciile pentru care se aplică prevederile art. 278 alin. (2) din Codul fiscal, care sunt prestate de prestatori stabiliți în România către beneficiari persoane impozabile care sunt

stabiliți pe teritoriul Uniunii Europene, se numesc prestări de servicii intracomunitare și se declară în declarația recapitulativă, conform prevederilor art. 325 din Codul fiscal, dacă nu beneficiază de o scutire de taxă. Persoanele impozabile care prestează astfel de servicii și care nu sunt înregistrate în scopuri de TVA trebuie să îndeplinească obligațiile specifice de înregistrare în scopuri de TVA prevăzute la art. 316 și 317 din Codul fiscal.

(7) Serviciile prevăzute la art. 278 alin. (2) din Codul fiscal, prestate de prestatori stabiliți în România către beneficiari persoane impozabile care sunt stabiliți în afara Uniunii Europene sau, după caz, prestate de prestatori stabiliți în afara Uniunii Europene către beneficiari persoane impozabile care sunt stabiliți pe teritoriul României, urmează aceleași reguli ca și serviciile intracomunitare în ceea ce privește determinarea locului prestării și celelalte obligații impuse de prezentul titlu, dar nu implică obligații referitoare la declararea în declarația recapitulativă, conform prevederilor art. 325 din Codul fiscal, indiferent dacă sunt taxabile sau dacă beneficiază de scutire de taxă, și nici obligații referitoare la înregistrarea în scopuri de TVA specifice serviciilor intracomunitare prevăzute la art. 316 și 317 din Codul fiscal.

(8) În cazul serviciilor pentru care se aplică prevederile art. 278 alin. (2) din Codul fiscal, prestate de persoane impozabile stabilite în România, atunci când beneficiarul este o persoană impozabilă stabilită în alt stat membru și serviciul este prestat către sediul activității economice sau un sediu fix aflat în alt stat membru decât România, prestatorul trebuie să facă dovada că beneficiarul este o persoană impozabilă și că este stabilit în Uniunea Europeană. Dacă nu dispune de informații contrare, prestatorul poate considera că un client stabilit în alt stat membru are statutul de persoană impozabilă:

a) atunci când respectivul client i-a comunicat codul său individual de înregistrare în scopuri de TVA și dacă prestatorul obține confirmarea validității codului de înregistrare respectiv, precum și a numelui și adresei aferente acestuia, în conformitate cu art. 31 din Regulamentul (UE) nr. 904/2010 al Consiliului din 7 octombrie 2010 privind cooperarea administrativă și combaterea fraudei în domeniul taxei pe valoarea adăugată;

b) atunci când clientul nu a primit încă un cod individual de înregistrare în scopuri de TVA, însă îl informează pe prestator că a depus o cerere în acest sens, și dacă prestatorul obține orice altă dovadă care demonstrează că clientul este o persoană impozabilă sau o persoană juridică neimpozabilă care trebuie să fie înregistrată în scopuri de TVA, precum și dacă efectuează o verificare la un nivel rezonabil a exactității informațiilor furnizate de client, pe baza procedurilor de securitate comerciale normale, cum ar fi cele legate de verificarea identității sau a plății.

(9) Dacă nu dispune de informații contrare, prestatorul poate considera că un client stabilit în Uniunea Europeană are statutul de persoană neimpozabilă atunci când demonstrează că acel client nu i-a comunicat codul său individual de înregistrare în scopuri de TVA. Cu toate acestea, indiferent de existența unor informații contrare, prestatorul de servicii de telecomunicații, de servicii de radiodifuziune și televiziune sau de servicii prestate pe cale electronică poate considera un client stabilit în alt stat membru drept persoană neimpozabilă, atât timp cât clientul în cauză nu a comunicat prestatorului numărul său individual de identificare în scopuri de TVA.

(10) În scopul punerii în aplicare a regulilor privind locul de prestare a serviciilor prevăzute la art. 278 alin. (2) și (3) din Codul fiscal, o persoană impozabilă sau o persoană juridică neimpozabilă considerată persoană impozabilă, care primește servicii destinate exclusiv uzului privat, inclusiv celui al personalului său, este considerată drept o persoană neimpozabilă. Dacă nu dispune de informații contrare, cum ar fi natura serviciilor prestate, prestatorul poate

considera că serviciile sunt destinate activității economice a clientului în cazul în care, pentru această operațiune, clientul i-a comunicat codul său individual de înregistrare în scopuri de TVA. Dacă unul și același serviciu este destinat atât uzului privat, inclusiv celui al personalului clientului, cât și uzului activității economice, prestarea acestui serviciu este reglementată exclusiv de art. 278 alin. (2) din Codul fiscal, cu condiția să nu existe nicio practică abuzivă.

(11) Serviciile pentru care se aplică prevederile art. 278 alin. (5) lit. e) din Codul fiscal, prestate de o persoană impozabilă stabilită în România către un beneficiar persoană neimpozabilă care nu este stabilit pe teritoriul Uniunii Europene, nu au locul în România. De asemenea, nu au locul în România aceleași servicii care sunt prestate către persoane impozabile stabilite în afara Uniunii Europene, fiind aplicabile prevederile art. 278 alin. (2) din Codul fiscal. În ambele situații este suficient ca prestatorul să facă dovada că beneficiarul, indiferent de statutul său, este stabilit în afara Uniunii Europene. Această condiție se consideră îndeplinită atunci când clientul comunică prestatorului adresa sediului activității economice sau a sediului fix ori, în absența acestora, a domiciliului stabil sau a reședinței obișnuite din afara Uniunii Europene. Prestatorul trebuie să verifice autenticitatea acestora prin procedurile curente de verificare existente.

(12) Pentru alte servicii decât cele prevăzute la alin. (11), prestate de o persoană impozabilă stabilită în România către o persoană impozabilă stabilită în afara Uniunii Europene și care intră sub incidența art. 278 alin. (2) din Codul fiscal, locul prestării nu este considerat a fi în România, dacă prestatorul poate face dovada că beneficiarul este o persoană impozabilă și că este stabilit în afara Uniunii Europene. Dacă nu dispune de informații contrare, prestatorul poate considera că un beneficiar stabilit în afara Uniunii Europene are statutul de persoană impozabilă:

a) dacă obține din partea beneficiarului un certificat eliberat de autoritățile fiscale competente din țara beneficiarului, prin care se confirmă că respectivul beneficiar desfășoară activități economice, astfel încât să i se permită acestuia să obțină o rambursare a TVA în temeiul Directivei 86/560/CEE a Consiliului din 17 noiembrie 1986 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri - Sisteme de restituire a taxei pe valoarea adăugată persoanelor impozabile care nu sunt stabilite pe teritoriul Comunității;

b) atunci când beneficiarul nu deține certificatul respectiv, dacă prestatorul dispune de codul de înregistrare în scopuri de TVA al beneficiarului sau de un cod similar atribuit beneficiarului de țara de stabilire și utilizat pentru a identifica societățile ori de orice altă dovadă care să ateste faptul că clientul este o persoană impozabilă și dacă prestatorul efectuează o verificare la un nivel rezonabil a exactității informațiilor furnizate de beneficiar, pe baza procedurilor de securitate comerciale normale, cum ar fi cele legate de verificarea identității sau a plății.

(13) Serviciile pentru care se aplică prevederile art. 278 alin. (2) din Codul fiscal, de care beneficiază persoane impozabile stabilite în România și care sunt prestate de un prestator persoană impozabilă care nu este stabilit în România, au locul prestării în România, fiind aplicabile cotele de TVA prevăzute la art. 291 din Codul fiscal sau, după caz, scutirile de TVA prevăzute la art. 292, 294, 295 sau 296 din Codul fiscal. Atunci când prestatorul este o persoană impozabilă stabilită în alt stat membru, beneficiarul persoană impozabilă stabilită în România realizează o achiziție intracomunitară de servicii care se declară în declarația recapitulativă prevăzută la art. 325 din Codul fiscal, dacă serviciul nu este scutit de taxă. În situația în care beneficiarul, persoană impozabilă stabilită în România, nu este înregistrat în scopuri de taxă și

serviciul este taxabil, trebuie să îndeplinească obligațiile specifice de înregistrare pentru achiziții intracomunitare de servicii prevăzute la art. 316 sau 317 din Codul fiscal.

(14) În aplicarea prevederilor art. 278 din Codul fiscal, lucrările efectuate asupra bunurilor mobile corporale cuprind toate operațiunile umane și mecanice efectuate asupra unui bun mobil corporal, altele decât cele de natură intelectuală sau științifică, respectiv servicii ce constau, printre altele, în procesarea, prelucrarea, repararea bunurilor mobile corporale. Evaluarea bunurilor mobile corporale reprezintă examinarea unor bunuri mobile corporale în scopul stabilirii valorii acestora. Ambalajele sau alte bunuri utilizate, în legătură directă cu bunurile asupra cărora au fost realizate lucrări ori evaluări, sau bunurile încorporate în acestea sunt accesorii serviciilor realizate și nu vor fi tratate ca livrări de bunuri separate, ci ca fiind parte a serviciului prestat. Pentru determinarea locului prestării acestor servicii se vor aplica, în funcție de statutul beneficiarului, prevederile art. 278 alin. (2), alin. (5) lit. d) sau alin. (6) lit. a) din Codul fiscal.

(15) Tipărirea cărților sau a altor tipărituri poate fi considerată fie o livrare de bunuri, fie o prestare de servicii, în funcție de modul de derulare a operațiunilor, astfel:

a) în situația în care clientul care deține drepturile de editare a unei cărți sau a altei tipărituri se limitează la a transmite conținutul acestora pe hârtie, pe CD, dischetă ori pe alt suport, iar tipografia se obligă să tipărească sau, după caz, să și editeze cartea ori altă tipăritură, utilizând hârtia și/sau alte materiale proprii necesare realizării cărții ori altei tipărituri, se consideră că tipografia realizează o livrare de bunuri către clientul său, în sensul art. 270 din Codul fiscal, locul livrării bunurilor stabilindu-se conform prevederilor art. 275 din Codul fiscal;

b) în situația în care clientul care deține drepturile de editare a unei cărți sau a altei tipărituri transmite tipografiei conținutul acestora pe hârtie, pe CD, dischetă ori pe alt suport, precum și hârtia necesară realizării acestora și/sau, după caz, alte materiale care servesc la realizarea cărții/tipăriturii, se consideră că tipografia realizează o prestare de servicii către clientul său, în sensul art. 271 din Codul fiscal. Locul prestării serviciilor, în acest caz, se stabilește conform prevederilor art. 278 alin. (2) sau, după caz, art. 278 alin. (5) lit. d) ori alin. (6) lit. a) din Codul fiscal, în funcție de statutul beneficiarului.

(16) Transferul certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră efectuat cu plată de către o persoană impozabilă reprezintă o prestare de servicii, pentru care locul prestării se stabilește conform prevederilor art. 278 alin. (2) sau, după caz, art. 278 alin. (5) lit. e) din Codul fiscal. Dacă locul prestării pentru un astfel de serviciu este în România, niciuna dintre scutirile prevăzute la art. 292 din Codul fiscal nu poate fi aplicată.

(17) Facturile sau alte documente specifice pentru transportul internațional de bunuri, altul decât transportul intracomunitar de bunuri, se emit pentru parcursul integral, fără a fi necesară separarea contravalorii traseului național și a celui internațional. Orice scutire de taxă pentru servicii de transport, prevăzută de art. 294 sau 295 din Codul fiscal, se acordă pentru parcursul efectuat în interiorul țării, în timp ce distanța parcursă în afara țării se consideră că nu are locul prestării în România și nu se datorează taxa.

16. (1) Prin excepție de la regulile generale prevăzute la art. 278 alin. (2) și (3) din Codul fiscal, indiferent de statutul beneficiarului, respectiv persoană impozabilă sau persoană neimpozabilă, locul prestării serviciilor prevăzute la art. 278 alin. (4) din Codul fiscal se stabilește în funcție de regulile prevăzute la alin. (4) al art. 278 din Codul fiscal. Aceste servicii nu se declară în declarația recapitulativă menționată la art. 325 din Codul fiscal, indiferent de

statutul beneficiarului, și nici nu se aplică prevederile referitoare la înregistrarea în scopuri de taxă, care sunt specifice prestațiilor și achizițiilor intracomunitare de servicii.

(1[^]1) În aplicarea art. 278 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal, sunt considerate bunuri imobile bunurile prevăzute la art. 13b din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011 al Consiliului din 15 martie 2011 de stabilire a măsurilor de punere în aplicare a Directivei 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Serviciile legate de bunuri imobile prevăzute la art. 278 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal includ numai acele servicii care au o legătură suficient de directă cu bunul imobil în cauză. Serviciile sunt considerate ca având o legătură suficient de directă cu bunul imobil în următoarele cazuri:

a) sunt derivate dintr-un bun imobil, iar respectivul bun imobil este un element constitutiv al serviciului și este central și esențial pentru serviciile prestate;

b) sunt furnizate în beneficiul unui bun imobil sau vizează un bun imobil și au drept obiectiv modificarea caracteristicilor fizice sau a statutului juridic al respectivului bun.

(3) Prevederile alin. (2) se aplică în special pentru următoarele:

a) elaborarea de planuri pentru o construcție sau părți ale unei construcții destinate să fie edificată pe un anumit lot de teren, indiferent dacă construcția este sau nu edificată;

b) prestarea de servicii de supraveghere sau de securitate la fața locului;

c) edificarea unei construcții pe un teren, precum și lucrările de construcție și de demolare executate asupra unei construcții sau a unor părți ale unei construcții;

d) construirea de structuri permanente pe un teren, precum și lucrările de construcție și de demolare executate asupra unor structuri permanente precum rețelele de conducte pentru gaz, apă, canalizare și altele similare;

e) lucrări executate pe terenuri, inclusiv servicii agricole precum aratul, semănatul, irigarea și fertilizarea;

f) studierea și evaluarea riscului și a integrității bunurilor imobile;

g) evaluarea bunului imobil, inclusiv în cazul în care astfel de servicii sunt necesare în scopuri legate de asigurări, pentru a determina valoarea unui bun imobil ca garanție pentru un împrumut sau pentru a evalua riscurile și daunele în litigii;

h) leasingul sau închirierea de bunuri imobile, în alte situații decât cele vizate de alin. (4) lit. c), inclusiv depozitarea de bunuri într-o parte specifică a bunului imobil alocată utilizării exclusive de către client;

i) prestarea de servicii de cazare în sectorul hotelier sau în sectoare cu o funcție similară, cum ar fi tabere de vacanță sau locuri amenajate pentru camping, inclusiv dreptul de a sta într-un loc specific rezultat din conversia drepturilor de folosință pe durată limitată și situațiile similare;

j) cesiunea sau transferul de drepturi, altele decât cele vizate de lit. h) și i), legate de utilizarea unui întreg bun imobil sau a unor părți ale acestuia, inclusiv autorizația de a utiliza o parte a unei proprietăți, cum ar fi acordarea de drepturi de pescuit și de vânătoare sau a accesului în săli de așteptare din aeroporturi sau utilizarea unei infrastructuri pentru care se percep taxe, cum ar fi un pod sau un tunel;

k) întreținerea, renovarea și repararea unei clădiri sau a unor părți ale unei clădiri, inclusiv lucrări de curățenie, montare de gresie și faianță, tapet și parchet;

l) întreținerea, renovarea și repararea unor structuri permanente precum rețelele de conducte pentru gaz, apă, canalizare și altele similare;

m) instalarea sau montarea unor mașini sau echipamente care, la instalare sau montare, sunt considerate bunuri imobile, respectiv care nu pot fi deplasate fără distrugerea sau modificarea clădirii sau a construcției în care au fost instalate permanent;

n) întreținerea și repararea, inspecția și controlul mașinilor sau al echipamentelor în cazul în care mașinile sau echipamentele sunt considerate bunuri imobile;

o) administrarea de proprietăți, alta decât administrarea de portofolii de investiții imobiliare care face obiectul alin. (4) lit. g), constând în exploatarea de bunuri imobile de către proprietar sau pe seama acestuia;

p) serviciile de intermediere privind vânzarea, leasingul sau închirierea de bunuri imobile și stabilirea sau transferul de anumite drepturi asupra unui bun imobil sau drepturi reale asupra unor bunuri imobile, altele decât serviciile de intermediere care fac obiectul alin. (4) lit. d);

q) serviciile juridice privind transferul unui titlu de proprietate imobiliară, stabilirea sau transferul anumitor drepturi asupra unui bun imobil sau drepturi reale asupra unui bun imobil, cum ar fi acte notariale, sau elaborarea unui contract pentru vânzarea sau achiziționarea unor bunuri imobile, chiar dacă operațiunea care privește bunul imobil în cauză nu este finalizată.

(4) Alin. (2) nu se aplică pentru următoarele:

a) elaborarea de planuri pentru o clădire sau părți ale unei construcții dacă aceasta nu este destinată să fie edificată pe un anumit lot de teren;

b) depozitarea de bunuri într-un bun imobil dacă nicio parte specifică a bunului imobil nu este alocată utilizării exclusive de către client;

c) serviciile de publicitate, chiar dacă implică utilizarea de bunuri imobile;

d) serviciile de intermediere în prestarea de servicii de cazare la hotel sau în sectoare cu o funcție similară, cum ar fi tabere de vacanță sau locuri amenajate pentru camping, dacă intermediarul acționează în numele și pe seama unei alte persoane;

e) punerea la dispoziție a unui stand la locul de desfășurare a unui târg sau a unei expoziții, împreună cu alte servicii conexe care permit expozantului să prezinte obiecte, cum ar fi conceperea standului, transportul și depozitarea obiectelor, punerea la dispoziție de mașini, cablarea, asigurarea și publicitatea;

f) instalarea sau montarea, întreținerea și repararea, inspecția sau supravegherea mașinilor sau a echipamentelor care nu fac parte și nu devin parte din bunul imobil;

g) administrarea portofoliului de investiții imobiliare;

h) serviciile juridice, altele decât cele care fac obiectul alin. (2) lit. q), legate de contracte, inclusiv consultanța privind termenii unui contract pentru transferarea unui bun imobil sau executarea unui astfel de contract, ori vizând dovedirea existenței unui astfel de contract, în cazul în care aceste servicii nu sunt specifice unui transfer de titlu de proprietate asupra unui bun imobil.

(5) În cazul în care se pun echipamente la dispoziția unui client în scopul realizării de lucrări asupra unui bun imobil, această operațiune constituie o prestare de servicii legate de bunuri imobile numai dacă prestatorul își asumă responsabilitatea execuției lucrărilor. Un prestator care pune la dispoziția clientului echipamente împreună cu suficient personal pentru operarea acestora în vederea executării lucrărilor se presupune că și-a asumat responsabilitatea execuției lucrărilor. Prezumția conform căreia prestatorul are responsabilitatea execuției lucrărilor poate fi infirmată prin orice mijloace relevante de fapt sau de drept.

(6) Pentru a determina dacă prestarea unui serviciu juridic complex, format din diferite elemente, intră sau nu sub incidența prevederilor art. 278 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal trebuie stabilit scopul final al acestui serviciu, de la caz la caz.

17. (1) Conform art. 278 alin. (4) lit. b) din Codul fiscal, locul prestării pentru serviciile ce constau în transportul de călători este locul în care se efectuează transportul, în funcție de distanțele parcurse.

(2) Transporturile naționale de călători sunt transporturi care au locul prestării în România, având punctul de plecare și punctul de sosire pe teritoriul României.

(3) Transporturile internaționale de călători sunt transporturile care au fie punctul de plecare, fie punctul de sosire în afara țării, fie ambele puncte sunt situate în afara țării. Locul prestării serviciilor de transport internațional de călători este considerat a fi în România pentru partea din parcursul efectuat în interiorul țării, denumită traseu național.

(4) Pentru transportul internațional de călători, partea din parcursul efectuat în România este parcursul efectuat între locul de plecare și locul de sosire a transportului de călători, determinată după cum urmează:

a) pentru transportul care are punctul de plecare în România, locul de plecare este considerat a fi primul punct de îmbarcare a pasagerilor, iar locul de sosire este considerat a fi punctul de trecere a frontierei dinspre România în străinătate;

b) pentru transportul care are punctul de plecare în afara României și punctul de sosire în România, locul de plecare este punctul de trecere a frontierei din străinătate spre România, iar locul de sosire este ultimul punct de debarcare a pasagerilor care au fost îmbarcați în afara României;

c) pentru transportul care tranzitează România, fără a avea nici punctul de plecare, nici punctul de sosire în România, locul de plecare este considerat a fi locul de trecere a frontierei dinspre străinătate în România, iar locul de sosire este considerat a fi punctul de trecere a frontierei dinspre România în străinătate;

d) în cazurile prevăzute la lit. a)-c), pentru pasagerii care s-au îmbarcat și debarcat în interiorul țării, călătorind cu un mijloc de transport în trafic internațional, partea de transport dintre locul de îmbarcare și locul de debarcare pentru acești pasageri se consideră a fi transport național.

(5) Facturile sau alte documente specifice pentru transportul internațional de călători se emit pentru parcursul integral, fără a fi necesară separarea contravalorii traseului național și a celui internațional. Orice scutire de taxă pentru servicii de transport, prevăzută de art. 294 din Codul fiscal, se acordă pentru parcursul efectuat în interiorul țării, în timp ce distanța parcursă în afara țării se consideră că nu are locul prestării în România și nu se datorează taxa.

18. (1) În sensul TVA, serviciile de restaurant și de catering reprezintă servicii care constau în furnizarea de produse alimentare și/sau de băutură, preparate sau nepreparate, pentru consumul uman, însoțită de servicii conexe suficiente care să permită consumul imediat al acestora. Furnizarea de produse alimentare și/sau de băutură este numai unul dintre elementele unui întreg în care predomină serviciile. Serviciile de restaurant constau în prestarea unor astfel de servicii în spațiile prestatorului, iar serviciile de catering constau în prestarea unor astfel de servicii în afara localurilor prestatorului.

(2) Furnizarea de produse alimentare și/sau de băuturi, preparate sau nu, fie cu transport, fie fără, dar fără vreun alt serviciu conex, nu se consideră a fi servicii de restaurant sau catering în sensul alin. (1).

19. (1) *Noțiunea de mijloc de transport prevăzută la art. 278 alin. (4) lit. d) și alin. (5) lit. e) pct. 1 și 2 și lit. g) din Codul fiscal include vehiculele, motorizate sau nu, și alte echipamente și dispozitive destinate transportului de persoane sau obiecte dintr-un loc în altul, care pot fi trase, tractate sau împinse de vehicule, și care sunt în mod normal proiectate să fie utilizate pentru transport și pot realiza efectiv acest lucru.*

(2) *În sensul alin. (1), sunt incluse în categoria mijloacelor de transport în special următoarele vehicule:*

- a) vehiculele terestre, precum automobile, motociclete, biciclete, triciclete și rulote;*
- b) remorcile și semiremorcile;*
- c) vagoanele feroviare;*
- d) navele;*
- e) aeronavele;*
- f) vehiculele proiectate special pentru transportul persoanelor bolnave sau rănite;*
- g) tractoarele agricole și alte vehicule agricole;*
- h) vehiculele pentru invalizi acționate manual sau electronic.*

(3) *Nu sunt considerate mijloace de transport în sensul alin. (1) vehiculele care sunt imobilizate în permanență și containerele.*

(4) *În aplicarea art. 278 alin. (4) lit. d) și alin. (5) lit. g) din Codul fiscal, durata posesiei sau utilizării continue a unui mijloc de transport care face obiectul închirierii se determină pe baza contractului dintre părțile implicate. Contractul servește drept prezumție, care poate fi contestată prin orice element de fapt sau de drept în vederea stabilirii duratei reale a posesiei sau utilizării continue. Depășirea în caz de forță majoră a perioadei contractuale pentru închirierea pe termen scurt nu afectează stabilirea duratei sau utilizării continue a mijlocului de transport.*

(5) *În cazul în care închirierea aceluiași mijloc de transport face obiectul mai multor contracte succesive încheiate între aceleași părți contractante, durata reprezintă durata posesiei sau utilizării continue a respectivului mijloc de transport în temeiul tuturor contractelor. Un contract și prelungirile sale se consideră a fi contracte succesive. Cu toate acestea, durata contractului sau a contractelor de închiriere pe termen scurt care precedă contractul care este considerat pe termen lung este reevaluată numai dacă există o practică abuzivă.*

(6) *Cu excepția cazurilor de practică abuzivă, contractele de închiriere succesive încheiate între aceleași părți contractante, dar care au ca obiect mijloace de transport diferite, nu sunt considerate drept contracte succesive în sensul alin. (5). Fiecare contract se analizează separat, în vederea încadrării sau neîncadrării în prevederile art. 278 alin. (4) lit. d) și alin. (5) lit. g) din Codul fiscal, dacă nu se dovedește o încălcare a legii.*

(7) *În sensul art. 278 alin. (4) lit. d) și alin. (5) lit. g) din Codul fiscal, un mijloc de transport este considerat ca fiind pus efectiv la dispoziția clientului la locul în care se află mijlocul de transport atunci când clientul sau un terț care acționează în numele acestuia preia efectiv controlul fizic asupra acestuia. Controlul juridic, respectiv semnarea contractului, intrarea în posesia cheilor, nu este suficient pentru a determina locul efectiv al punerii la dispoziția clientului a mijlocului de transport.*

(8) *Acordarea de către o persoană impozabilă care deține vagoane de tren a dreptului de utilizare a acestora reprezintă, din punctul de vedere al taxei pe valoarea adăugată, o prestare de servicii asimilată închirierii de mijloace de transport, locul prestării fiind stabilit în funcție de perioada de utilizare. Același regim se aplică și pentru acordarea de către întreprinderile feroviare a dreptului de utilizare a vagoanelor în trafic internațional, pentru care se încasează*

taxa stabilită prin Regulamentul pentru folosirea reciprocă a vagoanelor de marfă în trafic internațional, aprobat de Uniunea Internațională a Căilor Ferate.

20. (1) *Locul prestării este locul de plecare a transportului de călători, pentru serviciile de restaurant și catering furnizate efectiv la bordul navelor, al aeronavelor sau al trenurilor, în timpul unei părți a unei operațiuni de transport de călători efectuate în Uniunea Europeană, astfel cum este prevăzut la art. 278 alin. (4) lit. e) din Codul fiscal. Prestarea de servicii de restaurant și de catering în afara unei astfel de părți, însă pe teritoriul unui stat membru sau al unei țări terțe ori al unui teritoriu terț intră sub incidența art. 278 alin. (4) lit. c) din Codul fiscal.*

(2) *Partea dintr-o operațiune de transport de călători efectuată în Uniunea Europeană se determină în funcție de călătoria mijlocului de transport, și nu de călătoria efectuată de către fiecare dintre călători.*

(3) *Locul prestării unui serviciu de restaurant sau de catering furnizat în interiorul Uniunii Europene parțial în timpul unei părți a unei operațiuni de transport de călători efectuate în Uniunea Europeană și parțial în afara unei astfel de părți, însă pe teritoriul unui stat membru, se determină în întregime conform regulilor de stabilire a locului prestării aplicabile la începutul respectivei prestări de servicii de restaurant sau de catering.*

21. (1) *Pentru serviciile prevăzute la art. 278 alin. (5) din Codul fiscal, prin excepție de la regula generală a serviciilor prestate către persoane neimpozabile prevăzută la art. 278 alin. (3) din Codul fiscal, locul prestării se determină în funcție de criteriile prevăzute la alin. (5) al art. 278 din Codul fiscal.*

(2) *În cazul în care, în conformitate cu art. 278 alin. (5) lit. e), g) și h) din Codul fiscal, o prestare de servicii este impozabilă la locul în care este stabilit clientul sau, în absența unui sediu, la locul în care acesta are domiciliul stabil sau reședința obișnuită, prestatorul determină respectivul loc pe baza informațiilor faptice furnizate de client și verifică aceste informații pe baza procedurilor de securitate comerciale normale cum ar fi cele legate de verificarea identității sau a plății.*

(3) *În cazul în care serviciile care intră sub incidența art. 278 alin. (5) lit. e), g) și h) din Codul fiscal sunt prestate unei persoane neimpozabile care este stabilită în mai multe țări sau care are domiciliul stabil într-o țară și reședința obișnuită în alta, se acordă prioritate:*

a) *în cazul unei persoane juridice neimpozabile, locului menționat la pct. 14 alin. (5) lit. a), cu excepția cazului în care există elemente de probă că serviciul este utilizat la sediul menționat la pct. 14 alin. (5) lit. b);*

b) *în cazul unei persoane fizice, locului în care aceasta își are reședința obișnuită, cu excepția cazului în care există elemente de probă că serviciul este utilizat la domiciliul stabil al acesteia.*

(4) *Pentru aplicarea art. 278 alin. (5) lit. h) din Codul fiscal, în cazul în care serviciile de telecomunicații, serviciile de radiodifuziune și televiziune sau serviciile prestate pe cale electronică sunt prestate către o persoană neimpozabilă:*

a) *prin linia sa telefonică fixă, se presupune că clientul este stabilit, își are domiciliul stabil sau reședința obișnuită în locul în care este instalată linia telefonică fixă;*

b) *prin rețele mobile, se presupune că clientul este stabilit, își are domiciliul stabil sau reședința obișnuită în țara identificată prin codul mobil de țară al cartelei SIM utilizate pentru primirea serviciilor respective;*

c) *pentru care este necesară utilizarea unui decodor sau a unui dispozitiv similar sau a unei cartele de vizionare și pentru care nu se utilizează o linie telefonică fixă, se presupune că*

clientul este stabilit, își are domiciliul stabil sau reședința obișnuită în locul în care este situat decodorul sau dispozitivul similar respectiv sau, dacă acest loc nu este cunoscut, în locul în care este trimisă cartela de vizionare pentru a fi utilizată;

d) în alte circumstanțe decât cele menționate la lit. a), b) și c) și la pct. 14 alin. (6) și (7), se presupune că clientul este stabilit, își are domiciliul stabil sau reședința obișnuită în locul identificat ca atare de către prestator prin intermediul a două elemente de probă care nu sunt contradictorii, astfel cum sunt enumerate la alin. (6).

(5) În scopul aplicării prevederilor art. 278 alin. (5) lit. g) din Codul fiscal, pentru stabilirea locului unde este stabilit beneficiarul, în cazul în care serviciile de închiriere de mijloace de transport, altele decât închirierea pe termen scurt, sunt prestate unei persoane neimpozabile, se presupune că clientul este stabilit, își are domiciliul stabil sau reședința obișnuită în locul identificat ca atare de către prestator pe baza a două elemente de probă care nu sunt contradictorii. În special următoarele elemente servesc drept probe:

a) adresa de facturare a clientului;

b) detaliile bancare, precum locația în care se află contul bancar utilizat pentru plată sau adresa de facturare a clientului deținută de banca în cauză;

c) datele de înmatriculare a mijlocului de transport închiriat de client, dacă înmatricularea este necesară în locul în care mijlocul de transport este utilizat, sau alte informații similare;

d) alte informații relevante din punct de vedere comercial.

(6) În scopul aplicării prevederilor alin. (4) lit. d) și alin. (7), pentru determinarea locului în care se găsește clientul, în special următoarele elemente servesc drept probe:

a) adresa de facturare a clientului;

b) adresa IP a dispozitivului utilizat de către client sau orice altă metodă de geolocalizare;

c) detaliile bancare, precum locația în care se află contul bancar utilizat pentru plată sau adresa de facturare a clientului cunoscută de banca în cauză;

d) codul mobil de țară al identificatorului internațional al abonatului mobil stocat pe cartela SIM utilizată de client;

e) locul instalării liniei telefonice fixe a clientului prin care serviciul este prestat acestuia;

f) alte informații relevante din punct de vedere comercial.

(7) În cazul în care un prestator prestează un serviciu menționat la art. 278 alin. (5) lit. h) din Codul fiscal, acesta poate infirma prezumția prevăzută la pct. 14 alin. (6) și (7) sau la alin. (4) lit. a), b) și c) pe baza a trei elemente de probă care nu sunt contradictorii și care arată că clientul este stabilit, își are domiciliul stabil sau reședința obișnuită în altă parte.

(8) O autoritate fiscală poate infirma prezumțiile instituite la alin. (4), (5) și pct. 14 alin. (6) și (7) dacă există indicii de utilizare improprie sau de abuz din partea prestatorului.

(9) În sensul art. 278 alin. (5) lit. f) din Codul fiscal, conceptul "activități" include și evenimentele la care se face referire în art. 278 alin. (6) lit. b) din Codul fiscal.

22. (1) În aplicarea art. 278 alin. (6) lit. a) din Codul fiscal:

a) serviciile constând în activități accesorii transportului, precum încărcarea, descărcarea, manipularea, se consideră a fi efectiv utilizate și exploatate în România dacă sunt prestate pe teritoriul României;

b) serviciile constând în lucrări asupra bunurilor mobile corporale și evaluări ale bunurilor mobile corporale se consideră a fi efectiv utilizate și exploatate în România dacă sunt efectuate pe teritoriul României;

c) serviciile de transport de bunuri efectuate în România sunt serviciile ale căror punct de plecare și punct de sosire se află pe teritoriul României, acestea fiind considerate efectiv utilizate și exploatate pe teritoriul României.

(2) Dacă locul prestării serviciilor conform art. 278 alin. (6) lit. a) din Codul fiscal este situat pe teritoriul României, operațiunile sunt impozabile în România, fiind aplicabile cotele de taxă prevăzute la art. 291 din Codul fiscal sau, după caz, scutirile de taxă prevăzute la art. 292, 294, 295, 296 și 310 din Codul fiscal.

(3) Prevederile art. 278 alin. (6) lit. a) din Codul fiscal nu se aplică în situația în care beneficiarul serviciilor este o persoană impozabilă care are sediul activității economice în afara Uniunii Europene, dar comunică prestatorului un cod valabil de TVA din alt stat membru și adresa unui sediu fix din Uniunea Europeană la care sunt prestate serviciile.

(4) Serviciile legate de acordarea accesului la evenimente culturale, artistice, sportive, științifice, educaționale, de divertisment sau evenimentele similare, prevăzute la art. 278 alin. (6) lit. b) din Codul fiscal, includ prestarea serviciilor ale căror caracteristici esențiale constau în garantarea dreptului de acces la un eveniment în schimbul unui bilet sau al unei plăți, inclusiv sub forma unui abonament sau a unei cotizații periodice.

(5) Alin. (4) include în special acordarea:

a) dreptului de acces la spectacole, reprezentații teatrale, reprezentații de circ, târguri, parcuri de distracții, concerte, expoziții și alte evenimente culturale similare;

b) dreptului de acces la evenimente sportive precum meciuri sau competiții;

c) dreptului de acces la evenimente educaționale și științifice, precum conferințe și seminare.

(6) Nu intră sub incidența art. 278 alin. (6) lit. b) din Codul fiscal utilizarea, în schimbul plății unei cotizații, a unor facilități precum cele oferite de sălile de gimnastică și altele asemănătoare.

(7) Serviciile auxiliare prevăzute la art. 278 alin. (6) lit. b) din Codul fiscal includ serviciile legate în mod direct de accesul la evenimente culturale, artistice, sportive, științifice, educaționale, de divertisment sau la alte evenimente similare, furnizate separat unei persoane care participă la un eveniment, în schimbul plății unei sume de bani. Astfel de servicii auxiliare includ în special utilizarea vestiarelor sau a instalațiilor sanitare, dar nu includ serviciile de intermediere legate de vânzarea biletelor.

(8) Furnizarea de bilete de intrare la evenimente culturale, artistice, sportive, științifice, educaționale, de divertisment sau evenimente similare, de către un intermediar care acționează în nume propriu, dar în contul organizatorului, sau de către o persoană impozabilă, alta decât organizatorul, care acționează în contul său, face obiectul art. 278 alin. (5) lit. f) și alin. (6) lit. b) din Codul fiscal.

(8) Prevederile alin. (5) lit. h) nu se aplică dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) prestatorul este stabilit sau, dacă nu este stabilit, își are domiciliul stabil sau reședința obișnuită într-un singur stat membru;

b) sunt prestate servicii către persoane neimpozabile care sunt stabilite, își au domiciliul stabil sau reședința obișnuită în orice stat membru, altul decât statul membru prevăzut la lit. a);

c) valoarea totală, fără TVA, a prestațiilor menționate la lit. b) nu depășește, în anul calendaristic curent, 10.000 euro sau echivalentul acestei sume în moneda națională și nu a depășit această sumă în cursul anului calendaristic precedent.

(la 20-04-2019 Articolul 278 din Capitolul V , Titlul VII a fost completat de Punctul 3, Articolul I din LEGEA nr. 60 din 15 aprilie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 296 din 17 aprilie 2019)

(9) Atunci când, în cursul unui an calendaristic, pragul prevăzut la alin. (8) lit. c) este depășit, prevederile alin. (5) lit. h) se aplică de la momentul respectiv.

(la 20-04-2019 Articolul 278 din Capitolul V , Titlul VII a fost completat de Punctul 3, Articolul I din LEGEA nr. 60 din 15 aprilie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 296 din 17 aprilie 2019)

(10) Prestatorii menționați la alin. (8) care sunt stabiliți sau, dacă nu sunt stabiliți, își au domiciliul stabil sau reședința obișnuită în România au dreptul de a opta ca locul prestării să fie stabilit în conformitate cu prevederile alin. (5) lit. h). Opțiunea se aplică pentru cel puțin doi ani calendaristici.

(la 20-04-2019 Articolul 278 din Capitolul V , Titlul VII a fost completat de Punctul 3, Articolul I din LEGEA nr. 60 din 15 aprilie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 296 din 17 aprilie 2019)

(11) ANAF ia măsurile corespunzătoare pentru a monitoriza îndeplinirea de către persoana impozabilă a condițiilor prevăzute la alin. (8)-(10).

(la 20-04-2019 Articolul 278 din Capitolul V , Titlul VII a fost completat de Punctul 3, Articolul I din LEGEA nr. 60 din 15 aprilie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 296 din 17 aprilie 2019)

(12) Valoarea echivalentă în moneda națională a statelor membre a sumei menționate la alin. (8) lit. c) se calculează prin aplicarea ratei de schimb publicate de Banca Centrală Europeană la data adoptării Directivei (UE) 2017/2.455 a Consiliului din 5 decembrie 2017 de modificare a Directivei 2006/112/CE și a Directivei 2009/132/CE în ceea ce privește anumite obligații privind taxa pe valoarea adăugată pentru prestațiile de servicii și vânzările de bunuri la distanță. Pentru România, valoarea echivalentă în moneda națională este de 46.337 lei.

(la 20-04-2019 Articolul 278 din Capitolul V , Titlul VII a fost completat de Punctul 3, Articolul I din LEGEA nr. 60 din 15 aprilie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 296 din 17 aprilie 2019)

ART. 279

Locul operațiunilor legate de podul de frontieră peste fluviul Dunărea între Calafat și Vidin

(1) Prin excepție de la prevederile art. 275-278 pentru operațiunile legate de podul de frontieră peste fluviul Dunărea între Calafat și Vidin se aplică prevederile alin. (2) și (3).

(2) Pentru a determina locul operațiunilor impozabile în ceea ce privește întreținerea sau repararea podului de frontieră, frontiera teritorială este considerată ca fiind la mijlocul podului, pentru livrările de bunuri, prestările de servicii, achizițiile intracomunitare și importurile de bunuri, destinate întreținerii sau reparării podului.

(3) Pentru a determina locul operațiunii impozabile în ceea ce privește perceperea taxei de trecere a podului se consideră toată lungimea podului ca fiind:

- a) parte a teritoriului României, pentru călătoriile dinspre România spre Bulgaria;
- b) parte a teritoriului Bulgariei, pentru călătoriile dinspre Bulgaria spre România.

CAP. VI

Faptul generator și exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată

ART. 280

Faptul generator și exigibilitatea - definiții

(1) Faptul generator reprezintă faptul prin care sunt realizate condițiile legale necesare pentru exigibilitatea taxei.

(2) Exigibilitatea taxei reprezintă data la care autoritatea fiscală devine îndreptățită, în baza legii, să solicite plata de către persoanele obligate la plata taxei, chiar dacă plata acestei taxe poate fi amânată.

(3) Exigibilitatea plății taxei reprezintă data la care o persoană are obligația de a plăti taxa la bugetul statului, conform prevederilor art. 326 alin. (1).

(4) Regimul de impozitare aplicabil pentru operațiunile impozabile este regimul în vigoare la data la care intervine faptul generator, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 282 alin. (2), pentru care se aplică regimul de impozitare în vigoare la data exigibilității taxei.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

23. (1) Pentru a determina regimul de impozitare aplicabil pentru operațiunile impozabile, conform prevederilor art. 280 alin. (4) din Codul fiscal, trebuie determinate:

- a) natura operațiunii, respectiv dacă este o livrare de bunuri sau o prestare de servicii;*
- b) în cazul în care furnizorul/prestatorul realizează mai multe livrări/prestări către clientul său, în cadrul aceluiași contract sau aceleiași tranzacții, trebuie să se determine dacă există o operațiune principală și alte operațiuni accesorii sau dacă fiecare operațiune poate fi considerată independentă. O livrare/prestare trebuie să fie considerată ca accesorie unei livrări/prestări principale dacă nu constituie pentru client un scop în sine, ci un mijloc de a beneficia în cele mai bune condiții de livrarea/prestarea principală realizată de furnizor/prestator. Operațiunile accesorii beneficiază de tratamentul fiscal al operațiunii principale referitoare, printre altele, la locul livrării/prestării, cotele, scutirile, ca și livrarea/prestarea de care sunt legate. În acest sens s-a pronunțat și Curtea Europeană de Justiție în Cauza C-349/96 Card Protection Plan și în cauza C-463/16 Stadion Amsterdam CV;*
- c) în cazul în care furnizorul/prestatorul realizează mai multe livrări/prestări către clientul său, în cadrul aceluiași contract sau aceleiași tranzacții, și nu se poate stabili o operațiune principală și alte operațiuni accesorii, fiecare dintre ele constituind pentru client un scop în sine, dar care sunt atât de legate între ele încât nu pot fi tratate ca tranzacții independente, se consideră că se efectuează o operațiune complexă unică.*

(5) În cazul operațiunilor pentru care se aplică sistemul de TVA la încasare prevăzut la art. 282 alin. (3), regimul de impozitare aplicabil este regimul în vigoare la data la care intervine faptul generator, cu excepția situațiilor în care se emite o factură sau se încasează un avans, înainte de data la care intervine faptul generator. În aceste situații se aplică regimul de impozitare în vigoare la data emiterii facturii sau la data încasării avansului, după caz.

(6) În cazul schimbării regimului de impozitare se procedează la regularizare pentru a se aplica regimul de impozitare în vigoare la data livrării de bunuri sau prestării de servicii pentru cazurile prevăzute la art. 282 alin. (2) lit. a), numai dacă factura este emisă pentru contravaloarea parțială a livrării de bunuri ori a prestării de servicii, și la art. 282 alin. (2) lit. b), dacă a fost încasat un avans pentru valoarea parțială a livrării de bunuri sau a prestării de servicii, mai puțin în cazul operațiunilor pentru care se aplică sistemul TVA la încasare, pentru care se aplică regulile stabilite la art. 282 alin. (7). Prin excepție, micile întreprinderi prevăzute la art. 310, care se înregistrează în scopuri de TVA conform art. 316, procedează la regularizare în vederea aplicării regimului de impozitare în vigoare la data livrării de bunuri sau prestării de servicii în cazurile prevăzute la art. 282 alin. (2) lit. a) și b), pentru facturile emise și/sau avansurile care au fost încasate, înainte de înregistrarea în scopuri de TVA, pentru contravaloarea parțială sau integrală a livrării de bunuri ori a prestării de servicii.

NORMĂ 06/01/2016 din data 2016-01-06

23.

(2) *În aplicarea prevederilor art. 280 alin. (6) din Codul fiscal:*

a) în cazul persoanelor impozabile scoase din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA, potrivit art. 316 alin. (11) lit. g) din Codul fiscal, în vederea aplicării regimului special de scutire prevăzut la art. 310 din Codul fiscal, care, înainte de scoaterea din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA au emis facturi sau au încasat avansuri, pentru contravaloarea parțială a livrărilor de bunuri/prestărilor de servicii taxabile, al căror fapt generator de taxă intervine după scoaterea din evidență, se procedează la regularizare pentru a se aplica regimul de impozitare în vigoare la data livrării de bunuri/prestării de servicii. În acest sens furnizorul/prestatorul neînregistrat în scopuri de TVA emite factura de regularizare pe care înscrie cu semnul minus baza de impozitare și taxa colectată pentru partea facturată/încasată înainte de scoaterea din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA și concomitent înscrie contravaloarea integrală a livrării de bunuri/prestării de servicii aplicând regimul de scutire prevăzut la art. 310 din Codul fiscal, pe aceeași factură sau pe o factură separată, conform prevederilor art. 330 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal. Facturile de regularizare se transmit beneficiarului care are obligația să efectueze ajustările taxei deduse în conformitate cu prevederile art. 304 și 305 din Codul fiscal. Factura de regularizare nu trebuie să conțină mențiunea referitoare la codul de înregistrare în scopuri de TVA al furnizorului/prestatorului. Furnizorul/Prestatorul poate solicita restituirea taxei colectate astfel regularizate pe baza documentului prevăzut la art. 324 alin. (9) din Codul fiscal. Aceste prevederi nu se aplică în

situația în care factura este emisă pentru întreaga contravaloare a livrării/prestării sau este încasată integral contravaloarea livrării/prestării înainte de data faptului generator de taxă;

b) în cazul persoanelor impozabile care aplică regimul special de scutire prevăzut la art. 310 din Codul fiscal, care se înregistrează în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal , se procedează la regularizare în vederea aplicării regimului de impozitare în vigoare la data livrării de bunuri sau prestării de servicii în cazurile prevăzute la art. 282 alin. (2) lit. a) și b) din Codul fiscal, pentru facturile emise și/sau avansurile care au fost încasate, înainte de înregistrarea în scopuri de TVA, pentru contravaloarea parțială sau integrală a livrării de bunuri ori a prestării de servicii. În acest sens furnizorul/prestatorul, după înregistrarea în scopuri de TVA, emite factura de regularizare pe care înscrie cu semnul minus baza de impozitare aferentă livrării/prestării în regim de scutire facturată/încasată înainte de înregistrarea în scopuri de TVA și concomitent înscrie contravaloarea integrală a livrării de bunuri/prestării de servicii aplicând regimul corespunzător operațiunii respective, respectiv taxare sau scutire fără drept de deducere prevăzută la art. 292 din Codul fiscal ori scutire cu drept de deducere prevăzută la art. 294-296 din Codul fiscal ori alt regim special prevăzut de titlul VII al Codului fiscal, pe aceeași factură sau pe o factură separată, conform prevederilor art. 330 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal. Aceste prevederi se aplică indiferent dacă factura este emisă pentru întreaga contravaloare a livrării/prestării sau este încasată integral contravaloarea livrării/prestării înainte de data faptului generator de taxă.

(7) Prin excepție de la prevederile alin. (4)-(6), în cazul modificărilor de cote se aplică prevederile art. 291 alin. (4) și (6), iar pentru operațiunile prevăzute la art. 331 regimul aplicabil este cel de la data la care intervine exigibilitatea taxei conform art. 282 alin. (1) și (2).

ART. 281

Faptul generator pentru livrări de bunuri și prestări de servicii

(1) Faptul generator intervine la data livrării bunurilor sau la data prestării serviciilor, în conformitate cu regulile stabilite de prezentul articol.

(la 01-10-2017 Alineatul (1) din Articolul 281 , Capitolul VI , Titlul VII a fost modificat de Punctul 15, Articolul I din LEGEA nr. 177 din 18 iulie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 584 din 21 iulie 2017)

(2) Pentru bunurile livrate în baza unui contract de consignație se consideră că livrarea bunurilor de la consignatar la consignatar are loc la data la care bunurile sunt livrate de consignatar clienților săi.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

24. (1) Pentru bunurile livrate în baza unui contract de consignație, prevăzut la art. 281 alin. (2) din Codul fiscal, se consideră că faptul generator, respectiv livrarea bunurilor de la consignatar la consignatar are loc la data la care bunurile sunt livrate de consignatar clienților săi. În sensul titlului VII din Codul fiscal, contractul de consignație reprezintă un contract prin

care consignantul se angajează să livreze bunuri consignatarului, pentru ca acesta din urmă să găsească un cumpărător pentru aceste bunuri. Consignatarul acționează în nume propriu, dar în contul consignantului, când livrează bunurile către cumpărători.

(3) Pentru bunurile transmise în vederea testării sau verificării conformității, se consideră că livrarea bunurilor are loc la data acceptării bunurilor de către beneficiar.

NORMĂ 06/01/2016 din data 2016-01-06

24. (2) Pentru bunurile transmise în vederea testării sau a verificării conformității, conform art. 281 alin. (3) din Codul fiscal, se consideră că faptul generator, respectiv transferul proprietății bunurilor are loc la data acceptării lor de către beneficiar. Bunurile transmise în vederea verificării conformității sunt bunurile oferite de furnizor clienților, aceștia având dreptul fie să le achiziționeze, fie să le returneze furnizorului. Contractul aferent bunurilor livrate în vederea testării este un contract provizoriu prin care vânzarea efectivă a acestora este condiționată de obținerea de rezultate satisfăcătoare în urma testării de către clientul potențial, testare ce are scopul de a stabili că bunurile au caracteristicile solicitate de clientul respectiv. Pentru medicamentele care fac obiectul contractelor cost-volum-rezultat, conform prevederilor art. 12 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2011 privind stabilirea unor contribuții pentru finanțarea unor cheltuieli în domeniul sănătății, aprobată prin Legea nr. 184/2015, se consideră că livrarea bunurilor are loc la data la care se înregistrează rezultatul medical, astfel cum acesta a fost definit în contractele încheiate între deținătorii de autorizație de punere pe piață/reprezentanții legali ai acestora și Casa Națională de Asigurări de Sănătate și, după caz, Ministerul Sănătății. Aceste prevederi se aplică tranzacțiilor efectuate pe întregul lanț de distribuție a medicamentelor care fac obiectul contractelor cost-volum-rezultat.

(4) Pentru stocurile la dispoziția clientului se consideră că livrarea bunurilor are loc la data la care clientul retrace bunurile din stoc în vederea utilizării, în principal pentru activitatea de producție.

NORMĂ 06/01/2016 din data 2016-01-06

24. (3) Pentru stocurile la dispoziția clientului, prevăzute la art. 281 alin. (4) din Codul fiscal, se consideră că faptul generator, respectiv transferul proprietății bunurilor are loc la data la care clientul intră în posesia acestora. Stocurile la dispoziția clientului reprezintă o operațiune potrivit căreia furnizorul transferă regulat bunuri într-un depozit propriu sau într-un depozit al clientului, iar transferul proprietății bunurilor intervine, potrivit contractului, la data la care clientul scoate bunurile din depozit, în principal pentru a le utiliza în procesul de producție, dar și pentru alte activități economice.

(4) Prevederile alin. (1)-(3) nu se aplică în situația în care bunurile provin din import și beneficiarul înregistrat conform art. 316 din Codul fiscal a optat pentru calitatea de persoană

obligată la plata taxei pentru import, conform prevederilor pct. 82 alin. (1) lit. e) pct. 1, fiind aplicabile prevederile art. 285 din Codul fiscal referitoare la exigibilitatea taxei pentru importul de bunuri.

(5) Prin normele metodologice sunt definite contractele de consignație, stocurile la dispoziția clientului, bunurile livrate în vederea testării sau a verificării conformității.

(6) Pentru livrările de bunuri corporale, inclusiv de bunuri imobile, data livrării este data la care intervine transferul dreptului de a dispune de bunuri ca un proprietar. Prin excepție, în cazul contractelor care prevăd că plata se efectuează în rate sau al oricărui alt tip de contract care prevede că proprietatea este atribuită cel mai târziu în momentul plății ultimei sume scadente, cu excepția contractelor de leasing, data livrării este data la care bunul este predat beneficiarului.

(7) Prestările de servicii care determină decontări sau plăți succesive, cum sunt serviciile de construcții-montaj, consultanță, cercetare, expertiză și alte servicii similare, sunt considerate efectuate la data la care sunt emise situații de lucrări, rapoarte de lucru, alte documente similare pe baza cărora se stabilesc serviciile efectuate sau, după caz, în funcție de prevederile contractuale, la data acceptării acestora de către beneficiari.

(8) În cazul livrărilor de bunuri și al prestărilor de servicii care se efectuează continuu, altele decât cele prevăzute la alin. (7), cum sunt livrările de gaze naturale, de apă, de energie electrică, serviciile de telefonie, de închiriere, de leasing, de consesionare, de arendare de bunuri, de acordare cu plată pentru o anumită perioadă a unor drepturi reale, precum dreptul de uzufruct și superficia, asupra unui bun imobil, și alte livrări/prestări asemenea, se consideră că livrarea de bunuri/prestarea de servicii este efectuată la fiecare dată prevăzută în contract pentru plata bunurilor livrate/serviciilor prestate sau, în lipsa unei astfel de prevederi contractuale, la data emiterii unei facturi, dar perioada de decontare nu poate depăși un an.

(la 01-10-2017 Alineatul (8) din Articolul 281 , Capitolul VI , Titlul VII a fost modificat de Punctul 15, Articolul I din LEGEA nr. 177 din 18 iulie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 584 din 21 iulie 2017)

NORMĂ 06/01/2016 din data 2016-01-06

24. (5) *În cazul contractelor de prestări de servicii în cadrul cărora clientul s-a angajat să plătească sume forfetare cu titlu de remunerație convenită între părți, independent de volumul și de natura serviciilor efectiv furnizate în perioada la care se raportează această remunerație, serviciile trebuie considerate efectuate în perioada la care se raportează plata, indiferent dacă prestatorul a furnizat sau nu a furnizat efectiv servicii clientului său în această perioadă. În cazul unor astfel de contracte, obiectul prestării de servicii nu este furnizarea unor servicii bine definite, ci faptul de a se afla la dispoziția clientului pentru a-i oferi serviciile contractate, prestarea de servicii fiind efectuată de prestator prin însuși faptul de a se afla la dispoziția clientului în perioada stabilită în contract, independent de volumul și de natura serviciilor efectiv furnizate în perioada la care se referă această remunerație. Faptul generator al taxei intervine conform prevederilor art. 281 alin. (8) din Codul fiscal, fără să prezinte importanță*

dacă beneficiarul a apelat efectiv sau cât de des a apelat la serviciile prestatorului. În acest sens a fost dată și decizia Curții de Justiție a Uniunii Europene în Cauza C-463/14 Asparuhovo Lake Investment Company OOD. Aceste prevederi se aplică inclusiv în cazul serviciilor de consultanță, juridice, de contabilitate, de expertiză, de mentenanță, de service și alte servicii similare, pentru care nu se întocmesc rapoarte de lucru sau alte situații pe baza cărora prestatorul atestă serviciile prestate, fiind încheiate contracte în condițiile descrise de prezentul alineat.

(6) În aplicarea prevederilor art. 281 alin. (8) din Codul fiscal, în cazul livrărilor de bunuri și al prestațiilor de servicii care sunt efectuate continuu, faptul generator de taxă intervine la data stipulată în contract pentru plata acestora sau la emiterea unei facturi, dar perioada de decontare nu poate depăși un an. În cazul în care contractul nu stipulează o dată pentru plata bunurilor/serviciilor livrate/prestate în mod continuu, faptul generator de taxă intervine la data la care se emite o factură, iar dacă pe factură se menționează un termen de plată, acesta nu este considerat fapt generator de taxă.

(7) Avansul perceput pentru transmiterea folosinței bunurilor în cadrul unui contract de leasing este considerat o rată de leasing, respectiv o prestare de servicii, pentru care faptul generator de taxă intervine conform art. 281 alin. (8) din Codul fiscal, cu excepția situației în care include și încasarea în avans a unei părți din contravaloarea livrării de bunuri care are loc la sfârșitul perioadei de leasing, când se transferă dreptul de proprietate asupra bunului care face obiectul contractului de leasing, conform prevederilor pct. 8 alin. (4).

(9) Abrogat.

(la 24-07-2017 Alineatul (9) din Articolul 281 , Capitolul VI , Titlul VII a fost abrogat de Punctul 35, Punctul 15, Articolul I din LEGEA nr. 177 din 18 iulie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 584 din 21 iulie 2017)

(10) Prestările de servicii pentru care taxa este datorată de către beneficiarul serviciilor în conformitate cu art. 307 alin. (2), care sunt prestate continuu pe o perioadă mai mare de un an și care nu determină decontări sau plăți în cursul acestei perioade, se consideră efectuate la expirarea fiecărui an calendaristic, atât timp cât prestarea de servicii nu a încetat.

(11) Prin excepție de la prevederile alin. (8), livrarea continuă de bunuri, altele decât cele prevăzute la art. 275 alin. (1) lit. e) și f), pe o perioadă care depășește o lună calendaristică, care sunt expediate sau transportate într-un alt stat membru decât cel în care începe expedierea ori transportul bunurilor și care sunt livrate în regim de scutire de TVA sau care sunt transferate în regim de scutire de TVA într-un alt stat membru de către o persoană impozabilă în scopul desfășurării activității sale economice, în conformitate cu condițiile stabilite la art. 294 alin. (2), se consideră ca fiind efectuată în momentul încheierii fiecărei luni calendaristice, atât timp cât livrarea de bunuri nu a încetat.

(12) Prestările de servicii care nu se regăsesc la alin. (7) -(10) se consideră efectuate la data finalizării prestării serviciului respectiv.

ART. 282

Exigibilitatea pentru livrări de bunuri și prestări de servicii

(1) Exigibilitatea taxei intervine la data la care are loc faptul generator.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), exigibilitatea taxei intervine:

- a) la data emiterii unei facturi, înainte de data la care intervine faptul generator;
- b) la data la care se încasează avansul, pentru plățile în avans efectuate înainte de data la care intervine faptul generator. Avansurile reprezintă plata parțială sau integrală a contravalorii bunurilor și serviciilor, efectuată înainte de data livrării ori prestării acestora;
- c) la data extragerii numerarului, pentru livrările de bunuri sau prestările de servicii realizate prin mașini automate de vânzare, de jocuri sau alte mașini similare.

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (1) și alin. (2) lit. a), exigibilitatea taxei intervine la data încasării contravalorii integrale sau parțiale a livrării de bunuri ori a prestării de servicii, în cazul persoanelor impozabile care optează în acest sens, denumite în continuare persoane care aplică sistemul TVA la încasare. Sunt eligibile pentru aplicarea sistemului TVA la încasare:

a) persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316, care au sediul activității economice în România conform art. 266 alin. (2) lit. a), a căror cifră de afaceri în anul calendaristic precedent nu a depășit plafonul de 4.500.000 lei. Persoana impozabilă care în anul precedent nu a aplicat sistemul TVA la încasare, dar a cărei cifră de afaceri pentru anul respectiv este inferioară plafonului de 4.500.000 lei și care optează pentru aplicarea sistemului TVA la încasare, aplică sistemul TVA la încasare începând cu prima zi a perioadei fiscale următoare celei în care persoana impozabilă și-a exercitat opțiunea, cu condiția ca la data exercitării opțiunii să nu fi depășit plafonul pentru anul în curs. Cifra de afaceri pentru calculul plafonului de 4.500.000 lei este constituită din valoarea totală a livrărilor de bunuri și a prestațiilor de servicii taxabile și/sau scutite de TVA, precum și a operațiunilor rezultate din activități economice pentru care locul livrării/prestării se consideră ca fiind în străinătate, conform art. 275 și 278, realizate în cursul anului calendaristic;

(la 01-01-2021 Litera a) din Alineatul (3) , Articolul 282 , Capitolul VI , Titlul VII a fost modificată de Punctul 158, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

b) persoanele impozabile, care au sediul activității economice în România conform art. 266 alin. (2) lit. a), care se înregistrează în scopuri de TVA conform art. 316 în cursul anului și care optează pentru aplicarea sistemului TVA la încasare începând cu data înregistrării în scopuri de TVA.

(4) Nu sunt eligibile pentru aplicarea sistemului TVA la încasare:

- a) persoanele impozabile care fac parte dintr-un grup fiscal unic conform prevederilor art. 269 alin. (9);
- b) persoanele impozabile care nu sunt stabilite în România conform art. 266 alin. (2) lit. a);
- c) persoanele impozabile care în anul precedent au depășit plafonul de 2.250.000 lei prevăzut la alin. (3) lit. a);
- d) persoanele impozabile care se înregistrează în scopuri de TVA conform art. 316 în cursul anului și care au depășit plafonul de 2.250.000 lei prevăzut la alin. (3) lit. a) în anul precedent sau în anul calendaristic în curs, calculat în funcție de operațiunile realizate în perioada în care respectiva persoană a avut un cod valabil de TVA conform art. 316.

(5) Persoana impozabilă care optează pentru aplicarea sistemului TVA la încasare este obligată să aplice sistemul respectiv cel puțin până la sfârșitul anului calendaristic în care a optat pentru aplicarea sistemului, cu excepția situației în care în cursul aceluiași an cifra de afaceri

depășește plafonul de 2.250.000 lei, caz în care sistemul se aplică până la sfârșitul perioadei fiscale următoare celei în care plafonul a fost depășit. Dacă în primul an de aplicare a sistemului TVA la încasare persoana impozabilă nu depășește plafonul de 2.250.000 lei, poate aplica sistemul TVA la încasare până la sfârșitul perioadei fiscale următoare celei în care plafonul de 2.250.000 lei, calculat pentru fiecare an calendaristic în parte, a fost depășit pe parcursul unui an calendaristic. Orice persoană impozabilă care a optat pentru aplicarea sistemului TVA la încasare și care nu depășește în cursul unui an plafonul de 2.250.000 lei poate renunța la aplicarea sistemului respectiv oricând în cursul anului, prin depunerea unei notificări la organul fiscal competent între data de 1 și 25 ale lunii, cu excepția primului an în care a optat pentru aplicarea sistemului. Radierea persoanei respective din Registrul persoanelor care aplică sistemul TVA la încasare se operează de organele fiscale competente începând cu prima zi a perioadei fiscale următoare celei în care a fost depusă notificarea.

(6) Persoanele impozabile care optează pentru aplicarea sistemului TVA la încasare aplică sistemul respectiv numai pentru operațiuni pentru care locul livrării, conform prevederilor art. 275, sau locul prestării, conform prevederilor art. 278, se consideră a fi în România, dar nu aplică sistemul respectiv pentru următoarele operațiuni care intră sub incidența regulilor generale privind exigibilitatea TVA:

- a) livrările de bunuri/prestările de servicii pentru care beneficiarul este persoana obligată la plata taxei conform art. 307 alin. (2)-(6) sau art. 331;
- b) livrările de bunuri/prestările de servicii care sunt scutite de TVA;
- c) operațiunile supuse regimurilor speciale prevăzute la art. 311-313;
- d) livrările de bunuri/prestările de servicii pentru care beneficiarul este o persoană afiliată furnizorului/prestatorului potrivit art. 7 pct. 26.

(7) În cazul facturilor emise de persoanele impozabile înainte de intrarea sau ieșirea în/din sistemul de TVA la încasare se aplică următoarele reguli:

a) în cazul facturilor pentru contravaloarea totală a livrării de bunuri ori a prestării de servicii emise înainte de data intrării în sistemul de TVA la încasare, indiferent dacă acestea sunt sau nu încasate, pentru care faptul generator de taxă intervine după intrarea în sistemul TVA la încasare, nu se aplică prevederile alin. (3) și (5). În cazul facturilor pentru contravaloarea parțială a livrării de bunuri sau a prestării de servicii emise înainte de data intrării în sistemul de TVA la încasare, care au fost ori nu încasate, pentru care faptul generator de taxă intervine după data intrării persoanei impozabile în sistem, se vor aplica prevederile alin. (3) și (5) pentru diferențele care vor fi facturate după data intrării în sistemul de TVA la încasare al persoanei impozabile;

b) în cazul facturilor pentru contravaloarea totală a livrării de bunuri sau a prestării de servicii emise înainte de data ieșirii din sistemul de TVA la încasare, indiferent dacă acestea sunt ori nu încasate, pentru care faptul generator de taxă intervine după ieșirea din sistemul TVA la încasare, se continuă aplicarea sistemului, respectiv exigibilitatea taxei intervine conform alin. (3) și (5). În cazul facturilor pentru contravaloarea parțială a livrării de bunuri sau a prestării de servicii emise înainte de data ieșirii din sistemul de TVA la încasare, pentru care faptul generator de taxă intervine după data ieșirii persoanei impozabile din sistemul TVA la încasare, se vor aplica prevederile alin. (3) și (5) numai pentru taxa aferentă contravalorii parțiale a livrărilor/prestărilor facturate înainte de ieșirea din sistem a persoanei impozabile.

(8) Pentru determinarea taxei aferente încasării contravalorii integrale sau parțiale a livrării de bunuri ori a prestării de servicii, care devine exigibilă potrivit prevederilor alin. (3), fiecare încasare totală sau parțială se consideră că include și taxa aferentă.

(9) În cazul evenimentelor menționate la art. 287, taxa este exigibilă la data la care intervine oricare dintre evenimente, iar regimul de impozitare, cotele aplicabile și cursul de schimb valutar sunt aceleași ca și ale operațiunii de bază care a generat aceste evenimente.

(10) În situația livrărilor de bunuri/prestărilor de servicii pentru care se aplică sistemul TVA la încasare, în cazul evenimentelor menționate la art. 287, regimul de impozitare, cotele aplicabile și cursul de schimb valutar sunt aceleași ca și ale operațiunii de bază care a generat aceste evenimente, dar pentru stabilirea exigibilității taxei se aplică următoarele prevederi:

a) pentru situația prevăzută la art. 287 lit. a):

1. în cazul în care operațiunea este anulată total înainte de livrare/prestare, exigibilitatea taxei intervine la data anulării operațiunii, pentru contravaloarea pentru care a intervenit exigibilitatea taxei. Pentru contravaloarea pentru care nu a intervenit exigibilitatea taxei se operează anularea taxei neexigibile aferente;

2. în cazul în care operațiunea este anulată parțial înainte de livrare/prestare, se operează reducerea taxei neexigibile aferente contravalorii pentru care nu a intervenit exigibilitatea taxei, iar în situația în care quantumul taxei aferente anulării depășește taxa neexigibilă, pentru diferență exigibilitatea taxei intervine la data anulării operațiunii;

b) pentru situația prevăzută la art. 287 lit. b) se aplică corespunzător prevederile lit. a);

c) pentru situația prevăzută la art. 287 lit. c) se aplică corespunzător prevederile lit. a) pct. 2;

d) pentru situația prevăzută la art. 287 lit. d) se operează anularea taxei neexigibile aferente;

e) pentru situația prevăzută la art. 287 lit. e) se aplică corespunzător prevederile lit. a).

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

SECȚIUNEA a 3-a

Exigibilitatea pentru livrări de bunuri și prestări de servicii

25. (1) Prevederile art. 282 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal se aplică în situația în care facturile totale ori parțiale pentru o livrare de bunuri sau o prestare de servicii au fost emise înaintea faptului generator de taxă și includ și situația în care sunt emise facturi pentru avansuri înainte de încasarea acestora.

(2) În aplicarea art. 282 alin. (9) din Codul fiscal, în cazul în care intervin evenimentele prevăzute la art. 287 din Codul fiscal, ulterior datei la care se modifică cota de TVA și/sau regimul de impozitare, pentru ajustarea bazei de impozitare sunt aplicabile cota și regimul de impozitare ale operațiunii de bază care a generat aceste evenimente. Pentru operațiunile a căror bază impozabilă este determinată în valută, cursul de schimb valutar utilizat pentru ajustarea bazei de impozitare este același ca al operațiunii de bază care a generat aceste evenimente, respectiv cursul de schimb valutar utilizat pentru determinarea bazei de impozitare a taxei pe valoarea adăugată pentru operațiunea de bază. Totuși, în cazul în care nu se poate determina operațiunea de bază care a generat aceste evenimente, se vor aplica cota de TVA și regimul de impozitare în vigoare la data la care a intervenit evenimentul și, corespunzător, și cursul de schimb valutar de la această dată, în cazul operațiunilor pentru care baza de impozitare este determinată în valută.

(3) În cazul în care intervin evenimentele prevăzute la art. 287 din Codul fiscal, ulterior datei de la care se modifică cota de TVA, pentru achiziții intracomunitare de bunuri, cota

aplicabilă pentru ajustarea bazei de impozitare este cota în vigoare la data la care a intervenit exigibilitatea taxei pentru achiziția intracomunitară potrivit art. 284 din Codul fiscal. În situația în care nu se poate determina achiziția intracomunitară care a generat aceste evenimente, se va aplica cota de TVA în vigoare la data la care a intervenit evenimentul.

Exemplu: Societatea A din România a primit o factură pentru un avans la o achiziție intracomunitară de bunuri în sumă de 1.000 euro, emisă la data de 12 decembrie 2015. Taxa aferentă achiziției intracomunitare se determină pe baza cursului de schimb în vigoare la data de 12 decembrie 2015, respectiv 4,41 lei/euro, aplicându-se cota de TVA de 24%, astfel: $1.000 \text{ euro} \times 4,41 \text{ lei/euro} \times 24\% = 1.058,4 \text{ lei}$.

În luna ianuarie 2016, societatea primește factura emisă la data de 16 ianuarie 2016 pentru diferența până la valoarea integrală a bunurilor care sunt achiziționate intracomunitar, în sumă de 5.000 euro, valoarea integrală a bunurilor fiind de 6.000 euro. Taxa aferentă achiziției intracomunitare se determină pe baza cursului de schimb în vigoare la data de 16 ianuarie 2016, respectiv 4,45 lei/euro, aplicându-se cota de TVA de 20%, astfel: $5.000 \text{ euro} \times 4,45 \text{ lei/euro} \times 20\% = 4.450 \text{ lei}$.

La data de 5 august 2016, furnizorul extern emite un credit-note prin care acordă o reducere de preț de 10% aferentă livrării intracomunitare care a generat achiziția intracomunitară de bunuri la societatea A din România. Societatea A are obligația să ajusteze baza de impozitare a achiziției intracomunitare cu sumele calculate astfel:

$$1.000 \text{ euro} \times 10\% \times 4,41 \text{ lei/euro} \times 24\% = 105,84 \text{ lei}$$

$$5.000 \text{ euro} \times 10\% \times 4,45 \text{ lei/euro} \times 20\% = 445 \text{ lei}$$

(4) În cazul în care evenimentele prevăzute la art. 287 din Codul fiscal intervin ulterior scoaterii persoanei impozabile din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA, potrivit art. 316 alin. (11) lit. g) din Codul fiscal, se va proceda la ajustarea bazei impozabile aplicându-se regimul de impozitare al operațiunii de bază care a generat aceste evenimente. În acest sens furnizorul/prestatorul neînregistrat în scopuri de TVA emite factura conform prevederilor pct. 32 alin. (1) pe care înscrie cu semnul minus reducerea bazei de impozitare și a taxei colectate ca urmare a evenimentelor prevăzute la art. 287 din Codul fiscal. Facturile respective se transmit beneficiarului care are obligația să efectueze ajustările taxei deduse în conformitate cu prevederile art. 304 și 305 din Codul fiscal. Factura de regularizare nu trebuie să conțină mențiunea referitoare la codul de înregistrare în scopuri de TVA a furnizorului/prestatorului. Furnizorul/Prestatorul poate solicita restituirea taxei colectate astfel regularizate pe baza documentului prevăzut la art. 324 alin. (9) din Codul fiscal.

(5) Sumele încasate pentru vânzarea unui voucher cu scop unic reprezintă avansuri pentru care intervine exigibilitatea TVA conform art. 282 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal. Voucher în sensul TVA reprezintă un instrument prin care un furnizor de bunuri și/sau un prestator de servicii își asumă obligația de a-l accepta drept contrapartidă sau parte a contrapartidei pentru o livrare de bunuri și/sau o prestare de servicii. Voucher cu scop unic înseamnă un voucher pentru care toate informațiile relevante privind regimul TVA aplicabil operațiunii la care acesta se referă, respectiv livrarea de bunuri/prestarea de servicii ulterioară, trebuie să fie cunoscute la momentul vânzării acestuia și bunurile și serviciile trebuie să fie identificate. În cazul bonurilor de valoare pentru carburanți auto, biletelor de călătorie, biletelor la spectacole și al altor vouchere cu scop unic similare, care acoperă integral contravaloarea bunurilor livrate/serviciilor prestate, se aplică prevederile alin. (6).

(6) Vânzarea unei cartele telefonice preplătite sau reîncărcarea cu credit a unei cartele care poate fi utilizată numai pentru servicii de telecomunicații reprezintă o prestare de servicii de telecomunicații cu titlu oneros pentru care faptul generator și exigibilitatea TVA intervin la momentul vânzării cartelei. Un operator de servicii de telecomunicații constând în servicii de telefonie care vinde către un distribuitor cartele telefonice care conțin toate informațiile necesare pentru a efectua apeluri telefonice prin infrastructura pusă la dispoziție de operatorul respectiv și care sunt revândute de distribuitor, în nume propriu, unor utilizatori finali, fie în mod direct, fie prin intermediul altor persoane impozabile, furnizează o prestare de servicii de telecomunicații cu titlu oneros către distribuitor. Distribuitorul, precum și orice altă persoană impozabilă care intervine în nume propriu în vânzarea cartelei telefonice realizează o prestare de servicii de telecomunicații cu titlu oneros, pentru care faptul generator și exigibilitatea taxei intervin la data vânzării cartelei. Operatorul de telefonie nu realizează o a doua prestare de servicii cu titlu oneros către utilizatorul final atunci când acesta, după ce a achiziționat cartela telefonică, își exercită dreptul de a efectua apeluri telefonice folosind informațiile înscrise pe această cartelă. În acest sens a fost pronunțată Hotărârea Curții Europene de Justiție în Cauza C520/2010 Lebara.

(7) Voucher cu scop multiplu înseamnă un voucher, altul decât cel cu scop unic, respectiv un voucher pentru care la momentul vânzării nu sunt cunoscute toate informațiile relevante privind regimul TVA aplicabil operațiunii la care acesta se referă și/sau bunurile și serviciile nu sunt identificate. În cazul în care persoana care vinde voucherul cu scop multiplu este cea care realizează și livrarea de bunuri/prestarea de servicii în schimbul acestuia, sumele încasate din vânzarea voucherului nu sunt considerate avansuri pentru livrările de bunuri/prestările de servicii care pot fi obținute în schimbul acestora, exigibilitatea TVA intervenind la livrarea bunurilor/prestarea serviciilor. În cazul în care persoana care vinde voucherul cu scop multiplu nu realizează și livrarea de bunuri/prestarea de servicii în schimbul acestuia, se consideră că sumele încasate din vânzarea voucherului nu reprezintă contravaloarea unor operațiuni în sfera de aplicare a taxei. În acest sens a fost pronunțată Hotărârea Curții Europene de Justiție în Cauza C419/02 BUPA Hospitals Ltd. De exemplu, tichetele de masă și cartelele telefonice preplătite care pot fi utilizate pentru mai multe scopuri, respectiv pentru servicii de telefonie și pentru alte diverse operațiuni, cum ar fi achiziționarea unor jocuri, melodii, donații, sunt considerate vouchere cu scop multiplu. Prin excepție, se aplică prevederile alin. (6) pentru cartelele telefonice preplătite care pot fi utilizate pentru mai multe scopuri, dacă persoana impozabilă care comercializează cartela telefonică/reîncarcă cu credit cartela și distribuitorii care intervin pe lanțul de comercializare nu au posibilitatea de a asigura colectarea corectă a taxei, de a determina momentul utilizării creditului și destinația acestuia, respectiv operațiunile pentru care a fost utilizat.

(8) Prevederile alin. (5)-(7) nu se aplică în cazul voucherelor care conferă dreptul de a beneficia de livrări de bunuri și/sau prestări de servicii pentru care se aplică regimul special pentru agențiile de turism prevăzut la art. 311 din Codul fiscal.

26. (1) Persoanele impozabile eligibile pentru aplicarea sistemului TVA la încasare, prevăzute la art. 282 alin. (3) din Codul fiscal, care optează pentru aplicarea sistemului trebuie să aplice prevederile art. 324 alin. (12) din Codul fiscal.

(2) În situația în care o persoană impozabilă optează pentru aplicarea sistemului TVA la încasare prevăzut la art. 282 alin. (3)-(8) din Codul fiscal, aceasta trebuie să aplice sistemul TVA la încasare pentru toate operațiunile realizate, cu excepția operațiunilor care nu au locul livrării/prestării în România conform prevederilor art. 275 și 278 din Codul fiscal, precum și a

operațiunilor prevăzute la art. 282 alin. (6) lit. a)-d) din Codul fiscal, pentru care se aplică regulile generale privind exigibilitatea TVA prevăzute la art. 282 alin. (1) și (2), art. 283, 284 și 285 din Codul fiscal.

(3) Potrivit prevederilor art. 319 alin. (20) lit. p) din Codul fiscal, pe facturile emise de persoanele care aplică sistemul TVA la încasare este obligatorie mențiunea "TVA la încasare", cu excepția operațiunilor pentru care persoanele respective au obligația să aplice regulile generale de exigibilitate prevăzute la alin. (2).

(4) La determinarea cifrei de afaceri care servește drept referință pentru calculul plafonului de 2.250.000 lei, prevăzută la art. 282 alin. (3) lit. a) din Codul fiscal, se au în vedere baza de impozitare înscrisă pe rândurile din decontul de taxă prevăzut la art. 323 din Codul fiscal corespunzătoare operațiunilor taxabile și/sau scutite de TVA conform art. 292, 294, 295 și 296 din Codul fiscal, operațiunilor rezultate din activități economice pentru care locul livrării/prestării se consideră ca fiind în străinătate conform prevederilor art. 275 și 278 din Codul fiscal, precum și rândurile de regularizări aferente. Nu sunt luate în calcul sumele înscrise în rândurile din decont aferente unor câmpuri de date informative cum sunt facturile emise după inspecția fiscală, informații privind TVA neexigibilă sau nedeductibilă. În cazul persoanelor impozabile care au aplicat regimul de scutire prevăzut la art. 310 din Codul fiscal și care se înregistrează în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal, precum și în cazul persoanelor impozabile a căror înregistrare în scopuri de TVA este anulată din oficiu de către organele fiscale competente conform art. 316 alin. (11) lit. a)-e) și h) din Codul fiscal și ulterior sunt înregistrate conform art. 316 alin. (12) din Codul fiscal, nu sunt luate în calculul cifrei de afaceri livrările de bunuri/prestările de servicii realizate în perioada în care persoana impozabilă nu a avut un cod de înregistrare în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal.

(5) Persoana impozabilă care aplică sistemul TVA la încasare și care depășește în cursul anului calendaristic curent plafonul de 2.250.000 lei prevăzut la art. 282 alin. (3) lit. a) din Codul fiscal aplică sistemul TVA la încasare până la sfârșitul perioadei fiscale următoare celei în care plafonul a fost depășit. În cazul acestor persoane impozabile se aplică corespunzător prevederile art. 324 alin. (14) din Codul fiscal.

(6) În cazul persoanelor impozabile a căror înregistrare în scopuri de TVA este anulată din oficiu de organele fiscale competente conform art. 316 alin. (11) lit. a)-e) și h) din Codul fiscal și ulterior sunt înregistrate conform art. 316 alin. (12) din Codul fiscal, se aplică următoarele reguli:

a) în situația în care organele fiscale competente au anulat din oficiu înregistrarea în scopuri de TVA a persoanei impozabile conform art. 316 alin. (11) lit. a)-e) și h) din Codul fiscal și au radiat persoana impozabilă din Registrul persoanelor care aplică sistemul TVA la încasare, iar înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 316 alin. (12) din Codul fiscal are loc în același an, persoana impozabilă poate aplica regimul normal de exigibilitate prevăzut la art. 282 alin. (1) și (2), art. 283, 284 și 285 din Codul fiscal sau poate solicita să fie reînregistrată în Registrul persoanelor care aplică sistemul TVA la încasare dacă la data înregistrării în scopuri de TVA conform art. 316 alin. (12) din Codul fiscal cifra de afaceri, determinată potrivit prevederilor art. 282 alin. (3) lit. a) din Codul fiscal, realizată în anul calendaristic precedent și, respectiv, în anul calendaristic în curs, nu depășește plafonul de 2.250.000 lei, prin depunerea unei notificări conform art. 324 alin. (12) din Codul fiscal. Nu sunt luate în calculul acestui plafon livrările/prestările efectuate în perioada din anul respectiv în care persoana impozabilă nu a avut un cod valabil de TVA;

b) în situația în care înregistrarea în scopuri de TVA, conform art. 316 alin. (12) din Codul fiscal, are loc în alt an decât cel în care organele fiscale competente au anulat din oficiu înregistrarea în scopuri de TVA a persoanei impozabile conform art. 316 alin. (11) lit. a)-e) și h) din Codul fiscal, persoana impozabilă poate aplica regimul normal de exigibilitate prevăzut la art. 282 alin. (1) și (2), art. 283, 284 și 285 din Codul fiscal sau poate solicita reînregistrarea în Registrul persoanelor care aplică sistemul TVA la încasare, dacă la data înregistrării cifra de afaceri din anul calendaristic precedent și, respectiv, din anul calendaristic în curs, determinată potrivit prevederilor art. 282 alin. (3) lit. a) din Codul fiscal, nu depășește plafonul de 2.250.000 lei, prin depunerea unei notificări conform art. 324 alin. (12) din Codul fiscal. Nu sunt luate în calculul acestui plafon livrările/prestările efectuate în perioada în care persoana respectivă nu a avut un cod valabil de TVA.

(7) În sensul art. 282 alin. (3) din Codul fiscal, prin încasarea contravalorii livrării de bunuri sau a prestării de servicii se înțelege orice modalitate prin care furnizorul/prestatorul obține contrapartida pentru aceste operațiuni de la beneficiarul său ori de la un terț, precum plata în bani, plata în natură, compensarea, cesiunea de creanțe, utilizarea unor instrumente de plată.

(8) În situația în care are loc o cesiune de creanțe:

a) dacă furnizorul/prestatorul cesionează creanțele aferente unor facturi emise pentru livrări de bunuri/prestări de servicii, se consideră că la data cesiunii creanțelor, indiferent de prețul cesiunii creanțelor, este încasată întreaga contravaloare a facturilor neîncasate până la momentul cesiunii. În cazul în care cedentul este o persoană impozabilă care aplică sistemul TVA la încasare pentru respectivele operațiuni, exigibilitatea taxei intervine la data cesiunii creanțelor. Indiferent de faptul că furnizorii/prestatorii au cesionat creanțele, în cazul beneficiarilor care aplică sistemul TVA la încasare, precum și al celor care achiziționează bunuri/servicii de la persoane care au aplicat sistemul TVA la încasare pentru respectivele operațiuni, dreptul de deducere a taxei este amânat până la data la care taxa aferentă bunurilor/serviciilor achiziționate a fost plătită;

b) dacă persoana care achiziționează bunuri/servicii cesionează furnizorului/prestatorului, drept plată a acestor achiziții, orice creanțe, inclusiv cesiunea dreptului de rambursare a TVA prevăzută la art. 28 din Codul de procedură fiscală, data cesiunii este data la care se consideră că beneficiarul a efectuat plata, respectiv că furnizorul a încasat contravaloarea livrărilor de bunuri/prestărilor de servicii la nivelul creanței cesionate. În cazul în care cesionarul este o persoană impozabilă care aplică sistemul TVA la încasare pentru respectivele operațiuni, exigibilitatea taxei aferente livrărilor/prestărilor efectuate în beneficiul cedentului creanței intervine la data cesiunii creanței și corespunzător valorii creanței cesionate. În cazul în care beneficiarul livrării/prestării este cedentul creanței și este o persoană impozabilă care aplică sistemul TVA la încasare sau achiziționează bunuri/servicii de la o persoană care a aplicat sistemul TVA la încasare pentru respectivele operațiuni, dreptul de deducere a taxei intervine la data cesiunii creanței corespunzător valorii creanței cesionate, iar dreptul de deducere a taxei aferente eventualei diferențe între contravaloarea achizițiilor de bunuri/servicii și contravaloarea creanței cesionate este amânat până la data la care taxa aferentă diferenței respective este plătită.

Exemplu pentru situația prevăzută la lit. a): Societatea A, având perioada fiscală luna calendaristică, care aplică sistemul TVA la încasare, emite o factură pentru livrarea unui bun în sumă de 120.000 lei (inclusiv TVA de 20%) la data de 10 octombrie 2016 către societatea B. TVA în sumă de 20.000 lei se înregistrează în creditul contului 4428 "TVA neexigibilă", nefiind

încasată de la beneficiar în perioada fiscală respectivă. La data de 15 noiembrie 2016, societatea A cesează către societatea N creanța aferentă acestei facturi, care nu este încasată de la beneficiarul B. Prețul cesiunii este de 80.000 lei și este încasat în data de 20 decembrie 2016. În ceea ce privește factura pentru livrarea de bunuri din data de 10 octombrie 2016, se consideră că aceasta este încasată și exigibilitatea TVA intervine la data de 15 noiembrie 2016, societatea A având obligația să colecteze TVA în sumă de 20.000 lei, respectiv evidențiază suma TVA de 20.000 lei în debitul contului 4428 "TVA neexigibilă" și concomitent în creditul contului 4427 "TVA colectată".

Exemplu pentru situația prevăzută la lit. b): Societatea B, care aplică sistemul TVA la încasare, livrează la data de 11 octombrie 2016 către societatea A bunuri (cărți supuse cotei de TVA de 5%) a căror valoare, inclusiv TVA, este de 105.000 lei. În data de 10 noiembrie 2016, societatea A cesează societății B dreptul său de rambursare conform art. 28 din Codul de procedură fiscală, în sumă de 100.000 lei. La data cesiunii, respectiv 10 noiembrie 2016, se consideră că societatea A a plătit/societatea B a încasat suma de 100.000 lei din factura de 105.000 lei. La această dată: – societatea A va putea să deducă taxa aferentă achiziției astfel: $100.000 \times 5/105 = 4.761,9$ lei. Diferența de 238,1 lei rămasă în contul 4428 "TVA neexigibilă" va putea fi dedusă la momentul plății;

– societatea B va colecta TVA aferentă livrării corespunzător creanței care i-a fost cesionată, respectiv 4.761,9 lei. Pentru diferența de 238,1 lei rămasă în contul 4428 "TVA neexigibilă", exigibilitatea va interveni la data efectuării plății de către A a diferenței de 5.000 lei.

(9) În cazul compensării datoriilor aferente unor facturi pentru livrări de bunuri/prestări de servicii se consideră că furnizorul/prestatorul a încasat, respectiv beneficiarul a plătit contravaloarea bunurilor/serviciilor, la data la care se sting total sau parțial datoriile, respectiv:

a) în cazul compensărilor între persoane juridice, la data compensării realizate conform prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/1999 privind unele măsuri pentru prevenirea incapacității de plată, aprobată cu modificări prin Legea nr. 211/2001, cu modificările ulterioare, și ale Hotărârii Guvernului nr. 685/1999 pentru aprobarea Normelor metodologice privind monitorizarea datoriilor nerambursate la scadență ale contribuabililor, persoane juridice, în vederea diminuării blocajului financiar și a pierderilor din economie, și a Regulamentului de compensare a datoriilor nerambursate la scadență ale contribuabililor, persoane juridice, cu modificările și completările ulterioare;

b) în cazul compensărilor în care cel puțin una dintre părți nu este persoană juridică, la data semnării unui proces-verbal de compensare care să cuprindă cel puțin următoarele informații: denumirea părților, codul de înregistrare în scopuri de TVA sau, după caz, codul de identificare fiscală, numărul facturii, data emiterii facturii, valoarea facturii, inclusiv taxa pe valoarea adăugată, valoarea compensată, semnătura părților și data semnării procesului-verbal de compensare.

(10) În cazul încasărilor prin bancă de tipul transfer-credit, data încasării contravalorii totale/parțiale a livrării de bunuri/prestării de servicii de către persoana care aplică sistemul TVA la încasare este data înscrisă în extrasul de cont sau în alt document asimilat acestuia.

(11) În cazul în care încasarea se efectuează prin instrumente de plată de tip transfer-debit, respectiv cec, cambie și bilet la ordin, data încasării contravalorii totale/parțiale a livrării de bunuri/prestării de servicii de către persoana care aplică sistemul TVA la încasare este:

a) data înscrisă în extrasul de cont sau în alt document asimilat acestuia, în situația în care furnizorul/prestatorul care aplică sistemul TVA la încasare nu girează instrumentul de plată, ci îl încasează/scontează. În cazul scontării instrumentului de plată, se consideră că persoana respectivă a încasat contravaloarea integrală a instrumentului de plată;

b) data girului, în situația în care furnizorul/prestatorul care aplică sistemul TVA la încasare girează instrumentul de plată altei persoane. În acest scop se păstrează o copie de pe instrumentul de plată care a fost girat, în care se află mențiunea cu privire la persoana către care a fost girat instrumentul de plată.

(12) Data încasării în situația în care plata s-a efectuat prin carduri de debit sau de credit de către cumpărător este data înscrisă în extrasul de cont ori în alt document asimilat acestuia.

(13) În cazul plății în natură, data încasării este data la care intervine faptul generator de taxă pentru livrarea/prestarea obținută drept contrapartidă pentru livrarea/prestarea efectuată.

(14) În sensul art. 282 alin. (6) lit. d) din Codul fiscal, se exclud de la aplicarea sistemului TVA la încasare livrările de bunuri/prestările de servicii dacă, la momentul emiterii facturii sau, după caz, la data termenului-limită prevăzut de lege pentru emiterea facturii în situația în care factura nu a fost emisă în termenul prevăzut de lege, beneficiarul este o persoană afiliată furnizorului/prestatorului potrivit art. 7 pct. 26 din Codul fiscal.

(15) În scopul aplicării prevederilor art. 282 alin. (7) din Codul fiscal:

a) în cazul unei facturi parțiale emise de către persoana impozabilă înainte de intrarea în sistemul TVA la încasare, care nu a fost încasată integral înainte de intrarea în sistem, orice sumă încasată/plătită după intrarea furnizorului/prestatorului în sistemul TVA la încasare se atribuie mai întâi părții din factură neîncasate/neplătite până la intrarea în sistem, atât la furnizor, cât și la beneficiar;

b) în cazul unei facturi parțiale emise de către persoana impozabilă înainte de ieșirea din sistemul TVA la încasare, care nu a fost încasată integral înainte de ieșirea din sistem, orice sumă încasată/plătită după ieșirea furnizorului/prestatorului din sistemul TVA la încasare se atribuie mai întâi părții din factură neîncasate/neplătite până la ieșirea din sistem, atât la furnizor, cât și la beneficiar.

(16) În scopul aplicării prevederilor art. 282 alin. (8) din Codul fiscal, persoana impozabilă care încasează/plătește parțial o factură cuprinzând contravaloarea unor livrări de bunuri/prestări de servicii care conțin mai multe cote de TVA și/sau mai multe regimuri de impozitare are dreptul să aleagă bunurile/serviciile care consideră că au fost încasate/plătite parțial pentru a determina suma taxei încasate/plătite în funcție de cote, respectiv regimul aplicabil.

(17) Persoana impozabilă care este scoasă din evidența persoanelor impozabile înregistrate în scopuri de TVA la cerere sau din oficiu de către organele fiscale, potrivit legii, este radiată din oficiu de organele fiscale competente și din Registrul persoanelor care aplică sistemul TVA la încasare. Persoana impozabilă care aplică sistemul TVA la încasare și care intră într-un grup fiscal unic este radiată din oficiu de organele fiscale competente din Registrul persoanelor care aplică sistemul TVA la încasare de la data la care intră în vigoare implementarea grupului fiscal unic conform prevederilor pct. 5 alin. (8).

ART. 283

Exigibilitatea pentru livrări intracomunitare de bunuri, scutite de taxă

(1) Prin excepție de la prevederile art. 282, în cazul unei livrări intracomunitare de bunuri, scutite de taxă conform art. 294 alin. (2), exigibilitatea taxei intervine la data emiterii facturii prevăzute la art. 319 alin. (15) sau, după caz, la emiterea autofacturii prevăzute la art. 319 alin. (9) ori în cea de-a 15-a zi a lunii următoare celei în care a intervenit faptul generator, dacă nu a fost emisă nicio factură/autofaktură până la data respectivă.

(2) Prevederile art. 282 alin. (2) lit. b) nu se aplică în ceea ce privește livrările și transferurile de bunuri prevăzute la alin. (1).

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

27. (1) Pentru avansurile încasate în legătură cu o livrare intracomunitară de bunuri nu intervine exigibilitatea taxei conform prevederilor art. 283 alin. (2) din Codul fiscal. Dacă persoana impozabilă optează pentru emiterea facturii anterior faptului generator de taxă pentru livrarea intracomunitară de bunuri efectuată în condițiile art. 294 alin. (2) din Codul fiscal, inclusiv în cazul încasării de avansuri, exigibilitatea taxei intervine la data emiterii facturii, conform art. 283 alin. (1) din Codul fiscal.

(2) Exigibilitatea determină perioada fiscală în care livrarea intracomunitară scutită se înregistrează în decontul de taxă pe valoarea adăugată prevăzut la art. 323 din Codul fiscal și în declarația recapitulativă prevăzută la art. 325 din Codul fiscal.

ART. 284

Faptul generator și exigibilitatea pentru achiziții intracomunitare de bunuri

(1) În cazul unei achiziții intracomunitare de bunuri, faptul generator intervine la data la care ar interveni faptul generator pentru livrări de bunuri similare, în statul membru în care se face achiziția.

(2) În cazul unei achiziții intracomunitare de bunuri, exigibilitatea taxei intervine la data emiterii facturii prevăzute în legislația altui stat membru la articolul care transpune prevederile art. 222 din Directiva 112 sau, după caz, la data emiterii autofacturii prevăzute la art. 319 alin. (9) ori în cea de-a 15-a zi a lunii următoare celei în care a intervenit faptul generator, dacă nu a fost emisă nicio factură/autofaktură până la data respectivă.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

28. (1) Faptul generator în cazul unei livrări intracomunitare de bunuri și faptul generator în cazul unei achiziții intracomunitare de bunuri intervin în același moment, respectiv în momentul livrării de bunuri. În situația medicamentelor care fac obiectul contractelor cost-volum-rezultat, transportate din alt stat membru în România, persoana impozabilă care primește medicamentele nu realizează o achiziție intracomunitară de bunuri taxabilă în România,

beneficiarul realizând o achiziție intracomunitară taxabilă numai la data transferului dreptului de proprietate asupra medicamentelor conform prevederilor pct. 24 alin. (2). Prin excepție, beneficiarul achiziției intracomunitare poate opta pentru aplicarea prevederilor art. 282 din Codul fiscal în ce privește faptul generator și exigibilitatea taxei pentru achiziția intracomunitară a medicamentelor în România, chiar dacă pentru livrările ulterioare în România aplică prevederile pct. 24 alin. (2).

(2) Dacă furnizorul optează pentru emiterea facturii anterior faptului generator de taxă pentru livrarea intracomunitară de bunuri efectuată în condițiile art. 294 alin. (2) din Codul fiscal, inclusiv în cazul încasării de avansuri, exigibilitatea taxei aferente achiziției intracomunitare la beneficiar intervine la data emiterii facturii, conform art. 284 alin. (2) din Codul fiscal.

(3) Dacă beneficiarul nu a primit o factură de la furnizor până în a 15-a zi a lunii următoare celei în care a avut loc faptul generator, are obligația să emită autofactura prevăzută la art. 320 alin. (1) din Codul fiscal. Pentru determinarea taxei se utilizează cursul de schimb prevăzut la art. 290 din Codul fiscal, respectiv cel din data emiterii autofacturii. În situația în care, ulterior emiterii autofacturii, beneficiarul primește factura de la furnizor, care este emisă la o dată anterioară datei autofacturii, acesta are obligația de a ajusta baza de impozitare în funcție de cursul de schimb în vigoare la data emiterii facturii de către furnizor.

Exemplul nr. 1: Factura pentru livrarea intracomunitară este emisă în luna următoare celei în care se efectuează livrarea.

Alt stat	România
Livrare	Achiziție
intracomunitară	intracomunitară
scutită de TVA	supusă TVA și
Data livrării:	taxabilă
25.01.2016	Faptul generator:
Data facturii:	25.01.2016
12.02.2016	Exigibilitatea:
Faptul generator:	12.02.2016
25.01.2016	Achiziția
Exigibilitatea:	intracomunitară
12.02.2016	se
Livrarea este	evidențiază în
inclusă în	declarația
declarația	recapitulativă și
recapitulativă și în	în decontul de
decontul de TVA	TVA aferente
aferente lunii	lunii februarie
februarie 2016.	2016.

Exemplul nr. 2: Factura pentru livrarea intracomunitară este emisă în aceeași lună în care se efectuează livrarea intracomunitară.

Alt stat	România
Livrare	Achiziție
intracomunitară	intracomunitară
scutită de TVA	supusă TVA și
Data livrării:	taxabilă
25.01.2016	Faptul
Data facturii:	generator:

29.01.2016	25.01.2016
Faptul generator:	Exigibilitatea:
25.01.2016	29.01.2016
Exigibilitatea:	Achiziția
29.01.2016	intracomunitară
Livrarea este inclusă	este inclusă în
în declarația	declarația
recapitulativă	recapitulativă
afărentă lunii	afărentă lunii
ianuarie	ianuarie și se
și se evidențiază în	evidențiază în
decontul	decontul de TVA
de TVA din luna	din luna
ianuarie 2016.	ianuarie 2016.

ART. 285

Faptul generator și exigibilitatea pentru importul de bunuri

(1) În cazul în care, la import, bunurile sunt supuse taxelor vamale, taxelor agricole sau altor taxe europene similare, stabilite ca urmare a unei politici comune, faptul generator și exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată intervin la data la care intervin faptul generator și exigibilitatea respectivelor taxe europene.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

29. (1) În sensul art. 285 alin. (1) din Codul fiscal, în cazul bunurilor plasate în regim de admitere temporară cu exonerare parțială de drepturi de import și în regim de transformare sub control vamal, regimuri care din punct de vedere al TVA constituie importuri de bunuri care nu beneficiază de scutire de la plata taxei pe valoarea adăugată conform art. 295 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, exigibilitatea TVA intervine atunci când intervine obligația de plată a taxelor vamale, taxelor agricole sau a altor taxe ale Uniunii Europene similare stabilite ca urmare a politicii comune aplicabile bunurilor respective.

(2) În cazul în care bunurile plasate în regimurile prevăzute la alin. (1) sunt scutite de taxe vamale, taxe agricole sau alte taxe comunitare similare stabilite ca urmare a politicii comune, exigibilitatea TVA pentru importul bunurilor respective intervine atunci când ar fi intervenit obligația de plată a taxelor vamale, taxelor agricole sau a altor taxe comunitare similare stabilite ca urmare a politicii comune aplicabile bunurilor respective, dacă acestea ar fi fost datorate.

(2) În cazul în care, la import, bunurile nu sunt supuse taxelor europene prevăzute la alin. (1), faptul generator și exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată intervin la data la care ar interveni faptul generator și exigibilitatea acelor taxe europene dacă bunurile importate ar fi fost supuse unor astfel de taxe.

(3) În cazul în care, la import, bunurile sunt plasate într-un regim vamal special, prevăzut la art. 295 alin. (1) lit. a) și d), faptul generator și exigibilitatea taxei intervin la data la care acestea încetează a mai fi plasate într-un astfel de regim.

CAP. VII

Baza de impozitare

ART. 286

Baza de impozitare pentru livrări de bunuri și prestări de servicii efectuate în interiorul țării

(1) Baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată este constituită din:

a) pentru livrări de bunuri și prestări de servicii, altele decât cele prevăzute la lit. b) și c), din tot ceea ce constituie contrapartida obținută sau care urmează a fi obținută de furnizor ori prestator din partea cumpărătorului, beneficiarului sau a unui terț, inclusiv subvențiile direct legate de prețul acestor operațiuni;

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

30. (1) Potrivit art. 286 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, subvențiile legate direct de prețul bunurilor livrate și/sau al serviciilor prestate, se includ în baza de impozitare a taxei. Sunt luate în considerare subvențiile primite de la bugetul de stat, bugetele locale, bugetul Uniunii Europene sau de la bugetul asigurărilor sociale de stat. Exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată pentru aceste subvenții intervine la data încasării lor de la bugetul de stat, bugetele locale, bugetul Uniunii Europene sau de la bugetul asigurărilor sociale de stat. Se consideră că subvenția este legată direct de preț dacă se îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) subvenția este concret determinabilă în prețul bunurilor și/sau al serviciilor, respectiv este stabilită pe unitatea de măsură a bunurilor livrate și/sau a serviciilor prestate, în sume absolute sau procentual;

b) cumpărătorii trebuie să beneficieze de subvenția acordată furnizorului/prestatorului, în sensul că prețul bunurilor/serviciilor achiziționate de aceștia trebuie să fie mai mic decât prețul la care aceleași produse/servicii s-ar vinde/presta în absența subvenției.

(2) Nu se cuprind în baza de impozitare a taxei subvențiile sau alocațiile primite de la bugetul de stat, de la bugetele locale, de la bugetul comunitar sau de la bugetul asigurărilor sociale de stat, care nu îndeplinesc condițiile prevăzute la alin. (1), respectiv subvențiile care sunt acordate pentru atingerea unor parametri de calitate, subvențiile acordate pentru acoperirea unor cheltuieli sau alte situații similare.

b) pentru operațiunile prevăzute la art. 270 alin. (3) lit. c), compensația aferentă;

c) pentru operațiunile prevăzute la art. 270 alin. (4) și (5), pentru transferul prevăzut la art. 270 alin. (10) și pentru achizițiile intracomunitare considerate ca fiind cu plată și prevăzute la art. 273 alin. (2) și (3), prețul de cumpărare al bunurilor respective sau al unor bunuri similare ori, în absența unor astfel de prețuri de cumpărare, prețul de cost, stabilit la data livrării. În cazul în care bunurile reprezintă active corporale fixe sau bunuri de natură alimentară, baza de impozitare se stabilește conform procedurii stabilite prin normele metodologice;

(la 01-10-2017 Litera c) din Alineatul (1) , Articolul 286 , Capitolul VII , Titlul VII a fost modificată de Punctul 15, Articolul I din LEGEA nr. 177 din 18 iulie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 584 din 21 iulie 2017)

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

30.

(3) În sensul art. 286 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, baza de impozitare pentru active corporale fixe care constituie livrare de bunuri conform art. 270 alin. (4) și (5) din Codul fiscal este constituită din valoarea de înregistrare în contabilitate diminuată cu amortizarea contabilă. Dacă activele corporale fixe sunt complet amortizate, precum și în cazul bunurilor de natură alimentară al căror termen de consum a expirat și care nu mai pot fi valorificate, fiind acordate gratuit unor organizații fără scop patrimonial, instituții publice sau unități de cult și structuri ale cultelor religioase recunoscute în România, conform prevederilor în vigoare privind libertatea religioasă și regimul general al cultelor, care fac dovada că le vor acorda gratuit în scopuri sociale sau filantropice, baza de impozitare este zero.

(4) Orice cheltuieli cu impozitele și taxele datorate de o persoană impozabilă în legătură cu o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, dacă nu sunt incluse în prețul bunurilor livrate ori al serviciilor prestate, ci sunt recuperate de la clienți prin refacturare, se cuprind în baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată, potrivit prevederilor art. 286 alin. (3) lit. a) din Codul fiscal. De exemplu: – în cazul închirierii unei clădiri, impozitul pe clădiri datorat conform art. 455 alin. (1) din Codul fiscal de proprietarul clădirii se cuprinde în baza de impozitare a TVA, dacă operațiunea este taxabilă prin opțiune;

– ecotaxa datorată potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 105/2006, cu modificările și completările ulterioare, chiar dacă nu este cuprinsă în prețul bunurilor livrate, ci este facturată separat, se cuprinde în baza impozabilă.

d) pentru operațiunile prevăzute la art. 271 alin. (4), suma cheltuielilor efectuate de persoana impozabilă pentru realizarea prestării de servicii;

e) pentru livrarea de bunuri sau prestarea de servicii pentru care beneficiarul este o persoană afiliată furnizorului/prestatorului potrivit prevederilor art. 7 pct. 26, baza de impozitare este considerată valoarea de piață în următoarele situații:

1. atunci când contrapartida este mai mică decât valoarea de piață, iar beneficiarul livrării sau al prestării nu are drept complet de deducere în conformitate cu prevederile art. 297, 298 și 300;

2. atunci când contrapartida este mai mică decât valoarea de piață, iar furnizorul sau prestatorul nu are un drept complet de deducere în conformitate cu prevederile art. 297 și 300 și livrarea sau prestarea este scutită conform art. 292;

3. atunci când contrapartida este mai mare decât valoarea de piață, iar furnizorul sau prestatorul nu are drept complet de deducere în conformitate cu prevederile art. 297 și 300.

f) fără a aduce atingere prevederilor lit. a), baza de impozitare aferentă livrării de bunuri sau prestării de servicii, pentru care a fost acceptat drept contrapartidă un cupon valoric cu utilizări multiple, este contravaloarea plătită pentru cuponul valoric sau, în lipsa informațiilor privind contravaloarea respectivă, valoarea monetară indicată pe cuponul valoric cu utilizări multiple sau în documentația aferentă, din care se scade cuantumul TVA aferente bunurilor livrate sau serviciilor prestate. În cazul în care un cupon valoric cu utilizări multiple este acceptat drept contrapartidă parțială pentru livrarea de bunuri sau prestarea de servicii, la stabilirea bazei de impozitare este avută în vedere contravaloarea plătită pentru cuponul valoric sau, în lipsa informațiilor privind contravaloarea respectivă, valoarea monetară indicată pe cuponul valoric cu utilizări multiple sau în documentația aferentă, din care se scade cuantumul TVA aferente bunurilor livrate sau serviciilor prestate.

(la 20-04-2019 Alineatul (1) din Articolul 286 , Capitolul VII , Titlul VII a fost completat de Punctul 4, Articolul I din LEGEA nr. 60 din 15 aprilie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 296 din 17 aprilie 2019)

Potrivit art. II din LEGEA nr. 60 din 15 aprilie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 296 din 17 aprilie 2019, prevederile art. I pct. 2 și 4 se aplică numai cupoanelor valorice emise după intrarea în vigoare a prezentei legi.

(2) În sensul alin. (1) lit. e), valoare de piață înseamnă suma totală pe care, pentru obținerea bunurilor ori serviciilor în cauză la momentul respectiv, un client aflat în aceeași etapă de comercializare la care are loc livrarea de bunuri sau prestarea de servicii ar trebui să o plătească în condiții de concurență loială unui furnizor ori prestator independent de pe teritoriul statului membru în care livrarea sau prestarea este supusă taxei. Atunci când nu poate fi stabilită o livrare de bunuri sau o prestare de servicii comparabilă, valoare de piață înseamnă:

1. pentru bunuri, o sumă care nu este mai mică decât prețul de cumpărare al bunurilor sau al unor bunuri similare ori, în absența unui preț de cumpărare, prețul de cost, stabilit la momentul livrării;

2. pentru servicii, o sumă care nu este mai mică decât costurile complete ale persoanei impozabile pentru prestarea serviciului.

NORMĂ 06/01/2016 din data 2016-01-06

30. (7) *În sensul art. 286 alin. (2) din Codul fiscal, atunci când poate fi stabilită o livrare de bunuri sau o prestare de servicii comparabilă, valoarea de piață a bunurilor livrate/serviciilor prestate se determină prin metodele prevăzute la art. 11 alin. (4) din Codul fiscal.*

(3) Baza de impozitare cuprinde următoarele:

a) impozitele și taxele, dacă prin lege nu se prevede altfel, cu excepția taxei pe valoarea adăugată;

b) cheltuielile accesorii, cum sunt: comisioanele, cheltuielile de ambalare, transport și asigurare, solicitate de către furnizor/prestator cumpărătorului sau beneficiarului. Cheltuielile facturate de furnizorul de bunuri sau de prestatorul de servicii cumpărătorului, care fac obiectul unui contract separat și care sunt legate de livrările de bunuri sau de prestările de servicii în cauză, se consideră cheltuieli accesorii.

NORMĂ 06/01/2016 din data 2016-01-06

30. (5) În sensul art. 286 alin. (3) lit. b) din Codul fiscal, orice cheltuieli accesorii efectuate de persoana care realizează o livrare de bunuri sau o prestare de servicii se includ în baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată, chiar dacă fac obiectul unui contract separat. Există o singură livrare/prestare în cazul în care unul sau mai multe elemente trebuie considerate ca reprezentând tranzacția principală, în timp ce unul sau mai multe elemente trebuie considerate cheltuieli accesorii care beneficiază de tratamentul fiscal al tranzacției principale referitoare, printre altele, la locul livrării/prestării, cotele, scutirile ca și livrarea/prestarea de care sunt legate. Furnizorul/prestatorul nu poate aplica structura de comisionar prevăzută la pct. 31 alin. (4) pentru a refactura cheltuieli accesorii și nici pentru a refactura cheltuieli cu impozite și taxe conform prevederilor alin. (4).

Exemplul nr. 1: Pentru prestarea unor servicii de consultanță, prestatorul stabilește cu beneficiarul său că acesta va suporta și cheltuielile cu deplasările consultanților, respectiv transport, cazare, diurnă, alte cheltuieli. Toate aceste cheltuieli sunt accesorii serviciului principal, respectiv cel de consultanță și se includ în baza de impozitare a acestuia.

Exemplul nr. 2: O persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA încheie un contract pentru livrarea unor bunuri pe teritoriul României către o altă persoană impozabilă. Toate cheltuielile de transport, asigurare pe timpul transportului, încărcare-descărcare, manipulare sunt în sarcina furnizorului, dar se recuperează de la client. Respectiv cheltuieli reprezintă cheltuieli accesorii livrării de bunuri, care se includ în baza de impozitare a livrării, beneficiind de tratamentul fiscal al tranzacției principale. Refacturarea acestora nu reprezintă o refacturare de cheltuieli în sensul pct. 31.

(6) Cheltuielile cu transportul bunurilor livrate intracomunitar sau alte cheltuieli accesorii, cum sunt cele de asigurare sau de ambalare, se cuprind în baza impozabilă a livrării intracomunitare numai dacă, potrivit prevederilor contractuale, acestea cad în sarcina vânzătorului.

(4) Baza de impozitare nu cuprinde următoarele:

a) rabaturile, remizele, risturnele, sconturile și alte reduceri de preț, acordate de furnizori direct clienților la data exigibilității taxei;

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

31. (1) În sensul art. 286 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal, rabaturile, remizele, risturnele, sconturile și alte reduceri de preț nu se cuprind în baza de impozitare a taxei dacă sunt acordate de furnizor/prestator direct în beneficiul clientului la momentul livrării/prestării și nu constituie, în fapt, remunerarea unui serviciu sau unei livrări.

Exemplul nr. 1: Un furnizor livrează bunuri și, potrivit înțelegerii dintre părți, furnizorul va acoperi orice cheltuieli cu eventuale remedieri sau reparații ale bunurilor livrate în condițiile în care aceste operațiuni sunt realizate de către client. Furnizorul nu va putea considera că sumele necesare acoperirii acestor cheltuieli sunt considerate reduceri de preț, acestea fiind în fapt remunerarea unui serviciu prestat de către client în contul său.

Exemplul nr. 2: La data livrării unor bunuri, furnizorul acordă o reducere de preț de 10% din valoarea acestora. Sunt livrate bunuri supuse cotei standard de TVA de 20% în valoare de 2.000 lei și bunuri supuse cotei de 9% în valoare de 5.000 lei.

Pe factură se înscrie baza impozabilă a celor două livrări, respectiv 2.000 lei plus 5.000 lei, baza se reduce cu 10%, iar TVA se aplică asupra bazei reduce: $[2000 - (2000 \times 10/100)] \times 20\% = 360$ lei și $[5000 - (5000 \times 10/100)] \times 9\% = 405$ lei.

Se consideră că factura este corectă inclusiv dacă TVA este menționată integral înainte de reducerea bazei și apoi se menționează cu minus TVA aferentă reducerii.

(2) În cazul reducerilor de preț acordate consumatorului final pe bază de cupoane valorice de către producătorii/distribuitorii de bunuri în cadrul unor campanii promoționale, se consideră că aceste reduceri sunt acordate și în beneficiul comercianților care au acceptat aceste cupoane valorice de la consumatorii finali, chiar dacă în circuitul acestor bunuri de la producători/distribuitori la comercianți s-au interpus unul sau mai mulți intermediari cumpărători-revânzători. Cupoanele valorice trebuie să conțină minimum următoarele elemente:

- a) numele producătorului/distribuitorului care acordă reducerea de preț în scopuri promoționale;
- b) produsul pentru care se face promoția;
- c) valoarea reducerii acordate, în sumă globală, care conține și taxa pe valoarea adăugată aferentă reducerii, fără a fi menționată distinct în cupon;
- d) termenul de valabilitate a cuponului;
- e) mențiunea potrivit căreia cupoanele pot fi utilizate numai în magazinele agreate în desfășurarea promoției în cauză;
- f) instrucțiunile privind utilizarea acestor cupoane;
- g) denumirea societății specializate în administrarea cupoanelor valorice, dacă este cazul.

b) sumele reprezentând daune-interese, stabilite prin hotărâre judecătorească definitivă/definitivă și irevocabilă, după caz, penalizările și orice alte sume solicitate pentru neîndeplinirea totală sau parțială a obligațiilor contractuale, dacă sunt percepute peste prețurile și/sau tarifele negociate;

- c) dobânzile, percepute după data livrării sau prestării, pentru plăți cu întârziere;

d) valoarea ambalajelor care circulă între furnizorii de marfă și clienți, prin schimb, fără facturare;

NORMĂ 06/01/2016 din data 2016-01-06

31. (9) În sensul art. 286 alin. (4) lit. d) din Codul fiscal, ambalajele care circulă între furnizorii de marfă și clienți prin schimb, fără facturare, nu se includ în baza de impozitare a taxei, chiar dacă beneficiarii nu dețin cantitățile de ambalaje necesare efectuării schimbului și achită o garanție bănească în schimbul ambalajelor primite. Pentru vânzările efectuate prin unități care au obligația utilizării aparatelor de marcat electronice fiscale, suma garanției bănești încasate pentru ambalaje se evidențiază distinct pe bonurile fiscale, fără taxă. Restituirea garanțiilor bănești nu se reflectă în documente fiscale.

(10) Persoanele care au primit ambalaje în schimbul unei garanții bănești au obligația să comunice periodic furnizorului de ambalaje, dar nu mai târziu de termenul legal pentru efectuarea inventarierii anuale, cantitățile de ambalaje scoase din evidență ca urmare a distrugerii, uzurii, lipsurilor sau altor cauze de aceeași natură. Furnizorii de ambalaje sunt obligați să factureze cu taxă cantitățile de ambalaje respective. Dacă garanțiile sunt primite de la persoane fizice de către proprietarul ambalajelor, pe baza evidenței vechimii garanțiilor primite și nerestituite se va colecta taxa pentru ambalajele pentru care s-au încasat garanții mai vechi de un an calendaristic.

e) sumele achitate de o persoană impozabilă în numele și în contul altei persoane și care apoi se decontează acesteia, inclusiv atunci când locatorul asigură el însuși bunul care face obiectul unui contract de leasing financiar sau operațional și refacturează locatarului costul exact al asigurării, precum și sumele încasate de o persoană impozabilă în numele și în contul unei alte persoane.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

31.

(3) În sensul art. 286 alin. (4) lit. e) din Codul fiscal, sumele achitate de o persoană impozabilă în numele și în contul altei persoane impozabile reprezintă sumele achitate de o persoană impozabilă pentru facturi emise de diverși furnizori/prestatori pe numele altei persoane și care apoi sunt recuperate de cel care le achită de la beneficiar. Persoana care achită sume în numele și în contul altei persoane nu primește facturi pe numele său și nici nu emite facturi pe numele său. Pentru recuperarea sumelor achitate în numele și în contul altei persoane se poate emite, în mod opțional, o factură de decontare de către persoana impozabilă care a achitat respectivele facturi. În situația în care părțile convin să își deconteze sumele achitate pe baza facturii de decontare, taxa nu se menționează distinct, fiind inclusă în totalul sumei de recuperat. Factura de decontare se transmite beneficiarului însoțită de factura achitată în numele său. Persoana care a achitat facturile în numele altei persoane nu exercită dreptul de

deducere pentru sumele achitate, nu colectează taxa pe baza facturii de decontare și nu înregistrează aceste sume în conturile de cheltuieli, respectiv de venituri. Beneficiarul ale cărui facturi au fost achitate de altă persoană își va deduce în condițiile legii taxa pe baza facturii care a fost emisă pe numele său de furnizori/prestatori, factura de decontare fiind doar un document care se anexează la factura achitată.

Exemplu: Persoana A emite o factură de servicii de transport către persoana B, dar factura lui A este plătită de C în numele lui B. Pentru recuperarea de la B a sumelor plătite, C are posibilitatea să emită o factură de decontare, dar care nu este obligatorie. B își exercită dreptul de deducere a TVA în condițiile stabilite de lege pe baza facturii emise de A, în timp ce o eventuală factură de decontare de la C doar se atașează acestei facturi.

(4) În cazul refacturării de cheltuieli, se aplică structura de comisionar conform prevederilor pct. 7 alin. (4) sau, după caz, ale pct. 8 alin. (3). Totuși, structura de comisionar nu se aplică în situația în care se aplică prevederile pct. 30 alin. (4) și (5), respectiv dacă sunt cheltuieli cu impozite și taxe sau sunt cheltuieli accesorii, care cad în sarcina furnizorului/prestatorului în legătură cu operațiunile pe care le-a realizat, fiind recuperate de la client.

(5) Se consideră că are loc o refacturare de cheltuieli, în sensul alin. (4), atunci când sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) persoana impozabilă urmărește doar recuperarea contravalorii unor achiziții de bunuri/servicii care au fost efectuate pe numele său, dar în contul altei persoane;

b) persoana impozabilă nu recuperează mai mult decât cheltuiala efectuată.

(6) În măsura în care persoana impozabilă poate face dovada că singurul scop este refacturarea de cheltuieli, fiind îndeplinite condițiile prevăzute la alin. (5), nu este obligată să aibă înscrisă în obiectul de activitate realizarea livrărilor/prestărilor pe care le refacturează. Spre deosebire de situația prezentată la alin. (3), în cazul structurii de comisionar persoana impozabilă are dreptul la deducerea taxei aferente achizițiilor de bunuri/servicii care vor fi refacturate, în condițiile legii, și are obligația de a colecta taxa pe valoarea adăugată pentru operațiunile taxabile. Se consideră că la aplicarea structurii de comisionar exigibilitatea pentru operațiunile refacturate intervine la data emiterii facturii de către persoana care refacturează cheltuieli efectuate pentru alte persoane, indiferent de natura operațiunilor refacturate. Pentru fiecare cheltuială refacturată se va aplica regimul fiscal al operațiunii refacturate, referitoare, printre altele, la locul livrării/prestării, cotele, scutiile livrării/prestării refacturate.

Exemplul nr. 1: Un furnizor A din România realizează o livrare intracomunitară de bunuri către beneficiarul B din Ungaria. Condiția de livrare este ex-works, prin urmare transportul este în sarcina cumpărătorului, a lui B. Totuși, B îl mandatează pe A să angajeze o firmă de transport, urmând să îi achite costul transportului. Transportatorul C facturează lui A serviciul de transport din România în Ungaria, iar A, aplicând structura de comisionar, va refactura costul exact al serviciului lui B. Din perspectiva stabilirii naturii serviciului prestat, se consideră că A a primit și a prestat el însuși serviciul de transport, dar nu este tratat ca și un cumpărător revânzător, ci ca o persoană care refacturează cheltuieli, deoarece persoana impozabilă nu recuperează o cheltuială mai mare decât cea efectuată. Acest serviciu de transport se facturează de către C către A cu TVA, locul prestării fiind în România, conform art. 278 alin. (2) din Codul fiscal. A refacturează transportul către B fără TVA, serviciul fiind neimpozabil în România conform art. 278 alin. (2) din Codul fiscal.

Exemplul nr. 2: O societate care derulează operațiuni imobiliare are încheiate contracte de închiriere pentru diverse spații dintr-un bun imobil. În cadrul acestei activități, ea refacturează prestații care cuprind, pe de o parte, furnizarea anumitor utilități, și anume electricitate, încălzire și apă, precum și, pe de altă parte, colectarea deșeurilor, serviciile de curățenie în spațiile comune ale imobilului, transferând chiriașului costurile pe care le-a suportat pentru cumpărarea acestor bunuri și servicii de la terți furnizori. Trebuie să se verifice în cadrul fiecărei închirieri dacă, în ceea ce privește utilitățile, chiriașul are libertatea să decidă în privința consumului său în cantitatea pe care o dorește. Dacă chiriașul are posibilitatea să își aleagă prestatorii și/sau modalitățile de utilizare a bunurilor sau a serviciilor în cauză, prestațiile care privesc aceste bunuri sau servicii pot, în principiu, să fie considerate distincte de închiriere. În special, dacă chiriașul poate să decidă în legătură cu consumul de apă, de electricitate sau de energie pentru încălzire, care poate fi verificat prin montarea unor contoare individuale și facturat în funcție de consumul respectiv, prestațiile care privesc aceste bunuri sau servicii pot, în principiu, să fie considerate distincte de închiriere. În ceea ce privește serviciul de curățenie a părților comune a bunului imobil, acestea trebuie să fie considerate distincte de închiriere dacă pot fi organizate de fiecare chiriaș individual sau de chiriași în mod colectiv și dacă în toate cazurile facturile adresate chiriașului menționează furnizarea acestor bunuri și prestarea acestor servicii în rubrici diferite de chirie. În ceea ce privește colectarea deșeurilor, dacă chiriașul poate alege prestatorul sau poate încheia un contract direct cu acesta, chiar dacă, pentru motive care țin de facilitare, nu își exercită această alegere sau această posibilitate, ci obține această prestație de la operatorul desemnat de locator pe baza unui contract încheiat între aceștia din urmă, această împrejurare constituie un indiciu în favoarea existenței unei prestații distincte de închiriere. În acest sens a fost pronunțată și Hotărârea Curții de Justiție Europene în Cauza C-42/14. În toate situațiile în care livrările/prestările sunt distincte de serviciul de închiriere, locatorul aplică structura de comisionar, aplicând regimul fiscal adecvat pentru fiecare livrare/prestare în parte, în funcție de natura acestora.

Exemplul nr. 3: Societatea A din Franța își trimite angajații în România pentru negocierea unor contracte cu parteneri din România. Conform înțelegerii dintre părți, facturile pentru cazare, transport local și alte cheltuieli efectuate pentru angajații trimiși din Franța vor fi emise către partenerii din România, aceștia urmând să își recupereze sumele achitate prin refacturare către societatea A din Franța. Astfel, serviciile de cazare au locul în România, acolo unde este situat bunul imobil [art. 278 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal], și vor fi refacturate prin aplicarea cotei reduse de TVA de 9%, serviciile de transport local de călători au locul în România, acolo unde sunt efectiv prestate [art. 278 alin. (4) lit. b) din Codul fiscal], și vor fi refacturate prin aplicarea cotei standard de TVA.

Exemplul nr. 4: Societatea A încheie un contract de proiectare a unui bun imobil cu societatea B. În contract se stipulează că B va suporta cheltuielile de cazare, transport, masă, diurnă etc. ale salariaților lui A care realizează acest proiect. Pe factura emisă A menționează separat costul proiectării și costul așa-numitelor cheltuieli suportate de B. În această situație nu este vorba despre o refacturare de cheltuieli. Toate cheltuielile de cazare, transport, masă, diurnă etc., facturate de A lui B, sunt cheltuieli accesorii serviciilor de proiectare și trebuie să urmeze aceleași reguli referitoare la locul prestării, cotele sau regimul aplicabil ca și serviciul de proiectare de care sunt legate, conform prevederilor pct. 30 alin. (5). În acest exemplu nu se refacturează cheltuieli, deoarece toate cheltuielile respective sunt accesorii serviciului de

proiectare, întrucât cad în sarcina prestatorului, chiar dacă sunt recuperate de la client prin refacturare.

Exemplul nr. 5: O societate X înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal închiriază către alte societăți spații dintr-un imobil pe care-l deține în proprietate. Societatea X are încheiate contracte cu furnizorii de utilități, respectiv cu furnizorii de energie electrică, energie termică și apă. Conform contractelor încheiate, societatea X refacturează către chiriași aceste utilități, care sunt considerate distincte de închiriere. În luna decembrie 2015 furnizorii de utilități emit facturi către societatea X cu TVA 24%. Faptul generator pentru aceste livrări intervine conform prevederilor art. 281 alin. (8) din Codul fiscal la data emiterii facturilor, respectiv în luna decembrie 2015. În luna ianuarie 2016, societatea X refacturează utilitățile către chiriași. Exigibilitatea taxei pentru operațiunile refacturate intervine la data emiterii facturii de către societatea X către chiriași. Întrucât faptul generator pentru operațiunile refacturate rămâne neschimbat și a intervenit în luna decembrie 2015, cota aplicabilă la refacturare este cota în vigoare la data faptului generator de taxă, respectiv 24%.

(7) În sensul art. 286 alin. (4) lit. e) din Codul fiscal, sumele încasate în numele și în contul altei persoane, care nu se cuprind în baza de impozitare, cuprind operațiuni precum:

a) cotizații, onorarii, redevențe, taxe sau alte plăți încasate în contul unei instituții publice, dacă pentru acestea instituția publică nu este persoană impozabilă în sensul art. 269 din Codul fiscal, iar persoana de la care sunt percepute aceste plăți nu este și persoana care suportă costul acestora;

b) sume încasate în contul altei persoane, dacă factura este emisă de această altă persoană către un terț. Pentru decontarea sumelor încasate de la terț cu persoana care a emis factura, conform înțelegerii dintre părți, pot fi întocmite facturi de decontare conform prevederilor alin. (3).

(8) În cazul sumelor încasate de persoana impozabilă în contul altei persoane, dacă persoana impozabilă acționează în nume propriu, respectiv emite facturi sau alte documente către clienți și primește facturi sau alte documente pe numele său de la persoana în numele căreia încasează sumele, se aplică structura de comisionar prevăzută la pct. 7 alin. (4) sau, după caz, la pct. 8 alin. (3), chiar dacă nu există un contract de comision între părți.

Exemplu: O companie B încasează contravaloarea taxei radio TV de la clienți, pe care o virează apoi companiilor de radio și televiziune. Această taxă este menționată pe factura emisă de compania B, alături de propriile sale livrări/prestări efectuate.

Întrucât taxa radio TV reprezintă contravaloarea unei operațiuni scutite de TVA conform art. 292 alin. (1) lit. o) din Codul fiscal, fiind efectuată de posturile publice de radio și televiziune, compania B va păstra același regim la facturarea acestei taxe către clienți. Conform structurii de comisionar, posturile de radio și televiziune vor factura către compania B serviciile pentru care aceasta a încasat sumele în contul lor.

(9) În sensul art. 286 alin. (4) lit. d) din Codul fiscal, ambalajele care circulă între furnizorii de marfă și clienți prin schimb, fără facturare, nu se includ în baza de impozitare a taxei, chiar dacă beneficiarii nu dețin cantitățile de ambalaje necesare efectuării schimbului și achită o garanție bănească în schimbul ambalajelor primite. Pentru vânzările efectuate prin unități care au obligația utilizării aparatelor de marcat electronice fiscale, suma garanției bănești încasate pentru ambalaje se evidențiază distinct pe bonurile fiscale, fără taxă. Restituirea garanțiilor bănești nu se reflectă în documente fiscale.

(10) Persoanele care au primit ambalaje în schimbul unei garanții bănești au obligația să comunice periodic furnizorului de ambalaje, dar nu mai târziu de termenul legal pentru efectuarea inventarierii anuale, cantitățile de ambalaje scoase din evidență ca urmare a distrugerii, uzurii, lipsurilor sau altor cauze de aceeași natură. Furnizorii de ambalaje sunt obligați să factureze cu taxă cantitățile de ambalaje respective. Dacă garanțiile sunt primite de la persoane fizice de către proprietarul ambalajelor, pe baza evidenței vechimii garanțiilor primite și nerestituite se va colecta taxa pentru ambalajele pentru care s-au încasat garanții mai vechi de un an calendaristic.

(11) În sensul prevederilor art. 286 alin. (4) lit. e) din Codul fiscal, în cazul contractelor de leasing, atunci când locatorul asigură el însuși bunul care face obiectul unui contract de leasing și refacturează locatarului costul exact al asigurării, costul asigurării nu reprezintă o cheltuială accesorie serviciului de leasing în sensul art. 286 alin. (3) din Codul fiscal, nefiind inclus în baza de impozitare a serviciului de leasing. Refacturarea de către locator a costului exact al asigurării reprezintă o operațiune de asigurare scutită de TVA conform art. 292 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal, distinctă și independentă de operațiunea de leasing.

ART. 287

Ajustarea bazei de impozitare

Baza de impozitare se reduce în următoarele situații:

a) în cazul desființării totale sau parțiale a contractului pentru livrarea de bunuri sau prestarea de servicii, înainte de efectuarea acestora, dar pentru care au fost emise facturi în avans;

b) în cazul refuzurilor totale sau parțiale privind cantitatea, calitatea ori prețurile bunurilor livrate sau ale serviciilor prestate, precum și în cazul desființării totale ori parțiale a contractului pentru livrarea sau prestarea în cauză ca urmare a unui acord scris între părți sau ca urmare a unei hotărâri judecătorești definitive/definitive și irevocabile, după caz, sau în urma unui arbitraj;

c) în cazul în care rabaturile, remizele, risturnele și celelalte reduceri de preț prevăzute la art. 286 alin. (4) lit. a) sunt acordate după livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor;

d) în cazul în care contravaloarea bunurilor livrate sau a serviciilor prestate nu se poate încasa ca urmare a intrării în faliment a beneficiarului sau ca urmare a punerii în aplicare a unui plan de reorganizare admis și confirmat printr-o sentință judecătorească, prin care creanța creditorului este modificată sau eliminată. Ajustarea este permisă începând cu data pronunțării hotărârii judecătorești de confirmare a planului de reorganizare, iar, în cazul falimentului beneficiarului, începând cu data sentinței sau, după caz, a încheierii, prin care s-a decis intrarea în faliment, conform legislației privind insolvența. Ajustarea se efectuează în termen de 5 ani de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care s-a pronunțat hotărârea judecătorească de confirmare a planului de reorganizare, respectiv a celui în care s-a decis, prin sentință sau, după caz, prin încheiere, intrarea în faliment. În cazul în care intrarea în faliment a avut loc anterior datei de 1 ianuarie 2019 și nu a fost pronunțată hotărârea judecătorească definitivă/definitivă și irevocabilă de închidere a procedurii prevăzute de legislația insolvenței până la această dată, ajustarea se efectuează în termen de 5 ani de la data de 1 ianuarie 2019. Ajustarea este permisă chiar dacă s-a ridicat rezerva verificării ulterioare, conform Codului de procedură fiscală. Prin efectuarea ajustării se redeschide rezerva verificării ulterioare pentru perioada fiscală în care a intervenit exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată pentru operațiunea care face obiectul ajustării. În cazul în care, ulterior ajustării bazei de impozitare, sunt încasate sume aferente creanțelor

respective, se anulează corespunzător ajustarea efectuată, corespunzător sumelor încasate, prin decontul perioadei fiscale în care acestea sunt încasate.

(la 20-01-2019 Litera d) din Articolul 287 , Capitolul VII , Titlul VII a fost modificată de Punctul 28¹, Punctul 20, Articolul I din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019)

Potrivit literei a) a art. VI din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019, articolul I punctul 20 din lege cu referire la articolul I punctul 28¹ [din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018], se aplică începând cu 1 ianuarie 2019.

e) în cazul în care cumpărătorii returnează ambalajele în care s-a expedit marfa, pentru ambalajele care circulă prin facturare.

f) în cazul în care contravaloarea totală sau parțială a bunurilor livrate sau a serviciilor prestate nu a fost încasată de la beneficiarii persoane fizice în termen de 12 luni de la termenul de plată stabilit de părți, ori în lipsa acestuia, de la data emiterii facturii, cu excepția situației în care furnizorul/prestatorul și beneficiarul sunt părți afiliate în sensul art. 7 pct. 26. Ajustarea se efectuează în termen de 5 ani de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care a intervenit termenul de plată stabilit de părți, ori în lipsa acestuia, a anului următor celui în care s-a emis factura. Ajustarea este permisă numai în cazul în care se face dovada că s-au luat măsuri comerciale pentru recuperarea creanțelor de până la 1.000 lei, inclusiv, respectiv că au fost întreprinse proceduri judiciare pentru recuperarea creanțelor mai mari de 1.000 lei. Ajustarea este permisă chiar dacă s-a ridicat rezerva verificării ulterioare, conform Codului de procedură fiscală. Prin efectuarea ajustării se redeschide rezerva verificării ulterioare pentru perioada fiscală în care a intervenit exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată pentru operațiunea care face obiectul ajustării. În cazul în care, ulterior ajustării bazei de impozitare, sunt încasate sume aferente creanțelor respective, se anulează ajustarea efectuată, corespunzător sumelor încasate. Ajustarea efectuată se anulează, în cazul creanțelor mai mari de 1.000 de lei, dacă furnizorul/prestatorul renunță la procedurile judiciare întreprinse până la emiterea unei hotărâri definitive.

(la 01-01-2021 Articolul 287 din Capitolul VII , Titlul VII a fost completat de Punctul 159, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

Conform art. IV din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020, prevederile art. I pct. 159 din prezenta lege se aplică pentru creanțele al căror termen de plată stabilit de părți, ori în lipsa acestuia, data emiterii facturii, intervine începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

SECȚIUNEA a 2-a

Ajustarea bazei de impozitare

32. (1) În situațiile prevăzute la art. 287 din Codul fiscal, furnizorii de bunuri și/sau prestatorii de servicii își ajustează baza impozabilă a taxei după efectuarea livrării/prestării sau după facturarea livrării/prestării, chiar dacă livrarea/prestarea nu a fost efectuată, dar evenimentele prevăzute la art. 287 din Codul fiscal intervin ulterior facturării și înregistrării taxei în evidențele persoanei impozabile. În acest scop furnizorii/prestatorii trebuie să emită facturi cu valorile înscrise cu semnul minus când baza de impozitare se reduce sau, după caz, fără semnul minus, dacă baza de impozitare se majorează, care vor fi transmise și beneficiarului. Prevederile acestui alineat se aplică și pentru livrări intracomunitare.

(2) În cazul în care persoanele care aplică sistemul TVA la încasare se află în situațiile prevăzute la alin. (1), se aplică prevederile art. 282 alin. (10) din Codul fiscal. În acest scop furnizorii/prestatorii trebuie să emită facturi cu valorile înscrise cu semnul minus, când baza de impozitare se reduce, ori, după caz, fără semnul minus, dacă baza de impozitare se majorează, care vor fi transmise și beneficiarului, indiferent dacă taxa aferentă este sau nu exigibilă.

(3) În sensul art. 287 lit. b) din Codul fiscal, desființarea unui contract reprezintă orice modalitate prin care părțile renunță la contract de comun acord sau ca urmare a unei hotărâri judecătorești sau a unui arbitraj. În cazul bunurilor, dacă desființarea contractului presupune și restituirea bunurilor deja livrate, nu se consideră că are loc o nouă livrare de la cumpărător către vânzătorul inițial. În cazul prestărilor de servicii, art. 287 lit. b) din Codul fiscal se aplică numai pentru servicii care nu au fost prestate, desființarea unui contract care are ca obiect prestări de servicii având efecte numai pentru viitor în ce privește reducerea bazei de impozitare.

(4) Beneficiarii au obligația să ajusteze dreptul de deducere exercitat inițial, potrivit prevederilor art. 304 alin. (1) lit. b) și art. 305 alin. (4) lit. e) din Codul fiscal, numai pentru operațiunile prevăzute la art. 287 lit. a)-c) și e) din Codul fiscal. Prevederile acestui alineat se aplică și pentru achizițiile intracomunitare.

(5) Prin excepție de la prevederile alin. (4), în cazul achizițiilor realizate de/de la persoanele care aplică sistemul TVA la încasare, se aplică corespunzător prevederile art. 282 alin. (10) din Codul fiscal în situațiile prevăzute la art. 287 lit. a)-c) și e) din Codul fiscal.

Exemplu: Societatea A, care aplică sistemul TVA la încasare, emite către beneficiarul B o factură pentru o livrare de bunuri la data de 10 ianuarie 2016, în valoare de 5.000 lei plus 20% TVA, respectiv 1.000 lei, total factură 6.000 lei. TVA în sumă de 1.000 lei se înregistrează în creditul contului 4428 "TVA neexigibilă". La data de 20 martie 2016 încasează suma de 2.000 lei de la beneficiarul său. TVA aferentă acestei încasări se determină astfel: $2.000 \times 20/120 = 333$ lei și se evidențiază în debitul contului 4428 "TVA neexigibilă" și concomitent în creditul contului 4427 "TVA colectată". În data de 25 aprilie 2016, societatea A acordă o reducere de preț beneficiarului B de 10% din contravaloarea bunurilor livrate.

Societatea A emite o factură în care înscrie cu semnul minus baza de impozitare, respectiv $5.000 \times 10/100 = 500$ lei, și TVA aferentă, respectiv $1.000 \times 10/100 = 100$ lei. Conform prevederilor art. 282 alin. (10) din Codul fiscal, în luna noiembrie 2014, societatea A va diminua TVA neexigibilă în cuantum de 667 lei cu suma de 100 lei.

Beneficiarul B, la primirea facturii pentru reducerea de preț de la societatea A, va diminua TVA neexigibilă în cuantum de 667 lei cu suma de 100 lei.

(6) În sensul art. 287 lit. d) din Codul fiscal, în cazul persoanelor care aplică sistemul TVA la încasare se operează anularea taxei neexigibile aferente livrărilor de bunuri/prestărilor de servicii realizate.

(7) Reducerile de preț acordate de producătorii/distribuitorii de bunuri pe bază de cupoane valorice în cadrul unor campanii promoționale se reflectă în facturi astfel:

a) facturile de reducere se întocmesc direct de către producătorii/distribuitorii de bunuri pe numele comercianților care au acceptat cupoanele valorice de la consumatorii finali, chiar dacă inițial facturile de livrare a bunurilor pentru care se acordă aceste reduceri de preț au fost emise de producători/distribuitori către diverși intermediari cumpărători-revânzători. La rubrica "Cumpărător" se înscriu datele de identificare ale cumpărătorului care a acceptat cupoanele valorice de la consumatorii finali;

b) în cazul în care producătorii/distribuitorii de bunuri încheie contracte cu societăți specializate în administrarea cupoanelor valorice, producătorii/distribuitorii emit o singură factură cu semnul minus pentru valoarea reducerilor de preț acordate în cursul unei luni și a taxei pe valoarea adăugată aferente. Anexa la aceste facturi trebuie să conțină informații din care să rezulte valoarea reducerilor de preț acordate de un producător/distribuitor pentru fiecare comerciant, pe categorii de bunuri. La rubrica "Cumpărător" se vor înscrie datele de identificare ale societății specializate în administrarea cupoanelor valorice. Societățile specializate în administrarea cupoanelor valorice vor emite către fiecare comerciant o singură factură cu semnul minus pentru toate bunurile în cauză, în care vor înscrie valoarea reducerilor de preț acordate de producători/distribuitori în cursul unei luni și a taxei pe valoarea adăugată aferente. Anexa la aceste facturi trebuie să conțină informații din care să rezulte valoarea reducerilor de preț acordate de un producător/distribuitor pentru fiecare comerciant, pe categorii de bunuri. La rubrica "Furnizor" se vor înscrie datele de identificare ale societății specializate în administrarea cupoanelor valorice.

ART. 288

Baza de impozitare pentru achizițiile intracomunitare

(1) Pentru achizițiile intracomunitare de bunuri baza de impozitare se stabilește pe baza aceluiași elemente utilizate conform art. 286 pentru determinarea bazei de impozitare în cazul livrării aceluiași bunuri în interiorul țării. În cazul unei achiziții intracomunitare de bunuri, conform art. 273 alin. (2) lit. a), baza de impozitare se determină în conformitate cu prevederile art. 286 alin. (1) lit. c) și ale art. 286 alin. (3).

(2) Baza de impozitare cuprinde și accizele datorate sau achitate în România de persoana care efectuează achiziția intracomunitară a unui produs supus accizelor. Atunci când după efectuarea achiziției intracomunitare de bunuri, persoana care a achiziționat bunurile obține o rambursare a accizelor achitate în statul membru în care a început expedierea sau transportul bunurilor, baza de impozitare a achiziției intracomunitare efectuate în România se reduce corespunzător.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

33. În sensul art. 288 din Codul fiscal, baza de impozitare a achiziției intracomunitare cuprinde elementele prevăzute la art. 286 alin. (3) din Codul fiscal și nu cuprinde elementele prevăzute la art. 286 alin. (4) din Codul fiscal și/sau, după caz, se ajustează în conformitate cu prevederile art. 287 din Codul fiscal. Cheltuielile de transport sau alte cheltuieli accesorii, cum sunt cele de asigurare sau de ambalare, se cuprind în baza impozabilă a bunurilor achiziționate intracomunitar numai dacă acestea cad în sarcina vânzătorului conform contractului dintre părți.

ART. 289

Baza de impozitare pentru import

(1) Baza de impozitare pentru importul de bunuri este valoarea în vamă a bunurilor, stabilită conform legislației vamale în vigoare, la care se adaugă orice taxe, impozite, comisioane și alte taxe datorate în afara României, precum și cele datorate ca urmare a importului bunurilor în România, cu excepția taxei pe valoarea adăugată care urmează a fi percepută.

(2) Baza de impozitare cuprinde cheltuielile accesorii, precum comisioanele, cheltuieli de ambalare, transport și asigurare, care intervin până la primul loc de destinație a bunurilor în România, în măsura în care aceste cheltuieli nu au fost cuprinse în baza de impozitare stabilită conform alin. (1), precum și cele care decurg din transportul către alt loc de destinație din Uniunea Europeană, în cazul în care locul respectiv este cunoscut la momentul la care intervine faptul generator. Primul loc de destinație a bunurilor îl reprezintă destinația indicată în documentul de transport sau în orice alt document în baza căruia bunurile sunt importate în România ori, în absența unei astfel de mențiuni, primul loc de descărcare a bunurilor în România.

(3) Baza de impozitare nu cuprinde elementele prevăzute la art. 286 alin. (4) lit. a)-d).

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

SECȚIUNEA a 4-a

Baza de impozitare pentru import

34. (1) În sensul art. 289 din Codul fiscal, baza de impozitare nu cuprinde elementele prevăzute la art. 286 alin. (4) lit. a)-d) din Codul fiscal, dacă acestea sunt cunoscute în momentul în care intervine exigibilitatea taxei pentru un import conform art. 285 din Codul fiscal.

(2) Baza de impozitare pentru importul de bunuri nu se ajustează în cazul modificării ulterioare a elementelor care au stat la baza determinării valorii în vamă a bunurilor, ca urmare a unor evenimente prevăzute la art. 286 alin. (4) lit. a)-d) din Codul fiscal, cu excepția situațiilor în care aceste modificări sunt cuprinse într-un document pentru regularizarea situației emis de organele vamale.

(3) În cazul bunurilor care au fost achiziționate din afara Uniunii Europene și care înainte de a fi importate pe teritoriul Uniunii Europene sunt supuse unor lucrări sau evaluări asupra bunurilor mobile corporale, pentru evitarea dublei impozitări, atunci când beneficiarul serviciilor este o persoană impozabilă stabilită în România, inclusiv o persoană juridică

neimpozabilă înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 sau 317 din Codul fiscal, pentru serviciile prestate înainte ca bunurile să fie importate se aplică prevederile art. 278 alin. (2) din Codul fiscal. Contravaloarea acestor servicii nu va fi inclusă în baza de impozitare a importului de bunuri. Ambalajele sau alte bunuri utilizate în legătură directă cu bunurile asupra cărora au fost realizate lucrările sau bunurile încorporate în acestea sunt accesorii serviciilor realizate și nu sunt tratate ca livrări de bunuri separate, ci ca fiind parte a serviciului prestat. Baza de impozitare a taxei pentru aceste servicii cuprinde și eventualele taxe, impozite, prelevări care sunt percepute pentru importul bunurilor accesorii serviciilor.

(4) Atunci când beneficiarul serviciilor prevăzute la alin. (3) prestate în afara Uniunii Europene este o persoană neimpozabilă, inclusiv persoana juridică neimpozabilă care nu este înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 sau 317 din Codul fiscal, baza de impozitare a importului va cuprinde și valoarea serviciilor prestate în afara Uniunii Europene, la care se adaugă elementele care nu sunt deja cuprinse în această valoare, conform art. 289 alin. (2) din Codul fiscal.

ART. 290

Cursul de schimb valutar

(1) Dacă elementele folosite la stabilirea bazei de impozitare a unui import de bunuri se exprimă în valută, cursul de schimb valutar se stabilește conform prevederilor europene care reglementează calculul valorii în vamă.

(2) Dacă elementele folosite pentru stabilirea bazei de impozitare a unei operațiuni, alta decât importul de bunuri, se exprimă în valută, cursul de schimb care se aplică este ultimul curs de schimb comunicat de Banca Națională a României sau ultimul curs de schimb publicat de Banca Centrală Europeană ori cursul de schimb utilizat de banca prin care se efectuează decontările, valabil la data la care intervine exigibilitatea taxei pentru operațiunea în cauză, iar, în cazul operațiunilor supuse sistemului TVA la încasare prevăzut la art. 282 alin. (3)-(8), la data la care ar fi intervenit exigibilitatea taxei pentru operațiunea în cauză dacă nu ar fi fost supusă sistemului TVA la încasare. În situația în care se utilizează cursul de schimb publicat de Banca Centrală Europeană, conversia între monede, altele decât moneda euro, se realizează prin intermediul cursului de schimb al monedei euro pentru fiecare dintre monede. În contractele încheiate între părți trebuie menționat dacă pentru decontări va fi utilizat cursul de schimb al unei bănci comerciale, în caz contrar aplicându-se cursul de schimb comunicat de Banca Națională a României sau cursul de schimb publicat de Banca Centrală Europeană.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

SECȚIUNEA a 5-a

Cursul de schimb valutar

35. (1) În sensul art. 290 alin. (2) din Codul fiscal, prin ultimul curs de schimb comunicat de Banca Națională a României se înțelege cursul de schimb comunicat de respectiva bancă în ziua anterioară și care este valabil pentru operațiunile care se vor desfășura în ziua următoare.

(2) În sensul art. 290 alin. (2) din Codul fiscal, în cazul emiterii de facturi înainte de livrarea de bunuri sau prestarea de servicii ori de încasarea unui avans, cursul de schimb

valutar utilizat pentru determinarea bazei de impozitare a taxei pe valoarea adăugată la data emiterii acestor facturi va rămâne neschimbat la data definitivării operațiunii, respectiv la data regularizării operațiunii, inclusiv în cazul operațiunilor pentru care se aplică sistemul TVA la încasare. În cazul încasării de avansuri pentru care factura este emisă ulterior încasării avansului, cursul de schimb valutar utilizat pentru determinarea bazei de impozitare a taxei pe valoarea adăugată la data încasării avansurilor va rămâne neschimbat la data definitivării operațiunii, respectiv atunci când se fac regularizările avansurilor încasate.

Exemplul nr. 1: În luna ianuarie 2016, o persoană impozabilă A înregistrată în scopuri de TVA potrivit art. 316 din Codul fiscal încasează 1.000 euro drept avans pentru livrarea în interiorul țării a unui automobil de la o altă societate B; A va emite o factură către B la cursul de 4,5 lei/euro, valabil la data încasării avansului.

Baza de impozitare a TVA: 1.000 euro x 4,5 lei/euro = 4.500 lei.

Taxa pe valoarea adăugată aferentă avansului: 4.500 lei x 20% = 900 lei.

După o perioadă de 3 luni are loc livrarea automobilului, care costă 5.000 euro. Cursul din data livrării bunului este de 4,4 lei/euro. La data livrării se vor storna avansul și taxa pe valoarea adăugată aferentă acestuia, respectiv 4.500 lei și 900 lei, cu semnul minus.

Baza de impozitare a TVA pentru livrare se determină astfel:

[(1.000 euro x 4,5 lei/euro) + (4.000 euro x 4,4 lei/euro)] = 22.100 lei.

Taxa pe valoarea adăugată aferentă livrării se determină astfel:

22.100 lei x 20% = 4.420 lei.

Exemplul nr. 2: Compania A încasează în luna decembrie 2015 un avans de 2.000 euro pentru livrarea în interiorul țării a unui utilaj către clientul său B. Livrarea utilajului are loc în cursul lunii ianuarie la prețul de 6.000 euro.

A va emite o factură pentru avansul de 2.000 euro către B la cursul de 4,45 lei/euro, valabil la data încasării avansului în luna decembrie.

Baza de impozitare a TVA pentru avans: 2.000 euro x 4,45 lei/euro = 8.900 lei.

Taxa pe valoarea adăugată aferentă avansului: 8.900 lei x 24% = 2.136 lei.

În ianuarie 2016, la livrarea utilajului se regularizează avansul facturat, inclusiv cota de taxă pe valoarea adăugată ca urmare a modificării cotei standard la 1 ianuarie 2016. Cursul din data livrării bunului este de 4,5 lei/euro. Regularizările efectuate, inclusiv regularizarea cotei de TVA:

Stornarea avansului, inclusiv a taxei pe valoarea adăugată aferente acestuia, respectiv 8.900 lei și 2.136 lei, cu semnul minus.

Baza de impozitare a livrării: [(2.000 euro x 4,45 lei/euro) + (4.000 euro x 4,5 lei/euro)] = 8.900 lei + 18.000 lei = 26.900 lei.

Taxa pe valoarea adăugată aferentă livrării: 26.900 lei x 20% = 5.380 lei.

Exemplul nr. 3: Compania A livrează bunuri în valoare de 7.000 euro către compania B, la data de 20 februarie 2016. Compania A aplică sistemul TVA la încasare, iar factura este emisă la data de 10 martie 2016. Cursul de schimb valutar valabil în data de 20 februarie 2016 este de 4,5 lei/euro. Societatea A încasează contravaloarea integrală a facturii în data de 15 mai 2016, la cursul de 4,4 lei/euro. Societatea A va înregistra ca taxă neexigibilă aferentă livrării suma de 6.300 lei, calculată astfel:

- baza impozabilă: $7.000 \text{ euro} \times 4,5 \text{ lei/euro} = 31.500 \text{ lei}$;
- TVA neexigibilă aferentă livrării: $31.500 \text{ lei} \times 20\% = 6.300 \text{ lei}$.

Exigibilitatea TVA aferente livrării intervine la data încasării, respectiv 15 mai 2016, dată la care societatea A trebuie să colecteze TVA în sumă de 6.300 lei.

(3) Pentru livrări de bunuri sau prestări de servicii în interiorul țării, contractate în valută cu decontare în lei la cursul de schimb din data plății, diferențele de curs dintre cursul de schimb menționat în factura întocmită conform alin. (1) și cursul de schimb utilizat la data încasării nu sunt considerate diferențe de preț și nu se emite o factură în acest sens.

(4) În cazul achizițiilor intracomunitare de bunuri, cursul de schimb utilizat pentru determinarea în lei a bazei impozabile a taxei este cursul din data exigibilității taxei, astfel cum este stabilită la art. 284 din Codul fiscal, indiferent de data la care sunt sau vor fi recepționate bunurile.

(5) În cazul livrărilor intracomunitare de bunuri scutite de taxă conform art. 294 alin. (2) din Codul fiscal, cursul de schimb utilizat pentru determinarea în lei a bazei impozabile a taxei este cursul din data exigibilității taxei, astfel cum este stabilită la art. 283 din Codul fiscal, indiferent de data la care sunt sau vor fi livrate bunurile.

(6) Pentru operațiunile în interiorul țării, dacă baza impozabilă este stabilită în valută, transformarea în lei se va efectua la cursul din data la care intervine exigibilitatea taxei, conform prevederilor art. 280, 281 și 282 alin. (1) și (2) din Codul fiscal. Prin excepție, în cazul operațiunilor supuse sistemului TVA la încasare prevăzut la art. 282 alin. (3)-(8) din Codul fiscal, transformarea în lei se efectuează la cursul din data la care ar fi intervenit exigibilitatea taxei pentru operațiunea în cauză dacă nu ar fi fost supusă sistemului TVA la încasare, respectiv conform prevederilor art. 280-282 alin. (1) și (2) din Codul fiscal.

(7) Prevederile primei teze a alin. (6) se aplică și pentru serviciile prestate către persoane stabilite în Uniunea Europeană ori în afara Uniunii Europene, precum și pentru serviciile achiziționate de la prestatori stabiliți în Uniunea Europeană sau în afara Uniunii Europene, precum și în cazul livrărilor de bunuri care nu au locul în România conform art. 275 din Codul fiscal, efectuate de persoane impozabile stabilite în România, sau al achizițiilor de bunuri care au locul în România și pentru care beneficiarul este obligat la plata taxei conform art. 307 alin. (2)-(6) din Codul fiscal.

CAP. VIII

Cotele de taxă

ART. 291

Cotele

(1) Cota standard se aplică asupra bazei de impozitare pentru operațiunile impozabile care nu sunt scutite de taxă sau care nu sunt supuse cotelor reduse, iar nivelul acesteia este:

- a) 20% începând cu data de 1 ianuarie 2016 și până la data de 31 decembrie 2016;
- b) 19% începând cu data de 1 ianuarie 2017.

(2) Cota redusă de 9% se aplică asupra bazei de impozitare pentru următoarele prestări de servicii și/sau livrări de bunuri:

a) livrarea de proteze și accesorii ale acestora, definite prin normele metodologice conform legislației specifice, cu excepția protezelor dentare scutite de taxă conform art. 292 alin. (1) lit. b);

b) livrarea de produse ortopedice;

c) livrarea de medicamente de uz uman și veterinar;

d) Abrogată.

(la 01-11-2018 Litera d) din Alineatul (2) , Articolul 291 , Capitolul VIII , Titlul VII a fost abrogată de Punctul 4, Articolul III din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 89 din 4 octombrie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 854 din 09 octombrie 2018)

e) livrarea următoarelor bunuri: alimente, inclusiv băuturi, cu excepția băuturilor alcoolice, destinate consumului uman și animal, animale și păsări vii din specii domestice, semințe, plante și ingrediente utilizate în prepararea alimentelor, produse utilizate pentru a completa sau înlocui alimentele, cu excepția celor prevăzute la alin. (3) lit. k). Prin normele metodologice se stabilesc codurile NC corespunzătoare acestor bunuri;

(la 01-06-2019 Litera e) din Alineatul (2) , Articolul 291 , Capitolul VIII , Titlul VII a fost modificată de Punctul 1, Articolul 6 din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 31 din 14 mai 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 403 din 23 mai 2019)

INSTRUCȚIUNI 26/11/2018 din data 2018-11-26

ART. 1

(1) Prin prezentele instrucțiuni se stabilesc, în scopul aplicării unitare a prevederilor art. 291 alin. (2) lit. e) și alin. (3) lit. e) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, principalele elemente care stau la baza încadrării din punctul de vedere al TVA a operațiunilor realizate de persoanele impozabile ca reprezentând:

a) livrări de alimente, pentru care se aplică cota redusă de TVA de 9%;

b) prestări de servicii de restaurant sau catering, pentru care se aplică cota redusă de TVA de 5%, cu excepția băuturilor alcoolice, altele decât berea, care se încadrează la codul NC 22 03 00 10 și pentru care se aplică, de asemenea, cota de TVA de 5%.

(2) Referirile la Codul fiscal

din prezentele instrucțiuni reprezintă referiri la titlul VII „Taxa pe valoarea adăugată“ din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Referirile la Normele metodologice

din prezentele instrucțiuni reprezintă referiri la titlul VII „Taxa pe valoarea adăugată“ din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1/2016, cu modificările și completările ulterioare.

ART. 2

(1) Potrivit prevederilor art. 291 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal, se aplică o cotă redusă de TVA de 9% pentru livrarea următoarelor bunuri: alimente, inclusiv băuturi, cu excepția băuturilor alcoolice, destinate consumului uman și animal, animale și păsări vii din specii domestice, semințe, plante și ingrediente utilizate în prepararea alimentelor, produse utilizate pentru a completa sau înlocui alimentele.

(2) Potrivit prevederilor art. 291 alin. (3) lit. e) din Codul fiscal, se aplică o cotă redusă de TVA de 5% pentru serviciile de restaurant și de catering, cu excepția băuturilor alcoolice, altele decât berea, care se încadrează la codul NC 22 03 00 10.

(3) În conformitate cu prevederile pct. 18 alin. (1) din Normele metodologice, în sensul TVA, serviciile de restaurant și de catering reprezintă servicii care constau în furnizarea de produse alimentare și/sau de băutură, preparate sau nepreparate, pentru consumul uman, însoțită de servicii conexe suficiente, care să permită consumul imediat al acestora. Furnizarea de produse alimentare și/sau de băutură este numai unul dintre elementele unui întreg în care predomină serviciile. Serviciile de restaurant constau în prestarea unor astfel de servicii în spațiile prestatorului, iar serviciile de catering constau în prestarea unor astfel de servicii în afara localurilor prestatorului.

(4) În conformitate cu prevederile pct. 18 alin. (2) din Normele metodologice, în sensul TVA, furnizarea de produse alimentare și/sau de băuturi, preparate sau nu, fie cu transport, fie fără, dar fără vreun alt serviciu conex, nu se consideră a fi servicii de restaurant sau catering în sensul pct. 18 alin. (1) din Normele metodologice.

(5) Pentru încadrarea din punct de vedere al TVA a unei operațiuni ca livrare de bunuri sau prestare de servicii de restaurant sau catering trebuie efectuată o examinare calitativă a întregii operațiuni, din care să reiasă dacă elementele de prestare de servicii care precedă și însoțesc livrarea alimentelor sunt sau nu preponderente, astfel cum rezultă și din Hotărârea Curții de Justiție a Uniunii Europene în cauzele conexe C497/09 Manfred Bog, C-499/09 CinemaxX Entertainment GmbH & Co. K, C-501/09 Lothar Lohmeyer și C-502/09 Fleischerei Nier GmbH & Co. KG.

(6) În situația în care o persoană impozabilă se limitează la livrarea unor feluri de mâncare standardizate la o locație precizată de client, fără niciun alt element suplimentar de prestare de servicii, sau atunci când livrarea felurilor de mâncare reprezintă elementul predominant al unei operațiuni, operațiunea reprezintă o livrare de alimente.

(7) Elementele de prestare de servicii care însoțesc în mod normal o livrare de alimente și sunt accesorii acesteia, nefiind de natură a conduce la încadrarea operațiunilor ca prestări de servicii din punctul de vedere al TVA, includ: prezentarea alimentelor la raft, prepararea alimentelor, transportul alimentelor la destinația indicată de client, răcirea sau încălzirea alimentelor, ambalarea alimentelor, punerea la dispoziția clientului de tacâmuri de unică folosință, furnizarea de șervețele de hârtie, de muștar, ketchup, maioneză sau altele similare, furnizarea de cutii de gunoi, prezentarea generală a ofertei/meniului.

(8) Elementele de prestare de servicii care pot conduce la încadrarea operațiunii drept prestare de servicii de restaurant sau catering în sensul TVA trebuie să fie diferite de cele prevăzute la alin. (7). Astfel de elemente includ, fără a se limita la acestea: furnizarea unui cadru adecvat care permite consumul alimentelor, servirea alimentelor, furnizarea/punerea la dispoziție de personal de servire, de bucătari sau de personal pentru curățenie, punerea la dispoziție a veselei sau a tacâmurilor, punerea la dispoziție a unui mobilier adecvat consumului alimentelor, cum sunt mesele și scaunele, curățarea sau debarasarea meselor, consultanță individuală privind alegerea alimentelor, consilierea clienților cu privire la compoziția și cantitatea mâncării pentru anumite evenimente. Punerea la dispoziție a unor elemente de mobilier într-o zonă a cărei destinație principală nu este facilitarea consumului de alimente nu constituie un element de natură a conduce la încadrarea operațiunii drept prestare de servicii de restaurant.

(9) În sensul alin. (3), prin spațiul/locația prestatorului se înțelege o locație deținută în proprietate, închiriată sau în folosința prestatorului de servicii de restaurant. Se consideră că prestatorul de servicii de restaurant deține folosința spațiului și în situația în care, conform contractului încheiat cu proprietarul, acesta din urmă acordă dreptul de acces la un spațiu comun mai multor beneficiari, percepend de la aceștia costurile de întreținere ale spațiului comun.

(10) Pentru încadrarea operațiunilor efectuate de o persoană impozabilă ca livrare de alimente sau prestare de servicii de restaurant sau catering nu are relevanță codul CAEN atribuit activității sale. De asemenea, complexitatea preparării mâncării nu are nicio influență asupra încadrării operațiunii.

(11) Punerea la dispoziția clienților a unor elemente de mobilier rudimentar, cum ar fi o tejghea sau mesele de bar, care nu permit clienților să ia loc, nu constituie decât prestații minore, accesorii livrării de alimente, care nu sunt de natură să conducă la calificarea operațiunii drept prestare de servicii de restaurant.

(12) În situația persoanelor impozabile care oferă clienților atât servicii de restaurant, cât și livrări de alimente „la pachet”, pentru calificarea operațiunii drept livrare de alimente sau prestare de servicii de restaurant, este definitorie opțiunea clientului la momentul efectuării comenzii.

(13) În scopul încadrării unei operațiuni drept prestare de servicii de catering, mai multe combinații de operațiuni pot fi luate în considerare în funcție de dorințele clienților, de la simpla pregătire și livrare a felurilor de mâncare până la prestația completă, care cuprinde, în plus, punerea la dispoziție a veselei, a mobilierului, cum ar fi mese și scaune, prezentarea felurilor de mâncare, decorațiunile, punerea la dispoziție a personalului care se ocupă cu servirea și cu consilierea pentru alcătuirea meniului și, dacă este necesar, pentru alegerea băuturilor.

(14) Exemple de operațiuni

Exemplul nr. 1

O societate livrează mici, cârnați, cartofi prăjiți etc. clienților săi, în recipiente de unică folosință sau reutilizabile. Clientul primește șervețele, tacâmuri de unică folosință sau reutilizabile și ketchup, maioneză sau muștar.

Societatea a instalat trei mese de bar în fața standului. O parte din mâncare este livrată pentru consumul imediat și o parte este livrată pentru a fi luată la pachet.

Indiferent dacă mâncarea este achiziționată de clienți pentru consumul la pachet sau pentru consumul la fața locului, în ambele situații se consideră că societatea efectuează livrări de alimente pentru care este aplicabilă cota de TVA de 9%.

Serviciile conexe furnizate, constând în punerea la dispoziție a meselor de bar și a recipientelor/tacâmurilor de unică folosință sau reutilizabile, reprezintă servicii accesorii livrării de bunuri, și nu servicii de natură a conduce la încadrarea operațiunii drept prestare de servicii de restaurant.

Exemplul nr. 2

În cadrul unui eveniment, cum ar fi un concert/festival/târg de Crăciun, o societate livrează mici, cârnați, cartofi prăjiți, vin fiert etc. clienților săi, în recipiente din carton/plastic sau în recipiente reutilizabile. Clientul primește șervețele, tacâmuri de unică folosință sau reutilizabile și ketchup, maioneză sau muștar.

Societatea pune la dispoziția clienților mese cu scaune în spațiul deținut în folosință, precum și servicii de debarasare și curățare a meselor. O parte din produse se consumă la fața locului și o parte este livrată pentru a fi luată la pachet.

În situația în care clientul își exprimă opțiunea de a consuma alimentele la fața locului, se consideră că societatea realizează prestări de servicii de restaurant pentru care se aplică cota de TVA de 5%, cu excepția vinului fiert pentru care se aplică cota standard de TVA. În situația în care clienții își exprimă opțiunea de a lua alimentele la pachet, se consideră că societatea realizează livrări de bunuri.

Punerea la dispoziție a scaunelor este relevantă, însă nu și utilizarea efectivă a acestora de către clienți.

Pentru încadrarea operațiunii din perspectiva TVA este decisivă intenția exprimată de client de a consuma alimente în acel loc sau nu.

Exemplul nr. 3

O pizzerie pune la dispoziția clienților mese cu scaune în spațiul deținut în folosință, precum și servicii de debarasare și curățare a meselor. O parte din produse se consumă la fața locului și o parte este livrată la destinația indicată de client.

În cazul în care pizza este consumată de client în locația pizzeriei, se consideră că are loc o prestare de servicii de restaurant.

În situația în care clientul își exprimă opțiunea de a lua pizza la pachet, se consideră că are loc o livrare de bunuri.

Dacă pizza este transportată de personalul pizzeriei la destinația indicată de client, fără alte servicii conexe, se consideră, de asemenea, că are loc o livrare de bunuri.

Exemplul nr. 4

Un restaurant care se află în zona comună pentru servirea mesei a unui magazin de tip mall servește produse alimentare (preparate sau preambalate) și băuturi (inclusiv alcoolice). Clientul are posibilitatea de a consuma în cadrul zonei respective produsele astfel achiziționate, având acces la zona de mese și scaune, fără însă ca restaurantul să aibă delimitată o zonă proprie de mese sau o parte dintre acestea să îi fie dedicată exclusiv. Zona de mese și scaune este folosită de către toți agenții economici care activează în mall în zona respectivă, pe baza unor contracte încheiate de agenții economici cu proprietarul mall-ului.

Restaurantul pune la dispoziția clienților tăvi, farfurii/ recipiente și tacâmuri de unică folosință/reutilizabile. Deși restaurantul nu deține propriile mese și scaune pentru servirea mesei, acestea aparținând proprietarului, dar suportă costurile de întreținere a spațiului de servire, precum și alte costuri comune, cum ar fi debarasarea meselor, curățenia spațiilor respective, accesul la toaletă etc., se consideră că oferă suficiente servicii conexe necesare servirii mesei la locația sa.

Prin urmare, în situația în care clientul își exprimă opțiunea de a consuma alimentele la fața locului, se consideră că restaurantul realizează prestări de servicii de restaurant.

Exemplul nr. 5

Un restaurant oferă alimente și băuturi în regim de autoservire, punând la dispoziția clienților mese cu scaune în spațiul deținut în folosință, tăvi, farfurii/recipiente, tacâmuri de unică folosință/reutilizabile, precum și servicii de debarasare și curățare a meselor.

În situația în care clientul își exprimă opțiunea de a consuma alimentele la fața locului, se consideră că restaurantul realizează prestări de servicii de restaurant.

Exemplul nr. 6

Un hipermarket/supermarket oferă posibilitatea clienților de a consuma în cadrul locației sale produse alimentare și băuturi, prin punerea la dispoziție a unei zone de mese și scaune, însoțită de posibilitatea de a utiliza tăvi, farfurii/recipiente și tacâmuri de unică folosință, precum și servicii de debarasare și curățare a meselor.

În situația în care clientul își exprimă opțiunea de a consuma alimentele la fața locului, se consideră că hipermarketul/ supermarketul realizează prestări de servicii pentru care se aplică cota de TVA de 5%, cu excepția băuturilor alcoolice, altele decât berea la draft.

Exemplul nr. 7

O firmă furnizează servicii de mese festive și oferă mese gata pentru consum la o anumită oră și la cererea specială a clientului pentru o sărbătoare a acestuia.

Firma consiliază clientul cu privire la cantitatea de produse alimentare optimă pentru numărul de persoane specificat de client, pune la dispoziția clientului veselă și tacâmuri.

Personalul firmei aranjează bufetul introducând alimentele în dispozitivele de încălzire, aranjează mesele clientului, debarasează și curăță mesele la finalul evenimentului.

Având în vedere serviciile conexe furnizate clientului, conform solicitării acestuia, se consideră că firma realizează servicii de catering.

Exemplul nr. 8

O firmă de catering furnizează în spital alimente pentru pacienți.

Firma de catering pregătește mâncarea și o predă altei societăți terțe. Această societate preia mâncarea, o transportă la locația spitalului, unde o porționează și o servește pacienților. Ulterior consumului alimentelor, societatea terță preia tacâmurile și vesela pentru a le curăța.

În situația în care cele două societăți acționează independent, se consideră că firma de catering realizează o livrare de alimente către spital supusă cotei de TVA de 9%, iar societatea terță efectuează o prestare de servicii către spital supusă cotei standard de TVA.

Dacă societatea terță, ca subcontractor, facturează serviciile prestate către firma de catering, se consideră că în relația cu spitalul firma de catering realizează prestări de servicii supuse cotei de TVA de 5%, întrucât, spre deosebire de situația de mai sus, în acest caz, livrarea de alimente este însoțită de servicii conexe suficiente pentru încadrarea operațiunii ca prestare de servicii de catering, din punct de vedere al TVA.

Exemplul nr. 9

O școală oferă elevilor masa de prânz. Mâncarea gata de consum este livrată de către o firmă de catering către școală, cutiile cu alimente fiind furnizate elevilor de către personalul școlii, la intervale de timp prestabilite.

Alimentele sunt consumate de elevi într-o sală cu mese și scaune, în cadrul școlii.

Personalul școlii se ocupă, de asemenea, de curățarea sălii, a meselor, vaselor și tacâmurilor.

Se consideră că firma de catering A efectuează livrări de alimente, deoarece realizează doar livrarea de feluri de mâncare preparate și transportul acestora, fără alte servicii conexe.

Exemplul nr. 10

O firmă de catering furnizează către clienți masa de prânz. Porțiile sunt livrate în recipiente care o mențin caldă, care urmează a fi preluate de firmă și curățate. Operațiunea este considerată livrare de alimente, recipientele îndeplinind în primul rând o funcție de ambalare,

iar preluarea și curățarea finală a acestora nu reprezintă servicii suficiente pentru a conduce la calificarea operațiunii drept serviciu de catering.

f) Abrogată.

(la 01-11-2018 Litera f) din Alineatul (2) , Articolul 291 , Capitolul VIII , Titlul VII a fost abrogată de Punctul 4, Articolul III din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 89 din 4 octombrie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 854 din 09 octombrie 2018)

g) livrarea apei pentru irigații în agricultură;

(la 01-01-2019 Litera g) a alin. (2) al art. 291 a fost modificată de pct. 1 al art. I din LEGEA nr. 175 din 13 iulie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 611 din 17 iulie 2018.)

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

(13) În aplicarea art. 291 alin. (2) lit. g) din Codul fiscal, se aplică cota redusă de TVA de 9% de orice persoană care livrează apă de irigații care este transportată prin infrastructura principală și/sau secundară de irigații. În categoria persoanelor care livrează apă destinată irigațiilor se cuprind inclusiv furnizorii de apă din Dunăre, din râuri interioare, izvoare, lacuri de acumulare sau alte surse de apă, care alimentează sistemele de irigații.

h) livrarea de îngrășăminte și de pesticide utilizate în agricultură, semințe și alte produse agricole destinate însămânțării sau plantării, precum și prestările de servicii de tipul celor specifice utilizate în sectorul agricol, prevăzute prin ordin comun al ministrului finanțelor publice și al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale.

(la 30-06-2016 Lit. h) a alin. (2) al art. 291 a fost introdusă de pct. 5 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 32 din 28 iunie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 488 din 30 iunie 2016.)

*) Notă:

Conform alin. (2) al art. V din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 32 din 28 iunie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 488 din 30 iunie 2016, prevederile art. I pct. 1 se aplică începând cu veniturile aferente lunii august 2016, iar prevederile art. I pct. 5 se aplică începând cu data de 1 august 2016. Până la această dată se aprobă ordinele prevăzute la art. 60 pct. 3 și la art. 291 alin. (2) lit. h) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum a fost completată prin prezenta ordonanță de urgență.

i) serviciile de alimentare cu apă și de canalizare.

(la 01-01-2019 Alineatul (2) al art. 291 a fost completat de pct. 2 al art. I din LEGEA nr. 175 din 13 iulie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 611 din 17 iulie 2018.)

(3) Cota redusă de 5% se aplică asupra bazei de impozitare pentru următoarele livrări de bunuri și prestări de servicii:

a) manuale școlare, cărți, ziare și reviste, cu excepția celor destinate exclusiv sau în principal publicității;

HOTĂRÂRE 864 14/10/2020 din data 2020-10-14

38. (1) Cota redusă de 5% prevăzută la art. 291 alin. (3) lit. a) din Codul fiscal se aplică pentru livrarea de manuale școlare, cărți, ziare și reviste, inclusiv pentru cele înregistrate pe suport electromagnetic sau pe alte tipuri de suporturi. Cărțile și manualele școlare sunt tipăriurile care au cod ISBN, inclusiv partiturile muzicale imprimate care au cod ISMN, indiferent de suportul pe care sunt livrate. Ziarele și revistele sunt orice tipăriuri care au cod ISSN, indiferent de suportul pe care sunt livrate. Nu se aplică cota redusă a taxei pe valoarea adăugată pentru livrarea de cărți, ziare și reviste care sunt destinate în principal sau exclusiv publicității. Prin sintagma «în principal» se înțelege că mai mult de jumătate din conținutul cărții, ziarului sau revistei este destinat publicității. De asemenea, nu se aplică cota redusă a taxei pentru livrarea de cărți, ziare și reviste, în cazul în care acestea sunt furnizate pe cale electronică, operațiunile fiind considerate prestări de servicii, conform art. 7 alin. (2) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011 al Consiliului din 15 martie 2011 de stabilire a măsurilor de punere în aplicare a Directivei 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată.

(2) Cota redusă de taxă de 5% prevăzută la art. 291 alin. (3) lit. c) din Codul fiscal se aplică numai pentru livrarea, astfel cum este definită la art. 270 alin. (1) din Codul fiscal, a locuințelor ca parte a politicii sociale, respectiv pentru transferul dreptului de a dispune ca un proprietar de bunurile prevăzute la art. 291 alin. (3) lit. c) din Codul fiscal.

(3) În aplicarea art. 291 alin. (3) lit. c) pct. 3 din Codul fiscal:

a) prin locuință se înțelege construcția alcătuită din una sau mai multe camere de locuit, cu dependențele, dotările și utilitățile necesare, care, la data livrării, satisface cerințele de locuit ale unei persoane ori familii;

b) anexele gospodărești nu se iau în calculul suprafeței utile a locuinței de 120 mp;

c) valoarea-limită de 450.000 lei cuprinde valoarea locuinței, inclusiv valoarea cotelor indivize din părțile comune ale imobilului și a anexelor gospodărești și, după caz, a terenului pe care este construită locuința, dar exclude unele drepturi de servitute legate de locuința respectivă.

(4) Suprafața utilă a locuinței prevăzute la art. 291 alin. (3) lit. c) pct. 3 din Codul fiscal trebuie să fie înscrisă în documentația cadastrală anexată la actul de vânzare-cumpărare încheiat în condițiile legii.

(5) Persoanele impozabile care livrează locuințe vor aplica cota de 5%, inclusiv pentru avansurile aferente acestor livrări, dacă din contractele încheiate rezultă că la momentul livrării vor fi îndeplinite toate condițiile impuse de art. 291 alin. (3) lit. c) din Codul fiscal. În situația în care avansurile au fost facturate prin aplicarea cotei standard de TVA, la livrarea bunului

imobil se efectuează regularizările prevăzute la art. 291 alin. (6) din Codul fiscal în vederea aplicării cotei de 5%, dacă toate condițiile impuse de art. 291 alin. (3) lit. c) din Codul fiscal, astfel cum sunt detaliate și de prezentele norme metodologice, sunt îndeplinite la data livrării.

(6) Pentru clădirile prevăzute la art. 291 alin. (3) lit. c) pct. 1, 2 și 4 din Codul fiscal, cumpărătorul va pune la dispoziția vânzătorului o declarație pe propria răspundere, autentificată de un notar, din care să rezulte că va utiliza aceste clădiri conform destinației prevăzute de lege, care se păstrează de vânzător pentru justificarea aplicării cotei reduse de TVA de 5%. Declarația trebuie prezentată cel mai târziu până la momentul livrării clădirii respective. Prevederile art. 291 alin. (3) lit. c) pct. 1, 2 și 4 din Codul fiscal se aplică și în cazul livrării de părți dintr-o clădire destinate scopurilor respective.

(7) În sensul art. 291 alin. (3) lit. d) din Codul fiscal, prin cazare în cadrul sectorului hotelier sau al sectoarelor cu funcție similară se înțelege cazarea în structurile de primire turistice cu funcțiuni de cazare turistică prevăzute la art. 2 lit. d) din Ordonanța Guvernului nr. 58/1998 privind organizarea și desfășurarea activității de turism în România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 755/2001, cu modificările și completările ulterioare. Cota redusă de taxă de 5% prevăzută la art. 291 alin. (3) lit. d) din Codul fiscal se aplică pentru tipurile de cazare în structurile de primire turistice cu funcțiune de cazare, prevăzute la art. 2¹ din Ordonanța Guvernului nr. 58/1998, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 755/2001, cu modificările și completările ulterioare. În cazul cazării cu demipensiune, cu pensiune completă sau cu «all inclusive», astfel cum sunt definite la art. 2¹ din Ordonanța Guvernului nr. 58/1998, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 755/2001, cu modificările și completările ulterioare, cota redusă de TVA se aplică asupra prețului total al cazării, care poate include și băuturi alcoolice. Orice persoană care acționează în condițiile prevăzute la pct. 8 alin. (2) sau care intermediază astfel de operațiuni în nume propriu, dar în contul altei persoane, potrivit art. 271 alin. (2) din Codul fiscal, aplică cota de 5% a taxei, cu excepția situațiilor în care este obligatorie aplicarea regimului special de taxă pentru agenții de turism, prevăzut la art. 311 din Codul fiscal.

(8) În aplicarea art. 291 alin. (3) lit. e) din Codul fiscal, prin servicii de restaurant și de catering se înțelege serviciile prevăzute la pct. 18. Orice combinație de băuturi alcoolice și nealcoolice, indiferent de concentrația alcoolică, este considerată băutură alcoolică. Pentru băuturile alcoolice servite la restaurant sau oferite în cazul serviciilor de catering se aplică cota standard de TVA, dar nu se consideră că are loc o livrare separată de bunuri, oferirea de băuturi alcoolice făcând parte din serviciile de restaurant sau de catering.

Exemplu: Un restaurant care vinde și mâncare pentru a fi servită în afara locației restaurantului nu realizează o prestare de servicii de restaurant, ci o livrare de bunuri, pentru care aplică cota redusă de TVA de 9%, inclusiv pentru caserola sau paharele în care sunt servite alimentele sau băuturile nealcoolice, chiar dacă contravaloarea acestora ar fi evidențiată separat pe bonul fiscal. În acest caz se consideră că livrarea alimentelor este livrarea principală care atrage aceeași cotă de TVA livrării caserolei sau a paharului, acestea fiind livrări accesorii, nu un scop în sine pentru client.

(9) În situația în care se comercializează un pachet care cuprinde bunuri/servicii supuse atât cotei reduse de TVA, cât și cotei standard de TVA și se poate stabili o operațiune principală, cota de TVA aplicabilă pachetului este cota de TVA aplicabilă operațiunii principale, conform pct. 23 alin. (1) lit. b), chiar dacă prețul fiecărui element care compune prețul total plătit de un consumator pentru a putea beneficia de această prestație poate fi identificat, astfel cum s-a pronunțat și Curtea Europeană de Justiție în Cauza C-463/16 Stadion Amsterdam CV.

Exemplu: O persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA oferă posibilitatea achiziționării unui pachet de bunuri și servicii constând în acces la un eveniment sportiv și facilități în cadrul evenimentului sportiv, precum: servicii de catering/restaurant, produse alimentare, acces la parcare. În această situație, chiar dacă prețul fiecărui element care compune prețul total plătit de un consumator pentru a putea beneficia de această prestație ar putea fi identificat, cota de TVA aplicabilă pachetului este de 5%, respectiv cota de TVA aferentă accesului la evenimentul sportiv care reprezintă prestația principală.

b) serviciile constând în permiterea accesului la castele, muzee, case memoriale, monumente istorice, monumente de arhitectură și arheologice, grădini zoologice și botanice, bălciuri, parcuri de distracții și parcuri recreative ale căror activități sunt încadrate la codurile CAEN 9321 și 9329, potrivit Clasificării activităților din economia națională - CAEN, actualizată prin Ordinul președintelui Institutului Național de Statistică nr. 337/2007, târguri, expoziții și evenimente culturale, evenimente sportive, cinematografe, altele decât cele scutite conform art. 292 alin. (1) lit. m);

(la 01-11-2018 Litera b) din Alineatul (3) , Articolul 291 , Capitolul VIII , Titlul VII a fost modificată de Punctul 5, Articolul III din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 89 din 4 octombrie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 854 din 09 octombrie 2018)

c) livrarea locuințelor ca parte a politicii sociale, inclusiv a terenului pe care sunt construite. Terenul pe care este construită locuința include și amprenta la sol a locuinței.

În sensul prezentului titlu, prin locuință livrată ca parte a politicii sociale se înțelege:

1. livrarea de clădiri, inclusiv a terenului pe care sunt construite, destinate a fi utilizate drept cămine de bătrâni și de pensionari;

2. livrarea de clădiri, inclusiv a terenului pe care sunt construite, destinate a fi utilizate drept case de copii și centre de recuperare și reabilitare pentru minori cu handicap;

3. livrarea de locuințe care au o suprafață utilă de maximum 120 m^2 , exclusiv anexele gospodărești, a căror valoare, inclusiv a terenului pe care sunt construite, nu depășește suma de 140.000 euro, echivalent lei, exclusiv taxa pe valoarea adăugată, achiziționate de persoane fizice. Suprafața utilă a locuinței este cea definită prin Legea locuinței nr. 114/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Anexele gospodărești sunt cele definite prin Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Cota redusă se aplică numai în cazul locuințelor care în momentul vânzării pot fi locuite ca atare.

(la 01-01-2021 Punctul 3. din Litera c) , Alineatul (3) , Articolul 291 , Capitolul VIII , Titlul VII a fost modificat de Articolul I din LEGEA nr. 248 din 13 noiembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1079 din 13 noiembrie 2020)

Începând cu data de 01-01-2022, punctul 3. din Litera c), Alineatul (3), Articolul 291, Capitolul VIII, Titlul VII se modifică potrivit punctului 2 al articolului XVIII din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 226 din 30 decembrie 2020, publicată în MONITORUL

OFICIAL nr. 1332 din 31 decembrie 2020, care completează alineatul (1) al articolului VII din LEGE nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020, cu litera f), astfel:

3. livrarea de locuințe care au o suprafață utilă de maximum 120 m², exclusiv anexele gospodărești, a căror valoare, inclusiv a terenului pe care sunt construite, nu depășește suma de 140.000 de euro, al cărei echivalent în lei se stabilește la cursul de schimb comunicat de Banca Națională a României, valabil la data de 1 ianuarie a fiecărui an, exclusiv taxa pe valoarea adăugată, achiziționate de persoane fizice. Suprafața utilă a locuinței este cea definită prin Legea locuinței nr. 114/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Anexele gospodărești sunt cele definite prin Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Cota redusă se aplică numai în cazul locuințelor care în momentul vânzării pot fi locuite ca atare.

4. livrarea de clădiri, inclusiv a terenului pe care sunt construite, către primării în vederea atribuirii de către acestea cu chirie subvenționată unor persoane sau familii a căror situație economică nu le permite accesul la o locuință în proprietate sau închirierea unei locuințe în condițiile
pieței.

d) cazarea în cadrul sectorului hotelier sau al sectoarelor cu funcție similară, inclusiv închirierea terenurilor amenajate pentru camping;

(la 01-11-2018 Alineatul (3) din Articolul 291 , Capitolul VIII , Titlul VII a fost completat de Punctul 6, Articolul III din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 89 din 4 octombrie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 854 din 09 octombrie 2018)

e) serviciile de restaurant și de catering, cu excepția băuturilor alcoolice, altele decât berea care se încadrează la codul NC 22 03 00 10;

(la 01-11-2018 Alineatul (3) din Articolul 291 , Capitolul VIII , Titlul VII a fost completat de Punctul 6, Articolul III din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 89 din 4 octombrie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 854 din 09 octombrie 2018)

INSTRUCȚIUNI 26/11/2018 din data 2018-11-26

ART. 1

(1) Prin prezentele instrucțiuni se stabilesc, în scopul aplicării unitare a prevederilor art. 291 alin. (2) lit. e) și alin. (3) lit. e) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, principalele elemente care stau la baza încadrării din punctul de vedere al TVA a operațiunilor realizate de persoanele impozabile ca reprezentând:

a) livrări de alimente, pentru care se aplică cota redusă de TVA de 9%;

b) prestări de servicii de restaurant sau catering, pentru care se aplică cota redusă de TVA de 5%, cu excepția băuturilor alcoolice, altele decât berea, care se încadrează la codul NC 22 03 00 10 și pentru care se aplică, de asemenea, cota de TVA de 5%.

(2) Referirile la Codul fiscal din prezentele instrucțiuni reprezintă referiri la titlul VII „Taxa pe valoarea adăugată” din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Referirile la Normele metodologice din prezentele instrucțiuni reprezintă referiri la titlul VII „Taxa pe valoarea adăugată” din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1/2016, cu modificările și completările ulterioare.

ART. 2

(1) Potrivit prevederilor art. 291 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal, se aplică o cotă redusă de TVA de 9% pentru livrarea următoarelor bunuri: alimente, inclusiv băuturi, cu excepția băuturilor alcoolice, destinate consumului uman și animal, animale și păsări vii din specii domestice, semințe, plante și ingrediente utilizate în prepararea alimentelor, produse utilizate pentru a completa sau înlocui alimentele.

(2) Potrivit prevederilor art. 291 alin. (3) lit. e) din Codul fiscal, se aplică o cotă redusă de TVA de 5% pentru serviciile de restaurant și de catering, cu excepția băuturilor alcoolice, altele decât berea, care se încadrează la codul NC 22 03 00 10.

(3) În conformitate cu prevederile pct. 18 alin. (1) din Normele metodologice, în sensul TVA, serviciile de restaurant și de catering reprezintă servicii care constau în furnizarea de produse alimentare și/sau de băutură, preparate sau nepreparate, pentru consumul uman, însoțită de servicii conexe suficiente, care să permită consumul imediat al acestora. Furnizarea de produse alimentare și/sau de băutură este numai unul dintre elementele unui întreg în care predomină serviciile. Serviciile de restaurant constau în prestarea unor astfel de servicii în spațiile prestatorului, iar serviciile de catering constau în prestarea unor astfel de servicii în afara localurilor prestatorului.

(4) În conformitate cu prevederile pct. 18 alin. (2) din Normele metodologice, în sensul TVA, furnizarea de produse alimentare și/sau de băuturi, preparate sau nu, fie cu transport, fie fără, dar fără vreun alt serviciu conex, nu se consideră a fi servicii de restaurant sau catering în sensul pct. 18 alin. (1) din Normele metodologice.

(5) Pentru încadrarea din punct de vedere al TVA a unei operațiuni ca livrare de bunuri sau prestare de servicii de restaurant sau catering trebuie efectuată o examinare calitativă a întregii operațiuni, din care să reiasă dacă elementele de prestare de servicii care precedă și însoțesc livrarea alimentelor sunt sau nu preponderente, astfel cum rezultă și din Hotărârea Curții de Justiție a Uniunii Europene în cauzele conexe C497/09 Manfred Bog, C-499/09 CinemaxX Entertainment GmbH & Co. K, C-501/09 Lothar Lohmeyer și C-502/09 Fleischerei Nier GmbH & Co. KG.

(6) În situația în care o persoană impozabilă se limitează la livrarea unor feluri de mâncare standardizate la o locație precizată de client, fără niciun alt element suplimentar de prestare de servicii, sau atunci când livrarea felurilor de mâncare reprezintă elementul predominant al unei operațiuni, operațiunea reprezintă o livrare de alimente.

(7) Elementele de prestare de servicii care însoțesc în mod normal o livrare de alimente și sunt accesorii acesteia, nefiind de natură a conduce la încadrarea operațiunilor ca prestări de servicii din punctul de vedere al TVA, includ: prezentarea alimentelor la raft, prepararea alimentelor, transportul alimentelor la destinația indicată de client, răcirea sau încălzirea alimentelor, ambalarea alimentelor, punerea la dispoziția clientului de tacâmuri de unică folosință, furnizarea de șervețele de hârtie, de muștar, ketchup, maioneză sau altele similare, furnizarea de cutii de gunoi, prezentarea generală a ofertei/meniului.

(8) Elementele de prestare de servicii care pot conduce la încadrarea operațiunii drept prestare de servicii de restaurant sau catering în sensul TVA trebuie să fie diferite de cele prevăzute la alin. (7). Astfel de elemente includ, fără a se limita la acestea: furnizarea unui cadru adecvat care permite consumul alimentelor, servirea alimentelor, furnizarea/punerea la dispoziție de personal de servire, de bucătari sau de personal pentru curățenie, punerea la dispoziție a veselei sau a tacâmurilor, punerea la dispoziție a unui mobilier adecvat consumului alimentelor, cum sunt mesele și scaunele, curățarea sau debarasarea meselor, consultanță individuală privind alegerea alimentelor, consilierea clienților cu privire la compoziția și cantitatea mâncării pentru anumite evenimente. Punerea la dispoziție a unor elemente de mobilier într-o zonă a cărei destinație principală nu este facilitarea consumului de alimente nu constituie un element de natură a conduce la încadrarea operațiunii drept prestare de servicii de restaurant.

(9) În sensul alin. (3), prin spațiul/locația prestatorului se înțelege o locație deținută în proprietate, închiriată sau în folosința prestatorului de servicii de restaurant. Se consideră că prestatorul de servicii de restaurant deține folosința spațiului și în situația în care, conform contractului încheiat cu proprietarul, acesta din urmă acordă dreptul de acces la un spațiu comun mai multor beneficiari, percepând de la aceștia costurile de întreținere ale spațiului comun.

(10) Pentru încadrarea operațiunilor efectuate de o persoană impozabilă ca livrare de alimente sau prestare de servicii de restaurant sau catering nu are relevanță codul CAEN atribuit activității sale. De asemenea, complexitatea preparării mâncării nu are nicio influență asupra încadrării operațiunii.

(11) Punerea la dispoziția clienților a unor elemente de mobilier rudimentar, cum ar fi o tejghea sau mesele de bar, care nu permit clienților să ia loc, nu constituie decât prestații minore, accesorii livrării de alimente, care nu sunt de natură să conducă la calificarea operațiunii drept prestare de servicii de restaurant.

(12) În situația persoanelor impozabile care oferă clienților atât servicii de restaurant, cât și livrări de alimente „la pachet”, pentru calificarea operațiunii drept livrare de alimente sau prestare de servicii de restaurant, este definitorie opțiunea clientului la momentul efectuării comenzii.

(13) În scopul încadrării unei operațiuni drept prestare de servicii de catering, mai multe combinații de operațiuni pot fi luate în considerare în funcție de dorințele clienților, de la simpla pregătire și livrare a felurilor de mâncare până la prestația completă, care cuprinde, în plus, punerea la dispoziție a veselei, a mobilierului, cum ar fi mese și scaune, prezentarea felurilor de mâncare, decorațiunile, punerea la dispoziție a personalului care se ocupă cu servirea și cu consilierea pentru alcătuirea meniului și, dacă este necesar, pentru alegerea băuturilor.

(14) Exemple de operațiuni

Exemplul nr. 1

O societate livrează mici, cârnați, cartofi prăjiți etc. clienților săi, în recipiente de unică folosință sau reutilizabile. Clientul primește șervețele, tacâmuri de unică folosință sau reutilizabile și ketchup, maioneză sau muștar.

Societatea a instalat trei mese de bar în fața standului. O parte din mâncare este livrată pentru consumul imediat și o parte este livrată pentru a fi luată la pachet.

Indiferent dacă mâncarea este achiziționată de clienți pentru consumul la pachet sau pentru consumul la fața locului, în ambele situații se consideră că societatea efectuează livrări de alimente pentru care este aplicabilă cota de TVA de 9%.

Serviciile conexe furnizate, constând în punerea la dispoziție a meselor de bar și a recipientelor/tacâmurilor de unică folosință sau reutilizabile, reprezintă servicii accesorii livrării de bunuri, și nu servicii de natură a conduce la încadrarea operațiunii drept prestare de servicii de restaurant.

Exemplul nr. 2

În cadrul unui eveniment, cum ar fi un concert/festival/târg de Crăciun, o societate livrează mici, cârnați, cartofi prăjiți, vin fiert etc. clienților săi, în recipiente din carton/plastic sau în recipiente reutilizabile. Clientul primește șervețele, tacâmuri de unică folosință sau reutilizabile și ketchup, maioneză sau muștar.

Societatea pune la dispoziția clienților mese cu scaune în spațiul deținut în folosință, precum și servicii de debarasare și curățare a meselor. O parte din produse se consumă la fața locului și o parte este livrată pentru a fi luată la pachet.

În situația în care clientul își exprimă opțiunea de a consuma alimentele la fața locului, se consideră că societatea realizează prestări de servicii de restaurant pentru care se aplică cota de TVA de 5%, cu excepția vinului fiert pentru care se aplică cota standard de TVA. În situația în care clienții își exprimă opțiunea de a lua alimentele la pachet, se consideră că societatea realizează livrări de bunuri.

Punerea la dispoziție a scaunelor este relevantă, însă nu și utilizarea efectivă a acestora de către clienți.

Pentru încadrarea operațiunii din perspectiva TVA este decisivă intenția exprimată de client de a consuma alimente în acel loc sau nu.

Exemplul nr. 3

O pizzerie pune la dispoziția clienților mese cu scaune în spațiul deținut în folosință, precum și servicii de debarasare și curățare a meselor. O parte din produse se consumă la fața locului și o parte este livrată la destinația indicată de client.

În cazul în care pizza este consumată de client în locația pizzeriei, se consideră că are loc o prestare de servicii de restaurant.

În situația în care clientul își exprimă opțiunea de a lua pizza la pachet, se consideră că are loc o livrare de bunuri.

Dacă pizza este transportată de personalul pizzeriei la destinația indicată de client, fără alte servicii conexe, se consideră, de asemenea, că are loc o livrare de bunuri.

Exemplul nr. 4

Un restaurant care se află în zona comună pentru servirea mesei a unui magazin de tip mall servește produse alimentare (preparate sau preambalate) și băuturi (inclusiv alcoolice). Clientul are posibilitatea de a consuma în cadrul zonei respective produsele astfel achiziționate, având acces la zona de mese și scaune, fără însă ca restaurantul să aibă delimitată o zonă proprie de mese sau o parte dintre acestea să îi fie dedicată exclusiv. Zona de mese și scaune este folosită de către toți agenții economici care activează în mall în zona respectivă, pe baza unor contracte încheiate de agenții economici cu proprietarul mall-ului.

Restaurantul pune la dispoziția clienților tăvi, farfurii/ recipiente și tacâmuri de unică folosință/reutilizabile. Deși restaurantul nu deține propriile mese și scaune pentru servirea mesei, acestea aparținând proprietarului, dar suportă costurile de întreținere a spațiului de servire, precum și alte costuri comune, cum ar fi debarasarea meselor, curățenia spațiilor

respective, accesul la toaletă etc., se consideră că oferă suficiente servicii conexe necesare servirii mesei la locația sa.

Prin urmare, în situația în care clientul își exprimă opțiunea de a consuma alimentele la fața locului, se consideră că restaurantul realizează prestări de servicii de restaurant.

Exemplul nr. 5

Un restaurant oferă alimente și băuturi în regim de autoservire, punând la dispoziția clienților mese cu scaune în spațiul deținut în folosință, tăvi, farfurii/recipiente, tacâmuri de unică folosință/reutilizabile, precum și servicii de debarasare și curățare a meselor.

În situația în care clientul își exprimă opțiunea de a consuma alimentele la fața locului, se consideră că restaurantul realizează prestări de servicii de restaurant.

Exemplul nr. 6

Un hipermarket/supermarket oferă posibilitatea clienților de a consuma în cadrul locației sale produse alimentare și băuturi, prin punerea la dispoziție a unei zone de mese și scaune, însoțită de posibilitatea de a utiliza tăvi, farfurii/recipiente și tacâmuri de unică folosință, precum și servicii de debarasare și curățare a meselor.

În situația în care clientul își exprimă opțiunea de a consuma alimentele la fața locului, se consideră că hypermarketul/ supermarketul realizează prestări de servicii pentru care se aplică cota de TVA de 5%, cu excepția băuturilor alcoolice, altele decât berea la draft.

Exemplul nr. 7

O firmă furnizează servicii de mese festive și oferă mese gata pentru consum la o anumită oră și la cererea specială a clientului pentru o sărbătoare a acestuia.

Firma consiliază clientul cu privire la cantitatea de produse alimentare optimă pentru numărul de persoane specificat de client, pune la dispoziția clientului veselă și tacâmuri.

Personalul firmei aranjează bufetul introducând alimentele în dispozitivele de încălzire, aranjează mesele clientului, debarasează și curăță mesele la finalul evenimentului.

Având în vedere serviciile conexe furnizate clientului, conform solicitării acestuia, se consideră că firma realizează servicii de catering.

Exemplul nr. 8

O firmă de catering furnizează în spital alimente pentru pacienți.

Firma de catering pregătește mâncarea și o predă altei societăți terțe. Această societate preia mâncarea, o transportă la locația spitalului, unde o porționează și o servește pacienților. Ulterior consumului alimentelor, societatea terță preia tacâmurile și vesela pentru a le curăța.

În situația în care cele două societăți acționează independent, se consideră că firma de catering realizează o livrare de alimente către spital supusă cotei de TVA de 9%, iar societatea terță efectuează o prestare de servicii către spital supusă cotei standard de TVA.

Dacă societatea terță, ca subcontractor, facturează serviciile prestate către firma de catering, se consideră că în relația cu spitalul firma de catering realizează prestări de servicii supuse cotei de TVA de 5%, întrucât, spre deosebire de situația de mai sus, în acest caz, livrarea de alimente este însoțită de servicii conexe suficiente pentru încadrarea operațiunii ca prestare de servicii de catering, din punct de vedere al TVA.

Exemplul nr. 9

O școală oferă elevilor masa de prânz. Mâncarea gata de consum este livrată de către o firmă de catering către școală, cutiile cu alimente fiind furnizate elevilor de către personalul școlii, la intervale de timp prestabilite.

Alimentele sunt consumate de elevi într-o sală cu mese și scaune, în cadrul școlii.

Personalul școlii se ocupă, de asemenea, de curățarea sălii, a meselor, vaselor și tacâmurilor.

Se consideră că firma de catering A efectuează livrări de alimente, deoarece realizează doar livrarea de feluri de mâncare preparate și transportul acestora, fără alte servicii conexe.

Exemplul nr. 10

O firmă de catering furnizează către clienți masa de prânz. Porțiile sunt livrate în recipiente care o mențin caldă, care urmează a fi preluate de firmă și curățate. Operațiunea este considerată livrare de alimente, recipientele îndeplinind în primul rând o funcție de ambalare, iar preluarea și curățarea finală a acestora nu reprezintă servicii suficiente pentru a conduce la calificarea operațiunii drept serviciu de catering.

f) dreptul de utilizare a facilităților sportive ale căror activități sunt încadrate la codurile CAEN 9311 și 9313, potrivit Clasificării activităților din economia națională - CAEN, actualizată prin Ordinul președintelui Institutului Național de Statistică nr. 337/2007, în scopul practicării sportului și educației fizice, altele decât cele scutite conform art. 292 alin. (1) lit. l).

(la 01-11-2018 Alineatul (3) din Articolul 291 , Capitolul VIII , Titlul VII a fost completat de Punctul 6, Articolul III din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 89 din 4 octombrie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 854 din 09 octombrie 2018)

g) transportul de persoane cu trenurile sau vehiculele istorice cu tracțiune cu aburi pe linii înguste în scop turistic sau de agrement;

(la 13-01-2019 Alineatul (3) din Articolul 291 , Capitolul VIII , Titlul VII a fost completat de Punctul 2, Articolul I din LEGEA nr. 13 din 8 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 28 din 10 ianuarie 2019)

h) transportul de persoane utilizând instalațiile de transport pe cablu - telecabină, telegondolă, telesaun, teleschi - în scop turistic sau de agrement;

(la 13-01-2019 Alineatul (3) din Articolul 291 , Capitolul VIII , Titlul VII a fost completat de Punctul 2, Articolul I din LEGEA nr. 13 din 8 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 28 din 10 ianuarie 2019)

i) transportul de persoane cu vehicule cu tracțiune animală, folosite în scop turistic sau de agrement;

(la 13-01-2019 Alineatul (3) din Articolul 291 , Capitolul VIII , Titlul VII a fost completat de Punctul 2, Articolul I din LEGEA nr. 13 din 8 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 28 din 10 ianuarie 2019)

j) transportul de persoane cu ambarcațiuni folosite în scop turistic sau de agrement.

(la 13-01-2019 Alineatul (3) din Articolul 291 , Capitolul VIII , Titlul VII a fost completat de Punctul 2, Articolul I din LEGEA nr. 13 din 8 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 28 din 10 ianuarie 2019)

k) livrarea alimentelor de înaltă valoare calitativă, respectiv produse montane, eco, tradiționale, autorizate de Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale. Livrarea acestor alimente va fi însoțită de copia documentului de recunoaștere/atestare/ certificare eliberat de autoritatea competentă, cu excepția livrării efectuate către consumatorul final.

(la 01-06-2019 Alineatul (3) din Articolul 291 , Capitolul VIII , Titlul VII a fost completat de Punctul 2, Articolul 6 din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 31 din 14 mai 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 403 din 23 mai 2019)

(4) Cota aplicabilă este cea în vigoare la data la care intervine faptul generator, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 282 alin. (2), pentru care se aplică cota în vigoare la data exigibilității taxei.

(5) În cazul operațiunilor supuse sistemului TVA la încasare, cota aplicabilă este cea în vigoare la data la care intervine faptul generator, cu excepția situațiilor în care este emisă o factură sau este încasat un avans, înainte de data livrării/prestării, pentru care se aplică cota în vigoare la data la care a fost emisă factura ori la data la care a fost încasat avansul.

(6) În cazul schimbării cotei se va proceda la regularizare pentru a se aplica cota în vigoare la data livrării de bunuri sau prestării de servicii, pentru cazurile prevăzute la art. 282 alin. (2), precum și în situația prevăzută la alin. (5).

(7) Cota aplicabilă pentru importul de bunuri este cota aplicabilă pe teritoriul României pentru livrarea aceluiași bun.

(8) Cota aplicabilă pentru achiziții intracomunitare de bunuri este cota aplicată pe teritoriul României pentru livrarea aceluiași bun și care este în vigoare la data la care intervine exigibilitatea taxei.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

36. Pentru livrările de bunuri/prestările de servicii taxabile, respectiv cele care sunt supuse cotei standard de TVA sau cotelor reduse de TVA, prevăzute de art. 291 din Codul fiscal, taxa colectată se determină după cum urmează:

a) se aplică cota legală de TVA la contravaloarea livrării/prestării, în cazul în care rezultă că părțile au convenit că TVA nu este inclusă în contravaloarea livrării, sau în cazul în care contrapartida nu este stabilită de părți, ci este stabilită prin lege, prin licitație, printr-o hotărâre a instanței, sau alte situații similare, și nu include taxa;

b) *contrapartida unei livrări de bunuri/prestări de servicii trebuie considerată ca incluzând deja taxa pe valoarea adăugată, taxa determinându-se prin aplicarea procedurii sutei mărite, respectiv $20 \times 100/120$ în cazul cotei standard și $19 \times 100/119$ începând cu data de 1 ianuarie 2017, $9 \times 100/109$ sau $5 \times 100/105$ în cazul cotelor reduse, în următoarele situații:*

1. *atunci când părțile au convenit că TVA este inclusă în contravaloarea livrării/prestării;*
2. *în cazul livrărilor de bunuri și/sau prestațiilor de servicii direct către populație pentru care nu este necesară potrivit legii emiterea unei facturi;*

3. *în orice situație în care contrapartida nu este stabilită de părți, ci este stabilită prin lege, prin licitație, printr-o hotărâre a instanței, sau alte situații similare, și include taxa sau nu există nicio mențiune cu privire la taxa pe valoarea adăugată;*

4. *atunci când prețul unui bun/serviciu a fost stabilit de părți fără nicio mențiune cu privire la taxa pe valoarea adăugată, iar furnizorul/prestatorul bunului/serviciului respectiv este persoana obligată la plata taxei pe valoarea adăugată colectate pentru operațiunea supusă taxei, și furnizorul/prestatorul nu are posibilitatea de a recupera de la beneficiar taxa pe valoarea adăugată care ar fi trebuit colectată pentru operațiunea respectivă. Poate fi acceptată ca mijloc de probă a faptului că furnizorul/prestatorul nu are posibilitatea de a recupera de la beneficiar taxa pe valoarea adăugată, inclusiv o declarație pe propria răspundere a furnizorului.*

37. (1) *Cota redusă de taxă de 9% prevăzută la art. 291 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal se aplică pentru protezele medicale și accesoriile acestora, exclusiv protezele dentare care sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată, în condițiile prevăzute la art. 292 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal. Proteza medicală este un dispozitiv medical destinat utilizării personale exclusive care amplifică, restabilește sau înlocuiește zone din țesuturile moi ori dure, precum și funcții ale organismului uman; acest dispozitiv poate fi intern, extern sau atât intern, cât și extern. Accesoriul unei proteze este un articol care este prevăzut în mod special de către producător pentru a fi utilizat împreună cu proteza medicală. (2) Cota redusă de taxă de 9% prevăzută la art. 291 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal se aplică pentru produsele ortopedice. Sunt produse ortopedice protezele utilizate pentru amplificarea, restabilirea sau înlocuirea țesuturilor moi ori dure, precum și a unor funcții ale sistemului osteoarticular, ortezele utilizate pentru modificarea caracteristicilor structurale și funcționale ale sistemului neuromuscular și scheletic, precum și încălțăminte ortopedică realizată la recomandarea medicului de specialitate, mijloacele și dispozitivele de mers ortopedice, precum fotolii rulante și/sau alte vehicule similare pentru invalizi, părți și/sau accesorii de fotolii rulante ori de vehicule similare pentru invalizi.*

(3) *În sensul art. 291 alin. (2) lit. d) din Codul fiscal, prin cazare în cadrul sectorului hotelier sau al sectoarelor cu funcție similară se înțelege cazarea în structurile de primire turistice cu funcțiuni de cazare turistică prevăzute la art. 2 lit. d) din Ordonanța Guvernului nr. 58/1998 privind organizarea și desfășurarea activității de turism în România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 755/2001, cu modificările și completările ulterioare. Cota redusă de taxă de 9% prevăzută la art. 291 alin. (2) lit. d) din Codul fiscal se aplică pentru tipurile de cazare în structurile de primire turistică cu funcțiune de cazare, prevăzute la art. 2¹ din Ordonanța Guvernului nr. 58/1998, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 755/2001, cu modificările și completările ulterioare. În cazul cazării cu demipensiune, cu pensiune completă sau cu "all inclusive", astfel cum sunt definite la art. 2¹ din Ordonanța Guvernului nr. 58/1998, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 755/2001, cu modificările și completările ulterioare, cota redusă de TVA se aplică asupra prețului total al*

cazării, care poate include și băuturi alcoolice. Orice persoană care acționează în condițiile prevăzute la pct. 8 alin. (2) sau care intermediază astfel de operațiuni în nume propriu, dar în contul altei persoane, potrivit art. 271 alin. (2) din Codul fiscal, aplică cota de 9% a taxei, cu excepția situațiilor în care este obligatorie aplicarea regimului special de taxă pentru agenții de turism, prevăzut la art. 311 din Codul fiscal.

(4) Cota redusă de taxă de 9% prevăzută la art. 291 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal se aplică pe tot lanțul economic de la producție până la vânzarea către consumatorul final de către toți furnizorii, indiferent de calitatea acestora, respectiv producători sau comercianți, pentru livrarea bunurilor care se încadrează la următoarele coduri NC, indiferent de destinația acestora:

a) animale vii și păsări vii, din specii domestice, care se încadrează la codurile NC 0101-0105, 0106 14 10, 0106 19 00, 0106 33 00, 0106 39 10, 0106 39 80, 0106 41 00 și 0106 90 00 destinate consumului alimentar uman sau animal sau destinate producerii de alimente pentru consumul uman sau animal, de materii prime sau ingrediente pentru prepararea alimentelor pentru consumul uman sau animal, inclusiv în cazul în care acestea sunt utilizate pentru reproducție;

b) carne și organe comestibile care se încadrează la codurile NC 0201-0210;

c) pești și crustacee, moluște și alte nevertebrate acvatice, care se încadrează la codurile NC 0301-0308, cu excepția peștilor ornamentali vii care se încadrează la codurile NC 0301 11 00 și 0301 19 00;

d) lapte și produse lactate care se încadrează la codurile NC 0401-0406;

e) ouă de păsări care se încadrează la codurile NC 0407- 0408, cu excepția celor care se încadrează la codurile NC 0407 11 00, 0407 19, 0408 11 20, 0408 19 20, 0408 91 20, 0408 99 20;

f) miere naturală care se încadrează la codul NC 04090000;

g) alte produse comestibile de origine animală care se încadrează la codurile NC 0410 00 00, 0504 00 00, 0506 90 00, 0507, 0508 00 00, 0511 91, 0511 99;

h) plante vii utilizate ca alimente destinate consumului uman sau animal ori ca materii prime sau ingrediente pentru prepararea alimentelor destinate consumului uman sau animal, care se încadrează la codul NC 0602 90 50;

i) legume, plante, rădăcini și tuberculi, alimentare, care se încadrează la codurile NC 0701-0714, cu excepția celor care se încadrează la codurile NC 0701 10 00, 0703 10 11, 0712 90 11, 0713 10 10, 0713 33 10;

j) fructe comestibile, coji de citrice sau de pepeni, care se încadrează la codurile NC 0801-0814 00 00;

k) cafea, ceai, mate și mirodenii, care se încadrează la codurile NC 0901-0910;

l) cereale care se încadrează la codurile NC 1001-1008, cu excepția celor destinate însămânțării care se încadrează la codurile NC 1001 11 00, 1001 91, 1002 10 00, 1003 10 00, 1004 10 00, 1005 10, 1006 10 10, 1007 10 și 1008 21 00;

m) produse ale industriei morăritului, malț, amidon și fecule, inulină, gluten de grâu, care se încadrează la codurile NC 1101 00-1109 00 00, cu excepția celor care se încadrează la codul NC 1106 20 10;

n) semințe și fructe oleaginoase, semințe și fructe diverse, plante industriale sau medicinale, paie și furaje, care se încadrează la codurile NC 1201-1206, 1208, 1210, 1213 și 1214, cu excepția celor care se încadrează la codurile 1201 10 00, 1202 30 00, 1204 00 10, 1205 10 10, 1206 00 10;

o) grăsimi și uleiuri de origine animală sau vegetală, produse ale disocierii acestora, grăsimi alimentare prelucrate, care se încadrează la codurile NC 1501-1517, cu excepția celor care se încadrează la codurile NC 1505 00, 1509 10 10;

p) preparate din carne, din pește sau din crustacee, din moluște sau din alte nevertebrate acvatice, care se încadrează la codurile NC 1601 00-1605;

q) zaharuri și produse zaharoase, care se încadrează la codurile NC 1701-1704;

r) cacao și preparate din cacao, care se încadrează la codurile NC 1801 00 00-1806;

s) preparate pe bază de cereale, de făină, de amidon, de fecule sau de lapte, produse de patiserie, care se încadrează la codurile NC 1901-1905;

ș) preparate din legume, din fructe sau din alte părți de plante, care se încadrează la codurile NC 2001-2009;

t) preparate alimentare diverse care se încadrează la codurile NC 2101-2106, cu excepția preparatelor ce conțin alcool de la codul 2106 90 20;

ț) băuturi, oțet comestibil și înlocuitori de oțet comestibil obținuți din acid acetic, care se încadrează la codurile NC 2201, 2202 și 2209 00;

u) reziduuri și deșeuri ale industriei alimentare, alimente preparate pentru animale, care se încadrează la codurile NC 2301, 2302, 2304 00 00-2306, 2308 00 și 2309;

Exemplul nr. 1: Un producător agricol vinde caise care se încadrează la codul NC 0809 10 00 către un comerciant. Pentru livrarea efectuată producătorul agricol aplică cota de TVA de 9%. La rândul său, comerciantul vinde caisele cu cota de 9% indiferent ce destinație ulterioară vor avea fructele livrate: alimente, materie primă pentru dulceață, compoturi sau producția de alcool.

Exemplul nr. 2: Un producător de miere livrează mierea, care se încadrează la codul NC NC 04090000, atât către magazine de vânzare cu amănuntul, cât și către fabrici de produse cosmetice sau către producători de hidromel. În toate situațiile va aplica cota redusă de 9% la livrarea mierii.

Exemplul nr. 3: O persoană impozabilă importă ulei de soia, care se încadrează la codul NC 1507, pentru producerea de biodiesel. Cota de TVA aplicabilă pentru importul de ulei de soia este cota redusă de 9%.

(5) Pentru livrarea următoarelor bunuri, datorită naturii lor, cota redusă de TVA de 9% se aplică de orice furnizor numai dacă acesta poate face dovada că sunt utilizate pentru prepararea alimentelor destinate consumului uman sau animal ori pentru a completa sau înlocui alimentele destinate consumului uman sau animal:

a) semințe și fructe oleaginoase, semințe și fructe diverse, plante industriale sau medicinale, paie și furaje, care se încadrează la codurile NC 1207, 1211 și 1212, cu excepția celor care se încadrează la codurile NC 1207 21 00, 1207 40 10, 1207 50 10, 1207 91 10, 1207 99 20;

b) grăsimi și uleiuri de origine animală sau vegetală, produse ale disocierii acestora, grăsimi alimentare prelucrate, care se încadrează la codurile NC 1518 00, 1520 00 00, 1521 și 1522 00;

c) reziduuri și deșeuri ale industriei alimentare, alimente preparate pentru animale, care se încadrează la codurile NC 2303 și 2307 00;

d) gume, rășini și alte seve și extracte vegetale, care sunt utilizate ca ingrediente pentru prepararea alimentelor destinate consumului uman sau animal, ori pentru a completa sau înlocui alimentele destinate consumului uman sau animal și care se încadrează la codurile NC 1301 și 1302, cu excepția celor care se încadrează la codul NC 1302 11 00;

e) sare care este utilizată ca ingredient pentru prepararea alimentelor destinate consumului uman sau animal ori pentru a completa sau înlocui alimentele destinate consumului uman sau animal și care se încadrează la codul NC 2501 00;

f) produse chimice anorganice și organice care sunt utilizate ca ingrediente pentru prepararea alimentelor destinate consumului uman sau animal ori pentru a completa sau înlocui alimentele destinate consumului uman sau animal și care se încadrează la codurile NC 2801-2853 și 2901-2942, cu excepția codurilor 2805 40, 2815 11 00, 2815 12 00, 2815 30 00, 2818-2825, 2828, 2834 29, 2837, 2843-2846, 2849, 2850, 2852, 2853 00 50, 2901-2904, 2905 11-2905 39 95, 2909 11 00-2909 60 și 2910;

g) alte bunuri care sunt utilizate ca ingrediente pentru prepararea alimentelor destinate consumului uman sau animal ori pentru a completa sau înlocui alimentele destinate consumului uman sau animal și care se încadrează la codurile NC 3203, 3204, 3301, 3302 10, 3402 13 00, 3501-3505, 3507, 3823, 3824 60, 3824 90 25, 3824 90 55, 3824 90 62, 3824 90 64, 3824 90 80, 3824 90 92-3824 90 96, 3912 31 00, 3913 10 00, 3917 10 și 4706 91 00.

(6) Condiția prevăzută la alin. (5) se consideră îndeplinită dacă bunurile:

a) fie sunt comercializate în propriile magazine de comerț cu amănuntul sau cash and carry sau sunt utilizate în propriile unități de producție de alimente destinate consumului uman sau animal, restaurante sau alte unități de servicii de alimentație, pentru prepararea alimentelor destinate consumului uman sau animal ori pentru a completa sau înlocui alimentele destinate consumului uman sau animal;

b) fie sunt livrate către persoane impozabile care desfășoară activități de comerț cu amănuntul, comerț cash and carry, restaurant sau alte activități de servicii de alimentație ori activități de producție de alimente destinate consumului uman sau animal.

(7) În cazul importului de bunuri prevăzute la alin. (5), cota redusă de TVA se aplică pe baza declarației angajament, al cărei model este prevăzut în anexa nr. 4, care face parte integrantă din prezentele norme metodologice, care se depune la organul vamal competent la momentul importului, din care să rezulte:

a) fie că va comercializa bunurile importate în propriile magazine de comerț cu amănuntul sau cash and carry sau le va utiliza în propriile unități de producție de alimente destinate consumului uman sau animal, restaurante sau alte unități de servicii de alimentație, pentru prepararea alimentelor destinate consumului uman sau animal ori pentru a completa sau înlocui alimentele destinate consumului uman sau animal;

b) fie că va livra ulterior importului bunurile către persoane impozabile care desfășoară activități de comerț cu amănuntul, comerț cash and carry, restaurante sau alte activități de servicii de alimentație ori activități de producție de alimente destinate consumului uman sau animal.

(8) În cazul achiziției intracomunitare de bunuri prevăzute la alin. (5), cota redusă de TVA de 9% se aplică numai dacă persoana impozabilă poate face dovada:

a) fie că va comercializa bunurile achiziționate intracomunitar în propriile magazine de comerț cu amănuntul sau cash and carry sau le va utiliza în propriile unități de producție de alimente destinate consumului uman sau animal, restaurante sau alte unități de servicii de alimentație, pentru prepararea alimentelor destinate consumului uman sau animal ori pentru a completa sau înlocui alimentele destinate consumului uman sau animal;

b) fie că va livra ulterior achiziției intracomunitare bunurile către persoane impozabile care desfășoară activități de comerț cu amănuntul, comerț cash and carry, restaurante sau alte activități de servicii de alimentație ori activități de producție de alimente destinate consumului uman sau animal.

(9) Dacă persoana impozabilă care importă, achiziționează intracomunitar sau livrează în țară bunurile prevăzute la alin. (5) nu poate face dovada aplicării cotei reduse de TVA de 9% în condițiile prevăzute la alin. (6)-(8), se aplică cota standard de TVA, chiar dacă pentru o livrare ulterioară se aplică cota redusă de 9% pentru același bun.

(10) Cota redusă de TVA de 9% se aplică pentru livrarea, importul sau achiziția intracomunitară de suplimente alimentare notificate care se regăsesc pe site-ul Ministerului Sănătății sau pe cel al Institutului de Bioresurse Alimentare, în conformitate cu Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale, al ministrului sănătății și al președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 1.228/2005/244/63/2006 pentru aprobarea Normelor tehnice privind comercializarea suplimentelor alimentare predozate de origine animală și vegetală și/sau a amestecurilor acestora cu vitamine, minerale și alți nutrienți, cu Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale și al ministrului sănătății nr. 244/401/2005 privind prelucrarea, procesarea și comercializarea plantelor medicinale și aromatice utilizate ca atare, parțial procesate sau procesate sub formă de suplimente alimentare predozate și cu Ordinul ministrului sănătății publice nr. 1.069/2007 pentru aprobarea Normelor privind suplimentele alimentare.

(11) În situația în care se comercializează un pachet care cuprinde bunuri supuse atât cotei reduse de TVA, cât și cotei standard de TVA, la un preț total, și nu se poate stabili o operațiune principală, se aplică cota de TVA corespunzătoare fiecărui bun, în măsura în care bunurile care compun pachetul pot fi separate, în caz contrar se consideră că are loc o operațiune complexă unică, aplicându-se cota standard de TVA la valoarea totală a pachetului. Se exceptează bunurile acordate gratuit în vederea stimulării vânzărilor în condițiile prevăzute la pct. 7 alin. (10) lit. a).

Exemplul 1: La vânzarea unui coș care are un preț total, care cuprinde atât produse alimentare, cât și băuturi alcoolice și produse cosmetice, se aplică cota de TVA aferentă fiecărui produs în parte, în măsura în care bunurile care compun coșul pot fi separate, în caz contrar aplicându-se cota standard de TVA la valoarea totală a coșului.

Exemplul 2: La vânzarea unui aragaz, dacă comerciantul oferă gratuit un pachet de spaghetti, se consideră că acesta este acordat gratuit, în scopul stimulării vânzărilor, iar cota aplicabilă pentru vânzarea aragazului este de 19%.

(12) În aplicarea art. 291 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, prin servicii de restaurant și de catering se înțelege serviciile prevăzute la pct. 18. Orice combinație de băuturi alcoolice și nealcoolice indiferent de concentrația alcoolică este considerată băutură alcoolică. Pentru băuturile alcoolice servite la restaurant sau oferite în cazul serviciilor de catering se aplică cota standard de TVA, dar nu se consideră că are loc o livrare separată de bunuri, oferirea de băuturi alcoolice făcând parte din serviciile de restaurant sau de catering.

Exemplu: Un restaurant care vinde și mâncare pentru a fi servită în afara locației restaurantului nu este considerată prestare de servicii de restaurant, ci livrare de bunuri, dar pentru care aplică cota redusă de TVA de 9%, inclusiv pentru caserola sau paharele în care sunt servite alimentele sau băuturile nealcoolice, chiar dacă contravaloarea acestora ar fi evidențiată separat pe bonul fiscal. În acest caz se consideră că livrarea alimentelor este

livrarea principală care atrage aceeași cotă de TVA livrării caserolei sau a paharului, acestea fiind livrări accesorii, nu un scop în sine pentru client.

(13) În aplicarea art. 291 alin. (2) lit. g) din Codul fiscal, se aplică cota redusă de TVA de 9%:

a) de orice persoană impozabilă care livrează apă potabilă. Prin apă potabilă se înțelege apa care îndeplinește condițiile prevăzute la art. 2 pct. 1 din Legea nr. 458/2002 privind calitatea apei potabile, republicată, cu modificările ulterioare;

b) de orice persoană care livrează apă de irigații care este transportată prin infrastructura principală și/sau secundară de irigații. În categoria persoanelor care livrează apă destinată irigațiilor se cuprind inclusiv furnizorii de apă din Dunăre, din râuri interioare, izvoare, lacuri de acumulare sau alte surse de apă, care alimentează sistemele de irigații.

38. (1) Cota redusă de 5% prevăzută la art. 291 alin. (3) lit. a) din Codul fiscal se aplică pentru livrarea de manuale școlare, cărți, ziare și reviste, inclusiv pentru cele înregistrate pe suport electromagnetic sau pe alte tipuri de suporturi. Cărțile și manualele școlare sunt tipărițiile care au cod ISBN, inclusiv partiturile muzicale imprimate care au cod ISMN, indiferent de suportul pe care sunt livrate. Ziarele și revistele sunt orice tipăriții care au cod ISSN, indiferent de suportul pe care sunt livrate. Nu se aplică cota redusă a taxei pe valoarea adăugată pentru livrarea de cărți, ziare și reviste care sunt destinate în principal sau exclusiv publicității. Prin sintagma "în principal" se înțelege că mai mult de jumătate din conținutul cărții, ziarului sau revistei este destinat publicității. De asemenea, nu se aplică cota redusă a taxei pentru livrarea de cărți, ziare și reviste, în cazul în care acestea sunt furnizate pe cale electronică, operațiunile fiind considerate prestări de servicii, conform art. 7 alin. (2) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011 al Consiliului din 15 martie 2011 de stabilire a măsurilor de punere în aplicare a Directivei 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată. (2) Cota redusă de taxă de 5% prevăzută la art. 291 alin. (3) lit. c) din Codul fiscal se aplică numai pentru livrarea, astfel cum este definită la art. 270 alin. (1) din Codul fiscal, a locuințelor ca parte a politicii sociale, respectiv pentru transferul dreptului de a dispune ca și un proprietar de bunurile prevăzute la art. 291 alin. (3) lit. c) din Codul fiscal. Pentru livrările prevăzute la art. 291 alin. (3) lit. c) pct. 1, 2 și 4 din Codul fiscal, cota redusă de TVA de 5% se aplică inclusiv pentru terenul pe care este construită locuința.

(3) În aplicarea art. 291 alin. (3) lit. c) pct. 3 din Codul fiscal:

a) prin locuință se înțelege construcția alcătuită din una sau mai multe camere de locuit, cu dependențele, dotările și utilitățile necesare, care, la data livrării, satisface cerințele de locuit ale unei persoane ori familii;

b) anexele gospodărești nu se iau în calculul suprafeței utile a locuinței de 120 mp;

c) valoarea-limită de 450.000 lei cuprinde valoarea locuinței, inclusiv valoarea cotelor indivize din părțile comune ale imobilului și a anexelor gospodărești și, după caz, a terenului pe care este construită locuința, dar exclude unele drepturi de servitute legate de locuința respectivă; aceste prevederi se aplică inclusiv pentru contractele încheiate până la data de 31 decembrie 2015, pentru operațiuni al căror fapt generator de taxă intervine după 1 ianuarie 2016;

d) la calculul suprafeței maxime de 250 mp se cuprind și suprafețele anexelor gospodărești, precum și cotele indivize din orice alte suprafețe dobândite împreună cu locuința și care au o

legătură directă cu locuința respectivă, fiind considerate accesorii livrării, chiar dacă se află la numere cadastrale diferite.

(4) Suprafața terenului pe care este construită locuința, precum și suprafața utilă a locuinței, prevăzute la art. 291 alin. (3) lit. c) pct. 3 din Codul fiscal, trebuie să fie înscrise în documentația cadastrală anexată la actul de vânzare-cumpărare încheiat în condițiile legii.

(5) Cumpărătorul trebuie să pună la dispoziția vânzătorului, cel mai târziu până la momentul livrării bunului imobil, o declarație pe propria răspundere, autentificată de un notar, din care să rezulte că sunt îndeplinite condițiile stabilite la art. 291 alin. (3) lit. c) pct. 3 subpct. (i) și (ii) din Codul fiscal, care se păstrează de vânzător pentru justificarea aplicării cotei reduse de TVA de 5%.

(6) Persoanele impozabile care livrează locuințe vor aplica cota de 5%, inclusiv pentru avansurile aferente acestor livrări, dacă din contractele încheiate rezultă că la momentul livrării vor fi îndeplinite toate condițiile impuse de art. 291 alin. (3) lit. c) din Codul fiscal și sunt în posesia declarației prevăzute la alin. (5). În situația în care avansurile au fost facturate prin aplicarea cotei standard de TVA, datorită neprezentării de către cumpărător a declarației prevăzute la alin. (5) sau din alte motive obiective, la livrarea bunului imobil se efectuează regularizările prevăzute la art. 291 alin. (4) din Codul fiscal în vederea aplicării cotei de 5%, dacă toate condițiile impuse de art. 291 alin. (3) lit. c) din Codul fiscal, astfel cum sunt detaliate și de prezentele norme metodologice, sunt îndeplinite la data livrării.

(7) Pentru clădirile prevăzute la art. 291 alin. (3) lit. c) pct. 1, 2 și 4 din Codul fiscal, cumpărătorul va pune la dispoziția vânzătorului o declarație pe propria răspundere, autentificată de un notar, din care să rezulte că va utiliza aceste clădiri conform destinației prevăzute de lege, care se păstrează de vânzător pentru justificarea aplicării cotei reduse de TVA de 5%. Declarația trebuie prezentată cel mai târziu până la momentul livrării clădirii respective. Prevederile art. 291 alin. (3) lit. c) pct. 1, 2 și 4 din Codul fiscal se aplică și în cazul livrării de părți dintr-o clădire destinate scopurilor respective.

(8) În situația în care se comercializează un pachet care cuprinde bunuri/servicii supuse atât cotei reduse de TVA, cât și cotei standard de TVA și se poate stabili o operațiune principală, cota de TVA aplicabilă pachetului este cota de TVA aplicabilă operațiunii principale, conform pct. 23 alin. (1) lit. b), chiar dacă prețul fiecărui element care compune prețul total plătit de un consumator pentru a putea beneficia de această prestație poate fi identificat, astfel cum s-a pronunțat și Curtea Europeană de Justiție în Cauza C-463/16 Stadion Amsterdam CV.

Exemplu: O persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA oferă posibilitatea achiziționării unui pachet de bunuri și servicii constând în acces la un eveniment sportiv și facilități în cadrul evenimentului sportiv, precum: servicii de catering/ restaurant, produse alimentare, acces la parcare. În această situație, chiar dacă prețul fiecărui element care compune prețul total plătit de un consumator pentru a putea beneficia de această prestație ar putea fi identificat, cota de TVA aplicabilă pachetului este de 5%, respectiv cota de TVA aferentă accesului la evenimentul sportiv care reprezintă prestația principală.

39. (1) În cazul achizițiilor intracomunitare de bunuri pentru care exigibilitatea taxei a intervenit integral sau parțial anticipat faptului generator, nu se fac regularizări în situația modificării cotelor de TVA, în sensul aplicării cotei de TVA de la data faptului generator de taxă, cota aplicabilă fiind cea în vigoare la data la care intervine exigibilitatea taxei.

(2) Pentru livrările de bunuri și prestările de servicii, inclusiv în cazul în care beneficiarul are obligația plății taxei potrivit art. 331 sau art. 307 alin. (2)-(6) din Codul fiscal, în situația modificărilor de cote se aplică regularizările prevăzute la art. 291 alin. (6) din Codul fiscal.

Exemplul nr. 1: O societate de construcții întocmește situația de lucrări în cursul lunii decembrie 2015, pentru lucrările efectuate în lunile noiembrie și decembrie. Contractul prevede că situația de lucrări trebuie acceptată de beneficiar. Beneficiarul acceptă situația de lucrări în luna ianuarie 2016. Faptul generator de taxă, respectiv data la care se consideră serviciul prestat, intervine la data acceptării situației de lucrări de către beneficiar, potrivit prevederilor art. 281 alin. (7) din Codul fiscal. În consecință, cota aplicabilă pentru întreaga contravaloare a serviciilor acceptate de beneficiar este de 20%, cota în vigoare la data faptului generator de taxă. În situația în care anterior emiterii situației de lucrări au fost emise facturi de avans cu cota de 24%, după data de 1 ianuarie 2016 avansurile respective se regularizează prin aplicarea cotei de 20%.

Exemplul nr. 2: O societate de furnizare a energiei electrice are încheiate contracte cu persoane fizice și cu persoane juridice:

A. Pentru categoria de consumatori casnici, în contractul de furnizare se prevede că societatea facturează energia electrică furnizată la valoarea indexului comunicat de client lunar în intervalul 1-10 al fiecărei luni. După comunicarea indexului pentru energia electrică consumată, societatea de furnizare emite factura în luna următoare celei în care a fost comunicat indexul de către client. Faptul generator intervine la data la care societatea de furnizare emite factura potrivit art. 281 alin. (8) din Codul fiscal, întrucât contractul nu specifică o anumită dată la care trebuie efectuată plata. Dacă pe factură se menționează un anumit termen de plată a facturii, data plății nu constituie fapt generator de taxă în lipsa acestei mențiuni în contract. Presupunând că indexul a fost comunicat de client la data de 10 decembrie 2015, iar factura este emisă în cursul lunii ianuarie 2016, cota de TVA aplicabilă este de 20%.

De asemenea, contractul de furnizare a energiei electrice prevede că în situația în care clientul nu transmite indexul, societatea de furnizare va emite factura pentru o valoare estimată a consumului de energie electrică, determinat potrivit consumurilor anterioare efectuate de client. Presupunând că facturarea s-a realizat în lunile noiembrie, decembrie 2015 și ianuarie 2016, pe baza consumului estimat, se consideră că faptul generator de taxă a intervenit la data emiterii fiecărei facturi pentru valoarea consumului estimat, cu cota de TVA în vigoare în perioadele respective, 24% în noiembrie și decembrie 2015 și 20% în ianuarie 2016. În luna februarie 2016, societatea de furnizare va trimite un reprezentant pentru citirea indexului în vederea regularizării la consumul efectiv din perioadele de facturare anterioare. Presupunând că există diferențe în plus sau în minus față de consumul estimat facturat, în luna februarie 2016 intervine o situație de ajustare a bazei de impozitare potrivit art. 287 din Codul fiscal, pentru care societatea de furnizare va emite o factură. În situația în care societatea de furnizare nu poate determina cărei livrări îi corespund diferențele respective, se va aplica cota de TVA în vigoare la data la care a intervenit evenimentul prevăzut la art. 287 din Codul fiscal, conform pct. 25 alin. (2), respectiv 20%. Exemplul este valabil și pentru furnizarea de gaze naturale și apă, a căror livrare este continuă.

B. Pentru categoria de consumatori mari, potrivit contractului de furnizare de energie electrică, societatea de furnizare facturează lunar în avans o valoare a energiei electrice ce urmează a fi livrată în luna în curs, având la bază criteriile de determinare a cantității necesare de energie electrică la punctele de consum ale clientului. La finalul perioadei de facturare lunare, societatea de furnizare regularizează valoarea facturată inițial în vederea reflectării

energiei electrice efectiv furnizate în luna respectivă. În această situație, factura emisă inițial pentru valoarea energiei electrice ce urmează să fie furnizată se consideră o factură de avans și nu dă naștere unui fapt generator de taxă. În acest sens, faptul generator intervine la emiterea facturii pentru cantitatea de energie electrică efectiv furnizată în luna respectivă. Presupunând că la data de 1 decembrie 2015 se emite factura de avans pentru luna decembrie 2015, se aplică cota de TVA de 24%, iar regularizarea facturii de avans se realizează la data de 3 ianuarie 2016, factura de avans se reia cu semnul minus și se va factura cantitatea de energie electrică furnizată la cota de TVA de 20%, cota în vigoare la data faptului generator de taxă. Presupunând că regularizarea facturii de avans se realizează la 31 decembrie 2015, la facturarea cantității de energie electrică furnizată se aplică cota de TVA de 24%. Exemplul este valabil și pentru furnizarea de gaze naturale și apă, a căror livrare este continuă.

Exemplul nr. 3: O societate de leasing are încheiate cu utilizatori contracte de leasing financiar pentru autovehicule, în care se precizează un scadențar pentru efectuarea plății ratelor de leasing. Pentru rata de leasing având data scadentă pentru efectuarea plății în data de 20 decembrie 2015 se aplică cota de TVA de 24%. Pentru rata de leasing având data scadentă pentru efectuarea plății în data de 20 ianuarie 2016 se aplică cota de TVA de 20%. Dacă societatea de leasing emite factura pentru rata de leasing scadentă în ianuarie 2016, aceasta se consideră o factură emisă înainte de faptul generator de taxă. Prin urmare, se efectuează regularizarea facturii emise anticipat pentru a aplica cota de TVA de 20% de la data faptului generator de taxă, potrivit prevederilor art. 291 alin. (4) din Codul fiscal. În cazul acestui exemplu, dacă factura ar fi fost achitată în luna decembrie, nu ar fi modificat faptul generator de taxă, care rămâne data de 20 ianuarie 2016, astfel cum este stipulată în contract. În cazul contractelor care nu au o dată stipulată în contract pentru plata se aplică prevederile pct. 24 alin. (7).

Exemplul nr. 4: O societate de consultanță fiscală prestează servicii de consultanță pentru care emite rapoarte de lucru. Prin contract nu se prevede că este necesară acceptarea raportului de lucru de către client. Faptul generator de taxă este, prin urmare, data emiterii raportului de lucru. Dacă societatea de consultanță fiscală a prestat servicii de consultanță în lunile noiembrie și decembrie 2015 pentru care a emis rapoartele de lucru în luna decembrie 2015, factura va fi emisă aplicându-se cota de TVA de 24%, termenul de emiterie a facturii fiind până la data de 15 ianuarie 2016, potrivit art. 319 alin. (16) din Codul fiscal. În situația în care serviciile de consultanță sunt prestate în baza unui contract în condițiile prevăzute la pct. 24 alin. (5), respectiv se fac plăți forfetare, indiferent de volumul serviciilor prestate, fără să fie emise rapoarte sau alte situații de lucru, faptul generator de taxă intervine potrivit art. 281 alin. (8) din Codul fiscal și a pct. 24 alin. (5).

Exemplul nr. 5: O societate furnizează reviste online pe bază de abonament, prin care clientul primește acces la consultarea revistei pentru perioada de timp la care se referă abonamentul. Societatea facturează în luna decembrie 2015 abonamente prin care se acordă acces la revista online pentru o perioadă de 6 luni, aplicând cota de TVA de 24%. Faptul generator de taxă intervine la data acordării dreptului de acces online la reviste.

Exemplul nr. 6: O societate înregistrată în scopuri de TVA recepționează bunuri livrate din Ungaria în România în cursul lunii decembrie 2015. Până la data de 15 ianuarie 2016 societatea nu primește factura aferentă bunurilor recepționate în luna decembrie 2015 și, în consecință, va emite autofactura prevăzută la art. 320 alin. (1) din Codul fiscal

la data de 15 ianuarie 2016, aplicând cota de TVA de 20%. Achiziția intracomunitară de bunuri se declară în decontul de TVA și în declarația recapitulativă aferente lunii ianuarie 2016. În

luna februarie 2016, societatea primește factura emisă de furnizor având data de 10 decembrie 2015. Întrucât factura are data anterioară față de 15 ianuarie 2016, exigibilitatea TVA intervine la data la care este emisă factura. Prin urmare, în luna februarie 2016, societatea va înscrie pe rândurile de regularizări din decontul de TVA diferențele de curs valutar rezultate între cursul în vigoare la data emiterii autofacturii și cursul de schimb în vigoare la data emiterii facturii de către furnizor, pentru a raporta achiziția intracomunitară de bunuri la cursul de schimb valutar valabil la data exigibilității de taxă. De asemenea, societatea va regulariza cota de TVA aferentă acestei achiziții intracomunitare de bunuri în sensul aplicării cotei de TVA de 24%, cota de TVA aplicabilă la data exigibilității achiziției intracomunitare de bunuri. În ceea ce privește declarația recapitulativă prevăzută la art. 325 din Codul fiscal, societatea va rectifica atât declarația recapitulativă aferentă lunii ianuarie 2016, în sensul excluderii achiziției intracomunitare de bunuri, cât și declarația recapitulativă aferentă lunii decembrie 2015, în sensul includerii achiziției intracomunitare de bunuri.

Exemplul nr. 7: O casă de expediție prestează servicii de transport, servicii accesorii transportului (încărcare, manipulare), alte servicii necesare pentru transportul de bunuri. Casa de expediție nu dispune de propriile mijloace de transport, apelând la transportatori pentru transportul efectiv al bunurilor. De asemenea apelează la alți prestatori de servicii și pentru celelalte servicii. Pentru a determina faptul generator de taxă al serviciilor prestate de casa de expediție, se pot distinge două situații:

a) Dacă casa de expediție facturează un singur serviciu, nu un complex de servicii, cum ar fi numai serviciul de transport, faptul generator de taxă intervine la data finalizării serviciului respectiv potrivit prevederilor art. 281 alin. (12) din Codul fiscal. Astfel, dacă din documentele de transport emise de transportator rezultă că transportul s-a finalizat în luna decembrie 2015, acesta va fi facturat cu cota de TVA de 24%, chiar dacă casa de expediție va factura cu întârziere acest transport către client, de exemplu doar în luna februarie 2016.

b) Dacă casa de expediție face un pachet de servicii pe care le facturează clientului, care cuprinde de exemplu transport, manipulare, alte servicii de logistică, se consideră că se prestează un serviciu complex unic pentru care faptul generator de taxă intervine la data finalizării ultimului serviciu din pachetul respectiv. Astfel, dacă presupunem că transportul și serviciile de manipulare s-au finalizat în luna decembrie 2015, dar serviciile logistice s-au finalizat în luna ianuarie 2016, faptul generator de taxă al acestui serviciu complex unic intervine în luna ianuarie 2016 și se aplică cota de TVA în vigoare la data faptului generator de taxă, respectiv de 20%.

Exemplul nr. 8: O societate de leasing a încheiat un contract de leasing pentru o clădire în anul 2010. Contractul prevedea că pe lângă rata de leasing (capitalul), societatea de leasing mai factura în vederea încasării, pe parcursul derulării contractului de leasing, și valoarea reziduală a clădirii respective. De asemenea, societatea de leasing mai factura odată cu rata de leasing și comisionul de administrare, comisioane bancare, diferențe de curs, alte cheltuieli care intrau în sarcina societății de leasing în legătură cu operațiunea de leasing și care erau recuperate de la beneficiar și asigurarea. Societatea de leasing a optat pentru taxarea operațiunii de leasing potrivit prevederilor art. 292 alin. (3) din Codul fiscal. Pe perioada derulării contractului de leasing, operațiunea efectuată de societatea de leasing este o prestare de servicii, conform prevederilor pct. 8 alin. (4), iar la sfârșitul perioadei de leasing, când locatorul/finanțatorul transferă locatarului/utilizatorului dreptul de proprietate asupra bunului, la solicitarea acestuia, operațiunea reprezintă o livrare de bunuri pentru valoarea la care se face transferul, respectiv pentru valoarea reziduală prevăzută în contract. Faptul generator de

taxă pentru serviciul de leasing (rate) intervine la data prevăzută în contract pentru efectuarea plății ratei, iar pentru valoarea reziduală, la data la care are loc transferul dreptului de a dispune de bun ca și un proprietar. La fiecare rată de leasing facturată, toate cheltuielile accesorii vor urma același regim ca și operațiunea de bază, respectiv, pe lângă capital, vor fi facturate cu TVA și comisionul de administrare, comisioanele bancare, diferențele de curs și celelalte cheltuieli care sunt facturate de societatea de leasing, dar asigurarea se facturează în regim de scutire de TVA, conform prevederilor art. 286 alin. (4) lit. e) din Codul fiscal. Facturarea unei părți din valoarea reziduală odată cu ratele de leasing reprezintă facturarea în avans a contravalorii livrării de bunuri care are loc la sfârșitul contractului de leasing. Pentru ratele facturate s-a aplicat cota în vigoare la data faptului generator de taxă (fiecare dată prevăzută în contract pentru plata ratei) și nu se mai fac regularizări la data transferului dreptului de proprietate asupra clădirii. Întrucât valoarea reziduală a fost încasată în avans față de data livrării, aplicându-se cota de 24%, dacă livrarea clădirii are loc după data de 1 ianuarie 2016, se va proceda la regularizarea sumelor încasate în avans pentru a aplica cota de TVA de 20% în vigoare la data faptului generator de taxă.

ANEXA NR. 4

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal

DECLARAȚIE-ANGAJAMENT

privind respectarea destinației bunurilor pentru care se solicită aplicarea cotei reduse de TVA 9%

Subsemnatul (subsemnata)*1) [.....], în numele*2) [.....], cu sediul în*3) [.....], declar că bunurile clasificate la codul TARIC [.....], codul adițional [.....] și care fac obiectul [.....]*4):

*1) Numele și prenumele persoanei care angajează răspunderea legală a operatorului economic.

*2) Denumirea operatorului economic.

*3) Adresa completă a sediului operatorului economic.

*4) Se vor indica numărul și data facturii sau ale unui alt document comercial în care sunt indicate bunurile care fac obiectul importului ori numărul LRN al declarației vamale de punere în liberă circulație.

vor fi comercializate în propriile magazine de comerț cu amănuntul sau cash and carry;

vor fi utilizate în propriile unități de producție de alimente destinate consumului uman sau animal, restaurante sau alte unități de servicii de alimentație, pentru prepararea alimentelor destinate consumului uman sau animal ori pentru a completa sau înlocui alimentele destinate consumului uman sau animal;

vor fi livrate către persoane impozabile care desfășoară activități de comerț cu amănuntul, comerț cash and carry, restaurante sau alte activități de servicii de alimentație ori activități de producție de alimente destinate consumului uman sau animal.

Mă angajez să informez autoritatea vamală în cazul în care bunurile importate sunt comercializate/utilizate în alte scopuri decât cel declarat și mă oblig să efectuez plata sumelor reprezentând diferențe de TVA, precum și a eventualelor dobânzi, penalități de întârziere sau majorări de întârziere datorate ca urmare a regularizării situației bunurilor respective, potrivit prevederilor legale în vigoare.

.....
[data și semnătura]

Spațiu destinat autorității vamale
Direcția Generală a Vămilelor
DGRFP
DRV
Biroul vamal
Documentul se anexează la declarația vamală cu MRN
.....

CAP. IX

Operațiuni scutite de taxă

ART. 292

Scutiri pentru anumite activități de interes general și scutiri pentru alte activități

(1) Următoarele operațiuni de interes general sunt scutite de taxă:

a) spitalizarea, îngrijirile medicale și operațiunile strâns legate de acestea, desfășurate de unități autorizate pentru astfel de activități, indiferent de forma de organizare, precum: spitale, sanatorii, centre de sănătate rurale sau urbane, dispensare, cabinete și laboratoare medicale, centre de îngrijire medicală și de diagnostic, baze de tratament și recuperare, stații de salvare și alte unități autorizate să desfășoare astfel de activități;

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

40. (1) Scutirea prevăzută la art. 292 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal se aplică pentru:

a) serviciile de spitalizare și alte servicii al căror scop principal îl constituie îngrijirea medicală, respectiv protejarea, inclusiv menținerea sau refacerea sănătății, desfășurate de unitățile autorizate prevăzute la art. 292 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal. Se cuprind în sfera de aplicare a acestei scutiri inclusiv servicii precum: efectuarea examinărilor medicale ale persoanelor fizice pentru angajatori sau companiile de asigurare, prelevarea de sânge ori alte probe în vederea testării prezenței unor viruși, infecții sau alte boli, în numele angajatorilor ori al asiguratorilor, certificarea stării de sănătate, de exemplu cu privire la posibilitatea de a călători;

b) operațiunile care sunt strâns legate de spitalizare, îngrijirile medicale, incluzând livrarea de medicamente, bandaje, proteze și accesorii ale acestora, produse ortopedice și alte bunuri similare către pacienți în perioada tratamentului, precum și furnizarea de hrană și cazare pacienților în timpul spitalizării și îngrijirii medicale, desfășurate de unitățile autorizate prevăzute la art. 292 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal. Totuși scutirea nu se aplică meselor pe

care spitalul le asigură contra cost vizitatorilor într-o cantină sau în alt mod și nici pentru bunurile vândute la cantina spitalului.

(2) Scutirea prevăzută la art. 292 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal nu se aplică pentru:

a) serviciile care nu au ca scop principal îngrijirea medicală, respectiv protejarea, menținerea sau refacerea sănătății, cum sunt:

1. serviciile cu scop unic estetic;

2. serviciile constând în trimiterea unui kit de colectare a sângelui din cordonul ombilical al nou-născuților, testarea și procesarea acestui sânge și, dacă este cazul, depozitarea celulelor stem conținute în el în vederea unei eventuale utilizări terapeutice în viitor, destinate numai pentru a se asigura că o anumită resursă va fi disponibilă pentru tratament medical în ipoteza incertă în care tratamentul ar deveni necesar, dar nu, în sine, pentru a diagnostica, trata sau vindeca boli sau tulburări de sănătate, indiferent dacă serviciile în cauză sunt realizate împreună sau separat.

3. serviciile desfășurate de medici investigatori pentru efectuarea studiilor clinice cu medicamente de uz uman, astfel cum sunt definite la art. 21 din Normele referitoare la implementarea regulilor de bună practică în desfășurarea studiilor clinice efectuate cu medicamente de uz uman, aprobate prin Ordinul ministrului sănătății publice nr. 904/2006, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 671 din 4 august 2006;

4. serviciile care au ca scop furnizarea unor informații necesare pentru luarea unei decizii cu consecințe juridice, cum sunt: eliberarea de certificate cu privire la starea de sănătate a unei persoane, destinate utilizării în scopul acordării dreptului la o pensie, elaborarea unor rapoarte de expertiză medicală privind stabilirea răspunderii în cazurile de vătămare corporală, precum și examinările medicale efectuate în acest scop, elaborarea unor rapoarte de expertiză medicală privind respectarea normelor de medicina muncii, în vederea soluționării unor litigii, precum și efectuarea de examinări medicale în acest scop, pregătirea unor rapoarte medicale bazate pe fișe medicale, fără efectuarea de examinări medicale;

b) furnizarea de medicamente, bandaje, proteze medicale și accesorii ale acestora, produse ortopedice și alte bunuri similare, care nu este efectuată în cadrul tratamentului medical sau al spitalizării, cum ar fi cele efectuate de farmacii, chiar și în situația în care acestea sunt situate în incinta unui spital ori a unei clinici și/sau sunt conduse de către acestea;

c) serviciile medicale veterinare, astfel cum a fost pronunțată Hotărârea Curții Europene de Justiție în Cauza C-122/87 Comisia Comunităților Europene împotriva Republicii Italia.

(3) În conformitate cu prevederile art. 292 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată serviciile de îngrijire medicală furnizate de unități autorizate conform prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 109/2000 privind stațiunile balneare, climatice și balneoclimatice și asistența medicală balneară și de recuperare, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 343/2002, cu modificările ulterioare, precum și serviciile de cazare și masă furnizate pe perioada acordării îngrijirilor medicale. Scutirea se aplică atât pentru serviciile prestate pacienților ale căror bilete sunt decontate de Casa Națională de Pensii Publice, cât și pentru cele prestate pacienților care beneficiază de tratament pe bază de trimitere de la medic. Serviciile de cazare și masă beneficiază de scutirea de TVA în măsura în care sunt furnizate de aceeași persoană care furnizează serviciul de tratament, fiind considerate accesorii serviciului principal scutit, respectiv serviciului de tratament, astfel cum rezultă din Hotărârea Curții Europene de Justiție în Cauza C-349/96 Card Protection Plan Ltd (CPP) împotriva Commissioners of Customs & Excise. În acest sens, persoana care furnizează pachetul de

servicii poate furniza serviciile de tratament, cazare și masă cu mijloace proprii sau achiziționate de la terți. Nu beneficiază de scutirea de TVA serviciile de cazare și/sau masă furnizate de alte persoane către persoana impozabilă care furnizează pachetul de servicii compus din servicii de tratament, masă și/sau cazare.

b) prestările de servicii efectuate în cadrul profesiei lor de către stomatologi și tehnicieni dentari, precum și livrarea de proteze dentare efectuată de stomatologi și de tehnicieni dentari;

c) prestările de îngrijire și supraveghere efectuate de personal medical și paramedical, conform prevederilor legale aplicabile în materie;

d) transportul bolnavilor și al persoanelor accidentate, în vehicule special amenajate în acest scop, de către entități autorizate în acest sens;

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

41. Scutirea prevăzută la art. 292 alin. (1) lit. d) din Codul fiscal privind activitatea de transport al bolnavilor și răniților cu vehicule special amenajate în acest sens se aplică pentru transporturile efectuate de stațiile de salvare sau de alte unități sau vehicule autorizate de Ministerul Sănătății pentru desfășurarea acestei activități.

e) livrările de organe, sânge și lapte, de proveniență umană;

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

ANEXA NR. 1

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal

NOTIFICARE

privind opțiunea de taxare a operațiunilor prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal

1. Denumirea solicitantului

2. Codul de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit conform art. 316 din Codul fiscal

.....
3. Adresa

4. Data de la care se optează pentru taxare

5. Bunurile imobile pentru care se aplică opțiunea (adresa completă, dacă opțiunea se referă la bunul imobil integral, sau, dacă se referă la o parte din bunul imobil, se va înscrie

suprafața din bunul imobil. În cazul operațiunilor de leasing cu bunuri imobile se va menționa dacă opțiunea se referă la bunul imobil integral sau, dacă se referă la o parte din bunul imobil, pe lângă suprafață trebuie să se identifice cu exactitate partea din bunul imobil care face obiectul contractului)

Confirm că datele declarate sunt corecte și complete.

Numele și prenumele, funcția

Semnătura

.....

ANEXA NR. 2

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal

NOTIFICARE

privind anularea opțiunii de taxare a operațiunilor
prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal

1. Denumirea solicitantului

2. Codul de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit conform art. 316 din Codul fiscal

.....

3. Adresa

4. Data de la care se anulează opțiunea de taxare

5. Bunurile imobile pentru care se anulează opțiunea de taxare (adresa completă, dacă opțiunea s-a referit la bunul imobil integral, sau, dacă s-a referit la o parte din bunul imobil, se va înscrie suprafața din bunul imobil. În cazul operațiunilor de leasing cu bunuri imobile se va menționa dacă opțiunea s-a referit la bunul imobil integral sau, dacă s-a referit la o parte din bunul imobil, pe lângă suprafață trebuie să se identifice cu exactitate partea din bunul imobil care face obiectul contractului)

.....

.....

.....

Confirm că datele declarate sunt complete și corecte.

Numele și prenumele, funcția

Semnătura

.....

f) activitatea de învățământ prevăzută în Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, formarea profesională a adulților, precum și prestările de servicii și livrările de bunuri strâns legate de aceste activități, efectuate de instituțiile publice sau de alte entități autorizate. Scutirea se acordă în condițiile prevăzute în normele metodologice;

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

42. (1) Scutirea prevăzută la art. 292 alin. (1) lit. f) din Codul fiscal pentru formarea profesională a adulților se aplică de persoanele autorizate în acest scop conform Ordonanței Guvernului nr. 129/2000 privind formarea profesională a adulților, republicată, cu modificările și completările ulterioare, de persoanele autorizate pentru formarea profesională a personalului aeronautic civil navigant prevăzut de Legea nr. 223/2007 privind Statutul personalului aeronautic civil navigant profesionist din aviația civilă din România, cu modificările și completările ulterioare, precum și de Institutul Național de Administrație pentru activitatea de perfecționare profesională. Sunt de asemenea scutite serviciile de formare profesională prestate de furnizorii de formare profesională în baza contractelor de parteneriat încheiate cu Institutul Național de Administrație.

(2) Scutirea prevăzută la art. 292 alin. (1) lit. f) din Codul fiscal nu se aplică pentru studiile sau cercetarea efectuate cu plată de școli, universități sau orice altă instituție de învățământ pentru alte persoane. În acest sens a fost pronunțată hotărârea Curții Europene de Justiție în Cazul C-287/00.

(3) Scutirea prevăzută la art. 292 alin. (1) lit. f) din Codul fiscal se aplică și pentru livrările de bunuri și prestările de servicii strâns legate de serviciile educaționale, precum vânzarea de manuale școlare, organizarea de conferințe legate de activitatea de învățământ, efectuate de instituțiile publice sau de alte entități autorizate pentru activitățile de învățământ sau pentru formarea profesională a adulților, prestarea de servicii de examinare în vederea obținerii accesului la serviciile educaționale sau de formare profesională a adulților.

(4) Scutirea prevăzută la art. 292 alin. (1) lit. f) din Codul fiscal nu este aplicabilă pentru achizițiile de bunuri sau servicii efectuate de instituțiile publice sau de alte entități autorizate pentru activitățile de învățământ sau pentru formare profesională a adulților, destinate activității scutite de taxă prevăzute la art. 292 alin. (1) lit. f) din Codul fiscal.

ANEXA NR. 3

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal

NOTIFICARE

*privind opțiunea de taxare a operațiunilor prevăzute
la art. 292 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal*

1. Denumirea solicitantului

2. Codul de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit conform art. 316 din Codul fiscal

.....

3. Adresa

4. Bunurile imobile (construcții, terenuri) pentru care se aplică opțiunea de taxare (adresa completă a bunului imobil, adresa completă și suprafața terenului; în cazul în care opțiunea de taxare privește numai o parte a bunului imobil, se va identifica cu exactitate această parte a bunului imobil)

.....

.....
.....
.....
Confirm că datele declarate sunt corecte și complete.
Numele și prenumele, funcția
Semnătura

-
- g) livrările de bunuri sau prestările de servicii realizate de căminele și cantinele organizate pe lângă instituțiile publice și entitățile autorizate prevăzute la lit. f), în folosul exclusiv al persoanelor direct implicate în activitățile scutite conform lit. f);
 - h) meditațiile acordate în particular de cadre didactice din domeniul învățământului școlar, preuniversitar și universitar;
 - i) prestările de servicii și/sau livrările de bunuri strâns legate de asistența și/sau protecția socială, efectuate de instituțiile publice sau de alte entități recunoscute ca având caracter social, inclusiv cele livrate de căminele de bătrâni;
-

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

43. În sensul art. 292 alin. (1) lit. i) și j) din Codul fiscal, entitățile recunoscute ca având caracter social sunt furnizorii de servicii sociale prevăzuți de Legea asistenței sociale nr. 292/2011, cu modificările ulterioare, acreditați în condițiile legii, pentru activitatea acestora de prestare a serviciilor sociale așa cum sunt acestea clasificate în Nomenclatorul serviciilor sociale aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 867/2015.

44. Scutirea prevăzută la art. 292 alin. (1) lit. i) din Codul fiscal se aplică și de către creșele care sunt înființate în baza Legii nr. 263/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea creșelor, cu modificările și completările ulterioare.

- j) prestările de servicii și/sau livrările de bunuri strâns legate de protecția copiilor și a tinerilor, efectuate de instituțiile publice sau de alte entități recunoscute ca având caracter social;
-

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

43. În sensul art. 292 alin. (1) lit. i) și j) din Codul fiscal, entitățile recunoscute ca având caracter social sunt furnizorii de servicii sociale prevăzuți de Legea asistenței sociale nr. 292/2011, cu modificările ulterioare, acreditați în condițiile legii, pentru activitatea acestora de prestare a serviciilor sociale așa cum sunt acestea clasificate în Nomenclatorul serviciilor sociale aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 867/2015.

- k) prestările de servicii și/sau livrările de bunuri furnizate membrilor în interesul lor colectiv, în schimbul unei cotizații fixate conform statutului, de organizații fără scop patrimonial

care au obiective de natură politică, sindicală, religioasă, patriotică, filozofică, filantropică, patronală, profesională sau civică, precum și obiective de reprezentare a intereselor membrilor lor, în condițiile în care această scutire nu provoacă distorsiuni de concurență;

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

45. În sensul art. 292 alin. (1) lit. k) din Codul fiscal:

a) cuantumul cotizațiilor este stabilit de organul de conducere abilitat, conform statutului propriu al organizațiilor fără scop patrimonial;

b) activitățile desfășurate în favoarea membrilor în contul cotizațiilor încasate în baza art. 21 alin. (1) lit. a) din Legea camerelor de comerț din România nr. 335/2007, cu modificările și completările ulterioare, de către camerele de comerț, sunt scutite de taxă.

l) prestările de servicii strâns legate de practicarea sportului sau a educației fizice, efectuate de organizații fără scop patrimonial pentru persoanele care practică sportul sau educația fizică;

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

46. (1) Scutirea prevăzută la art. 292 alin. (1) lit. l) din Codul fiscal se aplică dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) prestările să fie efectuate de o organizație fără scop patrimonial;

b) prestările de servicii efectuate de astfel de organizații să fie strâns legate de sport sau de educația fizică și să fie efectuate în favoarea persoanelor care practică sportul sau educația fizică;

c) prestările de servicii să fie esențiale pentru operațiunile scutite, și anume practicarea sportului sau a educației fizice. Scutirea unei operațiuni se stabilește în special în funcție de natura prestării de servicii efectuate și de raportul acesteia cu practicarea sportului sau a educației fizice.

(2) În sensul alin. (1) lit. b), în vederea garantării unei aplicări efective a scutirii prevăzute la art. 292 alin. (1) lit. l) din Codul fiscal, această dispoziție trebuie interpretată în sensul că prestările de servicii efectuate în special în cadrul sporturilor practicate în grupuri de persoane sau practicate în structuri organizatorice înființate de cluburi de sport pot în principiu beneficia de scutirea prevăzută de această dispoziție. Rezultă că, pentru a aprecia dacă prestările de servicii sunt scutite, identitatea destinatarului formal al unei prestări de servicii și forma juridică sub care acesta beneficiază de prestare sunt irelevante.

(3) Scutirea prevăzută la art. 292 alin. (1) lit. l) din Codul fiscal se aplică indiferent dacă activitatea sportivă este practică la nivel profesionist, sau în mod regulat sau organizat ori în vederea participării la competiții sportive, ori activitățile sportive au caracter neorganizat, nesistematic și nu au ca scop participarea la competiții sportive, cu condiția totuși ca exercitarea acestor activități să nu se înscrie într-un cadru de pură recreere și destindere.

(4) Nu se aplică scutirea de taxă pentru încasările din publicitate, încasările din cedarea drepturilor de transmitere la radio și la televiziune a manifestărilor sportive și încasările din acordarea dreptului de a intra la orice manifestări sportive.

m) prestările de servicii culturale și/sau livrările de bunuri strâns legate de acestea, efectuate de instituțiile publice sau de alte organisme culturale fără scop patrimonial, recunoscute ca atare de către Ministerul Culturii;

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

47. Prestările de servicii culturale prevăzute de art. 292 alin. (1) lit. m) din Codul fiscal efectuate de instituțiile publice sau de organizații culturale nonprofit cuprind activități precum: reprezentațiile de teatru, operă, operetă, balet, dans contemporan, organizarea de expoziții, festivaluri și alte activități culturale recunoscute de Ministerul Culturii. Livrările de bunuri strâns legate de aceste servicii cuprind livrări precum: vânzarea de broșuri, pliante și alte materiale care popularizează o activitate culturală.

n) prestările de servicii și/sau livrările de bunuri efectuate de persoane ale căror operațiuni sunt scutite, potrivit lit. a), f) și i)-m), cu ocazia manifestărilor destinate să le aducă sprijin financiar și organizate în profitul lor exclusiv, cu condiția ca aceste scutiri să nu producă distorsiuni concurențiale;

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

48. Potrivit art. 292 alin. (1) lit. n) din Codul fiscal, sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată activități cum sunt: reprezentații teatrale, coregrafice sau cinematografice, expoziții, concerte, conferințe, simpozioane, altele decât cele prevăzute la pct. 47, cu condiția ca veniturile obținute din aceste activități să servească numai la acoperirea cheltuielilor persoanelor care le-au organizat.

o) activitățile specifice posturilor publice de radio și televiziune, altele decât activitățile de natură comercială;

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

49. În sensul art. 292 alin. (1) lit. o) din Codul fiscal, prin posturi publice naționale de radio și televiziune se înțelege Societatea Română de Radiodifuziune și Societatea Română de Televiziune, prevăzute de Legea nr. 41/1994 privind organizarea și funcționarea Societății Române de Radiodifuziune și Societății Române de Televiziune, republicată, cu modificările și

completările

ulterioare.

p) serviciile publice poștale, precum și livrarea de bunuri aferentă acestora;

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

50. În sensul art. 292 alin. (1) lit. p) din Codul fiscal, serviciile publice poștale sunt serviciile poștale din sfera serviciului universal prestate de furnizorii de serviciu universal, potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 13/2013 privind serviciile poștale, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 187/2013.

q) prestările de servicii efectuate de către grupuri independente de persoane, ale căror operațiuni sunt scutite sau nu intră în sfera de aplicare a taxei, grupuri create în scopul prestării către membrii lor de servicii direct legate de exercitarea activităților acestora, în cazul în care aceste grupuri solicită membrilor lor numai rambursarea cotei-părți de cheltuieli comune, în limitele și în condițiile stabilite prin normele metodologice și în condițiile în care această scutire nu este de natură a produce distorsiuni concurențiale;

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

51. (1) În sensul art. 292 alin. (1) lit. q) din Codul fiscal, prin grup independent de persoane se înțelege asocierea, cu sau fără personalitate juridică, dintre două sau mai multe persoane impozabile sau neimpozabile, care sunt de acord să împartă cheltuieli comune și direct necesare pentru exercitarea unei activități scutite de TVA conform art. 292 din Codul fiscal sau pentru care nu sunt considerați persoane impozabile conform art. 269 din Codul fiscal. Alocarea de cheltuieli se consideră a fi o prestare de servicii în beneficiul membrilor de către grupul independent de persoane.

(2) Scutirea se aplică numai pentru serviciile prevăzute la alin. (1) care sunt legate în mod specific de activitățile scutite sau neimpozabile ale membrilor grupului și care sunt indispensabile desfășurării acestor activități și numai în cazul în care grupul solicită membrilor săi rambursarea exactă a cotei-părți din cheltuielile comune, în condițiile în care această scutire nu este de natură a produce distorsiuni concurențiale. Scutirea se aplică indiferent dacă grupul sau membrii acestuia sunt sau nu înregistrați în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal.

(3) Serviciile prestate de grupul independent în beneficiul membrilor săi vor fi decontate fiecărui membru și reprezintă contravaloarea cheltuielilor comune aferente perioadei pentru care se efectuează decontarea. Ca urmare a acestor decontări, grupul independent nu poate obține niciun profit.

(4) Decontarea menționată la alin. (3) se efectuează în baza unui decont justificativ ce stabilește:

a) cota-parte exactă de cheltuieli comune pentru fiecare membru al grupului;

b) o evaluare exactă a cotei-părți a fiecărui membru din cheltuielile comune, în baza criteriilor obiective agreeate între membrii grupului.

(5) Grupul independent poate primi sume în avans de la membrii săi, cu condiția ca valoarea totală a acestor avansuri să nu depășească suma totală a cheltuielilor comune angajate pe perioada acoperită de fiecare decont justificativ.

(6) În situația în care se decontează costurile de administrare a grupului independent către membri, acestea nu sunt scutite de taxă în condițiile art. 292 alin. (1) lit. q) din Codul fiscal.

(7) În vederea implementării scutirii de TVA prevăzute la art. 292 alin. (1) lit. q) din Codul fiscal, grupul independent trebuie să depună la organul fiscal competent în administrarea sa o notificare care să cuprindă următoarele elemente:

a) numele, adresa și codul de înregistrare fiscală al grupului independent de persoane;

b) numele, adresa, obiectul de activitate și codul de înregistrare fiscală ale fiecărui membru;

c) elementele care să demonstreze că membrii desfășoară activități scutite de TVA conform art. 292 din Codul fiscal sau pentru care nu sunt considerați persoane impozabile conform art. 269 din Codul fiscal;

d) data de la care grupul independent de persoane va începe să presteze serviciile scutite conform art. 292 alin. (1) lit. q) din Codul fiscal.

(8) Depunerea cu întârziere a notificării prevăzute la alin. (7) nu va conduce la anularea scutirii prevăzute la art. 292 alin. (1) lit. q) din Codul fiscal.

(9) Organele de inspecție fiscală vor permite, în timpul desfășurării controlului, depunerea notificării prevăzute la alin. (7), dacă grupul independent de persoane nu a depus notificare, indiferent dacă inspecția fiscală are loc la grupul independent de persoane sau la membrii acestuia.

r) furnizarea de personal de către instituțiile religioase sau filozofice în scopul activităților prevăzute la lit. a), f), i) și j).

(2) Următoarele operațiuni sunt, de asemenea, scutite de taxă:

a) prestările următoarelor servicii de natură financiar-bancară:

1. acordarea și negocierea de credite, precum și administrarea creditelor de către persoana care le acordă;

2. negocierea garanțiilor de credit ori a altor garanții sau orice operațiuni cu astfel de garanții, precum și administrarea garanțiilor de credit de către persoana care acordă creditul;

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

(3[^]1) Se cuprind în sfera operațiunilor scutite conform art. 292 alin. (2) lit. a) pct. 1 și 2 din Codul fiscal și operațiunile de administrare a creditelor și/sau administrare a garanțiilor de credit, efectuate de către una dintre persoanele care acordă creditul sindicalizat și care este desemnată de ceilalți participanți la contractul de credit sindicalizat pentru administrarea creditului/administrarea garanțiilor de credit.

3. tranzacții, inclusiv negocierea, privind conturile de depozit sau conturile curente, plăți, viramente, creanțe, cecuri și alte instrumente negociabile, exceptând recuperarea creanțelor;

4. tranzacții, inclusiv negocierea, privind valuta, bancnotele și monedele utilizate ca mijloc legal de plată, cu excepția obiectelor de colecție, și anume monede de aur, argint sau din alt metal ori bancnote care nu sunt utilizate în mod normal ca mijloc legal de plată sau monede de interes numismatic;

5. tranzacții, inclusiv negocierea, dar exceptând administrarea sau păstrarea în siguranță, cu acțiuni, părți sociale în societăți comerciale sau asociații, obligațiuni garantate și alte instrumente financiare, cu excepția documentelor care stabilesc drepturi asupra bunurilor;

6. administrarea de fonduri speciale de investiții;

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

52. (1) *În sensul art. 292 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, pentru a se califica drept operațiuni scutite de taxă, serviciile externalizate trebuie să fie servicii distincte care să îndeplinească caracteristicile specifice și esențiale ale serviciului principal scutit de taxă. Scutirile se aplică numai în funcție de natura serviciilor, și nu de statutul persoanei care le prestează sau căreia îi sunt prestate. În acest sens au fost date și deciziile Curții Europene de Justiție: C-2/95 SDC; C-235/00 CSC; C-169/04 Abbey Național. Serviciile externalizate aferente operațiilor prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, precum serviciile de marketing, cercetare, serviciile juridice, serviciile de contabilitate și/sau de audit nu se cuprind în sfera operațiilor scutite de taxă.*

(2) *Este considerată negociere în operațiuni financiar-bancare asigurarea tuturor demersurilor necesare pentru ca cele două părți direct implicate, respectiv clientul și prestatorul de servicii financiar-bancare, să intre în relație contractuală. Simpla culegere, prelucrare a datelor și furnizare a rezultatelor nu reprezintă negociere în operațiuni financiar-bancare, așa cum rezultă și din decizia Curții Europene de Justiție în Cazul C235/00 CSC.*

(3) *Printre altele, se cuprind în sfera operațiilor scutite conform art. 292 alin. (2) lit. a) pct. 1 din Codul fiscal și împrumuturile acordate de asociați/acționari societăților în vederea asigurării resurselor financiare ale societății, împrumuturile garantate cu bunuri imobile, inclusiv împrumuturile ipotecare, împrumuturile garantate cu bunuri mobile corporale, inclusiv împrumuturile acordate de casele de amanet.*

(4) *Componentele de finanțare din cadrul operațiilor de leasing nu se cuprind în sfera operațiilor scutite conform art. 292 alin. (2) lit. a) pct. 1 din Codul fiscal, aceste componente reprezentând o parte a remunerației pentru respectivele bunuri sau servicii. În înțelesul art. 292 alin. (2) lit. a) pct. 1 din Codul fiscal, un furnizor de bunuri sau servicii care își autorizează clientul să amâne plata prețului după data livrării sau prestării, în schimbul plății unei dobânzi, efectuează o acordare de credit scutită. Dacă un furnizor de bunuri sau servicii acordă clientului său o amânare a plății prețului, în schimbul plății unei dobânzi, doar până la momentul livrării sau prestării, acea dobândă nu reprezintă plată pentru acordarea creditului, ci este o parte din contrapartida obținută pentru furnizarea bunurilor sau serviciilor în înțelesul art. 286 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal. În acest sens a fost dată și decizia Curții Europene de Justiție în Cazul C281/91 - Muys' en De Winter's Bouw - en Annemingsbedrijf BV.*

(5) Se cuprind în sfera operațiunilor scutite conform art. 292 alin. (2) lit. a) pct. 3 din Codul fiscal servicii precum depozitarea, transferul și retragerea banilor către sau din conturile bancare, inclusiv prin mijloace electronice.

(6) În sfera operațiunilor scutite conform art. 292 alin. (2) lit. a) pct. 3 din Codul fiscal se cuprind și servicii auxiliare, precum verificarea plăților, eliberarea extraselor de cont duplicat, punerea la dispoziția clienților băncii, la cererea acestora, a copiilor mesajelor SWIFT legate de plățile acestora.

(7) Excepția prevăzută la art. 292 alin. (2) lit. a) pct. 3 din Codul fiscal referitoare la neaplicarea scutirii de TVA pentru recuperarea de creanțe se aplică în funcție de natura operațiunii, indiferent de terminologia utilizată, respectiv recuperare de creanțe sau factoring.

(8) În situația în care, conform contractului, scopul operațiunii la care se face referire la alin. (7) nu îl constituie recuperarea de creanțe, ci acordarea unui credit, societatea care preia creanțele aferente unui credit acordat asumându-și poziția creditorului, operațiunea este scutită de taxa pe valoarea adăugată, nefăcând obiectul excepției prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. a) pct. 3 din Codul fiscal.

(9) Operațiunile cu creanțe se clasifică, în funcție de contractul încheiat între părți, în:

a) operațiuni prin care persoana care deține creanțele angajează o persoană în vederea recuperării acestora, care nu presupun cesiunea creanțelor;

b) operațiuni care presupun cesiunea creanțelor.

(10) În situația prevăzută la alin. (9) lit. b) se disting operațiuni prin care:

a) cesionarul cumpără creanțele, fără ca operațiunea să aibă drept scop recuperarea creanței;

b) cesionarul cumpără creanțele, asumându-și sau nu riscul neîncasării acestora, percepând un comision de recuperare a creanțelor de la cedent;

c) cesionarul cumpără creanțele, asumându-și riscul neîncasării acestora, la un preț inferior valorii nominale a creanțelor, fără să perceapă un comision de recuperare a creanțelor de la cedent.

(11) Se consideră că cesionarul realizează o prestare de servicii de recuperare de creanțe în beneficiul cedentului, taxabilă conform prevederilor art. 292 alin. (2) lit. a) pct. 3 din Codul fiscal în situația prevăzută la alin. (10) lit. b), întrucât percepe de la cedent un comision pentru această operațiune. De asemenea, persoana care este angajată în scopul recuperării creanțelor în situația prevăzută la alin. (9) lit. a) realizează o prestare de servicii de recuperare de creanțe în beneficiul persoanei care deține creanțele, taxabilă conform prevederilor art. 292 alin. (2) lit. a) pct. 3 din Codul fiscal.

(12) În situația prevăzută la alin. (10) lit. b) se consideră că cesiunea creanței de către cedent nu reprezintă o operațiune în sfera de aplicare a TVA.

(13) În situația prevăzută la alin. (10) lit. a):

a) dacă prețul de vânzare al creanței este mai mare decât valoarea nominală a creanței, cedentul realizează o operațiune scutită de TVA conform prevederilor art. 292 alin. (2) lit. a) pct. 3 din Codul fiscal, iar cesionarul nu realizează o operațiune în sfera de aplicare a TVA;

b) dacă prețul de vânzare al creanței este mai mic sau egal cu valoarea nominală a creanței, nici cedentul, nici cesionarul nu realizează operațiuni în sfera de aplicare a TVA.

(14) În cazul cesiunii de creanță prevăzute la alin. (10) lit. c):

a) se consideră că cesiunea creanței de către cedent reprezintă o operațiune scutită de TVA în sensul art. 292 alin. (2) lit. a) pct. 3 din Codul fiscal;

b) cesionarul se consideră că nu efectuează o prestare de servicii de recuperare de creanțe în beneficiul cedentului, respectiv nu realizează o operațiune în sfera de aplicare a TVA, întrucât nu percepe un comision pentru această operațiune.

(15) În sensul alin. (9)-(14) au fost pronunțate și deciziile în cauzele Curții Europene de Justiție nr. C-305/01 Finanzamt Gross-Gerau împotriva MKG-Kraftfahrzeuge-Factoring GmbH și C-93/10 Finanzamt Essen-NordOst împotriva GFKL Financial Services AG.

(16) Baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată pentru serviciile constând în recuperare de creanțe prevăzute la alin. (11) este constituită din contravaloarea serviciului, reprezentând toate componentele comisionului perceput de cesionar, inclusiv componenta de finanțare.

(17) Se cuprind în sfera operațiunilor scutite conform art. 292 alin. (2) lit. a) pct. 4 din Codul fiscal operațiuni precum schimbarea bancnotelor sau monedelor într-o altă valută sau în aceeași valută și distribuirea de numerar.

(18) În sfera operațiunilor scutite conform art. 292 alin. (2) lit. a) pct. 4 din Codul fiscal nu se cuprind operațiuni precum: furnizarea de informații financiare cu caracter general, analize privind evoluția cursului valutar sau a ratei dobânzii, vânzarea ori închirierea dispozitivelor pentru numărarea sau sortarea banilor, serviciile externalizate privind transportul de numerar.

(19) Se cuprind în sfera operațiunilor scutite conform art. 292 alin. (2) lit. a) pct. 5 din Codul fiscal, printre altele, și transferul și/sau orice alte operațiuni cu părți sociale și acțiuni necotate la bursă.

(20) În sfera operațiunilor scutite conform art. 292 alin. (2) lit. a) pct. 5 din Codul fiscal nu se cuprind operațiuni precum: depozitarea activelor fondurilor speciale de investiții, așa cum rezultă și din Decizia Curții Europene de Justiție nr. C-169/04 Abbey Național, administrarea și depozitarea titlurilor de valoare.

(21) În sensul art. 292 alin. (2) lit. a) pct. 6 din Codul fiscal, fondurile speciale de investiții sunt următoarele:

a) organismele de plasament colectiv definite conform legislației în vigoare care reglementează aceste organisme;

b) fondurile de pensii administrate privat, fondurile de pensii facultative și fondurile de pensii ocupaționale;

c) fondurile comune de garantare a creanțelor.

b) operațiunile de asigurare și/sau de reasigurare, precum și prestările de servicii în legătură cu operațiunile de asigurare și/sau de reasigurare efectuate de persoanele impozabile care intermediază astfel de operațiuni;

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

53. (1) În sfera operațiunilor scutite conform art. 292 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal nu se cuprind operațiuni precum serviciile de marketing și serviciile administrative, cum ar fi acceptarea cererilor de asigurare, gestionarea modificării contractelor și a primelor de

asigurare, încheierea, administrarea și rezilierea polițelor, organizarea și managementul sistemului informatic, furnizarea de informații și întocmirea rapoartelor pentru părțile asigurate, furnizate de alte persoane impozabile către persoanele impozabile care realizează operațiunile scutite de taxă prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal. În acest sens a fost pronunțată hotărârea Curții Europene de Justiție în Cazul C-472/03 Arthur Andersen.

(2) O caracteristică esențială a unui serviciu de asigurare o reprezintă existența unei relații contractuale între prestator și beneficiarul serviciilor. Scutirea de taxă pentru serviciile de asigurare și/sau de reasigurare se aplică de către societatea care suportă riscul și care încheie contractul cu clienții, inclusiv în cazul externalizării tranzacțiilor în domeniul asigurărilor/reasigurărilor. În acest sens a fost pronunțată hotărârea Curții Europene de Justiție în cazul C-240/99 Skandia.

(3) Nu sunt scutite de taxă conform art. 292 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal serviciile de evaluare a riscurilor și/sau a daunelor, furnizate de alte persoane impozabile către persoanele impozabile care realizează operațiunile scutite de taxă prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal. În acest sens a fost pronunțată hotărârea Curții Europene de Justiție în Cazul C-8/01 Taksatorringen.

c) pariuri, loterii și alte forme de jocuri de noroc efectuate de persoanele autorizate, conform legii, să desfășoare astfel de activități;

d) livrarea la valoarea nominală de timbre poștale utilizabile pentru serviciile poștale, de timbre fiscale și alte timbre similare;

e) arendarea, concesiunea, închirierea și leasingul de bunuri imobile, acordarea unor drepturi reale asupra unui bun imobil, precum dreptul de uzufruct și superficia, cu plată, pe o anumită perioadă. Fac excepție următoarele operațiuni:

1. operațiunile de cazare care sunt efectuate în cadrul sectorului hotelier sau al sectoarelor cu funcție similară, inclusiv închirierea terenurilor amenajate pentru camping;

2. închirierea de spații sau locații pentru parcare a autovehiculelor;

3. închirierea utilajelor și a mașinilor fixate definitiv în bunuri imobile;

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

54. În sensul art. 292 alin. (2) lit. e) pct. 3 din Codul fiscal, mașinile și utilajele fixate definitiv în bunuri imobile sunt cele care nu pot fi detașate fără a fi deteriorate sau fără a antrena deteriorarea imobilelor înseși.

4. închirierea seifurilor;

f) livrarea de construcții/părți de construcții și a terenurilor pe care sunt construite, precum și a oricăror altor terenuri. Prin excepție, scutirea nu se aplică pentru livrarea de construcții noi, de părți de construcții noi sau de terenuri construibile. În sensul prezentului articol se definesc următoarele:

1. teren construibil reprezintă orice teren amenajat sau neamenajat, pe care se pot executa construcții, conform legislației în vigoare;

2. construcție înseamnă orice structură fixată în sau pe pământ;
3. livrarea unei construcții noi sau a unei părți din aceasta înseamnă livrarea efectuată cel târziu până la data de 31 decembrie a anului următor anului primei ocupări ori utilizări a construcției sau a unei părți a acesteia, după caz, în urma transformării;
4. o construcție nouă cuprinde și orice construcție transformată sau parte transformată a unei construcții, dacă costul transformării, exclusiv taxa, se ridică la minimum 50% din valoarea construcției sau a părții din construcție, exclusiv valoarea terenului, ulterior transformării, respectiv valoarea înregistrată în contabilitate în cazul persoanelor impozabile care au obligativitatea de a conduce evidența contabilă și care nu aplică metoda de evaluare bazată pe cost în conformitate cu Standardele internaționale de raportare financiară, sau valoarea stabilită printr-un raport de expertiză/evaluare, în cazul altor persoane impozabile. În cazul în care se înstrăinează doar o parte din construcție, iar valoarea acesteia și a îmbunătățirilor aferente nu pot fi determinate pe baza datelor din contabilitate, acestea vor fi determinate în baza unui raport de expertiză/evaluare;

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

55. (1) *În aplicarea art. 292 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, atunci când se livrează un corp funciar unic format din construcția și terenul pe care aceasta este edificată, identificat printr-un singur număr cadastral:*

a) terenul pe care s-a edificat construcția urmează regimul construcției, dacă valoarea acestuia este mai mică decât valoarea construcției așa cum rezultă din raportul de expertiză/evaluare;

b) construcția va urma regimul terenului pe care este edificată, dacă valoarea acesteia este mai mică decât valoarea terenului așa cum rezultă din raportul de expertiză/evaluare;

c) dacă terenul și construcția au valori egale, așa cum rezultă din raportul de expertiză/evaluare, regimul corpului funciar se stabilește în funcție de bunul imobil cu suprafața cea mai mare. Se va avea în vedere suprafața construită desfășurată a construcției.

(2) *Prevederile alin. (1) nu se aplică în situația în care se livrează un teren pe care se află o construcție a cărei demolare a început înainte de livrare și a fost asumată de vânzător. Asemenea operațiuni de livrare și de demolare formează o operațiune unică în ceea ce privește TVA, având în ansamblu ca obiect livrarea unui teren, iar nu livrarea construcției existente și a terenului pe care se află aceasta, indiferent de stadiul lucrărilor de demolare a construcției în momentul livrării efective a terenului. În acest sens a fost pronunțată Hotărârea Curții Europene de Justiție în Cauza C-461/08 Don Bosco Onroerend Goed BV împotriva Staatssecretaris van Financien.*

(3) *Se consideră a fi data primei ocupări, în cazul unei construcții sau al unei părți din construcție care nu a suferit transformări de natura celor prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. f) pct. 4 din Codul fiscal, data semnării de către beneficiar a procesului-verbal de recepție definitivă a construcției sau a unei părți din construcție. Prin proces-verbal de recepție definitivă se înțelege procesul-verbal de recepție la terminarea lucrărilor, încheiat conform legislației în vigoare. În cazul unei construcții realizate în regie proprie, data primei ocupări este data documentului pe baza căruia construcția sau partea din construcție este înregistrată în evidențele contabile drept activ corporal fix.*

(4) *Data primei utilizări a unei construcții se referă la construcții care au suferit transformări de natura celor prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. f) pct. 4 din Codul fiscal. Prin data primei utilizări se înțelege data semnării de către beneficiar a procesului-verbal de recepție definitivă a lucrărilor de transformare a construcției în cauză sau a unei părți a construcției. Prin proces-verbal de recepție definitivă se înțelege procesul-verbal de recepție la terminarea lucrărilor, încheiat conform legislației în vigoare. În cazul lucrărilor de transformare în regie proprie a unei construcții sau a unei părți din construcție, data primei utilizări a bunului după transformare este data documentului pe baza căruia este majorată valoarea construcției sau a unei părți din construcție cu valoarea transformării respective.*

(5) *Dacă livrarea unei construcții intervine înainte de data primei ocupări, astfel cum este definită prima ocupare la alin. (3), se consideră că are loc livrarea unei construcții noi.*

(6) *În aplicarea art. 292 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, calificarea unui teren drept teren construibil sau teren cu altă destinație, la momentul vânzării sale de către proprietar, rezultă din certificatul de urbanism. În situația în care livrarea unui teren pe care se află o construcție are loc ulterior livrării construcției sau independent de livrarea construcției, livrarea fiind realizată de persoana care deține și titlul de proprietate asupra construcției ori de altă persoană care deține numai titlul de proprietate asupra terenului, se consideră că are loc livrarea unui teren construibil în sensul art. 292 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal.*

g) *livrările de bunuri care au fost afectate unei activități scutite, în temeiul prezentului articol, dacă taxa aferentă bunurilor respective nu a fost dedusă, precum și livrările de bunuri a căror achiziție a făcut obiectul excluderii dreptului de deducere conform art. 297 alin. (7) lit. b) sau al limitării totale a dreptului de deducere conform art. 298.*

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

56. *În cazul livrării de bunuri a căror achiziție a făcut obiectul limitărilor speciale ale dreptului de deducere, scutirea prevăzută la art. 292 alin. (2) lit. g) din Codul fiscal se aplică numai în situația în care achiziția bunurilor a făcut obiectul limitării totale a dreptului de deducere. Scutirea nu se aplică pentru livrarea bunurilor a căror achiziție a făcut obiectul restricționării la 50% a dreptului de deducere.*

(3) *Orice persoană impozabilă poate opta pentru taxarea operațiunilor prevăzute la alin. (2) lit. e) și f), în condițiile stabilite prin normele metodologice.*

Articolul XIV din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 226 din 30 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1332 din 31 decembrie 2020 prevede:

Articolul XIV

(1) *Sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată cu drept de deducere livrările de dispozitive medicale pentru diagnosticul in vitro al COVID-19, de vaccinuri împotriva COVID-19, precum și serviciile de vaccinare și testare aferente, altele decât cele scutite de TVA conform art. 292 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, efectuate până la data de 31 decembrie 2022.*

(2) Scutirea de TVA prevăzută la alin. (1) se aplică doar pentru livrarea dispozitivelor medicale pentru diagnosticul in vitro al COVID-19 care sunt în conformitate cu cerințele aplicabile prevăzute în Directiva 98/79/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 octombrie 1998 privind dispozitivele medicale pentru diagnostic in vitro, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 331 din 7 decembrie 1998, sau în Regulamentul (UE) 2017/746 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 aprilie 2017 privind dispozitivele medicale pentru diagnostic in vitro și de abrogare a Directivei 98/79/CE și a Deciziei 2010/227/UE a Comisiei, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 117 din 5 mai 2017, și în alte acte aplicabile din legislația Uniunii, și pentru livrarea vaccinurilor împotriva COVID-19 autorizate de Comisia Europeană sau de statele membre ale Uniunii Europene.

(3) Sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată achizițiile intracomunitare de Remdesivir, efectuate până la data de 31 decembrie 2022, în baza contractului-cadru semnat pe 7 octombrie 2020 de Comisia Europeană cu societatea farmaceutică Gilead pentru livrarea de Veklury, denumirea comercială a Remdesivir.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

57. (1) În sensul art. 292 alin. (3) din Codul fiscal și fără să contravină prevederilor art. 332 din Codul fiscal, orice persoană impozabilă poate opta pentru taxarea oricăreia dintre operațiunile scutite de taxă prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal, în ceea ce privește un bun imobil sau o parte a acestuia.

(2) În aplicarea alin. (1), un bun imobil reprezintă o construcție care are înțelesul prevăzut la art. 292 alin. (2) lit. f) pct. 2 din Codul fiscal și orice teren.

(3) Opțiunea prevăzută la alin. (1) se notifică organelor fiscale competente pe formularul prezentat în anexa nr. 1 care face parte integrantă din prezentele norme metodologice și se va exercita de la data înscrisă în notificare. O copie de pe notificare se transmite clientului. Depunerea cu întârziere a notificării nu anulează dreptul persoanei impozabile de a aplica regimul de taxare și nici dreptul de deducere exercitat de beneficiar în condițiile art. 297-301 din Codul fiscal. Dreptul de deducere la beneficiar ia naștere și poate fi exercitat la data la care intervine exigibilitatea taxei, și nu la data primirii copiei de pe notificarea transmisă de vânzător. În situația în care opțiunea se exercită numai pentru o parte din bunul imobil, această parte din bunul imobil care se intenționează a fi utilizată pentru operațiuni taxabile se comunică în notificarea transmisă organului fiscal.

(4) Persoana impozabilă stabilită în România, neînregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal, trebuie să solicite înregistrarea, dacă optează pentru taxare, și să depună și notificarea prevăzută în anexa nr. 1 la prezentele norme metodologice. Opțiunea de înregistrare în scopuri de taxă nu ține loc de opțiune de taxare a operațiunilor prevăzute la alin. (1).

(5) Persoana impozabilă care a optat pentru regimul de taxare în condițiile alin. (1) poate aplica regimul de scutire de taxă prevăzut la art. 292 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal de la data înscrisă în notificarea prevăzută la alin. (7).

(6) În cazul persoanelor impozabile care au depus notificări pentru taxarea operațiunilor de închiriere, concesiune sau arendare de bunuri imobile, înainte de data aderării, nu este

necesară modificarea notificării în sensul menționării suprafeței bunului imobil, în loc de procent din bunul imobil, conform mențiunilor din anexa nr. 1 la prezentele norme metodologice.

(7) Persoana impozabilă trebuie să notifice organele fiscale competente cu privire la anularea opțiunii, prin formularul prezentat în anexa nr. 2, care face parte integrantă din prezentele norme metodologice. Aplicarea scutirii de taxă este permisă de la data înscrisă în notificare.

(8) În cazul în care opțiunea prevăzută la alin. (1) se exercită de către o persoană impozabilă care nu a avut dreptul la deducerea integrală sau parțială a taxei aferente imobilului sau părții din imobil care face obiectul opțiunii, persoana impozabilă poate efectua o ajustare în favoarea sa în condițiile prevăzute la art. 305 din Codul fiscal, dacă bunul se află în cadrul perioadei de ajustare.

(9) Orice persoană impozabilă care aplică regimul de scutire prevăzut de art. 292 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal și care a avut dreptul la deducerea integrală sau parțială a taxei aferente bunului imobil sau părții din bunul imobil trebuie să efectueze ajustarea taxei deduse conform art. 305 din Codul fiscal, dacă bunul se află în cadrul perioadei de ajustare.

(10) Prin excepție de la prevederile alin. (8) și (9), pentru operațiunile prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal cu bunuri imobile sau părți ale acestora, construite, achiziționate, transformate sau modernizate, înainte de data aderării se aplică prevederile tranzitorii ale art. 332 din Codul fiscal referitoare la ajustarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată.

(11) Organele de inspecție fiscală vor permite, în timpul desfășurării controlului, depunerea de notificări pentru taxarea operațiunilor prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal, dacă persoana impozabilă a aplicat regimul de taxare, dar nu a depus notificare, indiferent dacă inspecția fiscală are loc la persoana impozabilă care a realizat operațiunile prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal sau la beneficiarul acestor operațiuni. Aceleași prevederi se aplică corespunzător și pentru notificarea prevăzută la alin. (7).

58. (1) În sensul art. 292 alin. (3) din Codul fiscal, orice persoană impozabilă poate opta pentru taxarea operațiunilor scutite prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal în ceea ce privește un bun imobil sau o parte a acestuia.

(2) Opțiunea de taxare prevăzută la alin. (1) nu se va aplica la transferul titlului de proprietate asupra bunurilor imobile de către persoanele care au aplicat regimul de scutire prevăzut la art. 292 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal pentru leasingul cu bunuri imobile.

(3) Opțiunea prevăzută la alin. (1) se notifică organelor fiscale competente pe formularul prezentat în anexa nr. 3, care face parte integrantă din prezentele norme metodologice și se exercită pentru bunurile imobile menționate în notificare. Opțiunea se poate exercita și numai pentru o parte a acestor bunuri. Depunerea cu întârziere a notificării nu va conduce la anularea opțiunii de taxare exercitate de vânzător și nici la anularea dreptului de deducere exercitat de beneficiar în condițiile art. 297-301 din Codul fiscal. Notificarea trebuie transmisă în copie și cumpărătorului. Dreptul de deducere la beneficiar ia naștere și poate fi exercitat la data la care intervine exigibilitatea taxei, și nu la data primirii copiei de pe notificarea transmisă de vânzător.

(4) În cazul în care opțiunea prevăzută la alin. (1) se referă numai la o parte a bunurilor imobile, această parte care se vinde în regim de taxare, identificată cu exactitate, se înscrie în notificarea prevăzută la alin. (3). Dacă, după depunerea notificării, persoana impozabilă

dorește să renunțe la opțiunea de taxare, în cazul în care livrarea bunului nu a avut loc, trebuie să transmită o înștiințare scrisă în acest sens organelor fiscale competente.

(5) În cazul în care opțiunea prevăzută la alin. (1) se exercită de către o persoană impozabilă care nu a avut dreptul la deducerea integrală sau parțială a taxei aferente bunului ce face obiectul opțiunii, această persoană impozabilă va efectua o ajustare în favoarea sa în conformitate cu prevederile art. 305 din Codul fiscal, dacă bunul se află în cadrul perioadei de ajustare.

(6) Orice persoană impozabilă care aplică regimul de scutire prevăzut de art. 292 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal și care a avut dreptul la deducerea integrală sau parțială a taxei aferente bunului imobil va efectua ajustarea taxei deduse conform art. 305 din Codul fiscal, dacă bunul se află în cadrul perioadei de ajustare.

(7) Prin excepție de la prevederile alin. (5) și (6), pentru operațiunile prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal cu bunuri imobile, construite, achiziționate, transformate sau modernizate înainte de data aderării, se aplică prevederile tranzitorii ale art. 332 din Codul fiscal, referitoare la ajustarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată.

(8) În cazul notificării depuse după data de 1 ianuarie 2010 inclusiv, pentru operațiunile prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, care au fost efectuate în anii precedenți, se aplică prevederile legale în vigoare la momentul depunerii notificării.

(9) Organele de inspecție fiscală vor permite, în timpul desfășurării controlului, depunerea de notificări pentru taxarea operațiunilor prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, dacă persoana impozabilă a aplicat regimul de taxare, dar nu a depus notificare, indiferent dacă inspecția fiscală are loc la persoana impozabilă care a realizat operațiunile prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal sau la beneficiarul acestor operațiuni.

59. (1) Cu excepția situațiilor prevăzute la art. 292 alin. (3) din Codul fiscal, persoanele impozabile nu pot aplica taxarea pentru operațiunile scutite prevăzute de art. 292 din Codul fiscal. Dacă o persoană impozabilă a facturat în mod eronat cu taxă livrări de bunuri și sau prestări de servicii scutite conform art. 292 din Codul fiscal, este obligată să storneze facturile emise în conformitate cu prevederile art. 330 din Codul fiscal. Beneficiarii unor astfel de operațiuni nu au dreptul de deducere sau de rambursare a taxei aplicate în mod eronat pentru o astfel de operațiune scutită. Aceștia trebuie să solicite furnizorului/ prestatorului stornarea facturii cu taxă și emiterea unei noi facturi fără taxă.

(2) În cazul operațiunilor scutite de taxă pentru care prin opțiune se aplică regimul de taxare conform prevederilor art. 292 alin. (3) din Codul fiscal, nu se aplică prevederile alin. (1), fiind aplicabile prevederile pct. 57 și 58. Prin excepție, prevederile alin. (1) se aplică atunci când persoana impozabilă care a realizat operațiunile prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. e) și f) din Codul fiscal nu a depus notificările prevăzute la pct. 57 și 58, dar a taxat operațiunile și nu depune notificarea în timpul inspecției fiscale.

(3) Scutirile de taxă prevăzute la art. 292 din Codul fiscal se aplică inclusiv pentru livrările de bunuri către sine prevăzute la art. 270 alin. (4) din Codul fiscal și pentru prestările de servicii către sine prevăzute la art. 271 alin. (4) din Codul fiscal.

ART. 293

Scutiri pentru importuri de bunuri și pentru achiziții intracomunitare

(1) Sunt scutite de taxă:

a) importul și achiziția intracomunitară de bunuri a căror livrare în România este în orice situație scutită de taxă în interiorul țării;

b) achiziția intracomunitară de bunuri al căror import în România este în orice situație scutit de taxă, conform prezentului articol;

c) achiziția intracomunitară de bunuri atunci când persoana care achiziționează bunurile ar avea dreptul, în orice situație, la rambursarea integrală a taxei care s-ar datora, conform prevederilor art. 302;

d) importul definitiv de bunuri care îndeplinesc condițiile pentru scutire prevăzute de Directiva 2009/132/CE a Consiliului din 19 octombrie 2009 de stabilire a domeniului de aplicare a articolului 143 literele (b) și (c) din Directiva 2006/112/CE în ceea ce privește scutirea de la taxa pe valoarea adăugată a anumitor importuri finale de bunuri, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 292 din 10 noiembrie 2009, Directiva 2007/74/CE a Consiliului din 20 decembrie 2007 privind scutirea de taxă pe valoarea adăugată și de accize pentru bunurile importate de către persoanele care călătoresc din țări terțe, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 346 din 29 decembrie 2007, și Directiva 2006/79/CE a Consiliului din 5 octombrie 2006 privind scutirea de la impozit pentru loturile de mici bunuri cu caracter necomercial din țările terțe, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 286 din 17 octombrie 2006;

e) importul, în regim diplomatic sau consular, al bunurilor scutite de taxe vamale;

f) importul de bunuri de către Comunitatea Europeană, Comunitatea Europeană a Energiei Atomice, Banca Centrală Europeană, Banca Europeană de Investiții sau de către organismele instituite de Comunități cărora li se aplică Protocolul din 8 aprilie 1965 privind privilegiile și imunitățile Comunităților Europene, în limitele și în condițiile stabilite de protocolul respectiv și de acordurile de punere în aplicare a respectivului protocol sau de acordurile de sediu, în măsura în care nu conduc la denaturarea concurenței;

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

60. Scutirea prevăzută la art. 293 alin. (1) lit. f) din Codul fiscal se acordă de către birourile vamale de frontieră și de interior, pe baza avizului Ministerului Afacerilor Externe privind respectarea limitelor și condițiilor precizate în Protocolul din 8 aprilie 1965 privind privilegiile și imunitățile Comunităților Europene sau în acordurile de sediu, în măsura în care nu conduc la denaturarea concurenței.

g) importul de bunuri efectuat în România de organismele internaționale, altele decât cele menționate la lit. f), recunoscute ca atare de autoritățile publice din România, precum și de către membrii acestora, în limitele și în condițiile stabilite de convențiile internaționale de instituire a acestor organisme sau de acordurile de sediu;

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

61. *Scutirea prevăzută la art. 293 alin. (1) lit. g) din Codul fiscal se acordă de către birourile vamale de frontieră și de interior, pe baza avizului Ministerului Afacerilor Externe privind respectarea limitelor și condițiilor precizate în convențiile de înființare a acestor organizații sau în acordurile de sediu.*

h) importul de bunuri efectuat în România de către forțele armate ale statelor străine membre NATO, pentru uzul acestora sau al personalului civil însoțitor ori pentru aprovizionarea popotelor sau cantinelor, în cazul în care aceste forțe iau parte la efortul comun de apărare. Acesta include importul realizat de forțele Marii Britanii și ale Irlandei de Nord stabilite în insula Cipru, conform Tratatului de înființare a Republicii Cipru din 16 august 1960, pentru uzul forțelor armate sau al personalului civil care însoțește forțele armate ori pentru aprovizionarea cantinelor lor;

i) reimportul de bunuri în România, efectuat de persoana care a exportat bunurile în afara Uniunii Europene, dacă bunurile se află în aceeași stare în care se aflau la momentul exportului și dacă importul respectiv beneficiază de scutire de taxe vamale;

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

62. *În sensul art. 293 alin. (1) lit. i) din Codul fiscal, bunurile reimportate beneficiază de scutirea de TVA în măsura în care sunt scutite de taxe vamale potrivit legislației vamale care se referă la mărfurile reintroduse pe teritoriul Uniunii Europene, respectiv art. 185-187 din Regulamentul (CEE) nr. 2.913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar.*

j) reimportul de bunuri în România, efectuat de persoana care a exportat bunurile în afara Uniunii Europene, pentru a fi supuse unor reparații, transformări, adaptări, asamblări sau altor lucrări asupra bunurilor mobile corporale, cu condiția ca această scutire să fie limitată la valoarea bunurilor în momentul exportului acestora în afara Uniunii Europene;

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

63. *(1) În sensul art. 293 alin. (1) lit. j) din Codul fiscal, scutirea parțială de la plata taxei, respectiv pentru valoarea bunurilor în momentul exportului, se acordă pentru:*

- a) reimportul bunurilor care au fost reparate în afara Uniunii Europene;*
- b) reimportul bunurilor care au fost prelucrate sau evaluate în afara Uniunii Europene, inclusiv asamblate sau montate;*
- c) reimportul de părți de bunuri sau piese de schimb care au fost exportate în afara Comunității pentru a fi încorporate în aceste bunuri;*

d) reimportul bunurilor rezultate din transformarea bunurilor exportate în afara Comunității în vederea acestei transformări.

(2) Scutirea parțială menționată la alin. (1) se acordă în următoarele condiții:

a) bunurile trebuie să fi fost exportate din România sau din alt stat membru, în afara Comunității, după plasarea acestora în regim de perfecționare pasivă;

b) exportul și reimportul bunurilor trebuie efectuate de aceeași persoană.

(3) Pentru evitarea dublei impozitări, atunci când beneficiarul serviciilor este o persoană impozabilă stabilită în România, inclusiv o persoană juridică neimpozabilă înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 sau 317 din Codul fiscal, pentru serviciile prestate în afara Comunității se aplică prevederile art. 278 alin. (2) din Codul fiscal. Contravaloarea acestor servicii nu se include în baza de impozitare a reimportului menționat la alin. (1). Ambalajele sau alte bunuri utilizate, în legătură directă cu bunurile asupra cărora au fost realizate lucrările menționate la alin. (1), sau bunurile încorporate în acestea sunt accesorii serviciilor realizate și nu sunt tratate ca livrări de bunuri separate, ci ca fiind parte a serviciului prestat. Baza de impozitare a TVA pentru aceste servicii cuprinde și eventualele taxe, impozite, prelevări care sunt percepute pentru importul bunurilor accesorii serviciilor.

(4) Atunci când beneficiarul serviciilor prestate în afara Uniunii Europene este o persoană neimpozabilă, inclusiv persoana juridică neimpozabilă care nu este înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 sau 317 din Codul fiscal, baza de impozitare a reimportului menționat la alin. (1) este constituită din valoarea serviciilor prestate în afara Uniunii Europene, la care se adaugă elementele care nu sunt deja cuprinse în această valoare, conform art. 289 alin. (2) din Codul fiscal.

(5) Scutirea totală se acordă pentru reimportul de bunuri care deja au fost supuse în afara Comunității uneia sau mai multor operațiuni, în condițiile în care aceleași operațiuni efectuate în România nu ar fi fost taxate.

k) importul, efectuat în porturi de către întreprinderi de pescuit maritim, de produse piscicole pescuite, neprelucrate sau după ce au fost conservate în vederea comercializării, dar înainte de livrare;

l) importul de gaz prin intermediul unui sistem de gaze naturale sau prin orice rețea conectată la un astfel de sistem ori importul de gaz introdus de pe o navă care transportă gaz într-un sistem de gaze naturale sau într-o rețea de conducte cu alimentare din amonte, importul de energie electrică, importul de energie termică ori agent frigorific prin intermediul rețelelor de încălzire sau de răcire;

m) importul în România de bunuri care au fost transportate dintr-un teritoriu terț sau o țară terță, atunci când livrarea acestor bunuri de către importator constituie o livrare scutită conform art. 294 alin. (2);

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

64. Scutirea menționată la art. 293 alin. (1) lit. m) din Codul fiscal se acordă în cazurile în care importul este urmat de livrarea bunurilor scutite în temeiul art. 294 alin. (2) din Codul

fiscal, numai dacă, la data importului, importatorul a pus la dispoziția organelor vamale cel puțin informațiile următoare:

a) codul său de înregistrare în scopuri de TVA atribuit conform art. 316 din Codul fiscal;

b) codul de înregistrare în scopuri de TVA al clientului căruia îi sunt livrate produsele în conformitate cu art. 294 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, atribuit în alt stat membru, sau codul său de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit în statul membru în care se încheie expedierea sau transportul produselor, atunci când acestea sunt transferate în conformitate cu art. 294 alin. (2) lit. d) din Codul fiscal;

c) dovada faptului că produsele importate urmează să fie transportate sau expediate din statul membru în care se face importul spre un alt stat membru în aceeași stare în care se aflau în momentul importului.

n) importul de aur efectuat de Banca Națională a României.

(2) Prin norme se stabilesc, acolo unde este cazul, documentele necesare pentru a justifica scutirea de taxă pentru operațiunile prevăzute la alin. (1) și, după caz, procedura și condițiile care trebuie îndeplinite pentru aplicarea scutirii de taxă.

ART. 294

Scutiri pentru exporturi sau alte operațiuni similare, pentru livrări intracomunitare și pentru transportul internațional și intracomunitar

(1) Sunt scutite de taxă:

a) livrările de bunuri expediate sau transportate în afara Uniunii Europene de către furnizor sau de altă persoană în contul său;

b) livrările de bunuri expediate sau transportate în afara Uniunii Europene de către cumpărătorul care nu este stabilit în România sau de altă persoană în contul său, cu excepția bunurilor transportate de cumpărătorul însuși și care sunt folosite la echiparea ori alimentarea ambarcațiunilor și a avioanelor de agrement sau a oricărui altui mijloc de transport de uz privat. Este scutită, de asemenea, și livrarea de bunuri care sunt transportate în bagajul personal al călătorilor care nu sunt stabiliți în Uniunea Europeană, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

(i) călătorul nu este stabilit în Uniunea Europeană, respectiv adresa sau domiciliul permanent nu este în interiorul Uniunii Europene. Adresa sau domiciliul permanent înseamnă locul specificat astfel în pașaport, carte de identitate sau în alt document recunoscut ca document de identitate de către Ministerul Afacerilor Interne;

(ii) bunurile sunt transportate în afara Uniunii Europene înainte de sfârșitul celei de-a treia luni ce urmează lunii în care are loc livrarea;

(iii) valoarea totală a livrării, plus TVA, este mai mare decât echivalentul în lei a 175 euro, stabilit anual prin aplicarea cursului de schimb obținut în prima zi lucrătoare din luna octombrie și valabil de la data de 1 ianuarie a anului următor;

(iv) dovada exportului se va face prin factură sau alt document care ține locul acesteia, purtând avizul biroului vamal la ieșirea din Uniunea Europeană;

c) prestările de servicii, inclusiv transportul și serviciile accesorii transportului, altele decât cele prevăzute la art. 292, legate direct de exportul de bunuri;

d) prestările de servicii, inclusiv transportul și serviciile accesorii transportului, altele decât cele prevăzute la art. 292, dacă acestea sunt direct legate de importul de bunuri și valoarea acestora este inclusă în baza de impozitare a bunurilor importate potrivit art. 289;

e) prestările de servicii efectuate în România asupra bunurilor mobile achiziționate sau importate în vederea prelucrării în România și care ulterior sunt transportate în afara Uniunii Europene de către prestatorul serviciilor sau de către client, dacă acesta nu este stabilit în România, ori de altă persoană în numele oricăruia dintre aceștia;

f) transportul intracomunitar de bunuri, efectuat din și în insulele care formează regiunile autonome Azore și Madeira, precum și serviciile accesorii acestuia;

g) transportul internațional de persoane;

h) în cazul navelor atribuite navigației în largul mării și care sunt utilizate pentru transportul de călători/bunuri cu plată sau pentru activități comerciale, industriale sau de pescuit, precum și în cazul navelor utilizate pentru salvare ori asistență pe mare sau pentru pescuitul de coastă, următoarele operațiuni:

1. livrarea, modificarea, repararea, întreținerea, navlosirea, leasingul și închirierea de nave, precum și livrarea, leasingul, închirierea, repararea și întreținerea de echipamente încorporate sau utilizate pe nave, inclusiv echipamente de pescuit;

2. livrarea de carburanți și provizii destinate a fi utilizate pe nave, inclusiv pentru navele de război încadrate la codul NC 8906 10 00 care părăsesc țara și se îndreaptă spre porturi străine unde vor fi ancorate, cu excepția proviziilor la bordul navelor în cazul navelor folosite pentru pescuitul de coastă;

3. prestările de servicii, altele decât cele prevăzute la pct. 1, efectuate pentru nevoile directe ale navelor și/sau pentru încărcătura acestora;

i) în cazul aeronavelor utilizate de companiile aeriene care realizează în principal transport internațional de persoane și/sau de bunuri cu plată, următoarele operațiuni:

1. livrarea, modificarea, repararea, întreținerea, leasingul și închirierea aeronavelor, precum și livrarea, leasingul, închirierea, repararea și întreținerea echipamentelor încorporate sau utilizate pe aeronave;

2. livrarea de carburanți și provizii destinate utilizării pe aeronave;

3. prestarea de servicii, altele decât cele prevăzute la pct. 1 sau la art. 296, efectuate pentru nevoile directe ale aeronavelor și/sau pentru încărcătura acestora;

j) livrările de bunuri și prestările de servicii în favoarea misiunilor diplomatice și oficiilor consulare, a personalului acestora, precum și a cetățenilor străini cu statut diplomatic sau consular în România ori într-un alt stat membru, în condiții de reciprocitate;

k) livrările de bunuri și prestările de servicii către Comunitatea Europeană, Comunitatea Europeană a Energiei Atomice, Banca Centrală Europeană, Banca Europeană de Investiții sau către organismele cărora li se aplică Protocolul din 8 aprilie 1965 privind privilegiile și imunitățile Comunităților Europene, în limitele și în condițiile stabilite de protocolul respectiv și de acordurile de punere în aplicare ale respectivului protocol sau de acordurile de sediu, în măsura în care nu conduc la denaturarea concurenței;

l) livrările de bunuri și prestările de servicii în favoarea organismelor internaționale, altele decât cele menționate la lit. k), recunoscute ca atare de autoritățile publice din România, precum și a membrilor acestora, în limitele și condițiile stabilite de convențiile internaționale de instituire a acestor organisme sau de acordurile de sediu;

m) livrările de bunuri netransportate în afara României și/sau prestările de servicii efectuate în România, destinate fie forțelor armate ale celorlalte state membre NATO pentru utilizarea de către forțele în cauză ori de către personalul civil care le însoțește, fie pentru aprovizionarea popotelor sau cantinelor acestora atunci când forțele respective participă la o acțiune comună de apărare;

n) livrările de bunuri și/sau prestările de servicii către un alt stat membru decât România, destinate forțelor armate ale unui stat membru NATO, altul decât statul membru de destinație, pentru utilizarea de către forțele în cauză ori de către personalul civil care le însoțește sau pentru aprovizionarea popotelor ori cantinelor lor atunci când forțele respective participă la o acțiune comună de apărare; livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor către forțele armate ale Regatului Unit staționate în insula Cipru ca urmare a Tratatului de înființare a Republicii Cipru, din 16 august 1960, care sunt destinate utilizării de către aceste forțe sau personalului civil care le însoțește ori pentru aprovizionarea popotelor sau cantinelor;

o) livrările de aur către Banca Națională a României;

p) livrările de bunuri către organisme recunoscute care transportă sau expediază aceste bunuri în afara Uniunii Europene, ca parte a activităților umanitare, caritabile sau educative desfășurate în afara Uniunii Europene; scutirea se acordă prin restituirea taxei potrivit unei proceduri stabilite prin ordin al ministrului finanțelor publice.

(2) Sunt, de asemenea, scutite de taxă următoarele:

a) livrările intracomunitare de bunuri către o persoană impozabilă sau către o persoană juridică neimpozabilă care acționează ca atare în alt stat membru decât cel în care începe expedierea sau transportul bunurilor, care îi comunică furnizorului un cod valabil de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit de autoritățile fiscale din alt stat membru, cu excepția:

1. livrărilor intracomunitare efectuate de o întreprindere mică, altele decât livrările intracomunitare de mijloace de transport noi;

2. livrărilor intracomunitare care au fost supuse regimului special pentru bunurile second-hand, opere de artă, obiecte de colecție și antichități, conform prevederilor art. 312;

(la 03-02-2020 Litera a) din Alineatul (2) , Articolul 294 , Capitolul IX , Titlul VII a fost modificată de Punctul 10, Articolul I din ORDONANȚA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 72 din 31 ianuarie 2020)

*) Notă:

Punctul 10 al Articolului I din ORDONANȚA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 72 din 31 ianuarie 2020, modifică litera a) din Articolul 294, fără să menționeze din care alineat face parte.

Considerăm că modificarea se referă la litera a) din alineatul (2).

b) livrările intracomunitare de mijloace de transport noi către un cumpărător care nu îi comunică furnizorului un cod valabil de înregistrare în scopuri de TVA;

c) livrările intracomunitare de produse accizabile către o persoană impozabilă sau către o persoană juridică neimpozabilă care nu îi comunică furnizorului un cod valabil de înregistrare în scopuri de TVA, în cazul în care transportul de bunuri este efectuat conform art. 407 și 408 sau art. 370, 371 și 375 de la titlul VIII, cu excepția:

1. livrărilor intracomunitare efectuate de o întreprindere mică;
2. livrărilor intracomunitare supuse regimului special privind bunurile second-hand, opere de artă, obiecte de colecție și antichități, conform prevederilor art. 312;

d) livrările intracomunitare de bunuri, prevăzute la art. 270 alin. (10), care ar beneficia de scutirea prevăzută la lit. a) dacă ar fi efectuate către altă persoană impozabilă, cu excepția livrărilor intracomunitare supuse regimului special privind bunurile second-hand, opere de artă, obiecte de colecție și antichități, conform prevederilor art. 312.

(2[^]1) Scutirea prevăzută la alin. (2) lit. a) nu se aplică în cazul în care furnizorul nu a respectat obligația prevăzută la art. 325 alin. (1) de a depune o declarație recapitulativă sau declarația recapitulativă depusă de acesta nu conține informațiile corecte referitoare la această livrare, astfel cum se solicită în temeiul art. 325 alin. (3), cu excepția cazului în care furnizorul poate justifica în mod corespunzător deficiența într-un mod considerat satisfăcător de autoritățile fiscale competente.

(la 03-02-2020 Articolul 294 din Capitolul IX , Titlul VII a fost completat de Punctul 11, Articolul I din ORDONANȚA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 72 din 31 ianuarie 2020)

(3) Prin ordin al ministrului finanțelor publice se stabilesc, acolo unde este cazul, documentele necesare pentru a justifica scutirea de taxă pentru operațiunile prevăzute la alin. (1) și (2) și, după caz, procedura și condițiile care trebuie îndeplinite pentru aplicarea scutirii de taxă.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

65. Scutirile cu drept de deducere prevăzute la art. 294, 295 și 296 din Codul fiscal sunt aplicate în măsura în care persoanele impozabile pot justifica scutirea cu documentele prevăzute de instrucțiuni aprobate de ministrul finanțelor publice. Aplicarea regimului de taxare pentru operațiuni scutite cu drept de deducere de către persoanele impozabile nu implică anularea dreptului de deducere la beneficiarii operațiunilor.

ART. 294[^]1

Plata TVA aferentă mijloacelor de transport înstrăinate de către misiunile diplomatice și oficiile consulare, personalul acestora, precum și de cetățenii străini cu statut diplomatic sau consular

(1) Persoanele prevăzute la art. 293 alin. (1) lit. e) și art. 294 alin. (1) lit. j) care au importat sau achiziționat în regim de scutire de la plata TVA mijloace de transport și le înstrăinează într-o perioadă mai scurtă de doi ani de la data importului/achiziției au obligația să plătească TVA de a cărei scutire au beneficiat, în condițiile și conform procedurii stabilite prin ordin al președintelui ANAF.

(2) Prevederile alin. (1) nu se aplică în situația în care:

a) mijlocul de transport este exportat de către persoana care a achiziționat/importat mijlocul de transport în regim de scutire;

b) mijlocul de transport este înstrăinat către o persoană care ar beneficia de scutirea de TVA conform art. 294 alin. (1) lit. j)-l), cu obligația noului proprietar de a achita TVA în cazul în care înstrăinează mijlocul de transport până la finalul perioadei de doi ani calculate de la data când primul proprietar a importat/achiziționat mijlocul de transport în regim de scutire;

c) mijlocul de transport este distrus sau furat, în condițiile în care aceste situații sunt demonstrate sau confirmate în mod corespunzător. În cazul mijloacelor de transport furate, persoana demonstrează furtul pe baza actelor doveditoare emise de organele judiciare.

(la 25-06-2018 Capitolul IX din Titlul VII a fost completat de Articolul I din LEGEA nr. 145 din 20 iunie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 515 din 22 iunie 2018)

ART. 295

Scutiri speciale legate de traficul internațional de bunuri

(1) Sunt scutite de taxă următoarele:

a) livrarea de bunuri care urmează:

1. să fie plasate în regim vamal de admitere temporară, cu scutire totală de taxe la import;

(la 24-12-2020 Punctul 1. din Litera a) , Alineatul (1) , Articolul 295 , Capitolul IX , Titlul VII a fost modificat de Punctul 161, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

2. să fie prezentate autorităților vamale în vederea vămuirii și, după caz, plasate în depozit temporar;

(la 24-12-2020 Punctul 2. din Litera a) , Alineatul (1) , Articolul 295 , Capitolul IX , Titlul VII a fost modificat de Punctul 161, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

3. să fie introduse într-o zonă liberă;

(la 24-12-2020 Punctul 3. din Litera a) , Alineatul (1) , Articolul 295 , Capitolul IX , Titlul VII a fost modificat de Punctul 161, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

4. să fie plasate în regim de antrepoziție vamală;

(la 24-12-2020 Punctul 4. din Litera a) , Alineatul (1) , Articolul 295 , Capitolul IX , Titlul VII a fost modificat de Punctul 161, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

5. să fie plasate în regim de perfecționare activă;

(la 24-12-2020 Punctul 5. din Litera a) , Alineatul (1) , Articolul 295 , Capitolul IX , Titlul VII a fost modificat de Punctul 161, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

6. să fie plasate în regim de tranzit vamal extern;

7. să fie admise în apele teritoriale:

- pentru a fi încorporate pe platforme de forare sau de producție, în scopul construirii, reparării, întreținerii, modificării sau reutilării acestor platforme ori pentru conectarea acestor platforme de forare sau de producție la continent;

– pentru alimentarea cu carburanți și aprovizionarea platformelor de forare sau de producție;

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

66.

(2) În sensul art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 7 din Codul fiscal, prin ape teritoriale se înțelege marea teritorială a României, astfel cum este definită la art. 2 alin. (1) din Legea nr. 17/1990 privind regimul juridic al apelor maritime interioare, al mării teritoriale, al zonei contigue și al zonei economice exclusive ale României, republicată.

8. să fie plasate în regim de antrepozit de TVA, definit după cum urmează:

- pentru produse accizabile, orice locație situată în România, care este definită ca antrepozit fiscal, în sensul art. 336 pct. 3 de la titlul VIII;

– pentru bunuri, altele decât produsele accizabile, o locație situată în România și definită prin norme;

b) livrarea de bunuri efectuată în locațiile prevăzute la lit. a), precum și livrarea de bunuri care se află în unul dintre regimurile sau situațiile precizate la lit. a);

c) prestările de servicii aferente livrărilor prevăzute la lit. a) sau efectuate în locațiile prevăzute la lit. a), pentru bunurile aflate în regimurile sau situațiile prevăzute la lit. a);

NORMĂ 30/12/2015 din data 2015-12-30

ART. 1

(1) Plasarea bunurilor în unul dintre regimurile menționate la art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 1-7 din Codul fiscal și livrarea acestora cât timp se află sub regimul respectiv se supun condițiilor impuse de legislația vamală.

(2) Prestările de servicii menționate la art. 295 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal asupra bunurilor aflate încă în unul dintre regimurile menționate la art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 1-7 din

Codul fiscal sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată în măsura în care prestarea acestor servicii este autorizată de legislația vamală.

(3) Scutirea de taxă în ceea ce privește livrarea de bunuri plasate în unul dintre regimurile menționate la art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 1, 2 și 4-7 din Codul fiscal va fi justificată cu:

- a) contractul încheiat cu titularul regimului sau cu beneficiarul;*
- b) factura, care trebuie să conțină informațiile prevăzute la art. 319 alin. (20) din Codul fiscal;*
- c) documentele din care să reiasă că bunurile în cauză se aflau în unul dintre regimurile mai sus menționate la momentul livrării sau prestării.*

(4) Scutirea de taxă prevăzută la art. 295 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, pentru serviciile de transport de bunuri, se justifică de persoana impozabilă care facturează transportul, în măsura în care locul prestării serviciilor este considerat a fi în România, în conformitate cu prevederile art. 278 din Codul fiscal, și dacă aceasta ar fi fost persoana obligată la plata taxei conform art. 307 alin. (1) din Codul fiscal, în cazul în care nu se aplica o scutire de taxă. Documentele pe baza cărora se justifică scutirea de taxă sunt:

- a) factura, care trebuie să conțină informațiile prevăzute la art. 319 alin. (20) din Codul fiscal sau, după caz, pentru persoanele care prestează efectiv serviciul de transport, documentul specific de transport, dacă acesta conține cel puțin informațiile prevăzute la art. 319 alin. (20) din Codul fiscal;*
- b) contractul încheiat cu beneficiarul;*
- c) documentele din care să rezulte că transportul este aferent livrărilor de bunuri prevăzute la art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 1, 2 și 4-7 din Codul fiscal sau este efectuat în locațiile prevăzute la art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 1, 2 și 4-7 din Codul fiscal, pentru bunurile aflate în regimurile sau în situațiile prevăzute la art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 1, 2 și 4-7 din Codul fiscal;*
- d) documentele specifice de transport, în funcție de tipul transportului, sau copii de pe aceste documente, după caz.*

(5) Dacă locul serviciului de transport de bunuri este în România și beneficiarul ar fi persoana obligată la plata taxei conform art. 307 din Codul fiscal, dacă operațiunea nu ar fi scutită, acesta justifică scutirea de taxă prevăzută la art. 295 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, pentru serviciile de transport, cu:

- a) factura emisă de prestator sau, după caz, pentru persoanele care prestează efectiv serviciul de transport, documentul specific de transport, dacă acesta conține cel puțin informațiile prevăzute la art. 319 alin. (20) din Codul fiscal;*
- b) contractul încheiat cu prestatorul;*
- c) documentele din care să rezulte că transportul este aferent livrărilor de bunuri prevăzute la art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 1, 2 și 4-7 din Codul fiscal ori este efectuat în locațiile prevăzute la art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 1, 2 și 4-7 din Codul fiscal, pentru bunurile aflate în regimurile sau în situațiile prevăzute la art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 1, 2 și 4-7 din Codul fiscal;*
- d) documentele specifice de transport, în funcție de tipul transportului, sau copii de pe aceste documente, după caz.*

Dacă beneficiarul nu poate justifica scutirea de taxă, operațiunile sunt considerate taxabile. În cazul în care sunt achiziții intracomunitare de servicii, se aplică prevederile specifice de declarare a acestor operațiuni.

(6) Scutirea de taxă prevăzută la art. 295 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, pentru serviciile accesorii transportului aferent livrărilor prevăzute la art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 1, 2 și 4-7 din Codul fiscal ori efectuat în locațiile prevăzute la art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 1, 2 și 4-7 din Codul fiscal, pentru bunurile aflate în regimurile sau în situațiile prevăzute la art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 1, 2 și 4-7 din Codul fiscal, se justifică de către prestatorul serviciilor, în măsura în care locul prestării serviciilor este considerat a fi în România, în conformitate cu prevederile art. 278 din Codul fiscal, și dacă acesta ar fi fost persoana obligată la plata taxei conform art. 307 alin. (1) din Codul fiscal, în cazul în care nu se aplica o scutire de taxă. Documentele pe baza cărora se justifică scutirea de taxă sunt:

a) contractul încheiat cu beneficiarul;

b) factura, care trebuie să conțină informațiile prevăzute la art. 319 alin. (20) din Codul fiscal;

c) documentele din care să rezulte că sunt servicii accesorii unui transport aferent livrărilor de bunuri prevăzute la art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 1, 2 și 4-7 din Codul fiscal ori efectuat în locațiile prevăzute la art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 1, 2 și 4-7 din Codul fiscal, pentru bunurile aflate în regimurile sau în situațiile prevăzute la art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 1, 2 și 4-7 din Codul fiscal.

(7) Dacă locul serviciilor accesorii transportului aferent livrărilor de bunuri prevăzute la art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 1, 2 și 4-7 din Codul fiscal sau efectuat în locațiile prevăzute la art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 1, 2 și 4-7 din Codul fiscal, pentru bunurile aflate în regimurile ori în situațiile prevăzute la art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 1, 2 și 4-7 din Codul fiscal, este considerat a fi în România, în conformitate cu prevederile art. 278 din Codul fiscal, scutirea de taxă prevăzută la art. 295 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal se justifică de beneficiarul serviciilor, dacă acesta ar fi persoana obligată la plata taxei conform art. 307 din Codul fiscal, în situația în care operațiunea nu ar fi scutită, pe baza următoarelor documente:

a) contractul încheiat cu prestatorul serviciilor;

b) factura emisă de prestator;

c) documentele din care să rezulte că serviciile sunt accesorii unui transport aferent livrărilor de bunuri prevăzute la art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 1, 2 și 4-7 din Codul fiscal sau efectuat în locațiile prevăzute la art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 1, 2 și 4-7 din Codul fiscal, pentru bunurile aflate în regimurile ori în situațiile prevăzute la art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 1, 2 și 4-7 din Codul fiscal.

Dacă beneficiarul nu poate justifica scutirea de taxă, operațiunile sunt considerate taxabile. În cazul în care sunt achiziții intracomunitare de servicii, se aplică prevederile specifice de declarare a acestor operațiuni.

(8) Scutirea de taxă prevăzută la art. 295 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, pentru alte prestări de servicii aferente livrărilor de bunuri prevăzute la art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 1, 2 și 4-7 din Codul fiscal sau efectuate în locațiile prevăzute la art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 1, 2 și 4-7 din Codul fiscal, pentru bunurile aflate în regimurile ori în situațiile prevăzute la art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 1, 2 și 4-7 din Codul fiscal, se justifică de către prestatorul serviciilor, în măsura în care locul prestării serviciilor este considerat a fi în România, în conformitate cu prevederile art. 278 din Codul fiscal, și dacă acesta ar fi fost persoana obligată la plata taxei conform art. 307 alin. (1) din Codul fiscal, în cazul în care nu se aplica o scutire de taxă. Documentele pe baza cărora se justifică scutirea de taxă sunt:

a) contractul încheiat cu beneficiarul;

b) *factura care trebuie să conțină informațiile prevăzute la art. 319 alin. (20) din Codul fiscal;*

c) *documentele din care să rezulte că prestările de servicii efectuate sunt aferente livrărilor de bunuri prevăzute la art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 1, 2 și 4-7 din Codul fiscal ori sunt efectuate în locațiile prevăzute la art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 1, 2 și 4-7 din Codul fiscal, pentru bunurile aflate în regimurile sau în situațiile prevăzute la art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 1, 2 și 4-7 din Codul fiscal.*

(9) *Dacă locul altor servicii aferente livrărilor de bunuri prevăzute la art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 1, 2 și 4-7 din Codul fiscal sau efectuate în locațiile prevăzute la art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 1, 2 și 4-7 din Codul fiscal, pentru bunurile aflate în regimurile ori în situațiile prevăzute la art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 1, 2 și 4-7 din Codul fiscal, este considerat a fi în România, în conformitate cu prevederile art. 278 din Codul fiscal, scutirea de taxă prevăzută la art. 295 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal se justifică de beneficiarul serviciilor, dacă acesta ar fi persoana obligată la plata taxei conform art. 307 din Codul fiscal, în situația în care operațiunea nu ar fi scutită de taxă, pe baza următoarelor documente:*

a) *contractul încheiat cu prestatorul serviciilor;*

b) *factura emisă de prestator;*

c) *documentele din care să rezulte că prestările de servicii sunt aferente livrărilor de bunuri prevăzute la art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 1, 2 și 4-7 din Codul fiscal sau sunt efectuate în locațiile prevăzute la art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 1, 2 și 4-7 din Codul fiscal, pentru bunurile aflate în regimurile ori în situațiile prevăzute la art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 1, 2 și 4-7 din Codul fiscal.*

Dacă beneficiarul nu poate justifica scutirea de taxă, operațiunile sunt considerate taxabile. În cazul în care sunt achiziții intracomunitare de servicii, se aplică prevederile specifice de declarare a acestor operațiuni.

ART. 2

(1) *Prin plasare în zona liberă/antrepozitul liber se înțelege introducerea de bunuri comunitare și necomunitare în zona liberă/antrepozitul liber în vederea depozitării și comercializării ulterioare, dacă sunt înscrise în evidența operativă prevăzută la cap. V din Normele tehnice privind aplicarea uniformă a reglementărilor vamale în zonele libere și antrepozitele libere, aprobate prin Ordinul vicepreședintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 7.394/2007, denumite în continuare Normele tehnice.*

(2) *În conformitate cu prevederile art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 3 și lit. b) din Codul fiscal, în cazul bunurilor necomunitare, sunt scutite de TVA:*

a) *plasarea bunurilor în zona liberă/antrepozitul liber. Justificarea scutirii de TVA la introducerea bunurilor necomunitare în zona liberă/antrepozitul liber se realizează de operatorii zonelor libere/antrepozitelor libere cu documentele prevăzute în secțiunea 8.1 a Normelor tehnice, de exemplu, CMR, foaie de parcurs, bon de livrare, manifest, notă de livrare sau mesaj informatic, cu condiția ca acestea să furnizeze toate informațiile necesare identificării mărfurilor, precum și prin documentele vamale existente la plasarea acestor mărfuri în zona liberă/antrepozitul liber, în cazul în care aceste documente există. Documentele prezentate de către operatori vor fi diferite în funcție de specificul fiecărei operațiuni și de modul de transport al bunurilor;*

b) *livrările efectuate în interiorul zonei libere/antrepozitolui liber. Furnizorii justifică scutirea de TVA cu informațiile înscrise în evidența operativă întocmită în forma agreată și*

aprobată de autoritatea vamală conform Normelor tehnice și care atestă faptul că bunurile nu au fost puse în liberă circulație pe teritoriul Uniunii Europene.

(3) În conformitate cu prevederile art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 3 din Codul fiscal în cazul bunurilor comunitare care sunt transportate din alt stat membru în zona liberă/antrepozitul liber, este scutită de TVA achiziția intracomunitară de bunuri cu condiția ca persoana care realizează achiziția intracomunitară de bunuri să facă dovada, în termen de maximum 90 de zile de la data la care intervine exigibilitatea achiziției intracomunitare, că bunurile respective au fost livrate intracomunitar în regim de scutire de TVA conform art. 294 alin. (2) din Codul fiscal sau au fost exportate în regim de scutire de TVA conform prevederilor art. 294 alin. (1) lit. a) sau b) din Codul fiscal. Operațiunea constând în livrarea intracomunitară a bunurilor sau în exportul bunurilor trebuie realizată de persoana care a achiziționat intracomunitar bunurile respective. Nu se aplică scutirea de TVA pentru alte livrări ulterioare achiziției intracomunitare ale bunurilor respective decât livrarea intracomunitară sau exportul.

(4) În conformitate cu prevederile art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 3 din Codul fiscal, în cazul bunurilor comunitare transportate din România în zona liberă/antrepozitul liber, sunt scutite de TVA numai livrările efectuate în condițiile prevăzute la art. 294 alin. (1) lit. a) sau b) sau la art. 294 alin. (2) din Codul fiscal, de către persoana care le-a plasat în zona liberă/antrepozitul liber. Scutirea de TVA se justifică cu:

a) evidența operativă întocmită în forma agreată și aprobată de autoritatea vamală conform Normelor tehnice;

b) documentele prevăzute de ordinul ministrului finanțelor publice privind aprobarea Instrucțiunilor de aplicare a scutirii de taxă pe valoarea adăugată pentru operațiunile prevăzute la art. 294 alin. (1) lit. a)-i), art. 294 alin. (2) și art. 296 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, pentru justificarea scutirii de TVA prevăzute de art. 294 alin. (2), respectiv art. 294 alin. (1) lit. a) și b) din Codul fiscal pentru livrarea intracomunitară de bunuri și pentru export.

(5) Scutirea de TVA prevăzută la art. 295 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal pentru servicii prestate asupra bunurilor aflate în zona liberă/antrepozitul liber se aplică pentru următoarele servicii:

a) transportul de bunuri în interiorul zonei libere/antrepozitului liber;

b) serviciile accesorii transportului de bunuri efectuate în interiorul zonei libere/antrepozitului liber;

c) serviciile menționate în anexa nr. 2, efectuate în interiorul zonei libere/antrepozitului liber.

(6) Scutirea de taxă prevăzută la alin. (5) se aplică dacă locul prestării serviciilor este considerat a fi în România, în conformitate cu prevederile art. 278 din Codul fiscal, indiferent dacă bunurile au statut comunitar sau necomunitar. Scutirea de TVA se justifică de către persoana care ar fi obligată la plata taxei conform art. 307 din Codul fiscal dacă nu s-ar aplica scutirea de taxă, respectiv de către prestatorul serviciilor sau, după caz, de către beneficiarul acestora, cu:

a) factura, care trebuie să conțină informațiile prevăzute la art. 319 alin. (20) din Codul fiscal sau, după caz, pentru persoanele care prestează efectiv serviciul de transport, documentul specific de transport, dacă acesta conține cel puțin informațiile prevăzute la art. 319 alin. (20) din Codul fiscal;

b) contractul încheiat pentru prestarea serviciilor;

c) documentele specifice de transport în funcție de tipul transportului sau copii de pe aceste documente, după caz, în cazul serviciilor de transport;

d) documentele pe baza cărora s-a făcut plasarea bunurilor în zona liberă/antrepozitul liber și/sau care sunt înscrise în evidențele operative ale operatorilor în conformitate cu secțiunile 8.1 și 8.2 ale Normelor tehnice sau, după caz, copii de pe acestea.

(7) Scutirea de TVA prevăzută la art. 295 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal pentru prestările de servicii aferente livrărilor de bunuri prevăzute la art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 3 din Codul fiscal se aplică dacă locul prestării serviciilor este considerat a fi în România în conformitate cu prevederile art. 278 din Codul fiscal, indiferent dacă bunurile au statut comunitar sau necomunitar. Scutirea de TVA se justifică de către persoana care ar fi obligată la plata taxei conform art. 307 din Codul fiscal dacă nu s-ar aplica scutirea de taxă, respectiv de către prestatorul serviciilor sau, după caz, de către beneficiarul acestora, cu:

a) factura, care trebuie să conțină informațiile prevăzute la art. 319 alin. (20) din Codul fiscal sau, după caz, pentru persoanele care prestează efectiv serviciul de transport, documentul specific de transport, dacă acesta conține cel puțin informațiile prevăzute la art. 319 alin. (20) din Codul fiscal;

b) documentele din care să rezulte că serviciul prestat este aferent livrărilor de bunuri prevăzute la art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 3 din Codul fiscal;

c) documentele specifice de transport în funcție de tipul transportului sau copii de pe aceste documente, după caz, în cazul serviciilor de transport.

(8) În situațiile prevăzute la alin. (6) și (7), dacă beneficiarul nu poate justifica scutirea de taxă, operațiunile sunt considerate taxabile. În cazul în care sunt achiziții intracomunitare de servicii, se aplică prevederile specifice de declarare a acestor operațiuni.

ART. 3

(1) Conform art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 8 din Codul fiscal, se consideră antrepozite de taxă pe valoarea adăugată:

a) pentru produsele accizabile, prevăzute la art. 266 alin. (1) pct. 7 din Codul fiscal, precum și pentru cele care sunt incluse și în lista menționată la alin. (3), orice locație situată în România, definită ca antrepozit fiscal în sensul art. 336 pct. 3 din Codul fiscal;

b) pentru bunurile prevăzute la alin. (3), o locație situată în România și definită ca atare prin ordin al ministrului finanțelor publice.

(2) Sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată:

a) livrările de bunuri care urmează să fie plasate în regim de antrepozit de TVA, conform art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 8 din Codul fiscal;

b) livrările de bunuri efectuate în locațiile prevăzute la alin. (1), atât timp cât bunurile se află încă în regim de antrepozit de TVA, conform art. 295 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal. Produsele accizabile rezultate în urma producției în antrepozitele fiscale definite la art. 336 pct. 3 din Codul fiscal sunt bunuri aflate în regim de antrepozit de TVA;

c) prestările de servicii care sunt aferente livrărilor prevăzute la lit. a) sau care sunt efectuate în locațiile enumerate la alin. (1), pentru bunurile aflate încă într-un astfel de regim, conform art. 295 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal;

d) serviciile prestate de intermediarii care acționează în numele și în contul altei persoane, în cazul în care acestea sunt prestate în legătură cu operațiunile scutite de taxa pe valoarea adăugată conform prevederilor lit. a)-c), în baza art. 296 din Codul fiscal;

e) importurile și achizițiile intracomunitare de bunuri plasate în regim de antrepozit de taxă pe valoarea adăugată, în baza art. 293 alin. (1) lit. a) și a art. 295 alin. (1) lit. e) din Codul fiscal.

(3) Plasarea în regimul de antrepozit de TVA prevăzut la alin. (1) lit. b) se limitează la bunurile care se încadrează la următoarele coduri NC definite la art. 266 alin. (1) pct. 9 din Codul fiscal:

Nr. crt.	Bunuri	Cod NC
1.	Cartofi	0701
2.	Măsline	0711 20
3.	Nuci de cocos, nuci de Brazilia și anacard	0801
4.	Alte fructe cu coajă lemnoasă	0802
5.	Cafea neprăjită	0901 11 00 0901 12 00
6.	Ceai	0902
7.	Cereale	1001-1005 1007-1008
8.	Orez decorticat	1006
9.	Semințe, fructe și semințe oleaginoase (inclusiv semințele de soia)	1201-1207
10.	Uleiuri și grăsimi vegetale și fracțiunile acestora, brute, rafinate, dar nemodificate din punct de vedere chimic	1507-1515
11.	Zahăr brut	1701
12.	Cacao boabe și brizuri de boabe, crude sau prăjite	1801 00 00
13.	Uleiuri minerale (inclusiv propanul și butanul, precum și uleiuri brute de petrol)	2709 00 2710 2711 12 2711 13
14.	Produse chimice în vrac	Capitolele 28 și 29
	Cauciuc, sub forme	4001

15.	primare sau de plăci, foi sau benzi	4002
16.	Lână	5101
17.	Argint	7106
18.	Platină (paladiu, rodiu)	7110 11 00 7110 21 00 7110 31 00
19.	Cupru	7402 00 00 7403 7405 00 00 7408
20.	Nichel	7502
21.	Aluminiu	7601
22.	Plumb	7801
23.	Zinc	7901
24.	Staniu	8001
25.	Indiu	ex. 8112 92 ex. 8112 99

(4) Regimul de antrepozit de TVA nu se aplică pentru bunurile destinate livrării cu amănuntul, cu excepția:

a) bunurilor livrate de magazinele duty-free, conform art. 158 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, în cazul în care aceste livrări sunt scutite de taxă conform art. 294 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal;

b) bunurilor livrate de persoane impozabile călătorilor de la bordul navelor sau aeronavelor, pe durata zborului sau a călătoriei pe mare, în cazul în care locul sosirii este situat în afara Uniunii Europene;

c) bunurilor a căror livrare este scutită de taxă conform art. 294 alin. (1) lit. j)-m) din Codul fiscal.

(5) În cazul prestărilor de servicii prevăzute la alin. (2) lit. c) care sunt efectuate în locațiile prevăzute la alin. (1) lit. b), scutirea de taxă se limitează la serviciile enumerate în anexa nr. 2, în condițiile în care nu conduc la reîncadrarea sub un alt cod tarifar cu 8 cifre, cu excepțiile prevăzute în cadrul anexei nr. 2.

(6) Scutirile menționate la alin. (2) sunt provizorii și vor deveni definitive pentru operațiunile ce precedă:

a) livrarea de bunuri, efectuată cu plată, care se efectuează în timp ce bunurile sunt supuse în continuare regimului de antrepozit de TVA;

b) scoaterea bunurilor din regimul de antrepozit de TVA, de către persoana impozabilă în cadrul unei livrări cu plată a acestor bunuri;

c) scoaterea bunurilor din regimul de antrepozit de TVA de către proprietarul acestora, independent de orice tranzacție comercială, în cadrul:

1. unui transfer menționat la art. 270 alin. (10) din Codul fiscal; sau
2. transportului sau expedierii acestor bunuri în afara Uniunii Europene, efectuate de către proprietar sau în contul acestuia.

(7) În cazul în care, independent de o tranzacție comercială, bunurile sunt scoase din regimul de antrepozit de TVA de către proprietar sau în contul acestuia și rămân în România sau fac obiectul unei operațiuni prevăzute la art. 270 alin. (12) lit. g) și h) din Codul fiscal, se aplică taxarea pentru următoarele operațiuni:

a) plasarea bunurilor în regim de antrepozit de TVA, precum și serviciile prevăzute la alin. (2) lit. c), prestate către proprietar, în cazul în care bunurile nu au făcut obiectul unei livrări cu plată efectuată de proprietar în timp ce se aflau în regimul de antrepozit de TVA;

b) livrările de bunuri și prestările de servicii prevăzute la alin. (2) lit. c), efectuate către proprietar, dacă bunurile au fost supuse uneia sau mai multor livrări cu plată în timp ce se aflau sub regimul de antrepozit de TVA.

(8) Persoana obligată la plata taxei pe valoarea adăugată este persoana din cauza căreia bunurile ies din regimul de antrepozit de taxă pe valoarea adăugată, conform art. 307 alin. (5) din Codul fiscal.

(9) În lipsa unor dovezi suplimentare se consideră că:

a) orice persoană care scoate bunuri din regimul de antrepozit de TVA le-a scos în condițiile impuse de alin. (6);

b) bunurile a căror lipsă se constată dintr-un antrepozit de TVA au fost scoase din regimul respectiv în condițiile stabilite la alin. (7).

(10) Antrepozitarul de TVA trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) să fie autorizat să funcționeze în această calitate de către Ministerul Finanțelor Publice, cu excepția antrepozitului de TVA menționat la alin. (1) lit. a), pentru care autorizația de funcționare ca antrepozit fiscal este valabilă în mod automat și pentru antrepozitul de TVA;

b) să fie stabilit în România și înregistrat în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal;

c) să țină evidența bunurilor aflate în stoc în antrepozitul de TVA;

d) să emită un document care să ateste plasarea bunurilor în regimul de antrepozit de TVA, către fiecare persoană care plasează bunuri într-un astfel de regim, și să înregistreze acest document într-un registru special;

e) să emită un formular de scoatere a bunurilor din regimul de antrepozit de TVA și să înregistreze acest formular într-un registru special.

(11) Persoana care plasează bunuri în regim de antrepozit de TVA, livrează bunuri în timp ce acestea se află în regimul de antrepozit de TVA și/sau scoate bunurile dintr-un asemenea regim va trebui să îndeplinească următoarele condiții:

a) să se identifice față de antrepozitarul menționat la alin. (10) cu codul său de înregistrare în scopuri de TVA din România sau, după caz, cu codul său de identificare fiscală;

b) pentru toate livrările efectuate, să emită factura menționată la art. 319 alin. (6) din Codul fiscal, care trebuie să conțină informațiile prevăzute la art. 319 alin. (20) din Codul fiscal.

(12) Celelalte limite și condiții cu privire la regimul de antrepozit de TVA sunt prezentate în anexa 1.

ART. 4

Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentele norme.

ANEXA NR. 1

la norme

Alte limite și condiții privind aplicarea regimului de antrepozit de TVA

I. Aplicarea regimului: principii de bază

1. Regimul de antrepozit de TVA se referă numai la bunurile comunitare. În acest sens, următoarele bunuri se consideră comunitare:

a) bunurile provenind din teritoriul Uniunii Europene în scopuri de TVA, definit la art. 267 din Codul fiscal;

b) bunurile importate pe teritoriul Uniunii Europene și plasate în circulație liberă în Uniunea Europeană.

2. Regimul de antrepozit de TVA cuprinde un sistem de scutiri în lanț de taxă, care constă în:

a) acordarea scutirii de taxă provizorii pentru toate operațiunile efectuate în cadrul regimului;

b) acordarea definitivă a acestei scutiri la momentul livrării ulterioare a bunurilor în cadrul regimului de antrepozit de TVA.

3. Toate operațiunile efectuate asupra bunurilor aflate în acest regim sunt scutite definitiv de la plata taxei, cu excepția operațiunilor efectuate către ultimul cumpărător care beneficiază numai de scutire provizorie.

4. Operațiunile prevăzute la pct. 3, care beneficiază numai de scutire provizorie, sunt:

a) livrarea efectuată către ultimul cumpărător de bunuri care rămân în acest regim;

b) serviciile efectuate către ultimul cumpărător, aferente bunurilor ce rămân în acest regim pe perioada depozitării.

5. În cazul în care bunurile nu au făcut obiectul unei livrări cu plată, în cadrul regimului, operațiunile provizoriu scutite de taxă rămân următoarele:

a) operațiunea de plasare a bunurilor în regim de antrepozit de TVA de către cumpărătorul sau proprietarul bunurilor. Această operațiune poate fi un import, o achiziție intracomunitară sau o livrare de bunuri în România;

b) serviciile în legătură cu aceste bunuri, prestate în contul cumpărătorului/proprietarului, în cadrul regimului, anterior și pe perioada antrepozitării.

6. Bunurile respective vor căpăta una dintre următoarele destinații:

a) fie ultimul cumpărător/proprietar efectuează o livrare cu plată a acestor bunuri, iar acestea rămân în cadrul regimului;

b) fie ultimul cumpărător/proprietar efectuează o livrare cu plată a acestor bunuri, iar acestea părăsesc regimul;

c) fie ultimul cumpărător scoate bunurile din regim, independent de orice tranzacție.

7. *Livrarea cu plată nu face decât să extindă lanțul operațiunilor scutite. Totuși, livrarea însoțită de ieșirea bunurilor din acest regim, precum și ieșirea bunurilor din regim fără existența vreunei tranzacții pun capăt regimului.*

II. Bunuri livrate cu plată și care nu rămân în regimul de antrepozit de TVA

8. *Livrarea de bunuri nu mai poate beneficia de scutirea menționată la art. 295 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal dacă bunurile nu rămân în regimul de antrepozit de TVA și urmează regulile obișnuite, având următoarele caracteristici:*

a) *este, în principiu, taxabilă dacă livrarea are loc în România și bunurile nu părăsesc România, fără însă a afecta aplicarea altei scutiri în interiorul țării;*

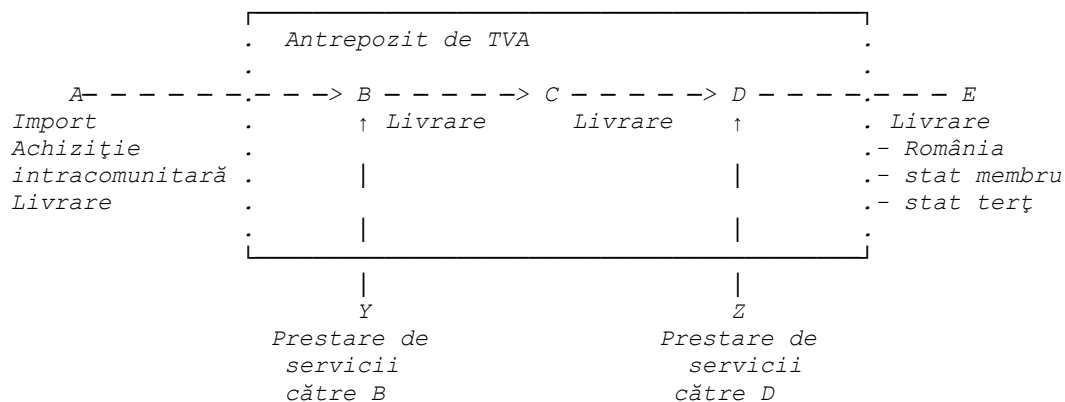
b) *nu se supune TVA dacă livrarea nu are loc în România, conform art. 275 din Codul fiscal, ca, de exemplu, o livrare cu instalare în străinătate sau vânzare la distanță care are loc în străinătate;*

c) *este scutită de taxă dacă este o livrare intracomunitară sau un export ce respectă condițiile pentru ca o operațiune să fie scutită de taxă, conform art. 294 din Codul fiscal.*

9. *Aplicarea regulilor obișnuite pentru această operațiune determină transformarea scutirii provizorii aplicate ultimelor operațiuni (livrarea de bunuri sau prestarea de servicii) ce precedă această livrare în scutire definitivă.*

Exemplu:

Persoanele impozabile A, B, C, D, E, Y și Z efectuează următoarele operațiuni:

A. *A îi vinde bunuri lui B, care le plasează într-un antrepozit de TVA. Operațiunea A-B poate constitui un import efectuat de B, o achiziție intracomunitară efectuată de B sau o livrare efectuată de A lui B cu scutire de taxă pentru că bunurile se plasează de către B într-un antrepozit de TVA. Această scutire se acordă provizoriu.*

B. *Y efectuează o prestare de servicii în legătură cu bunurile, în contul lui B. Această operațiune este provizoriu scutită de taxă.*

C. *B vinde bunurile supuse transformării lui C, iar bunurile rămân în același regim. Livrarea B-C este provizoriu scutită de taxă, însă transformă scutirea aferentă plasării bunurilor de către B în cadrul regimului în scutire definitivă (import efectuat de B, achiziție intracomunitară sau livrare de la A către B), ca și prestarea de servicii efectuată de Y lui B.*

D. *C vinde bunurile lui D, iar acestea rămân în regim de antrepozit de TVA. Livrarea C-D este scutită provizoriu de taxă, dar transformă scutirea aferentă livrării de bunuri de către B lui C în scutire definitivă.*

E. Z efectuează o prestare de servicii în legătură cu bunurile în contul lui D. Această operațiune este provizoriu scutită de taxă.

F. D vinde bunuri lui E, iar acestea părăsesc regimul în cadrul acestei vânzări. Această livrare poate fi o livrare taxabilă în România, o livrare intracomunitară sau un export, scutite de taxă.

Această livrare transformă scutirile provizorii acordate pentru livrarea de către C lui D și pentru prestarea de servicii de către Z lui D în scutiri definitive.

III. Bunurile care părăsesc regimul fără a avea loc o tranzacție comercială

10. Bunurile care părăsesc regimul fără a avea loc o tranzacție comercială pot avea ca destinație România, alt stat membru sau un stat în afara Uniunii Europene.

11. Impozitarea cu TVA, fără a afecta o altă posibilă scutire prevăzută de Codul fiscal, se poate efectua numai pentru operațiunile anterioare care erau provizoriu scutite de taxă. Aceste operațiuni pot fi: livrarea de bunuri, prestarea de servicii, achiziția intracomunitară sau importul de bunuri. În situația în care la scoaterea bunurilor din regim fără existența unei tranzacții comerciale nu se pot determina operațiunile care au fost provizoriu scutite de taxă, regularizarea se face prin impozitarea cu TVA a bunurilor scoase din regimul de antrepozit de TVA, deși scoaterea bunurilor din regim fără existența unei tranzacții comerciale nu constituie în sine o operațiune în sfera TVA. Regularizarea TVA se realizează prin plata taxei conform pct. 34-37.

12. În cazul în care bunurile nu au făcut obiectul livrării cu plată când se aflau în regimul de antrepozit de TVA, operațiunile menționate la pct. 11 sunt următoarele:

- a) operațiunea de plasare a bunurilor în acest regim de către cumpărătorul/proprietarul bunurilor. Această operațiune poate fi: livrare, import sau achiziție intracomunitară de bunuri;*
- b) prestările de servicii în legătură cu aceste bunuri în beneficiul cumpărătorului/proprietarului anterior sau în perioada în care bunurile se aflau în acest regim.*

13. În cazul în care bunurile au făcut obiectul uneia sau mai multor livrări cu plată când se aflau în regimul de antrepozit de TVA, operațiunile menționate la pct. 11 sunt următoarele:

- a) livrarea de bunuri ce rămân în regimul de antrepozit de TVA, efectuată către ultimul cumpărător;*
- b) prestările de servicii efectuate către ultimul cumpărător atât timp cât bunurile se aflau în regimul de antrepozit de TVA.*

14. Taxa datorată pentru operațiunile ce vor fi regularizate devine exigibilă la momentul ieșirii bunurilor din regim și se taxează cu cota care ar fi fost aplicabilă fiecăreia dintre aceste operațiuni făcute în beneficiul ultimului cumpărător/proprietar al bunurilor, care aplică prevederile art. 307 alin. (5) din Codul fiscal.

15. Ieșirea din regim fără existența unei tranzacții comerciale a unor bunuri ce sunt transportate în alt stat membru constituie un transfer în sensul art. 270 alin. (10) și (11) din Codul fiscal și, în consecință, reprezintă o operațiune impozabilă.

16. Această operațiune nu atrage nicio regularizare în măsura în care este scutită de taxă în baza art. 294 alin. (2) lit. d) din Codul fiscal.

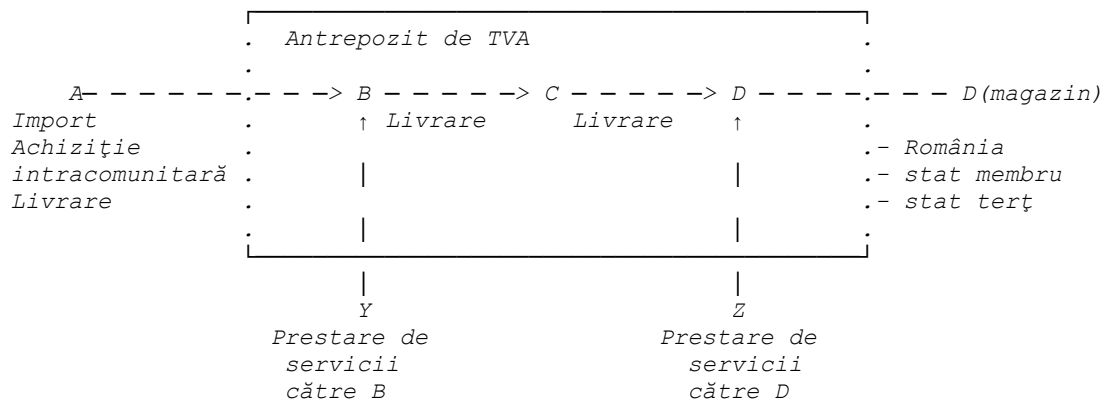
17. În plus, scoaterea bunurilor din regimul de antrepozit de TVA transformă, de asemenea, scutirea provizorie acordată pentru operațiunile anterioare, precedente acestei ieșiri, în scutire definitivă.

18. Scoaterea din regim fără existența unei tranzacții comerciale a unor bunuri transportate într-un stat din afara Uniunii Europene nu constituie în sine o operațiune taxabilă.

19. Totuși, întrucât nu se datorează nicio taxă pentru bunurile exportate din spațiul Uniunii Europene, ieșirea bunurilor din regimul de antrepozit de TVA nu se supune taxei și nu se va efectua nicio regularizare.

20. De asemenea, în această situație ieșirea bunurilor din regimul de antrepozit de TVA în aceste condiții transformă scutirea provizorie acordată pentru operațiunile anterioare, precedente acestei ieșiri, în scutire definitivă.

Exemplu:

În acest sens, reluăm exemplul menționat la pct. 9 și considerăm că D nu vinde bunurile achiziționate și supuse transformării, ci le scoate din regimul de antrepozit de TVA pentru a le transporta în magazinul său de vânzare cu amănuntul din România, în alt stat membru sau în afara Uniunii Europene.

a) Dacă magazinul se află în România, D realizează o deplasare pe plan local, ce nu constituie o operațiune taxabilă. Aceasta implică faptul că operațiunile efectuate de către C lui D (livrare de bunuri) și de către Z lui D (prestare de servicii) nu pot fi scutite definitiv de taxă și faptul că se datorează TVA pentru aceste operațiuni.

b) Dacă magazinul se află în alt stat membru și dacă D realizează un transfer în sensul art. 270 alin. (10) din Codul fiscal, această operațiune este scutită de taxă în baza art. 294 alin. (2) lit. d) din Codul fiscal. Preluarea bunurilor în statul membru de sosire va fi asimilată unei achiziții intracomunitare taxabile la prețul de cost al bunurilor, ce va cuprinde prețul de cumpărare plătit lui C, precum și costul serviciilor plătit lui Z. Prin urmare, scutirile acordate provizoriu pentru livrarea C-D și pentru serviciul Z-D devin definitive.

c) Dacă magazinul se află în afara Uniunii Europene, D realizează o deplasare a bunurilor în afara Uniunii Europene, operațiune care nu este impozabilă. Chiar dacă nu se aplică nicio taxă pentru bunurile exportate în afara Uniunii Europene scutirile acordate provizoriu pentru livrarea C-D și pentru serviciul Z-D devin, de asemenea, definitive.

IV. Persoana obligată la plata taxei

21. În principiu, persoana obligată la plata taxei este persoana impozabilă care efectuează livrarea de bunuri sau prestarea de servicii în baza art. 307 alin. (1) din Codul fiscal.

22. Atunci când aceste operațiuni se realizează în cadrul regimului, ele beneficiază de o scutire provizorie care devine definitivă dacă bunurile:

- a) fac obiectul unei livrări în care bunurile rămân în regim de antrepozit de TVA;
- b) părăsesc regimul în cadrul livrării;
- c) părăsesc regimul independent de orice tranzacție comercială, spre o destinație din afara României.

23. Aceste operațiuni trebuie regularizate când sunt efectuate în beneficiul unei persoane impozabile care scoate bunurile din regim fără existența unei tranzacții comerciale, spre o destinație din România.

24. Întrucât persoana obligată la plata taxei, menționată la pct. 21, nu are posibilitatea de a controla destinația pe care o vor primi bunurile după ce le livrează ori le expediază, aceasta nu are cum să cunoască dacă scutirea provizorie aplicată operațiunii efectuate se va transforma sau nu în scutire definitivă și, în consecință, dacă ar avea ori nu obligația efectuării unei regularizări.

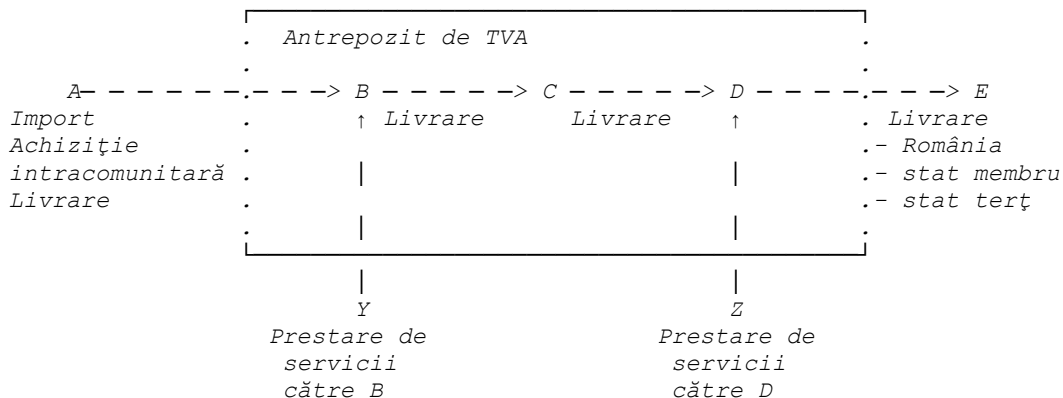
25. Art. 307 alin. (5) din Codul fiscal desemnează persoana obligată la plata taxei ca fiind persoana din cauza căreia bunurile sunt plasate în acest regim sau care scoate bunurile din regim.

26. Derogarea prevăzută la pct. 25 este aplicabilă numai livrării de bunuri sau prestării de servicii care beneficiază de scutirea aferentă regimului de antrepozit de TVA și care se acordă provizoriu. Pentru celelalte livrări de bunuri și prestări de servicii (cum ar fi livrarea de bunuri care nu rămân în regim de antrepozit de TVA sau prestarea de servicii nepermisă în cadrul regimului) se aplică regula normală referitoare la obligația plății TVA, prevăzută la art. 307 alin. (1) din Codul fiscal, cu excepția cazului în care se aplică altă regulă referitoare la obligația de plată, ca, de exemplu, conform art. 307 alin. (6) din Codul fiscal.

27. Pentru importurile și achizițiile intracomunitare de bunuri plasate în acest regim, nu se aplică nicio derogare, ci regulile obișnuite referitoare la persoana obligată la plata taxei pentru aceste operațiuni.

Exemplu:

Persoanele impozabile A, B, C, D, E, Y și Z efectuează următoarele operațiuni:

1. Bunurile produse de A în România sunt vândute unei persoane impozabile române, B, în regim de scutire de TVA, întrucât B a plasat bunurile într-un antrepozit de TVA din Constanța, administrat de X.

2. B îi solicită societății prelucrătoare Y din Mamaia să transforme bunurile. Acest serviciu nu este permis în cadrul regimului conform legislației vamale, dacă antrepozitul în care se află bunurile este un antrepozit de TVA conform art. 2 alin. (1) lit. b) din norme.

3. B livrează o parte din bunurile transformate societății C din Ucraina. Bunurile părăsesc regimul în cadrul acestei livrări și sunt transportate spre Ucraina în contul lui B. Livrarea este scutită de taxă conform art. 294 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal.

4. B livrează o altă parte din bunurile transformate societății D din România, cu aplicarea taxei.

5. B livrează o altă parte din bunurile transformate unei companii din Germania, E, care nu este stabilită și nu este înregistrată în scopuri de TVA în România, iar bunurile rămân în regim.

6. B scoate restul de bunuri din antrepozit și le utilizează ca materii prime în fabrica sa din Timișoara.

7. Compania germană E revinde bunurile unei societăți din România, F, stabilită și înregistrată în scopuri de TVA în România, cu aplicarea taxei.

Tratamentul TVA aplicabil acestor operațiuni și persoanele obligate la plata taxei

Operațiunea A-B

Livrarea de bunuri realizată de A este scutită în mod provizoriu de taxă conform art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 8 din Codul fiscal, întrucât B a plasat bunurile într-un regim de antrepozit de TVA.

Operațiunea Y-B

Întrucât această operațiune nu poate fi scutită de taxă, Y este, în principiu, persoana obligată la plata taxei conform art. 307 alin. (1) din Codul fiscal. Cu toate acestea, în situația în care prestările de servicii efectuate de Y în beneficiul lui B au loc într-un antrepozit de TVA conform art. 2 alin. (1) lit. a) din norme, respectiv într-un antrepozit fiscal, în principiu, serviciile ar beneficia de scutire provizorie de TVA conform art. 295 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal.

Operațiunea B-C

a) Întrucât bunurile sunt transportate în afara Uniunii Europene, această livrare este scutită de taxă conform art. 294 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, dacă sunt îndeplinite toate condițiile pentru aplicarea scutirii. Dacă nu s-ar aplica o scutire de taxă, B ar fi în principiu persoana obligată la plata taxei conform art. 307 alin. (1) din Codul fiscal.

b) Scutirea provizorie acordată pentru livrarea de bunuri de către A lui B devine definitivă pentru acea parte din bunuri livrate de B către C în Ucraina.

Operațiunea B-D

a) Întrucât bunurile părăsesc regimul, dar rămân în România, această livrare este taxabilă în România.

b) Scutirea provizorie acordată pentru livrarea de bunuri de către A lui B devine definitivă pentru partea din bunuri livrate de B lui D în România.

c) B este, în principiu, persoana obligată la plata taxei conform art. 307 alin. (1) din Codul fiscal pentru livrarea făcută în beneficiul lui D.

Operațiunea B-E

a) Această livrare este scutită provizoriu de taxă conform art. 295 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal, întrucât bunurile rămân în antrepozit de TVA.

b) Scutirea provizorie acordată pentru livrarea de bunuri de către A lui B devine definitivă pentru partea de bunuri livrate de către B lui E.

Operațiunea E-F

a) Întrucât bunurile părăsesc regimul, dar rămân în România, această livrare este taxabilă în România.

b) Scutirea provizorie acordată pentru livrarea bunurilor de către B lui E devine definitivă.

c) F este, în principiu, persoana obligată la plata taxei conform art. 307 alin. (6) din Codul fiscal.

Operațiunea B-B

a) Întrucât bunurile părăsesc regimul fără să facă obiectul unei livrări în cadrul regimului, fără a fi implicate în vreo tranzacție comercială și rămân în România, scutirea provizorie acordată pentru livrarea de la A la B nu devine definitivă și livrarea A-B trebuie (parțial) regularizată pentru această parte de bunuri.

b) B este, în principiu, persoana obligată la plata taxei conform art. 307 alin. (5) din Codul fiscal.

28. De asemenea, art. 3 alin. (9) lit. b) din norme prevede că bunurile lipsă se consideră scoase din regim în condiții care generează exigibilitatea taxei.

V. Plata taxei în cazul regularizării scutirii provizorii

29. Când bunurile părăsesc regimul trebuie efectuată o regularizare pentru operațiunile efectuate în beneficiul unei persoane impozabile sau efectuate de această persoană în momentul în care scoate bunurile din regimul de antrepozit de TVA fără existența unei tranzacții comerciale, în cazul în care destinația bunurilor este în România.

30. Când bunurile nu au făcut obiectul livrării cu plată cât timp se aflau în regim de antrepozit de TVA, operațiunile menționate la pct. 29 sunt următoarele:

a) operațiunea de plasare a bunurilor în acest regim de către cumpărătorul/proprietarul acestora. Această operațiune poate fi livrare, import sau achiziție intracomunitară de bunuri;

b) prestările de servicii în legătură cu aceste bunuri către cumpărător/proprietar anterior sau în timp ce acestea se aflau în regim de antrepozit de TVA.

31. Când bunurile au făcut obiectul uneia sau mai multor livrări cu plată în timp ce se aflau în regim de antrepozit de TVA, operațiunile menționate la pct. 29 sunt următoarele:

a) livrarea efectuată către ultimul cumpărător al bunurilor ce rămân în regim de antrepozit de TVA;

b) prestările de servicii către ultimul cumpărător, când bunurile se aflau în regim de antrepozit de TVA.

32. Taxa datorată pentru operațiunile care se vor supune regularizării devine exigibilă în momentul ieșirii bunurilor din regimul de antrepozit de TVA la cota care s-ar fi aplicat fiecăreia dintre operațiuni în cazul în care nu ar fi fost scutite provizoriu de taxă.

33. Persoana obligată la plata taxei pentru operațiunea ce se va supune regularizării este răspunzătoare pentru această regularizare.

34. În cazul bunurilor importate, plasate în antrepozit de taxă pe valoarea adăugată, care părăsesc regimul fără vreo livrare ulterioară în cadrul regimului și fără existența unei tranzacții comerciale, se impune regularizarea taxei pentru importul efectuat. Persoana obligată la plata

taxei conform art. 307 alin. (5) din Codul fiscal va regulariza taxa conform art. 326 alin. (2) din Codul fiscal.

35. În situația în care se impune regularizarea taxei pe valoarea adăugată pentru alte operațiuni decât importul de bunuri, persoana obligată la plata taxei conform art. 307 alin. (5) din Codul fiscal va regulariza taxa conform art. 326 alin. (2) din Codul fiscal.

36. În situația în care la scoaterea bunurilor din regim fără existența unei tranzacții comerciale nu se pot determina operațiunile care au fost provizoriu scutite de taxă, regularizarea se face prin impozitarea cu TVA a bunurilor scoase din regimul de antrepozit de TVA, deși scoaterea bunurilor din regim fără existența unei tranzacții comerciale nu constituie în sine o operațiune în sfera TVA. Persoana obligată la plata taxei conform art. 307 alin. (5) din Codul fiscal va regulariza taxa conform prevederilor art. 326 alin. (2) din Codul fiscal.

37. Taxa prevăzută la pct. 34-36 este deductibilă în limitele și condițiile prevăzute la art. 297-301 din Codul fiscal.

VI. Ținerea evidențelor și alte obligații

38. Identitatea persoanei care plasează bunurile în regim de antrepozit de TVA sau care scoate bunurile din acest regim trebuie cunoscută întotdeauna de titularul autorizației de antrepozit de TVA.

39. Aceste persoane trebuie să se identifice în fața titularului și să comunice codul de înregistrare în scopuri de TVA din România, dacă acesta există.

40. Pentru operațiunile efectuate în cadrul regimului de antrepozit de TVA, titularul nu este obligat să identifice diferiții operatori.

41. Titularul trebuie să emită și să semneze un document de plasare în regimul de antrepozit de TVA.

42. Documentul de plasare trebuie emis la momentul în care bunurile intră în antrepozitul TVA și trebuie să cuprindă minimum următoarele:

- a) data de intrare a bunurilor;
- b) numele, adresa și codul de înregistrare în scopuri de TVA din România ale titularului;
- c) numărul autorizației;
- d) adresa antrepozitului;
- e) numărul de ordine sub care documentul este înregistrat în registrul documentelor de plasare în regim;
- f) numele, adresa și codul de înregistrare în scopuri de TVA din România, dacă acesta există, ale persoanei care plasează bunurile în regimul de antrepozit de TVA;
- g) denumirea exactă și cantitatea bunurilor în starea în care sunt plasate în antrepozitul de TVA;
- h) o mențiune referitoare la:
 1. documentul de import, când plasarea urmează unui import de bunuri în România;
 2. factura primită de persoana care face o achiziție intracomunitară ori autofactura menționată la art. 320 alin. (1) din Codul fiscal sau, în cazul unei achiziții intracomunitare asimilate menționate la art. 273 alin. (2) din Codul fiscal, documentul care justifică în celălalt stat membru transferul în România, atunci când plasarea urmează unei achiziții intracomunitare asimilate;
 3. factura primită de la furnizor atunci când plasarea urmează unei livrări de bunuri în România;
 4. documentul care se emite în cazul transferurilor locale, în România, prevăzut la pct. 45.

43. *Persoanele care pot plasa bunuri în acest regim sunt următoarele:*

- a) *persoana care face un import de bunuri în România, scutit de taxă conform art. 293 alin. (1) lit. a) și art. 295 alin. (1) lit. e) din Codul fiscal;*
- b) *persoana care face o achiziție intracomunitară de bunuri în România, scutită de taxă conform art. 293 alin. (1) lit. a) și art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 8 din Codul fiscal;*
- c) *persoana care face o achiziție de bunuri în România a căror livrare efectuată de către furnizor este scutită de taxă conform art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 8 din Codul fiscal;*
- d) *persoana care face un transfer local de bunuri în România într-un antrepozit de TVA.*

44. *Pentru aplicarea scutirii, pe declarația vamală de import trebuie menționate următoarele:*

- a) *la rubrica 8 referitoare la importator: numele, adresa și codul de înregistrare în scopuri de TVA din România, dacă este cazul, ale importatorului;*
- b) *la rubrica 37 referitoare la regimul sub care se importă bunurile: codul alocat în Uniunea Europeană bunurilor plasate în regim de antrepozit de TVA;*
- c) *la rubrica 44 rezervată pentru mențiuni specifice: numele, adresa și codul de înregistrare în scopuri de TVA din România ale titularului de autorizație de antrepozit de TVA, precum și numărul autorizației care i-a fost atribuită. Dacă titularul și importatorul sunt una și aceeași persoană, atunci informația de la rubrica 8 se trece și la rubrica 44. De asemenea, trebuie menționată clar la rubrica 44 orice informație legată de transformarea la care sunt supuse bunurile aflate în antrepozit;*
- d) *la rubrica 49 legată de identificarea antrepozitului: numărul antrepozitului fiscal în care urmează să fie depozitate bunurile, dacă este cazul.*

45. *Atunci când bunurile sunt plasate într-un regim de antrepozit de TVA în urma unui transfer local fără tranzacție comercială, proprietarul bunurilor trebuie să emită un document specific care să conțină următoarele informații:*

- a) *numele, adresa și codul de înregistrare în scopuri de TVA din România ale proprietarului, dacă acesta există;*
 - b) *numele, adresa și codul de înregistrare în scopuri de TVA din România ale titularului autorizației de antrepozitar;*
 - c) *numărul autorizației antrepozitului de TVA în care vor fi depozitate bunurile;*
 - d) *denumirea exactă, cantitatea și valoarea bunurilor.*
- O copie a acestui document trebuie să se afle în posesia titularului de autorizație.*

46. *Titularul autorizației trebuie să transmită o copie semnată a documentului de plasare în regimul de antrepozit de taxă către persoana care plasează bunurile în regim.*

47. *O copie a documentului prevăzut la pct. 46 se transmite de către persoana care a plasat bunurile în antrepozit furnizorului său din România și, după caz, prestatorilor care efectuează servicii asupra bunurilor înainte ca acestea să fie plasate în regim de antrepozit de TVA, pentru ca aceștia să dovedească faptul că operațiunile pot fi scutite de taxa pe valoarea adăugată.*

48. *O copie a documentului prevăzut la pct. 46 și o copie a autorizației de antrepozit de TVA trebuie transmise de către persoana care a plasat bunurile în antrepozit către prestatorii care efectuează servicii asupra bunurilor plasate în regim de antrepozit de TVA pentru a justifica scutirea de taxă.*

49. *Titularul regimului de antrepozit de TVA trebuie să țină un registru al documentelor de plasare, în care se raportează cronologic bunurile plasate într-un asemenea regim.*

50. Acest registru trebuie să conțină cel puțin următoarele informații:

- a) un număr de ordine;
- b) data la care au fost plasate bunurile în regim;
- c) codul de înregistrare în scopuri de TVA din România al persoanei care plasează bunurile într-un asemenea regim, dacă acesta există;
- d) o trimitere la documentul de plasare;
- e) un număr de ordine sub care sunt înregistrate bunurile în listele de stocuri.

VII. Documentul de scoatere a bunurilor din regimul de antrepozit de TVA

51. Titularul trebuie să emită și să semneze un document de scoatere a bunurilor din regimul de antrepozit de TVA.

52. Acest document trebuie să conțină cel puțin următoarele informații:

- a) data la care bunurile părăsesc regimul;
- b) numele, adresa și codul de înregistrare în scopuri de TVA din România ale titularului;
- c) numărul autorizației antrepozitului de TVA în care sunt depozitate bunurile;
- d) adresa antrepozitului;
- e) numărul de ordine sub care documentul este înregistrat în registrul documentelor de plasare;
- f) numele, adresa și codul de înregistrare în scopuri de TVA din România, dacă este cazul, ale persoanei care scoate sau pentru care sunt scoase bunurile din regimul de antrepozit de TVA;
- g) numărul de ordine sub care este înregistrat documentul de scoatere în registrul documentelor de scoatere din regim;
- h) denumirea exactă și cantitatea bunurilor;
- i) o mențiune referitoare la:
 1. factura emisă, dacă bunurile părăsesc regimul de antrepozit de TVA cu tranzacție;
 2. autofactura menționată la art. 319 alin. (9) din Codul fiscal, în cazul transferului de bunuri în alt stat membru în sensul art. 270 alin. (10) din Codul fiscal;
 3. documentul special emis atunci când bunurile părăsesc regimul fără a face obiectul unei tranzacții comerciale și rămân în România, prevăzut la pct. 54;
 4. numărul autorizației antrepozitului de TVA, precum și numele, adresa și codul de înregistrare în scopuri de TVA din România ale titularului, dacă bunurile sunt transportate în alt antrepozit de TVA pentru a fi plasate în același regim;
 5. documentul privind accizele, dacă documentul de scoatere din regim se referă la produse accizabile.

53. Persoanele care pot scoate bunuri dintr-un regim de antrepozit de TVA sunt următoarele:

- a) pentru bunuri, altele decât bunurile accizabile:
 1. persoana impozabilă care livrează bunurile fără ca bunurile să rămână în regim de antrepozit;
 2. proprietarul bunurilor care scoate bunurile din regimul de antrepozit fără a le implica în tranzacții comerciale;
- b) pentru bunuri accizabile:

1. persoana impozabilă care livrează bunurile fără ca bunurile să rămână în regim de antrepozit, în măsura în care această livrare are drept consecință eliberarea în consum în scopuri de accize a bunurilor sau scoaterea fizică a acestora din antrepozitul de TVA;

2. proprietarul bunurilor care scoate bunurile din regimul de antrepozit fără a le implica în tranzacții comerciale.

54. Documentul pe care trebuie să îl emită proprietarul bunurilor, în cazul în care scoate bunuri din antrepozit fără existența unei tranzacții comerciale și pe baza căruia se efectuează regularizarea taxei pe valoarea adăugată prevăzută la pct. 36, trebuie să conțină cel puțin următoarele informații:

a) numărul de ordine, în baza uneia sau mai multor serii, care identifică documentul în mod unic;

b) data emiterii;

c) denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare în scopuri de TVA din România sau, după caz, codul de identificare fiscală ale proprietarului;

d) denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare în scopuri de TVA din România ale titularului autorizației de antrepozitar, dacă acesta este diferit de proprietarul bunurilor;

e) numărul autorizației antrepozitelui de TVA;

f) dacă bunurile sunt mutate în alt antrepozit de TVA pentru a fi plasate în același regim, numărul autorizației antrepozitelui de TVA, precum și numele, adresa și codul de înregistrare în scopuri de TVA din România ale titularului antrepozitelui în care sunt mutate bunurile;

g) denumirea, cantitatea, prețul unitar și valoarea bunurilor.

55. O copie a facturii sau a oricărui alt document pe baza căruia sunt scoase bunurile din regimul de antrepozit de TVA trebuie emisă către titularul autorizației de antrepozit de TVA.

56. Titularul autorizației de antrepozit de TVA emite persoanei care scoate bunurile din regim o copie semnată a documentului de scoatere din regim și păstrează la rândul său o copie a acestui document.

57. Titularul autorizației de antrepozit de TVA trebuie să țină un registru al documentelor de scoatere din regimul de antrepozit de TVA, în care se raportează cronologic bunurile ce părăsesc regimul.

58. Acest registru trebuie să conțină cel puțin următoarele informații:

a) un număr de ordine;

b) data la care bunurile părăsesc regimul;

c) codul de înregistrare în scopuri de TVA din România al persoanei care scoate bunurile din regim, dacă acesta există;

d) o trimitere la documentul de plasare;

e) un număr de ordine sub care sunt înregistrate bunurile în listele de stocuri ca părăsind regimul.

59. Gestiunea stocurilor constă în principal în ținerea unui registru al documentelor de plasare a bunurilor în regim, a unui registru al documentelor de scoatere din regim și a unui registru al fișelor de stoc în care sunt raportate, pe tipuri de bunuri, intrările și ieșirile din regimul de antrepozit de TVA.

60. Aceste fișe trebuie să conțină cel puțin următoarele informații:

a) un număr de ordine;

b) numele, adresa și codul de înregistrare în scopuri de TVA din România ale titularului autorizației;

c) numărul autorizației antrepozitului de TVA în care sunt depozitate bunurile;

d) adresa antrepozitului;

e) denumirea bunurilor;

f) codul tarifar al bunurilor în starea în care erau când au intrat în antrepozitul de TVA;

g) la plasarea bunurilor în antrepozitul de TVA:

1. data plasării;

2. cantitatea sau numărul de bunuri;

3. o trimitere la documentul de plasare;

h) la scoaterea bunurilor din antrepozitul de TVA:

1. data scoaterii;

2. cantitatea sau numărul de bunuri;

3. o trimitere la documentul de scoatere din regim;

i) o descriere a lucrărilor efectuate asupra bunurilor aflate în regimul de antrepozit de TVA;

j) bunurile ce rămân în stoc.

61. Prin excepție de la prevederile pct. 38-60 referitoare la documentele care trebuie emise și evidențele care trebuie ținute, în cazul regimului de antrepozit de TVA prevăzut la art. 3 alin. (1) lit. a) din norme, sunt valabile documentele și evidențele întocmite conform legislației care reglementează accizele.

VIII. Obligații specifice legate de facturare

62. Când plasarea bunurilor în regim de antrepozit este făcută în cadrul unei livrări de bunuri în România, factura furnizorului trebuie să conțină, în plus față de elementele menționate la art. 319 alin. (20) din Codul fiscal, următoarele elemente specifice:

a) numele, adresa și codul de înregistrare în scopuri de TVA din România ale titularului autorizației de antrepozit de TVA;

b) numărul autorizației antrepozitului de TVA în care sunt plasate bunurile.

63. Pentru livrările de bunuri ce rămân în regimul de antrepozit de TVA ce pot fi scutite de taxă conform art. 295 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal, factura emisă de furnizorul de bunuri trebuie să conțină, în plus față de elementele menționate la art. 319 alin. (20) din Codul fiscal, următoarele elemente specifice:

a) numele, adresa și codul de înregistrare în scopuri de TVA din România ale titularului autorizației de antrepozit de TVA;

b) numărul autorizației antrepozitului de TVA în care sunt plasate bunurile.

64. Pentru prestările de servicii efectuate înainte ca bunurile să fie plasate în regim de antrepozit de TVA ce pot fi scutite de taxă conform art. 295 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, factura emisă de furnizorul de servicii trebuie să conțină, în plus față de elementele menționate la art. 319 alin. (20) din Codul fiscal, următoarele elemente specifice:

a) numele, adresa și codul de înregistrare în scopuri de TVA din România ale titularului autorizației de antrepozit de TVA;

b) numărul autorizației antrepozitului de TVA în care sunt plasate bunurile.

65. Pentru prestările de servicii făcute asupra bunurilor cât timp acestea rămân în regimul de antrepozit și care pot fi scutite de taxă conform art. 295 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, factura emisă de furnizorul de servicii trebuie să conțină, în plus față de elementele menționate la art. 319 alin. (20) din Codul fiscal, următoarele elemente specifice:

a) numele, adresa și codul de înregistrare în scopuri de TVA din România ale titularului autorizației de antrepozit de TVA;

b) numărul autorizației antrepozitului de TVA în care sunt plasate bunurile.

ANEXA NR. 2

la norme

Servicii permise în antrepozitul de TVA

prevăzut la art. 3 alin. (1) lit. b) din norme

1. Ventilarea, sortarea, uscarea, desprăfuirea, operațiuni simple de curățare, reparații ale ambalajului, reparații de bază ale defectelor apărute în timpul transportului sau antrepozitării, în măsura în care este vorba de operațiuni simple, aplicarea sau îndepărtarea protecției utilizate în scopul transportării

2. Reconstituirea mărfurilor după transport

3. Inventarierea, prelevarea de mostre, trierea, cernerea, filtrarea mecanică și cântărirea bunurilor

4. Eliminarea componentelor avariate sau poluate

5. Conservarea prin pasteurizare, sterilizare, iradiere sau adăugarea de agenți de conservare

6. Tratarea împotriva paraziților

7. Tratarea antirugină

8. Tratarea:

– prin creșterea temperaturii, fără alte tratări complementare sau procese de distilare;

– prin scăderea temperaturii, chiar dacă aceasta conduce la o reîncadrare sub un alt cod tarifar cu 8 cifre.

9. Tratarea electrostatică, îndreptarea sau călcarea textilelor

10. Tratarea constă în:

– îndepărtarea tulpinilor și codițelor și/sau a sâmburilor fructelor, tăierea și felierea fructelor uscate sau a legumelor, rehidratarea fructelor;

– deshidratarea fructelor, chiar dacă aceasta conduce la reîncadrarea sub un alt cod tarifar cu 8 cifre.

11. Desalinizarea, curățarea și cruponarea pieilor

12. Montarea bunurilor ori adăugarea sau înlocuirea pieselor accesorii, în măsura în care această operațiune este relativ limitată sau este destinată conformării la normele tehnice și nu modifică natura sau performanțele bunurilor originale. Această operațiune poate conduce la reîncadrarea sub un alt cod tarifar cu 8 cifre pentru bunurile adăugate ca accesorii sau utilizate ca înlocuitori.

13. Diluarea sau concentrarea fluidelor, fără tratare complementară sau vreun proces de distilare, chiar dacă aceasta conduce la reîncadrarea sub un alt cod tarifar cu 8 cifre

14. Amestecarea bunurilor de același tip, de calități diferite, în scopul obținerii unei calități constante sau a unei calități solicitate de client, fără a schimba natura bunurilor respective

15. Separarea sau tăierea la o anumită dimensiune a bunurilor, dacă este vorba numai de operațiuni simple

16. Ambalarea, dezambalarea, schimbarea ambalajului, decantarea și transferarea în alte recipiente, chiar dacă aceasta ar conduce la reîncadrarea sub un alt cod tarifar cu 8 cifre, aplicarea, retragerea și modificarea mărcilor, sigilarea, etichetarea, afișarea prețului sau alt semn distinctiv similar

17. Testarea, ajustarea, reglarea și punerea în funcțiune a echipamentelor, aparaturii și vehiculelor, mai ales pentru verificarea conformității la normele tehnice, cu condiția să fie vorba de operațiuni simple

18. Operațiuni constând în mătuirea elementelor de țevărie pentru a le adapta exigențelor anumitor
piețe

d) livrările de bunuri care încă se află în regim vamal de tranzit intern, precum și prestările de servicii aferente acestor livrări, altele decât cele prevăzute la art. 296;

e) importul de bunuri care urmează să fie plasate în regim de antrepozit de TVA.

(2) Prin ordin al ministrului finanțelor publice se stabilesc documentele necesare pentru a justifica scutirea de taxă pentru operațiunile prevăzute la alin. (1) și, după caz, procedura și condițiile care trebuie respectate pentru aplicarea scutirii de taxă.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

65. Scutirile cu drept de deducere prevăzute la art. 294, 295 și 296 din Codul fiscal sunt aplicate în măsura în care persoanele impozabile pot justifica scutirea cu documentele prevăzute de instrucțiuni aprobate de ministrul finanțelor publice. Aplicarea regimului de taxare pentru operațiuni scutite cu drept de deducere de către persoanele impozabile nu implică anularea dreptului de deducere la beneficiarii operațiunilor.

66. (1) Scutirile de taxă pe valoarea adăugată prevăzute la art. 295 din Codul fiscal nu se aplică în cazul regimurilor vamale suspensive care nu se regăsesc la alin. (1) lit. a) al aceluiași articol, cum sunt cele de admitere temporară cu exonerare parțială de drepturi de import, transformare sub control vamal, perfecționare activă în sistemul de rambursare.

(2) În sensul art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 7 din Codul fiscal, prin ape teritoriale se înțelege marea teritorială a României, astfel cum este definită la art. 2 alin. (1) din Legea nr. 17/1990 privind regimul juridic al apelor maritime interioare, al mării teritoriale, al zonei contigue și al zonei economice exclusive ale României, republicată.

ART. 296

Scutiri pentru intermediari

Sunt scutite de taxă serviciile prestate de intermediarii care acționează în numele și în contul altei persoane, în cazul în care aceste servicii sunt prestate în legătură cu operațiunile scutite prevăzute la art. 294 și 295, cu excepția operațiunilor prevăzute la art. 294 alin. (1) lit. f) și alin. (2), sau în legătură cu operațiunile desfășurate în afara Uniunii Europene.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

65. Scutirile cu drept de deducere prevăzute la art. 294, 295 și 296 din Codul fiscal sunt aplicate în măsura în care persoanele impozabile pot justifica scutirea cu documentele prevăzute de instrucțiuni aprobate de ministrul finanțelor publice. Aplicarea regimului de taxare pentru operațiuni scutite cu drept de deducere de către persoanele impozabile nu implică anularea dreptului de deducere la beneficiarii operațiunilor.

CAP. X

Regimul deducerilor

ART. 297

Sfera de aplicare a dreptului de deducere

(1) Dreptul de deducere ia naștere la momentul exigibilității taxei.

(2) Dreptul de deducere a TVA aferente achizițiilor efectuate de o persoană impozabilă de la o persoană impozabilă care aplică sistemul TVA la încasare conform prevederilor art. 282 alin. (3)-(8) este amânat până la data la care taxa aferentă bunurilor și serviciilor care i-au fost livrate/prestate a fost plătită furnizorului/prestatorului său.

(3) Dreptul de deducere a TVA aferente achizițiilor efectuate de o persoană impozabilă care aplică sistemul TVA la încasare conform prevederilor art. 282 alin. (3)-(8) este amânat până în momentul în care taxa aferentă bunurilor și serviciilor care i-au fost livrate/prestate a fost plătită furnizorului/prestatorului său, chiar dacă o parte din operațiunile realizate de persoana impozabilă sunt excluse de la aplicarea sistemului TVA la încasare conform art. 282 alin. (6). Aceste prevederi nu se aplică pentru achizițiile intracomunitare de bunuri, pentru importuri, pentru achizițiile de bunuri/servicii pentru care se aplică taxare inversă potrivit prevederilor art. 307 alin. (2)-(6), art. 313 alin. (10) sau art. 331.

(4) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile;

b) operațiuni rezultate din activități economice pentru care locul livrării/prestării se consideră ca fiind în străinătate, dacă taxa ar fi deductibilă, în cazul în care aceste operațiuni ar fi fost realizate în România;

c) operațiuni scutite de taxă, conform art. 294, 295 și 296;

d) operațiuni scutite de taxă, conform art. 292 alin. (2) lit. a) pct. 1-5 și lit. b), în cazul în care cumpărătorul ori clientul este stabilit în afara Uniunii Europene sau în cazul în care aceste operațiuni sunt în legătură directă cu bunuri care vor fi exportate într-un stat din afara Uniunii Europene, precum și în cazul operațiunilor efectuate de intermediari care acționează în numele și în contul altei persoane, atunci când aceștia intervin în derularea unor astfel de operațiuni;

e) operațiunile prevăzute la art. 270 alin. (7) și la art. 271 alin. (6), dacă taxa s-ar fi aplicat transferului respectiv.

(5) Dacă nu contravine prevederilor alin. (4), persoana impozabilă are dreptul de deducere a taxei și pentru cazurile prevăzute la art. 270 alin. (8) și la art. 271 alin. (5).

(6) În condițiile stabilite prin normele metodologice se acordă dreptul de deducere a taxei pentru achizițiile efectuate de o persoană impozabilă înainte de înregistrarea acesteia în scopuri de TVA, conform art. 316.

(7) Nu sunt deductibile:

a) taxa aferentă sumelor achitate în numele și în contul altei persoane și care apoi se decontează acesteia, precum și taxa aferentă sumelor încasate în numele și în contul altei persoane, care nu sunt incluse în baza de impozitare a livrărilor/prestărilor efectuate conform art. 286 alin. (4) lit. e);

b) taxa datorată sau achitată pentru achizițiile de băuturi alcoolice și produse din tutun, cu excepția cazurilor în care aceste bunuri sunt destinate revânzării sau pentru a fi utilizate pentru prestări de servicii sau pentru cazurile prevăzute la art. 270 alin. (8) lit. b) și art. 271 alin. (5) lit. b).

(la 24-12-2020 Litera b) din Alineatul (7) , Articolul 297 , Capitolul X , Titlul VII a fost modificată de Punctul 162, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

SECȚIUNEA 1

Sfera de aplicare a dreptului de deducere

67. (1) *Dreptul persoanelor impozabile de a deduce taxa achitată sau datorată pentru bunurile/serviciile achiziționate destinate utilizării în scopul operațiunilor prevăzute la art. 297 alin. (4) din Codul fiscal constituie un principiu fundamental al sistemului de TVA. Dreptul de deducere prevăzut la art. 297 din Codul fiscal face parte integrantă din mecanismul TVA și, în principiu, nu poate fi limitat. Acest drept se exercită imediat pentru totalitatea taxei aplicate operațiunilor efectuate în amonte. Pentru a beneficia de dreptul de deducere trebuie îndeplinite în primul rând condițiile de fond, astfel cum rezultă din jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene, respectiv pe de o parte, cel interesat să fie o persoană impozabilă în sensul titlului VII din Codul fiscal și, pe de altă parte, bunurile sau serviciile invocate pentru a justifica acest drept să fie utilizate în aval de persoana impozabilă în scopul operațiunilor prevăzute la art. 297 alin. (4) din Codul fiscal, iar în amonte, aceste bunuri sau servicii să fie furnizate de o altă persoană impozabilă.*

(2) *Potrivit jurisprudenței constante a Curții de Justiție a Uniunii Europene organele fiscale competente sunt în măsură să refuze acordarea dreptului de deducere dacă se stabilește, în raport cu elemente obiective, că acest drept este invocat în mod fraudulos sau abuziv.*

(3) *Jurisprudența Curții de Justiție Europene relevantă pentru aplicarea alin. (2) include cu titlu de exemplu hotărârile pronunțate în cauzele Bonik C-285/11 și C-277/14 PPUH.*

(4) O persoană care are intenția, confirmată de dovezi obiective, să înceapă în mod independent o activitate economică în sensul art. 269 din Codul fiscal și care începe să angajeze costuri și/sau să facă investiții pregătitoare necesare inițierii acestei activități economice, trebuie să fie considerată ca o persoană impozabilă care acționează în această calitate, care are, în conformitate cu art. 297 din Codul fiscal, dreptul imediat de a deduce taxa datorată sau achitată pentru cheltuielile și/sau investițiile efectuate în scopul operațiunilor pe care intenționează să le efectueze și care dau naștere unui drept de deducere, fără a trebui să aștepte începerea exploatarei efective a activității sale. În acest sens a fost pronunțată hotărârea Curții Europene de Justiție în Cauza C-110/98 Gabalfrisa.

(5) Taxa este deductibilă la beneficiar atunci când intervine exigibilitatea taxei pentru livrarea/prestarea realizată de furnizor/prestator, conform prevederilor art. 297 alin. (1) din Codul fiscal, cu excepțiile prevăzute la art. 297 alin. (2) și (3) din Codul fiscal.

(6) Prevederile art. 297 alin. (2) din Codul fiscal se aplică numai în cazul operațiunilor taxabile, pentru care furnizorul/prestatorul aplică sistemul TVA la încasare, caz în care acesta trebuie să înscrie în factură această mențiune conform prevederilor art. 319 alin. (20) lit. p) din Codul fiscal. În situația în care furnizorul/prestatorul este înscris în Registrul persoanelor impozabile care aplică sistemul TVA la încasare la data emiterii unei facturi, dar omite să înscrie mențiunea "TVA la încasare", operațiunea respectivă nefiind exclusă de la aplicarea sistemului TVA la încasare conform prevederilor art. 282 alin. (6) din Codul fiscal, beneficiarul își exercită dreptul de deducere în conformitate cu prevederile art. 297 alin. (2) din Codul fiscal, cu excepția situației în care sunt aplicabile prevederile art. 324 alin. (13) din Codul fiscal. Prevederile art. 297 alin. (2) din Codul fiscal nu se aplică în cazul operațiunilor pentru care furnizorul/prestatorul nu trebuie să aplice sistemul TVA la încasare, acestea fiind supuse la furnizor/prestator regulilor generale de exigibilitate conform prevederilor art. 282 alin. (1) și (2) din Codul fiscal, iar în cazul beneficiarului fiind aplicabile prevederile art. 297 alin. (1) din Codul fiscal.

(7) Prevederile art. 297 alin. (2) din Codul fiscal se aplică inclusiv de către beneficiarii persoane impozabile care au sediul activității economice în afara României, dar care sunt înregistrate în România în scopuri de TVA, conform art. 316 din Codul fiscal, indiferent dacă sunt sau nu stabilite în România conform art. 266 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal.

(8) Prevederile art. 297 alin. (2) și (3) din Codul fiscal referitoare la amânarea dreptului de deducere până în momentul în care taxa aferentă bunurilor/serviciilor este plătită furnizorului/prestatorului se aplică numai pentru taxa care ar fi deductibilă potrivit prevederilor art. 297 alin. (4)-(6), art. 298, 300 și 301 din Codul fiscal. Persoanele impozabile care se află în situațiile prevăzute la art. 297 alin. (2) și (3) din Codul fiscal și achiziționează bunuri/servicii pentru care taxa nu este deductibilă conform art. 297 alin. (4)-(7), art. 298 și 300 din Codul fiscal nu vor reflecta ca taxă neexigibilă taxa nedeductibilă, indiferent dacă taxa aferentă este sau nu achitată.

(9) Pentru determinarea taxei deductibile în conformitate cu prevederile art. 297 alin. (2) și (3) din Codul fiscal, aferente plății contravalorii integrale sau parțiale a livrării de bunuri ori a prestării de servicii, se aplică procedeul sutei mărite, respectiv $20 \times 100/120$ în cazul cotei standard, $19 \times 100/119$ începând cu data de 1 ianuarie 2017, $9 \times 100/109$ sau $5 \times 100/105$ în cazul cotelor reduse.

Exemplu: Societatea A, care aplică sistemul TVA la încasare, având perioada fiscală luna calendaristică, emite o factură pentru o livrare de bunuri în valoare de 3.000 lei plus 20% TVA în sumă de 600 lei, în data de 14 mai 2016 către societatea B. Dacă taxa nu se achită în aceeași

perioadă fiscală se înregistrează în contul 4428 "TVA neexigibilă". În data de 5 iulie 2016, societatea B plătește parțial prin virament bancar suma de 1.300 lei. Taxa deductibilă aferentă acestei plăți se calculează astfel: $1.300 \times 20/120 = 216,67$ lei și se evidențiază în debitul contului 4426 "TVA deductibilă", concomitent cu evidențierea în creditul contului 4428 "TVA neexigibilă".

(10) În sensul art. 297 alin. (2) și (3) din Codul fiscal, se consideră că taxa a fost plătită furnizorului/prestatorului în situația în care se stinge obligația de plată către furnizor/prestator, chiar dacă plata este făcută către un terț.

(11) În scopul aplicării prevederilor art. 297 alin. (2) și (3) din Codul fiscal:

a) în cazul în care plata se efectuează prin instrumente de plată de tip transfer-debit, respectiv cec, cambie și bilet la ordin, data plății contravalorii totale/parțiale a achizițiilor de bunuri/ prestării de servicii efectuate de la/de persoana care aplică sistemul TVA la încasare, este:

1. data înscrisă în extrasul de cont sau alt document asimilat acestuia în situația în care cumpărătorul este emitentul instrumentului de plată, indiferent dacă încasarea este efectuată de furnizor/prestator ori de altă persoană;

2. data girului către furnizor/prestator, în situația în care cumpărătorul nu este emitentul instrumentului de plată, în acest scop fiind obligatorie păstrarea unei copii a instrumentului de plată în care este menționată și persoana către care a fost girat instrumentul de plată;

b) în situația în care plata s-a efectuat prin carduri de debit sau de credit de către cumpărător, data plății este data înscrisă în extrasul de cont ori alt document asimilat acestuia. Indisponibilizarea sumelor, evidențiată în extrasul de cont, nu este considerată plată;

c) în cazul plăților prin bancă de tipul transfer-credit, data plății contravalorii totale/parțiale a achizițiilor de bunuri/servicii de la/de persoana care aplică sistemul TVA la încasare este data înscrisă în extrasul de cont sau alt document asimilat acestuia;

d) în cazul cesiunii de creanțe și al compensării, se aplică corespunzător prevederile pct. 26 alin. (8), respectiv pct. 26 alin. (9), pentru a determina data plății;

e) în cazul plății în natură, data plății este data la care intervine faptul generator de taxă pentru livrare/prestarea care reprezintă contrapartidă pentru achiziția de bunuri/servicii efectuată.

(12) În cazul persoanelor impozabile care au efectuat achiziții pe perioada în care au aplicat sistemul TVA la încasare sau al celor care au efectuat achiziții de la persoane impozabile care aplicau sistemul TVA la încasare, pentru care deducerea taxei se exercită potrivit prevederilor art. 297 alin. (2) și (3) din Codul fiscal, care sunt scoase din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA, potrivit art. 316 alin. (11) lit. g) din Codul fiscal, în vederea aplicării regimului special de scutire prevăzut la art. 310 din Codul fiscal, taxa neachitată aferentă achizițiilor respective efectuate înainte de scoaterea din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA se deduce potrivit prevederilor art. 297-300 din Codul fiscal, la data plății, în situația în care bunurile achiziționate nu se aflau în stoc la data anulării înregistrării în scopuri de TVA. Deducerea se realizează prin înscrierea sumelor deduse în declarația depusă potrivit prevederilor art. 324 alin. (9) lit. c) din Codul fiscal și restituirea sumelor respective de la bugetul de stat.

(13) În cazul persoanelor impozabile care au efectuat achiziții pe perioada în care au aplicat sistemul TVA la încasare sau al celor care au efectuat achiziții de la persoane impozabile

care aplicau sistemul TVA la încasare, pentru care deducerea taxei se exercită potrivit prevederilor art. 297 alin. (2) și (3) din Codul fiscal, care sunt scoase din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA, potrivit art. 316 alin. (11) lit. a)-e) și h) din Codul fiscal, taxa neachitată aferentă achizițiilor respective efectuate înainte de scoaterea din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA se deduce potrivit prevederilor art. 297-300 din Codul fiscal în primul decont de TVA sau, după caz, într-un decont ulterior, dacă plata a fost efectuată în perioada în care nu a avut un cod valid de TVA.

(14) În sensul art. 297 alin. (6) din Codul fiscal, orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa pentru achizițiile efectuate de aceasta înainte de înregistrarea în scopuri de TVA, conform art. 316 din Codul fiscal, din momentul în care această persoană intenționează să desfășoare o activitate economică, cu condiția să nu se depășească perioada prevăzută la art. 301 alin. (2) din Codul fiscal. Deducerea se exercită prin înscrierea taxei deductibile în decontul de taxă prevăzut la art. 323 din Codul fiscal, deus după înregistrarea persoanei impozabile în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal, cu excepția situației în care s-a aplicat regimul special de scutire pentru întreprinderile mici prevăzut la art. 310 din Codul fiscal. În cazul micilor întreprinderi care au aplicat regimul special de scutire în conformitate cu prevederile art. 310 din Codul fiscal și care se înregistrează în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal, taxa pentru achiziții efectuate înainte de înregistrare se deduce potrivit prevederilor pct. 83 și 84.

(15) În cazul persoanelor impozabile nestabilite pe teritoriul României:

a) se aplică prevederile art. 302 din Codul fiscal în perioada în care nu au fost înregistrate în scopuri de taxă conform art. 316 din Codul fiscal, în situația în care persoanele respective au solicitat rambursarea taxei în baza art. 302 din Codul fiscal și în perioada respectivă îndeplineau condițiile pentru a beneficia de rambursare conform prevederilor art. 302 din Codul fiscal, indiferent dacă la data solicitării rambursării sunt deja înregistrate în scopuri de taxă conform art. 316 din Codul fiscal;

b) se aplică prevederile art. 301 din Codul fiscal, inclusiv pentru achizițiile efectuate înainte de înregistrarea în scopuri de TVA, dacă persoanele impozabile nestabilite în România sunt înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal la data solicitării rambursării, în situația în care pentru respectivele achiziții nu au solicitat rambursarea taxei conform art. 302 din Codul fiscal, dar în perioada respectivă îndeplineau condițiile pentru a beneficia de rambursare conform prevederilor art. 302 din Codul fiscal, sau în situația în care au deus o cerere de rambursare conform art. 302 din Codul fiscal, dar aceasta a fost respinsă de organele fiscale competente din cauza faptului că persoana respectivă ar fi fost obligată să se înregistreze în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal.

(16) Dreptul de deducere pentru achizițiile de bunuri efectuate înainte de înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal poate fi exercitat de persoana impozabilă chiar dacă factura nu conține mențiunea referitoare la codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit beneficiarului conform art. 316 din Codul fiscal. Prin excepție de la prevederile art. 319 alin. (20) din Codul fiscal, factura nu trebuie să conțină mențiunea referitoare la codul de înregistrare în scopuri de TVA pentru operațiunile efectuate înainte de înregistrarea în scopuri de TVA a persoanei impozabile conform art. 316 din Codul fiscal.

(17) În cazul imobilizărilor în curs de execuție care nu se mai finalizează, în baza unei decizii de abandonare a executării lucrărilor de investiții, fiind scoase din evidență pe seama conturilor de cheltuieli, persoana impozabilă își poate păstra dreptul de deducere exercitat în baza art. 297 alin. (4) din Codul fiscal, indiferent dacă sunt sau nu valorificate prin livrarea

imobilizărilor ca atare ori după casare, dacă din circumstanțe care nu depind de voința sa persoana impozabilă nu utilizează niciodată aceste bunuri/servicii pentru activitatea sa economică, astfel cum a fost pronunțată hotărârea Curții Europene de Justiție în Cauza C-37/95 Statul belgian împotriva Ghent Coal Terminal NV. Dreptul de deducere poate fi păstrat și în alte situații în care achizițiile de bunuri/servicii pentru care dreptul de deducere a fost exercitat conform art. 297 alin. (4) din Codul fiscal nu sunt utilizate pentru activitatea economică a persoanei impozabile, din motive obiective, care nu depind de voința sa, astfel cum a fost pronunțată hotărârea Curții Europene de Justiție în Cauza C110/94 Intercommunale voor zeeewaterontziling (INZO) împotriva Statului belgian.

(18) În cazul achiziției unei suprafețe de teren împreună cu construcții edificate pe aceasta, persoana impozabilă are dreptul de a deduce taxa pe valoarea adăugată aferentă acestei achiziții, inclusiv taxa aferentă construcțiilor care urmează a fi demolate, dacă face dovada intenției, confirmată cu elemente obiective, că suprafața de teren pe care erau edificate construcțiile continuă să fie utilizată în scopul operațiunilor sale taxabile, cum ar fi, de exemplu, edificarea altor construcții destinate unor operațiuni taxabile, astfel cum a fost pronunțată Hotărârea Curții Europene de Justiție în Cauza C-257/11 Gran Via Moinești.

(19) Justificarea intenției persoanei impozabile de a realiza operațiuni cu drept de deducere în cazul livrării de bunuri imobile care nu mai îndeplinesc condițiile de a fi considerate noi în sensul art. 292 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal și al închirierii de bunuri imobile, anterior momentului livrării/inchirierii acestora, se realizează prin depunerea notificărilor prevăzute în anexa nr. 1 sau, după caz, în anexa nr. 2 la prezentele norme, în vederea exercitării opțiunii de taxare a operațiunilor respective în conformitate cu art. 292 alin. (3) din Codul fiscal, astfel cum a fost pronunțată Hotărârea Curții Europene de Justiție în Cauza C-268/83 D.A. Rompelman și E.A. Rompelman - Van Deelen împotriva Minister van Financien. Organele de inspecție fiscală vor permite în timpul desfășurării controlului depunerea acestor notificări.

(20) În cazul investițiilor destinate realizării de bunuri imobile persoana impozabilă:

a) aplică prevederile celei de-a doua teze a art. 300 alin. (5) din Codul fiscal, în situația în care preconizează că va realiza atât operațiuni care dau drept de deducere cât și operațiuni care nu dau drept de deducere cu respectivele bunuri imobile, precum și prevederile alin. (19) pentru partea din bunul imobil destinată livrării/inchirierii în regim de taxare;

b) în situația în care preconizează că va realiza exclusiv operațiuni care dau drept de deducere, aplică prevederile alin. (4). Dacă bunul imobil este destinat livrării, dar operațiunea respectivă nu se produce pe perioada în care bunul imobil este considerat nou conform prevederilor art. 292 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, se aplică prevederile alin. (19).

(8) Organele fiscale competente au dreptul de a refuza deducerea TVA dacă, după administrarea mijloacelor de probă prevăzute de lege, pot demonstra dincolo de orice îndoială că persoana impozabilă știa sau ar fi trebuit să știe că operațiunea invocată pentru a justifica dreptul de deducere era implicată într-o fraudă privind taxa pe valoarea adăugată care a intervenit în amonte sau în aval în lanțul de livrări/prestări.

(la 01-01-2018 Articolul 297 din Capitolul X , Titlul VII a fost completat de Punctul 92, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

ART. 298

Limitări speciale ale dreptului de deducere

(1) Prin excepție de la prevederile art. 297 se limitează la 50% dreptul de deducere a taxei aferente cumpărării, achiziției intracomunitare, importului, închirierii sau leasingului de vehicule rutiere motorizate și a taxei aferente cheltuielilor legate de vehiculele aflate în proprietatea sau în folosința persoanei impozabile, în cazul în care vehiculele nu sunt utilizate exclusiv în scopul activității economice.

(2) Restricția prevăzută la alin. (1) nu se aplică vehiculelor rutiere motorizate având o masă totală maximă autorizată care depășește 3.500 kg sau mai mult de 9 scaune, inclusiv scaunul șoferului.

(3) Prevederile alin. (1) nu se aplică următoarelor categorii de vehicule rutiere motorizate:

a) vehiculele utilizate exclusiv pentru servicii de urgență, servicii de pază și protecție și servicii de curierat;

b) vehiculele utilizate de agenții de vânzări și de achiziții;

c) vehiculele utilizate pentru transportul de persoane cu plată, inclusiv pentru serviciile de taximetrie;

d) vehiculele utilizate pentru prestarea de servicii cu plată, inclusiv pentru instruire de către școlile de șoferi;

e) vehiculele utilizate pentru închiriere sau a căror folosință este transmisă în cadrul unui contract de leasing financiar ori operațional;

f) vehiculele utilizate ca mărfuri în scop comercial.

(4) În cazul vehiculelor care nu fac obiectul limitării dreptului de deducere conform alin. (1), fiind utilizate exclusiv în scopul activității economice, precum și a celor exceptate de la limitarea deducerii potrivit alin. (3), se vor aplica regulile generale de deducere stabilite la art. 297 și art. 299-301.

(5) Modalitatea de aplicare a prevederilor prezentului articol se stabilește prin normele metodologice.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

SECȚIUNEA a 2-a

Limitări speciale ale dreptului de deducere

68. (1) În aplicarea art. 298 alin. (1) din Codul fiscal, prin cheltuieli legate de vehiculele aflate în proprietatea sau în folosința persoanei impozabile se înțelege orice cheltuieli direct atribuibile unui vehicul, cum sunt cheltuielile de reparații, de întreținere, cheltuielile cu lubrifianți, cu piese de schimb, cheltuielile cu combustibilul utilizat pentru funcționarea vehiculului. Nu reprezintă cheltuieli legate de vehiculele aflate în proprietatea sau în folosința persoanei impozabile orice cheltuieli care nu pot fi direct atribuibile pentru un anumit vehicul. În sensul prezentelor norme, prin vehicul se înțelege orice vehicul având o masă totală maximă autorizată care nu depășește 3.500 kg și nu are mai mult de 9 scaune, inclusiv scaunul șoferului.

(2) În cazul vehiculelor care sunt utilizate exclusiv în scopul activității economice, în sensul art. 298 alin. (1) din Codul fiscal, taxa aferentă cumpărării, achiziției intracomunitare, importului, închirierii sau leasingului și cheltuielilor legate de aceste vehicule este deductibilă conform regulilor generale prevăzute la art. 297 și la art. 299-301 din Codul fiscal, nefiind

aplicabilă limitarea la 50% a deducerii taxei. Utilizarea în scopul activității economice a unui vehicul cuprinde, fără a se limita la acestea: deplasări în țară sau în străinătate la clienți/furnizori, pentru prospectarea pieței, deplasări la locații unde se află puncte de lucru, la bancă, la vamă, la oficiile poștale, la autoritățile fiscale, utilizarea vehiculului de către personalul de conducere în exercitarea atribuțiilor de serviciu, deplasări pentru intervenție, service, reparații, utilizarea vehiculelor de test-drive de către dealerii auto. Este obligația persoanei impozabile să demonstreze că sunt îndeplinite toate condițiile legale pentru acordarea deducerii, astfel cum rezultă și din hotărârea Curții Europene de Justiție în Cauza C-268/83 D.A. Rompelman și E.A. Rompelman - Van Deelen împotriva Minister van Financien. În vederea exercitării dreptului de deducere a taxei orice persoană impozabilă trebuie să dețină documentele prevăzute de lege pentru deducerea taxei și să întocmească foaia de parcurs care trebuie să conțină cel puțin următoarele informații: categoria de vehicul utilizat, scopul și locul deplasării, kilometrii parcurși, norma proprie de consum carburant pe kilometru parcurs.

(3) În cazul vehiculelor utilizate pentru transportul angajaților la și de la locul de muncă se consideră că vehiculul este utilizat în scopul activității economice atunci când există dificultăți evidente în folosirea altor mijloace de transport adecvate, cum ar fi lipsa mijloacelor de transport în comun, decalajul orarului mijloacelor de transport în comun față de programul de lucru al persoanei impozabile. Reprezintă vehicule utilizate de angajator pentru transportul angajaților la și de la locul de muncă vehiculele utilizate pentru transportul angajaților de la reședința acestora/locul convenit de comun acord la locul de muncă, precum și de la locul de muncă la reședința angajaților/locul convenit de comun acord. Prin angajați se înțelege salariații, administratorii societăților, directorii care își desfășoară activitatea în baza contractului de mandat, potrivit legii și persoanele fizice rezidente și/sau nerezidente detașate, potrivit legii, în situația în care persoana impozabilă suportă drepturile legale cuvenite acestora.

(4) Utilizarea unui vehicul în folosul propriu de către angajații unei persoane impozabile ori pentru a fi pus la dispoziție în vederea utilizării în mod gratuit altor persoane, pentru alte scopuri decât desfășurarea activității sale economice, este denumită în continuare uz personal. Transportul la și de la locul de muncă al angajaților în alte condiții decât cele menționate la alin. (3), este considerat uz personal al vehiculului. Se consideră că un vehicul nu este utilizat exclusiv în scopul activității economice, în sensul art. 298 alin. (1) din Codul fiscal, în situația în care, pe lângă utilizarea în scopul activității economice, vehiculul este utilizat ocazional sau de o manieră continuă și pentru uz personal. Dacă vehiculul este utilizat atât pentru activitatea economică, cât și pentru uz personal, se limitează la 50% dreptul de deducere a taxei aferente cumpărării, achiziției intracomunitare, importului, închirierii sau leasingului și a taxei aferente cheltuielilor legate de acesta. Persoana impozabilă care aplică deducerea limitată de 50% nu trebuie să facă dovada utilizării vehiculului în scopul activității economice sau pentru uz personal cu ajutorul foii de parcurs prevăzute la alin. (2). Prin limitarea la 50% a dreptului de deducere a taxei aferente cumpărării, achiziției intracomunitare, importului, închirierii sau leasingului de vehicule rutiere motorizate și a taxei aferente cheltuielilor legate de aceste vehicule, se înțelege limitarea deducerii taxei care ar fi deductibilă în condițiile prevăzute la art. 297 și la art. 299-301 din Codul fiscal.

(5) În cazul vehiculelor prevăzute la art. 298 alin. (3) lit. b)-f) din Codul fiscal, taxa aferentă cumpărării, achiziției intracomunitare, importului, închirierii sau leasingului și taxa aferentă cheltuielilor legate de aceste vehicule este deductibilă conform regulilor generale prevăzute la art. 297 și la art. 299-301 din Codul fiscal, nefiind aplicabilă limitarea la 50% a deducerii taxei, utilizarea acestora și pentru uz personal fiind considerată neglijabilă cu excepția situației în

care se poate face dovada unei practici abuzive. În situația prevăzută la art. 298 alin. (3) lit. a) din Codul fiscal este obligatoriu ca persoana impozabilă să utilizeze exclusiv vehiculul pentru servicii de urgență, servicii de pază și protecție și servicii de curierat, în vederea deducerii taxei aferente cumpărării, achiziției intracomunitare, importului, închirierii sau leasingului și a taxei aferente cheltuielilor legate de aceste vehicule conform regulilor generale prevăzute la art. 297 și la art. 299-301 din Codul fiscal. Totuși, în cazul vehiculelor prevăzute la art. 298 alin. (3) lit. a) din Codul fiscal, nu se aplică limitarea dreptului de deducere a taxei dacă acestea sunt utilizate și pentru alte activități economice ale persoanei impozabile, inclusiv pentru activitățile prevăzute la art. 298 alin. (3) lit. b)-f) din Codul fiscal.

(6) În scopul aplicării art. 298 alin. (3) lit. a), b) și d) din Codul fiscal, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) vehiculele utilizate exclusiv pentru:

1. servicii de urgență reprezintă vehiculele care pot fi înzestrate sau nu cu echipamente tehnice specifice, ce deserveșc personalul specializat în vederea unor intervenții de urgență, cum sunt cele asupra rețelelor de gaz, energie electrică, apă, canalizare;

2. servicii de pază și protecție reprezintă vehiculele utilizate în vederea asigurării siguranței obiectivelor, bunurilor și valorilor împotriva oricăror acțiuni ilicite care lezează dreptul de proprietate, existența materială a acestora, precum și protejării persoanelor împotriva oricăror acte ostile care le pot periclita viața, integritatea fizică sau sănătatea, potrivit prevederilor Legii nr. 333/2003 privind paza obiectivelor, bunurilor, valorilor și protecția persoanelor, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

3. servicii de curierat reprezintă vehiculele care servesc la primirea, transportul și distribuirea scrisorilor, coletelor și pachetelor;

b) vehiculele utilizate de agenții de vânzări reprezintă vehiculele utilizate în cadrul activității unei persoane impozabile de către angajații acesteia care se ocupă în principal cu prospectarea pieței, desfășurarea activității de merchandising, negocierea condițiilor de vânzare, derularea vânzării bunurilor/serviciilor, asigurarea de servicii postvânzare și monitorizarea clienților. Exercițarea dreptului de deducere în conformitate cu prevederile art. 298 alin. (3) lit. b) din Codul fiscal se limitează la cel mult un vehicul utilizat de fiecare agent de vânzări;

c) vehiculele utilizate de agenții de achiziții reprezintă vehiculele utilizate în cadrul activității unei persoane impozabile de către angajații acesteia care se ocupă în principal cu negocierea și încheierea de contracte pentru cumpărarea de bunuri și servicii, întreținerea bazei de date a furnizorilor potențiali sau existenți, întocmirea documentelor administrative pentru cumpărări, analizarea cererilor de cumpărare și propunerea ofertei celei mai bune, urmărirea performanțelor furnizorilor pentru a atinge obiectivele de calitate, costuri, termene. Exercițarea dreptului de deducere în conformitate cu prevederile art. 298 alin. (3) lit. b) din Codul fiscal se limitează la cel mult un vehicul utilizat de fiecare agent de achiziții;

d) vehiculele utilizate pentru prestarea de servicii cu plată reprezintă vehiculele care contribuie în mod esențial la prestarea directă a serviciilor cu plată și fără de care serviciile nu pot fi efectuate.

(7) Utilizarea vehiculului pentru activitățile exceptate prevăzute la art. 298 alin. (3) din Codul fiscal rezultă, în funcție de fiecare situație în parte, din informații cum sunt: obiectul de activitate al persoanei impozabile, dovada că persoana impozabilă are personal angajat cu calificare în domeniile prevăzute de excepții, foile de parcurs care trebuie să conțină cel puțin

elementele prevăzute la alin. (2), în cazul vehiculelor prevăzute la art. 298 alin. (3) lit. a) din Codul fiscal, sau orice alte dovezi care pot fi furnizate.

(8) Încadrarea vehiculelor în categoriile prevăzute de art. 298 din Codul fiscal se realizează de fiecare persoană impozabilă luând în considerare criteriile prevăzute de Codul fiscal și de prezentele norme metodologice. Dacă situația de fapt constatată de organul fiscal este diferită de situația prezentată de persoana impozabilă în ce privește exercitarea dreptului de deducere a taxei pentru vehicule conform art. 298 din Codul fiscal, organul fiscal este îndreptățit să aprecieze, în limitele atribuțiilor și competențelor ce îi revin, relevanța stărilor de fapt fiscale și să adopte soluția admisă de lege, întemeiată pe constatări complete asupra tuturor împrejurărilor edificatoare în cauză, în conformitate cu prevederile Codului de procedură fiscală.

(9) În situația în care persoanele care achiziționează vehicule sunt persoane care aplică sistemul TVA la încasare sau sunt persoane care achiziționează vehicule de la persoane care aplică sistemul TVA la încasare, se aplică corespunzător prevederile art. 297 alin. (2) și (3) din Codul fiscal.

ART. 299

Condiții de exercitare a dreptului de deducere

(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate ori serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său de către o persoană impozabilă, să dețină o factură emisă în conformitate cu prevederile art. 319, precum și dovada plății în cazul achizițiilor efectuate de către persoanele impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, respectiv de către persoanele impozabile care achiziționează bunuri/servicii de la persoane impozabile în perioada în care aplică sistemul TVA la încasare;

b) pentru taxa aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său, dar pentru care persoana impozabilă este obligată la plata taxei, conform art. 307 alin. (2)-(6), să dețină o factură emisă în conformitate cu prevederile art. 319 sau documentele prevăzute la art. 320 alin. (1);

c) pentru taxa achitată pentru importul de bunuri, altele decât cele prevăzute la lit. d), să dețină declarația vamală de import sau actul constatator emis de organele vamale, care să menționeze persoana impozabilă ca importator al bunurilor din punctul de vedere al taxei, precum și documente care să ateste plata taxei de către importator sau de către altă persoană în contul său. Importatorii care dețin o autorizație unică pentru proceduri vamale simplificate eliberată de alt stat membru sau care efectuează importuri de bunuri în România din punctul de vedere al TVA, pentru care nu au obligația de a depune declarații vamale de import, trebuie să dețină o declarație de import pentru TVA și accize;

d) pentru taxa datorată pentru importul de bunuri efectuat conform art. 326 alin. (4) și (5), să dețină declarația vamală de import sau actul constatator emis de organele vamale, care să menționeze persoana impozabilă ca importator al bunurilor în scopuri de taxă, precum și suma taxei datorate. De asemenea, persoana impozabilă trebuie să înscrie taxa pe valoarea adăugată ca taxă colectată în decontul aferent perioadei fiscale în care ia naștere exigibilitatea;

e) pentru taxa aferentă unei achiziții intracomunitare de bunuri, să dețină o factură sau documentul prevăzut la art. 320 alin. (1);

f) pentru taxa aferentă unei operațiuni asimilate cu o achiziție intracomunitară de bunuri, prevăzută la art. 273 alin. (2) lit. a), să dețină documentul prevăzut la art. 319 alin. (9), emis în statul membru din care bunurile au fost transportate ori expediate, sau documentul prevăzut la art. 320 alin. (1).

(2) Prin normele metodologice se vor preciza cazurile în care documentele sau obligațiile, altele decât cele prevăzute la alin. (1), se vor prezenta sau îndeplini pentru a justifica dreptul de deducere a taxei.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

SECȚIUNEA a 3-a

Condiții de exercitare a dreptului de deducere

69. (1) *Persoana impozabilă poate deduce taxa aferentă achizițiilor dacă sunt îndeplinite condițiile de fond prevăzute la pct. 67 alin. (1), precum și formalitățile prevăzute la art. 299 din Codul fiscal.*

(2) *Justificarea deducerii taxei se face numai pe baza exemplarului original al documentelor prevăzute la art. 299 alin. (1) din Codul fiscal. În cazul facturilor, acestea trebuie să conțină cel puțin informațiile prevăzute la art. 319 alin. (20) din Codul fiscal și dovada plății, în cazul achizițiilor prevăzute la art. 297 alin. (3) din Codul fiscal efectuate de către persoanele impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, respectiv de către persoanele impozabile care achiziționează bunuri/servicii prevăzute la art. 297 alin. (2) din Codul fiscal de la persoane impozabile care au aplicat sistemul TVA la încasare.*

(3) *Facturile emise în condițiile prevăzute la art. 319 alin. (12), (13) și (21) din Codul fiscal constituie documente justificative în vederea deducerii taxei numai în situația în care au înscris și codul de înregistrare în scopuri de TVA al beneficiarului.*

(4) *În cazul pierderii, sustragerii sau distrugerii exemplarului original al facturii, beneficiarul trebuie să solicite emitentului un duplicat al facturii, pe care se menționează că înlocuiește factura inițială. În cazul facturilor emise pe suport hârtie, duplicatul poate fi o factură nouă emisă de furnizor/prestator, care să cuprindă aceleași date ca factura inițială și pe care să se menționeze că este duplicat și că înlocuiește factura inițială sau, o fotocopie a facturii inițiale, pe care furnizorul/prestatorul menționează că este duplicat și că înlocuiește factura inițială. În cazul pierderii, sustragerii sau distrugerii exemplarului original al declarației vamale pentru import ori al documentului pentru regularizarea situației, persoana impozabilă trebuie să solicite un duplicat certificat de organele vamale.*

(5) *În cazul utilizării Sistemului român de procesare automată a declarației vamale de import, justificarea deducerii taxei se face cu exemplarul pe suport hârtie al declarației vamale care certifică înscrisurile din documentul electronic de import/ documentul electronic de import cu elemente de securitate și siguranță pentru care s-a acordat liber de vamă, autentificat prin aplicarea semnăturii și a ștampilei lucrătorului vamal.*

(6) *Pentru achizițiile de bunuri și servicii pe bază de bonuri fiscale emise în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, deducerea taxei poate fi justificată cu bonurile fiscale care îndeplinesc condițiile unei facturi simplificate, în conformitate cu prevederile art. 319 alin. (12), (13) și (21)*

din Codul fiscal, dacă furnizorul/prestatorul a menționat pe bonul fiscal cu ajutorul aparatului de marcat electronic fiscal codul de înregistrare în scopuri de TVA al beneficiarului. Prevederile acestui alineat se completează cu cele ale pct. 67.

(7) Facturile emise pe numele salariaților unei persoane impozabile, aflați în deplasare în interesul serviciului, pentru transport sau cazarea în hoteluri ori în alte unități similare, permit deducerea taxei pe valoarea adăugată de către persoana impozabilă dacă sunt însoțite de decontul de deplasare. Aceleași prevederi se aplică și în cazul personalului pus la dispoziție de o altă persoană impozabilă sau pentru administratorii unei societăți comerciale.

(8) Pentru achizițiile de bunuri și/sau servicii pentru care persoana impozabilă, care este înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal, este obligată la plata taxei prin mecanismul taxării inverse conform art. 308, art. 307 alin. (2)-(6) și art. 326 alin. (4) din Codul fiscal, nu poate fi anulat dreptul de deducere a taxei în situația în care obligațiile prevăzute la art. 326 alin. (2) sau, după caz, la art. 326 alin. (5) din Codul fiscal nu au fost îndeplinite, dar achizițiile sunt destinate operațiunilor cu drept de deducere conform art. 297-300 din Codul fiscal și persoana respectivă deține un document care corespunde cerințelor prevăzute la art. 299 din Codul fiscal. În acest sens a fost pronunțată hotărârea Curții Europene de Justiție în cauzele conexe C-95/07 și C-96/07.

(9) În situația în care organele fiscale competente, cu ocazia verificărilor efectuate, constată că nu s-au îndeplinit obligațiile prevăzute la art. 326 alin. (2) sau, după caz, la art. 326 alin. (5) din Codul fiscal, procedează astfel:

a) dacă achizițiile de bunuri și servicii prevăzute la alin. (8) sunt destinate exclusiv realizării de operațiuni care dau drept de deducere, dispun aplicarea prevederilor art. 326 alin. (2) sau, după caz, ale art. 326 alin. (5) din Codul fiscal în perioada fiscală în care s-a finalizat inspecția fiscală;

b) dacă achizițiile de bunuri și servicii prevăzute la alin. (8) sunt destinate realizării de operațiuni care sunt supuse pro rata, calculează diferența dintre taxa colectată și taxa dedusă potrivit pro rata aplicabilă la data efectuării operațiunii. În cazul în care inspecția fiscală are loc în cursul anului fiscal în care operațiunea a avut loc, pentru determinarea diferenței prevăzute se are în vedere pro rata provizorie aplicată. Dacă inspecția fiscală are loc într-un alt an fiscal decât cel în care a avut loc operațiunea, pentru determinarea diferenței prevăzute se are în vedere pro rata definitivă calculată pentru anul în care a avut loc operațiunea. Diferențele astfel stabilite se achită sau, după caz, se compensează, în conformitate cu normele procedurale în vigoare;

c) dacă achizițiile de bunuri și servicii prevăzute la alin. (8) sunt destinate realizării de operațiuni care nu dau drept de deducere, stabilesc taxa datorată bugetului de stat, care se achită sau, după caz, se compensează, în conformitate cu normele procedurale în vigoare.

(10) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă sau persoana juridică neimpozabilă, obligată la plata taxei în condițiile art. 307 alin. (2)-(4) și (6) și art. 308 din Codul fiscal, trebuie să dețină o factură care cuprinde cel puțin informațiile prevăzute la art. 319 din Codul fiscal ori o autofaktură emisă în conformitate cu prevederile art. 320 alin. (1) sau (2) din Codul fiscal.

(11) În aplicarea prevederilor art. 299 alin. (1) lit. c) și d) din Codul fiscal, prin actul constator emis de organele vamale se înțelege documentul pentru regularizarea situației, emis inclusiv ca urmare a unui control vamal.

(12) În cazul achizițiilor efectuate de la persoanele impozabile nestabilite în România și scutite de obligația înregistrării în scopuri de TVA în România conform prevederilor pct. 91

alin. (1), justificarea deducerii taxei se face pe baza exemplarului original al facturii prevăzute la pct. 91 alin. (4) și a unei copii de pe decizia privind modalitatea de plată a taxei pe valoarea adăugată pentru livrările de bunuri și/sau prestările de servicii realizate ocazional.

ART. 300

Deducerea taxei pentru persoana impozabilă cu regim mixt și persoana parțial impozabilă

(1) Persoana impozabilă care realizează sau urmează să realizeze atât operațiuni care dau drept de deducere, cât și operațiuni care nu dau drept de deducere este denumită în continuare persoană impozabilă cu regim mixt. Persoana care realizează atât operațiuni pentru care nu are calitatea de persoană impozabilă, în conformitate cu prevederile art. 269, cât și operațiuni pentru care are calitatea de persoană impozabilă este denumită persoană parțial impozabilă.

(2) Dreptul de deducere a taxei deductibile aferente achizițiilor efectuate de către o persoană impozabilă cu regim mixt sau de către o persoană parțial impozabilă se determină conform prezentului articol. Persoana parțial impozabilă nu are drept de deducere pentru achizițiile destinate activității pentru care nu are calitatea de persoană impozabilă. Dacă persoana parțial impozabilă desfășoară activități în calitate de persoană impozabilă, din care rezultă atât operațiuni cu drept de deducere, cât și operațiuni fără drept de deducere, este considerată persoană impozabilă mixtă pentru respectivele activități și aplică prevederile prezentului articol. Persoana parțial impozabilă poate aplica pro rata în situația în care nu poate ține evidențe separate pentru activitatea desfășurată în calitate de persoană impozabilă și pentru activitatea pentru care nu are calitatea de persoană impozabilă.

(3) Taxa aferentă achizițiilor destinate exclusiv realizării de operațiuni care permit exercitarea dreptului de deducere, inclusiv de investiții destinate realizării de astfel de operațiuni, se deduce integral.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

70. (1) În aplicarea art. 300 alin. (3) și (4) din Codul fiscal, pentru bunurile sau serviciile achiziționate care pot fi alocate parțial activității care nu dă drept de deducere și parțial activității care dă drept de deducere, nu se aplică prevederile art. 300 alin. (5) din Codul fiscal, respectiv deducerea taxei pe bază de pro rata.

Exemplu: o societate care cumpără o clădire, cunoaște din momentul achiziționării acesteia partea din clădire care va fi alocată pentru închiriere în regim de scutire și partea de clădire care va fi alocată pentru închiriere în regim de taxare, va deduce taxa corespunzătoare părții din clădire care urmează a fi utilizată pentru închiriere în regim de taxare și nu va deduce taxa aferentă părții din clădire care va fi utilizată pentru închiriere în regim de scutire.

(4) Taxa aferentă achizițiilor destinate exclusiv realizării de operațiuni care nu dau drept de deducere, precum și de investiții care sunt destinate realizării de astfel de operațiuni nu se deduce.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

70. (1) În aplicarea art. 300 alin. (3) și (4) din Codul fiscal, pentru bunurile sau serviciile achiziționate care pot fi alocate parțial activității care nu dă drept de deducere și parțial activității care dă drept de deducere, nu se aplică prevederile art. 300 alin. (5) din Codul fiscal, respectiv deducerea taxei pe bază de pro rata.

Exemplu: o societate care cumpără o clădire, cunoaște din momentul achiziționării acesteia partea din clădire care va fi alocată pentru închiriere în regim de scutire și partea de clădire care va fi alocată pentru închiriere în regim de taxare, va deduce taxa corespunzătoare părții din clădire care urmează a fi utilizată pentru închiriere în regim de taxare și nu va deduce taxa aferentă părții din clădire care va fi utilizată pentru închiriere în regim de scutire.

(5) Taxa aferentă achizițiilor pentru care nu se cunoaște destinația, respectiv dacă vor fi utilizate pentru realizarea de operațiuni care dau drept de deducere sau pentru operațiuni care nu dau drept de deducere, ori pentru care nu se poate determina proporția în care sunt sau vor fi utilizate pentru operațiuni care dau drept de deducere și operațiuni care nu dau drept de deducere se deduce pe bază de pro rata. Prin excepție, în cazul achizițiilor destinate realizării de investiții, care se prevăd că vor fi utilizate atât pentru realizarea de operațiuni care dau drept de deducere, cât și pentru operațiuni care nu dau drept de deducere, este permisă deducerea integrală a taxei pe valoarea adăugată pe parcursul procesului investițional, urmând ca taxa dedusă să fie ajustată în conformitate cu prevederile art. 305.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

70.

(2) Prevederile art. 300 alin. (5) din Codul fiscal, referitoare la deducerea integrală a taxei aferente investițiilor pentru care se prevede că vor fi utilizate atât pentru operațiuni care dau drept de deducere, cât și pentru operațiuni care nu dau drept de deducere, se aplică atât pentru investițiile care au fost începute după data de 1 ianuarie 2016, cât și pentru achizițiile efectuate după data de 1 ianuarie 2016 aferente unor investiții începute înainte de această dată. În ambele situații, taxa dedusă aferentă achizițiilor destinate realizării acestor investiții se ajustează conform prevederilor art. 305 din Codul fiscal, în primul an în care au loc livrări de bunuri/prestări de servicii cu bunul rezultat în urma investiției.

Exemplul nr. 1: o persoană impozabilă începe în luna februarie 2016 lucrările de investiții pentru edificarea unui imobil care va fi utilizat pentru activități medicale scutite de TVA, dar și pentru operații estetice și de înfrumusețare care nu sunt scutite de TVA. Pe perioada derulării investiției, persoana impozabilă poate deduce integral taxa aferentă achizițiilor necesare pentru investiția respectivă. În anul în care sunt realizate primele activități medicale menționate, taxa dedusă aferentă obiectivului de investiții se ajustează conform prevederilor art. 305 din Codul fiscal, respectiv în acest caz conform pct. 79 alin. (16). În situația în care persoana respectivă achiziționează și alte bunuri decât cele necesare realizării investiției, dar care vor fi utilizate pentru activitățile menționate, va aplica pro rata provizorie stabilită conform art. 300 alin. (10)

lit. d) din Codul fiscal, deoarece presupunem că în anul 2016 nu va realiza venituri, care va fi regularizată conform prevederilor art. 300 alin. (13) din Codul fiscal.

Exemplul nr. 2: O societate care are ca obiect de activitate operațiuni imobiliare derulează o investiție începând din anul 2015 și care se continuă și în anul 2016. Investiția respectivă este un imobil care va fi utilizat de societate atât pentru închirierea în regim de taxare, cât și în regim de scutire. De la 1 ianuarie 2016 persoana impozabilă poate deduce integral taxa aferentă achizițiilor necesare pentru investiția respectivă. În anul în care sunt realizate primele operațiuni de închiriere, va efectua o ajustare negativă a taxei corespunzătoare părții din clădire închiriată în regim de scutire, conform prevederilor art. 305 din Codul fiscal.

(6) Pro rata prevăzută la alin. (5) se determină ca raport între:

a) suma totală, fără taxă, dar cuprinzând subvențiile legate direct de preț, a operațiunilor constând în livrări de bunuri și prestări de servicii care permit exercitarea dreptului de deducere, la numărător; și

b) suma totală, fără taxă, a operațiunilor prevăzute la lit. a) și a operațiunilor constând în livrări de bunuri și prestări de servicii care nu permit exercitarea dreptului de deducere, la numitor. Se includ sumele primite de la bugetul de stat sau bugetele locale, acordate în scopul finanțării operațiunilor scutite fără drept de deducere sau operațiunilor care nu se află în sfera de aplicare a taxei.

(7) Se exclud din calculul pro rata următoarele:

a) valoarea oricărei livrări de bunuri de capital care au fost utilizate de persoana impozabilă în activitatea sa economică, cu excepția operațiunilor prevăzute la lit. c);

b) valoarea oricăror livrări de bunuri sau prestări de servicii către sine efectuate de persoana impozabilă și prevăzute la art. 270 alin. (4) și la art. 271 alin. (4), precum și a transferului prevăzut la art. 270 alin. (10);

c) valoarea operațiunilor prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. a), precum și a operațiunilor imobiliare, în măsura în care acestea sunt accesorii activității principale.

NORMĂ 06/01/2016 din data 2016-01-06

70. (3) În sensul art. 300 alin. (7) lit. c) din Codul fiscal, operațiunile imobiliare reprezintă operațiuni de livrare, închiriere, leasing, arendare, concesiune și alte operațiuni similare, efectuate în legătură cu bunurile imobile.

(4) O operațiune este accesorie activității principale dacă se îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) realizarea acestei operațiuni necesită resurse tehnice limitate privind echipamentele și utilizarea de personal;

b) operațiunea nu este direct legată de activitatea principală a persoanei impozabile;

c) suma achizițiilor efectuate în scopul operațiunii și suma taxei deductibile aferente operațiunii sunt nesemnificative.

(5) În cazul în care ulterior depunerii decontului de taxă se constată erori în calculul pro rata definitivă pentru perioade anterioare:

a) dacă pro rata corect determinată este mai mică decât pro rata utilizată, persoana impozabilă are obligația să procedeze la regularizarea diferențelor în cadrul perioadei prevăzute la art. 301 alin. (2) din Codul fiscal;

b) dacă pro rata corect determinată este mai mare decât pro rata utilizată, persoana impozabilă are dreptul să procedeze la regularizarea diferențelor în cadrul perioadei prevăzute la art. 301 alin. (2) din Codul fiscal.

Regularizarea se înscrie în decontul de taxă aferent perioadei fiscale în care sunt constatate aceste erori.

(8) Pro rata definitivă se determină anual, iar calculul acesteia include toate operațiunile prevăzute la alin. (6), pentru care exigibilitatea taxei ia naștere în timpul anului calendaristic respectiv, inclusiv evenimentele prevăzute la art. 287. Pro rata definitivă se determină procentual și se rotunjește până la cifra unităților imediat următoare. La decontul de taxă prevăzut la art. 323, în care s-a efectuat ajustarea prevăzută la alin. (14), se anexează un document care prezintă metoda de calcul al pro ratei definitive.

(9) Pro rata aplicabilă provizoriu pentru un an este pro rata definitivă, prevăzută la alin. (8), determinată pentru anul precedent, sau pro rata estimată pe baza operațiunilor prevăzute a fi realizate în anul calendaristic curent, în cazul persoanelor impozabile pentru care ponderea operațiunilor cu drept de deducere în totalul operațiunilor se modifică în anul curent față de anul precedent. Persoanele impozabile trebuie să comunice organului fiscal competent, la începutul fiecărui an fiscal, cel mai târziu până la data de 25 ianuarie inclusiv, pro rata provizorie care va fi aplicată în anul respectiv, precum și modul de determinare a acesteia.

(10) Prin excepție de la prevederile alin. (9):

a) în cazul persoanelor impozabile înregistrate în scopuri de TVA care nu au determinat pro rata provizorie la începutul anului, deoarece nu realizau și nici nu prevedeau realizarea de operațiuni fără drept de deducere în cursul anului, și care ulterior realizează astfel de operațiuni, pro rata aplicabilă provizoriu este pro rata estimată pe baza operațiunilor preconizate a fi realizate în timpul anului calendaristic curent, care trebuie comunicată organului fiscal competent cel mai târziu până la data la care persoana impozabilă trebuie să depună primul decont de taxă, prevăzut la art. 323, aferent perioadei fiscale în care persoana impozabilă începe să realizeze operațiuni fără drept de deducere;

b) în cazul persoanelor impozabile nou-înregistrate în scopuri de TVA, precum și în cazul persoanelor înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316 alin. (12) în cursul unui alt an decât cel în care înregistrarea le-a fost anulată conform art. 316 alin. (11) pro rata aplicabilă provizoriu este pro rata estimată pe baza operațiunilor preconizate a fi realizate în timpul anului calendaristic curent, care trebuie comunicată cel mai târziu până la data la care persoana impozabilă trebuie să depună primul decont de taxă, prevăzut la art. 323, după înregistrarea în scopuri de TVA;

c) în cazul persoanelor înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316 alin. (12) în cursul aceluiași an în care înregistrarea le-a fost anulată conform art. 316 alin. (11) și care aplicau pro

rata provizorie la începutul anului, se continuă aplicarea pro ratei provizorii aplicate înainte de anularea înregistrării în scopuri de TVA;

d) în cazul persoanelor impozabile înregistrate în scopuri de TVA care nu au determinat pro rata provizorie la începutul anului, deoarece ori nu erau înființate ori nu realizau și nici nu prevedeau realizarea de operațiuni în cursul anului curent, și care vor realiza în anii ulterioari atât operațiuni care dau drept de deducere, cât și operațiuni care nu dau drept de deducere, trebuie să estimeze pro rata pe baza operațiunilor preconizat a fi realizate în primul an în care vor desfășura operațiuni constând în livrări de bunuri/prestări de servicii. Această pro rata provizorie va fi aplicată pe parcursul anilor în care persoana realizează exclusiv achiziții de bunuri/servicii, fără a realiza și livrări/prestări.

(11) Taxa de dedus într-un an calendaristic se determină provizoriu prin înmulțirea valorii taxei deductibile prevăzute la alin. (5) pentru fiecare perioadă fiscală din acel an calendaristic cu pro rata provizorie prevăzută la alin. (9) sau (10), determinată pentru anul respectiv.

(12) Taxa de dedus pentru un an calendaristic se calculează definitiv prin înmulțirea sumei totale a taxei deductibile din anul calendaristic respectiv, prevăzută la alin. (5), cu pro rata definitivă prevăzută la alin. (8), determinată pentru anul respectiv. Prin excepție, în situațiile prevăzute la alin. (10) lit. b) și c), calcularea taxei de dedus pe baza pro ratei definitive se efectuează numai pentru achizițiile prevăzute la alin. (5) realizate în perioadele fiscale în care s-a aplicat pro rata provizorie.

(13) În situația prevăzută la alin. (10) lit. d), taxa de dedus aferentă achizițiilor, cu excepția investițiilor prevăzute la alin. (5), pentru fiecare an calendaristic se determină pe baza pro ratei estimate, urmând ca toate deducerile exercitate pe baza pro ratei provizorii, atât din anul curent, cât și din anii următori, să fie regularizate pe baza pro ratei definitive de la sfârșitul primului an în care vor fi realizate livrări de bunuri/prestări de servicii. Dacă totuși persoana impozabilă nu va realiza operațiuni care nu dau drept de deducere, are dreptul să regularizeze deducerile pe baza pro ratei definitive considerând că pro rata este 100%.

(14) La sfârșitul anului, persoanele impozabile cu regim mixt trebuie să ajusteze taxa dedusă provizoriu, cu excepția prevăzută la alin. (13), astfel:

a) din taxa de dedus determinată definitiv, conform alin. (12), se scade taxa dedusă într-un an, determinată pe bază de pro rata provizorie;

b) rezultatul diferenței de la lit. a), în plus sau în minus după caz, se înscrie în rândul de regularizări din decontul de taxă, prevăzut la art. 323, aferent ultimei perioade fiscale a anului, sau în decontul de taxă aferent ultimei perioade fiscale a persoanei impozabile, în cazul anulării înregistrării acesteia.

(15) În cazul bunurilor de capital, definite conform art. 305 alin. (1), pentru care taxa s-a dedus pe bază de pro rata definitivă, ajustările din anii ulterioari iau în considerare o cincime, pentru bunurile mobile, sau o douăzecime, pentru bunurile imobile, după cum urmează:

1. taxa deductibilă inițială se împarte la 5 sau la 20;
2. rezultatul calculului efectuat conform pct. 1 se înmulțește cu pro rata definitivă prevăzută la alin. (8), aferent fiecăruia dintre următorii 4 sau 19 ani;
3. taxa dedusă inițial, conform pro ratei definitive, se împarte la 5 sau la 20;
4. rezultatele calculelor efectuate conform pct. 2 și 3 se compară, iar diferența în plus sau în minus reprezintă ajustarea de efectuat, care se înscrie în rândul de regularizări din decontul de taxă prevăzut la art. 323, aferent ultimei perioade fiscale a anului.

(16) În situații speciale, când pro rata calculată potrivit prevederilor prezentului articol nu asigură determinarea corectă a taxei de dedus, Ministerul Finanțelor Publice, prin direcția de specialitate, poate, la solicitarea justificată a persoanelor impozabile:

a) să aprobe aplicarea unei pro rata speciale. Dacă aprobarea a fost acordată în timpul anului, persoanele impozabile au obligația să recalculeze taxa dedusă de la începutul anului pe bază de pro rata specială aprobată. Persoana impozabilă cu regim mixt poate renunța la aplicarea pro ratei speciale numai la începutul unui an calendaristic și este obligată să anunțe organul fiscal competent până la data de 25 ianuarie inclusiv a anului respectiv;

b) să autorizeze persoana impozabilă să stabilească o pro rata specială pentru fiecare sector al activității sale economice, cu condiția ținerii de evidențe contabile distincte pentru fiecare sector.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

70.

(6) Aprobările direcției de specialitate din cadrul Ministerului Finanțelor Publice pentru situațiile prevăzute la art. 300 alin. (16) și (17) din Codul fiscal își mențin valabilitatea pe perioada în care persistă situațiile speciale care au necesitat acordarea acestora.

(17) În baza propunerilor făcute de către organul fiscal competent, Ministerul Finanțelor Publice, prin direcția sa de specialitate, poate să impună persoanei impozabile anumite criterii de exercitare a dreptului de deducere pentru operațiunile viitoare ale acesteia, respectiv:

- a) să aplice o pro rata specială;
- b) să aplice o pro rata specială pentru fiecare sector al activității sale economice;
- c) să își exercite dreptul de deducere numai pe baza atribuirii directe, în conformitate cu prevederile alin. (3) și (4), pentru toate operațiunile sau numai pentru o parte din operațiuni;
- d) să țină evidențe distincte pentru fiecare sector al activității sale economice.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

70.

(6) Aprobările direcției de specialitate din cadrul Ministerului Finanțelor Publice pentru situațiile prevăzute la art. 300 alin. (16) și (17) din Codul fiscal își mențin valabilitatea pe perioada în care persistă situațiile speciale care au necesitat acordarea acestora.

(18) Prevederile alin. (6)-(15) se aplică și pentru pro rata specială prevăzută la alin. (16) și (17). Prin excepție de la prevederile alin. (6), pentru calculul pro ratei speciale se vor lua în considerare:

a) operațiunile specificate în decizia Ministerului Finanțelor Publice, pentru cazurile prevăzute la alin. (16) lit. a) sau la alin. (17) lit. b);

b) operațiunile realizate pentru fiecare sector de activitate, pentru cazurile prevăzute la alin. (16) lit. b) sau la alin. (17) lit. b).

(19) Prevederile prezentului articol se aplică și de persoanele impozabile care aplică sistemul TVA la încasare. Pentru determinarea pro ratei, sumele de la numitor și de la numărător se determină în funcție de data la care ar fi intervenit exigibilitatea taxei conform regulilor generale.

(20) Persoanele impozabile cu regim mixt pot opta să nu aplice prevederile prezentului articol în ce privește posibilitatea exercitării dreptului de deducere, situație în care taxa aferentă achizițiilor de bunuri destinate operațiunilor cu sau fără drept de deducere nu va fi dedusă.

ART. 301

Dreptul de deducere exercitat prin decontul de taxă

(1) Orice persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA, conform art. 316, are dreptul să scadă din valoarea totală a taxei colectate, pentru o perioadă fiscală, valoarea totală a taxei pentru care, în aceeași perioadă, a luat naștere și poate fi exercitat dreptul de deducere, conform art. 297-300.

(2) În situația în care nu sunt îndeplinite condițiile și formalitățile de exercitare a dreptului de deducere în perioada fiscală de declarare sau în cazul în care nu s-au primit documentele de justificare a taxei prevăzute la art. 299, persoana impozabilă își poate exercita dreptul de deducere prin decontul perioadei fiscale în care sunt îndeplinite aceste condiții și formalități sau printr-un decont ulterior, dar în cadrul termenului de prescripție prevăzut în Codul de procedură fiscală, inclusiv în cazul anulării rezervei verificării ulterioare ca urmare a inspecției fiscale. Prin excepție, în cazul în care furnizorul emite facturi de corecție, fie din inițiativă proprie, fie în urma inspecției fiscale în cadrul căreia organul fiscal a stabilit TVA colectată pentru anumite operațiuni efectuate în perioada supusă inspecției fiscale, beneficiarul respectivelor operațiuni are dreptul să deducă taxa înscrisă în factura de corecție emisă de furnizor chiar dacă termenul de prescripție a dreptului de a stabili obligații fiscale s-a împlinit. În aceste situații, dreptul de deducere poate fi exercitat în cel mult un an de la data primirii facturii de corecție, sub sancțiunea decăderii.

(la 24-12-2020 Alineatul (2) din Articolul 301 , Capitolul X , Titlul VII a fost modificat de Punctul 163, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

(3) Prin normele metodologice se precizează condițiile necesare aplicării prevederilor alin. (2), pentru situația în care dreptul de deducere este exercitat după mai mult de 3 ani consecutivi după anul în care acest drept ia naștere.

(4) Dreptul de deducere se exercită chiar dacă nu există o taxă colectată sau taxa de dedus este mai mare decât cea colectată pentru perioada fiscală prevăzută la alin. (1) și (2).

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

71. (1) *Prevederile art. 301 alin. (2) și (3) din Codul fiscal se aplică de persoanele impozabile și ulterior unui control fiscal, chiar dacă taxa înscrisă în facturile pentru achiziții era exigibilă în perioada supusă inspecției fiscale.*

(2) *În sensul art. 301 alin. (2) din Codul fiscal, în cazul în care, în cadrul inspecției fiscale la furnizori, organul fiscal a stabilit TVA colectată pentru anumite operațiuni efectuate în perioada supusă inspecției fiscale, furnizorii pot emite facturi de corecție până la expirarea termenului de prescripție pentru operațiunile în cauză, astfel cum a fost prelungit cu perioada supusă inspecției fiscale, beneficiarul având dreptul de deducere aferent facturilor emise în aceste condiții, chiar dacă perioada de prescripție a expirat, cu condiția ca dreptul de deducere să fie exercitat în termen de cel mult un an de la data primirii facturii de corecție.*

(3) *În aplicarea art. 301 alin. (3) din Codul fiscal, persoana impozabilă va notifica organele fiscale competente printr-o scrisoare recomandată, însoțită de copii de pe facturi sau alte documente justificative ale dreptului de deducere, faptul că va exercita dreptul de deducere după mai mult de 3 ani consecutivi după anul în care acest drept a luat naștere.*

ART. 302

Rambursarea taxei către persoane impozabile neînregistrate în scopuri de TVA în România și rambursarea TVA de către alte state membre către persoane impozabile stabilite în România

(1) În condițiile stabilite prin normele metodologice:

a) persoana impozabilă nestabilă în România, care este stabilită în alt stat membru, neînregistrată și care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România, poate beneficia de rambursarea taxei pe valoarea adăugată aferente importurilor și achizițiilor de bunuri/servicii, efectuate în România;

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

72. (1) *În baza art. 302 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, orice persoană impozabilă nestabilă în România, dar stabilită în alt stat membru poate beneficia de rambursarea taxei pe valoarea adăugată aferente importurilor și achizițiilor de bunuri/servicii efectuate în România. Taxa pe valoarea adăugată se rambursează de către România, statul membru în care au fost achiziționate bunuri/servicii sau în care s-au efectuat importuri de bunuri, dacă persoana impozabilă respectivă îndeplinește cumulativ următoarele condiții:*

a) *pe parcursul perioadei de rambursare nu a avut în România sediul activității sale economice sau un sediu fix de la care să fi efectuat operațiuni economice sau, în lipsa unor astfel de sedii fixe, domiciliul sau reședința sa obișnuită;*

b) *pe parcursul perioadei de rambursare nu este înregistrată și nici nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România conform art. 316 din Codul fiscal;*

c) *pe parcursul perioadei de rambursare nu a livrat bunuri și nu a prestat servicii considerate ca fiind livrate/prestate pe teritoriul României, cu excepția următoarelor operațiuni:*

1. prestarea de servicii de transport și de servicii auxiliare acestora, scutite în temeiul art. 294 alin. (1) lit. c)-n), art. 295 alin. (1) lit. c) și art. 296 din Codul fiscal;

2. livrarea de bunuri și prestarea de servicii către o persoană care are obligația de a plăti TVA în conformitate cu art. 307 alin. (2)-(6) din Codul fiscal.

(2) Nu se rambursează:

a) taxa pe valoarea adăugată care, conform Codului fiscal, a fost facturată incorect;

b) taxa pe valoarea adăugată facturată pentru livrări de bunuri care sunt sau pot fi scutite în temeiul art. 294, 295 și 296 din Codul fiscal;

c) taxa pe valoarea adăugată facturată agenților de turism, inclusiv turoperatorilor, care aplică regimul special de taxă, conform echivalentului din alt stat membru al art. 311 din Codul fiscal;

d) taxa pe valoarea adăugată care, conform Codului fiscal, a fost facturată ulterior înregistrării în România în scopuri de TVA a respectivei persoane impozabile, pentru care se aplică prevederile art. 301 din Codul fiscal.

(3) Se rambursează oricărei persoane impozabile nestabilite în România taxa pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor de bunuri/servicii, inclusiv taxa aferentă importurilor, efectuate în România, în măsura în care bunurile și serviciile respective sunt utilizate pentru următoarele operațiuni:

a) operațiuni rezultate din activități economice pentru care locul livrării/prestării se consideră ca fiind în afara României, dacă taxa ar fi deductibilă, în cazul în care aceste operațiuni ar fi fost realizate în România;

b) operațiuni efectuate către o persoană care are obligația de a plăti TVA în conformitate cu art. 307 alin. (2)-(6) din Codul fiscal;

c) prestarea de servicii de transport și de servicii auxiliare acestora, scutite în temeiul art. 294 alin. (1) lit. c)-n), art. 295 alin. (1) lit. c) și art. 296 din Codul fiscal

(4) Dreptul la rambursarea taxei aferente achizițiilor este determinat în temeiul prevederilor art. 297, 298 și 299 din Codul fiscal.

(5) Pentru a fi eligibilă pentru rambursare în România, o persoană impozabilă nestabilă în România trebuie să efectueze operațiuni care dau dreptul de deducere în statul membru în care este stabilită. În cazul în care o persoană impozabilă nestabilă în România efectuează în statul membru în care este stabilită atât operațiuni care dau drept de deducere, cât și operațiuni care nu dau drept de deducere în respectivul stat membru, România va rambursa numai acea parte din TVA rambursabilă conform alin. (3) care corespunde operațiunilor cu drept de deducere. Dreptul de rambursare a taxei se determină conform alin. (4), respectiv în aceleași condiții ca și cele aplicabile pentru operațiuni care sunt realizate în România.

(6) Pentru a obține o rambursare a TVA în România, persoana impozabilă care nu este stabilită în România adresează o cerere de rambursare pe cale electronică și o înaintează statului membru în care este stabilită, prin intermediul portalului electronic pus la dispoziție de către statul membru respectiv.

(7) Cererea de rambursare conține următoarele informații:

a) numele și adresa completă ale solicitantului;

b) o adresă de contact pe cale electronică;

c) descrierea activității economice a solicitantului pentru care sunt achiziționate bunurile și serviciile;

d) perioada de rambursare acoperită de cerere;

e) o declarație din partea solicitantului că nu a livrat bunuri și nu a prestat servicii considerate ca fiind livrate/prestate pe teritoriul României pe parcursul perioadei de rambursare, cu excepția operațiunilor prevăzute la alin. (1) lit. c) pct. 1 și 2;

f) codul de înregistrare în scopuri de TVA sau codul de înregistrare fiscală al solicitantului;

g) datele contului bancar, inclusiv codurile IBAN și BIC.

(8) În afară de informațiile menționate la alin. (7), cererea de rambursare mai conține, pentru fiecare factură sau document de import, următoarele informații:

a) numele și adresa completă ale furnizorului sau prestatorului;

b) cu excepția importurilor, codul de înregistrare în scopuri de TVA al furnizorului sau prestatorului;

c) cu excepția importurilor, prefixul statului membru de rambursare în conformitate cu codul ISO 3166 - alfa 2, respectiv codul RO;

d) data și numărul facturii sau documentului de import;

e) baza impozabilă și cuantumul TVA, exprimate în lei;

f) cuantumul TVA deductibil, calculat în conformitate cu alin. (3), (4) și (5), exprimat în lei;

g) după caz, partea de TVA deductibilă calculată în conformitate cu alin. (5) și exprimată ca procent;

h) natura bunurilor și a serviciilor achiziționate, descrisă conform codurilor de la alin. (9).

(9) În cererea de rambursare natura bunurilor și a serviciilor achiziționate se descrie conform următoarelor coduri:

1. combustibil;

2. închiriere de mijloace de transport;

3. cheltuieli legate de mijloace de transport (altele decât bunurile și serviciile prevăzute la codurile 1 și 2);

4. taxe rutiere de acces și taxa de utilizare a drumurilor;

5. cheltuieli de deplasare, de exemplu, cu taxiul sau cu mijloacele de transport public;

6. cazare;

7. servicii de catering și restaurant;

8. acces la târguri și expoziții;

9. cheltuieli pentru produse de lux, activități de divertisment și spectacole;

10. altele. În cazul în care se utilizează codul 10, se specifică natura bunurilor livrate și a serviciilor prestate.

(10) Solicitantul trebuie să furnizeze pe cale electronică informații suplimentare codificate cu privire la codurile 1 și 3 prevăzute la alin. (9), aceste informații fiind necesare pentru a determina existența unor restricții asupra dreptului de deducere.

(11) În cazul în care baza de impozitare de pe o factură sau de pe un document de import este de cel puțin echivalentul în lei a 1000 euro ori în cazul facturilor pentru combustibil de cel puțin 250 euro, în vederea obținerii rambursării taxei pe valoarea adăugată, solicitantul trebuie să trimită pe cale electronică copii de pe respectivele facturi sau, după caz, documente de import, împreună cu cererea de rambursare. Echivalentul în lei se determină pe baza cursului valutar de schimb comunicat de Banca Națională a României valabil la data de 1 ianuarie 2010. Pentru facturile sau documentele de import a căror valoare nu depășește sumele prevăzute în teza anterioară, nu este obligatorie transmiterea lor în vederea obținerii rambursării, cu excepția situației prevăzute la alin. (22).

(12) Solicitantul trebuie să furnizeze o descriere a activităților sale economice prin utilizarea sistemului armonizat de coduri detaliat la nivelul 4, stabilit în conformitate cu art. 34a alin. (3) al doilea paragraf din Regulamentul (CE) nr. 1.798/2003 al Consiliului din 7 octombrie 2003 privind cooperarea administrativă în domeniul taxei pe valoarea adăugată și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 218/92, cu modificările ulterioare.

(13) Solicitantul trebuie să furnizeze informațiile din cererea de rambursare și eventualele informații suplimentare solicitate de organul fiscal competent din România în limba română.

(14) În cazul în care, ulterior depunerii cererii de rambursare, pro rata de deducere este modificată, ca urmare a calculului pro rata definitivă, solicitantul procedează la rectificarea sumei solicitate sau deja rambursate. Rectificarea se efectuează printr-o altă cerere de rambursare depusă pe parcursul anului calendaristic care urmează perioadei de rambursare în cauză sau, în cazul în care solicitantul nu înaintează nicio cerere de rambursare pe parcursul respectivului an calendaristic, printr-o declarație separată trimisă prin intermediul portalului electronic creat de statul membru în care este stabilit solicitantul.

(15) Cererea de rambursare se referă la următoarele:

- a) achiziții de bunuri sau servicii care au fost facturate în perioada de rambursare;
- b) importuri de bunuri efectuate în perioada de rambursare.

(16) Pe lângă operațiunile menționate la alin. (15), cererea de rambursare poate să se refere, de asemenea, la facturi sau documente de import care nu au fost acoperite de cererile de rambursare precedente și care privesc operațiuni finalizate pe parcursul anului calendaristic în cauză.

(17) Cererea de rambursare este trimisă statului membru în care este stabilit solicitantul, cel târziu până la data de 30 septembrie a anului calendaristic care urmează perioadei de rambursare. Se consideră că cererea a fost depusă numai în cazul în care solicitantul a furnizat toate informațiile/documentele cerute conform alin. (7)-(10) și (12). Statul membru în care este stabilit solicitantul îi trimite acestuia, de îndată, o confirmare electronică de primire a cererii și transmite pe cale electronică organului fiscal competent din România cererea de rambursare completată conform alin. (7)-(9) și informațiile/documentele prevăzute la alin. (10)-(12).

(18) Perioada pentru care se rambursează taxa pe valoarea adăugată este de maximum un an calendaristic și de minimum 3 luni calendaristice. Cererile de rambursare pot însă viza o perioadă mai mică de 3 luni în cazul în care aceasta reprezintă perioada rămasă până la sfârșitul anului calendaristic.

(19) În cazul în care cererea de rambursare vizează o perioadă de rambursare mai mică de un an calendaristic, dar mai mare de 3 luni, cuantumul TVA pentru care se solicită o rambursare nu poate fi mai mic decât echivalentul în lei a 400 euro. Echivalentul în lei se determină pe baza cursului valutar de schimb comunicat de Banca Națională a României valabil la data de 1 ianuarie 2010.

(20) În cazul în care cererea de rambursare se referă la o perioadă de rambursare de un an calendaristic sau la perioada rămasă dintr-un an calendaristic, cuantumul TVA nu poate fi mai mic decât echivalentul în lei a 50 euro. Echivalentul în lei se determină pe baza cursului valutar de schimb comunicat de Banca Națională a României valabil la data de 1 ianuarie 2010.

(21) După primirea cererii transmise pe cale electronică de autoritatea competentă din alt stat membru, organul fiscal competent din România îi comunică de îndată solicitantului, pe cale electronică, data la care a primit cererea. Decizia de aprobare sau respingere a cererii de rambursare se comunică solicitantului în termen de 4 luni de la data primirii cererii, dacă nu se solicită informații suplimentare conform alin. (22).

(22) În cazul în care organul fiscal competent din România consideră că nu are toate informațiile relevante pentru a lua o decizie privind cererea de rambursare în totalitatea ei sau privind o parte a acesteia, poate cere, pe cale electronică, informații suplimentare, inclusiv copii de pe documentele prevăzute la alin. (11), de la solicitant sau de la autoritățile competente din statul membru de stabilire, după caz, pe parcursul perioadei de 4 luni prevăzute la alin. (21). În cazul în care informațiile suplimentare sunt cerute de la o altă sursă decât solicitantul sau o autoritate competentă dintr-un stat membru, cererea se transmite prin mijloace electronice numai dacă destinatarul cererii dispune de astfel de mijloace. Dacă este necesar, se pot solicita alte informații suplimentare. Informațiile solicitate în conformitate cu prezentul alineat pot cuprinde depunerea facturii sau a documentului de import respectiv, în original ori în copie, în cazul în care există îndoieli întemeiate cu privire la validitatea sau acuratețea unei anumite cereri. În acest caz, plafoanele prevăzute la alin. (11) nu se aplică.

(23) Informațiile solicitate în temeiul alin. (22) trebuie furnizate în termen de o lună de la data la care solicitarea de informații suplimentare este primită de cel căruia îi este adresată.

(24) În cazul în care organul fiscal competent din România cere informații suplimentare, acesta comunică solicitantului decizia sa de aprobare sau respingere a cererii de rambursare în termen de două luni de la data primirii informațiilor cerute sau, în cazul în care nu a primit răspuns la cererea sa de informații, în termen de două luni de la data expirării termenului prevăzut la alin. (23). Cu toate acestea, perioada pentru luarea deciziei cu privire la cererea de rambursare, în totalitatea ei sau la o parte a acesteia, trebuie să fie întotdeauna de maximum 6 luni de la data primirii cererii de către statul membru de rambursare. În cazul în care organul fiscal competent din România cere alte informații suplimentare, acesta comunică solicitantului decizia sa privind cererea de rambursare, în totalitatea ei sau privind o parte a acesteia, în termen de 8 luni de la data primirii cererii.

(25) În cazul în care cererea de rambursare se aprobă, rambursarea sumei aprobate este efectuată cel târziu în termen de 10 zile lucrătoare de la data expirării termenului prevăzut la alin. (21) sau, în cazul în care au fost solicitate informații suplimentare sau alte informații ulterioare, a termenelor menționate la alin. (24).

(26) Rambursarea se efectuează în lei într-un cont bancar din România sau, la cererea solicitantului, în oricare alt stat membru. În acest al doilea caz, eventualele comisioane bancare de transfer sunt reținute din suma care urmează a fi plătită solicitantului.

(27) În cazul în care cererea de rambursare este respinsă, integral sau parțial, organul fiscal competent din România comunică solicitantului motivele respingerii, împreună cu decizia. Decizia poate fi contestată potrivit prevederilor legale în vigoare în România.

(28) Absența unei decizii privind o cerere de rambursare în termenul prevăzut la alin. (25) nu este considerată ca fiind echivalentă aprobării sau respingerii cererii, dar poate fi contestată conform normelor procedurale în vigoare.

(29) În cazul în care o rambursare a fost obținută prin fraudă sau printr-o altă metodă incorectă, organul fiscal competent din România va solicita persoanei impozabile care a beneficiat de rambursare restituirea sumelor rambursate în mod eronat și a accesoriilor aferente. În caz de nerestituire a sumelor, organul fiscal competent din România va suspenda orice rambursare ulterioară către persoana impozabilă în cauză până la concurența sumei neplătite sau, dacă nu există o rambursare ulterioară, va proceda la recuperarea sumelor rambursate eronat și a accesoriilor aferente potrivit prevederilor referitoare la asistența reciprocă în materie de colectare.

(30) Orice rectificare făcută în urma unei cereri de rambursare anterioare, în conformitate cu alin. (14), sau, în cazul în care o declarație separată este depusă, sub forma unei recuperări sau plăți separate, reprezintă o majorare sau o reducere a sumei de rambursat.

(31) În cazul nerespectării termenului de rambursare prevăzut la alin. (25) se plătește o dobândă solicitantului pentru suma rambursată după expirarea acestui termen. Dobânda se calculează începând din ziua următoare ultimei zile prevăzute pentru plată în temeiul alin. (25) până în ziua în care suma este efectiv plătită. Ratele dobânzilor sunt egale cu rata dobânzii aplicabile rambursărilor de TVA către persoanele impozabile stabilite România.

(32) În cazul în care solicitantul nu transmite organului fiscal competent din România, în termenul prevăzut, informațiile suplimentare sau alte informații solicitate, prevederile alin. (31) nu se aplică. De asemenea, prevederile alin. (31) nu se aplică până în momentul primirii de către statul membru de rambursare a documentelor care trebuie trimise pe cale electronică în temeiul alin. (11).

(33) Prevederile alin. (1)-(32) se aplică cererilor de rambursare depuse după 31 decembrie 2009. Cererile de rambursare depuse înainte de 1 ianuarie 2010 se soluționează potrivit prevederilor legale în vigoare la data depunerii lor.

(34) Prevederile alin. (1)-(33) transpun prevederile Directivei 2008/9/CE a Consiliului din 12 februarie 2008 de stabilire a normelor detaliate privind rambursarea taxei pe valoarea adăugată, prevăzută în Directiva 2006/112/CE, către persoane impozabile stabilite în alt stat membru decât statul membru de rambursare, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 44 din 20 februarie 2008, și ale Directivei 2010/66/UE a Consiliului din 14 octombrie 2010 de modificare a Directivei Consiliului 2008/9/CE de stabilire a normelor detaliate privind rambursarea taxei pe valoare adăugată, prevăzută în Directiva 2006/112/CE, către persoane impozabile stabilite în alt stat membru decât statul membru de rambursare, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 275 din 20 octombrie 2010.

b) persoana impozabilă neînregistrată și care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România, nestabilită pe teritoriul Uniunii Europene, poate solicita rambursarea taxei aferente importurilor și achizițiilor de bunuri/servicii efectuate în România, dacă, în conformitate cu legile țării unde este stabilită, o persoană impozabilă stabilită în România ar avea același drept de rambursare în ceea ce privește TVA sau alte impozite/taxe similare aplicate în țara respectivă;

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

74. (1) În baza art. 302 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal, persoana impozabilă neînregistrată și care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România conform art. 316 din Codul fiscal, nestabilită pe teritoriul Uniunii Europene, poate solicita rambursarea taxei aferente importurilor și achizițiilor de bunuri mobile corporale și de servicii efectuate în România. Taxa pe valoarea adăugată se rambursează de către România, dacă persoana impozabilă respectivă îndeplinește următoarele condiții:

a) pe parcursul perioadei de rambursare nu a avut în România sediul activității sale economice sau un sediu fix de la care să fi efectuat operațiuni economice sau, în lipsa unor astfel de sedii fixe, domiciliul sau reședința sa obișnuită;

b) pe parcursul perioadei de rambursare nu a livrat bunuri și nu a prestat servicii considerate ca fiind livrate/prestate pe teritoriul României, cu excepția următoarelor operațiuni:

1. prestarea de servicii de transport și de servicii auxiliare acestora, scutite în temeiul art. 294 alin. (1) lit. c)-n), art. 295 alin. (1) lit. c) și art. 296 din Codul fiscal;

2. livrarea de bunuri și prestarea de servicii către o persoană care are obligația de a plăti TVA în conformitate cu art. 307 alin. (2)-(6) din Codul fiscal;

3. prestarea de servicii electronice, de telecomunicații, de radiodifuziune sau de televiziune către persoane neimpozabile stabilite în România, supuse regimului special prevăzut la art. 314 din Codul fiscal.

(2) Nu se va acorda rambursarea pentru:

a) taxa pe valoarea adăugată care, conform Codului fiscal, a fost facturată incorect;

b) taxa pe valoarea adăugată facturată pentru livrări de bunuri care sunt sau pot fi scutite în temeiul art. 294, 295 și 296 din Codul fiscal;

c) taxa pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor de bunuri/servicii pentru a căror livrare/prestare nu se acordă în România deducerea taxei în condițiile art. 297, 298 și 299 din Codul fiscal;

d) taxa pe valoarea adăugată care, conform Codului fiscal, a fost facturată ulterior înregistrării în România în scopuri de TVA a respectivei persoane impozabile, pentru care se aplică prevederile art. 301 din Codul fiscal.

(3) Rambursarea prevăzută la alin. (1) se acordă pentru:

a) operațiuni rezultate din activități economice pentru care locul livrării/prestării se consideră ca fiind în afara României, dacă taxa ar fi deductibilă, în cazul în care aceste operațiuni ar fi fost realizate în România;

b) operațiuni efectuate către o persoană care are obligația de a plăti TVA în conformitate cu art. 307 alin. (2)-(6) din Codul fiscal.

(4) Perioada pentru care se rambursează taxa pe valoarea adăugată este de maximum un an calendaristic și de minimum 3 luni calendaristice. Cererile de rambursare pot însă viza o perioadă mai mică de 3 luni, în cazul în care aceasta reprezintă perioada rămasă până la sfârșitul anului calendaristic.

(5) Pentru a îndeplini condițiile pentru rambursare, orice persoană impozabilă prevăzută la alin. (1) trebuie să desemneze un reprezentant în România în scopul rambursării. Prin excepție persoanele prevăzute la art. 314 alin. (11) din Codul fiscal

nu au obligația de a desemna un reprezentant în România în scopul rambursării, toate obligațiile reprezentantului, prevăzute de prezentul punct, revenind acestor persoane.

(6) Reprezentantul prevăzut la alin. (5) acționează în numele și în contul persoanei impozabile pe care o reprezintă și este ținut răspunzător individual și în solidar alături de persoana impozabilă prevăzută la alin. (3) pentru obligațiile și drepturile persoanei impozabile cu privire la cererea de rambursare.

(7) Reprezentantul trebuie să îndeplinească următoarele obligații, în numele și în contul solicitantului:

a) să depună la organele fiscale competente o cerere pe modelul stabilit de Ministerul Finanțelor Publice, anexând toate facturile și/sau documentele de import în original, care să evidențieze taxa a cărei rambursare se solicită;

b) să prezinte documente din care să rezulte că solicitantul este angajat într-o activitate economică ce i-ar conferi acestuia calitatea de persoană impozabilă în condițiile art. 269 din

Codul fiscal, dacă ar fi stabilită în România. Prin excepție, în cazul în care organele fiscale competente dețin deja o astfel de dovadă, nu este obligatoriu ca persoana impozabilă să aducă noi dovezi pe o perioadă de un an de la data prezentării respectivelor dovezi;

c) să prezinte o declarație scrisă a solicitantului că în perioada la care se referă cererea de rambursare persoana respectivă nu a efectuat livrări de bunuri sau prestări de servicii ce au avut loc sau au fost considerate ca având loc în România, cu excepția, după caz, a serviciilor prevăzute la alin. (2).

(8) Pentru a se asigura că o cerere de rambursare este justificată și pentru a preveni fraudele, organele fiscale competente pot solicita reprezentantului ce solicită o rambursare conform art. 302 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal informații sau documente suplimentare.

(9) Cererea de rambursare prevăzută la alin. (7) lit. a) este aferentă facturilor pentru achiziționarea de bunuri sau servicii sau documentelor pentru importuri efectuate în perioada prevăzută la alin. (1), dar poate fi aferentă și facturilor sau documentelor de import necuprinse încă în cererile anterioare, în măsura în care aceste facturi sau documente de import sunt aferente operațiunilor încheiate în anul calendaristic la care se referă cererea.

(10) Cererea de rambursare prevăzută la alin. (7) lit. a) trebuie depusă la autoritatea fiscală competentă în termen de maximum 9 luni de la sfârșitul anului calendaristic în care taxa devine exigibilă.

(11) Dacă o cerere se referă la o perioadă:

a) mai scurtă decât un an calendaristic, dar nu mai mică de 3 luni, suma pentru care se solicită rambursarea nu poate fi mai mică decât echivalentul în lei a 400 euro, determinat pe baza cursului de schimb comunicat de Banca Națională a României, valabil la data de 1 ianuarie 2010;

b) de un an calendaristic sau perioada rămasă dintr-un an calendaristic, suma pentru care se solicită rambursarea nu poate fi mai mică decât echivalentul în lei a 50 euro, determinat pe baza cursului de schimb comunicat de Banca Națională a României valabil la data de 1 ianuarie 2010.

(12) Decizia privind cererea de rambursare se emite în termen de 6 luni de la data la care cererea, însoțită de documentele necesare pentru analizarea cererii, se primește de organele fiscale competente. În cazul în care rambursarea este respinsă parțial sau în totalitate, organele fiscale competente vor prezenta motivele respingerii cererii. Decizia poate fi contestată potrivit prevederilor legale în vigoare din România.

(13) Rambursările se efectuează în lei într-un cont deschis în România și indicat de reprezentant. Orice comisioane bancare se vor suporta de către solicitant.

(14) Organele fiscale competente vor marca documentația anexată la o cerere de rambursare pentru a împiedica utilizarea acestora pentru o altă cerere. Organele fiscale competente vor returna această documentație reprezentantului în termen de o lună de la data deciziei prevăzute la alin. (12).

(15) Atunci când s-a obținut o rambursare în mod fraudulos sau printr-o eroare oarecare, organele fiscale competente vor proceda direct la recuperarea sumelor plătite în mod eronat și a oricăror accesorii aferente de la împluternicit.

(16) În cazul cererilor frauduloase, organele fiscale competente vor respinge persoanei impozabile respective orice altă rambursare pe o perioadă de 10 ani de la data depunerii cererii frauduloase.

(17) La cererea unei persoane impozabile stabilite în România, care dorește să solicite rambursarea taxei într-un stat terț, organele fiscale competente vor emite un certificat din care să rezulte că persoana respectivă este persoana impozabilă înregistrată în scopuri de taxă conform art. 316 din Codul fiscal.

(18) Persoana impozabilă neînregistrată și care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA și nu este stabilită pe teritoriul Uniunii Europene poate solicita rambursarea taxei dacă, în conformitate cu legile țării unde este stabilită, o persoană impozabilă stabilită în România ar avea același drept de rambursare în ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată sau alte impozite/taxe similare aplicate în țara respectivă, fapt dovedit prin existența unor acorduri/declarații de reciprocitate semnate de reprezentanții autorităților competente din România și din țara solicitantului. În vederea semnării unor astfel de acorduri/declarații, autoritățile competente ale țărilor interesate trebuie să se adreseze Ministerului Finanțelor Publice. Țările cu care România a semnat acorduri/declarații de reciprocitate în ceea ce privește rambursarea taxei pe valoarea adăugată vor fi publicate pe pagina de internet a Ministerului Finanțelor Publice.

(19) Prevederile alin. (1)-(18) transpun Directiva 86/560/CEE, a treisprezecea directivă a Consiliului din 17 noiembrie 1986 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri - Sisteme de restituire a taxei pe valoarea adăugată persoanelor impozabile care nu sunt stabilite pe teritoriul Comunității, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene, seria L, nr. 326 din 21 noiembrie 1986.

c) persoana impozabilă neînregistrată și care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România, dar care efectuează în România o livrare intracomunitară de mijloace de transport noi scutită, poate solicita rambursarea taxei achitate pentru achiziția efectuată de aceasta în România a respectivului mijloc de transport nou. Rambursarea nu poate să depășească taxa care s-ar aplica dacă livrarea de către această persoană a mijloacelor de transport noi respective ar fi livrare taxabilă. Dreptul de deducere ia naștere și poate fi exercitat doar în momentul livrării intracomunitare a mijlocului de transport nou;

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

75. (1) Pentru a avea dreptul la rambursare, persoana prevăzută la art. 302 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal va îndeplini următoarele obligații:

a) va depune la organele fiscale competente o cerere pe modelul stabilit de Ministerul Finanțelor Publice;

b) va anexa factura și - după caz - documentele de import, în original, sau orice alt document care să evidențieze taxa achitată de această persoană pentru achiziția a cărei rambursare se solicită;

c) va prezenta dovezi asupra faptului că mijlocul de transport:

1. a făcut obiectul unei livrări intracomunitare scutite de taxă în condițiile art. 294 alin. (2) din Codul fiscal;

2. era un mijloc de transport nou, în condițiile art. 266 alin. (3) din Codul fiscal, la momentul livrării, fapt care rezultă din documentele prevăzute la lit. b).

(2) Rambursarea se efectuează în termenul prevăzut de normele procedurale în vigoare, care începe să curgă de la data depunerii cererii și a tuturor documentelor menționate la alin. (1) lit. b) la organele fiscale competente. Rambursarea se va efectua în lei într-un cont din România indicat de persoana prevăzută la alin. (1).

(3) Organele fiscale competente vor marca factura, documentul de import sau orice alt document anexat la o cerere de rambursare pentru a împiedica utilizarea acestora pentru o altă cerere și vor returna aceste documente solicitantului.

(4) În cazul în care rambursarea este respinsă parțial sau în totalitate, organele fiscale competente vor prezenta motivele respingerii cererii. Decizia poate fi contestată potrivit prevederilor legale în vigoare din România.

d) persoana impozabilă stabilită în România, neînregistrată și care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România, poate solicita rambursarea taxei achitate aferente operațiunilor prevăzute la art. 297 alin. (4) lit. d) sau în alte situații prevăzute prin normele metodologice.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

76. (1) Pentru a avea dreptul la rambursare, persoana impozabilă stabilită în România, neînregistrată și care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA, prevăzută la art. 302 alin. (1) lit. d) din Codul fiscal, va îndeplini următoarele obligații:

a) va depune la organele fiscale competente o cerere pe modelul stabilit prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală;

b) va anexa toate facturile și - după caz - documentele de import, în original, sau orice alt document care să evidențieze taxa datorată sau achitată de această persoană pentru achizițiile efectuate pentru care se solicită rambursarea;

c) va prezenta documente din care să rezulte că taxa prevăzută la lit. b) este aferentă operațiunilor ce dau drept de deducere a taxei în condițiile art. 297 alin. (4) lit. d) din Codul fiscal.

(2) Rambursarea se efectuează în termenul prevăzut de normele procedurale în vigoare, care începe să curgă de la data depunerii cererii și a tuturor documentelor menționate la alin. (1) lit. b) la organele fiscale competente. Rambursarea se va efectua în lei într-un cont din România indicat de persoana prevăzută la alin. (1) și orice comisioane bancare vor cădea în sarcina solicitantului.

(3) Organele fiscale competente vor marca documentația anexată la cererea de rambursare pentru a împiedica utilizarea acestora pentru o altă cerere și vor returna aceste documente solicitantului.

(4) În cazul în care rambursarea este respinsă parțial sau în totalitate, organele fiscale competente vor prezenta motivele respingerii cererii. Decizia poate fi contestată potrivit prevederilor legale în vigoare din România.

(2) Persoana impozabilă stabilită în România poate beneficia de rambursarea TVA aferente importurilor și achizițiilor de bunuri/servicii efectuate în alt stat membru, în condițiile prevăzute în normele metodologice.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

73. (1) Conform art. 302 alin. (2) din Codul fiscal, persoana impozabilă stabilită în România poate beneficia de rambursarea taxei pe valoarea adăugată aferente importurilor și achizițiilor de bunuri/servicii, efectuate în alt stat membru, denumit în continuare stat membru de rambursare, în condițiile și conform procedurilor stabilite de legislația statului respectiv, care transpune prevederile Directivei 2008/9/CE și ale Directivei 2010/66/UE.

(2) Dreptul la rambursarea taxei aferente achizițiilor este determinat conform legislației din statul membru de rambursare.

(3) Pentru a fi eligibilă pentru rambursare în statul membru de rambursare, o persoană impozabilă stabilită în România trebuie să efectueze operațiuni care dau dreptul de deducere în România. În cazul în care o persoană impozabilă efectuează în România atât operațiuni care dau drept de deducere, cât și operațiuni care nu dau drept de deducere, statul membru de rambursare poate rambursa numai acea parte din TVA rambursabilă care corespunde operațiunilor cu drept de deducere.

(4) Pentru a obține o rambursare a TVA în statul membru de rambursare, persoana impozabilă stabilită în România adresează o cerere de rambursare pe cale electronică statului membru respectiv pe care o înaintează organului fiscal competent din România, prin intermediul portalului electronic pus la dispoziție de acesta. Organul fiscal competent din România va transmite electronic autorității competente din statul membru de rambursare cererea de rambursare completată corespunzător.

(5) Cererea de rambursare trebuie să cuprindă:

- a) numele și adresa completă ale solicitantului;
- b) o adresă de contact pe cale electronică;
- c) descrierea activității economice a solicitantului pentru care sunt achiziționate bunurile și serviciile;
- d) perioada de rambursare acoperită de cerere;
- e) o declarație din partea solicitantului că nu a livrat bunuri și nu a prestat servicii considerate ca fiind livrate/prestate pe teritoriul statului membru de rambursare pe parcursul perioadei de rambursare, cu excepția serviciilor de transport și serviciilor auxiliare transportului, scutite în temeiul art. 144, 146, 148, 149, 151, 153, 159 sau 160 din Directiva 2006/112/CE și a livrărilor de bunuri și a prestărilor de servicii către o persoană care are obligația de a plăti TVA în conformitate cu art. 194-197 și 199 din Directiva 2006/112/CE, astfel cum au fost transpuse în legislația statutului membru de rambursare;
- f) codul de înregistrare în scopuri de TVA al solicitantului;
- g) datele contului bancar, inclusiv codurile IBAN și BIC.

(6) În afară de informațiile menționate la alin. (5), cererea de rambursare mai conține, pentru fiecare stat membru de rambursare și pentru fiecare factură sau document de import, următoarele informații:

- a) numele și adresa completă ale furnizorului sau prestatorului;

b) cu excepția importurilor, codul de înregistrare în scopuri de TVA sau codul de înregistrare fiscală al furnizorului sau prestatorului, astfel cum au fost alocate de statul membru de rambursare;

c) cu excepția importurilor, prefixul statului membru de rambursare în conformitate cu codul ISO 3166-alfa 2, cu excepția Greciei care utilizează prefixul "EL";

d) data și numărul facturii sau documentului de import;

e) baza impozabilă și cuantumul TVA exprimate în moneda statului membru de rambursare;

f) cuantumul TVA deductibil, exprimat în moneda statului membru de rambursare;

g) după caz, partea de TVA deductibilă calculată în conformitate cu alin. (3) și exprimată ca procent;

h) natura bunurilor și a serviciilor achiziționate.

(7) În cererea de rambursare natura bunurilor și a serviciilor achiziționate se descrie conform codurilor prevăzute la pct. 72 alin. (9).

(8) În cazul în care, ulterior depunerii cererii de rambursare, pro rata de deducere este modificată conform art. 300 alin. (8) din Codul fiscal, solicitantul procedează la rectificarea sumei solicitate sau deja rambursate. Rectificarea se efectuează printr-o cerere de rambursare pe parcursul anului calendaristic care urmează perioadei de rambursare în cauză sau, în cazul în care solicitantul nu înaintează nicio cerere de rambursare pe parcursul respectivului an calendaristic, printr-o declarație separată trimisă prin intermediul portalului electronic creat de România.

(9) Cererea de rambursare se referă la următoarele:

a) achiziții de bunuri sau servicii care au fost facturate pe parcursul perioadei de rambursare, cu condiția ca TVA să fi devenit exigibilă înaintea sau la momentul facturării sau pentru care TVA a devenit exigibilă pe parcursul perioadei de rambursare, cu condiția ca achizițiile să fi fost facturate înainte ca TVA să devină exigibilă;

b) importul de bunuri efectuat pe parcursul perioadei de rambursare.

(10) Pe lângă operațiunile menționate la alin. (9), cererea de rambursare poate să se refere, de asemenea, la facturi sau documente de import care nu au fost acoperite de cererile de rambursare precedente și care privesc operațiuni finalizate pe parcursul anului calendaristic în cauză.

(11) Cererea de rambursare este transmisă electronic organului fiscal competent din România prin intermediul portalului electronic pus la dispoziție de acesta, cel târziu până la data de 30 septembrie a anului calendaristic care urmează perioadei de rambursare. Organul fiscal competent din România va trimite solicitantului, de îndată, o confirmare electronică de primire a cererii.

(12) Perioada de rambursare este de maximum un an calendaristic și de minimum 3 luni calendaristice. Cererile de rambursare pot însă viza o perioadă mai mică de 3 luni, în cazul în care aceasta reprezintă perioada rămasă până la sfârșitul anului calendaristic.

(13) În cazul în care cererea de rambursare vizează o perioadă de rambursare mai mică de un an calendaristic, dar mai mare de 3 luni, cuantumul TVA pentru care se solicită o rambursare nu poate fi mai mic de 400 euro sau echivalentul acestei sume în moneda națională a statului de rambursare.

(14) În cazul în care cererea de rambursare se referă la o perioadă de rambursare de un an calendaristic sau la perioada rămasă dintr-un an calendaristic, cuantumul TVA nu poate fi mai mic de 50 euro sau echivalentul acestei sume în moneda națională a statului de rambursare.

(15) Organul fiscal competent din România nu înaintează cererea statului membru de rambursare în cazul în care, pe parcursul perioadei de rambursare, solicitantul se încadrează în oricare dintre situațiile următoare:

a) nu este persoană impozabilă în sensul TVA;

b) efectuează numai livrări de bunuri sau prestări de servicii care sunt scutite de TVA fără drept de deducere în temeiul art. 292 din Codul fiscal;

c) beneficiază de scutirea pentru întreprinderi mici prevăzută la art. 310 din Codul fiscal.

(16) Organul fiscal competent din România îi comunică solicitantului, pe cale electronică, decizia pe care a luat-o în temeiul alin. (15).

(17) Contestațiile împotriva deciziilor de respingere a unor cereri de rambursare pot fi depuse de solicitant în conformitate cu legislația statului membru de rambursare. În cazul în care absența unei decizii privind o cerere de rambursare în termenele stabilite de Directiva 2008/9/CE nu este considerată, conform legislației statului membru de rambursare, ca fiind echivalentă unei aprobări sau unui refuz, solicitantul poate recurge la orice proceduri administrative sau judiciare prevăzute de legislația statului membru de rambursare. În cazul în care nu sunt prevăzute astfel de proceduri, absența unei decizii privind o cerere de rambursare în termenele stabilite de Directiva 2008/9/CE este considerată ca fiind echivalentă respingerii cererii.

(3) În cazul în care rambursarea prevăzută la alin. (1) lit. a) a fost obținută prin fraudă sau printr-o altă metodă incorectă, organele fiscale competente vor recupera sumele plătite în mod eronat și orice penalități și dobânzi aferente, fără să contravină dispozițiilor privind asistența reciprocă pentru recuperarea TVA.

(4) În cazul în care o dobândă sau o penalitate administrativă a fost impusă, dar nu a fost plătită, organele fiscale competente vor suspenda orice altă rambursare suplimentară către persoana impozabilă în cauză până la concurența sumei neplătite.

ART. 303

Rambursările de taxă către persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 316

(1) În situația în care taxa aferentă achizițiilor efectuate de o persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA, conform art. 316, care este deductibilă într-o perioadă fiscală, este mai mare decât taxa colectată pentru operațiuni taxabile, rezultă un excedent în perioada de raportare, denumit în continuare sumă negativă a taxei.

(2) După determinarea taxei de plată sau a sumei negative a taxei pentru operațiunile din perioada fiscală de raportare, persoanele impozabile trebuie să efectueze regularizările prevăzute în prezentul articol, prin decontul de taxă prevăzut la art. 323.

(3) Suma negativă a taxei, cumulată, se determină prin adăugarea la suma negativă a taxei, rezultată în perioada fiscală de raportare, a soldului sumei negative a taxei, reportat din decontul perioadei fiscale precedente, dacă nu s-a solicitat a fi rambursat, și a diferențelor negative de TVA stabilite de organele de inspecție fiscală prin decizii comunicate până la data depunerii decontului. Prin excepție, diferențele negative de TVA stabilite de organele de inspecție fiscală prin decizii a căror executare a fost suspendată de instanțele de judecată, potrivit legii, nu se adaugă la suma negativă rezultată în perioadele în care este suspendată executarea deciziei. Aceste sume se cuprind în decontul perioadei fiscale în care a încetat suspendarea executării deciziei.

(la 24-12-2020 Alineatul (3) din Articolul 303 , Capitolul X , Titlul VII a fost modificat de Punctul 164, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

(4) Taxa de plată cumulată se determină în perioada fiscală de raportare prin adăugarea la taxa de plată din perioada fiscală de raportare a sumelor neachitate la bugetul de stat, până la data depunerii decontului de taxă prevăzut la art. 323, din soldul taxei de plată al perioadei fiscale anterioare, și a sumelor neachitate la bugetul de stat până la data depunerii decontului din diferențele de TVA de plată stabilite de organele fiscale prin decizii comunicate până la data depunerii decontului.

(la 24-12-2020 Alineatul (4) din Articolul 303 , Capitolul X , Titlul VII a fost modificat de Punctul 164, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

(5) Prin excepție de la prevederile alin. (4), nu se preiau în decontul de taxă sumele reprezentând TVA care nu sunt considerate restante conform art. 157 alin. (2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, sau potrivit altor legi. Sumele care devin ulterior restante se cuprind în decontul perioadei fiscale în care intervine această situație.

(la 24-12-2020 Alineatul (5) din Articolul 303 , Capitolul X , Titlul VII a fost modificat de Punctul 164, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

(6) Prin decontul de taxă prevăzut la art. 323, persoanele impozabile trebuie să determine diferențele dintre sumele prevăzute la alin. (3) și (4), care reprezintă regularizările de taxă, și stabilirea soldului taxei de plată sau a soldului sumei negative a taxei. Dacă taxa de plată cumulată este mai mare decât suma negativă a taxei cumulată, rezultă un sold de taxă de plată în perioada fiscală de raportare. Dacă suma negativă a taxei cumulată este mai mare decât taxa de plată cumulată, rezultă un sold al sumei negative a taxei în perioada fiscală de raportare.

(7) Persoanele impozabile, înregistrate conform art. 316, pot solicita rambursarea soldului sumei negative a taxei din perioada fiscală de raportare, prin bifarea casetei corespunzătoare din decontul de taxă din perioada fiscală de raportare, decontul fiind și cerere de rambursare, sau pot reporta soldul sumei negative în decontul perioadei fiscale următoare. Dacă persoana impozabilă solicită rambursarea soldului sumei negative, acesta nu se reportează în perioada fiscală următoare. Nu poate fi solicitată rambursarea soldului sumei negative a taxei din perioada fiscală de raportare, mai mic de 5.000 lei inclusiv, acesta fiind reportat obligatoriu în decontul perioadei fiscale următoare. Prin excepție, soldul sumei negative de taxă pe valoarea adăugată înscris în decontul de taxă pe valoarea adăugată aferent perioadei fiscale anterioare datei deschiderii procedurii insolvenței prevăzute de legislația în domeniu nu se preia în decontul de taxă aferent perioadei fiscale în care s-a deschis procedura, caz în care debitorul este obligat să solicite rambursarea taxei prin corectarea decontului perioadei fiscale anterioare.

(8) Persoanele impozabile pot renunța la cererea de rambursare pe baza unei notificări depuse la autoritățile fiscale, urmând să preia soldul sumei negative solicitat la rambursare în decontul aferent perioadei fiscale următoare depunerii notificării. Persoanele impozabile pot

notifica organul fiscal în vederea renunțării la cererea de rambursare până la data comunicării deciziei de rambursare sau a deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală, după caz.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

77. Prevederile art. 303 alin. (8) din Codul fiscal se aplică inclusiv pentru cererile de rambursare, respectiv deconturile de TVA cu opțiune de rambursare, depuse anterior datei de 1 ianuarie 2016 și care sunt în curs de soluționare la această dată.

(9) În cazul fuziunii, persoana impozabilă care preia patrimoniul altor persoane impozabile preia și soldul taxei de plată către bugetul de stat sau/și, după caz, soldul sumei negative a taxei, pentru care persoana impozabilă dizolvată nu a solicitat rambursarea sau eventualul drept de rambursare rezultat din soluționarea deconturilor cu sume negative de taxă cu opțiune de rambursare depuse de persoanele impozabile dizolvate și nesoluționate până la data fuziunii.

(10) În cazul divizării, persoanele impozabile care preiau patrimoniul unei persoane impozabile divizate preiau, proporțional cu cotele alocate din patrimoniul persoanei impozabile divizate, și soldul taxei de plată către bugetul de stat sau/și, după caz, soldul sumei negative a taxei, pentru care persoana impozabilă divizată nu a solicitat rambursarea sau eventualul drept de rambursare rezultat din soluționarea deconturilor cu sume negative de taxă cu opțiune de rambursare depuse de persoana impozabilă divizată și nesoluționate până la data divizării.

(11) Rambursarea soldului sumei negative a taxei se efectuează de organele fiscale, în condițiile și potrivit procedurilor stabilite prin normele în vigoare.

(12) Pentru operațiuni scutite de taxă cu drept de deducere, prevăzute la art. 294 alin. (1) lit. b), j), l), m) și p), persoanele care nu sunt înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 316, pot beneficia de rambursarea taxei, potrivit procedurii prevăzute prin ordin al ministrului finanțelor publice.

ART. 304

Ajustarea taxei deductibile în cazul achizițiilor de servicii și bunuri, altele decât bunurile de capital

(1) În condițiile în care regulile privind livrarea către sine sau prestarea către sine nu se aplică, deducerea inițială se ajustează în următoarele cazuri:

a) deducerea este mai mare sau mai mică decât cea pe care persoana impozabilă avea dreptul să o opereze;

b) dacă există modificări ale elementelor luate în considerare pentru determinarea sumei deductibile, intervenite după depunerea decontului de taxă, inclusiv în cazurile prevăzute la art. 287;

c) persoana impozabilă își pierde sau câștiga dreptul de deducere a taxei pentru bunurile mobile nelivrate și serviciile neutilizate.

(2) Nu se ajustează deducerea inițială a taxei în cazul:

a) bunurilor distruse, pierdute sau furate, în condițiile în care aceste situații sunt demonstrate sau confirmate în mod corespunzător de persoana impozabilă. În cazul bunurilor

furate, persoana impozabilă demonstrează furtul bunurilor pe baza actelor doveditoare emise de organele judiciare;

b) situațiilor prevăzute la art. 270 alin. (8) și la art. 271 alin. (5).

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

SECȚIUNEA a 7-a

Ajustarea taxei deductibile în cazul achizițiilor de servicii și bunuri, altele decât bunurile de capital

78. (1) *În situația în care intervin situațiile prevăzute la art. 304 alin. (1) din Codul fiscal, se ajustează taxa pe valoarea adăugată deductibilă aferentă serviciilor neutilizate, bunurilor de natura stocurilor, activelor corporale fixe în curs de execuție. Ajustarea reprezintă exercitarea dreptului de deducere, atunci când persoana impozabilă câștiga dreptul de deducere potrivit legii, denumită în continuare ajustare pozitivă, sau anularea totală sau parțială a deducerii exercitate inițial în situația în care persoana impozabilă pierde potrivit legii dreptul de deducere, denumită în continuare ajustare negativă. Ajustarea se evidențiază în decontul de taxă aferent perioadei fiscale în care a intervenit evenimentul care a generat ajustarea.*

(2) *În sensul alin. (1), prin servicii neutilizate se înțelege imobilizările necorporale care nu sunt complet amortizate la momentul la care intervine obligația sau dreptul de ajustare a taxei. Serviciile de altă natură se consideră utilizate în perioada fiscală în care au fost achiziționate. Ajustarea se efectuează în cazul serviciilor neutilizate numai pentru taxa aferentă valorii rămase neamortizate.*

(3) *Nu se efectuează ajustarea taxei deductibile:*

a) *în situația în care are loc o livrare/prestare către sine efectuată de persoana impozabilă conform art. 270 alin. (4) sau art. 271 alin. (4) din Codul fiscal;*

b) *în situațiile prevăzute la art. 304 alin. (2) din Codul fiscal.*

(4) *În baza prevederilor art. 304 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, atunci când deducerea este mai mare sau mai mică decât cea pe care persoana impozabilă avea dreptul să o opereze, ca urmare a unor erori, persoana impozabilă poate să realizeze o ajustare pozitivă, respectiv este obligată să realizeze o ajustare negativă a taxei, după caz, aferentă bunurilor și serviciilor prevăzute la alin. (1), constatate pe bază de inventariere.*

(5) *Conform art. 304 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal, persoana impozabilă realizează o ajustare negativă sau pozitivă, după caz, a taxei deductibile aferente bunurilor și serviciilor prevăzute la alin. (1), în situații precum:*

a) *cazurile prevăzute la art. 287 lit. a)-c) și e) din Codul fiscal;*

b) *când pro rata definitivă, calculată la sfârșitul anului, diferă de pro rata provizorie utilizată în cursul anului.*

(6) *În baza art. 304 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, persoana impozabilă realizează o ajustare pozitivă sau, după caz, trebuie să efectueze o ajustare negativă a taxei deductibile în situații precum:*

a) *bunuri lipsă în gestiune din alte cauze decât cele prevăzute la art. 304 alin. (2) din Codul fiscal. În cazul bunurilor lipsă din gestiune care sunt imputate, sumele imputate nu sunt considerate contravaloarea unor operațiuni în sfera de aplicare a TVA, indiferent dacă pentru acestea este sau nu obligatorie ajustarea taxei;*

b) alocarea de bunuri/servicii pentru operațiuni care nu dau drept de deducere și ulterior alocarea acestora pentru realizarea de operațiuni care dau drept de deducere, precum și alocarea de bunuri/servicii neutilizate pentru operațiuni care dau drept de deducere și ulterior alocarea acestora pentru realizarea de operațiuni care nu dau drept de deducere;

c) în cazul bunurilor/serviciilor neutilizate la data înregistrării în scopuri de TVA a persoanei impozabile care a aplicat regimul special de scutire prevăzut la art. 310 din Codul fiscal, iar, în cazul bunurilor/serviciilor, în cazul anulării înregistrării în scopuri de TVA a persoanei impozabile ca urmare a prevederilor art. 316 alin. (11) lit. f) și g) din Codul fiscal.

(7) În cazul bunurilor/serviciilor prevăzute la alin. (1) achiziționate de persoane impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, altele decât achizițiile intracomunitare de bunuri, importurile și achizițiile de bunuri/servicii pentru care se aplică taxare inversă potrivit prevederilor art. 307 alin. (2)-(6) sau art. 331 din Codul fiscal, precum și cele achiziționate de beneficiari de la persoane impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, altele decât cele prevăzute la art. 282 alin. (6) lit. a)-d) din Codul fiscal, se realizează ajustări pozitive sau negative, după caz, în situațiile prevăzute la art. 304 alin. (1) din Codul fiscal, la data la care intervine evenimentul care generează ajustarea, pentru taxa deductibilă, respectiv pentru taxa care a fost plătită furnizorului/prestatorului. În situația în care la data la care intervine evenimentul care generează ajustarea nu a fost achitată integral taxa aferentă achiziției, pe măsură ce se plătește diferența de taxă, persoana impozabilă își exercită dreptul de deducere a taxei respective, cu excepția situației în care la data plății bunurile/serviciile nu sunt utilizate pentru operațiuni care dau drept de deducere a taxei. Taxa aferentă achizițiilor intracomunitare de bunuri, importurilor și achizițiilor de bunuri/servicii pentru care se aplică taxare inversă potrivit prevederilor art. 307 alin. (2)-(6) sau art. 331 din Codul fiscal, efectuate de persoane impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, precum și taxa aferentă achizițiilor de bunuri/servicii prevăzute la art. 282 alin. (6) lit. a)-d) din Codul fiscal efectuate de beneficiari de la persoane impozabile care aplică sistemul TVA la încasare se ajustează, dacă intervin situațiile de la art. 304 alin. (1) din Codul fiscal, indiferent dacă sunt aferente unor facturi neachitate total sau parțial.

(8) În cazul în care persoana impozabilă care aplică regimul special de scutire, prevăzut la art. 310 din Codul fiscal se înregistrează potrivit legii în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal precum și în cazul în care persoana înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal solicită scoaterea din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 310 alin. (7) din Codul fiscal, se aplică ajustările de taxă prevăzute la pct. 83 și 84. Persoanele care aplică sistemul TVA la încasare, precum și cele care au achiziționat bunuri/servicii de la persoane impozabile care aplică sistemul TVA și trec la regimul special de scutire prevăzut la art. 310 din Codul fiscal aplică în mod corespunzător prevederile alin. (7).

(9) În cazul persoanelor impozabile a căror înregistrare în scopuri de TVA a fost anulată de organele fiscale competente, conform art. 316 alin. (11) lit. a) - e) și h) din Codul fiscal, nu se fac ajustări ale taxei aferente serviciilor neutilizate, bunurilor de natura stocurilor, activelor corporale fixe în curs de execuție, prevăzute la alin. (1), fiind supuse obligației de plată a TVA colectate conform art. 11 alin. (6) și (8) din Codul fiscal.

(10) În sensul art. 304 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, persoana impozabilă nu are obligația ajustării taxei deductibile în cazul bunurilor de natura celor prevăzute la alin. (1) distruse, pierdute sau furate, în condițiile în care aceste situații sunt demonstrate sau confirmate în mod corespunzător, în situații cum ar fi, de exemplu, următoarele, dar fără a se limita la acestea:

a) calamitățile naturale și cauzele de forță majoră, demonstrate sau confirmate în mod corespunzător;

b) furtul bunurilor demonstrat pe baza actelor doveditoare emise de organele judiciare;

c) contractele de leasing financiar având ca obiect bunuri mobile corporale, altele decât bunurile de capital, care se reziliază, iar bunurile nu sunt restituite de utilizator în termenul prevăzut în contract, caz în care locatorul/finanțatorul nu are obligația să efectueze ajustări ale taxei deduse dacă face dovada că a inițiat și a efectuat demersuri pentru recuperarea bunului, indiferent dacă la finalizarea acestor demersuri bunul este sau nu recuperat de către societatea de leasing;

d) bunurile de natura stocurilor degradate calitativ, care nu mai pot fi valorificate și pentru care se face dovada distrugerii;

e) pierderile tehnologice sau, după caz, alte consumuri proprii, caz în care persoana impozabilă nu are obligația ajustării taxei în limitele stabilite potrivit legii ori, în lipsa acestora, în limitele stabilite de persoana impozabilă în norma proprie de consum. În cazul depășirii limitelor privind normele tehnologice ori consumurile proprii, se ajustează taxa aferentă depășirii acestora. Prin excepție, în cazul societăților de distribuție a energiei electrice, nu se face ajustarea taxei pentru cantitățile de energie electrică consumate la nivelul normei proprii de consum tehnologic sau, în lipsa acesteia, la nivelul normei aprobate de către Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei pentru fiecare societate de distribuție a energiei electrice, care include și consumul propriu comercial;

f) perisabilitățile, în limitele stabilite prin lege.

(11) Situațiile menționate la alin. (10) nu sunt exhaustive; în orice altă situație în care persoana impozabilă aduce suficiente dovezi că bunurile sunt distruse, pierdute sau furate, nu are obligația ajustării taxei. De asemenea, situațiile menționate la alin. (10) pot fi aplicate cumulativ; de exemplu, pentru un stoc de produse există o pierdere datorată unor perisabilități, dar stocul respectiv poate fi distrus ca urmare a degradării calitative, ceea ce conduce la neajustarea taxei.

(12) Obligația de a demonstra sau confirma în mod corespunzător că bunurile au fost distruse, pierdute sau furate, în sensul art. 304 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, revine persoanei impozabile. În situația în care organele de inspecție fiscală nu consideră suficiente dovezile furnizate de persoana impozabilă, acestea pot obliga persoana respectivă să efectueze ajustarea taxei. Conform principiului proporționalității, organele fiscale nu pot solicita persoanei impozabile mai mult decât ceea ce este necesar pentru dovedirea incidentului care a condus la pierderea, distrugerea sau furtul bunului, astfel încât sarcina persoanei impozabile să nu devină practic imposibilă sau extrem de dificilă.

(13) Ajustarea se efectuează în funcție de cota de taxă în vigoare la data achiziției bunurilor/serviciilor prevăzute la alin. (1). În situația în care nu se poate determina cota de la data achiziției se efectuează ajustarea utilizând cota de taxă în vigoare la data la care intervine obligația/dreptul de ajustare.

ART. 305

Ajustarea taxei deductibile în cazul bunurilor de capital

(1) În sensul prezentului articol:

a) bunurile de capital reprezintă toate activele corporale fixe, definite la art. 266 alin. (1) pct. 3, precum și operațiunile de transformare sau modernizare a bunurilor imobile/părților de

bunuri imobile, exclusiv reparațiile ori lucrările de întreținere a acestora, chiar în condițiile în care astfel de operațiuni sunt realizate de beneficiarul unui contract de închiriere, leasing sau al oricărui altui tip de contract prin care bunurile imobile/părțile de bunuri imobile se pun la dispoziția unei alte persoane cu condiția ca valoarea fiecărei transformări sau modernizări să fie de cel puțin 20% din valoarea bunului imobil/părții de bun imobil după transformare/modernizare. Bunurile imobile sunt considerate bunuri de capital indiferent dacă în contabilitatea persoanelor impozabile sunt înregistrate ca stocuri sau ca imobilizări corporale;

b) bunurile care fac obiectul unui contract de închiriere, de leasing, de concesiune sau oricărui altui tip de contract prin care bunurile se pun la dispoziția unei persoane sunt considerate bunuri de capital aparținând persoanei care le închiriază, le dă în leasing sau le pune la dispoziția altei persoane. Operațiunile de transformare sau modernizare a bunurilor imobile/părților de bunuri imobile care sunt considerate bunuri de capital conform lit. a), efectuate de beneficiarul unui astfel de contract, aparțin beneficiarului până la sfârșitul contractului respectiv;

c) ambalajele care se pot utiliza de mai multe ori nu sunt considerate bunuri de capital;

d) taxa deductibilă aferentă bunurilor de capital reprezintă taxa achitată sau datorată, aferentă oricărei operațiuni legate de achiziția, fabricarea, construcția, transformarea sau modernizarea a căror valoare este de cel puțin 20% din valoarea bunului imobil/părții de bun imobil după transformare/modernizare, exclusiv taxa achitată sau datorată, aferentă reparațiilor ori întreținerii acestor bunuri sau cea aferentă achiziției pieselor de schimb destinate reparațiilor ori întreținerii bunurilor de capital.

(2) Taxa deductibilă aferentă bunurilor de capital, în condițiile în care nu se aplică regulile privind livrarea către sine sau prestarea către sine, se ajustează, în situațiile prevăzute la alin. (4) lit. a)-d):

a) pe o perioadă de 5 ani, pentru bunurile de capital achiziționate sau fabricate, altele decât cele prevăzute la lit. b);

b) pe o perioadă de 20 de ani, pentru construcția sau achiziția unui bun imobil, precum și pentru transformarea sau modernizarea unui bun imobil, dacă valoarea fiecărei transformări sau modernizări este de cel puțin 20% din valoarea totală a bunului imobil/părții de bun imobil după transformare sau modernizare.

(3) Perioada de ajustare începe:

a) de la data de 1 ianuarie a anului în care bunurile au fost achiziționate sau fabricate, pentru bunurile de capital menționate la alin. (2) lit. a), dacă acestea au fost achiziționate sau fabricate după data aderării;

b) de la data de 1 ianuarie a anului în care bunurile sunt recepționate, pentru bunurile de capital prevăzute la alin. (2) lit. b), care sunt construite, și se efectuează pentru suma integrală a taxei deductibile aferente bunului de capital, inclusiv pentru taxa plătită sau datorată înainte de data aderării, dacă anul primei utilizări este anul aderării sau un alt an ulterior anului aderării;

c) de la data de 1 ianuarie a anului în care bunurile au fost achiziționate, pentru bunurile de capital prevăzute la alin. (2) lit. b), și se efectuează pentru suma integrală a taxei deductibile aferente bunului de capital, inclusiv pentru taxa plătită sau datorată înainte de data aderării, dacă faptul generator de taxă a intervenit în anul aderării sau într-un an ulterior anului aderării;

d) de la data de 1 ianuarie a anului în care bunurile sunt folosite pentru prima dată după transformare sau modernizare, pentru transformările sau modernizările bunurilor de capital prevăzute la alin. (2) lit. b), a căror valoare este de cel puțin 20% din valoarea totală a bunului imobil/părții de bun imobil după transformare sau modernizare, și se efectuează pentru suma

taxei deductibile aferente transformării sau modernizării, inclusiv pentru suma taxei deductibile aferente respectivei transformări sau modernizării, plătită ori datorată înainte de data aderării, dacă anul primei utilizări după transformare sau modernizare este anul aderării sau un an ulterior aderării.

(4) Ajustarea taxei deductibile prevăzute la alin. (1) lit. d) se efectuează:

a) în situația în care bunul de capital este folosit de persoana impozabilă:

1. integral sau parțial, pentru alte scopuri decât activitățile economice, cu excepția bunurilor a căror achiziție face obiectul limitării la 50% a dreptului de deducere potrivit prevederilor art. 298;

2. pentru realizarea de operațiuni care nu dau drept de deducere a taxei;

3. pentru realizarea de operațiuni care dau drept de deducere a taxei într-o măsură diferită față de deducerea inițială;

b) în cazurile în care apar modificări ale elementelor folosite la calculul taxei deduse;

c) în situația în care un bun de capital al cărui drept de deducere a fost integral sau parțial limitat face obiectul oricărei operațiuni pentru care taxa este deductibilă. În cazul unei livrări de bunuri, valoarea suplimentară a taxei de dedus se limitează la valoarea taxei colectate pentru livrarea bunului respectiv;

d) în situația în care bunul de capital își încetează existența, cu următoarele excepții:

1. bunul de capital a făcut obiectul unei livrări sau unei livrări către sine pentru care taxa este deductibilă;

2. bunul de capital este pierdut, distrus sau furat, în condițiile în care aceste situații sunt demonstrate sau confirmate în mod corespunzător. În cazul bunurilor furate, persoana impozabilă demonstrează furtul bunurilor pe baza actelor doveditoare emise de organele judiciare;

3. situațiile prevăzute la art. 270 alin. (8);

4. în cazul casării unui bun de capital;

e) în cazurile prevăzute la art. 287.

(5) Ajustarea taxei deductibile se efectuează astfel:

a) pentru cazurile prevăzute la alin. (4) lit. a), ajustarea se efectuează în cadrul perioadei de ajustare prevăzute la alin. (2), pentru o cincime sau, după caz, o douăzecime din taxa dedusă inițial, pentru fiecare an în care apare o modificare a destinației de utilizare. Ajustarea se efectuează în perioada fiscală în care intervine evenimentul care generează obligația de ajustare sau, după caz, în ultima perioadă fiscală a fiecărui an, în condițiile prevăzute prin normele metodologice. Prin excepție, în cazul trecerii persoanei impozabile de la regimul normal de taxare la regimul de scutire pentru întreprinderile mici prevăzut la art. 310, precum și în cazul livrării bunului de capital în regim de scutire conform art. 292, ajustarea deducerii se face o singură dată pentru întreaga perioadă de ajustare rămasă, incluzând anul în care apare modificarea destinației de utilizare;

b) pentru cazul prevăzut la alin. (4) lit. b), ajustarea se efectuează de persoanele impozabile care au aplicat pro rata de deducere pentru bunul de capital. Ajustarea reprezintă o cincime sau, după caz, o douăzecime din taxa dedusă inițial și se efectuează în ultima perioadă fiscală a anului calendaristic, pentru fiecare an în care apar modificări ale elementelor taxei deduse în cadrul perioadei de ajustare prevăzute la alin. (2);

c) pentru cazurile prevăzute la alin. (4) lit. c) ajustarea se efectuează în cadrul perioadei de ajustare prevăzute la alin. (2), pentru o cincime sau, după caz, o douăzecime din taxa nededusă inițial, pentru fiecare an în care apare o modificare a destinației de utilizare. Ajustarea se efectuează în perioada fiscală în care intervine evenimentul care generează ajustare sau, după caz, în ultima perioadă fiscală a fiecărui an, în condițiile prevăzute prin normele metodologice. Prin excepție, în cazul trecerii persoanei impozabile de la regimul de scutire pentru întreprinderile mici prevăzut la art. 310 la regimul normal de taxare, precum și în cazul livrării bunului de capital în regim de taxare, ajustarea deducerii se face o singură dată pentru întreaga perioadă de ajustare rămasă, incluzând anul în care apare modificarea destinației de utilizare;

d) pentru cazurile prevăzute la alin. (4) lit. d), ajustarea se efectuează în perioada fiscală în care intervine evenimentul care generează ajustarea și se realizează pentru toată taxa aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare, incluzând anul în care apare obligația ajustării;

e) pentru cazurile prevăzute la alin. (4) lit. e), ajustarea se efectuează atunci când apar situațiile enumerate la art. 287.

(la 01-01-2017 Alineatul (5) din Articolul 305 , Capitolul X , Titlul VII a fost modificat de Punctul 29, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 84 din 16 noiembrie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 977 din 06 decembrie 2016)

(5¹) Prevederile alin. (5) se aplică și în cazul bunurilor de capital care la data de 1 ianuarie 2017 se află în perioada de ajustare prevăzută la alin. (2), pentru situațiile de la alin. (4) lit. a) și c) care intervin începând cu data de 1 ianuarie 2017. Prin norme se stabilesc regulile de aplicare.

(la 01-01-2017 Articolul 305 din Capitolul X , Titlul VII a fost completat de Punctul 30, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 84 din 16 noiembrie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 977 din 06 decembrie 2016)

(6) Ajustarea taxei pentru situațiile prevăzute la alin. (5) se realizează conform procedurii prevăzute prin normele metodologice.

(7) Dacă pe parcursul perioadei de ajustare intervin evenimente care generează ajustarea în favoarea persoanei impozabile sau în favoarea statului, ajustările prevăzute la alin. (5) lit. a) și c) se efectuează pentru același bun de capital succesiv în cadrul perioadei de ajustare ori de câte ori apar respectivele evenimente.

(8) Persoana impozabilă trebuie să păstreze o situație a bunurilor de capital care fac obiectul ajustării taxei deductibile, care să permită controlul taxei deductibile și al ajustărilor efectuate. Această situație trebuie păstrată pe o perioadă care începe în momentul la care taxa aferentă achiziției bunului de capital devine exigibilă și se încheie la 5 ani după expirarea perioadei în care se poate solicita ajustarea deducerii. Orice alte înregistrări, documente și jurnale privind bunurile de capital trebuie păstrate pentru aceeași perioadă.

(9) Prevederile prezentului articol nu se aplică în cazul în care suma care ar rezulta ca urmare a ajustărilor este neglijabilă, conform prevederilor din normele metodologice.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

79. (1) În perioada de ajustare prevăzută la art. 305 alin. (2) din Codul fiscal, în cazul în care intervin situațiile prevăzute la art. 305 alin. (4) din Codul fiscal, se ajustează taxa pe valoarea adăugată deductibilă aferentă bunurilor de capital, potrivit regulilor stabilite la art. 305 alin. (5) din Codul fiscal. În sensul art. 305 alin. (5) lit. a) și c) din Codul fiscal, în situația în care intervin situațiile prevăzute la art. 305 alin. (4) lit. a) și c), se consideră că are loc o modificare a destinației de utilizare a bunului atât în anul în care intervin aceste situații, cât și în fiecare an următor până la sfârșitul perioadei de ajustare, atât timp cât se mențin situațiile care au generat ajustarea, ajustările efectuate pentru o cincime sau, după caz, o douăzecime din taxa dedusă inițial, fiind atât pozitive, cât și negative, în funcție de modul în care bunul este alocat unor operațiuni cu sau fără drept de deducere a taxei. În cazul bunurilor de capital pentru care au intervenit situații care au generat ajustarea conform art. 305 alin. (4) din Codul fiscal până la data de 31 decembrie 2016, dar în anii următori rămași din perioada de ajustare nu mai intervine niciun astfel de eveniment, modificarea destinației de utilizare se consideră că are loc numai anul în care intervin aceste situații. Exemplificarea acestor situații se regăsește la alin. (15) exemplul 2. Ajustarea taxei se evidențiază în decontul de taxă aferent perioadei fiscale în care a intervenit evenimentul care a generat ajustarea și/sau, după caz, în decontul ultimei perioade fiscale a anului. Ajustarea reprezintă exercitarea dreptului de deducere, atunci când persoana impozabilă câștigă dreptul de deducere potrivit legii, denumită în continuare ajustare pozitivă, sau anularea totală sau parțială a deducerii exercitate în situația în care persoana impozabilă pierde potrivit legii dreptul de deducere, denumită în continuare ajustare negativă. Numărul ajustărilor poate fi nelimitat, acesta depinzând de evenimentele care modifică destinația bunului respectiv în perioada de ajustare, respectiv pentru operațiuni care dau sau nu drept de deducere. După expirarea perioadei de ajustare nu se mai fac ajustări ale taxei deductibile aferente bunurilor de capital.

(2) În vederea ajustării taxei deductibile aferente bunurilor de capital, persoanele impozabile sunt obligate să țină un registru al bunurilor de capital, în care să evidențieze pentru fiecare bun de capital, astfel cum este definit la art. 305 alin. (1) din Codul fiscal, următoarele informații:

- a) data achiziției, fabricării, finalizării construirii sau transformării/modernizării;
- b) valoarea (baza de impozitare) bunului de capital;
- c) taxa deductibilă aferentă bunului de capital;
- d) taxa dedusă;
- e) ajustările efectuate conform art. 305 alin. (4) din Codul fiscal.

(3) Prevederile art. 305 din Codul fiscal și ale prezentului punct se aplică și de către persoanele impozabile care efectuează operațiuni imobiliare constând în operațiuni de livrare, închiriere, leasing, arendare, concesiune și alte operațiuni similare, efectuate în legătură cu bunurile imobile.

(4) În sensul art. 305 alin. (9) din Codul fiscal, nu se efectuează ajustarea taxei deductibile aferente bunurilor de capital în situația în care suma care ar rezulta ca urmare a fiecărei ajustări aferente unui bun de capital, efectuată în situațiile prevăzute la art. 305 alin. (4) lit. a)-d) din Codul fiscal, este mai mică de 1.000 lei.

(5) În cazul bunurilor de capital pentru care persoana impozabilă a aplicat prevederile art. 297 alin. (2) și (3) din Codul fiscal, perioada de ajustare începe la data prevăzută la art. 305 alin. (3) din Codul fiscal.

(6) Ajustarea taxei deductibile aferente bunurilor de capital care fac obiectul închirierii, leasingului, concesiunii sau oricărei alte metode de punere a acestora la dispoziția unei persoane, se efectuează de către persoana care închiriază, dacă în leasing ori pune la dispoziția altei persoane bunurile respective, cu excepția situației prevăzute la alin. (7). Data la care bunul de capital se consideră achiziționat din punctul de vedere al taxei pe valoarea adăugată de locatar/utilizator este data la care se face transferul dreptului de proprietate de către locatar/finanțator. Pentru taxa aferentă achiziției bunurilor de capital care au fost cumpărate de locatar/utilizator printr-un contract de leasing, perioada de ajustare începe la data de 1 ianuarie a anului în care a avut loc transferul dreptului de proprietate asupra bunurilor, dar ajustarea se efectuează pentru suma integrală a taxei deductibile aferente bunurilor de capital, inclusiv pentru taxa plătită sau datorată înainte de data transferului dreptului de proprietate.

(7) În aplicarea art. 305 din Codul fiscal, prin bun imobil se înțelege bunurile definite la art. 292 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal. Fiecare transformare sau modernizare a unui bun imobil ori a unei părți a acestuia, în condițiile prevăzute la art. 305 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal, reprezintă bun de capital al persoanei care este proprietara bunului sau al persoanei la dispoziția căreia este pus bunul imobil sau o parte a acestuia, în situația în care lucrările de transformare ori modernizare sunt efectuate de către această persoană. În situația în care valoarea fiecărei transformări sau modernizări nu depășește 20% din valoarea totală după transformarea ori modernizarea bunului imobil sau a părții de bun imobil, nu se efectuează ajustări privind taxa pe valoarea adăugată conform art. 304 sau 305 din Codul fiscal. În sensul prezentelor norme metodologice sunt luate în considerare operațiunile de transformare sau modernizare care conduc la majorarea valorii bunului imobil. În scopul calculării acestei depășiri se vor avea în vedere valorile reevaluate ale bunurilor respective, așa cum sunt înregistrate în contabilitate, sau, în cazul în care bunurile aparțin unor persoane care nu sunt obligate să conducă evidență contabilă, se va avea în vedere valoarea bunului imobil înainte și după transformare/modernizare stabilită prin raport de expertiză. În cazul în care transformările/modernizările sunt realizate de persoana căreia ia fost pus la dispoziție bunul imobil, pentru determinarea valorii totale după transformarea ori modernizarea bunului imobil sau a părții de bun imobil, este necesar ca persoana respectivă să obțină de la persoana care i-a pus bunul la dispoziție care este valoarea bunului imobil, sau a părții din bunul imobil, reevaluate, așa cum sunt înregistrate în contabilitate, înainte de efectuarea acestor lucrări. Dacă persoana care a pus bunul imobil la dispoziție este o persoană fizică neimpozabilă sau altă persoană care nu este obligată să conducă evidență contabilă, persoana care utilizează bunul trebuie să determine valoarea bunului imobil înainte și după transformare/modernizare stabilită prin raport de expertiză. Se consideră că bunurile sunt folosite pentru prima dată după transformare ori modernizare, pentru transformările sau modernizările bunurilor de capital prevăzute la art. 305 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal, la data semnării de către beneficiar a procesului-verbal de recepție definitivă a lucrărilor de transformare a construcției în cauză. Prin proces-verbal de recepție definitivă se înțelege procesul-verbal de recepție la terminarea lucrărilor. În cazul lucrărilor de transformare în regie proprie a unei construcții, data primei utilizări a bunului după transformare este data documentului pe baza căruia este majorată valoarea activului corporal fix cu valoarea transformării respective.

(8) *Ajustarea taxei deductibile în situația prevăzută la art. 305 alin. (4) lit. d) din Codul fiscal se realizează pentru toată taxa aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare, incluzând anul în care apare evenimentul care generează ajustarea, respectiv încetarea existenței bunului de capital. Ajustarea se evidențiază în decontul de TVA aferent perioadei fiscale în care apare evenimentul care generează ajustarea.*

(9) *Ajustarea taxei deductibile aferente bunurilor de capital, conform art. 305 alin. (4) lit. e) din Codul fiscal, se efectuează în cazul în care furnizorul ajustează baza de impozitare conform art. 287 lit. a)-c) din Codul fiscal. Ajustarea se efectuează în perioada fiscală în care apar situațiile prevăzute la art. 287 lit. a)-c) din Codul fiscal, pe baza facturii emise de furnizor.*

(10) *În situația în care bunul de capital își încetează existența ca urmare a unei lipse din gestiune, în alte cazuri decât cele prevăzute la art. 305 alin. (4) lit. d) pct. 1 și 2 din Codul fiscal, se ajustează deducerea inițială a taxei conform prevederilor art. 305 alin. (4) lit. d) din Codul fiscal. În cazul bunurilor lipsă din gestiune, altele decât cele prevăzute la art. 305 alin. (4) lit. d) pct. 1 și 2 din Codul fiscal, care sunt imputate, sumele imputate nu sunt considerate contravaloarea unor operațiuni în sfera de aplicare a TVA, indiferent dacă pentru acestea este sau nu obligatorie ajustarea taxei.*

(11) *În sensul art. 305 alin. (4) lit. d) pct. 2 din Codul fiscal, persoana impozabilă nu are obligația ajustării taxei aferente bunurilor distruse, pierdute sau furate, în condițiile în care aceste situații sunt demonstrate sau confirmate în mod corespunzător, în situații cum ar fi, de exemplu, următoarele, dar fără a se limita la acestea:*

a) *calamități naturale și cauze de forță majoră, demonstrate sau confirmate în mod corespunzător;*

b) *furtul bunurilor, demonstrat pe baza actelor doveditoare emise de organele judiciare;*

c) *contractele de leasing financiar având ca obiect bunuri de capital, care se reziliază, iar bunurile nu sunt restituite de utilizator în termenul prevăzut în contract, caz în care locatorul/finanțatorul nu are obligația să efectueze ajustări ale taxei deduse dacă face dovada că a inițiat și a efectuat demersuri pentru recuperarea bunului, indiferent dacă la finalizarea acestor demersuri bunul este sau nu recuperat de către societatea de leasing.*

(12) *Obligația de a demonstra sau confirma în mod corespunzător că bunurile au fost distruse, pierdute sau furate, în sensul art. 305 alin. (4) lit. d) pct. 2 din Codul fiscal, revine persoanei impozabile. În situația în care organele de inspecție fiscală nu consideră suficiente dovezile furnizate de persoana impozabilă, acestea pot obliga persoana respectivă să efectueze ajustarea taxei. Conform principiului proporționalității, organele fiscale nu pot solicita persoanei impozabile mai mult decât ceea ce este necesar pentru dovedirea incidentului care a condus la pierderea, distrugerea sau furtul bunului, astfel încât sarcina persoanei impozabile să nu devină practic imposibilă sau extrem de dificilă.*

(13) *În situația în care în cursul perioadei de ajustare prevăzute la art. 305 alin. (2) din Codul fiscal expiră contractul de închiriere, leasing, concesiune sau orice alt tip de contract prin care bunul imobil ori o parte a acestuia a fost pus/pusă la dispoziția altei persoane și bunul de capital este restituit proprietarului sau persoanei care a pus bunul la dispoziție, se consideră că bunul de capital constând în modernizările/ transformările efectuate conform alin. (7) își încetează existența în cadrul activității economice a persoanei impozabile care a utilizat bunul respectiv, conform art. 305 alin. (4) lit. d) din Codul fiscal. Ajustarea deducerii aferente operațiunilor de transformare sau modernizare se realizează pentru toată taxa aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare, incluzând anul în care bunul este restituit proprietarului, în conformitate cu prevederile art. 305 alin. (5) lit. c) din Codul fiscal. Dacă*

lucrările de modernizare/transformare sunt transferate cu titlu oneros proprietarului sau persoanei care a pus bunul la dispoziție, se aplică prevederile art. 305 alin. (4) lit. d) pct. 1 din Codul fiscal, respectiv nu se mai efectuează ajustarea taxei.

(14) În cazul persoanelor impozabile a căror înregistrare în scopuri de TVA a fost anulată de organele fiscale competente conform art. 316 alin. (11) lit. a)-e) și h) din Codul fiscal, se consideră că bunurile de capital nu sunt alocate unei activități economice pe perioada în care nu au avut un cod valabil de TVA, fiind obligatorie ajustarea taxei conform art. 305 alin. (4) lit. a) pct. 1 din Codul fiscal. Ajustarea TVA se realizează astfel:

a) persoanele impozabile cărora li s-a anulat înregistrarea în scopuri de TVA până la data de 31 decembrie 2016 inclusiv și care sunt reînregistrate în scopuri de TVA după data de 1 ianuarie 2017 au dreptul să efectueze o ajustare pozitivă pentru o cincime sau o douăzecime din taxa dedusă inițial aferentă bunurilor de capital existente la data anulării codului de TVA în primul decont depus după data înregistrării sau, după caz, într-un decont ulterior. De asemenea, în anii următori, vor efectua ajustări pozitive în decontul de TVA din ultima perioadă fiscală a fiecărui an, în aceleași condiții, până la finele perioadei de ajustare, cu excepția situației în care intervine un alt eveniment care să genereze altă ajustare. Dacă bunurile de capital existente la data anulării codului de TVA sunt livrate în regim de taxare în perioada în care persoanele impozabile au avut codul de TVA anulat, acestea pot ajusta taxa aferentă acestora conform art. 305 alin. (4) lit. c) din Codul fiscal, proporțional cu perioada rămasă din perioada de ajustare, determinată în funcție de anul în care a avut loc livrarea bunurilor respective, iar valoarea suplimentară a taxei de dedus se limitează la valoarea taxei colectate pentru livrarea bunurilor de capital. Ajustarea se reflectă în primul decont de taxă depus după înregistrarea în scopuri de TVA a persoanei impozabile sau, după caz, într-un decont ulterior;

b) persoanele impozabile cărora li se anulează înregistrarea în scopuri de TVA după data de 1 ianuarie 2017 trebuie să efectueze o ajustare negativă pentru bunurile de capital existente la data anulării codului de TVA care se reflectă, pentru anul în care codul de TVA a fost anulat, în ultimul decont de taxă depus pentru perioada fiscală în care a fost anulată înregistrarea în scopuri de TVA a persoanei impozabile, pentru o cincime sau o douăzecime din taxa dedusă inițial. Dacă în anii următori persoana impozabilă nu este reînregistrată în scopuri de TVA, va efectua ajustări negative pentru o cincime sau o douăzecime din taxa dedusă inițial în «Declarația privind sumele rezultate din ajustarea/corecția ajustărilor/regularizarea taxei pe valoarea adăugată» (formularul 307) aferentă ultimei luni a fiecărui an, în aceleași condiții, până la finele perioadei de ajustare, cu excepția situației în care intervine un alt eveniment care să genereze altă ajustare. Dacă persoana impozabilă este reînregistrată în scopuri de TVA în același an în care codul său a fost anulat, va avea dreptul să efectueze o ajustare pozitivă pentru o cincime sau o douăzecime din taxa dedusă inițial aferentă bunurilor de capital existente la data anulării codului de TVA în primul decont depus după data reînregistrării sau, după caz, într-un decont ulterior. Dacă persoana impozabilă a livrat bunurile de capital în regim de taxare în perioada în care nu a avut un cod valid de TVA, în același an în care i s-a anulat înregistrarea, aceasta va avea dreptul să efectueze o ajustare pozitivă pentru o cincime sau o douăzecime din taxa dedusă inițial, în primul decont depus după data reînregistrării sau, după caz, într-un decont ulterior;

c) persoanele impozabile care se reînregistrează în scopuri de TVA după data de 1 ianuarie 2017, indiferent dacă înregistrarea în scopuri de TVA le-a fost anulată înainte sau după data de 1 ianuarie 2017, își pot exercita dreptul de deducere pentru achizițiile de bunuri de capital efectuate în perioada în care au avut codul de înregistrare în scopuri de TVA anulat, conform

art. 11 alin. (6) și (8) din Codul fiscal, în limitele și în condițiile prevăzute la art. 297-302 din Codul fiscal, prin înscrierea taxei în primul decont de taxă prevăzut la art. 323 din Codul fiscal deus după înregistrare sau, după caz, într-un decont ulterior. În același decont de taxă, persoana impozabilă are obligația de a ajusta taxa pe valoarea adăugată dedusă, corespunzător perioadei în care a avut codul de înregistrare în scopuri de TVA anulat;

d) persoanele impozabile care se reînregistrează în scopuri de TVA după data de 1 ianuarie 2017, indiferent dacă înregistrarea în scopuri de TVA le-a fost anulată înainte sau după data de 1 ianuarie 2017, care au efectuat în perioada în care nu au avut un cod valid de TVA, livrarea în regim de taxare a bunurilor de capital achiziționate în aceeași perioadă, pot ajusta taxa aferentă bunurilor de capital respective, proporțional cu perioada rămasă din perioada de ajustare, determinată în funcție de anul în care a avut loc livrarea bunurilor respective. Ajustarea pozitivă se înscrie în primul decont de taxă deus după reînregistrarea în scopuri de TVA sau, după caz, într-un decont ulterior. Valoarea suplimentară a taxei de dedus se limitează la valoarea taxei colectate pentru livrarea bunurilor de capital.

În situația în care persoana impozabilă căreia i se anulează înregistrarea în scopuri de TVA nu a efectuat ajustările de taxă în decontul de TVA sau a efectuat ajustări incorecte, ajustarea se reflectă în declarația utilizată pentru aplicarea prevederilor art. 324 alin. (9) din Codul fiscal, al cărei model este aprobat prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(14¹) În situația în care bunurile de capital au fost utilizate pentru realizarea de operațiuni cu drept de deducere, altele decât cele constând în livrarea în regim de taxare a bunurilor respective, în perioada în care persoanele impozabile au avut codul de TVA anulat conform art. 316 alin. (11) lit. a)-e) și h) din Codul fiscal, acestea au dreptul, după reînregistrarea în scopuri de TVA, să efectueze o ajustare pozitivă pentru o cincime sau o douăzecime din taxa dedusă inițial pentru fiecare an din perioada în care au avut codul de TVA anulat și în care bunurile de capital au fost utilizate pentru realizarea de operațiuni cu drept de deducere. Ajustarea se reflectă în primul decont de taxă deus după înregistrarea în scopuri de TVA a persoanei impozabile sau, după caz, într-un decont ulterior.

(15) Exemple de ajustări:

Exemplul nr. 1, pentru situația prevăzută la art. 305 alin. (4) lit. a) pct. 2 din Codul fiscal:

O persoană impozabilă a cumpărat o clădire pentru activitatea sa economică la data de 10 august 2010 și a dedus TVA în sumă de 5.000.000 lei la achiziția sa. În luna mai 2016, această persoană decide să livreze în regim de scutire clădirea. Perioada de ajustare este de 20 de ani, cu începere de la 1 ianuarie 2010 și până în anul 2029 inclusiv. Ajustarea trebuie să se efectueze pentru toată taxa aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare, respectiv 14 ani, și persoana respectivă trebuie să restituie 14 douăzecimi din TVA dedusă inițial: $5.000.000 \text{ lei} / 20 \times 14 = 3.500.000 \text{ lei}$ ajustare negativă).

Exemplul nr. 2 - pentru situația prevăzută la art. 305 alin. (4) lit. a) pct. 3 din Codul fiscal:

– O persoană impozabilă înregistrată în scopuri de taxă conform art. 316 din Codul fiscal achiziționează un imobil în anul 2011 în vederea desfășurării de operațiuni cu drept de deducere și deduce integral taxa pe valoarea adăugată la data achiziționării în sumă de 2.000.000 lei.

– În anul 2016 închiriază 30% din suprafața imobilului în regim de scutire de taxa pe valoarea adăugată. Perioada de ajustare este de 20 de ani, cu începere de la 1 ianuarie 2011 și până în anul 2030 inclusiv. Ajustarea trebuie să se efectueze pentru toată taxa aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare, respectiv 15 ani, și persoana respectivă trebuie să

restituie 15/20 din TVA dedusă inițial, proporțional cu suprafața închiriată în regim de scutire ($2.000.000 \times 15/20 \times 30\% = 450.000$). Dacă în următorii 15 ani nu se mai modifică suprafața de 30% închiriată în regim de scutire, persoana impozabilă nu mai trebuie să efectueze ajustări ale taxei deduse. Orice modificare în plus sau în minus a acestei suprafețe va genera ajustări.

– Dacă în februarie 2017 persoana impozabilă va majora suprafața închiriată în regim de scutire la 70%, va efectua ajustările astfel: $2.000.000 \times 40\% = 800.000/20 = 40.000$ ajustare negativă/an aferentă diferenței de 40% în plus închiriată în regim de scutire, care se va evidenția în decontul lunii februarie 2017.

– Dacă în anul 2018 persoana impozabilă renunță la închirierea acestei părți de 70% din imobil în regim de scutire, vor fi efectuate ajustări pozitive în fiecare an al perioadei de ajustare, atât timp cât această parte a imobilului nu este utilizată pentru operațiuni fără drept de deducere, respectiv în fiecare din următorii 13 ani, astfel: $2.000.000 \times 30\%/20 = 30.000$ lei ajustare pozitivă/an - ajustare conform prevederilor în vigoare de la 1 ianuarie 2017.

– Dacă bunul achiziționat în anul 2011, pentru care s-a dedus TVA, nu a fost niciodată utilizat pentru operațiuni care nu dau drept de deducere până la data de 31 decembrie 2016, fiind închiriat integral în regim de scutire începând cu luna martie 2017, persoana impozabilă va efectua următoarele ajustări:

– $2.000.000/20 = 100.000$ ajustare negativă/an care se înscrie în decontul lunii martie 2017. Dacă în următorii ani din perioada de ajustare nu se mai modifică suprafața închiriată în regim de scutire, următoarele ajustări se vor efectua pentru suma de 100.000 lei/an și se vor evidenția în decontul ultimei perioade a fiecărui an.

– În cazul persoanei care a închiriat spațiul comercial, aceasta a realizat o serie de lucrări de modernizare în anul 2016 a căror valoare a depășit 20% din partea din bunul imobil după modernizare, calculată aplicând procentul de ocupare de 30% la valoarea bunului imobil (considerând că diferența de 40% din suprafața imobilului închiriată în regim de scutire în anul 2017 nu se adresează aceluiași client), reevaluat, așa cum este înregistrat în contabilitatea persoanei care este proprietarul bunului imobil, înainte de efectuarea acestor lucrări, la care se adaugă contravaloarea lucrărilor de modernizare. În anul 2020 contractul de închiriere este reziliat. Pentru lucrarea de modernizare pot exista două variante:

a) dacă persoana care a fost beneficiarul închirierii bunului transferă cu plată contravaloarea modernizării către persoana de la care a închiriat, nu se fac ajustări ale TVA deduse pentru modernizare, potrivit prevederilor art. 305 alin. (4) lit. d) pct. 1 din Codul fiscal, transferul fiind o operațiune taxabilă;

b) dacă modernizarea este transferată cu titlu gratuit de către chiriaș către persoana de la care a închiriat bunul imobil, se consideră că bunul de capital (modernizarea) și-a încetat existența în cadrul activității economice a chiriașului, fiind necesară ajustarea TVA deduse pentru modernizare corespunzător numărului de ani rămași din perioada de ajustare, respectiv 16 ani.

Persoana impozabilă poate opta pentru ajustarea TVA în funcție de pro rata conform prevederilor alin. (16).

Exemplul nr. 3 - pentru situația prevăzută la art. 305 alin. (4) lit. a) pct. 3 din Codul fiscal:

O persoană impozabilă înregistrată în scopuri de taxă conform art. 316 din Codul fiscal construiește în anul 2016 o clinică medicală destinată atât operațiunilor scutite de TVA, cât și operațiunilor cu drept de deducere (de exemplu, chirurgie estetică), pentru care deduce integral taxa conform prevederilor art. 300 alin. (5) din Codul fiscal.

La finalizarea investiției, pe perioada de ajustare de 20 de ani, se vor efectua ajustări ale taxei deduse în funcție de pro rata definitivă a fiecărui an, după modelul de la alin. (16).

Exemplul nr. 4

O societate deține un imobil care a fost construit în anul 2009, TVA dedus pentru achiziția de bunuri/servicii necesare construirii imobilului fiind de 6 milioane lei. În perioada 2009-2016 bunul imobil a fost utilizat exclusiv pentru operațiuni taxabile. În aprilie 2017 se închiriază o parte din bunul imobil reprezentând cca 40% din suprafața acestuia, în regim de scutire de TVA. La determinarea suprafeței de 40% au fost luate în calcul și suprafețele aferente garajelor subterane și locurilor de parcare supraterane. Persoana respectivă trebuie să ajusteze în aprilie 2017 taxa dedusă inițial, proporțional cu suprafața de 40% închiriată în regim de scutire. Perioada de ajustare este de 20 de ani, cu începere de la 1 ianuarie 2009 și până la finele anului 2028. Ajustarea trebuie să se efectueze astfel:

– pentru perioada 2009-2016, persoana impozabilă nu ajustează taxa dedusă inițial aferentă acestor ani;

– pentru perioada rămasă, 2017-2028 = 12 ani, taxa se ajustează astfel:

– $6.000.000 \text{ lei} \times 40\% = 2.400.000 \text{ lei}$, reprezintă partea de TVA supusă ajustării. $2.400.000/20 = 120.000 \text{ lei}$ taxa de ajustat (ajustare negativă) care se înscrie în decontul de taxă pe valoarea adăugată aferent lunii aprilie 2017. Dacă în următorii ani din perioada de ajustare nu se mai modifică suprafața închiriată în regim de scutire, următoarele ajustări se vor efectua pentru suma de 120.000 lei/an și se vor evidenția în decontul ultimei perioade fiscale a fiecărui an. Orice modificare în plus sau în minus a acestei suprafețe va genera ajustări în decontul aferent lunii în care apare modificarea și ulterior în decontul ultimei perioade fiscale a fiecărui an din perioada de ajustare.

Persoana impozabilă poate opta pentru ajustarea TVA în funcție de pro rata conform prevederilor alin. (16).

Exemplul nr. 5:

În anul 2010 o societate achiziționează un spațiu comercial (imobil) destinat exclusiv operațiunilor scutite fără drept de deducere constând în jocuri de noroc. TVA aferent acestui un spațiu comercial care nu a fost dedusă la achiziție a fost în sumă de 3.000.000 lei.

În anul 2016 societatea în cauză alocă cca 40% din suprafața bunului imobil pentru activități de alimentație publică (restaurant), taxabile. Conform acestei alocări persoana impozabilă a efectuat în anul 2016 o ajustare pozitivă aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare, respectiv 14 ani, astfel: $3.000.000 \times 40\% = 1.200.000 \times 14/20 = 840.000$ ajustare pozitivă). Dacă în anii următori din perioada de ajustare nu se mai modifică suprafața de 40% destinată activității taxabile, nu se mai efectuează ajustări.

– Dacă alocarea suprafeței de 40% din bunul imobil pentru activități de restaurant ar fi intervenit în septembrie 2017, persoana impozabilă ar fi efectuat o ajustare pozitivă de 60.000 lei care se evidențiază în decontul de taxă pentru luna septembrie ($3.000.000 \times 40\% = 1.200.000/20 = 60.000 \text{ lei}$). Dacă în următorii ani din perioada de ajustare nu se mai modifică suprafața de 40% alocată activității taxabile, următoarele ajustări se vor efectua pentru suma de 60.000 lei/an și se vor evidenția în decontul ultimei perioade a fiecărui an. Orice modificare în plus sau în minus a acestei suprafețe va genera ajustări în decontul lunii în care apare modificarea.

(16) Pentru cazul prevăzut la art. 305 alin. (4) lit. b) din Codul fiscal, ajustarea se efectuează în cadrul perioadei de ajustare prevăzute la art. 305 alin. (2) din Codul fiscal, pentru o cincime sau o douăzecime din taxa dedusă/nededusă inițial, în funcție de pro rata definitivă la finele fiecărui an, conform procedurii descrise la art. 300 alin. (15) din Codul fiscal. Această ajustare se aplică pentru bunurile la achiziția, fabricarea, construcția, transformarea sau modernizarea cărora se aplică prevederile art. 300 alin. (5) din Codul fiscal, precum și pentru bunurile de capital la achiziția, fabricarea, construcția, transformarea sau modernizarea cărora s-a dedus integral taxa ori nu s-a exercitat dreptul de deducere a taxei și care în cursul perioadei de ajustare sunt alocate unor activități în cazul cărora nu se poate determina proporția în care sunt utilizate pentru operațiuni cu drept de deducere și fără drept de deducere. Dacă taxa aferentă achiziției, fabricării, construcției, transformării sau modernizării bunului de capital s-a dedus integral, se consideră că taxa a fost dedusă pe bază de pro rata de 100%, respectiv dacă nu s-a exercitat dreptul de deducere se consideră că pro rata a fost de 0%. Ajustarea se va realiza anual, pe durata întregii perioade de ajustare, atât timp cât bunul de capital este alocat unei activități în cazul căreia nu se poate determina proporția în care este utilizat pentru operațiuni cu drept de deducere și fără drept de deducere. Dacă în cursul perioadei de ajustare a unui bun de capital, pentru care se aplică metoda de ajustare prevăzută de prezentul alineat, apare unul dintre următoarele evenimente: bunul de capital este utilizat pentru alte scopuri decât activitatea economică, este alocat unui sector de activitate care nu dă drept de deducere, face obiectul unei operațiuni pentru care taxa este deductibilă integral sau își încetează existența, taxa se ajustează conform prevederilor alin. (8) sau, după caz, alin. (13).

Exemplu: O persoană impozabilă cu regim mixt cumpără un utilaj la data de 1 februarie 2016, în valoare de 200.000 lei, plus 20% TVA, adică 40.000 lei. Pro rata provizorie pentru anul 2016 este 40%, iar taxa dedusă este de 16.000 lei (40.000 lei x 40%). Pro rata definitivă calculată la sfârșitul anului 2016 este de 30%.

La sfârșitul anului 2016 se realizează ajustarea taxei pe baza pro rata definitivă, respectiv 40.000 lei x 30% = 12.000 lei taxă de dedus, care se compară cu taxa dedusă pe baza pro rata provizorie (16.000 lei), iar diferența de 4.000 lei se înscrie în decontul din luna decembrie ca taxă nedeductibilă. Această ajustare a deducerii se referă la întreaga sumă dedusă inițial provizoriu și, prin urmare, acoperă și ajustarea aferentă primei cincimi pentru bunurile de capital.

Ajustările pentru anii 2017, 2018, 2019 și 2020 se realizează astfel:

TVA deductibilă se împarte la 5: 40.000 lei : 5 = 8.000 lei.

TVA efectiv dedusă în baza pro rata definitivă pentru prima perioadă se împarte la rândul său la 5: 12.000 lei : 5 = 2.400 lei.

Rezultatul înmulțirii taxei pe valoarea adăugată deductibile de 8.000 lei cu pro rata definitivă pentru fiecare dintre perioadele următoare se va compara apoi cu 2.400 lei.

Diferența rezultată va constitui ajustarea deducerii în favoarea fie a statului, fie a persoanei impozabile.

Ajustarea pentru anul 2017:

– pro rata definitivă pentru anul 2017 este de 50%;

– deducere autorizată: 8.000 lei x 50% = 4.000 lei;

– deja dedusă: 2.400 lei;

– ajustare pozitivă: 4.000 lei – 2.400 lei = 1.600 lei.

Ajustarea pentru anul 2018:

- pro rata definitivă pentru anul 2018 este de 20%;*
- deducere autorizată: 8.000 lei x 20% = 1.600 lei;*
- deja dedusă: 2.400 lei;*
- ajustare negativă: 2.400 lei – 1.600 lei = 800 lei - nu se efectuează, fiind sub nivelul minim de 1.000 lei prevăzut la alin. (4).*

Ajustarea pentru anul 2019:

- pro rata definitivă pentru anul 2019 este de 25%;*
- deducere autorizată: 8.000 lei x 25% = 2.000 lei;*
- deja dedusă: 2.400 lei;*
- ajustare negativă: 2.400 lei – 2.000 lei = 400 lei - nu se efectuează, fiind sub nivelul minim de 1.000 lei prevăzut la alin. (4).*

Ajustarea pentru anul 2020:

- pro rata definitivă pentru anul 2020 este de 70%;*
- deducere autorizată: 8.000 lei x 70% = 5.600 lei;*
- deja dedusă: 2.400 lei;*
- deducere pozitivă: 5.600 lei – 2.400 lei = 3.200 lei.*

Orice modificare a pro rata în anii următori, respectiv după scurgerea ultimului an de ajustare (2020), nu va mai influența deducerile efectuate pentru acest utilaj. Dar pentru livrări către sine nu există limită de timp.

(17) Ajustarea prevăzută la art. 305 alin. (4) din Codul fiscal nu se efectuează în situația în care sunt aplicabile prevederile art. 270 alin. (4) lit. a) și b) din Codul fiscal referitoare la livrarea către sine, precum și în situația în care nu are loc o livrare de bunuri în conformitate cu prevederile art. 270 alin. (8) din Codul fiscal, situații în care persoana impozabilă are dreptul să deducă taxa conform art. 297 alin. (4) lit. a) și alin. (5) din Codul fiscal. Casarea activelor corporale fixe care sunt bunuri de capital în conformitate cu prevederile art. 305 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal nu implică efectuarea de ajustări ale taxei deduse. Prin casare, în sensul TVA, se înțelege operația de scoatere din funcțiune a activului respectiv, urmată de dezmembrarea acestuia, indiferent dacă părțile componente rezultate sunt sau nu sunt valorificate.

Demolarea unor construcții, achiziționate împreună cu suprafața de teren pe care au fost edificate, nu determină obligația de ajustare a deducerii inițiale a taxei pe valoarea adăugată aferente achiziționării construcțiilor care au fost demolate, dacă persoana impozabilă face dovada intenției, confirmată cu elemente obiective, că suprafața de teren pe care erau edificate construcțiile continuă să fie utilizată în scopul operațiunilor sale taxabile, cum ar fi, de exemplu, edificarea altor construcții destinate unor operațiuni taxabile, astfel cum a fost pronunțată Hotărârea Curții Europene de Justiție în Cauza C257/11 Gran Via Moinești.

(18) Taxa deductibilă aferentă bunurilor de capital achiziționate de persoane impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, altele decât achizițiile intracomunitare de bunuri, importurile și achizițiile de bunuri/servicii pentru care se aplică taxare inversă potrivit prevederilor art. 307 alin. (2)-(6) sau art. 331 din Codul fiscal, precum și a bunurilor de capital achiziționate de beneficiari de la persoane impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, altele decât cele prevăzute la art. 282 alin. (6) din Codul fiscal, se ajustează la data la care

intervine evenimentul care generează ajustarea conform art. 305 alin. (4) lit. a), c) și d) din Codul fiscal, luând în considerare taxa aferentă sumei plătite.

(19) În situația prevăzută la alin. (18), dacă la data la care intervine un eveniment care generează ajustarea nu a fost achitată integral taxa aferentă achiziției, pe măsură ce se plătește diferența de taxă, se determină taxa care ar fi deductibilă sau nedeductibilă corespunzător utilizării bunului de capital pentru operațiuni cu ori fără drept de deducere în cadrul perioadei de ajustare și se evidențiază în decontul de taxă aferent perioadei fiscale în care taxa a fost plătită. Taxa aferentă achizițiilor intracomunitare de bunuri, importurilor și achizițiilor de bunuri/servicii pentru care se aplică taxare inversă potrivit prevederilor art. 307 alin. (2)-(6) sau art. 331 din Codul fiscal, efectuate de o persoană impozabilă care aplică sistemul TVA la încasare, precum și taxa aferentă achizițiilor de bunuri/servicii prevăzute la art. 282 alin. (6) din Codul fiscal efectuate de beneficiar de la o persoană impozabilă care aplică sistemul TVA la încasare se ajustează potrivit regulilor generale prevăzute la alin. (1)-(16).

Exemplu: O persoană impozabilă B cumpără un bun de capital (o clădire) de la persoana impozabilă A. Ambele persoane aplică sistemul TVA la încasare. Valoarea bunului de capital este de 1.200.000 lei și TVA aferentă este de 240.000 lei. Prin contractul dintre părți se stabilesc următoarele: bunul de capital va fi pus la dispoziția persoanei impozabile B la data de 20.07.2016, urmând ca plata să se facă în 4 tranșe egale de 300.000 lei + TVA aferentă, care devin scadente la plată corespunzător, prima tranșă la data punerii bunului la dispoziția persoanei impozabile B (20.07.2016), a doua tranșă la 31.12.2016, a treia tranșă la 30.06.2017 și ultima tranșă la 31.12.2017. Plățile se efectuează cu respectarea prevederilor contractuale.

Perioada de ajustare începe de la 1 ianuarie a anului în care bunul de capital este pus la dispoziția persoanei impozabile B, respectiv 1 ianuarie 2016.

Situația 1:

În perioada 20.07.2016-31.07.2017 bunul de capital este utilizat în scopul operațiunilor taxabile ale persoanei impozabile B, respectiv operațiunilor de închiriere în regim de taxare cu TVA prin opțiune conform art. 292 alin. (3) din Codul fiscal.

Începând cu 1.08.2017 bunul de capital este alocat în integralitate pentru realizarea de operațiuni de închiriere în regim de scutire de TVA fără drept de deducere în sensul art. 292 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal. – Perioada de ajustare (20 de ani): 1.01.2016-31.12.2035

– TVA aferentă achiziției bunului de capital: 240.000 lei.

– TVA dedusă conform plăților efectuate până la data la care intervine evenimentul care generează ajustarea: 180.000 lei, corespunzător celor 3 tranșe de plată efectuate.

– Ajustarea taxei deduse la data evenimentului care generează ajustarea: $180.000/20 = 9.000$ lei, în favoarea statului.

La 31.12.2017 se plătește și ultima tranșă, TVA aferentă fiind de 60.000 lei.

Se determină la momentul efectuării plății cuantumul TVA deductibile în funcție de modul de utilizare a bunului de capital în perioada de ajustare, astfel: $60.000 \text{ lei} \times 19/20 \text{ ani} = 57.000$ lei, care nu se poate deduce, întrucât corespunde celor 19 ani rămași din perioada de ajustare, iar bunul de capital este deja alocat operațiunilor scutite fără drept de deducere. Suma de 57.000 lei se scade din contul 4428 «TVA neexigibilă» și se înregistrează în conturile de cheltuieli.

Suma de 3.000 lei aferentă anului 2016 se va deduce în decontul lunii decembrie 2017 și se înscrie în decont la rândurile corespunzătoare de taxă dedusă.

Dacă în anul 2018 nu se produc modificări în ce privește alocarea bunului, acesta fiind în continuare închiriat în regim de scutire fără drept de deducere, în luna decembrie 2018 se va efectua ajustarea aferentă anului 2018 astfel: $180.000/20 = 9.000$ lei, ajustare negativă.

La data de 3.03.2019 bunul de capital începe să fie utilizat în integralitate pentru operațiuni taxabile.

– Din taxa pe valoarea adăugată nededusă de 57.000 lei se scade suma de 6.000 lei ($60.000 \times 2/20 = 6.000$ lei) care rămâne în continuare nedeductibilă, fiind aferentă anilor 2017 și 2018, în care bunul a fost utilizat pentru operațiuni scutite fără drept de deducere. Restul de 51.000 lei se împarte la perioada rămasă din perioada de ajustare, respectiv 17 ani, rezultând suma de 3.000 lei/an, ajustare pozitivă care se înscrie în anul 2019 în decontul aferent lunii martie și în anii următori în decontul aferent ultimei perioade fiscale a fiecărui an.

Situația 2:

În perioada 20.07.2016-31.07.2017 bunul de capital este utilizat în scopul operațiunilor taxabile ale persoanei impozabile B, respectiv pentru operațiuni de închiriere în regim de taxare cu TVA în sensul art. 292 alin. (3) din Codul fiscal. Începând cu 1.08.2017 bunul de capital este alocat parțial (20%) pentru realizarea de operațiuni de închiriere în regim de scutire de TVA fără drept de deducere în sensul art. 292 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal. – Perioada de ajustare (20 de ani): 1.01.2016-31.12.2035

– TVA dedusă conform plăților efectuate până la data la care intervine evenimentul care generează ajustarea: 180.000 lei, corespunzător celor 3 tranșe de plată efectuate.

– Ajustarea taxei deduse la data evenimentului care generează ajustarea: $180.000/20 = 9.000 \times 20\% = 1.800$ lei în favoarea statului. În anii următori aceeași sumă se va înscrie în decontul aferent ultimei perioade fiscale a fiecărui an, până la finele perioadei de ajustare, dacă nu intervin evenimente care să genereze altă ajustare.

La 31.12.2017 se plătește și ultima tranșă, TVA aferentă fiind de 60.000 lei.

Se determină la momentul efectuării plății cuantumul TVA deductibile în funcție de modul de utilizare a bunului de capital în perioada de ajustare, astfel: $60.000 \text{ lei} \times 19/20 = 57.000 \times 20\% = 11.400$ lei, care nu se pot deduce, întrucât bunul de capital este deja alocat operațiunilor scutite fără drept de deducere în proporție de 20%.

În decontul lunii decembrie 2017 se înscrie la rândurile corespunzătoare de taxă dedusă

<i>suma</i>	<i>de</i>	<i>48.600</i>	<i>lei</i>	<i>(60.000</i>	<i>–</i>	<i>11.400).</i>
-------------	-----------	---------------	------------	----------------	----------	-----------------

(20) Pentru cazul prevăzut la art. 305 alin. (4) lit. b) din Codul fiscal, taxa deductibilă aferentă bunurilor de capital, achiziționate de persoane impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, altele decât achizițiile intracomunitare de bunuri, importurile și achizițiile de bunuri/servicii pentru care se aplică taxare inversă potrivit prevederilor art. 307 alin. (2)-(6) sau art. 331 din Codul fiscal, precum și a bunurilor de capital achiziționate de beneficiari de la persoane impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, altele decât cele prevăzute la art. 282 alin. (6) din Codul fiscal, se ajustează conform alin. (16), ținând cont de plățile efectuate astfel:

a) în anul achiziției se ajustează taxa aferentă sumelor efectiv plătite conform pro rata definitivă din acest an;

b) de câte ori se mai efectuează o plată în anii următori din perioada de ajustare se deduce taxa aferentă plăților efectuate în funcție de pro rata definitivă din anul achiziției, în decontul perioadei fiscale în care s-a efectuat plata;

c) la finele fiecărui an se ajustează o cincime sau o douăzecime din taxa dedusă corespunzătoare plăților efectuate, în funcție de pro rata definitivă;

d) în situația în care se efectuează ajustarea prevăzută la lit. c) și ulterior se mai efectuează plăți, la fiecare plată se recalculează taxa ajustată conform lit. c), în funcție de plățile efectuate, diferența rezultată înscriindu-se în decontul aferent perioadei fiscale în care s-a efectuat fiecare plată.

Exemplu:

O persoană impozabilă cu regim mixt care aplică sistemul TVA la încasare cumpără un utilaj la data de 1 martie 2016, în valoare de 240.000 lei, plus 20% TVA, adică 48.000 lei. Conform contractului plata utilajului se efectuează astfel: 50% din valoare la data achiziției, respectiv 144.000 lei (din care TVA 24.000 lei), iar diferența în două rate de câte 72.000 lei (din care TVA 12.000 lei), plătitabile în luna ianuarie a următorilor 2 ani. Pro rata provizorie pentru anul 2016 este 30%.

La data achiziției persoana impozabilă deduce taxa aferentă sumei achitate corespunzător pro rata provizorie astfel:

$24.000 \text{ lei} \times 30\% = 7.200 \text{ lei}$, taxă care se deduce în decontul aferent lunii martie 2016.

Pro rata definitivă calculată la sfârșitul anului 2016 este de 40%.

La sfârșitul anului 2016 se realizează ajustarea taxei pe baza pro rata definitivă, respectiv $24.000 \text{ lei} \times 40\% = 9.600 \text{ lei}$ taxă de dedus, care se compară cu taxa dedusă pe baza pro rata provizorie (7.200 lei), iar diferența de 2.400 lei se înscrie în decontul din luna decembrie ca taxă deductibilă.

Anul 2017

Pro rata provizorie utilizată în anul 2017 este de 50%.

În luna ianuarie din anul 2017 se efectuează plata sumei de 62.000 lei (din care TVA 12.000 lei).

La data plății se calculează taxa de dedus, ținând cont de pro rata definitivă din anul 2016, anul achiziției utilajului:

$12.000 \text{ lei} \times 40\% = 4.800 \text{ lei}$, taxă care se deduce în decontul aferent lunii ianuarie 2017.

Pro rata definitivă pentru anul 2017 calculată la sfârșitul anului este de 60%.

La sfârșitul anului 2017 se fac următoarele calcule:

Taxa deductibilă corespunzătoare plăților efectuate se împarte la 5 (perioada de ajustare):

$24.000 \text{ lei} + 12.000 \text{ lei} = 36.000 \text{ lei} : 5 = 7.200 \text{ lei}$.

Deducerea autorizată, respectiv taxa care poate fi dedusă pentru anul 2017, se calculează astfel:

$7.200 \text{ lei} \times 60\% = 4.320 \text{ lei}$.

Taxa deja dedusă corespunzătoare unui an, respectiv anului 2017, se calculează astfel:

$9.600 \text{ lei (dedusă în anul 2016)} + 4.800 \text{ lei (dedusă în anul 2017)} = 14.400 \text{ lei} : 5 = 2.880 \text{ lei}$.

Se compară deducerea autorizată cu taxa deja dedusă pentru anul 2017, iar diferența de 1.440 lei (4.320 lei – 2.880 lei) reprezintă taxa de dedus suplimentar care se înscrie în decontul lunii decembrie.

Anul 2018

Pro rata provizorie utilizată în anul 2018 este de 60%.

În luna ianuarie 2018 se efectuează plata sumei de 72.000 lei (din care TVA 12.000 lei).

La data plății se calculează taxa de dedus, ținând cont de pro rata definitivă din anul 2016, anul achiziției utilajului:

$12.000 \text{ lei} \times 40\% = 4.800 \text{ lei}$, taxă care se deduce în decontul aferent lunii ianuarie 2018.

Ca urmare a efectuării acestei plăți se recalculează taxa deductibilă aferentă anului 2017 astfel:

Taxa deductibilă corespunzătoare plăților efectuate se împarte la 5 (perioada de ajustare):

$24.000 \text{ lei} + 12.000 \text{ lei} + 12.000 \text{ lei} = 48.000 \text{ lei} : 5 = 9.600 \text{ lei}$.

Deducerea autorizată, respectiv taxa care poate fi dedusă pentru anul 2017 ca urmare a acestei plăți se calculează astfel:

$9.600 \text{ lei} \times 60\% = 5.760 \text{ lei}$.

Taxa deja dedusă corespunzătoare unui an este:

$9.600 \text{ lei (dedusă în anul 2016)} + 4.800 \text{ lei (dedusă în anul 2017)} + 4.800 \text{ lei (dedusă în anul 2018)} = 19.200 \text{ lei} : 5 = 3.840 \text{ lei}$.

Se compară deducerea autorizată cu taxa dedusă efectiv ($5.760 \text{ lei} - 3.840 \text{ lei}$), iar diferența de 1.920 lei este taxa care se poate deduce pentru anul 2017.

Întrucât în decembrie 2017 s-a dedus suma de 1.440 lei, se va deduce suplimentar în ianuarie 2018 (luna în care s-a achitat ultima rată) suma de 480 lei ($1.920 \text{ lei} - 1.440 \text{ lei}$).

În luna decembrie 2018 se efectuează ajustarea corespunzătoare acestui an în funcție de pro rata definitivă, care este de 30%, astfel:

Taxa deductibilă corespunzătoare plăților efectuate se împarte la 5 (perioada de ajustare):

$24.000 \text{ lei} + 12.000 \text{ lei} + 12.000 \text{ lei} = 48.000 \text{ lei} : 5 = 9.600 \text{ lei}$.

Deducerea autorizată conform pro rata definitivă pentru acest an este de 2.880 lei ($9.600 \text{ lei} \times 30\%$).

Se determină taxa deja dedusă pentru acest an:

$9.600 \text{ lei} + 4.800 \text{ lei} + 4.800 \text{ lei} = 19.200 \text{ lei} : 5 = 3.840 \text{ lei}$.

Întrucât s-a dedus mai mult, în decontul lunii decembrie ar trebui să se efectueze o ajustare în favoarea statului, dar în cazul prezentat fiind o sumă mai mică de 1.000 lei, respectiv de 960 lei ($3.840 \text{ lei} - 2.880 \text{ lei}$), ajustarea nu se efectuează.

Anul 2019

– pro rata definitivă pentru anul 2019 este de 35%;

– deducere autorizată: $9.600 \text{ lei} \times 35\% = 3.360 \text{ lei}$;

– deja dedusă: 3.840 lei;

– ajustare în favoarea statului: $3.840 \text{ lei} - 3.360 \text{ lei} = 480 \text{ lei}$ - nu se efectuează, fiind sub nivelul minim de 1.000 lei.

În ultimul an al perioadei de ajustare, respectiv anul 2020, ajustarea se va efectua similar celei de la sfârșitul anului 2019.

ART. 306

Dispoziții tranzitorii privind ajustarea

(1) Prin excepție de la prevederile art. 305 alin. (5), se ajustează taxa deductibilă proporțional cu valoarea rămasă neamortizată la momentul la care intervin evenimentele prevăzute la art. 305 alin. (4) pentru următoarele categorii de active corporale fixe care până la data de 31 decembrie 2015 nu erau considerate bunuri de capital:

a) activele corporale fixe amortizabile a căror durată normală de utilizare stabilită pentru amortizarea fiscală este mai mică de 5 ani, care au fost achiziționate sau fabricate după data aderării până la data 31 decembrie 2015, inclusiv;

b) activele corporale fixe de natura mijloacelor fixe amortizabile care fac obiectul leasingului a căror limită minimă a duratei normale de utilizare este mai mică de 5 ani, care au fost achiziționate sau fabricate după data aderării până la data 31 decembrie 2015, inclusiv.

(2) În cazul activelor corporale fixe prevăzute la alin. (1) pentru care dreptul de deducere se exercită potrivit art. 297 alin. (2) și (3), se ajustează taxa deductibilă care a fost plătită furnizorului/prestatorului, proporțional cu valoarea rămasă neamortizată la momentul la care intervin evenimentele prevăzute la art. 305 alin. (4) care generează ajustarea.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

SECȚIUNEA a 9-a

Dispoziții tranzitorii privind ajustarea

80. (1) Potrivit prevederilor art. 306 din Codul fiscal, se ajustează taxa deductibilă aferentă activelor corporale fixe care până la data de 31 decembrie 2015 nu erau considerate bunuri de capital, respectiv pentru:

a) activele corporale fixe amortizabile a căror durată normală de utilizare stabilită pentru amortizarea fiscală este mai mică de 5 ani, care au fost achiziționate sau fabricate după data aderării până la data 31 decembrie 2015 inclusiv;

b) activele corporale fixe de natura mijloacelor fixe amortizabile care fac obiectul leasingului a căror limită minimă a duratei normale de utilizare este mai mică de 5 ani, care au fost achiziționate sau fabricate după data aderării până la data 31 decembrie 2015 inclusiv.

(2) Ajustarea taxei se efectuează numai dacă intervin evenimentele prevăzute la art. 305 alin. (4) din Codul fiscal, respectiv:

a) în situația în care bunul este folosit de persoana impozabilă:

1. integral sau parțial, pentru alte scopuri decât activitățile economice, cu excepția bunurilor a căror achiziție face obiectul limitării la 50% a dreptului de deducere potrivit prevederilor art. 298 din Codul fiscal;

2. pentru realizarea de operațiuni care nu dau drept de deducere a taxei;

3. pentru realizarea de operațiuni care dau drept de deducere a taxei într-o măsură diferită față de deducerea inițială;

b) în cazurile în care apar modificări ale elementelor folosite la calculul taxei deduse;

c) în situația în care un bun al cărui drept de deducere a fost integral sau parțial limitat face obiectul oricărei operațiuni pentru care taxa este deductibilă. În cazul unei livrări de bunuri,

valoarea suplimentară a taxei de dedus se limitează la valoarea taxei colectate pentru livrarea bunului respectiv;

d) în situația în care bunul își încetează existența, cu următoarele excepții:

1. bunul a făcut obiectul unei livrări sau unei livrări către sine pentru care taxa este deductibilă;

2. bunul este pierdut, distrus sau furat, în condițiile în care aceste situații sunt demonstrate sau confirmate în mod corespunzător. În cazul bunurilor furate, persoana impozabilă demonstrează furtul bunurilor pe baza actelor doveditoare emise de organele judiciare;

3. situațiile prevăzute la art. 270 alin. (8) din Codul fiscal;

4. în cazul casării bunului;

e) în cazurile prevăzute la art. 287 din Codul fiscal.

(3) Ajustarea reprezintă exercitarea dreptului de deducere, atunci când persoana impozabilă câștiga dreptul de deducere potrivit legii, denumită în continuare ajustare pozitivă, sau anularea totală sau parțială a deducerii exercitate în situația în care persoana impozabilă pierde potrivit legii dreptul de deducere, denumită în continuare ajustare negativă. Numărul ajustărilor poate fi nelimitat, acesta depinzând de modificarea destinației bunului, respectiv pentru operațiuni care dau sau nu drept de deducere.

(4) Ajustarea taxei în cazul activelor corporale fixe prevăzute la alin. (1) se efectuează proporțional cu valoarea rămasă neamortizată la momentul la care intervin evenimentele prevăzute la alin. (2). Dacă activele sunt complet amortizate la momentul la care intervin evenimentele prevăzute la alin. (2) nu se mai fac ajustări de taxă. În cazul în care dreptul de deducere s-a exercitat potrivit art. 297 alin. (2) și (3) din Codul fiscal, se ajustează taxa deductibilă care a fost plătită furnizorului/ prestatorului, proporțional cu valoarea rămasă neamortizată la momentul la care intervin evenimentele care generează ajustarea.

(5) În sensul art. 306 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal, în cazul activelor corporale fixe de natura mijloacelor fixe amortizabile care fac obiectul leasingului, valoarea rămasă neamortizată se determină prin scăderea din valoarea de înregistrare în contabilitate a sumelor care ar reprezenta amortizarea contabilă, dacă bunul ar fi amortizat contabil pe perioada minimă a duratei normale de utilizare stabilite prin hotărâre a Guvernului.

(6) Ajustarea de taxă se efectuează în funcție de cota de taxă în vigoare la data achiziției activului

corporal

fix.

CAP. XI

Persoanele obligate la plata taxei

ART. 307

Persoana obligată la plata taxei pentru operațiunile taxabile din România

(1) Persoana obligată la plata taxei pe valoarea adăugată, dacă aceasta este datorată în conformitate cu prevederile prezentului titlu, este persoana impozabilă care efectuează livrări de bunuri sau prestări de servicii, cu excepția cazurilor pentru care beneficiarul este obligat la plata taxei conform alin. (2)-(6) și art. 331.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

81. (1) O persoană impozabilă care are sediul activității economice în România și livrează bunuri sau prestează servicii de la un sediu fix situat în afara României către beneficiari persoane impozabile stabilite în România, iar locul acestor operațiuni este considerat a fi în România, conform art. 275 sau 278 din Codul fiscal, nu poate fi considerată ca nefiind stabilită în România, chiar dacă sediul activității economice nu participă la livrarea bunurilor și/sau la prestarea serviciilor, fiind persoana obligată la plata taxei conform art. 307 alin. (1) din Codul fiscal.

(2) Taxa este datorată de orice persoană impozabilă, inclusiv de către persoana juridică neimpozabilă înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 sau 317, care este beneficiar al serviciilor care au locul prestării în România conform art. 278 alin. (2) și care sunt furnizate de către o persoană impozabilă care nu este stabilită pe teritoriul României sau nu este considerată a fi stabilită pentru respectivele prestări de servicii pe teritoriul României conform prevederilor art. 266 alin. (2), chiar dacă este înregistrată în România conform art. 316 alin. (4) sau (6).

NORMĂ 06/01/2016 din data 2016-01-06

81. (4) În cazul serviciilor taxabile achiziționate intracomunitar, taxa este datorată conform art. 307 alin. (2) din Codul fiscal, inclusiv în situația în care beneficiarul persoană impozabilă stabilit în România nu și-a îndeplinit obligația de a se înregistra în scopuri de TVA conform art. 316 sau 317 din Codul fiscal.

(3) Taxa este datorată de orice persoană înregistrată conform art. 316 sau 317, căreia i se livrează produsele prevăzute la art. 275 alin. (1) lit. e) sau f), dacă aceste livrări sunt realizate de o persoană impozabilă care nu este stabilită în România sau nu este considerată a fi stabilită pentru respectivele livrări de bunuri pe teritoriul României conform prevederilor art. 266 alin. (2), chiar dacă este înregistrată în scopuri de TVA în România conform art. 316 alin. (4) sau (6).

(4) Taxa este datorată de persoana impozabilă sau persoana juridică neimpozabilă, înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 sau 317, care este beneficiarul unei livrări ulterioare efectuate în cadrul unei operațiuni triunghiulare, în următoarele condiții:

1. cumpărătorul revânzător al bunurilor să nu fie stabilit în România, să fie înregistrat în scopuri de TVA în alt stat membru și să fi efectuat o achiziție intracomunitară a acestor bunuri în România, care nu este impozabilă conform art. 268 alin. (8) lit. b); și

2. bunurile aferente achiziției intracomunitare, prevăzute la pct. 1, să fi fost transportate de furnizor sau de cumpărătorul revânzător ori de altă persoană, în contul furnizorului sau al cumpărătorului revânzător, dintr-un stat membru, altul decât statul în care cumpărătorul revânzător este înregistrat în scopuri de TVA, direct către beneficiarul livrării; și

3. cumpărătorul revânzător să îl desemneze pe beneficiarul livrării ulterioare ca persoană obligată la plata taxei pentru livrarea respectivă.

(5) Taxa este datorată de persoana din cauza căreia bunurile ies din regimurile sau situațiile prevăzute la art. 295 alin. (1) lit. a) și d).

NORMĂ 06/01/2016 din data 2016-01-06

81.

(2) În sensul art. 307 alin. (5) din Codul fiscal, persoana obligată la plata taxei pe valoarea adăugată este persoana din cauza căreia bunurile ies din regimurile sau situațiile prevăzute la art. 295 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, cu excepția cazului în care bunurile ies din regimurile ori situațiile respective printr-un import, caz în care se aplică prevederile art. 309 din Codul fiscal și

pct. 82.

(6) În alte situații decât cele prevăzute la alin. (2)-(5), în cazul în care livrarea de bunuri/prestarea de servicii este realizată de o persoană impozabilă care nu este stabilită în România sau nu este considerată a fi stabilită pentru respectivele livrări de bunuri/prestări de servicii pe teritoriul României conform prevederilor art. 266 alin. (2) și care nu este înregistrată în România conform art. 316, persoana obligată la plata taxei este persoana impozabilă ori persoana juridică neimpozabilă, stabilită în România, indiferent dacă este sau nu înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316, sau persoana nestabilită în România, dar înregistrată în România conform art. 316, care este beneficiar al unor livrări de bunuri/prestări de servicii care au loc în România, conform art. 275 sau 278. Prin excepție, persoana impozabilă ori persoana juridică neimpozabilă, stabilită în România și neînregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 sau 317, care este beneficiar al unor servicii prevăzute la art. 278 alin. (5) lit. h), nu este persoana obligată la plata taxei dacă prestatorul aplică unul dintre regimurile speciale prevăzute la art. 314 sau 315.

(la 03-01-2016 Alin. (6) al art. 307 a fost modificat de pct. 8 al art. unic din LEGEA nr. 358 din 31 decembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 988 din 31 decembrie 2015, care completează art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015, cu pct. 36¹.)

NORMĂ 06/01/2016 din data 2016-01-06

81. (3) Prevederile art. 307 alin. (6) din Codul fiscal nu se aplică în cazul vânzărilor la distanță realizate dintr-un stat membru în România de o persoană nestabilită în România, pentru care locul livrării este în România conform art. 275 alin. (2) și (3) din Codul fiscal, persoana nestabilită în România fiind obligată să se înregistreze în România în scopuri de TVA, conform art.

316

din

Codul

fiscal.

(7) Prin excepție de la prevederile alin. (1):

a) atunci când persoana obligată la plata taxei, conform alin. (1), este o persoană impozabilă stabilită în Uniunea Europeană, dar nu în România, respectiva persoană poate, în condițiile stabilite prin normele metodologice, să desemneze un reprezentant fiscal ca persoană obligată la plata taxei;

b) atunci când persoana obligată la plata taxei, conform alin. (1), este o persoană impozabilă care nu este stabilită în Uniunea Europeană, respectiva persoană este obligată, în condițiile stabilite prin normele metodologice, să desemneze un reprezentant fiscal ca persoană obligată la plata taxei.

ART. 308

Persoana obligată la plata taxei pentru achiziții intracomunitare

(1) Persoana care efectuează o achiziție intracomunitară de bunuri care este taxabilă, conform prezentului titlu, este obligată la plata taxei.

(2) Atunci când persoana obligată la plata taxei pentru achiziția intracomunitară, conform alin. (1), este:

a) o persoană impozabilă stabilită în Uniunea Europeană, dar nu în România, respectiva persoană poate, în condițiile stabilite prin normele metodologice, să desemneze un reprezentant fiscal ca persoană obligată la plata taxei;

b) o persoană impozabilă care nu este stabilită în Uniunea Europeană, respectiva persoană este obligată, în condițiile stabilite prin normele metodologice, să desemneze un reprezentant fiscal ca persoană obligată la plata taxei.

ART. 309

Persoana obligată la plata taxei pentru importul de bunuri

Plata taxei pentru importul de bunuri supus taxării, conform prezentului titlu, este obligația importatorului.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

82. (1) În aplicarea art. 309 din Codul fiscal, importatorul care are obligația plății taxei pentru un import de bunuri taxabil este:

a) cumpărătorul către care se expediază bunurile la data la care taxa devine exigibilă la import sau, în absența acestui cumpărător, proprietarul bunurilor la această dată. Prin excepție, furnizorul bunului sau un furnizor anterior poate opta pentru calitatea de importator. Orice livrări anterioare importului nu sunt impozabile în România, cu excepția livrărilor de bunuri pentru care se aplică regulile prevăzute la art. 275 alin. (1) lit. e) și f) din Codul fiscal;

b) furnizorul bunurilor, pentru livrările de bunuri care sunt instalate sau asamblate în interiorul României de către furnizor ori în numele acestuia și dacă livrarea acestor bunuri are loc în România în condițiile art. 275 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal, sau cumpărătorul către care se expediază bunurile, dacă acesta a optat pentru calitatea de importator;

c) proprietarul bunurilor, pentru bunurile importate în vederea efectuării de operațiuni de închiriere sau leasing în România;

d) persoana care reimportă în România bunurile exportate în afara Uniunii Europene, pentru aplicarea scutirilor prevăzute la art. 293 alin. (1) lit. i) și j) din Codul fiscal;

e) proprietarul bunurilor sau persoana impozabilă înregistrată conform art. 316 din Codul fiscal, care importă bunuri în România:

1. în regim de consignație sau stocuri la dispoziția clientului, pentru verificarea conformității ori pentru testare. Beneficiarul înregistrat conform art. 316 din Codul fiscal poate fi importatorul bunurilor care are obligația plății taxei pentru respectivul import, cu condiția ca bunurile respective să fie cumpărate de acesta sau dacă nu le achiziționează să le reexporte în afara Uniunii Europene;

2. în vederea reparării, transformării, modificării sau prelucrării acestor bunuri, cu condiția ca bunurile rezultate ca urmare a acestor operațiuni să fie reexportate în afara Uniunii Europene sau să fie achiziționate de către persoana impozabilă înregistrată conform art. 316 din Codul fiscal care a efectuat importul.

(2) Orice persoană care nu este obligată la plata taxei pentru un import conform alin. (1), dar pe numele căreia au fost declarate bunurile în momentul în care taxa devine exigibilă conform art. 285 din Codul fiscal, nu are dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferente importului respectiv decât în situația în care va aplica structura de comisionar, respectiv va refactura valoarea bunurilor importate și taxa pe valoarea adăugată aferentă către persoana care ar fi avut calitatea de importator conform alin. (1). Refacturarea întregii valori a bunurilor se realizează doar în scopul taxei pe valoarea adăugată, neimplicând existența unei tranzacții.

(3) Persoanele impozabile care au obligația plății taxei în calitate de importatori conform alin. (1) au dreptul să deducă taxa în limitele și în condițiile stabilite la art. 297-302 din Codul fiscal.

CAP. XII

Regimuri speciale

ART. 310

Regimul special de scutire pentru întreprinderile mici

(1) Persoana impozabilă stabilită în România conform art. 266 alin. (2) lit. a), a cărei cifră de afaceri anuală, declarată sau realizată, este inferioară plafonului de 88.500 euro, al cărui echivalent în lei se stabilește la cursul de schimb comunicat de Banca Națională a României la data aderării și se rotunjește la următoarea mie, respectiv 300.000 lei, poate aplica scutirea de taxă, denumită în continuare regim special de scutire, pentru operațiunile prevăzute la art. 268 alin. (1), cu excepția livrărilor intracomunitare de mijloace de transport noi, scutite conform art. 294 alin. (2) lit. b).

(la 01-04-2018 Alineatul (1) din Articolul 310 , Capitolul XII , Titlul VII a fost modificat de Punctul 10[^]1, Punctul 6, Articolul I din LEGEA nr. 72 din 22 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018)

(2) Cifra de afaceri care servește drept referință pentru aplicarea alin. (1) este constituită din valoarea totală, exclusiv taxa în situația persoanelor impozabile care solicită scoaterea din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA, a livrărilor de bunuri și a prestărilor de servicii efectuate de persoana impozabilă în cursul unui an calendaristic, taxabile sau, după caz, care ar fi taxabile dacă nu ar fi desfășurate de o mică întreprindere, a operațiunilor rezultate din activități economice pentru care locul livrării/prestării se consideră ca fiind în străinătate, dacă taxa ar fi deductibilă, în cazul în care aceste operațiuni ar fi fost realizate în România conform

art. 297 alin. (4) lit. b), a operațiunilor scutite cu drept de deducere și, dacă nu sunt accesorii activității principale, a operațiunilor scutite fără drept de deducere prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. a), b), e) și f). Prin excepție, nu se cuprind în cifra de afaceri prevăzută la alin. (1), dacă sunt accesorii activității principale, livrările de active fixe corporale, astfel cum sunt definite la art. 266 alin. (1) pct. 3, și livrările de active necorporale, efectuate de persoana impozabilă.

(3) Persoana impozabilă care îndeplinește condițiile prevăzute la alin. (1) pentru aplicarea regimului special de scutire poate opta oricând pentru aplicarea regimului normal de taxă. Persoana impozabilă care realizează în cursul unui an calendaristic exclusiv operațiuni scutite fără drept de deducere conform art. 292 nu se consideră că depășește plafonul prevăzut la alin. (1).

(4) O persoană impozabilă nou-înființată poate beneficia de aplicarea regimului special de scutire, dacă la momentul începerii activității economice declară o cifră de afaceri anuală estimată, conform alin. (2), sub plafonul de scutire și nu optează pentru aplicarea regimului normal de taxare, conform alin. (3).

(5) Pentru persoana impozabilă nou-înființată care începe o activitate economică în decursul unui an calendaristic, plafonul de scutire este plafonul prevăzut la alin. (1).

(6) Persoana impozabilă care aplică regimul special de scutire și a cărei cifră de afaceri, prevăzută la alin. (2), este mai mare sau egală cu plafonul de scutire prevăzut la alin. (1) trebuie să solicite înregistrarea în scopuri de TVA, conform art. 316, în termen de 10 zile de la data atingerii ori depășirii plafonului. Data atingerii sau depășirii plafonului se consideră a fi prima zi a lunii calendaristice următoare celei în care plafonul a fost atins ori depășit. Regimul special de scutire se aplică până la data înregistrării în scopuri de TVA, conform art. 316. Dacă persoana impozabilă respectivă nu solicită sau solicită înregistrarea cu întârziere, organele fiscale competente procedează după cum urmează:

a) stabilesc obligații privind taxa de plată, constând în diferența dintre taxa pe care persoana impozabilă ar fi trebuit să o colecteze și taxa pe care ar fi avut dreptul să o deducă, de la data la care persoana impozabilă respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 dacă ar fi solicitat înregistrarea în termenul prevăzut de lege, dacă taxa colectată este mai mare decât taxa deductibilă, precum și accesorii aferente, sau după caz;

b) determină suma negativă a taxei, respectiv diferența dintre taxa pe care ar fi avut dreptul să o deducă, de la data la care persoana impozabilă respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 dacă ar fi solicitat înregistrarea în termenul prevăzut de lege, și taxa pe care persoana impozabilă ar fi trebuit să o colecteze de la data la care ar fi trebuit să fie înregistrată în scopuri de taxă conform art. 316, dacă taxa deductibilă este mai mare decât taxa colectată.

(7) Persoana impozabilă înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 care în cursul anului calendaristic precedent nu depășește plafonul de scutire prevăzut la alin. (1) poate solicita scoaterea din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316, în vederea aplicării regimului special de scutire, cu condiția ca la data solicitării să nu fi depășit plafonul de scutire pentru anul în curs. Solicitarea se poate depune la organele fiscale competente între data de 1 și 10 a fiecărei luni următoare perioadei fiscale aplicate de persoana impozabilă, în conformitate cu prevederile art. 322. Anularea va fi valabilă de la data comunicării deciziei privind anularea înregistrării în scopuri de TVA. Organele fiscale competente au obligația de a soluționa solicitările de scoatere a persoanelor impozabile din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA cel târziu până la finele lunii în care a fost depusă solicitarea. Până la comunicarea deciziei de anulare a înregistrării în scopuri de TVA, persoanei impozabile îi revin

toate drepturile și obligațiile persoanelor înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316. Persoana impozabilă care a solicitat scoaterea din evidență are obligația să depună ultimul decont de taxă prevăzut la art. 323, indiferent de perioada fiscală aplicată conform art. 322, până la data de 25 a lunii următoare celei în care a fost comunicată decizia de anulare a înregistrării în scopuri de TVA. În ultimul decont de taxă depus, persoanele impozabile au obligația să evidențieze valoarea rezultată ca urmare a efectuării tuturor ajustărilor de taxă, conform prezentului titlu.

(8) Dacă, ulterior scoaterii din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 316, potrivit alin. (7), persoana impozabilă realizează în cursul unui an calendaristic o cifră de afaceri, determinată conform alin. (2), mai mare sau egală cu plafonul de scutire prevăzut la alin. (1), are obligația să respecte prevederile prezentului articol și, după înregistrarea în scopuri de taxă conform art. 316, are dreptul să efectueze ajustările de taxă conform prezentului titlu. Ajustările vor fi reflectate în primul decont de taxă depus după înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 316 a persoanei impozabile sau, după caz, într-un decont ulterior.

(9) Persoana impozabilă care solicită, conform alin. (7), scoaterea din evidența persoanelor impozabile înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 316, dar are obligația de a se înregistra în scopuri de taxă, conform art. 317, trebuie să solicite înregistrarea în scopuri de TVA, conform art. 317, concomitent cu solicitarea de scoatere din evidența persoanelor impozabile înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 316. Înregistrarea în scopuri de TVA, conform art. 317, va fi valabilă începând cu data anulării înregistrării în scopuri de TVA conform art. 316. Prevederile prezentului alineat se aplică și în cazul în care persoana impozabilă optează pentru înregistrarea în scopuri de TVA, conform art. 317, concomitent cu solicitarea de scoatere din evidența persoanelor impozabile înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 316.

(10) Persoana impozabilă care aplică regimul special de scutire:

- a) nu are dreptul la deducerea taxei aferente achizițiilor, în condițiile prevăzute la art. 297 și 299;
- b) nu are voie să menționeze taxa pe factură sau pe alt document.

(11) Prin normele metodologice se stabilesc regulile de înregistrare și ajustările de efectuat în cazul modificării regimului de taxă.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

SECȚIUNEA 1

Regimul special de scutire pentru întreprinderile mici

83. (1) În sensul art. 310 alin. (1) și art. 316 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, persoana impozabilă cu sediul activității economice în România, care realizează sau intenționează să realizeze o activitate economică ce implică operațiuni taxabile scutite de taxa pe valoarea adăugată cu drept de deducere și/sau operațiuni rezultate din activități economice pentru care locul livrării/prestării se consideră ca fiind în străinătate, dacă taxa ar fi deductibilă, în cazul în care aceste operațiuni ar fi fost realizate în România, se consideră că aplică regimul special de scutire pentru întreprinderile mici, dacă nu solicită înregistrarea în scopuri de TVA la organul fiscal competent înainte de realizarea unor astfel de operațiuni, conform art. 316 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal.

(2) În sensul art. 310 alin. (2) din Codul fiscal, o operațiune este accesorie activității principale dacă se îndeplinesc cumulativ condițiile prevăzute la pct. 70 alin. (4). Operațiunile

scutite fără drept de deducere prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. a), b), e) și f) din Codul fiscal nu se includ în cifra de afaceri prevăzută la art. 310 alin. (2) din Codul fiscal dacă sunt accesorii activității principale, respectiv dacă se îndeplinesc cumulativ condițiile prevăzute la pct. 70 alin. (4).

(3) La determinarea cifrei de afaceri prevăzute la art. 310 alin. (1) din Codul fiscal se cuprind inclusiv facturile emise pentru avansuri încasate sau neîncasate și alte facturi emise înainte de data livrării/prestării pentru operațiunile prevăzute la art. 310 alin. (2) din Codul fiscal.

(4) Abrogat.

(5) Activele corporale fixe prevăzute la art. 310 alin. (2) din Codul fiscal sunt cele definite la art. 266 alin. (1) pct. 3 din Codul fiscal, iar activele necorporale sunt cele definite de legislația contabilă și care din punctul de vedere al taxei sunt considerate servicii.

(6) În sensul art. 310 alin. (3) din Codul fiscal, persoana impozabilă care optează pentru aplicarea regimului normal de taxă trebuie să solicite înregistrarea conform art. 316 din Codul fiscal și să aplice regimul normal de taxă începând cu data înregistrării.

(7) Persoana impozabilă care solicită scoaterea din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal în vederea aplicării regimului special de scutire are obligația să ajusteze taxa deductibilă aferentă:

a) bunurilor aflate în stoc, serviciilor neutilizate și activelor corporale fixe în curs de execuție, constatate pe bază de inventariere, în momentul trecerii la regimul de scutire, în conformitate cu prevederile art. 270 alin. (4) lit. c) și art. 304 din Codul fiscal;

b) bunurilor de capital pentru care perioada de ajustare a deducerii nu a expirat, aflate în proprietatea sa în momentul trecerii la regimul de scutire, în conformitate cu prevederile art. 305 din Codul fiscal;

c) activelor corporale fixe care până la data de 31 decembrie 2015 nu erau considerate bunuri de capital, care au fost fabricate sau achiziționate până la 1 ianuarie 2016 și care nu sunt complet amortizate la momentul trecerii la regimul de scutire, în conformitate cu prevederile art. 306 din Codul fiscal;

d) achizițiilor de bunuri și servicii care urmează a fi obținute, respectiv pentru care exigibilitatea de taxă a intervenit conform art. 282 alin. (2) lit. a) și b) din Codul fiscal înainte de data anulării calității de persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal și al căror fapt generator de taxă, respectiv livrarea/prestarea, are loc după această dată.

(8) Valoarea rezultată ca urmare a efectuării ajustărilor de taxă conform alin. (7) se evidențiază în ultimul decont de taxă sau, după caz, în declarația prevăzută la art. 324 alin. (9) din Codul fiscal. În situația în care organele de inspecție fiscală constată că persoana impozabilă nu a evidențiat corect sau nu a efectuat ajustările de taxă prevăzute la alin. (7), acestea vor stabili valoarea corectă a ajustărilor de taxă și, după caz, vor solicita plata ori vor dispune restituirea taxei rezultate ca urmare a ajustării.

(9) În cazul activelor corporale fixe achiziționate printr-un contract de leasing, care intră sub incidența prevederilor art. 305 sau 306 din Codul fiscal, dacă transferul dreptului de proprietate asupra bunurilor are loc după scoaterea locatarului/utilizatorului din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA în vederea aplicării regimului special de scutire pentru întreprinderile mici, acesta are obligația, până cel târziu pe data de 25 a lunii următoare celei în care a intervenit transferul dreptului de proprietate asupra bunurilor, să ajusteze:

a) taxa deductibilă aferentă bunurilor de capital, inclusiv taxa plătită sau datorată înainte de data transferului dreptului de proprietate, potrivit prevederilor art. 305 din Codul fiscal și pct. 79;

b) taxa deductibilă aferentă activelor corporale fixe, care până la data de 31 decembrie 2015 nu erau considerate bunuri de capital, constatate pe bază de inventariere, corespunzător valorii rămase neamortizate la momentul schimbării regimului, potrivit prevederilor art. 306 din Codul fiscal.

(10) Prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală se stabilește procedura de declarare și plată a sumelor rezultate din ajustarea taxei prevăzute la alin. (9).

(11) În sensul art. 310 alin. (11) din Codul fiscal, persoanele impozabile care solicită înregistrarea în scopuri de taxă prin opțiune conform prevederilor art. 310 alin. (3), coroborate cu prevederile art. 316 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, și persoanele impozabile care solicită înregistrarea în scopuri de taxă în cazul depășirii plafonului de scutire în termenul stabilit la art. 310 alin. (6) din Codul fiscal au dreptul la ajustarea taxei deductibile aferente:

a) bunurilor aflate în stoc, serviciilor neutilizate și activelor corporale fixe în curs de execuție, constatate pe bază de inventariere, în momentul trecerii la regimul normal de taxare, în conformitate cu prevederile art. 304 din Codul fiscal;

b) bunurilor de capital pentru care perioada de ajustare a deducerii nu a expirat, aflate în proprietatea sa în momentul trecerii la regimul normal de taxă, în conformitate cu prevederile art. 305 din Codul fiscal;

c) activelor corporale fixe care până la data de 31 decembrie 2015 nu erau considerate bunuri de capital, care au fost fabricate sau achiziționate până la 1 ianuarie 2016 și care nu sunt complet amortizate la momentul trecerii la regimul normal de taxă, în conformitate cu prevederile art. 306 din Codul fiscal;

d) achizițiilor de bunuri și servicii care urmează a fi obținute, respectiv pentru care exigibilitatea de taxă a intervenit conform art. 282 alin. (2) lit. a) și b) din Codul fiscal înainte de data trecerii la regimul normal de taxă și al căror fapt generator de taxă, respectiv livrarea/prestarea, are loc după această dată.

(12) Ajustările efectuate conform alin. (11) se înscriu în primul decont de taxă depus după înregistrarea în scopuri de taxă conform art. 316 din Codul fiscal a persoanei impozabile sau, după caz, într-un decont ulterior.

(13) Pentru ajustarea taxei prevăzute la alin. (11), persoana impozabilă trebuie să îndeplinească condițiile și formalitățile prevăzute la art. 297-306 din Codul fiscal. Prin excepție de la prevederile art. 319 alin. (20) din Codul fiscal, factura pentru achiziții de bunuri/servicii efectuate înainte de înregistrarea în scopuri de TVA a persoanei impozabile nu trebuie să conțină mențiunea referitoare la codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit persoanei impozabile conform art. 316 din Codul fiscal.

(14) Persoanele impozabile care trec de la regimul de scutire la cel de taxare au dreptul sau, după caz, obligația de a efectua ajustările de taxă prevăzute la art. 270 alin. (4), art. 304, 305, 306 sau 332 din Codul fiscal, dacă intervin evenimente care generează ajustarea taxei ulterior înregistrării în scopuri de TVA a persoanei impozabile, conform art. 316 din Codul fiscal.

(15) Persoana impozabilă care aplică regimul special de scutire pentru întreprinderile mici nu are voie să menționeze taxa pe valoarea adăugată pe factură sau pe alt document, în conformitate cu prevederile art. 310 alin. (10) lit. b) din Codul fiscal. În cazul în care o persoană impozabilă a facturat în mod eronat cu taxă livrări de bunuri și sau prestări de servicii

scutite conform art. 310 din Codul fiscal, este obligată să storneze facturile emise în conformitate cu prevederile art. 330 din Codul fiscal. Beneficiarii unor astfel de operațiuni nu au dreptul de deducere sau de rambursare a taxei aplicate în mod eronat pentru o astfel de operațiune scutită. Aceștia trebuie să solicite furnizorului/prestatorului stornarea facturii cu taxă și emiterea unei noi facturi fără taxă.

84. (1) Persoanele care aplică regimul special de scutire, conform art. 310 din Codul fiscal, au obligația să țină evidența livrărilor de bunuri și a prestațiilor de servicii care ar fi taxabile dacă nu ar fi realizate de o mică întreprindere, cu ajutorul jurnalului pentru vânzări, precum și evidența bunurilor și a serviciilor taxabile achiziționate, cu ajutorul jurnalului pentru cumpărări.

(2) În cazul în care persoana impozabilă a atins sau a depășit plafonul de scutire și nu a solicitat înregistrarea în scopuri de TVA conform legii, organele fiscale competente procedează după cum urmează:

a) stabilesc obligații privind taxa de plată, constând în diferența dintre taxa pe care persoana impozabilă ar fi trebuit să o colecteze și taxa pe care ar fi avut dreptul să o deducă, de la data la care persoana impozabilă respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal dacă ar fi solicitat înregistrarea în termenul prevăzut de lege, dacă taxa colectată este mai mare decât taxa deductibilă, precum și accesoriile aferente, sau după caz;

b) determină suma negativă a taxei, respectiv diferența dintre taxa pe care ar fi avut dreptul să o deducă, de la data la care persoana impozabilă respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal dacă ar fi solicitat înregistrarea în termenul prevăzut de lege, și taxa pe care ar fi trebuit să o colecteze, de la data la care ar fi trebuit să fie înregistrată în scopuri de taxă conform art. 316 din Codul fiscal, dacă taxa deductibilă este mai mare decât taxa colectată;

c) în cazul în care nerespectarea prevederilor legale este identificată de organele de inspecție fiscală înainte de înregistrarea persoanei impozabile în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal, organul fiscal competent înregistrează din oficiu aceste persoane în scopuri de taxă, înregistrarea fiind considerată valabilă începând cu data comunicării de către organul fiscal competent a deciziei privind înregistrarea, din oficiu, în scopuri de TVA.

(3) În aplicarea prevederilor alin. (2), în ceea ce privește determinarea taxei pe care persoana impozabilă ar fi avut dreptul să o deducă, organele fiscale competente trebuie să aibă în vedere următoarele:

a) taxa deductibilă aferentă bunurilor aflate în stoc, a activelor corporale aflate în curs de execuție și serviciilor neutilizate, la data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat înregistrarea în termenul prevăzut de lege;

b) ajustarea pozitivă, calculată conform prevederilor art. 305 alin. (2) din Codul fiscal și pct. 79, aferentă bunurilor de capital pentru care perioada de ajustare a deducerii nu a expirat, aflate în proprietatea persoanei impozabile la data la care aceasta ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat înregistrarea în termenul prevăzut de lege;

c) ajustarea pozitivă, calculată potrivit prevederilor art. 306 din Codul fiscal și pct. 80, aferentă activelor corporale fixe care până la data de 31 decembrie 2015 nu erau considerate bunuri de capital, care au fost fabricate sau achiziționate până la 1 ianuarie 2016 și care nu sunt complet amortizate la data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat înregistrarea în termenul prevăzut de lege;

d) taxa deductibilă aferentă achizițiilor de bunuri, inclusiv a bunurilor de capital, și serviciilor efectuate în perioada cuprinsă între data la care persoana respectivă ar fi fost

înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat în termenul prevăzut de lege înregistrarea și data la care a fost înregistrată, precum și taxa deductibilă aferentă achizițiilor de bunuri și servicii pentru care exigibilitatea de taxă a intervenit conform art. 282 alin. (2) lit. a) și b) din Codul fiscal înainte de data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat înregistrarea în termenul prevăzut de lege și al căror fapt generator de taxă, respectiv livrarea/prestarea, are loc în perioada cuprinsă între data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat înregistrarea în termenul prevăzut de lege și data la care a fost înregistrată.

(4) În cazul în care persoana impozabilă a solicitat în mod eronat scoaterea din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal, în vederea aplicării regimului special de scutire pentru întreprinderile mici, organele fiscale competente procedează după cum urmează:

a) în cazul în care persoana impozabilă, ulterior scoaterii din evidență, nu s-a înregistrat în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal până la data identificării acestei erori de către organele de inspecție fiscală, acestea aplică prevederile alin. (2) lit. a) și b) pe perioada cuprinsă între data anulării codului de înregistrare în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal și data identificării acestei erori. Totodată, organele fiscale competente înregistrează din oficiu aceste persoane în scopuri de taxă. Înregistrarea în scopuri de TVA se consideră valabilă începând cu data comunicării de către organul fiscal competent a deciziei privind înregistrarea, din oficiu, în scopuri de TVA;

b) în cazul în care, ulterior scoaterii din evidență, persoana impozabilă s-a înregistrat în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal până la data identificării acestei erori de către organele de inspecție fiscală, acestea aplică prevederile alin. (2) lit. a) și b) pe perioada cuprinsă între data la care persoanei respective i s-a anulat codul de înregistrare în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal și data la care a fost înregistrată.

(5) Persoanele impozabile care au solicitat în mod eronat scoaterea din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal, în vederea aplicării regimului special de scutire pentru întreprinderile mici, indiferent dacă au făcut sau nu obiectul inspecției fiscale, au dreptul să anuleze ajustările de taxă corespunzătoare scoaterii din evidență.

(6) În aplicarea prevederilor alin. (2)-(4) organele fiscale competente au în vedere faptul că pentru exercitarea deducerii persoana impozabilă trebuie să îndeplinească condițiile și formalitățile prevăzute de lege. Prin excepție de la prevederile art. 319 alin. (20) din Codul fiscal, factura pentru achiziții de bunuri/servicii efectuate înainte de înregistrarea în scopuri de TVA a persoanei impozabile nu trebuie să conțină mențiunea referitoare la codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit persoanei impozabile conform art. 316 din Codul fiscal.

(7) Persoanele impozabile care au aplicat regimul special de scutire pentru întreprinderi mici prevăzut la art. 310 din Codul fiscal și care au fost înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316 alin. (1) lit. b) sau c) din Codul fiscal, dacă ulterior înregistrării realizează numai operațiuni fără drept de deducere, vor solicita scoaterea din evidență conform art. 316 alin. (20) din Codul fiscal. Dacă, ulterior scoaterii din evidență, aceste persoane impozabile vor realiza operațiuni care dau drept de deducere a taxei, vor aplica prevederile art. 310 din Codul fiscal.

ART. 311

Regimul special pentru agențiile de turism

(1) În sensul aplicării prezentului articol, prin agenție de turism se înțelege orice persoană care în nume propriu sau în calitate de agent intermediază, oferă informații sau se angajează să furnizeze persoanelor care călătoresc individual sau în grup servicii de călătorie, care includ cazarea la hotel, case de oaspeți, cămine, locuințe de vacanță și alte spații folosite pentru cazare, transportul aerian, terestru sau maritim, excursii organizate și alte servicii turistice. Agențiile de turism includ și touroperatorii.

(2) În cazul în care o agenție de turism acționează în nume propriu în beneficiul direct al călătorului și utilizează livrări de bunuri și prestări de servicii efectuate de alte persoane, toate operațiunile realizate de agenția de turism în legătură cu călătoria sunt considerate un serviciu unic prestat de agenție în beneficiul călătorului.

(3) Serviciul unic prevăzut la alin. (2) are locul prestării în România, dacă agenția de turism este stabilită sau are un sediu fix în România și serviciul este prestat prin sediul din România.

(4) Baza de impozitare a serviciului unic prevăzut la alin. (2) este constituită din marja de profit, exclusiv taxa, care se determină ca diferență între suma totală care va fi plătită de călător, fără taxă, și costurile agenției de turism, inclusiv taxa, aferente livrărilor de bunuri și prestațiilor de servicii în beneficiul direct al călătorului, în cazul în care aceste livrări și prestări sunt realizate de alte persoane impozabile.

(5) În cazul în care livrările de bunuri și prestațiile de servicii efectuate în beneficiul direct al clientului sunt realizate în afara Uniunii Europene, serviciul unic al agenției de turism este considerat serviciu prestat de un intermediar și este scutit de taxă. În cazul în care livrările de bunuri și prestațiile de servicii efectuate în beneficiul direct al clientului sunt realizate atât în interiorul, cât și în afara Uniunii Europene, se consideră ca fiind scutită de taxă numai partea serviciului unic prestat de agenția de turism aferentă operațiunilor realizate în afara Uniunii Europene.

(6) Fără să contravină prevederilor art. 297 alin. (4), agenția de turism nu are dreptul la deducerea sau rambursarea taxei facturate de persoanele impozabile pentru livrările de bunuri și prestațiile de servicii în beneficiul direct al călătorului și utilizate de agenția de turism pentru furnizarea serviciului unic prevăzut la alin. (2).

(7) Agenția de turism trebuie să țină, în plus față de evidențele care trebuie ținute conform prezentului titlu, orice alte evidențe necesare pentru stabilirea taxei datorate conform prezentului articol.

(8) Agențiile de turism nu au dreptul să înscrie taxa în mod distinct în facturi sau în alte documente legale care se transmit călătorului, pentru serviciile unice cărora li se aplică regimul special.

(9) Regimul special prevăzut de prezentul articol nu se aplică pentru agențiile de turism care acționează în calitate de intermediar și pentru care sunt aplicabile prevederile art. 286 alin. (4) lit. e) în ceea ce privește baza de impozitare.

(10) Agenția de turism poate opta și pentru aplicarea regimului normal de taxă pentru operațiunile prevăzute la alin. (2), cu următoarele excepții, pentru care este obligatorie taxarea în regim special:

- a) când călătorul este o persoană fizică;
- b) în situația în care serviciile de călătorie cuprind și componente pentru care locul operațiunii se consideră ca fiind în afara României.

(11) Atunci când agenția de turism aplică regimul normal de taxare, va factura fiecare componentă a serviciului unic la cota taxei corespunzătoare fiecărei componente în parte. În plus, baza de impozitare a fiecărei componente facturate în regim normal de taxă va cuprinde și marja de profit a agenției de turism.

(12) Atunci când agenția de turism efectuează atât operațiuni supuse regimului normal de taxare, cât și operațiuni supuse regimului special, aceasta trebuie să păstreze evidențe contabile separate pentru fiecare tip de operațiune în parte.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

85. (1) În sensul art. 311 din Codul fiscal, călătorul poate fi o persoană impozabilă, o persoană juridică neimpozabilă și orice altă persoană neimpozabilă.

(2) Regimul special nu se aplică pentru serviciile prestate de agenția de turism exclusiv cu mijloace proprii.

(3) În aplicarea prevederilor art. 311 alin. (4) din Codul fiscal, următorii termeni se definesc astfel:

a) suma totală ce este plătită de călător reprezintă tot ceea ce constituie contrapartidă obținută sau care va fi obținută de agenția de turism din partea călătorului sau de la un terț pentru serviciul unic, inclusiv subvențiile direct legate de acest serviciu, impozitele, taxele, cheltuielile accesorii cum ar fi comisioanele și cheltuielile de asigurare, dar fără a cuprinde sumele prevăzute la art. 286 alin. (4) din Codul fiscal. Dacă elementele folosite pentru stabilirea sumei ce este plătită de călător sunt exprimate în valută, cursul de schimb care se aplică este ultimul curs de schimb comunicat de Banca Națională a României sau ultimul curs de schimb publicat de Banca Central Europeană ori cursul de schimb utilizat de banca prin care se efectuează decontările, din data întocmirii facturii pentru vânzarea serviciilor, inclusiv pentru facturile parțiale sau de avans;

b) costurile agenției de turism pentru livrările de bunuri și prestările de servicii în beneficiul direct al călătorului reprezintă prețul, inclusiv taxa pe valoarea adăugată, facturat de furnizorii operațiunilor specifice, precum servicii de transport, hoteliere, catering și alte cheltuieli precum cele cu asigurarea mijloacelor de transport utilizate, taxe pentru viză, diurnă și cazarea pentru șofer, taxele de drum, taxele de parcare, combustibilul, cu excepția cheltuielilor generale ale agenției de turism care sunt incluse în costul serviciului unic. Dacă elementele folosite pentru stabilirea costurilor sunt exprimate în valută, cursul de schimb se determină potrivit art. 290 din Codul fiscal.

(4) Pentru a stabili valoarea taxei colectate pentru serviciile unice efectuate într-o perioadă fiscală, agențiile de turism:

a) țin jurnale pentru vânzări sau, după caz, borderouri de încasări, în care înregistrează documentele de vânzare către client, care includ și taxa, a serviciilor supuse regimului special prevăzut la art. 311 din Codul fiscal, aferente unei perioade fiscale. Aceste jurnale, respectiv borderouri se țin separat de operațiunile pentru care se aplică regimul normal de taxă;

b) țin jurnale de cumpărări separate în care evidențiază achizițiile de bunuri și/sau servicii cuprinse în costurile serviciului unic;

c) pe baza informațiilor din jurnalele pentru vânzări și pentru cumpărări determină baza de impozitare pentru serviciile unice prestate într-o perioadă fiscală conform prevederilor art. 311

alin. (4) din Codul fiscal. La determinarea bazei impozabile nu sunt luate în considerare sumele încasate în avans pentru care nu pot fi determinate cheltuielile aferente și, de asemenea, nu pot fi scăzute cheltuielile aferente unor livrări de bunuri sau prestări de servicii care nu au fost vândute către client;

d) calculează suma taxei colectate la nivelul cotei standard de taxă, prin aplicarea procedurii sutei mărite, respectiv 20 x 100/120 în anul 2016, respectiv 19 x 100/119 începând cu data de 1 ianuarie 2017, cu excepția situației în care se aplică scutirea de taxă prevăzută la art. 311 alin. (5) din Codul fiscal, din diferența dintre suma prevăzută la alin. (3) lit. a) și cea prevăzută la alin. (3) lit. b).

(5) Agențiile de turism acționează în calitate de intermediari, conform art. 311 alin. (9) din Codul fiscal, pentru serviciile prevăzute la art. 311 alin. (5) din Codul fiscal, precum și în situația în care acționează în numele și în contul altei persoane, potrivit art. 271 alin. (3) lit. e) din Codul fiscal și pct. 8 alin. (5). De exemplu, agenția de turism acționează în calitate de intermediar atunci când intermediază operațiuni de asigurare medicală în folosul călătorilor și acestea nu sunt vândute împreună cu alte servicii turistice.

(6) Agențiile de turism sunt obligate să aplice regimul special prevăzut la art. 311 din Codul fiscal și în cazul în care serviciul unic cuprinde o singură prestare de servicii, cu excepția prevăzută la alin. (2) și cu excepția situației în care optează pentru regimul normal de taxă în limitele art. 311 alin. (10) din Codul fiscal. În acest sens a fost pronunțată hotărârea Curții Europene de Justiție în Cazul C-163/91 Van Ginkel. Totuși, pentru transportul de călători agenția de turism poate aplica regimul normal de taxă, cu excepția situației în care transportul este vândut împreună cu alte servicii turistice.

(7) Persoana impozabilă, care achiziționează de la o agenție de turism servicii care au fost supuse regimului special prevăzut la art. 311 din Codul fiscal și refacturează aceste servicii către alte persoane, aplică la rândul său regimul special prevăzut la art. 311 din Codul fiscal.

ART. 312

Regimuri speciale pentru bunurile second-hand, opere de artă, obiecte de colecție și antichități

(1) În sensul prezentului articol:

a) operele de artă reprezintă:

1. tablouri, colaje și plachete decorative similare, picturi și desene, executate integral de mână, altele decât planurile și desenele de arhitectură, de inginerie și alte planuri și desene industriale, comerciale, topografice sau similare, originale, executate manual, texte manuscrise, reproduceri fotografice pe hârtie sensibilizată și copii carbon obținute de pe planurile, desenele sau textele enumerate mai sus și articolele industriale decorate manual, care se încadrează la codul NC 9701;

2. gravuri, stampe și litografii, originale vechi sau moderne, care au fost trase direct în alb-negru sau color, ale uneia sau mai multor plăci/planșe executate în întregime manual de către artist, indiferent de proces sau de materialul folosit de acesta, fără a include procese mecanice sau fotomecanice, care se încadrează la codul NC 9702 00 00;

3. producții originale de artă statuară sau de sculptură, în orice material, numai dacă sunt executate în întregime de către artist; copiile executate de către un alt artist decât autorul originalului, care se încadrează la codul NC 9703 00 00;

4. tapiserii executate manual după modele originale asigurate de artist, cu condiția să existe cel mult 8 copii din fiecare, care se încadrează la codul NC 5805 00 00;

5. piese individuale de ceramică executate integral de către artist și semnate de acesta;
6. emailuri pe cupru, executate integral manual, în cel mult 8 copii numerotate care poartă semnătura artistului sau denumirea/numele atelierului, cu excepția bijuteriilor din aur sau argint;
7. fotografiile executate de către artist, scoase pe suport hârtie doar de el sau sub supravegherea sa, semnate, numerotate și limitate la 30 de copii, incluzându-se toate dimensiunile și monturile;

b) obiectele de colecție reprezintă:

1. timbre poștale, timbre fiscale, mărci poștale, plicuri prima zi, serii poștale complete și similare, obliterate sau neobliterate, dar care nu au curs, nici destinate să aibă curs, care se încadrează la codul NC 9704 00 00;

2. colecții și piese de colecție de zoologie, botanică, mineralogie, anatomie sau care prezintă un interes istoric, arheologic, paleontologic, etnografic sau numismatic, care se încadrează la codul NC 9705 00 00;

c) antichitățile sunt obiectele, altele decât operele de artă și obiectele de colecție, cu o vechime mai mare de 100 de ani, care se încadrează la codul NC 9706 00 00;

d) bunurile second-hand sunt bunurile mobile corporale care pot fi refolosite în starea în care se află sau după efectuarea unor reparații, altele decât operele de artă, obiectele de colecție sau antichitățile, pietrele prețioase și alte bunuri prevăzute în normele metodologice;

e) persoana impozabilă revânzătoare este persoana impozabilă care, în cursul desfășurării activității economice, achiziționează sau importă bunuri second-hand și/sau opere de artă, obiecte de colecție sau antichități în scopul revânzării, indiferent dacă respectiva persoană impozabilă acționează în nume propriu sau în numele altei persoane în cadrul unui contract de comision la cumpărare sau vânzare;

f) organizatorul unei vânzări prin licitație publică este persoana impozabilă care, în desfășurarea activității sale economice, oferă bunuri spre vânzare prin licitație publică, în scopul adjudecării acestora de către ofertantul cu prețul cel mai mare;

g) marja profitului este diferența dintre prețul de vânzare aplicat de persoana impozabilă revânzătoare și prețul de cumpărare, în care:

1. prețul de vânzare constituie suma obținută de persoana impozabilă revânzătoare de la cumpărător sau de la un terț, inclusiv subvențiile direct legate de această tranzacție, impozitele, obligațiile de plată, taxele și alte cheltuieli, cum ar fi cele de comision, ambalare, transport și asigurare, percepute de persoana impozabilă revânzătoare cumpărătorului, cu excepția reducerilor de preț;

2. prețul de cumpărare reprezintă tot ce constituie suma obținută, conform definiției prețului de vânzare, de furnizor, de la persoana impozabilă revânzătoare;

h) regimul special reprezintă reglementările speciale prevăzute de prezentul articol pentru taxarea livrărilor de bunuri second-hand, opere de artă, obiecte de colecție și antichități la cota de marjă a profitului.

(2) Persoana impozabilă revânzătoare va aplica regimul special pentru livrările de bunuri second-hand, opere de artă, obiecte de colecție și antichități, altele decât operele de artă livrate de autorii sau succesorii de drept ai acestora, pentru care există obligația colectării taxei, bunuri pe care le-a achiziționat din interiorul Uniunii Europene, de la unul dintre următorii furnizori:

a) o persoană neimpozabilă;

b) o persoană impozabilă, în măsura în care livrarea efectuată de respectiva persoană impozabilă este scutită de taxă, conform art. 292 alin. (2) lit. g);

c) o întreprindere mică, în măsura în care achiziția respectivă se referă la bunuri de capital;

d) o persoană impozabilă revânzătoare, în măsura în care livrarea de către aceasta a fost supusă taxei în regim special.

(3) În condițiile stabilite prin normele metodologice, persoana impozabilă revânzătoare poate opta pentru aplicarea regimului special pentru livrarea următoarelor bunuri:

a) opere de artă, obiecte de colecție sau antichități pe care le-a importat;

b) opere de artă achiziționate de persoana impozabilă revânzătoare de la autorii acestora sau de la succesorii în drept ai acestora, pentru care există obligația colectării taxei.

(4) În cazul livrărilor prevăzute la alin. (2) și (3), pentru care se exercită opțiunea prevăzută la alin. (3), baza de impozitare este marja profitului, determinată conform alin. (1) lit. g), exclusiv valoarea taxei aferente. Prin excepție, pentru livrările de opere de artă, obiecte de colecție sau antichități importate direct de persoana impozabilă revânzătoare, conform alin. (3), prețul de cumpărare pentru calculul marjei de profit este constituit din baza de impozitare la import, stabilită conform art. 289, plus taxa datorată sau achitată la import.

(5) Orice livrare de bunuri second-hand, opere de artă, obiecte de colecție sau antichități, efectuată în regim special, este scutită de taxă, în condițiile prevăzute la art. 294 alin. (1) lit. a), b), h)-n) și p).

(6) Persoana impozabilă revânzătoare nu are dreptul la deducerea taxei datorate sau achitate pentru bunurile prevăzute la alin. (2) și (3), în măsura în care livrarea acestor bunuri se taxează în regim special.

(7) Persoana impozabilă revânzătoare poate aplica regimul normal de taxare pentru orice livrare eligibilă pentru aplicarea regimului special, inclusiv pentru livrările de bunuri pentru care se poate exercita opțiunea de aplicare a regimului special prevăzut la alin. (3).

(8) În cazul în care persoana impozabilă revânzătoare aplică regimul normal de taxare pentru bunurile pentru care putea opta să aplice regimul special prevăzut la alin. (3), persoana respectivă va avea dreptul de deducere a taxei datorate sau achitate pentru:

a) importul de opere de artă, obiecte de colecție sau antichități;

b) opere de artă achiziționate de la autorii acestora sau succesorii în drept ai acestora.

(9) Dreptul de deducere prevăzut la alin. (8) ia naștere la data la care este exigibilă taxa colectată aferentă livrării pentru care persoana impozabilă revânzătoare optează pentru regimul normal de taxă.

(10) Persoanele impozabile nu au dreptul la deducerea taxei datorate sau achitate pentru bunuri care au fost sau urmează să fie achiziționate de la persoana impozabilă revânzătoare, în măsura în care livrarea acestor bunuri de către persoana impozabilă revânzătoare este supusă regimului special.

(11) Regimul special nu se aplică pentru:

a) livrările efectuate de o persoană impozabilă revânzătoare pentru bunurile achiziționate în interiorul Uniunii Europene de la persoane care au beneficiat de scutire de taxă, conform art. 293 alin. (1) lit. a) și e)-h) și art. 294 alin. (1) lit. h)-n), la cumpărare, la achiziția intracomunitară sau la importul de astfel de bunuri ori care au beneficiat de rambursarea taxei;

b) livrarea intracomunitară de către o persoană impozabilă revânzătoare de mijloace de transport noi scutite de taxă, conform art. 294 alin. (2) lit. b).

(12) Persoana impozabilă revânzătoare nu are dreptul să înscrie taxa aferentă livrărilor de bunuri supuse regimului special, în mod distinct, în facturile emise clienților.

(13) În condițiile stabilite prin normele metodologice, persoana impozabilă revânzătoare care aplică regimul special trebuie să îndeplinească următoarele obligații:

a) să stabilească taxa colectată în cadrul regimului special pentru fiecare perioadă fiscală în care trebuie să depună decontul de taxă, conform art. 322 și 323;

b) să țină evidența operațiunilor pentru care se aplică regimul special.

(14) În condițiile stabilite prin normele metodologice, persoana impozabilă revânzătoare care efectuează atât operațiuni supuse regimului normal de taxă, cât și regimului special trebuie să îndeplinească următoarele obligații:

a) să țină evidențe separate pentru operațiunile supuse fiecărui regim;

b) să stabilească taxa colectată în cadrul regimului special pentru fiecare perioadă fiscală în care trebuie să depună decontul de taxă, conform art. 322 și 323.

(15) Dispozițiile alin. (1)-(14) se aplică și vânzărilor prin licitație publică efectuate de persoanele impozabile revânzătoare care acționează ca organizatori de vânzări prin licitație publică în condițiile stabilite prin normele metodologice.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

SECȚIUNEA a 3-a

Regimuri speciale pentru bunurile second-hand, opere de artă, obiecte de colecție și antichități

86. (1) În sensul art. 312 alin. (1) lit. d) din Codul fiscal, bunurile second-hand includ orice obiecte vechi care mai pot fi utilizate "ca atare" sau în urma unor reparații, cu excepția bunurilor prevăzute la alin. (2). (2) Nu sunt considerate bunuri second-hand în sensul art. 312 alin. (1) lit. d) din Codul fiscal:

a) aurul, argintul și platina prezentate sub formă de bare, plachete, lingouri, pulbere, foițe, folie, tuburi, sârmă sau în orice alt mod, ce pot fi folosite ca materie primă pentru producerea altor bunuri, fie pure, fie în aliaj cu alte metale;

b) aurul de investiții conform definiției prevăzute la art. 313 alin. (1) din Codul fiscal;

c) monedele din argint sau platină care nu constituie obiecte de colecție în sensul art. 312 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal;

d) reziduuri de obiecte vechi formate din metale prețioase recuperate în scopul topirii și refolosirii ca materii prime;

e) pietrele prețioase, indiferent dacă sunt sau nu tăiate, sparte în lungul fibrei, gradate sau șlefuite, însă nu montate sau fixate, ce pot fi utilizate pentru producerea de bijuterii clasice și fantezie, obiecte de aurărie și argintărie și similare;

f) bunurile care se consumă la prima utilizare;

g) bunurile ce nu mai pot fi refolosite în niciun fel;

h) obiectele vechi care sunt executate din metale prețioase sau și cu pietre prețioase, cum ar fi bijuteriile (clasice și fantezie), obiectele de aurărie și argintărie și toate celelalte obiecte vechi, inclusiv uneltele, integral sau parțial formate din aur, argint, platină, pietre prețioase, indiferent de gradul de puritate a metalelor și pietrelor prețioase, dacă aceste obiecte nu mai

sunt apte să îndeplinească funcționalitatea lor inițială și nu au păstrat decât funcționalitățile inerente acestor metale și pietre.

(2¹) În aplicarea prevederilor alin. (2) lit. h), pentru a determina dacă un obiect care conține metale prețioase sau pietre prețioase a avut o altă funcționalitate decât cea inerentă materialelor din care este compus, dacă a păstrat această funcționalitate și dacă poate fi reutilizat, în aceeași stare sau după reparații, trebuie avute în vedere toate circumstanțele obiective în care a avut loc revânzarea. În acest sens, pot fi luate în considerare elemente precum: prezentarea obiectelor, metoda de evaluare a valorii respectivelor obiecte și metoda de facturare, respectiv în vrac (brut/greutate) sau per unitate.

(3) Opțiunea prevăzută la art. 312 alin. (3) din Codul fiscal:

a) se exercită pentru toate categoriile de bunuri prevăzute la respectivul alineat;
b) se notifică organului fiscal competent și rămâne în vigoare până la data de 31 decembrie a celui de-al doilea an calendaristic următor exercitării opțiunii.

(4) În scopul aplicării art. 312 alin. (13) și (14) din Codul fiscal:

a) baza de impozitare pentru fiecare livrare de bunuri supusă regimului special este diferența dintre marja de profit realizată de persoana impozabilă revânzătoare și valoarea taxei aferente marjei respective;

b) marja profitului este diferența dintre prețul de vânzare și prețul de cumpărare al bunului supus regimului special;

c) pentru determinarea taxei colectate aferente fiecărei livrări, din marja profitului determinată conform lit. b) se calculează suma taxei colectate corespunzătoare fiecărei livrări prin aplicarea procedurii sutei mărite. Taxa colectată într-o perioadă fiscală pentru bunurile supuse regimului special reprezintă suma taxelor pe valoarea adăugată aferente fiecărei livrări de bunuri efectuate în perioada respectivă.

(5) Persoana impozabilă nu colectează TVA conform regimului special în situația în care marja profitului, determinată conform alin. (4) lit. b), este negativă.

(6) În scopul aplicării art. 312 alin. (13) și (14) din Codul fiscal, persoana impozabilă revânzătoare va îndeplini următoarele obligații:

a) va ține un jurnal special de cumpărări în care se înscriu toate bunurile supuse regimului special;

b) va ține un jurnal special de vânzări în care se înscriu toate bunurile livrate în regim special;

c) va ține un registru care permite să se stabilească, la finele fiecărei perioade fiscale, totalul bazei de impozitare pentru livrările efectuate în respectiva perioadă fiscală, pe fiecare cotă de TVA aplicabilă, și, după caz, taxa colectată;

d) va emite o factură prin autofacturare către fiecare furnizor de la care achiziționează bunuri supuse regimului special și care nu este obligat să emită o factură. Factura emisă prin autofacturare trebuie să cuprindă următoarele informații:

1. numărul de ordine și data emiterii facturii;
2. data achiziției și numărul cu care a fost înregistrată în jurnalul special de cumpărări prevăzut la lit. a) sau data primirii bunurilor;
3. numele și adresa părților;
4. codul de înregistrare în scopuri de TVA al persoanei impozabile revânzătoare;
5. descrierea și cantitatea de bunuri cumpărate sau primite;

6. *prețul de cumpărare, care se înscrie în factură la momentul cumpărării pentru bunurile în regim de consignație.*

(7) *O întreprindere mică care livrează bunuri unei persoane impozabile revânzătoare, conform art. 312 alin. (2) lit. c) din Codul fiscal, va menționa în factura emisă că livrarea în cauză se referă la bunurile prevăzute la art. 312 alin. (1) lit. a)-d) din Codul fiscal și că aceste bunuri au fost utilizate de întreprinderea mică ca active corporale fixe, așa cum sunt acestea definite la art. 266 alin. (1) pct. 3 din Codul fiscal.*

(8) *În scopul aplicării art. 312 alin. (15) din Codul fiscal, baza de impozitare pentru livrările de bunuri second-hand, opere de artă, obiecte de colecție sau antichități, efectuate de un organizator de vânzări prin licitație publică, acționând în nume propriu în cadrul unui contract de comision la vânzare în contul persoanei prevăzute la art. 312 alin. (2) lit. a)-d) din Codul fiscal, este constituită din suma totală facturată conform alin. (10) cumpărătorului de către organizatorul vânzării prin licitație publică, din care se scad următoarele:*

1. *suma netă de plată sau plătită de organizatorul vânzării prin licitație publică comitentului său, stabilită conform alin. (10); și*

2. *suma taxei colectate de organizatorul vânzării prin licitație publică pentru livrarea sa.*

(9) *Suma netă de plată sau plătită de organizatorul vânzării prin licitație publică comitentului său este egală cu diferența dintre:*

a) *prețul bunurilor la licitația publică; și*

b) *valoarea comisionului, inclusiv taxa aferentă, obținut sau care va fi obținut de organizatorul vânzării prin licitație publică de la comitentul său, în cadrul contractului de comision la vânzare.*

(10) *Organizatorul vânzării prin licitație publică trebuie să emită cumpărătorului o factură sau, după caz, bon fiscal emis conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care nu trebuie să menționeze separat valoarea taxei.*

ART. 313

Regimul special pentru aurul de investiții

(1) **Aurul de investiții înseamnă:**

a) **aurul, sub formă de lingouri sau plachete acceptate/cotate pe piețele de metale prețioase, având puritatea minimă de 995 la mie, reprezentate sau nu prin hârtii de valoare, cu excepția lingourilor sau plachetelor cu greutatea de cel mult 1 g;**

b) **monedele de aur care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:**

1. **au titlul mai mare sau egal cu 900 la mie;**

2. **sunt reconfecționate după anul 1800;**

3. **sunt sau au constituit monedă legală de schimb în statul de origine; și**

4. **sunt vândute în mod normal la un preț care nu depășește valoarea de piață liberă a aurului conținut de monede cu mai mult de 80%.**

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

87. (1) În scopul implementării art. 313 alin. (1) din Codul fiscal, greutatele acceptate pe piețele de lingouri cuprind cel puțin următoarele unități și greutăți:

Unitate	Greutăți
Kg	
Gram	tranzacționate
Uncie (1 oz = 31,1035 g)	12,5/1
Tael (1 tael = 1,193 oz)	500/250/100/50/20/10/5/2,5/2
(unitate de măsură chinezească)	100/10/5/1/1/2/1/4
Tola (10 tolas = 3,75 oz)	10/5/1
(unitate de măsură indiană)	10

(2) În sensul art. 313 alin. (1) lit. b) pct. 2 din Codul fiscal, prin monede reconfeționate după anul 1800 se înțelege monedele care sunt bătute după anul 1800.

(2) În sensul prezentului articol, monedele prevăzute la alin. (1) lit. b) nu se consideră ca fiind vândute în scop numismatic.

(3) Următoarele operațiuni sunt scutite de taxă:

a) livrările, achizițiile intracomunitare și importul de aur de investiții, inclusiv investițiile în hârtii de valoare, pentru aurul nominalizat sau nenominalizat ori negociat în conturi de aur și cuprinzând mai ales împrumuturile și schimburile cu aur care conferă un drept de proprietate sau de creanță asupra aurului de investiții, precum și operațiunile referitoare la aurul de investiții care constau în contracte la termen futures și forward, care dau naștere unui transfer al dreptului de proprietate sau de creanță asupra aurului de investiții;

b) serviciile de intermediere în livrarea de aur de investiții, prestate de agenți care acționează în numele și pe seama unui mandant.

(4) Persoana impozabilă care produce aurul de investiții sau transformă orice aur în aur de investiții poate opta pentru regimul normal de taxă pentru livrările de aur de investiții către altă persoană impozabilă, care în mod normal ar fi scutite, conform prevederilor alin. (3) lit. a).

(5) Persoana impozabilă care livrează în mod curent aur în scopuri industriale poate opta pentru regimul normal de taxă, pentru livrările de aur de investiții prevăzute la alin. (1) lit. a) către altă persoană impozabilă, care în mod normal ar fi scutite, conform prevederilor alin. (3) lit. a).

(6) Intermediarul care prestează servicii de intermediere în livrarea de aur, în numele și în contul unui mandant, poate opta pentru taxare, dacă mandantul și-a exercitat opțiunea prevăzută la alin. (4).

(7) Opțiunile prevăzute la alin. (4)-(6) se exercită printr-o notificare transmisă organului fiscal competent. Opțiunea intră în vigoare la data înregistrării notificării la organele fiscale sau la data depunerii acesteia la poștă, cu confirmare de primire, după caz, și se aplică tuturor livrărilor de aur de investiții efectuate de la data respectivă. În cazul opțiunii exercitate de un intermediar, opțiunea se aplică pentru toate serviciile de intermediere prestate de respectivul intermediar în beneficiul aceluiași mandant care și-a exercitat opțiunea prevăzută la alin. (5). În cazul exercitării opțiunilor prevăzute la alin. (4)-(6), persoanele impozabile nu pot reveni la regimul special.

NORMĂ 06/01/2016 din data 2016-01-06

87. (3) Notificarea prevăzută la art. 313 alin. (7) din Codul fiscal trebuie să fie efectuată anterior operațiunilor cărora le este aferentă și trebuie să cuprindă următoarele informații:

a) prevederile legale în baza cărora este efectuată, precum și dacă persoana impozabilă exercită opțiunea în calitate de furnizor sau de intermediar;

b) numele și codul de înregistrare în scopuri de TVA al persoanei impozabile în beneficiul căreia s-au efectuat sau se vor efectua livrările, precum și baza de impozitare a acestora.

(8) În cazul în care livrarea de aur de investiții este scutită de taxă, conform prezentului articol, persoana impozabilă are dreptul să deducă:

a) taxa datorată sau achitată, pentru achizițiile de aur de investiții efectuate de la o persoană care și-a exercitat opțiunea de taxare;

b) taxa datorată sau achitată, pentru achizițiile intracomunitare sau importul de aur, care este ulterior transformat în aur de investiții de persoana impozabilă sau de un terț în numele persoanei impozabile;

c) taxa datorată sau achitată, pentru serviciile prestate în beneficiul său, constând în schimbarea formei, greutateii sau purității aurului, inclusiv aurului de investiții.

(9) Persoana impozabilă care produce aur de investiții sau transformă aurul în aur de investiții are dreptul la deducerea taxei datorate sau achitate pentru achiziții legate de producția sau transformarea aurului respectiv.

(10) Persoana impozabilă care comercializează aur de investiții trebuie să țină evidența tuturor tranzacțiilor cu aur de investiții și să păstreze documentația care să permită identificarea clientului în aceste tranzacții. Aceste evidențe se păstrează minimum 5 ani de la sfârșitul anului în care operațiunile au fost efectuate.

ART. 314

Regimul special pentru serviciile electronice, de telecomunicații, de radiodifuziune sau de televiziune prestate de către persoane impozabile nestabilite în Uniunea Europeană

(1) În înțelesul prezentului articol:

a) persoană impozabilă nestabilă în Uniunea Europeană înseamnă o persoană impozabilă care nu are sediul activității economice și nici nu dispune de un sediu fix pe teritoriul Uniunii Europene;

(la 20-04-2019 Litera a) din Alineatul (1) , Articolul 314 , Capitolul XII , Titlul VII a fost modificată de Punctul 5, Articolul I din LEGEA nr. 60 din 15 aprilie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 296 din 17 aprilie 2019)

b) stat membru de înregistrare înseamnă statul membru ales de persoana impozabilă nestabilă în Uniunea Europeană pentru a declara momentul începerii activității sale ca persoană impozabilă pe teritoriul Uniunii Europene, în conformitate cu prevederile prezentului articol;

c) stat membru de consum înseamnă statul membru în care are loc prestarea de servicii electronice, de telecomunicații, de radiodifuziune sau de televiziune, conform art. 278 alin. (5) lit. h).

(2) Orice persoană impozabilă nestabilă în Uniunea Europeană poate utiliza un regim special pentru toate serviciile electronice, de telecomunicații, de radiodifuziune sau de televiziune prestate către persoane neimpozabile care sunt stabilite, au domiciliul stabil ori reședința obișnuită în Uniunea Europeană. Regimul special permite, printre altele, înregistrarea unei persoane impozabile nestabilite în Uniunea Europeană într-un singur stat membru, conform prezentului articol, pentru toate serviciile electronice, de telecomunicații, de radiodifuziune sau televiziune prestate către persoane neimpozabile stabilite în Uniunea Europeană.

(3) În cazul în care o persoană impozabilă nestabilă în Uniunea Europeană optează pentru regimul special și alege România ca stat membru de înregistrare, la data începerii operațiunilor taxabile, persoana respectivă trebuie să depună în format electronic o declarație de începere a activității la organul fiscal competent. Declarația trebuie să conțină următoarele informații: denumirea/numele persoanei impozabile, adresa poștală, adresele electronice, inclusiv pagina de internet proprie, codul național de înregistrare fiscală, după caz, precum și o declarație prin care se confirmă că persoana nu și-a stabilit sediul activității economice pe teritoriul Uniunii Europene și nu dispune de un sediu fix pe teritoriul acesteia. Modificările ulterioare ale datelor din declarația de înregistrare trebuie aduse la cunoștința organului fiscal competent, pe cale electronică.

(la 20-04-2019 Alineatul (3) din Articolul 314 , Capitolul XII , Titlul VII a fost modificat de Punctul 6, Articolul I din LEGEA nr. 60 din 15 aprilie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 296 din 17 aprilie 2019)

(4) La primirea declarației de începere a activității organul fiscal competent va înregistra persoana impozabilă nestabilă în Uniunea Europeană cu un cod de înregistrare special în scopuri de TVA și va comunica acest cod persoanei respective prin mijloace electronice. În scopul înregistrării nu este necesară desemnarea unui reprezentant fiscal.

(5) Persoana impozabilă nestabilă în Uniunea Europeană trebuie să notifice, prin mijloace electronice, organul fiscal competent, în caz de încetare a activității sau în caz de modificări ulterioare, care o exclud de la regimul special.

(6) Persoana impozabilă nestabilă va fi scoasă din evidență de către organul fiscal competent, în oricare dintre următoarele situații:

- a) persoana impozabilă informează organul fiscal că nu mai prestează servicii electronice, de telecomunicații, de radiodifuziune sau televiziune;
- b) organul fiscal competent constată că operațiunile taxabile ale persoanei impozabile sau încheiat;
- c) persoana impozabilă nu mai îndeplinește cerințele pentru a i se permite utilizarea regimului special;
- d) persoana impozabilă încalcă în mod repetat regulile regimului special.

(7) În termen de 20 de zile de la sfârșitul fiecărui trimestru calendaristic, persoana impozabilă nestabilă în Uniunea Europeană trebuie să depună la organul fiscal competent, prin mijloace electronice, o declarație specială de TVA, potrivit modelului stabilit de Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 815/2012 al Comisiei din 13 septembrie 2012 de stabilire a normelor detaliate de aplicare a Regulamentului (UE) nr. 904/2010 al Consiliului în ceea ce privește regimurile speciale pentru persoanele impozabile nestabilite care prestează servicii de telecomunicații, servicii de radiodifuziune și de televiziune sau servicii electronice către persoane neimpozabile, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 249 din 14 septembrie 2012, indiferent dacă au fost sau nu prestate servicii electronice, de telecomunicații, de radiodifuziune sau televiziune în perioada fiscală de raportare.

(8) Declarația specială de TVA trebuie să conțină următoarele informații:

- a) codul de înregistrare prevăzut la alin. (4);
- b) valoarea totală, exclusiv taxa, a prestărilor de servicii electronice, de telecomunicații, de radiodifuziune și televiziune efectuate în cursul perioadei fiscale de raportare, cotele taxei aplicabile și valoarea corespunzătoare a taxei datorate fiecărui stat membru de consum în care taxa este exigibilă;
- c) valoarea totală a taxei datorate în Uniunea Europeană.

(9) Declarația specială de TVA se întocmește în euro. În cazul în care prestările de servicii se plătesc în alte monede se va folosi, la completarea declarației, rata de schimb în vigoare în ultima zi a perioadei fiscale de raportare. Ratele de schimb utilizate sunt cele publicate de Banca Centrală Europeană pentru ziua respectivă sau cele din ziua următoare, dacă nu sunt publicate în acea zi.

(10) Persoana impozabilă nestabilă în Uniunea Europeană trebuie să achite suma totală a taxei datorate în Uniunea Europeană într-un cont special, în euro, indicat de organul fiscal competent, până la data la care are obligația depunerii declarației speciale. Prin norme se stabilește procedura de virare a sumelor convenite fiecărui stat membru, pentru serviciile electronice, de telecomunicații, de radiodifuziune și televiziune desfășurate pe teritoriul lor, de persoana impozabilă nestabilă în Uniunea Europeană, înregistrată în România în scopuri de TVA.

(11) Persoana impozabilă nestabilă în Uniunea Europeană care utilizează regimul special nu poate deduce TVA prin declarația specială de taxă, conform art. 301, dar va putea exercita acest drept prin rambursarea taxei aferente importurilor și achizițiilor de bunuri/servicii efectuate în România, în conformitate cu prevederile art. 302 alin. (1) lit. b), chiar dacă o persoană impozabilă stabilită în România nu ar avea dreptul la o compensație similară în ceea ce privește taxa sau un alt impozit similar, în condițiile prevăzute de legislația țării în care își are sediul persoana impozabilă nestabilă.

(12) Persoana impozabilă nestabilă în Uniunea Europeană trebuie să țină o evidență suficient de detaliată a serviciilor pentru care se aplică acest regim special, pentru a permite

organelor fiscale competente din statele membre de consum să determine dacă declarația prevăzută la alin. (7) este corectă. Aceste evidențe se pun la dispoziție electronic, la solicitarea organului fiscal competent, precum și a statelor membre de consum. Persoana impozabilă nestabilă va păstra aceste evidențe pe o perioadă de 10 ani de la încheierea anului în care s-au prestat serviciile.

ART. 315

Regimul special pentru serviciile electronice, de telecomunicații, de radiodifuziune sau de televiziune prestate de către persoane impozabile stabilite în Uniunea Europeană, dar într-un alt stat membru decât statul membru de consum

(1) În sensul prezentului articol:

a) persoană impozabilă nestabilă în statul membru de consum înseamnă o persoană impozabilă care are sediul activității economice sau un sediu fix pe teritoriul Uniunii Europene, dar nu are sediul activității economice și nu dispune de un sediu fix pe teritoriul statului membru de consum;

b) stat membru de înregistrare înseamnă statul membru pe teritoriul căruia persoana impozabilă are sediul activității economice sau, în cazul în care nu are sediul activității economice în Uniunea Europeană, statul membru în care dispune de un sediu fix. În cazul în care o persoană impozabilă nu are sediul activității economice în Uniunea Europeană, dar are mai multe sedii fixe în Uniunea Europeană, statul membru de înregistrare este acela în care persoana respectivă are un sediu fix și în care persoana impozabilă declară că va utiliza prezentul regim special. Persoana impozabilă este ținută să respecte respectiva decizie în anul calendaristic în cauză și în următorii 2 ani calendaristici;

c) stat membru de consum înseamnă statul membru în care are loc prestarea de servicii electronice, de telecomunicații, de radiodifuziune sau televiziune, conform art. 278 alin. (5) lit. h).

(2) Orice persoană impozabilă care are sediul activității economice în România sau, în cazul în care nu are sediul activității economice în Uniunea Europeană, dispune de un sediu fix în România poate utiliza un regim special pentru toate serviciile electronice, de telecomunicații, de radiodifuziune sau de televiziune prestate către persoane neimpozabile care sunt stabilite, au domiciliul stabil sau reședința obișnuită în statele membre de consum, dacă persoana impozabilă nu este stabilă în aceste state membre. Regimul special poate fi utilizat și de către orice persoană impozabilă care nu are sediul activității economice în Uniunea Europeană, dar dispune de mai multe sedii fixe în Uniunea Europeană, în cazul în care are un sediu fix în România și alege România ca stat membru de înregistrare.

(3) În cazul în care România este statul membru de înregistrare, persoana impozabilă respectivă trebuie să depună în format electronic o declarație de începere a activității sale supuse regimului special la organul fiscal competent. Persoana impozabilă trebuie să notifice, prin mijloace electronice, organul fiscal competent, în caz de încetare a activității sau în caz de modificări ulterioare, care o exclud de la regimul special.

(4) Pentru operațiunile impozabile efectuate în condițiile prezentului regim special, persoana impozabilă utilizează doar codul de înregistrare în scopuri de TVA alocat de statul membru de înregistrare. În cazul în care România este statul membru de înregistrare, codul de înregistrare utilizat de persoana impozabilă este cel care i-a fost atribuit conform art. 316.

(5) Persoana impozabilă care aplică regimul special va fi exclusă de la aplicarea acestui regim de către organul fiscal competent, în oricare dintre următoarele situații:

- a) persoana impozabilă informează organul fiscal că nu mai prestează servicii electronice, de telecomunicații, de radiodifuziune sau televiziune;
- b) organul fiscal competent constată că operațiunile taxabile ale persoanei impozabile sau încheiat;
- c) persoana impozabilă nu mai îndeplinește cerințele pentru a i se permite utilizarea regimului special;
- d) persoana impozabilă încalcă în mod repetat regulile regimului special.

(6) În termen de 20 de zile de la sfârșitul fiecărui trimestru calendaristic, persoana impozabilă trebuie să depună la organul fiscal competent, prin mijloace electronice, o declarație specială de TVA, potrivit modelului stabilit de Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 815/2012 al Comisiei din 13 septembrie 2012 de stabilire a normelor detaliate de aplicare a Regulamentului (UE) nr. 904/2010 al Consiliului în ceea ce privește regimurile speciale pentru persoanele impozabile nestabilite care prestează servicii de telecomunicații, servicii de radiodifuziune și de televiziune sau servicii electronice către persoane neimpozabile, indiferent dacă au fost sau nu prestate servicii electronice, de telecomunicații, de radiodifuziune sau de televiziune în perioada fiscală de raportare.

(7) Declarația specială de TVA trebuie să conțină următoarele informații:

- a) codul de înregistrare special în scopuri de TVA, prevăzut la alin. (4);
- b) valoarea totală, exclusiv taxa, a prestărilor de servicii electronice, de telecomunicații, de radiodifuziune și de televiziune efectuate în cursul perioadei fiscale de raportare, cotele taxei aplicabile și valoarea corespunzătoare a taxei datorate fiecărui stat membru de consum în care taxa este exigibilă;
- c) valoarea totală a taxei datorate în statele membre de consum.

(8) În cazul în care persoana impozabilă deține unul sau mai multe sedii fixe, în alte state membre, de la care sunt prestate servicii, declarația specială de TVA conține, pe lângă informațiile prevăzute la alin. (7), valoarea totală a prestărilor de servicii electronice, de telecomunicații, de radiodifuziune sau de televiziune care fac obiectul acestui regim special, calculată pentru fiecare stat membru în care persoana deține un sediu, cu precizarea numărului individual de identificare în scopuri de TVA sau a codului de înregistrare fiscală al sediului respectiv, și defalcată pe fiecare stat membru de consum.

(9) Declarația specială de TVA se întocmește în euro. În cazul în care prestările de servicii se plătesc în alte monede se va folosi, la completarea declarației, rata de schimb în vigoare în ultima zi a perioadei fiscale de raportare. Ratele de schimb utilizate sunt cele publicate de Banca Centrală Europeană pentru ziua respectivă sau cele din ziua următoare, dacă nu sunt publicate în acea zi.

(10) Persoana impozabilă trebuie să achite suma totală a taxei datorate în statele membre de consum într-un cont special, în euro, indicat de organul fiscal competent, până la data la care are obligația depunerii declarației speciale. Prin norme se stabilește procedura de virare a sumelor convenite fiecărui stat membru, pentru serviciile electronice, de telecomunicații, de radiodifuziune și de televiziune desfășurate pe teritoriul lor, de persoana impozabilă care aplică regimul special, pentru care România este statul membru de înregistrare.

(11) În situația în care România este stat membru de consum, persoana impozabilă nestabilă în România care utilizează prezentul regim special beneficiază de rambursarea taxei aferente importurilor și achizițiilor de bunuri/servicii efectuate în România pentru realizarea activităților sale impozabile supuse acestui regim, în conformitate cu prevederile art. 302 alin. (1)

lit. a). În cazul în care persoana impozabilă nestabilă în România și beneficiară a prezentului regim special desfășoară, de asemenea, în România activități care nu sunt supuse acestui regim și pentru care există obligația înregistrării în scopuri de TVA, respectiva persoană își deduce TVA pentru activitățile sale impozabile supuse prezentului regim prin decontul de taxă prevăzut la art. 323.

(12) Persoana impozabilă nestabilă în statul membru de consum trebuie să țină o evidență suficient de detaliată a serviciilor pentru care se aplică acest regim special, pentru a permite organelor fiscale competente din statele membre de consum să determine dacă declarația prevăzută la alin. (7) este corectă. Aceste evidențe se pun la dispoziție electronic, la solicitarea organului fiscal competent, precum și a statelor membre de consum. Persoana impozabilă nestabilă va păstra aceste evidențe pe o perioadă de 10 ani de la încheierea anului în care s-au prestat serviciile.

(13) În cazul în care România este statul membru de înregistrare, din sumele transferate fiecărui stat membru de consum se reține ca venit al bugetului de stat un procent de 30% până la data de 31 decembrie 2016 și, respectiv, un procent de 15% în perioada 1 ianuarie 2017-31 decembrie 2018, conform unei proceduri stabilite prin ordin al A.N.A.F.

ART. 315¹

Regimul special pentru agricultori

(1) În sensul acestui articol:

a) regimul special pentru agricultori se aplică pentru activitățile prevăzute la lit. c) și d), desfășurate de un agricultor, așa cum este acesta definit la lit. b);

b) agricultorul reprezintă persoana fizică, persoana fizică autorizată, întreprinderea individuală sau întreprinderea familială, cu sediul activității economice în România, care realizează activitățile prevăzute la lit. c) și d) și care nu realizează alte activități economice sau realizează și alte activități economice a căror cifră de afaceri anuală este inferioară plafonului de scutire prevăzut la art. 310;

c) activitățile de producție agricolă sunt activitățile de producție a produselor agricole, inclusiv activitățile de transformare a produselor agricole prin alte metode decât cele industriale, prevăzute în norme;

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

SECȚIUNEA a 5-a

Regimul special pentru agricultori

87¹. (1) În sensul art. 315¹ alin. (1) lit. c), activitățile de producție agricolă includ:

a) Cultura:

- 1. agricultură generală, inclusiv viticultură;*
- 2. cultura pomilor fructiferi (inclusiv măslini) și a legumelor, florilor și plantelor ornamentale, atât în aer liber, cât și în sere;*
- 3. producția de ciuperci, condimente, semințe și material săditor;*
- 4. exploatarea pepinierelor;*

b) creșterea animalelor de fermă alături de cultivarea solului:

1. creșterea animalelor;
2. creșterea păsărilor;
3. creșterea iepurilor;
4. apicultura;
5. sericicultura;
6. helicultura;

c) silvicultura;

d) pescuitul:

1. pescuitul în apă dulce;
2. piscicultura;
3. creșterea midiilor, stridiilor și a altor moluște și crustacee;
4. creșterea

broaștelor.

(2) Activitățile de transformare a produselor agricole prin alte metode decât cele industriale reprezintă activitățile de transformare a produselor ce rezultă din activitățile prevăzute la alin.

(1) prin utilizarea mijloacelor folosite în mod normal în întreprinderile agricole.

(3) În sensul art. 315¹ alin. (1) lit. d) din Codul fiscal, serviciile agricole sunt cele prevăzute în anexa la Ordinul ministrului finanțelor publice și al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 1.155/868/2016 privind aplicarea cotei reduse de TVA de 9% pentru livrarea de îngrășăminte și de pesticide utilizate în agricultură, semințe și alte produse agricole destinate însămânțării sau plantării, precum și pentru prestările de servicii de tipul celor specifice utilizate în sectorul agricol.

(4) Potrivit art. 315¹ alin. (1) lit. h) din Codul fiscal, prețul/tariful stabilit de agricultor la care se aplică procentul de compensare în cotă forfetară în vederea determinării compensației în cotă forfetară nu include taxa pe valoarea adăugată nedeductibilă aferentă achizițiilor.

(5) Agricultorii care îndeplinesc condițiile pentru aplicarea regimului special prevăzut la art. 315¹ din Codul fiscal aplică regimul special indiferent dacă au depus sau nu notificarea privind aplicarea acestui regim, cu excepția celor care optează pentru aplicarea regimului normal de taxă. Agricultorii pot înscrie în facturile emise compensația în cota forfetară numai după depunerea notificării privind aplicarea regimului special și înscrierea acestora în Registrul agricultorilor care aplică regimul special.

(6) Echivalentul în lei al plafonului pentru achiziții intracomunitare de bunuri de 10.000 euro, prevăzut la art. 315¹ alin. (9) din Codul fiscal, aplicabil în cursul unui an calendaristic, se determină pe baza cursului valutar de schimb comunicat de Banca Națională a României la data aderării și se rotunjește la cifra miilor. Rotunjirea se face prin majorare când cifra sutelor este egală sau mai mare decât 5 și prin reducere când cifra sutelor este mai mică de 5, prin urmare plafonul este de 34.000 lei.

(7) În cazul în care plafonul pentru achiziții intracomunitare de bunuri prevăzut la alin. (6) este depășit, agricultorul trebuie să solicite înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 317 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal. Înregistrarea va rămâne valabilă pentru perioada până la sfârșitul anului calendaristic în care a fost depășit plafonul de achiziții și cel puțin pentru anul calendaristic următor sau, după caz, până la data la care agricultorul se înregistrează în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal, dacă această dată este anterioară acestui termen.

(8) Agricultorul poate solicita anularea înregistrării oricând după încheierea anului calendaristic următor celui în care s-a înregistrat. Prin excepție, acesta rămâne înregistrat în scopuri de TVA conform art. 317 din Codul fiscal pentru toate achizițiile intracomunitare de bunuri efectuate cel puțin pentru încă un an calendaristic, dacă plafonul pentru achiziții de bunuri este depășit și în anul calendaristic care a urmat celui în care a fost înregistrat.

(9) Dacă după expirarea anului calendaristic următor celui în care agricultorul a fost înregistrat acesta efectuează o achiziție intracomunitară de bunuri în baza codului de înregistrare în scopuri de TVA obținut conform art. 317 din Codul fiscal, se consideră că a optat conform art. 315¹ alin. (10) din Codul fiscal, cu excepția cazului în care este obligat să rămână înregistrat în urma depășirii plafonului pentru achiziții de bunuri în anul următor anului în care s-a înregistrat, situație în care se aplică prevederile alin. (8).

(10) Conform prevederilor 315¹ alin. (10) din Codul fiscal, agricultorii care nu depășesc plafonul pentru achiziții intracomunitare pot opta pentru regimul general prevăzut la art. 268 alin. (3) lit. a) din Codul fiscal. Aceștia sunt obligați la plata taxei în România pentru toate achizițiile intracomunitare de bunuri de la data la care își exercită opțiunea și vor solicita un cod de înregistrare în scopuri de TVA conform art. 317 alin. (2) din Codul fiscal. Agricultorii pot solicita anularea înregistrării oricând după încheierea a 2 ani calendaristici ce urmează celui în care s-au înregistrat.

(11) În cazul în care după încheierea a 2 ani calendaristici consecutivi de la înregistrare agricultorii prevăzuți la alin. (10) efectuează o achiziție intracomunitară de bunuri în baza codului de înregistrare în scopuri de TVA obținut conform art. 317 din Codul fiscal, se consideră că și-au reexercitat opțiunea în condițiile art. 315¹ alin. (10) din Codul fiscal, cu excepția cazului în care aceste persoane sunt obligate să rămână înregistrate în urma depășirii plafonului pentru achiziții intracomunitare de bunuri în anul calendaristic anterior, situație în care se aplică prevederile alin. (8).

(12) Agricultorii care depășesc plafonul de scutire prevăzut la art. 310 alin. (1) din Codul fiscal, din alte activități economice decât cele prevăzute la art. 315¹ alin. (1) lit. c) și d) din Codul fiscal, dar nu solicită înregistrarea în scopuri de TVA în termenul prevăzut la art. 310 alin. (6) din Codul fiscal, nu mai pot aplica regimul special de la data la care ar fi fost înregistrați în scopuri de TVA dacă ar fi solicitat înregistrarea în termen. În vederea aplicării prevederilor art. 310 alin. (6) lit. a) și b) din Codul fiscal, organele fiscale competente vor stabili taxa pe care agricultorii ar fi avut obligația să o colecteze pentru toate operațiunile taxabile, inclusiv cele prevăzute la art. 315¹ alin. (1) lit. c) și d) din Codul fiscal, realizate de la data la care ar fi fost înregistrați în scopuri de TVA dacă ar fi solicitat înregistrarea în termen.

(13) În cazul înregistrării în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal, agricultorii au dreptul la ajustarea taxei deductibile aferente achizițiilor destinate exclusiv activităților pentru care nu a fost aplicat regimul special pentru agricultori. Ajustările de taxă pe care le poate efectua agricultorul sunt prevăzute la pct. 83 alin. (11).

(14) Agricultorul care aplică regimul special poate opta, conform art. 315¹ alin. (15) din Codul fiscal, pentru aplicarea regimului normal de taxă, dacă nu realizează alte activități economice decât cele prevăzute la art. 315¹ alin. (1) lit. c) și d) sau realizează alte activități economice a căror cifră de afaceri anuală este inferioară plafonului de scutire prevăzut la art. 310 din Codul fiscal. În vederea aplicării regimului normal de taxă, agricultorul trebuie să depună la organul fiscal competent o notificare în acest sens, însoțită de solicitarea de înregistrare în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal, între data de 1 și 10 ale oricărei luni. Organul fiscal competent operează radierea agriculturului din Registrul

agriculturilor care aplică regimul special și înregistrează agricultorul în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal, până la data de 1 a lunii următoare celei în care a fost depusă notificarea. După exercitarea opțiunii de aplicare a regimului normal de taxă, agricultorul nu mai poate aplica din nou regimul special pentru o perioadă de cel puțin doi ani de la data înregistrării în scopuri de TVA.

(15) Persoanele impozabile își pot exercita dreptul de deducere/restituire a compensației în cotă forfetară achitată agriculturului, potrivit prevederilor art. 315¹ alin. (17) și (18) din Codul fiscal, numai în măsura în care agricultorul este înscris la data livrării/prestării în Registrul agriculturilor care aplică regimul special.

d) serviciile agricole reprezintă serviciile prevăzute în norme, prestate de un agricultor care utilizează munca manuală proprie și/sau echipamentele specifice;

e) produse agricole reprezintă bunurile rezultate din activitățile prevăzute la lit. c);

f) taxa aferentă achizițiilor reprezintă valoarea totală a taxei aferente bunurilor și serviciilor achiziționate de un agricultor supus regimului special, în măsura în care această taxă ar fi deductibilă conform art. 297 alin. (4) pentru o persoană impozabilă supusă regimului normal de taxă;

g) procentul de compensare în cotă forfetară reprezintă procentul care se aplică în scopul de a permite agriculturilor să beneficieze de compensația în cotă forfetară pentru taxa aferentă achizițiilor;

h) compensația în cotă forfetară reprezintă suma rezultată prin aplicarea procentului de compensare în cotă forfetară asupra prețului/tarifului, exclusiv taxa, aferent livrărilor de produse agricole și prestărilor de servicii agricole, efectuate de un agricultor în cazurile menționate la alin. (3).

(2) Procentul de compensare în cotă forfetară este 1% pentru anul 2017, 4% pentru anul 2018 și 8% începând cu anul 2019.

(3) Procentul de compensare în cotă forfetară se aplică pentru:

a) produsele agricole prevăzute la alin. (1) lit. e) și serviciile agricole prevăzute la alin. (1) lit. d), livrate/prestate de agricultor către alte persoane impozabile decât cele care beneficiază, în interiorul țării de regimul special prevăzut de prezentul articol;

b) produsele agricole prevăzute la alin. (1) lit. e) livrate în condițiile stabilite la art. 294 alin. (2) către persoane juridice neimpozabile care datorează TVA în statul membru de sosire pentru achizițiile intracomunitare efectuate.

(4) Agricultorul care aplică regimul special prevăzut de prezentul articol:

a) nu are obligația de a colecta TVA pentru livrările de produse agricole rezultate din activitățile agricole prevăzute la alin. (1) lit. c) și pentru serviciile agricole prevăzute la alin. (1) lit. d);

b) nu are dreptul să deducă taxa achitată sau datorată pentru achizițiile sale în cadrul activității efectuate în regimul special;

c) prin excepție de la art. 310 nu aplică regimul special de scutire pentru întreprinderile mici pentru operațiunile prevăzute la alin. (1) lit. c) și d), operațiunile respective nefiind cuprinse în

cifra de afaceri care servește drept referință pentru aplicarea regimului special de scutire pentru întreprinderile mici prevăzută la art. 310.

(5) Agricultorul care aplică regimul special prevăzut de prezentul articol depune la organul fiscal competent o notificare privind aplicarea regimului special. Agenția Națională de Administrare Fiscală organizează Registrul agricultorilor care aplică regimul special. Registrul este public și se afișează pe site-ul Agenției Naționale de Administrare Fiscală. Înscrierea în Registrul agricultorilor care aplică regimul special se face de către organul fiscal competent, pe baza notificărilor depuse de agricultorii care aplică regimul special, până la data de 1 a lunii următoare celei în care a fost depusă notificarea.

(6) Persoana impozabilă stabilită în România sau persoana impozabilă nestabilită în România, dar înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316, care achiziționează bunuri/servicii de la agricultorii care figurează în Registrul agricultorilor care aplică regimul special, prevăzut la alin. (5), va ține o evidență separată pentru toate achizițiile efectuate în cadrul regimului special pentru agricultori.

(7) Agricultorul care aplică regimul special este scutit de următoarele obligații:

- a) ținerea evidențelor în scopuri de TVA prevăzute la art. 321;
- b) depunerea decontului de taxă prevăzut la art. 323;
- c) orice alte obligații care revin persoanelor impozabile înregistrate sau care ar trebui să se înregistreze în scopuri de TVA conform art. 316.

(8) Agricultorul are obligația să emită factură care să conțină informațiile prevăzute la art. 319 alin. (20), o mențiune cu privire la aplicarea regimului special pentru agricultori, precum și procentul de compensare în cotă forfetară și valoarea compensației în cotă forfetară care i se cuvine pentru:

- a) livrările de produse agricole/prestările de servicii prevăzute la alin. (3), altele decât cele de la lit. b)-e);
- b) vânzările la distanță, astfel cum sunt definite la art. 266 alin. (1) pct. 35, care au locul în România;
- c) livrările intracomunitare de bunuri către o persoană care îi comunică un cod valabil de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit de autoritățile fiscale din alt stat membru;
- d) livrările intracomunitare de bunuri, prevăzute la art. 270 alin. (10), care s-ar încadra la lit. c) dacă ar fi efectuate către altă persoană impozabilă;
- e) prestările de servicii care conform art. 278 alin. (2) au locul în alt stat membru, pentru care beneficiarul serviciului este persoana obligată la plata taxei conform echivalentului din legislația altui stat membru al art. 307 alin. (2).

(9) Prin excepție de la prevederile art. 268 alin. (3) lit. a), nu sunt considerate operațiuni impozabile în România achizițiile intracomunitare de bunuri efectuate de agricultorii care aplică regimul special, dacă valoarea totală a acestor achiziții intracomunitare nu depășește pe parcursul anului calendaristic curent sau nu a depășit pe parcursul anului calendaristic anterior plafonul de 10.000 euro, al cărui echivalent în lei este stabilit prin normele metodologice. Plafonul de 10.000 euro pentru achiziții intracomunitare se determină potrivit prevederilor art. 268 alin. (5).

(10) Agricultorii eligibili pentru excepția prevăzută la alin. (9) au dreptul să opteze pentru regimul general al achizițiilor intracomunitare prevăzut la art. 268 alin. (3) lit. a). Opțiunea se aplică pentru cel puțin 2 ani calendaristici.

(11) Regulile aplicabile în cazul depășirii plafonului pentru achiziții intracomunitare prevăzut la alin. (9) sau al exercitării opțiunii prevăzute la alin. (10) sunt stabilite prin normele metodologice.

(12) În situația în care agricultorul care aplică regimul special realizează livrări intracomunitare cu produse agricole, prestări de servicii intracomunitare, achiziții intracomunitare de bunuri, achiziții de servicii intracomunitare, acesta are următoarele obligații:

a) să se înregistreze în scopuri de TVA conform art. 317, dacă efectuează operațiunile prevăzute la art. 317 alin. (1) și (2);

b) să depună decontul special de taxă prevăzut la art. 324, pentru achizițiile intracomunitare de bunuri și achizițiile de servicii intracomunitare prevăzute la art. 324 alin. (1), pe care le efectuează;

c) să depună declarația recapitulativă prevăzută la art. 325 pentru operațiunile pe care le efectuează prevăzute la art. 325 alin. (1).

(13) În situația în care o persoană impozabilă realizează atât activități prevăzute la alin. (1) lit. c) și d), pentru care aplică regimul special prevăzut de prezentul articol, cât și alte activități economice pentru care nu se poate aplica regimul special pentru agricultori, poate aplica regimul special de scutire pentru întreprinderile mici, în condițiile art. 310, pentru activitățile pentru care nu se aplică regimul special pentru agricultori.

(14) Persoana impozabilă prevăzută la alin. (13) care se înregistrează în scopuri de TVA conform art. 316, prin opțiune conform art. 316 alin. (1) lit. c) sau ca urmare a depășirii plafonului de scutire prevăzut la art. 310 din alte activități economice decât cele prevăzute la alin. (1) lit. c) și d), nu mai poate aplica regimul special pentru agricultori de la data înregistrării în scopuri de TVA sau de la data la care ar fi fost înregistrată dacă avea obligația de a solicita înregistrarea conform art. 310 alin. (6) și nu solicită sau solicită cu întârziere înregistrarea în scopuri de TVA. În cazul înregistrării în scopuri de TVA, prin normele metodologice se stabilesc ajustările de efectuat pentru achizițiile destinate activității pentru care nu a fost aplicat regimul special pentru agricultori. În situația în care agricultorul nu solicită sau solicită înregistrarea cu întârziere, organul fiscal competent aplică dispozițiile art. 310 alin. (6) lit. a) și b). Organul fiscal competent va opera radierea din Registrul agricultorilor care aplică regimul special a agricultorilor care sunt înregistrați în scopuri de TVA conform art. 316, în termen de 3 zile de la data la care înregistrarea se consideră valabilă.

(15) Agricultorul care aplică regimul special poate opta oricând pentru aplicarea regimului normal de taxă, în condițiile prevăzute prin norme, prin depunerea la organul fiscal competent a unei notificări în acest sens, caz în care organul fiscal competent operează radierea agricultorului din Registrul agricultorilor care aplică regimul special până la data de 1 a lunii următoare celei în care a fost depusă notificarea. După exercitarea opțiunii de aplicare a regimului normal de taxă, agricultorul nu mai poate aplica din nou regimul special pentru o perioadă de cel puțin 2 ani de la data înregistrării în scopuri de TVA.

(16) În cazul în care, după expirarea perioadei prevăzute la alin. (15), agricultorul optează din nou pentru aplicarea regimului special pentru agricultori, acesta trebuie să depună la organele fiscale competente o notificare în acest sens. Persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA care optează pentru aplicarea regimului special pentru agricultori pot solicita scoaterea din

evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA în vederea aplicării regimului special. Solicitarea se poate depune la organele fiscale competente între data de 1 și 10 a fiecărei luni următoare perioadei fiscale aplicate de persoana impozabilă, anularea înregistrării fiind valabilă de la data comunicării deciziei privind anularea înregistrării în scopuri de TVA. Organele fiscale competente au obligația de a soluționa solicitările de scoatere a persoanelor impozabile din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA cel târziu până la finele lunii în care a fost depusă solicitarea și de a înscrie agricultorul în Registrul agricultorilor care aplică regimul special. În cazul persoanelor impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316, până la comunicarea deciziei de anulare a înregistrării în scopuri de TVA, acestora le revin toate drepturile și obligațiile aferente persoanelor înregistrate. Persoana impozabilă care a solicitat scoaterea din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA are obligația să depună ultimul decont de taxă prevăzut la art. 323, indiferent de perioada fiscală aplicată conform art. 322, până la data de 25 a lunii următoare celei în care a fost comunicată decizia de anulare a înregistrării în scopuri de TVA. În ultimul decont de taxă depus, persoanele impozabile care solicită scoaterea din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA au obligația să evidențieze valoarea rezultată ca urmare a efectuării tuturor ajustărilor de taxă, persoanele impozabile care aplică regimul special pentru agricultori neavând drept de deducere pentru bunurile/serviciile alocate activităților supuse acestui regim.

(17) Persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316, cărora agricultorul care aplică regimul special le livrează produsele agricole prevăzute la alin. (1) lit. e) sau le prestează serviciile agricole prevăzute la alin. (1) lit. d), au dreptul la deducerea compensației în cotă forfetară achitată agricultorului care aplică regimul special, în aceleași limite și condiții aplicabile pentru deducerea TVA, conform art. 297-301.

(18) Persoanele impozabile nestabilite în România și neînregistrate în scopuri de TVA conform art. 316 au dreptul la restituirea compensației în cotă forfetară, achitată agricultorului care aplică regimul special, în aceleași limite și condiții aplicabile persoanelor impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316. Prin ordin al președintelui ANAF se stabilește procedura de restituire a compensației în cotă forfetară către persoanele impozabile nestabilite în România și neînregistrate în scopuri de TVA conform art. 316.

(la 01-01-2017 Capitolul XII din Titlul VII a fost completat de Punctul 31, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 84 din 16 noiembrie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 977 din 06 decembrie 2016)

CAP. XIII

Obligații

ART. 316

Înregistrarea persoanelor impozabile în scopuri de TVA

(1) Persoana impozabilă care are sediul activității economice în România și realizează sau intenționează să realizeze o activitate economică ce implică operațiuni taxabile, scutite de taxa pe valoarea adăugată cu drept de deducere și/sau operațiuni rezultate din activități economice pentru care locul livrării/prestării se consideră ca fiind în străinătate, dacă taxa ar fi deductibilă, în cazul în care aceste operațiuni ar fi fost realizate în România conform art. 297 alin. (4) lit. b) și d), trebuie să solicite înregistrarea în scopuri de TVA la organul fiscal competent, după cum urmează:

a) înainte de realizarea unor astfel de operațiuni, în următoarele cazuri:

1. dacă declară că urmează să realizeze o cifră de afaceri care atinge sau depășește plafonul de scutire prevăzut la art. 310 alin. (1), cu privire la regimul special de scutire pentru întreprinderile mici;

2. dacă declară că urmează să realizeze o cifră de afaceri inferioară plafonului de scutire prevăzut la art. 310 alin. (1), dar optează pentru aplicarea regimului normal de taxă.

b) dacă în cursul unui an calendaristic atinge sau depășește plafonul de scutire prevăzut la art. 310 alin. (1), în termen de 10 zile de la sfârșitul lunii în care a atins sau a depășit acest plafon;

c) dacă cifra de afaceri realizată în cursul unui an calendaristic este inferioară plafonului de scutire prevăzut la art. 310 alin. (1), dar optează pentru aplicarea regimului normal de taxă;

d) dacă efectuează operațiuni scutite de taxă și optează pentru taxarea acestora, conform art. 292 alin. (3).

(2) Persoana impozabilă care are sediul activității economice în afara României, dar este stabilită în România printr-un sediu fix, conform art. 266 alin. (2) lit. b), este obligată să solicite înregistrarea în scopuri de TVA în România, astfel:

a) înainte de primirea serviciilor, în situația în care urmează să primească pentru sediul fix din România servicii pentru care este obligată la plata taxei în România conform art. 307 alin. (2), dacă serviciile sunt prestate de o persoană impozabilă care este stabilită în sensul art. 266 alin. (2) în alt stat membru;

b) înainte de prestarea serviciilor, în situația în care urmează să presteze serviciile prevăzute la art. 278 alin. (2) de la sediul fix din România pentru un beneficiar persoană impozabilă stabilită în sensul art. 266 alin. (2) în alt stat membru care are obligația de a plăti TVA în alt stat membru, conform echivalentului din legislația statului membru respectiv al art. 307 alin. (2);

c) înainte de realizarea unor activități economice de la respectivul sediu fix în condițiile stabilite la art. 266 alin. (2) lit. b) și c) care implică:

1. livrări de bunuri taxabile și/sau scutite cu drept de deducere, inclusiv livrări intracomunitare scutite de TVA conform art. 294 alin. (2);

2. prestări de servicii taxabile și/sau scutite de taxa pe valoarea adăugată cu drept de deducere, altele decât cele prevăzute la lit. a) și b);

3. operațiuni scutite de taxă și optează pentru taxarea acestora, conform art. 292 alin. (3);

4. achiziții intracomunitare de bunuri taxabile.

(3) Prevederile alin. (1) nu sunt aplicabile persoanei tratate ca persoană impozabilă numai pentru că efectuează ocazional livrări intracomunitare de mijloace de transport noi.

(4) O persoană impozabilă care nu este stabilită în România conform art. 266 alin. (2) și nici înregistrată în scopuri de TVA în România conform prezentului articol va solicita înregistrarea în scopuri de TVA la organele fiscale competente pentru operațiuni realizate pe teritoriul României care dau drept de deducere a taxei, altele decât serviciile de transport și serviciile auxiliare acestora, scutite în temeiul art. 294 alin. (1) lit. c)-n), art. 295 alin. (1) lit. c) și art. 296, înainte de efectuarea respectivelor operațiuni, cu excepția situațiilor în care persoana obligată la plata taxei este beneficiarul, conform art. 307 alin. (2)-(6). Persoana impozabilă care nu este stabilită în România conform art. 266 alin. (2) și nici înregistrată în scopuri de TVA în România conform prezentului articol poate solicita înregistrarea în scopuri de TVA dacă efectuează în România oricare dintre următoarele operațiuni:

- a) importuri de bunuri;
- b) operațiuni prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. e), dacă optează pentru taxarea acestora, conform art. 292 alin. (3);
- c) operațiuni prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. f), dacă acestea sunt taxabile prin efectul legii sau prin opțiune, conform art. 292 alin. (3).

(5) Prin excepție de la prevederile alin. (4), pentru serviciile electronice, de telecomunicații, de radiodifuziune sau de televiziune prestate către persoane neimpozabile din România, nu se înregistrează în România persoanele care s-au înregistrat într-un alt stat membru pentru aplicarea unuia dintre regimurile speciale prevăzute la art. 314 și 315.

(6) Va solicita înregistrarea în scopuri de TVA conform acestui articol, înainte de realizarea operațiunilor, persoana impozabilă nestabilă în România și neînregistrată în scopuri de TVA în România, care intenționează:

- a) să efectueze o achiziție intracomunitară de bunuri pentru care este obligată la plata taxei conform art. 308; sau
- b) să efectueze o livrare intracomunitară de bunuri scutită de taxă.

Începând cu data de 01-04-2021, potrivit pct. 165 al articolului I și literei e) a alineatului (1) al articolului VII din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020, articolul 316 se completează cu alineatele (6¹) și (6²), și vor avea următorul cuprins:

(6¹) Prin excepție de la alin. (6) lit. b), persoana impozabilă nestabilă în România și neînregistrată în scopuri de TVA în România care realizează în România operațiunile prevăzute la art. 293 alin. (1) lit. m) din Codul fiscal poate desemna un reprezentant fiscal autorizat care să îndeplinească obligațiile din perspectiva TVA ce decurg din realizarea acestor operațiuni. Procedura și condițiile de desemnare a reprezentantului fiscal autorizat vor fi stabilite prin ordin al ministrului finanțelor publice.

(6²) Persoana care desemnează un reprezentant fiscal autorizat, conform art. 316 alin. (6¹) este ținută răspunzătoare individual și în solidar pentru plata taxei, împreună cu reprezentantul său fiscal autorizat.

(7) Persoana impozabilă stabilită în Uniunea Europeană, dar nu în România, care are obligația să se înregistreze în scopuri de TVA în România, poate, în condițiile stabilite prin normele metodologice, să își îndeplinească această obligație prin desemnarea unui reprezentant fiscal. Persoana impozabilă nestabilă în Uniunea Europeană care are obligația să se înregistreze în scopuri de TVA în România este obligată, în condițiile stabilite prin normele metodologice, să se înregistreze prin desemnarea unui reprezentant fiscal.

(8) Organele fiscale competente vor înregistra în scopuri de TVA, conform prezentului articol, toate persoanele care, în conformitate cu prevederile prezentului titlu, sunt obligate să solicite înregistrarea, conform alin. (1), (2), (4) și (6).

(la 01-10-2017 Alineatul (8) din Articolul 316 , Capitolul XIII , Titlul VII a fost modificat de Punctul 15, Articolul I din LEGEA nr. 177 din 18 iulie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 584 din 21 iulie 2017)

(9) După înregistrarea în scopuri de TVA în baza prevederilor alin. (1), persoanele impozabile, societăți cu sediul activității economice în România, înființate în baza Legii societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, fac obiectul unei analize de risc efectuate de organul fiscal central potrivit prevederilor alin. (11) lit. h) și prevederilor art. 7 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

(la 14-05-2020 Alineatul (9) din Articolul 316 , Capitolul XIII , Titlul VII a fost modificat de Punctul 10, Articolul I, Capitolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 69 din 14 mai 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 393 din 14 mai 2020)

(10) În cazul în care o persoană este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA, în conformitate cu prevederile alin. (1) lit. b), alin. (2), (4) sau (6), și nu solicită înregistrarea, organele fiscale competente vor înregistra persoana respectivă din oficiu.

(11) Organele fiscale competente anulează înregistrarea unei persoane în scopuri de TVA, conform prezentului articol:

a) dacă este declarată inactivă conform prevederilor Codului de procedură fiscală, de la data declarării ca inactivă;

b) Abrogată.

(la 01-01-2017 Litera b) din Alineatul (11) , Articolul 316 , Capitolul XIII , Titlul VII a fost abrogată de Punctul 32, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 84 din 16 noiembrie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 977 din 06 decembrie 2016)

c) dacă asociații/administratorii persoanei impozabile sau persoana impozabilă însăși au înscrise în cazierul fiscal infrațiuni și/sau faptele prevăzute la art. 4 alin. (4) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 39/2015 privind cazierul fiscal, de la data comunicării deciziei de anulare de către organele fiscale competente. Prin excepție, în cazul societăților reglementate de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se dispune anularea înregistrării persoanei în scopuri de TVA dacă:

1. administratorii și/sau persoana impozabilă însăși, în cazul societăților pe acțiuni sau în comandită pe acțiuni, au înscrise în cazierul fiscal infrațiuni și/sau faptele prevăzute la art. 4 alin. (4) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 39/2015;

2. asociații majoritari sau, după caz, asociatul unic și/sau administratorii și/sau persoana impozabilă însăși, în cazul altor societăți decât cele menționate la pct. 1, au înscrise în cazierul fiscal infrațiuni și/sau faptele prevăzute la art. 4 alin. (4) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 39/2015;

d) dacă nu a depus niciun decont de taxă prevăzut la art. 323 pentru 6 luni consecutive, în cazul persoanei care are perioada fiscală luna calendaristică, și pentru două trimestre calendaristice consecutive, în cazul persoanei impozabile care are perioada fiscală trimestrul calendaristic, dar nu este în situația prevăzută la lit. a) ori b), din prima zi a lunii următoare celei în care a intervenit termenul de depunere al celui de-al șaselea decont de taxă în prima situație și, respectiv, din prima zi a lunii următoare celei în care a intervenit termenul de depunere al celui de-al doilea decont de taxă în a doua situație;

e) dacă în deconturile de taxă depuse pentru 6 luni consecutive, în cazul persoanei impozabile care are perioada fiscală luna calendaristică, și pentru două trimestre calendaristice consecutive, în cazul persoanei impozabile care are perioada fiscală trimestrul calendaristic, nu

au fost evidențiate achiziții de bunuri/servicii și nici livrări de bunuri/prestări de servicii realizate în cursul acestor perioade de raportare, organele fiscale competente anulează înregistrarea în scopuri de TVA din prima zi a lunii următoare celei în care a intervenit termenul de depunere al celui de-al șaselea decont de taxă în prima situație și, respectiv, din prima zi a lunii următoare celei în care a intervenit termenul de depunere al celui de-al doilea decont de taxă în a doua situație;

f) dacă, potrivit prevederilor prezentului titlu, persoana impozabilă nu era obligată și nici nu avea dreptul să solicite înregistrarea în scopuri de TVA conform prezentului articol;

g) în situația persoanelor impozabile care solicită scoaterea din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA în vederea aplicării regimului special de scutire prevăzut la art. 310 sau a regimului special pentru agricultori prevăzut la art. 315¹;

(la 01-01-2017 Litera g) din Alineatul (11) , Articolul 316 , Capitolul XIII , Titlul VII a fost modificată de Punctul 33, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 84 din 16 noiembrie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 977 din 06 decembrie 2016)

h) dacă persoana impozabilă, societate cu sediul activității economice în România, înființată în baza Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, supusă înmatriculării la registrul comerțului, prezintă risc fiscal ridicat. Prin normele metodologice se stabilesc criteriile pentru evaluarea riscului fiscal.

(la 11-10-2019 Litera h) din Alineatul (11) , Articolul 316 , Capitolul XIII , Titlul VII a fost modificată de Punctul 4, ARTICOLUL UNIC din LEGEA nr. 172 din 7 octombrie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 815 din 08 octombrie 2019)

ORDIN (A) 2856 02/10/2017 din data 2017-10-02

ART. 1

Dispozițiile generale la prezentul ordin sunt prevăzute în anexa nr. 1.

ART. 2

Se aprobă Procedura privind evaluarea riscului fiscal pentru persoanele impozabile care solicită înregistrarea în scopuri de taxă pe valoarea adăugată potrivit art. 316 alin. (1) lit. a) și c) și alin. (12) lit. e) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, prevăzută în anexa nr. 2.

ART. 3

Se aprobă Procedura de înregistrare, la cerere, în scopuri de taxă pe valoarea adăugată potrivit art. 316 alin. (12) lit. e) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, prevăzută în anexa nr. 3.

ART. 4

Se aprobă Procedura de anulare, din oficiu, a înregistrării în scopuri de taxă pe valoarea adăugată a persoanelor impozabile care prezintă risc fiscal ridicat potrivit art. 316 alin. (11) lit. h) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, prevăzută în anexa nr. 4.

ART. 5

Criteriile pentru evaluarea riscului fiscal în cazul persoanelor impozabile care solicită înregistrarea în scopuri de TVA potrivit art. 316 alin. (1) lit. a) și c) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal sunt prevăzute în anexa nr. 5.

ART. 6

Criteriile pentru evaluarea riscului fiscal în cazul anulării înregistrării în scopuri de TVA potrivit art. 316 alin. (11) lit. h) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, precum și pentru evaluarea riscului fiscal în cazul persoanelor impozabile care solicită înregistrarea în scopuri de TVA potrivit art. 316 alin. (12) lit. e) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal sunt prevăzute în anexa nr. 6.

ART. 6¹

(1) Se aprobă modelul și conținutul formularului "Declarație pe propria răspundere pentru înregistrarea în scopuri de TVA, potrivit art. 316 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare", prevăzut în anexa nr. 7.

(2) Declarația pe propria răspundere se completează cu ajutorul programului de asistență disponibil pe site-ul Agenției Naționale de Administrare Fiscală și se depune prin transmiterea fișierului PDF, semnat cu certificat digital calificat, prin mijloace electronice de transmitere la distanță.

(3) Declarația pe propria răspundere cu semnăturile olografe ale administratorilor și asociaților persoanei impozabile se scanează, se arhivează într-un fișier ZIP și se atașează la fișierul PDF.

ART. 7

(1) Pentru persoanele impozabile care au solicitat înregistrarea în scopuri de TVA potrivit prevederilor art. 316 alin. (1) lit. a) și c) și alin. (12) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, pentru care procedura de evaluare a intenției și capacității de a desfășura activități economice în sfera de aplicare a TVA nu a fost finalizată până la data intrării în vigoare a prezentului ordin, este aplicabilă procedura în vigoare la data depunerii solicitării de înregistrare în scopuri de TVA.

(2) Pentru persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA care fac obiectul anulării, din oficiu, a înregistrării în scopuri de TVA potrivit art. 316 alin. (11) lit. h) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, pentru care procedura de evaluare nu a fost finalizată, este aplicabilă procedura de evaluare anterioară intrării în vigoare a prezentului ordin, respectiv procedura de evaluare a intenției și capacității de a desfășura activități economice în sfera de aplicare a TVA.

(3) Prin procedură de evaluare nefinalizată se înțelege situația în care, până la data intrării în vigoare a prezentului ordin, referatul cu propunerea de aprobare/respingere a solicitării de înregistrare în scopuri de TVA, respectiv de anulare/menținere a calității de persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA nu a fost aprobat de conducătorul unității fiscale.

(4) Persoanele impozabile cărora le-a fost anulată înregistrarea în scopuri de TVA potrivit art. 316 alin. (11) lit. h) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în baza procedurii de evaluare a intenției și capacității de a desfășura activități economice în sfera de aplicare a TVA, care solicită înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 316 alin. (12) lit. e) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, după data intrării în vigoare a prezentului ordin, sunt supuse prevederilor anexelor nr. 2 și 3. În cazul acestor persoane impozabile criteriile pentru evaluarea riscului fiscal sunt cele prevăzute în anexa nr. 5.

(5) Persoanele impozabile care solicită înregistrarea în scopuri de TVA, potrivit art. 316 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, pot depune la organul fiscal competent, împreună cu declarația de mențiuni - formular 010, dovada transmiterii declarației pe propria răspundere prevăzute la art. 6¹.

(6) La primirea solicitării de înregistrare în scopuri de TVA prevăzute la alin. (5), însoțită de dovada depunerii declarației pe propria răspundere în condițiile prevăzute la art. 6¹, compartimentul de specialitate din cadrul organului fiscal competent procedează la verificarea îndeplinirii de către persoana impozabilă a obligației de a transmite declarația pe propria răspundere cu semnăturile olografe ale administratorilor și asociaților.

(7) Persoanele impozabile prevăzute la alin. (5) nu se încadrează în categoria persoanelor impozabile care prezintă risc fiscal ridicat dacă depun declarația pe propria răspundere în condițiile prevăzute la art. 6¹, fără erori de validare.

(8) În alte situații decât cele de la alin. (7) se aplică procedura prevăzută în anexa nr. 2.

(9) În soluționarea solicitării de înregistrare în scopuri de TVA prevăzută la alin. (5), depusă de persoanele impozabile în condițiile prevăzute la alin. (7), sunt aplicabile, în mod corespunzător, reglementările în vigoare privind Procedura de înregistrare în scopuri de taxă pe valoarea adăugată, potrivit prevederilor art. 316 alin. (1) lit. a) sau c) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

(10) Decizia prin care se aprobă solicitarea de înregistrare în scopuri de TVA depusă de persoanele impozabile potrivit art. 316 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în condițiile prevăzute la alin. (7), se emite în ziua depunerii solicitării.

(11) În urma emiterii deciziei, compartimentul de specialitate transmite către compartimentul de evaluare solicitările de înregistrare în scopuri de TVA.

(12) În termen de 15 zile de la data depunerii solicitării de înregistrare în scopuri de TVA în condițiile prevăzute la alin. (7), compartimentul de evaluare procedează la verificarea datelor înscrise în declarația pe propria răspundere.

(13) În cazul în care, în urma verificărilor efectuate potrivit alin. (12), compartimentul de evaluare constată că informațiile înscrise în declarația pe propria răspundere nu corespund datelor disponibile în evidențele organului fiscal, transmite către Direcția generală antifraudă fiscală o adresă în care sunt prezentate aspectele rezultate, în vederea dispunerii măsurilor ce se impun.

(14) Compartimentul de evaluare anexează la adresa menționată la alin. (13) solicitarea de înregistrare în scopuri de TVA, prevăzută la alin. (5), precum și declarația pe propria răspundere.

ART. 8

(1) Referirile la Codul fiscal din cuprinsul prezentului ordin reprezintă trimiteri la titlul VII „Taxa pe valoarea adăugată” al Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Referirile la Codul de procedură fiscală reprezintă trimiteri la Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

ART. 9

Anexele nr. 1-7 fac parte integrantă din prezentul ordin.

ART. 10

Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare începând cu luna octombrie 2017.

ART. 11

La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 605/2017 privind stabilirea criteriilor pentru condiționarea înregistrării în scopuri de TVA, pentru aprobarea Procedurii privind înregistrarea în scopuri de taxă pe valoarea adăugată potrivit art. 316 alin. (12) lit. e) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal a persoanelor impozabile, societăți, cu sediul activității economice în România, înființate în baza Legii societăților nr. 31/1990, supuse înmatriculării la registrul comerțului și pentru aprobarea Procedurii de anulare, din oficiu, a înregistrării în scopuri de taxă pe valoarea adăugată potrivit art. 316 alin. (11) lit. h) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal a persoanelor impozabile, societăți, cu sediul activității economice în România, înființate în baza Legii societăților nr. 31/1990, supuse înmatriculării la registrul comerțului care nu justifică intenția și capacitatea de a desfășura activități economice care implică operațiuni în sfera de aplicare a TVA, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 93 din 1 februarie 2017.

ART. 12

Direcția generală de informații fiscale, Direcția generală antifraudă fiscală, Direcția generală proceduri pentru administrarea veniturilor, Direcția generală de tehnologia informației și Direcția generală de administrare a marilor contribuabili, direcțiile generale regionale ale finanțelor publice, precum și unitățile subordonate acestora vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

ANEXA NR. 1

Dispoziții generale

1. Organ fiscal central este Agenția Națională de Administrare Fiscală prin structurile de specialitate cu atribuții de administrare a creanțelor fiscale, inclusiv unitățile subordonate acesteia.

2. Organ fiscal competent este organul fiscal în a cărui rază teritorială își are domiciliul fiscal persoana impozabilă ori în evidența căruia aceasta se află înregistrată ca plătitor de impozite și taxe.

3. Direcția regională antifraudă fiscală competentă este direcția regională antifraudă fiscală care are sediul în aria de competență teritorială a direcției generale regionale a finanțelor publice din care face parte organul fiscal competent.

4. Evaluarea riscului fiscal în cazul persoanelor impozabile care solicită înregistrarea în scopuri de taxă pe valoarea adăugată potrivit art. 316 alin. (1) lit. a) și c) și alin. (12) lit. e) din Codul fiscal, precum și în cazul persoanelor înregistrate în scopuri de TVA se efectuează de către compartimentul cu atribuții în evaluarea riscului fiscal, din cadrul organului fiscal competent, respectiv structurile de informații fiscale de la nivel județean/regional, denumit în continuare compartiment de evaluare.

5. Înregistrarea, la cerere, în scopuri de taxă pe valoarea adăugată potrivit art. 316 alin. (12) lit. e) din Codul fiscal, precum și anularea, din oficiu, a înregistrării în scopuri de taxă pe valoarea adăugată a persoanelor impozabile care prezintă risc fiscal ridicat se efectuează de

către compartimentul cu atribuții în domeniul înregistrării fiscale, din cadrul organului fiscal competent, denumit în continuare compartiment de specialitate.

5¹. Înregistrarea în scopuri de TVA a persoanelor impozabile care solicită înregistrarea în scopuri de TVA, potrivit art. 316 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, care depun, prin mijloace electronice de transmitere la distanță, declarația pe propria răspundere prevăzută la art. 6¹ din ordin, împreună cu declarația de mențiuni - formularul 010, se efectuează de către compartimentul de specialitate.

6. În sensul procedurilor, prin conducătorul unității fiscale se înțelege, după caz:

- a) directorul general al Direcției generale de administrare a marilor contribuabili;
- b) șeful administrației județene a finanțelor publice;
- c) șeful administrației sectorului a finanțelor publice, din municipiul București;
- d) șeful serviciului fiscal municipal;
- e) șeful serviciului fiscal orășenesc;
- f) șeful biroului fiscal comunal;
- g) șeful administrației fiscale pentru contribuabili mijlocii.

7. În sensul procedurilor, prin conducătorul adjunct al unității fiscale se înțelege, după caz:

- a) directorul general adjunct coordonator al activității de administrare a veniturilor statului din cadrul Direcției generale de administrare a marilor contribuabili;
- b) șeful administrației adjunct - colectare din cadrul administrației județene a finanțelor publice, după caz;
- c) șeful administrației adjunct - colectare din cadrul administrației sectorului a finanțelor publice, din municipiul București;
- d) șeful administrației adjunct - colectare din cadrul administrației pentru contribuabili mijlocii.

8. În sensul procedurilor, persoana impozabilă este cea definită la art. 269 din Codul fiscal.

ANEXA NR. 2

Procedura privind evaluarea riscului fiscal pentru persoanele impozabile care solicită înregistrarea în scopuri de taxă pe valoarea adăugată potrivit art. 316 alin. (1) lit. a) și c) și alin. (12) lit. e) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal

1. (1) Persoanele impozabile, societăți cu sediul activității economice în România, înființate în baza Legii societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, supuse înmatriculării la registrul comerțului, care solicită înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 316 alin. (1) lit. a) și c) din Codul fiscal, precum și persoanele impozabile cărora le-a fost anulată înregistrarea în scopuri de TVA potrivit art. 316 alin. (11) lit. h) din Codul fiscal în baza procedurii de evaluare a intenției și capacității de a desfășura activități economice în sfera de aplicare a TVA, care solicită înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 316 alin. (12) lit. e) din Codul fiscal după data intrării în vigoare a prezentului ordin, sunt supuse evaluării riscului fiscal potrivit criteriilor prevăzute în anexa nr. 5 la ordin.

(2) Persoanele impozabile, societăți cu sediul activității economice în România, înființate în baza Legii societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, supuse înmatriculării la registrul comerțului, care solicită înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 316 alin. (12) lit. e) din Codul fiscal, sunt supuse analizei pentru a stabili dacă au

încetat situațiile care au condus la anularea codului de TVA conform art. 316 alin. (11) lit. h) din Codul fiscal, respectiv dacă persoana impozabilă nu mai prezintă risc fiscal ridicat potrivit criteriilor prevăzute în anexa nr. 6 la ordin.

(3) Sucursalele din România ale persoanelor impozabile care au sediul activității economice în afara României, care au obligația înregistrării în scopuri de TVA în România, conform prevederilor art. 316 alin. (2) din Codul fiscal, nu fac obiectul prevederilor prezentului ordin.

2. (1) Persoanele impozabile care solicită înregistrarea în scopuri de TVA, conform art. 316 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, trebuie, în aceeași zi cu depunerea la oficiul registrului comerțului a cererii de înmatriculare în registrul comerțului, să depună la organele fiscale competente cererea de înregistrare în scopuri de TVA, conform modelului aprobat prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(2) Persoanele impozabile care solicită înregistrarea în scopuri de TVA, conform art. 316 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, trebuie să depună la organele fiscale competente declarația de mențiuni, conform modelului aprobat prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(3) Persoanele impozabile care solicită înregistrarea în scopuri de TVA, conform art. 316 alin. (12) lit. e) din Codul fiscal, trebuie să depună la organul fiscal competent cererea de înregistrare în scopuri de TVA, conform modelului aprobat prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

3. La primirea solicitării de înregistrare în scopuri de TVA, compartimentul de specialitate verifică dacă administratorii și/sau asociații persoanei impozabile care solicită înregistrarea în scopuri de TVA, conform art. 316 alin. (1) lit. a) și c) și alin. (12) lit. e) din Codul fiscal, înregistrați fiscal în România, și nici persoana impozabilă însăși în cazul persoanei care solicită înregistrarea, conform art. 316 alin. (1) lit. c) și alin. (12) lit. e) din Codul fiscal, nu au înscrise în cazierul fiscal infracțiuni și/sau faptele prevăzute la art. 4 alin. (4) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 39/2015 privind cazierul fiscal, aprobată cu modificări prin Legea nr. 327/2015, cu modificările ulterioare.

4. (1) Situația prevăzută la pct. 3 se referă la:

a) administratori, în cazul societăților pe acțiuni sau în comandită pe acțiuni înființate în baza Legii societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

b) asociați majoritari sau, după caz, asociatul unic și/sau administratori, în cazul altor societăți decât cele menționate la lit. a), înființate în baza Legii societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Prin asociat majoritar se înțelege persoana fizică sau juridică ce deține părți sociale în procent de minimum 50% din capitalul social al societății.

(2) În cazul în care administratorii și/sau asociații persoanei impozabile, definiți la alin. (1), nu sunt înregistrați fiscal în România, aceștia trebuie să prezinte o declarație pe propria răspundere din care să rezulte că nu au comis/au comis infracțiuni și/sau fapte de natura celor prevăzute la art. 4 alin. (4) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 39/2015, aprobată cu modificări prin Legea nr. 327/2015, cu modificările ulterioare.

5. (1) În cazul în care solicitarea de înregistrare în scopuri de TVA nu are anexată declarația prevăzută la pct. 4 alin. (2), compartimentul de specialitate notifică, în termen de 3 zile lucrătoare de la data depunerii solicitării incomplete, persoana impozabilă în vederea completării documentației.

(2) În situația în care persoana impozabilă nu transmite declarația prevăzută la pct. 4 alin. (2) în termenul stabilit prin notificare, compartimentul de specialitate îi transmite, în termen de 3 zile lucrătoare, o înștiințare cu privire la imposibilitatea soluționării cererii.

(3) Compartimentul de specialitate transmite către compartimentul de evaluare solicitările de înregistrare în scopuri de TVA depuse potrivit art. 316 alin. (1) lit. a) și c) și alin. (12) lit. e) din Codul fiscal care au anexată, după caz, declarația prevăzută la pct. 4 alin. (2), în vederea evaluării riscului fiscal, respectiv analizării încetării situației care a condus la anularea codului de TVA conform prevederilor art. 316 alin. (11) lit. h) din Codul fiscal.

(4) Pentru soluționarea cererilor de înregistrare în scopuri de TVA depuse potrivit art. 316 alin. (12) lit. e) din Codul fiscal compartimentul de specialitate verifică și dacă persoana impozabilă nu se regăsește în altă situație de anulare dintre cele prevăzute la art. 316 alin. (11) lit. a)-e) din Codul fiscal.

(5) Solicitarea de înregistrare în scopuri de TVA este respinsă de compartimentul de specialitate dacă:

a) administratorii și/sau asociații persoanei impozabile, astfel cum sunt definiți la pct. 4 alin. (1), sau persoana impozabilă însăși, în cazul persoanei care solicită înregistrarea, conform art. 316 alin. (1) lit. c) și alin. (12) lit. e) din Codul fiscal, au înscrise în cazierul fiscal infracțiuni și/sau faptele prevăzute la art. 4 alin. (4) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 39/2015 privind cazierul fiscal, aprobată cu modificări prin Legea nr. 327/2015, cu modificările ulterioare;

b) administratorii și/sau asociații persoanei impozabile, astfel cum sunt definiți la pct. 4 alin. (1), care nu sunt înregistrați fiscal în România, prezintă o declarație pe propria răspundere din care rezultă că au comis infracțiuni și/sau fapte de natura celor prevăzute la art. 4 alin. (4) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 39/2015, aprobată cu modificări prin Legea nr. 327/2015, cu modificările ulterioare;

c) persoana impozabilă care solicită înregistrarea conform art. 316 alin. (12) lit. e) din Codul fiscal se regăsește într-o altă situație de anulare a înregistrării în scopuri de TVA dintre cele prevăzute la art. 316 alin. (11) lit. a) - e) din Codul fiscal.

(6) Înainte de luarea deciziei de respingere a cererii de înregistrare, compartimentul de specialitate asigură exercitarea de către contribuabil a dreptului de a fi ascultat, potrivit prevederilor art. 9 din Codul de procedură fiscală.

6. (1) În cazul persoanelor impozabile care solicită înregistrarea în scopuri de TVA potrivit art. 316 alin. (1) lit. a) și c) din Codul fiscal, precum și al persoanelor impozabile cărora le-a fost anulat înregistrarea în scopuri de TVA potrivit art. 316 alin. (11) lit. h) din Codul fiscal în baza procedurii de evaluare a intenției și capacității de a desfășura activități economice în sfera de aplicare a TVA, care solicită înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 316 alin. (12) lit. e) din Codul fiscal după data intrării în vigoare a prezentului ordin, compartimentul de evaluare procedează la analiza criteriilor pentru evaluarea riscului fiscal prevăzute la anexa nr. 5 la ordin, în vederea determinării nivelului riscului fiscal.

(2) În cazul persoanelor impozabile care solicită înregistrarea în scopuri de TVA potrivit art. 316 alin. (12) lit. e) din Codul fiscal, compartimentul de evaluare procedează la analiza criteriilor pentru evaluarea riscului fiscal prevăzute la anexa nr. 6 la ordin, în vederea stabilirii încetării situației care a condus la anularea codului de TVA conform prevederilor art. 316 alin. (11) lit. h) din Codul fiscal, respectiv dacă persoana impozabilă nu mai prezintă risc fiscal ridicat.

(3) Fiecărui criteriu prevăzut la anexele nr. 5 și 6 la ordin îi corespunde un punctaj negativ. Punctajul final care determină nivelul riscului fiscal se calculează prin însumarea punctajelor aferente fiecărui criteriu de risc la care se adaugă 100 de puncte.

(4) Persoana impozabilă prevăzută la alin. (1) și (2) prezintă risc fiscal ridicat dacă punctajul obținut este mai mic de 51 de puncte.

7. (1) Solicitățile de înregistrare în scopuri de TVA depuse conform art. 316 alin. (1) lit. a) și c), precum și solicitările de înregistrare depuse potrivit art. 316 alin. (12) lit. e) din Codul fiscal, care nu se află în situațiile de la pct. 5 alin. (5), sunt supuse analizei prevăzute la pct. 6.

(2) Analiza se efectuează de către compartimentul de evaluare și are ca scop:

a) evaluarea riscului fiscal al persoanelor impozabile care solicită înregistrarea în scopuri de TVA de a desfășura activități economice care implică operațiuni taxabile și/sau scutite de TVA cu drept de deducere, precum și operațiuni pentru care locul livrării/prestării se consideră ca fiind în străinătate dacă taxa ar fi deductibilă în cazul în care aceste operațiuni ar avea loc în România;

b) stabilirea încetării situațiilor care au condus la anularea codului de TVA, respectiv dacă persoana impozabilă nu mai prezintă risc fiscal ridicat

(3) După efectuarea analizei prevăzute la alin. (1), dacă:

a) persoana impozabilă care solicită înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 316 alin. (1) lit. a) și c) și alin. (12) lit. e) din Codul fiscal se află în situația prevăzută la pct. 6 alin. (4), înainte de transmiterea către compartimentul de specialitate a referatului cu propunerea de respingere a solicitării de înregistrare în scopuri de TVA, compartimentul de evaluare asigură persoanei impozabile posibilitatea de a-și exprima punctul de vedere cu privire la decizia ce va fi adoptată conform prevederilor art. 9 din Codul de procedură fiscală;

b) persoana impozabilă care solicită înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 316 alin. (1) lit. a) și c) și alin. (12) lit. e) din Codul fiscal nu se află în situația prevăzută la pct. 6 alin. (4), compartimentul de evaluare întocmește un referat care cuprinde propunerea de aprobare a solicitării de înregistrare în scopuri de TVA, pe baza căruia compartimentul de specialitate emite decizia prin care se aprobă solicitarea de înregistrare în scopuri de TVA.

8. (1) În situația prevăzută la pct. 7 alin. (3) lit. a), compartimentul de evaluare transmite persoanei impozabile o notificare prin care invită la sediul său reprezentantul legal al persoanei impozabile. Notificarea cuprinde data, ora și locul la care reprezentantul legal al persoanei impozabile este obligat să se prezinte, precum și motivele care au condus la soluția care urmează să fie adoptată. În cadrul audierii reprezentantul legal al persoanei impozabile are dreptul să își exprime, în scris, punctul de vedere și să prezinte documente cu privire la faptele și împrejurările relevante în luarea deciziei sau să notifice despre renunțarea la acest drept.

(2) La stabilirea termenelor înscrise în notificarea prevăzută la alin. (1) se vor avea în vedere prevederile art. 6 alin. (3) din Codul de procedură fiscală.

(3) Persoana impozabilă poate solicita, o singură dată, pentru motive justificate, amânarea datei de prezentare. În cazul în care se admite cererea de amânare, persoana impozabilă va fi informată cu privire la data la care a fost reprogramată audierea. Persoana impozabilă va fi informată și în cazul în care nu se admite cererea de amânare.

(4) Termenul de soluționare a cererii de înregistrare în scopuri de TVA se prelungește cu perioada cuprinsă între data comunicării notificării și data la care reprezentantul legal al persoanei impozabile se prezintă la sediul organului fiscal competent.

(5) Procedura de audiere se consideră îndeplinită în situațiile prevăzute la art. 9 alin. (3) din Codul de procedura fiscală.

(6) Dacă reprezentantul legal al persoanei impozabile nu se prezintă la locul și data stabilite prin notificare, compartimentul de evaluare întocmește un referat care cuprinde propunerea de respingere a solicitării de înregistrare în scopuri de TVA, pe baza căruia compartimentul de specialitate emite decizia prin care se respinge solicitarea de înregistrare în scopuri de TVA.

(7) Dacă reprezentantul legal al persoanei impozabile se prezintă la locul și data stabilite prin notificare, furnizează date și informații, precum și documente relevante în susținerea cauzei din care să rezulte că persoana impozabilă nu se încadrează în categoria persoanelor impozabile care prezintă risc fiscal ridicat, respectiv a încetat situația care a condus la anulare, compartimentul de evaluare întocmește un referat care cuprinde propunerea de aprobare a solicitării de înregistrare în scopuri de TVA, pe baza căruia compartimentul de specialitate emite decizia prin care se aprobă solicitarea de înregistrare în scopuri de TVA.

(8) Dacă reprezentantul legal al persoanei impozabile se prezintă la locul și data stabilite prin notificare, dar nu furnizează date și informații, precum și documente sau acestea nu sunt relevante în susținerea cauzei astfel încât să rezulte că persoana impozabilă nu se încadrează în categoria persoanelor impozabile care prezintă risc fiscal ridicat, respectiv a încetat situația care a condus la anularea codului de TVA, compartimentul de evaluare întocmește un referat care cuprinde propunerea de respingere a solicitării de înregistrare în scopuri de TVA, pe baza căruia compartimentul de specialitate emite decizia prin care se respinge solicitarea de înregistrare în scopuri de TVA.

(9) Dacă reprezentantul legal al persoanei impozabile se prezintă la locul și data stabilite prin notificare, furnizează date și informații, precum și documente, dar acestea nu sunt concludente pentru reevaluarea nivelului riscului fiscal, respectiv pentru a justifica încetarea situației care a condus la anularea codului de TVA, compartimentul de evaluare transmite motivat solicitarea de înregistrare în scopuri de TVA și documentația care a stat la baza analizei direcției regionale antifraudă fiscală care are sediul în aria de competență teritorială a direcției generale regionale a finanțelor publice din care face parte organul fiscal competent.

(10) În urma verificărilor efectuate, direcția regională antifraudă fiscală transmite compartimentului de evaluare un raport care cuprinde motivele de fapt și de drept care stau la baza propunerii de aprobare sau de respingere a înregistrării în scopuri de TVA. Compartimentul de evaluare întocmește, în baza raportului primit de la direcția regională antifraudă fiscală competentă, referatul cu propunere de aprobare sau respingere a solicitării de înregistrare în scopuri de TVA, pe baza căruia compartimentul de specialitate emite decizia prin care se aprobă sau se respinge solicitarea de înregistrare în scopuri de TVA.

(11) Referatul întocmit în situațiile prevăzute la alin. (6), (8) și (10) care cuprinde propunerea de respingere a solicitării de înregistrare în scopuri de TVA conține motivele de fapt și de drept care stau la baza propunerii.

9. Pentru înregistrarea în scopuri de TVA a persoanelor impozabile care au solicitat înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 316 alin. (12) lit. a)-d) sunt aplicabile reglementările aprobate prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

10. (1) Soluționarea solicitării de înregistrare în scopuri de TVA se finalizează prin emiterea deciziei de aprobare/respingere a înregistrării în scopuri de TVA, în termenul prevăzut la art. 77 din Codul de procedură fiscală. Decizia va cuprinde, în concret, motivele de fapt și de drept care au stat la baza soluției adoptate.

(2) Decizia de aprobare/respingere a înregistrării în scopuri de TVA se comunică persoanei impozabile, în conformitate cu prevederile art. 47 din Codul de procedură fiscală.

(3) În cazul persoanelor impozabile care solicită înregistrarea în scopuri de TVA potrivit art. 316 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, decizia de aprobare sau de respingere a înregistrării în scopuri de TVA se emite în termenul prevăzut la alin. (1), dar nu înainte de data la care se comunică certificatul de înmatriculare în registrul comerțului.

11. Împotriva deciziei privind respingerea solicitării de înregistrare în scopuri de TVA se poate formula contestație la organul fiscal emitent, în conformitate cu dispozițiile art. 272 alin. (6) din Codul de procedură fiscală, în termen de 45 de zile de la data comunicării, potrivit art. 270 alin. (1) din același act normativ.

ANEXA NR. 3

*Procedura de înregistrare, la cerere,
în scopuri de taxă pe valoarea adăugată potrivit
art. 316 alin. (12) lit. e) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal*

1. Persoanele impozabile, societăți cu sediul activității economice în România, înființate în baza Legii societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, supuse înmatriculării la registrul comerțului, cărora le-a fost anulat înregistrarea în scopuri de TVA în temeiul art. 316 alin. (11) lit. h) din Codul fiscal, întrucât prezentau risc fiscal ridicat, precum și persoanele impozabile cărora le-a fost anulat înregistrarea în scopuri de TVA potrivit art. 316 alin. (11) lit. h) din Codul fiscal în baza procedurii de evaluare a intenției și capacității de a desfășura activități economice în sfera de aplicare a TVA, care solicită înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 316 alin. (12) lit. e) din Codul fiscal după data intrării în vigoare a prezentului ordin, depun cererea de înregistrare în scopuri de TVA conform prevederilor art. 316 alin. (12) lit. e) din Codul fiscal.

2. După primirea cererii de înregistrare, corect completată, compartimentul de specialitate verifică dacă persoana impozabilă se încadrează în altă situație de anulare a înregistrării în scopuri de TVA prevăzută la art. 316 alin. (11) a)-e) din Codul fiscal.

3. Compartimentul de specialitate verifică în Registrul contribuabililor sau Registrul comerțului electronic (RECOM), după caz, datele de identificare ale administratorilor și ale asociaților persoanei impozabile, precum și ponderea deținută de aceștia din urmă în capitalul social la data depunerii cererii de înregistrare în scopuri de TVA.

4. Dacă persoana impozabilă se încadrează în altă situație de anulare a înregistrării în scopuri de TVA prevăzută la art. 316 alin. (11) a)-e) din Codul fiscal, compartimentul de specialitate întocmește referatul și proiectul de decizie privind respingerea cererii de înregistrare în scopuri de TVA a persoanei impozabile solicitante.

5. Persoana impozabilă poate depune o nouă cerere de înregistrare în scopuri de TVA de îndată ce remediază situația care a condus la respingerea cererii de înregistrare în scopuri de TVA.

6. Înainte de luarea deciziei de respingere a cererii de înregistrare, compartimentul de specialitate asigură exercitarea de către contribuabil a dreptului de a fi ascultat, potrivit prevederilor art. 9 din Codul de procedură fiscală.

7. Dacă persoana impozabilă nu se încadrează în nicio altă situație de anulare a înregistrării în scopuri de TVA prevăzută la art. 316 alin. (11) lit. a)-e) din Codul fiscal,

compartimentul de specialitate transmite cererea de înregistrare, însoțită, după caz, de declarația prevăzută la pct. 4 alin. (2) din anexa nr. 2 la ordin, către compartimentul de evaluare, în vederea aplicării procedurii de evaluare a riscului fiscal, respectiv de stabilire a încetării situației care a condus la anularea codului de TVA conform art. 316 alin. (11) lit. h) din Codul fiscal, prevăzută în anexa nr. 2 la ordin. Ca urmare a aplicării procedurii, compartimentul de evaluare întocmește referatul motivat care cuprinde propunerea de aprobare sau respingere a solicitării de înregistrare în scopuri de TVA, în baza căruia compartimentul de specialitate întocmește proiectul de decizie prin care se aprobă sau, după caz, se respinge solicitarea de înregistrare în scopuri de TVA.

8. În cazul în care, la data primirii referatului prevăzut la pct. 7 cu propunerea de aprobare a înregistrării în scopuri de TVA, compartimentul de specialitate constată că, între timp, persoana impozabilă se încadrează într-o situație de anulare a înregistrării în scopuri de TVA prevăzută la art. 316 alin. (11) lit. a)-e) din Codul fiscal, acesta întocmește referatul și decizia de respingere a cererii de înregistrare în scopuri de TVA. Modelul și conținutul referatului și deciziei sunt stabilite prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală pentru aprobarea Procedurii de înregistrare, la cerere, în scopuri de taxă pe valoarea adăugată, potrivit art. 316 alin. (12) din Codul fiscal.

9. Referatul care cuprinde propunerea de aprobare sau respingere a cererii de înregistrare, prevăzut la pct. 7, se avizează de șeful compartimentului de evaluare și se înaintează, spre aprobare, conducătorului unității fiscale.

10. Decizia prin care se aprobă sau, după caz, se respinge solicitarea de înregistrare în scopuri de TVA, prevăzută la pct. 7 și 8, precum și referatul prin care se propune respingerea cererii de înregistrare, prevăzut la pct. 8, se avizează de șeful compartimentului de specialitate și de conducătorul adjunct al unității fiscale și se înaintează, spre aprobare, conducătorului unității fiscale.

11. (1) Deciziile prevăzute la pct. 7 și 8 se întocmesc în două exemplare, dintre care un exemplar, semnat numai de conducătorul unității fiscale, se comunică persoanei impozabile, potrivit art. 47 din Codul de procedură fiscală, iar al doilea exemplar se arhivează la dosarul fiscal al persoanei impozabile.

(2) Deciziile cuprind, în concret, motivele de fapt și de drept care au stat la baza soluției adoptate.

12. Împotriva deciziilor prevăzute la pct. 7 și 8 se poate formula contestație la organul fiscal emitent, în conformitate cu dispozițiile art. 272 alin. (6) din Codul de procedură fiscală, în termen de 45 de zile de la data comunicării, potrivit art. 270 alin. (1) din același act normativ.

13. După comunicarea deciziei privind înregistrarea în scopuri de TVA către persoana impozabilă, compartimentul de specialitate operează în Registrul contribuabililor înregistrarea în scopuri de TVA și emite certificatul de înregistrare în scopuri de TVA.

14. Certificatul de înregistrare în scopuri de TVA, având înscrisă data înregistrării, se comunică persoanei impozabile în condițiile prevăzute de art. 47 din Codul de procedură fiscală.

15. După finalizarea procedurii, toate documentele primite de la persoana impozabilă, precum și cele emise de compartimentul de specialitate se arhivează la dosarul fiscal al persoanei impozabile.

ANEXA NR. 4

*Procedura de anulare, din oficiu, a înregistrării
în scopuri de taxă pe valoarea adăugată a persoanelor impozabile
care prezintă risc fiscal ridicat potrivit
art. 316 alin. (11) lit. h) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal*

1. Organul fiscal competent anulează, din oficiu, în temeiul art. 316 alin. (11) lit. h) din Codul fiscal, înregistrarea în scopuri de taxă pe valoarea adăugată dacă persoana impozabilă, societate, cu sediul activității economice în România, înființată în baza Legii societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, supusă înmatriculării la registrul comerțului, prezintă risc fiscal ridicat.

2. (1) Procedura se aplică persoanelor impozabile care prezintă risc fiscal ridicat, în urma selecției efectuate periodic, în mod automat, prin intermediul aplicației informatice dezvoltate la nivel central, în baza criteriilor pentru evaluarea riscului fiscal prevăzute în anexa nr. 6 la ordin.

(2) Criteriile pentru evaluarea riscului fiscal prevăzute în anexa nr. 6 la ordin au alocat un punctaj negativ. Punctajul final se calculează prin însumarea punctajelor aferente fiecărui criteriu de risc, la care se adaugă 100 de puncte.

(3) Persoana impozabilă prezintă risc fiscal ridicat dacă punctajul obținut este mai mic de 51 de puncte.

(4) Selecția prevăzută la alin. (1) nu cuprinde persoanele impozabile care se regăsesc în listele întocmite de compartimentul de specialitate, cu ajutorul aplicației informatice, în aplicarea procedurii de modificare, din oficiu, a vectorului fiscal cu privire la TVA aprobată prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, pentru anularea înregistrării în scopuri de TVA, și nici persoanele impozabile care îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 316 alin. (11) lit. a) din Codul fiscal.

3. (1) Dacă pe parcursul procedurii de evaluare au fost identificate persoane impozabile care îndeplinesc cel puțin una dintre condițiile de scoatere din evidență prevăzute la art. 316 alin. (11) lit. a)-e) din Codul fiscal, compartimentul de evaluare procedează la sistarea procedurii și transmiterea către compartimentul de specialitate a listei cuprinzând persoanele impozabile respective.

(2) Compartimentul de evaluare procedează potrivit dispozițiilor alin. (1) și în situația în care la nivelul organului fiscal au fost identificate persoane impozabile care îndeplinesc condițiile de scoatere din evidență prevăzute la art. 316 alin. (11) lit. f) și g) din Codul fiscal

(3) Înainte de luarea deciziei de anulare, din oficiu, a înregistrării în scopuri de TVA, compartimentul de specialitate asigură exercitarea de către contribuabil a dreptului de a fi ascultat, potrivit prevederilor art. 9 din Codul de procedură fiscală.

4. (1) Persoanele impozabile aflate în situația prevăzută la pct. 2 alin. (1), care nu se regăsesc într-o altă situație de anulare a înregistrării în scopuri de TVA prevăzută la art. 316 alin. (11) din Codul fiscal, sunt invitate de către compartimentul de evaluare la sediul organului fiscal pentru a-și exprima punctul de vedere cu privire la decizia de anulare ce va fi adoptată.

(2) În vederea îndeplinirii obligației prevăzute la alin. (1), compartimentul de evaluare aplică dispozițiile pct. 8 alin. (1)-(5) din anexa nr. 2 la ordin.

(3) Dacă reprezentantul legal al persoanei impozabile nu se prezintă la locul și data stabilite prin notificare, compartimentul de evaluare întocmește un referat care cuprinde propunerea de anulare a înregistrării în scopuri de TVA.

(4) Dacă reprezentantul legal al persoanei impozabile se prezintă la locul și data stabilite prin notificare, furnizează date și informații, precum și documente relevante în susținerea cauzei din care să rezulte că persoana impozabilă nu se încadrează în categoria persoanelor impozabile care prezintă risc fiscal ridicat, compartimentul de evaluare întocmește un referat care cuprinde propunerea de menținere a calității de persoana înregistrată în scopuri de TVA.

(5) Dacă reprezentantul legal al persoanei impozabile se prezintă la locul și data stabilite prin notificare, dar nu furnizează date și informații, precum și documente sau acestea nu sunt relevante în susținerea cauzei din care să rezulte că persoana impozabilă nu se încadrează în categoria persoanelor impozabile care prezintă risc fiscal ridicat, compartimentul de evaluare întocmește un referat care cuprinde propunerea de anulare a înregistrării în scopuri de TVA.

(6) Dacă reprezentantul legal al persoanei impozabile se prezintă la locul și data stabilite prin notificare, furnizează date și informații, precum și documente, dar acestea nu sunt concludente pentru reevaluarea nivelului riscului fiscal, compartimentul de evaluare transmite motivat documentația care a stat la baza analizei direcției regionale antifraudă fiscală care are sediul în aria de competență teritorială a direcției generale regionale a finanțelor publice din care face parte organul fiscal competent.

(7) În urma verificărilor efectuate, direcția regională antifraudă fiscală transmite compartimentului de evaluare un raport care cuprinde motivele de fapt și de drept care stau la baza propunerii de anulare sau de menținere a calității de persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA. Compartimentul de evaluare va întocmi, în baza raportului primit de la direcția regională antifraudă fiscală competentă, referatul cu propunere de anulare sau de menținere a calității de persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA.

5. În urma aplicării dispozițiilor pct. 4, compartimentul de evaluare transmite către:

a) compartimentul de specialitate referatul cu propunere de anulare, în vederea emiterii de către acesta a deciziei de anulare a înregistrării în scopuri de TVA. Referatul trebuie să cuprindă motivele de fapt și de drept care stau la baza acestei propuneri;

b) persoana impozabilă analizată înștiințarea cu privire la menținerea calității de persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA.

6. Compartimentul de specialitate din cadrul organului fiscal competent întocmește următoarele documente:

a) referatul prin care propune, pentru persoana impozabilă identificată potrivit pct. 3 alin. (1) și pct. 3 alin. (2), anularea, din oficiu, a înregistrării în scopuri de TVA și a certificatului de înregistrare în scopuri de TVA;

b) proiectul Deciziei privind anularea, din oficiu, a înregistrării în scopuri de TVA, având bifată căsuța corespunzătoare. Decizia se întocmește pe baza referatului elaborat potrivit lit. a), respectiv pct. 5 lit. a), cu menționarea motivelor de fapt și de drept care au stat la baza deciziei adoptate. Modelul și conținutul deciziei sunt stabilite prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală prin care se aprobă procedura de modificare, din oficiu, a vectorului fiscal cu privire la TVA.

7. Documentele prevăzute la pct. 6 se verifică și se avizează de șeful compartimentului de specialitate și de conducătorul adjunct al unității fiscale, în situația în care în structura unității

fiscale este aprobat postul de conducător adjunct. Referatul și decizia se înaintează spre aprobare conducătorului unității fiscale.

8. Data anulării, din oficiu, a înregistrării în scopuri de TVA este data comunicării deciziei de anulare a înregistrării în scopuri de TVA. Cu aceeași dată se anulează și certificatul de înregistrare în scopuri de TVA.

9. Decizia privind anularea, din oficiu, a înregistrării în scopuri de TVA se întocmește în două exemplare, din care un exemplar, semnat numai de conducătorul unității fiscale, se comunică persoanei impozabile, potrivit art. 47 din Codul de procedură fiscală, iar al doilea exemplar se arhivează la dosarul fiscal al contribuabilului.

10. Împotriva deciziei privind anularea, din oficiu, a înregistrării în scopuri de TVA se poate formula contestație la organul fiscal emitent, în conformitate cu dispozițiile art. 272 alin. (6) din Codul de procedură fiscală, în termen de 45 de zile de la data comunicării, potrivit art. 270 alin. (1) din același act normativ.

11. După anularea, din oficiu, a înregistrării în scopuri de TVA, compartimentul de specialitate procedează la înscrierea persoanei impozabile în Registrul persoanelor impozabile a căror înregistrare în scopuri de TVA, conform art. 316 din Codul fiscal, a fost anulată și aplică, potrivit reglementărilor legale în vigoare, procedura de radiere, din oficiu, din Registrul persoanelor impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, în cazul persoanelor impozabile care figurează în acest registru la data anulării înregistrării în scopuri de TVA.

ANEXA NR. 5

CRITERII

pentru evaluarea riscului fiscal în cazul persoanelor impozabile care solicită înregistrarea în scopuri de TVA potrivit art. 316 alin. (12) lit. e) din Codul fiscal care au avut anulat codul de TVA potrivit art. 316 alin. (11) lit. h) din Codul fiscal în baza procedurii de evaluare a intenției și capacității de a desfășura activități economice în sfera de aplicare a TVA

1.	SEDIU
1.1	Sediul social al persoanei impozabile analizate este stabilit la sediul profesional al avocatului și este utilizat în cadrul unui contract de asistență juridică, iar persoana impozabilă analizată nu deține sediu/sedii secundar/secundare.
1.2	Sediul social al persoanei impozabile analizate este stabilit la sediul unei persoane fizice care desfășoară profesii liberale (exclusiv avocat), unei persoane fizice autorizate (PFA), unei întreprinderi individuale (ÎI), unei întreprinderi familiale (ÎF), unei persoane juridice, precum și la proprietatea unei persoane fizice și este utilizat în cadrul unui

	contract de comodat/închiriere/ subînchiriere pe o perioadă mai mică sau egală cu 1 an și persoana impozabilă analizată nu deține sediu/sedii secundar/ secundare.
1.3	Sediul social al persoanei impozabile analizate este stabilit la sediul unei persoane fizice care desfășoară profesii liberale, unei persoane fizice autorizate (PFA), unei întreprinderi individuale (ÎI), unei întreprinderi familiale (ÎF), unei persoane juridice, precum și la proprietatea unei persoane fizice și este utilizat în cadrul unui contract de comodat/închiriere/subînchiriere pe o perioadă mai mică sau egală cu 1 an și persoana impozabilă analizată deține sediu/sedii secundar/secundare în cadrul unor contracte de comodat/închiriere/ subînchiriere pe o perioadă mai mică sau egală cu 1 an.
1.4	Sediul social al persoanei impozabile analizate este stabilit la sediul unei persoane fizice care desfășoară profesii liberale, unei persoane fizice autorizate (PFA), unei întreprinderi individuale (ÎI), unei întreprinderi familiale (ÎF), unei persoane juridice, precum și la proprietatea unei persoane fizice și este utilizat în cadrul unui contract de comodat/închiriere/subînchiriere pe o perioadă mai mică sau egală cu 1 an și persoana impozabilă analizată deține sediu/sedii secundar/secundare în cadrul unor contracte de comodat/închiriere/ subînchiriere pe o perioadă mai mare de 1 an.
2.	INSOLVENȚĂ/FALIMENT
2.1	Cel puțin unul dintre asociații ¹ 1) și/sau administratorii ²) persoanei impozabile analizate deține sau a deținut calitatea de acționar ¹ /asociat ¹)/ administrator ² /titular ³)/ membru ⁴) la cel puțin o persoană impozabilă ⁵) la care a fost declanșată procedura insolvenței/ falimentului în ultimii 5 ani fiscali încheiați și persoana impozabilă înregistrează

	<p>obligații fiscale principale restante.</p>
	<p>^1) Prin asociat/acționar se înțelege persoana fizică și persoana juridică înființată în baza Legii societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, a căror cotă de participare la capitalul social este $\geq 25\%$, cu excepția societăților la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale dețin participații.</p>
	<p>^2) Prin administrator se înțelege persoana fizică și persoana juridică înființată în baza Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția administratorilor societăților la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale dețin participații, precum și a reprezentanților legali ai persoanelor juridice.</p>
	<p>^3) Prin titular se înțelege persoana fizică titulară a unei persoane fizice autorizate (PFA), respectiv a unei întreprinderi individuale (ÎI).</p>
	<p>^4) Prin membru se înțelege persoana fizică membră în cadrul unei întreprinderi familiale (IF).</p>
	<p>^ 5) Prin persoană impozabilă se înțelege: - societățile înființate în baza Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția societăților la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale dețin participații, în cadrul cărora asociații/administratorii (persoane fizice sau juridice) persoanei impozabile analizate dețin sau au deținut calitatea de asociat/acționar (cota de participare la capitalul social este $\geq 25\%$), respectiv de administrator la data la care a fost declanșată procedura insolvenței/falimentului, conform Legii nr. 85/2014 privind</p>

	<p>procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, cu modificările și completările ulterioare;</p> <p>- PFA, ÎI, IF în cadrul cărora asociații/administratorii (persoane fizice) persoanei impozabile analizate dețin sau au deținut calitatea de titulari, respectiv de membri la data la care a fost declanșată procedura insolvenței/falimentului, conform Legii nr. 85/2014, cu modificările și completările ulterioare;</p> <p>- persoana impozabilă analizată, în cazul în care aceasta solicită înregistrarea în scopuri de TVA potrivit art. 316 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.</p>
3.	INACTIVATE FISCALĂ
3.1	<p>Cel puțin unul dintre asociații¹⁾ și/sau administratorii²⁾ persoanei impozabile analizate deține calitatea de acționar^{1)/} asociat^{1)/} administrator^{2)/} titular^{3)/} membru⁴⁾ la cel puțin o persoană impozabilă⁵⁾ declarată inactivă fiscal în ultimii 5 ani fiscali încheiați, fără a fi reactivată.</p>
3.2	<p>Cel puțin unul dintre asociații¹⁾ și/sau administratorii²⁾ persoanei impozabile analizate a deținut calitatea de acționar^{1)/} asociat^{1)/} administrator^{2)/} titular^{3)/} membru⁴⁾ la cel puțin 3 persoane impozabile⁵⁾ declarate inactivate fiscal în ultimii 5 ani fiscali încheiați.</p>
	<p>¹⁾ Prin asociat/acționar se înțelege persoana fizică și persoana juridică înființată în baza Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, a căror cota de participare la capitalul social este ≥ 25%, cu excepția societăților la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale dețin participații.</p>
	<p>²⁾ Prin administrator se înțelege persoana fizică și persoana juridică înființată în baza Legii nr. 31/1990,</p>

	<p>republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția administratorilor societăților la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale dețin participații, precum și a reprezentanților legali ai persoanelor juridice.</p>
	<p>^3) Prin titular se înțelege persoana fizică titulară a unei persoane fizice autorizate (PFA), respectiv a unei întreprinderi individuale (ÎI).</p>
	<p>^4) Prin membru se înțelege persoana fizică membră în cadrul unei întreprinderi familiale (IF).</p>
	<p>^5) Prin persoană impozabilă se înțelege:</p> <ul style="list-style-type: none"> - societățile înființate în baza Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția societăților la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale dețin participații, în cadrul cărora asociații/administratorii (persoane fizice sau juridice) persoanei impozabile analizate dețin sau au deținut calitatea de asociat/acționar (cota de participare la capitalul social este $\geq 25\%$), respectiv de administrator la data la care a fost declarată inactivitatea fiscală; - PFA, ÎI, IF în cadrul cărora asociații/administratorii (persoane fizice) persoanei impozabile analizate dețin sau au deținut calitatea de titulari, respectiv de membri la data la care a fost declarată inactivitatea fiscală.
4.	<p>INACTIVITATE TEMPORARĂ LA REGISTRUL COMERȚULUI</p>
4.1	<p>Cel puțin unul dintre asociații^1) și/sau administratorii^2) persoanei impozabile analizate deține calitatea de acționar^1)/ asociat^1)/administrator^2)/ titular^3)/membru^4) la cel puțin 2 persoane impozabile^5) la care a expirat termenul legal de inactivitate temporară înscrisă la registrul comerțului, fără ca</p>

	acestea să fie reactivate.
	<i>^1) Prin asociat/acționar se înțelege persoana fizică și persoana juridică înființată în baza Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția societăților la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale dețin participații, a căror cotă de participare la capitalul social este $\geq 25\%$.</i>
	<i>^2) Prin administrator se înțelege persoana fizică și persoana juridică înființată în baza Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția administratorilor societăților la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale dețin participații, precum și a reprezentanților legali ai persoanelor juridice.</i>
	<i>^3) Prin titular se înțelege persoana fizică titulară a unei persoane fizice autorizate (PFA), respectiv a unei întreprinderi individuale (ÎI).</i>
	<i>^4) Prin membru se înțelege persoana fizică membră în cadrul unei întreprinderi familiale (IF).</i>
	<i>^5) Prin persoană impozabilă se înțelege: - societățile înființate în baza Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția societăților la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale dețin participații, în cadrul cărora asociații/administratorii (persoane fizice sau juridice) persoanei impozabile analizate dețin calitatea de asociat/acționar (cota de participare la capitalul social este $\geq 25\%$), respectiv de administrator la data la care inactivitatea temporară a fost înscrisă la registrul comerțului; - PFA, ÎI, IF în cadrul cărora asociații/administratorii (persoane fizice) persoanei</i>

	impozabile analizate dețin calitatea de titulari, respectiv de membri la data la care inactivitatea temporară a fost înscrisă la registrul comerțului.
5.	RESPINGERE/ANULARE ÎNREGISTRARE ÎN SCOPURI DE TVA
5.1	Cel puțin unul dintre asociații ¹⁾ și/sau administratorii ²⁾ persoanei impozabile analizate deține sau a deținut calitatea de acționar ¹⁾ /asociat ¹⁾ /administrator ²⁾ /titular ³⁾ /membru ⁴⁾ la cel puțin o persoană impozabilă ⁵⁾ la care a fost anulată înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 316 alin. (11) lit. c)-e) din Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în ultimii 5 ani fiscali încheiați.
	¹⁾ Prin asociat/acționar se înțelege persoana fizică și persoana juridică înființată în baza Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția societăților la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale dețin participații, a căror cotă de participare la capitalul social este $\geq 25\%$.
	²⁾ Prin administrator se înțelege persoana fizică și persoana juridică înființată în baza Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția administratorilor societăților la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale dețin participații, precum și a reprezentanților legali ai persoanelor juridice.
	³⁾ Prin titular se înțelege persoana fizică titulară a unei persoane fizice autorizate (PFA), respectiv a unei întreprinderi individuale (ÎI).
	⁴⁾ Prin membru se înțelege persoana fizică membră în cadrul unei întreprinderi familiale (IF).
	⁵⁾ Prin persoană impozabilă se

	<p>înțelege:</p> <ul style="list-style-type: none"> - societățile înființate în baza Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția societăților la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale dețin participații, în cadrul cărora asociații/administratorii (persoane fizice sau juridice) persoanei impozabile analizate dețin sau au deținut calitatea de asociat/acționar (cota de participare la capitalul social este $\geq 25\%$), respectiv de administrator la data la care a fost anulată înregistrarea în scopuri de TVA; - PFA, ÎI, IF în cadrul cărora asociații/administratorii (persoane fizice) persoanei impozabile analizate dețin sau au deținut calitatea de titulari, respectiv de membri la data la care a fost anulată înregistrarea în scopuri de TVA.
5.2	<p>Cel puțin unul dintre asociații¹⁾ și/sau administratorii²⁾ persoanei impozabile analizate deține sau a deținut calitatea de acționar¹⁾/asociat¹⁾/administrator²⁾ la cel puțin o persoană impozabilă³⁾ pentru care începând cu 1.02.2015 a fost respinsă solicitarea de înregistrare în scopuri de TVA sau a fost anulată înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 316 alin. (11) lit. h) din Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în urma aplicării procedurii de evaluare, situație care se menține în prezent.</p>
	<p>¹⁾ Prin asociat/acționar se înțelege persoana fizică și persoana juridică înființată în baza Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția societăților la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale dețin participații, a căror cotă de participare la capitalul social al persoanei impozabile este $\geq 25\%$.</p>
	<p>²⁾ Prin administrator se înțelege persoana fizică și</p>

	<p>persoana juridică înființată în baza Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția administratorilor societăților la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale dețin participații, precum și a reprezentanților legali ai persoanelor juridice.</p>
	<p>^3) Prin persoană impozabilă se înțelege: - societățile înființate în baza Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția societăților la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale dețin participații, în cadrul cărora asociații/administratorii (persoane fizice sau juridice) persoanei impozabile analizate dețin sau au deținut calitatea de asociat/acționar (cota de participare la capitalul social este $\geq 25\%$), respectiv de administrator la data la care a fost respinsă solicitarea de înregistrare în scopuri de TVA sau a fost anulată înregistrarea în scopuri de TVA. Din categoria persoanelor impozabile este exclusă persoana impozabilă analizată.</p>
6.	OBLIGAȚII FISCALE RESTANTE
6.1	<p>Suma totală a obligațiilor fiscale principale restante^6) înregistrate de persoanele impozabile^5) la care asociații^1) și/sau administratorii^2) persoanei impozabile analizate dețin calitatea de acționar^1)/ asociat^1)/administrator^2)/ titular^3)/membru^4) și de asociații^1) (persoane juridice) și/sau administratorii^2) (persoane juridice) persoanei impozabile analizate este mai mare sau egală cu 50.000 lei.</p>
6.2	<p>Suma totală a obligațiilor fiscale principale restante^7) înregistrate de persoanele impozabile^5) la care asociații^1) și/sau administratorii^2) persoanei impozabile analizate au deținut, în ultimii 5 ani fiscali încheiați, calitatea de acționar^</p>

<p>1)/asociat¹)/administrator²)/titular³)/membru⁴) este mai mare sau egală cu 50.000 lei.</p>
<p>¹) Prin asociat/acționar se înțelege persoana fizică și persoana juridică înființată în baza Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția societăților la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale dețin participații, a căror cotă de participare la capitalul social al persoanei impozabile este ≥ 25%.</p>
<p>²) Prin administrator se înțelege persoana fizică și persoana juridică înființată în baza Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția administratorilor societăților la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale dețin participații, precum și a reprezentanților legali ai persoanelor juridice.</p>
<p>³) Prin titular se înțelege persoana fizică titulară a unei persoane fizice autorizate (PFA), respectiv a unei întreprinderi individuale (ÎI).</p>
<p>⁴) Prin membru se înțelege persoana fizică membră în cadrul unei întreprinderi familiale (IF).</p>
<p>⁵) Prin persoană impozabilă se înțelege:</p> <ul style="list-style-type: none"> - societățile înființate în baza Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția societăților la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale dețin participații, în cadrul cărora asociații/administratorii (persoane fizice sau juridice) persoanei impozabile analizate dețin calitatea de asociat/acționar (cota de participare la capitalul social este ≥ 25%), respectiv de administrator; - PFA, ÎI, IF în cadrul cărora asociații/administratorii (persoane fizice) persoanei

	<p>impozabile analizate dețin calitatea de titulari, respectiv de membri;</p> <p>- persoana impozabilă analizată, în cazul în care aceasta solicită înregistrarea în scopuri de TVA potrivit art. 316 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, pentru situația prevăzută la subpct. 6.1.</p>
	<p>^6) În categoria obligațiilor fiscale principale restante sunt incluse obligațiile fiscale principale, cu termen scadent, care sunt definite în cadrul art. 157 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, și care nu au fost achitate până la data depunerii solicitării de înregistrare în scopuri de TVA.</p>
	<p>^7) În categoria obligațiilor fiscale principale restante sunt incluse obligațiile fiscale principale, cu termen scadent, care sunt definite în cadrul art. 157 din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, și care nu au fost achitate până la sfârșitul perioadei în care asociații^1) și /sau administratorii^2) persoanei impozabile analizate au deținut calitatea de acționar^1)/asociat^1)/administrator^2)/titular^3)/membru^4) în cadrul persoanelor impozabile^5) respective.</p>
7.	CONTRAVENȚII
7.1	<p>Cel puțin unul dintre asociații^1) și/sau administratorii^2) persoanei impozabile analizate și /sau cel puțin una dintre persoanele impozabile^5) la care aceștia dețin sau au deținut calitatea de acționar^1)/asociat^1)/administrator^2)/titular^3)/membru^4) au înscris în prezent în cazierul fiscal fapte de natura contravențiilor prevăzute în Hotărârea Guvernului nr. 1.000/2015 privind faptele pentru care se înscriu informații în cazierul fiscal al contribuabililor, potrivit legislației în vigoare.</p>
	<p>^1) Prin asociat/acționar se înțelege persoana fizică și</p>

<p>persoana juridică înființată în baza Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția societăților la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale dețin participații, a căror cotă de participare la capitalul social al persoanei impozabile este \geq 25%.</p>
<p>[^]2) Prin administrator se înțelege persoana fizică și persoana juridică înființată în baza Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția administratorilor societăților la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale dețin participații, precum și a reprezentanților legali ai persoanelor juridice.</p>
<p>[^]3) Prin titular se înțelege persoana fizică titulară a unei persoane fizice autorizate (PFA), respectiv a unei întreprinderi individuale (ÎI).</p>
<p>[^]4) Prin membru se înțelege persoana fizică membră în cadrul unei întreprinderi familiale (IF).</p>
<p>[^]5) Prin persoană impozabilă se înțelege:</p> <ul style="list-style-type: none"> - societățile înființate în baza Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția societăților la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale dețin participații, în cadrul cărora asociații/administratorii (persoane fizice sau juridice) persoanei impozabile analizate dețin sau au deținut calitatea de asociat/acționar (cota de participare la capitalul social este \geq 25%), respectiv de administrator; - PFA, ÎI, IF în cadrul cărora asociații/administratorii (persoane fizice) persoanei impozabile analizate dețin calitatea de titulari, respectiv de membri; - persoana impozabilă analizată, în cazul în care aceasta solicită

	<p>înregistrarea în scopuri de TVA potrivit art. 316 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.</p> <p>Faptele de natură contravențională înscrise în cazierul fiscal sunt cele constatate și sancționate înainte de data retragerii asociațiilor/administratorilor din cadrul persoanei impozabile respective.</p>
8.	INFRAȚIUNI
8.1	<p>Cel puțin unul dintre asociații¹⁾ persoanei impozabile analizate și/sau cel puțin una dintre persoanele impozabile⁶⁾ la care asociații²⁾ și/sau administratorii³⁾ persoanei impozabile analizate dețin sau au deținut calitatea de acționar^{2)/} asociat^{2)/} administrator^{3)/} titular^{4)/} membru⁵⁾ au înscrise în prezent în cazierul fiscal infracțiuni și/sau fapte prevăzute la art. 4 alin. (4) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 39/2015 privind cazierul fiscal, aprobată cu modificări prin Legea nr. 327/2015, cu modificările și completările ulterioare.</p>
	<p>¹⁾ Prin asociat se înțelege persoana fizică și persoana juridică înființată în baza Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția societăților la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale dețin participații, a căror cotă de participare la capitalul social al persoanei impozabile analizate este < 50%.</p>
	<p>²⁾ Prin asociat/acționar se înțelege persoana fizică și persoana juridică înființată în baza Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția societăților la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale dețin participații, indiferent de cota de participare la capitalul social al persoanei impozabile și indiferent de forma de organizare a asociațiilor/acționarilor.</p>

	<p>[^]3) Prin administrator se înțelege persoana fizică și persoana juridică înființată în baza Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția administratorilor societăților la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale dețin participații, precum și a reprezentanților legali ai persoanelor juridice.</p>
	<p>[^]4) Prin titular se înțelege persoana fizică titulară a unei persoane fizice autorizate (PFA), respectiv a unei întreprinderi individuale (ÎI).</p>
	<p>[^]5) Prin membru se înțelege persoana fizică membră în cadrul unei întreprinderi familiale (IF).</p>
	<p>[^]6) Prin persoane impozabile se înțelege:</p> <ul style="list-style-type: none"> - societățile înființate în baza Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția societăților la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale dețin participații, în cadrul cărora asociații/administratorii (persoane fizice sau juridice) persoanei impozabile analizate dețin sau au deținut calitatea de asociat/acționar (indiferent de cota de participare la capitalul social), respectiv de administrator; - PFA, ÎI, IF în cadrul cărora asociații/administratorii (persoane fizice) persoanei impozabile analizate dețin calitatea de titulari, respectiv de membri. <p>Infracțiunile și/sau faptele prevăzute la art. 4 alin. (4) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 39/2015 privind cazierul fiscal, aprobată cu modificări prin Legea nr. 327/2015, cu modificările și completările ulterioare, sunt cele constatate și sancționate înainte de data retragerii asociațiilor/administratorilor din cadrul persoanei impozabile respective.</p>

9.	VENITURI
9.1	Administratorii ¹⁾ persoanei impozabile analizate nu au obținut venituri în ultimele 12 luni anterioare celei în care se depune cererea de înregistrare în scopuri de TVA, respectiv în anul fiscal precedent, după caz.
9.2	Administratorii ¹⁾ persoanei impozabile analizate au obținut, în ultimele 12 luni anterioare solicitării de înregistrare în scopuri de TVA, venituri exclusiv salariale preponderent ca valoare din ocupații corespunzătoare grupei majore 9 (conform COR ISCO08).
	¹⁾ Prin administrator se înțelege persoana fizică rezidentă.
10.	REZIDENȚĂ FISCALĂ
10.1	Cel puțin unul dintre administratorii ¹⁾ persoanei impozabile analizate este cetățean străin care nu deține rezidență fiscală în România și capitalul social al persoanei impozabile analizate este sub 45.000 lei.
	¹⁾ Prin administrator se înțelege persoana fizică.
11.	CONT BANCAR
11.1	Persoana impozabilă analizată nu deține cont bancar sau cel puțin una dintre persoanele împuternicite ¹⁾ de persoana impozabilă analizată pentru a desfășura operațiuni pe conturile bancare ale acesteia nu are calitatea de administrator/asociat/salariat.
	¹⁾ Prin împuternicit se înțelege persoana fizică care are dreptul de a desfășura operațiuni pe conturile bancare ale persoanei impozabile analizate.
12.	ACTIVITATE DESFĂȘURATĂ
12.1	Persoana impozabilă analizată nu desfășoară activități economice în spațiul destinat sediului social și/sau sediilor secundare și nici în afara acestora.

13.	TERȚI
13.1	Persoana impozabilă analizată desfășoară exclusiv activități economice în afara sediului social/profesional și a sediilor secundare (punctelor de lucru).
14.	SERVICII CONTABILE
14.1	Persoana impozabilă analizată nu are desemnată o persoană care să conducă compartimentul de contabilitate sau are desemnată o persoană care nu îndeplinește prevederile art. 10 alin. (2) din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în cazul în care contabilitatea este organizată și condusă în compartimente distincte, inclusiv situația în care persoana impozabilă analizată nu are încheiate contracte de prestări servicii cu persoane fizice/juridice membre active CECCAR, în cazul în care contabilitatea este organizată și condusă pe bază de contracte de prestări de servicii în domeniul contabilității.
15.	SALARIAȚI
15.1	Persoana impozabilă analizată nu are încheiate contracte individuale de muncă ¹⁾ la data efectuării analizei.
	¹⁾ Din cadrul contractelor de muncă sunt excluse contractele încheiate cu persoanele angajate în funcția de director economic, contabil-șef.

NOTE:

În cazul în care persoana impozabilă care solicită înregistrarea în scopuri de TVA potrivit art. 316 alin. (12) lit. e) din Codul fiscal se află în procedura insolvenței prevăzută de Legea nr. 85/2014, cu modificările și completările ulterioare, se vor avea în vedere asociații și/sau administratorii care dețineau această calitate la data declanșării procedurii insolvenței.

ANEXA NR. 6

Criteriile pentru evaluarea riscului fiscal în cazul anulării înregistrării în scopuri de TVA potrivit art. 316 alin. (11) lit. h) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, precum și pentru evaluarea riscului fiscal

în cazul persoanelor impozabile care solicită înregistrarea în scopuri de TVA potrivit art. 316 alin. (12) lit. e) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal

1.	<i>SEDIU</i>
1.1.	<i>Sediul social al persoanei impozabile analizate este stabilit la sediul profesional al avocatului și este utilizat în cadrul unui contract de asistență juridică, iar persoana impozabilă analizată nu deține sediu/sedii secundare (puncte de lucru).</i>
1.2.	<i>Sediul social al persoanei impozabile este utilizat în cadrul unui contract de comodat pe o perioadă mai mică sau egală cu 1 an și persoana impozabilă analizată nu deține sediu/sedii secundare (puncte de lucru).</i>
2.	<i>SALARIAȚI</i>
2.1.	<i>Media numărului de salariați este mai mică de 1 salariat*1).</i>
	<i>*1) Prin salariat se înțelege persoana pentru care au fost declarate cel puțin 20 de ore efectiv lucrate în lună, indiferent de tipul de asigurat din punctul de vedere al contractului de muncă. Din cadrul contractelor de muncă sunt excluse contractele încheiate cu persoanele angajate în funcția de director economic, contabil-șef.</i>
3.	<i>SERVICII CONTABILE</i>
3.1.	<i>Persoana impozabilă analizată nu are desemnată o persoană care să conducă compartimentul de contabilitate, inclusiv situația în care persoana impozabilă analizată nu are încheiate contracte de prestări de servicii cu persoane fizice/juridice membre active CECCAR, în cazul în care contabilitatea este organizată și condusă pe bază de contracte de prestări de servicii în domeniul contabilității.</i>
4.	<i>NECONCORDANȚE</i>

4.1.	Persoana impozabilă analizată înregistrează neconcordanțe semnificative) între informațiile înscrise în declarațiile fiscale/informative/recapitulative proprii, respectiv între informațiile înregistrate în declarațiile fiscale/informative/recapitulative proprii în relația cu partenerii săi (furnizori/clienti), inclusiv neconcordanțe semnificative constatate în urma analizării informațiilor furnizate de terți, altele decât cele care privesc declarațiile fiscale/informative/recapitulative.
5.	REZIDENȚĂ FISCALĂ
5.1.	Cel puțin unul dintre administratorii*1) persoanei impozabile analizate este cetățean străin care nu deține rezidență fiscală în România și capitalul social al persoanei impozabile analizate este sub 45.000 lei.
	*1) Prin administrator se înțelege persoana fizică.

NOTE:

Perioada ce face obiectul analizei criteriilor 2.1, 3.1, 4.1 și 5.1, precum și parametrii utilizați pentru determinarea neconcordanțelor și pragurile de semnificație în cazul criteriului 4.1 se aprobă de către președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

În cazul persoanelor impozabile prevăzute la pct. 1 alin. (2) din cadrul anexei nr. 2 la ordin care solicită înregistrarea în scopuri de TVA conform prevederilor art. 316 alin. (12) lit. e) din Codul fiscal, analiza criteriilor 1.1, 1.2, 2.1, 3.1 și 5.1 se face la data solicitării înregistrării.

ANEXA NR. 7

DECLARAȚIE^{^1)}

pe propria răspundere pentru înregistrarea în scopuri de TVA,
potrivit art. 316 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare

^{^1)} Perioada de valabilitate a declarației pe propria răspundere în evidențele organului fiscal este de 30 de zile de la data transmiterii acesteia prin mijloace electronice. În cazul în care se transmit mai multe declarații pe propria răspundere aferente unei singure declarații de mențiuni (formular 010), organul fiscal va considera valabilă ultima declarație transmisă. Orice declarație pe propria răspundere transmisă după data la care a fost demarată procedura de înregistrare în scopuri de TVA nu se consideră validă.

I. Date de identificare a persoanei impozabile

Denumire

Forma de organizare

Cod de identificare fiscală

II. Domiciliul fiscal

Județ, sector, localitate, str. nr., bl., sc., et., ap., cod poștal, telefon, fax....., e-mail

III. Declarație pe propria răspundere

1. Date privind administratorii²/asociații³ persoane fizice ai persoanei impozabile care solicită înregistrarea în scopuri de TVA

Subsemnatul, (numele și prenumele), cetățean, născut la data de în localitatea, domiciliat în, str. nr., bl., sc., et., ap., sectorul/județul, țara de rezidență fiscală, tip act de identitate, seria și nr. act de identitate, data emiterii, autoritatea emitentă, țara autorității emitente, CNP/NIF⁴), în calitate de administrator/asociat al persoanei impozabile, cunoscând dispozițiile art. 326 din Codul penal cu privire la falsul în declarații, declar pe propria răspundere următoarele:

²) Prin administrator se înțelege persoana fizică sau persoana juridică, înființată în baza Legii societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția societăților la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale dețin participații, precum și a reprezentanților legali ai persoanelor juridice.

³) Prin asociat se înțelege persoana fizică sau persoana juridică, înființată în baza Legii societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, a căror cotă de participare la capitalul social este \geq cu 25%, cu excepția societăților la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale dețin participații.

⁴) În situația în care persoana respectivă deține mai multe NIF-uri se va alege unul dintre ele.

2. Date privind administratorii²/asociații³ persoane juridice ai persoanei impozabile care solicită înregistrarea în scopuri de TVA

Subscrisa, (denumirea), cod de identificare fiscală (CUI/CIF), cu sediul social în localitatea, str. nr., bl., sc., et., ap., sectorul/județul, țara, reprezentată de (numele și prenumele), în baza actului de împuternicire nr. și data, cetățean, născut la data de, în localitatea, domiciliat în, str. nr., bl., sc., et., ap., sectorul/județul, tip act de identitate, seria și nr. act de identitate, data emiterii, autoritatea emitentă, țara autorității emitente, CNP/NIF⁴), în calitate de administrator/asociat persoană juridică al persoanei impozabile, cunoscând dispozițiile art. 326 din Codul penal cu privire la falsul în declarații, declar pe propria răspundere următoarele:

1. Persoana impozabilă are sediul social stabilit în baza actului de constituire a dreptului de proprietate/contractului de comodat/închiriere nr. din data de,

încheiat cu nume și prenume/denumire, CNP/NIF⁴)/CUI/CIF
....., dată început contract dată sfârșit contract
.....

2. Nu dețin și nu am deținut calitatea de administrator²), asociat³), acționar⁵), titular⁶) sau membru⁷) la mai mult de o persoană impozabilă⁸) la care a fost finalizată procedura⁹) insolvenței/falimentului în ultimii 5 ani fiscali încheiați, ale cărei obligații fiscale principale restante, la data încheierii procedurii, sunt mai mari de 50.000 lei.

⁵) Prin acționar se înțelege persoana fizică sau persoana juridică, înființată în baza Legii societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, a căror cotă de participare la capitalul social este \geq cu 25%, cu excepția societăților la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale dețin participatii.

⁶) Prin titular se înțelege persoana fizică titulară a unei persoane fizice autorizate (PFA), respectiv a unei întreprinderi individuale (ÎI).

⁷) Prin membru se înțelege persoana fizică membră în cadrul unei întreprinderi familiale (IF).

⁸) Prin persoană impozabilă se înțelege:

– societatea înființată în baza Legii societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția societății la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale dețin participatii, în cadrul căreia asociații/administratorii (persoane fizice sau juridice) persoanei impozabile analizate dețin sau au deținut calitatea de asociat/acționar, respectiv de administrator;

– PFA, ÎI, IF în cadrul cărora asociații/administratorii (persoane fizice) persoanei impozabile analizate dețin sau au deținut calitatea de titulari, respectiv membri.

⁹) Administratorii/asociații persoanei impozabile care solicită înregistrarea în scopuri de TVA nu dețineau, la data la care a fost finalizată procedura insolvenței/falimentului, conform Legii nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, cu modificările și completările ulterioare, calitatea de administrator, asociat/acționar, titular sau membru la persoana impozabilă la care a fost finalizată procedura insolvenței/falimentului.

3. Nu dețin și nu am deținut calitatea de administrator²), asociat³), acționar⁵), titular⁶) sau membru⁷) la mai mult de o persoană impozabilă⁸) declarată inactivă¹⁰) fiscal în ultimii 5 ani fiscali încheiați, fără a fi reactivată.

¹⁰) Administratorii/asociații persoanei impozabile care solicită înregistrarea în scopuri de TVA nu dețineau, la data la care a fost declarată inactivitatea fiscală, calitatea de administrator, asociat/acționar, titular sau membru la persoana impozabilă declarată inactivă.

4. Nu dețin și nu am deținut calitatea de administrator²), asociat³), acționar⁵), titular⁶) sau membru⁷) la mai mult de o persoană impozabilă⁸) la care a fost anulată¹¹) înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 316 alin. (11) lit. c) și d) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în ultimii 5 ani fiscali încheiați.

¹¹) Administratorii/asociații persoanei impozabile care solicită înregistrarea în scopuri de TVA nu dețineau, la data la care a fost anulată înregistrarea în scopuri de TVA, calitatea de administrator, asociat/acționar, titular sau membru la persoana impozabilă la care a fost anulat codul de TVA.

5. Suma totală a obligațiilor fiscale principale restante¹²⁾ înregistrate de persoanele impozabile⁸⁾ la care dețin calitatea de administrator²⁾, asociat³⁾, acționar⁵⁾, titular⁶⁾ sau membru⁷⁾ nu este mai mare de 50.000 lei.

¹²⁾ În categoria obligațiilor fiscale principale restante sunt incluse obligațiile fiscale principale, cu termen scadent, care sunt definite în cadrul art. 157 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, și care nu au fost achitate până la data depunerii solicitării de înregistrare în scopuri de TVA.

6. Nu am înscrise în prezent în cazierul fiscal infracțiuni și/sau fapte prevăzute la art. 4 alin. (4) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 39/2015 privind cazierul fiscal, aprobată cu modificări prin Legea nr. 327/2015, cu modificările și completările ulterioare, și nu dețin calitatea de administrator²⁾, asociat³⁾, acționar⁵⁾, titular⁶⁾ sau membru⁷⁾ la mai mult de o persoană impozabilă⁸⁾ care au înscrise în prezent în cazierul fiscal infracțiuni și/sau fapte prevăzute la art. 4 alin. (4) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 39/2015 privind cazierul fiscal, aprobată cu modificări prin Legea nr. 327/2015, cu modificările și completările ulterioare.

7. Nu am deținut calitatea de administrator²⁾, asociat³⁾, acționar⁵⁾, titular⁶⁾ sau membru⁷⁾ la mai mult de o persoană impozabilă⁸⁾ care au avut înscrise în cazierul¹³⁾ fiscal infracțiuni și/sau fapte prevăzute la art. 4 alin. (4) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 39/2015 privind cazierul fiscal, aprobată cu modificări prin Legea nr. 327/2015, cu modificările și completările ulterioare, la data la care am deținut calitatea de administrator²⁾, asociat³⁾, acționar⁵⁾, titular⁶⁾ sau membru⁷⁾.

¹³⁾ Administratorii/asociații persoanei impozabile care solicită înregistrarea în scopuri de TVA nu dețineau, la data înscrierii în cazierul fiscal a infracțiunilor și/sau faptelor prevăzute la art. 4 alin. (4) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 39/2015 privind cazierul fiscal, aprobată cu modificări prin Legea nr. 327/2015, cu modificările și completările ulterioare, calitatea de administrator, asociat/acționar, titular sau membru la persoana impozabilă care avea fapte înscrise în cazierul fiscal.

8. Persoana/persoanele împuternicită(e) pentru a desfășura operațiuni pe contul/conturile bancare ale persoanei impozabile are/au calitatea de administrator sau asociat al persoanei impozabile.

9. Persoana impozabilă:

a) are desemnată o persoană care îndeplinește prevederile art. 10 alin. (2) din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în cazul în care contabilitatea este organizată și condusă în compartimente distincte, respectiv dl/dna, CNP/NIF⁴⁾....., în baza Contractului individual de muncă nr. din data de

sau

b) are încheiat Contractul de prestări servicii nr. din data de cu persoana fizică/juridică, numele și prenumele/denumirea, CNP/NIF⁴⁾/CUI/CIF, membră activă CECCAR, având Legitimația/Autorizația, în cazul în care contabilitatea este organizată și condusă pe bază de contracte de prestări de servicii în domeniul contabilității.

Pe lângă consecințele de natură penală, falsul în declarații atrage încadrarea persoanei fizice/juridice în categoria de risc ridicat, în contextul evaluării riscului fiscal al persoanelor impozabile la care aceasta deține calitatea de administrator, asociat/acționar.

Acuratețea datelor cuprinse în cadrul prezentei declarații se evaluează, în termen de 15 zile de la data solicitării înregistrării în scopuri de TVA, pe baza datelor deținute de organul fiscal.

Nu fac obiectul prezentei declarații persoanele impozabile care se află în procedura insolvenței prevăzută de Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, cu modificările și completările ulterioare.

Informațiile din prezenta declarație sunt furnizate de:

a) administratori, în cazul societăților pe acțiuni sau în comandită pe acțiuni înființate în baza Legii societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

b) asociați, a căror cotă de participare la capitalul social este \geq cu 25%, și administratori, în cazul altor societăți decât cele menționate la lit. a), înființate în baza Legii societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

3. Subsemnatul

Numele și prenumele

Semnătura

Subscrisa

Denumirea

Numele și prenumele reprezentantului

Semnătura

Data

.....

(12) Procedura de anulare a înregistrării în scopuri de TVA este stabilită prin normele procedurale în vigoare. După anularea înregistrării în scopuri de TVA conform alin. (11) lit. a)-e) și h), organele fiscale înregistrează persoanele impozabile la solicitarea acestora, astfel:

(la 01-10-2017 Partea introductivă a alineatului (12) din Articolul 316 , Capitolul XIII , Titlul VII a fost modificată de Punctul 15, Articolul I din LEGEA nr. 177 din 18 iulie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 584 din 21 iulie 2017)

a) în situația prevăzută la alin. (11) lit. a), dacă încetează situația care a condus la anulare, de la data comunicării deciziei de înregistrare în scopuri de TVA;

(la 01-01-2017 Litera a) din Alineatul (12) , Articolul 316 , Capitolul XIII , Titlul VII a fost modificată de Punctul 34, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 84 din 16 noiembrie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 977 din 06 decembrie 2016)

b) în situația prevăzută la alin. (11) lit. c), dacă încetează situația care a condus la anulare, de la data comunicării deciziei de înregistrare în scopuri de TVA. În cazul societăților reglementate de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ai căror asociați din cauza cărora s-a dispus anularea înregistrării în scopuri de TVA nu sunt majoritari la momentul

solicitării reînregistrării, persoana impozabilă poate solicita reînregistrarea chiar dacă nu a încetat situația care a condus la anularea înregistrării conform alin. (11) lit. c);

c) în situația prevăzută la alin. (11) lit. d), de la data comunicării deciziei de înregistrare în scopuri de TVA, pe baza următoarelor informații/documente furnizate de persoana impozabilă:

1. prezentarea deconturilor de taxă nedepuse la termen;
2. prezentarea unei cereri motivate din care să rezulte că se angajează să depună la termenele prevăzute de lege deconturile de taxă;

d) în situația prevăzută la alin. (11) lit. e), pe baza unei declarații pe propria răspundere din care să rezulte că va desfășura activități economice. Data înregistrării în scopuri de TVA a persoanei impozabile este data comunicării deciziei de înregistrare în scopuri de TVA;

e) în situația prevăzută la alin. (11) lit. h), dacă încetează situația care a condus la anulare, respectiv societatea nu mai prezintă risc fiscal ridicat, conform criteriilor stabilite la alin. (11) lit. h), de la data comunicării deciziei de înregistrare în scopuri de TVA.

(la 01-10-2017 Litera e) din Alineatul (12) , Articolul 316 , Capitolul XIII , Titlul VII a fost modificată de Punctul 15, Articolul I din LEGEA nr. 177 din 18 iulie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 584 din 21 iulie 2017)

(13) Persoanele impozabile aflate în situațiile prevăzute la alin. (11) au obligația să depună ultimul decont de taxă prevăzut la art. 323, indiferent de perioada fiscală aplicată conform art. 322, până la data de 25 a lunii următoare celei în care a fost comunicată decizia de anulare a înregistrării în scopuri de TVA.

(14) Persoanele impozabile aflate în situațiile prevăzute la alin. (12) nu pot aplica prevederile referitoare la plafonul de scutire pentru mici întreprinderi prevăzut la art. 310 până la data înregistrării în scopuri de TVA, fiind obligate să aplice prevederile art. 11 alin. (6) și (8).

(15) A.N.A.F. organizează Registrul persoanelor impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316 și Registrul persoanelor impozabile a căror înregistrare în scopuri de TVA conform art. 316 a fost anulată. Registrele sunt publice și se afișează pe site-ul A.N.A.F. Înscrisa în Registrul persoanelor impozabile a căror înregistrare în scopuri de TVA conform art. 316 a fost anulată se face de către organul fiscal competent, după comunicarea deciziei de anulare a înregistrării în scopuri de TVA, în termen de cel mult 3 zile de la data comunicării. Data anulării înregistrării în scopuri de TVA înscrisă în decizie este data prevăzută la alin. (11). Anularea înregistrării în scopuri de TVA produce la furnizor/prestator efectele prevăzute la art. 11 alin. (6) și (8) de la data prevăzută la alin. (11) și în cazul beneficiarului produce efectele prevăzute la art. 11 alin. (7) și (9) din ziua următoare datei operării anulării înregistrării în Registrul persoanelor impozabile a căror înregistrare în scopuri de TVA conform art. 316 a fost anulată.

(16) Când se constată că persoana impozabilă a fost înregistrată în scopuri de TVA conform prezentului articol de organele fiscale, ca urmare a unei erori, această înregistrare se anulează din oficiu sau la cererea persoanei impozabile de organele fiscale competente, începând cu data înscrisă în decizia de îndreptare a erorii. Pe perioada cuprinsă între data înregistrării și data anulării înregistrării în scopuri de TVA:

a) persoana impozabilă care a fost înregistrată eronat în scopuri de TVA acționează în calitate de persoană înregistrată în scopuri de TVA, cu excepția situației în care înregistrarea eronată a fost generată de organul fiscal, caz în care persoana impozabilă poate aplica regimul special de scutire pentru întreprinderile mici prevăzut la art. 310;

b) dreptul de deducere a TVA aferente achizițiilor efectuate de beneficiari de la persoanele impozabile respective se exercită în limitele și în condițiile prevăzute la art. 297-301.

(17) Când se constată că persoanei impozabile i-a fost anulat din oficiu de organele fiscale codul de înregistrare în scopuri de TVA conform prezentului articol, ca urmare a unei erori, aceasta va fi înregistrată, din oficiu sau la cererea persoanei impozabile, de organele fiscale competente. Pe perioada cuprinsă între data anulării și data înregistrării în scopuri de TVA persoana respectivă își păstrează calitatea de persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA, menținându-se data înregistrării în scopuri de TVA anterioară. Dreptul de deducere a TVA aferente achizițiilor efectuate pe aceeași perioadă de beneficiari de la persoanele impozabile respective se exercită în limitele și în condițiile prevăzute la art. 297-301, considerându-se că achizițiile au fost efectuate de la o persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA conform prezentului articol.

(18) Persoana înregistrată conform prezentului articol va anunța în scris organele fiscale competente cu privire la modificările informațiilor declarate în cererea de înregistrare sau furnizate prin altă metodă organului fiscal competent, în legătură cu înregistrarea sa, sau care apar în certificatul de înregistrare în termen de 15 zile de la producerea oricăruia dintre aceste evenimente.

(19) Abrogat.

(la 24-07-2017 Alineatul (19) din Articolul 316 , Capitolul XIII , Titlul VII a fost abrogat de Punctul 39, Punctul 15, Articolul I din LEGEA nr. 177 din 18 iulie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 584 din 21 iulie 2017)

(20) În cazul încetării desfășurării de operațiuni care dau drept de deducere a taxei sau în cazul încetării activității sale economice, orice persoană înregistrată conform prezentului articol va anunța în scris organele fiscale competente în termen de 15 zile de la producerea oricăruia dintre aceste evenimente în scopul scoaterii din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA. Prin norme procedurale se stabilesc data de la care are loc scoaterea din evidență și procedura aplicabilă.

Conform art. II din HOTĂRÂREA nr. 340 din 30 aprilie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 364 din 6 mai 2020, cererile de înregistrare în scopuri de TVA potrivit art. 316 alin. (1) lit. a) și c) și alin. (12) lit. e) din Codul fiscal, depuse și nesoluționate până la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, se soluționează conform legislației în vigoare la data depunerii acestora.

*) Notă:

Reproducem mai jos prevederile art. V din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 84 din 16 noiembrie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 977 din 6 decembrie 2016:

Articolul V

Persoanele impozabile care sunt înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, la data intrării în vigoare a prevederilor art. I pct. 31 și care îndeplinesc condițiile pentru aplicarea regimului special pentru agricultori, pot solicita scoaterea din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA în vederea aplicării regimului special pentru agricultori. Solicitarea se poate depune la

organele fiscale competente între data de 1 și 10 a fiecărei luni următoare perioadei fiscale aplicate de persoana impozabilă, în conformitate cu prevederile art. 322 din Legea nr. 227/2015. Anularea va fi valabilă de la data comunicării deciziei privind anularea înregistrării în scopuri de TVA. Organele fiscale competente au obligația de a soluționa solicitările de scoatere a persoanelor impozabile din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA cel târziu până la finele lunii în care a fost depusă solicitarea și de a înscrie agricultorul în Registrul agricultorilor care aplică regimul special. Până la comunicarea deciziei de anulare a înregistrării în scopuri de TVA, persoanele impozabile îi revin toate drepturile și obligațiile persoanelor înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316 din Legea nr. 227/2015. Persoana impozabilă care a solicitat scoaterea din evidență are obligația să depună ultimul decont de taxă prevăzut la art. 323 din Legea nr. 227/2015, indiferent de perioada fiscală aplicată conform art. 322 din Legea nr. 227/2015, până la data de 25 a lunii următoare celei în care a fost comunicată decizia de anulare a înregistrării în scopuri de TVA. În ultimul decont de taxă depus, persoanele impozabile au obligația să evidențieze valoarea rezultată ca urmare a efectuării tuturor ajustărilor de taxă, conform titlului VII "Taxa pe valoarea adăugată" din Legea nr. 227/2015, persoana impozabilă care aplică regimul special pentru agricultori neavând drept de deducere pentru bunurile/serviciile alocate activităților supuse acestui regim.

*) Notă:

Art. II din LEGEA nr. 72 din 22 martie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 706 din 31 august 2017, prevede:

„Articolul II

(1) În anul 2018 sunt aplicabile următoarele reguli referitoare la regimul special de scutire pentru întreprinderile mici prevăzut la art. 310 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

a) persoanele impozabile înființate anterior anului 2018 au obligația solicitării înregistrării în scopuri de TVA conform art. 316 din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, dacă depășesc plafonul de 220.000 lei în perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2018 și data de 1 a lunii următoare celei în care intră în vigoare prezenta lege, denumită în continuare perioada de referință. În cazul în care nu au depășit acest plafon în perioada de referință, persoanele impozabile trebuie să solicite înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 316 din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, dacă depășesc plafonul de 300.000 lei până la data de 31 decembrie 2018. La determinarea plafonului de 300.000 lei se ia în calcul și cifra de afaceri realizată în perioada de referință;

b) persoanele impozabile înființate în perioada de referință au obligația solicitării înregistrării în scopuri de TVA conform art. 316 din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, dacă depășesc în perioada respectivă plafonul de 220.000 lei. În cazul în care nu au depășit acest plafon în perioada de referință, persoanele impozabile trebuie să solicite înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 316 din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, dacă depășesc plafonul de 300.000 lei până la data de 31 decembrie 2018;

c) persoanele impozabile înființate începând cu data de 1 a lunii următoare intrării în vigoare a prezentei legi au obligația solicitării înregistrării în scopuri de TVA conform art. 316 din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, dacă depășesc plafonul de 300.000 lei, de la înființare până la 31 decembrie 2018;

d) prin excepție de la prevederile lit. a) și b), persoanele impozabile pentru care obligația solicitării înregistrării în scopuri de TVA conform art. 310 alin. (6) din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, ar interveni începând cu data de 1 a lunii următoare intrării în vigoare a prezentei legi nu trebuie să solicite înregistrarea în scopuri de TVA decât în situația în care depășesc plafonul de 300.000 lei până la data de 31 decembrie 2018;

e) persoanele impozabile care s-au înregistrat în scopuri de TVA în perioada de referință, ca urmare a depășirii plafonului de scutire, pot solicita începând cu data de 1 a lunii următoare celei în care intră în vigoare prezenta lege scoaterea din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316 din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, în vederea aplicării regimului special de scutire, cu condiția ca la data solicitării să nu fi depășit plafonul de 300.000 lei;

f) persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA anterior anului 2018 pot solicita scoaterea din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316 din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, după data de 1 a lunii următoare celei în care intră în vigoare prezenta lege, inclusiv, dacă nu au depășit plafonul de scutire de 220.000 lei din anul precedent, respectiv anul 2017, și dacă până la data solicitării scoaterii din evidență nu au depășit plafonul de 300.000 lei.

(2) În situațiile prevăzute la alin. (1) lit. e) și f) solicitarea de scoatere din evidența persoanelor impozabile înregistrate în scopuri de TVA se poate depune la organele fiscale competente între data de 1 și 10 a fiecărei luni următoare perioadei fiscale aplicate de persoana impozabilă în conformitate cu prevederile art. 322 din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare. Anularea va fi valabilă de la data comunicării deciziei privind anularea înregistrării în scopuri de TVA. Organele fiscale competente au obligația de a soluționa solicitările de scoatere a persoanelor impozabile din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA, cel târziu până la finele lunii în care a fost depusă solicitarea. Până la comunicarea deciziei de anulare a înregistrării în scopuri de TVA, persoanele impozabile îi revin toate drepturile și obligațiile persoanelor înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316 din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare. Persoana impozabilă care a solicitat scoaterea din evidență are obligația să depună ultimul decont de taxă prevăzut la art. 323 din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, indiferent de perioada fiscală aplicată conform art. 322 din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, până la data de 25 a lunii următoare celei în care a fost comunicată decizia de anulare a înregistrării în scopuri de TVA. În ultimul decont de taxă depus, persoanele impozabile au obligația să evidențieze valoarea rezultată ca urmare a efectuării tuturor ajustărilor de taxă, conform titlului VII din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare”.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

88. (1) *În cazul în care o persoană este obligată să solicite înregistrarea în condițiile art. 316 alin. (1), (2), (4) sau (6) din Codul fiscal ori optează pentru înregistrare conform art. 316 alin. (4) din Codul fiscal, înregistrarea respectivei persoane se va considera valabilă începând cu:*

a) data comunicării certificatului de înregistrare în scopuri de TVA sau a deciziei privind înregistrarea, din oficiu, în scopuri de TVA, în cazurile prevăzute la art. 316 alin. (2), (4) și (6) din Codul fiscal;

b) prima zi a lunii următoare celei în care persoana impozabilă optează pentru aplicarea regimului normal de taxă, în cazurile prevăzute la art. 316 alin. (1) lit. d) din Codul fiscal;

c) prima zi a lunii următoare celei în care persoana impozabilă solicită înregistrarea, în cazurile prevăzute la art. 316 alin. (1) lit. b) și c) din Codul fiscal;

d) data comunicării certificatului de înregistrare în scopuri de TVA sau a deciziei privind înregistrarea, din oficiu, în scopuri de TVA, în cazurile prevăzute la art. 316 alin. (1) lit. a) și alin. (10) din Codul fiscal.

(2) În aplicarea art. 316 alin. (1) din Codul fiscal, activitatea economică se consideră ca fiind începută din momentul în care o persoană intenționează să efectueze o astfel de activitate. Intenția persoanei trebuie apreciată în baza elementelor obiective, de exemplu, faptul că aceasta începe să angajeze costuri și/sau să facă investiții pregătitoare necesare inițierii unei activități economice.

(3) Instituțiilor publice care solicită înregistrarea în scopuri de TVA sau care sunt înregistrate din oficiu, conform art. 316 alin. (10) din Codul fiscal, li se atribuie un cod de înregistrare în scopuri de TVA numai pentru partea din structura/activitatea pentru care au calitatea de persoană impozabilă, în conformitate cu prevederile art. 269 din Codul fiscal, în timp ce pentru activitățile pentru care nu au calitatea de persoană impozabilă, respectiv pentru partea din structură prin care desfășoară numai activități în calitate de autoritate publică, li se atribuie un cod de înregistrare fiscală distinct. Instituțiilor publice care desfășoară numai activități pentru care au calitatea de persoană impozabilă, respectiv operațiuni taxabile, scutite fără drept de deducere potrivit prevederilor art. 292 din Codul fiscal sau scutite cu drept de deducere conform art. 294, 295, 296 din Codul fiscal, și care solicită înregistrarea în scopuri de TVA sau sunt înregistrate din oficiu, conform art. 316 alin. (10) din Codul fiscal, li se va atribui un singur cod de înregistrare în scopuri de TVA. După atribuirea codului de înregistrare în scopuri de TVA, acesta este valabil pentru orice alte operațiuni taxabile, scutite cu sau fără drept de deducere, pe care instituția publică le va realiza ulterior. Orice instituție publică căreia i s-a atribuit un cod de înregistrare în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal este considerată persoană impozabilă conform art. 278 alin. (1) din Codul fiscal, dar numai în ceea ce privește stabilirea locului prestării serviciilor conform art. 278 din Codul fiscal.

(4) Persoanei impozabile care are sediul activității economice în România și care are pe teritoriul României sucursale și alte sedii secundare, fără personalitate juridică, i se atribuie un singur cod de înregistrare în scopuri de taxă conform art. 316 din Codul fiscal.

(5) Persoanei impozabile care are sediul activității economice în afara României și este stabilită în România printr-unul sau mai multe sedii fixe fără personalitate juridică, conform art. 266 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal, i se atribuie un singur cod de înregistrare în scopuri de taxă conform art. 316 din Codul fiscal. În acest scop persoana impozabilă care are sediul activității economice în afara României desemnează unul dintre sediile fixe aflate pe teritoriul României să depună decontul de taxă și să fie responsabil pentru toate obligațiile în scopuri de TVA, conform acestui titlu, ale tuturor sediilor fixe stabilite în România ale acestei persoane impozabile. Sediul fix este întotdeauna o structură fără personalitate juridică și poate fi, de exemplu, o sucursală, un birou de vânzări, un depozit, care trebuie să îndeplinească condițiile prevăzute la art. 266 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal.

(6) *Persoana impozabilă care are sediul activității economice în afara României și nu este stabilită prin sediu/sedii fix/fixe în România este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România pentru operațiunile prevăzute la art. 316 alin. (6) din Codul fiscal și la art. 316 alin. (4) din Codul fiscal, cu excepția celor pentru care înregistrarea este opțională. În cazul operațiunilor prevăzute la art. 316 alin. (4) din Codul fiscal, altele decât cele pentru care înregistrarea este opțională, organul fiscal competent nu înregistrează în scopuri de TVA persoana impozabilă nestabilită în România dacă aceasta urmează să realizeze în România numai operațiuni pentru care, potrivit prevederilor art. 307 alin. (2)-(6) din Codul fiscal, beneficiarul este persoana obligată la plata TVA. Organul fiscal competent înregistrează în scopuri de TVA persoana impozabilă nestabilită în România care urmează să realizeze operațiuni pentru care înregistrarea este opțională conform art. 316 alin. (4) din Codul fiscal, respectiv: servicii de transport și servicii auxiliare acestora, scutite în temeiul art. 294 alin. (1) lit. c)-n), art. 295 alin. (1) lit. c) și art. 296 din Codul fiscal, importuri de bunuri, operațiuni prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal, dacă optează pentru taxarea acestora, conform art. 292 alin. (3) din Codul fiscal, și/sau operațiuni prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, dacă acestea sunt taxabile prin efectul legii, sau prin opțiune conform art. 292 alin. (3) din Codul fiscal. În vederea înregistrării în scopuri de TVA:*

a) persoana impozabilă nestabilită în România obligată să se înregistreze în scopuri de TVA conform art. 316 alin. (4) din Codul fiscal trebuie să furnizeze o declarație pe propria răspundere organului fiscal competent, în care să menționeze că va realiza în România operațiuni taxabile pentru care este persoana obligată la plata taxei conform art. 307 alin. (1) din Codul fiscal și/sau că urmează să desfășoare operațiuni scutite cu drept de deducere, cu excepția serviciilor de transport și a serviciilor auxiliare acestora, scutite în temeiul art. 294 alin. (1) lit. c)-n), art. 295 alin. (1) lit. c) și art. 296 din Codul fiscal, pentru care înregistrarea este opțională. Pe lângă declarația pe propria răspundere, trebuie prezentate contractele, comenzile, sau alte documente, din care rezultă aceste informații;

b) persoana impozabilă nestabilită în România care optează pentru înregistrarea în scopuri de TVA în condițiile stabilite la art. 316 alin. (4) din Codul fiscal:

1. trebuie să depună în vederea înregistrării notificările prevăzute în anexele nr. 1 și 2 pentru operațiuni prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. e) și f) din Codul fiscal, dacă optează pentru taxarea acestora conform art. 292 alin. (3) din Codul fiscal;

2. trebuie să furnizeze o declarație pe propria răspundere organului fiscal competent, în care să menționeze că va realiza în România importuri, operațiuni prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, dacă acestea sunt taxabile prin efectul legii, și/sau pentru alte operațiuni pentru care înregistrarea este opțională, respectiv: servicii de transport și servicii auxiliare acestora, scutite în temeiul art. 294 alin. (1) lit. c)-n), art. 295 alin. (1) lit. c) și art. 296 din Codul fiscal, precum și contractele, comenzile sau alte documente din care rezultă aceste informații;

c) persoana impozabilă nestabilită în România care solicită înregistrarea conform art. 316 alin. (4)

sau (6) din Codul fiscal trebuie să prezinte contractele/comenzile/alte documente în baza cărora urmează să efectueze livrări și/sau achiziții intracomunitare care au locul în România.

(7) Persoana impozabilă nestabilită în România se va înregistra la autoritatea fiscală competentă după cum urmează:

a) fie direct, fie prin desemnarea unui reprezentant fiscal, dacă persoana este stabilită în Uniunea Europeană. În cazul înregistrării directe, această persoană trebuie să declare adresa

din România la care pot fi examinate toate evidențele și documentele ce trebuie păstrate în conformitate cu prevederile normelor metodologice de aplicare a titlului VII din Codul fiscal;

b) prin desemnarea unui reprezentant fiscal, dacă persoana nu este stabilită în Uniunea Europeană.

(8) În situația în care, ulterior înregistrării directe în scopuri de taxă conform alin. (7) lit. a), persoana impozabilă nestabilită în România devine stabilită în România printr-un sediu fix, inclusiv o sucursală, organele fiscale competente nu atribuie un alt cod de înregistrare în scopuri de taxă, fiind păstrat codul de înregistrare în scopuri de taxă acordat inițial.

(9) În cazul persoanelor impozabile care au sediul activității economice în afara României și care se înregistrează în scopuri de taxă conform art. 316 alin. (2) din Codul fiscal prin sedii fixe, altele decât sucursalele, și ulterior înființează sucursale în România, organele fiscale competente nu atribuie un alt cod de înregistrare în scopuri de taxă, fiind păstrat codul de înregistrare în scopuri de taxă acordat inițial.

(10) Conform prevederilor art. 316 alin. (20) din Codul fiscal, orice persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA și care, ulterior înregistrării respective, desfășoară exclusiv operațiuni ce nu dau dreptul la deducere solicită anularea înregistrării în termen de 15 zile de la încheierea lunii în care se desfășoară exclusiv operațiuni fără drept de deducere. Dovada faptului că persoana nu mai realizează operațiuni cu drept de deducere trebuie să rezulte din obiectul de activitate și, după caz, din declarația pe propria răspundere dată de împuternicitul legal al persoanei impozabile în cazul operațiunilor scutite pentru care persoana impozabilă poate opta pentru taxare conform art. 292 alin. (3) din Codul fiscal.

(11) În cazul persoanelor care au solicitat anularea înregistrării conform prevederilor art. 316 alin. (20) din Codul fiscal, anularea înregistrării în scopuri de TVA se efectuează în prima zi a lunii următoare celei în care persoana impozabilă a solicitat anularea.

(12) Orice persoană impozabilă stabilită în România și înregistrată în scopuri de TVA care își încetează activitatea economică trebuie să solicite anularea înregistrării în scopuri de TVA în termen de 15 zile de la data documentelor ce evidențiază acest fapt, conform prevederilor art. 316 alin. (20) din Codul fiscal. Anularea înregistrării în scopuri de TVA este valabilă de la data încetării activității economice.

(13) Persoana impozabilă nestabilită în România, care s-a înregistrat conform art. 316 alin. (4) sau (6) din Codul fiscal, trebuie să solicite anularea înregistrării în scopuri de TVA în cazul în care nu mai realizează în România operațiuni pentru care ar fi obligată să fie înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 alin. (4) sau (6) din Codul fiscal.

(14) Persoana impozabilă nestabilită în România, care s-a înregistrat prin opțiune conform art. 316 alin. (4) din Codul fiscal, trebuie să solicite anularea înregistrării în scopuri de TVA în cazul în care nu mai realizează în România operațiuni de natura celor pentru care a solicitat înregistrarea și nici alte operațiuni pentru care ar fi obligată să fie înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 alin. (4) sau (6) din Codul fiscal.

(15) În cazul persoanelor impozabile nestabilite în România, anularea înregistrării în scopuri de TVA este valabilă din prima zi a lunii următoare celei în care s-a depus declarația de încetare a activității.

(16) Persoana impozabilă care a solicitat anularea înregistrării în scopuri de TVA are obligația, indiferent de perioada fiscală utilizată, să depună ultimul decont de taxă prevăzut la art. 323 din Codul fiscal până la data de 25 a lunii în care a fost anulat înregistrarea în scopuri de TVA.

(17) Pentru situația prevăzută la art. 316 alin. (11) lit. f) din Codul fiscal, anularea înregistrării în scopuri de TVA se realizează la solicitarea persoanei impozabile sau din oficiu de către organele fiscale competente, după caz. Anularea înregistrării în scopuri de TVA este valabilă de la data comunicării deciziei de anulare de către organele fiscale competente.

(18) În sensul art. 316 alin. (11) lit. c) din Codul fiscal, prin asociat majoritar se înțelege persoana fizică sau juridică ce deține părți sociale/acțiuni în cadrul unei societăți reglementate de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în procent de minimum 50% din capitalul social al societății.

(19) În situația în care persoana impozabilă îndeplinește condițiile pentru înregistrarea în scopuri de TVA prevăzute de art. 316 alin. (12) din Codul fiscal, organul fiscal atribuie codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit inițial, anterior anulării înregistrării în scopuri de TVA.

(20) În aplicarea art. 316 alin. (12) din Codul fiscal, criteriile pentru evaluarea riscului fiscal în cazul persoanelor impozabile, societăți cu sediul activității economice în România, înființate în baza Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care solicită înregistrarea în scopuri de TVA potrivit art. 316 alin. (12) lit. e) din Codul fiscal și cărora le-a fost anulat înregistrarea în scopuri de TVA potrivit art. 316 alin. (11) lit. h) din Codul fiscal în baza procedurii de evaluare a intenției și capacității de a desfășura activități economice în sfera de aplicare a TVA, sunt prevăzute în anexa nr. 5, care face parte integrantă din prezentele norme metodologice.

(21) În aplicarea art. 316 alin. (11) lit. h) și alin. (12) din Codul fiscal, criteriile pentru evaluarea riscului fiscal în cazul anulării înregistrării în scopuri de TVA potrivit art. 316 alin. (11) lit. h) din Codul fiscal, precum și pentru evaluarea riscului fiscal în cazul persoanelor impozabile, societăți cu sediul activității economice în România, înființate în baza Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care solicită înregistrarea în scopuri de TVA potrivit art. 316 alin. (12) lit. e) din Codul fiscal și cărora le-a fost anulat înregistrarea în scopuri de TVA potrivit art. 316 alin. (11) lit. h) din Codul fiscal în baza procedurii de evaluare a riscului fiscal, sunt prevăzute în anexa nr. 6, care face parte integrantă din prezentele norme metodologice.

ART. 317

Înregistrarea în scopuri de TVA a altor persoane care efectuează achiziții intracomunitare sau pentru servicii

(1) Are obligația să solicite înregistrarea în scopuri de TVA, conform prezentului articol:

a) persoana impozabilă care are sediul activității economice în România și persoana juridică neimpozabilă stabilită în România, neînregistrate și care nu au obligația să se înregistreze conform art. 316 și care nu sunt deja înregistrate conform lit. b)-d) sau alin. (2), care efectuează o achiziție intracomunitară taxabilă în România, înainte de efectuarea achiziției intracomunitare, dacă valoarea achiziției intracomunitare respective depășește plafonul pentru achiziții intracomunitare în anul calendaristic în care are loc achiziția intracomunitară;

b) persoana impozabilă care are sediul activității economice în România, neînregistrată și care nu are obligația să se înregistreze conform art. 316 și care nu este deja înregistrată conform lit. a), c) sau d) ori a alin. (2), dacă prestează servicii care au locul în alt stat membru, pentru care beneficiarul serviciului este persoana obligată la plata taxei conform echivalentului din legislația altui stat membru al art. 307 alin. (2), înainte de prestarea serviciului;

c) persoana impozabilă care își are stabilit sediul activității economice în România, care nu este înregistrată și nu are obligația să se înregistreze conform art. 316 și care nu este deja înregistrată conform lit. a), b) sau d) ori a alin. (2), dacă primește de la un prestator, persoană impozabilă stabilită în alt stat membru, servicii pentru care este obligată la plata taxei în România conform art. 307 alin. (2), înaintea primirii serviciilor respective;

d) persoana impozabilă care aplică regimul special pentru agricultori prevăzut la art. 315¹, care nu este deja înregistrată conform lit. a)-c) ori a alin. (2), dacă efectuează livrări intracomunitare de bunuri prevăzute la art. 315¹ alin. (8) lit. c) sau d), înainte de livrarea bunurilor.

(la 01-01-2017 Alineatul (1) din Articolul 317 , Capitolul XIII , Titlul VII a fost modificat de Punctul 35, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 84 din 16 noiembrie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 977 din 06 decembrie 2016)

(2) Persoana impozabilă care are sediul activității economice în România, dacă nu este înregistrată și nu este obligată să se înregistreze conform art. 316, și persoana juridică neimpozabilă stabilită în România pot solicita să se înregistreze, conform prezentului articol, în cazul în care realizează achiziții intracomunitare, conform art. 268 alin. (6) sau art. 315¹ alin. (10).

(la 01-01-2017 Alineatul (2) din Articolul 317 , Capitolul XIII , Titlul VII a fost modificat de Punctul 35, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 84 din 16 noiembrie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 977 din 06 decembrie 2016)

(3) Organele fiscale competente vor înregistra în scopuri de TVA, conform prezentului articol, orice persoană care solicită înregistrarea, conform alin. (1) sau (2).

(4) Dacă persoana obligată să se înregistreze în scopuri de TVA, în condițiile prevăzute la alin. (1), nu solicită înregistrarea, organele fiscale competente vor înregistra persoana respectivă din oficiu.

(5) Persoana înregistrată în scopuri de TVA conform alin. (1) lit. a) poate solicita anularea înregistrării sale oricând, după expirarea anului calendaristic următor celui în care a fost înregistrată, dacă valoarea achizițiilor sale intracomunitare nu a depășit plafonul de achiziții în anul în care face solicitarea sau în anul calendaristic anterior și dacă nu și-a exercitat opțiunea conform alin. (7).

(6) Persoana înregistrată în scopuri de TVA conform alin. (2) poate solicita anularea înregistrării oricând după expirarea a 2 ani calendaristici care urmează anului în care a optat pentru înregistrare, dacă valoarea achizițiilor sale intracomunitare nu a depășit plafonul de achiziții în anul în care depune această solicitare sau în anul calendaristic anterior, dacă nu și-a exercitat opțiunea conform alin. (7).

(7) Dacă după expirarea anului calendaristic prevăzut la alin. (5) sau a celor 2 ani calendaristici prevăzuți la alin. (6), care urmează celui în care s-a efectuat înregistrarea, persoana impozabilă efectuează o achiziție intracomunitară în baza codului de înregistrare în scopuri de TVA, obținut conform prezentului articol, se consideră că persoana a optat conform art. 268 alin. (6), cu excepția cazului în care a depășit plafonul de achiziții intracomunitare.

(8) Persoana înregistrată conform alin. (1) lit. b)-d) poate solicita anularea înregistrării sale oricând după expirarea anului calendaristic în care a fost înregistrată, cu excepția situației în care trebuie să rămână înregistrată conform alin. (5)-(7).

(la 01-01-2017 Alineatul (8) din Articolul 317 , Capitolul XIII , Titlul VII a fost modificat de Punctul 35, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 84 din 16 noiembrie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 977 din 06 decembrie 2016)

(9) Organele fiscale competente vor anula înregistrarea unei persoane, conform prezentului articol, din oficiu sau, după caz, la cerere, în următoarele situații:

- a) persoana respectivă este înregistrată în scopuri de TVA, conform art. 316; sau
- b) persoana respectivă are dreptul la anularea înregistrării în scopuri de TVA, conform prezentului articol, și solicită anularea conform alin. (5), (6) și (8); sau
- c) persoana respectivă își încetează activitatea economică.

(10) Înregistrarea în scopuri de TVA conform prezentului articol nu conferă persoanei impozabile calitatea de persoană înregistrată normal în scopuri de TVA, acest cod fiind utilizat numai pentru operațiunile prevăzute la alin. (1) și (2).

(la 01-01-2017 Alineatul (10) din Articolul 317 , Capitolul XIII , Titlul VII a fost modificat de Punctul 35, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 84 din 16 noiembrie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 977 din 06 decembrie 2016)

(11) Prevederile art. 316 alin. (11) lit. a) și f) și alin. (12) lit. a) se aplică corespunzător și pentru persoanele înregistrate în scopuri de TVA conform prezentului articol.

(la 01-01-2017 Alineatul (11) din Articolul 317 , Capitolul XIII , Titlul VII a fost modificat de Punctul 35, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 84 din 16 noiembrie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 977 din 06 decembrie 2016)

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

SECȚIUNEA a 2-a

Înregistrarea în scopuri de TVA a altor persoane care efectuează achiziții intracomunitare sau pentru servicii

90. (1) Au obligația să solicite înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 317 din Codul fiscal numai persoanele impozabile care au sediul activității economice în România.

(2) Persoanele impozabile prevăzute la art. 268 alin. (4) din Codul fiscal sunt obligate să solicite înregistrarea în scopuri de TVA pentru achiziții intracomunitare de bunuri conform art. 317 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, dacă depășesc plafonul pentru achiziții intracomunitare de 10.000 euro stabilit conform pct. 3 alin. (5)-(7). În cazul în care o persoană este obligată să solicite înregistrarea în condițiile art. 317 alin. (1) din Codul fiscal, înregistrarea respectivei persoane conform acestui articol este considerată valabilă de la data solicitării înregistrării.

(3) În situația în care obligația înregistrării în scopuri de TVA conform art. 317 alin. (1) lit. b) sau c) din Codul fiscal revine unei persoane impozabile care realizează achiziții intracomunitare de bunuri care nu sunt impozabile în România conform art. 268 alin. (4) lit. b) din Codul fiscal, respectiva persoană poate aplica regulile referitoare la plafonul pentru

achiziții intracomunitare și după înregistrare, până la depășirea respectivului plafon. În acest scop nu va comunica codul de înregistrare în scopuri de TVA furnizorilor săi din alte state membre.

(4) Înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 317 alin. (1) lit. b) și c) din Codul fiscal se solicită numai de persoanele care nu sunt deja înregistrate conform art. 316 din Codul fiscal sau pentru achizițiile intracomunitare de bunuri conform art. 317 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal și numai în cazul serviciilor intracomunitare pentru care se aplică prevederile art. 278 alin. (2) din Codul fiscal sau echivalentul acestui articol din legislația altui stat membru, altele decât cele scutite de taxă. Înregistrarea respectivei persoane conform acestui articol se consideră valabilă de la data solicitării înregistrării. Nu solicită înregistrarea în scopuri de TVA, conform art. 317 din Codul fiscal, persoanele impozabile care realizează servicii care se încadrează în oricare din prevederile art. 278 alin. (3)-(7) din Codul fiscal, sau servicii pentru care se aplică prevederile art. 278 alin. (2) din Codul fiscal, dar care nu sunt servicii intracomunitare, respectiv sunt prestate de o persoană impozabilă din România către o persoană impozabilă stabilită în afara Comunității ori sunt prestate de o persoană impozabilă stabilită în afara Comunității în beneficiul unei persoane impozabile stabilite în România.

(5) În cazul în care o persoană solicită înregistrarea în scopuri de TVA în condițiile art. 317 alin. (2) din Codul fiscal, respectiv prin opțiunea de a aplica regimul general prevăzut la art. 268 alin. (3) lit. a) din Codul fiscal, înregistrarea respectivei persoane conform acestui articol este considerată valabilă de la data solicitării înregistrării.

(6) În cazul în care o persoană solicită anularea înregistrării în condițiile art. 317 alin. (5), (6) sau (8) din Codul fiscal, înregistrarea respectivei persoane se consideră anulată din prima zi a anului calendaristic în care se face cererea de anulare.

(7) Persoanele înregistrate conform art. 317 din Codul fiscal pot comunica acest cod altor persoane numai pentru achiziții intracomunitare de bunuri, pentru prestări de servicii intracomunitare și pentru achiziții de servicii intracomunitare.

(8) Persoana impozabilă sau persoana juridică neimpozabilă care nu este înregistrată conform art. 316 din Codul fiscal și care efectuează achiziții intracomunitare de bunuri accizabile nu are obligația să se înregistreze conform art. 317 din Codul fiscal pentru plata taxei aferente respectivei achiziții intracomunitare.

(9) Orice persoană care efectuează achiziții intracomunitare de mijloace noi de transport, care nu este înregistrată conform art. 316 din Codul fiscal, nu are obligația să se înregistreze conform art. 317 din Codul fiscal pentru plata taxei aferente respectivei achiziții intracomunitare.

(10) Prevederile prezentelor norme metodologice se completează cu prevederile pct. 3.

(11) Instituțiile publice care sunt înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal, pentru întreaga activitate sau numai pentru o parte din structură, nu solicită înregistrarea conform art. 317 din Codul fiscal. Pentru toate achizițiile intracomunitare de bunuri, pentru prestările de servicii intracomunitare și pentru achizițiile de servicii intracomunitare comunică codul de înregistrare în scopuri de TVA acordat conform art. 316 din Codul fiscal, indiferent dacă achizițiile sunt destinate utilizării pentru activitatea desfășurată în calitate de autoritate publică, pentru care instituția publică nu are calitatea de persoană impozabilă, sau pentru activități pentru care instituția publică are calitatea de persoană impozabilă. Orice instituție publică căreia i s-a atribuit un cod de înregistrare în scopuri de TVA conform art. 317 din Codul fiscal este considerată persoană impozabilă conform art. 278 alin. (1) din Codul fiscal, dar numai în ceea ce privește stabilirea locului prestării serviciilor conform art. 278 din Codul

fiscal.

ART. 318

Prevederi generale referitoare la înregistrare

(1) Fiecare număr de identificare în scopuri de TVA cuprinde un prefix în conformitate cu codul ISO 3166 - alfa 2 - prin care se identifică fiecare stat membru ce a atribuit respectivul număr. Cu toate acestea, Grecia poate utiliza prefixul „EL“. Pentru Irlanda de Nord se utilizează prefixul „XI“. Codul de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit conform art. 316 și 317, are prefixul RO, conform Standardului internațional ISO 3166 - alpha 2.

(la 01-01-2021 Alineatul (1) din Articolul 318 , Capitolul XIII , Titlul VII a fost modificat de Punctul 1, Articolul XV din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 226 din 30 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1332 din 31 decembrie 2020)

(2) Anularea înregistrării în scopuri de TVA a unei persoane nu o exonerează de răspunderea care îi revine, conform prezentului titlu, pentru orice acțiune anterioară datei anulării și de obligația de a solicita înregistrarea în condițiile prezentului titlu.

(3) Prin normele metodologice se stabilesc cazurile în care persoanele nestabilite în România care sunt obligate la plata TVA în România conform art. 307 alin. (1) pot fi scutite de înregistrarea în scopuri de TVA în România.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

SECȚIUNEA a 3-a

Prevederi generale referitoare la înregistrare

91. (1) În sensul art. 318 alin. (3) din Codul fiscal, persoana impozabilă nestabilă în România care este obligată la plata TVA în România conform art. 307 alin. (1) din Codul fiscal poate fi scutită de obligația înregistrării în scopuri de TVA în următoarele situații:

a) când efectuează în România servicii prestate ocazional, dacă aceste operațiuni nu sunt precedate de achiziții intracomunitare de bunuri efectuate în România;

b) când efectuează în România livrări ocazionale de bunuri, cu excepția:

1. vânzărilor la distanță;

2. livrărilor de bunuri precedate de achiziții intracomunitare de bunuri în România;

(2) În sensul alin. (1) lit. a) și b), livrările de bunuri și prestările de servicii sunt considerate ocazionale dacă sunt realizate o singură dată în cursul unui an.

(3) Persoanele nestabilite în România sunt obligate să facă plata taxei datorate în România în condițiile prevăzute la art. 326 alin. (6) din Codul fiscal.

(4) Persoana impozabilă nestabilă în România care realizează în România în mod ocazional operațiuni pentru care este obligată la plata TVA și care este scutită de la obligația înregistrării în scopuri de TVA conform prevederilor alin. (1) are obligația să transmită beneficiarilor facturile emise pentru respectivele operațiuni conform art. 319 din Codul fiscal, precum și o copie a deciziei privind modalitatea de plată a taxei pe valoarea adăugată pentru livrările de bunuri și/sau prestările de servicii realizate ocazional. Facturile emise de persoanele

scutite de la obligația înregistrării în scopuri de TVA conform prevederilor alin. (1) nu trebuie să conțină mențiunea referitoare la codul de înregistrare în scopuri de TVA în România al furnizorului/prestatorului.

(4) Persoanele înregistrate:

a) conform art. 316 vor comunica codul de înregistrare în scopuri de TVA tuturor furnizorilor/prestatorilor sau clienților;

b) conform art. 317 vor comunica codul de înregistrare în scopuri de TVA:

1. furnizorului/prestatorului, atunci când au obligația plății taxei conform art. 307 alin. (2)-(6) și art. 308;

2. beneficiarului, persoană impozabilă din alt stat membru, către care prestează servicii pentru care acesta este obligat la plata taxei conform echivalentului din alt stat membru al art. 307 alin. (2).

ART. 319

Facturarea

(1) În înțelesul prezentului titlu sunt considerate facturi documentele sau mesajele pe suport hârtie ori în format electronic, dacă acestea îndeplinesc condițiile stabilite în prezentul articol.

(2) Orice document sau mesaj care modifică și care se referă în mod specific și fără ambiguități la factura inițială are același regim juridic ca o factură.

(3) În cazul în care este obligatorie ajustarea bazei impozabile conform art. 287 lit. a)-c) și e), dacă furnizorul de bunuri/prestatorul de servicii nu emite factura de corecție prevăzută la art. 330 alin. (2), beneficiarul trebuie să emită o autofaktură în vederea ajustării taxei deductibile, cel târziu până în cea de-a 15-a zi a lunii următoare celei în care au intervenit evenimentele prevăzute la art. 287 lit. a)-c) și e).

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

92. (1) În sensul art. 319 alin. (3) din Codul fiscal, autofactura trebuie emisă numai dacă au intervenit evenimentele prevăzute la art. 287 lit. a)-c) și e) din Codul fiscal și furnizorul de bunuri/prestatorul de servicii nu emite factura de corecție prevăzută la art. 330 alin. (2) din Codul fiscal, în termenul stabilit de lege. În cazul reducerilor de preț se consideră că evenimentul care generează obligația emiterii autofacturii intervine la data la care clientul beneficiază de reducere. În situația în care ulterior emiterii autofacturii prevăzute la art. 319 alin. (3) din Codul fiscal, se primește factura emisă de furnizor/prestator pentru aceeași ajustare și având aceeași valoare, se face o referire la autofactura emisă, fără ca aceasta să mai genereze efecte privind ajustarea taxei deductibile.

(2) Persoana impozabilă care efectuează o livrare de bunuri sau o prestare de servicii scutită fără drept de deducere a taxei, conform art. 292 alin. (1) și (2) din Codul fiscal, nu are obligația întocmirii unei facturi, operațiunile fiind consemnate în documente potrivit legislației contabile.

(3) *Autofactura pentru livrări de bunuri sau prestări de servicii către sine trebuie emisă numai dacă operațiunile în cauză sunt taxabile și numai în scopul taxei, fiind obligatorie menționarea următoarelor informații:*

- a) numărul facturii, care este un număr secvențial acordat în baza uneia sau mai multor serii, ce identifică în mod unic o factură;*
- b) data emiterii;*
- c) numele, adresa și codul de înregistrare în scopuri de TVA ale persoanei impozabile, la rubrica "Furnizor";*
- d) la rubrica "Cumpărător", numele, adresa și codul de înregistrare în scopuri de TVA ale persoanei impozabile sau, după caz, ale beneficiarului;*
- e) denumirea și descrierea bunurilor livrate sau ale serviciilor prestate;*
- f) valoarea bunurilor sau serviciilor, exclusiv taxa;*
- g) cota de taxă aplicabilă;*
- h) valoarea taxei colectate.*

(4) *Informațiile din factura emisă prin autofacturare se înscriu în jurnalele pentru vânzări și sunt preluate corespunzător în decontul de taxă prevăzut la art. 323 din Codul fiscal, ca taxă colectată.*

(5) *În cazul depășirii plafoanelor stabilite la pct. 7 alin. (12) pentru operațiunile prevăzute la art. 270 alin. (8) lit. c) din Codul fiscal, persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal au obligația să întocmească autofactura conform prevederilor alin. (2) numai în scopuri de TVA. Autofactura va cuprinde la rubrica "Cumpărător" informațiile de la alin. (3) lit. c), iar în cazul bunurilor acordate gratuit în cadrul acțiunilor de protocol, sponsorizare, mecenat, în loc de denumirea și descrierea bunurilor livrate se poate menționa, după caz: depășire plafon protocol, sponsorizare sau mecenat.*

(6) *Persoana înregistrată sau care ar fi fost obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România, conform art. 316 din Codul fiscal, este obligată să emită facturi prin autofacturare, potrivit prevederilor art. 319 alin. (9) din Codul fiscal, pentru fiecare transfer pe care l-a efectuat în alt stat membru. Factura se emite numai în scopul taxei, fiind obligatorie menționarea următoarelor informații:*

- a) numărul facturii, care este un număr secvențial acordat în baza uneia sau mai multor serii, ce identifică în mod unic o factură;*
- b) data emiterii;*
- c) la rubrica "Furnizor", numele, adresa și codul de înregistrare în scopuri de TVA din România ale persoanei impozabile, iar în cazul persoanei impozabile nestabilite în România, care și-a desemnat un reprezentant fiscal în România, se înscriu denumirea/numele persoanei care efectuează transferul, precum și denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare în scopuri de TVA prevăzut la art. 316 din Codul fiscal acordat reprezentantului fiscal pentru persoana impozabilă nestabilă pe care o reprezintă;*
- d) numele, adresa și codul de înregistrare în scopuri de TVA acordat de autoritățile fiscale din alt stat membru persoanei impozabile care realizează transferul, la rubrica "Cumpărător";*
- e) adresa exactă a locului din care au fost transferate bunurile, precum și adresa exactă a locului în care au fost transferate bunurile;*
- f) denumirea și cantitatea bunurilor transferate, precum și particularitățile prevăzute la art. 266 alin. (3) din Codul fiscal, în definirea bunurilor în cazul transferului de mijloace de transport noi;*
- g) data la care au fost transferate bunurile;*

h) valoarea bunurilor transferate.

(7) Persoana înregistrată sau care ar fi fost obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România, conform art. 316 din Codul fiscal, este obligată să emită facturi prin autofacturare, potrivit prevederilor art. 319 alin. (9) din Codul fiscal, pentru fiecare achiziție intracomunitară de bunuri efectuată în România în condițiile stabilite la art. 273 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, respectiv care urmează unui transfer pe care l-a efectuat din alt stat membru. În situația în care a fost emis un document pentru transferul realizat în alt stat membru și care cuprinde cel puțin elementele prevăzute la alin. (5), acest document se consideră autofaktură pentru operațiunea asimilată achiziției intracomunitare de bunuri efectuate în România în sensul art. 319 alin. (9) din Codul fiscal, pe baza căruia se înregistrează achiziția intracomunitară de bunuri în România. Factura se emite numai în scopul taxei, fiind obligatorie menționarea următoarelor informații:

a) numărul facturii, care este un număr secvențial acordat în baza uneia sau mai multor serii, ce identifică în mod unic o factură;

b) data emiterii;

c) la rubrica "Cumpărător", numele, adresa și codul de înregistrare în scopuri de TVA din România ale persoanei impozabile, iar în cazul persoanei impozabile nestabilite în România, care și-a desemnat un reprezentant fiscal în România, se înscrie denumirea/numele persoanei care efectuează achiziția intracomunitară de bunuri, precum și denumirea/ numele, adresa și codul de înregistrare în scopuri de TVA prevăzut la art. 316 din Codul fiscal acordat reprezentantului fiscal pentru persoana impozabilă nestabilă pe care o reprezintă;

d) numele, adresa și codul de înregistrare în scopuri de TVA acordat de autoritățile fiscale din alt stat membru persoanei impozabile care realizează transferul, la rubrica "Furnizor";

e) adresa exactă a locului din care au fost transferate bunurile din alt stat membru, precum și adresa exactă din România în care au fost achiziționate bunurile;

f) denumirea și cantitatea bunurilor achiziționate, precum și particularitățile prevăzute la art. 266 alin. (3) din Codul fiscal, în deținerea bunurilor în cazul transferului de mijloace de transport noi;

g) data la care au fost transferate bunurile din alt stat membru;

h) valoarea bunurilor transferate.

(8) Informațiile din facturile emise prin autofacturare conform alin. (6) se înscriu în jurnalele pentru vânzări, iar cele emise conform alin. (7) se înscriu în jurnalul pentru cumpărări și sunt preluate corespunzător în decontul de taxă prevăzut la art. 323 din Codul fiscal.

100. Prevederile pct. 92 alin. (1) se aplică în mod corespunzător și în cazul autofacturilor emise conform art. 320 alin. (3) din Codul fiscal.

(4) În înțelesul prezentului titlu, prin factură electronică se înțelege o factură care conține informațiile solicitate în prezentul articol și care a fost emisă și primită în format electronic.

(5) Fără să contravină prevederilor alin. (31)-(35) se aplică următoarele reguli de facturare:

a) pentru livrările de bunuri și prestările de servicii pentru care locul livrării, respectiv prestării se consideră a fi în România, conform prevederilor art. 275 și 278, facturarea face obiectul prevederilor prezentului articol. Pentru livrările de bunuri și prestările de servicii pentru care locul livrării, respectiv prestării nu se consideră a fi în România, conform prevederilor art.

275 și 278, facturarea face obiectul normelor aplicabile în statele membre în care are loc livrarea de bunuri/prestarea de servicii;

b) prin excepție de la prevederile lit. a):

1. pentru livrările de bunuri și prestările de servicii efectuate de o persoană impozabilă stabilită în România în sensul art. 266 alin. (2), facturarea face obiectul prevederilor prezentului articol dacă furnizorul/prestatorul nu este stabilit în statul membru în care are loc livrarea bunurilor ori prestarea serviciilor, conform prevederilor art. 275 și 278, și persoana obligată la plata TVA este persoana căreia i se livrează bunurile sau i se prestează serviciile;

2. pentru livrările de bunuri și prestările de servicii pentru care locul livrării, respectiv prestării se consideră a fi în România, conform art. 275 și 278, efectuate de un furnizor/prestator care nu este stabilit în România, dar este stabilit în Uniunea Europeană, conform prevederilor art. 266 alin. (2), iar persoana obligată la plata taxei conform art. 307 este beneficiarul către care s-au efectuat respectivele livrări/prestări, facturarea face obiectul normelor aplicabile în statul membru în care este stabilit furnizorul/prestatorul.

În situația în care beneficiarul este persoana care emite factura în numele și în contul furnizorului/prestatorului conform prevederilor alin. (18), se aplică prevederile lit. a);

c) prin excepție de la prevederile lit. a), pentru livrările de bunuri și prestările de servicii efectuate de o persoană impozabilă stabilită în România în sensul art. 266 alin. (2), facturarea face obiectul prevederilor prezentului articol dacă livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor nu are loc în Uniunea Europeană în conformitate cu prevederile art. 275 și 278.

d) prin excepție de la prevederile lit. a), facturarea face obiectul normelor aplicabile în statul membru în care este înregistrat prestatorul care utilizează unul dintre regimurile speciale menționate la art. 314 și 315.

(la 20-04-2019 Alineatul (5) din Articolul 319 , Capitolul XIII , Titlul VII a fost completat de Punctul 7, Articolul I din LEGEA nr. 60 din 15 aprilie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 296 din 17 aprilie 2019)

(6) Persoana impozabilă trebuie să emită o factură către fiecare beneficiar, în următoarele situații:

a) pentru livrările de bunuri sau prestările de servicii efectuate;

b) pentru fiecare vânzare la distanță pe care a efectuat-o, în condițiile prevăzute la art. 275 alin. (2) și (3);

c) pentru livrările intracomunitare de bunuri efectuate în condițiile prevăzute la art. 294 alin. (2) lit. a)-c);

d) pentru orice avans încasat în legătură cu una dintre operațiunile menționate la lit. a) și b).

(7) Prin excepție de la alin. (6) lit. a) și d), persoana impozabilă nu are obligația emiterii de facturi pentru operațiunile scutite fără drept de deducere a taxei conform art. 292 alin. (1) și (2).

(8) Persoana înregistrată conform art. 316 trebuie să autofactureze, în termenul prevăzut la alin. (16), fiecare livrare de bunuri sau prestare de servicii către sine.

(9) Persoana impozabilă trebuie să emită o autofaktură, în termenul prevăzut la alin. (15), pentru fiecare transfer efectuat în alt stat membru, în condițiile prevăzute la art. 270 alin. (10), și pentru fiecare operațiune asimilată unei achiziții intracomunitare de bunuri efectuate în România în condițiile prevăzute la art. 273 alin. (2) lit. a).

(10) Prin excepție de la prevederile alin. (6) lit. a), persoana impozabilă este scutită de obligația emiterii facturii pentru următoarele operațiuni, cu excepția cazului în care beneficiarul solicită factura:

a) livrările de bunuri prin magazinele de comerț cu amănuntul și prestările de servicii către populație, pentru care este obligatorie emiterea de bonuri fiscale, conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/1999

privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

b) livrările de bunuri și prestările de servicii, altele decât cele menționate la lit. a), furnizate către beneficiari persoane neimpozabile, altele decât persoanele juridice neimpozabile, pentru care este obligatorie emiterea de documente legal aprobate, fără nominalizarea cumpărătorului, cum ar fi: transportul persoanelor pe baza biletelor de călătorie sau abonamentelor, accesul pe bază de bilet la: spectacole, muzee, cinematografe, evenimente sportive, târguri, expoziții;

c) livrările de bunuri și prestările de servicii, altele decât cele menționate la lit. a) și b), furnizate către beneficiari, persoane neimpozabile, altele decât persoanele juridice neimpozabile, care prin natura lor nu permit furnizorului/prestatorului identificarea beneficiarului, cum sunt: livrările de bunuri efectuate prin automatele comerciale, serviciile de parcuri auto a căror contravaloare se încasează prin automate, servicii de reîncărcare electronică a cartelelor telefonice preplătite. Prin normele metodologice se vor stabili documentele pe care furnizorii/prestatorii trebuie să le întocmească în vederea determinării corecte a bazei de impozitare și a taxei colectate pentru astfel de operațiuni.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

93. În sensul art. 319 alin. (10) lit. c) din Codul fiscal, pentru livrările de bunuri și prestările de servicii, altele decât cele prevăzute la art. 319 alin. (10) lit. a) și b) din Codul fiscal, furnizate către beneficiari, persoane neimpozabile, altele decât persoanele juridice neimpozabile, care prin natura lor nu permit furnizorului/prestatorului identificarea beneficiarului, furnizorii/prestatorii pot întocmi facturi simplificate în condițiile stabilite la art. 319 alin. (12) lit. a) din Codul fiscal, care trebuie să conțină cel puțin informațiile prevăzute la art. 319 alin. (21) din Codul fiscal. În situația în care nu optează pentru emiterea de facturi simplificate, aceștia au obligația întocmirii unui document centralizator pentru fiecare perioadă fiscală care să cuprindă cel puțin următoarele informații:

a) un număr de ordine;

b) data la care a intervenit exigibilitatea taxei pentru livrarea de bunuri și/sau prestarea de servicii;

c) denumirea bunurilor livrate și/sau a serviciilor prestate;

d) cantitatea bunurilor livrate;

e) baza de impozitare a livrărilor de bunurilor/prestărilor de servicii ori, după caz, avansurile încasate, pentru fiecare cotă, scutire sau operațiune netaxabilă, prețul unitar, exclusiv taxa, precum și rabaturile, remizele, risturnele și alte reduceri de preț, în cazul în care acestea nu sunt incluse în prețul unitar;

f) indicarea cotei de taxă aplicate și a sumei taxei colectate, exprimate în lei, în funcție de cotele taxei;

g) valoarea totală a bazei de impozitare și a taxei colectate.

d) livrările de energie electrică efectuate de prosumatori, persoane fizice, altele decât cele organizate conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 44/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 182/2016, către furnizorii de energie electrică cu care respectivii prosumatori au încheiate contracte de furnizare a energiei electrice, dacă centralele electrice de producere a energiei electrice din surse regenerabile pe care le dețin au puterea electrică instalată de cel mult 27 kW pe loc de consum.

(la 30-07-2020 Alineatul (10) din Articolul 319 , Capitolul XIII , Titlul VII a fost completat de Punctul 4, Articolul IX din LEGEA nr. 155 din 24 iulie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 665 din 27 iulie 2020)

(11) Persoana impozabilă care nu are obligația de a emite facturi conform prezentului articol poate opta pentru emiterea facturii.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

94. (1) În aplicarea prevederilor art. 319 alin. (11) din Codul fiscal, dacă persoana impozabilă nu are obligația emiterii unei facturi, dar optează pentru emiterea acesteia, factura trebuie să conțină cel puțin informațiile prevăzute la art. 319 alin. (20) sau (21) din Codul fiscal, după caz, dar numai în situația în care operațiunile sunt cuprinse în sfera de aplicare a taxei.

(12) Persoana impozabilă care are obligația de a emite facturi conform prezentului articol, precum și persoana impozabilă care optează pentru emiterea facturii potrivit alin. (11) pot emite facturi simplificate în oricare dintre următoarele situații:

a) atunci când valoarea facturilor, inclusiv TVA, nu este mai mare de 100 euro. Cursul de schimb utilizat pentru determinarea în euro a valorii facturii este cursul prevăzut la art. 290;

b) în cazul documentelor sau mesajelor tratate drept factură conform alin. (2).

(13) În urma consultării Comitetului TVA instituit în temeiul prevederilor art. 398 din Directiva 112, prin ordin al ministrului finanțelor publice se aprobă ca persoana impozabilă care are obligația de a emite facturi conform prezentului articol, precum și persoana impozabilă care optează pentru emiterea facturii potrivit alin. (11) să înscrie în facturi doar informațiile prevăzute la alin. (21), în următoarele cazuri, conform procedurii stabilite prin normele metodologice:

a) valoarea facturii, inclusiv TVA, este mai mare de 100 euro, dar mai mică de 400 euro. Cursul de schimb utilizat pentru determinarea în euro a valorii facturii este cursul prevăzut la art. 290; sau

b) în cazul în care practica administrativă ori comercială din sectorul de activitate implicat sau condițiile tehnice de emiteră a facturilor face/fac ca respectarea tuturor obligațiilor menționate la alin. (20) sau la alin. (23) să fie extrem de dificilă.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

94.

(2) În vederea emiterii de facturi conform prevederilor art. 319 alin. (13) din Codul fiscal, Direcția generală de legislație Cod fiscal și reglementări vamale din cadrul Ministerului Finanțelor Publice, la solicitarea persoanelor impozabile interesate sau din oficiu, va consulta Comitetul TVA. Persoanele impozabile interesate care solicită consultarea Comitetului TVA pentru emiterea de facturi conform prevederilor art. 319 alin. (13) din Codul fiscal trebuie să prezinte Direcției generale de legislație Cod fiscal și reglementări vamale motivația solicitării emiterii de facturi conform art. 319 alin. (13) din Codul fiscal. Din motivația prezentată trebuie să rezulte motivele obiective pentru care nu este posibilă emiterea facturilor care conțin toate elementele prevăzute la art. 319 alin. (20) din Codul fiscal. Direcția generală de legislație Cod fiscal și reglementări vamale analizează dacă există motive obiective pentru care se solicită emiterea de facturi conform art. 319 alin. (13) din Codul fiscal. Dacă nu sunt îndeplinite condițiile minimale prevăzute de lege și/sau se constată că nu există motive obiective pentru solicitare, aceste informații se comunică solicitantului. Solicitățile avizate favorabil de Direcția generală de legislație Cod fiscal și reglementări vamale se transmit în vederea consultării Comitetului TVA, conform prevederilor Directivei 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată. Ulterior consultării Comitetului TVA, ministrul finanțelor publice emite un ordin prin care aprobă, după caz, fie emiterea de facturi conform art. 319 alin. (13) lit. a) din Codul fiscal, fie emiterea de facturi conform art. 319 alin. (13) lit. b) din Codul fiscal.

(14) Prevederile alin. (12) și (13) nu se aplică în cazul operațiunilor prevăzute la alin. (6) lit. b) și c) sau atunci când persoana impozabilă, care este stabilită în România, efectuează livrarea de bunuri ori prestarea de servicii pentru care taxa este datorată în alt stat membru, în care această persoană nu este stabilită, iar persoana obligată la plata TVA este persoana căreia i-au fost livrate bunurile sau i-au fost prestate serviciile în acest alt stat membru.

(15) Pentru livrările intracomunitare de bunuri efectuate în condițiile prevăzute la art. 294 alin. (2), persoana impozabilă are obligația de a emite o factură cel târziu până în cea de-a 15-a zi a lunii următoare celei în care ia naștere faptul generator al taxei.

(16) Pentru alte operațiuni decât cele prevăzute la alin. (15), persoana impozabilă are obligația de a emite o factură cel târziu până în cea de-a 15-a zi a lunii următoare celei în care ia naștere faptul generator al taxei, cu excepția cazului în care factura a fost deja emisă. De asemenea, persoana impozabilă trebuie să emită o factură pentru suma avansurilor încasate în legătură cu o livrare de bunuri/prestare de servicii cel târziu până în cea de-a 15-a zi a lunii următoare celei în care a încasat avansurile, cu excepția cazului în care factura a fost deja emisă.

(17) Persoana impozabilă poate întocmi o factură centralizatoare pentru mai multe livrări separate de bunuri, prestări separate de servicii, către același client, în următoarele condiții:

a) să se refere la operațiuni pentru care a luat naștere faptul generator de taxă sau pentru care au fost încasate avansuri într-o perioadă ce nu depășește o lună calendaristică;

b) toate documentele emise la data livrării de bunuri, prestării de servicii sau încasării de avansuri să fie obligatoriu anexate la factura centralizatoare.

(18) Pot fi emise facturi de către beneficiar în numele și în contul furnizorului/prestatorului în condițiile stabilite prin normele metodologice.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

95. (1) *Persoana impozabilă nu are obligația de a emite facturi conform art. 319 din Codul fiscal pentru avansurile încasate în legătură cu o livrare intracomunitară de bunuri efectuată în condițiile art. 294 alin. (2) din Codul fiscal.*

(2) *Regularizarea facturilor emise de către furnizori/prestatori pentru avansuri sau în cazul emiterii de facturi parțiale pentru livrări de bunuri ori prestări de servicii se realizează prin stornarea facturii de avans la data emiterii facturii pentru contravaloarea integrală a livrării de bunuri și/sau prestării de servicii. Stornarea se poate face separat ori pe aceeași factură pe care se evidențiază contravaloarea integrală a livrării de bunuri și/sau prestării de servicii. Pe factura emisă se va face o referire la facturile de avans sau la facturile parțiale emise anterior, atunci când se emit mai multe facturi pentru aceeași operațiune, în conformitate cu prevederile art. 319 alin. (20) lit. r) din Codul fiscal. În cazul operațiunilor pentru care baza impozabilă este stabilită în valută, la regularizare se vor avea în vedere prevederile art. 290 din Codul fiscal și ale pct. 35. Nu se impune regularizarea de către beneficiarul care are obligația plății taxei, conform art. 307 alin. (2)-(6), art. 308 sau art. 309 din Codul fiscal, în cazul facturilor de avans sau al facturilor parțiale emise de furnizorii de bunuri ori de prestatorii de servicii.*

(3) *Prin excepție de la prevederile alin. (2), în cazul schimbării cotei de TVA, pentru a se aplica cota în vigoare la data faptului generator de taxă potrivit art. 291 alin. (6) din Codul fiscal, se impune efectuarea următoarelor regularizări:*

a) *regularizarea facturilor emise de către furnizori/prestatori pentru avansurile parțiale sau integrale încasate, precum și a facturilor emise înainte de livrare/prestare pentru contravaloarea parțială ori integrală a bunurilor livrate/serviciilor prestate;*

b) *regularizarea de către beneficiarul care are obligația plății taxei, potrivit art. 307 alin. (2), (3), (5) și (6) din Codul fiscal, a facturilor de avans parțial sau integral ori a facturilor emise de furnizorii de bunuri sau de prestatorii de servicii înainte de livrare/prestare pentru contravaloarea parțială ori integrală a bunurilor livrate/serviciilor prestate.*

(4) *În cazul reducerilor de preț acordate de producătorii/distribuitorii de bunuri potrivit prevederilor pct. 32 alin. (7), pe bază de cupoane valorice, facturile de reducere se întocmesc direct pe numele comercianților care au acceptat cupoanele valorice de la consumatorii finali, chiar dacă inițial facturile de livrare a bunurilor pentru care se acordă aceste reduceri de preț au fost emise de producători/distribuitori către diverși intermediari cumpărători-revânzători. La rubrica "Cumpărător" se înscriu datele de identificare ale cumpărătorului care a acceptat cupoanele valorice de la consumatorii finali.*

(5) *În cazul în care refacează cheltuieli potrivit pct. 31 alin. (4)-(6), persoana impozabilă nu are obligația de a emite factura în termenul prevăzut la art. 319 alin. (16) din Codul fiscal.*

(6) *În cazul facturii centralizatoare întocmite conform art. 319 alin. (17) din Codul fiscal nu este obligatorie menționarea datei livrării/prestării sau a datei încasării avansului, aceasta rezultând din documentele prevăzute la art. 319 alin. (17) lit. b) din Codul fiscal.*

96. (1) *Potrivit prevederilor art. 319 alin. (18) din Codul fiscal, factura se poate întocmi de către cumpărătorul unui bun sau serviciu în următoarele condiții:*

a) părțile să încheie un acord prealabil prin care să se prevadă această procedură de facturare. Acord prealabil înseamnă un acord încheiat înainte de începerea emiterii de facturi de către client în numele și în contul furnizorului/prestatorului;

b) să existe o procedură de acceptare a fiecărei facturi. Procedura de acceptare poate fi explicită sau implicită și poate fi convenită și descrisă prin acordul prealabil ori poate fi reprezentată de primirea și prelucrarea facturii;

c) factura să fie emisă în numele și în contul furnizorului/prestatorului de către cumpărător și trimisă furnizorului/prestatorului;

d) factura să cuprindă elementele prevăzute la art. 319 alin. (20) sau (21) din Codul fiscal;

e) factura să fie înregistrată în jurnalul de vânzări de către furnizor/prestator, dacă este înregistrat în România conform art. 316 din Codul fiscal.

(2) Aplicarea prevederilor alin. (1) de către cumpărătorul unui bun sau unui serviciu nu restricționează dreptul furnizorului de a emite alte facturi către respectivul cumpărător în perioada acoperită de acord.

(3) Termenii și condițiile acordului prealabil și ale procedurilor de acceptare prevăzute la alin. (1) pentru fiecare factură se stabilesc de către furnizor/prestator și client. La cererea organului de control, părțile trebuie să fie în măsură să demonstreze existența acordului prealabil.

(4) În sensul art. 319 alin. (19) din Codul fiscal, emiterea facturii poate fi externalizată, respectiv factura se poate întocmi de un terț în următoarele condiții:

a) furnizorul/prestatorul să notifice prin scrisoare recomandată organului fiscal competent faptul că emiterea de facturi va fi realizată de un terț, cu cel puțin o lună calendaristică înainte de a iniția această procedură, și să anexeze la scrisoare numele, adresa și, după caz, codul de înregistrare în scopuri de TVA ale terțului;

b) factura să fie emisă de către terț în numele și în contul furnizorului/prestatorului;

c) factura să cuprindă toate informațiile prevăzute la art. 319 alin. (20) sau, după caz, la art. 319 alin. (21) din Codul fiscal;

d) facturile să fie puse la dispoziția organelor fiscale competente fără nicio întârziere, ori de câte ori se solicită acest lucru.

(5) În sensul art. 319 alin. (19) din Codul fiscal, în cazul bunurilor supuse executării silită care sunt livrate prin organele de executare silită, factura se întocmește de către organele de executare silită pe numele și în contul debitorului executat silit. În factură se face o mențiune cu privire la faptul că facturarea este realizată de organul de executare silită. Originalul facturii se transmite cumpărătorului, respectiv judecătorului, iar exemplarul al doilea se transmite debitorului executat silit. Prin organe de executare silită se înțelege persoanele abilitate prin lege să efectueze procedura de executare silită. Organele de executare silită emit facturi cu TVA numai în cazul operațiilor taxabile și numai dacă debitorul este înregistrat în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal sau a fost înregistrat în scopuri de TVA și i s-a anulat înregistrarea conform art. 316 alin. (11) lit. a)-e) și h) din Codul fiscal. Nu se menționează TVA pe factură în cazul operațiilor pentru care se aplică taxare inversă conform prevederilor art. 331 din Codul fiscal. În situația în care debitorul executat silit aplică sistemul TVA la încasare prevăzut la art. 282 alin. (3)-(8) din Codul fiscal, organul de executare silită înscrie pe factură mențiunea prevăzută la art. 319 alin. (20) lit. p) din Codul fiscal pentru livrările de bunuri care sunt supuse sistemului TVA la încasare. În cazul în care la data livrării debitorul executat silit nu este înregistrat în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal ca urmare a anulării codului său de înregistrare în scopuri de TVA în condițiile prevăzute la art. 316 alin. (11) lit. a)-

e) și h) din Codul fiscal, organul de executare silită are obligația să emită factura cu TVA dacă livrarea bunurilor ar fi fost taxabilă în situația în care respectivul debitor executat silit ar fi fost înregistrat în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal. În cazul operațiunilor scutite conform art. 292 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, debitorul executat silit poate să opteze pentru taxare conform art. 292 alin. (3) din Codul fiscal, prin depunerea notificării prevăzute la pct. 58.

(6) Dacă organul de executare silită, menționat la alin. (5), încasează contravaloarea bunurilor, inclusiv taxa de la cumpărător sau de la adjudecator, are obligația să vireze la bugetul de stat taxa încasată de la cumpărător ori adjudecator în termen de 5 zile lucrătoare de la data adjudecării. Pe baza documentului de plată a taxei pe valoarea adăugată transmis de organele de executare silită, debitorul executat silit evidențiază suma achitată, cu semnul minus, la rândul de regularizări taxa colectată din decontul de taxă prevăzut la art. 323 din Codul fiscal. Prin excepție, în cazul în care debitorul executat silit nu este înregistrat la data livrării în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal ca urmare a anulării codului său de înregistrare în scopuri de TVA, în condițiile prevăzute la art. 316 alin. (11) lit. a)-e) și h) din Codul fiscal, acesta înregistrează documentul de plată în primul decont depus în calitate de persoană înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal.

(7) În situația în care cumpărătorul sau adjudecatorul are obligația să plătească la unitățile Trezoreriei Statului taxa aferentă bunurilor cumpărate, organului de executare silită nu îi mai revin obligații referitoare la plata taxei. Organul de executare silită sau, după caz, cumpărătorul/adjudecatorul transmite o copie de pe documentul prin care s-a efectuat plata taxei debitorului executat silit. Prevederile acestui alineat și ale alin. (6) nu se aplică pentru situațiile prevăzute la art. 331 din Codul fiscal, fiind aplicabile regulile specifice referitoare la taxarea inversă.

(8) Organele de executare silită înregistrează taxa din facturile pentru operațiuni de executare silită emise în alte conturi contabile decât cele specifice taxei pe valoarea adăugată. Dacă organul de executare silită este persoană înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal, nu evidențiază în decontul propriu de taxă operațiunile respective.

(9) În situația în care valorificarea bunurilor supuse executării silită a fost realizată prin organele de executare silită, debitorul executat silit trebuie să înregistreze în evidența proprie operațiunea de livrare de bunuri pe baza facturii transmise de organele de executare silită, inclusiv taxa colectată aferentă, dacă este cazul. Debitorul executat silit care aplică sistemul TVA la încasare aplică în mod corespunzător prevederile art. 282 alin. (3)-(8) din Codul fiscal. Pentru situațiile prevăzute la art. 331 din Codul fiscal se aplică regulile specifice referitoare la taxarea inversă. În cazul în care debitorul executat silit nu este înregistrat la data livrării în scopuri de TVA, conform art. 316 din Codul fiscal, ca urmare a anulării codului său de înregistrare în scopuri de TVA, în condițiile prevăzute la art. 316 alin. (11) lit. a)-e) și h) din Codul fiscal, acesta înregistrează în evidența proprie factura și, după caz, taxa colectată aferentă, în primul decont depus în calitate de persoană înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal.

(10) Factura de executare silită emisă de organul de executare silită conține, pe lângă informațiile prevăzute la art. 319 alin. (20) din Codul fiscal, numele și datele de identificare ale organului de executare silită prin care se realizează livrarea bunurilor.

(19) Pot fi emise facturi de către un terț în numele și în contul furnizorului/prestatorului în condițiile stabilite prin normele metodologice, cu excepția situației în care partea terță este stabilită într-o țară cu care nu există niciun instrument juridic referitor la asistența reciprocă.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

96. (1) Potrivit prevederilor art. 319 alin. (18) din Codul fiscal, factura se poate întocmi de către cumpărătorul unui bun sau serviciu în următoarele condiții:

a) părțile să încheie un acord prealabil prin care să se prevadă această procedură de facturare. Acord prealabil înseamnă un acord încheiat înainte de începerea emiterii de facturi de către client în numele și în contul furnizorului/prestatorului;

b) să existe o procedură de acceptare a fiecărei facturi. Procedura de acceptare poate fi explicită sau implicită și poate fi convenită și descrisă prin acordul prealabil ori poate fi reprezentată de primirea și prelucrarea facturii;

c) factura să fie emisă în numele și în contul furnizorului/prestatorului de către cumpărător și trimisă furnizorului/prestatorului;

d) factura să cuprindă elementele prevăzute la art. 319 alin. (20) sau (21) din Codul fiscal;

e) factura să fie înregistrată în jurnalul de vânzări de către furnizor/prestator, dacă este înregistrat în România conform art. 316 din Codul fiscal.

(2) Aplicarea prevederilor alin. (1) de către cumpărătorul unui bun sau unui serviciu nu restricționează dreptul furnizorului de a emite alte facturi către respectivul cumpărător în perioada acoperită de acord.

(3) Termenii și condițiile acordului prealabil și ale procedurilor de acceptare prevăzute la alin. (1) pentru fiecare factură se stabilesc de către furnizor/prestator și client. La cererea organului de control, părțile trebuie să fie în măsură să demonstreze existența acordului prealabil.

(4) În sensul art. 319 alin. (19) din Codul fiscal, emiterea facturii poate fi externalizată, respectiv factura se poate întocmi de un terț în următoarele condiții:

a) furnizorul/prestatorul să notifice prin scrisoare recomandată organului fiscal competent faptul că emiterea de facturi va fi realizată de un terț, cu cel puțin o lună calendaristică înainte de a iniția această procedură, și să anexeze la scrisoare numele, adresa și, după caz, codul de înregistrare în scopuri de TVA ale terțului;

b) factura să fie emisă de către terț în numele și în contul furnizorului/prestatorului;

c) factura să cuprindă toate informațiile prevăzute la art. 319 alin. (20) sau, după caz, la art. 319 alin. (21) din Codul fiscal;

d) facturile să fie puse la dispoziția organelor fiscale competente fără nicio întârziere, ori de câte ori se solicită acest lucru.

(5) În sensul art. 319 alin. (19) din Codul fiscal, în cazul bunurilor supuse executării silită care sunt livrate prin organele de executare silită, factura se întocmește de către organele de executare silită pe numele și în contul debitorului executat silit. În factură se face o mențiune cu privire la faptul că facturarea este realizată de organul de executare silită. Originalul facturii se transmite cumpărătorului, respectiv judecătorului, iar exemplarul al doilea se transmite debitorului executat silit. Prin organe de executare silită se înțelege persoanele abilitate prin lege să efectueze procedura de executare silită. Organele de executare silită emit facturi cu TVA numai în cazul operațiunilor taxabile și numai dacă debitorul este înregistrat în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal sau a fost înregistrat în scopuri de TVA și i s-a anulat înregistrarea conform art. 316 alin. (11) lit. a)-e) și h) din Codul fiscal. Nu se menționează TVA

pe factură în cazul operațiunilor pentru care se aplică taxare inversă conform prevederilor art. 331 din Codul fiscal. În situația în care debitorul executat silit aplică sistemul TVA la încasare prevăzut la art. 282 alin. (3)-(8) din Codul fiscal, organul de executare silită înscrie pe factură mențiunea prevăzută la art. 319 alin. (20) lit. p) din Codul fiscal pentru livrările de bunuri care sunt supuse sistemului TVA la încasare. În cazul în care la data livrării debitorul executat silit nu este înregistrat în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal ca urmare a anulării codului său de înregistrare în scopuri de TVA în condițiile prevăzute la art. 316 alin. (11) lit. a)-e) și h) din Codul fiscal, organul de executare silită are obligația să emită factura cu TVA dacă livrarea bunurilor ar fi fost taxabilă în situația în care respectivul debitor executat silit ar fi fost înregistrat în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal. În cazul operațiunilor scutite conform art. 292 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, debitorul executat silit poate să opteze pentru taxare conform art. 292 alin. (3) din Codul fiscal, prin depunerea notificării prevăzute la pct. 58.

(6) Dacă organul de executare silită, menționat la alin. (5), încasează contravaloarea bunurilor, inclusiv taxa de la cumpărător sau de la adjudecatar, are obligația să vireze la bugetul de stat taxa încasată de la cumpărător ori adjudecatar în termen de 5 zile lucrătoare de la data adjudecării. Pe baza documentului de plată a taxei pe valoarea adăugată transmis de organele de executare silită, debitorul executat silit evidențiază suma achitată, cu semnul minus, la rândul de regularizări taxa colectată din decontul de taxă prevăzut la art. 323 din Codul fiscal. Prin excepție, în cazul în care debitorul executat silit nu este înregistrat la data livrării în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal ca urmare a anulării codului său de înregistrare în scopuri de TVA, în condițiile prevăzute la art. 316 alin. (11) lit. a)-e) și h) din Codul fiscal, acesta înregistrează documentul de plată în primul decont depus în calitate de persoană înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal.

(7) În situația în care cumpărătorul sau adjudecatarul are obligația să plătească la unitățile Trezoreriei Statului taxa aferentă bunurilor cumpărate, organului de executare silită nu îi mai revin obligații referitoare la plata taxei. Organul de executare silită sau, după caz, cumpărătorul/adjudecatarul transmite o copie de pe documentul prin care s-a efectuat plata taxei debitorului executat silit. Prevederile acestui alineat și ale alin. (6) nu se aplică pentru situațiile prevăzute la art. 331 din Codul fiscal, fiind aplicabile regulile specifice referitoare la taxarea inversă.

(8) Organele de executare silită înregistrează taxa din facturile pentru operațiuni de executare silită emise în alte conturi contabile decât cele specifice taxei pe valoarea adăugată. Dacă organul de executare silită este persoană înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal, nu evidențiază în decontul propriu de taxă operațiunile respective.

(9) În situația în care valorificarea bunurilor supuse executării silită a fost realizată prin organele de executare silită, debitorul executat silit trebuie să înregistreze în evidența proprie operațiunea de livrare de bunuri pe baza facturii transmise de organele de executare silită, inclusiv taxa colectată aferentă, dacă este cazul. Debitorul executat silit care aplică sistemul TVA la încasare aplică în mod corespunzător prevederile art. 282 alin. (3)-(8) din Codul fiscal. Pentru situațiile prevăzute la art. 331 din Codul fiscal se aplică regulile specifice referitoare la taxarea inversă. În cazul în care debitorul executat silit nu este înregistrat la data livrării în scopuri de TVA, conform art. 316 din Codul fiscal, ca urmare a anulării codului său de înregistrare în scopuri de TVA, în condițiile prevăzute la art. 316 alin. (11) lit. a)-e) și h) din Codul fiscal, acesta înregistrează în evidența proprie factura și, după caz, taxa colectată aferentă, în primul decont depus în calitate de persoană înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal.

(10) Factura de executare silită emisă de organul de executare silită conține, pe lângă informațiile prevăzute la art. 319 alin. (20) din Codul fiscal, numele și datele de identificare ale organului de executare silită prin care se realizează livrarea bunurilor.

(20) Factura cuprinde în mod obligatoriu următoarele informații:

a) numărul de ordine, în baza uneia sau a mai multor serii, care identifică factura în mod unic;

b) data emiterii facturii;

c) data la care au fost livrate bunurile/prestate serviciile sau data încasării unui avans, în măsura în care această dată este anterioară datei emiterii facturii;

d) denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare în scopuri de TVA sau, după caz, codul de identificare fiscală ale persoanei impozabile care a livrat bunurile sau a prestat serviciile;

e) denumirea/numele furnizorului/prestatorului care nu este stabilit în România și care și-a desemnat un reprezentant fiscal, precum și denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare în scopuri de TVA, conform art. 316, ale reprezentantului fiscal;

f) denumirea/numele și adresa beneficiarului bunurilor sau serviciilor, precum și codul de înregistrare în scopuri de TVA sau codul de identificare fiscală al beneficiarului, dacă acesta este o persoană impozabilă ori o persoană juridică neimpozabilă;

g) denumirea/numele beneficiarului care nu este stabilit în România și care și-a desemnat un reprezentant fiscal, precum și denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare prevăzut la art. 316 ale reprezentantului fiscal;

h) denumirea și cantitatea bunurilor livrate, denumirea serviciilor prestate, precum și particularitățile prevăzute la art. 266 alin. (3) în definirea bunurilor, în cazul livrării intracomunitare de mijloace de transport noi;

i) baza de impozitare a bunurilor și serviciilor ori, după caz, avansurile facturate, pentru fiecare cotă, scutire sau operațiune netaxabilă, prețul unitar, exclusiv taxa, precum și rabaturile, remizele, risturnele și alte reduceri de preț, în cazul în care acestea nu sunt incluse în prețul unitar;

j) indicarea cotei de taxă aplicate și a sumei taxei colectate, exprimate în lei, în funcție de cotele taxei;

k) în cazul în care factura este emisă de beneficiar în numele și în contul furnizorului, mențiunea "autofaktură";

l) în cazul în care este aplicabilă o scutire de taxă, trimiterea la dispozițiile aplicabile din prezentul titlu ori din Directiva 112 sau orice altă mențiune din care să rezulte că livrarea de bunuri ori prestarea de servicii face obiectul unei scutiri;

m) în cazul în care clientul este persoana obligată la plata TVA, mențiunea "taxare inversă";

n) în cazul în care se aplică regimul special pentru agențiile de turism, mențiunea "regimul marjei - agenții de turism";

o) dacă se aplică unul dintre regimurile speciale pentru bunuri second-hand, opere de artă, obiecte de colecție și antichități, una dintre mențiunile "regimul marjei - bunuri second-hand", "regimul marjei - opere de artă" sau "regimul marjei - obiecte de colecție și antichități", după caz;

p) în cazul în care exigibilitatea TVA intervine la data încasării contravalorii integrale sau parțiale a livrării de bunuri ori a prestării de servicii, mențiunea "TVA la încasare";

r) o referire la alte facturi sau documente emise anterior, atunci când se emit mai multe facturi ori documente pentru aceeași operațiune.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

97. (1) *În situația în care denumirea bunurilor livrate/serviciilor prestate nu poate fi înscrisă pe o singură pagină, elementele prevăzute la art. 319 alin. (20) din Codul fiscal, cu excepția informațiilor prevăzute la art. 319 alin. (20) lit. h)-j) și l)-p) din Codul fiscal, se înscriu numai pe prima pagină a facturii. În această situație este obligatorie înscrierea pe prima pagină a facturii a numărului de pagini pe care le conține factura și a numărului total de poziții cuprinse în factura respectivă. Pe facturile emise și achitate pe bază de bonuri fiscale emise conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/1999, republicată, cu modificările ulterioare, nu este necesară menționarea bunurilor livrate sau a serviciilor prestate, fiind suficientă mențiunea "conform bon fiscal nr./data".*

(2) *În aplicarea prevederilor art. 319 alin. (20) lit. b) și c) din Codul fiscal:*

a) *dacă factura este emisă înainte de data livrării/prestării sau înainte de data încasării unui avans, pe factură se menționează numai data emiterii facturii. În acest caz exigibilitatea taxei coincide cu data emiterii facturii potrivit prevederilor art. 282 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, cu excepția situațiilor în care se aplică prevederile referitoare la TVA la încasare;*

b) *în cazul în care factura este emisă în data în care a avut loc livrarea/prestarea sau încasarea unui avans, pe factură se menționează numai data emiterii facturii, care este aceeași cu data livrării/prestării ori încasării unui avans. Exigibilitatea taxei coincide cu data emiterii facturii potrivit prevederilor art. 282 alin. (1) și alin. (2) lit. b) din Codul fiscal, cu excepția situațiilor în care se aplică prevederile referitoare la TVA la încasare;*

c) *în cazul în care factura este emisă ulterior datei livrării/prestării sau a încasării unui avans, pe factură se menționează atât data emiterii facturii, cât și data livrării/prestării ori a încasării unui avans. Exigibilitatea taxei intervine, în această situație, la data livrării/prestării ori a încasării unui avans, indiferent de data la care este emisă factura, cu excepția situațiilor în care se aplică prevederile referitoare la TVA la încasare și cu excepția livrărilor intracomunitare de bunuri.*

(3) *Conform prevederilor art. 319 alin. (20) lit. d) din Codul fiscal, factura cuprinde obligatoriu denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare în scopuri de TVA sau, după caz, codul de identificare fiscală ale persoanei impozabile care a livrat bunurile sau a prestat serviciile, iar în situația prevăzută la art. 319 alin. (20) lit. e) din Codul fiscal factura cuprinde obligatoriu denumirea/numele furnizorului/prestatorului care nu este stabilit în România și care și-a desemnat un reprezentant fiscal, precum și denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare în scopuri de TVA, conform art. 316 din Codul fiscal, ale reprezentantului fiscal. În ce privește informațiile privind adresa furnizorului/prestatorului, aceasta trebuie să cuprindă cel puțin următoarele informații:*

a) *în cazul persoanelor impozabile care au sediul activității economice în România: județul/sectorul, localitatea, strada și numărul. Dacă aceste persoane au sedii secundare fără personalitate juridică pe teritoriul României, pe facturile emise se înscrie adresa sediului activității economice a persoanei juridice și, opțional, se poate înscrie și adresa sediului secundar prin care au fost livrate bunurile și/sau au fost prestate serviciile;*

b) în cazul persoanelor impozabile cu sediul activității economice în afara României, care au sedii fixe pe teritoriul României, pe facturile emise se înscrie adresa sediului activității economice, precum și adresa sediului fix din România pentru livrările de bunuri și/sau prestările de servicii la care sediul fix participă conform prevederilor pct. 1 alin. (6);

c) în cazul persoanelor impozabile cu sediul activității economice în afara României, dar în interiorul Uniunii Europene, înregistrate direct în România, în scopuri de taxă conform prevederilor pct. 88 alin. (7) lit. a), pe facturile emise se înscrie adresa sediului activității economice din afara României;

d) în cazul persoanelor impozabile cu sediul activității economice în afara României, înregistrate prin reprezentant fiscal potrivit prevederilor pct. 89, pe facturile emise se înscrie adresa reprezentantului fiscal din România.

(4) Conform prevederilor art. 319 alin. (20) lit. f) din Codul fiscal factura cuprinde obligatoriu denumirea/numele și adresa beneficiarului bunurilor sau serviciilor, precum și codul de înregistrare în scopuri de TVA sau codul de identificare fiscală al beneficiarului, dacă acesta este o persoană impozabilă ori o persoană juridică neimpozabilă, iar în situația prevăzută la art. 319 alin. (20) lit. g) factura cuprinde obligatoriu denumirea/numele beneficiarului care nu este stabilit în România și care și-a desemnat un reprezentant fiscal, precum și denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare prevăzut la art. 316 din Codul fiscal ale reprezentantului fiscal. În ce privește informațiile privind adresa beneficiarului, aceasta trebuie să cuprindă cel puțin următoarele informații:

a) în cazul persoanelor impozabile care au sediul activității economice în România: județul/sectorul, localitatea, strada și numărul. Dacă aceste persoane au sedii secundare fără personalitate juridică pe teritoriul României, pe facturile emise se înscrie adresa sediului activității economice a persoanei juridice și, opțional, se poate înscrie și adresa sediului secundar către care au fost livrate bunurile și/sau au fost prestate serviciile;

b) în cazul persoanelor impozabile cu sediul activității economice în afara României, care au sedii fixe pe teritoriul României, pe facturile emise se înscrie adresa sediului activității economice, precum și adresa sediului fix din România către care au fost efectuate livrările de bunuri și/sau prestările de servicii;

c) în cazul persoanelor impozabile cu sediul activității economice în afara României dar în interiorul Uniunii Europene, înregistrate direct în România în scopuri de taxă conform prevederilor pct. 88 alin. (7) lit. a), pe facturile emise se înscrie adresa sediului activității economice din afara României;

d) în cazul persoanelor impozabile cu sediul activității economice în afara României, înregistrate prin reprezentant fiscal potrivit prevederilor pct. 89, pe facturile emise se înscrie adresa reprezentantului fiscal din România.

(5) Prevederile art. 319 alin. (20) lit. r) din Codul fiscal cu privire la alte facturi sau documente emise anterior, atunci când se emit facturi de avans ori facturi parțiale pentru aceeași operațiune, se aplică atunci când se efectuează regularizările prevăzute la pct. 95 alin. (2) și (3).

(6) În aplicarea prevederilor art. 319 alin. (20) lit. i) și j) din Codul fiscal, baza de impozitare poate fi înscrisă în valută, dar, dacă operațiunea este taxabilă și nu se aplică taxare inversă, suma taxei trebuie înscrisă și în lei. Pentru înregistrarea în jurnalele de vânzări, baza impozabilă se convertește în lei, utilizând cursul de schimb prevăzut la art. 290 din Codul fiscal.

(21) Facturile emise în sistem simplificat în condițiile prevăzute la alin. (12) și (13) trebuie să conțină cel puțin următoarele informații:

- a) data emiterii;
- b) identificarea persoanei impozabile care a livrat bunurile sau a prestat serviciile;
- c) identificarea tipului de bunuri sau servicii furnizate;
- d) suma taxei colectate sau informațiile necesare pentru calcularea acesteia;
- e) în cazul documentelor sau mesajelor tratate drept factură în conformitate cu prevederile alin. (2), o referire specifică și clară la factura inițială și la detaliile specifice care se modifică.

(22) În situația prevăzută la alin. (5) lit. b) pct. 1, furnizorul/prestatorul stabilit în România poate să omită din factură informațiile prevăzute la alin. (20) lit. i) și j) și să indice, în schimb, valoarea impozabilă a bunurilor livrate/serviciilor prestate, referindu-se la cantitatea sau volumul acestora și la natura lor. În cazul aplicării prevederilor alin. (5) lit. b) pct. 2, factura emisă de furnizorul/prestatorul care nu este stabilit în România poate să nu conțină informațiile prevăzute la echivalentul din Directiva 112 al alin. (20) lit. i) și j).

(23) Sumele indicate pe factură se pot exprima în orice monedă cu condiția ca valoarea TVA colectată sau de regularizat să fie exprimată în lei. În situația în care valoarea taxei colectate este exprimată într-o altă monedă, aceasta va fi convertită în lei utilizând cursul de schimb prevăzut la art. 290.

(24) Utilizarea facturii electronice face obiectul acceptării de către destinatar.

(25) Autenticitatea originii, integritatea conținutului și lizibilitatea unei facturi, indiferent că este pe suport hârtie sau în format electronic, trebuie garantate de la momentul emiterii până la sfârșitul perioadei de stocare a facturii. Fiecare persoană impozabilă stabilește modul de garantare a autenticității originii, a integrității conținutului și a lizibilității facturii. Acest lucru poate fi realizat prin controale de gestiune care stabilesc o pistă fiabilă de audit între o factură și o livrare de bunuri sau prestare de servicii. "Autenticitatea originii" înseamnă asigurarea identității furnizorului sau a emitentului facturii. "Integritatea conținutului" înseamnă că nu a fost modificat conținutul impus în conformitate cu prezentul articol.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

98. (1) Pentru ca o factură să fie considerată factură electronică, aceasta trebuie să fie emisă și primită în format electronic, tipul formatului electronic al facturii fiind opțiunea persoanelor impozabile. Formatul electronic al unei facturi poate fi, de exemplu, de tip "xml", "pdf".

(2) În sensul art. 319 alin. (4) din Codul fiscal, facturile create pe suport hârtie care sunt scanate, trimise și primite în format electronic sunt considerate facturi electronice. Facturile create în format electronic, de exemplu, prin intermediul unui program informatic de contabilitate sau a unui program de prelucrare a textelor, trimise și primite pe suport hârtie nu sunt considerate facturi electronice.

(3) Acceptarea de client a facturii electronice poate include orice acord scris, formal sau informal, precum și un accept tacit, cum ar fi faptul că a procedat la procesarea ori plata facturii electronice. Acceptul clientului de a utiliza factura electronică reprezintă confirmarea

acestui că deține mijloacele tehnice necesare primirii facturii electronice, precum și că are capacitatea de a asigura autenticitatea originii, integritatea conținutului și lizibilitatea facturii.

(4) Asigurarea autenticității originii facturii, prevăzută la art. 319 alin. (25) din Codul fiscal, este obligația atât a furnizorului/prestatorului, cât și a beneficiarului, persoane impozabile. Fiecare în mod independent trebuie să asigure autenticitatea originii. Furnizorul/Prestatorul trebuie să poată garanta că factura a fost emisă de el sau a fost emisă în numele și în contul său, de exemplu, prin înregistrarea facturii în evidențele sale contabile. Beneficiarul trebuie să poată garanta că factura este primită de la furnizor/prestator sau de la o altă persoană care a emis factura în numele și în contul furnizorului/prestatorului, în acest sens putând opta între verificarea corectitudinii informațiilor cu privire la identitatea furnizorului/prestatorului menționat pe factură și asigurarea identității acestuia sau a persoanei care a emis factura în numele și în contul furnizorului/prestatorului. Verificarea corectitudinii informațiilor cu privire la identitatea furnizorului/prestatorului menționat pe factură presupune asigurarea din partea beneficiarului că furnizorul/prestatorul menționat pe factură este cel care a livrat bunurile sau a prestat serviciile la care se referă factura. În scopul îndeplinirii acestei obligații, beneficiarul poate aplica orice control de gestiune care să permită stabilirea unei piste fiabile de audit între factură și livrare/prestare. Asigurarea identității presupune garantarea de către beneficiar a identității furnizorului/prestatorului sau a persoanei care a emis factura în numele și în contul acestuia, de exemplu, prin intermediul unei semnături electronice avansate ori prin schimb electronic de date, și asigurarea că furnizorul/prestatorul menționat pe factură este cel care a livrat bunurile sau a prestat serviciile la care se referă factura.

(5) Integritatea conținutului unei facturi prevăzută la art. 319 alin. (25) din Codul fiscal trebuie asigurată atât de furnizor/prestator, cât și de beneficiar, dacă acesta este persoană impozabilă. Fiecare în mod independent poate să aleagă metoda prin care să își îndeplinească această obligație sau ambii pot conveni să asigure integritatea conținutului, de exemplu, prin intermediul unei tehnologii precum EDI sau prin semnătură electronică avansată. Persoana impozabilă poate să aleagă să aplice, de exemplu, controale de gestiune care să creeze o pistă fiabilă de audit între factură și livrare/prestare sau tehnologii specifice pentru asigurarea integrității conținutului facturii. Integritatea conținutului unei facturi nu are legătură cu formatul facturii electronice, factura putând fi convertită de către beneficiar în alt format decât cel în care a fost emisă, în vederea adaptării la propriul sistem informatic sau la schimbările tehnologice ce pot interveni de-a lungul timpului. În situația în care beneficiarul optează pentru asigurarea integrității conținutului prin folosirea unei semnături electronice avansate, la convertirea unei facturi dintr-un format în altul, trebuie să se asigure trasabilitatea modificării. În sensul prezentelor norme, prin formă se înțelege tipul facturii, care poate fi pe suport hârtie sau electronic, iar formatul reprezintă modul de prezentare a facturii electronice.

(6) Lizibilitatea unei facturi, prevăzută la art. 319 alin. (25) din Codul fiscal, înseamnă că factura trebuie să fie într-un format care permite citirea de către om. Lizibilitatea trebuie asigurată din momentul emiterii/primirii până la sfârșitul perioadei de stocare, atât de furnizor/prestator, cât și de beneficiar. Factura trebuie prezentată astfel încât conținutul să fie ușor de citit, pe hârtie sau pe ecran, fără a necesita o atenție ori o interpretare excesivă. Pentru facturile electronice, această condiție se consideră îndeplinită dacă factura poate fi prezentată la cerere într-o perioadă rezonabilă de timp, inclusiv după un proces de conversie, într-un format care permite citirea de către om pe ecran sau prin tipărire. Persoana impozabilă trebuie să asigure posibilitatea verificării corespondenței dintre informațiile din fișierul electronic original și documentul lizibil prezentat. Lizibilitatea unei facturi electronice din momentul

emiterii până la sfârșitul perioadei de stocare poate fi asigurată prin orice mijloace, însă utilizarea semnăturii electronice avansate sau EDI nu este suficientă în acest scop.

(7) În sensul art. 319 alin. (25) din Codul fiscal, controlul de gestiune înseamnă procesul prin care persoana impozabilă garantează în mod rezonabil identitatea furnizorului/prestatorului facturii, integritatea conținutului facturii și lizibilitatea facturii din momentul emiterii/primirii până la sfârșitul perioadei de stocare. Controlul de gestiune trebuie să corespundă volumului/tipului de activitate a persoanei impozabile, să ia în considerare numărul și valoarea tranzacțiilor, precum și numărul și tipul de furnizori/clienti și, după caz, orice alți factori relevanți. Un exemplu de control de gestiune este reprezentat de corelarea documentelor justificative.

(8) Pista fiabilă de audit, în sensul art. 319 alin. (25) din Codul fiscal, trebuie să ofere o legătură verificabilă între factură și livrarea de bunuri sau prestarea de servicii. Persoana impozabilă poate alege metoda prin care demonstrează legătura dintre o factură și o livrare/prestare.

(9) Cele două tehnologii prevăzute la art. 319 alin. (26) din Codul fiscal sunt doar exemple de tehnologii pentru asigurarea autenticității originii și integrității conținutului facturii electronice și nu constituie cerințe obligatorii, cu excepția situației prevăzute la art. 319 alin. (27)

din	Codul	fiscal.
-----	-------	---------

(26) În afară de controalele de gestiune menționate la alin. (25), alte exemple de tehnologii care asigură autenticitatea originii și integrității conținutului facturii electronice sunt:

a) o semnătură electronică avansată în sensul art. 2 alin. (2) din Directiva 1999/93/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 1999 privind un cadru european pentru semnăturile electronice, bazată pe un certificat calificat și creată de un dispozitiv securizat de creare a semnăturii în sensul art. 2 alin. (6) și (10) din Directiva 1999/93/CE;

b) un schimb electronic de date (electronic data interchange - EDI), astfel cum a fost definit la art. 2 din anexa I la Recomandarea Comisiei 1994/820/CE din 19 octombrie 1994 privind aspectele juridice ale schimbului electronic de date, în cazul în care acordul privind schimbul prevede utilizarea unor proceduri prin care se garantează autenticitatea originii și integritatea datelor.

(27) În cazul facturilor emise prin mijloace electronice de furnizori/prestatori care sunt stabiliți în țări cu care nu există niciun instrument juridic privind asistența reciprocă având o sferă de aplicare similară celei prevăzute de Directiva 2010/24/UE a Consiliului Uniunii Europene din 16 martie 2010 privind asistența reciprocă în materie de recuperare a creanțelor legate de impozite, taxe și alte măsuri și de Regulamentul (UE) nr. 904/2010 al Consiliului din 7 octombrie 2010 privind cooperarea administrativă și combaterea fraudei în domeniul taxei pe valoarea adăugată, pentru livrări de bunuri sau prestări de servicii care au locul în România, asigurarea autenticității originii și integrității conținutului facturii trebuie realizată exclusiv prin una din tehnologiile prevăzute la alin. (26).

(28) În situația în care pachete care conțin mai multe facturi emise prin mijloace electronice sunt transmise sau puse la dispoziția aceluiași destinatar, informațiile care sunt comune facturilor individuale pot fi menționate o singură dată, cu condiția ca acestea să fie accesibile pentru fiecare factură.

(29) Semnarea și ștampilarea facturilor nu constituie elemente obligatorii pe care trebuie să le conțină factura.

(30) Stocarea prin mijloace electronice a facturilor reprezintă stocarea datelor prin echipamente electronice de procesare, inclusiv compresia digitală, și de stocare și utilizând mijloace prin cablu, unde radio, sisteme optice sau alte mijloace electromagnetice.

(31) Persoana impozabilă trebuie să asigure stocarea copiilor facturilor pe care le-a emis sau care au fost emise de client ori de un terț în numele și în contul său, precum și a tuturor facturilor primite.

(32) Persoana impozabilă poate decide locul de stocare a facturilor, cu condiția ca acestea sau informațiile stocate conform alin. (31) să fie puse la dispoziția autorităților competente fără nicio întârziere ori de câte ori se solicită acest lucru. Cu toate acestea, locul de stocare a facturilor ales de persoana impozabilă nu poate fi situat pe teritoriul unei țări cu care nu există niciun instrument juridic referitor la asistența reciprocă având o sferă de aplicare similară celei prevăzute de Directiva 2010/24/UE și de Regulamentul (UE) nr. 904/2010 sau la dreptul menționat la alin. (37) de a accesa prin mijloace electronice, de a descărca și de a utiliza facturile respective.

(33) Prin excepție de la prevederile alin. (32), persoana impozabilă care are sediul activității economice în România are obligația de a stoca pe teritoriul României facturile emise și primite, precum și facturile emise de client sau de un terț în numele și în contul său, altele decât cele electronice pentru care persoana impozabilă garantează accesul on-line organelor fiscale competente și pentru care persoana impozabilă poate aplica prevederile alin. (32). Aceeași obligație îi revine și persoanei impozabile stabilite în România printr-un sediu fix cel puțin pe perioada existenței pe teritoriul României a sediului fix.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

99. (1) *Persoana impozabilă stabilită în România printr-un sediu fix are obligația de a stoca în România, conform prevederilor art. 319 alin. (33) din Codul fiscal, numai facturile emise/primite în legătură cu operațiunile la care sediul fix din România participă.*

(2) *Persoanele impozabile pot stoca facturile emise/primite pe suport hârtie sau în format electronic, indiferent de forma originală în care au fost trimise ori puse la dispoziție, cu condiția să asigure autenticitatea originii, integritatea conținutului și lizibilitatea acestora, conform art. 319 alin. (25) din Codul fiscal, de la momentul emiterii/primirii până la sfârșitul perioadei de stocare. Facturile emise/primite pe suport hârtie pot fi convertite în formă electronică în vederea stocării. Facturile emise/primite în formă electronică pot fi convertite pe suport hârtie în vederea stocării. Indiferent de forma în care este emisă/primită factura, și factura stocată în forma pentru care a optat persoana impozabilă se consideră exemplar original, în sensul pct. 69 alin. (2). Persoanele impozabile care optează pentru stocarea electronică a facturilor au obligația să stocheze prin mijloace electronice și datele ce garantează autenticitatea originii și integritatea conținutului facturilor.*

(3) *La solicitarea organelor de inspecție fiscală trebuie asigurată traducerea în limba română a facturilor primite/emise.*

(34) În situația în care locul de stocare prevăzut la alin. (32) nu se află pe teritoriul României persoanele impozabile stabilite în România în sensul art. 266 alin. (2) trebuie să

comunicare organelor fiscale competente locul de stocare a facturilor sau a informațiilor stocate conform alin. (31).

(35) Facturile pot fi stocate pe suport hârtie sau în format electronic, indiferent de forma originală în care au fost trimise ori puse la dispoziție. În cazul stocării electronice a facturilor, inclusiv a celor care au fost convertite din format hârtie în format electronic, nu este obligatorie aplicarea prevederilor Legii nr. 135/2007

privind arhivarea documentelor în formă electronică, republicată.

(36) În scopuri de control, organele fiscale competente pot solicita traducerea în limba română, în anumite situații sau pentru anumite persoane impozabile, a facturilor emise pentru livrările de bunuri și prestările de servicii pentru care locul livrării, respectiv prestării se consideră a fi în România, conform prevederilor art. 275 și 278, precum și a facturilor primite de persoane impozabile stabilite în România în sensul art. 266 alin. (2).

(37) În scopuri de control, în cazul stocării prin mijloace electronice a facturilor emise sau primite în alt stat, garantând accesul on-line la date, persoana impozabilă stabilită în România în sensul art. 266 alin. (2) are obligația de a permite organelor fiscale competente din România accesarea, descărcarea și utilizarea respectivelor facturi. De asemenea, persoana impozabilă nestabilită în România care stochează prin mijloace electronice facturi emise sau primite pentru livrările de bunuri și/sau prestările de servicii impozabile în România are obligația de a permite organelor fiscale din România accesarea, descărcarea și utilizarea respectivelor facturi, indiferent de statul în care se află locul de stocare pentru care a optat.

ART. 320

Alte documente

(1) Persoana impozabilă sau persoana juridică neimpozabilă, obligată la plata taxei în condițiile prevăzute la art. 307 alin. (2)-(4) și (6) și ale art. 308, trebuie să autofactureze operațiunile respective până cel mai târziu în a 15-a zi a lunii următoare celei în care ia naștere faptul generator al taxei, în cazul în care persoana respectivă nu se află în posesia facturii emise de furnizor/prestator.

(2) Persoana impozabilă sau persoana juridică neimpozabilă, obligată la plata taxei în condițiile prevăzute la art. 307 alin. (2)-(4) și (6), trebuie să autofactureze suma avansurilor plătite în legătură cu operațiunile respective cel târziu până în cea de-a 15-a zi a lunii următoare celei în care a plătit avansurile, în cazul în care persoana respectivă nu se află în posesia facturii emise de furnizor/prestator, cu excepția situației în care faptul generator de taxă a intervenit în aceeași lună, caz în care sunt aplicabile prevederile alin. (1).

(3) În situațiile în care se ajustează baza impozabilă conform art. 287 lit. a)-c) și e), dacă furnizorul de bunuri/prestatorul de servicii nu emite factura de corecție prevăzută la art. 330 alin. (2), beneficiarul, persoană impozabilă sau persoană juridică neimpozabilă, obligată la plata taxei în condițiile prevăzute la art. 307 alin. (2)-(4) și (6), trebuie să emită o autofaktură în vederea ajustării bazei de impozitare și a taxei deductibile, cel târziu până în cea de-a 15-a zi a lunii următoare celei în care au intervenit evenimentele prevăzute la art. 287 lit. a)-c) și e).

(4) La primirea facturii privind operațiunile prevăzute la alin. (1) și (2), persoana impozabilă sau persoana juridică neimpozabilă va înscrie pe factură o referire la autofacturare, iar pe autofaktură, o referire la factură.

(5) În cazul livrărilor în vederea testării sau pentru verificarea conformității, a stocurilor în regim de consignatie sau a stocurilor puse la dispoziție clientului, la data punerii la dispoziție sau a expedierii bunurilor, persoana impozabilă va emite către destinatarul bunurilor un document care cuprinde următoarele informații:

- a) un număr de ordine secvențial și data emiterii documentului;
- b) denumirea/numele și adresa părților;
- c) data punerii la dispoziție sau a expedierii bunurilor;
- d) denumirea și cantitatea bunurilor.

(6) În cazurile prevăzute la alin. (5), persoana impozabilă trebuie să emită un document către destinatarul bunurilor, în momentul returnării parțiale sau integrale a bunurilor de către acesta din urmă. Acest document trebuie să cuprindă informațiile prevăzute la alin. (5), cu excepția datei punerii la dispoziție sau a expedierii bunurilor, care este înlocuită de data primirii bunurilor.

(7) Pentru operațiunile menționate la alin. (5), factura se emite în momentul în care destinatarul devine proprietarul bunurilor și cuprinde o referire la documentele emise conform alin. (5) și (6).

(8) Documentele prevăzute la alin. (5) și (6) nu trebuie emise în situația în care persoana impozabilă efectuează livrări de bunuri în regim de consignație sau livrează bunuri pentru stocuri puse la dispoziție clientului, din România în alt stat membru care nu aplică măsuri de simplificare, situație în care trebuie să autofactureze transferul de bunuri, conform art. 319 alin. (9).

(9) În cazul în care persoana impozabilă care pune la dispoziție bunurile sau le expediază destinatarului nu este stabilită în România, nu are obligația să emită documentele prevăzute la alin. (5) și (6). În acest caz, persoana impozabilă care este destinatarul bunurilor în România va fi cea care va emite un document care cuprinde informațiile prevăzute la alin. (5), cu excepția datei punerii la dispoziție sau expedierii, care este înlocuită de data primirii bunurilor.

(10) Persoana impozabilă care primește bunurile în România, în cazurile prevăzute la alin. (9), va emite, de asemenea, un document, în momentul returnării parțiale sau integrale a bunurilor. Acest document cuprinde informațiile prevăzute la alin. (5), cu excepția datei punerii la dispoziție sau expedierii, care este înlocuită de data la care bunurile sunt returnate. În plus, se va face o referință la acest document în factura primită, la momentul la care persoana impozabilă devine proprietara bunurilor sau la momentul la care se consideră că bunurile i-au fost livrate.

(11) În situația bunurilor livrate în regim de consignație sau pentru stocuri puse la dispoziția clientului de către o persoană impozabilă care nu este stabilită în România, persoana impozabilă care este destinatarul bunurilor în România va emite documentele prevăzute la alin. (9) și (10) numai dacă se aplică măsuri de simplificare.

(12) Transferul parțial sau integral de active, prevăzut la art. 270 alin. (7) și la art. 271 alin. (6), se va evidenția într-un document întocmit de părțile implicate în operațiune, fiecare parte primind un exemplar al acestuia. Acest document trebuie să conțină următoarele informații:

- a) un număr de ordine secvențial și data emiterii documentului;
- b) data transferului;
- c) denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare în scopuri de TVA, prevăzut la art. 316, al ambelor părți, după caz;
- d) o descriere exactă a operațiunii;
- e) valoarea transferului.

ART. 321

Evidența operațiunilor

(1) Persoanele impozabile stabilite în România trebuie să țină evidențe corecte și complete ale tuturor operațiunilor efectuate în desfășurarea activității lor economice.

(1[^]1) Prin excepție de la prevederile alin. (1), prosumatorii, persoane fizice, altele decât cele organizate conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 44/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 182/2016, nu țin evidențe pentru livrările de energie electrică efectuate către furnizorii de energie electrică cu care respectivii prosumatori au încheiate contracte de furnizare a energiei electrice, dacă centralele electrice de producere a energiei electrice din surse regenerabile pe care le dețin au puterea electrică instalată de cel mult 27 kW pe loc de consum.

(la 30-07-2020 Articolul 321 din Capitolul XIII , Titlul VII a fost completat de Punctul 5, Articolul IX din LEGEA nr. 155 din 24 iulie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 665 din 27 iulie 2020)

(2) Persoanele obligate la plata taxei pentru orice operațiune sau care se identifică drept persoane înregistrate în scopuri de TVA, conform prezentului titlu, în scopul desfășurării oricărei operațiuni, trebuie să țină evidențe pentru orice operațiune reglementată de prezentul titlu.

(3) Persoanele impozabile și persoanele juridice neimpozabile trebuie să țină evidențe corecte și complete ale tuturor achizițiilor intracomunitare.

(4) Evidențele prevăzute la alin. (1)-(3) trebuie întocmite și păstrate astfel încât să cuprindă informațiile, documentele și conturile, inclusiv registrul nontransferurilor și registrul bunurilor primite din alt stat membru, în conformitate cu prevederile din normele metodologice.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

101. (1) În aplicarea prevederilor art. 321 alin. (4) din Codul fiscal, fiecare persoană impozabilă trebuie să țină evidența următoarelor documente:

a) al doilea exemplar al facturilor sau altor documente emise de aceasta și legate de activitatea sa economică, conform prevederilor pct. 99;

b) facturile sau alte documente primite și legate de activitatea sa economică;

c) documentele vamale și, după caz, cele privind accizele legate de importul, exportul, livrarea intracomunitară și achiziția intracomunitară de bunuri realizate de respectiva persoană;

d) facturile și alte documente emise sau primite de respectiva persoană pentru majorarea sau reducerea contravalorii livrărilor de bunuri, prestărilor de servicii, achizițiilor intracomunitare sau importurilor;

e) un registru al nontransferurilor de bunuri transportate de persoana impozabilă sau de altă persoană în contul acesteia în afara României, dar în interiorul Comunității pentru operațiunile prevăzute la art. 270 alin. (12) lit. f)-h) din Codul fiscal, precum și pentru alte situații în care se aplică măsuri de simplificare aprobate prin ordin al ministrului finanțelor publice. Registrul nontransferurilor va cuprinde: denumirea și adresa primitorului, un număr de ordine, data transportului bunurilor, descrierea bunurilor transportate, cantitatea bunurilor transportate, valoarea bunurilor transportate, data transportului bunurilor care se întorc după efectuarea de lucrări asupra acestora, cum ar fi lucrările de prelucrare, reparare, evaluare,

descrierea bunurilor returnate, cantitatea bunurilor returnate, descrierea bunurilor care nu sunt returnate, cantitatea acestora și o mențiune referitoare la documentele emise în legătură cu aceste operațiuni, după caz, precum și data emiterii acestor documente. Nu trebuie completat acest registru pentru următoarele bunuri:

- 1. mijloacele de transport înmatriculate în România;*
- 2. paleți, containere și alte ambalaje care circulă fără facturare;*
- 3. bunurile necesare desfășurării activității de presă, radiodifuziune și televiziune;*
- 4. bunurile necesare exercitării unei profesii sau meserii, dacă:*

(i) prețul sau valoarea normală pe fiecare bun nu depășește nivelul de 1.250 de euro la cursul de schimb din data la care bunul este transportat ori expedit în alt stat membru și cu condiția ca bunul să nu fie utilizat mai mult de 7 zile în afara României; sau

(ii) prețul sau valoarea normală pe fiecare bun nu depășește nivelul de 250 de euro la cursul de schimb din data la care bunul este transportat ori expedit în alt stat membru și cu condiția ca bunul să nu fie utilizat mai mult de 24 de luni în afara României;

5. computerele portabile și alt material profesional similar care este transportat în afara României în cadrul unei deplasări de afaceri de către personalul unei entități economice sau de către o persoană fizică autorizată;

f) un registru pentru bunurile mobile corporale primite care au fost transportate din alt stat membru al Uniunii Europene în România sau care au fost importate în România ori achiziționate din România de o persoană impozabilă nestabilă în România și care sunt date unei persoane impozabile în România în scopul evaluării sau pentru lucrări efectuate asupra acestor bunuri în România, cu excepția situațiilor în care, prin ordin al ministrului finanțelor publice, nu se impune o asemenea obligație. Registrul bunurilor primite nu trebuie ținut în cazul bunurilor care sunt plasate în regimul vamal de perfecționare activă. Registrul pentru bunurile mobile corporale primite cuprinde:

- 1. denumirea și adresa expeditorului;*
- 2. un număr de ordine;*
- 3. data primirii bunurilor;*
- 4. descrierea bunurilor primite;*
- 5. cantitatea bunurilor primite;*
- 6. data transportului bunurilor transmise clientului după expertizare sau prelucrare;*
- 7. cantitatea și descrierea bunurilor care sunt returnate clientului după evaluare sau prelucrare;*
- 8. cantitatea și descrierea bunurilor care nu sunt returnate clientului;*
- 9. o mențiune referitoare la documentele emise în legătură cu serviciile prestate, precum și data emiterii acestor documente.*

(2) Jurnalele pentru vânzări și pentru cumpărări, registrele, evidențele și alte documente similare ale activității economice a fiecărei persoane impozabile se întocmesc astfel încât să permită stabilirea următoarelor elemente:

a) valoarea totală, fără taxă, a tuturor livrărilor de bunuri și/sau prestărilor de servicii efectuate de această persoană în fiecare perioadă fiscală, evidențiată distinct pentru:

- 1. livrările intracomunitare de bunuri scutite;*
- 2. livrări/prestări scutite de taxă sau pentru care locul livrării/prestării este în afara României;*

3. livrările de bunuri și/sau prestările de servicii taxabile și cărora li se aplică cote diferite de taxă;

4. prestările de servicii intracomunitare efectuate conform art. 278 alin. (2) din Codul fiscal către beneficiari persoane impozabile stabilite în Uniunea Europeană;

b) valoarea totală, fără taxă, a tuturor achizițiilor pentru fiecare perioadă fiscală, evidențiată distinct pentru:

1. achiziții intracomunitare de bunuri;

2. achiziții de bunuri/servicii pentru care persoana impozabilă este obligată la plata taxei în condițiile art. 307 alin. (3)-(6) din Codul fiscal;

3. achiziții de bunuri, inclusiv provenite din import, și de servicii, taxabile, cărora li se aplică cote diferite de taxă;

4. achiziții intracomunitare de servicii pentru care persoana impozabilă este obligată la plata taxei în condițiile art. 307 alin. (2) din Codul fiscal, care sunt prestate de către persoane impozabile stabilite în Comunitate;

c) taxa colectată de respectiva persoană pentru fiecare perioadă fiscală;

d) taxa totală deductibilă și taxa dedusă pentru fiecare perioadă fiscală;

e) calculul taxei deduse provizoriu pentru fiecare perioadă fiscală, al taxei deduse efectiv pentru fiecare an calendaristic și al ajustărilor efectuate, atunci când dreptul de deducere se exercită pe bază de pro rata, evidențiind distinct:

1. taxa dedusă conform art. 300 alin. (3) din Codul fiscal;

2. taxa nededusă conform art. 300 alin. (4) din Codul fiscal;

3. taxa dedusă pe bază de pro rata conform art. 300 alin. (5) din Codul fiscal.

(3) Persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA care aplică sistemul TVA la încasare au obligația să menționeze în jurnalele pentru vânzări facturile emise pentru livrări de bunuri/prestări de servicii pentru care aplică sistemul TVA la încasare, chiar dacă exigibilitatea taxei nu intervine în perioada fiscală în care a fost emisă factura. În plus față de cele prevăzute la alin. (2), în jurnalele pentru vânzări se înscriu și următoarele informații în cazul acestor operațiuni:

a) numărul și data documentului de încasare;

b) valoarea integrală a contravalorii livrării de bunuri/prestării de servicii, inclusiv TVA;

c) baza impozabilă și taxa pe valoarea adăugată aferentă;

d) valoarea încasată, inclusiv TVA, precum și baza impozabilă și TVA exigibilă corespunzătoare sumei încasate;

e) diferența reprezentând baza impozabilă și TVA neexigibilă.

(4) Prin excepție de la prevederile alin. (3), persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA care aplică sistemul TVA la încasare menționează în jurnalele pentru vânzări bonurile fiscale emise în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/1999, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit informațiilor din rapoartele fiscale de închidere zilnică.

(5) În cazul jurnalelor pentru vânzări prevăzute la alin. (3), facturile a căror TVA este neexigibilă integral sau parțial se preiau în fiecare jurnal pentru vânzări până când toată taxa aferentă devine exigibilă, cu menționarea informațiilor prevăzute la alin. (3) lit. a)-e). În cazul informației de la alin. (3) lit. d) se va menționa numai suma încasată în perioada fiscală pentru care se întocmește jurnalul pentru vânzări.

(6) *Persoanele impozabile care fac achiziții de bunuri/servicii de la persoane care aplică sistemul TVA la încasare înregistrează în jurnalul pentru cumpărări facturile primite pentru livrări de bunuri/prestări de servicii pentru care se aplică sistemul TVA la încasare, chiar dacă exigibilitatea, respectiv deductibilitatea taxei nu intervine în perioada fiscală în care a fost emisă factura. Persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA care aplică sistemul TVA la încasare înregistrează în jurnalul pentru cumpărări facturile primite pentru livrări de bunuri/prestări de servicii, chiar dacă taxa nu este deductibilă în perioada fiscală în care a fost emisă factura. În plus față de cele prevăzute la alin. (2), în jurnalele pentru cumpărări se menționează și următoarele informații:*

- a) numărul și data documentului de plată;*
- b) valoarea integrală a contravalorii achiziției de bunuri/ prestării de servicii, inclusiv TVA;*
- c) baza impozabilă și taxa pe valoarea adăugată aferentă;*
- d) valoarea plătită, inclusiv TVA și corespunzător baza impozabilă și TVA exigibilă;*
- e) diferența reprezentând baza impozabilă și TVA neexigibilă.*

(7) *În cazul jurnalelor pentru cumpărări prevăzute la alin. (6), facturile a căror TVA este neexigibilă integral sau parțial vor fi preluate în fiecare jurnal pentru cumpărări până când toată taxa aferentă devine exigibilă ca urmare a plății, cu menționarea informațiilor prevăzute la alin. (6) lit. a)-e), cu excepția situațiilor în care s-a împlinit termenul de prescripție și facturile respective nu se mai achită, fiind scoase din evidențele persoanei impozabile. În cazul informației de la alin. (6) lit. d) se va menționa numai suma plătită în perioada fiscală pentru care se întocmește jurnalul pentru cumpărări.*

(8) *Fiecare persoană impozabilă poate să își stabilească modelul documentelor pe baza cărora determină taxa colectată și taxa deductibilă conform specificului propriu de activitate, dar acestea trebuie să conțină informațiile minimale stabilite la alin. (2)-(7) și să asigure întocmirea decontului de taxă prevăzut la art. 323 din Codul fiscal.*

(5) *În cazul asociațiilor în participațiune care nu constituie o persoană impozabilă, drepturile și obligațiile legale privind taxa revin asociatului care contabilizează veniturile și cheltuielile, potrivit contractului încheiat între părți.*

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

102. (1) *În aplicarea prevederilor art. 269 alin. (11) și art. 321 alin. (5) din Codul fiscal, asocierilor în participațiune sau altor asocieri tratate drept asocieri în participațiune, denumite în continuare asocieri, li se aplică prevederile de la alin. (3)-(16), dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:*

a) veniturile și cheltuielile asocierii sunt contabilizate de asociatul administrator și sunt repartizate pe bază de decont fiecărui asociat corespunzător cotei de participare în asociere, conform prevederilor art. 321 alin. (5) din Codul fiscal;

b) persoana desemnată prin contractul încheiat între părți să reprezinte asocierea, denumită în continuare asociatul administrator, este persoana care emite facturi în nume propriu către terți pentru livrările de bunuri și prestările de servicii realizate de asociere;

c) scopul asocierii este livrarea de bunuri/prestarea de servicii către terți. Această condiție se consideră îndeplinită inclusiv în situația în care, pe lângă livrarea de bunuri/prestarea de servicii către terți se efectuează și livrări/prestări între membrii asociați conform alin. (6).

(2) În sensul alin. (1) participațiile la o asocierie pot consta în bunuri, servicii sau în bani.

(3) Bunurile care sunt puse la dispoziția asocierii de către membrii săi fără plată, ca aport la asocierie în limita cotei de participare stabilite prin contract, nu constituie livrare de bunuri cu plată în sensul art. 270 din Codul fiscal.

(4) Serviciile care sunt prestate de membrii unei asocieri corespunzând părții ce i-a fost repartizată fiecăruia dintre ei în acel contract, care sunt menite să ducă la obținerea unui rezultat comun, nu constituie servicii efectuate cu plată în sensul art. 268 coroborat cu art. 271 din Codul fiscal. Faptul că aceste operațiuni sunt desfășurate de asociatul administrator este irelevant în acest sens.

(5) Repartizarea pe bază de decont a veniturilor asocierii, în limita cotei de participare stabilite prin contract, de către asociatul administrator către membrii asocierii nu este considerată ca fiind plată pentru bunurile/serviciile prevăzute la alin. (3) și (4). Repartizarea cheltuielilor asocierii de către asociatul administrator, pe bază de decont, în limita cotei de participare stabilite prin contract, nu reprezintă operațiuni în sfera de aplicare a TVA.

(6) Atunci când efectuarea mai multor operațiuni decât partea ce a fost repartizată prin contract unui membru al asocierii implică plata de către ceilalți membri a operațiunilor ce depășesc această parte, acele operațiuni constituie livrări de bunuri sau prestări de servicii efectuate cu plată, în sensul art. 268 coroborat cu art. 270 și 271 din Codul fiscal. În acest caz, baza impozabilă este suma primită de membrul respectiv al asocierii drept contravaloare a operațiunilor ce depășesc partea prevăzută pentru el în contractul de asocierie.

(7) Aportul la asocierie nu este considerat avans la o livrare/prestare, în măsura în care sunt respectate prevederile prezentelor norme referitoare la asocierile în participațiune, respectiv în situația în care nu au loc livrări de bunuri/prestări de servicii exclusiv între membrii asociați.

(8) Membrii asocierii transmit pe bază de decont către asociatul administrator cheltuielile aferente bunurilor și serviciilor prevăzute la alin. (3) și (4), cu excepția situației în care părțile optează pentru taxarea operațiunilor respective, conform alin. (10).

(9) Pentru achizițiile bunurilor prevăzute la alin. (3), altele decât bunurile de capital pentru care se aplică prevederile alin. (12)-(16), precum și pentru achizițiile necesare efectuării serviciilor prevăzute la alin. (5), membrii asocierii își pot exercita dreptul de deducere astfel:

a) dacă livrarea de bunuri/prestarea de servicii către terți efectuată de asocierie implică exclusiv operațiuni care dau drept de deducere, dreptul de deducere se exercită integral;

b) dacă livrarea de bunuri/prestarea de servicii către terți efectuată de asocierie implică exclusiv operațiuni care nu dau drept de deducere a TVA, nu se exercită dreptul de deducere, sau, după caz, dacă acesta a fost exercitat anterior semnării contractului de asocierie, se efectuează o ajustare negativă potrivit prevederilor art. 304 din Codul fiscal;

c) dacă livrarea de bunuri/prestarea de servicii către terți efectuată de asocierie implică atât operațiuni care dau drept de deducere, cât și operațiuni care nu dau drept de deducere, asociatul administrator trebuie să comunice fiecărui membru al asocierii, la sfârșitul fiecărei perioade fiscale, modul de alocare a bunurilor și serviciilor puse la dispoziția asocierii de membrii asociați, conform art. 300 alin. (3)-(5) din Codul fiscal, în funcție de care fiecare membru asociat își va exercita dreptul de deducere, sau, după caz va proceda la ajustări conform art. 304 din Codul fiscal. În măsura în care pentru anumite bunuri/servicii este

necesară aplicarea pro rata, asociatul administrator trebuie să notifice autoritatea fiscală de care aparține în vederea aplicării prevederilor art. 300 alin. (17) din Codul fiscal.

(10) În situația prevăzută la alin. (9) lit. c), prin excepție, în scopul simplificării operațiunilor derulate de asociere, membrii acesteia pot opta pentru taxarea operațiunilor prevăzute la alin. (3) și (4).

(11) Pe parcursul derulării contractului de asociere, drepturile și obligațiile legale privind taxa pe valoarea adăugată prevăzute de titlul VII al Codului fiscal revin asociatului administrator, care cuprinde în propriul decont de taxă inclusiv achizițiile de bunuri/servicii, precum și livrările de bunuri/prestările de servicii aferente asocierii. Prin drepturi și obligații legale se înțelege, printre altele, dreptul de a exercita deducerea taxei pentru achizițiile efectuate pentru realizarea scopului asocierii, conform prevederilor art. 297-301 din Codul fiscal, obligația de a emite facturi către beneficiari și de a colecta taxa în cazul operațiunilor taxabile care rezultă din asociere, dreptul/obligația de ajustare a taxei conform prevederilor art. 304, în cazul propriilor bunuri, și 305 din Codul fiscal, atât pentru bunurile de capital proprii, cât și de cele care au fost aduse ca aport la asociere de membrii asocierii, și care sunt utilizate în scopul asocierii.

(12) Asociații care au pus la dispoziția asocierii bunuri de capital conform alin. (3), ca aport la asociere, își păstrează dreptul de deducere și nu vor efectua ajustări pe perioada funcționării asocierii, întrucât această obligație, dacă intervin evenimentele prevăzute de lege care generează ajustarea, sunt efectuate de asociatul administrator în conformitate cu prevederile alin. (13) lit. c). În cazul bunurilor de capital se face o mențiune referitoare la perioada în care bunurile au fost puse la dispoziția asocierii, perioadă în care membrii asociați nu fac ajustări.

(13) În cazul în care pe perioada de existență a asocierii intervin evenimente care generează ajustarea, asociatul administrator are dreptul/obligația de ajustare a taxei pentru bunuri/servicii conform art. 304 sau 305 din Codul fiscal, astfel:

a) pentru bunurile/serviciile achiziționate de asociatul administrator, după constituirea asocierii, care sunt destinate utilizării în scopul pentru care a fost constituită asocieria;

b) pentru bunurile/serviciile achiziționate de asociatul administrator înainte de constituirea asocierii și care ulterior sunt alocate pentru realizarea scopului pentru care a fost constituită asocieria;

c) pentru bunurile de capital pe care membrii asociați le aduc ca aport la asociere, conform prevederilor alin. (3).

(14) În situațiile prevăzute la alin. (13) lit. a) și b), asociatul administrator aplică regulile privind ajustarea taxei din perspectiva persoanei care deține aceste bunuri/servicii. În situația prevăzută la alin. (13) lit. c), momentul de referință pentru determinarea datei de la care începe ajustarea taxei, în cazul bunurilor de capital, este data obținerii bunului de către asociatul care le-a pus la dispoziția asocierii. Membrii asocierii trebuie să transmită asociatului administrator o copie de pe registrul bunurilor de capital, dacă acestea sunt obținute după data aderării.

(15) Asociatul administrator trebuie să păstreze copie de pe registrul bunurilor de capital pe perioada prevăzută la art. 305 alin. (8) din Codul fiscal și va menționa ajustările pe care le-a efectuat în perioada de existență a asocierii.

(16) Atunci când asocieria își încetează existența sau unul ori mai mulți asociați se retrag din asociere, asociatul administrator are dreptul să ajusteze taxa aferentă bunurilor de capital prevăzute la alin. (13) lit. c) restituite membrului asocierii căruia i-au aparținut, în cazul în care pe perioada existenței asocierii a fost necesară efectuarea unei ajustări negative efectuate de

asociatul administrator. În cazul bunurilor de capital, ajustarea se va realiza pentru perioada rămasă din perioada de ajustare. Se consideră, din perspectiva asociatului administrator, că bunurile/serviciile restituite membrului asociat cărui îi aparțin sunt alocate unei activități cu drept de deducere, pentru a permite continuarea ajustării de către acesta din urmă în funcție de activitățile pe care le va realiza după încetarea existenței asocierii.

(17) În cazul operațiunilor realizate de o asocierie pentru care nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alin. (1), nu se aplică regulile asocierii prevăzute la alin. (3)-(16).

(18) Exemple privind asocierile:

Exemplul nr. 1: Două societăți încheie un contract de asocierie în participațiune al cărei scop este prestarea de servicii de consultanță în domeniul imobiliar, operațiuni taxabile care dau drept de deducere integrală a taxei. Prin contract se prevede că procentele în care se vor împărți veniturile și cheltuielile sunt de 40% pentru asociatul secund și 60% pentru asociatul administrator, calculate pe baza aportului la asocierie. Cheltuielile aferente realizării scopului asocierii efectuate de asociatul secund se transmit pe bază de decont asociatului administrator. Ulterior, asociatul administrator va împărți cheltuielile respective conform cotei de participare a fiecărui asociat.

Exemplul nr. 2: Într-o asocierie formată din trei persoane impozabile, unul dintre asociați aduce ca aport la asocierie, conform contractului, un utilaj pentru care a dedus TVA. Operațiunea de aport la asocierie nu este o operațiune în sfera de aplicare a TVA în limita cotei de participare stabilite prin contract. Scopul asocierii este realizarea unor produse care vor fi livrate de către asociatul administrator. Operațiunile respective sunt taxabile. În consecință, asociatul administrator nu are obligația să ajusteze TVA pentru utilajul respectiv pe perioada de existență a asocierii.

Exemplul nr. 3: O asocierie formată din două persoane impozabile are ca obiect prestarea de servicii de jocuri de noroc. Asociatul secund achiziționează mașini pentru jocuri de noroc, care sunt bunuri de capital, pe care le pune la dispoziția asocierii. Pentru achiziția acestor mașini asociatul secund va deduce TVA. Întrucât scopul asocierii este prestarea de servicii de jocuri de noroc, scutite de TVA fără drept de deducere, asociatul administrator are obligația să ajusteze TVA dedusă de asociatul secund pentru mașinile de jocuri de noroc puse la dispoziția asocierii, conform prevederilor art. 305 din Codul fiscal.

Exemplul nr. 4: Asociatul administrator al unei asocieri în participațiune deține o clădire din anul 2010 la achiziția căreia a dedus TVA. În anul 2016, când se constituie asocieria cu alte două persoane, scopul acesteia este prestarea de servicii de închiriere. Clădirea respectivă va fi utilizată în acest scop și nu s-a optat pentru taxarea operațiunii, prin urmare se aplică scutirea de TVA fără drept de deducere. Asociatul administrator are obligația să ajusteze TVA aferentă achiziției clădirii, conform prevederilor art. 305 din Codul fiscal. Dacă clădirea respectivă ar fi fost utilizată pentru închirierea în regim de taxare, nu ar mai fi intervenit obligația ajustării TVA de către asociatul administrator.

Exemplul nr. 5: În cadrul unei asocieri în participațiune, unul dintre asociații secunzi a pus în anul 2016 la dispoziția asocierii un imobil care a fost achiziționat în anul 2014, drept aport la asocierie conform contractului. Valoarea imobilului a fost de 1.000.000 lei și TVA aferentă 240.000 lei, care a fost dedusă. Scopul asocierii este deschiderea unei clinici de stomatologie care va presta servicii scutite de TVA fără drept de deducere. Asociatul administrator, care preia registrul bunurilor de capital de la asociatul secund, are obligația să ajusteze TVA aferentă acestui imobil, întrucât va fi utilizată pentru operațiuni scutite de TVA. Ajustarea negativă se va calcula proporțional astfel: $240.000/20 \times 18 = 216.000$ lei, și va fi înscrisă de

asociatul administrator în decontul de TVA. Dacă asocieria își încetează existența după 5 ani, asociatul administrator are dreptul să efectueze o ajustare pozitivă când restituie imobilul către asociatul secund, astfel: $240.000/20 \times 13 = 156.000$ lei.

Exemplul nr. 6: O persoană fizică se asociază cu o societate înregistrată în scopuri de TVA în vederea construirii unei clădiri. Persoana fizică aduce ca aport în natură la asociere o sumă de bani. Deși contractul este numit contract de asociere în participațiune, persoana juridică nu împarte venituri și cheltuieli cu asociatul său. Conform contractului, după finalizarea clădirii, persoanei fizice i se va atribui un număr de apartamente în imobilul respectiv. Întrucât nu sunt respectate prevederile art. 321 alin. (5) din Codul fiscal, respectiv asociatul administrator nu împarte venituri și cheltuieli cu asociatul său și de asemenea scopul asocierii nu este livrarea de bunuri către terți, nu se aplică prevederile alin. (3)-(16) referitoare la asocierea în participațiune, cu următoarele consecințe: – asociatul administrator trebuie să colecteze TVA pentru suma de bani încasată drept aport la asociere, aceasta fiind tratată ca un avans la livrarea unei clădiri noi,

– la finalizarea clădirii, când va transfera proprietatea unei părți din apartamente asociatului, asociatul administrator va colecta TVA pentru livrarea de părți ale unei construcții noi, regularizând avansul încasat.

Exemplul nr. 7: O persoană fizică se asociază cu o societate înregistrată în scopuri de TVA în vederea construirii unei clădiri. Persoana fizică aduce drept aport la asociere terenul, construcția urmând a fi executată de persoana juridică care este asociatul administrator. Prin contractul de asociere se prevede că o parte din apartamentele din clădire vor fi livrate către terți și o altă parte va reveni persoanei fizice care a adus terenul în asociere. La finalizarea clădirii, când se va transfera proprietatea unei părți din apartamente asociatului persoană fizică, asociatul administrator va colecta TVA pentru livrarea de părți ale unei construcții noi. Livrarea unei părți din construcție către unul din asociați nu exclude aplicarea regulilor referitoare la asocierea în participațiune pentru apartamentele care sunt livrate către terți de asociatul administrator. Contravaloarea terenului adus ca aport de persoana fizică nu este considerat avans pentru livrarea apartamentelor care îi sunt transferate de către asociatul administrator.

(6) Fiecare persoană impozabilă care transferă bunuri în cadrul regimului de stocuri la dispoziția clientului prevăzut la art. 270¹ păstrează un registru care permite autorităților fiscale să verifice aplicarea corectă a articolului respectiv. Acest registru conține informațiile prevăzute la art. 54a alin. (1) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011, cu modificările și completările ulterioare.

(la 03-02-2020 Articolul 321 din Capitolul XIII , Titlul VII a fost completat de Punctul 12, Articolul I din ORDONANȚA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 72 din 31 ianuarie 2020)

(7) Fiecare persoană impozabilă căreia îi sunt livrate bunurile în cadrul regimului de stocuri la dispoziția clientului prevăzut la art. 270¹ ține un registru al bunurilor respective. Acest registru conține informațiile prevăzute la art. 54a alin. (2) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011, cu modificările și completările ulterioare.

(la 03-02-2020 Articolul 321 din Capitolul XIII , Titlul VII a fost completat de Punctul 12, Articolul I din ORDONANȚA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 72 din 31 ianuarie 2020)

ART. 322

Perioada fiscală

(1) Perioada fiscală este luna calendaristică.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), perioada fiscală este trimestrul calendaristic pentru persoana impozabilă care în cursul anului calendaristic precedent a realizat o cifră de afaceri din operațiuni taxabile și/sau scutite cu drept de deducere și/sau neimpozabile în România conform art. 275 și 278, dar care dau drept de deducere conform art. 297 alin. (4) lit. b), care nu a depășit plafonul de 100.000 euro al cărui echivalent în lei se calculează conform normelor metodologice, cu excepția situației în care persoana impozabilă a efectuat în cursul anului calendaristic precedent una sau mai multe achiziții intracomunitare de bunuri.

(3) Persoana impozabilă care se înregistrează în cursul anului trebuie să declare, cu ocazia înregistrării conform art. 316, cifra de afaceri pe care preconizează să o realizeze în perioada rămasă până la sfârșitul anului calendaristic. Dacă cifra de afaceri estimată nu depășește plafonul prevăzut la alin. (2), recalculat corespunzător numărului de luni rămase până la sfârșitul anului calendaristic, persoana impozabilă va depune deconturi trimestriale în anul înregistrării.

(4) Întreprinderile mici care se înregistrează în scopuri de TVA, conform art. 316, în cursul anului, trebuie să declare cu ocazia înregistrării cifra de afaceri obținută, recalculată în baza activității corespunzătoare unui an calendaristic întreg. Dacă această cifră de afaceri recalculată depășește plafonul prevăzut la alin. (2), în anul respectiv perioada fiscală va fi luna calendaristică, conform alin. (1). Dacă această cifră de afaceri recalculată nu depășește plafonul prevăzut la alin. (2), persoana impozabilă va utiliza trimestrul calendaristic ca perioadă fiscală, cu excepția situației în care a efectuat în cursul anului calendaristic respectiv una sau mai multe achiziții intracomunitare de bunuri înainte de înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 316.

(5) Dacă cifra de afaceri efectiv obținută în anul înregistrării, recalculată în baza activității corespunzătoare unui an calendaristic întreg, depășește plafonul prevăzut la alin. (2), în anul următor perioada fiscală va fi luna calendaristică, conform alin. (1). Dacă această cifră de afaceri efectivă nu depășește plafonul prevăzut la alin. (2), persoana impozabilă va utiliza trimestrul calendaristic ca perioadă fiscală, cu excepția situației în care persoana impozabilă a efectuat în cursul anului calendaristic precedent una sau mai multe achiziții intracomunitare de bunuri.

(6) Persoana impozabilă care, potrivit alin. (2) și (5), are obligația depunerii deconturilor trimestriale trebuie să depună la organele fiscale competente, până la data de 25 ianuarie inclusiv, o declarație de mențiuni în care să înscrie cifra de afaceri din anul precedent și o mențiune referitoare la faptul că nu a efectuat achiziții intracomunitare de bunuri în anul precedent. Fac excepție de la prevederile prezentului alineat persoanele impozabile care solicită scoaterea din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316, în vederea aplicării regimului special de scutire prevăzut la art. 310.

(7) Prin excepție de la prevederile alin. (2)-(6), pentru persoana impozabilă care utilizează trimestrul calendaristic ca perioadă fiscală și care efectuează o achiziție intracomunitară de bunuri taxabilă în România, perioada fiscală devine luna calendaristică începând cu:

a) prima lună a unui trimestru calendaristic, dacă exigibilitatea taxei aferente achiziției intracomunitare de bunuri intervine în această primă lună a respectivului trimestru;

b) a treia lună a trimestrului calendaristic, dacă exigibilitatea taxei aferente achiziției intracomunitare de bunuri intervine în a doua lună a respectivului trimestru. Primele două luni ale trimestrului respectiv vor constitui o perioadă fiscală distinctă, pentru care persoana impozabilă va avea obligația depunerii unui decont de taxă conform art. 323 alin. (1);

c) prima lună a trimestrului calendaristic următor, dacă exigibilitatea taxei aferente achiziției intracomunitare de bunuri intervine în a treia lună a unui trimestru calendaristic.

(8) Persoana impozabilă care potrivit alin. (7) este obligată să își schimbe perioada fiscală trebuie să depună o declarație de mențiuni la organul fiscal competent, în termen de maximum 5 zile lucrătoare de la finele lunii în care intervine exigibilitatea achiziției intracomunitare care generează această obligație, și va utiliza ca perioadă fiscală luna calendaristică pentru anul curent și pentru anul următor. Dacă în cursul anului următor nu efectuează nicio achiziție intracomunitară de bunuri, persoana respectivă va reveni conform alin. (1) la trimestrul calendaristic drept perioadă fiscală. În acest sens va trebui să depună declarația de mențiuni prevăzută la alin. (6).

(9) Prin normele metodologice se stabilesc situațiile și condițiile în care se poate folosi o altă perioadă fiscală decât luna sau trimestrul calendaristic, cu condiția ca această perioadă să nu depășească un an calendaristic.

*) Notă:

Reproducem mai jos prevederile art. V din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 84 din 16 noiembrie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 977 din 6 decembrie 2016 :

Articolul V

Persoanele impozabile care sunt înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, la data intrării în vigoare a prevederilor art. I pct. 31 și care îndeplinesc condițiile pentru aplicarea regimului special pentru agricultori, pot solicita scoaterea din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA în vederea aplicării regimului special pentru agricultori. Solicitarea se poate depune la organele fiscale competente între data de 1 și 10 a fiecărei luni următoare perioadei fiscale aplicate de persoana impozabilă, în conformitate cu prevederile art. 322 din Legea nr. 227/2015. Anularea va fi valabilă de la data comunicării deciziei privind anularea înregistrării în scopuri de TVA. Organele fiscale competente au obligația de a soluționa solicitările de scoatere a persoanelor impozabile din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA cel târziu până la finele lunii în care a fost depusă solicitarea și de a înscrie agricultorul în Registrul agricultorilor care aplică regimul special. Până la comunicarea deciziei de anulare a înregistrării în scopuri de TVA, persoanele impozabile îi revin toate drepturile și obligațiile persoanelor înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316 din Legea nr. 227/2015. Persoana impozabilă care a solicitat scoaterea din evidență are obligația să depună ultimul decont de taxă prevăzut la art. 323 din Legea nr. 227/2015, indiferent de perioada fiscală aplicată conform art. 322 din Legea nr. 227/2015, până la data de 25 a lunii următoare celei în care a fost comunicată decizia de anulare a înregistrării în scopuri de TVA. În ultimul decont de taxă depus, persoanele impozabile au obligația să evidențieze valoarea rezultată ca urmare a efectuării tuturor ajustărilor de taxă, conform titlului VII "Taxa pe valoarea adăugată" din Legea nr. 227/2015, persoana impozabilă care aplică regimul special pentru agricultori neavând drept de deducere pentru bunurile/serviciile alocate activităților supuse acestui regim.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

SECȚIUNEA a 6-a

Perioada fiscală

103. (1) În sensul art. 322 alin. (1) din Codul fiscal, pentru persoanele impozabile înregistrate din oficiu în scopuri de TVA conform art. 316 alin. (10) din Codul fiscal, perioada fiscală utilizată în anul înregistrării în scopuri de TVA este luna calendaristică.

(2) Echivalentul în lei al plafonului de 100.000 euro, prevăzut la art. 322 alin. (2) din Codul fiscal, în orice situație, se determină pe baza cursului de schimb comunicat de Banca Națională a României valabil pentru data de 31 decembrie a anului precedent, inclusiv pentru persoanele impozabile care solicită înregistrarea în scopuri de TVA, conform art. 316 din Codul fiscal, în cursul anului. La determinarea cifrei de afaceri prevăzute la art. 322 alin. (2) din Codul fiscal se are în vedere baza de impozitare înscrisă pe rândurile din decontul de taxă prevăzut la art. 323 din Codul fiscal corespunzătoare livrărilor de bunuri/prestărilor de servicii taxabile și/sau scutite cu drept de deducere și/sau a livrărilor de bunuri/prestărilor de servicii pentru care locul livrării/prestării se consideră ca fiind în străinătate, conform prevederilor art. 275 și 278 din Codul fiscal, dar care dau drept de deducere conform art. 297 alin. (4) lit. b) din Codul fiscal, precum și rândurile de regularizări aferente. Nu sunt luate în calcul sumele înscrise în rândurile din decont aferente unor câmpuri de date informative cum sunt facturile emise după inspecția fiscală sau informații privind TVA neexigibilă.

(3) În cazul persoanelor impozabile care au aplicat regimul de scutire prevăzut la art. 310 din Codul fiscal și care se înregistrează în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal, precum și în cazul persoanelor impozabile a căror înregistrare în scopuri de TVA este anulată din oficiu de către organele fiscale competente, conform art. 316 alin. (11) lit. a)-e) și h) din Codul fiscal, și ulterior sunt înregistrate conform art. 316 alin. (12) din Codul fiscal, nu sunt luate în calculul cifrei de afaceri livrările de bunuri/prestările de servicii, menționate la alin. (2), realizate în perioada în care persoana impozabilă nu a avut un cod de înregistrare în scopuri de TVA, conform art. 316 din Codul fiscal.

(4) În sensul art. 322 alin. (9) din Codul fiscal, organele fiscale competente pot aproba, la solicitarea justificată a persoanei impozabile, o altă perioadă fiscală, respectiv:

a) semestrul calendaristic, dacă persoana impozabilă efectuează operațiuni impozabile numai pe maximum 3 luni calendaristice dintr-un semestru;

b) anul calendaristic, dacă persoana impozabilă efectuează operațiuni impozabile numai pe maximum 6 luni calendaristice dintr-o perioadă de un an calendaristic.

(5) Solicitarea prevăzută la alin. (4) se transmite autorităților fiscale competente până la data de 25 februarie a anului în care se exercită opțiunea și este valabilă pe durata păstrării condițiilor prevăzute la alin. (4).

(6) Prin excepție de la prevederile alin. (4), pentru Administrația Națională a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale și pentru unitățile cu personalitate juridică din subordinea acesteia, perioada fiscală este anul calendaristic.

ART. 323

Decontul de taxă

(1) Persoanele înregistrate conform art. 316 trebuie să depună la organele fiscale competente, pentru fiecare perioadă fiscală, un decont de taxă, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care se încheie perioada fiscală respectivă.

(2) Decontul de taxă întocmit de persoanele înregistrate conform art. 316 va cuprinde suma taxei deductibile pentru care ia naștere dreptul de deducere în perioada fiscală de raportare și, după caz, suma taxei pentru care se exercită dreptul de deducere, în condițiile prevăzute la art. 301 alin. (2), suma taxei colectate a cărei exigibilitate ia naștere în perioada fiscală de raportare și, după caz, suma taxei colectate care nu a fost înscrisă în decontul perioadei fiscale în care a luat naștere exigibilitatea taxei, precum și alte informații prevăzute în modelul stabilit de Ministerul Finanțelor Publice.

(3) Datele înscrise incorect într-un decont de taxă se pot corecta prin decontul unei perioade fiscale ulterioare și se vor înscrie la rândurile de regularizări.

*) Notă:

Reproducem mai jos prevederile art. V din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 84 din 16 noiembrie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 977 din 6 decembrie 2016 :

Articolul V

Persoanele impozabile care sunt înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, la data intrării în vigoare a prevederilor art. I pct. 31 și care îndeplinesc condițiile pentru aplicarea regimului special pentru agricultori, pot solicita scoaterea din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA în vederea aplicării regimului special pentru agricultori. Solicitarea se poate depune la organele fiscale competente între data de 1 și 10 a fiecărei luni următoare perioadei fiscale aplicate de persoana impozabilă, în conformitate cu prevederile art. 322 din Legea nr. 227/2015. Anularea va fi valabilă de la data comunicării deciziei privind anularea înregistrării în scopuri de TVA. Organele fiscale competente au obligația de a soluționa solicitările de scoatere a persoanelor impozabile din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA cel târziu până la finele lunii în care a fost depusă solicitarea și de a înscrie agricultorul în Registrul agricultorilor care aplică regimul special. Până la comunicarea deciziei de anulare a înregistrării în scopuri de TVA, persoanei impozabile îi revin toate drepturile și obligațiile persoanelor înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316 din Legea nr. 227/2015. Persoana impozabilă care a solicitat scoaterea din evidență are obligația să depună ultimul decont de taxă prevăzut la art. 323 din Legea nr. 227/2015, indiferent de perioada fiscală aplicată conform art. 322 din Legea nr. 227/2015, până la data de 25 a lunii următoare celei în care a fost comunicată decizia de anulare a înregistrării în scopuri de TVA. În ultimul decont de taxă depus, persoanele impozabile au obligația să evidențieze valoarea rezultată ca urmare a efectuării tuturor ajustărilor de taxă, conform titlului VII "Taxa pe valoarea adăugată" din Legea nr. 227/2015, persoana impozabilă care aplică regimul special pentru agricultori neavând drept de deducere pentru bunurile/serviciile alocate activităților supuse acestui regim.

ART. 324

Decontul special de taxă și alte declarații

(1) Decontul special de taxă se depune la organele fiscale competente de către persoanele care nu sunt înregistrate și care nu trebuie să se înregistreze conform art. 316, astfel:

a) pentru achiziții intracomunitare de bunuri taxabile, altele decât cele prevăzute la lit. b) și c), de către persoanele impozabile înregistrate conform art. 317;

b) pentru achiziții intracomunitare de mijloace de transport noi, de către orice persoană, indiferent dacă este sau nu înregistrată conform art. 317;

c) pentru achiziții intracomunitare de produse accizabile, de către persoanele impozabile și persoanele juridice neimpozabile, indiferent dacă sunt sau nu înregistrate conform art. 317;

d) pentru operațiunile și de către persoanele obligate la plata taxei, conform art. 307 alin. (2)-(4) și (6);

e) pentru operațiunile și de către persoanele obligate la plata taxei conform art. 307 alin. (5), cu excepția situației în care are loc un import de bunuri sau o achiziție intracomunitară de bunuri.

(2) Decontul special de taxă trebuie întocmit potrivit modelului stabilit prin ordin al președintelui A.N.A.F. și se depune până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care ia naștere exigibilitatea operațiunilor menționate la alin. (1). Decontul special de taxă trebuie depus numai pentru perioadele în care ia naștere exigibilitatea taxei. Prin excepție, persoanele care nu sunt înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 316, indiferent dacă sunt sau nu înregistrate conform art. 317, sunt obligate să depună decontul special de taxă pentru achizițiile intracomunitare de mijloace de transport noi, înainte de înmatricularea acestora în România, dar nu mai târziu de data de 25 a lunii următoare celei în care ia naștere exigibilitatea taxei aferente respectivei achiziții intracomunitare. De asemenea, persoanele care sunt înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 317, și care au obligația plății taxei pentru achizițiile intracomunitare de mijloace de transport care nu sunt considerate noi, conform art. 266 alin. (3), au obligația să depună decontul special de taxă pentru respectivele achiziții intracomunitare înainte de înmatricularea mijloacelor de transport în România, dar nu mai târziu de data de 25 a lunii următoare celei în care ia naștere exigibilitatea taxei aferente achiziției intracomunitare.

(3) În aplicarea alin. (2), organele fiscale competente în administrarea persoanelor prevăzute la alin. (1) lit. b), respectiv a persoanelor care nu sunt înregistrate și care nu trebuie să se înregistreze conform art. 316, indiferent dacă sunt sau nu sunt înregistrate conform art. 317, vor elibera, în scopul înmatriculării mijlocului de transport nou, un certificat care să ateste plata taxei, ale cărui model și conținut vor fi stabilite prin ordin al președintelui A.N.A.F. În cazul achizițiilor intracomunitare de mijloace de transport care nu sunt noi în sensul art. 266 alin. (3), efectuate de persoanele înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 317, în vederea înmatriculării, organele fiscale competente vor elibera un certificat care să ateste plata taxei în România sau din care să rezulte că nu se datorează taxa în România, în conformitate cu prevederile legale.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

SECȚIUNEA a 7-a

Decontul special de taxă și alte declarații

104. (1) În aplicarea prevederilor art. 324 alin. (3) din Codul fiscal, în cazul persoanelor care realizează achiziții intracomunitare de mijloace de transport, organele fiscale competente trebuie să analizeze dacă din documentația care atestă dobândirea mijlocului de transport rezultă că acesta se încadrează sau nu în categoria mijloacelor de transport noi, în sensul art. 266 alin. (3) din Codul fiscal, și dacă se datorează ori nu taxa aferentă respectivei achiziții intracomunitare în România, astfel:

a) în cazul în care achiziția intracomunitară este realizată de orice persoană care nu este înregistrată și care nu avea obligația să se înregistreze în scopuri de TVA, conform art. 316 din Codul fiscal, indiferent dacă este sau nu înregistrată, conform art. 317 din Codul fiscal, și în urma analizei rezultă că mijlocul de transport este nou, organele fiscale competente vor elibera, la solicitarea acestei persoane, un certificat din care să rezulte:

1. fie că s-a efectuat plata taxei de către persoana care a achiziționat intracomunitar mijlocul de transport respectiv, după depunerea decontului special și achitarea taxei, în condițiile prevăzute la art. 324 alin. (2) și art. 326 alin. (1) din Codul fiscal, dacă din documentele care atestă dobândirea mijlocului de transport rezultă că achiziția intracomunitară este taxabilă în România în conformitate cu prevederile titlului VII din Codul fiscal;

2. fie că nu se datorează taxa:

(i) în situația în care respectiva persoană realizează în România o achiziție intracomunitară, dar aceasta nu este impozabilă în România conform art. 268 din Codul fiscal sau este scutită de taxă conform art. 293 din Codul fiscal;

(ii) în situația transferului unui mijloc de transport nou din alt stat membru în România de către o persoană neimpozabilă cu ocazia unei schimbări de reședință, dacă la momentul livrării nu a putut fi aplicată scutirea prevăzută la echivalentul din legislația altui stat membru al art. 294 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal, având în vedere că respectivul transfer nu determină o achiziție intracomunitară de bunuri în România;

b) în cazul în care, în urma analizei, rezultă că mijlocul de transport nu este nou, iar achiziția intracomunitară a fost efectuată de o persoană care nu este înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 sau 317 din Codul fiscal și care nu are obligația să se înregistreze în scopuri de TVA conform art. 316 sau 317 din Codul fiscal, organele fiscale competente vor elibera, la solicitarea acestei persoane, un certificat din care să rezulte că nu se datorează taxa în România;

c) în cazul în care achiziția intracomunitară este realizată de o persoană impozabilă care nu este înregistrată și care nu trebuie să se înregistreze în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal, dar care este sau ar trebui să fie înregistrată conform art. 317 din Codul fiscal, și în urma analizei rezultă că mijlocul de transport nu este nou, organele fiscale competente vor elibera, la solicitarea acestei persoane, un certificat din care să rezulte:

1. fie că s-a efectuat plata taxei de către persoana care a achiziționat intracomunitar mijlocul de transport respectiv, după depunerea decontului special și achitarea taxei, în condițiile prevăzute la art. 324 alin. (2) și art. 326 alin. (1) din Codul fiscal, dacă din documentele care atestă dobândirea mijlocului de transport rezultă că achiziția intracomunitară este taxabilă în România în conformitate cu prevederile titlului VII din Codul fiscal;

2. fie că nu se datorează taxa în România, dacă din documentele care atestă dobândirea mijlocului de transport rezultă că achiziția intracomunitară nu este taxabilă în România în conformitate cu prevederile titlului VII din Codul fiscal. De exemplu, mijloacele de transport care nu sunt noi și sunt achiziționate intracomunitar de la persoane fizice, mici întreprinderi, de la persoane impozabile care au aplicat regimul special pentru bunuri second-hand, potrivit unor prevederi din alte state membre similare art. 312 din Codul fiscal, nu sunt achiziții intracomunitare impozabile în România, potrivit art. 268 alin. (3) lit. a) și alin. (8) lit. c) din Codul fiscal.

(2) Persoanele impozabile care se află în situațiile prevăzute la art. 11 alin. (6) și (8) din Codul fiscal, care efectuează livrări de bunuri prin organele de executare silită, depun

declarația prevăzută la art. 324 alin. (10) din Codul fiscal, dar plata taxei se efectuează de organul de executare silită sau, după caz, de cumpărător, conform prevederilor pct. 96.

(3) Notificările prevăzute la art. 324 alin. (4) și (5) din Codul fiscal se depun numai pentru anii în care persoanele impozabile desfășoară operațiuni de natura celor pentru care există obligația notificării. Nu se depun notificări în situația în care persoanele impozabile nu au desfășurat astfel de operațiuni în anul de referință, respectiv în anul pentru care ar fi trebuit depusă notificarea.

(4) În scopul aplicării prevederilor art. 324 alin. (4) și (5) din Codul fiscal, în situația în care statutul persoanei impozabile din punct de vedere al înregistrării în scopuri de TVA s-a modificat în anul de referință, respectiv fie a fost înregistrată în scopuri de TVA, fie i s-a anulat înregistrarea în scopuri de TVA, în cursul anului de referință, este relevant statutul persoanei impozabile la data de 31 decembrie a anului de referință.

(5) În scopul aplicării prevederilor art. 324 alin. (4) și (5) din Codul fiscal, operațiunile care fac obiectul notificărilor sunt livrările de bunuri/prestările de servicii în interiorul țării și, după caz, achizițiile efectuate din țară.

(6) În aplicarea prevederilor art. 324 alin. (12) din Codul fiscal, persoanele impozabile care în anul precedent au avut o cifră de afaceri inferioară plafonului de 2.250.000 lei, dar nu au aplicat sistemul TVA la încasare, nu pot opta pentru aplicarea sistemului TVA la încasare dacă din evidențele acestora reiese că în anul următor până la data depunerii notificării prevăzute la art. 324 alin. (12) din Codul fiscal, respectiv până pe data de 25 ianuarie inclusiv, au depășit plafonul pentru anul în curs.

(4) Persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 316, a căror cifră de afaceri, astfel cum este prevăzută la art. 310 alin. (2), realizată la finele unui an calendaristic este inferioară sumei de 300.000 lei, trebuie să comunice printr-o notificare scrisă organelor fiscale de care aparțin, până la data de 25 februarie inclusiv a anului următor, următoarele informații:

a) suma totală a livrărilor de bunuri și a prestărilor de servicii către persoane înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 316, precum și suma taxei aferente;

b) suma totală a livrărilor de bunuri și a prestărilor de servicii către persoane care nu sunt înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 316, precum și suma taxei aferente.

(la 03-02-2020 Alineatul (4) din Articolul 324 , Capitolul XIII , Titlul VII a fost modificat de Punctul 13, Articolul I din ORDONANȚA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 72 din 31 ianuarie 2020)

Conform articolului II din ORDONANȚA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 72 din 31 ianuarie 2020, aplicarea prevederilor art. 324 alin. (4)-(6) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal se suspendă până la data de 31 decembrie 2022.

(5) Persoanele impozabile neînregistrate în scopuri de TVA, conform art. 316, a căror cifră de afaceri, astfel cum este prevăzută la art. 310 alin. (2), dar excluzând veniturile obținute din vânzarea de bilete de transport internațional rutier de persoane, realizată la finele unui an calendaristic este inferioară sumei de 300.000 lei, trebuie să comunice printr-o notificare scrisă

organelor fiscale competente, până la data de 25 februarie inclusiv a anului următor, următoarele informații:

a) suma totală a livrărilor de bunuri și a prestațiilor de servicii către persoane înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 316;

b) suma totală a livrărilor de bunuri și a prestațiilor de servicii către persoane care nu sunt înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 316;

c) suma totală și taxa aferentă achizițiilor de la persoane înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 316;

d) suma totală a achizițiilor de la persoane care nu sunt înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 316.

(la 03-02-2020 Alineatul (5) din Articolul 324 , Capitolul XIII , Titlul VII a fost modificat de Punctul 13, Articolul I din ORDONANȚA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 72 din 31 ianuarie 2020)

Conform articolului II din ORDONANȚA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 72 din 31 ianuarie 2020, aplicarea prevederilor art. 324 alin. (4)-(6) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal se suspendă până la data de 31 decembrie 2022.

(6) Persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316, care prestează servicii de transport internațional, trebuie să comunice printr-o notificare scrisă organelor fiscale competente, până la data de 25 februarie inclusiv a anului următor, suma totală a veniturilor obținute din vânzarea de bilete pentru transportul rutier internațional de persoane cu locul de plecare din România.

Conform articolului II din ORDONANȚA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 72 din 31 ianuarie 2020, aplicarea prevederilor art. 324 alin. (4)-(6) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal se suspendă până la data de 31 decembrie 2022.

(7) Importatorii care dețin o autorizație unică pentru proceduri vamale simplificate eliberată de alt stat membru sau care efectuează importuri de bunuri în România din punctul de vedere al TVA pentru care nu au obligația de a depune declarații vamale de import trebuie să depună la organele vamale o declarație de import pentru TVA și accize la data la care intervine exigibilitatea taxei conform prevederilor art. 285.

(8) Persoana impozabilă care este beneficiar al transferului de active prevăzut la art. 270 alin. (7), care nu este înregistrată în scopuri de TVA, conform art. 316, și nu se va înregistra în scopuri de TVA ca urmare a transferului, trebuie să depună, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a avut loc transferul, o declarație privind sumele rezultate ca urmare a livrărilor/ajustărilor taxei pe valoarea adăugată efectuate conform art. 270 alin. (4), art. 304, 305 sau 332.

(9) După anularea înregistrării în scopuri de TVA, conform art. 316 alin. (11) lit. g), persoanele impozabile depun o declarație până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a intervenit obligația sau, după caz, dreptul de ajustare/corecție a ajustărilor/ regularizare a

taxei pe valoarea adăugată privind sumele rezultate ca urmare a acestor ajustări/corecții a ajustărilor/regularizări efectuate în următoarele situații:

a) nu au efectuat ajustările de taxă prevăzute de lege în ultimul decont depus înainte de scoaterea din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA sau au efectuat ajustări incorecte, conform art. 270 alin. (4), art. 304, 305 sau 332;

b) trebuie să efectueze regularizările prevăzute la art. 280 alin. (6) sau să ajusteze baza de impozitare conform prevederilor art. 287, pentru operațiuni realizate înainte de anularea înregistrării;

c) trebuie să efectueze alte ajustări ale taxei pe valoarea adăugată în conformitate cu prevederile din normele metodologice.

(10) Persoanele impozabile al căror cod de înregistrare în scopuri de TVA a fost anulat potrivit prevederilor art. 316 alin. (11) lit. a)-e) și h) trebuie să depună o declarație privind taxa colectată care trebuie plătită, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a intervenit exigibilitatea taxei pentru livrări de bunuri/prestări de servicii efectuate și/sau pentru achiziții de bunuri și/sau servicii pentru care sunt persoane obligate la plata taxei, a căror exigibilitate de taxă intervine în perioada în care persoana impozabilă nu are un cod valabil de TVA, respectiv:

a) taxa colectată care trebuie plătită în conformitate cu prevederile art. 11 alin. (6) și (8) pentru livrări de bunuri/prestări de servicii efectuate și/sau pentru achiziții de bunuri și/sau servicii pentru care sunt persoane obligate la plata taxei, efectuate în perioada în care persoana impozabilă nu are un cod valabil de TVA;

b) taxa colectată care trebuie plătită pentru livrări de bunuri/prestări de servicii efectuate înainte de anularea înregistrării în scopuri de TVA a persoanelor impozabile care au aplicat sistemul TVA la încasare, dar a căror exigibilitate de taxă potrivit art. 282 alin. (3)-(8) intervine în perioada în care persoana impozabilă nu are un cod valabil de TVA.

(11) Persoanele impozabile care au aplicat sistemul TVA la încasare și al căror cod de înregistrare în scopuri de TVA a fost anulat potrivit prevederilor art. 316 alin. (11) lit. g) trebuie să depună o declarație privind taxa colectată care trebuie plătită, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a intervenit exigibilitatea taxei pentru livrări de bunuri/prestări de servicii efectuate înainte de anularea înregistrării în scopuri de TVA, dar a căror exigibilitate de taxă potrivit art. 282 alin. (3)-(8) intervine în perioada în care persoana impozabilă nu are un cod valabil de TVA.

(12) Persoana impozabilă prevăzută la art. 282 alin. (3) lit. a), care optează să aplice sistemul TVA la încasare potrivit prevederilor art. 282 alin. (3)-(8), trebuie să depună la organele fiscale competente, până la data de 25 ianuarie inclusiv, o notificare din care să rezulte că cifra de afaceri din anul calendaristic precedent, determinată potrivit prevederilor art. 282 alin. (3) lit. a), nu depășește plafonul de 2.250.000 lei și că optează pentru aplicarea sistemului TVA la încasare. Se consideră că persoana impozabilă a optat în mod tacit pentru continuarea aplicării sistemului TVA la încasare, neavând obligația să depună notificarea, dacă în anul precedent a aplicat sistemul TVA la încasare și cifra sa de afaceri nu a depășit plafonul de 2.250.000 lei. Persoana impozabilă prevăzută la art. 282 alin. (3) lit. b), care optează să aplice sistemul TVA la încasare potrivit prevederilor art. 282 alin. (3)-(8), trebuie să depună la organele fiscale competente o notificare din care să rezulte că optează pentru aplicarea sistemului TVA la încasare din momentul înregistrării sale în scopuri de TVA conform art. 316.

(13) Când se constată că persoana impozabilă a fost înregistrată de organele fiscale, în temeiul alin. (12) sau al art. II din Ordonanța Guvernului nr. 15/2012 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobată cu modificări prin Legea nr. 208/2012, ca urmare a unei erori, în Registrul persoanelor impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, aceasta va fi radiată, din oficiu sau la cererea persoanei impozabile, de organele fiscale competente din Registrul persoanelor impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, începând cu data înscrisă în decizia de îndreptare a erorii. Pe perioada cuprinsă între data înregistrării și data radierii în/din Registrul persoanelor impozabile care aplică sistemul TVA la încasare:

a) persoana impozabilă care nu trebuia să aplice sistemul TVA la încasare aplică regulile generale privind exigibilitatea taxei, prevăzute la art. 282 alin. (1) și (2), iar dreptul de deducere a TVA aferente achizițiilor efectuate de persoana impozabilă în perioada respectivă se exercită în conformitate cu prevederile art. 297 alin. (1). Persoana impozabilă nu este însă sancționată în cazul în care în perioada respectivă aplică sistemul TVA la încasare prevăzut la art. 282 alin. (3)-(8) și își exercită dreptul de deducere potrivit prevederilor art. 297 alin. (3);

b) dreptul de deducere a TVA aferente achizițiilor efectuate de beneficiari care nu aplică sistemul TVA la încasare de la persoanele impozabile respective nu se exercită pe măsura plății potrivit prevederilor art. 297 alin. (2), indiferent de regimul aplicat de furnizor/prestator în perioada respectivă.

(14) Persoana impozabilă care aplică sistemul TVA la încasare și care depășește în cursul anului calendaristic curent plafonul de 2.250.000 lei are obligația să depună la organele fiscale competente, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare perioadei fiscale în care a depășit plafonul, o notificare din care să rezulte cifra de afaceri realizată, determinată potrivit prevederilor art. 282 alin. (3), în vederea schimbării sistemului aplicat potrivit prevederilor art. 282 alin. (5). În situația în care persoana impozabilă care depășește plafonul nu depune notificarea, aceasta va fi radiată din oficiu de organele fiscale competente, începând cu data înscrisă în decizia de radiere, din Registrul persoanelor impozabile care aplică sistemul TVA la încasare prevăzut la alin. (16). În perioada cuprinsă între data la care persoana impozabilă avea obligația de a nu mai aplica sistemul TVA la încasare și data radierii din oficiu de către organele fiscale competente din Registrul persoanelor impozabile care aplică sistemul TVA la încasare:

a) pentru livrările de bunuri/prestările de servicii efectuate de persoana impozabilă se aplică regulile generale privind exigibilitatea taxei, prevăzute la art. 282 alin. (1) și (2), iar dreptul de deducere a TVA aferente achizițiilor efectuate de persoana impozabilă în perioada respectivă se exercită în conformitate cu prevederile art. 297 alin. (1);

b) dreptul de deducere a TVA aferente achizițiilor efectuate de beneficiari care nu aplică sistemul TVA la încasare de la persoanele impozabile respective se exercită pe măsura plății în conformitate cu prevederile art. 297 alin. (2). De la data radierii din oficiu a furnizorului/prestatorului din Registrul persoanelor impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, beneficiarul deduce TVA pentru achizițiile realizate de la acesta în conformitate cu prevederile art. 297 alin. (1).

(15) Când se constată că persoana impozabilă a fost radiată de organele fiscale, ca urmare a unei erori, din Registrul persoanelor impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, aceasta va fi înregistrată, din oficiu sau la cererea persoanei impozabile, de organele fiscale competente, începând cu data înscrisă în decizia de îndreptare a erorii materiale, în Registrul persoanelor

impozabile care aplică sistemul TVA la încasare. Pe perioada cuprinsă între data radierii și data înregistrării din/în Registrul persoanelor impozabile care aplică sistemul TVA la încasare:

a) persoana impozabilă continuă aplicarea sistemului TVA la încasare prevăzut la art. 282 alin. (3)-(8) și își exercită dreptul de deducere potrivit prevederilor art. 297 alin. (3). Persoana impozabilă nu este însă sancționată în cazul în care, în perioada respectivă, aplică regulile generale privind exigibilitatea taxei, prevăzute la art. 282 alin. (1) și (2), și își exercită dreptul de deducere a TVA aferente achizițiilor în conformitate cu prevederile art. 297 alin. (1);

b) dreptul de deducere a TVA aferente achizițiilor efectuate de beneficiari care nu aplică sistemul TVA la încasare de la persoanele impozabile respective nu se exercită pe măsura plății potrivit prevederilor art. 297 alin. (2), indiferent de regimul aplicat de furnizor/prestator în perioada respectivă.

(16) A.N.A.F. organizează Registrul persoanelor impozabile care aplică sistemul TVA la încasare conform art. 282 alin. (3)-(8). Registrul este public și se afișează pe site-ul A.N.A.F. Înscrierea în Registrul persoanelor impozabile care aplică sistemul TVA la încasare se face de către organul fiscal competent, pe baza notificărilor depuse de persoanele impozabile potrivit alin. (12), până la data de 1 a perioadei fiscale următoare celei în care a fost depusă notificarea sau, în cazul persoanelor impozabile înregistrate în scopuri de TVA în cursul anului calendaristic, prevăzute la art. 282 alin. (3) lit. b), de la data înregistrării acestora în scopuri de TVA. Radierea din Registrul persoanelor impozabile care aplică sistemul TVA la încasare se face de către organul fiscal competent, pe baza notificărilor depuse de persoanele impozabile potrivit alin. (14), până la data de 1 a perioadei fiscale următoare celei în care a fost depusă notificarea sau din oficiu, în condițiile prevăzute la alin. (14). În cazul înregistrării persoanei impozabile în Registrul persoanelor impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, în situația în care data publicării în registru este ulterioară datei de la care persoana impozabilă aplică sistemul TVA la încasare, beneficiarii își exercită dreptul de deducere în conformitate cu prevederile art. 297 alin. (2), începând cu data publicării în registru.

ART. 325

Declarația recapitulativă

(1) Orice persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 sau 317 trebuie să întocmească și să depună la organele fiscale competente, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare unei luni calendaristice, o declarație recapitulativă în care menționează:

a) livrările intracomunitare scutite de taxă în condițiile prevăzute la art. 294 alin. (2) lit. a) și d), pentru care exigibilitatea taxei a luat naștere în luna calendaristică respectivă;

b) livrările de bunuri efectuate în cadrul unei operațiuni triunghiulare prevăzute la art. 276 alin. (5) efectuate în statul membru de sosire a bunurilor și care se declară drept livrări intracomunitare cu cod T, pentru care exigibilitatea de taxă a luat naștere în luna calendaristică respectivă;

c) prestările de servicii prevăzute la art. 278 alin. (2) efectuate în beneficiul unor persoane impozabile nestabilite în România, dar stabilite în Uniunea Europeană, altele decât cele scutite de TVA în statul membru în care acestea sunt impozabile, pentru care exigibilitatea de taxă a luat naștere în luna calendaristică respectivă;

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

105. (1) În sensul art. 325 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, în cazul prestărilor de servicii prevăzute la art. 278 alin. (2) din Codul fiscal efectuate în beneficiul unor persoane impozabile nestabilite în România, dar stabilite în Comunitate, prestatorul raportează în declarația recapitulativă numai serviciile care nu beneficiază de scutire de taxă în statul membru în care acestea sunt impozabile. În acest scop, se consideră că operațiunea este scutită de taxă în statul membru în care este impozabilă dacă respectiva operațiune ar fi scutită de taxă în România. În situația în care în România nu este aplicabilă o scutire de taxă, prestatorul este exonerat de obligația de a declara în declarația recapitulativă respectivul serviciu, dacă primește o confirmare oficială din partea autorității fiscale din statul membru în care operațiunea este impozabilă, din care să rezulte că în statul membru respectiv se aplică o scutire de taxă.

d) achizițiile intracomunitare de bunuri taxabile, pentru care exigibilitatea de taxă a luat naștere în luna calendaristică respectivă;

e) achizițiile de servicii prevăzute la art. 278 alin. (2), efectuate de persoane impozabile din România care au obligația plății taxei conform art. 307 alin. (2), pentru care exigibilitatea de taxă a luat naștere în luna calendaristică respectivă, de la persoane impozabile nestabilite în România, dar stabilite în Uniunea Europeană.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

105.

(2) În sensul art. 325 alin. (1) lit. e) din Codul fiscal, beneficiarii persoane impozabile stabilite în România au obligația de a declara în declarația recapitulativă achizițiile intracomunitare de servicii prevăzute la art. 278 alin. (2) din Codul fiscal, prestate de persoane impozabile nestabilite în România, dar stabilite în Uniunea Europeană, atunci când le revine obligația plății taxei pentru aceste servicii conform art. 307 alin. (2) din Codul fiscal, respectiv atunci când nu se aplică nicio scutire de taxă pentru acestea.

f) livrările intracomunitare de bunuri prevăzute la art. 315¹ alin. (8) lit. c) și d).

(la 01-01-2017 Alineatul (1) al articolului 325 din Capitolul XIII , Titlul VII a fost completat de Punctul 36, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 84 din 16 noiembrie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 977 din 06 decembrie 2016)

(1¹) Fiecare persoană impozabilă înscrie în declarația recapitulativă informații cu privire la codul de înregistrare în scopuri de TVA al persoanelor impozabile cărora le sunt destinate bunurile expediate sau transportate în cadrul regimului de stocuri la dispoziția clientului, conform condițiilor stabilite la art. 270¹, și cu privire la orice modificare a informațiilor furnizate.

(la 03-02-2020 Articolul 325 din Capitolul XIII , Titlul VII a fost completat de Punctul 14, Articolul I din ORDONANȚA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 72 din 31 ianuarie 2020)

(2) Declarația recapitulativă se întocmește conform modelului stabilit prin ordin al președintelui A.N.A.F., pentru fiecare lună calendaristică în care ia naștere exigibilitatea taxei pentru operațiunile prevăzute la alin. (1), respectiv pentru fiecare lună calendaristică în care sunt expediate sau transportate bunuri în cadrul regimului de stocuri la dispoziția clientului.

(la 03-02-2020 Alineatul (2) din Articolul 325 , Capitolul XIII , Titlul VII a fost modificat de Punctul 15, Articolul I din ORDONANȚA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 72 din 31 ianuarie 2020)

(3) Declarația recapitulativă cuprinde următoarele informații:

a) codul de identificare în scopuri de TVA al persoanei impozabile din România, pe baza căruia respectiva persoană a efectuat livrări intracomunitare de bunuri în condițiile menționate la art. 294 alin. (2) lit. a) sau la art. 315¹ alin. (8) lit. c), a prestat servicii în condițiile stabilite la art. 278 alin. (2), altele decât cele scutite de TVA în statul membru în care acestea sunt impozabile, a efectuat achiziții intracomunitare taxabile de bunuri din alt stat membru sau a achiziționat serviciile prevăzute la art. 278 alin. (2), altele decât cele scutite de TVA;

b) codul de identificare în scopuri de TVA al persoanei care achiziționează bunurile sau primește serviciile în alt stat membru decât România, pe baza căruia furnizorul sau prestatorul din România i-a efectuat o livrare intracomunitară scutită de TVA conform art. 294 alin. (2) lit. a), o livrare intracomunitară în condițiile art. 315¹ alin. (8) lit. c) sau prestările de servicii prevăzute la art. 278 alin. (2), altele decât cele scutite de TVA;

c) codul de identificare în scopuri de TVA din alt stat membru atribuit furnizorului/prestatorului care efectuează o livrare intracomunitară/o prestare de servicii în condițiile stabilite la art. 278 alin. (2) sau, după caz, doar codul statului membru din care are loc livrarea intracomunitară sau prestarea de servicii, în cazul în care furnizorul/prestatorul nu și-a îndeplinit obligația de înregistrare în scopuri de TVA în statul respectiv, pentru persoanele din România care realizează achiziții intracomunitare taxabile sau achiziționează serviciile prevăzute la art. 278 alin. (2), altele decât cele scutite de TVA;

d) codul de identificare în scopuri de TVA din România al persoanei impozabile care efectuează un transfer în alt stat membru și pe baza căruia a efectuat acest transfer, în conformitate cu art. 294 alin. (2) lit. d) sau art. 315¹ alin. (8) lit. d), precum și codul de identificare în scopuri de TVA al persoanei impozabile din statul membru în care s-a încheiat expedierea sau transportul bunurilor;

e) codul de identificare în scopuri de TVA din statul membru în care a început expedierea sau transportul bunurilor al persoanei impozabile care efectuează în România o achiziție intracomunitară taxabilă conform art. 273 alin. (2) lit. a) sau, după caz, doar codul statului membru respectiv, în cazul în care persoana impozabilă nu este identificată în scopuri de TVA în acel stat membru, precum și codul de identificare în scopuri de TVA din România al acestei persoane;

f) pentru livrările intracomunitare de bunuri scutite de TVA conform art. 294 alin. (2) lit. a), pentru livrările intracomunitare prevăzute la art. 315¹ alin. (8) lit. c) și pentru prestările de

servicii prevăzute la art. 278 alin. (2), altele decât cele scutite de TVA în statul membru în care acestea sunt impozabile, valoarea totală a livrărilor/prestărilor pe fiecare client în parte;

g) pentru livrările intracomunitare de bunuri ce constau în transferuri scutite conform art. 294 alin. (2) lit. d) și pentru livrările intracomunitare prevăzute la art. 315¹ alin. (8) lit. d) valoarea totală a livrărilor, determinată în conformitate cu prevederile art. 286 alin. (1) lit. c), pe fiecare cod de identificare în scopuri de TVA atribuit persoanei impozabile de statul membru în care s-a încheiat expedierea sau transportul bunurilor;

h) pentru achizițiile intracomunitare taxabile, valoarea totală pe fiecare furnizor în parte;

i) pentru achizițiile intracomunitare asimilate care urmează unui transfer din alt stat membru, valoarea totală a acestora stabilită în conformitate cu prevederile art. 286 alin. (1) lit. c), pe fiecare cod de identificare în scopuri de TVA atribuit persoanei impozabile de statul membru în care a început expedierea sau transportul bunurilor sau, după caz, pe codul statului membru respectiv, în cazul în care persoana impozabilă nu este identificată în scopuri de TVA în acel stat membru;

j) pentru achizițiile de servicii prevăzute la art. 278 alin. (2), altele decât cele scutite de TVA, valoarea totală a acestora pe fiecare prestator în parte;

k) valoarea ajustărilor de TVA efectuate în conformitate cu prevederile art. 287 și 288. Acestea se declară pentru luna calendaristică în cursul căreia regularizarea a fost comunicată clientului.

(la 01-01-2017 Alineatul (3) din Articolul 325 , Capitolul XIII , Titlul VII a fost modificat de Punctul 37, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 84 din 16 noiembrie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 977 din 06 decembrie 2016)

(4) Declarațiile recapitulative se depun numai pentru perioadele în care ia naștere exigibilitatea taxei pentru operațiunile menționate la alin. (1).

ART. 326

Plata taxei la buget

(1) Orice persoană trebuie să achite taxa de plată organelor fiscale până la data la care are obligația depunerii unuia dintre deconturile sau declarațiile prevăzute la art. 323 și 324.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), persoana impozabilă înregistrată conform art. 316 va evidenția în decontul prevăzut la art. 323, atât ca taxă colectată, cât și ca taxă deductibilă, în limitele și în condițiile stabilite la art. 297-301, taxa aferentă achizițiilor intracomunitare, bunurilor și serviciilor achiziționate în beneficiul său, pentru care respectiva persoană este obligată la plata taxei, în condițiile prevăzute la art. 307 alin. (2)-(6).

(3) Taxa pentru importuri de bunuri, cu excepția importurilor scutite de taxă, se plătește la organul vamal în conformitate cu reglementările în vigoare privind plata drepturilor de import. Importatorii care dețin o autorizație unică pentru proceduri vamale simplificate, eliberată de alt stat membru, sau care efectuează importuri de bunuri în România din punct de vedere al TVA pentru care nu au obligația de a depune declarații vamale de import trebuie să plătească taxa pe valoarea adăugată la organul vamal până la data la care au obligația depunerii declarației de import pentru TVA și accize.

(4) Prin excepție de la prevederile alin. (3), nu se face plata efectivă la organele vamale pentru:

a) importurile efectuate de persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316, care îndeplinesc cumulativ condițiile prevăzute la alin. (4¹) și care au obținut certificat de amânare de la plată, conform procedurii stabilite prin ordin al ministrului finanțelor publice;

b) importurile efectuate de persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316, care au obținut certificat de operator economic autorizat, conform art. 38 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului Vamal al Uniunii, cu modificările și completările ulterioare;

c) importurile efectuate de persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316, care au obținut autorizație de depunere a unei declarații vamale sub forma unei înscrieri în evidențele declarantului, conform art. 182 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului Vamal al Uniunii, cu modificările și completările ulterioare;

d) importurile de bunuri prevăzute la art. 331 alin. (2) lit. b), c) și i)-k), realizate de persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316.

(la 01-01-2021 Litera d) din Alineatul (4) , Articolul 326 , Capitolul XIII , Titlul VII a fost modificată de Punctul 2, Articolul XV din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 226 din 30 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1332 din 31 decembrie 2020)

(la 01-01-2021 Alineatul (4) din Articolul 326 , Capitolul XIII , Titlul VII a fost modificat de Punctul 166, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

SECȚIUNEA a 9-a

Plata taxei la buget

106. (1) În scopul aplicării prevederilor art. 326 alin. (4) din Codul fiscal, organele vamale nu solicită plata taxei pe valoarea adăugată pentru importuri de bunuri persoanelor impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal care au obținut certificat de amânare de la plată, în condițiile stabilite prin ordin al ministrului finanțelor publice.

(2) În cursul perioadei fiscale, importatorii înregistrați în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal care au obținut certificat de amânare de la plată, în condițiile stabilite prin ordin al ministrului finanțelor publice, reflectă taxa pe valoarea adăugată aferentă acestor importuri în jurnalele pentru cumpărări pe baza declarației vamale de import sau, după caz, a documentului pentru regularizarea situației emis de autoritatea vamală. În decontul de taxă pe valoarea adăugată, taxa se evidențiază atât ca taxă colectată, cât și ca taxă deductibilă, în limitele și în condițiile prevăzute la art. 297-301 din Codul fiscal.

(4¹) Condițiile pe care trebuie să le îndeplinească cumulativ persoanele prevăzute la alin. (4) lit. a) sunt următoarele:

a) să nu aibă obligații bugetare restante reprezentând impozite, taxe, contribuții, inclusiv contribuțiile individuale ale salariaților și orice alte venituri bugetare, cu excepția celor eșalonate și/sau reeșalonate la plată, precum și a celor suspendate în condițiile legii;

b) în ultimele 6 luni anterioare lunii în care solicită eliberarea certificatului să fi realizat importuri din teritorii și state terțe, astfel cum sunt definite la art. 267 din Codul fiscal, a căror valoare cumulată este de cel puțin 50 milioane lei. În această valoare nu se cuprind importurile de produse supuse accizelor armonizate;

c) să nu înregistreze debite față de autoritatea vamală;

d) să fie înregistrate în scopuri de TVA cu cel puțin 6 luni înaintea depunerii cererii pentru eliberarea certificatului de amânare de la plata în vamă a taxei pe valoarea adăugată;

e) să nu fie în stare de insolvență, în procedură de reorganizare sau lichidare judiciară.

(la 01-01-2021 Articolul 326 din Capitolul XIII , Titlul VII a fost completat de Punctul 166, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

(5) Persoanele impozabile prevăzute la alin. (4) evidențiază taxa aferentă bunurilor importate în decontul prevăzut la art. 323, atât ca taxă colectată, cât și ca taxă deductibilă, în limitele și în condițiile stabilite la art. 297-301.

(6) În cazul în care persoana impozabilă nu este stabilită în România și este scutită, în condițiile prevăzute la art. 318 alin. (3), de la înregistrare, conform art. 316, organele fiscale competente trebuie să emită o decizie în care să precizeze modalitatea de plată a taxei pentru livrările de bunuri și/sau prestările de servicii realizate ocazional, pentru care persoana impozabilă este obligată la plata taxei.

(7) Pentru importul de bunuri scutit de taxă în condițiile prevăzute la art. 293 alin. (1) lit. m), organele vamale pot solicita constituirea de garanții privind taxa pe valoarea adăugată. Garanția privind taxa pe valoarea adăugată aferentă acestor importuri se constituie și se eliberează în conformitate cu condițiile stabilite prin ordin al ministrului finanțelor publice.

ART. 327

Responsabilitatea plătitorilor și a organelor fiscale

Orice persoană obligată la plata taxei poartă răspunderea pentru calcularea corectă și plata la termenul legal a taxei către bugetul de stat și pentru depunerea la termenul legal a decontului și declarațiilor prevăzute la art. 323-325, la organul fiscal competent, conform prezentului titlu și legislației vamale în vigoare.

ART. 328

Baza de date privind operațiunile intracomunitare

Ministerul Finanțelor Publice creează o bază de date electronice care să conțină informații privind operațiunile desfășurate de persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA, în vederea realizării schimbului de informații în domeniul taxei pe valoarea adăugată cu statele membre ale Uniunii Europene.

ART. 329

Abrogat.

(la 01-01-2017 Articolul 329 din Capitolul XIII , Titlul VII a fost abrogat de Punctul 38, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 84 din 16 noiembrie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 977 din 06 decembrie 2016)

CAP. XIV

Dispoziții comune

ART. 330

Corectarea facturilor

(1) Corectarea informațiilor înscrise în facturi sau în alte documente care țin loc de factură se efectuează astfel:

a) în cazul în care factura nu a fost transmisă către beneficiar, aceasta se anulează și se emite o nouă factură;

b) în cazul în care factura a fost transmisă beneficiarului, fie se emite o nouă factură care trebuie să cuprindă, pe de o parte, informațiile din factura inițială, numărul și data facturii corectate, valorile cu semnul minus sau, după caz, o mențiune din care să rezulte că valorile respective sunt negative, iar, pe de altă parte, informațiile și valorile corecte, fie se emite o nouă factură conținând informațiile și valorile corecte și concomitent se emite o factură cu valorile cu semnul minus sau, după caz, cu o mențiune din care să rezulte că valorile respective sunt negative, în care se înscriu numărul și data facturii corectate.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

SECȚIUNEA 1

Corectarea facturilor

108. (1) În sensul prevederilor art. 330 alin. (1) din Codul fiscal, documentul care ține loc de factură este documentul emis pentru o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, în conformitate cu obligațiile impuse de un acord ori de un tratat la care România este parte, care conține cel puțin informațiile prevăzute la art. 319 alin. (20) din Codul fiscal.

(2) În situația în care o persoană impozabilă a emis facturi aplicând regimul de taxare și ulterior intră în posesia documentelor justificative care îi dau dreptul la aplicarea unei scutiri de taxă pe valoarea adăugată prevăzute la art. 294, 295 sau 296 din Codul fiscal, aceasta poate corecta facturile emise, potrivit art. 330 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal, aplicând regimul de scutire corespunzător operațiunilor realizate. Aceleași prevederi se aplică și în situația în care o persoană impozabilă a emis facturi aplicând regimul de taxare pentru operațiuni care nu se cuprind în sfera de aplicarea a taxei, se supun măsurilor de simplificare prevăzute la art. 331 din Codul fiscal sau care sunt neimpozabile în România.

(3) Organele de inspecție fiscală vor permite deducerea taxei pe valoarea adăugată în cazul în care documentele controlate aferente achizițiilor nu conțin toate informațiile prevăzute la art. 319 alin. (20) din Codul fiscal sau/și acestea sunt incorecte, dacă pe perioada desfășurării inspecției fiscale la beneficiar documentele respective vor fi corectate de furnizor/prestator în conformitate cu art. 330 din Codul fiscal. Furnizorul/Prestatorul are dreptul să aplice prevederile art. 330 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal pentru a corecta anumite informații din factură care sunt obligatorii potrivit art. 319 alin. (20) din Codul fiscal, care au fost omise sau înscrise eronat, dar care nu sunt de natură să modifice baza de impozitare și/sau taxa aferentă operațiunilor ori nu modifică regimul fiscal al operațiunii facturate inițial, chiar dacă a fost

supus unei inspecții fiscale. Această factură se atașează facturii inițiale, fără să genereze înregistrări în decontul de taxă al perioadei fiscale în care se operează corecția, nici la furnizor/prestator, nici la beneficiar.

(4) Furnizorii/Prestatorii care emit facturi de corecție după inspecția fiscală, în conformitate cu prevederile art. 330 alin. (3) din Codul fiscal, înscriu aceste facturi în jurnalul pentru vânzări într-o rubrică separată, iar acestea se preiau de asemenea într-o rubrică separată din decontul de taxă, fără a avea obligația să colecteze taxa pe valoarea adăugată înscrisă în respectivele facturi. Pentru a evita situațiile de abuz și pentru a permite identificarea situațiilor în care se emit facturi după inspecția fiscală, în cuprinsul acestor facturi furnizorii/prestatorii trebuie să menționeze că sunt emise după inspecția fiscală. Beneficiarii au dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată înscrise în aceste facturi în limitele și în condițiile stabilite la art. 297-301 din Codul fiscal, taxa fiind înscrisă în rubricile din decontul de taxă aferente achizițiilor de bunuri și servicii. Emiterea facturilor de corecție nu poate depăși perioada prevăzută la art. 301 alin. (2) din Codul fiscal.

(5) Prevederile alin. (4) se aplică inclusiv în cazul micilor întreprinderi care nu s-au înregistrat în scopuri de TVA potrivit art. 316 din Codul fiscal la depășirea plafonului prevăzut de art. 310 din Codul fiscal și organele de inspecție fiscală au stabilit taxa colectată aferentă livrărilor de bunuri/prestărilor de servicii efectuate în perioada în care ar fi trebuit să fie înregistrate în scopuri de taxă.

(6) În cazul beneficiarilor care au dedus eronat taxa facturată de furnizori pentru operațiuni scutite conform art. 292 sau art. 310 din Codul fiscal sau pentru operațiuni care nu sunt în sfera de aplicare a taxei, cum ar fi penalități pentru neîndeplinirea contractelor, despăgubiri și alte operațiuni asemănătoare, taxa nefiind admisă la deducere de către organele de inspecție fiscală în baza actului administrativ fiscal emis și comunicat conform reglementărilor legale, în situația în care primesc facturi de corecție de la furnizori/prestatori, vor înscrie aceste facturi în jurnalul pentru cumpărări într-o rubrică separată, iar acestea vor fi preluate de asemenea într-o rubrică separată din decontul de taxă, fără a avea obligația să își diminueze taxa deductibilă cu valoarea taxei pe valoarea adăugată înscrisă în respectivele facturi.

(7) Prevederile art. 330 din Codul fiscal se aplică numai de către persoanele înregistrate în scopuri de TVA în România. În cazul persoanelor care nu sunt înregistrate și nu au obligația înregistrării în scopuri de TVA în România, se aplică prevederile art. 319 alin. (2) din Codul fiscal.

(8) În cazul autofacturilor emise conform art. 319 alin. (3), (8) și (9) și art. 320 alin. (2) și (3) din Codul fiscal, dacă persoana impozabilă emitentă constată că a înscris informații în mod eronat în respectivele autofacturi, fie va emite o nouă autofaktură care trebuie să cuprindă, pe de o parte, informațiile din autofactura inițială, numărul și data autofacturii corectate, valorile cu semnul minus, iar, pe de altă parte, informațiile și valorile corecte, fie va emite o nouă autofaktură conținând informațiile și valorile corecte și concomitent va emite o autofaktură cu valorile cu semnul minus în care se înscriu numărul și data autofacturii corectate. În situația în care autofactura a fost emisă în mod eronat sau prin norme se prevede că în anumite situații se poate anula livrarea/prestarea către sine, persoana impozabilă emite o autofaktură cu valorile cu semnul minus în care se înscriu numărul și data autofacturii anulate.

(2) În situațiile prevăzute la art. 287 furnizorii de bunuri și/sau prestatorii de servicii trebuie să emită facturi, cu valorile înscrise cu semnul minus sau, după caz, o mențiune din care să

rezulte că valorile respective sunt negative când baza de impozitare se reduce sau, după caz, fără semnul minus sau fără mențiunea din care să rezulte că valorile respective sunt negative, dacă baza de impozitare se majorează, care se transmit și beneficiarului, cu excepția situației prevăzute la art. 287 lit. d).

(3) Persoanele impozabile care au fost supuse unui control fiscal și au fost constatate și stabilite erori în ceea ce privește stabilirea corectă a taxei colectate, fiind obligate la plata acestor sume în baza actului administrativ emis de autoritatea fiscală competentă, pot emite facturi de corecție conform alin. (1) lit. b) către beneficiari. Pe facturile emise se va face mențiunea că sunt emise după control și vor fi înscrise într-o rubrică separată în decontul de taxă. Beneficiarii au drept de deducere a taxei înscrise în aceste facturi în limitele și în condițiile stabilite la art. 297-302.

(4) În cazul autofacturilor emise conform art. 319 alin. (3), (8) și (9) și art. 320 alin. (1)-(3), dacă persoana impozabilă emitentă constată că a înscris informații în mod eronat în respectivele autofacturi, fie va emite o nouă autofaktură care trebuie să cuprindă, pe de o parte, informațiile din autofactura inițială, numărul și data autofacturii corectate, valorile cu semnul minus sau, după caz, cu o mențiune din care să rezulte că valorile respective sunt negative, iar, pe de altă parte, informațiile și valorile corecte, fie va emite o nouă autofaktură conținând informațiile și valorile corecte și concomitent va emite o autofaktură cu valorile cu semnul minus sau, după caz, cu o mențiune din care să rezulte că valorile respective sunt negative, în care se înscriu numărul și data autofacturii corectate. În situația în care autofactura a fost emisă în mod eronat sau prin normele metodologice se prevede că în anumite situații se poate anula livrarea/prestarea către sine, persoana impozabilă emite o autofaktură cu valorile cu semnul minus sau, după caz, cu o mențiune din care să rezulte că valorile respective sunt negative, în care se înscriu numărul și data autofacturii anulate.

ART. 331

Măsuri de simplificare

(1) Prin excepție de la prevederile art. 307 alin. (1), în cazul operațiunilor taxabile, persoana obligată la plata taxei este beneficiarul pentru operațiunile prevăzute la alin. (2). Condiția obligatorie pentru aplicarea taxării inverse este ca atât furnizorul, cât și beneficiarul să fie înregistrați în scopuri de TVA conform art. 316.

(2) Operațiunile pentru care se aplică taxarea inversă sunt:

a) livrarea următoarelor categorii de bunuri:

1. deșeuri feroase și neferoase, de rebuturi feroase și neferoase, inclusiv produse semifinite rezultate din prelucrarea, fabricarea sau topirea acestora;

2. reziduuri și alte materiale reciclabile alcătuite din metale feroase și neferoase, aliajele acestora, zgură, cenușă și reziduuri industriale ce conțin metale sau aliajele lor;

3. deșeuri de materiale reciclabile și materiale reciclabile uzate constând în hârtie, carton, material textil, cabluri, cauciuc, plastic, cioburi de sticlă și sticlă;

4. materialele prevăzute la pct. 1-3 după prelucrarea/transformarea acestora prin operațiuni de curățare, polizare, selecție, tăiere, fragmentare, presare sau turnare în lingouri, inclusiv a lingourilor de metale neferoase pentru obținerea cărora s-au adăugat alte elemente de aliere;

b) livrarea de masă lemnoasă și materiale lemnoase, astfel cum sunt definite prin Legea nr. 46/2008 - Codul silvic, republicată;

c) livrarea de cereale și plante tehnice, inclusiv semințe oleaginoase și sfeclă de zahăr, care nu sunt în principiu destinate ca atare consumatorilor finali. Prin normele metodologice se stabilesc codurile NC corespunzătoare acestor bunuri;

d) transferul de certificate de emisii de gaze cu efect de seră, astfel cum sunt definite la art. 3 din Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului, transferabile în conformitate cu art. 12 din directivă, precum și transferul altor unități care pot fi utilizate de operatori în conformitate cu aceeași directivă;

e) livrarea de energie electrică către un comerciant persoană impozabilă, stabilit în România conform art. 266 alin. (2). Comerciantul persoană impozabilă reprezintă persoana impozabilă a cărei activitate principală, în ceea ce privește cumpărările de energie electrică, o reprezintă revânzarea acesteia și al cărei consum propriu de energie electrică este neglijabil. Prin consum propriu neglijabil de energie electrică se înțelege un consum de maximum 1% din energia electrică cumpărată. Se consideră că are calitatea de comerciant persoană impozabilă cumpărătorul care deține licența pentru administrarea piețelor centralizate de energie electrică eliberată de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei, pentru tranzacțiile pe piața pentru ziua următoare și pe piața intrazilnică. De asemenea se consideră că are calitatea de comerciant persoană impozabilă cumpărătorul de energie electrică care îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

1. deține o licență valabilă de furnizare a energiei electrice, o licență pentru activitatea traderului de energie electrică sau orice licență care permite comercializarea de energie electrică, eliberată de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei, care face dovada că respectivul cumpărător este un comerciant de energie electrică;

(la 24-12-2020 Punctul 1. din Litera e) , Alineatul (2) , Articolul 331 , Capitolul XIV , Titlul VII a fost modificat de Punctul 167, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

2. activitatea sa principală, în ceea ce privește cumpărările de energie electrică, o reprezintă revânzarea acesteia și consumul său propriu din energia electrică cumpărată este neglijabil. În acest sens, persoana impozabilă trebuie să depună la organul fiscal competent, până pe data de 10 decembrie a fiecărui an, o declarație pe propria răspundere din care să rezulte că îndeplinește această condiție, respectiv că în perioada ianuarie-noiembrie a aceluși an calendaristic a avut un consum propriu de maximum 1% din energia electrică cumpărată, care este valabilă pentru toate achizițiile de energie electrică efectuate în anul calendaristic următor. În cazul în care declarația pe propria răspundere vizează perioade anterioare anului depunerii, persoana impozabilă va menționa data de la care îndeplinește această condiție pentru a fi considerată comerciant persoană impozabilă de la acea dată. Persoana impozabilă care obține licența de furnizare a energiei electrice sau licența pentru activitatea traderului de energie electrică sau orice licență în baza căreia efectuează comercializare de energie electrică, în perioada 1-31 decembrie a unui an calendaristic trebuie să depună la organul fiscal competent, în perioada 1-20 ianuarie a anului calendaristic următor, o declarație pe propria răspundere din care să rezulte că a avut un consum propriu de maximum 1% din energia electrică cumpărată în perioada din luna decembrie în care a deținut licența de furnizare sau licența pentru activitatea traderului de energie electrică sau

licență în baza căreia efectuează comercializare de energie electrică, care este valabilă pentru toate achizițiile de energie electrică efectuate în anul calendaristic în care se depune această declarație. A.N.A.F. are obligația să afișeze pe site-ul său lista persoanelor impozabile care au depus declarațiile respective cel târziu până pe data de 31 decembrie a fiecărui an, respectiv până pe data de 31 ianuarie a anului următor în cazul cumpărătorilor de energie electrică care au obținut licența de furnizare a energiei electrice sau licența pentru activitatea traderului de energie electrică sau licența în baza căreia efectuează comercializare de energie electrică între 1 și 31 decembrie a fiecărui an. Furnizorul de energie electrică nu aplică taxare inversă dacă în momentul livrării beneficiarul care avea obligația de a depune la organul fiscal competent declarația pe propria răspundere privind consumul propriu neglijabil de energie electrică nu figurează în «Lista persoanelor impozabile care au depus declarațiile pe propria răspundere pentru îndeplinirea condiției prevăzute la art. 331 alin. (2) lit. e) pct. 2 din Codul fiscal». În cazul cumpărătorilor de energie electrică care au obținut licența de furnizare sau licența pentru activitatea traderului de energie electrică sau licența în baza căreia efectuează comercializare de energie electrică între 1 și 31 decembrie a anului anterior ori în cazul cumpărătorilor de energie electrică care au depus declarația pe propria răspundere privind consumul propriu neglijabil de energie electrică cu întârziere, furnizorii pot emite facturi de corecție cu semnul minus, conform art. 330 alin. (1) lit. b), în vederea aplicării taxării inverse, respectiv a regularizării taxei și restituirii acesteia către beneficiar pentru livrările efectuate până la data afișării pe site-ul A.N.A.F. a cumpărătorului în lista persoanelor impozabile care au depus declarațiile pe propria răspundere, ori, pentru livrările efectuate de la data menționată în declarația pe propria răspundere până la data depunerii de către cumpărător a acestei declarații în cazul depunerii acesteia cu întârziere. Pentru achizițiile de energie electrică efectuate în anul în care cumpărătorul obține o licență valabilă de furnizare a energiei electrice sau o licență pentru activitatea traderului de energie electrică sau o licență în baza căreia efectuează comercializare de energie electrică, eliberată de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei, care face dovada că respectivul cumpărător este un comerciant de energie electrică, cumpărătorul trebuie să transmită vânzătorului o declarație pe propria răspundere din care să rezulte că activitatea sa principală, în ceea ce privește cumpărările de energie electrică, o reprezintă revânzarea acesteia și consumul său propriu estimat din energia electrică cumpărată este neglijabil, care este valabilă până la data de 31 decembrie a anului respectiv.

(la 24-12-2020 Punctul 2. din Litera e) , Alineatul (2) , Articolul 331 , Capitolul XIV , Titlul VII a fost modificat de Punctul 167, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

f) transferul de certificate verzi, astfel cum sunt definite la art. 2 lit. h) din Legea nr. 220/2008

pentru stabilirea sistemului de promovare a producerii energiei din surse regenerabile de energie, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

g) construcțiile, astfel cum sunt definite la art. 292 alin. (2) lit. f) pct. 2, părțile de construcție și terenurile de orice fel, pentru a căror livrare se aplică regimul de taxare prin efectul legii sau prin opțiune;

(la 03-01-2016 Lit. g) a alin. (2) al art. 331 a fost modificată de pct. 8 al art. unic din LEGEA nr. 358 din 31 decembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 988 din 31 decembrie

2015, care completează art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015, cu pct. 36².)

h) livrările de aur de investiții efectuate de persoane impozabile care și-au exercitat opțiunea de taxare și livrările de materii prime sau semifabricate din aur cu titlul mai mare sau egal cu 325 la mie, către cumpărători persoane impozabile;

i) furnizările de telefoane mobile, și anume dispozitive fabricate sau adaptate pentru utilizarea în conexiune cu o rețea autorizată și care funcționează pe anumite frecvențe, fie că au sau nu vreo altă utilizare;

j) furnizările de dispozitive cu circuite integrate, cum ar fi microprocesoare și unități centrale de procesare, înainte de integrarea lor în produse destinate utilizatorului final;

k) furnizările de console de jocuri, tablete PC și laptopuri.

l) livrarea de gaze naturale către un comerciant persoană impozabilă, stabilit în România conform art. 266 alin. (2). Comerciantul persoană impozabilă reprezintă persoana impozabilă a cărei activitate principală, în ceea ce privește cumpărările de gaze naturale, o reprezintă revânzarea acestora și al cărei consum propriu de gaze naturale este neglijabil. Prin consum propriu neglijabil de gaze naturale se înțelege un consum de maximum 1% din cantitatea de gaze naturale cumpărată. Se consideră că are calitatea de comerciant persoană impozabilă cumpărătorul care deține licența pentru administrarea piețelor centralizate de gaze naturale eliberată de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei, pentru tranzacțiile în care acesta deține calitatea de contraparte. De asemenea, se consideră că are calitatea de comerciant persoană impozabilă cumpărătorul de gaze naturale care îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

1. deține o licență valabilă de furnizare de gaze naturale sau o licență pentru activitatea traderului de gaze naturale, eliberată de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei, care face dovada că respectivul cumpărător este un comerciant de gaze naturale;

2. activitatea sa principală, în ceea ce privește cumpărările de gaze naturale, o reprezintă revânzarea acestora și consumul său propriu din cantitatea de gaze naturale cumpărată este neglijabil. În acest sens, persoana impozabilă trebuie să depună la organul fiscal competent, până pe data de 10 decembrie a fiecărui an, o declarație pe propria răspundere din care să rezulte că îndeplinește această condiție, respectiv că în perioada ianuarie-noiembrie a aceluși an calendaristic a avut un consum propriu de maximum 1% din cantitatea de gaze naturale cumpărată, care este valabilă pentru toate achizițiile de gaze naturale efectuate în anul calendaristic următor. Persoana impozabilă care obține licența de furnizare de gaze naturale sau licența pentru activitatea traderului de gaze naturale în perioada 1-31 decembrie a unui an calendaristic trebuie să depună la organul fiscal competent, în perioada 1-20 ianuarie a anului calendaristic următor, o declarație pe propria răspundere din care să rezulte că a avut un consum propriu de maximum 1% din cantitatea de gaze naturale cumpărată în perioada din luna decembrie în care a deținut licența de furnizare sau licența pentru activitatea traderului de gaze naturale, care este valabilă pentru toate achizițiile de gaze naturale efectuate în anul calendaristic în care se depune această declarație. A.N.A.F. are obligația să afișeze pe site-ul său lista persoanelor impozabile care au depus declarațiile respective cel târziu până pe data de 31 decembrie a fiecărui an, respectiv până pe data de 31 ianuarie a anului următor în cazul cumpărătorilor de gaze naturale care au obținut licența de furnizare de gaze naturale sau licența pentru activitatea traderului de gaze naturale între 1 și 31 decembrie a fiecărui an. Furnizorul de gaze naturale nu aplică taxare inversă dacă în momentul livrării beneficiarul care avea obligația

de a depune la organul fiscal competent declarația pe propria răspundere privind consumul propriu neglijabil de gaze naturale nu figurează în «Lista persoanelor impozabile care au depus declarațiile pe propria răspundere pentru îndeplinirea condiției prevăzute la art. 331 alin. (2) lit. 1) pct. 2 din Codul fiscal». În cazul cumpărătorilor de gaze naturale care au obținut licența de furnizare sau licența pentru activitatea traderului de gaze naturale între 1 și 31 decembrie a anului anterior ori în cazul cumpărătorilor de gaze naturale care au depus declarația pe proprie răspundere privind consumul propriu neglijabil de gaze naturale cu întârziere, furnizorii pot emite facturi de corecție cu semnul minus, conform art. 330 alin. (1) lit. b), în vederea aplicării taxării inverse, respectiv a regularizării taxei și restituirii acesteia către beneficiar pentru livrările efectuate până la data afișării pe site-ul A.N.A.F. a cumpărătorului în lista persoanelor impozabile care au depus declarațiile pe propria răspundere ori pentru livrările efectuate de la data menționată în declarația pe propria răspundere până la data depunerii de către cumpărător a acestei declarații în cazul depunerii acesteia cu întârziere. Pentru achizițiile de gaze naturale efectuate în anul în care cumpărătorul obține o licență valabilă de furnizare de gaze naturale sau o licență pentru activitatea traderului de gaze naturale, eliberată de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei, care face dovada că respectivul cumpărător este un comerciant de gaze naturale, cumpărătorul trebuie să transmită vânzătorului o declarație pe propria răspundere din care să rezulte că activitatea sa principală, în ceea ce privește cumpărările de gaze naturale, o reprezintă revânzarea acestora și consumul său propriu estimat din cantitatea de gaze naturale cumpărată este neglijabil, care este valabilă până la data de 31 decembrie a anului respectiv.

(la 24-12-2020 Alineatul (2) din Articolul 331 , Capitolul XIV , Titlul VII a fost completat de Punctul 168, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

Conform art. III din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020, pentru aplicarea prevederilor art. 331 alin. (2) lit. 1) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, în anul în care legea a intrat în vigoare, comerciantul persoană impozabilă cumpărător de gaze naturale trebuie să transmită vânzătorului o declarație pe propria răspundere din care să rezulte că activitatea sa principală în ceea ce privește cumpărările de gaze naturale o reprezintă revânzarea acestora și consumul său propriu estimat din cantitatea de gaze naturale cumpărată este neglijabil, care este valabilă până la data de 31 decembrie a anului de intrare în vigoare a legii.

(3) Pe facturile emise pentru livrările de bunuri/prestările de servicii prevăzute la alin. (2) furnizorii/prestatorii nu vor înscrie taxa colectată aferentă. Beneficiarii vor determina taxa aferentă, care se va evidenția în decontul prevăzut la art. 323, atât ca taxă colectată, cât și ca taxă deductibilă. Beneficiarii au drept de deducere a taxei în limitele și în condițiile stabilite la art. 297-301.

(4) De aplicarea prevederilor prezentului articol sunt responsabili atât furnizorii, cât și beneficiarii. Prin normele metodologice se stabilesc responsabilitățile părților implicate în situația în care nu s-a aplicat taxare inversă.

(5) Prevederile prezentului articol se aplică numai pentru livrările de bunuri/prestările de servicii în interiorul țării.

(6) Prevederile alin. (2) lit. c), d), e), f), i), j), k) și l) se aplică până la data de 30 iunie 2022 inclusiv.

(la 24-12-2020 Alineatul (6) din Articolul 331 , Capitolul XIV , Titlul VII a fost modificat de Punctul 169, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

(7) Pentru livrarea bunurilor prevăzute la alin. (2) lit. i)-k) se aplică taxarea inversă numai dacă valoarea bunurilor livrate, exclusiv TVA, înscrise într-o factură, este mai mare sau egală cu 22.500 lei.

(la 03-01-2016 Alin. (7) al art. 331 a fost introdus de pct. 8 al art. unic din LEGEA nr. 358 din 31 decembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 988 din 31 decembrie 2015, care completează art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015, cu pct. 36³.)

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

SECȚIUNEA a 2-a

Măsuri de simplificare

109. (1) *Taxarea inversă prevăzută la art. 331 din Codul fiscal reprezintă o modalitate de simplificare a plății taxei. Prin aceasta nu se efectuează nicio plată de TVA între furnizorul/prestatorul și beneficiarul unor livrări/prestări, acesta din urmă datorând, pentru operațiunile efectuate, taxa aferentă intrărilor și având posibilitatea, în principiu, să deducă respectiva taxă. Această modalitate de simplificare a plății taxei se realizează prin emiterea de facturi în care furnizorul/prestatorul nu înscrie taxa aferentă, inclusiv pentru avansuri, aceasta fiind calculată de beneficiar și înregistrată atât ca taxă colectată, cât și ca taxă deductibilă în decontul de taxă prevăzut la art. 323 din Codul fiscal. Furnizorul/Prestatorul are obligația să înscrie pe factură mențiunea "taxare inversă". Colectarea taxei pe valoarea adăugată la nivelul taxei deductibile este asimilată cu plata taxei către furnizor/prestator. Din punct de vedere contabil, beneficiarul înregistrează în cursul perioadei fiscale în care taxa este exigibilă suma taxei aferente în următoarea formulă contabilă: 4426 = 4427. Prevederile acestui alineat sunt valabile pentru orice alte situații în care se aplică taxarea inversă.*

(2) *Persoanele impozabile cu regim mixt care sunt beneficiari ai unor achiziții supuse taxării inverse, conform art. 331 din Codul fiscal, vor deduce taxa în decontul de taxă în limitele și în condițiile stabilite la art. 297, 298, 299, 300 și 301 din Codul fiscal.*

(3) *Furnizorii/Prestatorii care sunt persoane impozabile cu regim mixt vor lua în calculul pro rata, ca operațiuni taxabile, valoarea livrărilor/prestărilor pentru care au aplicat taxarea inversă.*

(4) *În cazul neaplicării taxării inverse prevăzute de lege, respectiv în situația în care furnizorul/prestatorul emite o factură cu TVA pentru operațiunile prevăzute la art. 331 alin. (2) din Codul fiscal și nu înscrie mențiunea "taxare inversă" în respectiva factură, iar beneficiarul*

deduce taxa înscrisă în factură, acesta își pierde dreptul de deducere pentru achiziția respectivă de bunuri sau servicii deoarece condițiile de fond privind taxarea inversă nu au fost respectate și factura a fost întocmită în mod eronat. Aceste prevederi se aplică și în situația în care îndreptarea respectivei erori nu este posibilă din cauza falimentului furnizorului/prestatorului.

(5) În sensul art. 331 alin. (2) lit. a) pct. 1 și 3 din Codul fiscal, prin deșeuri se înțeleg și următoarele:

a) bunuri de natura activelor corporale fixe, care au în conținut bunuri de natura celor prevăzute la art. 331 alin. (2) lit. a) pct. 1-3 din Codul fiscal, care nu sunt casate de către deținătorii acestora, ci sunt livrate ca atare către alți operatori economici, care dețin o autorizație valabilă de mediu pentru activitatea de dezmembrare și rezultă din prevederile contractuale că activele corporale fixe sunt achiziționate în vederea dezmembrării. O copie de pe autorizația de mediu valabilă se pune la dispoziția furnizorului pentru a justifica aplicarea taxării inverse. În cazul bunurilor care urmează a fi achiziționate în cadrul unor licitații, operatorii economici care dețin autorizație de mediu pentru activitatea de dezmembrare, dacă intenționează să achiziționeze activele corporale fixe în vederea dezmembrării, vor prezenta pe lângă o copie de pe autorizația de mediu și o declarație pe propria răspundere în acest sens. Aceste prevederi nu se aplică pentru livrarea unui corp funciar unic, astfel cum este prevăzut la pct. 55 alin. (1), sau a unei construcții, situație în care se aplică prevederile art. 292 alin. (2) lit. f) și, după caz, ale art. 292 alin. (3) din Codul fiscal, iar în cazul în care livrarea este taxabilă prin efectul legii sau prin opțiune, sunt aplicabile și prevederile art. 331 alin. (2) lit. g) din Codul fiscal;

b) vehiculele scoase din uz livrate în vederea dezmembrării către operatorii economici care dețin autorizație de mediu emisă de autoritățile competente pentru protecția mediului, potrivit prevederilor legislației de protecție a mediului în vigoare, astfel cum sunt prevăzuți în Legea nr. 212/2015 privind modalitatea de gestionare a vehiculelor și a vehiculelor scoase din uz. O copie de pe autorizația de mediu valabilă se pune la dispoziția furnizorului pentru a justifica aplicarea taxării inverse;

c) deșeurile de echipamente electrice și electronice prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 5/2015 privind deșeurile de echipamente electrice și electronice, în măsura în care sunt livrate către persoane autorizate pentru colectarea, tratarea și valorificarea în condiții de protecție a mediului a acestora și rezultă din prevederile contractuale că deșeurile de echipamente electrice și electronice sunt achiziționate în vederea tratării și valorificării sau reciclării, exceptând pregătirea pentru reutilizare, conform art. 20 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 5/2015. În cazul bunurilor care urmează a fi achiziționate în cadrul unor licitații de persoane autorizate pentru colectarea, tratarea și valorificarea în condiții de protecție a mediului, acestea prezintă pe lângă o copie de pe autorizația de mediu și o declarație pe propria răspundere din care să rezulte că scopul achiziției este acela de a trata și de a valorifica sau recicla, exceptând pregătirea pentru reutilizare, deșeurile de echipamente electrice și electronice sau materialele și componentele acestora.

(6) În sensul art. 331 alin. (2) lit. a) pct. 4 din Codul fiscal, taxarea inversă se aplică doar pentru lingourile obținute exclusiv din bunurile prevăzute la art. 331 alin. (2) lit. a) pct. 1 și 2 din Codul fiscal, la care nu au fost adăugate alte elemente decât cele de aliere.

(7) Codurile NC aferente cerealelor, plantelor tehnice, semințelor oleaginoase și sfeclii de zahăr, prevăzute la art. 331 alin. (2) lit. c), sunt următoarele:

COD NC	PRODUS
1001	Grâu și meslin
1002	Secară
1003	Orz
1004	Ovăz
1005	Porumb
10086000	Triticale
1201	Boabe de soia, chiar sfărâmate
120400	Semințe de in, chiar sfărâmate
1205	Semințe de rapiță sau de rapiță sălbatică, chiar sfărâmate
120600	Semințe de floarea-soarelui, chiar sfărâmate
121291	Sfeclă de zahăr

(8) În sensul art. 331 alin. (2) lit. d) din Codul fiscal, prin alte unități care pot fi utilizate de operatori în conformitate cu Directiva 2003/87/CE se înțelege unitățile prevăzute la art. 3 lit. (m) și (n) din Directiva 2003/87/CE, cu modificările ulterioare.

(9) În aplicarea prevederilor art. 331 alin. (2) lit. i) din Codul fiscal, telefoanele mobile, și anume dispozitivele fabricate sau adaptate pentru utilizarea în conexiune cu o rețea autorizată și care funcționează pe anumite frecvențe, fie că au sau nu vreo altă utilizare, sunt cele încadrate la codul NC 8517 12 00, dar și alte dispozitive multifuncționale care în funcție de caracteristicile tehnice se clasifică la alte coduri NC care le conferă caracterul esențial, dar cu care pot fi prestate servicii de telecomunicații sub forma transmiterii vocii printr-o rețea de telefonie mobilă. În categoria telefoanelor mobile se includ, de exemplu, telefoane mobile care sunt utilizate în orice rețea de telefonie mobilă fără fir, celulară sau prin satelit, dispozitivele de achiziție de date mobile cu capacitatea de a fi utilizate în orice rețea de telefonie mobilă fără fir.

(10) În categoria telefoanelor mobile prevăzute la alin. (10) nu se includ dispozitivele utilizate exclusiv pentru transmiterea datelor, fără implementarea acestora în semnale acustice, cum ar fi de exemplu: dispozitive pentru navigație, computerele, în măsura în care acestea nu permit transmiterea de voce prin rețele mobile fără fir, MP3-Playere, console pentru jocuri, dispozitive walkie-talkie, stații radio CB.

(11) Taxarea inversă se aplică potrivit art. 331 alin. (2) lit. i) din Codul fiscal și pentru telefoanele mobile livrate cu accesorii, cum ar fi încărcătorul, bateria sau kitul hands-free, ca un singur pachet, la un preț total, dar nu se aplică pentru accesoriile telefoanelor mobile care sunt livrate separat de acestea.

(12) În sensul art. 331 alin. (2) lit. j) din Codul fiscal, prin dispozitive cu circuite integrate se înțelege bunurile care se încadrează la codul NC 8542.

(13) Abrogat.

(14) Abrogat.

(15) Pentru furnizarea de dispozitive cu circuite integrate se aplică taxarea inversă conform art. 331 alin. (2) lit. j) din Codul fiscal dacă la data livrării acestea nu sunt încă integrate în produse destinate utilizatorului final și sunt vândute separat, nu ca și părți ale unor bunuri care le încorporează.

Exemplu:

O societate A cu sediul în București, producătoare de dispozitive cu circuite integrate, vinde microprocesoare în valoare de 55.000 lei unei societăți B, cu sediul în Brașov. Bunurile se transportă din București la sediul lui B din Brașov și sunt vândute fără a fi încorporate de A în produsele lui B.

O parte din microprocesoarele achiziționate de la A sunt încorporate de B în computere, iar o altă parte a acestora sunt revândute de B către utilizatori finali.

B revinde o parte din microprocesoarele neîncorporate în calculatoare către societatea C, la un preț total de 35.000 lei și le transportă la sediul beneficiarului din Sibiu.

De asemenea, B livrează computerele în care a încorporat microprocesoarele achiziționate de la A către societatea D la un preț total de 48.000 lei și le expediază la sediul acesteia din Craiova.

Toate societățile sunt înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal.

Pentru livrarea microprocesoarelor de la A la B se aplică taxarea inversă, obligația plății TVA revenind societății B, nefiind relevantă destinația ulterioară a procesoarelor.

Pentru livrarea ulterioară a microprocesoarelor de la B la C, la prețul de 35.000 lei, se aplică de asemenea taxarea inversă, nefiind nici în acest caz relevantă utilizarea viitoare a procesoarelor de către C.

Pentru livrarea de la B la D a calculatoarelor cu microprocesoare încorporate se aplică regimul normal de taxare, persoana obligată la plata taxei fiind B, întrucât livrarea are ca obiect calculatoare și nu microprocesoare.

(16) În aplicarea prevederilor art. 331 alin. (2) lit. j) din Codul fiscal:

a) Consolele de jocuri sunt cele cuprinse la codul NC 95045000. Acestea reprezintă, în principiu, computere sau dispozitive similare computerelor care au ca destinație principală utilizarea acestora pentru jocurile video, dar care pot oferi, în plus, și alte funcții precum DVD-uri video, CD-uri audio, discuri Blu-ray.

b) Tabletele PC și laptopurile sunt cele cuprinse la codul NC 8471 30 00. Tabletele PC sunt, în principiu, computere portabile, plate, acoperite în întregime de un ecran tactil, iar laptopurile sunt dispozitive portabile de procesare automată a datelor, formate cel puțin dintr-o unitate centrală de procesare și un monitor.

(17) Pentru soluționarea situațiilor tranzitorii care pot apărea ca urmare a eliminării sau a includerii unor operațiuni din/în categoria celor pentru care se aplică taxarea inversă în cadrul art. 331 din Codul fiscal, se aplică prevederile art. 280 alin. (7) din Codul fiscal, respectiv se aplică regimul în vigoare la data exigibilității de taxă. În situația în care faptul generator de taxă, conform art. 281 alin. (6) din Codul fiscal, intervine până la data de 1 ianuarie 2016 inclusiv, nu se aplică taxare inversă dacă factura este emisă după data de 1 ianuarie 2016 sau

dacă prețul se plătește în rate și după această dată. Pentru facturile emise până la data de 31 decembrie 2015, pentru care faptul generator intervine după data de 1 ianuarie 2016, taxarea inversă se aplică numai pentru diferența pentru care taxa este exigibilă după 1 ianuarie 2016.

Exemplul nr. 1: O persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA a emis facturi parțiale și/sau de avansuri în valoare de 100.000 lei plus TVA 24.000 lei, în cursul anului 2015, pentru livrarea de telefoane mobile către un beneficiar înregistrat în scopuri de TVA. Faptul generator de taxă, respectiv livrarea telefoanelor mobile, are loc după data de 1 ianuarie 2016, iar valoarea totală a livrării este de 500.000 lei (exclusiv TVA). Regularizarea facturilor parțiale și/sau de avansuri emise în anul 2015, care se efectuează în perioada fiscală în care are loc livrarea, se realizează astfel în factura emisă de furnizor:

- 100.000	-24.000 lei (TVA)
+100.000	+20.000 lei (TVA, datorită modificării de cotă)
+400.000	-"taxare inversă"

Beneficiarul va calcula taxa datorată: 400.000 lei x 20% = 80.000 lei pe care o va înscrie în jurnalul pentru cumpărări și în decontul de taxă ca taxă colectată și taxă deductibilă.

Exemplul nr. 2: în exemplul nr. 1, în ipoteza în care s-ar fi facturat întreaga valoare a livrării în cursul anului 2015, respectiv 500.000 lei plus 120.000 lei TVA, iar livrarea are loc după 1 ianuarie 2016, nu se mai aplică taxare inversă, deoarece se aplică regimul în vigoare la data exigibilității taxei, dar se aplică cota în vigoare la data livrării. Astfel, dacă livrarea are loc în luna februarie 2016, se va emite factura de regularizare pentru aplicarea cotei de TVA de 20%:

- 500.000	-120.000 (TVA)
- +500.000	+100.000 (TVA)

Exemplul nr. 3: În cursul anului 2015 o persoana impozabilă contractează construirea și achiziționarea unei clădiri cu o societate imobiliară care deține și titlul de proprietate asupra respectivei clădiri care urmează să fie construită. Valoarea clădirii stabilită prin contract este de 10 milioane lei. Furnizorul a emis facturi parțiale în sumă de 8 milioane lei în anul 2015 și TVA aferentă 1.920.000 lei. Faptul generator de taxă conform art. 281 alin. (6) din Codul fiscal intervine în martie 2016.

La emiterea facturii pentru întreaga valoare a clădirii se vor regulariza facturile parțiale emise în anul 2015, astfel:

- storno facturi parțiale nr./2015 - 8 milioane lei, cu semnul minus -1.920.000 lei (TVA);
- valoarea clădirii: 10 milioane lei, din care:
- regularizare facturi parțiale 2015: 8 milioane lei (cu semnul plus) +1.620.000 (TVA recalculată la cota de 20% de la data faptului generator);
- diferența 2016: 2 milioane - taxare inversă.

Exemplul nr. 4: O mică întreprindere încasează în anul 2015 suma de 50.000 lei pentru livrarea unui teren constructibil, aplicând regimul special de scutire prevăzut de art. 310 din Codul fiscal. Începând cu data de 1 decembrie 2015, mica întreprindere devine persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal. Livrarea terenului

are loc în luna februarie 2016. Valoarea totală a terenului construibil este de 150.0000 lei. Persoana impozabilă în cauză are obligația să efectueze următoarele regularizări la data livrării terenului: – storno factură parțială nr./2015 - 50.000 lei, cu semnul minus - scutit TVA;

– regularizarea facturii parțiale din 2015 în februarie 2016: 50.000 lei (cu semnul plus) + 10.000 (TVA calculată la cota de 20% de la data faptului generator, dar fără aplicarea taxării inverse - art. 280 alin. (7) din Codul fiscal);

– diferența exigibilă 2016: 100.000 lei - taxare inversă.

Exemplul nr. 5: Persoana impozabilă A vinde persoanei impozabile B o clădire în luna decembrie a anului 2015, când are loc și faptul generator de taxă conform art. 281 alin. (6) din Codul fiscal. Valoarea clădirii este de 20 milioane lei și TVA de 4.800.000 lei aferentă vor fi plătite de cumpărător în rate lunare egale timp de 8 ani. Ambele persoane sunt înregistrate normal în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal. Factura se emite pe data de 10 ianuarie 2016, dar nu se aplică regimul de taxare inversă. De asemenea, cota aplicabilă este de 24%, de la data faptului generator de taxă. Chiar dacă factura ar fi fost emisă cu întârziere în altă lună din anul 2016, tratamentul fiscal ar fi același.

(18) În cazul contractelor de vânzare de clădiri/părți de clădire, terenuri, cu plata în rate, încheiate valabil anterior datei de 31 decembrie 2006 inclusiv, pentru care, în regim tranzitoriu conform art. 332 alin. (15) din Codul fiscal, exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată intervine la fiecare din datele specificate în contract pentru plata ratelor, pentru taxa aferentă ratelor a căror scadență intervine după data de 1 ianuarie 2016, se aplică taxare inversă de către beneficiar cu cota în vigoare la data faptului generator.

(19) În sensul art. 331 alin. (7) din Codul fiscal, în situația în care pe aceeași factură sunt înscrise atât bunuri prevăzute la art. 331 alin. (2) lit. i)-k) din Codul fiscal, cât și alte bunuri, taxarea inversă se aplică numai dacă valoarea bunurilor prevăzute la art. 331 alin. (2) lit. i)-k) din Codul fiscal, exclusiv TVA, este mai mare sau egală cu 22.500 lei.

Exemplu: Societatea A, persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal, livrează în cursul lunii februarie 2016 telefoane mobile, console de jocuri, dispozitive cu circuite integrate, imprimante și camere video către societatea B, persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal. Societatea A emite o factură centralizatoare către B, conform prevederilor art. 319 alin. (17) din Codul fiscal, pentru toate livrările efectuate în cursul lunii februarie 2016.

Valoarea livrărilor efectuate în luna februarie 2016 se prezintă astfel:

- telefoane mobile - 7.900 lei
- console de jocuri - 9.000 lei
- dispozitive cu circuite integrate - 5.800 lei
- imprimante - 5.000 lei
- camere video - 8.200 lei.

Având în vedere că valoarea telefoanelor mobile, consolelor de jocuri și dispozitivelor cu circuite integrate înscrise în factură este de 22.700 lei (7.900 lei + 9.000 lei + 5.800 lei), deci mai mult de 22.500 lei, pentru livrarea acestor bunuri se aplică taxarea inversă.

Pentru imprimantele și camerele video înscrise în factură se aplică regimul normal de taxare.

CAP. XV

Dispoziții tranzitorii

ART. 332

Dispoziții tranzitorii în contextul aderării României la Uniunea Europeană

(1) În aplicarea alin. (2)-(14):

a) un bun imobil sau o parte a acestuia este considerat/considerată ca fiind construit/construită înainte de data aderării, dacă acel bun imobil sau o parte a acestuia a fost utilizat/utilizată prima dată înainte de data aderării;

b) un bun imobil sau o parte a acestuia este considerat/considerată achiziționat/ achiziționată înainte de data aderării, dacă formalitățile legale pentru transferul titlului de proprietate de la vânzător la cumpărător s-au îndeplinit înainte de data aderării;

c) transformarea sau modernizarea unui bun imobil sau unei părți a acestuia se consideră efectuată până la data aderării dacă, după transformare sau modernizare, bunul imobil sau o parte a acestuia a fost utilizat/utilizată prima dată înainte de data aderării;

d) transformarea sau modernizarea unui bun imobil sau unei părți a acestuia se consideră efectuată după data aderării dacă, după transformare sau modernizare, bunul imobil sau o parte a acestuia a fost utilizat/utilizată prima dată după data aderării;

e) prevederile alin. (4), (6), (10) și (12) se aplică numai pentru lucrările de modernizare sau transformare începute înainte de data aderării, care au fost finalizate după data aderării, care nu depășesc 20% din valoarea bunului imobil sau a unei părți a acestuia, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare.

(2) Persoana impozabilă care a avut dreptul la deducerea integrală sau parțială a taxei și care, la sau după data aderării, nu optează pentru taxare sau anulează opțiunea de taxare a oricăreia dintre operațiunile prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. e), pentru un bun imobil sau o parte din acesta, construit, achiziționat, transformat sau modernizat înainte de data aderării, prin excepție de la prevederile art. 305, va ajusta taxa, conform normelor metodologice.

(3) Persoana impozabilă care nu a avut dreptul la deducerea integrală sau parțială a taxei aferente pentru un bun imobil sau o parte din acesta, construit, achiziționat, transformat sau modernizat înainte de data aderării, optează pentru taxarea oricăreia dintre operațiunile prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. e), la sau după data aderării, prin excepție de la prevederile art. 305, va ajusta taxa deductibilă aferentă, conform normelor metodologice.

(4) În situația în care un bun imobil sau o parte a acestuia, construit, achiziționat, transformat sau modernizat înainte de data aderării, este transformat sau modernizat după data aderării, iar valoarea fiecărei transformări sau modernizări efectuate după data aderării nu depășește 20% din valoarea bunului imobil sau a părții acestuia, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare, persoana impozabilă, care a avut dreptul la deducerea integrală sau parțială a taxei aferente, care nu optează pentru taxarea operațiunilor prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. e) sau anulează opțiunea de taxare, la sau după data aderării, prin excepție de la prevederile art. 305, va ajusta taxa, conform normelor metodologice.

(5) În situația în care un bun imobil sau o parte a acestuia, construit, achiziționat, transformat sau modernizat înainte de data aderării, este transformat sau modernizat după data aderării, iar valoarea fiecărei transformări sau modernizări efectuate după data aderării depășește 20% din valoarea bunului imobil sau a părții acestuia, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare, persoana impozabilă, care a avut dreptul la deducerea integrală sau parțială a taxei aferente, nu optează pentru taxarea operațiunilor prevăzute la art. 292 alin. (2)

lit. e) sau anulează opțiunea de taxare, la sau după data aderării, va ajusta taxa deductibilă aferentă, conform prevederilor art. 305.

(6) În situația în care un bun imobil sau o parte a acestuia, construit, achiziționat, transformat sau modernizat înainte de data aderării, este transformat sau modernizat după data aderării, iar valoarea fiecărei transformări sau modernizări efectuate după data aderării nu depășește 20% din valoarea bunului imobil sau a părții acestuia, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare, persoana impozabilă, care nu a avut dreptul la deducerea integrală sau parțială a taxei aferente, optează pentru taxarea operațiunilor prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. e), la sau după data aderării, prin excepție de la prevederile art. 305, va ajusta taxa deductibilă aferentă, conform normelor metodologice.

(7) În situația în care un bun imobil sau o parte a acestuia, construit, achiziționat, transformat sau modernizat înainte de data aderării, este transformat sau modernizat după data aderării, iar valoarea fiecărei transformări sau modernizări efectuate după data aderării depășește 20% din valoarea bunului imobil sau a unei părți a acestuia, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare, persoana impozabilă, care nu a avut dreptul la deducerea integrală sau parțială a taxei aferente, optează pentru taxarea operațiunilor prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. e), la sau după data aderării, va ajusta taxa deductibilă aferentă, conform prevederilor art. 305.

(8) Persoana impozabilă care a avut dreptul la deducerea integrală sau parțială a taxei aferente unei construcții sau unei părți din aceasta, terenului pe care este situată sau oricărui altui teren care nu este construibil, construite, achiziționate, transformate sau modernizate înainte de data aderării, și care, la sau după data aderării, nu optează pentru taxarea operațiunilor prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. f) va ajusta taxa deductibilă aferentă, în condițiile prevăzute la art. 305, dar perioada de ajustare este limitată la 5 ani.

(9) Persoana impozabilă care nu a avut dreptul la deducerea integrală sau parțială a taxei aferente unei construcții sau unei părți din aceasta, terenului pe care este situată sau oricărui altui teren care nu este construibil, construite, achiziționate, transformate sau modernizate înainte de data aderării, și care optează la sau după data aderării, pentru taxarea operațiunilor prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. f) va ajusta taxa deductibilă aferentă conform art. 305, dar perioada de ajustare este limitată la 5 ani.

(10) În situația în care o construcție sau o parte din aceasta, terenul pe care este situată sau orice alt teren care nu este construibil, construite, achiziționate, transformate sau modernizate înainte de data aderării, sunt transformate sau modernizate după data aderării, iar valoarea fiecărei transformări sau modernizări efectuate după data aderării nu depășește 20% din valoarea construcției, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare, prin excepție de la prevederile art. 305, persoana impozabilă, care a avut dreptul la deducerea integrală sau parțială a taxei aferente, nu optează pentru taxarea operațiunilor prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. f), la sau după data aderării, va ajusta taxa dedusă înainte și după data aderării, conform art. 305, dar perioada de ajustare este limitată la 5 ani.

(11) În situația în care o construcție sau o parte din aceasta, terenul pe care este situată sau orice alt teren care nu este construibil, construite, achiziționate, transformate sau modernizate înainte de data aderării, sunt transformate sau modernizate după data aderării, iar valoarea fiecărei transformări sau modernizări efectuate după data aderării depășește 20% din valoarea construcției, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare, persoana impozabilă, care a avut dreptul la deducerea integrală sau parțială a taxei aferente, nu optează

pentru taxarea operațiunilor prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. f), la sau după data aderării, va ajusta taxa dedusă înainte și după data aderării, conform art. 305.

(12) În situația în care o construcție sau o parte din aceasta, terenul pe care este situată sau orice alt teren care nu este construibil, construite, transformate sau modernizate înainte de data aderării, sunt transformate sau modernizate după data aderării, iar valoarea fiecărei transformări sau modernizări efectuate după data aderării nu depășește 20% din valoarea construcției, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare, persoana impozabilă, care nu a avut dreptul la deducerea integrală sau parțială a taxei aferente, optează pentru taxarea operațiunilor prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. f), la sau după data aderării, va ajusta taxa nededusă înainte și după data aderării, conform art. 305, dar perioada de ajustare este limitată la 5 ani.

(13) În situația în care o construcție sau o parte din aceasta, terenul pe care este situată sau orice alt teren care nu este construibil, construite, achiziționate, transformate sau modernizate înainte de data aderării, sunt transformate sau modernizate după data aderării, iar valoarea fiecărei transformări sau modernizări efectuate după data aderării depășește 20% din valoarea construcției, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare, prin excepție de la prevederile art. 305, persoana impozabilă, care nu a avut dreptul la deducerea integrală sau parțială a taxei aferente, optează pentru taxarea operațiunilor prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. f) la sau după data aderării, va ajusta taxa nededusă înainte și după data aderării, conform art. 305.

(14) Prevederile alin. (8)-(13) nu sunt aplicabile în cazul livrării unei construcții noi sau a unei părți din aceasta, astfel cum este definită la art. 292 alin. (2) lit. f).

(15) În cazul contractelor de vânzare de bunuri cu plata în rate, încheiate valabil, anterior datei de 31 decembrie 2006 inclusiv, care se derulează și după data aderării, exigibilitatea taxei aferente ratelor scadente după data aderării intervine la fiecare dintre datele specificate în contract pentru plata ratelor. În cazul contractelor de leasing încheiate valabil, anterior datei de 31 decembrie 2006 inclusiv, și care se derulează și după data aderării, dobânzile aferente ratelor scadente după data aderării nu se cuprind în baza de impozitare a taxei.

(16) În cazul bunurilor mobile corporale introduse în țară înainte de data aderării de societățile de leasing, persoane juridice române, în baza unor contracte de leasing încheiate cu utilizatori, persoane fizice sau juridice române, și care au fost plasate în regimul vamal de import, cu exceptarea de la plata sumelor aferente tuturor drepturilor de import, inclusiv a taxei pe valoarea adăugată, dacă sunt achiziționate după data aderării de către utilizatori, se vor aplica reglementările în vigoare la data intrării în vigoare a contractului.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

110. (1) În sensul art. 332 alin. (16) din Codul fiscal, prin aplicarea reglementărilor în vigoare la data intrării în vigoare a contractului de leasing se înțelege că bunurile respective vor fi importate din punctul de vedere al taxei pe valoarea adăugată la data finalizării contractelor și se datorează taxa pe valoarea adăugată la valoarea reziduală a bunurilor.

(17) Obiectivele de investiții finalizate printr-un bun de capital, al căror an următor celui de punere în funcțiune este anul aderării României la Uniunea Europeană, se supun regimului de ajustare a taxei deductibile prevăzut la art. 305.

(18) Certificatele de scutire de taxă eliberate până la data aderării pentru livrări de bunuri și prestări de servicii finanțate din ajutoare sau împrumuturi nerambursabile acordate de guverne străine, de organisme internaționale și de organizații nonprofit și de caritate din străinătate și din țară sau de persoane fizice își păstrează valabilitatea pe perioada derulării obiectivelor. Nu sunt admise suplimentări ale certificatelor de scutire după data de 1 ianuarie 2007.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

110.

(2) *În sensul art. 332 alin. (18) din Codul fiscal, nu este permisă suplimentarea certificatelor de scutire după data de 1 ianuarie 2007. Totuși, în situația în care în cadrul aceleiași sume înscrise în certificatul de scutire se modifică contractorii și/sau subcontractorii, aceste corecții pot fi efectuate de către organele fiscale competente la solicitarea beneficiarilor fondurilor nerambursabile, în certificatul deja eliberat.*

(19) În cazul contractelor ferme, încheiate până la data de 31 decembrie 2006 inclusiv, se aplică prevederile legale în vigoare la data intrării în vigoare a contractelor, pentru următoarele operațiuni:

a) activitățile de cercetare-dezvoltare și inovare pentru realizarea programelor, subprogramelor și proiectelor, precum și a acțiunilor cuprinse în Planul național de cercetare-dezvoltare și inovare, în programele-nucleu și în planurile sectoriale prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 57/2002 privind cercetarea științifică și dezvoltarea tehnologică, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 324/2003, cu modificările și completările ulterioare, precum și activitățile de cercetare-dezvoltare și inovare finanțate în parteneriat internațional, regional și bilateral;

b) lucrările de construcții, amenajări, reparații și întreținere la monumentele care comemorează combatanți, eroi, victime ale războiului și ale Revoluției din decembrie 1989.

(20) Actelor adiționale la contractele prevăzute la alin. (19), încheiate după data de 1 ianuarie 2007 inclusiv, le sunt aplicabile prevederile legale în vigoare după data aderării.

(21) Pentru garanțiile de bună execuție reținute din contravaloarea lucrărilor de construcții-montaj, evidențiate ca atare în facturi fiscale până la data de 31 decembrie 2006 inclusiv, se aplică prevederile legale în vigoare la data constituirii garanțiilor respective, în ceea ce privește exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată.

(22) Pentru lucrările imobiliare care se finalizează într-un bun imobil, pentru care antreprenorii generali au optat, înainte de data de 1 ianuarie 2007, ca plata taxei să se efectueze la data livrării bunului imobil, se aplică prevederile legale în vigoare la data la care și-au exprimat această opțiune.

(23) Asocierile în participațiune dintre persoane impozabile române și persoane impozabile stabilite în străinătate sau exclusiv din persoane impozabile stabilite în străinătate, înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată, până la data de 31 decembrie 2006 inclusiv, conform

legislației în vigoare la data constituirii, se consideră persoane impozabile distincte și rămân înregistrate în scopuri de TVA, până la data finalizării contractelor pentru care au fost constituite.

(24) Operațiunile efectuate de la data aderării în baza unor contracte în derulare la această dată vor fi supuse prevederilor prezentului titlu, cu excepțiile prevăzute de prezentul articol și de art. 333.

(25) În cazul bunurilor furate pentru care s-a ajustat taxa pe valoarea adăugată în cursul anului 2013, persoana impozabilă poate anula ajustarea efectuată la data la care furtul este dovedit prin hotărâre judecătorească definitivă.

ART. 333

Operațiuni efectuate înainte și de la data aderării

(1) Prevederile în vigoare, la momentul în care bunurile au fost plasate în unul dintre regimurile suspensive prevăzute la art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 1-7 sau într-un regim similar în Bulgaria, se vor aplica în continuare de la data aderării, până la ieșirea bunurilor din aceste regimuri, atunci când respectivele bunuri, originare din Bulgaria sau din spațiul european, așa cum era acesta înaintea datei aderării:

- a) au intrat în România înaintea datei aderării; și
- b) au fost plasate într-un astfel de regim la intrarea în România; și
- c) nu au fost scoase din respectivul regim înaintea datei aderării.

(2) Apariția oricăruia dintre evenimentele de mai jos la sau după data aderării se va considera ca import în România:

a) ieșirea bunurilor în România din regimul de admitere temporară în care au fost plasate înaintea datei aderării în condițiile menționate la alin. (1), chiar dacă nu au fost respectate prevederile legale;

b) scoaterea bunurilor în România din regimurile vamale suspensive în care au fost plasate înaintea datei aderării, în condițiile prevăzute la alin. (1), chiar dacă nu au fost respectate prevederile legale;

c) încheierea în România a unei proceduri interne de tranzit inițiate în România înaintea datei aderării, în scopul livrării de bunuri cu plata în România înaintea datei aderării, de către o persoană impozabilă care acționează ca atare. Livrarea de bunuri prin poștă va fi considerată în acest scop procedură internă de tranzit;

d) încheierea în România a unei proceduri de tranzit extern inițiate înaintea datei aderării;

e) orice neregulă sau încălcare a legii, săvârșită în România în timpul unei proceduri interne de tranzit inițiate în condițiile prevăzute la lit. c) sau în timpul unei proceduri de tranzit extern prevăzute la lit. d);

f) utilizarea în România, de la data aderării, de către orice persoană, a bunurilor livrate acesteia înaintea datei aderării, din Bulgaria sau din teritoriul european, așa cum era acesta înaintea datei aderării, dacă:

1. livrarea bunurilor a fost scutită sau era probabil că va fi scutită, în condițiile prevăzute la art. 294 alin. (1) lit. a) și b); și

2. bunurile nu au fost importate înaintea datei aderării, în Bulgaria sau în spațiul european, astfel cum era acesta înaintea datei aderării.

(3) Când are loc un import de bunuri în oricare dintre situațiile menționate la alin. (2), nu există niciun fapt generator de taxă dacă:

a) bunurile sunt expediate sau transportate în afara teritoriului european, astfel cum este acesta de la data aderării; sau

b) bunurile importate, în sensul alin. (2) lit. a), nu reprezintă mijloace de transport și sunt reexpediate sau transportate către statul membru din care au fost exportate și către persoana care le-a exportat; sau

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

110.

(3) În aplicarea art. 333 alin. (3) lit. b) din Codul fiscal nu există niciun fapt generator de taxă pe valoarea adăugată și organele vamale nu percep plata taxei dacă importatorul face dovada că importul este direct destinat reexpedierii sau transportului bunurilor către statul membru din care au fost exportate și către persoana care le-a exportat și, după caz, dovada încheierii unui contract de transport și/sau asigurare.

c) bunurile importate, în sensul alin. (2) lit. a), reprezintă mijloacele de transport care au fost achiziționate sau importate înaintea datei aderării, în condițiile generale de impozitare din România, Republica Bulgaria sau alt stat membru din teritoriul european, astfel cum era acesta înaintea datei aderării, și/sau care nu au beneficiat de scutire de la plata taxei ori de rambursarea acesteia ca urmare a exportului. Această condiție se consideră îndeplinită atunci când data primei utilizări a respectivelor mijloace de transport este anterioară datei de 1 ianuarie 1999 și suma taxei datorate la import este nesemnificativă, conform prevederilor din normele metodologice.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

110.

(4) În sensul art. 333 alin. (3) lit. c) din Codul fiscal, suma taxei datorate la import este nesemnificativă dacă este mai mică de 1.000 lei.

ART. 334

Directive transpuse

Prezentul titlu transpune Directiva 2006/112/CE a Consiliului Uniunii Europene din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE), seria L nr. 347 din 11 decembrie 2006, Directiva 2009/132/CE a Consiliului din 19 octombrie 2009 de stabilire a domeniului de aplicare a articolului 143 literele (b) și (c) din Directiva 2006/112/CE în ceea ce privește scutirea de la taxa pe valoarea adăugată a anumitor importuri finale de bunuri, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE), seria L nr. 292/5 din 10 noiembrie 2009, Directiva 2007/74/CE a Consiliului din 20 decembrie 2007 privind scutirea de taxă pe valoarea adăugată și de accize pentru bunurile importate de către persoanele care călătoresc din țări terțe, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE), seria L nr. 346 din 29 decembrie 2007, Directiva

2006/79/CE a Consiliului din 5 octombrie 2006 privind scutirea de impozit la import pentru loturile mici de bunuri cu caracter necomercial din țări terțe, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE), seria L nr. 286 din 17 octombrie 2006, Directiva 86/560/CEE - a treisprezecea directivă a Consiliului Comunităților Europene din 17 noiembrie 1986 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri - Sisteme de restituire a taxei pe valoarea adăugată persoanelor impozabile care nu sunt stabilite pe teritoriul Comunității, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE), seria L nr. 326 din 21 noiembrie 1986, Directiva 2008/9/CE a Consiliului din 12 februarie 2008 de stabilire a normelor detaliate privind rambursarea taxei pe valoarea adăugată, prevăzută în Directiva 2006/112/CE, către persoane impozabile stabilite în alt stat membru decât statul membru de rambursare, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE), seria L nr. 44 din 20 februarie 2008.

Anexe la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

ANEXA NR. 1

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal

NOTIFICARE

*privind opțiunea de taxare a operațiunilor prevăzute
la art. 292 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal*

- 1. Denumirea solicitantului*
- 2. Codul de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit conform art. 316 din Codul fiscal*

-
- 3. Adresa*
 - 4. Data de la care se optează pentru taxare*
 - 5. Bunurile imobile pentru care se aplică opțiunea (adresa completă, dacă opțiunea se referă la bunul imobil integral, sau, dacă se referă la o parte din bunul imobil, se va înscrie suprafața din bunul imobil. În cazul operațiunilor de leasing cu bunuri imobile se va menționa dacă opțiunea se referă la bunul imobil integral sau, dacă se referă la o parte din bunul imobil, pe lângă suprafață trebuie să se identifice cu exactitate partea din bunul imobil care face obiectul contractului)*

Confirm că datele declarate sunt corecte și complete.

Numele și prenumele, funcția

Semnătura

.....

ANEXA NR. 2

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal

NOTIFICARE

*privind anularea opțiunii de taxare a operațiunilor
prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal*

1. Denumirea solicitantului
2. Codul de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit conform art. 316 din Codul fiscal

.....

3. Adresa
4. Data de la care se anulează opțiunea de taxare
5. Bunurile imobile pentru care se anulează opțiunea de taxare (adresa completă, dacă opțiunea s-a referit la bunul imobil integral, sau, dacă s-a referit la o parte din bunul imobil, se va înscrie suprafața din bunul imobil. În cazul operațiunilor de leasing cu bunuri imobile se va menționa dacă opțiunea s-a referit la bunul imobil integral sau, dacă s-a referit la o parte din bunul imobil, pe lângă suprafață trebuie să se identifice cu exactitate partea din bunul imobil care face obiectul contractului)

.....

.....

.....

Confirm că datele declarate sunt complete și corecte.

Numele și prenumele, funcția

Semnătura

.....

ANEXA NR. 3

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal

NOTIFICARE

*privind opțiunea de taxare a operațiunilor prevăzute
la art. 292 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal*

1. Denumirea solicitantului
2. Codul de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit conform art. 316 din Codul fiscal

.....

3. Adresa
4. Bunurile imobile (construcții, terenuri) pentru care se aplică opțiunea de taxare (adresa completă a bunului imobil, adresa completă și suprafața terenului; în cazul în care opțiunea de taxare privește numai o parte a bunului imobil, se va identifica cu exactitate această parte a bunului imobil)

.....
.....
.....
.....

Confirm că datele declarate sunt corecte și complete.

Numele și prenumele, funcția

Semnătura

.....

ANEXA NR. 4

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal

DECLARAȚIE-ANGAJAMENT

*privind respectarea destinației bunurilor pentru
care se solicită aplicarea cotei reduse de TVA 9%*

*Subsemnatul (subsemnata)*1) [.....], în numele*2) [.....], cu sediul în*3)
[.....], declar că bunurile clasificate la codul TARIC [.....], codul adițional
[.....] și care fac obiectul [.....]*4):*

**1) Numele și prenumele persoanei care angajează răspunderea legală a operatorului
economic.*

**2) Denumirea operatorului economic.*

**3) Adresa completă a sediului operatorului economic.*

**4) Se vor indica numărul și data facturii sau ale unui alt document comercial în care sunt
indicate bunurile care fac obiectul importului ori numărul LRN al declarației vamale de punere
în liberă circulație.*

[] vor fi comercializate în propriile magazine de comerț cu amănuntul sau cash and carry;

*[] vor fi utilizate în propriile unități de producție de alimente destinate consumului uman
sau animal, restaurante sau alte unități de servicii de alimentație, pentru prepararea alimentelor
destinate consumului uman sau animal ori pentru a completa sau înlocui alimentele destinate
consumului uman sau animal;*

*[] vor fi livrate către persoane impozabile care desfășoară activități de comerț cu
amănuntul, comerț cash and carry, restaurante sau alte activități de servicii de alimentație ori
activități de producție de alimente destinate consumului uman sau animal.*

*Mă angajez să informez autoritatea vamală în cazul în care bunurile importate sunt
comercializate/utilizate în alte scopuri decât cel declarat și mă oblig să efectuez plata sumelor
reprezentând diferențe de TVA, precum și a eventualelor dobânzi, penalități de întârziere sau
majorări de întârziere datorate ca urmare a regularizării situației bunurilor respective, potrivit
prevederilor legale în vigoare.*

.....

[data și semnătura]

Spațiu destinat autorității vamale
Direcția Generală a Vămilelor
DGRFP
DRV
Biroul vamal
Documentul se anexează la declarația vamală cu MRN
.....

ANEXA NR. 5

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal

CRITERII

pentru evaluarea riscului fiscal în cazul persoanelor impozabile care solicită înregistrarea în scopuri de TVA potrivit art. 316 alin. (12) lit. e) din Codul fiscal care au avut anulat codul de TVA potrivit art. 316 alin. (11) lit. h) din Codul fiscal în baza procedurii de evaluare a intenției și capacității de a desfășura activități economice în sfera de aplicare a TVA

1.	SEDIU
1.1	Sediul social al persoanei impozabile analizate este stabilit la sediul profesional al avocatului și este utilizat în cadrul unui contract de asistență juridică, iar persoana impozabilă analizată nu deține sediu/sedii secundar/secundare.
1.2	Sediul social al persoanei impozabile analizate este stabilit la sediul unei persoane fizice care desfășoară profesii liberale (exclusiv avocat), unei persoane fizice autorizate (PFA), unei întreprinderi individuale (ÎI), unei întreprinderi familiale (ÎF), unei persoane juridice, precum și la proprietatea unei persoane fizice și este utilizat în cadrul unui contract de comodat/închiriere/subînchiriere pe o perioadă mai mică sau egală cu 1 an și persoana impozabilă analizată nu deține sediu/sedii secundar/secundare.
	Sediul social al persoanei impozabile analizate este stabilit la sediul unei persoane fizice care desfășoară profesii liberale, unei persoane fizice autorizate (PFA), unei întreprinderi individuale (ÎI), unei întreprinderi familiale

1.3	(ÎF), unei persoane juridice, precum și la proprietatea unei persoane fizice și este utilizat în cadrul unui contract de comodat/închiriere/subînchiriere pe o perioadă mai mică sau egală cu 1 an și persoana impozabilă analizată deține sediu/sedii secundar/secundare în cadrul unor contracte de comodat/închiriere/subînchiriere pe o perioadă mai mică sau egală cu 1 an.
1.4	Sediul social al persoanei impozabile analizate este stabilit la sediul unei persoane fizice care desfășoară profesii liberale, unei persoane fizice autorizate (PFA), unei întreprinderi individuale (ÎI), unei întreprinderi familiale (ÎF), unei persoane juridice, precum și la proprietatea unei persoane fizice și este utilizat în cadrul unui contract de comodat/închiriere/subînchiriere pe o perioadă mai mică sau egală cu 1 an și persoana impozabilă analizată deține sediu/sedii secundar/secundare în cadrul unor contracte de comodat/închiriere/subînchiriere pe o perioadă mai mare de 1 an.
2.	INSOLVENȚĂ/FALIMENT
2.1	Cel puțin unul dintre asociații ¹ și/sau administratorii ² persoanei impozabile analizate deține sau a deținut calitatea de acționar ¹ /asociat ¹ /administrator ² /titular ³ /membru ⁴ la cel puțin o persoană impozabilă ⁵ la care a fost declanșată procedura insolvenței/falimentului în ultimii 5 ani fiscali încheiați și persoana impozabilă înregistrează obligații fiscale principale restante.
	¹) Prin asociat/acționar se înțelege persoana fizică și persoana juridică înființată în baza Legii societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, a căror cotă de participare la capitalul social este ≥ 25%, cu excepția societăților la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale dețin

	participații.
	^2) Prin administrator se înțelege persoana fizică și persoana juridică înființată în baza Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția administratorilor societăților la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale dețin participații, precum și a reprezentanților legali ai persoanelor juridice.
	^3) Prin titular se înțelege persoana fizică titulară a unei persoane fizice autorizate (PFA), respectiv a unei întreprinderi individuale (ÎI).
	^4) Prin membru se înțelege persoana fizică membră în cadrul unei întreprinderi familiale (IF).
	^ 5) Prin persoană impozabilă se înțelege: - societățile înființate în baza Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția societăților la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale dețin participații, în cadrul cărora asociații/administratorii (persoane fizice sau juridice) persoanei impozabile analizate dețin sau au deținut calitatea de asociat/acționar (cota de participare la capitalul social este $\geq 25\%$), respectiv de administrator la data la care a fost declanșată procedura insolvenței/falimentului, conform Legii nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, cu modificările și completările ulterioare; - PFA, ÎI, IF în cadrul cărora asociații/administratorii (persoane fizice) persoanei impozabile analizate dețin sau au deținut calitatea de titulari, respectiv de membri la data la care a fost declanșată procedura insolvenței/falimentului, conform Legii nr. 85/2014, cu modificările și completările ulterioare;

	- persoana impozabilă analizată, în cazul în care aceasta solicită înregistrarea în scopuri de TVA potrivit art. 316 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.
3.	INACTIVATE FISCALĂ
3.1	Cel puțin unul dintre asociații ¹⁾ și/sau administratorii ²⁾ persoanei impozabile analizate deține calitatea de acționar ^{1)/ asociat^{1)/ administrator^{2)/ titular^{3)/ membru⁴⁾ la cel puțin o persoană impozabilă⁵⁾ declarată inactivă fiscal în ultimii 5 ani fiscali încheiați, fără a fi reactivată.}}}}
3.2	Cel puțin unul dintre asociații ¹⁾ și/sau administratorii ²⁾ persoanei impozabile analizate a deținut calitatea de acționar ^{1)/ asociat^{1)/ administrator^{2)/ titular^{3)/ membru⁴⁾ la cel puțin 3 persoane impozabile⁵⁾ declarate inactice fiscal în ultimii 5 ani fiscali încheiați.}}}}
	¹⁾ Prin asociat/acționar se înțelege persoana fizică și persoana juridică înființată în baza Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, a căror cotă de participare la capitalul social este ≥ 25%, cu excepția societăților la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale dețin participații.
	²⁾ Prin administrator se înțelege persoana fizică și persoana juridică înființată în baza Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția administratorilor societăților la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale dețin participații, precum și a reprezentanților legali ai persoanelor juridice.
	³⁾ Prin titular se înțelege persoana fizică titulară a unei persoane fizice autorizate (PFA), respectiv a unei întreprinderi individuale (ÎI).

	<p>^4) Prin membru se înțelege persoana fizică membră în cadrul unei întreprinderi familiale (IF).</p>
	<p>^5) Prin persoană impozabilă se înțelege: - societățile înființate în baza Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția societăților la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale dețin participații, în cadrul cărora asociații/administratorii (persoane fizice sau juridice) persoanei impozabile analizate dețin sau au deținut calitatea de asociat/acționar (cota de participare la capitalul social este $\geq 25\%$), respectiv de administrator la data la care a fost declarată inactivitatea fiscală; - PFA, ÎI, IF în cadrul cărora asociații/administratorii (persoane fizice) persoanei impozabile analizate dețin sau au deținut calitatea de titulari, respectiv de membri la data la care a fost declarată inactivitatea fiscală.</p>
4.	<p>INACTIVITATE TEMPORARĂ LA REGISTRUL COMERȚULUI</p>
4.1	<p>Cel puțin unul dintre asociații¹⁾ și/sau administratorii²⁾ persoanei impozabile analizate deține calitatea de acționar^{1)/} asociat^{1)/} administrator^{2)/} titular^{3)/} membru⁴⁾ la cel puțin 2 persoane impozabile⁵⁾ la care a expirat termenul legal de inactivitate temporară înscrisă la registrul comerțului, fără ca acestea să fie reactivate.</p>
	<p>¹⁾ Prin asociat/acționar se înțelege persoana fizică și persoana juridică înființată în baza Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția societăților la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale dețin participații, a căror cotă de participare la capitalul social este $\geq 25\%$.</p>

	<p>^2) Prin administrator se înțelege persoana fizică și persoana juridică înființată în baza Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția administratorilor societăților la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale dețin participații, precum și a reprezentanților legali ai persoanelor juridice.</p>
	<p>^3) Prin titular se înțelege persoana fizică titulară a unei persoane fizice autorizate (PFA), respectiv a unei întreprinderi individuale (ÎI).</p>
	<p>^4) Prin membru se înțelege persoana fizică membră în cadrul unei întreprinderi familiale (IF).</p>
	<p>^5) Prin persoană impozabilă se înțelege:</p> <ul style="list-style-type: none"> - societățile înființate în baza Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția societăților la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale dețin participații, în cadrul cărora asociații/administratorii (persoane fizice sau juridice) persoanei impozabile analizate dețin calitatea de asociat/acționar (cota de participare la capitalul social este $\geq 25\%$), respectiv de administrator la data la care inactivitatea temporară a fost înscrisă la registrul comerțului; - PFA, ÎI, IF în cadrul cărora asociații/administratorii (persoane fizice) persoanei impozabile analizate dețin calitatea de titulari, respectiv de membri la data la care inactivitatea temporară a fost înscrisă la registrul comerțului.
5.	<p>RESPINGERE/ANULARE ÎNREGISTRARE ÎN SCOPURI DE TVA</p>
	<p>Cel puțin unul dintre asociații^1) și/sau administratorii^2) persoanei impozabile analizate deține sau a deținut calitatea de acționar^1)/asociat^1)/administrator^2)/titular^3)/</p>

5.1	<p>membru⁴⁾ la cel puțin o persoană impozabilă⁵⁾ la care a fost anulată înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 316 alin. (1) lit. c)-e) din Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în ultimii 5 ani fiscali încheiați.</p>
	<p>¹⁾ Prin asociat/acționar se înțelege persoana fizică și persoana juridică înființată în baza Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția societăților la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale dețin participații, a căror cotă de participare la capitalul social este $\geq 25\%$.</p>
	<p>²⁾ Prin administrator se înțelege persoana fizică și persoana juridică înființată în baza Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția administratorilor societăților la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale dețin participații, precum și a reprezentanților legali ai persoanelor juridice.</p>
	<p>³⁾ Prin titular se înțelege persoana fizică titulară a unei persoane fizice autorizate (PFA), respectiv a unei întreprinderi individuale (ÎI).</p>
	<p>⁴⁾ Prin membru se înțelege persoana fizică membră în cadrul unei întreprinderi familiale (IF).</p>
	<p>⁵⁾ Prin persoană impozabilă se înțelege: - societățile înființate în baza Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția societăților la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale dețin participații, în cadrul cărora asociații/administratorii (persoane fizice sau juridice) persoanei impozabile analizate dețin sau au deținut calitatea de asociat/acționar (cota de participare la capitalul social</p>

	<p>este $\geq 25\%$), respectiv de administrator la data la care a fost anulată înregistrarea în scopuri de TVA;</p> <p>- PFA, ÎI, IF în cadrul cărora asociații/administratorii (persoane fizice) persoanei impozabile analizate dețin sau au deținut calitatea de titulari, respectiv de membri la data la care a fost anulată înregistrarea în scopuri de TVA.</p>
5.2	<p>Cel puțin unul dintre asociații^{^1} și/sau administratorii^{^2} persoanei impozabile analizate deține sau a deținut calitatea de acționar^{^1}/asociat^{^1}/administrator^{^2} la cel puțin o persoană impozabilă^{^3} pentru care începând cu 1.02.2015 a fost respinsă solicitarea de înregistrare în scopuri de TVA sau a fost anulată înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 316 alin. (11) lit. h) din Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în urma aplicării procedurii de evaluare, situație care se menține în prezent.</p>
	<p>^{^1}) Prin asociat/acționar se înțelege persoana fizică și persoana juridică înființată în baza Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția societăților la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale dețin participații, a căror cotă de participare la capitalul social al persoanei impozabile este $\geq 25\%$.</p>
	<p>^{^2}) Prin administrator se înțelege persoana fizică și persoana juridică înființată în baza Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția administratorilor societăților la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale dețin participații, precum și a reprezentanților legali ai persoanelor juridice.</p>
	<p>^{^3}) Prin persoană impozabilă se înțelege:</p> <p>- societățile înființate în baza</p>

	<p>Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția societăților la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale dețin participații, în cadrul cărora asociații/administratorii (persoane fizice sau juridice) persoanei impozabile analizate dețin sau au deținut calitatea de asociat/acționar (cota de participare la capitalul social este $\geq 25\%$), respectiv de administrator la data la care a fost respinsă solicitarea de înregistrare în scopuri de TVA sau a fost anulată înregistrarea în scopuri de TVA. Din categoria persoanelor impozabile este exclusă persoana impozabilă analizată.</p>
6.	OBLIGAȚII FISCALE RESTANTE
6.1	<p>Suma totală a obligațiilor fiscale principale restante⁶⁾ înregistrate de persoanele impozabile⁵⁾ la care asociații¹⁾ și/sau administratorii²⁾ persoanei impozabile analizate dețin calitatea de acționar¹⁾/asociat¹⁾/administrator²⁾/titular³⁾/membru⁴⁾ și de asociații¹⁾ (persoane juridice) și/sau administratorii²⁾ (persoane juridice) persoanei impozabile analizate este mai mare sau egală cu 50.000 lei.</p>
6.2	<p>Suma totală a obligațiilor fiscale principale restante⁷⁾ înregistrate de persoanele impozabile⁵⁾ la care asociații¹⁾ și/sau administratorii²⁾ persoanei impozabile analizate au deținut, în ultimii 5 ani fiscali încheiați, calitatea de acționar¹⁾/asociat¹⁾/administrator²⁾/titular³⁾/membru⁴⁾ este mai mare sau egală cu 50.000 lei.</p>
	<p>¹⁾ Prin asociat/acționar se înțelege persoana fizică și persoana juridică înființată în baza Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția societăților la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale dețin participații, a căror cotă de participare la capitalul social</p>

	al persoanei impozabile este \geq 25%.
	[^] 2) Prin administrator se înțelege persoana fizică și persoana juridică înființată în baza Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția administratorilor societăților la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale dețin participații, precum și a reprezentanților legali ai persoanelor juridice.
	[^] 3) Prin titular se înțelege persoana fizică titulară a unei persoane fizice autorizate (PFA), respectiv a unei întreprinderi individuale (ÎI).
	[^] 4) Prin membru se înțelege persoana fizică membră în cadrul unei întreprinderi familiale (IF).
	[^] 5) Prin persoană impozabilă se înțelege: - societățile înființate în baza Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția societăților la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale dețin participații, în cadrul cărora asociații/administratorii (persoane fizice sau juridice) persoanei impozabile analizate dețin calitatea de asociat/acționar (cota de participare la capitalul social este \geq 25%), respectiv de administrator; - PFA, ÎI, IF în cadrul cărora asociații/administratorii (persoane fizice) persoanei impozabile analizate dețin calitatea de titulari, respectiv de membri; - persoana impozabilă analizată, în cazul în care aceasta solicită înregistrarea în scopuri de TVA potrivit art. 316 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, pentru situația prevăzută la subpct. 6.1.
	[^] 6) În categoria obligațiilor fiscale principale restante sunt incluse obligațiile fiscale

	<p>principale, cu termen scadent, care sunt definite în cadrul art. 157 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, și care nu au fost achitate până la data depunerii solicitării de înregistrare în scopuri de TVA.</p>
	<p>^7) În categoria obligațiilor fiscale principale restante sunt incluse obligațiile fiscale principale, cu termen scadent, care sunt definite în cadrul art. 157 din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, și care nu au fost achitate până la sfârșitul perioadei în care asociații^1) și /sau administratorii^2) persoanei impozabile analizate au deținut calitatea de acționar^1)/asociat^1)/administrator^2)/titular^3)/membru^4) în cadrul persoanelor impozabile^5) respective.</p>
7.	<p>CONTRAVENȚII</p>
7.1	<p>Cel puțin unul dintre asociații^1) și/sau administratorii^2) persoanei impozabile analizate și /sau cel puțin una dintre persoanele impozabile^5) la care aceștia dețin sau au deținut calitatea de acționar^1)/asociat^1)/administrator^2)/titular^3)/membru^4) au înscrise în prezent în cazierul fiscal fapte de natura contravențiilor prevăzute în Hotărârea Guvernului nr. 1.000/2015 privind faptele pentru care se înscriu informații în cazierul fiscal al contribuabililor, potrivit legislației în vigoare.</p>
	<p>^1) Prin asociat/acționar se înțelege persoana fizică și persoana juridică înființată în baza Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția societăților la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale dețin participații, a căror cotă de participare la capitalul social al persoanei impozabile este ≥ 25%.</p>
	<p>^2) Prin administrator se înțelege persoana fizică și persoana juridică înființată în</p>

	<p>baza Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția administratorilor societăților la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale dețin participații, precum și a reprezentanților legali ai persoanelor juridice.</p>
	<p>^3) Prin titular se înțelege persoana fizică titulară a unei persoane fizice autorizate (PFA), respectiv a unei întreprinderi individuale (ÎI).</p>
	<p>^4) Prin membru se înțelege persoana fizică membră în cadrul unei întreprinderi familiale (IF).</p>
	<p>^5) Prin persoană impozabilă se înțelege:</p> <ul style="list-style-type: none"> - societățile înființate în baza Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția societăților la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale dețin participații, în cadrul cărora asociații/administratorii (persoane fizice sau juridice) persoanei impozabile analizate dețin sau au deținut calitatea de asociat/acționar (cota de participare la capitalul social este $\geq 25\%$), respectiv de administrator; - PFA, ÎI, IF în cadrul cărora asociații/administratorii (persoane fizice) persoanei impozabile analizate dețin calitatea de titulari, respectiv de membri; - persoana impozabilă analizată, în cazul în care aceasta solicită înregistrarea în scopuri de TVA potrivit art. 316 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare. <p>Faptele de natură contravențională înscrise în cazierul fiscal sunt cele constatate și sancționate înainte de data retragerii asociațiilor/administratorilor din cadrul persoanei impozabile respective.</p>
8.	INFRAȚIUNI

8.1	<p>Cel puțin unul dintre asociații¹⁾ și/sau cel puțin una dintre persoanele impozabile analizate⁶⁾ la care asociații²⁾ și/sau administratorii³⁾ persoanei impozabile analizate dețin sau au deținut calitatea de acționar^{2)/asociat^{2)/administrator^{3)/titular^{4)/membru⁵⁾ au înscrise în prezent în cazierul fiscal infracțiuni și/sau fapte prevăzute la art. 4 alin. (4) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 39/2015 privind cazierul fiscal, aprobată cu modificări prin Legea nr. 327/2015, cu modificările și completările ulterioare.}}}}</p>
	<p>¹⁾ Prin asociat se înțelege persoana fizică și persoana juridică înființată în baza Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția societăților la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale dețin participații, a căror cotă de participare la capitalul social al persoanei impozabile analizate este < 50%.</p>
	<p>²⁾ Prin asociat/acționar se înțelege persoana fizică și persoana juridică înființată în baza Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția societăților la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale dețin participații, indiferent de cota de participare la capitalul social al persoanei impozabile și indiferent de forma de organizare a asociațiilor/acționarilor.</p>
	<p>³⁾ Prin administrator se înțelege persoana fizică și persoana juridică înființată în baza Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția administratorilor societăților la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale dețin participații, precum și a reprezentanților legali ai persoanelor juridice.</p>

	<p>^4) Prin titular se înțelege persoana fizică titulară a unei persoane fizice autorizate (PFA), respectiv a unei întreprinderi individuale (ÎI).</p>
	<p>^5) Prin membru se înțelege persoana fizică membră în cadrul unei întreprinderi familiale (IF).</p>
	<p>^6) Prin persoane impozabile se înțelege:</p> <ul style="list-style-type: none"> - societățile înființate în baza Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția societăților la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale dețin participații, în cadrul cărora asociații/administratorii (persoane fizice sau juridice) persoanei impozabile analizate dețin sau au deținut calitatea de asociat/acționar (indiferent de cota de participare la capitalul social), respectiv de administrator; - PFA, ÎI, IF în cadrul cărora asociații/administratorii (persoane fizice) persoanei impozabile analizate dețin calitatea de titulari, respectiv de membri. <p>Infracțiunile și/sau faptele prevăzute la art. 4 alin. (4) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 39/2015 privind cazierul fiscal, aprobată cu modificări prin Legea nr. 327/2015, cu modificările și completările ulterioare, sunt cele constatate și sancționate înainte de data retragerii asociațiilor/administratorilor din cadrul persoanei impozabile respective.</p>
9.	VENITURI
9.1	<p>Administratorii¹⁾ persoanei impozabile analizate nu au obținut venituri în ultimele 12 luni anterioare celei în care se depune cererea de înregistrare în scopuri de TVA, respectiv în anul fiscal precedent, după caz.</p>
9.2	<p>Administratorii¹⁾ persoanei impozabile analizate au obținut, în ultimele 12 luni anterioare solicitării de înregistrare în scopuri de TVA, venituri exclusiv</p>

	salariale preponderent ca valoare din ocupații corespunzătoare grupei majore 9 (conform COR ISCO08).
	^{^1)} Prin administrator se înțelege persoana fizică rezidentă.
10.	REZIDENȚĂ FISCALĂ
10.1	Cel puțin unul dintre administratorii ^{^1)} persoanei impozabile analizate este cetățean străin care nu deține rezidență fiscală în România și capitalul social al persoanei impozabile analizate este sub 45.000 lei.
	^{^1)} Prin administrator se înțelege persoana fizică.
11.	CONT BANCAR
11.1	Persoana impozabilă analizată nu deține cont bancar sau cel puțin una dintre persoanele împuternicite ^{^1)} de persoana impozabilă analizată pentru a desfășura operațiuni pe conturile bancare ale acesteia nu are calitatea de administrator/ asociat/salariat.
	^{^1)} Prin împuternicit se înțelege persoana fizică care are dreptul de a desfășura operațiuni pe conturile bancare ale persoanei impozabile analizate.
12.	ACTIVITATE DESFĂȘURATĂ
12.1	Persoana impozabilă analizată nu desfășoară activități economice în spațiul destinat sediului social și/sau sediilor secundare și nici în afara acestora.
13.	TERȚI
13.1	Persoana impozabilă analizată desfășoară exclusiv activități economice în afara sediului social/profesional și a sediilor secundare (punctelor de lucru).
14.	SERVICII CONTABILE
	Persoana impozabilă analizată nu are desemnată o persoană care să conducă compartimentul de contabilitate sau are desemnată o

14.1	persoană care nu îndeplinește prevederile art. 10 alin. (2) din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în cazul în care contabilitatea este organizată și condusă în compartimente distincte, inclusiv situația în care persoana impozabilă analizată nu are încheiate contracte de prestări servicii cu persoane fizice/ juridice membre active CECCAR, în cazul în care contabilitatea este organizată și condusă pe bază de contracte de prestări de servicii în domeniul contabilității.
15.	SALARIAȚI
15.1	Persoana impozabilă analizată nu are încheiate contracte individuale de muncă ^{^1}) la data efectuării analizei.
	^{^1}) Din cadrul contractelor de muncă sunt excluse contractele încheiate cu persoanele angajate în funcția de director economic, contabil-șef.

NOTE:

În cazul în care persoana impozabilă care solicită înregistrarea în scopuri de TVA potrivit art. 316 alin. (12) lit. e) din Codul fiscal se află în procedura insolvenței prevăzută de Legea nr. 85/2014, cu modificările și completările ulterioare, se vor avea în vedere asociații și/sau administratorii care dețineau această calitate la data declanșării procedurii insolvenței.

ANEXA NR. 6

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal

CRITERII

pentru evaluarea riscului fiscal în cazul anulării înregistrării în scopuri de TVA potrivit art. 316 alin. (11) lit. h) din Codul fiscal,

precum și pentru evaluarea riscului fiscal în cazul persoanelor impozabile care solicită înregistrarea în scopuri de TVA potrivit art. 316 alin. (12) lit. e) din Codul fiscal

care au avut anulată înregistrarea în scopuri de TVA potrivit art. 316 alin. (11) lit. h) din Codul fiscal

în baza procedurii de evaluare a riscului fiscal

1.	<i>SEDIU</i>
1.1	<i>Sediul social al persoanei impozabile analizate este stabilit la sediul profesional al avocatului și este utilizat în cadrul unui contract de asistență juridică, iar persoana impozabilă analizată nu deține sediu/sedii secundar/secundare (puncte de lucru).</i>
1.2	<i>Sediul social al persoanei impozabile este utilizat în cadrul unui contract de comodat pe o perioadă mai mică sau egală cu 1 an și persoana impozabilă analizată nu deține sediu/sedii secundar/secundare (puncte de lucru).</i>
2.	<i>SALARIAȚI</i>
2.1	<i>Media numărului de salariați este mai mică de 1 salariat¹).</i>
	<i>¹) Prin salariat se înțelege persoana pentru care au fost declarate cel puțin 20 de ore efectiv lucrate în lună, indiferent de tipul de asigurat din punctul de vedere al contractului de muncă. Din cadrul contractelor de muncă sunt excluse contractele încheiate cu persoanele angajate în funcția de director economic, contabil-șef.</i>
3.	<i>SERVICIILE CONTABILE</i>
3.1	<i>Persoana impozabilă analizată nu are desemnată o persoană care să conducă compartimentul de contabilitate, inclusiv situația în care persoana impozabilă analizată nu are încheiate contracte de prestări servicii cu persoane fizice/juridice membre active CECCAR, în cazul în care contabilitatea este organizată și condusă pe bază de contracte de prestări de servicii în domeniul contabilității.</i>
4.	<i>NECONCORDANȚE</i>
	<i>Persoana impozabilă analizată înregistrează neconcordanțe semnificative între informațiile înscrise în declarațiile fiscale/informative/recapitulative</i>

4.1	proprii, respectiv între informațiile înregistrate în declarațiile fiscale/informative/recapitulative proprii în relația cu partenerii săi (furnizori/clienti), inclusiv neconcordanțe semnificative constatate în urma analizării informațiilor furnizate de terți, altele decât cele care privesc declarațiile fiscale/informative/recapitulative.
5.	REZIDENȚĂ FISCALĂ
5.1	Cel puțin unul dintre administratorii ¹⁾ persoanei impozabile analizate este cetățean străin care nu deține rezidență fiscală în România și capitalul social al persoanei impozabile analizate este sub 45.000 lei.
	¹⁾ Prin administrator se înțelege persoana fizică.

NOTE:

Perioada ce face obiectul analizei pct. 2.1, 3.1, 4.1 și 5.1, precum și parametrii utilizați pentru determinarea neconcordanțelor și pragurile de semnificație în cazul pct. 4.1 se aprobă de către președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

În cazul persoanelor impozabile care solicită înregistrarea în scopuri de TVA potrivit art. 316 alin. (12) lit. e) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, care au avut anulată înregistrarea în scopuri de TVA potrivit art. 316 alin. (11) lit. h) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal în baza procedurii de evaluare a riscului fiscal, analiza pct. 1.1, 1.2, 2.1, 3.1 și 5.1 se face la data solicitării înregistrării.

TITLUL VIII

Accize și alte taxe speciale

CAP. I

Regimul accizelor armonizate

SECȚIUNEA 1

Dispoziții generale

ART. 335

Sfera de aplicare

(1) Accizele armonizate sunt venituri datorate la bugetul statului și care se colectează conform prevederilor prezentului capitol.

(2) Accizele armonizate, denumite în continuare accize, sunt taxe speciale percepute direct sau indirect asupra consumului următoarelor produse:

- a) alcool și băuturi alcoolice prevăzute la secțiunea a 4-a;
- b) tutun prelucrat prevăzut la secțiunea a 5-a;
- c) produse energetice și energie electrică prevăzute la secțiunile a 6-a și a 7-a.

ART. 336

Definiții

În înțelesul prezentului capitol, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

1. accize percepute reprezintă accizele stabilite și înregistrate în evidențele contabile ale plătitorului de accize și care urmează a fi virate la bugetul de stat în termenele prevăzute de prezentul capitol;

2. antrepozitarul autorizat este persoana fizică sau juridică autorizată de autoritatea competentă, în cadrul activității sale, să producă, să transforme, să dețină, să primească sau să expedieze produse accizabile în regim suspensiv de accize într-un antrepozit fiscal;

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

(9) În înțelesul prezentelor norme, pentru operatorii prevăzuți la art. 336 pct. 2, alții decât cei înființați în temeiul Legii societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prin valoarea capitalului social minim subscris și vărsat se înțelege valoarea patrimoniului de afecțiune și/sau altele asemenea prevăzute în legislația specifică prin care acestea au fost înființate.

3. antrepozitul fiscal este locul în care produsele accizabile sunt produse, transformate, deținute, primite sau expediate în regim suspensiv de accize de către un antrepozitar autorizat în cadrul activității sale, în condițiile prevăzute de prezentul capitol;

4. autoritatea competentă reprezintă:

a) direcțiile generale regionale ale finanțelor publice, Direcția generală de administrare a marilor contribuabili, denumite în continuare autoritate fiscală teritorială;

b) structura cu atribuții de monitorizare, control și/sau soluționare a contestațiilor din cadrul Ministerului Finanțelor Publice - aparat central, denumită în continuare autoritate fiscală centrală;

c) structura cu atribuții în elaborarea legislației privind regimul accizelor din cadrul Ministerului Finanțelor Publice - aparat central, denumită în continuare autoritate fiscală centrală;

d) structurile de specialitate din cadrul Direcției Generale a Vămilelor, denumite în continuare autoritate vamală centrală sau teritorială, după caz;

e) direcțiile regionale vamale sau birourile vamale de interior și/sau birourile vamale de frontieră, denumite în continuare autoritate vamală teritorială;

(la 24-07-2017 Punctul 4. din Articolul 336 , Sectiunea 1 , Capitolul I , Titlul VIII a fost modificat de Punctul 40, Punctul 15, Articolul I din LEGEA nr. 177 din 18 iulie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 584 din 21 iulie 2017)

5. codul NC reprezintă poziția tarifară, subpoziția tarifară sau codul tarifară, așa cum este prevăzută/prevăzut în Regulamentul (CEE) nr. 2.658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful Vamal Comun, în vigoare de la 19 octombrie 1992, iar în cazul produselor energetice, în vigoare de la 1 ianuarie 2002. Ori de câte ori intervin modificări în nomenclatura combinată a Tarifului Vamal Comun, corespondența dintre codurile NC prevăzute în prezentul capitol și noile coduri NC se realizează potrivit prevederilor din normele metodologice;

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

1. (2) Potrivit art. 336 pct. 5 din Codul fiscal, atunci când intervin modificări în Nomenclatura combinată, se realizează corespondența dintre codurile NC prevăzute în titlul VIII din Codul fiscal și noile coduri din nomenclatura adoptată în temeiul art. 12 din Regulamentul (CEE) nr. 2.658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful Vamal Comun.

(3) În cazul în care Comitetul pentru accize, stabilit prin art. 43 alin. (1) din Directiva 2008/118/CE a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind regimul general al accizelor și de abrogare a Directivei 92/12/CEE, adoptă o decizie de actualizare în conformitate cu prevederile art. 2 paragraful 5 și art. 27 din Directiva 2003/96/CE a Consiliului privind restructurarea cadrului comunitar de impozitare a produselor energetice și a electricității, actualizarea codurilor nomenclaturii combinate pentru produsele energetice se face potrivit prevederilor din decizie, în măsura în care acestea nu contravin prevederilor alin. (2).

6. consumator final de gaz natural/energie electrică reprezintă persoana fizică sau juridică care nu este supusă obligației de licențiere de către autoritatea de reglementare competentă și care utilizează aceste produse;

7. denaturarea reprezintă operațiunea/procesul prin care alcoolului etilic sau produselor alcoolice li se adaugă substanțele prevăzute prin normele metodologice astfel încât acestea să devină impropriei consumului uman;

8. destinatar înregistrat înseamnă persoana fizică sau juridică autorizată de autoritatea competentă să primească, în cadrul activității sale, produse accizabile care se deplasează în regim suspensiv de accize dintr-un alt stat membru;

9. expeditor înregistrat înseamnă persoana fizică sau juridică autorizată de autoritatea competentă din statul membru în care are loc importul, în cadrul activității sale, exclusiv să expedieze în regim suspensiv de accize produsele accizabile puse în liberă circulație în conformitate cu art. 201 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului Vamal al Uniunii;

(la 24-12-2020 Punctul 9. din Articolul 336 , Sectiunea 1 , Capitolul I , Titlul VIII a fost modificat de Punctul 170, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

10. grad alcoolic reprezintă proporția de alcool absolut, exprimată în procente volumetrice măsurată la temperatura de 20°C, conținută într-o soluție hidroalcoolică;

11. gradul Plato reprezintă cantitatea de zaharuri exprimată în grame, conținută în 100 g de soluție măsurată la origine la temperatura de 20°/4°C aferentă berii, respectiv bazei de bere din amestecul cu băuturi nealcoolice;

12. hectolitrul alcool pur reprezintă 100 litri alcool etilic rafinat, cu concentrația alcoolică de 100% în volum, măsurați la temperatura de 20°C, conținut într-o cantitate dată de produs alcoolic;

13. importator autorizat înseamnă persoana fizică sau juridică autorizată de autoritatea competentă să importe, în cadrul activității sale, produse accizabile supuse marcării prin banderole sau timbre;

14. import de produse accizabile înseamnă intrarea pe teritoriul Uniunii Europene de produse accizabile, cu excepția cazului în care produsele, la intrarea lor pe teritoriul Uniunii Europene, sunt plasate sub un regim sau sub o procedură vamală suspensivă, precum și ieșirea lor dintr-un regim ori o procedură vamală suspensivă;

15. marcajele reprezintă hârtii de valoare cu regim special, respectiv timbre și banderole, care se tipăresc de către Compania Națională "Imprimeria Națională" - S.A.;

16. marcatori și coloranți reprezintă substanțele utilizate pentru marcarea și colorarea produselor energetice;

17. operator economic reprezintă persoana juridică ce desfășoară activități cu produse accizabile;

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

1. (4) În sensul art. 336 pct. 17 din Codul fiscal, operatorul economic este persoana juridică care desfășoară în mod independent și indiferent de loc activități economice cu produse accizabile, oricare ar fi scopul sau rezultatul acestor activități.

(5) Activitățile economice cuprind toate activitățile producătorilor, profesioniștilor și persoanelor care furnizează servicii, inclusiv activitățile extractive, agricole și activitățile profesiilor libere sau asimilate acestora.

(6) Autoritățile și instituțiile publice nu sunt considerate ca efectuând activități economice, în cazul activităților sau tranzacțiilor în care se angajează în calitate de autorități publice.

(7) În înțelesul prezentelor norme, nu se consideră a fi operator economic structurile fără personalitate juridică ale unui operator economic sau ale unei instituții publice.

(8) Operatorii prevăzuți la art. 336 pct. 2, 8, 9, 13 și 28 din Codul fiscal, alții decât cei înființați în temeiul Legii societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, vor anexa cererilor privind acordarea autorizațiilor prevăzute pentru fiecare categorie în parte, în locul certificatului constatator eliberat de Oficiul Național al Registrului Comerțului din care să rezulte valoarea capitalului social, documentele prevăzute de legislația specifică prin care acestea au fost înființate din care să rezulte valoarea patrimoniului de

afecțiuni și/sau altele asemenea, astfel cum sunt prevăzute în legislația specifică respectivă.

18. procedură vamală suspensivă sau regim vamal suspensiv înseamnă oricare dintre regimurile speciale prevăzute la art. 210 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 în care mărfurile neunionale pot fi plasate pe teritoriul vamal al Uniunii Europene, precum și depozitarea temporară prevăzută la art. 5 pct. 17 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013;

(la 24-12-2020 Punctul 18. din Articolul 336 , Secțiunea 1 , Capitolul I , Titlul VIII a fost modificat de Punctul 170, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

19. producția și transformarea produselor accizabile reprezintă orice operațiune prin care aceste produse sunt fabricate, procesate sau transformate sub orice formă, inclusiv operațiunile de îmbuteliere și ambalare a produselor accizabile în vederea eliberării pentru consum, precum și operațiunile de extracție a produselor energetice;

20. produsele accizabile sunt produsele prevăzute la art. 335 alin. (2), supuse reglementărilor privind accizele potrivit prezentului capitol;

21. regim suspensiv de accize înseamnă un regim fiscal aplicat producerii, transformării, deținerii sau deplasării de produse accizabile care nu fac obiectul unei proceduri ori al unui regim vamal suspensiv, accizele fiind suspendate;

22. stat membru și teritoriul unui stat membru înseamnă teritoriul fiecărui stat membru al Uniunii Europene căruia i se aplică Tratatul, în conformitate cu art. 52 din Tratatul privind Uniunea Europeană și art. 355 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, cu excepția teritoriilor terțe;

23. supraveghere fiscală în domeniul accizelor reprezintă acțiunile și/sau procedurile de intervenție ale autorității competente pentru prevenirea, combaterea și sancționarea fraudei fiscale;

24. teritorii terțe înseamnă teritoriile prevăzute la art. 337 alin. (1) și (2);

25. Tratat înseamnă Tratatul privind Uniunea Europeană și Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene;

26. țară terță înseamnă orice stat sau teritoriu căruia nu i se aplică Tratatul;

27. Uniunea Europeană și teritoriul Uniunii Europene înseamnă teritoriile statelor membre, astfel cum sunt definite la pct. 22;

28. utilizator final înseamnă persoana fizică sau juridică autorizată de autoritatea competentă, potrivit prevederilor din normele metodologice, să primească, în cadrul activității sale, produse accizabile în regim de exceptare/scutire de la plata accizelor destinate a fi utilizate în scopurile prevăzute de aceste regimuri.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

(8) Operatorii prevăzuți la art. 336 pct. 2, 8, 9, 13 și 28 din Codul fiscal, alții decât cei înființați în temeiul Legii societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, vor anexa cererilor privind acordarea autorizațiilor prevăzute pentru fiecare categorie în parte, în locul certificatului constatator eliberat de Oficiul Național al Registrului

Comerțului din care să rezulte valoarea capitalului social, documentele prevăzute de legislația specifică prin care acestea au fost înființate din care să rezulte valoarea patrimoniului de afecțiune și/sau altele asemenea, astfel cum sunt prevăzute în legislația specifică respectivă.

ART. 337

Teritorii terțe

(1) Sunt considerate teritorii terțe următoarele teritorii care fac parte din teritoriul vamal al Uniunii Europene:

- a) insulele Canare;
- b) teritoriile franceze menționate la art. 349 și art. 355 alin. (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene;
- c) insulele Aland;
- d) insulele Anglo-Normande (Channel Islands).

(2) Sunt considerate teritorii terțe și teritoriile care intră sub incidența art. 355 alin. (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, precum și următoarele teritorii care nu fac parte din teritoriul vamal al Uniunii Europene:

- a) insula Helgoland;
- b) teritoriul Busingen;
- c) Ceuta;
- d) Melilla;
- e) Livigno;
- f) Abrogată.

(la 03-02-2020 Litera f) din Alineatul (2) , Articolul 337 , Secțiunea 1 , Capitolul I , Titlul VIII a fost abrogată de Punctul 16, Articolul I din ORDONANȚA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 72 din 31 ianuarie 2020)

g) Abrogată.

(la 03-02-2020 Litera g) din Alineatul (2) , Articolul 337 , Secțiunea 1 , Capitolul I , Titlul VIII a fost abrogată de Punctul 16, Articolul I din ORDONANȚA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 72 din 31 ianuarie 2020)

(3) Operațiunile cu produse accizabile efectuate provenind din sau având ca destinație:

- a) Principatul Monaco sunt tratate ca deplasări dinspre sau către Franța;
- b) San Marino sunt tratate ca deplasări dinspre sau către Italia;
- c) zonele Akrotiri și Dhekelia aflate sub suveranitatea Regatului Unit sunt tratate ca deplasări dinspre sau către Cipru;
- d) insula Man sunt tratate ca deplasări dinspre sau către Regatul Unit;
- e) Jungholz și Mittelberg (Kleines Walsertal) sunt tratate ca deplasări dinspre sau către Germania.

(4) Formalitățile stabilite prin dispozițiile vamale comunitare cu privire la intrarea produselor pe teritoriul vamal al Uniunii Europene se aplică în mod corespunzător intrării produselor accizabile pe teritoriul Uniunii Europene care provin din unul dintre teritoriile menționate la alin. (1).

(5) Formalitățile stabilite prin dispozițiile vamale comunitare cu privire la ieșirea produselor din teritoriul vamal al Uniunii Europene se aplică corespunzător ieșirii produselor accizabile de pe teritoriul Uniunii Europene care au ca destinație unul dintre teritoriile menționate la alin. (1).

ART. 338

Faptul generator

Produsele accizabile sunt supuse regimului accizelor la momentul:

- a) producerii acestora, inclusiv, acolo unde este cazul, la momentul extracției acestora, pe teritoriul Uniunii Europene;
- b) importului acestora pe teritoriul Uniunii Europene.

ART. 339

Exigibilitatea

(1) Accizele devin exigibile în momentul eliberării pentru consum și în statul membru în care se face eliberarea pentru consum.

(2) Condițiile de exigibilitate și nivelul accizelor aplicabile sunt cele în vigoare la data la care accizele devin exigibile în statul membru în care are loc eliberarea pentru consum.

ART. 340

Eliberarea pentru consum

(1) În înțelesul prezentului capitol, eliberarea pentru consum reprezintă:

- a) ieșirea produselor accizabile, inclusiv neregulamentară, dintr-un regim suspensiv de accize;
- b) deținerea de produse accizabile în afara unui regim suspensiv de accize pentru care accizele nu au fost percepute în conformitate cu dispozițiile prezentului capitol;
- c) producerea de produse accizabile, inclusiv neregulamentară, în afara unui regim suspensiv de accize;
- d) importul de produse accizabile, inclusiv neregulamentară, cu excepția cazului în care produsele accizabile sunt plasate, imediat după import, în regim suspensiv de accize;
- e) utilizarea de produse accizabile în interiorul antrepozitului fiscal altfel decât ca materie primă.

(2) Eliberare pentru consum se consideră și deținerea în scopuri comerciale de către o persoană a produselor accizabile care au fost eliberate în consum în alt stat membru și pentru care accizele nu au fost percepute în România.

(3) Momentul eliberării pentru consum este:

- a) în situațiile prevăzute la art. 401 alin. (2) lit. a) pct. 2, momentul primirii produselor accizabile de către destinatarul înregistrat;
- b) în situațiile prevăzute la art. 401 alin. (2) lit. a) pct. 4, momentul primirii produselor accizabile de către beneficiarul scutirii prevăzute la art. 395;
- c) în situațiile prevăzute la art. 401 alin. (3), momentul primirii produselor accizabile la locul de livrare directă.

(4) În cazul unui produs accizabil care are dreptul de a fi scutit sau exceptat de la plata accizelor, utilizarea în orice scop care nu este în conformitate cu scutirea, respectiv exceptarea atrage obligația de plată a accizelor.

(5) În cazul unui produs energetic, pentru care accizele nu au fost anterior exigibile, eliberare pentru consum se consideră atunci când produsul energetic este oferit spre vânzare ori este utilizat drept combustibil pentru motor sau combustibil pentru încălzire.

(6) În cazul unui produs accizabil, pentru care acciza nu a fost anterior exigibilă, se consideră eliberare pentru consum atunci când produsul accizabil este deținut într-un antrepozit fiscal pentru care s-a revocat ori s-a anulat autorizația. Acciza devine exigibilă la data la care decizia de revocare a autorizației de antrepozit fiscal produce efecte ori la data comunicării deciziei de anulare a autorizației de antrepozit fiscal, pentru produsele accizabile ce pot fi eliberate pentru consum.

(6¹) În cazul unui produs accizabil, pentru care acciza nu a fost anterior exigibilă, se consideră eliberare pentru consum atunci când produsul accizabil obținut în urma probelor tehnologice este deținut de un antrepozitar propus într-un loc de producție pentru care s-a respins cererea de autorizare ca antrepozit fiscal. Acciza devine exigibilă la data la care decizia de respingere a cererii de autorizare ca antrepozit fiscal produce efecte, pentru produsele accizabile ce pot fi eliberate pentru consum.

(la 24-12-2020 Articolul 340 din Secțiunea 1 , Capitolul I , Titlul VIII a fost completat de Punctul 171, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

(7) În cazul unui produs accizabil, pentru care acciza nu a fost anterior exigibilă, se consideră eliberare pentru consum atunci când produsul accizabil este deținut într-un antrepozit fiscal pentru care autorizația a expirat și nu a fost emisă o nouă autorizație, sub rezerva art. 365 alin. (8).

(8) În sensul prevederilor alin. (6), prin produse accizabile ce pot fi eliberate pentru consum se înțelege produse accizabile care îndeplinesc condițiile legale de comercializare.

(9) Nu se consideră eliberare pentru consum mișcarea produselor accizabile din antrepozitul fiscal, în condițiile prevăzute în secțiunea a 16-a, către:

- a) un alt antrepozit fiscal în România sau în alt stat membru;
- b) un destinatar înregistrat din alt stat membru;
- c) un teritoriu din afara teritoriului Uniunii Europene.

(10) Distrugerea totală sau pierderea iremediabilă a produselor accizabile aflate sub regim suspensiv de accize, inclusiv dintr-o cauză ce ține de natura produselor sau ca urmare a unui caz fortuit ori de forță majoră sau ca o consecință a autorizării de către autoritatea competentă, nu este considerată eliberare pentru consum.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

SUBSECȚIUNEA a 2-a
Eliberarea pentru consum

2. (1) Pentru produsele accizabile aflate în una dintre situațiile prevăzute la art. 340 alin. (10) din Codul fiscal nu se datorează accize în următoarele situații, atunci când sunt dovedite prin procese-verbale:

a) în cazul în care distrugerea totală sau pierderea iremediabilă intervine ca urmare a unui caz fortuit ori forței majore, dacă se prezintă autorității vamale teritoriale dovezi suficiente despre evenimentul produs, emise de autoritatea vamală, Ministerul Afacerilor Interne sau autoritatea competentă în domeniu din România sau din alt stat membru, după caz, precum și informații precise cu privire la tipul și cantitatea produselor accizabile distruse total ori pierdute iremediabil;

b) în cazul pierderilor iremediabile apărute ca urmare a unor cauze care țin de natura produselor accizabile, dacă se încadrează în limitele prevăzute în normele tehnice ale utilajelor și instalațiilor sau în coeficienții maximi de pierderi specifice activităților de depozitare, manipulare, distribuție și transport, după caz, prevăzuți în studiile realizate la solicitarea antrepozitarului, destinatarului înregistrat ori expeditorului înregistrat, de către institute/societăți care au înscris în obiectul de activitate una dintre activitățile cu codurile CAEN 7112, 7120 sau 7490 și au implementate standardele de calitate ISO 9001, ISO 14001 și OHSAS 18001;

c) în cazul în care distrugerea totală este autorizată de către autoritatea vamală teritorială. Distrugerea se autorizează dacă produsele accizabile nu îndeplinesc condițiile de comercializare și nici nu pot fi procesate ori transformate în vederea obținerii unor produse care pot fi comercializate, cu condiția ca operatorul economic să prezinte autorității vamale teritoriale documente doveditoare în acest sens.

(2) Pierderile se evidențiază în cazul de la alin. (1) lit. a):

a) în contabilitatea operatorului economic, în cazul produselor accizabile din antrepozitul fiscal;

b) în raportul de eveniment prevăzut în ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, în cazul produselor deplasate în regim suspensiv de accize.

(3) În cazul pierderilor iremediabile apărute ca urmare a unor cauze care țin de natura produselor accizabile, acestea se evidențiază după cum urmează:

a) în situațiile de raportare prevăzute în prezentul titlu, în cazul produselor accizabile din antrepozitul fiscal. Stabilirea regimului pierderilor se efectuează cu ocazia inventarierii anuale a patrimoniului, utilizând studiile realizate la solicitarea antrepozitarului autorizat;

b) în raportul de primire, în cazul produselor deplasate în regim suspensiv de accize. Stabilirea regimului pierderilor se realizează utilizând studiile realizate la solicitarea plătitorilor de accize prevăzuți la pct. 3 alin. (2) sau (3), după caz.

În ambele situații responsabilitatea față de corectitudinea coeficienților maximi de pierderi revine persoanei care a întocmit studiile respective.

Antrepozitarii autorizați, destinatarii înregistrați și expeditorii înregistrați depun o copie de pe studiile prevăzute la alin. (1) lit. b), înainte de stabilirea regimului pierderilor, la autoritatea vamală teritorială.

(4) În cazul unui produs accizabil pentru care în anexa nr. 1 la titlul VIII din Codul fiscal se prevăd niveluri diferite ale accizelor, accizele datorate pentru pierderile care intervin în antrepozitul fiscal, care nu pot individualizate pe produs și care sunt impozabile, se determină prin utilizarea celui mai ridicat nivel al accizelor aplicabil pentru respectivul produs.

(5) În cazul pierderilor de produse energetice care se regăsesc la art. 355 alin. (2) din Codul fiscal, dar nu se regăsesc și la alin. (3) de la același articol, aflate sub regim suspensiv de accize care sunt impozabile, se datorează accize după cum urmează:

a) la nivelul prevăzut pentru produsul cu care acesta a fost asimilat din punct de vedere al nivelului accizelor;

b) la nivelul prevăzut pentru motorină, în cazul în care pentru respectivul produs antrepozitarul autorizat nu a obținut asimilarea din punctul de vedere al nivelului accizelor.

(6) În cazul pierderilor de bioetanol aflat sub regim suspensiv de accize, destinat utilizării în producția de produse energetice, pe care autoritatea vamală teritorială le consideră impozabile, se datorează accize la nivelul prevăzut pentru benzina fără plumb, dacă acesta este denaturat potrivit pct. 78, respectiv la nivelul prevăzut pentru alcoolul etilic, dacă acesta este nedenaturat.

(7) În toate situațiile în care distrugerea sau pierderea produselor accizabile nu se admite ca neimpozabilă, accizele devin exigibile la data emiterii deciziei de impunere de către autoritatea vamală teritorială și se plătesc în termen de 5 zile de la această dată. Autoritatea vamală teritorială stabilește cuantumul accizelor datorate și emite decizia de impunere potrivit procedurii stabilite prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(8)

Abrogat.

(11) În sensul prezentului capitol, produsele sunt considerate distruse total sau pierdute iremediabil atunci când devin inutilizabile ca produse accizabile. Distrugerea totală sau pierderea iremediabilă a produselor accizabile trebuie dovedită autorității competente.

(12) Nu se consideră eliberare pentru consum deplasarea produselor energetice din antrepozitul fiscal în vederea alimentării navelor sau aeronavelor care au ca destinație un teritoriu din afara teritoriului Uniunii Europene, fiind asimilată unei operațiuni de export. De asemenea, operațiunea de alimentare cu produse energetice a navelor sau aeronavelor care au ca destinație un teritoriu din afara teritoriului Uniunii Europene este asimilată unei operațiuni de export.

ART. 341

Plătitori de accize

(1) Persoana plătitoare de accize care au devenit exigibile este:

a) în ceea ce privește ieșirea de produse accizabile dintr-un regim suspensiv de accize, astfel cum este prevăzută la art. 340 alin. (1) lit. a):

1. antrepozitarul autorizat, destinatarul înregistrat sau orice altă persoană care eliberează produsele accizabile din regimul suspensiv de accize ori pe seama căreia se efectuează această eliberare, iar, în cazul ieșirii neregulamentare din antrepozitul fiscal, orice altă persoană care a participat la această ieșire;

2. în cazul unei nereguli în cursul unei deplasări a produselor accizabile în regim suspensiv de accize, astfel cum este definită la art. 412 alin. (1), (2) și (4): antrepozitarul autorizat, expeditorul înregistrat sau orice altă persoană care a garantat plata accizelor în conformitate cu art. 348 alin. (1) și (2), precum și orice persoană care a participat la ieșirea neregulamentară și care avea cunoștință sau care ar fi trebuit să aibă cunoștință în mod normal de caracterul neregulamentară al acestei ieșiri;

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

SUBSECȚIUNEA a 3-a

Plătitori de accize

3. (1) În aplicarea art. 341 alin. (1) lit. a) pct. 2 din Codul fiscal, persoana plătitoare de accize este destinatarul din România, în situațiile prevăzute la art. 412 alin. (2) și (4) din Codul fiscal, când pierderile au fost depistate la momentul recepției efectuate de către destinatarul din România, dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) autoritățile din statul membru de expediție aduc dovezi potrivit cărora neregula nu s-a produs în statul membru de expediție; și

b) nu există dovezi care să ateste că neregula s-a produs pe parcursul deplasării în regim suspensiv de la plata accizelor.

(2) În cazul în care pe parcursul unei deplasări a produselor accizabile în regim suspensiv de accize, care se desfășoară pe teritoriul României, a fost depistată o neregulă care a condus la eliberarea pentru consum a produselor accizabile în conformitate cu art. 340 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, precum și în cazul în care produsele accizabile nu au ajuns la destinație în termen de 4 luni de la începerea deplasării, persoana plătitoare de accize este antrepozitarul autorizat expeditor sau expeditorul înregistrat.

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (2), în cazul deplasărilor în regim suspensiv de accize care se desfășoară pe teritoriul României, persoana plătitoare de accize este antrepozitarul autorizat primitor atunci când neregula a fost depistată la momentul recepției și dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) sunt aduse dovezi certificate de autoritatea vamală teritorială în a cărei rază de competență se află expeditorul, potrivit cărora neregula nu s-a produs la expeditor; și

b) nu există dovezi care să ateste că neregula s-a produs pe parcursul deplasării în regim suspensiv de la plata accizelor.

b) în ceea ce privește deținerea unor produse accizabile, astfel cum este prevăzută la art. 340 alin. (1) lit. b), persoana care deține produsele accizabile sau orice altă persoană implicată în deținerea acestora;

c) în ceea ce privește producerea unor produse accizabile, astfel cum este prevăzută la art. 340 alin. (1) lit. c), persoana care produce produsele accizabile sau, în cazul unei producții neregulamentare, orice altă persoană implicată în producerea acestora;

d) în ceea ce privește importul unor produse accizabile, astfel cum este prevăzut la art. 340 alin. (1) lit. d), persoana care declară produsele accizabile sau pe seama căreia produsele sunt declarate în momentul importului ori, în cazul unui import neregulamentar, orice altă persoană implicată în importul acestora;

e) în cazurile prevăzute la art. 340 alin. (4)-(7), persoana care determină eliberarea pentru consum.

(2) Atunci când mai multe persoane sunt obligate să plătească aceeași datorie privind accizele, acestea sunt obligate să plătească în solidar acea datorie, iar fiecare dintre aceste persoane poate fi urmărită pentru întreaga datorie.

SECȚIUNEA a 2-a

Nivelul și calculul accizelor

ART. 342

Nivelul accizelor

(1) Nivelul accizelor aplicabil de la data de 1 ianuarie a fiecărui an este nivelul prevăzut în anexa nr. 1, actualizat cu creșterea prețurilor de consum din ultimele 12 luni, calculată în luna septembrie a anului anterior celui de aplicare, față de perioada octombrie 2014 - septembrie 2015, comunicată oficial de Institutul Național de Statistică până la data de 15 octombrie. Nivelul accizelor actualizat se publică pe site-ul Ministerului Finanțelor Publice, de regulă până la data de 20 octombrie, dar nu mai târziu de data de 31 decembrie a fiecărui an.

(la 09-01-2020 Alineatul (1) din Articolul 342 , Sectiunea a 2-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost modificat de Articolul XXX din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 1 din 6 ianuarie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 11 din 09 ianuarie 2020)

Potrivit art. XXXI din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 1 din 6 ianuarie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 11 din 09 ianuarie 2020, prevederile art. XXX se aplică începând cu anul 2020.

(2) Prin excepție de la alin. (1) pentru țigarete, nivelul accizelor se aplică de la data de 1 aprilie a fiecărui an și este cel prevăzut în anexa nr. 1.

(la 09-01-2020 Alineatul (2) din Articolul 342 , Sectiunea a 2-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost modificat de Articolul XXX din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 1 din 6 ianuarie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 11 din 09 ianuarie 2020)

Potrivit art. XXXI din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 1 din 6 ianuarie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 11 din 09 ianuarie 2020, prevederile art. XXX se aplică începând cu anul 2020.

(3) Prevederile alin. (2) nu se aplică în cazul în care în ultimele 12 luni are loc scăderea prețurilor de consum, calculată în luna septembrie a anului anterior celui de aplicare, față de perioada octombrie 2014 - septembrie 2015, comunicată oficial de Institutul Național de Statistică până la data de 15 octombrie.

(4) Nivelul în lei al accizelor, obținut după efectuarea actualizării prevăzute la alin. (2), se rotunjește la nivel de două zecimale, prin reducere, atunci când a treia zecimală este mai mică decât 5, și prin majorare atunci când a treia zecimală este mai mare sau egală cu 5.

(5) Abrogat.

(la 01-01-2019 Alineatul (5) din Articolul 342 , Sectiunea a 2-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost abrogat de Punctul 24, Articolul 66, Capitolul III din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 114 din 28 decembrie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1116 din 29 decembrie 2018)

(6) Abrogat.

(la 01-01-2019 Alineatul (6) din Articolul 342 , Sectiunea a 2-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost abrogat de Punctul 24, Articolul 66, Capitolul III din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 114 din 28 decembrie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1116 din 29 decembrie 2018)

(7) Pentru produsele energetice pentru care nivelul accizelor este stabilit la 1.000 litri, volumul se măsoară la o temperatură de 15°C.

(8) Pentru motorina destinată utilizării în agricultură se poate aplica un nivel redus de accize. Nivelul și condițiile privind aplicarea accizei reduse se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale.

(9) Este supusă unui nivel al accizelor diferențiat, stabilit prin diminuarea cu 183,62 lei/1.000 litri, respectiv cu 217,31 lei/tonă, a nivelului standard prevăzut pentru motorina din anexa nr. 1, motorina utilizată drept carburant pentru motor în următoarele scopuri:

a) transport rutier de mărfuri în cont propriu sau pentru alte persoane, cu autovehicule ori ansambluri de vehicule articulate destinate exclusiv transportului rutier de mărfuri și cu o greutate brută maximă autorizată de cel puțin 7,5 tone;

b) transportul de persoane, regulat sau ocazional, cu excepția transportului public local de persoane, cu un autovehicul din categoria M2 ori M3, definit în Directiva 2007/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 septembrie 2007 de stabilire a unui cadru pentru omologarea autovehiculelor și remorcilor acestora, precum și a sistemelor, componentelor și unităților tehnice separate destinate vehiculelor respective («Directivă cadru»).

(la 30-03-2018 Alineatul (9) din Articolul 342 , Sectiunea a 2-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost modificat de Punctul 29, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018)

(10) Reducerea nivelului accizelor prevăzută la alin. (9) se realizează prin restituirea sumelor reprezentând diferența dintre nivelul standard al accizelor și nivelul accizelor diferențiat prevăzut la alin. (9) către operatorii economici licențiați în Uniunea Europeană. Condițiile, procedura și termenele de restituire se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

(la 30-03-2018 Alineatul (10) din Articolul 342 , Sectiunea a 2-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost modificat de Punctul 29, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018)

(11) Abrogat.

(la 01-01-2019 Alineatul (11) din Articolul 342 , Sectiunea a 2-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost abrogat de Punctul 24, Articolul 66, Capitolul III din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 114 din 28 decembrie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1116 din 29 decembrie 2018)

(12) Abrogat.

(la 01-01-2019 Alineatul (12) din Articolul 342 , Sectiunea a 2-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost abrogat de Punctul 24, Articolul 66, Capitolul III din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 114 din 28 decembrie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1116 din 29 decembrie 2018)

(13) Abrogat.

(la 01-01-2019 Alineatul (13) din Articolul 342 , Sectiunea a 2-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost abrogat de Punctul 24, Articolul 66, Capitolul III din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 114 din 28 decembrie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1116 din 29 decembrie 2018)

ART. 343

Calculul accizelor

(1) Calculul accizelor se efectuează potrivit prevederilor din normele metodologice.

(2) Pentru țigarete, acciza datorată este egală cu suma dintre acciza specifică și acciza ad valorem.

(3) Abrogat.

(la 01-01-2019 Alineatul (3) din Articolul 343 , Sectiunea a 2-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost abrogat de Punctul 25, Articolul 66, Capitolul III din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 114 din 28 decembrie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1116 din 29 decembrie 2018)

(4) Acciza ad valorem se calculează prin aplicarea procentului legal de 14% asupra prețului de vânzare cu amănuntul al țigaretelor eliberate pentru consum.

(5) Acciza specifică exprimată în lei/1.000 de țigarete se determină anual, pe baza prețului mediu ponderat de vânzare cu amănuntul, a procentului legal aferent accizei ad valorem și a accizei totale al cărei nivel este prevăzut în anexa nr. 1. Această acciză specifică se aprobă prin ordin al ministrului finanțelor publice, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, până la 1 martie. În perioada 1 ianuarie 2021-31 martie 2021, acciza specifică pentru țigarete este de 418,76 lei/1.000 țigarete.

(la 01-01-2021 Alineatul (5) din Articolul 343 , Sectiunea a 2-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost modificat de Punctul 172, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

(6) Acciza datorată determinată potrivit alin. (2) nu poate fi mai mică decât nivelul accizei minime exprimate în lei/1.000 de țigarete care este de 97% din nivelul accizei totale prevăzut în anexa nr. 1.

(7) Prețul mediu ponderat de vânzare cu amănuntul se calculează în funcție de valoarea totală a tuturor cantităților de țigarete eliberate pentru consum, pe baza prețului de vânzare cu amănuntul, incluzând toate taxele, împărțit la cantitatea totală de țigarete eliberate pentru consum. Acest preț mediu ponderat se stabilește până pe data de 15 februarie a fiecărui an, pe baza datelor privind cantitățile totale de țigarete eliberate pentru consum în cursul anului calendaristic precedent, și se publică pe site-ul Ministerului Finanțelor Publice în termen de 15 zile de la data stabilirii.

(8) Prețul de vânzare cu amănuntul pentru orice marcă de țigarete se stabilește și se declară de către persoana care eliberează pentru consum țigarele în România sau care importă țigarele și este adus la cunoștința publică, în conformitate cu cerințele prevăzute de normele metodologice.

(9) Este interzisă vânzarea de către orice persoană a țigaretelor pentru care nu s-au stabilit și declarat prețuri de vânzare cu amănuntul.

(10) Prețul de vânzare al țigaretelor nu poate depăși prețul de vânzare cu amănuntul declarat în vigoare la momentul vânzării.

(11) Este interzisă vânzarea de țigarete, de către orice persoană, către persoane fizice, la un preț mai mic decât prețul de vânzare cu amănuntul declarat.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

(1) În sensul art. 343 din Codul fiscal, sumele datorate reprezentând accize se calculează în lei, după cum urmează:

a) pentru bere:

$$A = C \times K \times Q,$$

A = cuantumul accizei;

C = numărul de grade Plato;

K = nivelul accizei prevăzut la nr. crt. 1 din anexa nr. 1 la titlul VIII din Codul fiscal, actualizat potrivit art. 342 alin. (1)-(4) din Codul fiscal;

Q = cantitatea de bere sau cantitatea de bază de bere în cazul amestecului cu băuturi nealcoolice, exprimată în hectolitri.

Pentru bere, numărul de grade Plato este înscris în specificația tehnică elaborată pe baza standardului în vigoare

pentru fiecare sortiment de bere și trebuie să fie același cu cel înscris pe etichetele de comercializare a respectivelor sortimente de bere.

Pentru produsele rezultate prin amestecul de bază de bere cu băuturi nealcoolice, numărul de grade Plato este cel aferent bazei de bere din amestec și se înscrie pe eticheta de comercializare.

Abaterea admisă între numărul de grade Plato înscris pe etichetă și numărul de grade Plato determinat în bere, respectiv în baza de bere din amestecul cu băuturi nealcoolice este de 0,5 grade Plato;

b) pentru vinuri, băuturi fermentate și produse intermediare:

$$A = K \times Q,$$

A = cuantumul accizei;

K = nivelul accizei prevăzut la nr. crt. 2-4 din anexa nr. 1 la titlul VIII din Codul fiscal, actualizat potrivit art. 342 alin. (1)-(4) din Codul fiscal;

Q = cantitatea exprimată în hectolitri;

c) pentru alcool etilic:

$$A = C \times K \times Q/100,$$

A = cuantumul accizei;

C = concentrația alcoolică exprimată în procente de volum;

K = nivelul accizei prevăzut la nr. crt. 5 din anexa nr. 1 la titlul VIII din Codul fiscal, actualizat potrivit art. 342 alin. (1)-(4) din Codul fiscal;

Q = cantitatea exprimată în hectolitri;

d) pentru țigarete:

$$A = A1 + A2,$$

A = acciza datorată;

$A1$ = acciza specifică;

$A2$ = acciza ad valorem;

$$A1 = K1 \times Q1;$$

$$A2 = K2 \times PA \times Q2,$$

$K1$ = nivelul accizei specifice stabilit prin ordin al ministrului finanțelor publice, exprimat în lei/1.000 țigarete;

$K2$ = procentul legal al accizei ad valorem care se aplică asupra prețului de vânzare cu amănuntul declarat, prevăzut la art. 343 alin. (4) din Codul fiscal;

PA = prețul de vânzare cu amănuntul declarat pe pachet;

$Q1$ = cantitatea de țigarete exprimată în mii țigarete;

$Q2$ = numărul de pachete de țigarete;

$Q2 = Q1/\text{numărul de țigarete conținute în pachet};$

e) pentru țigări și țigări de foi:

$$A = Q \times K,$$

A = cuantumul accizei;

Q = cantitatea exprimată în mii bucăți;

K = nivelul accizei prevăzut la nr. crt. 7 din anexa nr. 1 la titlul VIII din Codul fiscal, actualizat potrivit art. 342 alin. (1)-(4) din Codul fiscal;

f) pentru tutun de fumat fin tăiat, destinat rulării în țigarete, și pentru alte tutunuri de fumat:

$$A = Q \times K,$$

A = cuantumul accizei;

Q = cantitatea în kg;

K = nivelul accizei prevăzut la nr. crt. 8, respectiv la nr. crt. 9 din anexa nr. 1 la titlul VIII din Codul fiscal, actualizat potrivit art. 342 alin. (1)-(4) din Codul fiscal;

g) pentru produse energetice:

$$A = Q \times K,$$

A = cuantumul accizei;

Q = cantitatea exprimată în mii litri măsurată la temperatura de +15°C/cantitatea exprimată în tone/cantitatea exprimată în gigajoule;

K = nivelul accizei prevăzut la nr. crt. 10-17 din anexa nr. 1 la titlul VIII din Codul fiscal, actualizat potrivit art. 342 alin. (1)-(4) din Codul fiscal;

h) pentru energie electrică:

$$A = Q \times K,$$

A = cuantumul accizei;

Q = cantitatea de energie electrică exprimată în MWh;

K = nivelul accizei prevăzut la nr. crt. 18 din anexa nr. 1 la titlul VIII din Codul fiscal, actualizat potrivit art. 342 alin. (1)-(4) din Codul fiscal.

SECȚIUNEA a 3-a

Obligațiile plătitorilor de accize

ART. 344

Responsabilitățile plătitorilor de accize

(1) Plătitorii de accize au obligația de a se înregistra la autoritatea competentă.

(2) Orice plătitor de accize poartă răspunderea pentru calcularea corectă și plata la termenul legal a accizelor către bugetul de stat și pentru depunerea la termenul legal a declarațiilor de accize la autoritatea competentă, conform prevederilor prezentului capitol.

ART. 345

Plata accizelor la bugetul de stat

(1) Termenul de plată a accizelor este până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care accizele devin exigibile, cu excepția cazurilor pentru care se prevede în mod expres un alt termen de plată.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1):

a) în cazul furnizorilor autorizați de energie electrică sau de gaz natural, termenul de plată a accizelor este până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a avut loc facturarea către consumatorul final. În cazul prevăzut la art. 358 alin. (3), termenul de plată a accizelor este până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a avut loc autoconsumul;

b) în cazul importului unui produs accizabil, care nu este plasat într-un regim suspensiv, momentul plății accizelor este momentul înregistrării declarației vamale de import;

c) orice persoană aflată în una dintre situațiile prevăzute la art. 340 alin. (4)-(7) are obligația de a plăti accizele în termen de 5 zile de la data la care acestea au devenit exigibile;

d) în situațiile prevăzute la art. 340 alin. (1) lit. b) și c) acciza se plătește în ziua lucrătoare imediat următoare celei în care a fost depusă declarația de accize.

e) în situația prevăzută la art. 417 alin. (2) acciza se plătește în prima zi lucrătoare imediat următoare celei în care s-au recepționat produsele.

(la 24-12-2020 Alineatul (2) din Articolul 345 , Secțiunea a 3-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost completat de Punctul 173, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

(3) Livrarea produselor energetice prevăzute la art. 355 alin. (3) lit. a)-e) din antrepozite fiscale ori din locația în care acestea au fost recepționate de către destinatarul înregistrat se efectuează numai în momentul în care furnizorul deține documentul de plată care să ateste virarea la bugetul de stat a valorii accizelor aferente cantității ce urmează a fi facturată. Cu ocazia depunerii declarației lunare de accize se regularizează eventualele diferențe dintre valoarea accizelor virate la bugetul de stat de către beneficiarii produselor, în numele antrepozitului fiscal ori al destinatarului înregistrat, și valoarea accizelor aferente cantităților de produse energetice efectiv livrate de aceștia, în decursul lunii precedente.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

SUBSECȚIUNEA 1

Plata accizelor la bugetul de stat

6.

(6) Valoarea accizelor de plată la bugetul de stat reprezintă valoarea accizelor datorate determinată potrivit pct. 5 alin. (1), din care se deduce contravaloarea marcajelor utilizate pentru marcarea produselor supuse acestui regim potrivit art. 421 din Codul fiscal, după caz.

(7) În sensul art. 345 alin. (3) din Codul fiscal, livrarea produselor energetice prevăzute la art. 355 alin. (3) lit. a)-e) din Codul fiscal din antrepozitele fiscale sau din locurile în care au fost recepționate de către destinatarii înregistrați se efectuează numai în momentul în care furnizorul deține documentul care atestă plata la bugetul de stat a contravalorii accizelor aferente cantității ce urmează a fi facturată cumpărătorului.

(8) Plata accizelor prevăzute la alin. (7) se efectuează de către furnizor ori de către cumpărător. În situația în care plata este efectuată de către cumpărător în numele furnizorului, aceasta trebuie efectuată în contul, aparținând furnizorului, deschis la unitățile Trezoreriei Statului.

(9) Livrarea produselor energetice prevăzute la art. 355 alin. (3) lit. a)-e) din Codul fiscal din antrepozitele fiscale sau din locurile în care au fost recepționate de către destinatarii înregistrați se face numai pe baza comenzii cumpărătorului.

(10) Pe baza comenzii, furnizorul emite cumpărătorului un document în care menționează: denumirea produsului, cantitatea, valoarea accizei datorate. În cazul în care plata accizelor se efectuează de către cumpărător, documentul cuprinde și informații cu privire la denumirea, codul de identificare fiscală și numărul contului deschis la Trezoreria Statului ale furnizorului.

(11) Comenzile menționate la alin. (10) se exprimă în tone sau mii litri. În cazul în care livrarea se efectuează în vase calibrate, comenzile trebuie să corespundă capacităților înscrise în documentele însoțitoare ale vaselor calibrate.

(12) În situațiile prevăzute la alin. (11), cantitățile din comenzi, exprimate în litri la temperatura efectivă, se corectează cu densitatea la temperatura de +15°C, rezultând cantitatea exprimată în litri pentru care se datorează accize. Valoarea accizelor datorate se calculează prin înmulțirea cantității cu nivelul accizelor pe unitatea de măsură, exprimată în litri.

(13) La livrarea efectivă a cantităților de produse energetice prevăzute la art. 355 alin. (3) lit. a)-e) din Codul fiscal, exprimate în litri, furnizorul recalculează contravaloarea accizelor conform procedurii de mai sus. Sumele astfel obținute, reprezentând accize, se evidențiază distinct în factura emisă cumpărătorului de către furnizor.

(14) Eventualele diferențe între valoarea accizelor virate la bugetul de stat calculate pe baza documentului prevăzut la alin. (10) și valoarea accizelor aferente cantităților de produse energetice efectiv livrate de furnizori, conform facturii, se regularizează cu ocazia depunerii declarației lunare privind obligațiile de plată la bugetul de stat.

ART. 346

Depunerea declarațiilor de accize

(1) Orice plătitor de accize, cu excepția importatorului autorizat, are obligația de a depune lunar la autoritatea competentă o declarație de accize, indiferent dacă se datorează sau nu plata accizei pentru luna respectivă.

(2) Declarațiile de accize se depun la autoritatea competentă de către plătitorii de accize până pe data de 25 inclusiv a lunii următoare celei la care se referă declarația.

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (1) și (2), orice persoană aflată în una dintre situațiile prevăzute la art. 340 alin. (1) lit. b) și c) și art. 340 alin. (4)-(7) are obligația de a depune o declarație de accize la autoritatea competentă în termen de 5 zile calendaristice de la data eliberării pentru consum.

(la 24-12-2020 Alineatul (3) din Articolul 346 , Secțiunea a 3-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost modificat de Punctul 174, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

(4) Orice plătitor de accize are obligația de a depune anual la autoritatea competentă decontul privind accizele, conform dispozițiilor legale privind obligațiile de plată la bugetul de stat, până la data de 30 aprilie a anului următor celui de raportare.

ART. 347

Documente fiscale

Pentru produsele accizabile care sunt transportate sau sunt deținute în afara antrepozitului fiscal, proveniența trebuie să fie dovedită conform prevederilor stabilite prin normele metodologice.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

SUBSECȚIUNEA a 2-a

Documente fiscale

7. (1) În aplicarea prevederilor art. 347 din Codul fiscal, orice plătitor de accize care livrează produse accizabile unei alte persoane are obligația de a-i emite acestei persoane o factură, cu respectarea prevederilor art. 319 din Codul fiscal, precum și un aviz de însoțire a mărfurilor pe perioada transportului. Antrepozitarii autorizați, destinatarii înregistrați și expeditorii înregistrați au obligația suplimentară de a înscrie în facturi codul de accize, la rubrica aferentă datelor de identificare.

(2) Cu excepția deplasărilor în regim suspensiv de accize și în cazul prevăzut la alin. (6), pentru eliberările în consum de produse accizabile efectuate din antrepozitele fiscale, factura trebuie să cuprindă distinct valoarea accizelor datorate pentru fiecare produs accizabil sau, după caz, mențiunea "exceptat/scutit de accize", în situația în care pentru produsele accizabile nu se datorează accize, ca urmare a aplicării unei exceptări sau scutiri.

(3) Pentru eliberările în consum de țigarete, factura cuprinde și o rubrică aferentă prețului de vânzare cu amănuntul declarat.

(4) Avizul de însoțire, în care se înscrie contravaloarea accizelor percepute, aferente cantităților de produse accizabile eliberate pentru consum, se utilizează în următoarele situații:

a) în cazul deplasării produselor accizabile de la antrepozitul fiscal către alte locuri proprii de depozitare și/sau comercializare;

b) în cazul deplasării produselor accizabile de la antrepozitul fiscal către clienți, dacă la momentul expedierii nu se emite factura, sau dacă expedierea se face direct către clienții cumpărătorului revânzător.

(5) Avizul de însoțire, în care se înscrie mențiunea "accize percepute", se utilizează în următoarele situații:

a) în cazul deplasării produselor accizabile de la locul de recepție al destinatarului înregistrat către alte locuri proprii de depozitare;

b) în cazul livrării de produse accizabile de către destinatarul înregistrat către clienți, atunci când acesta nu emite factura la momentul expedierii sau dacă expedierea se face direct către clienții cumpărătorului revânzător.

(6) În situațiile prevăzute la alin. (4) nu este obligatorie înscrierea accizelor în facturile întocmite ulterior către clienți, dar în acestea se înscrie mențiunea "accize percepute".

(7) Deplasarea produselor accizabile în regim suspensiv de accize de la un loc de expediere aflat pe teritoriul României este însoțită de un exemplar tipărit al documentului administrativ electronic.

(8) Deplasarea intracomunitară a produselor cu accize plătite, dintr-un stat membru în România, respectiv din România într-un stat membru, este însoțită de factură și documentul de însoțire reglementat la pct. 138 sau un alt document comercial care să conțină aceleași informații din documentul de însoțire.

ART. 348

Garanții

(1) Antrepozitarul autorizat, destinatarul înregistrat, expeditorul înregistrat și importatorul autorizat au obligația depunerii la autoritatea competentă a unei garanții, la nivelul stabilit conform prevederilor din normele metodologice, care să asigure plata accizelor ce pot deveni exigibile. Garanția poate fi constituită sub formă de:

a) consemnare de mijloace bănești la o unitate a Trezoreriei Statului;

b) scrisoare de garanție/poliță de asigurare de garanție emisă în condițiile legii de o instituție de credit/societate de asigurare înregistrată în Uniunea Europeană și Spațiul Economic European, autorizată să își desfășoare activitatea pe teritoriul României, în favoarea autorității fiscale teritoriale la care operatorul economic este înregistrat ca plătitor de impozite și taxe.

(la 20-01-2019 Alineatul (1) din Articolul 348 , Sectiunea a 3-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost modificat de Punctul 29¹, Punctul 21, Articolul I din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019)

Potrivit literei a) a art. VI din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019, articolul I punctul 21 din lege cu referire la articolul I punctul 29¹ [din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018], se aplică începând cu 1 ianuarie 2019.

(2) În situația în care antrepozitarul autorizat, destinatarul înregistrat, expeditorul înregistrat sau importatorul autorizat înregistrează obligații fiscale restante administrate de A.N.A.F. cu mai mult de 30 de zile față de termenul legal de plată, garanția se extinde și asupra acestor obligații de drept și fără nicio altă formalitate.

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (1), garanția poate fi depusă de proprietarul produselor accizabile sau, în comun, de către acesta și una dintre persoanele prevăzute la alin. (1), în cazurile și în condițiile stabilite prin normele metodologice.

(4) În cazul antrepozitarilor autorizați, prin normele metodologice se stabilesc niveluri minime și maxime ale garanțiilor, în funcție de natura și volumul produselor accizabile ce urmează a fi realizate sau depozitate.

(5) Garanția este valabilă pe întreg teritoriul Uniunii Europene.

(6) Tipul, modul de calcul, valoarea, durata și condițiile de reducere a garanției sunt prevăzute în normele metodologice, pe tipuri de activități și grupe de produse.

(7) În cazul antrepozitarului autorizat care deține și calitatea de expeditor înregistrat, condițiile și quantumul garanției se stabilesc prin normele metodologice.

(8) Valoarea garanției se analizează anual sau, ori de câte ori este necesar, de către autoritatea competentă, în vederea actualizării în funcție de schimbările intervenite în volumul afacerii sau asupra nivelului accizelor.

(la 24-12-2020 Alineatul (8) din Articolul 348 , Secțiunea a 3-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost modificat de Punctul 175, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

SUBSECȚIUNEA a 3-a

Garanții

8. (1) *Garanția prevăzută la art. 348 alin. (1) din Codul fiscal se constituie în favoarea autorității fiscale teritoriale. (2) Abrogat.*

(3) *În cazul garanției constituite potrivit art. 348 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal se aplică următoarele reguli:*

a) se consemnează mijloacele bănești la unitatea Trezoreriei Statului la care este arondată autoritatea fiscală teritorială;

b) orice dobândă plătită de trezorerie în legătură cu depozitul aparține deponentului.

(4) *Abrogat.*

(5) *Antrepozitarul autorizat pentru producție nou-înființat are obligația de a constitui o garanție al cărei nivel corespunde unei cote de 6% din valoarea accizelor aferente produselor accizabile estimate a fi realizate în primul an de activitate.*

(6) *Antrepozitarul autorizat pentru depozitare nou-înființat are obligația de a constitui o garanție al cărei nivel corespunde unei cote de 6% din valoarea accizelor aferente produselor accizabile estimate a fi intrate în primul an de activitate.*

(7) *Antrepozitarul autorizat pentru producție nou-înființat, care deține și antrepozite fiscale de depozitare, trebuie să constituie garanție atât pentru antrepozitele de producție, cât și pentru*

antrepozitele fiscale de depozitare, potrivit prevederilor alin. (5) și (6), fără a se depăși garanția maximă prevăzută la alin. (14).

(8) Orice antrepozitar autorizat are obligația constituirii unei garanții corespunzătoare unei cote de 6% din valoarea accizelor aferente cantităților de produse accizabile deplasate în regim suspensiv de accize către un alt stat membru în anul anterior constituirii garanției.

(9) Cuantumul garanției constituite de antrepozitarii autorizați pentru producție nu poate fi mai mic decât limitele prevăzute mai jos:

- a) pentru producția de bere - 473.801 lei;
- b) pentru producția de bere realizată de micile fabrici de bere prevăzute la art. 349 alin. (6) din Codul fiscal - 236.901 lei;
- c) pentru producția de bere de maximum 5.000 hl pe an realizată de micile fabrici de bere prevăzute la art. 349 alin. (6) din Codul fiscal - 9.476 lei;
- d) pentru producția de vinuri de maximum 5.000 hl pe an - 11.845 lei;
- e) pentru producția de vinuri între 5.001 hl și 10.000 hl pe an - 23.690 lei;
- f) pentru producția de vinuri peste 10.000 hl pe an - 47.380 lei;
- f¹) pentru producția de băuturi fermentate, altele decât bere și vinuri, de maximum 1.000 hl pe an - 18.952 lei;
- g) pentru producția de băuturi fermentate, altele decât bere și vinuri, între 1.000 și 5.000 hl pe an - 94.760 lei;
- h) pentru producția de băuturi fermentate, altele decât bere și vinuri, peste 5.000 hl pe an - 236.901 lei;
- i) pentru producția de produse intermediare de maximum 5.000 hl pe an - 118.450 lei;
- j) pentru producția de produse intermediare peste 5.000 hl pe an - 355.351 lei;
- k) pentru producția de alcool etilic și/sau băuturi spirtoase de maximum 100 hl alcool pur pe an - 23.690 lei;
- l) pentru producția de alcool etilic și/sau băuturi spirtoase între 101 și 1.000 hl alcool pur pe an - 118.450 lei;
- m) pentru producția de alcool etilic și/sau băuturi spirtoase între 1.001 și 5.000 hl alcool pur pe an - 473.801 lei;
- n) pentru producția de alcool etilic și/sau băuturi spirtoase peste 5.000 hl alcool pur pe an - 1.184.503 lei;
- o) pentru producția de alcool etilic realizată de micile distilerii definite la pct. 12 alin. (16) - 1.185 lei;
- p) pentru producția de tutun prelucrat - 4.738.014 lei;
- q) pentru producția de produse energetice, exceptând producția de GPL, de maximum 10.000 tone pe an - 1.184.503 lei;
- r) pentru producția de produse energetice, exceptând producția de GPL, între 10.001 tone și 40.000 tone - 4.738.014 lei;
- s) pentru producția de produse energetice, exceptând producția de GPL, peste 40.000 tone - 9.476.027 lei;
- ș) pentru producția de GPL - 47.380 lei;
- t) pentru producția exclusivă de biocombustibili și biocarburanți - 23.690 lei.

(10) În aplicarea alin. (9), antrepozitarii autorizați care produc mai multe tipuri de produse accizabile au obligația de a constitui garanția minimă corespunzătoare aceluși tip de produs accizabil pentru care, potrivit alin. (9), este prevăzut, respectiv calculat cuantumul cel mai mare.

(11) *Cuantumul garanției constituite de antrepozitarii autorizați pentru depozitarea produselor accizabile nu poate fi mai mic de 6% din contravaloarea accizelor aferente limitelor trimestriale prevăzute la pct. 30 alin. (8), raportate la nivelul unui an.*

(12) *În aplicarea alin. (11), antrepozitarii autorizați care depozitează mai multe tipuri de produse accizabile au obligația de a constitui garanția corespunzătoare aceluși tip de produs accizabil pentru care este prevăzut, respectiv calculat cuantumul cel mai mare.*

(13) *Antrepozitarii autorizați care dețin atât antrepozite fiscale de producție, cât și antrepozite fiscale de depozitare au obligația de a constitui atât garanția minimă prevăzută pentru antrepozitele fiscale de producție, cât și garanția minimă prevăzută pentru antrepozitele fiscale de depozitare, fără a se depăși garanția maximă prevăzută la alin. (14).*

(14) *Cuantumul garanției maxime constituite de antrepozitarii autorizați se stabilește la nivelurile prevăzute mai jos:*

- a) pentru alcool etilic și băuturi alcoolice - 9.476.027 lei;*
- b) pentru tutun prelucrat - 47.380.137 lei;*
- c) pentru produse energetice - 71.070.206 lei.*

(15) *În cazul antrepozitarului autorizat pentru producție de biodiesel, destinat utilizării în producția de produse energetice, valoarea accizelor care constituie baza de calcul pentru stabilirea garanției se determină prin aplicarea nivelului accizelor prevăzut pentru motorină.*

(16) *În cazul antrepozitarului autorizat exclusiv pentru producție de bioetanol, destinat utilizării în producția de produse energetice, valoarea accizelor care constituie baza de calcul pentru stabilirea garanției se determină prin aplicarea nivelului accizelor prevăzut pentru benzina fără plumb, cu condiția denaturării acestui produs potrivit pct. 78 alin. (3) lit. b), în caz contrar fiind aplicabil nivelul accizelor prevăzut pentru alcoolul etilic.*

(17) *Expeditoarea înregistrată are obligația de a constitui o garanție al cărei nivel corespunde unei cote de 6% din contravaloarea accizelor aferente produselor accizabile expediate în regim suspensiv de accize, estimate la nivelul unui an.*

(18) *În aplicarea alin. (17), pentru produsele energetice prevăzute la art. 355 alin. (2) din Codul fiscal, altele decât cele prevăzute la art. 355 alin. (3) din Codul fiscal, nivelul garanției se determină pe baza nivelului accizelor aferent motorinei.*

(19) *În aplicarea prevederilor art. 348 alin. (7) din Codul fiscal, antrepozitarul autorizat care deține și calitatea de expeditor înregistrat trebuie să constituie garanția atât în calitate de antrepozitar autorizat, cât și în calitate de expeditor înregistrat, numai pentru produsele accizabile pe care le deplasează în regim suspensiv de accize către alte locații decât antrepozitele fiscale proprii.*

(20) *În cazul destinatarului înregistrat, nivelul garanției care trebuie constituită corespunde unei cote de 6% din contravaloarea accizelor aferente cantităților de produse accizabile primite în regim suspensiv de la plata accizelor, estimate la nivelul unui an.*

(21) *În cazul destinatarului înregistrat care primește doar ocazional produse accizabile, nivelul garanției care trebuie constituită reprezintă contravaloarea accizelor aferente cantității de produse accizabile primite în regim suspensiv de la plata accizelor cu ocazia fiecărei deplasări. Pentru produsele energetice prevăzute la art. 355 alin. (2) din Codul fiscal, dar care nu se regăsesc la alin. (3) de la același articol, nivelul garanției care trebuie constituită se determină pe baza nivelului accizelor prevăzut pentru motorină.*

(22) *În cazul importatorului autorizat, nivelul garanției care trebuie constituită corespunde unei cote de 6% din contravaloarea accizelor aferente cantităților de produse accizabile importate, estimate la nivelul unui an.*

(23) Nivelul garanției se analizează anual sau ori de câte ori este necesar de către autoritatea vamală teritorială, în vederea actualizării în funcție de schimbările intervenite în volumul afacerii, în activitatea antrepozitarului autorizat/destinatarului înregistrat/expeditorului înregistrat/importatorului autorizat sau în nivelul accizelor datorate.

(24) Pentru antrepozitarul autorizat pentru producție, nivelul garanției se actualizează în funcție de ieșirile de produse accizabile din anul precedent, care nu poate fi mai mică de 6% din valoarea accizelor aferente produselor accizabile realizate în anul precedent.

(25) Pentru antrepozitarii autorizați pentru depozitare, nivelul garanției se actualizează în funcție de cantitățile de produse accizabile ieșite în anul precedent.

(26) Pentru antrepozitarul autorizat pentru producție, care deține și antrepozite fiscale de depozitare, nivelul garanției pentru antrepozitele fiscale de depozitare se actualizează în funcție de ieșirile de produse accizabile din anul precedent, altele decât cele provenite din antrepozitul de producție propriu.

(27) Pentru destinatarul înregistrat, nivelul garanției se actualizează în funcție de cantitățile de produse accizabile achiziționate în anul precedent.

(28) Pentru expeditorul înregistrat, nivelul garanției se actualizează în funcție de cantitățile de produse accizabile expediate în anul precedent.

(29) Pentru importatorul autorizat, nivelul garanției se actualizează în funcție de cantitățile de produse accizabile importate în anul precedent.

(30) În vederea actualizării nivelului garanției, antrepozitarul autorizat/destinatarul înregistrat/expeditorul înregistrat/importatorul autorizat trebuie să depună anual, până la data de 15 ianuarie inclusiv a anului următor, la autoritatea vamală teritorială, o declarație privind informațiile necesare analizei potrivit prevederilor alin. (23)-(29).

(31) Cuantumul garanției stabilite prin actualizare se comunică antrepozitarului autorizat/destinatarului înregistrat/expeditorului înregistrat/importatorului autorizat prin decizie emisă de autoritatea vamală teritorială, care va face parte integrantă din autorizația de antrepozit fiscal/destinatar înregistrat/expeditor înregistrat/importator autorizat. O copie a deciziei se transmite și autorităților fiscale teritoriale. Termenul de constituire a garanției astfel stabilite va fi de cel mult 30 de zile lucrătoare de la data comunicării deciziei.

(32) Orice reprezentant fiscal are obligația de a constitui garanția echivalentă cu valoarea accizelor aferente fiecărei operațiuni cu produse accizabile. Garanția va fi constituită înainte de livrarea produselor de către vânzătorul din alt stat membru în România.

(33) Garanțiile constituite sunt valabile atât timp cât nu sunt executate de autoritatea fiscală teritorială la care sunt înregistrați ca plătitori de impozite și taxe antrepozitarul autorizat, destinatarul înregistrat, expeditorul înregistrat sau importatorul autorizat.

(34) În situația în care se constată că antrepozitarul autorizat, destinatarul înregistrat, expeditorul înregistrat, importatorul autorizat sau reprezentantul fiscal:

a) înregistrează întârzieri de la plata accizelor peste termenul prevăzut la art. 433 din Codul fiscal, autoritatea fiscală teritorială dispune executarea garanției și comunică acest fapt autorității vamale teritoriale, în termen de cel mult două zile lucrătoare de la data executării garanției;

b) înregistrează întârzieri de la plata altor obligații fiscale de natura celor administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală, în sensul art. 157 din Codul de procedură fiscală, cu mai mult de 30 de zile față de termenul legal de plată, autoritatea fiscală teritorială dispune executarea garanției și comunică acest fapt autorității vamale teritoriale în termen de cel mult două zile lucrătoare de la data executării garanției.

(34¹) În cazul garanțiilor prevăzute la art. 348 alin. (1) din Codul fiscal, autoritatea fiscală teritorială dispune instituției de credit/societății de asigurare emitente a scrisorii de garanție/poliței de asigurare de garanție ori unității de Trezorerie a Statului, după caz, virarea sumei de bani în conturile de venituri bugetare corespunzătoare, în situațiile prevăzute la alin. (34).

(35) Garanțiile constituite de antrepozitarii autorizați se depun la autoritatea fiscală teritorială în termen de maximum 30 de zile lucrătoare de la data când devine valabilă autorizația. Diferențele rezultate din actualizarea sau executarea garanției constituite de antrepozitarii autorizați, destinatarii înregistrați, expeditorii înregistrați, importatorii autorizați și reprezentanții fiscali se regularizează prin depunerea la autoritatea fiscală teritorială, în termen de maximum 30 de zile lucrătoare de la data actualizării sau executării garanției, după caz, a unui depozit în numerar sau a unei garanții personale. În termen de 5 zile lucrătoare de la data constituirii/reîntregirii garanției, autoritatea fiscală teritorială transmite la autoritatea vamală teritorială o copie a documentului care atestă constituirea/reîntregirea garanției.

(36) În toate situațiile, valoarea accizelor care constituie baza de calcul pentru stabilirea/actualizarea garanției se determină prin aplicarea nivelurilor accizelor în vigoare la momentul constituirii garanției, prevăzute în anexa nr. 1 la titlul VIII - Accize și alte taxe speciale din Codul fiscal, actualizate potrivit art. 342 din Codul fiscal.

(37) Orice antrepozitar autorizat poate să asigure, la cerere, o singură garanție care să acopere riscul de neplată a accizelor pentru toate antrepozitele fiscale ale aceluși antrepozitar autorizat. Valoarea garanției totale va fi egală cu suma garanțiilor aferente fiecărui antrepozit fiscal deținut de către antrepozitarul autorizat.

(38) În cazul antrepozitarului autorizat pentru producție de alcool etilic și băuturi alcoolice în sistem integrat, garanția va fi stabilită în funcție de producția realizată cea mai mare, respectiv a alcoolului etilic ca materie primă sau a băuturilor alcoolice.

(39) În cazul antrepozitarului autorizat, destinatarului înregistrat și expeditorului înregistrat, autoritatea fiscală teritorială aprobă reducerea garanției, la cerere, după cum urmează:

a) cu 50%, în situația în care în ultimii 2 ani consecutivi de activitate pentru care a fost autorizat nu a înregistrat obligații fiscale restante la bugetul general consolidat, de natura celor administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală, în sensul art. 157 din Codul de procedură fiscală, pentru care s-a dispus executarea garanției și a fost începută procedura de executare silită;

b) cu 75%, în situația în care în ultimii 3 ani consecutivi de activitate pentru care a fost autorizat nu a înregistrat obligații fiscale restante la bugetul general consolidat, de natura celor administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală, în sensul art. 157 din Codul de procedură fiscală, pentru care s-a dispus executarea garanției și a fost începută procedura de executare silită.

(39¹) Valoarea garanției reduse pentru antrepozitarii autorizați nu poate fi mai mică decât limita minimă stabilită potrivit alin. (9) sau (11), după caz.

(40) Nivelul de reducere a garanției stabilit potrivit prevederilor alin. (39) rămâne în vigoare până la o decizie ulterioară a autorității fiscale teritoriale, chiar dacă în acest interval de timp a intervenit actualizarea garanției.

(41) Nivelul de reducere a garanției stabilit potrivit prevederilor alin. (39) rămâne neschimbat în cazul în care antrepozitarul autorizat solicită autorizarea unui nou loc ca antrepozit fiscal sau solicită reautorizarea.

(42) Garanția poate fi deblocată, total sau parțial, la solicitarea operatorului economic, cu viza autorității fiscale teritoriale, numai după verificarea asupra conformării cu prevederile legale ale titlului VIII din Codul fiscal.

SECȚIUNEA a 4-a

Alcool și băuturi alcoolice

ART. 349

Bere

(1) În înțelesul prezentului capitol, bere reprezintă orice produs încadrat la codul NC 2203 sau orice produs care conține un amestec de bere și de băuturi nealcoolice, încadrat la codul NC 2206, având, și într-un caz, și în altul, o concentrație alcoolică mai mare de 0,5% în volum.

(2) Pentru berea produsă de mici fabrici de bere independente, a căror producție în anul calendaristic precedent nu a depășit 200.000 hl/an, iar pentru anul în curs antrepozitarul autorizat declară pe propria răspundere că va produce o cantitate mai mică de 200.000 hl/an, se aplică nivelul redus al accizelor specifice prevăzut în anexa nr. 1. Pentru micile fabrici de bere independente nou-înființate pentru care antrepozitarul propus declară pe propria răspundere că va produce o cantitate mai mică de 200.000 hl/an se aplică nivelul redus al accizelor specifice prevăzut în anexa nr. 1. Același regim se aplică și pentru berea livrată pe teritoriul României de către mici fabrici de bere situate în alte state membre, potrivit prevederilor din normele metodologice.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

9. (1) În aplicarea prevederilor art. 349 alin. (2) din Codul fiscal, pentru a beneficia de nivelul redus al accizelor specifice, operatorul economic care eliberează pentru consum berea provenită de la o mică fabrică de bere independentă înregistrată în alt stat membru trebuie să prezinte un document certificat de autoritatea competentă din acel stat membru din care să rezulte statutul partenerului extern de mică fabrică de bere, precum și cel puțin denumirea și codul de acciză ale antrepozitarului autorizat ca mică fabrică de bere.

(3) În anul calendaristic următor celui în care antrepozitarul autorizat a realizat o producție mai mare de 200.000 hl, acesta nu beneficiază de nivelul redus al accizelor.

(4) Atunci când antrepozitarul autorizat nu respectă cele declarate prin declarația pe propria răspundere prevăzută la alin. (2), acesta este obligat la plata unei sume reprezentând diferența dintre nivelul standard și nivelul redus al accizelor prevăzut pentru bere, aferentă cantității care depășește 200.000 hl.

(5) Sumele astfel calculate se stabilesc la data de 31 decembrie a anului în care s-a înregistrat depășirea cantității declarate și se plătesc de către antrepozitarul autorizat până la data de 15 ianuarie a anului următor.

(6) Prin mică fabrică de bere independentă se înțelege o fabrică de bere independentă din punct de vedere legal și economic de orice altă fabrică de bere și care folosește clădiri separate

din punct de vedere fizic de orice altă fabrică de bere și care nu lucrează sub licență. Atunci când două sau mai multe mici fabrici de bere cooperează, iar producția lor anuală totală nu depășește 200.000 hl, aceste fabrici de bere sunt considerate o mică fabrică de bere independentă separată.

(7) Antrepozitarul autorizat care produce și alte băuturi alcoolice decât bere nu poate beneficia de acciza specifică redusă prevăzută la alin. (2).

(8) Fiecare mică fabrică de bere are obligația de a depune la autoritatea competentă, până la data de 15 ianuarie a fiecărui an, o declarație pe propria răspundere privind cantitatea de bere pe care a produs-o în anul calendaristic precedent și/sau cantitatea de bere pe care urmează să o producă în anul în curs, potrivit prevederilor din normele metodologice.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

9.

(2) În aplicarea prevederilor art. 349 alin. (8) din Codul fiscal, modelul declarației pe propria răspundere privind cantitatea de bere produsă în anul precedent și/sau cantitatea de bere pe care urmează să o producă în anul în curs o mică fabrică de bere este prevăzută în anexa nr. 2, care face parte integrantă din prezentele norme metodologice.

(9) Este exceptată de la plata accizelor berea fabricată de persoana fizică și consumată de către aceasta și membrii familiei sale, cu condiția să nu fie vândută.

ART. 350

Vinuri

(1) În înțelesul prezentului capitol, vinurile sunt:

a) vinuri liniștite, care cuprind toate produsele încadrate la codurile NC 2204 și 2205, cu excepția vinului spumos, așa cum este definit la lit. b), și care:

1. au o concentrație alcoolică mai mare de 1,2% în volum, dar care nu depășește 15% în volum, și la care alcoolul conținut în produsul finit rezultă în întregime din fermentare; sau

2. au o concentrație alcoolică mai mare de 15% în volum, dar care nu depășește 18% în volum, au fost obținute fără nicio îmbogățire și la care alcoolul conținut în produsul finit rezultă în întregime din fermentare;

b) vinuri spumoase, care cuprind toate produsele încadrate la codurile NC 2204 10, 2204 21 10, 2204 29 10 și 2205 și care:

1. sunt prezentate în sticle închise cu dop tip ciupercă fixat cu ajutorul legăturilor sau care sunt sub presiune egală ori mai mare de 3 bari datorată dioxidului de carbon în soluție; și

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

10. Presiunea datorată dioxidului de carbon în soluție pentru vinurile spumoase prevăzute la art. 350 alin. (1) lit. b) pct. 1 din Codul fiscal se măsoară la temperatura de 20°C.

2. au o concentrație alcoolică care depășește 1,2% în volum, dar care nu depășește 15% în volum, și la care alcoolul conținut în produsul finit rezultă în întregime din fermentare.

(2) Este exceptat de la plata accizelor vinul fabricat de persoana fizică și consumat de către aceasta și membrii familiei sale, cu condiția să nu fie vândut.

ART. 351

Băuturi fermentate, altele decât bere și vinuri

(1) În înțelesul prezentului capitol, băuturile fermentate, altele decât bere și vinuri, reprezintă:

a) băuturi fermentate liniștite, care se încadrează la codurile NC 2204 și 2205 și care nu sunt prevăzute la art. 350, precum și toate produsele încadrate la codurile NC 2206, cu excepția altor băuturi fermentate spumoase, așa cum sunt definite la lit. b), și a produsului prevăzut la art. 349, având:

1. o concentrație alcoolică ce depășește 1,2% în volum, dar nu depășește 10% în volum; sau
2. o concentrație alcoolică ce depășește 10% în volum, dar nu depășește 15% în volum, și la care alcoolul conținut în produsul finit rezultă în întregime din fermentare;

b) băuturi fermentate spumoase, care se încadrează la codurile NC 2206 00 31, 2206 00 39, 2204 10, 2204 21 10, 2204 29 10 și 2205, care nu intră sub incidența art. 350 și care sunt prezentate în sticle închise cu dop tip ciupercă fixat cu ajutorul legăturilor sau care sunt sub presiune egală ori mai mare de 3 bari datorată dioxidului de carbon în soluție și care:

1. au o concentrație alcoolică care depășește 1,2% în volum, dar nu depășește 13% în volum; sau
2. au o concentrație alcoolică care depășește 13% în volum, dar nu depășește 15% în volum, și la care alcoolul conținut în produsul finit rezultă în întregime din fermentare.

(2) Sunt exceptate de la plata accizelor băuturile fermentate, altele decât bere și vinuri, fabricate de persoana fizică și consumate de către aceasta și membrii familiei sale, cu condiția să nu fie vândute.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

11.

(2) *Produsele încadrate la codurile NC 2206 00 31 și 2206 00 39, care nu sunt prezentate în sticle închise cu dop tip ciupercă fixat cu ajutorul legăturilor, a căror presiune datorată dioxidului de carbon în soluție este egală sau mai mare de 1,5 bari, dar mai mică de 3 bari, și care:*

1. *au o concentrație alcoolică care depășește 1,2% în volum, dar nu depășește 13% în volum; sau*
2. *au o concentrație alcoolică care depășește 13% în volum, dar nu depășește 15% în volum, și la care alcoolul conținut în produsul finit rezultă în întregime din fermentare, intră în categoria băuturilor fermentate liniștite.*

(3) Se încadrează la poziția 3.1.1 din anexa nr. 1 la titlul VIII produsele care au denumirea de cidru de mere și/sau de pere a căror presiune datorată dioxidului de carbon în soluție este mai mică de 3 bari, obținute din fermentarea completă sau parțială a merelor și/sau a perelor procesate, cu sau fără adaos, înainte sau după fermentare, de apă, arome și zaharuri, și încadrate la codurile NC 2206 00.

(la 13-01-2019 Articolul 351 din Secțiunea a 4-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost completat de Punctul 7, Punctul 3, Articolul I din LEGEA nr. 13 din 8 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 28 din 10 ianuarie 2019)

(4) Se încadrează la poziția 3.1.2 din anexa nr. 1 la titlul VIII produsele denumite hidromel obținute din fermentarea unei soluții de miere, încadrate la codurile NC 2206 00 59 și NC 2206 00 89, precum și la codul NC 2206 00 39.

(la 13-01-2019 Articolul 351 din Secțiunea a 4-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost completat de Punctul 7, Punctul 3, Articolul I din LEGEA nr. 13 din 8 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 28 din 10 ianuarie 2019)

(5) Se încadrează la poziția 3.2.1 din anexa nr. 1 la titlul VIII produsele denumite cidru de mere și/sau de pere a căror presiune datorată dioxidului de carbon în soluție este egală sau mai mare de 3 bari, obținute din fermentarea completă sau parțială a merelor și/sau a perelor procesate, cu sau fără adaos, înainte sau după fermentare, de apă, arome și zaharuri, și încadrate la codurile NC 2206 00.

(la 13-01-2019 Articolul 351 din Secțiunea a 4-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost completat de Punctul 7, Punctul 3, Articolul I din LEGEA nr. 13 din 8 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 28 din 10 ianuarie 2019)

(6) Presiunea datorată dioxidului de carbon în soluție pentru băuturile fermentate, altele decât bere și vinuri, prevăzute la alin. (1) lit. b) pct. 1, se măsoară la temperatura de 20°C.

(la 13-01-2019 Articolul 351 din Secțiunea a 4-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost completat de Punctul 7, Punctul 3, Articolul I din LEGEA nr. 13 din 8 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 28 din 10 ianuarie 2019)

ART. 352

Produse intermediare

(1) În înțelesul prezentului capitol, produsele intermediare reprezintă toate produsele care au o concentrație alcoolică ce depășește 1,2% în volum, dar nu depășește 22% în volum, și care se încadrează la codurile NC 2204, 2205 și 2206, dar care nu intră sub incidența art. 349-351.

(2) De asemenea, se consideră produse intermediare și:

a) orice băutură fermentată liniștită prevăzută la art. 351 alin. (1) lit. a), care are o concentrație alcoolică ce depășește 5,5% în volum și care nu rezultă în întregime din fermentare;

b) orice băutură fermentată spumoasă prevăzută la art. 351 alin. (1) lit. b), care are o concentrație alcoolică ce depășește 8,5% în volum și care nu rezultă în întregime din fermentare.

ART. 353

Alcool etilic

(1) În înțelesul prezentului capitol, alcool etilic reprezintă:

a) toate produsele care au o concentrație alcoolică ce depășește 1,2% în volum și care sunt încadrate la codurile NC 2207 și 2208, chiar atunci când aceste produse fac parte dintr-un produs încadrat la alt capitol al nomenclaturii combinate;

b) produsele care au o concentrație alcoolică ce depășește 22% în volum și care sunt cuprinse în codurile NC 2204, 2205 și 2206;

c) țuică și rachiuri de fructe;

d) băuturi spirtoase potabile care conțin produse, în soluție sau nu.

(2) Țuica și rachiurile de fructe destinate consumului propriu al gospodăriilor individuale, în limita unei cantități echivalente de cel mult 0,50 hl de alcool pur/an pentru fiecare gospodărie individuală, se accizează prin aplicarea unei cote de 50% din cota standard a accizei aplicate alcoolului etilic, cu condiția să nu fie vândute, potrivit prevederilor din normele metodologice.

(3) Pentru alcoolul etilic produs în micile distilării, a căror producție proprie în anul calendaristic precedent nu a depășit 10 hl alcool pur, iar pentru anul în curs antrepozitarul autorizat declară pe propria răspundere că va avea o producție proprie mai mică de 10 hl alcool pur, se aplică nivelul redus al accizelor specifice prevăzut în anexa nr. 1. Pentru micile distilării nou-înființate pentru care antrepozitarul propus declară pe propria răspundere că va avea o producție proprie mai mică de 10 hl alcool pur/an se aplică nivelul redus al accizelor specifice prevăzut în anexa nr. 1. Producția proprie nu include cantitățile de alcool pur realizate în sistem de prestări de servicii pentru gospodăriile individuale. Același regim se aplică și pentru alcoolul etilic livrat pe teritoriul României de către micile distilării situate în alte state membre, potrivit prevederilor din normele metodologice.

(4) În anul calendaristic următor celui în care antrepozitarul autorizat a realizat o producție proprie mai mare de 10 hl alcool pur, acesta nu beneficiază de nivelul redus al accizelor.

(5) Atunci când antrepozitarul autorizat nu respectă cele declarate în declarația pe propria răspundere prevăzută la alin. (3), acesta este obligat la plata unei sume reprezentând diferența dintre nivelul standard și nivelul redus al accizelor prevăzut pentru alcool etilic, aferentă cantității de alcool etilic pur care depășește 10 hl.

(6) Sumele astfel calculate se stabilesc la data de 31 decembrie a anului în care s-a înregistrat depășirea cantității declarate și se plătesc de către antrepozitarul autorizat până la data de 15 ianuarie a anului următor.

(7) Beneficiază de nivelul redus al accizelor micile distilării ale pomiculturilor care sunt independente din punct de vedere juridic și economic de orice altă distilerie, nu funcționează sub licența de produs a unei alte distilării și care îndeplinesc condițiile prevăzute de normele metodologice.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

SUBSECȚIUNEA a 4-a

Alcool etilic

12. (1) În aplicarea art. 353 alin. (1) din Codul fiscal, comercializarea alcoolului etilic și a băuturilor alcoolice supuse marcării, în recipiente ce depășesc capacitatea de 3 litri, se consideră comercializare în vrac.

(2) În sensul art. 353 alin. (2) din Codul fiscal, gospodăria individuală este gospodăria care aparține unei persoane fizice producătoare, a cărei producție de țuică și rachiuri este consumată de către aceasta și membrii familiei sale.

(3) Gospodăria individuală care deține în proprietate livezi de pomi fructiferi și suprafețe viticole poate să producă pentru consum propriu din propria recoltă țuică și rachiuri din fructe, rachiuri din vin sau rachiuri din subproduse de vinificație, denumite în continuare țuică și rachiuri, numai dacă deține în proprietate instalații corespunzătoare condițiilor tehnice minimale stabilite de Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale și avizate de Ministerul Sănătății. Instalațiile trebuie să fie de tip alambic.

(4) În sensul alin. (3), prin alambic se înțelege o instalație de distilare alcătuită dintr-un cazan de distilare, denumit blază, o serpentină de răcire, denumită refrigerent, și un recipient de colectare a distilatului.

(5) Toate gospodăriile individuale care dețin în proprietate instalații de producție de țuică și rachiuri de tip alambic au obligația de a se înregistra la autoritatea vamală teritorială în raza căreia își au domiciliul.

(6) Atunci când gospodăria individuală intenționează să producă țuică și rachiuri din recolta proprie, aceasta anunță în scris intenția la autoritatea vamală teritorială în raza căreia își are domiciliul, menționând totodată cantitatea și tipul de materie primă ce urmează a se prelucra, perioada estimată în care instalația va funcționa, precum și cantitatea de produs estimată a se obține. În acest caz producătorul trebuie să dețină și mijloacele legale necesare pentru măsurarea cantității și a concentrației alcoolice a produselor obținute.

(7) În termen de 3 zile lucrătoare de la finalizarea procesului de producție, gospodăria individuală declară cantitățile de țuică și rachiuri produse și solicită autorității vamale teritoriale calculul accizelor datorate. Autoritatea vamală teritorială stabilește cuantumul accizelor datorate și emite decizia de impunere potrivit procedurii stabilite prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală. Accizele devin exigibile la momentul finalizării procesului de producție, iar termenul de plată este până la data de 25 a lunii imediat următoare celei în care accizele au devenit exigibile, potrivit art. 345 alin. (1) din Codul fiscal.

(8) În situația în care gospodăria individuală nu declară cantitățile de țuică și rachiuri produse potrivit alin. (7), autoritatea vamală teritorială stabilește, în urma verificărilor efectuate, cuantumul accizelor datorate și emite decizia de impunere potrivit procedurii stabilite prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală. Și în acest caz accizele devin exigibile la momentul finalizării procesului de producție.

(9) Autoritatea vamală teritorială ține o evidență a gospodăriilor individuale menționate la alin. (5) și (6), în care sunt înscrise datele de identificare ale acestora, informații privind instalațiile de producție deținute, cantitățile de produse declarate, precum și date cu privire la deciziile de impunere emise potrivit alin. (7) și (8).

(10) Pentru țuica și rachiurile de fructe destinate consumului propriu al unei gospodării individuale, în limita unei cantități echivalente de cel mult 50 de litri de produs/an cu concentrația alcoolică de 100% în volum, nivelul accizei datorate reprezintă 50% din nivelul standard al accizei aplicat alcoolului etilic, prevăzut la nr. crt. 5 din anexa nr. 1 la titlul VIII din Codul fiscal.

(11) Producția de țuică și rachiuri pentru consumul propriu al unei gospodării individuale din recolta proprie, dar care nu deține în proprietate instalații de producție, poate fi realizată în sistem de prestări de servicii numai în antrepozite fiscale autorizate pentru producția de țuică și rachiuri.

(12) În cazul prevăzut la alin. (11), antrepozitele fiscale sunt obligate să țină o evidență distinctă care să cuprindă următoarele informații: numele gospodăriei individuale, cantitatea de materii prime dată pentru prelucrare, cantitatea de produs finit rezultată, cantitatea de produs finit preluată, din care pentru consum propriu, data preluării, numele și semnătura persoanei care a preluat.

(13) Pentru țuica și rachiurile destinate consumului propriu al gospodăriei individuale realizate în sistem de prestări de servicii într-un antrepozit fiscal de producție, accizele datorate bugetului de stat devin exigibile la momentul preluării produselor din antrepozitul fiscal de producție. Beneficiarul prestației, respectiv gospodăria individuală, plătește prestatorului contravaloarea accizelor aferente cantităților de țuică și rachiuri preluate. Pentru cantitatea de 50 de litri de produs/an cu concentrația alcoolică de 100% în volum destinată consumului propriu al unei gospodării individuale, nivelul accizei datorate reprezintă 50% din nivelul standard al accizei aplicate alcoolului etilic. Pentru cantitatea de produs preluată de gospodăria individuală care depășește această limită, inclusiv pentru consumul propriu al acesteia, nivelul accizei datorate este nivelul standard al accizei pentru alcoolul etilic.

(14) Cantitățile de țuică și rachiuri din fructe preluate de gospodăriile individuale de la antrepozitul fiscal de producție sunt însoțite de avizul de însoțire a mărfii emis de antrepozitul fiscal care a efectuat prestarea de servicii, în care se înscrie mențiunea "accize percepute".

(15) Gospodăria individuală care intenționează să vândă din cantitățile de țuică și rachiuri preluate de la antrepozitul fiscal de producție unde au fost realizate în sistem de prestări de servicii trebuie să respecte prevederile legale în vigoare privind comercializarea acestor produse.

(16) Gospodăria individuală care produce ea însăși țuică și rachiuri în vederea vânzării are obligația de a se autoriza în calitate de antrepozitar, potrivit prevederilor art. 353 alin. (3) din Codul fiscal sau, după caz, art. 362 din Codul fiscal.

(17) În aplicarea art. 353 alin. (3) din Codul fiscal, prin mică distilerie se înțelege o distilerie care este independentă din punct de vedere legal și economic de altă distilerie și care nu funcționează sub licență.

(18) Fiecare mică distilerie prevăzută la alin. (17) are obligația de a depune la autoritatea vamală teritorială, până la data de 15 ianuarie a fiecărui an, o declarație pe propria răspundere privind cantitatea de alcool pur pe care a produs-o în anul calendaristic precedent și/sau cantitatea de alcool pur pe care urmează să o producă în anul în curs.

(19) Declarația prevăzută la alin. (18) se întocmește potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 2.

SECȚIUNEA a 5-a

Tutun prelucrat

ART. 354

Tutun prelucrat

(1) În înțelesul prezentului capitol, tutun prelucrat reprezintă:

- a) țigarete;
- b) țigări și țigări de foi;
- c) tutun de fumat:
 - 1. tutun de fumat fin tăiat, destinat rulării în țigarete;
 - 2. alte tutunuri de fumat.

(2) Se consideră țigarete:

- a) rulourile de tutun destinate fumatului ca atare și care nu sunt țigări sau țigări de foi, în sensul alin. (3);
- b) rulourile de tutun care se pot introduce într-un tub de hârtie de țigarete, prin simpla mânăuire neindustrială;
- c) rulourile de tutun care se pot înfășura în hârtie de țigarete, prin simpla mânăuire neindustrială;
- d) orice produs care conține total sau parțial alte substanțe decât tutunul, dar care respectă criteriile prevăzute la lit. a), b) sau c).

(3) Se consideră țigări sau țigări de foi, dacă, având în vedere proprietățile acestora și așteptările obișnuite ale clienților, pot și au rolul exclusiv de a fi fumate ca atare, după cum urmează:

- a) rulourile de tutun cu un înveliș exterior din tutun natural;
- b) rulourile de tutun cu umplură mixtă mărunțită și cu înveliș exterior de culoarea obișnuită a unei țigări de foi, din tutun reconstituit, care acoperă în întregime produsul, inclusiv, după caz, filtrul, cu excepția vârfului, în cazul țigarilor de foi cu vârf, dacă masa unitară, fără a include filtrul sau muștiucul, nu este mai mică de 2,3 g și nici mai mare de 10 g și circumferința a cel puțin o treime din lungime nu este mai mică de 34 mm;
- c) produsele alcătuite parțial din alte substanțe decât tutun și care îndeplinesc criteriile prevăzute la lit. a) și b).

(4) Se consideră tutun de fumat:

- a) tutunul tăiat sau fărâmițat într-un alt mod, răsucit ori presat în bucăți și care poate fi fumat fără prelucrare industrială ulterioară;
- b) deșeuri de tutun puse în vânzare cu amănuntul care nu intră sub incidența alin. (2) și (3) și care pot fi fumate. În sensul prezentului articol, deșeurile de tutun sunt considerate ca fiind resturi de foi de tutun și produse secundare obținute la prelucrarea tutunului sau fabricarea produselor din tutun;
- c) orice produs care constă total sau parțial din alte substanțe decât tutunul, dar care îndeplinește, pe de altă parte, criteriile prevăzute la lit. a) sau b).

(5) Se consideră tutun de fumat fin tăiat, destinat rulării în țigarete:

- a) tutunul de fumat așa cum este definit la alin. (4), pentru care mai mult de 25% din greutate o reprezintă particulele de tutun ce au o lățime de tăiere sub 1,5 mm;
- b) tutunul de fumat pentru care mai mult de 25% din greutate o reprezintă particulele de tutun care au o lățime de tăiere de 1,5 mm sau mai mult, dacă tutunul de fumat este vândut ori destinat vânzării pentru rularea în țigarete.

(6) Fără să contravină prevederilor alin. (2) lit. d) și alin. (4) lit. c), produsele care nu conțin tutun și care sunt utilizate exclusiv în scopuri medicale nu sunt tratate ca tutun prelucrat, potrivit prevederilor din normele metodologice.

(7) Un rulou de tutun prevăzut la alin. (2) este considerat, pentru aplicarea accizei, ca două țigarete, atunci când are o lungime, excluzând filtrul sau muștiucul, mai mare de 8 cm, fără să depășească 11 cm, ca 3 țigarete, excluzând filtrul sau muștiucul, când are o lungime mai mare de 11 cm, fără să depășească 14 cm, și așa mai departe.

(8) Toți operatorii economici plătitori de accize pentru tutunul prelucrat, potrivit prezentului capitol, au obligația de a prezenta autorității competente liste cuprinzând date cu privire la produsele accizabile eliberate pentru consum, în conformitate cu prevederile din normele metodologice.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

SECȚIUNEA a 5-a

Tutun prelucrat

13. (1) *În aplicarea art. 354 din Codul fiscal, antrepozitarii autorizați, destinatarii înregistrați sau importatorii autorizați pentru produse din grupa tutunului prelucrat sunt obligați să prezinte lunar, odată cu situația utilizării marcajelor, situația eliberărilor pentru consum de astfel de produse în luna de raportare, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 3 sau în anexa nr. 4, care fac parte integrantă din prezentele norme metodologice, după caz.*

(2) *Situația eliberărilor pentru consum prevăzută la alin. (1) se întocmește în 3 exemplare, cu următoarele destinații: primul exemplar rămâne la operatorul economic, exemplarul al doilea se transmite autorității vamale teritoriale care aprobă notele de comandă pentru timbre, iar exemplarul al treilea se transmite autorității fiscale centrale - direcția cu atribuții în elaborarea legislației în domeniul accizelor.*

(3) *Deșeurile de tutun, definite la art. 354 alin. (4) lit. b) din Codul fiscal, aflate în antrepozitul fiscal, care nu sunt considerate tutun de fumat și care nu pot face obiectul procesării pentru obținerea de tutun de fumat, se distrug prin metode specifice, care să asigure denaturarea acestora astfel încât să se elimine orice posibilitate de a putea fi fumate. Distrugerea are loc, în baza aprobării date de autoritatea vamală teritorială la cererea operatorului economic cu drept de marcă, în termen de maximum 30 de zile lucrătoare de la data primirii aprobării și în prezența reprezentantului acestei autorități.*

(4) *Nu sunt tratate ca tutun prelucrat produsele care nu conțin tutun și care sunt încadrate în categoria "produse din plante medicinale sau aromatice pentru uz intern", în categoria "medicamente" sau în categoria "dispozitive medicale", potrivit Legii nr. 491/2003 privind plantele medicinale și aromatice, precum și produsele stupului, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările ulterioare, sau Ordinului ministrului sănătății nr. 372/2015 privind înregistrarea dispozitivelor medicale.*

SECȚIUNEA a 6-a

Produse energetice

ART. 355

Produse energetice

(1) În înțelesul prezentului capitol, produsele energetice sunt:

- a) produsele cu codurile NC de la 1507 la 1518, dacă acestea sunt destinate utilizării drept combustibil pentru încălzire sau combustibil pentru motor;
- b) produsele cu codurile NC 2701, 2702 și de la 2704 la 2715;
- c) produsele cu codurile NC 2901 și 2902;
- d) produsele cu codul NC 2905 11 00, care nu sunt de origine sintetică, dacă acestea sunt destinate utilizării drept combustibil pentru încălzire sau combustibil pentru motor;
- e) produsele cu codul NC 3403;
- f) produsele cu codul NC 3811;
- g) produsele cu codul NC 3817;
- h) produsele cu codul NC 3824 90 99, dacă acestea sunt destinate utilizării drept combustibil pentru încălzire sau combustibil pentru motor.

(2) Intră sub incidența prevederilor secțiunilor a 9-a și a 16-a doar următoarele produse energetice:

- a) produsele cu codurile NC de la 1507 la 1518, dacă acestea sunt destinate utilizării drept combustibil pentru încălzire sau combustibil pentru motor;
- b) produsele cu codurile NC 2707 10, 2707 20, 2707 30 și 2707 50;
- c) produsele cu codurile NC de la 2710 11 la 2710 19 69. Pentru produsele cu codurile NC 2710 11 21, 2710 11 25 și 2710 19 29, prevederile secțiunii a 16-a se aplică numai circulației comerciale în vrac;
- d) produsele cu codurile NC 2711, cu excepția 2711 11, 2711 21 și 2711 29;
- e) produsele cu codul NC 2901 10;
- f) produsele cu codurile NC 2902 20, 2902 30, 2902 41, 2902 42, 2902 43 și 2902 44;
- g) produsele cu codul NC 2905 11 00, care nu sunt de origine sintetică, dacă acestea sunt destinate utilizării drept combustibil pentru încălzire sau combustibil pentru motor;
- h) produsele cu codul NC 3824 90 99, dacă acestea sunt destinate utilizării drept combustibil pentru încălzire sau combustibil pentru motor;
- i) produsele cu codurile NC 3811 11 10, 3811 11 90, 3811 19 00 și 3811 90 00.

(3) Produsele energetice pentru care se datorează accize sunt:

- a) benzina cu plumb cu codurile NC 2710 11 31, 2710 11 51 și 2710 11 59;
- b) benzina fără plumb cu codurile NC 2710 11 31, 2710 11 41, 2710 11 45 și 2710 11 49;
- c) motorina cu codurile NC de la 2710 19 41 până la 2710 19 49;
- d) kerosenul cu codurile NC 2710 19 21 și 2710 19 25;
- e) gazul petrolier lichefiat cu codurile NC de la 2711 12 11 până la 2711 19 00;
- f) gazul natural cu codurile NC 2711 11 00 și 2711 21 00;
- g) păcura cu codurile NC de la 2710 19 61 până la 2710 19 69;
- h) cărbunele și cocsul cu codurile NC 2701, 2702 și 2704.

(4) De asemenea, se datorează accize pentru produsele energetice, altele decât cele prevăzute la alin. (3), care sunt destinate a fi utilizate, puse în vânzare ori utilizate drept combustibil pentru încălzire sau combustibil pentru motor. Nivelul accizei se stabilește în funcție

de destinație la nivelul aplicabil combustibilului pentru încălzire sau combustibilului pentru motor echivalent.

(5) Produsele energetice prevăzute la alin. (3) lit. g) sau asimilate acestora, dacă sunt destinate a fi utilizate, puse în vânzare ori utilizate drept combustibil pentru motor, cu excepția celor utilizate drept combustibil pentru navigație, sunt supuse unei accize la nivelul motorinei.

(6) Pe lângă produsele energetice prevăzute la alin. (1), orice produs destinat a fi utilizat, pus în vânzare ori utilizat drept combustibil pentru motor sau ca aditiv ori pentru a crește volumul final al combustibilului pentru motor este accizat la nivelul combustibilului pentru motor echivalent.

(7) Pe lângă produsele energetice prevăzute la alin. (1), orice altă hidrocarbură, cu excepția turbei, destinată a fi utilizată, pusă în vânzare sau utilizată pentru încălzire este accizată cu acciza aplicabilă produsului energetic echivalent.

(8) Consumul de produse energetice în incinta unui loc de producție de produse energetice nu este considerat a fi un fapt generator de accize în cazul în care consumul constă în produse energetice produse în incinta aceluși loc de producție. Când acest consum se efectuează în alte scopuri decât cel de producție și, în special, pentru propulsia vehiculelor, se consideră fapt generator de accize.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

SUBSECȚIUNEA 1

Produse energetice

14. (1) În sensul art. 355 din Codul fiscal, prin circulație comercială în vrac a produselor energetice se înțelege transportul acestora prin:

a) cisterne, rezervoare sau alte containere similare, care fac parte integrantă din mijlocul de transport, ca de exemplu: camion-cisternă, vagon-cisternă, nave petroliere;

b) tancuri certificate ISO;

c) alte containere mai mari de 210 litri în volum.

(2) Orice produs, altul decât cele de la art. 355 alin. (3) din Codul fiscal, este supus accizelor, atunci când:

a) este realizat în scopul de a fi utilizat drept combustibil pentru încălzire sau combustibil pentru motor;

b) este pus în vânzare drept combustibil pentru încălzire sau combustibil pentru motor;

c) este utilizat drept combustibil pentru încălzire sau combustibil pentru motor.

(3) Orice operator economic aflat în una dintre situațiile prevăzute la alin. (2) este obligat ca înainte de producția, vânzarea sau utilizarea produselor să adreseze o solicitare către autoritatea fiscală teritorială, pentru încadrarea produselor respective din punctul de vedere al nivelului accizelor. Solicitarea este însoțită obligatoriu de încadrarea tarifară a produsului efectuată de autoritatea vamală centrală, precum și de avizul unui institut ori al unei societăți prevăzute la pct. 25 alin. (1), referitor la asimilarea produsului respectiv cu un produs energetic echivalent pentru care este stabilit un nivel al accizelor. Asimilarea unui produs cu un produs energetic echivalent pentru care este stabilit un nivel al accizelor produce efecte numai în ceea ce privește nivelul accizelor aplicabil pentru respectivul produs și nu are consecințe în ceea ce

privește aplicarea secțiunilor a 9-a «Regimul de antrepozitare» și a 16-a «Deplasarea și primirea produselor accizabile aflate în regim suspensiv de accize».

(4) Pe lângă documentele prevăzute la alin. (3), operatorul economic, altul decât antrepozitarul autorizat, va depune la autoritatea fiscală teritorială și următoarele documente:

- a) copia certificatului de înregistrare la oficiul registrului comerțului;
- b) certificatul constatator eliberat de oficiul registrului comerțului, din care să rezulte obiectul de activitate al operatorului economic;
- c) confirmarea organului fiscal cu privire la calitatea operatorului economic de plătitor de accize;
- d) autorizația de mediu sau avizul de mediu, după caz.

(5) Pentru produsele aflate în una dintre situațiile prevăzute la art. 355 alin. (4), (6) și (7) din Codul fiscal, pentru care operatorul economic nu îndeplinește obligațiile prevăzute la alin. (3), se datorează accize după cum urmează:

- a) la nivelul prevăzut pentru benzina fără plumb, în cazul combustibilului pentru motor și al aditivilor;
- b) la nivelul prevăzut pentru motorină, în cazul combustibilului pentru încălzire.

(6) Uleiurile lubrifiante destinate amestecului cu carburanți pentru motoare în doi timpi nu se accizează.

(7) În înțelesul art. 355 alin. (8) din Codul fiscal, prin loc de producție se înțelege:

- a) pentru produsele energetice de la art. 355 alin. (1) din Codul fiscal care nu sunt supuse regimului de antrepozitare, locul efectiv în care acestea sunt produse;
- b) pentru produsele energetice prevăzute la art. 355 alin. (2) din Codul fiscal, antrepozitul fiscal de producție de produse energetice;
- c) pentru gazul natural prevăzut la art. 355 alin. (3) lit. f) și cărbunele și cocsul prevăzute la art. 355 alin. (3) lit. h) din Codul fiscal, toate unitățile de producție fără personalitate juridică care aparțin operatorului economic.

16. (4) În sensul art. 355 alin. (8) din Codul fiscal, în cazul operatorilor economici care extrag și/sau produc produsele energetice care se regăsesc la art. 355 alin. (3) lit. h) din Codul fiscal pentru consum propriu, în alte scopuri decât cel de producție, accizele devin exigibile la momentul consumului. Operatorii economici aflați în această situație au obligația să întocmească o autofaktură în scopuri de accize până pe data de 25 a lunii următoare celei în care a fost înregistrat consumul propriu.

ART. 356

Gaz natural

(1) În scopul aplicării art. 338 și 339, gazul natural este supus accizelor și accizele devin exigibile la momentul furnizării de către distribuitorii sau redistribuitorii autorizați potrivit legii direct către consumatorii finali din România.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

15. (1) În sensul art. 356 alin. (1) din Codul fiscal, prin distribuitor sau redistribuitor de gaz natural se înțelege operatorul economic autorizat de autoritatea competentă în domeniu să furnizeze gazul natural direct consumatorilor finali prevăzuți la art. 336 pct. 6 din Codul fiscal.

(2) Operatorii economici autorizați în domeniul gazului natural au obligația de a se înregistra la autoritatea competentă înainte de desfășurarea activității cu gaz natural, în condițiile prevăzute în normele metodologice.

(la 24-12-2020 Alineatul (2) din Articolul 356 , Sectiunea a 6-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost modificat de Punctul 176, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

15. (2) În aplicarea art. 356 alin. (2) din Codul fiscal, distribuitorii și redistribuitorii prevăzuți la alin. (1) au obligația de înregistrare la autoritatea fiscală teritorială. Înregistrarea se face pe baza unei cereri care se întocmește potrivit modelului prezentat în anexa nr. 5, care face parte integrantă din prezentele norme metodologice.

(3) Atunci când gazul natural este furnizat în România de un distribuitor sau de un redistribuitor care nu are sediu stabil în România, accizele devin exigibile la furnizarea către consumatorul final și se plătesc de o societate desemnată de acel distribuitor sau redistribuitor, care trebuie să fie înregistrată la autoritatea competentă din România.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

15. (3) În aplicarea art. 356 alin. (3) din Codul fiscal, în cazul gazului natural provenit de la un distribuitor sau redistribuitor stabilit în alt stat membru, plata accizelor se efectuează de către un operator economic desemnat de acel distribuitor sau redistribuitor pentru a-l reprezenta în România. Desemnarea persoanei care reprezintă distribuitorul sau redistribuitorul din alt stat membru se realizează potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală. Operatorul economic desemnat are obligația de a se înregistra la autoritatea fiscală teritorială în calitate de reprezentant al furnizorului extern și de a se înregistra ca plătitor de accize.

(4) În cazul operatorilor economici care efectuează achiziții de gaz natural din alte state membre ori care importă gaz natural pentru consum propriu, inclusiv în scop de producție, accizele devin exigibile la momentul consumului. Operatorii economici aflați în această situație au obligația să întocmească o autofaktură în scopuri de accize până pe data de 25 a lunii următoare celei în care a fost înregistrat consumul propriu.

ART. 357

Cărbune, cocs și lignit

În scopul aplicării art. 338 și 339, cărbunele, cocsul și lignitul sunt supuse accizelor și accizele devin exigibile la momentul livrării acestora în România de către operatorii economici producători sau de către operatorii economici care efectuează achiziții intracomunitare ori care importă astfel de produse. Acești operatori economici au obligația să se înregistreze la autoritatea competentă înainte de desfășurarea activității cu astfel de produse, în condițiile prevăzute în normele metodologice.

(la 24-12-2020 Articolul 357 din Secțiunea a 6-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost modificat de Punctul 177, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

SUBSECȚIUNEA a 3-a

Cărbune, cocs și lignit

16. (1) *În aplicarea art. 357 din Codul fiscal, operatorii economici care extrag cărbune, produc cocs, precum și cei care efectuează achiziții intracomunitare sau importă astfel de produse se înregistrează la autoritatea fiscală teritorială. Înregistrarea se face pe baza unei cereri care se întocmește potrivit modelului prezentat în anexa nr. 5 și este însoțită de documentele menționate în aceasta.*

(2) *Obligația înregistrării prevăzute la alin. (1) intervine numai pentru extracția, producția, achiziția intracomunitară și importul produselor energetice care se regăsesc la art. 355 alin. (3) lit. h) din Codul fiscal.*

(3) *În cazul operatorilor economici care efectuează achiziții intracomunitare ori care importă cărbune, cocs pentru consum propriu, inclusiv în scop de producție, accizele devin exigibile la momentul consumului. Operatorii economici aflați în această situație au obligația să întocmească o autofaktură în scopuri de accize până pe data de 25 a lunii următoare celei în care a fost înregistrat consumul propriu.*

(4) *În sensul art. 355 alin. (8) din Codul fiscal, în cazul operatorilor economici care extrag și/sau produc produsele energetice care se regăsesc la art. 355 alin. (3) lit. h) din Codul fiscal pentru consum propriu, în alte scopuri decât cel de producție, accizele devin exigibile la momentul consumului. Operatorii economici aflați în această situație au obligația să întocmească o autofaktură în scopuri de accize până pe data de 25 a lunii următoare celei în care a fost înregistrat consumul propriu.*

SECȚIUNEA a 7-a
Energie electrică
ART. 358
Energie electrică

(1) În înțelesul prezentului capitol, energia electrică este produsul cu codul NC 2716.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

17. (1) În sensul art. 358 alin. (2) din Codul fiscal, prin producător, distribuitor sau redistribuitor de energie electrică se înțelege operatorul economic autorizat de autoritatea competentă în domeniu să furnizeze energia electrică direct consumatorilor finali prevăzuți la art. 336 pct. 6 din Codul fiscal. (4) Operatorii economici prevăzuți la alin. (1) se înregistrează la autoritatea fiscală teritorială. Înregistrarea se face pe baza unei cereri care se întocmește potrivit modelului prezentat în anexa nr. 5.

(2) În scopul aplicării prevederilor art. 338 și 339, energia electrică este supusă accizelor și accizele devin exigibile la momentul furnizării energiei electrice, după caz, de producători, distribuitori sau redistribuitori către consumatorii finali din România.

(3) O entitate care produce energie electrică pentru uz propriu este considerată, în sensul aplicării alin. (2), atât producător, cât și consumator final.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

17. (2) În aplicarea art. 358 alin. (3) din Codul fiscal, în cazul operatorilor economici care produc energie electrică pentru consum propriu, accizele devin exigibile la momentul consumului. Operatorii economici aflați în această situație au obligația să întocmească o autofaktură în scopuri de accize până pe data de 25 a lunii următoare celei în care a fost înregistrat consumul propriu.

(4) Prin excepție de la prevederile art. 338, nu se consideră ca fiind fapt generator de accize consumul de energie electrică utilizat pentru menținerea capacității de a produce, de a transporta și de a distribui energie electrică, în limitele stabilite de autoritatea de reglementare în domeniu.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

17. (3) În sensul art. 358 alin. (4) din Codul fiscal, consumul de energie electrică utilizat pentru menținerea capacității de a produce, de a transporta și de a distribui energie electrică,

care depășește limitele aprobate de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei pentru fiecare operator economic sau, în lipsa acestora, normele proprii de consum tehnologic stabilite de operatorul economic, este considerat consum propriu pentru care se aplică prevederile alin. (2).

(5) Operatorii economici autorizați în domeniul energiei electrice au obligația de a se înregistra la autoritatea competentă înainte de desfășurarea activității cu energie electrică, în condițiile prevăzute în normele metodologice.

(la 24-12-2020 Alineatul (5) din Articolul 358 , Secțiunea a 7-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost modificat de Punctul 178, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

(6) Atunci când energia electrică este furnizată în România de un distribuitor sau de un redistribuitor din alt stat membru, care nu este înregistrat în România, acciza devine exigibilă la furnizarea către consumatorul final și este plătită de o societate desemnată de acel distribuitor sau redistribuitor, care trebuie să fie înregistrată la autoritatea competentă din România.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

17. (5) În aplicarea art. 358 alin. (6) din Codul fiscal, în cazul energiei electrice provenite de la un distribuitor sau redistribuitor stabilit în alt stat membru, plata accizelor se efectuează de către un operator economic desemnat de acel distribuitor sau redistribuitor pentru a-l reprezenta în România. Desemnarea persoanei care reprezintă distribuitorul sau redistribuitorul din alt stat membru se realizează potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală. Operatorul economic desemnat are obligația de a se înregistra la autoritatea fiscală teritorială în calitatea sa de reprezentant al furnizorului extern și de a se înregistra ca plătitor de accize.

SECȚIUNEA a 8-a

Autorizarea operatorilor economici care desfășoară activități cu produse accizabile în regim suspensiv de accize

ART. 359

Reguli generale

(1) Autorizarea antrepozitelor fiscale, a destinatarilor înregistrați, a expeditorilor înregistrați și a importatorilor autorizați se efectuează de către direcțiile generale regionale ale finanțelor publice, respectiv de către Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili, pentru operatorii economici mari contribuabili.

(la 24-12-2020 Alineatul (1) din Articolul 359 , Secțiunea a 8-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost modificat de Punctul 179, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

(2) Procedura și condițiile în care se realizează autorizarea antrepozitelor fiscale, a destinatarilor înregistrați, a expeditorilor înregistrați și a importatorilor autorizați se stabilesc prin ordin al ministrului finanțelor publice la propunerea A.N.A.F.

(la 24-07-2017 Articolul 359 din Secțiunea a 8-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost modificat de Punctul 43, Punctul 15, Articolul I din LEGEA nr. 177 din 18 iulie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 584 din 21 iulie 2017)

ART. 360
Abrogat.

(la 24-07-2017 Articolul 360 din Secțiunea a 8-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost abrogat de Punctul 44, Punctul 15, Articolul I din LEGEA nr. 177 din 18 iulie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 584 din 21 iulie 2017)

ART. 361
Abrogat.

(la 24-07-2017 Articolul 361 din Secțiunea a 8-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost abrogat de Punctul 44, Punctul 15, Articolul I din LEGEA nr. 177 din 18 iulie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 584 din 21 iulie 2017)

SECȚIUNEA a 9-a

Regimul de antrepozitare

ART. 362

Reguli generale

(1) Producția, transformarea și deținerea produselor accizabile, atunci când accizele nu au fost percepute, este permisă numai într-un antrepozit fiscal, cu excepțiile prevăzute de prezentul capitol.

(2) Prevederile alin. (1) nu se aplică pentru:

- a) berea, vinurile și băuturile fermentate, altele decât bere și vinuri, produse în gospodăriile individuale pentru consumul propriu;
- b) vinurile liniștite realizate de micii producători care obțin în medie mai puțin de 1.000 hl de vin pe an;
- c) energia electrică, gazul natural, cărbunele, lignitul și cocsul.

(3) Micii producători de vinuri liniștite prevăzuți la alin. (2) lit. b) au obligația de a se înregistra la autoritatea competentă, potrivit prevederilor din normele metodologice.

(4) În cazul în care micii producători prevăzuți la alin. (2) lit. b) realizează livrări intracomunitare, aceștia informează autoritățile competente și respectă cerințele stabilite prin Regulamentul delegat (UE) 2018/273 al Comisiei din 11 decembrie 2017 de completare a Regulamentului (UE) nr. 1.308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește sistemul de autorizații pentru plantările de vișade-vie, registrul plantațiilor viticole, documentele însoțitoare și certificarea, registrul de intrări și de ieșiri, declarațiile obligatorii, notificările și publicarea informațiilor notificate, de completare a Regulamentului (UE) nr. 1.306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește controalele și sancțiunile relevante, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 555/2008, (CE) nr. 606/2009 și

(CE) nr. 607/2009 ale Comisiei și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 436/2009 al Comisiei și a Regulamentului delegat (UE) 2015/560 al Comisiei.

(la 24-12-2020 Alineatul (4) din Articolul 362 , Secțiunea a 9-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost modificat de Punctul 180, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

(5) Atunci când micii producători de vin dintr-un alt stat membru sunt scutiți de obligațiile privind deplasarea și monitorizarea produselor accizabile, destinatarul din România informează autoritatea competentă cu privire la livrările de vin primite, prin intermediul documentului solicitat în temeiul Regulamentului delegat (UE) 2018/273 sau printr-o trimitere la acesta.

(la 24-12-2020 Alineatul (5) din Articolul 362 , Secțiunea a 9-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost modificat de Punctul 180, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

(6) Antrepozitul fiscal nu poate fi folosit pentru vânzarea cu amănuntul a produselor accizabile, cu următoarele excepții:

- a) antrepozitele fiscale care livrează produse energetice către aeronave sau nave;
- b) acele livrări care, indiferent de tipul destinatarului - consumator final sau nu, se efectuează prin cisterne, rezervoare sau alte containere similare, care fac parte integrantă din mijlocul de transport care efectuează livrarea;
- c) livrările de produse energetice în scopurile prevăzute la art. 394 alin. (1) pct. 2;
- d) vânzarea buteliilor de vin din cramele sau expozițiile din interiorul antrepozitului fiscal autorizat exclusiv pentru producția de vinuri liniștite și/sau spumoase;
- e) vânzarea de bere în interiorul antrepozitului fiscal, autorizat exclusiv pentru producția de bere.

(la 03-01-2016 Lit. e) a alin. (6) al art. 362 a fost introdusă de pct. 8 al art. unic din LEGEA nr. 358 din 31 decembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 988 din 31 decembrie 2015, care completează art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015, cu pct. 36⁶.)

(7) Este interzisă deținerea unui produs accizabil în afara antrepozitului fiscal, dacă acciza pentru acel produs nu a fost percepută. Deținerea de produse accizabile în afara antrepozitului fiscal, pentru care nu se poate face dovada perceperii accizelor, atrage obligația de plată a acestora.

(8) Este interzisă producerea sau transformarea de produse accizabile în afara antrepozitului fiscal, cu excepțiile prevăzute în prezentul capitol.

(9) Prezenta secțiune nu se aplică produselor accizabile care fac obiectul unei proceduri sau al unui regim vamal suspensiv.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

SUBSECȚIUNEA 1

Reguli generale

21. (1) În sensul art. 362 alin. (1) din Codul fiscal, într-un antrepozit fiscal pot fi produse, transformate, deținute în regim suspensiv de accize numai produsele accizabile aparținând uneia dintre următoarele grupe de produse:

- a) alcool și băuturi alcoolice;
- b) tutun prelucrat;
- c) produse energetice.

(2) În antrepozitul fiscal de producție sunt permise primirea și depozitarea în regim suspensiv de accize a produselor accizabile utilizate ca materie primă în procesul de producție de produse accizabile și a produselor accizabile rezultate din activitatea de producție pentru care a fost autorizat antrepozitul fiscal.

(3) În antrepozitul fiscal de depozitare produse energetice este permisă deținerea în regim suspensiv de accize și a biocombustibililor și biocarburanților prevăzuți la pct. 113 alin. (2), precum și a aditivilor utilizați exclusiv pentru amestecul cu combustibilii pentru încălzire și combustibilii pentru motor tradiționali.

(4) În sensul art. 362 alin. (1) din Codul fiscal, produsele accizabile pentru care accizele au fost plătite pot fi amestecate în afara antrepozitului fiscal, între ele sau cu produse neaccizabile, cu condiția ca accizele aferente produselor accizabile care fac obiectul amestecului să fi fost plătite anterior și suma plătită să nu fie mai mică decât contravaloarea accizei care ar putea fi aplicată asupra amestecului.

(5) În aplicarea art. 362 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, prin gospodărie individuală se înțelege gospodăria care aparține unei persoane fizice producătoare, a cărei producție este consumată de către aceasta și membrii familiei sale.

(6) Gospodăriile individuale care produc pentru consumul propriu bere, vinuri și/sau băuturi fermentate, altele decât bere și vinuri, au obligația de a depune o declarație la autoritatea vamală teritorială în raza căreia își au domiciliul până pe data de 15 ianuarie inclusiv a anului următor celui în care se produc aceste produse. Declarația se întocmește potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 6, care face parte integrantă din prezentele norme metodologice.

(7) Autoritatea vamală teritorială ține o evidență a gospodăriilor individuale menționate la alin. (6), în care se înscriu datele de identificare ale acestora, precum și informații privind cantitățile de produse declarate.

(8) În situația în care gospodăria individuală intenționează să vândă bere, vinuri sau băuturi fermentate, altele decât bere și vinuri, aceasta are obligația de a se autoriza în calitate de antrepozitar autorizat.

(9) În aplicarea art. 362 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, producția de vinuri pentru consumul propriu al unei gospodării individuale din recolta proprie poate fi realizată în sistem de prestări de servicii numai în antrepozite fiscale autorizate pentru producția de vinuri.

(10) Antrepozitele fiscale autorizate pentru producția de vinuri primesc pentru prelucrare, în sistem de prestări de servicii, strugurii aparținând unei gospodării individuale numai dacă aceasta prezintă carnetul de viticultor, eliberat conform normelor emise de Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, care este valabil pentru anul de producție viticolă.

(11) *Persoanele juridice care dețin în proprietate suprafețe viticole pot preda struguri către prelucrare în vederea realizării de vin în sistem de prestări de servicii numai către antrepozite fiscale autorizate pentru producție de vinuri.*

(12) *În cazurile prevăzute la alin. (9) și (11), antrepozitele fiscale sunt obligate să țină o evidență distinctă care să cuprindă informații cu privire la: numele gospodăriei individuale/persoanei juridice, cantitatea de struguri primită pentru prelucrare, cantitatea de vin rezultată, cantitatea de vin preluată de beneficiar, data preluării, numele și semnătura persoanei care a preluat vinul. Se vor păstra copii ale carnetelor de viticultor prezentate de gospodăriile individuale. Cantitățile de vin preluate de gospodăriile individuale sau persoanele juridice sunt însoțite de avizul de însoțire a mărfii emis de antrepozitul fiscal care a efectuat prestarea de servicii.*

(13) *Pentru cantitățile de vin preluate de gospodăriile individuale și de persoanele juridice prevăzute la alin. (11), antrepozitele fiscale care au efectuat prestarea de servicii au obligația ca lunar, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei de raportare, să comunice informațiile prevăzute la alin. (12) autorității vamale teritoriale în raza căreia își au domiciliul membrii gospodăriilor individuale/persoanei juridice.*

(14) *În înțelesul art. 362 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal, prin mici producători de vinuri liniștite se înțelege operatorii economici producători de vin liniștit, care din punct de vedere juridic și economic sunt independenți față de orice alt operator economic producător de vin, utilizează mijloace proprii pentru producerea vinului, folosesc spații de producție diferite de cele ale oricărui alt operator economic producător de vin și nu funcționează sub licența de produs a altui operator economic producător de vin.*

(15) *Operatorii economici prevăzuți la alin. (14) au obligația, în conformitate cu prevederile art. 362 alin. (3) din Codul fiscal, să se înregistreze în calitate de mici producători de vinuri liniștite prin depunerea unei declarații potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 7, care face parte integrantă din prezentele norme metodologice, la autoritatea vamală teritorială în raza căreia își desfășoară activitatea, înaintea desfășurării activității de producție.*

(16) *Autoritatea vamală teritorială ține evidența micilor producători de vinuri liniștite, în care înscrie datele de identificare ale acestora, precum și informații privind capacitatea de producție și cantitățile de vinuri liniștite realizate.*

(17) *Micii producători de vinuri liniștite au obligația să depună la autoritatea vamală teritorială o declarație privind cantitatea de vinuri liniștite produsă, precum și cantitățile de vinuri comercializate în perioada de raportare, potrivit situației al cărei model este prevăzut în anexa nr. 8, care face parte integrantă din prezentele norme metodologice. Declarația se depune semestrial, până pe data de 15 inclusiv a lunii imediat următoare încheierii unui semestru calendaristic.*

(18) *În cazul în care în timpul anului micul producător de vinuri liniștite înregistrează o producție mai mare de 1.000 hl de vin și dorește să continue această activitate, este obligat ca în termen de 15 zile lucrătoare de la data înregistrării acestui fapt să depună cerere la autoritatea vamală teritorială pentru autorizarea ca antrepozitar autorizat. Până la obținerea autorizației producătorul poate desfășura numai activitate de producție, dar nu și de comercializare. După obținerea autorizației de antrepozit fiscal, indiferent de producția realizată în perioada următoare, producătorul nu mai poate reveni la statutul de mic producător de vinuri liniștite.*

(19) *În situația în care cererea de autorizare prevăzută la alin. (18) este respinsă, activitatea de producție încetează, iar valorificarea stocurilor se poate efectua numai cu aprobarea și sub supravegherea autorității vamale teritoriale.*

(20) În situația în care producătorul de vinuri liniștite nu respectă prevederile alin. (17) și (18), se consideră că producția de vinuri se realizează în afara unui antrepozit fiscal, fapt ce atrage oprirea activității și aplicarea măsurilor prevăzute de lege.

(21) Micii producători de vinuri liniștite pot comercializa aceste produse în vrac numai către magazine specializate în vânzarea vinurilor, către unități de alimentație publică sau către antrepozite fiscale.

(22) În situația în care micii producători de vinuri liniștite comercializează vinul realizat către antrepozite fiscale, deplasarea acestor produse este însoțită de un document comercial care trebuie să conțină aceleași informații ca și exemplarul pe suport hârtie al documentului administrativ de însoțire prevăzut în anexa nr. 33, care face parte integrantă din prezentele norme metodologice, mai puțin codul de referință administrativ unic. Documentul comercial se certifică atât de autoritatea vamală teritorială în raza căreia își desfășoară activitatea micul producător de vinuri liniștite, cât și de autoritatea vamală teritorială în raza căreia își desfășoară activitatea antrepozitul fiscal primitor.

(23) În aplicarea art. 362 alin. (4) din Codul fiscal, în cazul în care micii producători prevăzuți la alin. (14) realizează ei înșiși livrări intracomunitare, respectiv vânzarea și transportul din România în alte state membre a vinului realizat, aceștia au obligația de a informa autoritatea vamală teritorială înainte de efectuarea tranzacției și de a se conforma reglementărilor legale cu privire la aprobarea documentelor de însoțire a transporturilor de produse vitivinicole și evidențelor obligatorii în sectorul vitivinicol, emise de ministerul de resort potrivit Regulamentului (CE) nr. 884/2001.

(24) Atunci când un operator economic din România, altul decât un mic producător de vinuri, efectuează achiziții de vin de la un mic producător de vinuri dintr-un alt stat membru, care este scutit de la obligațiile privind deplasarea și monitorizarea produselor accizabile, acest operator economic din România are obligația de a informa autoritatea vamală teritorială cu privire la achizițiile de vin prin intermediul documentului care a însoțit transportul, admis de statul membru de expediție.

(25) Micul producător de vinuri aflat în cazul prevăzut la alin. (23), precum și destinatarul din România prevăzut la alin. (24), au obligația să prezinte autorității vamale teritoriale o declarație centralizatoare, conform modelului prezentat în anexa nr. 9, care face parte integrantă din prezentele norme metodologice, semestrial, până pe data de 15 inclusiv a lunii imediat următoare unui semestru calendaristic.

(26) Nerespectarea prevederilor alin. (23)-(25) atrage aplicarea de sancțiuni potrivit prevederilor din Codul fiscal.

(27) Antrepozitele fiscale autorizate pentru producția de produse energetice, inclusiv pentru producția de bio-ETBE (bio etil terț butil eter), bio-TAEE (bio terț amil etil eter) și/sau alte produse de aceeași natură realizate pe bază de bioetanol, pot primi în regim suspensiv de accize bioetanol pentru prelucrare în vederea obținerii de bio-ETBE, bio-TAEE și/sau alte produse de aceeași natură realizate pe bază de bioetanol ori în vederea amestecului cu benzină.

(28) Bioetanolul reprezintă alcoolul etilic realizat în antrepozitele fiscale de producție a alcoolului etilic și care este destinat utilizării în producția de produse energetice și în alte industrii, cu excepția industriei alimentare.

(29) În aplicarea prevederilor alin. (27) și (28), la solicitarea antrepozitarului autorizat, autorizația de antrepozit fiscal se completează în mod corespunzător, după cum urmează:

- a) pentru producția de alcool etilic, cu producție de bioetanol;
- b) pentru producția de produse energetice, cu:

(i) producție de bio-ETBE, bio-TAEE și/sau alte produse de aceeași natură realizate pe bază de bioetanol; și/sau

(ii) depozitare de bioetanol denaturat potrivit pct. 78 alin. (3) lit. b) și bioetanol nedenaturat, în vederea prelucrării sau a amestecului cu benzină.

(30) În afara antrepozitului fiscal pot fi deținute numai produsele accizabile pentru care acciza a fost înregistrată ca obligație de plată, iar prin circuitul economic se poate stabili de către autoritățile competente cu atribuții de control că produsele provin de la un antrepozitar autorizat, de la un destinatar înregistrat, de la un importator sau un importator autorizat, după caz.

(31) Atunci când pentru produsele accizabile deținute în afara antrepozitului fiscal nu se poate stabili că acciza a fost înregistrată ca obligație de plată, intervine exigibilitatea accizei, obligația de plată revenind persoanei care nu poate justifica proveniența legală a produselor.

(32) Producția de arome alimentare, extracte și concentrate alcoolice care au o concentrație alcoolică ce depășește 1,2% în volum și care utilizează ca materie primă alcool etilic pentru care accizele nu au fost percepute, intră sub incidența regimului de antrepozitare. În acest caz, sistemul informatizat se aplică numai pentru deplasările de astfel de produse pe teritoriul național. În cazul deplasării intracomunitare din România în alt stat membru de astfel de produse se aplică prevederile legislației statului membru de destinație.

ART. 363

Cererea de autorizare ca antrepozit fiscal

(1) În vederea obținerii autorizației de antrepozit fiscal, persoana care intenționează să fie antrepozitar autorizat trebuie să depună o cerere la autoritatea competentă, în modul și în forma prevăzute în normele metodologice.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

22. (1) În vederea obținerii autorizației prevăzute la art. 363 alin. (1) din Codul fiscal, persoana care intenționează să fie autorizată în calitate de antrepozitar autorizat trebuie să depună o cerere la autoritatea vamală teritorială. Cererea se întocmește potrivit modelului din anexa nr. 10, care face parte integrantă din prezentele norme metodologice, și este însoțită de documentele menționate în cuprinsul acesteia. În cazul activității de producție, cererea este însoțită și de manualul de procedură. (2) Cel puțin următoarele informații din cererea prevăzută la alin. (1) trebuie atestate de către solicitant prin prezentarea de documente doveditoare:

a) amplasarea și modul de deținere a locului;

b) tipurile de produse accizabile identificate după codul de produs și cantitatea de produse accizabile estimate a fi produse și/sau depozitate în decursul unui an;

c) produsele accizabile care urmează a fi recepționate în regim suspensiv de accize în vederea utilizării ca materie primă în cadrul activității de producție de produse accizabile, identificate prin codul de produs;

d) identitatea și alte informații cu privire la persoana care urmează să își desfășoare activitatea ca antrepozitar autorizat;

e) organizarea administrativă, fluxurile operaționale, randamentul utilajelor și instalațiilor și alte date relevante pentru colectarea și determinarea accizelor, prevăzute într-un manual de procedură; prin organizare administrativă se înțelege schema organizatorică a persoanei care intenționează să fie antrepozitar autorizat;

f) capacitatea persoanei care urmează a fi antrepozitar autorizat de a satisface cerințele prevăzute la art. 367 din Codul fiscal;

g) capacitatea maximă de producție a instalațiilor și utilajelor în 24 de ore, în cazul locului propus pentru producția produselor accizabile, și/sau capacitatea de depozitare, în cazul locului propus pentru depozitarea exclusivă a produselor accizabile, declarate pe propria răspundere de persoana fizică ori de reprezentantul legal al persoanei juridice care intenționează să fie antrepozitar autorizat;

h) deținerea autorizației de mediu/autorizației integrate de mediu, eliberată potrivit legislației în domeniu, sau dovada că au fost întreprinse demersurile în vederea obținerii acestora;

i) dovada constituirii capitalului social minim subscris și vărsat în cuantumul prevăzut în normele metodologice.

(3) Persoanele care intenționează să fie autorizate ca antrepozitari pentru producție sau pentru depozitare de produse accizabile trebuie să dețină în proprietate sau să aibă drept de folosință a clădirilor și a terenurilor. Documentele care atestă deținerea în proprietate sau în folosință a clădirilor și a terenurilor sunt:

a) pentru clădiri, extrasul de carte funciară însoțit de copia titlului de proprietate sau, după caz, a procesului-verbal de recepție, atunci când acestea au fost construite în regie proprie, sau copia actului care atestă dreptul de folosință sub orice formă legală;

b) pentru terenuri, extrasul de carte funciară însoțit de copia titlului de proprietate sau copia actului care atestă dreptul de folosință sub orice formă legală.

(4) Declarația pe propria răspundere privind capacitatea maximă de producție în 24 de ore, prevăzută la alin. (2) lit. g), cuprinde informații referitoare la capacitatea de producție a tuturor instalațiilor și utilajelor deținute în antrepozitul fiscal, precum și la producția estimată a se realiza la nivelul unui an și programul de funcționare stabilit de persoana care intenționează să fie antrepozitar autorizat.

(5) Declarația pe propria răspundere privind capacitatea de depozitare prevăzută la alin. (2) lit. g) cuprinde informații referitoare la capacitatea maximă de depozitare deținută în antrepozitul fiscal, precum și informații cu privire la nivelul intrărilor și ieșirilor de produse accizabile estimate la nivelul unui an.

(6) Capacitatea de depozitare prevăzută la alin. (5) se declară în unitatea de măsură prevăzută în anexa nr. 1 de la titlul VIII din Codul fiscal, în funcție de tipul de produse accizabile.

23. (1) Persoanele care intenționează să fie autorizate ca antrepozitari autorizați pentru producție de produse accizabile trebuie să prezinte dovada constituirii capitalului social subscris și vărsat minim stabilit pe categorii de produse accizabile, după cum urmează:

a) pentru producția de bere - 1.500.000 lei;

b) pentru producția de bere realizată de micile fabrici independente - 500.000 lei;

c) pentru producția de bere de maximum 5.000 hl pe an realizată de micile fabrici independente - 10.000 lei;

d) pentru producția de vinuri de maximum 5.000 hl pe an - 200 lei;

e) pentru producția de vinuri între 5.001 și 10.000 hl pe an - 25.000 lei;

f) pentru producția de vinuri peste 10.000 hl pe an - 50.000 lei;

g) pentru producția de băuturi fermentate, altele decât bere și vinuri, între 1.000 și 5.000 hl pe an - 75.000 lei;

h) pentru producția de băuturi fermentate, altele decât bere și vinuri, peste 5.000 hl pe an - 150.000 lei;

i) pentru producția de produse intermediare de maximum 5.000 hl pe an - 100.000 lei;

j) pentru producția de produse intermediare peste 5.000 hl pe an - 200.000 lei;

k) pentru producția de alcool etilic și/sau băuturi spirtoase de maximum 100 hl alcool pur pe an - 10.000 lei;

l) pentru producția de alcool etilic și/sau băuturi spirtoase între 101 și 1.000 hl alcool pur pe an - 100.000 lei;

m) pentru producția de alcool etilic și/sau băuturi spirtoase între 1.001 și 5.000 hl alcool pur pe an - 500.000 lei;

n) pentru producția de alcool etilic și/sau băuturi spirtoase peste 5.000 hl alcool pur pe an - 1.000.000 lei;

o) pentru producția de alcool etilic realizată de micile distilerii - 200 lei;

p) pentru producția de tutun prelucrat - 2.000.000 lei;

q) pentru producția de produse energetice, exceptând producția de GPL, de maximum 10.000 tone pe an - 500.000 lei;

r) pentru producția de produse energetice, exceptând producția de GPL, între 10.001 tone și 40.000 tone pe an - 2.000.000 lei;

s) pentru producția de produse energetice, exceptând producția de GPL, peste 40.000 tone pe an - 4.000.000 lei;

t) pentru producția de GPL - 500.000 lei;

u) pentru producția exclusivă de biocombustibili și biocarburanți - 50.000 lei.

(2) În cazul antrepozitarilor autorizați care produc mai multe categorii de produse accizabile, obligația acestora este de a constitui capitalul social minim corespunzător acelei categorii de produse accizabile pentru care este prevăzut cuantumul cel mai mare.

(3) Persoanele care intenționează să fie autorizate ca antrepozitari de producție de produse energetice trebuie să depună o declarație pe propria răspundere care să cuprindă calculul prevăzut la pct. 30 alin. (28) pentru fiecare tip de produs accizabil ce urmează a fi realizat, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 11, care face parte integrantă din prezentele norme metodologice.

(4) Persoanele care intenționează să fie autorizate ca antrepozitari de producție de produse accizabile trebuie să dețină în proprietate sau să dețină contracte de leasing financiar pentru instalațiile și echipamentele care contribuie direct la producția de produse accizabile pentru care urmează să fie autorizat.

(5) Autoritatea vamală teritorială verifică realitatea și exactitatea informațiilor și a documentelor depuse de solicitant. Totodată, autoritatea vamală teritorială verifică dacă acesta îndeplinește condițiile de autorizare, precum și dacă are capacitatea de a respecta obligațiile pentru a fi autorizat în calitate de antrepozitar.

(2) Cererea trebuie să conțină informațiile și să fie însoțită de documentele prevăzute în normele metodologice, potrivit specificului activității ce urmează a se desfășura în antrepozitul fiscal.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

SUBSECȚIUNEA a 2-a

Cererea de autorizare ca antrepozit fiscal

22. (1) În vederea obținerii autorizației prevăzute la art. 363 alin. (1) din Codul fiscal, persoana care intenționează să fie autorizată în calitate de antrepozitar autorizat trebuie să depună o cerere la autoritatea vamală teritorială. Cererea se întocmește potrivit modelului din anexa nr. 10, care face parte integrantă din prezentele norme metodologice, și este însoțită de documentele menționate în cuprinsul acesteia. În cazul activității de producție, cererea este însoțită și de manualul de procedură. (2) Cel puțin următoarele informații din cererea prevăzută la alin. (1) trebuie atestate de către solicitant prin prezentarea de documente doveditoare:

- a) amplasarea și modul de deținere a locului;
- b) tipurile de produse accizabile identificate după codul de produs și cantitatea de produse accizabile estimate a fi produse și/sau depozitate în decursul unui an;
- c) produsele accizabile care urmează a fi recepționate în regim suspensiv de accize în vederea utilizării ca materie primă în cadrul activității de producție de produse accizabile, identificate prin codul de produs;
- d) identitatea și alte informații cu privire la persoana care urmează să își desfășoare activitatea ca antrepozitar autorizat;
- e) organizarea administrativă, fluxurile operaționale, randamentul utilajelor și instalațiilor și alte date relevante pentru colectarea și determinarea accizelor, prevăzute într-un manual de procedură; prin organizare administrativă se înțelege schema organizatorică a persoanei care intenționează să fie antrepozitar autorizat;
- f) capacitatea persoanei care urmează a fi antrepozitar autorizat de a satisface cerințele prevăzute la art. 367 din Codul fiscal;
- g) capacitatea maximă de producție a instalațiilor și utilajelor în 24 de ore, în cazul locului propus pentru producția produselor accizabile, și/sau capacitatea de depozitare, în cazul locului propus pentru depozitarea exclusivă a produselor accizabile, declarate pe propria răspundere de persoana fizică ori de reprezentantul legal al persoanei juridice care intenționează să fie antrepozitar autorizat;
- h) deținerea autorizației de mediu/autorizației integrate de mediu, eliberată potrivit legislației în domeniu, sau dovada că au fost întreprinse demersurile în vederea obținerii acestora;
- i) dovada constituirii capitalului social minim subscris și vărsat în cuantumul prevăzut în normele metodologice.

(3) Persoanele care intenționează să fie autorizate ca antrepozitari pentru producție sau pentru depozitare de produse accizabile trebuie să dețină în proprietate sau să aibă drept de

folosință a clădirilor și a terenurilor. Documentele care atestă deținerea în proprietate sau în folosință a clădirilor și a terenurilor sunt:

a) pentru clădiri, extrasul de carte funciară însoțit de copia titlului de proprietate sau, după caz, a procesului-verbal de recepție, atunci când acestea au fost construite în regie proprie, sau copia actului care atestă dreptul de folosință sub orice formă legală;

b) pentru terenuri, extrasul de carte funciară însoțit de copia titlului de proprietate sau copia actului care atestă dreptul de folosință sub orice formă legală.

(4) Declarația pe propria răspundere privind capacitatea maximă de producție în 24 de ore, prevăzută la alin. (2) lit. g), cuprinde informații referitoare la capacitatea de producție a tuturor instalațiilor și utilajelor deținute în antrepozitul fiscal, precum și la producția estimată a se realiza la nivelul unui an și programul de funcționare stabilit de persoana care intenționează să fie antrepozitar autorizat.

(5) Declarația pe propria răspundere privind capacitatea de depozitare prevăzută la alin. (2) lit. g) cuprinde informații referitoare la capacitatea maximă de depozitare deținută în antrepozitul fiscal, precum și informații cu privire la nivelul intrărilor și ieșirilor de produse accizabile estimate la nivelul unui an.

(6) Capacitatea de depozitare prevăzută la alin. (5) se declară în unitatea de măsură prevăzută în anexa nr. 1 de la titlul VIII din Codul fiscal, în funcție de tipul de produse accizabile.

23. (1) Persoanele care intenționează să fie autorizate ca antrepozitari autorizați pentru producție de produse accizabile trebuie să prezinte dovada constituirii capitalului social subscris și vărsat minim stabilit pe categorii de produse accizabile, după cum urmează:

a) pentru producția de bere - 1.500.000 lei;

b) pentru producția de bere realizată de micile fabrici independente - 500.000 lei;

c) pentru producția de bere de maximum 5.000 hl pe an realizată de micile fabrici independente - 10.000 lei;

d) pentru producția de vinuri de maximum 5.000 hl pe an - 200 lei;

e) pentru producția de vinuri între 5.001 și 10.000 hl pe an - 25.000 lei;

f) pentru producția de vinuri peste 10.000 hl pe an - 50.000 lei;

g) pentru producția de băuturi fermentate, altele decât bere și vinuri, între 1.000 și 5.000 hl pe an - 75.000 lei;

h) pentru producția de băuturi fermentate, altele decât bere și vinuri, peste 5.000 hl pe an - 150.000 lei;

i) pentru producția de produse intermediare de maximum 5.000 hl pe an - 100.000 lei;

j) pentru producția de produse intermediare peste 5.000 hl pe an - 200.000 lei;

k) pentru producția de alcool etilic și/sau băuturi spirtoase de maximum 100 hl alcool pur pe an - 10.000 lei;

l) pentru producția de alcool etilic și/sau băuturi spirtoase între 101 și 1.000 hl alcool pur pe an - 100.000 lei;

m) pentru producția de alcool etilic și/sau băuturi spirtoase între 1.001 și 5.000 hl alcool pur pe an - 500.000 lei;

n) pentru producția de alcool etilic și/sau băuturi spirtoase peste 5.000 hl alcool pur pe an - 1.000.000 lei;

o) pentru producția de alcool etilic realizată de micile distilerii - 200 lei;

p) pentru producția de tutun prelucrat - 2.000.000 lei;

q) pentru producția de produse energetice, exceptând producția de GPL, de maximum 10.000 tone pe an - 500.000 lei;

r) pentru producția de produse energetice, exceptând producția de GPL, între 10.001 tone și 40.000 tone pe an - 2.000.000 lei;

s) pentru producția de produse energetice, exceptând producția de GPL, peste 40.000 tone pe an - 4.000.000 lei;

t) pentru producția de GPL - 500.000 lei;

u) pentru producția exclusivă de biocombustibili și biocarburanți - 50.000 lei.

(2) În cazul antrepozitarilor autorizați care produc mai multe categorii de produse accizabile, obligația acestora este de a constitui capitalul social minim corespunzător acelei categorii de produse accizabile pentru care este prevăzut cuantumul cel mai mare.

(3) Persoanele care intenționează să fie autorizate ca antrepozitari de producție de produse energetice trebuie să depună o declarație pe propria răspundere care să cuprindă calculul prevăzut la pct. 30 alin. (28) pentru fiecare tip de produs accizabil ce urmează a fi realizat, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 11, care face parte integrantă din prezentele norme metodologice.

(4) Persoanele care intenționează să fie autorizate ca antrepozitari de producție de produse accizabile trebuie să dețină în proprietate sau să dețină contracte de leasing financiar pentru instalațiile și echipamentele care contribuie direct la producția de produse accizabile pentru care urmează să fie autorizat.

(5) Autoritatea vamală teritorială verifică realitatea și exactitatea informațiilor și a documentelor depuse de solicitant. Totodată, autoritatea vamală teritorială verifică dacă acesta îndeplinește condițiile de autorizare, precum și dacă are capacitatea de a respecta obligațiile pentru a fi autorizat în calitate de antrepozitar.

24. (1) În aplicarea art. 363 alin. (2) din Codul fiscal, în cazul producției de alcool și băuturi alcoolice, solicitantul autorizației de antrepozit fiscal trebuie să depună pe lângă documentația prevăzută la pct. 22 și:

a) lista cu semifabricatele și produsele finite, înscrise în nomenclatorul de fabricație, ce urmează a se realiza în antrepozitul fiscal;

b) lista produselor accizabile ce se utilizează ca materie primă în procesul de producție, precum și încadrarea tarifară aferentă.

(2) Operatorii economici prevăzuți la alin. (1) pot desfășura activitate în regim de probe tehnologice, sub controlul autorității vamale teritoriale, pe o perioadă de maximum 60 de zile lucrătoare de la data obținerii aprobării scrise.

(3) Operatorii economici prevăzuți la alin. (1) au obligația să obțină încadrarea tarifară a produselor finite, precum și încadrarea în nomenclatorul codurilor de produse accizabile, efectuate de autoritatea vamală centrală, pentru care prezintă acestei autorități:

a) documentația tehnică care reglementează caracteristicile fiecărui produs finit - specificație tehnică, standard de firmă sau similar;

b) alte documente din care să rezulte toate informațiile necesare stabilirii clasificării tarifare și atribuirii codului de produs accizabil, referitoare la caracteristicile produsului finit, natura și cantitatea materiilor prime utilizate, procesul tehnologic de fabricație a produsului finit;

c) în cazul în care au fost efectuate probe tehnologice pentru respectivul produs, o notă întocmită de autoritatea vamală teritorială ca urmare a supravegherii fabricării unui lot din

fiecare produs finit din care să rezulte cantitățile de materii prime utilizate, cantitățile de produse finite obținute și consumurile de utilități.

(4) Operatorii economici prevăzuți la alin. (1) transmit încadrarea tarifară a produselor finite și încadrarea în nomenclatorul codurilor de produse accizabile la autoritatea vamală teritorială la care au depus documentația în vederea autorizării.

(5) În perioada de probe tehnologice prevăzută la alin. (2), produsele accizabile finite obținute nu pot părăsi locul propus a fi autorizat ca antrepozit fiscal.

25. (1) În aplicarea art. 363 alin. (2) din Codul fiscal, în cazul producției de produse energetice, cererea depusă de solicitantul autorizației de antrepozit fiscal este însoțită de un referat care cuprinde semifabricatele și produsele finite înscrise în nomenclatorul de fabricație, domeniul de utilizare al acestora, precum și o rubrică aferentă asimilării produselor din punctul de vedere al nivelului accizelor, după caz. Referatele se întocmesc, în baza manualului de procedură prezentat de solicitant, de institute/societăți care au înscrisă în obiectul de activitate una dintre activitățile cu codurile CAEN 7112, 7120 sau 7490 și au implementate standardele de calitate ISO 9001, ISO 14001 și OHSAS 18001. Pe lângă referat și documentațiile prevăzute la pct. 22 și pct. 24 alin. (3), solicitantul depune:

a) manualul de procedură vizat de institutele/societățile menționate mai sus; și

b) lista produselor accizabile ce se utilizează ca materie primă în procesul de producție, cu precizarea codurilor NC aferente acestora.

(2) Dispozițiile prevăzute la pct. 24 alin. (2)-(5) se aplică și antrepozitarilor propuși pentru producția de produse energetice.

26. (1) În situațiile prevăzute la pct. 24 și 25, după încheierea probelor tehnologice, solicitantul autorizației de antrepozit fiscal de producție are obligația ca în prezența reprezentantului autorității vamale teritoriale să preleve probe din fiecare produs accizabil realizat, fiecare probă fiind constituită din două eșantioane identice. Autoritatea vamală teritorială sigilează toate eșantioanele și predă spre analiză un eșantion către un laborator acreditat conform standardului ISO 17025 pentru astfel de analize, urmând ca celălalt eșantion să fie păstrat ca probă-martor de către solicitant. Cheltuielile aferente efectuării analizei eșantionului de către laboratorul acreditat conform standardului ISO 17025 intră în sarcina operatorului economic.

(2) Autoritatea vamală centrală verifică dacă rezultatele analizelor efectuate conform procedurii prevăzute la alin. (1) confirmă încadrarea tarifară și încadrarea în nomenclatorul codurilor de produse accizabile pe care autoritatea vamală centrală le-a stabilit pe baza documentelor menționate la pct. 24 alin. (3).

(3) În situația în care se constată diferențe privind încadrarea în categoria de produse accizabile stabilită pe bază de documente față de încadrarea în categoria de produse accizabile stabilită în urma rezultatelor analizelor, antrepozitarul propus are obligația remedierii neconcordanțelor.

(4) Antrepozitarul autorizat propus este obligat ca pe durata acțiunii de verificare să asigure condițiile necesare bunei desfășurări a acesteia.

27. (1) Persoanele care intenționează să fie autorizate ca antrepozitari autorizați pentru depozitarea de produse accizabile trebuie să prezinte dovada constituirii capitalului social subscris și vărsat minim, stabilit pe categorii de produse accizabile, după cum urmează:

a) pentru depozitarea de bere - 10.000 lei;

b) pentru depozitarea de vinuri - 2.000 lei;

c) pentru depozitarea de băuturi fermentate, altele decât bere și vinuri - 50.000 lei;

- d) pentru depozitarea de produse intermediare - 100.000 lei;
- e) pentru depozitarea de alcool etilic și/sau băuturi spirtoase - 100.000 lei;
- f) pentru depozitarea de arome alimentare - 5.000 lei;
- g) pentru depozitarea de tutun prelucrat - 500.000 lei;
- h) pentru depozitarea de produse energetice, exceptând depozitarea de produse energetice destinate exclusiv aprovizionării aeronavelor, navelor și ambarcațiunilor, precum și depozitarea de GPL - 500.000 lei;
- i) pentru depozitarea de produse energetice destinate exclusiv aprovizionării aeronavelor, navelor și ambarcațiunilor - 20.000 lei;
- j) pentru depozitarea de GPL - 50.000 lei;
- k) pentru depozitarea exclusivă de biocombustibili și biocarburanți - 20.000 lei.

(2) În cazul antrepozitarilor autorizați care depozitează mai multe categorii de produse accizabile, obligația acestora este de a constitui capitalul social minim subscris și vărsat corespunzător acelei categorii de produse accizabile pentru care este prevăzut cuantumul cel mai mare.

28. În cazul antrepozitarilor autorizați care dețin atât antrepozite fiscale pentru producție, cât și antrepozite fiscale pentru depozitare, obligația acestora este de a constitui capitalul social minim subscris și vărsat corespunzător acelei activități pentru care este prevăzut cuantumul cel mai mare.

29. În termen de 30 de zile lucrătoare de la depunerea documentației complete, autoritatea vamală teritorială întocmește un referat care să cuprindă fie propunerea de aprobare, fie propunerea de respingere a cererii de autorizare, după caz, precum și aspectele avute în vedere la fundamentarea acestei propuneri. Referatul se înaintează împreună cu documentația completă către autoritatea fiscală teritorială.

(3) Persoana care își manifestă în mod expres intenția de a fi antrepozitar autorizat pentru mai multe antrepozite fiscale poate depune la autoritatea competentă o singură cerere. Cererea este însoțită de documentele aferente fiecărui loc.

(4) Abrogat.

(la 24-07-2017 Alineatul (4) din Articolul 363 , Sectiunea a 9-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost abrogat de Punctul 45, Punctul 15, Articolul I din LEGEA nr. 177 din 18 iulie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 584 din 21 iulie 2017)

ART. 364

Condiții de autorizare

(1) Autoritatea competentă eliberează autorizația de antrepozit fiscal pentru un loc numai dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) locul urmează a fi folosit pentru producerea, transformarea, deținerea, primirea și/sau expedierea produselor accizabile în regim suspensiv de accize. În cazul unui loc ce va fi autorizat numai ca antrepozit fiscal de depozitare, volumul mediu trimestrial al ieșirilor de produse accizabile estimate la nivelul unui an trebuie să fie mai mare decât limitele prevăzute în normele metodologice, diferențiate în funcție de grupa de produse depozitate și de accizele aferente produselor depozitate;

b) locul este amplasat, construit și echipat astfel încât să nu permită scoaterea produselor accizabile din acest loc fără plata accizelor;

c) locul nu va fi folosit pentru vânzarea cu amănuntul a produselor accizabile, cu excepțiile prevăzute la art. 362 alin. (6);

d) în cazul unei persoane fizice care urmează să își desfășoare activitatea ca antrepozitar autorizat, aceasta să nu fie incapabilă, să nu fi fost condamnată definitiv sau să nu se fi pronunțat amânarea aplicării pedepsei pentru următoarele infracțiuni:

1. infracțiuni contra patrimoniului prin nesocotirea încrederii;
2. infracțiuni contra înfăptuirii justiției;
3. infracțiuni de corupție și de serviciu;
4. infracțiuni de fals;
5. infracțiunile prevăzute de Legea societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare;
6. infracțiunile prevăzute de Legea nr. 84/1992 privind regimul zonelor libere, cu modificările și completările ulterioare;
7. infracțiunile prevăzute de Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, cu modificările și completările ulterioare;
8. infracțiunile prevăzute de Legea nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri, republicată, cu modificările și completările ulterioare;
9. infracțiunile prevăzute de Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării terorismului, republicată, cu modificările ulterioare;
10. infracțiunile prevăzute de Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, cu modificările ulterioare;
11. infracțiunile prevăzute de Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare;
12. infracțiunile prevăzute de prezentul cod;

e) în cazul unei persoane juridice care urmează să își desfășoare activitatea ca antrepozitar autorizat, nici persoana însăși, nici administratorii acestei persoane juridice să nu fie incapabili, să nu fi fost condamnați definitiv sau să nu se fi pronunțat amânarea aplicării pedepsei pentru infracțiunile prevăzute la lit. d), după caz.

f) persoana care urmează să își desfășoare activitatea ca antrepozitar autorizat nu înregistrează obligații fiscale restante la bugetul general consolidat, de natura celor administrate de A.N.A.F.

(la 30-03-2018 Alineatul (1) din Articolul 364 , Secțiunea a 9-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost completat de Punctul 30, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018)

(2) Antrepozitarul autorizat poate desfășura în antrepozitul fiscal de producție și alte activități de producție, potrivit prevederilor din normele metodologice.

(3) Prevederile alin. (1) se detaliază corespunzător pe grupe de produse accizabile și în funcție de activitatea desfășurată în antrepozitul propus, conform precizărilor din normele metodologice.

(4) Locurile aferente rezervei de stat și rezervei de mobilizare, precum și locurile aferente operatorilor economici în care constituie și mențin exclusiv stocurile de urgență conform Legii nr. 360/2013

privind constituirea și menținerea unui nivel minim de rezerve de țiței și de produse petroliere se asimilează antrepozitelor fiscale de depozitare, potrivit prevederilor din normele metodologice.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

SUBSECȚIUNEA a 3-a

Condiții de autorizare

30. (1) În aplicarea art. 364 alin. (1) lit. a) și b) din Codul fiscal, locul care urmează să fie autorizat ca antrepozit fiscal trebuie să fie strict delimitat, respectiv trebuie să fie împrejmuit și să aibă acces propriu, iar activitatea care se desfășoară în acest loc trebuie să fie independentă de alte activități desfășurate de persoana care solicită autorizarea și care nu au legătură cu producția sau depozitarea de produse accizabile. (2) Fac excepție de la prevederile alin. (1) tancurile plutitoare și barjele aflate în perimetrul zonelor portuare, destinate depozitării produselor energetice în vederea aprovizionării navelor.

(3) În aplicarea prevederilor art. 364 alin. (2) din Codul fiscal, antrepozitarii autorizați pentru producția de produse accizabile: bere, vin, băuturi fermentate, altele decât bere și vinuri, produse intermediare și alcool etilic, tutun prelucrat, produse energetice, așa cum sunt acestea definite la art. 349 - art. 355 alin. (2) din Codul fiscal, pot desfășura în antrepozitul fiscal de producție alte activități care au legătură cu activitatea principală desfășurată și care conduc la utilizarea materiilor prime și auxiliare, a subproduselor obținute sau care contribuie la realizarea producției.

Exemplul nr. 1: Un antrepozit pentru producția de bere, vin, băuturi fermentate, altele decât bere și vinuri, poate produce: ape și băuturi nealcoolice, plate sau carbogazoase, ambalaje necesare îmbutelierii produselor etc.; prin băuturi nealcoolice se înțelege băuturi al căror conținut de alcool este zero, cum sunt, de exemplu, băuturile răcoritoare, berea fără alcool, șampania pentru copii.

Exemplul nr. 2: Un antrepozit de producție alcool sau distilate poate utiliza drojdia de vin, borhotul, boasca, sâmburii de struguri pentru obținerea de alte produse neaccizabile, poate produce ambalaje necesare îmbutelierii produselor etc.

Exemplul nr. 3: Un antrepozit de producție țigarete poate fabrica filtre pentru țigarete, ambalaje, precum și materiale pentru ambalare.

(4) Antrepozitarul autorizat care intenționează să desfășoare în antrepozitul fiscal de producție și activități de producție prevăzute la alin. (3) anunță în scris această intenție la autoritatea vamală teritorială și depune la această autoritate manualul de procedură corespunzător produselor neaccizabile pe care intenționează să le realizeze în antrepozitul fiscal de producție pe care îl deține.

(5) În antrepozitul fiscal de producție este permisă desfășurarea tuturor activităților care fac parte din procesul de producție a produselor accizabile înscrise în autorizația de antrepozit fiscal, inclusiv a activităților prevăzute la alin. (3), începând cu procesarea materiilor prime până la realizarea produsului finit, așa cum este acesta descris în manualul de procedură, de la momentul autorizării antrepozitelui fiscal de producție, sau la momentul în care

antrepozitarul autorizat a anunțat că intenționează să desfășoare în antrepozitul fiscal de producție și activități de producție prevăzute la alin. (3).

(6) În situația în care funcționarea instalației pentru îmbutelierea apei și a băuturilor nealcoolice, plate sau carbogazoase, influențează declarația prevăzută la pct. 22 alin. (5), aceasta va fi modificată în mod corespunzător de către antrepozitarul autorizat.

(7) Autoritatea vamală teritorială transmite o copie a documentului prevăzut la alin. (4), precum și a oricăror altor documente anexate de către antrepozitarul autorizat către autoritatea fiscală teritorială.

(8) Un loc poate fi autorizat/reautorizat ca antrepozit fiscal de depozitare atunci când volumul mediu trimestrial al intrărilor/ieșirilor de produse accizabile estimate/depozitate la nivelul unui an calendaristic depășește următoarele limite:

a) bere - 1.500 hl de produs;

b) vinuri și băuturi fermentate - 1.500 hl de produs;

c) produse intermediare - 1.250 hl de produs;

d) băuturi spirtoase - 250 hl de alcool pur;

e) alcool etilic - 1.000 hl de alcool pur;

f) băuturi alcoolice în general - 300 hl de alcool pur;

g) tutun prelucrat - o cantitate a cărei valoare la prețul de vânzare cu amănuntul în cazul țigaretelor, respectiv la prețul de livrare în celelalte cazuri să nu fie mai mică de 11.845.034 lei;

h) produse energetice - 3.500 tone, cu excepția antrepozitelor fiscale de depozitare autorizate în exclusivitate pentru aprovizionarea aeronavelor și navelor cu produse energetice destinate utilizării drept combustibil;

i) arome alimentare, extracte și concentrate alcoolice - 15 hl de alcool pur;

j) antrepozitele fiscale autorizate în exclusivitate pentru a efectua operațiuni de distribuție a băuturilor alcoolice și de tutunuri prelucrate destinate consumului sau vânzării la bordul navelor și aeronavelor - o cantitate a cărei valoare la prețul de livrare să nu fie mai mică de 473.801 lei.

(9) Nu intră sub incidența prevederilor alin. (8) lit. b) antrepozitarii autorizați care dețin atât antrepozite fiscale pentru producția de vinuri, cât și antrepozite fiscale pentru depozitarea vinurilor.

(10) Până pe data de 31 iulie, respectiv 31 ianuarie a fiecărui an, inclusiv, autoritățile vamale teritoriale verifică și transmit către autoritatea fiscală teritorială o situație privind îndeplinirea condiției prevăzute la alin. (8) de către antrepozitarii autorizați pentru depozitarea produselor accizabile, precum și propuneri, după caz.

(11) Locurile destinate producției de vinuri sau de băuturi fermentate, altele decât berea și vinurile, trebuie să fie dotate cu vase litrate.

(12) Locurile destinate producției de alcool etilic și de distilate ca materie primă și locurile destinate producției de băuturi alcoolice obținute exclusiv din prelucrarea alcoolului și a distilatelor trebuie să fie dotate cu mijloace de măsurare legală pentru determinarea concentrației alcoolice, avizate de Biroul Român de Metrologie Legală.

(13) În cazul antrepozitelor fiscale de producție de alcool și de distilate, coloanele de distilare și rafinare trebuie să fie dotate cu contoare pentru determinarea cantității de produse obținute și a concentrației alcoolice avizate și sigilate conform reglementărilor specifice stabilite de Biroul Român de Metrologie Legală.

(14) În cazul antrepozitarilor autorizați pentru producția de alcool etilic, contoarele se amplasează la ieșirea din coloanele de distilare pentru alcoolul brut, la ieșirea din coloanele de

rafinare pentru alcoolul etilic rafinat și la ieșirea din coloanele aferente alcoolului tehnic, astfel încât să fie contorizate toate cantitățile de alcool rezultate.

(15) În cazul antrepozitarilor autorizați pentru producția de distilate, contoarele se amplasează la ieșirea din coloanele de distilare sau, după caz, la ieșirea din instalațiile de distilare.

(16) Sunt interzise folosirea conductelor mobile, a furtunurilor elastice sau a altor conducte de acest fel, utilizarea rezervoarelor necalibrate, precum și amplasarea înaintea contoarelor a unor canele sau robinete, prin care se pot extrage cantități de alcool sau distilate necontorizate.

(17) Operatorii economici care solicită autorizarea ca antrepozitari pentru producția de alcool și de distilate sunt obligați să dețină certificate eliberate de Biroul Român de Metrologie Legală sau de un laborator de metrologie agreat de acesta, pentru toate rezervoarele și recipientele calibrate în care se depozitează alcoolul, distilatele și materiile prime accizabile din care provin acestea, indiferent de natura lor.

(17¹) Prin excepție de la prevederile alin. (17), operatorii economici care solicită autorizarea ca antrepozitari pentru producția de alcool și de distilate, care utilizează pentru realizarea producției exclusiv instalații tip alambic, trebuie să depună o declarație pe propria răspundere privind capacitatea vaselor de depozitare deținute, precum și capacitatea de încărcare a instalației/instalațiilor tip alambic aflate în incinta locației propuse pentru autorizare.

(18) Prin excepție de la prevederile alin. (12)-(17), în cazul antrepozitelor fiscale autorizate ca mici distilării potrivit art. 353 alin. (3) din Codul fiscal, care utilizează pentru realizarea producției instalații tip alambic, operatorii economici care solicită autorizarea ca antrepozitari trebuie să depună la autoritatea vamală teritorială o declarație pe propria răspundere privind capacitatea vaselor de depozitare deținute, precum și a capacității de încărcare a instalației tip alambic.

(19) În cazul antrepozitelor fiscale prevăzute la alin. (18), instalațiile de tip alambic se sigilează pe perioada de nefuncționare de către autoritatea vamală teritorială.

(20) Locurile destinate producției de alcool etilic și distilate, ca materie primă, trebuie să fie dotate cu un sistem de supraveghere prin camere video a punctelor unde sunt amplasate contoarele și rezervoarele de alcool și distilate, precum și a căilor de acces în antrepozitul fiscal. Stocarea imaginilor culese prin intermediul camerelor video se face pe casete video sau în memoria sistemului, durata de stocare a imaginilor înregistrate fiind de minimum 30 de zile calendaristice. Sistemul de supraveghere trebuie să funcționeze permanent, inclusiv în perioadele de nefuncționare a antrepozitelui, chiar și în condițiile întreruperii alimentării cu energie electrică de la rețeaua de distribuție.

(21) Nu intră sub incidența prevederilor alin. (20) micile distilării prevăzute la alin. (19).

(22) Într-un antrepozit fiscal de depozitare se pot depozita produse din grupa băuturilor alcoolice, în stare îmbuteliată, în partide separate, respectiv bere, vinuri, băuturi fermentate, altele decât bere și vinuri, produse intermediare, băuturi spirtoase.

(23) Un loc poate fi autorizat ca antrepozit fiscal de depozitare de alcool etilic și de distilate în stare vărsată numai dacă deține rezervoare calibrate avizate de Biroul Român de Metrologie Legală.

(24) Un loc poate fi autorizat ca antrepozit fiscal de producție sau de depozitare de produse energetice numai dacă este echipat cu rezervoare standardizate distincte pentru fiecare produs în parte, calibrate de Biroul Român de Metrologie Legală sau de un laborator de metrologie agreat de acesta.

(25) *Obligativitatea calibrării rezervoarelor aferente tancurilor plutitoare și a barjelor pentru depozitarea produselor energetice intervine potrivit reglementărilor specifice ale Biroului Român de Metrologie Legală.*

(26) *Locurile destinate producției sau depozitării de produse energetice trebuie să fie dotate cu mijloace de măsurare a debitului volumic sau masic.*

(27) *Locurile destinate producerii de produse energetice pentru care nivelul accizelor este exprimat în lei/tonă se dotează cu mijloace de măsurare a masei.*

(28) *Media ponderată a nivelurilor accizelor materiilor prime se calculează în funcție de valoarea totală a accizelor aferente materiilor prime achiziționate și utilizate în vederea obținerii produsului finit, în funcție de consumurile specifice, împărțită la cantitatea totală de materie prime folosite. Media ponderată a nivelurilor accizelor materiilor prime achiziționate și utilizate se stabilește de operatorul economic pe baza datelor privind cantitățile de materie prime utilizate pentru obținerea unei cantități de produs finit echivalente unității de măsură în care este exprimat nivelul accizelor.*

(29) *Media ponderată prevăzută la alin. (28) nu se calculează atunci când pentru realizarea produsului finit se utilizează numai materie prime care nu sunt supuse reglementărilor privind regimul accizelor armonizate.*

31. (1) *În aplicarea art. 364 alin. (4) din Codul fiscal, rezerva de stat și rezerva de mobilizare se autorizează ca un singur antrepozit fiscal de depozitare, indiferent de numărul locurilor de depozitare pe care le deține. (2) Pentru obținerea autorizației, instituțiile care gestionează rezerva de stat și rezerva de mobilizare depun o cerere la autoritatea fiscală teritorială, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 10.*

(3) *Locurile aferente operatorilor economici care constituie și mențin exclusiv stocurile de urgență, conform Legii nr. 360/2013 privind constituirea și menținerea unui nivel minim de rezerve de țiței și de produse petroliere, se autorizează ca un singur antrepozit fiscal de depozitare pentru fiecare operator economic în parte, indiferent de numărul locurilor de depozitare pe care acesta le deține.*

(4) *Pentru obținerea autorizației, operatorii economici care constituie și mențin stocurile de urgență depun la autoritatea fiscală teritorială o cerere potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 10. Cererea este însoțită de documentul transmis operatorului economic de către Ministerul Economiei, din care rezultă produsele energetice și cantitățile de produse energetice care reprezintă stocurile de urgență pe care acesta are obligația să le constituie și să le mențină.*

ART. 365

Autorizarea ca antrepozit fiscal

(1) *Autoritatea competentă emite autorizația de antrepozit fiscal, în termen de 60 de zile de la data depunerii documentației complete de autorizare.*

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

32. (2) *Autorizația pentru un antrepozit fiscal are ca dată de începere a valabilității data de 1 a lunii următoare celei în care a fost aprobată cererea de autorizare.*

(3) În cazul antrepozitelor fiscale de producție, în baza documentației depuse de antrepozitarul autorizat, în autorizația aferentă antrepozitului fiscal se înscriu natura activității autorizată a fi desfășurată, precum și materiile prime accizabile care pot fi primite în regim suspensiv de accize și produsele accizabile finite ce se realizează în antrepozitul fiscal.

(4) În cazul antrepozitelor fiscale de depozitare produse energetice care efectuează operațiuni de aditivare a produselor energetice, de amestec între biocarburanți și carburanți tradiționali sau între biocombustibili și combustibili tradiționali, în baza documentației depuse de antrepozitarul autorizat, în autorizația aferentă antrepozitului fiscal trebuie menționate produsele accizabile plasate în regim suspensiv de accize, precum și operațiunile care se efectuează în antrepozitele fiscale depozitare, respectiv depozitare, depozitare și amestec, depozitare și aditivare.

(2) Autorizația conține următoarele elemente:

- a) codul de accize atribuit antrepozitului fiscal;
- b) elementele de identificare ale antrepozitarului autorizat;
- c) adresa antrepozitului fiscal;
- d) tipul produselor accizabile primite/expediate în/din antrepozitul fiscal și natura activității;
- e) nivelul garanției;
- f) perioada de valabilitate a autorizației, care este de 5 ani;
- g) orice alte informații relevante pentru autorizare.

(3) Autorizațiile pot fi modificate de către autoritatea competentă din oficiu sau la cerere.

(4) În cazul modificării autorizației din oficiu, înainte de a fi modificată autorizația, autoritatea competentă trebuie să îl informeze pe antrepozitarul autorizat asupra modificării și asupra motivelor acesteia.

(5) Antrepozitarul autorizat poate solicita autorității competente modificarea autorizației, în condițiile prevăzute în normele metodologice.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

33. (1) În sensul prevederilor art. 365 alin. (5) din Codul fiscal, antrepozitarii autorizați pot solicita autorității fiscale teritoriale modificarea autorizației atunci când constată erori în redactarea autorizației de antrepozit fiscal. În alte situații cum ar fi introducerea unui nou produs accizabil în nomenclatorul de fabricație sau înscrierea de noi materii prime accizabile în autorizația de antrepozit fiscal, solicitările se depun la autoritatea vamală teritorială, care, după ce le analizează, le transmite, împreună cu propunerea de soluționare, către autoritatea fiscală teritorială.

(2) În cazul oricărui nou produs ce urmează a intra în nomenclatorul de fabricație, antrepozitarul autorizat are obligația de a prezenta autorității vamale centrale documentația completă potrivit prevederilor pct. 24 alin. (3), în vederea obținerii încadrării tarifare a produsului, precum și a încadrării în nomenclatorul codurilor de produse accizabile, efectuate de această autoritate.

(3) În sensul alin. (2), prin noțiunea de "produs nou" se înțelege produsul finit accizabil care datorită caracteristicilor și proprietăților fizico-chimice și organoleptice determină o încadrare într-o nouă categorie de produse în nomenclatorul codurilor de produse accizabile ale antrepozitului fiscal, față de cele deținute potrivit autorizației de antrepozit fiscal.

(4) În situația prevăzută la alin. (2), antrepozitarul autorizat poate desfășura activitatea de producție în condițiile în care a fost depusă documentația completă în vederea obținerii încadrării tarifare a produselor finite, precum și a încadrării în nomenclatorul codurilor de produse accizabile.

(5) Imediat după introducerea în fabricație a noului produs, antrepozitarul autorizat are obligația îndeplinirii procedurii cu privire la prelevarea de probe prevăzută la pct. 26 alin. (1)-(3).

(6) În situația prevăzută la alin. (5), atunci când se constată diferențe între încadrarea tarifară rezultată în urma efectuării analizelor și încadrarea tarifară stabilită pe bază de documente, dacă noua încadrare tarifară are consecințe în ceea ce privește stabilirea codului de produs accizabil ori respectivului produs îi corespunde un alt nivel de accize față de cel stabilit inițial, pentru produsele deja eliberate pentru consum accizele aferente se regularizează după cum urmează:

a) în cazul în care produsului accizabil îi corespunde un nivel al accizelor mai ridicat, antrepozitarul autorizat are obligația de a plăti diferențele de accize stabilite potrivit noului nivel; în acest caz, momentul exigibilității accizelor este momentul eliberării pentru consum a produselor accizabile potrivit art. 340 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, iar plata accizelor se efectuează potrivit art. 345 alin. (1) din Codul fiscal;

b) în cazul în care produsului accizabil îi corespunde un nivel al accizelor mai scăzut, antrepozitarul autorizat poate solicita restituirea diferențelor de accize stabilite potrivit noului nivel, în conformitate cu prevederile art. 168 din Codul de procedură fiscală.

Încadrarea tarifară și stabilirea codurilor de produse accizabile se efectuează de
autoritatea vamală centrală.

34. (1) În cazul pierderii autorizației de antrepozit fiscal, titularul autorizației trebuie să anunțe pierderea în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a.

(2) În baza documentului care atestă că anunțul referitor la pierdere a fost înaintat spre publicare în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a, autoritatea emitentă a autorizației eliberează la cerere un duplicat al acesteia.

35. (1) Antrepozitarii autorizați pentru producția produselor accizabile, care după expirarea perioadei de valabilitate a autorizației de antrepozit fiscal doresc reautorizarea locului ca antrepozit fiscal, depun la autoritatea vamală teritorială, cu cel puțin 60 de zile calendaristice înainte de expirarea termenului de valabilitate a autorizației, o cerere de reautorizare, după modelul prevăzut în anexa nr. 10, care face parte integrantă din prezentele norme metodologice, la care trebuie să anexeze documentele prevăzute la pct. I nr. 11 și pct. III din această anexă, declarația privind producția realizată în anul anterior solicitării reautorizării, o situație privind ieșirile totale de produse accizabile, cantitățile totale de produse accizabile deplasate în regim suspensiv de accize la nivel național, intracomunitar și la export în anul anterior reautorizării, precum și orice alte documente în cazul în care intervin modificări asupra datelor prezentate anterior la autorizare.

(2) *Antrepozitarii autorizați pentru depozitarea produselor accizabile, care doresc reautorizarea locului ca antrepozit fiscal, depun la autoritatea vamală teritorială, cu cel puțin 60 de zile calendaristice înainte de expirarea termenului de valabilitate a autorizației, o cerere de reautorizare, după modelul prevăzut în anexa nr. 10 care face parte integrantă din prezentele norme metodologice, la care anexează documentele prevăzute la pct. I nr. 11 și pct. III din această anexă, o situație privind ieșirile totale de produse accizabile din anul anterior, cantitățile totale de produse accizabile deplasate în regim suspensiv de accize la nivel național, intracomunitar și la export în anul anterior reautorizării, precum și orice alte documente în cazul în care intervin modificări asupra datelor prezentate anterior la autorizare.*

(3) *Cererile de reautorizare nedepuse în termenul prevăzut la alin. (1) și (2) se soluționează potrivit procedurii generale de autorizare.*

(4) *În termen de 30 de zile de la depunerea cererilor potrivit prevederilor alin. (1) și (2), autoritatea vamală teritorială înaintează documentațiile complete către autoritatea fiscală teritorială, însoțite de un referat care să cuprindă fie propunerea de aprobare, fie propunerea de respingere a cererii de autorizare, după caz, precum și aspectele avute în vedere la luarea acestei decizii.*

(5) *Autoritatea fiscală teritorială poate solicita antrepozitarului autorizat orice informație și documente pe care le consideră necesare cu privire la:*

- a) amplasarea și natura antrepozitului fiscal;*
- b) tipurile, caracteristicile fizico-chimice și cantitățile de produse accizabile ce urmează a fi produse și/sau depozitate în antrepozitul fiscal;*
- c) capacitatea antrepozitarului autorizat de a asigura garanția.*

36. (1) *Modificarea autorizațiilor de antrepozitar autorizat ca urmare a schimbării sediului social, a denumirii sau a formei de organizare este valabilă de la data aprobării de către autoritatea fiscală teritorială.*

(2) *Modificarea prevăzută la alin. (1), precum și orice altă modificare intervenită asupra autorizațiilor de antrepozitar autorizat în perioada de valabilitate a autorizației nu atrag prelungirea acelei perioade de valabilitate.*

(6) *Procedura de autorizare a antrepozitelor fiscale nu intră sub incidența prevederilor legale privind procedura aprobării tacite.*

(7) *Antrepozitarul autorizat care dorește continuarea activității într-un antrepozit fiscal după expirarea perioadei de valabilitate înscrise în autorizația pentru acel antrepozit fiscal solicită în scris autorității competente reautorizarea ca antrepozit fiscal cu cel puțin 60 de zile înainte de expirarea perioadei de valabilitate, conform precizărilor din normele metodologice.*

(8) *În situația prevăzută la alin. (7), perioada de valabilitate a autorizației de antrepozit fiscal se prelungește până la data soluționării cererii de reautorizare.*

(9) *Perioada de valabilitate a autorizațiilor de antrepozit fiscal valide, emise anterior datei de 1 ianuarie 2016, se prelungește de drept până la 5 ani.*

ART. 366

Respingerea cererii de autorizare

(1) Respingerea cererii de autorizare se comunică în scris odată cu motivele luării acestei decizii.

(2) În cazul în care autoritatea competentă a respins cererea de autorizare a unui loc ca antrepozit fiscal, persoana care a depus cererea poate contesta această decizie, conform prevederilor legislației privind contenciosul administrativ.

(3) Soluționarea contestațiilor potrivit alin. (2) se realizează de către structura cu atribuții de soluționare a contestațiilor din cadrul Ministerului Finanțelor Publice - aparat central.

(la 24-07-2017 Articolul 366 din Secțiunea a 9-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost completat de Punctul 46, Punctul 15, Articolul I din LEGEA nr. 177 din 18 iulie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 584 din 21 iulie 2017)

(4) Procedura de soluționare a contestațiilor se stabilește prin ordin al ministrului finanțelor publice.

(la 24-07-2017 Articolul 366 din Secțiunea a 9-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost completat de Punctul 46, Punctul 15, Articolul I din LEGEA nr. 177 din 18 iulie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 584 din 21 iulie 2017)

ART. 367

Obligațiile antrepozitarului autorizat

(1) Orice antrepozitar autorizat trebuie să îndeplinească următoarele cerințe:

a) să constituie în favoarea autorității competente o garanție care să asigure plata accizelor care pot deveni exigibile, în conformitate cu prevederile art. 348 și în condițiile stabilite prin normele metodologice;

b) să instaleze și să mențină încuietori, sigilii, instrumente de măsură sau alte instrumente similare adecvate, necesare securității produselor accizabile amplasate în antrepozitul fiscal;

c) să asigure menținerea sigiliilor aplicate sub supravegherea autorității competente;

d) să țină evidențe exacte și actualizate, pentru fiecare antrepozit fiscal în parte, cu privire la materiile prime, lucrările în derulare și produsele accizabile finite, produse sau primite în antrepozitele fiscale și expediate din antrepozitele fiscale și să prezinte evidențele corespunzătoare, la cererea autorităților competente;

e) să țină un sistem corespunzător de evidență a stocurilor din antrepozitul fiscal, inclusiv un sistem de administrare, contabil și de securitate;

f) să asigure accesul autorității competente în orice zonă a antrepozitelui fiscal, în orice moment în care antrepozitul fiscal este în exploatare și în orice moment în care antrepozitul fiscal este deschis pentru primirea sau expedierea produselor;

g) să prezinte produsele accizabile pentru a fi inspectate de autoritatea competentă, la cererea acesteia;

h) să asigure în mod gratuit un birou în incinta antrepozitelui fiscal, la cererea autorității competente;

i) să cerceteze și să raporteze către autoritatea competentă orice pierdere, lipsă sau neregularitate cu privire la produsele accizabile;

j) să înștiințeze autoritățile competente despre orice modificare pe care intenționează să o aducă datelor în baza cărora a fost emisă autorizația de antrepozitar, cu minimum 5 zile înainte de producerea modificării;

- k) să asigure îndeplinirea pe toată durata de funcționare a condițiilor prevăzute la art. 364;
- l) să transmită la autoritatea competentă, până la data de 15 a lunii următoare celei de raportare, situațiile de raportare prevăzute în normele metodologice;
- m) să se conformeze cu alte cerințe impuse prin normele metodologice.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

37. (1) În aplicarea art. 367 alin. (1) din Codul fiscal, autoritatea fiscală teritorială stabilește în sarcina antrepozitarilor autorizați o garanție care să acopere riscul neplății accizelor pentru produsele accizabile produse și/sau depozitate în fiecare antrepozit fiscal, precum și riscul neplății accizelor pentru produsele accizabile deplasate în regim suspensiv de accize, în cazul circulației intracomunitare.

(2) Antrepozitarul autorizat nu este obligat să constituie garanție pentru produsele energetice supuse accizelor care sunt deplasate din România pe teritoriul Uniunii Europene exclusiv pe cale maritimă sau prin conducte fixe, în cazul în care celelalte state membre implicate sunt de acord.

(3) Nivelul garanției ce urmează a se constitui se determină potrivit prevederilor pct. 8.

39. (1) În aplicarea art. 367 alin. (1) lit. j) din Codul fiscal, antrepozitarul autorizat care intenționează să aducă modificări asupra datelor inițiale în baza cărora a fost emisă autorizația de antrepozitar are obligația să anunțe la autoritatea vamală teritorială intenția sa de modificare cu cel puțin 5 zile înainte de producerea acesteia. Această obligație se referă inclusiv la menționarea oricărui produs accizabil ce urmează a fi obținut în baza unei documentații diferite față de cea care a stat la baza emiterii autorizației. Atunci când intenția de modificare atrage modificarea autorizației, autoritatea vamală comunică această intenție autorității fiscale teritoriale, însoțită de propunerea de modificare a autorizației. În cazul modificărilor care se înregistrează la oficiul registrului comerțului, antrepozitarul autorizat are obligația de a prezenta autorității fiscale teritoriale documentul, în fotocopie, care atestă realizarea efectivă a modificării, în termen de 30 de zile de la data emiterii acestui document.

(2) În aplicarea prevederilor art. 367 alin. (1) lit. l) din Codul fiscal, antrepozitarii autorizați care dețin antrepozite fiscale de producție și/sau de depozitare depun la autoritatea vamală teritorială o situație lunară centralizatoare privind operațiunile desfășurate în antrepozitul fiscal. Situația se întocmește potrivit modelului prevăzut în anexele nr. 12-17, care fac parte integrantă din prezentele norme metodologice, și se depun on-line până pe data de 15 inclusiv a lunii următoare celei la care se referă. Instrucțiunile pentru utilizarea aplicației informatice sunt publicate pe pagina de web a autorității vamale centrale.

(3) Prevederile alin. (2) nu se aplică antrepozitarilor autorizați prevăzuți la art. 364 alin. (4) din Codul fiscal.

(4) În cazul în care în perioada de valabilitate a autorizației de antrepozit fiscal intervin modificări care conduc la schimbarea competenței în ceea ce privește autorizarea ca antrepozit fiscal, soluționarea cererilor de modificare a autorizațiilor de antrepozit fiscal rămâne, până la expirarea autorizației de antrepozit fiscal, în competența autorității care a emis autorizația, iar antrepozitarul autorizat are obligația de a se conforma cerințelor legale aferente modificărilor intervenite.

(2) Antrepozitarii autorizați se exceptează de la obligația prevăzută la alin. (1) lit. a), b) și l) pentru locurile autorizate ca antrepozite fiscale de depozitare autorizate exclusiv în vederea constituirii și menținerii stocurilor de urgență conform Legii nr. 85/2018 privind constituirea și menținerea unor rezerve minime de țiței și/sau produse petroliere, precum și antrepozitele fiscale de depozitare aferente rezervei de stat și rezervei de mobilizare.

(la 24-12-2020 Alineatul (2) din Articolul 367 , Secțiunea a 9-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost modificat de Punctul 181, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

(3) Prevederile alin. (1) se detaliază corespunzător pe grupe de produse accizabile și în funcție de activitatea desfășurată în antrepozitul propus, conform precizărilor din normele metodologice.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

38. (1) În aplicarea prevederilor art. 367 alin. (3) din Codul fiscal, în vederea înregistrării producției de bere, fiecare antrepozitar autorizat pentru producție bere este obligat:

a) să înregistreze producția de bere rezultată la sfârșitul procesului tehnologic și să înscrie datele în rapoartele de producție și gestionare, cu specificarea capacității ambalajelor și a recipientelor de depozitare, precum și a cantității de bere exprimate în litri;

b) să determine concentrația zaharometrică a berii, conform standardelor în vigoare privind determinarea concentrației exprimate în grade Plato a berii, elaborate de Asociația de Standardizare din România, și să elibereze buletine de analize fizico-chimice. La verificarea realității concentrației zaharometrice a sortimentelor de bere se are în vedere concentrația înscrisă în specificația tehnică internă, elaborată pe baza standardului în vigoare pentru fiecare sortiment.

(2) În aplicarea prevederilor art. 367 alin. (3) din Codul fiscal, antrepozitarii autorizați pentru producția de alcool și distilate își pot desfășura activitatea numai după aplicarea sigiliilor pe instalațiile și utilajele de producție de alcool etilic de către reprezentantul autorității vamale teritoriale.

(3) În sensul alin. (2), în cazul antrepozitarilor autorizați pentru producția de alcool, sigiliile se aplică pe întregul flux tehnologic de la ieșirea alcoolului brut, rafinat și tehnic din coloanele de distilare, respectiv de rafinare și până la contoare, inclusiv pe acestea.

(4) În sensul alin. (2), în cazul antrepozitarilor autorizați pentru producția de distilate, sigiliile se aplică la ieșirea distilatelor din coloanele de distilare sau din instalațiile de distilare.

(5) În situațiile prevăzute la alin. (3) și (4), sigiliile se aplică și pe toate elementele de asamblare-racordare ale aparatelor de măsură și control, pe orice orificii și robinete existenți pe întregul flux tehnologic continuu sau discontinuu.

(6) În cazul producției de alcool, aparatele și piesele de pe tot circuitul coloanelor de distilare și rafinare, precum și de pe tot circuitul instalațiilor de distilare trebuie îmbinate în așa fel încât să poată fi sigilate.

(7) Sigiliile prevăzute la alin. (2) aparțin autorității vamale teritoriale, sunt înseriate și poartă, în mod obligatoriu, însemnele acestei autorități. Operațiunile de sigilare și desigilare, atunci când se impun, se efectuează de către reprezentantul desemnat de autoritatea vamală teritorială, astfel încât să nu se deterioreze aparatele și piesele componente.

(8) Stabilirea tipului de sigilii, prevăzut la alin. (7), și a caracteristicilor acestora, uniformizarea și/sau personalizarea, precum și coordonarea tuturor operațiunilor ce se impun revin Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(9) Sigiliile prevăzute la alin. (2) sunt complementare sigiliilor metrologice aplicate contoarelor.

(10) Se interzice antrepozitarilor autorizați deteriorarea sau înlăturarea sigiliilor aplicate de către reprezentantul autorității vamale teritoriale. În cazul în care sigiliul este deteriorat accidental sau în caz de avarie, antrepozitarul autorizat este obligat să solicite prezența unui reprezentant al autorității vamale teritoriale pentru constatarea cauzelor deteriorării accidentale a sigiliului sau ale avariei.

(11) Atunci când intervine necesitatea sigilării și desigilării aparatelor și pieselor de pe tot fluxul tehnologic se procedează după cum urmează:

a) desigilarea se face numai în baza unei solicitări scrise, justificate, din partea antrepozitului fiscal de producție de alcool și de distilate;

b) cererea de desigilare se transmite autorității vamale teritoriale cu cel puțin 3 zile înainte de termenul stabilit pentru efectuarea operațiunii propriu-zise, solicitând și desemnarea unui reprezentant al acestei autorități, care va proceda la desigilare;

c) cu ocazia desigilării, reprezentantul autorității vamale teritoriale întocmește un proces-verbal de desigilare, în două exemplare, în care se consemnează data și ora desigilării, cantitatea de alcool și de distilate înregistrată de contoare la momentul desigilării, precum și stocul de alcool și de distilate, pe sortimente, aflat în rezervoare și în recipiente, măsurate în hectolitri de alcool pur, conform definiției de la art. 336 pct. 11 din Codul fiscal.

(12) În situația în care antrepozitarul autorizat pentru producție de alcool și distilate constată un incident sau o disfuncționalitate în funcționarea unui contor, acesta procedează după cum urmează:

a) transmite imediat o declarație către autoritatea vamală teritorială și solicită prezența unui reprezentant al acestei autorități. Declarația se consemnează într-un registru special înființat în acest scop la nivelul antrepozitului fiscal;

b) pentru remedierea defecțiunii se solicită prezența unui reprezentant autorizat de către Biroul Român de Metrologie Legală pentru activități de reparații ale mijloacelor de măsurare din categoria respectivă, care desigilează mijloacele de măsurare, le repune în stare de funcționare și le resigilează;

c) contoarele defecte pot fi reparate sau înlocuite, sub supravegherea reprezentantului autorității vamale teritoriale, cu alte contoare de rezervă, cu specificarea, într-un proces-verbal de înlocuire întocmit de acest reprezentant, a indicilor de la care se reia activitatea;

d) dacă timpul de remediere a contoarelor depășește 24 de ore, se întrerupe activitatea de producție a alcoolului și a distilatelor, instalațiile respective fiind sigilate de reprezentantul autorității vamale teritoriale.

(13) Atunci când în situațiile prevăzute la alin. (11) și (12) este necesară întreruperea activității, aceasta se consemnează într-un proces-verbal încheiat în două exemplare de către reprezentantul autorității vamale teritoriale, în prezența reprezentantului legal al antrepozitului fiscal. În procesul-verbal încheiat se menționează cauzele accidentului sau ale avariei care au

generat întreruperea activității, data și ora întreruperii acesteia, stocul de alcool și de distilate existent la acea dată și indicii înregistrați de contoare în momentul întreruperii activității.

(14) Originalul procesului-verbal de desigilare prevăzut la alin. (11) sau de întrerupere a activității prevăzut la alin. (13), după caz, se depune la autoritatea vamală teritorială, în termen de 24 de ore de la încheierea acestuia. Al doilea exemplar al procesului-verbal rămâne la antrepozitul fiscal.

(15) Reluarea activității în antrepozitul fiscal se face în baza unei declarații de remediere a defecțiunii, întocmită de antrepozitarul autorizat și vizată de reprezentantul autorității vamale teritoriale, însoțită, după caz, de un aviz eliberat de specialistul autorizat de către Biroul Român de Metrologie Legală pentru activități de reparații ale mijloacelor de măsurare care a efectuat remedierea. Reprezentantul autorității vamale teritoriale va proceda la sigilarea întregului flux tehnologic.

(16) Toți antrepozitarii autorizați trebuie să dețină un sistem computerizat de evidență a produselor accizabile aflate în antrepozite, a celor intrate sau ieșite, a celor pierdute prin deteriorare, spargere, furt, precum și a accizelor aferente acestor categorii de produse.

(17) În cazul antrepozitelor fiscale autorizate pentru producția de alcool etilic și distilate, sistemul computerizat trebuie să asigure și evidența materiilor prime introduse în fabricație, precum și a semifabricatelor aflate pe linia de fabricație. Cantitățile de alcool și de distilate obținute se evidențiază în hectolitri de alcool pur, conform definiției de la art. 336 pct. 12 din Codul fiscal.

(18) Nu intră sub incidența prevederilor alin. (17) antrepozitele fiscale, mici distilerii, care utilizează pentru realizarea producției instalații tip alambic.

(4) Cesionarea ori înstrăinarea sub orice formă a acțiunilor sau a părților sociale ale antrepozitarilor autorizați ori ale unui antrepozitar a cărei autorizație a fost anulată, revocată, suspendată sau pentru care a expirat perioada de valabilitate conform prezentului capitol se aduce la cunoștința autorității competente cu cel puțin 60 de zile înainte de realizarea acestei operațiuni, în vederea efectuării inspecției fiscale, cu excepția celor care fac obiectul tranzacțiilor pe piața de capital.

(5) Înstrăinarea activelor de natura imobilizărilor corporale care contribuie direct la producția și/sau depozitarea de produse accizabile ale antrepozitarului autorizat ori ale unui antrepozitar a cărei autorizație a fost anulată sau revocată, suspendată sau pentru care a expirat perioada de valabilitate conform prezentului capitol se poate face numai după ce s-au achitat la bugetul de stat toate obligațiile fiscale ori după ce persoana care urmează să preia activele respective și-a asumat obligația de plată restantă a debitorului printr-un angajament de plată sau printr-un alt act încheiat în formă autentică, cu asigurarea unei garanții sub forma unei scrisori de garanție bancară la nivelul obligațiilor fiscale restante, la data efectuării tranzacției, ale antrepozitarului.

(6) Actele încheiate cu încălcarea prevederilor alin. (4) și (5) sunt anulabile la cererea organului fiscal.

ART. 368

Netransmisibilitatea autorizației de antrepozit fiscal

(1) Autorizațiile sunt emise numai pentru antrepozitarii autorizați numiți și nu sunt transferabile.

(2) Atunci când are loc vânzarea locului, autorizația nu se transferă noului proprietar. Noul posibil antrepozitar autorizat trebuie să depună o cerere de autorizare.

ART. 369

Anularea, revocarea și suspendarea autorizației de antrepozit fiscal

(1) Autoritatea competentă poate anula autorizația pentru un antrepozit fiscal atunci când i-au fost oferite informații inexacte sau incomplete în legătură cu autorizarea antrepozitului fiscal.

(2) Autoritatea competentă poate revoca autorizația pentru un antrepozit fiscal în următoarele situații:

a) în cazul unui antrepozitar autorizat, persoană fizică, dacă:

1. persoana a decedat;
2. persoana a fost condamnată printr-o hotărâre judecătorească definitivă sau s-a pronunțat amânarea aplicării pedepsei, în România sau într-un stat străin, pentru infracțiunile prevăzute la art. 364 alin. (1) lit. d);
3. activitatea desfășurată este în situație de faliment, dizolvare sau lichidare;

b) în cazul unui antrepozitar autorizat, care este persoană juridică, dacă:

1. în legătură cu persoana juridică a fost deschisă o procedură de faliment, dizolvare sau lichidare;
2. persoana juridică sau oricare dintre administratorii persoanei juridice a fost condamnat printr-o hotărâre judecătorească definitivă sau s-a pronunțat amânarea aplicării pedepsei, în România sau într-un stat străin, pentru infracțiunile prevăzute la art. 364 alin. (1) lit. d), după caz;

c) antrepozitarul autorizat nu respectă oricare dintre cerințele prevăzute la art. 367, cu excepția obligației prevăzute la art. 367 alin. (1) lit. l);

d) când antrepozitarul încheie un act de vânzare a locului;

e) în cazul în care antrepozitarul autorizat dorește să renunțe la autorizație;

f) antrepozitarul autorizat înregistrează obligații fiscale restante la bugetul general consolidat, de natura celor administrate de A.N.A.F., mai vechi de 60 de zile față de termenul legal de plată;

g) pe durata unei perioade continue de minimum 6 luni, volumul mediu trimestrial al ieșirilor de produse accizabile din antrepozitul fiscal de depozitare este mai mic decât limita prevăzută în normele metodologice, potrivit prevederilor art. 364 alin. (1) lit. a).

(3) La propunerea organelor de control, autoritatea competentă poate suspenda autorizația pentru un antrepozit fiscal, astfel:

a) pe o perioadă de 1-6 luni, în cazul în care s-a constatat săvârșirea uneia dintre faptele contravenționale ce atrag suspendarea autorizației;

b) pe o perioadă de 1-12 luni, în cazul în care s-a constatat săvârșirea uneia dintre faptele prevăzute la art. 452 alin. (1) lit. b)-e), g) și i);

c) până la soluționarea definitivă a cauzei penale, în cazul în care a fost pusă în mișcare acțiunea penală pentru infracțiunile prevăzute la art. 364 alin. (1) lit. d).

(4) Decizia prin care autoritatea competentă a hotărât suspendarea, revocarea sau anularea autorizației de antrepozit fiscal se comunică și antrepozitarului deținător al autorizației.

(5) Antrepozitarul autorizat poate contesta decizia de suspendare, revocare sau anulare a autorizației pentru un antrepozit fiscal la structura cu atribuții de soluționare a contestațiilor din

cadru Ministerului Finanțelor Publice - aparat central, potrivit legislației privind contenciosul administrativ.

(la 24-07-2017 Alineatul (5) din Articolul 369 , Secțiunea a 9-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost modificat de Punctul 47, Punctul 15, Articolul I din LEGEA nr. 177 din 18 iulie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 584 din 21 iulie 2017)

(6) Decizia de suspendare sau de revocare a autorizației de antrepozit fiscal produce efecte de la data comunicării sau de la o altă dată ulterioară comunicării cuprinsă în aceasta, după caz. Decizia de anulare a autorizației de antrepozit fiscal produce efecte începând de la data emiterii autorizației.

(7) Contestarea deciziei de suspendare, revocare sau anulare a autorizației de antrepozit fiscal nu suspendă efectele juridice ale acestei decizii pe perioada soluționării contestației în procedură administrativă.

(8) În cazul în care antrepozitarul autorizat dorește să renunțe la autorizația pentru un antrepozit fiscal, acesta are obligația să notifice acest fapt autorității competente cu cel puțin 60 de zile înainte de data de la care renunțarea la autorizație își produce efecte.

(9) În cazul anulării autorizației, o nouă autorizație poate fi emisă de autoritatea competentă numai după o perioadă de cel puțin 5 ani de la data anulării.

(10) În cazul revocării autorizației, o nouă autorizație poate fi emisă de autoritatea competentă numai după o perioadă de cel puțin 180 de zile de la data la care decizia de revocare a autorizației de antrepozit fiscal produce efecte potrivit alin. (6). Aceste prevederi se aplică și în situația în care antrepozitarul autorizat contestă decizia de revocare, la calculul termenului de 180 de zile fiind luate în calcul perioadele în care decizia de revocare a produs efecte.

(11) În situația în care, în perioada de valabilitate a autorizației de antrepozit fiscal, intervin modificări ale condițiilor de autorizare sau de funcționare ale antrepozitului fiscal, iar neconformarea la acestea atrage revocarea autorizației, o nouă autorizație poate fi emisă de autoritatea competentă la data la care persoana a cărei autorizație a fost revocată din cauza neconformării la aceste condiții îndeplinește toate condițiile de autorizare/funcționare.

(12) Antrepozitarii autorizați, cărora le-a expirat ori le-a fost suspendată, revocată sau anulată autorizația și care dețin stocuri de produse accizabile la data expirării, suspendării, revocării ori anulării, pot valorifica produsele înregistrate în stoc - materii prime, semifabricate, produse finite -, în condițiile prevăzute de normele metodologice.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

SUBSECȚIUNEA a 6-a

Anularea, revocarea și suspendarea autorizației de antrepozit fiscal

40. (1) În aplicarea prevederilor art. 369 din Codul fiscal, în baza actelor de control emise de organele de specialitate prin care sunt consemnate încălcări ale prevederilor legale în domeniul accizelor, autoritatea fiscală teritorială dispune suspendarea, cu excepția cazului prevăzut la art. 433 din Codul fiscal, revocarea sau anularea autorizațiilor de antrepozit fiscal, după caz.

(2) Actele de control prevăzute la alin. (1), încheiate de către alte autorități decât autoritatea vamală, temeinic justificate, în care sunt consemnate faptele care generează

consecințe fiscale, se comunică birourilor vamale de interior/frontieră în a căror rază de competență se află operatorul economic sau, în cazul operatorilor economici mari contribuabili, la structura de specialitate din cadrul Direcției Generale a Vămilelor, în vederea analizării măsurilor ce se impun. Autoritatea vamală teritorială analizează actele de control și transmite autorității fiscale teritoriale, dacă situația o impune, propunerea de anulare, revocare sau de suspendare a autorizației de antrepozit fiscal. În situația actelor de control încheiate de autoritatea vamală competentă, temeinic justificate, în care sunt consemnate faptele care generează consecințe fiscale, acestea se comunică autorității fiscale teritoriale, în termen de două zile lucrătoare de la finalizare, cu propunerea de anulare, revocare sau de suspendare a autorizației de antrepozit fiscal.

(3) Decizia autorității fiscale teritoriale se aduce la cunoștința antrepozitarului autorizat sancționat. Totodată, această decizie se aduce la cunoștința autorității vamale teritoriale, care, în maximum 48 de ore de la data la care decizia produce efecte, procedează la verificarea stocurilor de produse deținute de operatorul economic la acea dată.

(4) Nu se impune transmiterea unei propuneri de revocare sau de suspendare a autorizației de antrepozit fiscal, atunci când deficiențele constatate nu generează consecințe fiscale și organul de control constată remedierea acestora în termen de 10 zile lucrătoare de la data comunicării actului de control.

(5) Cu excepția cazului prevăzut la art. 433 din Codul fiscal, autoritatea fiscală teritorială dispune încetarea suspendării autorizației de antrepozit fiscal, în baza referatului emis în acest sens de aceeași autoritate care a efectuat controlul cu privire la înlăturarea deficiențelor.

(6) Suspendarea, revocarea, anularea sau expirarea autorizației de antrepozit fiscal atrage întreruperea ori încetarea activității și, după caz, aplicarea sigiliilor pe instalațiile de producție, de către autoritatea vamală teritorială. În cazul în care pe fluxul tehnologic există produse aflate în procesul de producție, acesta se finalizează sub supraveghere vamală, urmând ca sigilarea instalației să se realizeze după încheierea acestui proces. Prin finalizarea procesului de producție se înțelege realizarea produsului finit, așa cum este acesta descris în manualul de procedură, depus la momentul autorizării antrepozitului fiscal de producție, respectiv la momentul prevăzut la pct. 30 alin. (4).

(7) Antrepozitarii autorizați a căror autorizație a fost revocată sau anulată pot să valorifice produsele accizabile înregistrate în stoc, materii prime, semifabricate, produse finite, numai după ce anunță în scris autoritatea vamală teritorială cu privire la virarea accizelor datorate la bugetul de stat, după caz.

(8) După data la care suspendarea sau revocarea autorizației de antrepozit fiscal produce efecte, deplasarea produselor accizabile, materii prime sau semifabricate, înregistrate în stoc se efectuează sub supravegherea autorității vamale teritoriale către alte antrepozite fiscale de producție în vederea procesării.

(9) În situația prevăzută la alin. (8), produsele accizabile sunt însoțite de un document comercial care trebuie să conțină aceleași informații ca și exemplarul pe suport hârtie al documentului administrativ electronic, al cărui model este prezentat în anexa nr. 33, mai puțin codul de referință administrativ unic. Documentul comercial se certifică atât de autoritatea vamală teritorială în raza căreia își desfășoară activitatea antrepozitarul autorizat destinat, cât și de autoritatea vamală teritorială în raza căreia își desfășoară activitatea expeditorul.

(10) În cazul revocării autorizației, o nouă autorizație poate fi emisă de autoritatea fiscală teritorială numai după o perioadă de cel puțin 180 de zile de la data revocării, respectiv de la data la care decizia de revocare a autorizației de antrepozit fiscal produce efecte conform art.

369 alin. (6) din Codul fiscal. În situația în care antrepozitarul autorizat contestă decizia de revocare la autoritatea competentă prevăzută la art. 336 pct. 4 lit. b) din Codul fiscal sau la instanța de judecată, la calculul termenului de 180 de zile se au în vedere perioadele în care decizia de revocare a produs efecte.

(11) Cererea de renunțare la un antrepozit fiscal, în care se menționează motivele avute în vedere, se depune la autoritatea vamală teritorială. Această autoritate are obligația de a verifica dacă la data depunerii cererii antrepozitarul autorizat deține stocuri de produse accizabile și dacă au fost respectate prevederile legale în domeniul accizelor. După verificare, cererea de renunțare însoțită de actul de verificare se transmite autorității fiscale teritoriale, care procedează la revocarea autorizației.

(12) Termenul de 180 de zile prevăzut la alin. (10) nu se aplică operatorilor economici care au renunțat la o autorizație de antrepozitar potrivit alin. (11) și care doresc o nouă autorizare, cu condiția ca aceștia să fi respectat prevederile legale în domeniul accizelor. Termenul de 180 de zile prevăzut la alin. (10) nu se aplică nici antrepozitarilor autorizați, dacă revocarea autorizației de antrepozit fiscal deținute a intervenit ca o consecință a aplicării prevederilor art. 369 alin. (11) din Codul fiscal.

(13) Cererea de renunțare la autorizația emisă pentru un antrepozit fiscal, după ce autoritatea fiscală teritorială a decis revocarea sau anularea autorizației din alte motive, nu produce efecte juridice pe perioada în care decizia de revocare ori de anulare, după caz, se află în procedura prevăzută de Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

(14) Atunci când renunțarea la autorizația de antrepozit fiscal intervine ca urmare a unei operațiuni de fuziune a antrepozitarului autorizat cu un alt operator economic sau de divizare totală ori parțială a activității, antrepozitarul autorizat anunță acest fapt la autoritatea vamală teritorială cu cel puțin 60 de zile înainte de data efectuării operațiunii și solicită revocarea autorizației de antrepozitar pe care o deține.

(15) În cazul prevăzut la alin. (14), în situația în care se intenționează continuarea aceleiași activități cu produse accizabile în regim suspensiv de accize și în aceleași condiții, antrepozitarul autorizat împreună cu antrepozitarul autorizat propus pot solicita ca revocarea autorizației de antrepozitar să producă efecte concomitent cu data la care produce efecte noua autorizație.

SECȚIUNEA a 10-a

Destinatarul înregistrat

ART. 370

Reguli generale

(1) Persoana care intenționează să primească, în cadrul activității sale, produse accizabile care se deplasează în regim suspensiv de accize dintr-un alt stat membru trebuie să se autorizeze în calitate de destinatar înregistrat.

(2) Destinatarul înregistrat nu are dreptul de a deține sau de a expedia produse accizabile în regim suspensiv de accize.

ART. 371

Cererea de autorizare ca destinatar înregistrat

(1) Destinatarii înregistrați pot să își desfășoare activitatea în această calitate numai în baza autorizației valabile emise de autoritatea prevăzută la art. 359 alin. (1), potrivit prevederilor din normele metodologice.

(la 24-07-2017 Alineatul (1) din Articolul 371 , Secțiunea a 10-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost modificat de Punctul 48, Punctul 15, Articolul I din LEGEA nr. 177 din 18 iulie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 584 din 21 iulie 2017)

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

SUBSECȚIUNEA a 2-a

Cererea de autorizare ca destinatar înregistrat

42. (1) În vederea obținerii autorizației prevăzute la art. 371 alin. (1) din Codul fiscal, persoana care intenționează să fie destinatar înregistrat trebuie să depună o cerere la autoritatea vamală teritorială. (2) Cererea se întocmește potrivit modelului din anexa nr. 18, care face parte integrantă din prezentele norme metodologice, și este însoțită de documentele menționate în cuprinsul acesteia.

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (1) și (2), autorizarea ca destinatar înregistrat a operatorului economic care deține autorizație de utilizator final se realizează în baza cererii depuse în acest scop la autoritatea fiscală teritorială. Cererea se depune exclusiv pentru tipurile și cantitățile de produse accizabile înscrise în autorizația de utilizator final și este însoțită de următoarele documente:

- a) certificatul de înregistrare la oficiul registrului comerțului;
- b) copie de pe autorizația de utilizator final deținută de solicitant, valabilă la data depunerii cererii;
- c) copie de pe contractele încheiate cu antrepozitarii autorizați din statele membre de expediere și codurile de acciză ale acestora;
- d) declarația pe propria răspundere privind locurile unde urmează a fi primite produsele și scopul pentru care sunt achiziționate;
- e) denumirea produsului, încadrarea tarifară (codul NC) și încadrarea în nomenclatorul codurilor de produse accizabile.

(4) În aplicarea art. 371 alin. (2) din Codul fiscal, persoana care intenționează să primească doar ocazional produse accizabile, de la un singur expeditor, care se deplasează din alt stat membru în regim suspensiv de accize, depune la autoritatea vamală teritorială cererea prevăzută la alin. (2) în care înscrie denumirea expeditorului și cantitatea-limită de produse accizabile pe care intenționează să o primească, stabilită de comun acord cu expeditorul.

(2) Destinatarii înregistrați care primesc doar ocazional produse accizabile pot să își desfășoare activitatea în această calitate numai în baza autorizației valabile emise de autoritatea competentă. Autorizarea prevăzută la art. 336 pct. 8 se face pentru o cantitate-limită de produse accizabile primită de la un singur expeditor și pentru o perioadă de timp limitată, potrivit prevederilor din normele metodologice.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

42. (4) În aplicarea art. 371 alin. (2) din Codul fiscal, persoana care intenționează să primească doar ocazional produse accizabile, de la un singur expeditor, care se deplasează din alt stat membru în regim suspensiv de accize, depune la autoritatea vamală teritorială cererea prevăzută la alin. (2) în care înscrie denumirea expeditorului și cantitatea-limită de produse accizabile pe care intenționează să o primească, stabilită de comun acord cu expeditorul.

(3) În vederea obținerii autorizației de destinatar înregistrat, solicitantul trebuie să depună o cerere la autoritatea competentă, în modul și în forma prevăzute în normele metodologice.

ART. 372

Condiții de autorizare ca destinatar înregistrat

(1) Pentru a fi autorizată, persoana care urmează să își desfășoare activitatea ca destinatar înregistrat trebuie să aibă declarat cel puțin un loc în care urmează să realizeze recepția de produse accizabile deplasate în regim suspensiv de accize din alte state membre, pentru care trebuie să facă dovada înregistrării punctului de lucru la oficiul registrului comerțului.

(2) În situația în care recepția produselor accizabile se realizează în mai multe locuri, cererea este însoțită de o declarație privind locurile în care urmează să se realizeze recepția acestor produse, precum și de dovada înregistrării acestora la oficiul registrului comerțului.

(3) Cererea care nu îndeplinește condițiile prevăzute la alin. (1) și (2) se respinge.

(4) Autorizația de destinatar înregistrat se eliberează numai dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) au fost prezentate documentele prevăzute în normele metodologice;

b) în cazul unei persoane fizice care urmează să își desfășoare activitatea ca destinatar înregistrat, aceasta să nu fie incapabilă, să nu fi fost condamnată definitiv sau să nu se fi pronunțat amânarea aplicării pedepsei pentru infracțiunile prevăzute la art. 364 alin. (1) lit. d);

c) în cazul unei persoane juridice care urmează să își desfășoare activitatea ca destinatar înregistrat, nici persoana însăși, nici administratorii acestor persoane juridice să nu fie incapabili, să nu fi fost condamnați definitiv sau să nu se fi pronunțat amânarea aplicării pedepsei pentru infracțiunile prevăzute la art. 364 alin. (1) lit. d), după caz;

d) persoana care urmează să își desfășoare activitatea ca destinatar înregistrat nu înregistrează obligații fiscale restante la bugetul general consolidat, de natura celor administrate de A.N.A.F.;

e) persoana care urmează să își desfășoare activitatea ca destinatar înregistrat deține un sistem computerizat de evidență a produselor accizabile achiziționate în regim suspensiv de accize, a produselor livrate și a stocurilor de astfel de produse.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

SUBSECȚIUNEA a 3-a

Condiții de autorizare ca destinatar înregistrat

43. (1) În sensul art. 372 alin. (1) din Codul fiscal, locul în care destinatarul înregistrat realizează recepția produselor accizabile deplasate în regim suspensiv de accize din alte state membre poate să reprezinte sediul social, în măsura în care acesta îndeplinește condițiile pentru recepția fizică a respectivelor produse, sau un punct de lucru pentru recepția produselor accizabile înregistrat la oficiul registrului comerțului în condițiile prevăzute la alin. (2).

(2) Locurile declarate de către destinatarul înregistrat, altele decât sediul social, nu reprezintă locuri de livrare directă în sensul art. 401 alin. (3) din Codul fiscal. Totuși, în vederea deplasării în regim suspensiv de la plata accizelor a produselor accizabile către oricare dintre punctele de lucru declarate, exclusiv în scopul realizării supravegherii fiscale, se utilizează opțiunea de livrare directă, operată informatic în programul NSEA Autorizări.

(3) În cazul în care destinatarul înregistrat dorește să primească produse accizabile în regim suspensiv de la plata accizelor în locuri de livrare directă se aplică prevederile pct. 124.

(4) Destinatarul înregistrat care primește doar ocazional produse accizabile care se deplasează în regim suspensiv de accize, conform prevederilor art. 372 alin. (2) din Codul fiscal, nu poate utiliza opțiunea de livrare directă.

(5) În aplicarea art. 372 alin. (4), autoritatea vamală teritorială verifică realitatea și exactitatea informațiilor și a documentelor depuse de persoana care intenționează să obțină calitatea de destinatar înregistrat.

(6) Autoritatea vamală teritorială poate să solicite persoanei care intenționează să fie destinatar înregistrat orice informație și documente pe care le consideră necesare, după caz, cu privire la:

a) identitatea acesteia;

b) amplasarea și capacitatea maximă de depozitare a locurilor unde se recepționează produsele accizabile;

c) tipurile de produse accizabile, identificate prin încadrarea în nomenclatorul codurilor de produse accizabile ce urmează a fi recepționate în fiecare locație;

d) capacitatea acesteia de a asigura garanția conform prevederilor pct. 8 alin. (20) și (21).

(7) Destinatarii înregistrați care primesc produse energetice în vrac potrivit pct. 14 alin. (1) trebuie să facă dovada deținerii, sub orice formă, de rezervoare fixe, standardizate, calibrate de Biroul Român de Metrologie Legală, în locul în care urmează a fi recepționate produsele energetice.

(8) În acțiunea de verificare, autoritatea vamală teritorială poate solicita sprijinul organelor cu atribuții de control pentru furnizarea unor elemente de preinvestigare în ceea ce privește îndeplinirea condițiilor de autorizare a fiecărui solicitant.

ART. 373

Autorizarea ca destinatar înregistrat

(1) Autoritatea competentă emite autorizarea ca destinatar înregistrat, în termen de 60 de zile de la data depunerii documentației complete de autorizare.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

44. (1) În aplicarea prevederilor art. 373 alin. (1) din Codul fiscal, cu excepția situației prevăzute la pct. 42 alin. (3), în termen de 30 de zile de la depunerea de către solicitant a documentației complete, autoritatea vamală teritorială transmite cererea, însoțită de documentația completă și de un referat care cuprinde propunerea de aprobare a cererii, la autoritatea fiscală teritorială. Din cuprinsul referatului trebuie să rezulte cu claritate faptul că solicitantul îndeplinește condițiile de autorizare.

(2) După analizarea documentelor depuse de solicitant și a referatului întocmit de autoritatea vamală teritorială, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 372 din Codul fiscal și la pct. 43, autoritatea fiscală teritorială aprobă cererea de autorizare ca destinatar înregistrat. În acest caz autorizația de destinatar înregistrat are termen de valabilitate nelimitat.

(3) După analizarea documentelor depuse de solicitant potrivit pct. 42 alin. (3), dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 372 din Codul fiscal și la pct. 43, autoritatea fiscală teritorială aprobă cererea de autorizare ca destinatar înregistrat a operatorului care deține autorizație de utilizator final. În acest caz autorizația de destinatar înregistrat este valabilă atât timp cât este valabilă autorizația de utilizator final. Autoritatea vamală teritorială care a emis autorizația de utilizator final are obligația de a comunica la autoritatea fiscală teritorială data de la care valabilitatea autorizației de utilizator final încetează, în vederea operării în sistemul informatic.

(4) În situațiile prevăzute la pct. 43 alin. (2) și (3), autorizația de destinatar înregistrat conține, în aplicația informatică, opțiunea de livrare directă.

(5) În situațiile prevăzute la alin. (2) și (3), autoritatea fiscală teritorială comunică în scris autorizația de destinatar înregistrat la autoritatea vamală teritorială, care la rândul său o comunică solicitantului.

(2) Procedura de autorizare a destinatarilor înregistrați nu intră sub incidența prevederilor legale privind procedura aprobării tacite.

(3) Autorizația conține următoarele elemente:

- a) codul de accize;
- b) elementele de identificare ale destinatarului înregistrat;
- c) tipul produselor accizabile care urmează a fi recepționate;
- d) nivelul și forma garanției;
- e) data de la care autorizația devine valabilă;
- f) locurile declarate pentru recepția produselor accizabile și adresa acestora.

(4) Autorizația de destinatar înregistrat este valabilă începând cu data de 1 a lunii următoare celei în care destinatarul înregistrat face dovada constituirii garanției în cuantumul și în forma aprobate de autoritatea competentă.

(5) În cazul destinatarului înregistrat care primește doar ocazional produse accizabile în regim suspensiv de accize, autorizația are valabilitate de 12 luni consecutive de la data emiterii acesteia.

(6) Autorizațiile pot fi modificate de către autoritatea competentă din oficiu sau la cerere.

(7) În cazul modificării autorizației din oficiu, înainte de a fi modificată autorizația, autoritatea competentă trebuie să îl informeze pe destinatarul înregistrat asupra modificării și asupra motivelor acesteia.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

44. (6) În aplicarea art. 373 alin. (7) din Codul fiscal, autorizația de destinatar înregistrat se modifică din oficiu de către autoritatea fiscală teritorială în cazul în care se constată că în cuprinsul acesteia există erori materiale. În acest caz termenul de începere a valabilității autorizației de destinatar înregistrat modificate rămâne cel de începere a valabilității autorizației emise inițial.

(8) Destinatarul înregistrat poate solicita autorității competente modificarea autorizației, în condițiile prevăzute în normele metodologice.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

44. (7) În aplicarea art. 373 alin. (8) din Codul fiscal, destinatarii înregistrați pot solicita autorității fiscale teritoriale modificarea autorizației atunci când constată erori în redactarea autorizației. În situația în care intervin modificări față de datele înscrise în autorizație, destinatarii înregistrați solicită modificarea autorizației la autoritatea vamală teritorială, prin depunerea unei cereri, cu respectarea următoarelor condiții:

a) pentru fiecare nouă locație proprie în care urmează a se realiza primirea produselor accizabile, cererea trebuie însoțită de dovada dreptului de deținere sub orice formă legală a spațiului și de certificatul constatator care dovedește înscrierea la oficiul registrului comerțului ca punct de lucru;

b) în cazul modificării datelor de identificare ale destinatarului înregistrat, în termen de 30 de zile de la data înregistrării modificării, acesta trebuie să depună pe lângă cerere și actul adițional/hotărârea asociaților, certificatul de înscriere de mențiuni la oficiul registrului comerțului și, după caz, cazierele judiciare ale administratorilor și certificatul de înregistrare la oficiul registrului comerțului;

c) dacă modificările care intervin se referă la tipul produselor accizabile, cererea se depune cu cel puțin 60 de zile calendaristice înainte de recepția produselor și este însoțită de lista produselor accizabile, indicându-se codul NC, codul de încadrare în nomenclatorul codurilor de produse accizabile, precum și cantitatea de produse accizabile primite în regim suspensiv de accize, estimată la nivelul unui an.

(8) Autoritatea vamală teritorială efectuează verificări și transmite documentația autorității fiscale teritoriale, împreună cu un referat care cuprinde fie propunerea de aprobare, fie propunerea de respingere a cererii de modificare a autorizației de destinatar înregistrat.

(9) Autorizația de destinatar înregistrat modificată ca urmare a prevederilor alin. (7) este valabilă de la data emiterii acesteia.

(10) *Produsele accizabile primite în regim suspensiv de accize de către destinatarul înregistrat sunt însoțite de exemplarul pe suport hârtie al documentului administrativ electronic, conform pct. 126 alin. (7).*

(11) *În cazul pierderii autorizației de destinatar înregistrat, titularul autorizației anunță pierderea în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a. În baza documentului care atestă că anunțul referitor la pierdere a fost înaintat spre publicare în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a, autoritatea emitentă a autorizației eliberează, la cerere, un duplicat al acesteia.*

ART. 374

Respingerea cererii de autorizare ca destinatar înregistrat

(1) Respingerea cererii de autorizare se comunică în scris, odată cu motivele luării acestei decizii.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

SUBSECȚIUNEA a 5-a

Respingerea cererii de autorizare ca destinatar înregistrat

45. (1) *În aplicarea prevederilor art. 374 alin. (1) din Codul fiscal, cu excepția situației prevăzute la pct. 42 alin. (3), dacă în termen de 30 de zile de la depunerea documentației complete autoritatea vamală teritorială constată că operatorul economic solicitant nu îndeplinește condițiile pentru a fi propus în vederea autorizării, aceasta întocmește un referat prin care propune respingerea cererii de autorizare, care conține motivele ce au condus la luarea acestei decizii, pe care îl transmite la autoritatea fiscală teritorială.*

(2) *După analizarea documentelor depuse de solicitant și a referatului întocmit de autoritatea vamală teritorială prevăzut la alin. (1), dacă nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 372 din Codul fiscal și la pct. 43, autoritatea fiscală teritorială respinge cererea de autorizare ca destinatar înregistrat.*

(3) *În situația prevăzută la pct. 42 alin. (3), după analizarea documentelor depuse de solicitant, dacă nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 372 din Codul fiscal și la pct. 43, autoritatea fiscală teritorială respinge cererea de autorizare ca destinatar înregistrat a operatorului care deține autorizație de utilizator final.*

(2) *În cazul în care autoritatea prevăzută la art. 359 alin. (1) a respins cererea de autorizare a unui destinatar înregistrat, persoana care a depus cererea poate contesta această decizie la structura cu atribuții de soluționare a contestațiilor din cadrul Ministerului Finanțelor Publice - aparat central, conform prevederilor legislației privind contenciosul administrativ.*

(la 24-07-2017 Alineatul (2) din Articolul 374 , Secțiunea a 10-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost modificat de Punctul 49, Punctul 15, Articolul I din LEGEA nr. 177 din 18 iulie 2017, publicată

ART. 375

Obligațiile destinatarului înregistrat

(1) Orice destinatar înregistrat are obligația de a îndeplini următoarele cerințe:

a) să garanteze plata accizelor în condițiile prevăzute în normele metodologice, înaintea expedierii de către antrepozitarul autorizat sau a expeditorului înregistrat a produselor accizabile;

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

46. (1) În aplicarea prevederilor art. 375 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, destinatarul înregistrat prevăzut la art. 371 alin. (1) din Codul fiscal este obligat să garanteze plata accizelor conform prevederilor pct. 8 alin. (20), iar destinatarul înregistrat care primește doar ocazional produse accizabile prevăzut la art. 371 alin. (2) din Codul fiscal este obligat să garanteze plata accizelor conform prevederilor pct. 8 alin. (21).

b) la încheierea deplasării, să înscrie în evidențe produsele accizabile primite în regim suspensiv de accize;

c) să accepte orice control al autorității competente, pentru a se asigura că produsele au fost primite;

d) să asigure îndeplinirea pe toată durata de funcționare a condițiilor prevăzute la art. 372;

e) să transmită la autoritatea competentă, până la data de 15 a lunii următoare celei de raportare, situațiile de raportare prevăzute în normele metodologice.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

46. (2) În aplicarea prevederilor art. 375 alin. (1) lit. e) din Codul fiscal, destinatarul înregistrat depune la autoritatea vamală teritorială în raza căreia de competență își are sediul social o situație lunară centralizatoare a achizițiilor de produse accizabile. Situația se întocmește potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 19, care face parte integrantă din prezentele norme metodologice, și se depune on-line până la data de 15 inclusiv a lunii următoare celei la care se referă. Instrucțiunile pentru utilizarea aplicației informatice sunt publicate pe pagina de web a autorității vamale centrale.

(2) În situația în care intervin modificări față de datele menționate în autorizație, destinatarul înregistrat are obligația de a depune o notificare la autoritatea competentă, potrivit prevederilor din normele metodologice.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

46. (3) În aplicarea prevederilor art. 375 alin. (2) din Codul fiscal, destinatarul înregistrat are obligația să respecte prevederile pct. 44 alin. (7).

(3) Destinatarul înregistrat nu poate realiza recepția de produse accizabile într-un nou loc dacă acesta nu a fost declarat.

ART. 376

Netransferabilitatea autorizației de destinatar înregistrat

(1) Autorizațiile sunt emise numai pentru destinatarii înregistrați numiți și nu sunt transferabile.

(2) Atunci când are loc vânzarea locului de recepție a produselor accizabile, autorizația nu se transferă noului proprietar.

ART. 377

Revocarea autorizației de destinatar înregistrat

(1) Autorizația de destinatar înregistrat poate fi revocată în următoarele situații:

a) atunci când titularul acesteia nu respectă una dintre cerințele prevăzute la art. 375, cu excepția obligației prevăzute la art. 375 alin. (1) lit. e);

b) atunci când titularul acesteia înregistrează obligații fiscale restante la bugetul general consolidat, de natura celor administrate de A.N.A.F., mai vechi de 30 de zile față de termenul legal de plată;

c) în cazul unui destinatar persoană fizică, dacă a fost condamnată printr-o hotărâre judecătorească definitivă sau s-a pronunțat amânarea aplicării pedepsei, în România sau într-un stat străin, pentru infracțiunile prevăzute la art. 364 alin. (1) lit. d);

d) în cazul unui destinatar înregistrat, persoană juridică, dacă persoana juridică sau oricare dintre administratorii persoanei juridice a fost condamnat printr-o hotărâre judecătorească definitivă sau s-a pronunțat amânarea aplicării pedepsei, în România sau într-un stat străin, pentru infracțiunile prevăzute la art. 364 alin. (1) lit. d), după caz;

e) în cazul în care destinatarul înregistrat dorește să renunțe la autorizație.

(2) În cazul în care destinatarul înregistrat dorește să renunțe la autorizație, acesta are obligația să notifice acest fapt autorității competente cu cel puțin 60 de zile înainte de data de la care renunțarea la autorizație produce efecte. Decizia de revocare se comunică destinatarului înregistrat și produce efecte de la data la care a fost adusă la cunoștință acestuia.

(3) În cazuri excepționale când interesele legitime ale destinatarului înregistrat impun aceasta, autoritatea prevăzută la art. 359 alin. (1) poate decala termenul de intrare în vigoare a deciziei de revocare, la o dată ulterioară.

(la 24-07-2017 Alineatul (3) din Articolul 377 , Sectiunea a 10-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost modificat de Punctul 50, Punctul 15, Articolul I din LEGEA nr. 177 din 18 iulie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 584 din 21 iulie 2017)

(4) Destinatarii înregistrați nemulțumiți pot contesta decizia de revocare a autorizației la structura cu atribuții de soluționare a contestațiilor din cadrul Ministerului Finanțelor Publice - aparat central, potrivit legislației privind contenciosul administrativ.

(la 24-07-2017 Alineatul (4) din Articolul 377 , Secțiunea a 10-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost modificat de Punctul 50, Punctul 15, Articolul I din LEGEA nr. 177 din 18 iulie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 584 din 21 iulie 2017)

(5) Contestarea deciziei de revocare a autorizației de destinatar înregistrat nu suspendă efectele juridice ale acestei decizii pe perioada soluționării contestației în procedură administrativă.

SECȚIUNEA a 11-a

Expeditorul înregistrat

ART. 378

Reguli generale

Persoana care intenționează să expedieze în regim suspensiv de accize produse accizabile puse în liberă circulație trebuie să se autorizeze în calitate de expeditor înregistrat.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

SUBSECȚIUNEA 1

Reguli generale

47. (2) *Intră sub incidența prevederilor art. 378 din Codul fiscal și antrepozitarii autorizați care intenționează să expedieze în regim suspensiv de accize, de la locul de import la antrepozitul fiscal pe care îl dețin, produsele accizabile provenite din operațiuni proprii de import.*

ART. 379

Cererea de autorizare ca expeditor înregistrat

(1) Expeditorul înregistrat în România poate să își desfășoare activitatea în această calitate numai în baza autorizației valabile emise de autoritatea prevăzută la art. 359 alin. (1).

(la 24-07-2017 Alineatul (1) din Articolul 379 , Secțiunea a 11-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost modificat de Punctul 51, Punctul 15, Articolul I din LEGEA nr. 177 din 18 iulie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 584 din 21 iulie 2017)

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

48. (1) *În vederea obținerii autorizației prevăzute la art. 379 alin. (1) din Codul fiscal, persoana care intenționează să fie autorizată în calitate de expeditor înregistrat trebuie să depună o cerere la autoritatea vamală teritorială.*

(2) Cererea se întocmește potrivit modelului din anexa nr. 20, care face parte integrantă din prezentele norme metodologice, și este însoțită de documentele menționate în cuprinsul acesteia.

(3) Antrepozitarii autorizați prevăzuți la pct. 47 alin. (2) anexează la cererea menționată la alin. (1) numai următoarele documente:

a) declarația pe propria răspundere cu privire la birourile vamale de intrare prin care produsele accizabile intră pe teritoriul Uniunii Europene;

b) lista produselor accizabile ce urmează a fi importate, codul NC, codul din Nomenclatorul codurilor de produse accizabile și cantitatea estimată a fi expediată pe parcursul unui an;

c) abrogată;

(2) În vederea obținerii autorizației de expeditor înregistrat, solicitantul trebuie să depună o cerere la autoritatea competentă, în modul și în forma prevăzute în normele metodologice.

ART. 380

Condiții de autorizare ca expeditor înregistrat

Autoritatea prevăzută la art. 359 alin. (1) eliberează autorizația de expeditor înregistrat numai dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

(la 24-07-2017 Partea introductivă a art. 380 din Secțiunea a 11-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost modificată de Punctul 52, Punctul 15, Articolul I din LEGEA nr. 177 din 18 iulie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 584 din 21 iulie 2017)

a) au fost prezentate documentele prevăzute în normele metodologice;

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

49. În aplicarea prevederilor art. 380 lit. a) din Codul fiscal, persoana care intenționează să obțină calitatea de expeditor înregistrat trebuie să depună documentele care sunt menționate în cuprinsul cererii prevăzute la pct. 48.

b) în cazul unei persoane fizice care urmează să-și desfășoare activitatea ca expeditor înregistrat, aceasta să nu fie incapabilă, să nu fi fost condamnată definitiv sau să nu se fi pronunțat amânarea aplicării pedepsei pentru infracțiunile prevăzute la art. 364 alin. (1) lit. d);

c) în cazul unei persoane juridice care urmează să își desfășoare activitatea ca expeditor înregistrat, nici persoana însăși, nici administratorii acestei persoane juridice să nu fie incapabili, să nu fi fost condamnați definitiv sau să nu se fi pronunțat amânarea aplicării pedepsei pentru infracțiunile prevăzute la art. 364 alin. (1) lit. d), după caz;

d) solicitantul nu înregistrează obligații fiscale restante la bugetul general consolidat de natura celor administrate de A.N.A.F.

ART. 381

Autorizarea ca expeditor înregistrat

(1) Autoritatea competentă emite autorizarea ca expeditor înregistrat, în termen de 60 de zile de la data depunerii documentației complete de autorizare.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

50. (1) În aplicarea art. 381 alin. (1) din Codul fiscal, în termen de 15 zile de la data depunerii de către solicitant a documentației complete potrivit pct. 49, autoritatea vamală teritorială transmite cererea prevăzută la pct. 48 alin. (2), însoțită de documentația aferentă și de un referat care cuprinde propunerea de aprobare a cererii de autorizare, la autoritatea fiscală teritorială. Din cuprinsul referatului trebuie să rezulte cu claritate faptul că solicitantul îndeplinește condițiile de autorizare.

(2) După analizarea referatului întocmit de autoritatea vamală teritorială și a documentelor depuse de solicitant, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 380 din Codul fiscal și la pct. 49, autoritatea fiscală teritorială aprobă cererea de autorizare ca expeditor înregistrat. Autorizația de expeditor înregistrat are termen de valabilitate nelimitat.

(2) Procedura de autorizare a expeditorilor înregistrați nu intră sub incidența prevederilor legale privind procedura aprobării tacite.

(3) Autorizația conține următoarele elemente:

- a) codul de accize;
- b) elementele de identificare ale expeditorului înregistrat;
- c) tipul produselor accizabile care urmează a fi expediate;
- d) nivelul și forma garanției;
- e) data de la care autorizația devine valabilă;
- f) locurile de import.

(4) Autorizația de expeditor înregistrat este valabilă începând cu data de 1 a lunii următoare celei în care expeditorul înregistrat face dovada constituirii garanției în cuantumul și în forma aprobate de autoritatea competentă. În cazul solicitantului care deține și calitatea de antrepozitar autorizat, autorizația de expeditor înregistrat este valabilă începând cu data emiterii acesteia.

(5) Autorizațiile pot fi modificate de către autoritatea competentă din oficiu sau la cerere.

(6) În cazul modificării autorizației din oficiu, înainte de a fi modificată autorizația, autoritatea competentă trebuie să-l informeze pe expeditorul înregistrat asupra modificării și asupra motivelor acesteia.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

50. (3) În aplicarea art. 381 alin. (6) din Codul fiscal, autorizația de expeditor înregistrat se modifică din oficiu de către autoritatea fiscală teritorială în cazul în care se constată că în cuprinsul acesteia există erori materiale. În acest caz termenul de începere a valabilității autorizației modificate de expeditor înregistrat rămâne cel de începere a valabilității autorizației

(7) Expeditorul înregistrat poate solicita autorității competente modificarea autorizației, în condițiile prevăzute în normele metodologice.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

50. (4) În aplicarea prevederilor art. 381 alin. (7) din Codul fiscal, expeditorii înregistrați pot solicita autorității fiscale teritoriale modificarea autorizației atunci când constată erori în redactarea autorizației. În situația în care intervin modificări față de datele înscrise în autorizație, expeditorii înregistrați solicită modificarea autorizației la autoritatea vamală teritorială, prin depunerea unei cereri, cu respectarea următoarelor condiții:

a) pentru un nou loc de import, cererea trebuie depusă cu cel puțin 15 zile înainte de punerea în liberă circulație a produselor;

b) dacă se modifică datele de identificare ale expeditorului înregistrat, cererea trebuie depusă în termen de 30 de zile de la data înregistrării modificării, însoțită de actul adițional/hotărârea asociaților, certificatul de înscriere de mențiuni la oficiul registrului comerțului și, după caz, cazierile judiciare ale administratorilor și certificatul de înregistrare la oficiul registrului comerțului;

c) dacă se modifică tipul produselor accizabile, cererea trebuie depusă cu cel puțin 30 de zile înainte de punerea în liberă circulație a produselor.

(5) Autoritatea vamală teritorială efectuează verificări și transmite documentația autorității fiscale teritoriale, împreună cu un referat care cuprinde fie propunerea de aprobare, fie propunerea de respingere a cererii de modificare a autorizației. Autorizația de expeditor înregistrat modificată conform prevederilor alin. (4) este valabilă de la data emiterii acesteia.

(6) În cazul pierderii autorizației de expeditor înregistrat, titularul autorizației anunță pierderea în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a.

(7) În baza documentului care atestă că anunțul referitor la pierdere a fost înaintat spre publicare în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a, autoritatea fiscală teritorială eliberează, la cerere, un duplicat al autorizației.

ART. 382

Respingerea cererii de autorizare ca expeditor înregistrat

(1) Respingerea cererii de autorizare se comunică în scris, odată cu motivele luării acestei decizii.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

SUBSECȚIUNEA a 5-a

Respingerea cererii de autorizare ca expeditor înregistrat

51. (1) În aplicarea art. 382 alin. (1) din Codul fiscal, dacă în termen de 15 zile de la depunerea documentației complete potrivit pct. 48 autoritatea vamală teritorială constată că operatorul economic solicitant nu îndeplinește condițiile pentru a fi propus în vederea autorizării, aceasta întocmește un referat prin care propune respingerea cererii de autorizare, care conține motivele ce au condus la luarea acestei decizii, pe care îl transmite la autoritatea fiscală teritorială.

(2) După analizarea documentelor depuse de solicitant și a referatului întocmit de autoritatea vamală teritorială prevăzut la alin. (1), dacă nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 380 din Codul fiscal și la pct. 49, autoritatea fiscală teritorială respinge cererea de autorizare ca expeditor înregistrat.

(2) În cazul în care autoritatea prevăzută la art. 359 alin. (1) a respins cererea de autorizare a unui expeditor înregistrat, persoana care a depus cererea poate contesta această decizie la structura cu atribuții de soluționare a contestațiilor din cadrul Ministerului Finanțelor Publice - aparat central, conform prevederilor legislației privind contenciosul administrativ.

(la 24-07-2017 Alineatul (2) din Articolul 382 , Secțiunea a 11-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost modificat de Punctul 53, Punctul 15, Articolul I din LEGEA nr. 177 din 18 iulie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 584 din 21 iulie 2017)

ART. 383

Obligațiile expeditorului înregistrat

(1) Orice expeditor înregistrat are obligația de a garanta plata accizelor în condițiile prevăzute în normele metodologice, înaintea expedierii produselor accizabile.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

52. (1) În aplicarea prevederilor art. 383 alin. (1), expeditorul înregistrat este obligat să garanteze plata accizelor conform prevederilor de la pct. 8 alin. (17).

(2) În situația în care intervin modificări față de datele menționate în autorizație, expeditorul înregistrat are obligația de a depune o cerere la autoritatea competentă, potrivit prevederilor din normele metodologice.

NORMĂ 06/01/2016 din data 2016-01-06

52.

(2) În aplicarea art. 383 alin. (2) din Codul fiscal, expeditorul înregistrat are obligația să respecte prevederile pct. 50 alin. (4).

(3) Expeditorul înregistrat are obligația să transmită la autoritatea competentă, până la data de 15 a lunii următoare celei de raportare, situațiile de raportare prevăzute în normele metodologice.

NORMĂ 06/01/2016 din data 2016-01-06

52.

(3) În aplicarea art. 383 alin. (3) din Codul fiscal, expeditorul înregistrat depune la autoritatea vamală teritorială în raza căreia de competență își are sediul social o situație lunară centralizatoare a livrărilor de produse accizabile. Situația se întocmește potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 21, care face parte integrantă din prezentele norme metodologice, și se depune on-line până la data de 15 inclusiv a lunii următoare celei la care se referă. Instrucțiunile pentru utilizarea aplicației informatice sunt publicate pe pagina de web a autorității vamale centrale.

ART. 384

Netransferabilitatea autorizației de expeditor înregistrat

Autorizațiile sunt emise numai pentru expeditorii înregistrați numiți și nu sunt transferabile.

ART. 385

Revocarea autorizației de expeditor înregistrat

(1) Autorizația de expeditor înregistrat poate fi revocată în următoarele situații:

- a) atunci când titularul acesteia nu respectă una dintre cerințele prevăzute la art. 383 alin. (1) și (2);
- b) atunci când titularul acesteia înregistrează obligații fiscale restante la bugetul general consolidat, de natura celor administrate de A.N.A.F., mai vechi de 30 de zile față de termenul legal de plată;
- c) în cazul unui expeditor înregistrat, persoană fizică, dacă a fost condamnată printr-o hotărâre judecătorească definitivă sau s-a pronunțat amânarea aplicării pedepsei, în România sau într-un stat străin, pentru infracțiunile prevăzute la art. 364 alin. (1) lit. d);
- d) în cazul unui expeditor înregistrat, persoană juridică, dacă persoana juridică sau oricare dintre administratorii persoanei juridice a fost condamnat printr-o hotărâre judecătorească definitivă sau s-a pronunțat amânarea aplicării pedepsei, în România sau într-un stat străin, pentru infracțiunile prevăzute la art. 364 alin. (1) lit. d), după caz;
- e) în cazul în care expeditorul înregistrat dorește să renunțe la autorizație.

(2) În cazul în care expeditorul înregistrat dorește să renunțe la autorizație, acesta are obligația să notifice acest fapt autorității prevăzute la art. 359 alin. (1) cu cel puțin 60 de zile înainte de data de la care renunțarea la autorizație produce efecte.

(la 24-07-2017 Alineatul (2) din Articolul 385 , Secțiunea a 11-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost modificat de Punctul 54, Punctul 15, Articolul I din LEGEA nr. 177 din 18 iulie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 584 din 21 iulie 2017)

(3) Decizia de revocare se comunică expeditorului înregistrat și produce efecte de la data la care a fost adusă la cunoștința acestuia.

(4) Expeditorul înregistrat nemulțumit poate contesta decizia de revocare a autorizației la structura cu atribuții de soluționare a contestațiilor din cadrul Ministerului Finanțelor Publice - aparat central, potrivit legislației privind contenciosul administrativ.

(la 24-07-2017 Alineatul (4) din Articolul 385 , Secțiunea a 11-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost modificat de Punctul 54, Punctul 15, Articolul I din LEGEA nr. 177 din 18 iulie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 584 din 21 iulie 2017)

(5) Contestarea deciziei de revocare a autorizației de expeditor înregistrat nu suspendă efectele juridice ale acestei decizii pe perioada soluționării contestației în procedură administrativă.

SECȚIUNEA a 12-a

Importatorul autorizat

ART. 386

Reguli generale

(1) Persoana fizică sau juridică care intenționează să importe produse accizabile supuse marcării prin banderole sau timbre trebuie să se autorizeze în calitate de importator.

(2) Calitatea de importator autorizat conferă acestuia dreptul de marcarea a produselor supuse acestui regim.

ART. 387

Cererea de autorizare ca importator autorizat

(1) Importatorul autorizat în România poate să își desfășoare activitatea în această calitate numai în baza autorizației valabile emise de autoritatea prevăzută la art. 359 alin. (1).

(la 24-07-2017 Alineatul (1) din Articolul 387 , Secțiunea a 12-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost modificat de Punctul 55, Punctul 15, Articolul I din LEGEA nr. 177 din 18 iulie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 584 din 21 iulie 2017)

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

54. (1) În vederea obținerii autorizației prevăzute la art. 387 alin. (1) din Codul fiscal, persoana care intenționează să fie autorizată în calitate de importator autorizat trebuie să depună o cerere la autoritatea vamală teritorială. (2) Cererea se întocmește potrivit modelului din anexa nr. 20 și este însoțită de documentele menționate în cuprinsul acesteia.

(2) În vederea obținerii autorizației de importator autorizat, solicitantul trebuie să depună o cerere la autoritatea competentă, în modul și în forma prevăzute în normele metodologice.

ART. 388

Condiții de autorizare ca importator autorizat

Autoritatea prevăzută la art. 359 alin. (1) eliberează autorizația de importator autorizat numai dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

(la 24-07-2017 Partea introductivă a art. 388 din Secțiunea a 12-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost modificată de Punctul 56, Punctul 15, Articolul I din LEGEA nr. 177 din 18 iulie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 584 din 21 iulie 2017)

a) au fost prezentate documentele prevăzute în normele metodologice;

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

55. În aplicarea prevederilor art. 388 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, persoana care intenționează să obțină calitatea de importator autorizat trebuie să depună documentele care sunt menționate în cuprinsul cererii prevăzute la pct. 54.

b) în cazul unei persoane fizice care urmează să-și desfășoare activitatea ca importator autorizat, aceasta să nu fie incapabilă, să nu fi fost condamnată definitiv sau să nu se fi pronunțat amânarea aplicării pedepsei pentru infracțiunile prevăzute la art. 364 alin. (1) lit. d);

c) în cazul unei persoane juridice care urmează să-și desfășoare activitatea ca importator autorizat, persoana însăși sau oricare dintre administratorii acesteia să nu fie incapabilă, să nu fi fost condamnată definitiv sau să nu se fi pronunțat amânarea aplicării pedepsei pentru infracțiunile prevăzute la art. 364 alin. (1) lit. d), după caz;

d) solicitantul nu înregistrează obligații fiscale restante la bugetul general consolidat de natura celor administrate de A.N.A.F.

ART. 389

Autorizarea ca importator autorizat

(1) Autoritatea competentă emite autorizarea ca importator autorizat, în termen de 60 de zile de la data depunerii documentației complete de autorizare.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

56. (1) În aplicarea art. 389 alin. (1) din Codul fiscal, în termen de 15 zile de la data depunerii de către solicitant a documentației complete, autoritatea vamală teritorială transmite cererea prevăzută la pct. 54 alin. (1), însoțită de documentația aferentă și de un referat care

cuprinde propunerea de aprobare a cererii, la autoritatea fiscală teritorială. Din cuprinsul referatului trebuie să rezulte cu claritate faptul că solicitantul îndeplinește condițiile de autorizare.

(2) După analizarea referatului întocmit de autoritatea vamală teritorială și a documentelor depuse de solicitant, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 388 din Codul fiscal și la pct. 55, autoritatea fiscală teritorială aprobă cererea de autorizare ca importator autorizat. Autorizația de importator autorizat are termen de valabilitate nelimitat.

(2) Procedura de autorizare a importatorilor autorizați nu intră sub incidența prevederilor legale privind procedura aprobării tacite.

(3) Autorizația conține următoarele elemente:

- a) codul de accize;
- b) elementele de identificare ale importatorului autorizat;
- c) tipul produselor accizabile care urmează a fi importate;
- d) nivelul și forma garanției;
- e) data de la care autorizația devine valabilă;
- f) locurile de import.

(4) Autorizația de importator autorizat este valabilă începând cu data de 1 a lunii următoare celei în care acesta face dovada constituirii garanției în cuantumul și în forma aprobate de autoritatea competentă.

(5) Autorizațiile pot fi modificate de către autoritatea competentă din oficiu sau la cerere.

(6) În cazul modificării autorizației din oficiu, înainte de a fi modificată autorizația, autoritatea competentă trebuie să-l informeze pe importatorul autorizat asupra modificării și asupra motivelor acesteia.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

56. (3) În aplicarea art. 389 alin. (6) din Codul fiscal, autorizația de importator autorizat se modifică din oficiu de către autoritatea fiscală teritorială, în cazul în care se constată că în cuprinsul acesteia există erori materiale. În acest caz termenul de începere a valabilității autorizației modificate de importator autorizat rămâne cel de începere a valabilității autorizației emise inițial.

(7) Importatorul autorizat poate solicita autorității competente modificarea autorizației, în condițiile prevăzute în normele metodologice.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

56. (4) În aplicarea prevederilor art. 389 alin. (7) din Codul fiscal, importatorii autorizați pot solicita autorității fiscale teritoriale modificarea autorizației atunci când constată erori în redactarea autorizației. În situația în care intervin modificări față de datele înscrise în autorizație, importatorii autorizați solicită modificarea autorizației la autoritatea vamală teritorială, prin depunerea unei cereri, cu respectarea următoarelor condiții:

a) dacă se modifică datele de identificare ale importatorului autorizat, cererea trebuie depusă în termen de 30 de zile de la data înregistrării modificării, însoțită de actul adițional/hotărârea asociaților, certificatul de înscriere de mențiuni la oficiul registrului comerțului și, după caz, cazierile judiciare ale administratorilor și certificatul de înregistrare la oficiul registrului comerțului;

b) în situația în care modificările care intervin se referă la tipul produselor accizabile, cererea trebuie depusă cu cel puțin 60 de zile înainte de realizarea importului.

(5) Autoritatea vamală teritorială efectuează verificări și transmite documentația autorității fiscale teritoriale, împreună cu un referat care cuprinde fie propunerea de aprobare, fie propunerea de respingere a cererii de modificare a autorizației. Autorizația de importator autorizat modificată conform prevederilor alin. (4) este valabilă de la data emiterii acesteia.

(6) În cazul pierderii autorizației de importator autorizat, titularul autorizației anunță pierderea în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a.

(7) În baza documentului care atestă că anunțul referitor la pierdere a fost înaintat spre publicare în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a, autoritatea fiscală teritorială eliberează, la cerere, un duplicat al autorizației.

ART. 390

Respingerea cererii de autorizare ca importator autorizat

(1) Respingerea cererii de autorizare se comunică în scris, odată cu motivele luării acestei decizii.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

SUBSECȚIUNEA a 5-a

Respingerea cererii de autorizare ca importator autorizat

57. (1) În aplicarea art. 390 alin. (1) din Codul fiscal, dacă în termen de 15 zile de la depunerea documentației complete potrivit pct. 54 autoritatea vamală teritorială constată că operatorul economic solicitant nu îndeplinește condițiile pentru a fi propus în vederea autorizării, aceasta întocmește un referat prin care propune respingerea cererii de autorizare, care conține motivele ce au condus la luarea acestei decizii, pe care îl transmite la autoritatea fiscală teritorială.

(2) După analizarea documentelor depuse de solicitant și a referatului întocmit de autoritatea vamală teritorială prevăzut la alin. (1), dacă nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 388 din Codul fiscal și la pct. 55, autoritatea fiscală teritorială respinge cererea de autorizare ca importator autorizat.

(2) În cazul în care autoritatea prevăzută la art. 359 alin. (1) a respins cererea de autorizare a unui importator autorizat, persoana care a depus cererea poate contesta această decizie la structura cu atribuții de soluționare a contestațiilor din cadrul Ministerului Finanțelor Publice - aparat central, conform prevederilor legislației privind contenciosul administrativ.

(la 24-07-2017 Alineatul (2) din Articolul 390 , Secțiunea a 12-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost modificat de Punctul 57, Punctul 15, Articolul I din LEGEA nr. 177 din 18 iulie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 584 din 21 iulie 2017)

ART. 391

Obligațiile importatorului autorizat

(1) Orice importator autorizat are obligația de a garanta plata accizelor în condițiile prevăzute în normele metodologice.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

58. (1) În aplicarea prevederilor art. 391 alin. (1) din Codul fiscal, importatorul autorizat este obligat să garanteze plata accizelor conform prevederilor pct. 8 alin. (22).

(2) În situația în care intervin modificări față de datele menționate în autorizație, importatorul autorizat are obligația de a depune o cerere la autoritatea competentă, potrivit prevederilor din normele metodologice.

NORMĂ 06/01/2016 din data 2016-01-06

58. (2) În aplicarea art. 391 alin. (2) din Codul fiscal, importatorul autorizat are obligația să respecte prevederile pct. 56 alin. (4).

(3) În aplicarea prevederilor art. 391 alin. (3) din Codul fiscal, importatorul autorizat depune la autoritatea vamală teritorială în raza căreia de competență își are sediul social o situație lunară centralizatoare a importurilor de produse accizabile. Situația se întocmește potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 19, care face parte integrantă din prezentele norme metodologice, și se depune în format letric până la data de 15 inclusiv a lunii următoare celei la care se referă.

(3) Importatorul autorizat are obligația să transmită la autoritatea competentă, până la data de 15 a lunii următoare celei de raportare, situațiile de raportare prevăzute în normele metodologice.

ART. 392

Netransferabilitatea autorizației de importator autorizat

Autorizațiile sunt emise numai pentru importatorii autorizați numiți și nu sunt transferabile.

ART. 393

Revocarea autorizației de importator autorizat

(1) Autorizația de importator autorizat poate fi revocată în următoarele situații:

- a) când titularul acesteia nu respectă una dintre cerințele prevăzute la art. 391 alin. (1) și (2);
- b) când titularul acesteia înregistrează obligații fiscale restante la bugetul general consolidat, de natura celor administrate de A.N.A.F., mai vechi de 30 de zile față de termenul legal de plată;
- c) în cazul unui importator autorizat, persoană fizică, dacă a fost condamnată printr-o hotărâre judecătorească definitivă sau s-a pronunțat amânarea aplicării pedepsei, în România sau într-un stat străin, pentru infracțiunile prevăzute la art. 364 alin. (1) lit. d);
- d) în cazul unui importator autorizat, persoană juridică, dacă persoana juridică sau oricare dintre administratorii persoanei juridice a fost condamnat printr-o hotărâre judecătorească definitivă sau s-a pronunțat amânarea aplicării pedepsei, în România sau într-un stat străin, pentru infracțiunile prevăzute la art. 364 alin. (1) lit. d), după caz;
- e) în cazul în care importatorul autorizat dorește să renunțe la autorizație.

(2) În cazul în care importatorul autorizat dorește să renunțe la autorizație, acesta are obligația să notifice acest fapt autorității prevăzute la art. 359 alin. (1) cu cel puțin 60 de zile înainte de data de la care renunțarea la autorizație produce efecte.

(la 24-07-2017 Alineatul (2) din Articolul 393 , Secțiunea a 12-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost modificat de Punctul 58, Punctul 15, Articolul I din LEGEA nr. 177 din 18 iulie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 584 din 21 iulie 2017)

(3) Decizia de revocare se comunică importatorului autorizat și produce efecte de la data la care a fost adusă la cunoștința acestuia.

(4) Importatorul autorizat nemulțumit poate contesta decizia de revocare a autorizației la structura cu atribuții de soluționare a contestațiilor din cadrul Ministerului Finanțelor Publice - aparat central, potrivit legislației privind contenciosul administrativ.

(la 24-07-2017 Alineatul (4) din Articolul 393 , Secțiunea a 12-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost modificat de Punctul 58, Punctul 15, Articolul I din LEGEA nr. 177 din 18 iulie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 584 din 21 iulie 2017)

(5) Contestarea deciziei de revocare a autorizației de importator autorizat nu suspendă efectele juridice ale acestei decizii pe perioada soluționării contestației în procedură administrativă.

SECȚIUNEA a 12¹-a
Monitorizare și control

ART. 393^A1

Activitate de monitorizare și control

Activitatea de monitorizare și control al respectării de către autoritatea prevăzută la art. 359 alin. (1) a condițiilor legale privind autorizarea antrepozitarilor autorizați, a destinatarilor înregistrați, a expeditorilor înregistrați și a importatorilor autorizați se efectuează de către Ministerul Finanțelor Publice, potrivit procedurii aprobate prin ordin al ministrului finanțelor publice.

(la 24-07-2017 Capitolul I din Titlul VIII a fost completat de Punctul 59, Punctul 15, Articolul I din LEGEA nr. 177 din 18 iulie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 584 din 21 iulie 2017)

SECȚIUNEA a 13-a

Excepții de la regimul de accizare pentru produse energetice și energie electrică

ART. 394

Excepții

(1) Nu se aplică regimul de accizare pentru:

1. produsele cu codurile NC 4401 și 4402 și căldura rezultată în aval utilizând aceste produse;
2. următoarele utilizări de produse energetice și energie electrică:
 - a) produsele energetice utilizate în alte scopuri decât în calitate de combustibil pentru motor sau combustibil pentru încălzire;
 - b) utilizarea duală a produselor energetice. Un produs energetic este utilizat dual atunci când este folosit atât în calitate de combustibil pentru încălzire, cât și în alte scopuri decât pentru motor sau pentru încălzire. Utilizarea produselor energetice pentru reducerea chimică și în procesele electrolitice și metalurgice se consideră a fi utilizare duală;
 - c) energia electrică utilizată în principal în scopul reducerii chimice și în procesele electrolitice și metalurgice;
 - d) energia electrică, atunci când reprezintă mai mult de 50% din costul unui produs;
 - e) procesele mineralogice.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

SECȚIUNEA a 13-a

Excepții de la regimul de accizare pentru produse energetice și energie electrică

59. (1) În sensul art. 394 alin. (1) din Codul fiscal, nu se datorează accize pentru produsele energetice prevăzute la art. 355 alin. (1) din Codul fiscal și care nu se regăsesc la art. 355 alin. (2) din Codul fiscal, atunci când sunt livrate operatorilor economici care declară pe propria răspundere că utilizează produsele respective în unul dintre scopurile prevăzute la art. 394 alin. (1) pct. 2 lit. a), b) și e) din Codul fiscal.

(2) Pentru cărbunele, cocsul și gazul natural prevăzute la art. 355 alin. (3) din Codul fiscal se aplică prevederile pct. 72.

(3) În aplicarea alin. (1), înainte de fiecare livrare a produselor energetice cumpărătorul are obligația să transmită furnizorului de produse energetice din România o declarație pe

propria răspundere, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 22, care face parte integrantă din prezentele norme metodologice.

60. (1) Pentru produsele energetice prevăzute la art. 355 alin. (2) din Codul fiscal nu se datorează accize atunci când sunt livrate operatorilor economici care dețin autorizații de utilizator final pentru utilizarea produselor respective în unul dintre scopurile prevăzute la art. 394 alin. (1) pct. 2 lit. a), b) și e) din Codul fiscal.

(2) Prevederile alin. (1) cu privire la deținerea autorizației de utilizator final nu se aplică:

a) produselor energetice prevăzute la art. 355 alin. (2) lit. i) din Codul fiscal care nu sunt destinate a fi utilizate, puse în vânzare ori utilizate drept combustibil pentru motor sau combustibil pentru încălzire;

b) produselor energetice prevăzute la art. 355 alin. (2) din Codul fiscal care sunt prezentate în ambalaje destinate comercializării cu amănuntul.

(3) Operatorii economici care achiziționează produse energetice prevăzute la art. 355 alin. (2) lit. i) din Codul fiscal ce nu sunt destinate a fi utilizate, puse în vânzare ori utilizate drept combustibil pentru motor sau combustibil pentru încălzire, notifică acest fapt autorității vamale teritoriale.

(4) Notificarea prevăzută la alin. (3) se întocmește potrivit modelului din anexa nr. 23, care face parte integrantă din prezentele norme metodologice.

(5) În termen de 5 zile lucrătoare de la transmiterea notificării, autoritatea vamală teritorială înregistrează notificarea în registrul special creat în acest scop la nivelul autorității vamale competente, dacă au fost prezentate documentele prevăzute în notificare.

(6) Exceptarea de regimul de accizare pentru produsele energetice prevăzute la art. 355 alin. (2) lit. i) din Codul fiscal supuse notificării, produce efecte de la data înregistrării în registrul prevăzut la alin. (5). Data înregistrării se înscrie pe notificare. Termenul de valabilitate al notificării este de un an de la data înregistrării.

(7) Operatorii economici au obligația de a transmite furnizorului o copie a notificării înregistrate la autoritatea vamală teritorială potrivit alin. (5). Transmiterea notificării nu este necesară atunci când produsele respective provin din achiziții intracomunitare proprii sau din operațiuni proprii de import.

(8) Cantitățile de produse energetice prevăzute la art. 355 alin. (2) lit. i) din Codul fiscal înscrise în notificare pentru care nu se datorează accize, se obțin prin estimare, pe baza datelor determinate în funcție de perioada de utilizare a acestora și de parametrii tehnici ai instalațiilor pe o perioadă de un an. Cantitățile de produse energetice înscrise în notificare pot fi suplimentate în situații bine justificate, în cadrul termenului de valabilitate a notificării.

61. (1) Operatorii economici care dețin autorizații de utilizator final potrivit pct. 60 alin. (1) beneficiază de exceptare de la regimul de accizare atunci când produsele energetice prevăzute la art. 355 alin. (2) din Codul fiscal sunt achiziționate de la un antrepozit fiscal, de la un destinatar înregistrat, provin din achiziții intracomunitare proprii sau din operațiuni proprii de import.

(2) În situația prevăzută la alin. (1), destinatarul înregistrat are dreptul să livreze produsele energetice în exceptare de la regimul de accizare numai dacă deține autorizație de utilizator final exclusiv pentru livrările către operatorii economici autorizați în calitate de utilizatori finali potrivit pct. 60 alin. (1). Calitatea de utilizator final exclusiv pentru livrările către alți utilizatori finali permite destinatarului înregistrat să efectueze livrări în exceptare de la regimul de accizare către alți utilizatori finali, dar nu îi dă dreptul de a le utiliza el însuși în exceptare de la regimul de accizare.

(3) În situația prevăzută la alin. (2), produsele energetice prevăzute la art. 355 alin. (2) din Codul fiscal transportate în vrac conform pct. 14 alin. (1) se livrează către un singur utilizator final direct, utilizând opțiunea de livrare directă prevăzută la art. 401 alin. (3) din Codul fiscal.

(4) Atunci când produsele energetice prevăzute la art. 355 alin. (2) din Codul fiscal utilizate de operatorul economic care deține autorizație de utilizator final provin din achiziții intracomunitare proprii, acesta trebuie să dețină și calitatea de destinatar înregistrat.

(5) Autorizațiile de utilizator final se eliberează de autoritatea vamală teritorială, la cererea scrisă a operatorilor economici.

(6) Cererea pentru obținerea autorizației de utilizator final se întocmește conform modelului din anexa nr. 24, care face parte integrantă din prezentele norme metodologice, și este însoțită de documentele prevăzute în aceasta.

(7) În termen de 30 de zile de la înregistrarea cererii, autoritatea vamală teritorială eliberează autorizația de utilizator final, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 25, care face parte integrantă din prezentele norme metodologice, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) au fost prezentate documentele prevăzute în cerere;

b) administratorul solicitantului nu are înscrise fapte de natura celor prevăzute la art. 364 alin. (1) lit. d)

în cazierul judiciar;

c) solicitantul deține, sub orice formă legală, utilajele, terenurile și clădirile;

d) solicitantul nu înregistrează obligații fiscale restante la bugetul general consolidat de natura celor administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală.

(8) Autoritatea vamală teritorială atribuie și înscrie pe autorizația de utilizator final un cod de utilizator, modelul autorizației fiind prevăzut în anexa nr. 25.

(9) După emiterea autorizației de utilizator final, autoritatea vamală teritorială transmite, la cerere, o copie a acestei autorizații operatorului economic care furnizează produsele energetice în regim de exceptare de accize.

(10) Eliberarea autorizației de utilizator final este condiționată de prezentarea de către operatorul economic solicitant a dovezii privind constituirea unei garanții în favoarea autorității fiscale teritoriale, după cum urmează:

a) pentru produsele energetice prevăzute la art. 355 alin. (3) lit. a)-e) și g) din Codul fiscal, nivelul garanției ce trebuie constituite reprezintă 50% din valoarea accizelor aferente cantităților de produse energetice înscrise în autorizația de utilizator final;

b) pentru produsele energetice prevăzute la art. 355 alin. (2) din Codul fiscal, altele decât cele de la alin. (3) de la același articol, nivelul garanției ce trebuie constituite reprezintă o sumă echivalentă cu 50% din valoarea obținută prin aplicarea nivelului accizelor prevăzut la nr. crt. 12 din anexa nr. 1 de la titlul VIII din Codul fiscal, asupra cantităților de produse energetice înscrise în autorizația de utilizator final;

(11) Garanția stabilită în conformitate cu prevederile alin. (10) se reduce după cum urmează:

a) cu 50%, în cazul în care operatorul economic și-a desfășurat activitatea în calitate de utilizator final de produse energetice în ultimii 2 ani consecutivi, fără încălcarea legislației fiscale în domeniul accizelor;

b) cu 75%, în cazul în care operatorul economic și-a desfășurat activitatea în calitate de utilizator final de produse energetice în ultimii 3 ani consecutivi, fără încălcarea legislației fiscale în domeniul accizelor;

c) cu 100%, în cazul în care operatorul economic și-a desfășurat activitatea în calitate de utilizator final de produse energetice în ultimii 4 ani consecutivi, fără încălcarea legislației fiscale în domeniul accizelor;

(12) Garanția se constituie sub formă de depozit în numerar și/sau de garanții personale, cu respectarea prevederilor pct. 8.

(13) Garanția poate fi deblocată, total sau parțial, la solicitarea operatorului economic, cu viza autorității fiscale teritoriale, pe măsură ce operatorul economic face dovada utilizării produselor energetice în scopul pentru care acestea au fost achiziționate.

(14) Garanția se execută atunci când se constată că produsele energetice achiziționate în regim de exceptare de la regimul de accizare au fost folosite în alt scop decât cel exceptat, și contravaloarea accizelor aferente acestor produse nu a fost plătită potrivit art. 345 alin. (2) lit. c) din Codul fiscal.

(15) În situația prevăzută la alin. (4) garanția prevăzută la alin. (10) acoperă și garanția aferentă calității de destinatar înregistrat.

(16) Termenul de valabilitate a autorizației de utilizator final este de un an de la data emiterii. Cantitatea de produse energetice înscrisă în autorizația de utilizator final poate fi suplimentată în situații bine justificate, în cadrul aceleiași perioade de valabilitate a autorizației.

(17) În cazul produselor energetice de la art. 355 alin. (2) din Codul fiscal, care nu se regăsesc la art. 355 alin. (3) din Codul fiscal și sunt utilizate în alte scopuri decât în calitate de combustibil pentru motor sau combustibil pentru încălzire, dar pentru care operatorul economic nu deține autorizația de utilizator final prevăzută la pct. 60, se datorează accize la nivelul prevăzut pentru motorină. În acest caz, înainte de fiecare livrare a produselor energetice, cumpărătorul are obligația să transmită furnizorului de produse energetice din România o declarație pe propria răspundere, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 22¹ care face parte integrantă din prezentele norme metodologice.

62. (1) Deținătorii autorizațiilor de utilizator final prevăzuți la pct. 60 alin. (1) au obligația de a înștiința autoritatea vamală teritorială despre orice modificare pe care intenționează să o aducă asupra datelor în baza cărora a fost emisă autorizația de utilizator final, cu minimum 5 zile lucrătoare înainte de producerea respectivei modificări.

(2) În cazul modificărilor care se înregistrează la oficiul registrului comerțului, operatorul economic are obligația de a înștiința autoritatea vamală teritorială, în termen de 30 de zile de la data emiterii documentului care atestă modificarea și să prezinte o copie de pe acest document.

63. Operatorii economici care dețin autorizații de utilizator final au obligația de a transmite on-line autorității vamale teritoriale emitente a autorizației, lunar, până la data de 15 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se face raportarea, o situație privind achiziția și utilizarea produselor energetice, care va cuprinde informații cu privire la: furnizorul de produse energetice, cantitatea de produse energetice achiziționată, cantitatea utilizată/comercializată, stocul de produse energetice la sfârșitul lunii de raportare, cantitatea de produse finite realizate, cantitatea de produse finite expediate și destinatarul produselor, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 26, care face parte integrantă din prezentele norme metodologice. Instrucțiunile pentru utilizarea aplicației informatice sunt publicate pe pagina de web a autorității vamale centrale.

64. (1) Autoritatea vamală teritorială revocă autorizația de utilizator final în următoarele situații:

a) operatorul economic a comis fapte repetate ce constituie contravenții la regimul produselor accizabile, potrivit Codului fiscal;

b) destinatarii înregistrați prevăzuți la pct. 61 alin. (2), care dețin autorizație de utilizator final exclusiv pentru livrările către operatorii economici autorizați în calitate de utilizatori finali, nu fac dovada livrării efective a produselor energetice către utilizatorii finali prevăzuți la pct. 60 alin. (1);

c) operatorul economic a utilizat produsul energetic achiziționat altfel decât în scopul pentru care a obținut autorizație de utilizator final;

d) asupra datelor în baza cărora a fost emisă autorizația de utilizator final au intervenit modificări care nu au fost comunicate potrivit pct. 62;

e) utilizatorul final înregistrează obligații fiscale restante la bugetul general consolidat, de natura celor administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală, în sensul art. 157 din Codul de procedură fiscală, mai vechi de 60 de zile față de termenul legal de plată.

(2) Decizia de revocare a autorizației de utilizator final se comunică deținătorului și produce efecte de la data comunicării sau de la o altă dată cuprinsă în aceasta.

65. (1) Autoritatea vamală teritorială poate anula autorizația de utilizator final atunci când i-au fost oferite la autorizare informații inexacte sau incomplete în legătură cu scopul pentru care operatorul economic a solicitat autorizația de utilizator final.

(2) Decizia de anulare a autorizației de utilizator final se comunică deținătorului și produce efecte începând de la data emiterii autorizației.

66. (1) Operatorul economic poate contesta decizia de revocare sau de anulare a autorizației de utilizator final, potrivit legislației în vigoare.

(2) Contestarea deciziei de revocare sau de anulare a autorizației de utilizator final nu suspendă efectele juridice ale acestei decizii pe perioada soluționării contestației în procedură administrativă.

(3) O nouă autorizație de utilizator final va putea fi obținută după 6 luni de la data revocării sau anulării autorizației.

(4) Stocurile de produse energetice înregistrate la data revocării sau anulării autorizației de utilizator final pot fi valorificate sub supravegherea autorității vamale teritoriale.

67. Autoritățile vamale teritoriale țin evidența operatorilor economici prevăzuți la pct. 60 alin. (1) prin înscrierea acestora în registre speciale și asigură publicarea pe pagina web a autorității vamale a listei operatorilor economici autorizați în calitate de utilizatori finali, listă care se actualizează până la data de 15 a fiecărei luni.

68. În aplicarea art. 394 alin. (1) pct. 2 lit. d) din Codul fiscal, prin costul unui produs se înțelege suma tuturor achizițiilor de bunuri și servicii la care se adaugă cheltuielile de personal și consumul de capital fix la nivelul unei activități, așa cum este definită la pct. 1 alin. (4)-(6). Acest cost este calculat ca un cost mediu pe unitate. În înțelesul prezentelor norme metodologice, prin costul energiei electrice se înțelege valoarea reală de cumpărare a energiei electrice sau costul de producție al energiei electrice, dacă este produsă în întreprindere.

69. În sensul art. 394 alin. (1) pct. 2 lit. b) din Codul fiscal, cu titlu de exemplu, se consideră utilizare duală a produselor energetice:

a) cărbunele, cocsul și gazul natural utilizate ca reductant chimic în procesul de producție a fierului, zincului și a altor metale neferoase;

b) cocsul utilizat în furnalele cu arc electric pentru a regla activitatea oxigenului în procesul de topire a oțelului;

c) cărbunele și cocsul utilizate în procesul de recarburare a fierului și oțelului;

d) gazul utilizat pentru a menține sau a crește conținutul de carbon al metalelor în timpul tratamentelor termice;

- e) gazul natural utilizat drept reductant în sistemele pentru controlul emisiilor;
- f) cocsul utilizat ca o sursă de dioxid de carbon în procesul de producție a carbonatului de sodiu;
- g) acetilena utilizată prin ardere pentru tăierea/lipirea metalelor.
- h) cărbunele utilizat drept combustibil în procesul de producție al zahărului concomitent cu utilizarea dioxidului de carbon generat prin arderea cărbunelui, în scopul realizării aceleiași proces de producție, astfel cum rezultă din decizia Curții de Justiție Europene în Cauza C-426/12.

70. În sensul art. 394 alin. (1) pct. 2, lit. c) din Codul fiscal, prin procese metalurgice se înțelege acele procese industriale de transformare a materiilor prime naturale și/sau artificiale, după caz, în produse finite sau semifabricate care se încadrează în nomenclatura CAEN la secțiunea C "Industria prelucrătoare", diviziunea 24 "Prelucrarea metalelor de bază", în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1.893/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 de stabilire a Nomenclatorului statistic al activităților economice NACE a doua revizuire și de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 3.037/90 al Consiliului, precum și a anumitor regulamente CE privind domenii statistice specifice, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 393 din 30 decembrie 2006.

71. În sensul art. 394 alin. (1) pct. 2, lit. e) din Codul fiscal, prin procese mineralogice se înțelege procesele clasificate în nomenclatura CAEN la secțiunea C "Industria prelucrătoare", diviziunea 23 "Fabricarea altor produse minerale nemetalice", în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1.893/2006 al Parlamentului European și al Consiliului.

72. (1) Pentru produsele energetice reprezentând cărbune, cocs, gaz natural și pentru energia electrică, prevăzute la art. 355 alin. (3) și, respectiv la art. 358 alin. (1) din Codul fiscal, care urmează a fi utilizate în scopurile exceptate de la plata accizelor, operatorii economici utilizatori notifică acest fapt autorității vamale teritoriale. Notificarea se întocmește potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 23.

(2) În termen de 5 zile lucrătoare de la transmiterea notificării, autoritatea vamală teritorială înregistrează notificarea în registrul special creat în acest scop la nivelul autorității vamale competente, dacă au fost prezentate documentele prevăzute în notificare.

(3) Exceptarea de la plata accizelor pentru produsele energetice supuse notificării produce efecte de la data înregistrării în registrul prevăzut la alin. (2). Data înregistrării se înscrie pe notificare. Termenul de valabilitate a notificării este de un an de la data înregistrării.

(4) Operatorul economic utilizator transmite furnizorului o copie a notificării înregistrate la autoritatea vamală teritorială. Transmiterea notificării nu este necesară atunci când produsele respective provin din achiziții intracomunitare proprii sau din operațiuni proprii de import.

(5) Cantitățile de cărbune, cocs, gaz natural sau energia electrică pentru care nu se datorează accize înscrise în notificare se obțin prin estimare, pe baza datelor determinate în funcție de perioada de utilizare a acestora și de parametrii tehnici ai instalațiilor pe o perioadă de un an. Cantitățile de cărbune, cocs, gaz natural sau energia electrică înscrise în notificare pot fi suplimentate în situații bine justificate, în cadrul termenului de valabilitate a notificării.

73. În toate situațiile în care se constată că produsele energetice și energia electrică, achiziționate în exceptare de la regimul de accizare potrivit art. 394 din Codul fiscal, au fost utilizate altfel decât potrivit scopului declarat, se procedează la recuperarea accizelor devenite exigibile potrivit art. 340 alin. (4) din Codul fiscal.

(2) Prevederile art. 355 alin. (2) se aplică produselor energetice utilizate în unul dintre scopurile prevăzute la alin. (1).

(3) Nu se consideră producție de produse energetice:

a) operațiunile pe durata cărora sunt obținute accidental produse energetice;

b) operațiunile prin care utilizatorul unui produs energetic face posibilă re folosirea sa în cadrul propriei întreprinderi, cu condiția ca acciza deja plătită pentru un asemenea produs să nu fie mai mică decât acciza care ar trebui plătită, dacă produsul energetic refolosit ar fi pasibil de impunere;

c) o operație constând în amestecul - în afara unui loc de producție sau a unui antrepozit fiscal - al produselor energetice cu alte produse energetice sau alte materiale, cu condiția ca:

1. accizele asupra componentelor amestecului să fi fost plătite anterior; și

2. suma plătită să nu fie mai mică decât suma accizei care ar putea să fie aplicată asupra amestecului.

(4) Condiția prevăzută la alin. (3) lit. c) pct. 1 nu se aplică dacă acel amestec este scutit pentru o utilizare specifică.

(5) Modalitatea și condițiile de aplicare a alin. (1) se reglementează prin normele metodologice.

SECȚIUNEA a 14-a

Scutiri de la plata accizelor

ART. 395

Scutiri generale

(1) Produsele accizabile sunt scutite de plata accizelor dacă sunt destinate utilizării:

a) în contextul relațiilor diplomatice sau consulare;

b) de către organizațiile internaționale recunoscute ca atare de autoritățile publice din România și de către membrii acestor organizații, în limitele și în condițiile stabilite prin convențiile internaționale privind instituirea acestor organizații sau prin acordurile de sediu;

c) de către forțele armate ale oricărui stat parte la Tratatul Atlanticului de Nord, altul decât România, pentru uzul forțelor armate în cauză, pentru personalul civil însoțitor sau pentru aprovizionarea popotelor ori a cantinelor acestora;

d) pentru consum în cadrul unui acord încheiat cu țări terțe sau cu organizații internaționale, cu condiția ca acordul în cauză să fie permis ori autorizat în ceea ce privește scutirea de la plata taxei pe valoarea adăugată.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

74. (1) Scutirile de la plata accizelor prevăzute la art. 395 alin. (1) din Codul fiscal se acordă direct pe baza certificatului de scutire al cărui model este prevăzut în anexa nr. 28, care face parte integrantă din prezentele norme metodologice, dacă beneficiarul achiziționează produsele accizabile de la un antrepozit fiscal sau de la un expeditor înregistrat, denumiți în continuare furnizori, cu excepția situațiilor prevăzute la pct. 75-77.

(2) Beneficiază de scutire și contractanții forțelor armate aparținând oricărui stat parte la Tratatul Atlanticului de Nord, așa cum sunt definiți în Acordul dintre părțile la Tratatul

Atlanticului de Nord cu privire la statutul forțelor lor, încheiat la Londra la 19 iunie 1951, precum și Ministerul Apărării Naționale și structurile cu personalitate juridică aflate în subordinea acestuia când achiziționează produse accizabile pentru sau în numele forțelor NATO.

(3) Certificatul de scutire se întocmește de către beneficiarul scutirii și se certifică de autoritatea competentă a statului membru gazdă al acestuia înainte de expedierea produselor accizabile. În cazul României, autoritatea competentă pentru ștampilarea certificatelor de scutire este autoritatea vamală teritorială care deservește beneficiarul.

(4) În situația în care beneficiarul scutirii se află pe teritoriul României, certificatul de scutire se întocmește în două exemplare:

a) un exemplar se păstrează de către expeditor, ca parte a documentației sale;

b) exemplarul al doilea însoțește transportul de la furnizor la beneficiar și se păstrează de către beneficiarul scutirii.

(5) Pentru aplicarea scutirilor prevăzute la art. 395 alin. (1) lit. a), b) și d) din Codul fiscal, beneficiarul scutirii se adresează Ministerului Afacerilor Externe, în vederea stabilirii cantităților de produse accizabile care pot fi achiziționate în regim de scutire, pe grupele de produse prevăzute la art. 335 din Codul fiscal.

(6) În cazul scutirilor prevăzute la art. 395 alin. (1) lit. c) și, după caz, lit. d) din Codul fiscal, beneficiarul scutirii - persoană juridică se adresează Ministerului Apărării Naționale sau structurilor cu personalitate juridică aflate în subordinea acestuia, în vederea determinării cantităților de produse accizabile care pot fi achiziționate în regim de scutire, pe grupele de produse prevăzute la art. 335 din Codul fiscal.

(7) Cantitățile solicitate potrivit prevederilor de la alin. (5) și (6) reprezintă necesarul estimat la nivelul unui an sau, după caz, necesarul aferent perioadei de staționare pe teritoriul României atunci când această perioadă este mai mică de un an.

(8) După stabilirea cantităților de produse accizabile, Ministerul Afacerilor Externe, Ministerul Apărării Naționale sau structurile cu personalitate juridică aflate în subordinea acestuia, după caz, va/vor transmite autorității vamale teritoriale care deservește beneficiarul o situație centralizatoare cuprinzând cantitățile stabilite pentru fiecare beneficiar. Autoritatea vamală teritorială certifică, pe baza situației centralizatoare, certificatele de scutire pentru fiecare solicitant.

(9) Modelul certificatului de scutire prevăzut în anexa nr. 28 care face parte integrantă din prezentele norme metodologice se utilizează și în cazul achizițiilor de produse accizabile în regim de scutire de la plata accizelor de pe teritoriul României.

(10) În cazul situațiilor în care operațiunile sunt scutite de TVA și se utilizează certificatul de scutire de TVA, acesta asigură și aplicarea scutirii de la plata accizelor.

(11) În situațiile prevăzute la alin. (9) și (10), certificatul de scutire reprezintă actul doveditor privind scutirea de la plata accizelor pentru antrepozitarul autorizat sau expeditorul înregistrat.

(12) Antrepozitarul autorizat expeditor sau expeditorul înregistrat are obligația de a înregistra în evidențele sale certificatele de scutire, aferente fiecărei operațiuni în parte.

(13) Deplasarea produselor accizabile de la furnizor la beneficiar este însoțită pe lângă certificatul de scutire și de documentul administrativ electronic tipărit prevăzut la art. 402 din Codul fiscal.

(14) În cazul prevăzut la alin. (13), la sosirea produsului la beneficiar, acesta trebuie să întocmească raportul de primire potrivit prevederilor art. 404 din Codul fiscal.

(2) Modalitatea și condițiile de acordare a scutirilor prevăzute la alin. (1) se reglementează prin normele metodologice.

(3) Fără să contravină prevederilor art. 402 alin. (1), produsele accizabile care se deplasează în regim suspensiv de accize către un beneficiar al scutirilor prevăzute la alin. (1), sunt însoțite de certificat de scutare.

(4) Modelul și conținutul certificatului de scutare sunt cele stabilite prin normele metodologice.

(5) Procedurile prevăzute la art. 402-407 nu se aplică deplasărilor intracomunitare de produse accizabile în regim suspensiv de accize destinate forțelor armate prevăzute la alin. (1) lit. c), dacă acestea sunt reglementate de un regim care se întemeiază direct pe prevederile Tratatului Atlanticului de Nord.

(6) Prin excepție de la prevederile alin. (5), procedurile prevăzute la art. 402-407 se aplică deplasărilor de produse accizabile în regim suspensiv de accize destinate forțelor armate prevăzute la alin. (1) lit. c) care au loc exclusiv pe teritoriul național sau în baza unui acord încheiat cu un alt stat membru, atunci când deplasarea are loc între teritoriul național și teritoriul aceluși stat membru.

(7) Este scutit de la plata accizelor importul definitiv de bunuri care îndeplinește condițiile pentru scutare prevăzute de Directiva 2007/74/CE a Consiliului din 20 decembrie 2007 privind scutirea de taxă pe valoarea adăugată și de accize pentru bunurile importate de către persoanele care călătoresc din țări terțe, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 346/6 din 29 decembrie 2007, și Directiva 2006/79/CE a Consiliului din 5 octombrie 2006 privind scutirea de impozit la import pentru loturile mici de bunuri cu caracter necomercial din țări terțe, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 286/15 din 17 octombrie 2006.

(8) Modalitatea și condițiile de acordare a scutirii prevăzute la alin. (7) vor fi stabilite prin ordin al ministrului finanțelor publice.

ART. 396

Scutiri speciale

(1) Sunt scutite de la plata accizelor produsele accizabile furnizate de magazinele duty-free, transportate în bagajul personal al călătorilor care se deplasează pe cale aeriană sau maritimă către un teritoriu terț ori către o țară terță.

(2) Sunt scutite de la plata accizelor produsele furnizate la bordul unei aeronave sau al unei nave pe parcursul călătoriei pe cale aeriană ori maritimă către un teritoriu terț sau către o țară terță.

(3) Regimul de scutare de la plata accizelor prevăzut la alin. (1) se aplică și produselor accizabile furnizate de magazinele duty-free autorizate în România situate în afara incintei aeroporturilor sau porturilor, transportate în bagajul personal al călătorilor către un teritoriu terț ori către o țară terță.

(4) În sensul prezentului articol, călător către un teritoriu terț sau către o țară terță înseamnă orice călător care deține un document de transport pentru călătorie pe cale aeriană sau maritimă ori un alt document care face dovada destinației finale situate pe un teritoriu terț sau o țară terță.

(5) Modalitatea și condițiile de acordare a scutirilor prevăzute la alin. (1)-(3) se stabilesc prin normele metodologice.

ART. 397

Scutiri pentru alcool etilic și alte produse alcoolice

(1) Sunt scutite de la plata accizelor alcoolul etilic și alte produse alcoolice prevăzute la art. 335 alin. (2) lit. a), atunci când sunt:

a) complet denaturate;

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

78. (1) În înțelesul art. 397 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, prin alcool etilic complet denaturat se înțelege alcoolul etilic denaturat cu eurodenaturantul prevăzut la alin. (2), precum și cu denaturanții comunicați Comisiei Europene și acceptați de către aceasta și celelalte state membre. (2) În România, formula admisă a fi utilizată pentru denaturarea completă a alcoolului, în concentrație pe hectolitru de alcool pur, este următoarea: izopropanol (nr. CAS 67-63-0) 1 litru (chimic pur), metiletiletionă (butanonă) (nr. CAS 78-93-3) 1 litru (chimic pură) și benzoat de denatoniu (nr. CAS 3734-33-6) 1 gram (chimic pur).

b) denaturate și utilizate pentru producerea de produse care nu sunt destinate consumului uman;

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

(3) În aplicarea art. 397 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal, substanțele admise pentru denaturarea alcoolului etilic destinat a fi utilizat pe teritoriul României pentru fabricarea de produse ce nu sunt destinate consumului uman, substanțele admise pentru denaturarea acestuia, în concentrație pe hectolitru de alcool pur, sunt cel puțin două din următoarele:

a) pentru produsele cosmetice:

1. dietilftalat (nr. CAS 84-66-2) 0,1 litri (chimic pur);
2. ulei de mentă 0,15 litri;
3. ulei de lavandă 0,15 litri;
4. benzoat de benzil (nr. CAS 120-51-4) 5 litri (chimic pur);
5. izopropanol (nr. CAS 67-63-0) 2 litri (chimic pur);
6. 1,2 propandiol (nr. CAS 57-55-6) 2 litri (chimic pur);
7. terțbutanol (nr. CAS 75-65-0) 80 grame (chimic pur);
8. benzoat de denatoniu (nr. CAS 3734-33-6) 1 gram (chimic pur);

Prin produse cosmetice se înțelege orice substanță sau amestec destinate punerii în contact cu părțile externe ale corpului uman, respectiv epidermă, zonele cu păr, unghii, buze și organe genitale externe, sau cu dinții și mucoasele cavității orale, cu scopul exclusiv sau principal de a le curăța, de a le parfuma, de a schimba aspectul acestora, de a le proteja, de a le menține în condiții bune sau de a corecta mirosurile corpului, așa cum este prevăzut la art. 2 alin. (1) lit. a) din Regulamentul (CE) nr. 1223/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind produsele cosmetice, cu modificările și completările ulterioare.

b) pentru alte produse decât cele cosmetice:

- 1. alcooli superiori 3 kg;*
- 2. violet de metil (nr. CAS 8004-87-3; C.I. 42535) 0,1 grame (chimic pur);*
- 3. monoetilenglicol (nr. CAS 107-21-1) 0,35 kilograme (chimic pur);*
- 4. salicilat de etil/metil (nr. CAS 118-61-6/nr. CAS 119-36-8) 0,06 kilograme (chimic pur);*
- 5. albastru de metilen (nr. CAS 61-73-4; C.I. 52015) 0,35 grame (chimic pur);*
- 6. terțbutanol (nr. CAS 75-65-0) 80 grame (chimic pur);*
- 7. etil terțbutil eter (nr. CAS 637-92-3) 2 litri (chimic pur);*
- 8. izopropanol (nr. CAS 67-63-0) 2 litri (chimic pur).*

(4) Cantitățile/Volumele de substanțe prevăzute la alin. (2) și (3) sunt exprimate în substanță cu puritate 100% și trebuie să se regăsească la finalul operațiunii de denaturare, după omogenizare în produsul finit.

(5) Cantitățile/Volumele de substanțe prevăzute la alin. (2) și (3) pot fi depășite cu maximum 10%.

(6) Pentru denaturarea alcoolului etilic destinat produselor cosmetice nu pot fi utilizate următoarele formule:

- a) formula de denaturare care cuprinde doar uleiul de lavandă și uleiul de mentă; și*
- b) formula de denaturare care cuprinde doar uleiul de mentă și 1,2 propandiol.*

(7) Pentru alcoolul etilic destinat altor produse decât cele cosmetice nu poate fi utilizată formula de denaturare care cuprinde doar albastrul de metilen și violetul de metil.

(8) Operatorii economici utilizatori de alcool parțial denaturat, care, din motive sanitare, tehnice sau comerciale, nu pot folosi alcoolul parțial denaturat cu substanțele prevăzute la alin. (3), pot solicita avizul laboratorului vamal pentru utilizarea de către antrepozitele fiscale din România a substanțelor pe care ei le propun. Solicitarea trebuie să cuprindă motivele pentru care este necesară aprobarea aceluși denaturant specific și descrierea componentelor de bază ale denaturantului propus, precum și declarația pe propria răspundere a faptului că celelalte componente ale produsului în care se utilizează alcoolul parțial denaturat nu intră în reacție cu substanțele propuse ca denaturanți, astfel încât să anuleze denaturarea. Acest aviz este eliberat numai pe baza analizelor de laborator efectuate mostrelor de alcool etilic parțial denaturat cu substanțele respective prezentate de producătorii în cauză. Avizul stă la baza documentației necesare eliberării autorizației de utilizator final.

(9) Operatorii economici utilizatori de alcool parțial denaturat, care au primit avizul laboratorului vamal pentru utilizarea unor substanțe de denaturare a alcoolului etilic, altele decât cele prevăzute la alin. (3), pot efectua achiziții de alcool etilic astfel denaturat și de la antrepozite fiscale din alte state membre.

(10) În înțelesul art. 397 alin. 91) lit. b) din Codul fiscal, prin produse destinate consumului uman se înțelege produsele alimentare astfel cum sunt definite la art. 2 pct. 1 din Legea nr. 321/2009 privind comercializarea produselor alimentare, cu modificările și completările ulterioare.

79. (1) Denaturarea alcoolului etilic se efectuează exclusiv în antrepozitele fiscale de producție alcool etilic - materie primă, în care respectivul alcool etilic a fost realizat.

(2) Denaturarea alcoolului etilic se efectuează în antrepozitele fiscale de producție autorizate pentru această operațiune, sub supravegherea autorității vamale teritoriale.

(3) Pentru obținerea soluțiilor de spălat sau de curățare este permisă numai utilizarea alcoolului tehnic rezultat exclusiv ca produs secundar din procesul de obținere a alcoolului etilic rafinat și care datorită compoziției sale nu poate fi utilizat în industria alimentară, denaturat potrivit pct. 78 alin. (3) lit. b) coroborat cu pct. 78 alin. (7) sau prin utilizarea denaturantului pentru care s-a primit avizul laboratorului vamal, potrivit pct. 78 alin. (8) și (9).

(4) Realizarea în interiorul antrepozitelor fiscale de producție a produselor care nu sunt destinate consumului uman prevăzute la pct. 78 alin. (10) este interzisă, cu excepția alcoolului sanitar.

(6) Operațiunea de denaturare a alcoolului etilic se poate realiza astfel:

a) fie prin adăugarea succesivă a substanțelor denaturante admise în cantitatea de alcool ce urmează a fi denaturată;

b) fie prin adăugarea în cantitatea de alcool ce urmează a fi denaturată a unui amestec realizat în prealabil din substanțele denaturante admise.

(7) Responsabilitatea respectării procedurii de denaturare și a omogenizării substanțelor prevăzute la pct. 78 alin. (2) și (3) în masa de produs finit realizat în antrepozitul fiscal, revine antrepozitarului autorizat. În cazul achizițiilor intracomunitare și al importurilor de alcool denaturat, responsabilitatea privind omogenizarea substanțelor prevăzute la pct. 78 alin. (2) și (3) în masa de alcool denaturat revine persoanei care efectuează achiziția intracomunitară sau importul, respectiv, antrepozitarul autorizat, destinatarul înregistrat sau importatorul autorizat, după caz.

(8) Antrepozitele fiscale de producție alcool etilic - materie primă pot elibera pentru consum alcool etilic denaturat în vrac numai către operatorii economici care îl utilizează într-un scop scutit potrivit art. 397 din Codul fiscal, respectiv:

a) în baza autorizației de utilizator final, în cazul operatorilor economici care achiziționează produsul în regim de scutire directă, sau

b) în baza declarației pe propria răspundere întocmită potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 22 care face parte integrantă din prezentele norme metodologice, în cazul operatorilor economici care achiziționează produsul în regim de scutire indirectă de la plata accizelor potrivit pct. 90 alin. (1).

Prin livrare în vrac a alcoolului etilic denaturat se înțelege transportul produsului în stare vărsată, potrivit pct. 12 alin. (1).

(9) Deplasarea intracomunitară a alcoolului complet denaturat este însoțită de documentul de însoțire prevăzut la art. 416 din Codul fiscal.

c) utilizate pentru producerea oțetului cu codul NC 2209;

d) utilizate pentru producerea de medicamente;

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

80. (1) În aplicarea art. 397 alin. (1) lit. d) din Codul fiscal, prin medicamente se înțelege produsele definite în directivele 2001/82/CE și 2001/83/CE.

e) utilizate pentru producerea de arome alimentare destinate preparării de alimente sau băuturi nealcoolice ce au o concentrație ce nu depășește 1,2% în volum;

f) utilizate în scop medical în spitale și farmacii;

g) utilizate direct sau ca element al produselor semifabricate pentru producerea de alimente cu ori fără cremă, cu condiția ca în fiecare caz concentrația de alcool să nu depășească 8,5 litri de alcool pur la 100 kg de produs ce intră în compoziția ciocolatei și 5 litri de alcool pur la 100 kg de produs ce intră în compoziția altor produse;

h) utilizate în procese de fabricație, cu condiția ca produsul finit să nu conțină alcool;

NORMĂ 06/01/2016 din data 2016-01-06

80.

(2) În sensul art. 397 alin. (1) lit. h) din Codul fiscal, prin procese de fabricație se înțelege totalitatea procedeelor folosite pentru transformarea materiilor prime și a semifabricatelor în produse finite, cu condiția ca produsele finite să nu conțină alcool.

i) utilizate ca eșantioane pentru analiză sau ca teste necesare pentru producție ori în scopuri științifice.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

SUBSECȚIUNEA a 2-a

Scutiri pentru alcool etilic și alte produse alcoolice

78. (1) În înțelesul art. 397 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, prin alcool etilic complet denaturat se înțelege alcoolul etilic denaturat cu eurodenaturantul prevăzut la alin. (2), precum și cu denaturanții comunicați Comisiei Europene și acceptați de către aceasta și celelalte state membre. (2) În România, formula admisă a fi utilizată pentru denaturarea completă a alcoolului, în concentrație pe hectolitrul de alcool pur, este următoarea: izopropanol (nr. CAS 67-63-0) 1 litru (chimic pur), metiletiletionă (butanonă) (nr. CAS 78-93-3) 1 litru (chimic pură) și benzoat de denatoniu (nr. CAS 3734-33-6) 1 gram (chimic pur).

(3) În aplicarea art. 397 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal, substanțele admise pentru denaturarea alcoolului etilic destinat a fi utilizat pe teritoriul României pentru fabricarea de produse ce nu sunt destinate consumului uman, substanțele admise pentru denaturarea acestuia, în concentrație pe hectolitrul de alcool pur, sunt cel puțin două din următoarele:

a) pentru produsele cosmetice:

1. dietilftalat (nr. CAS 84-66-2) 0,1 litri (chimic pur);
2. ulei de mentă 0,15 litri;
3. ulei de lavandă 0,15 litri;
4. benzoat de benzil (nr. CAS 120-51-4) 5 litri (chimic pur);
5. izopropanol (nr. CAS 67-63-0) 2 litri (chimic pur);
6. 1,2 propandiol (nr. CAS 57-55-6) 2 litri (chimic pur);
7. terțbutanol (nr. CAS 75-65-0) 80 grame (chimic pur);
8. benzoat de denatoniu (nr. CAS 3734-33-6) 1 gram (chimic pur);

Prin produse cosmetice se înțelege orice substanță sau amestec destinate punerii în contact cu părțile externe ale corpului uman, respectiv epidermă, zonele cu păr, unghii, buze și organe genitale externe, sau cu dinții și mucoasele cavității orale, cu scopul exclusiv sau principal de a le curăța, de a le parfuma, de a schimba aspectul acestora, de a le proteja, de a le menține în condiții bune sau de a corecta mirosurile corpului, așa cum este prevăzut la art. 2 alin. (1) lit. a) din Regulamentul (CE) nr. 1223/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind produsele cosmetice, cu modificările și completările ulterioare.

b) pentru alte produse decât cele cosmetice:

1. alcoolii superiori 3 kg;
2. violet de metil (nr. CAS 8004-87-3; C.I. 42535) 0,1 grame (chimic pur);
3. monoetilenglicol (nr. CAS 107-21-1) 0,35 kilograme (chimic pur);
4. salicilat de etil/metil (nr. CAS 118-61-6/nr. CAS 119-36-8) 0,06 kilograme (chimic pur);
5. albastru de metilen (nr. CAS 61-73-4; C.I. 52015) 0,35 grame (chimic pur);
6. terțbutanol (nr. CAS 75-65-0) 80 grame (chimic pur);
7. etil terțbutil eter (nr. CAS 637-92-3) 2 litri (chimic pur);
8. izopropanol (nr. CAS 67-63-0) 2 litri (chimic pur).

(4) Cantitățile/Volumele de substanțe prevăzute la alin. (2) și (3) sunt exprimate în substanță cu puritate 100% și trebuie să se regăsească la finalul operațiunii de denaturare, după omogenizare în produsul finit.

(5) Cantitățile/Volumele de substanțe prevăzute la alin. (2) și (3) pot fi depășite cu maximum 10%.

(6) Pentru denaturarea alcoolului etilic destinat produselor cosmetice nu pot fi utilizate următoarele formule:

- a) formula de denaturare care cuprinde doar uleiul de lavandă și uleiul de mentă; și
- b) formula de denaturare care cuprinde doar uleiul de mentă și 1,2 propandiol.

(7) Pentru alcoolul etilic destinat altor produse decât cele cosmetice nu poate fi utilizată formula de denaturare care cuprinde doar albastrul de metilen și violetul de metil.

(8) Operatorii economici utilizatori de alcool parțial denaturat, care, din motive sanitare, tehnice sau comerciale, nu pot folosi alcoolul parțial denaturat cu substanțele prevăzute la alin. (3), pot solicita avizul laboratorului vamal pentru utilizarea de către antrepozitele fiscale din România a substanțelor pe care ei le propun. Solicitarea trebuie să cuprindă motivele pentru care este necesară aprobarea acelu denaturant specific și descrierea componentelor de bază ale denaturantului propus, precum și declarația pe propria răspundere a faptului că celelalte componente ale produsului în care se utilizează alcoolul parțial denaturat nu intră în reacție cu substanțele propuse ca denuranți, astfel încât să anuleze denaturarea. Acest aviz este eliberat

numai pe baza analizelor de laborator efectuate mostrelor de alcool etilic parțial denaturat cu substanțele respective prezentate de producătorii în cauză. Avizul stă la baza documentației necesare eliberării autorizației de utilizator final.

(9) Operatorii economici utilizatori de alcool parțial denaturat, care au primit avizul laboratorului vamal pentru utilizarea unor substanțe de denaturare a alcoolului etilic, altele decât cele prevăzute la alin. (3), pot efectua achiziții de alcool etilic astfel denaturat și de la antrepozite fiscale din alte state membre.

(10) În înțelesul art. 397 alin. 91) lit. b) din Codul fiscal, prin produse destinate consumului uman se înțelege produsele alimentare astfel cum sunt definite la art. 2 pct. 1 din Legea nr. 321/2009 privind comercializarea produselor alimentare, cu modificările și completările ulterioare.

79. (1) Denaturarea alcoolului etilic se efectuează exclusiv în antrepozitele fiscale de producție alcool etilic - materie primă, în care respectivul alcool etilic a fost realizat.

(2) Denaturarea alcoolului etilic se efectuează în antrepozitele fiscale de producție autorizate pentru această operațiune, sub supravegherea autorității vamale teritoriale.

(3) Pentru obținerea soluțiilor de spălat sau de curățare este permisă numai utilizarea alcoolului tehnic rezultat exclusiv ca produs secundar din procesul de obținere a alcoolului etilic rafinat și care datorită compoziției sale nu poate fi utilizat în industria alimentară, denaturat potrivit pct. 78 alin. (3) lit. b) coroborat cu pct. 78 alin. (7) sau prin utilizarea denaturantului pentru care s-a primit avizul laboratorului vamal, potrivit pct. 78 alin. (8) și (9).

(4) Realizarea în interiorul antrepozitelor fiscale de producție a produselor care nu sunt destinate consumului uman prevăzute la pct. 78 alin. (10) este interzisă, cu excepția alcoolului sanitar.

(6) Operațiunea de denaturare a alcoolului etilic se poate realiza astfel:

a) fie prin adăugarea succesivă a substanțelor denaturante admise în cantitatea de alcool ce urmează a fi denaturată;

b) fie prin adăugarea în cantitatea de alcool ce urmează a fi denaturată a unui amestec realizat în prealabil din substanțele denaturante admise.

(7) Responsabilitatea respectării procedurii de denaturare și a omogenizării substanțelor prevăzute la pct. 78 alin. (2) și (3) în masa de produs finit realizat în antrepozitul fiscal, revine antrepozitarului autorizat. În cazul achizițiilor intracomunitare și al importurilor de alcool denaturat, responsabilitatea privind omogenizarea substanțelor prevăzute la pct. 78 alin. (2) și (3) în masa de alcool denaturat revine persoanei care efectuează achiziția intracomunitară sau importul, respectiv, antrepozitarul autorizat, destinatarul înregistrat sau importatorul autorizat, după caz.

(8) Antrepozitele fiscale de producție alcool etilic - materie primă pot elibera pentru consum alcool etilic denaturat în vrac numai către operatorii economici care îl utilizează într-un scop scutit potrivit art. 397 din Codul fiscal, respectiv:

a) în baza autorizației de utilizator final, în cazul operatorilor economici care achiziționează produsul în regim de scutire directă, sau

b) în baza declarației pe propria răspundere întocmită potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 22 care face parte integrantă din prezentele norme metodologice, în cazul operatorilor economici care achiziționează produsul în regim de scutire indirectă de la plata accizelor potrivit pct. 90 alin. (1).

Prin livrare în vrac a alcoolului etilic denaturat se înțelege transportul produsului în stare vărsată, potrivit pct. 12 alin. (1).

(9) Deplasarea intracomunitară a alcoolului complet denaturat este însoțită de documentul de însoțire prevăzut la art. 416 din Codul fiscal.

80. (1) În aplicarea art. 397 alin. (1) lit. d) din Codul fiscal, prin medicamente se înțelege produsele definite în directivele 2001/82/CE și 2001/83/CE. (2) În sensul art. 397 alin. (1) lit. h) din Codul fiscal, prin procese de fabricație se înțelege totalitatea procedeelelor folosite pentru transformarea materiilor prime și a semifabricatelor în produse finite, cu condiția ca produsele finite să nu conțină alcool.

81. (1) În situațiile de scutire directă, pentru produsele prevăzute la art. 397 alin. (1) din Codul fiscal, scutirea de la plata accizelor se acordă numai utilizatorului, cu condiția ca aprovizionarea să fie efectuată direct de la un antrepozit fiscal, din achiziții intracomunitare proprii sau din operațiuni proprii de import. (2) În situațiile de scutire indirectă, pentru produsele prevăzute la art. 397 alin. (1) din Codul fiscal, scutirea de la plata accizelor se acordă numai utilizatorului, cu condiția ca aprovizionarea să fie efectuată direct de la un antrepozit fiscal, de la un destinatar înregistrat sau din operațiuni proprii de import. Destinatarul înregistrat care livrează produse ce urmează a fi utilizate într-un scop scutit de la plata accizelor va evidenția în factură contravaloarea accizelor plătite la bugetul de stat.

(3) Atunci când utilizatorul face achiziții intracomunitare de alcool etilic în vederea utilizării în scopurile prevăzute la art. 397 alin. (1) lit. b)-i) din Codul fiscal, trebuie să dețină și calitatea de destinatar înregistrat.

(4) În cazul alcoolului etilic importat dintr-o țară terță în vederea utilizării în scopurile prevăzute la art. 397 alin. (1) lit. b)-i) din Codul fiscal, importatorul trebuie să fie și utilizatorul materiei prime.

82. (1) Scutirea de accize se acordă direct:

a) în situațiile prevăzute la art. 397 alin. (1) lit. d) și f) din Codul fiscal;

b) în situația prevăzută la art. 397 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal, numai pentru producția de alcool sanitar;

c) în situațiile prevăzute la art. 397 alin. (1) lit. a), c) și e) din Codul fiscal.

(2) Beneficiară de scutirea directă prevăzută la alin. (1) lit. b) și c) numai antrepozitarii autorizați care funcționează în sistem integrat. Prin sistem integrat se înțelege utilizarea alcoolului etilic și a altor produse alcoolice de către antrepozitar pentru realizarea de produse finite destinate a fi consumate ca atare, fără a mai fi supuse vreunei modificări.

(3) În toate situațiile de scutire directă, scutirea se acordă pe baza autorizației de utilizator final.

83. (1) Autorizația de utilizator final se eliberează la cererea scrisă a beneficiarului.

(2) Cererea pentru obținerea autorizației de utilizator final se întocmește conform modelului prevăzut în anexa nr. 24. Cererea, însoțită de documentele prevăzute expres în aceasta, se depune la autoritatea vamală teritorială.

(3) Autoritatea vamală teritorială aprobă eliberarea autorizației de utilizator final, în termen de 30 de zile de la înregistrarea cererii, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) au fost prezentate documentele prevăzute în cerere;

b) administratorul solicitantului nu are înscrise fapte de natura celor prevăzute la art. 364 alin. (1) lit. d) din Codul fiscal în cazierul judiciar;

c) solicitantul deține utilajele, terenurile și clădirile sub orice formă legală;

d) solicitantul a utilizat alcoolul etilic și produsele alcoolice achiziționate anterior în scopul pentru care a obținut autorizație de utilizator final;

e) solicitantul nu înregistrează obligații fiscale restante la bugetul general consolidat de natura celor administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală.

(4) Autoritatea vamală teritorială atribuie și înscrie pe autorizația de utilizator final un cod de utilizator.

(5) Modelul autorizației de utilizator final este prevăzut în anexa nr. 25.

(6) Autorizațiile de utilizator final se emit în două exemplare, cu următoarele destinații:

a) primul exemplar se păstrează de către utilizatorul final. O copie a acestui exemplar se transmite antrepozitului fiscal care furnizează produsele accizabile în regim de scutire și se păstrează de către acesta;

b) al doilea exemplar se păstrează de către autoritatea vamală teritorială emitentă.

(7) Termenul de valabilitate a autorizației de utilizator final este de un an de la data emiterii. Cantitatea de produse accizabile înscrisă într-o autorizație de utilizator final poate fi suplimentată în situații bine justificate, în cadrul aceleiași perioade de valabilitate a autorizației.

84. (1) Deținătorii autorizațiilor de utilizator final au obligația de a înștiința autoritatea vamală teritorială despre orice modificare pe care intenționează să o aducă asupra datelor în baza cărora a fost emisă autorizația de utilizator final, cu minimum 5 zile lucrătoare înainte de producerea respectivei modificării.

(2) În cazul modificărilor care se înregistrează la oficiul registrului comerțului, operatorul economic are obligația de a înștiința autoritatea vamală în termen de 30 de zile de la data emiterii documentului care atestă realizarea efectivă a modificărilor și să prezinte o copie de pe acest document.

85. Operatorii economici care dețin autorizații de utilizator final au obligația de a transmite on-line autorității vamale teritoriale, lunar, până la data de 15 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se face raportarea, o situație privind achiziția și utilizarea alcoolului etilic și a produselor alcoolice, care cuprinde informații, după caz, cu privire la: furnizorul de alcool etilic și/sau de produse alcoolice, cantitatea de produse achiziționate, cantitatea utilizată, stocul de alcool etilic și/sau de produse alcoolice la sfârșitul lunii de raportare și cantitatea de produse finite realizate, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 26. Instrucțiunile pentru utilizarea aplicației informatice sunt publicate pe pagina de web a autorității vamale centrale.

86. (1) Autoritatea vamală teritorială revocă autorizația de utilizator final în următoarele situații:

a) operatorul economic a comis fapte repetate ce constituie contravenții la regimul produselor accizabile, potrivit Codului fiscal;

b) operatorul economic nu a justificat legal destinația cantității de alcool etilic și/sau de produse alcoolice achiziționate;

c) operatorul economic a utilizat alcoolul etilic și/sau produsele alcoolice achiziționate altfel decât în scopul pentru care a obținut autorizație de utilizator final;

d) utilizatorul final înregistrează obligații fiscale restante la bugetul general consolidat, de natura celor administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală, în sensul art. 157 din Codul de procedură fiscală, mai vechi de 60 de zile față de termenul legal de plată.

(2) Decizia de revocare a autorizației de utilizator final se comunică deținătorului și produce efecte de la data comunicării sau de la o altă dată cuprinsă în aceasta.

87. (1) *Autoritatea vamală teritorială anulează autorizația de utilizator final atunci când i-au fost oferite la autorizare informații inexacte sau incomplete în legătură cu scopul pentru care operatorul economic a solicitat autorizația de utilizator final.*

(2) *Decizia de anulare a autorizației de utilizator final se comunică deținătorului și produce efecte începând de la data emiterii autorizației.*

88. (1) *Operatorul economic poate contesta decizia de revocare sau de anulare a autorizației de utilizator final, potrivit legislației în vigoare.*

(2) *Contestarea deciziei de revocare sau de anulare a autorizației de utilizator final nu suspendă efectele juridice ale acestei decizii pe perioada soluționării contestației în procedură administrativă.*

(3) *O nouă autorizație de utilizator final poate fi obținută după 6 luni de la data revocării sau anulării autorizației.*

(4) *Stocurile de alcool etilic și/sau de produse alcoolice înregistrate la data revocării sau anulării autorizației de utilizator final pot fi valorificate sub supravegherea autorității vamale teritoriale.*

89. (1) *Autoritățile vamale teritoriale țin evidența operatorilor economici care au obținut autorizații de utilizatori finali prin înscrierea acestora în registre speciale. Autoritatea vamală centrală asigură publicarea listei cuprinzând acești operatori economici pe pagina sa de web, listă care se actualizează lunar, până la data de 15 a fiecărei luni.*

(2) *În aplicarea pct. 81 alin. (1), livrarea în scutire directă a produselor alcoolice se face la prețuri fără accize, iar deplasarea și primirea produselor accizabile spre/de un utilizator final autorizat se supun prevederilor art. 420 din Codul fiscal.*

(3) *În toate situațiile în care autoritatea competentă constată că produsele alcoolice achiziționate în scutire de la plata accizelor potrivit art. 397 din Codul fiscal au fost utilizate altfel decât potrivit scopului declarat, ia măsurile necesare în vederea recuperării accizelor devenite exigibile potrivit art. 340 alin. (4) din Codul fiscal.*

90. (1) *Scutirea de accize se acordă indirect:*

a) *în situațiile prevăzute la art. 397 alin. (1) lit. g), h) și i) din Codul fiscal;*

b) *în situațiile prevăzute la art. 397 alin. (1) lit. c) și e) din Codul fiscal, cu excepția antrepozitarilor care funcționează în sistem integrat, așa cum este acesta definit la pct. 82 alin. (2) teza a doua;*

c) *în situația prevăzută la art. 397 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal, cu excepția producției de alcool sanitar.*

(2) *În cazul scutirii indirecte de accize, livrarea alcoolului etilic și a produselor alcoolice se face la prețuri cu accize, iar operatorii economici au dreptul să solicite restituirea accizelor.*

(3) *Depozitele farmaceutice achiziționează alcoolul etilic la prețuri cu accize și îl livrează către spitale și farmacii la prețuri fără accize, în baza autorizațiilor de utilizator final deținute de acestea din urmă. Depozitele farmaceutice stabilesc prețurile de vânzare cu amănuntul pentru alcoolul etilic, pe baza prețului de achiziție al acestuia, mai puțin accizele.*

(4) *În situația prevăzută la alin. (3) depozitele farmaceutice păstrează o copie a autorizației de utilizator final al beneficiarului scutirii.*

(5) *Pentru cantitățile de alcool etilic livrate la prețuri fără accize spitalelor și farmaciilor, depozitele farmaceutice au dreptul să solicite restituirea accizelor. În acest sens, depozitele farmaceutice depun la autoritatea fiscală teritorială cererea de restituire de accize, însoțită de:*

a) *copia facturii de achiziție a alcoolului etilic, în care acciza să fie evidențiată distinct;*

b) dovada plății accizelor către furnizor, constând în documentul de plată confirmat de banca la care utilizatorul are contul deschis;

c) dovada cantității de alcool etilic livrată spitalelor și farmaciilor la prețuri fără accize, constând într-o situație centralizatoare a documentelor aferente cantităților efectiv livrate.

(6) Pentru restituirea accizelor, utilizatorii depun lunar, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se solicită restituirea, la autoritatea fiscală teritorială, cererea de restituire de accize, însoțită de:

a) copia facturii de achiziție a alcoolului etilic și/sau a produsului alcoolic ori copia avizului de însoțire pentru alcoolul etilic parțial denaturat în cazul antrepozitarilor autorizați care funcționează în sistem integrat. În cazul operatorului economic prevăzut la pct. 81 alin. (3), utilizatorul autorizat ca destinatar înregistrat va prezenta dovada achiziției în regim suspensiv, reprezentată de documentul administrativ electronic și raportul de recepție aferent, iar în cazul utilizatorului prevăzut la pct. 81 alin. (4), declarația vamală de import;

b) dovada plății accizelor către furnizor, constând în documentul de plată confirmat de banca la care utilizatorul are contul deschis, sau dovada plății accizelor la bugetul de stat, în cazul antrepozitarilor autorizați care funcționează în sistem integrat, a destinatarilor înregistrați și a operatorilor economici care au realizat operațiuni proprii de import;

c) dovada cantității utilizate în scopul pentru care se acordă scutirea, constând într-o situație centralizatoare a cantităților efectiv utilizate și a documentelor aferente.

(7) Nedepunerea în termen a documentelor prevăzute la alin. (6) nu conduce la pierderea dreptului de restituire, cu condiția ca acestea să fie depuse în cadrul termenului de prescripție prevăzut la art. 219 din Codul de procedură fiscală. Modelul cererii de restituire de accize este cel prevăzut prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(2) Transformarea/utilizarea alcoolului etilic și a produselor alcoolice în scopurile prevăzute la alin. (1) poate avea loc în afara antrepozitului, cu condiția ca accizele aferente să fi fost percepute.

(3) Denaturarea alcoolului etilic în afara unui antrepozit fiscal, precum și utilizarea alcoolului etilic și altor produse alcoolice prevăzute la alin. (1) în alte scopuri decât cele pentru care a fost acordată scutirea sunt interzise.

(4) Modalitatea și condițiile de acordare a scutirilor prevăzute la alin. (1), precum și produsele utilizate pentru denaturarea alcoolului se reglementează prin normele metodologice.

ART. 398

Scutiri pentru tutun prelucrat

(1) Este scutit de la plata accizelor tutunul prelucrat, atunci când este destinat în exclusivitate testelor științifice și celor privind calitatea produselor.

(2) Modalitatea și condițiile de acordare a scutirilor prevăzute la alin. (1) se reglementează prin normele metodologice.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

91. (1) În cazul țigaretelor, scutirea de la plata accizelor prevăzută la art. 398 din Codul fiscal se aplică dacă sunt destinate unor teste științifice sau unor teste privind calitatea produselor, cu condiția ca testarea să nu se realizeze prin comercializarea acestora, ci prin mijloace specifice cercetării științifice sau cercetării privind calitatea produselor.

(2) Scutirea pentru loturile destinate scopului prevăzut la alin. (1) se acordă antrepozitarilor autorizați pentru producția de țigarete, în limita cantității de 200.000 de țigarete pe semestru, exclusiv pentru testarea realizată direct de către aceștia sau prin intermediul unei societăți specializate în efectuarea testelor științifice ori privind calitatea produselor.

(3) Noțiunea de "teste științifice sau teste privind calitatea produselor" prevăzută la art. 398 alin. (1) din Codul fiscal nu cuprinde testele de piață destinate promovării produselor.

(4) Documentul de însoțire a lotului de țigarete în timpul transferului de la producător la societatea specializată în efectuarea testelor științifice sau celor privind calitatea produselor este avizul de însoțire a mărfii.

ART. 399

Scutiri pentru produse energetice și energie electrică

(1) Sunt scutite de la plata accizelor:

a) produsele energetice livrate în vederea utilizării drept combustibil pentru aviație, alta decât aviația turistică în scop privat. Prin aviație turistică în scop privat se înțelege utilizarea unei aeronave de către proprietarul său ori de către persoana fizică sau juridică ce o deține cu titlu de închiriere sau cu un alt titlu, în alte scopuri decât cele comerciale și, în special, altele decât transportul de persoane ori de mărfuri sau prestări de servicii cu titlu oneros ori pentru nevoile autorităților publice;

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

SUBSECȚIUNEA a 4-a

Scutiri pentru produse energetice și energie electrică

92. (1) Scutirea de la plata accizelor prevăzută la art. 399 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal se acordă direct cu condiția ca aprovizionarea produselor energetice să se efectueze de la un antrepozit fiscal, fie direct de către aeronava care utilizează combustibilul în scopul scutit, fie indirect potrivit prevederilor alin. (2).

(2) În aplicarea alin. (1) se consideră că produsele energetice sunt aprovizionate indirect de la un antrepozit fiscal în cazul în care combustibilul pentru aviație expedit de la un antrepozit fiscal este recepționat în scutire de accize de către persoana prevăzută la alin. (4), în alimentatoare autorizate exclusiv pentru circulația în incinta aeroportului și care alimentează efectiv aeronavele, precum și în cazul în care combustibilul pentru aviație expedit de la un antrepozit fiscal este recepționat în scutire de accize de către persoana prevăzută la alin. (4) lit. b) și c) în alimentatoare destinate alimentării aeronavelor deținute de aceasta sau în

rezervoarele deținute sub orice formă de aceasta, pentru alimentarea ulterioară a aeronavelor pe care le deține.

(2[^]1) Responsabilitatea cu privire la livrarea combustibilului pentru aviație potrivit scopului scutit revine persoanei prevăzute la alin. (4), iar dovada livrării efective a acestuia la aeronavele care îl utilizează efectiv, potrivit scopului scutit, este documentul de livrare semnat de comandantul aeronavei aprovizionate, respectiv de conducătorii structurilor competente din cadrul autorităților prevăzute la alin. (4) lit. c).

(3) Scutirea de la plata accizelor prevăzută la art. 399 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal se acordă direct și în cazul în care persoana prevăzută la alin. (4) lit. b) aprovizionează aeronavele deținute cu produse energetice care provin din achiziții intracomunitare proprii. În acest caz operatorii economici trebuie să dețină și calitatea de destinatar înregistrat. Prevederile alin. (2[^]1) se aplică în mod corespunzător.

(4) Livrarea produselor energetice destinate utilizării drept combustibil pentru aviație se efectuează la prețuri fără accize către:

a) operatorii economici care dețin certificate de autorizare pentru aprovizionarea aeronavelor cu produse energetice, eliberate de autoritatea competentă în domeniul aeronautic;

b) persoana care deține certificat de autorizare ca operator aerian sau care deține dreptul de folosință, sub orice formă, a unei aeronave pentru care există un certificat de autorizare pentru aviație. Prin certificat de autorizare pentru aviație se înțelege orice document care atestă că aeronava este luată în evidența autorităților competente din România ori din statul în care aceasta este înregistrată;

c) autoritățile publice.

(5) Pentru aeronavele înregistrate în România, certificatele prevăzute la alin. (4) lit. b) se eliberează de către Autoritatea Aeronautică Civilă Română.

(6) Intră sub incidența prevederilor alin. (4), fără a fi necesară prezentarea certificatelor eliberate de autoritățile aeronautice civile din statele respective, și livrările de produse energetice destinate a fi utilizate drept combustibil pentru aviație de către aeronavele înregistrate în alte state, care efectuează zboruri, altele decât cele turistice în scop privat.

(7) Operatorii economici prevăzuți la alin. (4) lit. a) care dispun de spații de depozitare și efectuează operațiuni de alimentare cu combustibil pentru aviație a aeronavelor au obligația să autorizeze respectivele spații de depozitare, ca antrepozite fiscale de depozitare.

(8) În cazul operatorilor economici care dețin certificate de autorizare ca agenți de handling pentru combustibili pentru aviație, autorizația de antrepozit fiscal se emite pentru locurile și produsele specificate în anexa la certificatul de autorizare emis de Autoritatea Aeronautică Civilă Română.

(9) Scutirea de la plata accizelor prevăzută la art. 399 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal se aplică direct și în cazul operatorilor economici prevăzuți la alin. (4) lit. a) care nu dispun de spații de depozitare și efectuează operațiuni de alimentare cu combustibil pentru aviație a aeronavelor, cu condiția ca deplasarea produselor energetice să se realizeze direct de la antrepozitul fiscal către beneficiarul scutirii.

(10) Prin beneficiarul scutirii de la plata accizelor prevăzute la art. 399 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal se înțelege persoana prevăzută la alin. (4) lit. b) și lit. c).

(11) Dovada care stă la baza acordării scutirii de la plata accizelor o reprezintă certificatul de livrare semnat de reprezentantul persoanei prevăzute la alin. (4) lit. b) sau c) ori de comandantul aeronavei, după caz.

(12) Certificatul de livrare se întocmește de antrepozitul fiscal care a efectuat alimentarea aeronavei direct sau indirect, iar în cazul în care factura privind alimentarea aeronavei se întocmește în numele altui antrepozit fiscal, un exemplar al certificatului de livrare este transmis și aceluia antrepozit fiscal. Antrepozitul fiscal în numele căruia se emit facturile către persoanele prevăzute la alin. (4) întocmește jurnalul prevăzut în anexa nr. 29, care face parte integrantă din prezentele norme metodologice. Antrepozitul fiscal care face alimentarea aeronavei întocmește jurnalul prevăzut în anexa nr. 30, care face parte integrantă din prezentele norme metodologice.

(13) În cazul în care combustibilul pentru aviație este facturat de un antrepozit fiscal de produse energetice către un intermediar care administrează contracte cu companii aeriene și care emite, la rândul lui, facturi către acestea, după alimentarea aeronavelor în aceleași condiții cu cele prevăzute la alin. (2), fără a avea loc un transfer fizic al produsului de la antrepozitul fiscal către intermediar, deplasarea combustibilului pentru aviație de la antrepozitul fiscal către aeronave este însoțită de avizul de însoțire. Dovada care stă la baza acordării scutirii o reprezintă certificatul de livrare prevăzut la alin. (11). Certificatul de livrare se întocmește de către antrepozitul fiscal care a efectuat alimentarea aeronavei. Primul antrepozit fiscal întocmește jurnalul prevăzut în anexa nr. 29. Antrepozitul fiscal care face alimentarea aeronavei întocmește jurnalul prevăzut în anexa nr. 30.

(14) Jurnalele prevăzute la alin. (12) și (13) se întocmesc pentru fiecare lună calendaristică în baza documentelor de evidență operativă și se transmit on-line, până la data de 15 inclusiv a lunii următoare celei de raportare, autorității vamale teritoriale. Instrucțiunile pentru utilizarea aplicației informatice sunt publicate pe pagina de web a autorității vamale centrale.

(15) Antrepozitele fiscale de producție sau de depozitare, altele decât cele prevăzute la alin. (7), înscriu zilnic, în jurnale speciale întocmite potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 29, toate cantitățile de combustibil livrate cu destinația de a fi utilizate drept combustibil pentru aviație.

(16) Jurnalele menționate la alin. (15) se întocmesc pentru fiecare lună calendaristică în baza documentelor de evidență operativă și se transmit on-line, până la data de 15 inclusiv a lunii următoare celei de raportare, autorității vamale teritoriale. Instrucțiunile pentru utilizarea aplicației informatice sunt publicate pe pagina de web a autorității vamale centrale.

(17) Operatorii economici prevăzuți la alin. (7) înregistrează zilnic atât intrările, cât și ieșirile de combustibil, în jurnalele privind achizițiile/livrările de combustibil destinat utilizării drept combustibil pentru aviație, întocmite potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 30.

(18) Jurnalele menționate la alin. (17) se întocmesc pentru fiecare lună calendaristică în baza documentelor de evidență operativă și se transmit on-line, până la data de 15 inclusiv a lunii următoare celei de raportare, autorității vamale teritoriale. Instrucțiunile pentru utilizarea aplicației informatice sunt publicate pe pagina de web a autorității vamale centrale.

(19) Scutirea de la plata accizelor prevăzută la 399 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal nu se acordă la livrarea de combustibil în vederea utilizării drept combustibil pentru aviația turistică în scop privat, astfel cum este definită la art. 399 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal.

(20) În sensul alin. (19), nu se aplică scutirea de la plata accizelor în cazuri precum cele de mai jos, fără a avea un caracter limitativ:

a) în cadrul activităților pe care le desfășoară, operatorii economici utilizează aeronavele pe care le dețin pentru uzul gratuit al propriilor angajați, cum ar fi deplasarea membrilor personalului la clienți sau la târguri comerciale;

b) în cazul aeronavelor închiriate sau deținute în leasing, în situația în care operatorul economic care deține sau care utilizează aeronava nu asigură el însuși în mod direct și cu titlu oneros serviciile de transport aerian.

În acest sens au fost pronunțate deciziile Curții de Justiție a Uniunii Europene în cauzele C-79/10 și C-250/10.

92¹. (1) Scutirea directă de la plata accizelor, conform art. 399 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, se aplică și în cazul produselor energetice destinate utilizării drept combustibil pentru aviație de către autoritățile publice, deplasate către un loc de livrare directă situat pe teritoriul României, în cazul în care locul respectiv a fost indicat de antrepozitarul autorizat din România.

(2) În sensul alin. (1), prin loc de livrare directă se înțelege locul unde produsele energetice destinate utilizării drept combustibil pentru aviație sunt recepționate în alimentatoarele destinate alimentării aeronavelor deținute de autoritățile publice sau în rezervoarele deținute sub orice formă de aceste autorități publice, pentru alimentarea ulterioară a aeronavelor pe care le dețin, cu respectarea condițiilor prevăzute la art. 401-412 din Codul fiscal și la pct. 124-134 din prezentele norme metodologice.

(3) Prevederile pct. 92 referitoare la documentele justificative necesare aplicării scutirii directe de la plata accizelor se aplică în mod corespunzător.

b) produsele energetice livrate în vederea utilizării drept combustibil pentru navigația în apele comunitare și pentru navigația pe căile navigabile interioare, inclusiv pentru pescuit, altele decât pentru navigația ambarcațiunilor de agrement private. De asemenea, este scutită de la plata accizelor și energia electrică produsă la bordul navelor. Prin ambarcațiune de agrement privată se înțelege orice ambarcațiune utilizată de către proprietarul său ori de către persoana fizică sau juridică ce o deține cu titlu de închiriere ori cu un alt titlu, în alte scopuri decât cele comerciale și, în special, altele decât transportul de persoane sau de mărfuri ori prestări de servicii cu titlu oneros sau pentru nevoile autorităților publice;

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

93. (1) Scutirea de la plata accizelor prevăzută la art. 399 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal se acordă direct cu condiția ca aprovizionarea produselor energetice să se efectueze de la un antrepozit fiscal, fie direct de către nava care utilizează combustibilul în scopul scutit, fie indirect potrivit prevederilor alin. (2).

(2) În aplicarea alin. (1) se consideră că produsele energetice sunt aprovizionate indirect de la un antrepozit fiscal în cazul în care aprovizionarea este efectuată de o navă deținută de către persoana prevăzută la alin. (4) lit. b), care are rolul de a aproviziona alte nave deținute de aceeași persoană prevăzută la alin. (4) lit. b), dacă din motive obiective, care țin de amplasarea fizică a antrepozitului fiscal, precum și de caracteristicile tehnice ale navelor, este imposibilă aprovizionarea directă de la antrepozitul fiscal a acestora. În acest caz, responsabilitatea cu privire la utilizarea combustibilului pentru navigație potrivit scopului scutit revine persoanei prevăzute la alin. (4) lit. b), iar dovada livrării efective a acestuia la navele care îl utilizează efectiv, potrivit scopului scutit, este documentul de livrare semnat de comandantul navei aprovizionate.

(3) Scutirea de la plata accizelor prevăzută la art. 399 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal se acordă direct și în cazul în care operatorii economici prevăzuți la alin. (4) lit. b) aprovizionează navele deținute cu produse energetice care provin din achiziții intracomunitare

proprii. În acest caz operatorii economici trebuie să dețină și calitatea de destinatar înregistrat. Prevederile alin. (2) se aplică în mod corespunzător.

(4) Livrarea produselor energetice destinate utilizării drept combustibil pentru navigația în apele Uniunii Europene și pentru navigația pe căile navigabile interioare, inclusiv pentru pescuit, se efectuează la prețuri fără accize către:

a) operatorii economici care au în obiectul de activitate desfășurarea activității de aprovizionare a navelor cu combustibil pentru navigație;

b) persoana care deține certificat de autorizare pentru navigație sau care deține dreptul de folosință, sub orice formă, a unei nave pentru care există un certificat de autorizare pentru navigație. Prin certificat de autorizare pentru navigație se înțelege orice document care atestă că nava este luată în evidența autorităților competente din România ori din statul în care aceasta este înregistrată;

c) autoritățile publice.

(5) Operatorii economici prevăzuți la alin. (4) lit. a), care dispun de spații de depozitare corespunzătoare și efectuează operațiuni de alimentare cu combustibil pentru navigație a navelor, au obligația să autorizeze respectivele spații de depozitare, ca antrepozite fiscale de depozitare.

(6) Prin beneficiarul scutirii de la plata accizelor prevăzute la art. 399 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal

se înțelege persoana prevăzută la alin. (4) lit. b) și lit. c).

(7) Dovada care stă la baza acordării scutirii de la plata accizelor o reprezintă certificatul de livrare semnat de reprezentantul persoanei prevăzute la alin. (4) lit. b) sau c) ori de comandantul aeronavei, după caz.

(8) Antrepozitele fiscale de producție sau de depozitare, altele decât cele prevăzute la alin. (5), înscriu zilnic toate cantitățile de combustibil livrate cu destinația utilizării exclusive pentru navigație în jurnale speciale, întocmite potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 31, care face parte integrantă din prezentele norme metodologice.

(9) Jurnalele menționate la alin. (8) se întocmesc pentru fiecare lună calendaristică în baza documentelor de evidență operativă și se transmit on-line, până la data de 15 inclusiv a lunii următoare celei de raportare, autorității vamale teritoriale. Instrucțiunile pentru utilizarea aplicației informatice sunt publicate pe pagina de web a autorității vamale centrale.

(10) Operatorii economici prevăzuți la alin. (5) înregistrează zilnic în jurnalele privind intrările și ieșirile de produse energetice destinate utilizării drept combustibil pentru navigație, întocmite potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 32, care face parte integrantă din prezentele norme metodologice.

(11) Jurnalele menționate la alin. (10) se întocmesc pentru fiecare lună calendaristică în baza documentelor de evidență operativă și se transmit on-line până la data de 15 inclusiv a lunii următoare celei de raportare autorității vamale teritoriale. Instrucțiunile pentru utilizarea aplicației informatice sunt publicate pe pagina de web a autorității vamale centrale.

(12) Antrepozitarul autorizat justifică scutirea directă de la plata accizelor la livrarea din antrepozitul fiscal a combustibilului pentru navigație către nave, cu următoarele documente:

a) în cazul navelor înregistrate în România, copie de pe atestatele de bord sau, după caz, de pe carnetele de ambarcațiune ale navelor care urmează a fi aprovizionate de la antrepozitul fiscal, direct sau indirect, potrivit alin. (1);

b) copie de pe certificatele de autorizare pentru navigație ale navelor care urmează a fi aprovizionate direct sau indirect conform alin. (1) sau, după caz, orice alt documente care atestă

că navele sunt luate în evidența autorităților competente din România ori din statul în care acestea sunt înregistrate;

c) declarația pe propria răspundere a reprezentantului legal al persoanei prevăzute la alin. (4) cu privire la utilizarea combustibilului pentru navigație achiziționat în regim de scutire de la plata accizelor, cu menționarea datelor de identificare a navelor care îl utilizează potrivit scopului scutit;

d) în cazul aprovizionării indirecte prevăzute la alin. (2), declarația pe propria răspundere a reprezentantului legal al persoanei prevăzute la alin. (4) lit. b) cu privire la faptul că, urmare a locului în care este amplasat antrepozitul fiscal și a caracteristicilor navelor care urmează a fi aprovizionate, nu este posibilă aprovizionarea directă prevăzută la alin. (1).

(13) După efectuarea aprovizionării directe a navei cu combustibil pentru navigație, o copie a documentului de livrare semnat de comandantul navei sau de reprezentantul companiei de care aparține nava se depune la antrepozitul fiscal de la care nava a fost aprovizionată. În cazul aprovizionării indirecte prevăzute la alin. (2), nava care a aprovizionat direct de la antrepozitul fiscal emite un document de livrare către nava care utilizează efectiv combustibilul potrivit scopului scutit. În acest caz, documentul de livrare semnat de comandantul navei care utilizează efectiv combustibilul pentru navigație nu se depune la antrepozitul fiscal, ci se păstrează de către persoana prevăzută la alin. (4) lit. b).

(14) Scutirea de la plata accizelor prevăzută la art. 399 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal nu se acordă la livrarea de combustibil în vederea utilizării drept combustibil pentru navigația ambarcațiunilor de agrement private, astfel cum sunt definite la art. 399 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal.

(15) În sensul alin. (14), nu se aplică scutirea de la plata accizelor în situații precum următoarele, fără a se limita la acestea:

a) în cadrul activităților pe care le desfășoară, operatorii economici utilizează navele pe care le dețin pentru uzul gratuit al propriilor angajați, cum ar fi deplasarea membrilor personalului la clienți sau la târguri comerciale;

b) în cazul navelor închiriate sau deținute în leasing, în situația în care operatorul economic care deține sau care utilizează nava nu asigură el însuși în mod direct și cu titlu oneros serviciile de transport naval.

În acest sens au fost pronunțate deciziile Curții de Justiție a Uniunii Europene în cauzele C-79/10 și C-250/10.

115. Scutirea directă de la plata accizelor pentru motorina utilizată drept combustibil pentru motor în situațiile prevăzute la art. 399 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal se acordă cu condiția ca aceasta să fie marcată și colorată potrivit prevederilor art. 428 din Codul fiscal.

116. (1) Autoritatea vamală teritorială revocă autorizațiile de utilizator final prevăzute la pct. 95, 99 și 108, în următoarele situații:

a) beneficiarul scutirii a comis fapte repetate ce constituie contravenții la regimul produselor accizabile, potrivit Codului fiscal;

b) beneficiarul scutirii nu a justificat legal destinația cantității de produse energetice achiziționate;

c) beneficiarul scutirii a utilizat produsul energetic achiziționat altfel decât în scopul pentru care a obținut autorizație de utilizator final;

d) la solicitarea scrisă a beneficiarului scutirii.

(2) Decizia de revocare a autorizației de utilizator final se comunică deținătorului și produce efecte de la data comunicării sau de la o altă dată cuprinsă în aceasta.

117. (1) Autoritatea vamală teritorială anulează autorizația de utilizator final emisă conform pct. 95, 99 și 108 atunci când i-au fost oferite la autorizare informații inexacte sau incomplete în legătură cu scopul pentru care operatorul economic a solicitat autorizația de utilizator final.

(2) Decizia de anulare a autorizației de utilizator final se comunică deținătorului și produce efecte începând de la data emiterii autorizației.

118. (1) Deținătorul autorizației de utilizator final poate contesta decizia de revocare prevăzută la pct. 116 sau decizia de anulare prevăzută la pct. 117 a autorizației de utilizator final, potrivit legislației în vigoare.

(2) Contestarea deciziei de revocare sau de anulare a autorizației de utilizator final nu suspendă efectele juridice ale acestei decizii pe perioada soluționării contestației în procedură administrativă.

(3) O nouă autorizație de utilizator final va putea fi obținută după 6 luni de la data revocării sau anulării autorizației.

(4) Stocurile de produse energetice înregistrate la data revocării sau anulării autorizației de utilizator final pot fi valorificate sub supravegherea autorității vamale teritoriale.

c) produsele energetice și energia electrică utilizate pentru producția de energie electrică, precum și energia electrică utilizată pentru menținerea capacității de a produce energie electrică;

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

94. (1) Scutirea de la plata accizelor prevăzută la art. 399 alin. (1) lit. c), d) și h) din Codul fiscal se acordă direct dacă:

a) energia electrică provine de la operatori economici autorizați de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei (ANRE);

b) produsele energetice prevăzute la art. 355 alin. (2) din Codul fiscal sunt aprovizionate direct de la un antrepozit fiscal, de la un destinatar înregistrat, de la un importator, sau provin din achiziții intracomunitare proprii ori din operațiuni proprii de import;

c) cărbunele și cocsul de la art. 355 alin. (3) lit. h) din Codul fiscal provin de la operatorii economici prevăzuți la pct. 16 alin. (1);

d) gazul natural prevăzut la art. 355 alin. (3) lit. f) din Codul fiscal provine de la un distribuitor autorizat sau redistribuitor autorizat, în sensul prevăzut la pct. 15 alin. (1).

(2) În vederea aplicării scutirii directe conform pct. 95, beneficiarii scutirilor de la plata accizelor prevăzute la art. 399 alin. (1) lit. c), d) și h) din Codul fiscal solicită autorității vamale teritoriale în raza căreia își au sediul eliberarea de autorizații de utilizator final.

(3) Nu intră sub incidența prevederilor alin. (2):

a) energia electrică prevăzută la art. 358 din Codul fiscal;

b) gazul natural prevăzut la art. 355 alin. (3) lit. f) din Codul fiscal, și

c) produsele energetice prevăzute la art. 355 alin. (1) altele decât cele de la art. 355 alin. (2) din Codul fiscal, cu excepția cărbunelui și cocsului de la art. 355 alin. (3) lit. h) din Codul fiscal.

În acest caz beneficiarii scutirilor de la plata accizelor prevăzute la art. 399 alin. (1) lit. c), d) și h) din Codul fiscal notifică autoritatea vamală teritorială. Modelul notificării este cel prevăzut în anexa nr. 23 care face parte integrantă din prezentele norme metodologice.

(4) Beneficiază de scutirea directă de la plata accizelor prevăzută la art. 399 alin. (1) lit. c), d) și h) din Codul fiscal și operatorii economici care utilizează produse energetice provenite din achiziții intracomunitare proprii sau din operațiuni proprii de import. Scutirea directă de acordă direct în baza autorizației de utilizator final.

(5) Destinatarii înregistrați, importatorii sau operatorii economici prevăzuți la alin. (1), care achiziționează produse energetice în vederea livrării în regim de scutire directă către centralele de producție de energie electrică sau producție combinată de energie electrică și termică, livrează produsele la prețuri fără accize și solicită autorității fiscale teritoriale restituirea accizelor aferente cantităților livrate cu această destinație care au fost plătite, după caz, la momentul recepției, importului sau al achiziției.

(6) În vederea restituirii accizelor în situația prevăzută la alin. (5), destinatarul înregistrat, importatorul sau operatorul economic depun la autoritatea fiscală teritorială la care a efectuat plata o cerere de restituire de accize, potrivit modelului aprobat prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală. Cererea este însoțită de copia autorizației de utilizator final al beneficiarului scutirii și de documentul care atestă plata accizelor aferente produselor energetice care au fost livrate în scutire.

(7) În situațiile prevăzute la art. 399 alin. (1) lit. c) și d) din Codul fiscal, centralele de producție de energie electrică sau centralele de producție combinată de energie electrică și termică preiau produse energetice cu titlu de împrumut de la rezerva de stat în baza unor acte normative speciale, preluarea făcându-se în baza autorizației de utilizator final. Atât achiziționarea de produse energetice de la un antrepozit fiscal autorizat, în vederea stingerii obligației, cât și restituirea efectivă a cantităților astfel preluate se efectuează în regim de scutire de la plata accizelor, în baza autorizației de utilizator final.

95. (1) În vederea aplicării scutirii directe prevăzute la art. 399 alin. (1) lit. c), d) și h) din Codul fiscal, beneficiarul scutirii trebuie să solicite eliberarea autorizației de utilizator final.

(2) Cererea pentru obținerea autorizației de utilizator final se întocmește conform modelului prevăzut în anexa nr. 24. Cererea, însoțită de documentele prevăzute expres în aceasta, se depune la autoritatea vamală teritorială.

(3) Autoritatea vamală teritorială aprobă eliberarea autorizației de utilizator final dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

- a) au fost prezentate documentele prevăzute în cerere;
- b) administratorul solicitantului nu are înscrise fapte de natura celor prevăzute la art. 364 alin. (1) lit. d) din Codul fiscal în cazierul judiciar;
- c) solicitantul deține utilajele, terenurile și clădirile sub orice formă legală. Face excepție de la această condiție operatorul economic beneficiar al prestării de servicii;
- d) solicitantul a utilizat produsele energetice în scopul pentru care a obținut anterior autorizație de utilizator final.

(4) Autoritatea vamală teritorială atribuie și înscrie pe autorizația de utilizator final un cod de utilizator.

(5) Modelul autorizației de utilizator final este prezentat în anexa nr. 25.

(6) *Autorizațiile de utilizator final se emit în două exemplare, cu următoarele destinații:*

a) *primul exemplar se păstrează de către utilizatorul final. O copie a acestui exemplar se transmite operatorului economic care furnizează produsele accizabile în regim de scutire și se păstrează de către acesta;*

b) *al doilea exemplar se păstrează de către autoritatea vamală teritorială emitentă.*

(7) *Autorizația de utilizator final are o valabilitate de 3 ani de la data emiterii. Cantitățile de produse scutite de plata accizelor înscrise într-o autorizație se estimează pe baza normelor de consum și a producției preconizate a se realiza pe o perioadă de 3 ani. Cantitatea de produse accizabile înscrisă într-o autorizație de utilizator final poate fi suplimentată în situații bine justificate, în cadrul aceleiași perioade de valabilitate a autorizației.*

96. (1) *Notificarea prevăzută la pct. 94 alin. (3) se întocmește potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 23.*

(2) *În termen de 5 zile lucrătoare de la transmiterea notificării, autoritatea vamală teritorială înregistrează notificarea în registrul special creat în acest scop la nivelul autorității vamale competente, dacă au fost prezentate documentele prevăzute în notificare.*

(3) *Scutirea de la plata accizelor pentru produsele supuse notificării produce efecte de la data înregistrării în registrul prevăzut la alin. (2). Data înregistrării se înscrie pe notificare. Termenul de valabilitate a notificării este de un an de la data înregistrării.*

(4) *Beneficiarul scutirii transmite furnizorului o copie a notificării înregistrate la autoritatea vamală teritorială.*

(5) *Cantitățile de energie electrică și gaz natural scutite de plata accizelor înscrise în notificare se obțin prin estimare, pe baza datelor determinate în funcție de perioada de utilizare și de parametrii tehnici ai instalațiilor, pe o durată de un an. Cantitățile de energie electrică și gaz natural înscrise în notificare pot fi suplimentate în situații bine justificate, în cadrul termenului de valabilitate a notificării.*

97. (1) *Operatorii economici care dețin autorizații de utilizator final prevăzute la pct. 95 alin. (1) au obligația de a transmite autorității vamale teritoriale, lunar, până la data de 15 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se face raportarea, o situație privind achiziția și utilizarea produselor energetice, care cuprinde informații, după caz, cu privire la: furnizorul de produse energetice, cantitatea de produse achiziționate, cantitatea utilizată, stocul de produse energetice la sfârșitul lunii de raportare și cantitatea de produse finite realizate, potrivit modelului din anexa nr. 26.*

(2) *Autoritățile vamale teritoriale țin evidența operatorilor economici care au obținut autorizații de utilizator final conform pct. 95 și care au transmis notificări conform pct. 96, prin înscrierea acestora în registre speciale, și asigură publicarea pe pagina web a autorității vamale a listei cuprinzând acești operatori economici, listă care se actualizează lunar până la data de 15 a fiecărei luni.*

98. (1) *Scutirea de la plata accizelor prevăzută la art. 399 alin. (1) lit. e) din Codul fiscal se acordă direct.*

(2) *În sensul art. 399 alin. (1) lit. e) din Codul fiscal, gazul natural, cărbunele și cocsul prevăzute la art. 355 alin. (3) lit. f) și h) din Codul fiscal sunt scutite de la plata accizelor atunci când sunt furnizate consumatorilor casnici, precum și organizațiilor de caritate.*

(3) *În înțelesul alin. (2), prin consumatori casnici se înțelege clienții casnici așa cum sunt aceștia definiți prin ordin al președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei.*

(4) În aplicarea alin. (2), prin organizații de caritate se înțelege organizațiile care au înscrise în obiectul de activitate și care desfășoară efectiv activități caritabile cu titlu gratuit în domeniul sănătății, al protecției drepturilor copilului, al protecției bătrânilor, al protecției victimelor violenței împotriva femeilor, persoanelor cu handicap, persoanelor care trăiesc în sărăcie sau în cazuri de calamități naturale.

(5) În cazul organizațiilor prevăzute la alin. (4), scutirea de la plata accizelor se acordă în baza:

a) autorizației de utilizator final emise de autoritatea vamală teritorială, pentru cărbunele și cocsul prevăzute la art. 355 alin. (3) lit. h) din Codul fiscal;

b) notificării transmise autorității vamale teritoriale, pentru gazul natural prevăzut la art. 355 alin. (3) lit. f) din Codul fiscal.

99. (1) Autorizația de utilizator final prevăzută la pct. 98 alin. (5) lit. a) se eliberează la cererea scrisă a beneficiarului.

(2) Cererea pentru obținerea autorizației de utilizator final, întocmită conform modelului prevăzut în anexa nr. 24, se depune la autoritatea vamală teritorială împreună cu următoarele documente:

a) actul de constituire - în copie și în original - din care să rezulte că organizația desfășoară una dintre activitățile prevăzute la pct. 98 alin. (4);

b) fundamentarea cantităților ce urmează a fi achiziționate în regim de scutire de la plata accizelor, la nivelul unui an calendaristic;

c) orice informație și documente pe care autoritatea vamală teritorială le consideră necesare pentru eliberarea autorizațiilor.

(3) Autorizațiile de utilizator final se emit de autoritatea vamală teritorială, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 25. Termenul de valabilitate a autorizației de utilizator final este de un an de la data emiterii.

(4) Autorizațiile de utilizator final se emit în două exemplare, cu următoarele destinații:

a) primul exemplar se păstrează de către utilizatorul final. O copie a acestui exemplar se transmite operatorului economic care furnizează produsele accizabile în regim de scutire și se păstrează de către acesta;

b) al doilea exemplar se păstrează de către autoritatea vamală teritorială emitentă.

100. (1) Notificarea prevăzută la pct. 98 alin. (5) lit. b) se întocmește potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 23.

(2) În termen de 5 zile lucrătoare de la transmiterea notificării, autoritatea vamală teritorială înregistrează notificarea în registrul special creat în acest scop la nivelul autorității vamale competente, dacă au fost prezentate documentele prevăzute în notificare.

(3) Scutirea de la plata accizelor pentru produsele supuse notificării produce efecte de la data înregistrării în registrul prevăzut la alin. (2). Data înregistrării se înscrie pe notificare. Termenul de valabilitate a notificării este de un an de la data înregistrării.

(4) Beneficiarul scutirii transmite furnizorului o copie a notificării înregistrate la autoritatea vamală teritorială.

(5) Cantitățile de gaz natural scutite de plata accizelor înscrise în notificare se obțin prin estimare, pe baza datelor determinate în funcție de perioada de utilizare și de parametrii tehnici ai instalațiilor, pe o durată de un an. Cantitățile de gaz natural înscrise în notificare pot fi suplimentate în situații bine justificate, în cadrul termenului de valabilitate a notificării.

101. *Autoritățile vamale teritoriale țin evidența operatorilor economici care au obținut autorizații de utilizator final conform pct. 99 și care au transmis notificări conform pct. 100, prin înscrierea acestora în registre speciale, și asigură publicarea pe pagina web a autorității vamale a listei cuprinzând acești operatori economici, listă care se actualizează lunar până la data de 15 a fiecărei luni.*

102. *Annual, până la data de 31 ianuarie a fiecărui an, pentru anul precedent, fiecare organizație de caritate care deține autorizație de utilizator final are obligația de a transmite on-line autorității vamale teritoriale emitente a autorizației o situație centralizatoare privind cantitățile de produse energetice achiziționate în decursul unui an calendaristic, cantitățile utilizate în scopul desfășurării activităților caritabile și stocul de produse energetice rămas neutilizat, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 26. Instrucțiunile pentru utilizarea aplicației informatice sunt publicate pe pagina de web a autorității vamale centrale.*

d) produsele energetice și energia electrică utilizate pentru producția combinată de energie electrică și energie termică;

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

94. *(1) Scutirea de la plata accizelor prevăzută la art. 399 alin. (1) lit. c), d) și h) din Codul fiscal se acordă direct dacă:*

a) energia electrică provine de la operatori economici autorizați de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei (ANRE);

b) produsele energetice prevăzute la art. 355 alin. (2) din Codul fiscal sunt aprovizionate direct de la un antrepozit fiscal, de la un destinatar înregistrat, de la un importator, sau provin din achiziții intracomunitare proprii ori din operațiuni proprii de import;

c) cărbunele și cocsul de la art. 355 alin. (3) lit. h) din Codul fiscal provin de la operatorii economici prevăzuți la pct. 16 alin. (1);

d) gazul natural prevăzut la art. 355 alin. (3) lit. f) din Codul fiscal provine de la un distribuitor autorizat sau redistribuitor autorizat, în sensul prevăzut la pct. 15 alin. (1).

(2) În vederea aplicării scutirii directe conform pct. 95, beneficiarii scutirilor de la plata accizelor prevăzute la art. 399 alin. (1) lit. c), d) și h) din Codul fiscal solicită autorității vamale teritoriale în raza căreia își au sediul eliberarea de autorizații de utilizator final.

(3) Nu intră sub incidența prevederilor alin. (2):

a) energia electrică prevăzută la art. 358 din Codul fiscal;

b) gazul natural prevăzut la art. 355 alin. (3) lit. f) din Codul fiscal, și

c) produsele energetice prevăzute la art. 355 alin. (1) altele decât cele de la art. 355 alin. (2) din Codul fiscal, cu excepția cărbunelui și cocsului de la art. 355 alin. (3) lit. h) din Codul fiscal.

În acest caz beneficiarii scutirilor de la plata accizelor prevăzute la art. 399 alin. (1) lit. c), d) și h) din Codul fiscal notifică autoritatea vamală teritorială. Modelul notificării este cel prevăzut în anexa nr. 23 care face parte integrantă din prezentele norme metodologice.

(4) Beneficiază de scutirea directă de la plata accizelor prevăzută la art. 399 alin. (1) lit. c), d) și h) din Codul fiscal și operatorii economici care utilizează produse energetice provenite din

achiziții intracomunitare proprii sau din operațiuni proprii de import. Scutirea directă de acordă direct în baza autorizației de utilizator final.

(5) Destinatarii înregistrați, importatorii sau operatorii economici prevăzuți la alin. (1), care achiziționează produse energetice în vederea livrării în regim de scutire directă către centralele de producție de energie electrică sau producție combinată de energie electrică și termică, livrează produsele la prețuri fără accize și solicită autorității fiscale teritoriale restituirea accizelor aferente cantităților livrate cu această destinație care au fost plătite, după caz, la momentul recepției, importului sau al achiziției.

(6) În vederea restituirii accizelor în situația prevăzută la alin. (5), destinatarul înregistrat, importatorul sau operatorul economic depun la autoritatea fiscală teritorială la care a efectuat plata o cerere de restituire de accize, potrivit modelului aprobat prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală. Cererea este însoțită de copia autorizației de utilizator final al beneficiarului scutirii și de documentul care atestă plata accizelor aferente produselor energetice care au fost livrate în scutire.

(7) În situațiile prevăzute la art. 399 alin. (1) lit. c) și d) din Codul fiscal, centralele de producție de energie electrică sau centralele de producție combinată de energie electrică și termică preiau produse energetice cu titlu de împrumut de la rezerva de stat în baza unor acte normative speciale, preluarea făcându-se în baza autorizației de utilizator final. Atât achiziționarea de produse energetice de la un antrepozit fiscal autorizat, în vederea stingerii obligației, cât și restituirea efectivă a cantităților astfel preluate se efectuează în regim de scutire de la plata accizelor, în baza autorizației de utilizator final.

95. (1) În vederea aplicării scutirii directe prevăzute la art. 399 alin. (1) lit. c), d) și h) din Codul fiscal, beneficiarul scutirii trebuie să solicite eliberarea autorizației de utilizator final.

(2) Cererea pentru obținerea autorizației de utilizator final se întocmește conform modelului prevăzut în anexa nr. 24. Cererea, însoțită de documentele prevăzute expres în aceasta, se depune la autoritatea vamală teritorială.

(3) Autoritatea vamală teritorială aprobă eliberarea autorizației de utilizator final dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

- a) au fost prezentate documentele prevăzute în cerere;
- b) administratorul solicitantului nu are înscrise fapte de natura celor prevăzute la art. 364 alin. (1) lit. d) din Codul fiscal în cazierul judiciar;
- c) solicitantul deține utilajele, terenurile și clădirile sub orice formă legală. Face excepție de la această condiție operatorul economic beneficiar al prestării de servicii;
- d) solicitantul a utilizat produsele energetice în scopul pentru care a obținut anterior autorizație de utilizator final.

(4) Autoritatea vamală teritorială atribuie și înscrie pe autorizația de utilizator final un cod de utilizator.

(5) Modelul autorizației de utilizator final este prezentat în anexa nr. 25.

(6) Autorizațiile de utilizator final se emit în două exemplare, cu următoarele destinații:

a) primul exemplar se păstrează de către utilizatorul final. O copie a acestui exemplar se transmite operatorului economic care furnizează produsele accizabile în regim de scutire și se păstrează de către acesta;

b) al doilea exemplar se păstrează de către autoritatea vamală teritorială emitentă.

(7) Autorizația de utilizator final are o valabilitate de 3 ani de la data emiterii. Cantitățile de produse scutite de plata accizelor înscrise într-o autorizație se estimează pe baza normelor de

consum și a producției preconizate a se realiza pe o perioadă de 3 ani. Cantitatea de produse accizabile înscrisă într-o autorizație de utilizator final poate fi suplimentată în situații bine justificate, în cadrul aceleiași perioade de valabilitate a autorizației.

96. (1) Notificarea prevăzută la pct. 94 alin. (3) se întocmește potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 23.

(2) În termen de 5 zile lucrătoare de la transmiterea notificării, autoritatea vamală teritorială înregistrează notificarea în registrul special creat în acest scop la nivelul autorității vamale competente, dacă au fost prezentate documentele prevăzute în notificare.

(3) Scutirea de la plata accizelor pentru produsele supuse notificării produce efecte de la data înregistrării în registrul prevăzut la alin. (2). Data înregistrării se înscrie pe notificare. Termenul de valabilitate a notificării este de un an de la data înregistrării.

(4) Beneficiarul scutirii transmite furnizorului o copie a notificării înregistrate la autoritatea vamală teritorială.

(5) Cantitățile de energie electrică și gaz natural scutite de plata accizelor înscrise în notificare se obțin prin estimare, pe baza datelor determinate în funcție de perioada de utilizare și de parametri tehnici ai instalațiilor, pe o durată de un an. Cantitățile de energie electrică și gaz natural înscrise în notificare pot fi suplimentate în situații bine justificate, în cadrul termenului de valabilitate a notificării.

97. (1) Operatorii economici care dețin autorizații de utilizator final prevăzute la pct. 95 alin. (1) au obligația de a transmite autorității vamale teritoriale, lunar, până la data de 15 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se face raportarea, o situație privind achiziția și utilizarea produselor energetice, care cuprinde informații, după caz, cu privire la: furnizorul de produse energetice, cantitatea de produse achiziționate, cantitatea utilizată, stocul de produse energetice la sfârșitul lunii de raportare și cantitatea de produse finite realizate, potrivit modelului din anexa nr. 26.

(2) Autoritățile vamale teritoriale țin evidența operatorilor economici care au obținut autorizații de utilizator final conform pct. 95 și care au transmis notificări conform pct. 96, prin înscrierea acestora în registre speciale, și asigură publicarea pe pagina web a autorității vamale a listei cuprinzând acești operatori economici, listă care se actualizează lunar până la data de 15 a fiecărei luni.

98. (1) Scutirea de la plata accizelor prevăzută la art. 399 alin. (1) lit. e) din Codul fiscal se acordă direct.

(2) În sensul art. 399 alin. (1) lit. e) din Codul fiscal, gazul natural, cărbunele și cocsul prevăzute la art. 355 alin. (3) lit. f) și h) din Codul fiscal sunt scutite de la plata accizelor atunci când sunt furnizate consumatorilor casnici, precum și organizațiilor de caritate.

(3) În înțelesul alin. (2), prin consumatori casnici se înțelege clienții casnici așa cum sunt aceștia definiți prin ordin al președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei.

(4) În aplicarea alin. (2), prin organizații de caritate se înțelege organizațiile care au înscrise în obiectul de activitate și care desfășoară efectiv activități caritabile cu titlu gratuit în domeniul sănătății, al protecției drepturilor copilului, al protecției bătrânilor, al protecției victimelor violenței împotriva femeilor, persoanelor cu handicap, persoanelor care trăiesc în sărăcie sau în cazuri de calamități naturale.

(5) În cazul organizațiilor prevăzute la alin. (4), scutirea de la plata accizelor se acordă în baza:

a) autorizației de utilizator final emise de autoritatea vamală teritorială, pentru cărbunele și cocsul prevăzute la art. 355 alin. (3) lit. h) din Codul fiscal;

b) notificării transmise autorității vamale teritoriale, pentru gazul natural prevăzut la art. 355 alin. (3) lit. f) din Codul fiscal.

99. (1) Autorizația de utilizator final prevăzută la pct. 98 alin. (5) lit. a) se eliberează la cererea scrisă a beneficiarului.

(2) Cererea pentru obținerea autorizației de utilizator final, întocmită conform modelului prevăzut în anexa nr. 24, se depune la autoritatea vamală teritorială împreună cu următoarele documente:

a) actul de constituire - în copie și în original - din care să rezulte că organizația desfășoară una dintre activitățile prevăzute la pct. 98 alin. (4);

b) fundamentarea cantităților ce urmează a fi achiziționate în regim de scutire de la plata accizelor, la nivelul unui an calendaristic;

c) orice informație și documente pe care autoritatea vamală teritorială le consideră necesare pentru eliberarea autorizațiilor.

(3) Autorizațiile de utilizator final se emit de autoritatea vamală teritorială, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 25. Termenul de valabilitate a autorizației de utilizator final este de un an de la data emiterii.

(4) Autorizațiile de utilizator final se emit în două exemplare, cu următoarele destinații:

a) primul exemplar se păstrează de către utilizatorul final. O copie a acestui exemplar se transmite operatorului economic care furnizează produsele accizabile în regim de scutire și se păstrează de către acesta;

b) al doilea exemplar se păstrează de către autoritatea vamală teritorială emitentă.

100. (1) Notificarea prevăzută la pct. 98 alin. (5) lit. b) se întocmește potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 23.

(2) În termen de 5 zile lucrătoare de la transmiterea notificării, autoritatea vamală teritorială înregistrează notificarea în registrul special creat în acest scop la nivelul autorității vamale competente, dacă au fost prezentate documentele prevăzute în notificare.

(3) Scutirea de la plata accizelor pentru produsele supuse notificării produce efecte de la data înregistrării în registrul prevăzut la alin. (2). Data înregistrării se înscrie pe notificare. Termenul de valabilitate a notificării este de un an de la data înregistrării.

(4) Beneficiarul scutirii transmite furnizorului o copie a notificării înregistrate la autoritatea vamală teritorială.

(5) Cantitățile de gaz natural scutite de plata accizelor înscrise în notificare se obțin prin estimare, pe baza datelor determinate în funcție de perioada de utilizare și de parametrii tehnici ai instalațiilor, pe o durată de un an. Cantitățile de gaz natural înscrise în notificare pot fi suplimentate în situații bine justificate, în cadrul termenului de valabilitate a notificării.

101. Autoritățile vamale teritoriale țin evidența operatorilor economici care au obținut autorizații de utilizator final conform pct. 99 și care au transmis notificări conform pct. 100, prin înscrierea acestora în registre speciale, și asigură publicarea pe pagina web a autorității vamale a listei cuprinzând acești operatori economici, listă care se actualizează lunar până la data de 15 a fiecărei luni.

102. Anual, până la data de 31 ianuarie a fiecărui an, pentru anul precedent, fiecare organizație de caritate care deține autorizație de utilizator final are obligația de a transmite on-line autorității vamale teritoriale emitente a autorizației o situație centralizatoare privind

cantitățile de produse energetice achiziționate în decursul unui an calendaristic, cantitățile utilizate în scopul desfășurării activităților caritabile și stocul de produse energetice rămas neutilizat, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 26. Instrucțiunile pentru utilizarea aplicației informatice sunt publicate pe pagina de web a autorității vamale centrale.

e) produsele energetice - gazul natural, cărbunele și combustibilii solizi - folosite de gospodării și/sau de organizații de caritate;

f) combustibilii pentru motor utilizați în domeniul producției, dezvoltării, testării și mentenanței aeronavelor și navelor;

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

103. (1) Scutirea de la plata accizelor prevăzută la art. 399 alin. (1) lit. f) și g) din Codul fiscal se acordă indirect, cu condiția ca aprovizionarea să se efectueze de la un antrepozit fiscal, din operațiuni intracomunitare proprii ori din operațiuni proprii de import.

(2) În cazul în care aprovizionarea se efectuează din operațiuni intracomunitare proprii, operatorii economici trebuie să dețină și calitatea de destinatar înregistrat.

(3) Înainte de fiecare achiziție de combustibil pentru motor în regim de scutire, utilizatorul anunță la autoritatea vamală teritorială în raza căreia își desfășoară activitatea, pentru un posibil control.

(4) În vederea restituirii accizelor, beneficiarii scutirii indirecte transmit trimestrial autorității fiscale teritoriale, până la data de 25 inclusiv a lunii imediat următoare trimestrului, documentele justificative cu privire la utilizarea combustibilului pentru motor potrivit scopului prevăzut la art. 399 alin. (1) lit. f) și g) din Codul fiscal, după cum urmează:

a) memoriul în care sunt descrise operațiunile pentru care a fost utilizat combustibilul pentru motor și în care se menționează: perioada de desfășurare a operațiunii, numărul orelor de funcționare a motoarelor și a instalațiilor, precum și consumul normat de combustibil pentru motor al respectivelor motoare și instalații, înscris în specificațiile tehnice ale acestora;

b) copii ale documentelor care atestă efectuarea operațiunilor de dragare, certificate de autoritatea competentă;

c) copia facturii de achiziție a combustibilului pentru motor, în care acciza să fie evidențiată distinct;

d) dovada plății accizelor către furnizor sau la bugetul de stat, după caz, constând în documentul de plată confirmat de banca la care utilizatorul are contul deschis.

Nedepunerea în termen a documentelor prevăzute la lit. a)-d) nu conduce la pierderea dreptului de restituire, cu condiția ca acestea să fie depuse în cadrul termenului de prescripție prevăzut la art. 219 din Codul de procedură fiscală.

(5) Autoritatea fiscală teritorială analizează documentația depusă de operatorul economic și, în termen de 30 de zile de la depunerea cererii, decide asupra dreptului de restituire a accizelor prin întocmirea unui proces-verbal în care se înscriu în mod distinct motivele de fapt și temeiul de drept pentru accizele propuse spre respingere, precum și cuantumul accizelor aprobate a fi restituite și prin emiterea unei decizii de admitere, în totalitate sau în parte, ori de respingere a cererii de restituire.

(6) În cazul în care decizia este de admitere în totalitate sau în parte a dreptului de restituire, autoritatea fiscală teritorială procedează la restituirea accizelor în condițiile art. 168 din Codul de procedură fiscală.

(7) În aplicarea art. 399 alin. (1) lit. f) din Codul fiscal, prin utilizare în domeniul producției, dezvoltării, testării și mentenanței aeronavelor și navelor se înțelege utilizarea în acest scop de către toate motoarele și instalațiile care echipază aeronavele și navele.

(8) Scutirea de la plata accizelor prevăzută la art. 399 alin. (1) lit. f) din Codul fiscal nu se acordă la livrarea de carburanți utilizați pentru efectuarea unor zboruri dus-întors spre un centru de întreținere aeronautică, respectiv a unor deplasări navale dus-întors către un centru de întreținere navală. În acest sens au fost pronunțate deciziile Curții de Justiție a Uniunii Europene în cauzele C-79/10 și C-250/10.

(9) Potrivit jurisprudenței Curții de Justiție Europene, astfel cum s-a stabilit prin hotărârile Curții Europene de Justiție în cauzele C-391/05 și C-505/10, în cazul navelor special concepute pentru efectuarea operațiunilor de dragare prevăzute la art. 399 alin. (1) lit. g) din Codul fiscal, care dispun de un singur rezervor pentru combustibil din care se alimentează atât motoarele de propulsie care asigură navigația, cât și motoarele staționare care asigură funcționarea instalațiilor din dotare, este aplicabilă scutirea prevăzută la art. 399 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal.

g) combustibilii pentru motor utilizați pentru operațiunile de dragare în cursurile de apă navigabile și în porturi;

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

103. (1) Scutirea de la plata accizelor prevăzută la art. 399 alin. (1) lit. f) și g) din Codul fiscal se acordă indirect, cu condiția ca aprovizionarea să se efectueze de la un antrepozit fiscal, din operațiuni intracomunitare proprii ori din operațiuni proprii de import.

(2) În cazul în care aprovizionarea se efectuează din operațiuni intracomunitare proprii, operatorii economici trebuie să dețină și calitatea de destinatar înregistrat.

(3) Înainte de fiecare achiziție de combustibil pentru motor în regim de scutire, utilizatorul anunță la autoritatea vamală teritorială în raza căreia își desfășoară activitatea, pentru un posibil control.

(4) În vederea restituirii accizelor, beneficiarii scutirii indirecte transmit trimestrial autorității fiscale teritoriale, până la data de 25 inclusiv a lunii imediat următoare trimestrului, documentele justificative cu privire la utilizarea combustibilului pentru motor potrivit scopului prevăzut la art. 399 alin. (1) lit. f) și g) din Codul fiscal, după cum urmează:

a) memoriul în care sunt descrise operațiunile pentru care a fost utilizat combustibilul pentru motor și în care se menționează: perioada de desfășurare a operațiunii, numărul orelor de funcționare a motoarelor și a instalațiilor, precum și consumul normat de combustibil pentru motor al respectivelor motoare și instalații, înscris în specificațiile tehnice ale acestora;

b) copii ale documentelor care atestă efectuarea operațiunilor de dragare, certificate de autoritatea competentă;

c) copia facturii de achiziție a combustibilului pentru motor, în care acciza să fie evidențiată distinct;

d) dovada plății accizelor către furnizor sau la bugetul de stat, după caz, constând în documentul de plată confirmat de banca la care utilizatorul are contul deschis.

Nedepunerea în termen a documentelor prevăzute la lit. a)-d) nu conduce la pierderea dreptului de restituire, cu condiția ca acestea să fie depuse în cadrul termenului de prescripție prevăzut la art. 219 din Codul de procedură fiscală.

(5) Autoritatea fiscală teritorială analizează documentația depusă de operatorul economic și, în termen de 30 de zile de la depunerea cererii, decide asupra dreptului de restituire a accizelor prin întocmirea unui proces-verbal în care se înscriu în mod distinct motivele de fapt și temeiul de drept pentru accizele propuse spre respingere, precum și cuantumul accizelor aprobate a fi restituite și prin emiterea unei decizii de admitere, în totalitate sau în parte, ori de respingere a cererii de restituire.

(6) În cazul în care decizia este de admitere în totalitate sau în parte a dreptului de restituire, autoritatea fiscală teritorială procedează la restituirea accizelor în condițiile art. 168 din Codul de procedură fiscală.

(7) În aplicarea art. 399 alin. (1) lit. f) din Codul fiscal, prin utilizare în domeniul producției, dezvoltării, testării și mentenanței aeronavelor și navelor se înțelege utilizarea în acest scop de către toate motoarele și instalațiile care echipează aeronavele și navele.

(8) Scutirea de la plata accizelor prevăzută la art. 399 alin. (1) lit. f) din Codul fiscal nu se acordă la livrarea de carburanți utilizați pentru efectuarea unor zboruri dus-întors spre un centru de întreținere aeronautică, respectiv a unor deplasări navale dus-întors către un centru de întreținere navală. În acest sens au fost pronunțate deciziile Curții de Justiție a Uniunii Europene în cauzele C-79/10 și C-250/10.

(9) Potrivit jurisprudenței Curții de Justiție Europene, astfel cum s-a stabilit prin hotărârile Curții Europene de Justiție în cauzele C-391/05 și C-505/10, în cazul navelor special concepute pentru efectuarea operațiunilor de dragare prevăzute la art. 399 alin. (1) lit. g) din Codul fiscal, care dispun de un singur rezervor pentru combustibil din care se alimentează atât motoarele de propulsie care asigură navigația, cât și motoarele staționare care asigură funcționarea instalațiilor din dotare, este aplicabilă scutirea prevăzută la art. 399 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal.

h) produsele energetice injectate în furnale sau în alte agregate industriale în scop de reducere chimică, ca aditiv la cocsul utilizat drept combustibil principal;

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

94. (1) Scutirea de la plata accizelor prevăzută la art. 399 alin. (1) lit. c), d) și h) din Codul fiscal se acordă direct dacă:

a) energia electrică provine de la operatori economici autorizați de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei (ANRE);

b) produsele energetice prevăzute la art. 355 alin. (2) din Codul fiscal sunt aprovizionate direct de la un antrepozit fiscal, de la un destinatar înregistrat, de la un importator, sau provin din achiziții intracomunitare proprii ori din operațiuni proprii de import;

c) cărbunele și cocsul de la art. 355 alin. (3) lit. h) din Codul fiscal provin de la operatorii economici prevăzuți la pct. 16 alin. (1);

d) gazul natural prevăzut la art. 355 alin. (3) lit. f) din Codul fiscal provine de la un distribuitor autorizat sau redistribuitor autorizat, în sensul prevăzut la pct. 15 alin. (1).

(2) În vederea aplicării scutirii directe conform pct. 95, beneficiarii scutirilor de la plata accizelor prevăzute la art. 399 alin. (1) lit. c), d) și h) din Codul fiscal solicită autorității vamale teritoriale în raza căreia își au sediul eliberarea de autorizații de utilizator final.

(3) Nu intră sub incidența prevederilor alin. (2):

a) energia electrică prevăzută la art. 358 din Codul fiscal;

b) gazul natural prevăzut la art. 355 alin. (3) lit. f) din Codul fiscal, și

c) produsele energetice prevăzute la art. 355 alin. (1) altele decât cele de la art. 355 alin.

(2) din Codul fiscal, cu excepția cărbunelui și cocsului de la art. 355 alin. (3) lit. h) din Codul fiscal.

În acest caz beneficiarii scutirilor de la plata accizelor prevăzute la art. 399 alin. (1) lit. c), d) și h) din Codul fiscal notifică autoritatea vamală teritorială. Modelul notificării este cel prevăzut în anexa nr. 23 care face parte integrantă din prezentele norme metodologice.

(4) Beneficiază de scutirea directă de la plata accizelor prevăzută la art. 399 alin. (1) lit. c), d) și h) din Codul fiscal și operatorii economici care utilizează produse energetice provenite din achiziții intracomunitare proprii sau din operațiuni proprii de import. Scutirea directă de acordă direct în baza autorizației de utilizator final.

(5) Destinatarii înregistrați, importatorii sau operatorii economici prevăzuți la alin. (1), care achiziționează produse energetice în vederea livrării în regim de scutire directă către centralele de producție de energie electrică sau producție combinată de energie electrică și termică, livrează produsele la prețuri fără accize și solicită autorității fiscale teritoriale restituirea accizelor aferente cantităților livrate cu această destinație care au fost plătite, după caz, la momentul recepției, importului sau al achiziției.

(6) În vederea restituirii accizelor în situația prevăzută la alin. (5), destinatarul înregistrat, importatorul sau operatorul economic depun la autoritatea fiscală teritorială la care a efectuat plata o cerere de restituire de accize, potrivit modelului aprobat prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală. Cererea este însoțită de copia autorizației de utilizator final al beneficiarului scutirii și de documentul care atestă plata accizelor aferente produselor energetice care au fost livrate în scutire.

(7) În situațiile prevăzute la art. 399 alin. (1) lit. c) și d) din Codul fiscal, centralele de producție de energie electrică sau centralele de producție combinată de energie electrică și termică preiau produse energetice cu titlu de împrumut de la rezerva de stat în baza unor acte normative speciale, preluarea făcându-se în baza autorizației de utilizator final. Atât achiziționarea de produse energetice de la un antrepozit fiscal autorizat, în vederea stingerii obligației, cât și restituirea efectivă a cantităților astfel preluate se efectuează în regim de scutire de la plata accizelor, în baza autorizației de utilizator final.

95. (1) În vederea aplicării scutirii directe prevăzute la art. 399 alin. (1) lit. c), d) și h) din Codul fiscal, beneficiarul scutirii trebuie să solicite eliberarea autorizației de utilizator final.

(2) Cererea pentru obținerea autorizației de utilizator final se întocmește conform modelului prevăzut în anexa nr. 24. Cererea, însoțită de documentele prevăzute expres în aceasta, se depune la autoritatea vamală teritorială.

(3) Autoritatea vamală teritorială aprobă eliberarea autorizației de utilizator final dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) au fost prezentate documentele prevăzute în cerere;

b) administratorul solicitantului nu are înscrise fapte de natura celor prevăzute la art. 364 alin. (1) lit. d) din Codul fiscal în cazierul judiciar;

c) solicitantul deține utilajele, terenurile și clădirile sub orice formă legală. Face excepție de la această condiție operatorul economic beneficiar al prestării de servicii;

d) solicitantul a utilizat produsele energetice în scopul pentru care a obținut anterior autorizație de utilizator final.

(4) Autoritatea vamală teritorială atribuie și înscrie pe autorizația de utilizator final un cod de utilizator.

(5) Modelul autorizației de utilizator final este prezentat în anexa nr. 25.

(6) Autorizațiile de utilizator final se emit în două exemplare, cu următoarele destinații:

a) primul exemplar se păstrează de către utilizatorul final. O copie a acestui exemplar se transmite operatorului economic care furnizează produsele accizabile în regim de scutire și se păstrează de către acesta;

b) al doilea exemplar se păstrează de către autoritatea vamală teritorială emitentă.

(7) Autorizația de utilizator final are o valabilitate de 3 ani de la data emiterii. Cantitățile de produse scutite de plata accizelor înscrise într-o autorizație se estimează pe baza normelor de consum și a producției preconizate a se realiza pe o perioadă de 3 ani. Cantitatea de produse accizabile înscrisă într-o autorizație de utilizator final poate fi suplimentată în situații bine justificate, în cadrul aceleiași perioade de valabilitate a autorizației.

96. (1) Notificarea prevăzută la pct. 94 alin. (3) se întocmește potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 23.

(2) În termen de 5 zile lucrătoare de la transmiterea notificării, autoritatea vamală teritorială înregistrează notificarea în registrul special creat în acest scop la nivelul autorității vamale competente, dacă au fost prezentate documentele prevăzute în notificare.

(3) Scutirea de la plata accizelor pentru produsele supuse notificării produce efecte de la data înregistrării în registrul prevăzut la alin. (2). Data înregistrării se înscrie pe notificare. Termenul de valabilitate a notificării este de un an de la data înregistrării.

(4) Beneficiarul scutirii transmite furnizorului o copie a notificării înregistrate la autoritatea vamală teritorială.

(5) Cantitățile de energie electrică și gaz natural scutite de plata accizelor înscrise în notificare se obțin prin estimare, pe baza datelor determinate în funcție de perioada de utilizare și de parametrii tehnici ai instalațiilor, pe o durată de un an. Cantitățile de energie electrică și gaz natural înscrise în notificare pot fi suplimentate în situații bine justificate, în cadrul termenului de valabilitate a notificării.

97. (1) Operatorii economici care dețin autorizații de utilizator final prevăzute la pct. 95 alin. (1) au obligația de a transmite autorității vamale teritoriale, lunar, până la data de 15 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se face raportarea, o situație privind achiziția și utilizarea produselor energetice, care cuprinde informații, după caz, cu privire la: furnizorul de produse energetice, cantitatea de produse achiziționate, cantitatea utilizată, stocul de produse energetice la sfârșitul lunii de raportare și cantitatea de produse finite realizate, potrivit modelului din anexa nr. 26.

(2) Autoritățile vamale teritoriale țin evidența operatorilor economici care au obținut autorizații de utilizator final conform pct. 95 și care au transmis notificări conform pct. 96, prin înscrierea acestora în registre speciale, și asigură publicarea pe pagina web a autorității vamale

a listei cuprinzând acești operatori economici, listă care se actualizează lunar până la data de 15 a fiecărei luni.

98. (1) Scutirea de la plata accizelor prevăzută la art. 399 alin. (1) lit. e) din Codul fiscal se acordă direct.

(2) În sensul art. 399 alin. (1) lit. e) din Codul fiscal, gazul natural, cărbunele și cocsul prevăzute la art. 355 alin. (3) lit. f) și h) din Codul fiscal sunt scutite de la plata accizelor atunci când sunt furnizate consumatorilor casnici, precum și organizațiilor de caritate.

(3) În înțelesul alin. (2), prin consumatori casnici se înțelege clienții casnici așa cum sunt aceștia definiți prin ordin al președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei.

(4) În aplicarea alin. (2), prin organizații de caritate se înțelege organizațiile care au înscrise în obiectul de activitate și care desfășoară efectiv activități caritabile cu titlu gratuit în domeniul sănătății, al protecției drepturilor copilului, al protecției bătrânilor, al protecției victimelor violenței împotriva femeilor, persoanelor cu handicap, persoanelor care trăiesc în sărăcie sau în cazuri de calamități naturale.

(5) În cazul organizațiilor prevăzute la alin. (4), scutirea de la plata accizelor se acordă în baza:

a) autorizației de utilizator final emise de autoritatea vamală teritorială, pentru cărbunele și cocsul prevăzute la art. 355 alin. (3) lit. h) din Codul fiscal;

b) notificării transmise autorității vamale teritoriale, pentru gazul natural prevăzut la art. 355 alin. (3) lit. f) din Codul fiscal.

99. (1) Autorizația de utilizator final prevăzută la pct. 98 alin. (5) lit. a) se eliberează la cererea scrisă a beneficiarului.

(2) Cererea pentru obținerea autorizației de utilizator final, întocmită conform modelului prevăzut în anexa nr. 24, se depune la autoritatea vamală teritorială împreună cu următoarele documente:

a) actul de constituire - în copie și în original - din care să rezulte că organizația desfășoară una dintre activitățile prevăzute la pct. 98 alin. (4);

b) fundamentarea cantităților ce urmează a fi achiziționate în regim de scutire de la plata accizelor, la nivelul unui an calendaristic;

c) orice informație și documente pe care autoritatea vamală teritorială le consideră necesare pentru eliberarea autorizațiilor.

(3) Autorizațiile de utilizator final se emit de autoritatea vamală teritorială, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 25. Termenul de valabilitate a autorizației de utilizator final este de un an de la data emiterii.

(4) Autorizațiile de utilizator final se emit în două exemplare, cu următoarele destinații:

a) primul exemplar se păstrează de către utilizatorul final. O copie a acestui exemplar se transmite operatorului economic care furnizează produsele accizabile în regim de scutire și se păstrează de către acesta;

b) al doilea exemplar se păstrează de către autoritatea vamală teritorială emitentă.

100. (1) Notificarea prevăzută la pct. 98 alin. (5) lit. b) se întocmește potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 23.

(2) În termen de 5 zile lucrătoare de la transmiterea notificării, autoritatea vamală teritorială înregistrează notificarea în registrul special creat în acest scop la nivelul autorității vamale competente, dacă au fost prezentate documentele prevăzute în notificare.

(3) *Scutirea de la plata accizelor pentru produsele supuse notificării produce efecte de la data înregistrării în registrul prevăzut la alin. (2). Data înregistrării se înscrie pe notificare. Termenul de valabilitate a notificării este de un an de la data înregistrării.*

(4) *Beneficiarul scutirii transmite furnizorului o copie a notificării înregistrate la autoritatea vamală teritorială.*

(5) *Cantitățile de gaz natural scutite de plata accizelor înscrise în notificare se obțin prin estimare, pe baza datelor determinate în funcție de perioada de utilizare și de parametrii tehnici ai instalațiilor, pe o durată de un an. Cantitățile de gaz natural înscrise în notificare pot fi suplimentate în situații bine justificate, în cadrul termenului de valabilitate a notificării.*

101. *Autoritățile vamale teritoriale țin evidența operatorilor economici care au obținut autorizații de utilizator final conform pct. 99 și care au transmis notificări conform pct. 100, prin înscrierea acestora în registre speciale, și asigură publicarea pe pagina web a autorității vamale a listei cuprinzând acești operatori economici, listă care se actualizează lunar până la data de 15 a fiecărei luni.*

102. *Annual, până la data de 31 ianuarie a fiecărui an, pentru anul precedent, fiecare organizație de caritate care deține autorizație de utilizator final are obligația de a transmite online autorității vamale teritoriale emitente a autorizației o situație centralizatoare privind cantitățile de produse energetice achiziționate în decursul unui an calendaristic, cantitățile utilizate în scopul desfășurării activităților caritabile și stocul de produse energetice rămas neutilizat, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 26. Instrucțiunile pentru utilizarea aplicației informatice sunt publicate pe pagina de web a autorității vamale centrale.*

i) *produsele energetice care intră în România dintr-un stat membru sau dintr-o țară terță, conținute în rezervorul standard al unui autovehicul cu motor, destinate utilizării drept combustibil pentru acel autovehicul, precum și în containere speciale și destinate utilizării pentru operarea, în timpul transportului, a sistemelor ce echipază acele containere;*

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

104. *În aplicarea art. 399 alin. (1) lit. i) din Codul fiscal:*

a) prin rezervor standard se înțelege:

(i) rezervoarele fixate definitiv de producător pe toate autovehiculele de același tip ca și vehiculul în cauză și a căror montare definitivă permite carburantului să fie utilizat direct, atât pentru propulsie, cât și pentru funcționarea în timpul transportului, dacă este cazul, a sistemelor frigorifice și a altor sisteme. De asemenea, sunt considerate rezervoare standard rezervoarele de gaz montate pe autovehicule, destinate utilizării directe a gazului drept carburant, precum și rezervoarele adaptate altor sisteme cu care poate fi echipat vehiculul;

(ii) rezervoarele fixate definitiv de producător pe toate containerele de același tip ca și containerul în cauză și a căror montare definitivă permite carburantului să fie utilizat direct pentru funcționarea, în timpul transportului, a sistemelor frigorifice și a altor sisteme cu care pot fi echipate containerele speciale;

b) prin containere speciale se înțelege orice container echipat cu dispozitive special destinate sistemelor frigorifice, de oxigenare, de izolare termică sau altor sisteme.

j) orice produs energetic care este scos de la rezerva de stat sau rezerva de mobilizare, fiind acordat gratuit în scop de ajutor umanitar;

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

105. Scutirea de la plata accizelor prevăzută la art. 399 alin. (1) lit. j) din Codul fiscal se acordă direct, în baza actelor normative care reglementează acordarea ajutoarelor umanitare.

k) orice produs energetic utilizat drept combustibil pentru încălzire de către spitale, sanatorii, aziluri de bătrâni, orfelinate și de alte instituții de asistență socială, instituții de învățământ și lăcașuri de cult;

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

106. În situația prevăzută la art. 399 alin. (1) lit. k) din Codul fiscal, scutirea de la plata accizelor se acordă după cum urmează:

a) direct, atunci când beneficiarii se aprovizionează cu produse energetice de la un antrepozit fiscal. Scutirea de la plata accizelor se acordă direct și în cazul furnizării gazului natural prevăzut la art. 355 alin. (3) lit. f) din Codul fiscal;

b) indirect, prin restituire, atunci când beneficiarii se aprovizionează cu produse energetice, altele decât gazul natural, de la operatori economici care nu dețin calitatea de antrepozitari autorizați.

107. (1) Scutirea prevăzută la pct. 106 lit. a) se acordă în baza autorizației de utilizator final emise de autoritatea vamală teritorială, cu excepția gazului natural pentru care scutirea se acordă în baza notificării transmise de beneficiar la autoritatea vamală teritorială.

(2) Cantitățile de produse scutite de plata accizelor înscrise într-o autorizație de utilizator final/notificare se obțin prin estimare, pe baza datelor determinate în funcție de perioada de utilizare a combustibilului pentru încălzire și de parametrii tehnici ai instalațiilor pe o durată de 3 ani. Cantitățile de combustibil pentru motor înscrise în autorizația de utilizator final/notificare pot fi suplimentate în situații bine justificate, în cadrul termenului de valabilitate a notificării.

108. (1) Autorizația de utilizator final prevăzută la pct. 107 alin. (1) se eliberează la cererea scrisă a beneficiarului.

(2) Cererea pentru obținerea autorizației de utilizator final, întocmită conform modelului prevăzut în anexa nr. 24, se depune la autoritatea vamală teritorială împreună cu următoarele documente:

a) actul de constituire, în copie și în original, din care să rezulte că solicitantul desfășoară una dintre activitățile prevăzute la art. 399 alin. (1) lit. k);

b) fundamentarea cantităților ce urmează a fi achiziționate în regim de scutire de la plata accizelor, la nivelul unui an calendaristic;

c) orice informație și documente pe care autoritatea vamală teritorială le consideră necesare pentru eliberarea autorizațiilor.

(3) Autorizațiile de utilizator final se emit de autoritatea vamală teritorială, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 25.

(4) Termenul de valabilitate a autorizației de utilizator final este de 3 ani de la data emiterii. Cantitatea de produse accizabile înscrisă într-o autorizație de utilizator final poate fi suplimentată în situații bine justificate, în cadrul aceleiași perioade de valabilitate a autorizației.

(5) Autoritatea vamală teritorială atribuie și înscrie pe autorizația de utilizator final un cod de utilizator.

(6) Autorizațiile de utilizator final se emit în două exemplare, cu următoarele destinații:

a) primul exemplar se păstrează de către utilizatorul final. O copie a acestui exemplar se transmite operatorului economic care furnizează produsele accizabile în regim de scutire și se păstrează de către acesta;

b) al doilea exemplar se păstrează de către autoritatea vamală teritorială emitentă.

109. (1) Notificarea prevăzută la pct. 107 alin. (1) se întocmește potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 23.

(2) În termen de 5 zile lucrătoare de la transmiterea notificării, autoritatea vamală teritorială înregistrează notificarea în registrul special creat în acest scop la nivelul autorității vamale competente, dacă au fost prezentate documentele prevăzute în notificare.

(3) Scutirea de la plata accizelor pentru produsele supuse notificării produce efecte de la data înregistrării în registrul prevăzut la alin. (2). Data înregistrării se înscrie pe notificare. Termenul de valabilitate a notificării este de un an de la data înregistrării.

(4) Beneficiarul scutirii transmite furnizorului o copie a notificării înregistrate la autoritatea vamală teritorială.

110. (1) Deținătorii de autorizații de utilizator final prevăzute la pct. 108 au obligația de a transmite on-line autorității vamale teritoriale, trimestrial, până la data de 15 inclusiv a lunii imediat următoare trimestrului pentru care se face raportarea, o situație privind achiziția și utilizarea produselor energetice, care va cuprinde informații, după caz, cu privire la: furnizorul de produse energetice, cantitatea de produse achiziționată, cantitatea utilizată și stocul de produse energetice la sfârșitul perioadei de raportare, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 26. Instrucțiunile pentru utilizarea aplicației informatice sunt publicate pe pagina de web a autorității vamale centrale.

(2) Autoritățile vamale teritoriale țin evidența operatorilor economici care au obținut autorizații de utilizator final și care au transmis notificări, prin înscrierea acestora în registre speciale, și asigură publicarea pe pagina web a autorității vamale a listei cuprinzând acești operatori economici, listă care se actualizează lunar până la data de 15 a fiecărei luni.

111. În cazul scutirii indirecte prevăzute la pct. 106 alin. (1) lit. b), pentru a beneficia de restituirea accizelor beneficiarul scutirii depune la autoritatea fiscală teritorială cererea de restituire de accize, însoțită de:

a) copia facturii de achiziție a produselor energetice;

b) dovada cantității utilizate în scopul pentru care se acordă scutirea.

112. În sensul art. 399 alin. (1) lit. k) din Codul fiscal, lăcașurile de cult sunt cele definite potrivit legislației în domeniul cultelor.

l) produsele energetice, dacă astfel de produse sunt obținute din unul sau mai multe dintre produsele următoare:

(i) produse cuprinse în codurile NC de la 1507 la 1518 inclusiv;

(ii) produse cuprinse în codurile NC 3824 90 55 și de la 3824 90 80 la 3824 90 99 inclusiv, pentru componentele lor produse din biomase;

(iii) produse cuprinse în codurile NC 2207 20 00 și 2905 11 00, care nu sunt de origine sintetică;

(iv) produse obținute din biomase, inclusiv produse cuprinse în codurile NC 4401 și 4402;

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

113. (1) În situația prevăzută la art. 399 alin. (1) lit. l) din Codul fiscal, scutirea de la plata accizelor se acordă direct pentru biocombustibili și biocarburanți. În cazul bioetanolului scutirea operează numai cu condiția ca acesta să fie denaturat potrivit pct. 78.

(2) În sensul alin. (1), prin biocombustibili și biocarburanți se înțelege produsele energetice utilizate drept combustibili pentru încălzire, respectiv combustibili pentru motor, care sunt obținute în totalitate din biomasă.

(3) În sensul alin. (2), prin biomasă se înțelege fracțiunea biodegradabilă a produselor, deșeurilor și reziduurilor de origine biologică provenite din agricultură - inclusiv substanțe vegetale și animale -, silvicultură și industriile conexe, inclusiv piscicultură și acvacultură, precum și fracțiunea biodegradabilă a deșeurilor industriale și urbane.

(4) Încadrarea produselor în categoria biocombustibililor sau biocarburanților prevăzuți la alin. (1) se efectuează în baza unui buletin de analiză emis de un laborator acreditat conform standardului ISO 17025 pentru efectuarea de astfel de analize, prin care se certifică faptul că acestea sunt obținute exclusiv din biomase.

(5) Asimilarea biocombustibililor și biocarburanților cu produse energetice echivalente pentru care este stabilit un nivel al accizelor se efectuează potrivit pct. 14 alin. (2)-(5).

(6) Scutirea prevăzută la alin. (1) se acordă în baza notificării transmise de beneficiarul scutirii la autoritatea vamală teritorială.

(7) Notificarea prevăzută la alin. (6) se întocmește potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 23 și este însoțită de:

a) declarația pe propria răspundere privind utilizarea biocombustibililor și biocarburanților în stare pură, respectiv că aceștia nu vor face obiectul amestecului cu combustibili pentru încălzire sau carburanți tradiționali;

b) documente justificative, de exemplu manuale tehnice de utilizare, din care să rezulte că beneficiarul deține sub orice formă instalații/motoare care potrivit specificațiilor tehnice emise de producător pot funcționa utilizând exclusiv biocombustibil, respectiv biocarburant;

c) fundamentarea cantităților de biocombustibil, respectiv biocarburant ce urmează a fi utilizate în regim de scutire de la plata accizelor.

(8) În termen de 5 zile lucrătoare de la transmiterea notificării, autoritatea vamală teritorială înregistrează notificarea în registrul special creat în acest scop la nivelul autorității vamale competente, dacă au fost prezentate documentele prevăzute în notificare.

(9) Scutirea de la plata accizelor pentru produsele supuse notificării produce efecte de la data înregistrării în registrul prevăzut la alin. (8). Data înregistrării se înscrie pe notificare. Termenul de valabilitate a notificării este de un an de la data înregistrării.

(10) Beneficiarul scutirii transmite furnizorului o copie a notificării înregistrate la autoritatea vamală teritorială.

(11) Cantitățile de biocombustibil înscrise în notificare se estimează pe baza datelor determinate în funcție de perioada de utilizare a combustibilului pentru încălzire și de parametrii tehnici ai instalațiilor, pentru o perioadă de un an. Cantitățile de biocombustibil înscrise în notificare pot fi suplimentate în situații bine justificate, în cadrul termenului de valabilitate a notificării.

(12) Cantitățile de biocarburant înscrise în notificare se estimează pe baza datelor determinate în funcție de consumul mediu al vehiculelor deținute și de numărul de kilometri estimați a fi efectuați, pentru o perioadă de un an. Cantitățile de biocarburant înscrise în notificare pot fi suplimentate în situații bine justificate, în cadrul termenului de valabilitate a notificării.

(13) Autoritățile vamale teritoriale țin evidența operatorilor economici care au transmis notificări, prin înscrierea acestora în registre speciale, și asigură publicarea pe pagina web a autorității vamale a listei cuprinzând acești operatori economici, listă care se actualizează lunar până la data de 15 a fiecărei luni.

(14) Prevederile alin. (6) nu se aplică operatorilor economici autorizați potrivit art. 435 alin. (4) din Codul fiscal care achiziționează biocarburanți.

(15) Operatorii economici autorizați potrivit art. 435 alin. (4) din Codul fiscal achiziționează biocarburanții în scutire directă de la plata accizelor în baza declarației pe propria răspundere referitoare la obligațiile de a asigura:

- a) comercializarea biocarburanților în stare pură, și
- b) afișarea de avertismente în atenția clienților referitoare la obligația acestora de a utiliza biocarburanții achiziționați în stare pură, fără a fi amestecați cu carburanți tradiționali.

(16) Operatorii economici autorizați potrivit art. 435 alin. (4) din Codul fiscal care comercializează biocarburanți trebuie să se asigure că sunt respectate condițiile prevăzute la art. 394 alin. (3) lit. c) din Codul fiscal. În acest sens, aceștia au obligația de a afișa avertismente în atenția clienților.

m) energia electrică produsă din surse regenerabile de energie;

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

114. (1) În situația prevăzută la art. 399 alin. (1) lit. m) din Codul fiscal, scutirea de la plata accizelor se acordă direct pentru energia electrică produsă din surse regenerabile de energie care este furnizată direct unui consumator final.

(2) În înțelesul art. 399 alin. (1) lit. m) din Codul fiscal, prin surse regenerabile de energie se înțelege surse precum: eoliană, solară, geotermală, a valurilor, a mareelor, energia hidro-, biomasă, gaz de fermentare a deșeurilor, gaz de fermentare a nămolurilor din instalațiile de epurare a apelor uzate, biogaz și altele asemenea.

(3) Scutirea prevăzută la alin. (1) se acordă în baza notificării transmise de producătorul de energie electrică la autoritatea vamală teritorială. Consumatorii casnici producători de energie electrică care beneficiază de scutirea prevăzută la alin. (1) nu au obligația de a notifica autoritatea vamală teritorială.

(4) Notificarea prevăzută la alin. (3) se întocmește potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 23.

(5) În termen de 5 zile lucrătoare de la transmiterea notificării, autoritatea vamală teritorială comunică solicitantului înregistrarea în registrul special creat în acest scop la nivelul autorității vamale competente, dacă au fost prezentate documentele prevăzute în notificare.

(6) Scutirea de la plata accizelor pentru energia electrică supusă notificării produce efecte de la data înregistrării în registrul prevăzut la alin. (5). Data înregistrării se înscrie pe notificare. Termenul de valabilitate a notificării este de un an de la data înregistrării.

(7) Autoritățile vamale teritoriale țin evidența operatorilor economici care au transmis notificări, prin înscrierea acestora în registre speciale, și asigură publicarea pe pagina web a autorității vamale a listei cuprinzând acești operatori economici, listă care se actualizează lunar până la data de 15 a fiecărei luni.

(8) După înregistrarea notificării, o copie a acestei notificări cu numărul de înregistrare va fi păstrată de producătorul de energie electrică.

n) energia electrică obținută de acumulatori electrici, grupurile electrogene mobile, instalațiile electrice amplasate pe vehicule de orice fel, sursele staționare de energie electrică în curent continuu, instalațiile energetice amplasate în marea teritorială care nu sunt racordate la rețeaua electrică și sursele electrice cu o putere activă instalată sub 250 kW.

(2) Modalitatea și condițiile de acordare a scutirilor prevăzute la alin. (1) se reglementează prin normele metodologice.

SECȚIUNEA a 15-a

Restituiri de accize

ART. 400

Restituiri de accize

(1) Pentru produsele energetice contaminate sau combinate în mod accidental, necorespunzătoare sau degradate calitativ returnate antrepozitului fiscal pentru reciclare, accizele plătite la bugetul de stat pot fi restituite la solicitarea operatorului economic.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

119. (1) Conform prevederilor art. 400 alin. (1) din Codul fiscal, pentru produsele energetice returnate în antrepozitele fiscale din România în vederea reciclării, recondiționării sau distrugerii, după caz, accizele plătite pot fi restituite la solicitarea operatorului economic.

(2) În cazul prevăzut la alin. (1), operatorul economic anunță în scris autoritatea vamală teritorială despre intenția de a returna produsele energetice în antrepozitul fiscal, cu cel puțin 2 zile lucrătoare înainte de efectuarea returului, menționând cauzele, cantitățile de produse energetice care fac obiectul returului în antrepozitul fiscal, data eliberării pentru consum a

acestora, valoarea accizelor plătite pentru acestea la momentul eliberării pentru consum, data și locul/locurile de unde urmează să fie retrase produsele respective, precum și procedura care urmează a fi aplicată produselor care fac obiectul restituirii accizelor, respectiv reciclare, recondiționare, distrugere.

(3) Autoritatea vamală teritorială desemnează un reprezentant care asistă la returul produselor energetice în antrepozitul fiscal și certifică documentul de recepție a produselor energetice returnate. În cazul distrugerii produselor energetice, autoritatea vamală teritorială desemnează un reprezentant care asistă la distrugere și certifică documentul de distrugere.

(4) În termen de 5 zile lucrătoare de la data certificării documentului de recepție a produselor energetice returnate ori în cazul distrugerii, de la certificarea documentului de distrugere, autoritatea vamală teritorială întocmește un punct de vedere cu privire la sumele reprezentând accize care pot fi restituite în urma depunerii unei cereri de restituire pentru produsele returnate în antrepozitul fiscal. Documentul care cuprinde punctul de vedere al autorității vamale teritoriale se comunică autorității fiscale teritoriale care are în competență soluționarea cererii de restituire a accizelor.

(5) În aplicarea art. 400 alin. (1) din Codul fiscal, în vederea restituirii accizelor plătite la bugetul de stat, antrepozitarul autorizat depune o cerere la autoritatea fiscală teritorială unde este înregistrat ca plătitor de impozite și taxe, însoțită de următoarele documente:

- a) copia documentului de recepție certificat de reprezentantul autorității vamale teritoriale;
- b) documentul care justifică faptul că produsele respective au fost achiziționate de la antrepozitul fiscal destinat, în copie;
- c) documentul care atestă plata accizelor la bugetul de stat, în copie.

(6) Autoritatea fiscală teritorială analizează documentația depusă de operatorul economic și, în termen de 30 de zile de la depunerea cererii, decide asupra dreptului de restituire a accizelor prin emiterea unei decizii de admitere, în totalitate sau în parte, ori de respingere a cererii de restituire.

(7) În cazul în care decizia este de admitere în totalitate sau în parte, autoritatea fiscală teritorială procedează la restituirea accizelor în condițiile art. 168 din Codul de procedură fiscală.

(2) Pentru băuturile alcoolice și produsele din tutun retrase de pe piață, dacă starea sau vechimea acestora le face improprii consumului ori nu mai îndeplinesc condițiile legale de comercializare, accizele plătite la bugetul de stat pot fi restituite la solicitarea operatorului economic.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

120. (1) Pentru băuturile alcoolice și produsele din tutun prelucrat retrase de pe piață în condițiile prevăzute la art. 400 alin. (2) din Codul fiscal, accizele plătite pot fi restituite. Prin retragere de pe piață se înțelege retragerea din circuitul economic a produselor eliberate pentru consum, în vederea reciclării, recondiționării sau distrugerii acestora.

(2) În cazul prevăzut la alin. (1), operatorul economic anunță în scris autoritatea vamală teritorială despre intenția de a retrage de pe piață produsele accizabile, în vederea reciclării, recondiționării, distrugerii, cu cel puțin 7 zile lucrătoare înainte de data la care începe/se

realizează distrugerea acestora, ori produsele sunt introduse în antrepozitul fiscal de producție, în cazul reciclării sau recondiționării. Distrugerea băuturilor alcoolice și a produselor din tutun prelucrat retrase de pe piață poate fi efectuată fie în antrepozit fiscal, fie într-o altă locație stabilită de operatorul care retrage produsele de pe piață, cu condiția respectării prevederilor legislației de mediu în materie de distrugere.

(3) Documentul prevăzut la alin. (2) cuprinde următoarele informații: cauzele, cantitățile de băuturi alcoolice și produse din tutun prelucrat care fac obiectul retragerii de pe piață, data eliberării pentru consum a acestora, valoarea accizelor plătite pentru acestea la momentul eliberării pentru consum, precum și procedura care urmează a fi aplicată acestora: reciclare, recondiționare, distrugere.

(4) Autoritatea vamală teritorială desemnează un reprezentant care:

a) în cazul reciclării sau recondiționării ori în cazul distrugerii în antrepozit fiscal, asistă la reintroducerea băuturilor alcoolice și produselor din tutun prelucrat în antrepozitul fiscal și certifică documentul de recepție a produselor accizabile returnate;

b) în cazul distrugerii, indiferent de locația în care aceasta se realizează, asistă, începând cu data comunicată de operatorul economic conform alin. (2), la distrugerea băuturilor alcoolice și produselor din tutun prelucrat și certifică documentul de distrugere;

c) în cazul reciclării sau recondiționării băuturilor alcoolice și produselor din tutun prelucrat marcate cu timbre sau banderole, vizează procesul-verbal de dezlipire a marcajelor, care cuprinde seria și numărul de identificare ale banderolelor sau timbrelor dezlipite.

(5) În termen de 5 zile lucrătoare de la data certificării documentului de distrugere sau a vizării procesului-verbal de dezlipire a marcajelor, după caz, autoritatea vamală teritorială, după analizarea concordanței dintre documentul de recepție menționat la alin. (4) lit. a) și documentele prevăzute la alin. (4) lit. b) sau c), după caz, întocmește un punct de vedere cu privire la sumele reprezentând accize care pot fi restituite în urma depunerii unei cereri de restituire pentru produsele retrase de pe piață. Documentul care cuprinde punctul de vedere al autorității vamale teritoriale se comunică autorității fiscale teritoriale care are în competență soluționarea cererii de restituire a accizelor.

(6) În aplicarea art. 400 alin. (2) din Codul fiscal, în vederea restituirii accizelor plătite la bugetul de stat, operatorul economic depune o cerere la autoritatea fiscală teritorială unde este înregistrat ca plătitor de impozite și taxe, însoțită de următoarele documente:

a) copia documentului de recepție/a documentului de distrugere certificat de reprezentantul autorității vamale teritoriale;

b) documentele care atestă proveniența produselor, precum și documentul care atestă plata accizelor la bugetul de stat pentru produsele respective, în copie;

c) procesul-verbal de dezlipire a marcajelor, prevăzut la alin. (4) lit. c), în cazul produselor marcate prin banderole sau timbre și care urmează a fi reciclate sau recondiționate.

(7) Autoritatea fiscală teritorială analizează documentația depusă de operatorul economic și, în termen de 30 de zile de la depunerea cererii, decide asupra dreptului de restituire a accizelor prin emiterea unei decizii de admitere, în totalitate sau în parte, ori de respingere a cererii de restituire.

(8) În cazul în care decizia este de admitere în totalitate sau în parte, autoritatea fiscală teritorială procedează la restituirea accizelor în condițiile art. 168 din Codul de procedură fiscală.

(9) O copie a procesului-verbal prevăzut la alin. (4) lit. c) însoțește timbrele și banderolele care se expediază pentru distrugere Companiei Naționale "Imprimeria Națională" - S.A.

(3) În cazul produselor pentru care accizele au fost plătite în România și care ulterior sunt exportate sau livrate intracomunitar, persoana care a efectuat exportul sau livrarea intracomunitară poate solicita restituirea accizelor.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

121. (1) Conform art. 400 alin. (3) din Codul fiscal, pentru produsele accizabile eliberate pentru consum în România care sunt exportate, accizele plătite pot fi restituite dacă se face dovada că produsele accizabile au părăsit teritoriul Uniunii Europene. (2) Exportatorul anunță în scris autoritatea vamală teritorială despre intenția de a exporta produsele accizabile. În cazul produselor accizabile marcate cu timbre sau banderole, anunțul se transmite cu cel puțin 7 zile lucrătoare înainte de data la care se realizează exportul.

(3) Documentul prevăzut la alin. (2) cuprinde următoarele informații: cantitățile de produsele accizabile care fac obiectul exportului, data eliberării pentru consum a acestora, valoarea accizelor plătite pentru acestea la momentul eliberării pentru consum.

(4) În cazul în care produsele accizabile sunt marcate cu timbre sau banderole, autoritatea vamală teritorială desemnează un reprezentant care vizează procesul-verbal de dezlipire a marcajelor, care cuprinde seria și numărul de identificare ale banderolelor sau timbrelor dezlipite.

(5) Exportatorul transmite la autoritatea vamală teritorială, în ziua lucrătoare imediat următoare celei în care produsele accizabile au părăsit teritoriul Uniunii Europene, o copie a declarației vamale de export certificată în acest sens.

(6) În termen de 5 zile lucrătoare de la data primirii documentului care certifică faptul că produsele accizabile au părăsit teritoriul Uniunii Europene, autoritatea vamală teritorială, după analizarea concordanței dintre documentele menționate la alin. (4) și (5), întocmește un punct de vedere cu privire la sumele reprezentând accize care pot fi restituite în urma depunerii unei cereri de restituire pentru produsele exportate. Documentul care cuprinde punctul de vedere al autorității vamale teritoriale se comunică autorității fiscale teritoriale care are în competență soluționarea cererii de restituire a accizelor.

(7) În aplicarea art. 400 alin. (3) din Codul fiscal, în vederea restituirii accizelor plătite la bugetul de stat, exportatorul depune o cerere la autoritatea fiscală teritorială la care este înregistrat ca plătitor de impozite și taxe, însoțită de următoarele documente:

a) copia declarației vamale de export prin care se certifică faptul că produsele accizabile au părăsit teritoriul Uniunii Europene;

b) documentele care atestă proveniența produselor, precum și documentul care atestă plata accizelor la bugetul de stat pentru produsele respective, în copie;

c) procesul-verbal de dezlipire a marcajelor, prevăzut la alin. (4), în cazul produselor marcate prin banderole sau timbre.

(8) Autoritatea fiscală teritorială analizează documentația depusă de operatorul economic și, în termen de 30 de zile de la depunerea cererii, decide asupra dreptului de restituire a

accizelor prin emiterea unei decizii de admitere, în totalitate sau în parte, ori de respingere a cererii de restituire.

(9) În cazul în care decizia este de admitere în totalitate sau în parte, autoritatea fiscală teritorială procedează la restituirea accizelor în condițiile art. 168 din Codul de procedură fiscală.

122. (1) În sensul art. 400 alin. (3) din Codul fiscal, pentru produsele accizabile eliberate pentru consum în România care sunt livrate intracomunitar, accizele plătite pot fi restituite dacă livrarea este însoțită de documentul prevăzut la art. 416 din Codul fiscal și dacă se face dovada că accizele aferente acestora au devenit exigibile și au fost percepute în statul membru în cauză.

(2) În cazul prevăzut la alin. (1), operatorul economic care efectuează livrarea intracomunitară anunță în scris autoritatea vamală teritorială despre intenția de a expedia produsele accizabile într-un alt stat membru, cu cel puțin două zile lucrătoare înainte de expediere.

(3) Documentul prevăzut la alin. (2) cuprinde următoarele informații: cantitățile de produse accizabile care fac obiectul livrării intracomunitare, data eliberării pentru consum a acestora, valoarea accizelor plătite pentru acestea la momentul eliberării pentru consum.

(4) În cazul în care produsele accizabile sunt marcate cu timbre sau banderole, autoritatea vamală teritorială desemnează un reprezentant care vizează procesul-verbal de dezlipire a marcajelor, ce cuprinde seria și numărul de identificare ale banderolelor sau timbrelor dezlipite.

(5) Operatorul economic prevăzut la alin. (2) transmite la autoritatea vamală teritorială exemplarul 3 al documentului de însoțire certificat potrivit art. 416 alin. (1) lit. d) din Codul fiscal.

(6) În termen de 5 zile lucrătoare de la data primirii documentului prevăzut la alin. (5), autoritatea vamală teritorială, după analizarea concordanței dintre acesta și documentul prevăzut la alin. (4), întocmește un punct de vedere cu privire la sumele reprezentând accize care pot fi restituite în urma depunerii unei cereri de restituire pentru produsele livrate intracomunitar. Documentul care cuprinde punctul de vedere al autorității vamale teritoriale se comunică autorității fiscale teritoriale care are în competență soluționarea cererii de restituire a accizelor.

(7) În aplicarea art. 400 alin. (3) din Codul fiscal, în vederea restituirii accizelor plătite la bugetul de stat, operatorul economic depune o cerere la autoritatea fiscală teritorială unde este înregistrat ca plătitor de impozite și taxe, însoțită de următoarele documente:

a) copiile exemplarelor 1 și 3 de pe documentul de însoțire prevăzut la art. 416 alin. (1) lit. d) din Codul fiscal;

b) documentele care atestă proveniența produselor, precum și documentul care atestă plata accizelor la bugetul de stat pentru produsele respective, în copie;

c) procesul-verbal de dezlipire a marcajelor, prevăzut la alin. (4), în cazul produselor marcate prin banderole sau timbre;

d) documentul emis de autoritatea competentă din statul membru de destinație care atestă că accizele au devenit exigibile și au fost percepute în statul membru în cauză.

(8) Autoritatea fiscală teritorială analizează documentația depusă de operatorul economic și, în termen de 30 de zile de la depunerea cererii, decide asupra dreptului de restituire a accizelor prin emiterea unei decizii de admitere, în totalitate sau în parte, ori de respingere a cererii de restituire.

(9) În cazul în care decizia este de admitere în totalitate sau în parte, autoritatea fiscală teritorială procedează la restituirea accizelor în condițiile art. 168 din Codul de procedură fiscală.

(10) O copie a procesului-verbal prevăzut la alin. (4) însoțește timbrele și banderolele care se expediază pentru distrugere Companiei Naționale "Imprimeria Națională" - S.A.

(4) Pentru produsele accizabile reintroduse în antrepozitul fiscal, accizele plătite pot fi restituite.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

123. (1) În sensul art. 400 alin. (4) din Codul fiscal, pentru produsele accizabile reintroduse în antrepozitele fiscale din România, accizele plătite pot fi restituite, în alte situații decât cele prevăzute la art. 400 alin. (1)-(3) din Codul fiscal.

(2) În cazul prevăzut la alin. (1), operatorul economic anunță în scris autoritatea vamală teritorială despre intenția de a reintroduce produsele accizabile în antrepozitul fiscal, cu cel puțin două zile lucrătoare înainte de reintroducere, menționând cauzele, cantitățile de produse accizabile care fac obiectul reintroducerii în antrepozitul fiscal, data eliberării pentru consum a acestora, valoarea accizelor plătite pentru acestea la momentul eliberării pentru consum, precum și procedura care urmează a fi aplicată produselor care fac obiectul restituirii accizelor în antrepozitul fiscal.

(3) Autoritatea vamală teritorială desemnează un reprezentant care asistă la reintroducerea produselor accizabile în antrepozitul fiscal și certifică documentul de recepție a produselor accizabile reintroduse.

(4) În cazul în care produsele accizabile sunt marcate cu timbre sau banderole, autoritatea vamală teritorială desemnează un reprezentant care vizează procesul-verbal de dezlipire a marcajelor, care cuprinde seria și numărul de identificare ale banderolelor sau timbrelor dezlipite.

(5) În termen de 5 zile lucrătoare de la data certificării documentului de recepție a produselor accizabile reintroduse în antrepozitul fiscal, autoritatea vamală teritorială întocmește un punct de vedere cu privire la sumele reprezentând accize care pot fi restituite în urma depunerii unei cereri de restituire pentru produsele reintroduse în antrepozitul fiscal. În cazul în care produsele accizabile sunt marcate cu timbre sau banderole, autoritatea vamală teritorială verifică și concordanța dintre documentul de recepție menționat la alin. (3) și documentul prevăzut la alin. (4). Documentul care cuprinde punctul de vedere al autorității vamale teritoriale se comunică autorității fiscale teritoriale care are în competență soluționarea cererii de restituire a accizelor.

(6) În aplicarea art. 400 alin. (4) din Codul fiscal, în vederea restituirii accizelor plătite la bugetul de stat, operatorul economic depune o cerere la autoritatea fiscală teritorială la care este înregistrat ca plătitor de impozite și taxe, însoțită de următoarele documente:

a) copia documentului de recepție în antrepozitul fiscal, certificat de reprezentantul autorității vamale teritoriale;

b) documentele care atestă proveniența produselor, precum și documentul care atestă plata accizelor la bugetul de stat pentru produsele respective, în copie;

c) procesul-verbal de dezlipire a marcajelor, prevăzut la alin. (4), în cazul produselor marcate prin banderole sau timbre.

(7) *Autoritatea fiscală teritorială analizează documentația depusă de operatorul economic și, în termen de 30 de zile de la depunerea cererii, decide asupra dreptului de restituire a accizelor prin emiterea unei decizii de admitere, în totalitate sau în parte, ori de respingere a cererii de restituire.*

(8) *În cazul în care decizia este de admitere în totalitate sau în parte, autoritatea fiscală teritorială procedează la restituirea accizelor în condițiile art. 168 din Codul de procedură fiscală.*

(9) *O copie a procesului-verbal prevăzut la alin. (4) însoțește timbrele și banderolele care se expediază pentru distrugere Companiei Naționale "Imprimeria Națională" - S.A.*

(5) *Cuantumul accizelor restituite nu poate depăși suma efectiv plătită la bugetul de stat.*

(6) *Termenul în care persoana interesată își poate exercita dreptul de a solicita restituirea accizelor este termenul de prescripție a dreptului de a cere restituirea reglementat de Codul de procedură fiscală.*

SECȚIUNEA a 16-a

Deplasarea și primirea produselor accizabile aflate în regim suspensiv de accize

ART. 401

Deplasarea produselor accizabile aflate în regim suspensiv de accize

(1) *Antrepozitarii autorizați de către autoritățile competente ale unui stat membru sunt recunoscuți ca fiind autorizați atât pentru circulația națională, cât și pentru circulația intracomunitară a produselor accizabile.*

(2) *Produsele accizabile pot fi deplasate în regim suspensiv de accize pe teritoriul Uniunii Europene, inclusiv dacă produsele sunt deplasate via o țară terță sau un teritoriu terț:*

a) *de la un antrepozit fiscal la:*

1. *un alt antrepozit fiscal;*
2. *un destinatar înregistrat;*
3. *un loc de unde produsele accizabile părăsesc teritoriul Uniunii Europene, în sensul art. 405 alin. (1);*
4. *un destinatar în sensul art. 395 alin. (1), în cazul în care produsele sunt expediate din alt stat membru;*

b) *de la locul de import către oricare dintre destinațiile prevăzute la lit. a), în cazul în care produsele în cauză sunt expediate de un expeditor înregistrat. În sensul prezentului articol, locul de import înseamnă locul unde se află produsele în momentul în care sunt puse în liberă circulație, în conformitate cu art. 201 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013.*

(la 24-12-2020 Litera b) din Alineatul (2) , Articolul 401 , Sectiunea a 16-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost modificată de Punctul 182, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

(3) *Prin excepție de la prevederile alin. (2) lit. a) pct. 1 și 2 și lit. b) și cu excepția situației prevăzute la art. 371 alin. (2), produsele accizabile pot fi deplasate în regim suspensiv de accize către un loc de livrare directă situat pe teritoriul României, în cazul în care locul respectiv a fost indicat de antrepozitarul autorizat din România sau de destinatarul înregistrat, în condițiile stabilite prin normele metodologice.*

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

124. (1) În aplicarea art. 401 alin. (3) din Codul fiscal, prin loc de livrare directă se înțelege locul unde produsele accizabile expediate de către un antrepozitar autorizat sau de către un expeditor înregistrat în regim suspensiv de accize pot fi primite, cu condiția ca acest loc să fie indicat de către antrepozitarul autorizat din statul membru de destinație sau de către destinatarul înregistrat. În cazul destinatarului înregistrat, locul de livrare directă reprezintă alte locuri decât cele prevăzute la pct. 43 alin. (1) și (2). Locurile prevăzute la pct. 43 alin. (2) sunt doar asimilate unor locuri de livrare directă, în scopul realizării supravegherii fiscale. În cazul expedițiilor către un antrepozit autorizat din România, locul de livrare directă este un loc indicat de antrepozitarul autorizat, altul decât antrepozitul său fiscal.

(2) În aplicarea alin. (1), noțiunea de produse accizabile nu cuprinde și tutunul prelucrat prevăzut la art. 354 din Codul fiscal.

(3) Prin livrare directă a produselor accizabile în regim suspensiv se înțelege livrarea care respectă următoarele cerințe:

a) locul de livrare directă se indică de către antrepozitarul autorizat sau destinatarul înregistrat la autoritatea vamală teritorială, înainte de prima expediere a produselor accizabile din statul membru de expediere;

b) locul de livrare directă îndeplinește condițiile pentru recepția fizică a produselor accizabile;

c) antrepozitarul autorizat sau destinatarul înregistrat întocmește raportul de primire. Cantitatea înscrisă în raportul de primire este înregistrată în evidențele privind stocurile de astfel de produse ale antrepozitarului autorizat sau destinatarului înregistrat, concomitent atât ca intrare, cât și ca eliberare pentru consum;

d) produsele accizabile trebuie păstrate la locul de livrare directă pentru o eventuală verificare, potrivit prevederilor din ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscale.

(4) Un antrepozitar autorizat sau un expeditor înregistrat în România poate expedia produse accizabile în regim suspensiv de accize către un loc de livrare directă dintr-un alt stat membru dacă această operațiune este permisă în acel stat membru.

(5) Pe durata deplasării în regim suspensiv de accize, ambalajul în care este deplasat produsul accizabil trebuie să aibă la exterior marcaje care identifică tipul și cantitatea de produs aflat în interior.

(4) Antrepozitarul autorizat sau destinatarul înregistrat prevăzuți la alin. (3) au obligația de a respecta cerințele prevăzute la art. 404 alin. (1).

(5) Prevederile alin. (2) și (3) se aplică și deplasărilor de produse accizabile cu nivel de accize zero care nu au fost eliberate pentru consum.

(6) Deplasarea produselor accizabile în regim suspensiv de accize începe, în cazurile prevăzute la alin. (2) lit. a), în momentul în care produsele accizabile părăsesc antrepozitul fiscal de expediție și, în cazurile prevăzute la alin. (2) lit. b), în momentul în care aceste produse sunt

puse în liberă circulație, în conformitate cu prevederile art. 201 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013.

(la 24-12-2020 Alineatul (6) din Articolul 401 , Secțiunea a 16-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost modificat de Punctul 183, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

(7) Deplasarea în regim suspensiv de accize a produselor accizabile se încheie:

1. în cazurile prevăzute la alin. (2) lit. a) pct. 1, 2 și 4 și lit. b), în momentul în care destinatarul a recepționat produsele accizabile;

2. în cazurile prevăzute la alin. (2) lit. a) pct. 3, în momentul în care produsele accizabile au părăsit teritoriul Uniunii Europene.

(8) Prezenta secțiune nu se aplică produselor accizabile care fac obiectul unei proceduri sau al unui regim vamal suspensiv.

ART. 402

Documentul administrativ electronic

(1) Deplasarea produselor accizabile este considerată ca având loc în regim suspensiv de accize doar dacă este acoperită de un document administrativ electronic procesat, în conformitate cu prevederile alin. (2) și (3).

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

126. (1) În aplicarea art. 402 alin. (1) din Codul fiscal, deplasarea produselor accizabile de la un antrepozit fiscal din România către un destinatar din alt stat membru sau către un loc de unde produsele părăsesc teritoriul Uniunii Europene se realizează în regim suspensiv de la plata accizelor, numai dacă este acoperită de documentul administrativ electronic.

(2) Produsele accizabile importate în România pot fi deplasate în regim suspensiv de la plata accizelor către un destinatar din alt stat membru, dacă deplasarea se efectuează de către un expeditor înregistrat în România potrivit art. 336 alin. (9) din Codul fiscal și cu condiția ca deplasarea să fie acoperită de documentul administrativ electronic.

(3) Proiectul documentului administrativ electronic trebuie încărcat în sistemul computerizat de monitorizare a mișcărilor intracomunitare cu produse accizabile, denumit EMCS, cu cel mult 7 zile lucrătoare înainte de data înscrisă pe acest document ca dată de expediere a produselor accizabile în cauză.

(4) Momentul emiterii codului de referință administrativ unic prevăzut la art. 402 alin. (3) lit. a) din Codul fiscal reprezintă momentul în care expeditorul are dreptul de a iniția deplasarea produselor accizabile în regim suspensiv de accize.

(5) În aplicarea art. 402 alin. (11) din Codul fiscal, prin autoritate competentă se înțelege autoritatea vamală teritorială.

(6) În situația prevăzută la art. 402 alin. (11) din Codul fiscal, autoritatea vamală teritorială poate autoriza ca expeditorul să nu includă în proiectul de document administrativ electronic datele privind destinatarul, dacă acestea nu sunt cunoscute cu certitudine la

momentul înaintării proiectului respectiv, dar numai cu condiția ca acest fapt să fi fost anunțat la autoritatea vamală teritorială.

(7) În cazul deplasării produselor accizabile în regim suspensiv de accize dintr-un alt stat membru către un destinatar din România autorizat să primească produsele în regim suspensiv de accize, poate fi acceptat ca document de însoțire fie un exemplar al documentului administrativ electronic tipărit, fie orice alt document comercial în care se menționează codul de referință administrativ unic, identificabil în mod clar, acceptat de autoritatea competentă a aceluia stat membru de expediție.

(2) În sensul alin. (1), expeditorul înaintează un proiect de document administrativ electronic autorității competente, prin intermediul sistemului informatizat prevăzut la art. 1 din Decizia nr. 1.152/2003/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 iunie 2003 privind informatizarea circulației și a controlului produselor supuse accizelor, denumit în continuare sistemul informatizat.

(3) Autoritatea competentă a expeditorului, prin sistemul informatizat prevăzut la alin. (2), efectuează o verificare electronică a datelor din proiectul de document administrativ electronic, iar în cazul în care:

a) datele sunt corecte, proiectul de document administrativ electronic este validat de către autoritatea competentă a expeditorului prin atribuirea unui cod de referință administrativ unic, specific fiecărei mișcări în regim suspensiv de accize;

b) datele nu sunt corecte, proiectul de document administrativ electronic nu este validat, iar expeditorul este informat fără întârziere.

(4) În cazurile prevăzute la art. 401 alin. (2) lit. a) pct. 1, 2 și 4, la alin. (2) lit. b) și la alin. (3), autoritatea competentă a expeditorului transmite fără întârziere documentul administrativ electronic autorității competente a destinatarului, care la rândul ei îl transmite destinatarului prin intermediul sistemului informatic, în cazul în care acesta este un antrepozitar autorizat sau un destinatar înregistrat.

(5) În cazul prevăzut la art. 401 alin. (2) lit. a) pct. 3 autoritatea competentă a expeditorului înaintează documentul administrativ electronic autorității competente din statul membru în care declarația de export este depusă în conformitate cu art. 221 alin. (2) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2.447 al Comisiei din 24 noiembrie 2015 de stabilire a unor norme pentru punerea în aplicare a anumitor dispoziții din Regulamentul (UE) nr. 952/2013, denumit în continuare statul membru de export, dacă statul membru de export este altul decât România.

(la 24-12-2020 Alineatul (5) din Articolul 402 , Secțiunea a 16-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost modificat de Punctul 184, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

(6) Atunci când expeditorul este din România, acesta furnizează persoanei care însoțește produsele accizabile un exemplar tipărit al documentului administrativ electronic.

(7) Atunci când produsele accizabile sunt deplasate în regim suspensiv de accize de la un expeditor din alt stat membru la un destinatar din România, deplasarea produselor este însoțită de un exemplar tipărit al documentului administrativ electronic sau de orice alt document comercial care menționează codul de referință administrativ unic, identificabil în mod clar.

(8) Documentele prevăzute la alin. (6) și (7) trebuie să poată fi prezentate autorităților competente oricând sunt solicitate, pe întreaga durată a deplasării în regim suspensiv de accize.

(9) Expeditorul poate anula documentul administrativ electronic, atât timp cât deplasarea nu a început potrivit prevederilor art. 401 alin. (6).

(10) În cursul deplasării în regim suspensiv de accize, expeditorul poate modifica destinația, prin intermediul sistemului informatizat, și poate indica o nouă destinație, care trebuie să fie una dintre destinațiile prevăzute la art. 401 alin. (2) lit. a) pct. 1, 2 ori 3 sau la alin. (3), după caz, în condițiile prevăzute prin ordin al președintelui A.N.A.F.

(la 03-01-2016 Alin. (10) al art. 402 a fost modificat de pct. 8 al art. unic din LEGEA nr. 358 din 31 decembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 988 din 31 decembrie 2015, care completează art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015, cu pct. 36⁷.)

(11) În cazul deplasării intracomunitare a produselor energetice în regim suspensiv de accize, pe cale maritimă sau pe căi navigabile interioare, către un destinatar care nu este cunoscut cu siguranță în momentul în care expeditorul înaintează proiectul de document administrativ electronic prevăzut la alin. (2), autoritatea competentă poate autoriza ca expeditorul să nu includă în documentul în cauză datele privind destinatarul, în condițiile prevăzute prin ordin al președintelui A.N.A.F.

(la 03-01-2016 Alin. (11) al art. 402 a fost modificat de pct. 8 al art. unic din LEGEA nr. 358 din 31 decembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 988 din 31 decembrie 2015, care completează art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015, cu pct. 36⁷.)

(12) Imediat ce datele privind destinatarul sunt cunoscute și cel târziu la momentul încheierii deplasării, expeditorul transmite datele sale autorității competente, utilizând procedura prevăzută la alin. (10).

(13) Prin excepție de la prevederile alin. (1), în cazul deplasărilor de produse energetice prin conducte fixe, care se desfășoară integral pe teritoriul României, documentul administrativ electronic se va întocmi după citirea contorului care înregistrează cantitatea expediată prin conductă.

ART. 403

Divizarea deplasării produselor energetice în regim suspensiv de accize

(1) Pe teritoriul României este permisă divizarea deplasării produselor energetice în regim suspensiv de accize în două sau mai multe deplasări.

(2) Autoritatea competentă a expeditorului poate permite, în condițiile stabilite prin ordin al președintelui A.N.A.F., ca expeditorul să divizeze o deplasare de produse energetice în regim suspensiv de accize cu condiția să nu se modifice cantitatea totală de produse accizabile.

(la 03-01-2016 Alin. (2) al art. 403 a fost modificat de pct. 8 al art. unic din LEGEA nr. 358 din 31 decembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 988 din 31 decembrie 2015, care completează art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015, cu pct. 36⁸.)

(3) Divizarea pe teritoriul altui stat membru a unei deplasări intracomunitare de produse energetice în regim suspensiv de accize în două sau mai multe deplasări se poate efectua cu condiția:

1. să nu se modifice cantitatea totală de produse accizabile;
2. divizarea să se desfășoare pe teritoriul unui stat membru care permite o astfel de procedură;
3. autoritatea competentă din statul membru unde se efectuează divizarea să fie informată cu privire la locul unde se efectuează divizarea.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

127. (1) În aplicarea art. 403 din Codul fiscal, autoritatea vamală teritorială poate permite divizarea unei deplasări de produse energetice în regim suspensiv de accize, în condițiile stabilite prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(2) Deplasarea de produse energetice în regim suspensiv de accize dintr-un stat membru este permisă a fi divizată pe teritoriul României numai dacă acel stat membru permite o astfel de procedură, iar destinatarul din România, respectiv antrepozitarul autorizat sau destinatarul înregistrat, respectă condițiile stabilite prin ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală prevăzut la alin. (1).

ART. 404

Primirea produselor accizabile în regim suspensiv de accize

- (1) La primirea de produse accizabile, la oricare dintre destinațiile prevăzute la art. 401 alin. (2) lit. a) pct. 1, 2 sau 4 sau la alin. (3), destinatarul trebuie să respecte următoarele cerințe:
- a) să confirme că produsele accizabile au ajuns la destinație;
 - b) să păstreze produsele primite în vederea verificării și certificării datelor din documentul administrativ electronic la solicitarea autorității competente a destinatarului;
 - c) să înainteze fără întârziere și nu mai târziu de 5 zile lucrătoare de la încheierea deplasării, cu excepția cazurilor justificate corespunzător autorităților competente a destinatarului, un raport privind primirea acestora, denumit în continuare raport de primire, utilizând sistemul informatizat.
-

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

128. (2) Destinatarul poate să întârzie înaintarea prin sistemul informatizat a raportului de primire, peste termenul-limită prevăzut la art. 404 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, numai în cazuri temeinic justificate, potrivit ordinului menționat la alin. (1).

(2) Modalitățile de confirmare a faptului că produsele accizabile au ajuns la destinație și de trimitere a raportului de primire a produselor accizabile de către destinatarii menționați la art. 395 alin. (1) sunt prevăzute prin ordin al președintelui A.N.A.F.

(la 03-01-2016 Alin. (2) al art. 404 a fost modificat de pct. 8 al art. unic din LEGEA nr. 358 din 31 decembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 988 din 31 decembrie 2015, care completează art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015, cu pct. 36⁹.)

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

128. (1) Modalitățile de confirmare a faptului că produsele accizabile au ajuns la destinație și de trimitere a raportului de primire a produselor accizabile de către destinatarii menționați la art. 395 alin. (1) din Codul fiscal, prevăzute la art. 404 alin. (2) din Codul fiscal, sunt cele prevăzute în ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(3) Autoritatea competentă a destinatarului efectuează o verificare electronică a datelor din raportul de primire, după care:

1. în cazul în care datele sunt corecte, autoritatea competentă a destinatarului confirmă înregistrarea raportului de primire și îl transmite autorității competente a expeditorului;

2. în cazul în care datele nu sunt corecte, destinatarul este informat fără întârziere despre acest fapt.

(4) Atunci când expeditorul este din alt stat membru, raportul de primire se înaintează acestuia prin intermediul autorității fiscale din statul membru, de către autoritatea competentă din România.

(5) În cazul în care locul de expediție și cel de destinație se află în România, primirea produselor accizabile în regim suspensiv de accize se confirmă expeditorului potrivit procedurii stabilite prin ordin al președintelui A.N.A.F.

(la 03-01-2016 Alin. (5) al art. 404 a fost modificat de pct. 8 al art. unic din LEGEA nr. 358 din 31 decembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 988 din 31 decembrie 2015, care completează art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015, cu pct. 36⁹.)

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

128. (3) În cazul prevăzut la art. 404 alin. (5) din Codul fiscal, primirea produselor accizabile în regim suspensiv de la plata accizelor se confirmă expeditorului potrivit procedurii stabilite prin ordinul menționat la alin. (1).

ART. 405

Raportul de export

(1) În situațiile prevăzute la art. 401 alin. (2) lit. a) pct. 3 și la alin. (2) lit. b), după caz, dacă exportul are loc din România, autoritățile competente întocmesc un raport de export, pe baza confirmării biroului vamal de ieșire, stabilit conform art. 329 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2.447, sau de biroul unde se realizează formalitățile prevăzute la art. 337 alin. (5), prin care se atestă faptul că produsele accizabile au părăsit teritoriul României.

(la 24-12-2020 Alineatul (1) din Articolul 405 , Secțiunea a 16-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost modificat de Punctul 185, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

(2) Autoritățile competente înaintează raportul de export expeditorului.

(3) În condițiile în care expeditorul este din alt stat membru, iar biroul vamal de ieșire este din România, autoritățile competente verifică pe cale electronică informațiile ce rezultă din viza prevăzută la alin. (1). Odată ce aceste date au fost verificate, autoritățile competente din România transmit raportul de export autorităților competente din statul membru de expediție.

(4) Autoritățile competente din statul membru de expediție înaintează raportul de export expeditorului.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

129. (1) În aplicarea art. 405 alin. (1) din Codul fiscal, produsele accizabile pot fi deplasate în regim suspensiv de accize pe teritoriul Uniunii Europene, de la un antrepozit fiscal la un loc de unde acestea părăsesc teritoriul Uniunii Europene, inclusiv în cazul în care acestea sunt deplasate via o țară terță sau un teritoriu terț.

(2) Deplasarea produselor accizabile poate fi realizată în regim suspensiv de accize, potrivit art. 405 alin. (1) din Codul fiscal, numai dacă este acoperită de documentul administrativ electronic.

(3) Dovada încheierii deplasării produselor accizabile în regim suspensiv de accize este raportul de export întocmit de autoritatea vamală teritorială din România sau, după caz, de autoritatea competentă din statul membru de export, raport întocmit pe baza vizei biroului vamal de ieșire ori a biroului unde se realizează formalitățile de ieșire a produselor, prin care se atestă faptul că produsele accizabile au părăsit teritoriul Uniunii Europene.

ART. 406

Proceduri în cazul în care sistemul informatizat este indisponibil la expediție

(1) Prin excepție de la prevederile art. 402 alin. (1), în cazul în care sistemul informatizat este indisponibil în România, expeditorul din România poate începe o deplasare de produse accizabile în regim suspensiv de accize, în următoarele condiții:

a) produsele să fie însoțite de un document pe suport hârtie care conține aceleași date ca și proiectul de document administrativ electronic prevăzut la art. 402 alin. (2);

b) să informeze autoritatea competentă a expeditorului înainte de începerea deplasării, prin procedura stabilită prin ordin al președintelui A.N.A.F.

(la 03-01-2016 Lit. b) a alin. (1) al art. 406 a fost modificată de pct. 8 al art. unic din LEGEA nr. 358 din 31 decembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 988 din 31 decembrie 2015, care completează art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015, cu pct. 36¹⁰.)

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

130. (1) În aplicarea art. 406 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal, în situația în care sistemul informatizat este indisponibil în România, expeditorul poate începe deplasarea produselor accizabile în regim suspensiv de accize numai după înștiințarea autorității vamale centrale (responsabilă pentru sistemul informatizat și corespondența cu autoritățile competente din statele membre) prin transmiterea copieii documentului care va însoți deplasarea produselor, pe care a fost înscris numărul de referință eliberat de autoritatea vamală teritorială, în vederea atribuirii codului de referință administrativ unic, care reprezintă acordul pentru începerea efectivă a deplasării produselor. (2) Modelul documentului pe suport hârtie este prevăzut în anexa nr. 34, care face parte integrantă din prezentele norme metodologice.

(2) În cazul în care sistemul informatizat redevine disponibil, expeditorul prezintă un proiect de document administrativ electronic, în conformitate cu art. 402 alin. (2).

(3) De îndată ce informațiile cuprinse în documentul administrativ electronic sunt validate, în conformitate cu art. 402 alin. (3), acest document înlocuiește documentul pe suport hârtie prevăzut la alin. (1) lit. a). Prevederile art. 402 alin. (4) și (5), precum și cele ale art. 404 și 405 se aplică în mod corespunzător.

(4) Până la momentul validării informațiilor din documentul administrativ electronic, deplasarea este considerată ca având loc în regim suspensiv de accize, pe baza documentului pe suport hârtie prevăzut la alin. (1) lit. a).

(5) O copie de pe documentul pe suport hârtie prevăzut la alin. (1) lit. a) se păstrează de expeditor în evidențele sale.

(6) În cazul în care sistemul informatizat este indisponibil la expediție, expeditorul comunică informațiile prevăzute la art. 402 alin. (10) sau la art. 403 prin intermediul unor mijloace alternative de comunicare. În acest scop, expeditorul în cauză informează autoritatea competentă a expeditorului înaintea modificării destinației sau a divizării deplasării. Prevederile alin. (2)-(5) se aplică în mod corespunzător.

ART. 407

Proceduri în cazul în care sistemul informatizat este indisponibil la destinație

(1) În cazul în care, în situațiile prevăzute la art. 401 alin. (2) lit. a) pct. 1, 2 și 4, la alin. (2) lit. b) și la alin. (3), raportul de primire prevăzut la art. 404 alin. (1) lit. c) nu poate fi prezentat la încheierea deplasării produselor accizabile în termenul prevăzut la respectivul articol, deoarece

fie sistemul informatizat nu este disponibil în România, fie în situația prevăzută la art. 406 alin. (1) nu au fost încă îndeplinite procedurile prevăzute la art. 406 alin. (2) și (3), destinatarul prezintă autorității competente din România, cu excepția cazurilor pe deplin justificate, un document pe suport hârtie care conține aceleași informații ca și raportul de primire și care atestă încheierea deplasării, potrivit prevederilor din normele metodologice.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

131. Modelul documentului pe suport hârtie al raportului de primire și modelul raportului de export sunt prevăzute în anexa nr. 35 și, respectiv, în anexa nr. 36, care fac parte integrantă din prezentele norme metodologice.

(2) Cu excepția cazului în care destinatarul poate prezenta, în scurt timp, prin intermediul sistemului informatizat, raportul de primire prevăzut la art. 404 alin. (1) lit. c) sau în cazuri pe deplin justificate, autoritatea competentă din România trimite o copie de pe documentul pe suport hârtie prevăzut la alin. (1) autorității competente din statul membru de expediție, care o transmite expeditorului sau o ține la dispoziția acestuia.

(3) De îndată ce sistemul informatizat redevine disponibil sau de îndată ce procedurile prevăzute la art. 406 alin. (2) și (3) sunt îndeplinite, destinatarul prezintă un raport de primire, în conformitate cu art. 404 alin. (1) lit. c). Prevederile art. 404 alin. (3) și (4) se aplică în mod corespunzător.

(4) În cazul în care, în situațiile prevăzute la art. 401 alin. (2) lit. a) pct. 3, raportul de export prevăzut la art. 405 alin. (1) nu poate fi întocmit la încheierea deplasării produselor accizabile deoarece fie sistemul informatizat nu este disponibil în statul membru de export, fie în situația prevăzută la art. 406 alin. (1) nu au fost încă îndeplinite procedurile prevăzute la art. 406 alin. (2) și (3), autoritățile competente din statul membru de export trimit autorităților competente din România un document pe suport hârtie care conține aceleași date ca și raportul de export și care atestă încheierea deplasării, cu excepția cazului în care raportul de export prevăzut la art. 405 alin. (1) poate fi întocmit în scurt timp, prin intermediul sistemului informatizat sau în cazuri pe deplin justificate, potrivit prevederilor din normele metodologice.

(5) În cazul prevăzut la alin. (4), autoritățile competente din România transmit sau pun la dispoziția expeditorului o copie a documentului pe suport hârtie.

(6) De îndată ce sistemul informatizat redevine disponibil în statul membru de export sau de îndată ce procedurile prevăzute la art. 406 alin. (2) și (3) sunt îndeplinite, autoritățile competente din statul membru de export trimit un raport de export, în conformitate cu art. 405 alin. (1). Prevederile art. 405 alin. (2) și (3) se aplică în mod corespunzător.

ART. 408

Încheierea deplasării produselor accizabile în regim suspensiv de accize

(1) Fără să contravină prevederilor art. 407, raportul de primire prevăzut la art. 404 alin. (1) lit. c) sau raportul de export prevăzut la art. 405 alin. (1) constituie dovada faptului că deplasarea produselor accizabile s-a încheiat, în conformitate cu art. 401 alin. (7).

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), în absența unui raport de primire sau a unui raport de export din alte motive decât cele prevăzute la art. 404 dovada încheierii deplasării produselor accizabile în regim suspensiv de accize este:

a) în cazurile prevăzute la art. 401 alin. (2) lit. a) pct. 1, 2 și 4, la alin. (2) lit. b) și la alin. (3), o adnotare făcută de autoritățile competente din statul membru de destinație, pe baza unor dovezi corespunzătoare, care să indice că produsele accizabile expediate au ajuns la destinația declarată;

b) în cazul prevăzut la art. 401 alin. (2) lit. a) pct. 3, o adnotare făcută de autoritățile competente din statul membru pe teritoriul căruia este situat biroul vamal de ieșire, care să ateste faptul că produsele accizabile au părăsit teritoriul Uniunii Europene.

(3) În sensul alin. (2), un document înaintat de destinatar și care conține aceleași informații ca și raportul de primire sau de export constituie o dovadă corespunzătoare.

(4) În momentul în care autoritățile competente din statul membru de expediție au admis dovezile corespunzătoare, acestea închid deplasarea în sistemul informatizat.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

132. (1) Deplasarea produselor accizabile în regim suspensiv de accize se consideră încheiată pentru expeditor în baza raportului de primire înaintat de destinatar sau, după caz, în baza raportului de export înaintat de autoritatea competentă a locului de export, prin intermediul sistemului informatizat.

(2) Atunci când destinatarul din România constată că nu este în măsură să întocmească raportul de primire în termenul prevăzut de lege, imediat la primirea produselor solicită prezența unui reprezentant al autorității vamale teritoriale, în vederea verificării și confirmării datelor prezentate de destinatar pe baza documentului care a însoțit deplasarea produselor în regim suspensiv de accize și a dovezilor justificative.

(3) În urma mențiunilor reprezentantului autorității vamale teritoriale, destinatarul va înainta documentul autorității vamale centrale în vederea comunicării de către aceasta autorității competente a statului membru de expediție a regimului aferent deplasării produselor.

(4) Modelul documentului este prevăzut în anexa nr. 35.

(5) În cazul deplasării produselor accizabile în regim suspensiv de accize din România către un destinatar din alt stat membru sau la export printr-un birou vamal de ieșire din alt stat membru, în absența raportului de primire sau a unui raport de export, după caz, deplasarea poate fi considerată încheiată potrivit adnotărilor autorității competente din statul membru de destinație sau de export.

ART. 409

Structura și conținutul informațiilor

(1) Structura și conținutul informațiilor care trebuie schimbate potrivit art. 402-405 de către persoanele și autoritățile competente implicate în cazul unei deplasări intracomunitare de produse accizabile în regim suspensiv de accize, normele și procedurile privind schimbul acestor informații, precum și structura documentelor pe suport hârtie prevăzute la art. 406 și 407 sunt stabilite de către Comisia Europeană.

(2) Situațiile în care sistemul informatizat este considerat indisponibil în România, precum și normele și procedurile care trebuie urmate în aceste situații sunt stabilite prin ordin al președintelui A.N.A.F.

(la 03-01-2016 Alin. (2) al art. 409 a fost modificat de pct. 8 al art. unic din LEGEA nr. 358 din 31 decembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 988 din 31 decembrie 2015, care completează art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015, cu pct. 36¹¹.)

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

133. Structura și conținutul mesajelor corespunzătoare documentului administrativ electronic, raportului de primire și raportului de export aferente deplasărilor de produse accizabile în regim suspensiv de accize, atunci când informațiile se transmit prin sistemul informatizat, sunt stabilite la nivel național și se regăsesc în ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, emis în conformitate cu prevederile Regulamentului CE nr. 684/2009.

ART. 410

Proceduri simplificate

(1) Monitorizarea deplasărilor produselor accizabile în regim suspensiv de accize, care se desfășoară integral pe teritoriul României, se realizează potrivit procedurilor aprobate prin ordin al președintelui A.N.A.F., stabilite pe baza prevederilor art. 402-408.

(la 03-01-2016 Alin. (1) al art. 410 a fost modificat de pct. 8 al art. unic din LEGEA nr. 358 din 31 decembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 988 din 31 decembrie 2015, care completează art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015, cu pct. 36¹².)

(2) Prin acord și în condițiile stabilite de România cu alte state membre interesate pot fi stabilite proceduri simplificate pentru deplasările frecvente și regulate de produse accizabile în regim suspensiv de accize care au loc între teritoriile acestora.

(3) Prevederile alin. (2) includ deplasările prin conducte fixe.

ART. 411

(1) Deplasarea produselor accizabile puse în liberă circulație de către un importator care deține autorizație unică pentru proceduri vamale simplificate, eliberată de autoritatea competentă din alt stat membru, iar produsele sunt eliberate pentru consum în România, se poate efectua în regim suspensiv de accize, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) importatorul este autorizat de autoritatea competentă din statul său pentru efectuarea de operațiuni cu produse accizabile în regim suspensiv de accize;

b) importatorul deține cod de accize în statul membru de autorizare;

c) deplasarea are loc între:

1. un birou vamal de intrare din România și un antrepozit fiscal sau un destinatar înregistrat din România;

2. un birou vamal de intrare în teritoriul Uniunii Europene situat în alt stat membru participant la aplicarea procedurii vamale simplificate și un antrepozit fiscal sau un destinatar înregistrat din România, mișcarea produselor accizabile fiind acoperită de o procedură de tranzit care începe la frontieră;

3. un birou vamal de intrare în teritoriul Uniunii Europene situat într-un stat membru neparticipant la aplicarea procedurii vamale simplificate și un antrepozit fiscal sau un destinatar înregistrat din România, mișcarea produselor accizabile fiind acoperită de o procedură de tranzit care începe la frontieră;

d) produsele accizabile sunt însoțite de un exemplar tipărit al documentului administrativ electronic prevăzut la art. 402 alin. (1).

(2) Prevederile alin. (1) se aplică și în cazul importatorului înregistrat în România care deține autorizație unică pentru proceduri vamale simplificate, eliberată de autoritatea vamală din România, iar produsele sunt eliberate pentru consum în alt stat membru participant la aplicarea procedurii vamale simplificate.

ART. 412

Nereguli și abateri

(1) Atunci când s-a produs o neregulă în cursul unei deplasări de produse accizabile în regim suspensiv de accize care a dus la eliberarea pentru consum a acestora în conformitate cu art. 340 alin. (1) lit. a), se consideră că eliberarea pentru consum are loc în statul membru în care s-a produs neregula.

(2) În cazul în care, pe parcursul unei deplasări a produselor accizabile în regim suspensiv de accize, a fost depistată o neregulă care a dus la eliberarea pentru consum a acestora în conformitate cu art. 340 alin. (1) lit. a) și nu este posibil să se determine unde s-a produs neregula, se consideră că aceasta s-a produs în statul membru și la momentul în care aceasta a fost depistată.

(3) În situațiile prevăzute la alin. (1) și (2), autoritățile competente din statul membru în care produsele au fost eliberate pentru consum sau în care se consideră că au fost eliberate pentru consum trebuie să informeze autoritățile competente din statul membru de expediție.

(4) Când produsele accizabile care se deplasează în regim suspensiv de accize nu au ajuns la destinație și pe parcursul deplasării nu a fost constatată nicio neregulă care să fie considerată eliberare pentru consum potrivit art. 340 alin. (1) lit. a), se consideră că neregula s-a produs în statul membru de expediție și în momentul expedierii produselor accizabile.

(5) Face excepție de la prevederile alin. (4) cazul în care în termen de 4 luni de la începerea deplasării în conformitate cu art. 401 alin. (6), expeditorul furnizează dovada încheierii deplasării sau a locului în care a fost comisă neregula, într-un mod considerat satisfăcător de autoritățile competente din statul membru de expediție în conformitate cu art. 401 alin. (7).

(6) Dacă persoana care a constituit garanția potrivit prevederilor art. 348 nu a avut sau nu a putut să aibă cunoștință de faptul că produsele nu au ajuns la destinație, acestea i se acordă un termen de o lună de la comunicarea acestei informații de către autoritățile competente din statul membru de expediție pentru a-i permite să aducă dovada încheierii deplasării, în conformitate cu art. 401 alin. (7), sau a locului comiterii neregulii.

(7) În cazurile prevăzute la alin. (2) și (4), dacă statul membru în care s-a comis efectiv neregula este identificat în termen de 3 ani de la data începerii deplasării, în conformitate cu art.

401 alin. (6), se aplică dispozițiile alin. (1). În aceste situații, autoritățile competente din statul membru în care s-a comis neregula informează în acest sens autoritățile competente din statul membru în care au fost percepute accizele, care restituie sau remite accizele în momentul furnizării probei percepției accizelor în celălalt stat membru.

(8) În sensul prezentului articol, neregulă înseamnă o situație apărută în cursul unei deplasări a produselor accizabile în regim suspensiv de accize, diferită de aceea prevăzută la art. 340 alin. (10) și (11), din cauza căreia o deplasare sau un segment dintr-o deplasare a unor produse accizabile nu s-a încheiat conform art. 401 alin. (7).

(la 03-01-2016 Alin. (8) al art. 412 a fost modificat de pct. 8 al art. unic din LEGEA nr. 358 din 31 decembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 988 din 31 decembrie 2015, care completează art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015, cu pct. 36¹³.)

(9) În sensul prezentului articol, nu se consideră neregulă diferențele constatate între cantitățile înregistrate la expediere, respectiv la recepție, care pot fi atribuite toleranțelor aparatelor de măsurare și care sunt în limitele claselor de precizie ale aparatelor, stabilite conform Hotărârii Guvernului nr. 711/2015 privind stabilirea condițiilor pentru punerea la dispoziție pe piață a mijloacelor de măsurare, cu modificările ulterioare.

(la 24-12-2020 Alineatul (9) din Articolul 412 , Secțiunea a 16-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost modificat de Punctul 186, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

134. (1) În aplicarea art. 412 din Codul fiscal, în cazul pierderilor intervenite pe parcursul transportului intracomunitar al produselor accizabile în regim suspensiv de accize, la sosirea produselor în România, pe baza documentelor justificative prezentate de persoana care a efectuat recepția produselor accizabile, autoritatea vamală teritorială stabilește natura pierderilor și regimul de admitere a acestora. (2) În aplicarea art. 412 alin. (8) din Codul fiscal, prin neregulă se înțelege pierderile sau distrugerile care intervin în cursul unei deplasări a produselor accizabile în regim suspensiv de accize, diferite de cele prevăzute la pct. 2 alin. (1) lit. a) și b), care au drept consecință încheierea cu lipsuri sau neîncheierea deplasării în regim suspensiv de la plata accizelor conform art. 401 alin. (7) din Codul fiscal.

(3) Pentru pierderile, altele decât cele admise de autoritatea vamală teritorială ca neimpozabile în România potrivit pct. 2 alin. (1) lit. a) și b), se datorează accize calculate pe baza nivelurilor accizelor în vigoare la momentul constatării acestora, cu respectarea prevederilor pct. 2 alin. (5) și (6).

(4) Prevederile alin. (1)-(3) se aplică în mod corespunzător și în cazul pierderilor de produse intervenite pe parcursul transportului național al produselor accizabile în regim suspensiv de accize.

(5) În toate situațiile în care distrugerea sau pierderea produselor accizabile nu se admite de autoritatea vamală teritorială ca neimpozabilă, accizele devin exigibile la data emiterii

deciziei de impunere de către autoritatea vamală teritorială și se plătesc în termen de 5 zile de la această dată. Autoritatea vamală teritorială stabilește cuantumul accizelor datorate și emite decizia de impunere potrivit procedurii stabilite prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

SECȚIUNEA a 17-a

Deplasarea intracomunitară și impozitarea produselor accizabile după eliberarea pentru consum

ART. 413

Persoane fizice

(1) Accizele pentru produsele accizabile achiziționate de o persoană fizică pentru uz propriu și transportate personal de aceasta dintr-un stat membru în România sunt exigibile numai în statul membru în care se achiziționează produsele accizabile.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

135. (1) În aplicarea art. 413 alin. (1) și (3) din Codul fiscal, prin achiziții de produse accizabile pentru uz propriu se înțelege achizițiile de produse accizabile efectuate de către persoanele fizice și transportate de către acestea, care nu depășesc următoarele limite cantitative:

a) tutunuri prelucrate:

- 1. țigarete - 800 de bucăți;*
- 2. țigări (cu o greutate maximă de 3 grame/bucată) - 400 de bucăți;*
- 3. țigări de foi - 200 de bucăți;*
- 4. tutun de fumat - 1 kg;*

b) băuturi alcoolice:

- 1. băuturi spirtoase - 10 litri;*
- 2. produse intermediare - 20 litri;*
- 3. vinuri și băuturi fermentate - 90 litri;*
- 4. bere - 110 litri.*

(2) Pentru a stabili dacă produsele accizabile prevăzute la alin. (1) sunt destinate uzului propriu al unei persoane fizice, se au în vedere cel puțin următoarele elemente:

- a) statutul comercial al celui care deține produsele accizabile și motivele pentru care le deține;
- b) locul în care se află produsele accizabile sau, dacă este cazul, modul de transport utilizat;
- c) orice document referitor la produsele accizabile;
- d) natura produselor accizabile;
- e) cantitatea de produse accizabile.

(3) Produsele achiziționate și transportate de persoanele fizice se consideră a fi destinate scopurilor comerciale, în condițiile și în cantitățile prevăzute în normele metodologice.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

135. (1) În aplicarea art. 413 alin. (1) și (3) din Codul fiscal, prin achiziții de produse accizabile pentru uz propriu se înțelege achizițiile de produse accizabile efectuate de către persoanele fizice și transportate de către acestea, care nu depășesc următoarele limite cantitative:

a) tutunuri prelucrate:

1. țigarete - 800 de bucăți;
2. țigări (cu o greutate maximă de 3 grame/bucată) - 400 de bucăți;
3. țigări de foi - 200 de bucăți;
4. tutun de fumat - 1 kg;

b) băuturi alcoolice:

1. băuturi spirtoase - 10 litri;
2. produse intermediare - 20 litri;
3. vinuri și băuturi fermentate - 90 litri;
4. bere - 110 litri.

(2) În aplicarea art. 413 alin. (3) și (4) din Codul fiscal, prin achiziții de produse accizabile în scopuri comerciale se înțelege achizițiile de produsele accizabile efectuate de către persoanele fizice și transportate de către acestea, care depășesc limitele cantitative prevăzute la alin. (1).

(3) Pentru stabilirea destinației comerciale a produselor accizabile achiziționate dintr-un alt stat membru de persoane fizice din România, se au în vedere următoarele cerințe:

- a) statutul comercial al deținătorului și motivele deținerii produselor;
- b) locul în care se află produsele sau, dacă este cazul, mijlocul de transport utilizat;
- c) orice alt document cu privire la produsele respective;
- d) natura produselor;
- e) cantitatea de produse.

(4) Achizițiile de produse accizabile în scopuri comerciale sunt supuse prevederilor art. 414 din Codul fiscal.

(5) Autoritatea vamală competentă stabilește pe baza criteriilor prevăzute la alin. (3) dacă produsele deținute în cantități inferioare sau egale limitelor prevăzute la alin. (1) sunt destinate a fi utilizate altfel decât pentru uz propriu, respectiv în scopuri comerciale.

(4) Produsele achiziționate și transportate în cantități superioare limitelor prevăzute în normele metodologice și destinate consumului în România se consideră a fi achiziționate în scopuri comerciale și, în acest caz, se datorează acciza în România.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

135.

(2) În aplicarea art. 413 alin. (3) și (4) din Codul fiscal, prin achiziții de produse accizabile în scopuri comerciale se înțelege achizițiile de produsele accizabile efectuate de către persoanele fizice și transportate de către acestea, care depășesc limitele cantitative prevăzute la alin. (1).

(3) Pentru stabilirea destinației comerciale a produselor accizabile achiziționate dintr-un alt stat membru de persoane fizice din România, se au în vedere următoarele cerințe:

- a) statutul comercial al deținătorului și motivele deținerii produselor;
- b) locul în care se află produsele sau, dacă este cazul, mijlocul de transport utilizat;
- c) orice alt document cu privire la produsele respective;
- d) natura produselor;
- e) cantitatea de produse.

(4) Achizițiile de produse accizabile în scopuri comerciale sunt supuse prevederilor art. 414 din Codul fiscal.

(5) Autoritatea vamală competentă stabilește pe baza criteriilor prevăzute la alin. (3) dacă produsele deținute în cantități inferioare sau egale limitelor prevăzute la alin. (1) sunt destinate a fi utilizate altfel decât pentru uz propriu, respectiv în scopuri comerciale.

(5) Acciza devine exigibilă în România și pentru cantitățile de uleiuri minerale eliberate deja pentru consum într-un alt stat membru, dacă aceste produse sunt transportate cu ajutorul unor mijloace de transport atipice de către o persoană fizică sau în numele acesteia. În sensul acestui alineat, mijloace de transport atipice înseamnă transportul de combustibil în alte recipiente decât rezervoarele vehiculelor sau în canistre adecvate pentru combustibili și transportul de produse lichide pentru încălzire în alte recipiente decât în camioane-cisternă folosite în numele unor operatori economici profesioniști.

ART. 414

Produse accizabile eliberate pentru consum într-un stat membru, deținute în scopuri comerciale în România

(la 24-12-2020 Denumirea marginală a articolului 414 din Secțiunea a 17-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost modificată de Punctul 187, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

(1) Fără să contravină prevederilor art. 417 alin. (1), în cazul în care produsele accizabile care au fost deja eliberate pentru consum într-un stat membru sunt deținute în scopuri comerciale în România pentru a fi livrate sau utilizate pe teritoriul acesteia, produsele în cauză sunt supuse accizelor, iar accizele devin exigibile în România.

(2) În sensul prezentului articol, deținerea de produse accizabile de către o altă persoană decât o persoană fizică sau de către o persoană fizică în alte scopuri decât pentru uz propriu și transportarea de către aceasta în conformitate cu art. 413 se consideră deținere în scopuri comerciale.

(3) Condițiile de exigibilitate și nivelul accizelor care urmează să fie aplicate sunt cele în vigoare la data la care accizele devin exigibile în România.

(4) Persoana plătitoare de accize devenite exigibile este, în cazul prevăzut la alin. (1), persoana care efectuează livrarea sau deține produsele destinate livrării sau căreia îi sunt livrate produsele în România.

(5) Fără să contravină prevederilor art. 419, în cazul în care produsele accizabile care au fost deja eliberate pentru consum în alt stat membru se deplasează în cadrul Uniunii Europene în scopuri comerciale, produsele în cauză nu sunt considerate ca fiind deținute în aceste scopuri până în momentul în care ajung în România, cu condiția ca deplasarea să se realizeze pe baza formalităților prevăzute la art. 415 alin. (1) și (2).

(6) Produsele accizabile deținute la bordul unei nave sau al unei aeronave care efectuează traversări sau zboruri între un alt stat membru și România, dar care nu sunt disponibile pentru vânzare în momentul în care nava sau aeronava se află pe teritoriul unuia dintre cele două state membre, nu sunt considerate ca fiind deținute în statul membru respectiv în scopuri comerciale.

(7) În cazul produselor accizabile care au fost deja eliberate pentru consum în România și care sunt livrate într-un alt stat membru, persoana care a efectuat livrarea poate beneficia, la cerere, de restituirea accizelor dacă autoritatea competentă constată că accizele au devenit exigibile și au fost percepute în acel stat membru, potrivit prevederilor din normele metodologice.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

136. În aplicarea art. 414 alin. (7) din Codul fiscal, persoana care efectuează livrarea intracomunitară a produselor accizabile anterior eliberate pentru consum în România poate solicita restituirea accizelor conform procedurii prevăzute la pct. 122.

ART. 415

Deplasarea intracomunitară a produselor eliberate pentru consum

(la 24-12-2020 Denumirea marginală a articolului 415 din Secțiunea a 17-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost modificată de Punctul 188, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

(1) În situațiile prevăzute la art. 414 alin. (1) și (7), produsele accizabile circulă între alt stat membru și România, respectiv între România și alt stat membru împreună cu documentul de însoțire prevăzut la art. 416.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

137. (1) În aplicarea art. 415 alin. (1) din Codul fiscal, în situația în care un operator economic din România urmează să primească produse accizabile eliberate pentru consum în alt

stat membru, exigibilitatea accizelor ia naștere în momentul în care acesta recepționează produsele.

(2) Operatorul economic din România prevăzut la alin. (1) trebuie să îndeplinească următoarele cerințe:

a) înainte de expedierea produselor accizabile de către furnizorul din alt stat membru, să depună o declarație cu privire la acest fapt la autoritatea vamală teritorială și să garanteze plata accizelor aferente produselor accizabile pe care urmează să le primească;

b) să plătească accizele în prima zi lucrătoare imediat următoare celei în care s-au recepționat produsele;

c) să înștiințeze autoritatea vamală teritorială în raza căreia au fost primite produsele accizabile și să păstreze produsele în locul de recepție cel puțin 24 de ore pentru a permite acestei autorități să se asigure că produsele au fost efectiv primite și că accizele exigibile pentru acestea au fost plătite. După expirarea termenului de 24 de ore, operatorul economic poate proceda la recepția produselor accizabile primite.

(2) Persoanele prevăzute la art. 414 alin. (4) trebuie să îndeplinească următoarele cerințe:

a) înaintea expedierii produselor, să depună o declarație la autoritatea competentă teritorială și să garanteze plata accizelor;

b) să plătească accizele în prima zi lucrătoare imediat următoare celei în care s-au recepționat produsele;

c) să accepte orice control care să permită autorității competente să se asigure că produsele accizabile au fost efectiv primite și că accizele exigibile pentru acestea au fost plătite.

ART. 416

Documentul de însoțire

(1) Documentul de însoțire se întocmește de către furnizor în 3 exemplare și se utilizează după cum urmează:

a) primul exemplar rămâne la furnizor;

b) exemplarele 2 și 3 însoțesc produsele accizabile pe timpul transportului până la primitor;

c) exemplarul 2 rămâne la primitorul produselor;

d) exemplarul 3 trebuie să fie restituit furnizorului, cu certificarea recepției și cu menționarea tratamentului fiscal ulterior al produselor accizabile în statul membru de destinație, dacă furnizorul solicită în mod expres acest lucru în scop de restituire de accize.

(2) Modelul documentului de însoțire se stabilește prin normele metodologice.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

138. (1) Deplasarea produselor accizabile eliberate pentru consum în România către un destinatar dintr-un stat membru, în vederea utilizării în scop comercial, este însoțită de documentul de însoțire prevăzut la art. 416 din Codul fiscal. (2) Documentul de însoțire se utilizează și în cazul circulației intracomunitare a alcoolului complet denaturat.

(3) În aplicarea prevederilor art. 416 alin. (2) din Codul fiscal, modelul documentului de însoțire este prevăzut în anexa nr. 37, care face parte integrantă din prezentele norme metodologice.

(4) Pentru produsele accizabile eliberate pentru consum într-un stat membru și care sunt destinate a fi utilizate în scop comercial în România, deplasarea produselor din statul membru în România este însoțită de documentul de însoțire sau de un document comercial stabilit de statul membru de expediție, care conține aceleași informații ca și documentul de însoțire.

ART. 417

Vânzarea la distanță și reprezentantul fiscal

(1) Vânzarea la distanță din alt stat membru în România reprezintă vânzarea produselor accizabile deja eliberate pentru consum într-un stat membru, care sunt achiziționate de o persoană stabilită în România, alta decât un antrepozitar autorizat sau un destinatar înregistrat, care nu exercită o activitate economică independentă, și care sunt expediate ori transportate către România, direct sau indirect, de către vânzător ori în numele acestuia, fiind supuse accizelor în România.

(2) În cazul prevăzut la alin. (1), accizele devin exigibile în România în momentul livrării produselor accizabile. Condițiile de exigibilitate și nivelul accizelor care urmează să fie aplicate sunt cele în vigoare la data la care accizele devin exigibile. Accizele se plătesc în conformitate cu procedura stabilită în normele metodologice.

(3) Persoana plătitoare de accize în România este fie vânzătorul, fie un reprezentant fiscal stabilit în România și autorizat de autoritățile competente din România. Atunci când vânzătorul nu respectă dispozițiile alin. (4) lit. a), persoana plătitoare de accize este destinatarul produselor accizabile.

(4) Vânzătorul în nume propriu sau prin reprezentantul fiscal trebuie să îndeplinească următoarele cerințe:

a) înainte de expedierea produselor accizabile trebuie să se înregistreze și să garanteze plata accizelor în condițiile stabilite și la autoritatea competentă, prevăzute în normele metodologice;

b) să plătească accizele la autoritatea competentă prevăzută la lit. a), după sosirea produselor accizabile;

c) să țină evidențe ale livrărilor de produse accizabile.

(5) Persoana nestabilită în România care efectuează o vânzare la distanță în România trebuie să transmită autorității competente, în nume propriu sau prin reprezentantul fiscal, o situație lunară privind achizițiile și livrările de produse accizabile, până la data de 15 inclusiv a lunii următoare celei la care se referă situația, în condițiile stabilite prin normele metodologice.

(6) Vânzarea la distanță din România în alt stat membru reprezintă vânzarea produselor accizabile deja eliberate pentru consum în România, care sunt achiziționate de o persoană, alta decât un antrepozitar autorizat sau un destinatar înregistrat, stabilită în alt stat membru, care nu exercită o activitate economică independentă, și care sunt expediate ori transportate către acel stat membru, direct sau indirect, de către vânzătorul stabilit în România ori în numele acestuia, fiind supuse accizelor în acel stat membru. Accizele plătite în România se restituie, la solicitarea vânzătorului, dacă vânzătorul din România prezintă autorităților competente dovezi care să ateste că produsele accizabile au ajuns și accizele s-au plătit în statul membru de destinație.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

139. (1) În aplicarea art. 417 din Codul fiscal, pentru produsele accizabile eliberate pentru consum într-un stat membru și destinate ulterior vânzării unei persoane din România care nu desfășoară o activitate economică independentă, vânzătorul din acel stat membru sau reprezentantul său fiscal stabilit în România trebuie să se înregistreze și să garanteze plata accizelor. Vânzătorul din alt stat membru se înregistrează și garantează plata accizelor la autoritatea vamală centrală. În cazul desemnării unui reprezentant fiscal, acesta se înregistrează, se autorizează și garantează plata accizelor la autoritatea vamală teritorială de care aparține. (2) Reprezentantul fiscal trebuie să fie stabilit în România și să fie autorizat de către autoritatea vamală teritorială.

(3) În scopul obținerii autorizației, reprezentantul fiscal depune la autoritatea vamală teritorială o cerere însoțită de următoarele documente:

- a) actul constitutiv al reprezentantului fiscal, care îi permite desfășurarea acestei activități;
- b) contractul de reprezentare încheiat cu vânzătorul.

(4) Modelul cererii privind acordarea autorizației de reprezentant fiscal este prevăzut în anexa nr. 38, care face parte integrantă din prezentele norme metodologice.

(5) Autorizarea ca reprezentant fiscal pentru vânzări la distanță de produse accizabile nu poate fi acordată decât persoanelor care oferă garanțiile necesare pentru aplicarea corectă a dispozițiilor legale și pentru care măsurile de urmărire și control necesare pot fi asigurate fără a fi necesare cheltuieli administrative suplimentare.

(6) Cererea de autorizare ca reprezentant fiscal nu poate fi aprobată în cazul persoanelor care au săvârșit o infracțiune sau încălcări repetate în legătură cu reglementările vamale sau fiscale.

(7) Decizia de neacordare a autorizației ca reprezentant fiscal se comunică în scris, odată cu motivele ce au condus la acest fapt.

(8) Autorizația de reprezentant fiscal este revocată sau modificată atunci când una sau mai multe condiții prevăzute pentru emiterea acesteia nu au fost sau nu mai sunt îndeplinite.

(9) Autorizația de reprezentant fiscal poate fi revocată atunci când titularul acesteia nu se conformează unei obligații care îi revine, după caz, din deținerea acestei autorizații.

(10) Autorizația de reprezentant fiscal se revocă în cazul în care după emiterea acesteia se săvârșește una din faptele menționate la alin. (6).

(11) Revocarea sau modificarea autorizației de reprezentant fiscal se aduce la cunoștința titularului acesteia.

(12) Revocarea sau modificarea autorizației de reprezentant fiscal produce efecte de la data la care ea a fost adusă la cunoștință. Totuși, în cazuri excepționale și în măsura în care interesele legitime ale titularului autorizației impun aceasta, autoritatea vamală teritorială poate stabili o dată ulterioară pentru producerea efectelor.

(13) Pentru vânzarea la distanță efectuată în România, plata accizelor se efectuează prin unitatea de Trezorerie a Statului care deservește autoritatea fiscală teritorială în raza căreia se află domiciliul persoanei care primește produsele accizabile.

(14) Termenul de plată a accizelor îl constituie ziua lucrătoare imediat următoare celei în care a avut loc recepția mărfurilor de către destinatar.

(15) În aplicarea art. 417 alin. (4) din Codul fiscal, vânzătorul sau reprezentantul fiscal înregistrează lunar în evidențele proprii toate operațiunile efectuate cu produse accizabile.

(16) Vânzătorii sau reprezentanții fiscali, după caz, depun în format letric, la autoritatea vamală teritorială în raza căreia își au sediul social, o situație centralizatoare, până la data de 15 inclusiv a lunii următoare celei la care se referă situația.

(17) Modelul situației centralizatoare prevăzute la alin. (16) este prevăzut în anexa nr. 19.

(18) Reprezintă o vânzare la distanță din România în alt stat membru livrarea de produsele accizabile deja eliberate pentru consum în România destinate vânzării unei persoane din alt stat membru care nu este antrepozitar autorizat sau destinat înregistrat și nu desfășoară o activitate economică independentă. Vânzătorul din România sau reprezentantul său fiscal stabilit în acel alt stat membru trebuie să respecte legislația din statul membru respectiv.

(19) Persoanele menționate la alin. (16) trebuie să țină o evidență strictă a tuturor livrărilor de produse în cazul vânzării la distanță din România în alt stat membru, în care trebuie să înregistreze pentru fiecare livrare:

- a) numărul de ordine corespunzător livrării;
- b) data livrării;
- c) numărul facturii sau al altui document comercial care înlocuiește factura;
- d) țara de destinație;
- e) datele de identificare ale destinatarului: denumirea, adresa;
- f) grupa de produse expediate, inclusiv codurile NC corespunzătoare;
- g) cantitatea de produse expediată, exprimată în unități de măsură corespunzătoare regulilor de calcul al accizei;
- h) dovada primirii produselor de către destinatar;
- i) dovada plății accizelor în statul membru de destinație;
- j) cuantumul accizelor solicitate a fi restituite;
- k) data solicitării restituirii accizelor.

(20) Vânzătorul depune la autoritatea fiscală teritorială în raza căreia își are sediul o cerere de restituire, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 39, care face parte integrantă din prezentele norme metodologice, menționând livrările efectuate în cadrul vânzării la distanță, pentru care s-au plătit accizele pe teritoriul statelor membre de destinație, pe parcursul unui trimestru.

(21) Cererea se depune până la data de 25 inclusiv a lunii următoare încheierii trimestrului în care au fost plătite accizele în statele membre de destinație și cuprinde informații referitoare la cantitățile de produse accizabile și numerele de ordine corespunzătoare livrărilor pentru care se solicită restituirea, precum și suma totală de restituit.

Nedepunerea în termen a cererii nu conduce la pierderea dreptului de restituire, cu condiția ca aceasta să fie depusă în cadrul termenului de prescripție prevăzut la art. 219 din Codul de procedură fiscală.

(22) Momentul plății accizelor în statul membru de destinație reprezintă momentul de la care persoanele menționate la alin. (16) beneficiază de dreptul de restituire a accizelor.

(23) Vânzătorul are obligația să păstreze la dispoziția autorității fiscale teritoriale, pe o perioadă de cel puțin 5 ani, facturile și toate documentele care atestă atât plata accizelor pe teritoriul național pentru produsele expediate, cât și plata accizelor în statele membre de destinație.

(24) Autoritatea fiscală teritorială transmite cererea și documentația depuse de vânzător autorității vamale teritoriale, care în urma analizei transmite un punct de vedere asupra dreptului de restituire a accizelor, precum și asupra cuantumului accizei de restituit. După analiza documentației, inclusiv a punctului de vedere transmis de autoritatea vamală teritorială,

autoritatea fiscală teritorială emite decizia de admitere, în totalitate sau în parte, ori de respingere a cererii de restituire.

(25) În cazul în care se emite o decizie de admitere în totalitate sau în parte, autoritatea fiscală teritorială procedează la restituirea accizelor în condițiile art. 168 din Codul de procedură fiscală.

(26) *Cuantumul accizelor restituite nu poate depăși valoarea accizelor plătite prin prețul de achiziție al produselor accizabile.*

ART. 418

Distrugerii și pierderi

(1) În situațiile prevăzute la art. 414 alin. (1) și la art. 417 alin. (1), în cazul distrugerii totale sau al pierderii iremediabile a produselor accizabile, în cursul transportului acestora în alt stat membru decât cel în care au fost eliberate pentru consum, dintr-un motiv legat de natura produselor, ca urmare a unui caz fortuit ori de forță majoră sau ca o consecință a autorizării de către autoritățile competente din statul membru în cauză, accizele nu sunt exigibile în acel stat membru.

(2) Distrugerea totală sau pierderea iremediabilă a produselor accizabile în cauză se dovedește într-un mod considerat satisfăcător de autoritățile competente din statul membru în care a avut loc distrugerea totală ori pierderea iremediabilă sau din statul membru în care aceasta a fost constatată, în cazul în care nu este posibil să se determine unde a avut loc. Garanția depusă în temeiul art. 415 alin. (2) lit. a) sau al art. 417 alin. (4) lit. a) se eliberează.

(3) Regulile și condițiile pe baza cărora se determină pierderile menționate la alin. (1) sunt prevăzute în normele metodologice.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

140. (1) În aplicarea prevederilor art. 418 din Codul fiscal, în cazul distrugerii totale sau în cazul pierderii iremediabile survenite în cursul transportului pe teritoriul României a produselor accizabile eliberate pentru consum într-un alt stat membru, ca urmare a unui caz fortuit ori de forță majoră, nu intervine exigibilitatea accizelor în România, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) expeditorul, transportatorul sau primitorul prezintă imediat autorității vamale teritoriale dovezi suficiente despre evenimentul produs, emise de autoritatea vamală, Ministerul Afacerilor Interne sau autoritatea competentă în domeniu, precum și informații precise cu privire la cantitatea de produse accizabile care nu este disponibilă pentru a fi folosită în România;

b) să fie dovedite prin procese-verbale privind înregistrarea distrugerii totale sau a pierderii iremediabile în contabilitatea operatorului economic.

(2) Prin distrugere totală sau pierdere iremediabilă a produselor accizabile se înțelege cazul în care:

a) produsul nu este disponibil pentru a fi folosit în România datorită vărsării, spargerii, incendierii, contaminării, inundațiilor sau altor cazuri de forță majoră;

b) produsul nu este disponibil pentru a fi folosit în România datorită evaporării sau altor cauze care reprezintă rezultatul natural al deplasării produsului;

c) este o consecință a autorizării de către autoritatea vamală teritorială.

(3) Pentru pierderile neadmise de autoritatea vamală teritorială ca neimpozabile în România potrivit alin. (1) se datorează accize, calculate pe baza nivelurilor accizelor în vigoare la momentul constatării lor.

(4) În cazul prevăzut la alin. (3), accizele devin exigibile la data emiterii deciziei de impunere de către autoritatea vamală teritorială și se plătesc în termen de 5 zile de la această dată. Autoritatea vamală teritorială stabilește cuantumul accizelor datorate și emite decizia de impunere potrivit procedurii stabilite prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(5) Pentru produsele accizabile eliberate pentru consum într-un stat membru, destinate livrării în România, în cazul distrugerii totale sau pierderii iremediabile a acestora intervenite și constatate în cursul transportului pe teritoriul altui stat membru decât cel în care au fost eliberate pentru consum, ca urmare a unui caz fortuit ori de forță majoră, nu intervine exigibilitatea accizelor, dacă autoritatea competentă din statul membru în care acestea au avut loc ori au fost constatate a acceptat ca fiind satisfăcătoare dovezile prezentate de expeditor sau transportator.

(6) În cazurile prevăzute la alin. (1) și (5) garanțiile depuse în conformitate cu prevederile pct. 137 alin. (2) lit. a) și pct. 139 alin. (2) se eliberează.

ART. 419

Nereguli apărute pe parcursul deplasării produselor accizabile

(1) Atunci când s-a comis o neregulă în cursul unei deplasări a produselor accizabile, în conformitate cu art. 414 alin. (1) sau cu art. 417 alin. (1), în alt stat membru decât cel în care produsele au fost eliberate pentru consum, acestea sunt supuse accizelor, iar accizele sunt exigibile în statul membru în care s-a comis neregula.

(2) Atunci când s-a constatat o neregulă în cursul unei deplasări a produselor accizabile, în conformitate cu art. 414 alin. (1) sau cu art. 417 alin. (1), în alt stat membru decât cel în care produsele au fost eliberate pentru consum și nu este posibil să se determine locul în care s-a comis neregula, se consideră că aceasta s-a comis în statul membru în care a fost constatată, iar accizele sunt exigibile în acest stat membru. Cu toate acestea, dacă statul membru în care s-a comis efectiv neregula este identificat în termen de 3 ani de la data achiziționării produselor accizabile, se aplică dispozițiile alin. (1).

(3) Accizele sunt datorate de persoana care a garantat plata acestora în conformitate cu art. 415 alin. (2) lit. a) sau cu art. 417 alin. (4) lit. a) și de orice persoană care a participat la neregulă.

(4) Autoritățile competente din statul membru în care produsele accizabile au fost eliberate pentru consum restituie, la cerere, accizele după perceperea acestora în statul membru în care a fost comisă ori constatată neregula. Autoritățile competente din statul membru de destinație eliberează garanția depusă în temeiul art. 415 alin. (2) lit. a) sau al art. 417 alin. (4) lit. a).

(5) În sensul prezentului articol, neregulă înseamnă o situație apărută în cursul unei deplasări a produselor accizabile în temeiul art. 414 alin. (1) sau al art. 418 alin. (1), care nu face obiectul art. 417 din cauza căreia o deplasare ori un segment dintr-o deplasare a unor produse accizabile nu s-a încheiat în mod corespunzător.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

141. (1) În aplicarea art. 419 alin. (5) din Codul fiscal, prin neregulă se înțelege pierderile sau distrugerile care intervin în cursul unei deplasări intracomunitare a produselor cu accize plătite, diferite de cele prevăzute la art. 418 alin. (1) din Codul fiscal, care au drept consecință încheierea cu lipsuri sau neîncheierea deplasării produselor accizabile cu accize plătite.

(2) În cazul pierderilor intervenite pe parcursul transportului intracomunitar al produselor accizabile, la sosirea produselor în România, pe baza documentelor justificative prezentate de primitor, autoritatea vamală teritorială stabilește natura pierderilor și regimul de admitere al acestora.

(3) Pentru pierderile neadmise de autoritatea vamală teritorială ca neimpozabile în România potrivit art. 418 alin. (1) din Codul fiscal se datorează accize, calculate pe baza nivelurilor accizelor în vigoare la momentul constatării de către primitorul produselor accizabile.

(4) În toate situațiile în care distrugerea sau pierderea produselor accizabile nu se admite ca neimpozabilă, accizele devin exigibile la data emiterii deciziei de impunere de către autoritatea vamală teritorială și se plătesc în termen de 5 zile de la această dată. Autoritatea vamală teritorială stabilește cuantumul accizelor datorate și emite decizia de impunere potrivit procedurii stabilite prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

SECȚIUNEA a 18-a

Deplasarea produselor accizabile în regim de exceptare sau de scutire directă

ART. 420

Deplasarea produselor accizabile în regim de exceptare sau de scutire directă

(1) Produsele accizabile prevăzute la art. 349-353 și art. 355 alin. (2) se deplasează în regim de exceptare sau de scutire directă către un utilizator final doar dacă sunt acoperite de documentul administrativ electronic procesat prevăzut la art. 402.

(2) Prevederile alin. (1) nu se aplică pentru produsele utilizate de un utilizator final în cadrul antrepozitului fiscal.

(3) În situația de la alin. (1) se aplică în mod corespunzător prevederile secțiunii a 16-a.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

142. (1) În aplicarea prevederilor art. 420 din Codul fiscal, deplasarea produselor energetice prevăzute la art. 355 alin. (2) din Codul fiscal, în regim de exceptare de la regimul de accizare potrivit art. 394 din Codul fiscal, de la antrepozitul fiscal la deținătorul autorizației de utilizator final este însoțită de un exemplar pe suport hârtie al documentului administrativ electronic prevăzut la art. 402 din Codul fiscal. (2) Atunci când produsele energetice prevăzute la art. 355 alin. (2) din Codul fiscal provin din operațiuni proprii de import ale utilizatorului final prevăzut la art. 336 pct. 28 din Codul fiscal, deplasarea acestora în regim de exceptare de la regimul de accizare, între biroul vamal din teritoriul Uniunii Europene unde sunt importate și

locul în care sunt primite de utilizatorul final, este însoțită de declarația vamală a mărfurilor întocmită în scris, denumită document administrativ unic.

(3) Deplasarea produselor energetice prevăzute la art. 355 alin. (2) din Codul fiscal, în regim de exceptare de la regimul de accizare, de la un destinatar înregistrat către deținătorul autorizației de utilizator final, atunci când nu se aplică prevederile aferente locului de livrare directă prevăzut la pct. 124, este însoțită de un document comercial care conține aceleași informații ca și exemplarul pe suport hârtie al documentului administrativ electronic, al cărui model este prezentat în anexa nr. 33.

(4) În aplicarea prevederilor art. 420 din Codul fiscal, deplasarea până la utilizator în regim de exceptare de la regimul de accizare, potrivit art. 394 din Codul fiscal, a produselor energetice prevăzute la art. 355 alin. (1) din Codul fiscal care nu se regăsesc la alin. (2) de la același articol este însoțită de o copie a declarației prevăzute la pct. 59 alin. (3).

(5) La sosirea produselor energetice, deținătorul autorizației de utilizator final sau operatorul economic utilizator, după caz, înștiințează autoritatea vamală teritorială și păstrează produsele în locul de recepție maximum 24 de ore, pentru o posibilă verificare din partea acestei autorități, în condițiile prevăzute prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

143. (1) În aplicarea prevederilor art. 420 din Codul fiscal, în toate situațiile de scutire directă prevăzute la art. 397 din Codul fiscal, livrarea produselor prevăzute la art. 349-353 din Codul fiscal se face la prețuri fără accize. (2) Deplasarea produselor accizabile prevăzute la alin. (1), de la antrepozitul fiscal la deținătorul autorizației de utilizator final, este însoțită de un exemplar pe suport hârtie al documentului administrativ electronic prevăzut la art. 402 din Codul fiscal.

(3) Atunci când produsele accizabile prevăzute la alin. (1) sunt achiziționate de deținătorul autorizației de utilizator final prin operațiuni proprii de import, deplasarea acestora de la biroul vamal de intrare în teritoriul Uniunii Europene este însoțită de declarația vamală a mărfurilor întocmită în scris, denumită document administrativ unic.

(4) Deplasarea produselor accizabile prevăzute la alin. (1) de la un destinatar înregistrat către deținătorul autorizației de utilizator final, atunci când nu se aplică prevederile pct. 124 aferente locului de livrare directă, este însoțită de un document comercial care conține aceleași informații ca și exemplarul pe suport hârtie al documentului administrativ electronic, al cărui model este prezentat în anexa nr. 33.

(5) La sosirea produselor accizabile prevăzute la alin. (1), operatorul economic utilizator înștiințează autoritatea vamală teritorială și păstrează produsele în locul de recepție maximum 24 de ore pentru o posibilă verificare din partea acestei autorități, în condițiile prevăzute prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

144. (1) În cazul scutirii directe prevăzute la art. 399 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, deplasarea produselor energetice destinate utilizării drept combustibil pentru aviație de către aeronavele aflate pe alte aeroporturi decât cele situate în apropierea antrepozitului fiscal care asigură alimentarea aeronavelor este însoțită de exemplarul tipărit al documentului administrativ electronic prevăzut la art. 402 din Codul fiscal. La rubrica "Destinatar" se înscriu tot datele antrepozitarului expeditor, iar la rubrica "Locul livrării" se înscrie adresa aeroportului în cauză. (2) În aplicarea alin. (1), autorizația antrepozitului fiscal care alimentează aeronava conține opțiunea de livrare directă, în aplicația informatică.

(3) După sosirea produselor la destinație, în maximum 5 zile lucrătoare de la încheierea deplasării produselor, expeditorul întocmește raportul de primire, utilizând sistemul informatizat.

(4) În cazul deplasării produselor energetice destinate utilizării drept combustibil pentru aviație, realizată de antrepozitul fiscal care alimentează efectiv aeronavele, aceasta este însoțită de avizul de însoțire.

(5) În cazul aprovizionării cu produse energetice care provin din achiziții intracomunitare proprii a aeronavelor deținute de persoana prevăzută la pct. 92 alin. (4) lit. b), deplasarea produselor în cauză de la locul de primire din România către locul de aprovizionare/alimentare al aeronavelor este însoțită de un document comercial care conține informațiile din documentul administrativ electronic pe suport hârtie, prevăzut în anexa nr. 33, care face parte integrantă din prezentele norme metodologice, mai puțin codul de referință administrativ unic.

145. (1) În cazul scutirii directe prevăzute la art. 399 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal, deplasarea produselor energetice destinate utilizării drept combustibil pentru navigație de către navele aflate în alte porturi decât cele situate în apropierea antrepozitului fiscal care asigură alimentarea acestora este însoțită de exemplarul tipărit al documentului administrativ electronic prevăzut la art. 402 din Codul fiscal. La rubrica "Destinatar" se înscriu tot datele antrepozitarului expeditor, iar în rubrica "Locul livrării" se înscrie adresa portului în cauză. (2) În aplicarea prevederilor alin. (1), autorizația antrepozitului fiscal care alimentează nava conține opțiunea de livrare directă, în aplicația informatică.

(3) După sosirea produselor la destinație, expeditorul întocmește raportul de primire în maximum 5 zile lucrătoare de la încheierea deplasării produselor, utilizând sistemul informatizat.

(4) În cazul deplasării combustibilului pentru navigație, realizată de antrepozitul fiscal care alimentează efectiv navele, aceasta este însoțită de avizul de însoțire sau de factură.

146. (1) În aplicarea prevederilor art. 399 alin. (1) lit. c), d) și h) din Codul fiscal, în situația în care achiziția produselor energetice se efectuează de la un antrepozit fiscal în regim de scutire directă, livrarea produselor se face la prețuri fără accize, iar deplasarea acestora este obligatoriu însoțită de exemplarul tipărit al documentului administrativ electronic prevăzut la art. 402 din Codul fiscal. (2) La sosirea produselor energetice utilizatorul final autorizat trebuie să înștiințeze autoritatea vamală teritorială și să păstreze produsele în locul de recepție maximum 24 de ore pentru o posibilă verificare din partea acestei autorități, în condițiile prevăzute prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală. După expirarea termenului de 24 de ore utilizatorul final autorizat poate proceda la recepția produselor energetice primite.

(3) În cazul scutirii de la plata accizelor care se acordă direct la momentul efectuării formalităților de import, deplasarea produselor energetice de la biroul vamal de intrare pe teritoriul Uniunii Europene este însoțită de documentul administrativ unic.

SECȚIUNEA a 19-a

Marcarea produselor alcoolice și a tutunului prelucrat

ART. 421

Reguli generale

(1) Prevederile prezentei secțiuni se aplică următoarelor produse accizabile:

- a) produse intermediare și alcool etilic, cu excepțiile prevăzute prin normele metodologice;
- b) tutun prelucrat.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

147. În aplicarea art. 421 alin. (1) din Codul fiscal, nu intră sub incidența sistemului de marcă:

- a) alcoolul etilic denaturat potrivit prevederilor pct. 78 alin. (2), (3) și (8);
- b) alcoolul etilic tehnic rezultat exclusiv ca produs secundar din procesul de obținere a alcoolului etilic rafinat și care datorită compoziției sale nu poate fi utilizat în industria alimentară;
- c) băuturile slab alcoolizate, cu o concentrație alcoolică de până la 10% în volum inclusiv;
- d) produsele accizabile supuse marcării care provin din producția internă și sunt destinate exportului;
- e) produsele accizabile supuse marcării, provenite din import, aflate în regim de tranzit sau de import temporar;
- f) aromele alimentare, extractele și concentratele alcoolice.

(2) Nu este supus obligației de marcă orice produs accizabil scutit de la plata accizelor.

(3) Produsele accizabile prevăzute la alin. (1) pot fi eliberate pentru consum sau pot fi importate pe teritoriul României numai dacă acestea sunt marcate conform prevederilor prezentei secțiuni.

ART. 422

Responsabilitatea marcării

Responsabilitatea marcării produselor accizabile prevăzute la art. 421 revine antrepozitarilor autorizați, destinatarilor înregistrați sau importatorilor autorizați.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

148. (1) În aplicarea prevederilor art. 422 din Codul fiscal, în cazul achizițiilor de produse din tutun prelucrat din alte state membre, timbrele procurate de destinatarul înregistrat se aplică pe produse de către antrepozitul fiscal de producție sau de un alt antrepozit fiscal desemnat de acesta.

(2) În cazul achizițiilor de băuturi alcoolice supuse marcării din alte state membre, banderolele procurate de destinatarul înregistrat se aplică pe produse de către antrepozitul fiscal de producție sau de un alt antrepozit fiscal desemnat de acesta.

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (2), atunci când antrepozitul fiscal expeditor din alt stat membru refuză să aplice banderolele, acestea se aplică de către destinatarul înregistrați, în locurile autorizate pentru primirea produselor în regim suspensiv de accize. În această situație,

banderolele se aplică înainte de comercializarea băuturilor alcoolice pe teritoriul României, dar nu mai târziu de data de 25 a lunii următoare celei în care accizele au devenit exigibile.

(4) În cazul importurilor de produse supuse marcării, marcajele procurate de importatorul autorizat se aplică pe produse de către furnizorul extern. În situația în care furnizorul extern nu aplică timbrele sau banderolele, acestea pot fi aplicate de către importatorul autorizat în antrepozite vamale, antrepozite libere sau zone libere.

ART. 423

Proceduri de marcare

(1) Marcarea produselor accizabile prevăzute la art. 421 se efectuează prin timbre sau banderole.

(2) Dimensiunea și elementele inscripționate pe marcaje sunt stabilite prin normele metodologice.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

149. (1) În aplicarea prevederilor art. 423 alin. (2) din Codul fiscal, dimensiunile marcajelor sunt prezentate în anexa nr. 40, care face parte integrantă din prezentele norme metodologice. (2) Marcajele sunt hârtii de valoare cu regim special și se realizează de către Compania Națională "Imprimeria Națională" - S.A. prin emisiuni identificate printr-un cod și o serie de emisiune aprobate de către direcția specializată cu atribuții de control din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(3) Timbrele pentru marcarea produselor din tutun prelucrat sunt inscripționate cu următoarele elemente:

a) denumirea operatorului economic cu drept de marcare și codul de marcare atribuit acestuia;

b) denumirea generică a produsului, respectiv: țigarete, țigări, țigări de foi, tutun de fumat;

c) seria și numărul care identifică în mod unic timbrul.

(4) Banderolele pentru marcarea produselor intermediare și a alcoolului etilic trebuie să aibă inscripționate următoarele elemente:

a) denumirea operatorului economic cu drept de marcare și codul de marcare atribuit acestuia;

b) denumirea generică a produsului, respectiv: alcool, băuturi slab alcoolizate - după caz, băuturi spirtoase, țuică, rachiuri din fructe, produse intermediare;

c) seria și numărul care identifică în mod unic banderola;

d) cantitatea nominală exprimată în litri de produs conținut;

e) concentrația alcoolică în volum.

(5) Inscripționarea pe marcaje a elementelor prevăzute la alin. (3) și (4) se poate face codificat, modalitatea de citire a codului fiind pusă la dispoziția organelor în drept de către Compania Națională "Imprimeria Națională" - S.A., la solicitarea acestora.

(6) În cazul băuturilor alcoolice banderolele se aplică pe sistemul de închidere a ambalajelor, indiferent de tipul acestora, de exemplu: din sticlă, din aluminiu, din carton, din

plastic, fără a se limita la acestea, astfel încât prin deschiderea ambalajelor să se asigure distrugerea banderolelor. Se marchează cu banderole toate ambalajele individuale cu capacitatea mai mică sau egală cu 3 litri, care conțin produse intermediare prevăzute la art. 352 din Codul fiscal și alcool etilic prevăzut la art. 353 din Codul fiscal.

(7) Potrivit pct. 12 alin. (1) comercializarea alcoolului etilic și a băuturilor alcoolice de natura celor supuse marcării, în recipiente ce depășesc capacitatea de 3 litri, se consideră comercializare în vrac. Sunt interzise eliberarea în consum în vrac și deținerea în vrac în afara unui regim suspensiv de accize a produselor intermediare prevăzute la art. 352 din Codul fiscal și alcoolului etilic prevăzut la art. 353 din Codul fiscal, cu excepția situațiilor prevăzute la art. 397 din Codul fiscal.

(8) În cazul produselor din tutun prelucrat timbrele se aplică pe ambalajele individuale, pachete din carton sau celofanate ori cutii din diferite materiale în care sunt prezentate pentru vânzare aceste produse.

(9) În situația în care dimensiunile marcajelor nu permit includerea în întregime a denumirii operatorilor economici cu drept de marcă, se inscripționează prescurtările sau inițialele stabilite de fiecare operator economic, de comun acord cu Compania Națională "Imprimeria Națională" - S.A.

(10) Fiecărui operator economic cu drept de marcă i se atribuie un cod de marcă de 13 caractere. În cazul antrepozitarilor autorizați și al destinatarilor înregistrați, codul de marcă este codul de acciză. În cazul importatorilor autorizați, codul de marcă este format din două caractere alfanumerice aferente codului de țară, conform standardului ISO 3166, din care se face importul, urmate de codul de identificare fiscală format din 11 caractere alfanumerice. Atunci când codul de identificare fiscală nu conține 11 caractere alfanumerice, acesta este precedat de cifra "0", astfel încât numărul total de caractere să fie de 11.

(11) În cazul importatorilor autorizați care nu au contracte încheiate direct cu producătorul extern, ci cu un reprezentant al acestuia, codul de marcă atribuit conține indicativul țării din care se face efectiv importul.

(3) Antrepozitarul autorizat, destinatarul înregistrat sau importatorul autorizat are obligația să asigure ca banderolele să fie aplicate la loc vizibil, pe ambalajul individual al produsului accizabil, astfel încât deschiderea ambalajului să deterioreze banderola, iar timbrele să fie aplicate la loc vizibil, pe ambalajul individual al produsului accizabil, astfel încât timbrul să nu poată fi îndepărtat de pe ambalaj fără a fi deteriorat.

(la 17-06-2017 Alineatul (3) din Articolul 423 , Secțiunea a 19-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost modificat de Punctul 2, Articolul I din LEGEA nr. 136 din 13 iunie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 440 din 14 iunie 2017)

(4) Produsele accizabile marcate cu timbre sau banderole deteriorate ori altfel decât s-a prevăzut la alin. (2) și (3) sunt considerate ca nemarcate.

ART. 424

Eliberarea marcajelor

(1) Autoritatea competentă aprobă eliberarea marcajelor către:

a) antrepozitarul autorizat pentru produsele accizabile prevăzute la art. 421;

- b) destinatarul înregistrat care achiziționează produsele accizabile prevăzute la art. 421;
- c) importatorul autorizat care importă produsele accizabile prevăzute la art. 421.

(2) Solicitarea marcajelor se face prin depunerea unei cereri la autoritatea competentă.

(3) Eliberarea marcajelor se face de către unitatea specializată pentru tipărirea acestora, desemnată de autoritatea competentă.

(4) Contravaloarea marcajelor se asigură de la bugetul de stat, din valoarea accizelor aferente produselor accizabile supuse marcării.

(5) Procedurile de eliberare a marcajelor, precum și de restituire a contravalorii marcajelor se stabilesc prin norme metodologice.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

150. (1) *În aplicarea prevederilor art. 424 alin. (5) din Codul fiscal, în vederea eliberării marcajelor, antrepozitarul autorizat, destinatarul înregistrat sau importatorul autorizat, după caz, depune o notă de comandă la autoritatea vamală teritorială. Modelul notei de comandă este prevăzut în anexa nr. 41, care face parte integrantă din prezentele norme metodologice. (2) Nota de comandă se depune în trei exemplare și este însoțită de următoarele documente:*

a) contractul de achiziție a produselor accizabile supuse marcării, în copie, în cazul destinatarului înregistrat/importatorului autorizat;

b) situația livrărilor de produse accizabile marcate pe ultimele șase luni, după caz.

(3) În situația în care în decursul unei luni se solicită o cantitate de marcaje mai mare decât media lunară a livrărilor din ultimele 6 luni, se depune un memoriu justificativ în care sunt explicate motivele care au generat necesitățile suplimentare.

(4) În termen de 7 zile lucrătoare de la depunerea notei de comandă și a documentației complete, autoritatea vamală teritorială decide asupra aprobării notei de comandă. Nota de comandă se aprobă - total sau parțial - în funcție de:

a) documentația anexată;

b) datele din situația lunară privind utilizarea marcajelor, după caz.

(5) După aprobare, exemplarele notei de comandă au următoarele destinații: primul exemplar se păstrează de către solicitant, al doilea exemplar se transmite Companiei Naționale "Imprimeria Națională" - S.A. și al treilea exemplar se păstrează de către autoritatea vamală teritorială.

(6) Exemplarul 2 al notei de comandă, aprobată de autoritatea vamală teritorială, se transmite de către operatorul economic cu drept de marcă către Compania Națională "Imprimeria Națională" - S.A. împreună cu dovada achitării contravalorii marcajelor comandate, în contul acestei companii.

(7) Termenul de executare a comenzilor de către Compania Națională "Imprimeria Națională" - S.A. este de 15 zile lucrătoare de la data primirii și înregistrării notelor de comandă aprobate de autoritatea vamală teritorială.

(8) Eliberarea marcajelor se face de către Compania Națională "Imprimeria Națională" - S.A.

151. (1) Expedierea marcajelor de către destinatarii înregistrați/importatorii autorizați, în vederea aplicării pe produse, se face în maximum 15 zile lucrătoare de la eliberarea marcajelor de către Compania Națională "Imprimeria Națională" - S.A.

(2) După expirarea termenului de 15 zile, marcajele neexpediate în termen se returnează, de către destinatarii înregistrați/importatorii autorizați, Companiei Naționale "Imprimeria Națională" - S.A., în vederea distrugerii.

(3) În cazul importurilor de produse accizabile supuse marcării, expedierea marcajelor către producătorul/furnizorul extern se face numai ca bagaj neînsoțit, în regim vamal de export temporar. În vederea acordării acestui regim vamal, importatorul autorizat va prezenta autorității vamale competente:

- a) documentul de transport internațional, din care să rezulte că destinatarul este producătorul/furnizorul mărfurilor ce urmează a fi importate;
- b) contractul încheiat între importator și producătorul/furnizorul extern, în copie;
- c) autorizația de importator, în copie.

(4) Reimportul marcajelor se realizează odată cu importul produselor accizabile marcate.

152. (1) Antrepozitarii autorizați cu drept de marcarea au obligația utilizării marcajelor aprobate prin nota de comandă în termen de 6 luni de la eliberarea acestora de către Compania Națională "Imprimeria Națională" - S.A. La expirarea acestui termen, marcajele neutilizate se restituie Companiei Naționale "Imprimeria Națională" - S.A., în vederea distrugerii. Termenul de restituire nu poate depăși 6 luni de la expirarea termenului de utilizare a marcajelor. Distrugerea marcajelor neutilizate se desfășoară sub supraveghere fiscală.

(2) Operatorii economici cu drept de marcarea sunt obligați să transmită lunar, până la data de 15 inclusiv a fiecărei luni, autorității vamale teritoriale, evidența achiziționării, utilizării și returnării marcajelor pentru luna anterioară celei în care se face raportarea, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 42, care face parte integrantă din prezentele norme metodologice. În cazul banderolelor, această evidență se întocmește pe fiecare tip de banderolă, potrivit dimensiunilor și caracteristicilor inscripționate pe acestea.

(3) În vederea evidențierii marcajelor deteriorate în procesul de marcarea, la sfârșitul fiecărei zile, aceste marcaje se lipsesc pe un formular special, întocmit potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 43, care face parte integrantă din prezentele norme metodologice.

(4) Procentul maxim admis de marcaje distruse în procesul de marcarea și care nu pot fi recuperate pentru a fi evidențiate este de 0,5% din numărul marcajelor utilizate.

(5) În cazul marcajelor pierdute sau sustrase, operatorii economici cu drept de marcarea au obligația ca, în termen de 15 zile lucrătoare de la înregistrarea declarației, procesului-verbal de constatare sau a sesizării scrise a persoanei care a constatat dispariția marcajelor, să anunțe autoritatea vamală teritorială în vederea luării măsurilor corespunzătoare.

(6) Pentru marcajele distruse în procesul de marcarea peste limita maximă admisă prevăzută la alin. (4), precum și pentru marcajele pierdute sau furate, operatorii economici datorează contravaloarea accizelor aferente cantităților de produse accizabile care ar fi putut fi marcate. În acest caz obligația de plată a contravalorii accizelor intervine în ultima zi a lunii în care s-a înregistrat distrugerea, pierderea sau furtul, iar termenul de plată al acesteia este până la data de 25 inclusiv a lunii imediat următoare.

(7) Semestrial, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare trimestrului, marcajele deteriorate în procesul de marcarea, se distrug, sub supraveghere fiscală, de către operatorii economici cu drept de marcarea, în condițiile prevăzute de legislația în domeniu.

(8) Marcajele neutilizate în termenul prevăzut la alin. (1) sau deteriorate, expediate unui antrepozit fiscal de producție sau unui alt antrepozit fiscal desemnat de acesta, situat în alt stat membru, pot fi supuse operațiunii de distrugere în cadrul acestui antrepozit, în condițiile stabilite de autoritățile competente din statul membru respectiv. În acest caz dovada distrugerii marcajelor este reprezentată de o scrisoare de confirmare din partea antrepozitului fiscal respectiv transmisă operatorului economic cu drept de marcă din România și care poartă viza autorității competente din statul membru în care a avut loc operațiunea de distrugere.

(9) Distrugerea într-un antrepozit fiscal de producție din România, atunci când se impune, a marcajelor achiziționate de clienți prin autoritățile competente din țările lor de rezidență, este permisă dacă este admisă de acele autorități. În acest caz, antrepozitul fiscal înștiințează autoritatea vamală teritorială în vederea desemnării unui reprezentant care să asigure supravegherea fiscală și semnarea procesului-verbal întocmit după încheierea operațiunii respective.

(10) Distrugerea marcajelor neutilizate și a celor deteriorate se face cu aprobarea și sub supravegherea autorității vamale teritoriale, conform procedurii stabilite prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

153. Contravaloarea marcajelor se asigură de la bugetul de stat, din valoarea accizelor aferente produselor accizabile supuse marcării, astfel:

a) din suma ce urmează a se vira bugetului de stat cu titlu de accize, determinată potrivit prevederilor pct. 5 alin. (1), antrepozitarii autorizați deduc lunar numai contravaloarea marcajelor aferente cantităților de produse efectiv eliberate pentru consum. Contravaloarea marcajelor ce urmează a se deduce din accize se determină pe baza prețurilor fără TVA;

b) din suma ce urmează a se vira bugetului de stat cu titlu de accize, determinată potrivit prevederilor pct. 5 alin. (1), destinarii înregistrați deduc numai contravaloarea marcajelor aferente cantităților de produse efectiv marcate. Contravaloarea marcajelor ce urmează a se deduce din accize se determină pe baza prețurilor fără TVA;

c) din suma ce urmează a se vira bugetului de stat cu titlu de accize, determinată potrivit prevederilor pct. 5 alin. (1), importatorul autorizat deduce cu ocazia fiecărei operațiuni de import de produse marcate numai contravaloarea marcajelor aferente cantităților de produse efectiv importate. Contravaloarea marcajelor ce urmează a se deduce din accize se determină pe baza

prețurilor	fără	TVA.
------------	------	------

(6) Marcajele neutilizate în termen de 6 luni de la achiziție se restituie unității specializate pentru tipărirea acestora, în vederea distrugerii.

SECȚIUNEA a 20-a

Marcarea și colorarea păcurii și a produselor asimilate acesteia

ART. 425

Reguli generale

(1) Produsele energetice prevăzute la art. 355 alin. (3) lit. g) sau asimilate acestora din punctul de vedere al nivelului accizelor pot fi eliberate pentru consum, deținute în afara unui antrepozit fiscal, transportate inclusiv în regim suspensiv de accize, utilizate, oferite spre vânzare ori vândute, pe teritoriul României, numai dacă sunt marcate și colorate potrivit prevederilor art. 426 și 427.

(2) Sunt exceptate de la prevederile alin. (1) produsele energetice prevăzute la art. 355 alin. (3) lit. g) sau asimilate acestora din punctul de vedere al nivelului accizelor:

a) destinate exportului, livrărilor intracomunitare și cele care tranzitează teritoriul României, cu respectarea modalităților și procedurilor de supraveghere fiscală stabilite prin normele metodologice;

b) livrate către sau de la Administrația Națională a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale;

c) uleiurile uzate, colectate de la motoare de combustie, transmisii de la motoare, turbine, compresoare etc., de către operatorii economici autorizați în acest sens sau care sunt utilizate drept combustibil pentru încălzire;

d) pentru care deținătorul acestora poate face dovada plății accizelor la bugetul de stat la nivelul celui prevăzut pentru motorină în anexa nr. 1;

e) transportate prin conducte fixe.

ART. 426

Substanțe utilizate pentru marcare și colorare

(1) Pentru marcarea produselor energetice prevăzute la art. 355 alin. (3) lit. g) sau asimilate acestora din punctul de vedere al nivelului accizelor se utilizează marcatorul solvent yellow 124 - identificat în conformitate cu indexul de culori, denumit științific N-etil-N-[2-(1-izobutoxi etoxi) etil]-4-(fenilazo) anilină.

(2) Nivelul de marcare este de 7 mg +/- 10% de marcator pe litru de produs energetic.

(3) Pentru colorarea produselor energetice prevăzute la art. 355 alin. (3) lit. g) sau asimilate acestora din punctul de vedere al nivelului accizelor se utilizează colorantul solvent blue 35 sau echivalent.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

154. (1) În aplicarea prevederilor art. 426 alin. (3) din Codul fiscal, prin colorant solvent blue 35 sau echivalent se înțelege substanța 1,4-bis(butylamino)anthracene-9,10-dione, a cărei formulă moleculară este $C(22)H(26)N(2)O(2)$ având nr. CAS 17354-14- 2, indiferent de denumirea comercială sub care acesta este prezentată.

(4) Nivelul de colorare este de 25 mg +/- 10% de colorant pe litru de produs energetic.

(5) Operatorii economici care comercializează substanțe prevăzute la alin. (1) și (3) au obligația de a se înregistra la organul competent potrivit procedurilor din normele metodologice.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

154. (1) În aplicarea prevederilor art. 426 alin. (3) din Codul fiscal, prin colorant solvent blue 35 sau echivalent se înțelege substanța 1,4-bis(butylamino)anthracene-9,10-dione, a cărei formulă moleculară este $C(22)H(26)N(2)O(2)$ având nr. CAS 17354-14- 2, indiferent de denumirea comercială sub care acesta este prezentată.

(2) În aplicarea prevederilor art. 426 alin. (5) din Codul fiscal, operatorii economici care comercializează substanțe utilizate pentru marcarea și colorarea păcurii și a produselor asimilate acestora din punct de vedere al nivelului accizelor se înregistrează la autoritatea vamală teritorială. Înregistrarea se face pe baza cererii al cărei model este prevăzut în anexa nr. 44, care face parte integrantă din prezentele norme metodologice. În termen de două zile lucrătoare de la transmiterea cererii, autoritatea vamală teritorială înregistrează cererea în registrul special creat în acest scop, dacă au fost prezentate documentele prevăzute la alin. (4).

(3) Operatorii economici care comercializează substanțe utilizate pentru marcarea și colorarea păcurii și a produselor asimilate acestora țin evidența cantităților de marcatori și coloranți respectiv a intrărilor, ieșirilor și stocurilor deținute, precum și a persoanelor către care au fost comercializate aceste produse.

(4) Operatorii economici care comercializează substanțe utilizate pentru marcarea și colorarea păcurii și a produselor asimilate acestora din punct de vedere al nivelului accizelor pot livra substanțele utilizate pentru marcarea și colorare după înregistrarea la autoritatea vamală conform alin. (2). Autoritatea vamală teritorială înregistrează operatorii economici comercianți dacă prezintă un certificat de analiză, emis de producător sau emis de un laborator acreditat în România sau în alt stat membru al Uniunii Europene conform standardului ISO 17025, prin care se atestă că substanțele comercializate corespund condițiilor prevăzute la art. 426 alin. (1) din Codul fiscal, în ceea ce privește marcatorul și corespund condițiilor prevăzute la alin. (1) în ceea ce privește colorantul.

ART. 427

Responsabilitatea marcării și colorării

(1) Antrepozitarul autorizat din România are obligația marcării și colorării produselor energetice prevăzute la art. 355 alin. (3) lit. g) sau asimilate acestora din punctul de vedere al nivelului accizelor în antrepozitul fiscal pe care îl deține. În cazul achizițiilor intracomunitare și al importurilor, responsabilitatea marcării și colorării la nivelurile prevăzute la art. 426 alin. (2) și (4), precum și a omogenizării substanțelor prevăzute la art. 426 alin. (1) și (3) în masa de produs finit revine persoanei juridice care desfășoară astfel de operațiuni și care poate fi antrepozitarul autorizat, destinatarul înregistrat sau operatorul economic, după caz.

(2) Operațiunea de marcarea și colorare a produselor energetice prevăzute la art. 355 alin. (3) lit. g) sau asimilate acestora din punctul de vedere al nivelului accizelor, realizată în antrepozite fiscale, se face sub supraveghere fiscală.

(3) Operatorii economici din România care achiziționează marcatori și coloranți în scopul prevăzut la art. 425 alin. (1) au obligația ținerii unor evidențe stricte privind cantitățile de astfel de produse utilizate.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

155. (1) În aplicarea prevederilor art. 427 alin. (3) din Codul fiscal, marcatorii și coloranții se depozitează în locuri special amenajate, aflate sub supravegherea autorității vamale teritoriale.

(2) Operatorii economici cu drept de marcă și colorare a păcurii și a produselor asimilate acesteia din punct de vedere al nivelului accizelor anunță în scris la autoritatea vamală teritorială intenția de marcă și colorare, cu menționarea datei și locului unde se realizează operațiunea de marcă și colorare, precum și a cantității de produse energetice ce urmează a fi marcate și colorate.

(3) Scoaterea marcatorilor și coloranților din locul de depozitare, cantitățile de păcură/produse asimilate acesteia, marcate și colorate, precum și cantitățile de marcatori și colorant folosite se menționează într-un proces-verbal, întocmit de operatorul cu drept de marcă și colorare, pentru fiecare operațiune în parte.

(4) Sunt interzise, cu excepțiile prevăzute de lege, eliberarea pentru consum, deținerea în afara unui antrepozit fiscal, transportul inclusiv în regim suspensiv de accize, utilizarea, oferirea spre vânzare sau vânzarea, pe teritoriul României, a produselor energetice prevăzute la art. 355 alin. (3) lit. g) sau asimilate acestora din punctul de vedere al nivelului accizelor, nemarcate și necolorate sau marcate și colorate necorespunzător potrivit prezentului titlu.

(5) Sunt/Este interzise/interzisă marcarea și/sau colorarea produselor energetice prevăzute la art. 355 alin. (3) lit. g) sau asimilate acestora din punctul de vedere al nivelului accizelor cu alte substanțe decât cele precizate la art. 426 alin. (1) și (3) sau achiziționate de la alți operatori economici decât cei prevăzuți la art. 426 alin. (5).

(6) Este interzisă utilizarea de substanțe și procedee care au ca efect neutralizarea totală sau parțială a colorantului și/sau marcatorului prevăzuți/prevăzut la art. 426 alin. (1) și (3).

(7) Pentru produsele energetice prevăzute la art. 355 alin. (3) lit. g) sau asimilate acestora din punctul de vedere al nivelului accizelor, eliberate pentru consum, deținute în afara unui antrepozit fiscal, transportate inclusiv în regim suspensiv de accize, utilizate, oferite spre vânzare sau vândute, pe teritoriul României, nemarcate și necolorate, sau marcate și colorate necorespunzător, precum și în cazul neîndeplinirii de către operatorii economici a obligațiilor ce privesc modalitățile și procedurile de supraveghere fiscală stabilite prin normele metodologice se datorează accize la nivelul prevăzut pentru motorină.

SECȚIUNEA a 21-a

Marcarea și colorarea motorinei

ART. 428

Reguli generale

(1) Produsele energetice prevăzute la art. 355 alin. (3) lit. c) pot fi utilizate în scutire directă de la plata accizelor potrivit art. 399 alin. (1) lit. b), numai dacă sunt marcate și colorate conform art. 429.

(2) Livrarea motorinei utilizate drept combustibil pentru motor către operatorii economici beneficiari ai scutirii se face numai după marcarea și colorarea acesteia.

(3) Sunt/Este interzise/interzisă deținerea, comercializarea și/sau utilizarea motorinei marcate și colorate potrivit prevederilor art. 429 în alte scopuri decât cele pentru care s-a acordat scutirea directă de la plata accizelor, conform alin. (1).

ART. 429

Substanțe utilizate pentru marcă și colorare

(1) Pentru marcarea motorinei se utilizează marcatorul solvent yellow 124 - identificat în conformitate cu indexul de culori, denumit științific N-etil-N-[2-(1-izobutoxi etoxi) etil]-4-(fenilazo) anilină.

(2) Nivelul de marcare este de 7 mg +/- 10% de marcator pe litru de motorină.

(3) Pentru colorarea motorinei se utilizează colorantul solvent blue 35 sau echivalent.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

156. Substanțele utilizate pentru colorarea motorinei sunt cele prevăzute la art. 429 alin. (3) din Codul fiscal. Prevederile de la pct. 154 se aplică corespunzător. Modelului cererii de înregistrare la autoritatea vamală teritorială a operatorului economic care comercializează substanțe utilizate pentru marcarea și colorarea motorinei se înregistrează la autoritatea vamală teritorială. Înregistrarea se face pe baza cererii prevăzute în anexa nr. 44.

(4) Nivelul de colorare este de 5 mg +/- 10% de colorant pe litru de motorină.

(5) Operatorii economici care comercializează substanțe prevăzute la alin. (1) și (3) au obligația de a se înregistra la organul competent potrivit procedurilor din normele metodologice.

ART. 430

Responsabilitatea marcării și colorării

(1) Antrepozitarul autorizat din România are obligația marcării și colorării motorinei în antrepozitul fiscal pe care îl deține. Responsabilitatea marcării și colorării la nivelurile prevăzute la art. 429 alin. (2) și (4), precum și a omogenizării substanțelor prevăzute la art. 429 alin. (1) și (3) în masa de produs finit revine antrepozitarului autorizat.

(2) Marcarea și colorarea motorinei pe teritoriul României se realizează în antrepozite fiscale sub supraveghere fiscală, potrivit procedurii stabilite prin normele metodologice.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

157. (1) În aplicarea prevederilor art. 430 alin. (2) din Codul fiscal, marcarea și colorarea motorinei în antrepozitele fiscale din România se face înainte de eliberarea acesteia în consum.

(2) Marcatorii și coloranții trebuie depozitați în locuri special amenajate, aflate sub supravegherea autorității vamale teritoriale.

(3) Operatorii economici cu drept de marcare și colorare a motorinei anunță în scris la autoritatea vamală teritorială intenția de marcare și colorare, cu menționarea datei și locului unde se realizează operațiunea de marcare și colorare, precum și a cantității de produse energetice ce urmează a fi marcate și colorate.

(4) Scoaterea marcatorilor și coloranților din locul de depozitare, cantitățile de motorină marcate și colorate, precum și cantitățile de marcatori și colorant folosite se menționează într-un proces-verbal, întocmit de operatorul cu drept de marcare și colorare, pentru fiecare operațiune

în

parte.

(3) Operatorii economici din România care achiziționează marcatori și coloranți în scopul prevăzut la art. 428 alin. (1) au obligația ținerii unor evidențe stricte privind cantitățile de astfel de produse utilizate.

(4) Sunt/Este interzise/interzisă marcarea și/sau colorarea motorinei cu alte substanțe decât cele precizate la art. 429 alin. (1) și (3) sau achiziționate de la alți operatori economici decât cei prevăzuți la art. 429 alin. (5).

(5) Este interzisă utilizarea de substanțe și procedee care au ca efect neutralizarea totală sau parțială a colorantului și/sau marcatorului prevăzuți/prevăzut la art. 429 alin. (1) și (3).

SECȚIUNEA a 22-a

Alte obligații pentru operatorii economici cu produse accizabile

ART. 431

Confiscarea tutunului prelucrat

(1) Prin derogare de la prevederile legale în materie care reglementează modul și condițiile de valorificare a bunurilor legal confiscate sau intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului, tutunurile prelucrate confiscate ori intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului se predau de către organul care a dispus confiscarea, pentru distrugere, antrepozitarilor autorizați pentru tutun prelucrat, destinatarilor înregistrați sau importatorilor autorizați de astfel de produse, după cum urmează:

a) sortimentele care se regăsesc în nomenclatorul de produse al antrepozitarilor autorizați, al destinatarilor înregistrați, al expeditorilor înregistrați sau al importatorilor autorizați se predau în totalitate acestora;

b) sortimentele care nu se regăsesc în nomenclatoarele prevăzute la lit. a) se predau în custodie de către organele care au procedat la confiscare antrepozitarilor autorizați pentru producția și/sau depozitarea de tutun prelucrat.

(2) Repartizarea fiecărui lot de tutun prelucrat confiscat, preluarea tutunului prelucrat de către antrepozitarii autorizați, destinatarii înregistrați și importatorii autorizați, precum și procedura de distrugere se efectuează conform prevederilor din normele metodologice.

(3) Fiecare antrepozitar autorizat, destinatar înregistrat și importator autorizat are obligația să asigure pe cheltuiala proprie preluarea în custodie, transportul și depozitarea cantităților de produse din lotul confiscat care i-a fost repartizat.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

SUBSECȚIUNEA 1

Confiscarea tutunului prelucrat

158. (1) În aplicarea prevederilor art. 431 alin. (1) din Codul fiscal, organul care a dispus confiscarea produselor din tutun prelucrat înștiințează operatorii economici despre cantitățile ce urmează a fi preluate de către aceștia. Această înștiințare cuprinde informații cu privire la: denumirea produsului de tutun prelucrat, cantitatea, data și locul confiscării, precum și locul de unde se vor prelua produsele. (2) În aplicarea prevederilor art. 431 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Codul fiscal, repartizarea către antrepozitarii autorizați pentru producția și/sau depozitarea de tutun prelucrat, a fiecărui lot de produse de tutun prelucrat confiscat, altele decât cele din

nomenclatorul de produse al antrepozitarilor autorizați, al destinatarilor înregistrați sau al importatorilor autorizați, se face proporțional cu cota de piață deținută de aceștia.

(3) Situația privind cotele de piață ale antrepozitarilor autorizați pentru producția și/sau depozitarea de tutun prelucrat se comunică, trimestrial, de către autoritatea competentă prevăzută la art. 336 pct. 4 lit. c) din Codul fiscal către autoritatea fiscală teritorială, direcțiile cu atribuții de control din subordinea Agenției Naționale de Administrare Fiscală și Ministerului Afacerilor Interne.

(4) În aplicarea prevederilor art. 431 alin. (3) din Codul fiscal, predarea cantităților de produse din tutun prelucrat, confiscate, se face pe baza unui proces-verbal de predare-primire, semnat atât de reprezentanții organului care a dispus confiscarea produselor, cât și de reprezentanții operatorilor economici care le preiau. Depozitarea produselor din tutun prelucrat preluate în custodie se poate face în orice loc de depozitare deținut de către operatorii economici.

(5) Produsele din tutun prelucrat se predau ambalate în colete/saci/containerे sigilați/sigilate cu sigiliile organului care a dispus confiscarea, fiecare colet/sac/container fiind însoțit de o listă de inventar care să cuprindă tipul produsului, sortimentul și cantitatea exprimată în unitatea de măsură prevăzută în anexa nr. 1 la titlul VIII din Codul fiscal. Listele de inventar se înregistrează în evidențele organului care a efectuat confiscarea și se menționează în cuprinsul procesului-verbal de predare-primire.

(6) Distrugerea produselor din tutun prelucrat se efectuează prin metode specifice, care să asigure denaturarea acestora, dincolo de orice posibilitate de reconstituire, sortare, pliere sau orice altă modalitate de recuperare a materiilor prime ce intră în componența acestor produse.

(7) În vederea efectuării operațiunii de distrugere, antrepozitarii autorizați, destinatarii înregistrați sau importatorii autorizați depun o cerere la autoritatea vamală centrală, în care menționează locul unde se va desfășura operațiunea de distrugere.

(8) Distrugerea are loc, în baza aprobării date de autoritatea vamală centrală, în termen de maximum 30 de zile lucrătoare de la data primirii aprobării și în prezența unei comisii de distrugere constituite special în acest scop. Din această comisie vor face parte un reprezentant al organelor de poliție și un reprezentant desemnat de autoritatea vamală centrală. În baza aprobării date de autoritatea vamală centrală, locația unde urmează a fi distruse produsele din tutun prelucrat confiscate trebuie să asigure condițiile necesare pentru desfășurarea distrugerii potrivit prevederilor alin. (6), în scopul prevenirii oricărei posibilități care să permită eliberarea în consum a acestora.

(9) În situația în care, cu ocazia efectuării distrugerii, se constată existența unor sigilii deteriorate/rupte, precum și la solicitarea oricărui membru al comisiei de distrugere, comisia poate proceda la efectuarea unui control prin sondaj ori la efectuarea controlului total al conținutului coletelor/sacilor/containerelor.

(10) Nepreluarea cantităților de produse din tutun prelucrat de către operatorii economici, în termen de 30 de zile lucrătoare de la data primirii înștiințării prevăzute la alin. (1), atrage suspendarea, până la încadrarea în prevederile legale, a autorizației de antrepozitar autorizat, destinatar înregistrat sau importator autorizat, după caz.

ART. 432

Controlul

(1) Toți operatorii economici cu produse accizabile sunt obligați să accepte orice control ce permite autorității competente prevăzute prin ordin al președintelui A.N.A.F. să se asigure de corectitudinea operațiunilor cu produse accizabile.

(la 03-01-2016 Alin. (1) al art. 432 a fost modificat de pct. 8 al art. unic din LEGEA nr. 358 din 31 decembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 988 din 31 decembrie 2015, care completează art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015, cu pct. 36¹⁴.)

(2) Autoritățile competente iau măsuri de supraveghere fiscală și control pentru asigurarea desfășurării activității autorizate în condițiile legii. Modalitățile și procedurile pentru realizarea supravegherii fiscale a producției, depozitării, circulației și importului produselor supuse accizelor armonizate se stabilesc prin normele metodologice.

ART. 433

Întârzieri la plata accizelor

Întârzierea la plata accizelor cu mai mult de 15 zile de la termenul legal atrage suspendarea autorizației deținute de operatorul economic plătitor de accize până la plata sumelor restante.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

159. (1) În aplicarea prevederilor art. 433 din Codul fiscal, autoritatea fiscală teritorială are obligația de a comunica autorității vamale teritoriale, până pe data de 15 inclusiv a lunii, situația privind operatorii economici plătitori de accize care înregistrează întârzieri la plata accizelor cu mai mult de 15 zile de la termenul legal de plată.

(2) Măsura suspendării autorizației deținute de operatorul economic plătitor de accize se dispune de către autoritatea vamală teritorială.

(3) Măsura suspendării autorizației deținute de operatorul economic plătitor de accize încetează:

a) dacă operatorul economic prezintă un certificat de atestare fiscală prevăzut la art. 158 din Codul de procedura fiscală, din care să rezulte că nu mai înregistrează obligații fiscale restante reprezentând accize, în sensul art. 157 din Codul de procedură fiscală, sau

b) dacă autoritatea vamală teritorială primește de la autoritatea fiscală teritorială o copie a documentului care atestă reîntregirea garanției.

ART. 434

Procedura de import pentru produse energetice

Efectuarea formalităților vamale de import aferente benzinelor și motorinelor se face prin birourile vamale la frontieră stabilite prin ordin al președintelui A.N.A.F.

(la 03-01-2016 Art. 434 a fost modificat de pct. 8 al art. unic din LEGEA nr. 358 din 31 decembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 988 din 31 decembrie 2015, care

completează art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015, cu pct. 36¹⁵.)

ART. 435

Condiții de distribuție și comercializare

(1) Comercializarea pe piața națională a alcoolului sanitar în vrac este interzisă.

(2) Comercializarea în vrac și utilizarea ca materie primă a alcoolului etilic cu concentrația alcoolică sub 96,00% în volum, pentru fabricarea băuturilor alcoolice, este interzisă.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

160. (1) În sensul art. 435 alin. (2) din Codul fiscal, noțiunea de "alcool etilic" nu cuprinde distilatele.

(3) Operatorii economici care doresc să distribuie și să comercializeze angro băuturi alcoolice, tutun prelucrat și produse energetice - benzine, motorine, petrol lampant, gaz petrolier lichefiat și biocombustibili - sunt obligați să se înregistreze la autoritatea competentă potrivit prevederilor stabilite prin ordin al președintelui A.N.A.F.

(la 03-01-2016 Alin. (3) al art. 435 a fost modificat de pct. 8 al art. unic din LEGEA nr. 358 din 31 decembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 988 din 31 decembrie 2015, care completează art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015, cu pct. 36¹⁶.)

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

160. (1) În sensul art. 435 alin. (2) din Codul fiscal, noțiunea de "alcool etilic" nu cuprinde distilatele. (2) Benzina, motorina, petrolul lampant, gazul petrolier lichefiat prevăzute la art. 435 alin. (3) și (4) din Codul fiscal reprezintă produsele energetice prevăzute la art. 355 alin. (3) lit. a)-e) din Codul fiscal. Biocombustibilii prevăzuți la art. 435 alin. (3) și (4) din Codul fiscal reprezintă produsele energetice utilizate drept combustibili pentru motor care sunt obținute în totalitate din biomasă, denumiți biocarburanți.

(4) Operatorii economici care intenționează să comercializeze în sistem en detail produse energetice - benzine, motorine, petrol lampant, gaz petrolier lichefiat și biocombustibili - sunt obligați să se înregistreze la autoritatea competentă potrivit prevederilor stabilite prin ordin al președintelui A.N.A.F.

(la 03-01-2016 Alin. (4) al art. 435 a fost modificat de pct. 8 al art. unic din LEGEA nr. 358 din 31 decembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 988 din 31 decembrie 2015, care

completează art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015, cu pct. 36¹⁶.)

(5) Nu intră sub incidența alin. (3) antrepozitarii autorizați pentru locurile autorizate ca antrepozite fiscale și destinatarii înregistrați pentru locurile declarate pentru recepția produselor accizabile.

(6) Băuturile alcoolice livrate de operatorii economici producători către operatorii economici distribuitori sau comercianți angro sunt însoțite și de o copie a certificatului de marcă al producătorului, din care să rezulte că marca îi aparține. Ambalajele în care sunt prezentate băuturile alcoolice trebuie să conțină și informații privind producătorul.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

(3) *Intră sub incidența prevederilor art. 435 alin. (6) din Codul fiscal toate băuturile alcoolice, respectiv: bere, vinuri, băuturi fermentate - altele decât bere și vinuri, produse intermediare, băuturi alcoolice din grupa alcoolului etilic.*

(4) *În situația realizării băuturilor alcoolice sub licență, livrările sunt însoțite de o copie a documentului din care rezultă dreptul producătorului de a utiliza marca protejată. Documentul care atestă dreptul de a produce băuturi alcoolice sub licență poate fi unul din următoarele: contract de licență, cesiune, consimțământ scris din partea titularului mărcii sau declarația producătorului înregistrat în România din care să rezulte că acesta fabrică sortimentele respective, concret nominalizate în baza contractelor de licență.*

(5) *Pentru vinurile realizate de operatorii economici producători, livrările sunt însoțite de o copie a buletinului de analiză fizico-chimică și caracteristici organoleptice, eliberat de laboratoare autorizate.*

(6) *Persoanele care eliberează pentru consum bere și băuturi fermentate, trebuie să dețină declarații/certificate de calitate emise de producător din care să rezulte că ponderea gradelor Plato provenite din malț, cereale malțificabile și/sau nemalțificabile în numărul total de grade Plato al produsului finit este mai mare de 30%, respectiv că ponderea de alcool absolut (100%) provenită din fermentarea exclusivă a fructelor, sucurilor de fructe și sucurilor concentrate de fructe este mai mare de 50%.*

(7) Operatorii economici distribuitori și comercianții angro sau en detail de băuturi alcoolice, tutun prelucrat și produse energetice răspund pentru proveniența nelegală a produselor deținute.

(8) Toate reziduurile de produse energetice rezultate din exploatare, în alte locații decât antrepozitele fiscale, precum și uleiurile uzate pot fi cedate sau vândute pentru prelucrare în vederea obținerii de produse accizabile numai către un antrepozit fiscal de producție ori pot fi supuse operațiilor de ecologizare, în condițiile prevăzute de normele metodologice.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

161. (1) În aplicarea prevederilor art. 435 alin. (8) din Codul fiscal, toate reziduurile de produse energetice de tipul - scurgeri, spălări, curățări, decantări, degradate calitativ - rezultate din exploatare în alte locații decât antrepozitele fiscale de producție pot fi vândute sau cedate, pentru prelucrare în vederea obținerii de produse accizabile de natura celor prevăzute la art. 355 alin. (2) din Codul fiscal, către un antrepozit fiscal de producție. Vânzarea sau cedarea are loc numai pe bază de factură sau aviz de însoțire, vizate de reprezentantul autorității vamale teritoriale în a cărei rază de competență își desfășoară activitatea antrepozitul fiscal, precum și de reprezentantul autorității vamale teritoriale din a cărei rază de competență sunt colectate reziduurile.

(2) Colectarea reziduurilor de produse energetice menționate la alin. (1) poate fi efectuată de antrepozitul fiscal de producție produse energetice sau de către operatorii economici autorizați pentru operațiuni de ecologizare.

(3) În cazul colectării reziduurilor de către un operator economic autorizat pentru operațiuni de ecologizare, factura/avizul de însoțire menționate la alin. (1) vor fi vizate, după caz, și de către reprezentantul autorității vamale teritoriale în a cărei raza de competență își desfășoară activitatea acest operator.

(4) Colectarea reziduurilor de produse energetice rezultate din exploatare, de tipul uleiurilor uzate provenite de la motoare de combustie, transmisii la motoare, turbine, compresoare etc., se face de către operatorii economici autorizați în acest sens potrivit legislației de mediu. Atunci când uleiurile uzate colectate sunt utilizate pentru încălzire, se aplică prevederile art. 355 alin. (4) din Codul fiscal și pct. 14 alin. (2)-(5).

(5) Vânzarea sau cedarea reziduurilor de produse energetice colectate, prevăzute la alin. (4), poate avea loc numai pe bază de factură sau aviz de însoțire, vizate de reprezentantul autorității vamale teritoriale în a cărei rază de competență își desfășoară activitatea operatorul economic autorizat pentru colectare, precum și de reprezentantul autorității vamale teritoriale în a cărei rază de competență își desfășoară activitatea antrepozitul fiscal de producție sau urmează să fie utilizat pentru încălzire reziduul respectiv.

(6) În cazul reziduurilor de produse energetice care nu sunt supuse operațiunilor de ecologizare și/sau prelucrare, acestea pot fi predate în vederea distrugerii în condițiile prevăzute de legislația în domeniu. În acest sens, autoritatea vamală teritorială este anunțată în scris cu cel puțin 5 zile lucrătoare înainte de predarea reziduurilor.

(9) În cazul comercializării și transportului de tutun brut și tutun parțial prelucrat, trebuie îndeplinite următoarele cerințe:

a) operatorii economici care doresc să comercializeze tutun brut sau tutun parțial prelucrat provenit din operațiuni proprii de import, din achiziții intracomunitare proprii sau din producția internă proprie pot desfășura această activitate numai în baza unei autorizații eliberate în acest scop de către autoritatea competentă potrivit prevederilor stabilite prin ordin al președintelui A.N.A.F.;

(la 03-01-2016 Lit. a) a alin. (9) al art. 435 a fost modificată de pct. 8 al art. unic din LEGEA nr. 358 din 31 decembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 988 din 31 decembrie

2015, care completează art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015, cu pct. 36¹⁶.)

b) tutunul brut sau tutunul parțial prelucrat poate fi comercializat către un operator economic din România numai dacă este antrepozitar autorizat pentru producția de tutun prelucrat, deplasarea tutunului efectuându-se direct către antrepozitul fiscal al acestuia;

c) orice deplasare de tutun brut sau de tutun parțial prelucrat pe teritoriul României, realizată de operatorii economici prevăzuți la lit. a), trebuie să fie însoțită de un document comercial în care se înscrie numărul autorizației operatorului economic.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

162. (1) În aplicarea prevederilor art. 435 alin. (9) din Codul fiscal, în vederea comercializării tutunului brut sau tutunului parțial prelucrat operatorii economici trebuie să fie autorizați de către autoritatea vamală teritorială. Prin comercializarea tutunului brut sau tutunului parțial prelucrat se înțelege achiziția acestuia de pe piața internă, din Uniunea Europeană sau din țări terțe, precum și livrarea pe piața internă, în Uniunea Europeană sau în țări terțe.

(2) Prevederile alin. (1) nu sunt aplicabile antrepozitelor fiscale autorizate pentru producția de tutun prelucrat.

(3) În înțelesul prezentelor norme metodologice, prin tutun brut sau tutun parțial prelucrat se înțelege produsul rezultat în urma operațiunilor de primă transformare a tutunului frunză în unități autorizate ca prim-procesatoare.

(10) Atunci când nu se respectă una dintre prevederile alin. (9), intervine ca sancțiune exigibilitatea accizelor, suma de plată fiind determinată pe baza accizei datorate pentru alte tutunuri de fumat.

(11) Prin derogare de la prevederile Ordonanței Guvernului nr. 99/2000 privind comercializarea produselor și serviciilor de piață, republicată, cu modificările și completările ulterioare, vânzările cu prime către consumator nu se aplică pentru produsele accizabile supuse regimului de marcă prin timbre sau banderole prevăzute la art. 421. Prin consumator se înțelege persoana definită la art. 4 lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 99/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(12) Pentru produsele energetice - benzine, motorine, petrol lampant și gaz petrolier lichefiat -, prin normele metodologice se stabilește tratamentul din punctul de vedere al accizelor pentru diferențele cantitative constatate în afara regimului suspensiv de accize.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

163. (1) În aplicarea prevederilor art. 435 alin. (12) din Codul fiscal, pentru a stabili tratamentul fiscal din punct de vedere al accizelor pentru diferențele cantitative la operatorii economici care dețin produse energetice în alte locuri decât antrepozitele fiscale, pot solicita

institutilor/societăților prevăzute la pct. 2 alin. (1) lit. b) efectuarea de studii privind diferențele specifice activităților de depozitare, manipulare, distribuție și transport, după caz.

(2) Datorită proprietăților fizico-chimice ale produselor energetice care generează fluctuații ale volumului acestora în funcție de diferențele de temperatură, precum și urmare a volatilității ridicate a produselor energetice, se constată pe parcursul anului diferențe cantitative datorate acestor fenomene. Diferențele cantitative pot fi:

a) pe timpul transportului, acestea fiind constatate de operatorii economici între cantitățile de produse energetice înscrise în documentele însoțitoare ale transportului și cantitățile de produse energetice efectiv constatate faptic la momentul recepției acestora. În funcție de contractele comerciale, operatorii economici pot solicita antrepozitarilor autorizați modificarea documentelor de vânzare a produselor energetice pentru a reflecta cantitatea efectiv recepționată;

b) pe timpul depozitării/manipulării/distribuirii produselor. Pentru toate achizițiile de produse energetice, realizate în cursul unui an calendaristic, deținute în alte locuri decât antrepozitele fiscale, diferențele cantitative constatate între stocul scriptic și stocul faptic, se stabilesc pe operatorii economici pe baza inventarului anual efectuat conform reglementărilor contabile. Intenția de inventariere se anunță în scris la autoritatea vamală cu cel puțin 5 zile lucrătoare înainte de efectuarea inventarului.

(3) Diferențele cantitative prevăzute la alin. (2) lit. a), constatate în plus, care se încadrează în limitele stabilite în studiile menționate la alin. (1) nu generează obligații din punct de vedere al regimului accizelor. Diferențele în plus care depășesc limitele respective se înregistrează în evidențele contabile ale operatorilor economici. Pentru acestea accizele devin exigibile la momentul recepției bunurilor și se plătesc în termenul prevăzut la art. 345 alin. (1) din Codul fiscal.

(4) Diferențele cantitative prevăzute la alin. (2) lit. b), constatate în plus ca urmare a compensării cu diferențele în minus, pe baza inventarului anual, care se încadrează în limitele stabilite în studiile menționate la alin. (1) nu generează obligații din punct de vedere al regimului accizelor. Diferențele care depășesc limitele stabilite prin studiile menționate la alin. (1), se înregistrează în evidențele contabile ale operatorilor economici. Pentru acestea accizele devin exigibile la data încheierii inventarierii anuale și se plătesc în termenul prevăzut la art. 345 alin. (1) din Codul fiscal.

(5) Diferențele cantitative constatate în minus pe timpul transportului, prevăzute la alin. (2) lit. a), precum și cele prevăzute la alin. (2) lit. b), determinate ca urmare a compensării cu diferențele în plus, pe baza inventarului anual, indiferent dacă se încadrează sau nu în limitele stabilite în studiile menționate la alin. (1) nu generează obligații din punct de vedere al regimului accizelor.

(6) Operatorii economici care nu au solicitat institutilor/ societăților prevăzute la pct. 2 alin. (1) lit. b) efectuarea de studii privind diferențele specifice activităților de depozitare, manipulare, distribuție și transport, după caz, datorează accize pentru toate diferențele în plus calculate ca urmare a compensării cu diferențele în minus, pe baza inventarului anual, în cazul diferențelor de natura celor prevăzute la alin. (2) lit. b), precum și pentru cele prevăzute la alin. (2) lit. a), în situația în care nu are loc o reglare a documentelor de vânzare de către antrepozitarul autorizat.

ART. 436

Decontările între operatorii economici

(1) Decontările între operatorii economici plătitori de accize și operatorii economici cumpărători de produse accizabile se fac integral prin unități bancare.

(2) Nu intră sub incidența prevederilor alin. (1):

a) comercializarea în regim en detail;

b) livrările de produse accizabile către operatorii economici care comercializează astfel de produse în sistem en detail;

c) livrările de produse accizabile, efectuate în cadrul sistemului de compensare a obligațiilor față de bugetul de stat, aprobate prin acte normative speciale. Sumele reprezentând accizele nu pot face obiectul compensărilor dacă actele normative speciale nu prevăd altfel sau dacă nu se face dovada plății accizelor la bugetul statului;

d) livrările de produse accizabile, în cazul compensărilor efectuate între operatorii economici prin intermediul Institutului de Management și Informatică, în conformitate cu prevederile legale în vigoare. Sumele reprezentând accizele nu pot face obiectul compensărilor dacă nu se face dovada plății accizelor la bugetul de stat.

ART. 437

Valorificarea produselor accizabile intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului sau care fac obiectul unei proceduri de executare silită

(1) Alcoolul etilic, băuturile alcoolice, precum și produsele energetice intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului sau care fac obiectul unei proceduri de executare silită și care nu îndeplinesc condițiile legale de comercializare pot fi valorificate de către organele competente către antrepozite fiscale de producție numai în vederea procesării. În acest caz, livrarea se face, pe bază de factură, la prețuri care nu cuprind accizele.

(2) Alcoolul etilic, băuturile alcoolice, precum și produsele energetice intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului sau care fac obiectul unei proceduri de executare silită și care îndeplinesc condițiile legale de comercializare se valorifică de organele competente către operatorii economici comercianți, pe bază de factură, la prețuri care cuprind și accizele.

(3) Circulația produselor accizabile prevăzute la alin. (1) și (2) intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului sau care fac obiectul unei proceduri de executare silită nu intră sub incidența prevederilor secțiunii a 16-a.

(4) Produsele accizabile intrate în proprietatea privată a statului, care nu pot fi valorificate în condițiile prevăzute la alin. (1) și (2), se distrug în condițiile prevăzute în reglementările referitoare la modul și condițiile de valorificare a bunurilor intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului.

(5) Persoanele care dobândesc bunuri accizabile potrivit alin. (1) și (2) trebuie să îndeplinească condițiile prevăzute de prezenta lege și normele de aplicare a acesteia.

(la 16-04-2020 Articolul 437 din Secțiunea a 22-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost modificat de Punctul 4, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 48 din 9 aprilie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 319 din 16 aprilie 2020)

ART. 438

Valorificarea produselor accizabile aflate în proprietatea operatorilor economici aflați în procedura falimentului

(1) Circulația produselor accizabile aflate în proprietatea operatorilor economici aflați în procedura falimentului prevăzută în Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență nu intră sub incidența prevederilor secțiunii a 16-a.

(2) Produsele accizabile aflate în proprietatea operatorilor economici aflați în procedura falimentului și care nu îndeplinesc condițiile legale de comercializare pot fi valorificate către antrepozitarii autorizați și numai în vederea procesării.

(3) În situația prevăzută la alin. (2), livrarea acestor produse se face în regim de supraveghere fiscală pe bază de factură care trebuie să respecte prevederile art. 319.

CAP. II

Regimul accizelor nearmonizate

ART. 439

Sfera de aplicare

(1) Accizele nearmonizate sunt venituri datorate la bugetul statului și care se colectează conform prevederilor prezentului capitol.

(2) Accizele nearmonizate sunt taxe speciale percepute asupra următoarelor produse:

a) produse din tutun încălzit care, prin încălzire, emit un aerosol ce poate fi inhalat, fără a avea loc combustia amestecului de tutun, cu încadrarea tarifară NC 2403 99 90;

b) lichidele cu conținut de nicotină destinate inhalării cu ajutorul unui dispozitiv electronic de tip "Țigaretă electronică", cu încadrarea tarifară NC 3824 90 96.

ART. 440

Faptul generator

Produsele accizabile prevăzute la art. 439 sunt supuse accizelor la momentul producerii, achiziției intracomunitare sau importului acestora pe teritoriul Comunității.

ART. 441

Exigibilitatea

Momentul exigibilității accizelor intervine:

a) la data recepționării produselor provenite din achiziții intracomunitare;

b) la data efectuării formalităților de punere în liberă circulație a produselor provenite din operațiuni de import;

c) la data vânzării pe piața internă a produselor provenite din producția internă.

ART. 442

Nivelul și calculul accizelor

(1) Nivelul accizelor pentru produsele prevăzute la art. 439 este cel prevăzut în anexa nr. 2, care face parte integrantă din prezentul titlu, și se aplică începând cu 1 ianuarie 2016. Pentru anii următori, nivelul accizelor aplicabil începând cu data de 1 ianuarie a fiecărui an este nivelul actualizat calculat conform alin. (2).

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

SECȚIUNEA 1

Nivelul și calculul accizelor

165. (1) În aplicarea art. 442 alin. (1) din Codul fiscal, pentru produsele prevăzute la 439 alin. (2) din Codul fiscal care sunt prezentate sub forma unei rezerve care conține atât produsele prevăzute la art. 439 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, cât și produsele prevăzute la art. 439 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal, cuantumul accizelor datorate reprezintă suma dintre accizele datorate pentru fiecare componentă în parte. (2) În cazul în care produsele sunt prezentate sub forma unei rezerve care conține atât produsele prevăzute la art. 354 alin. (4) din Codul fiscal, cât și produsele prevăzute la art. 439 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal, cuantumul accizelor datorate reprezintă suma dintre accizele datorate pentru fiecare componentă în parte.

(2[^]1) Pentru produsele prevăzute la alin. (1), fabricate în antrepozite fiscale de producție din România, se aplică în mod corespunzător prevederile art. 339-341 din Codul fiscal și ale secțiunilor a 3-a, a 9-a și a 16-a de la capitolul I - Regimul accizelor armonizate, titlul VIII - Accize și alte taxe speciale din Codul fiscal.

(3) Pentru produsele prevăzute la alin. (2) se aplică în mod corespunzător prevederile secțiunilor a 9-a - Regimul de antrepozitare, a 16-a - Deplasarea și primirea produselor accizabile aflate în regim suspensiv de accize și a 19-a - Marcarea produselor alcoolice și a tutunului
prelucrat.

(2) Nivelul accizelor prevăzut în anexa nr. 2 se actualizează anual cu creșterea prețurilor de consum din ultimele 12 luni, calculată în luna septembrie a anului anterior celui de aplicare, față de perioada octombrie 2014-septembrie 2015, comunicată oficial de Institutul Național de Statistică până la data de 15 octombrie. Nivelul accizelor actualizat se publică pe site-ul Ministerului Finanțelor Publice până cel mai târziu pe data de 20 octombrie a fiecărui an.

(3) Prevederile alin. (2) nu se aplică în cazul în care în ultimele 12 luni are loc scăderea prețurilor de consum, calculată în luna septembrie a anului anterior celui de aplicare, față de perioada octombrie 2014-septembrie 2015, comunicată oficial de Institutul Național de Statistică până la data de 15 octombrie.

(4) Pentru produsele prevăzute la art. 439 accizele se datorează o singură dată și se calculează prin aplicarea sumelor fixe pe unitatea de măsură asupra cantităților produse și comercializate, importate sau achiziționate intracomunitar, după caz.

ART. 443

Scutiri

(1) Beneficiază de regimul de restituire a accizelor virate bugetului de stat pentru produsele prevăzute la art. 439 operatorii economici care au achiziționat direct dintr-un stat membru sau din import aceste produse și care ulterior le livrează în alt stat membru, le exportă ori le returnează furnizorilor.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

166. (1) În aplicarea art. 443 alin. (1) din Codul fiscal, pentru produsele prevăzute la art. 439 alin. (2) din Codul fiscal care sunt exportate, accizele plătite pot fi restituite dacă se face dovada că acestea au părăsit teritoriul Uniunii Europene.

(2) În cazul prevăzut la alin. (1), exportatorul anunță în scris autoritatea vamală teritorială despre intenția de a exporta produsele accizabile, cu cel puțin 7 zile lucrătoare înainte de data în care se realizează exportul.

(3) Documentul prevăzut la alin. (2) cuprinde următoarele informații: cantitățile de produse accizabile care fac obiectul exportului, momentul exigibilității accizelor potrivit art. 441 din Codul fiscal, valoarea accizelor plătite.

(4) Pentru a beneficia de restituirea accizelor, exportatorul transmite la autoritatea vamală teritorială, în ziua lucrătoare imediat următoare celei în care produsele accizabile au părăsit teritoriul Uniunii Europene, o copie a declarației vamale de export certificată în acest sens.

(5) În termen de 5 zile lucrătoare de la data primirii documentelor prevăzute la alin. (4), autoritatea vamală teritorială întocmește un punct de vedere cu privire la sumele reprezentând accize care pot fi restituite în urma depunerii unei cereri de restituire pentru produsele exportate. Documentul care cuprinde punctul de vedere al autorității vamale teritoriale se comunică autorității fiscale teritoriale care are în competență soluționarea cererii de restituire a accizelor.

(6) În vederea restituirii accizelor plătite la bugetul de stat, exportatorul depune o cerere la autoritatea fiscală teritorială unde este înregistrat ca plătitor de impozite și taxe, însoțită de următoarele documente:

a) copia declarației vamale de export prin care se certifică faptul că produsele accizabile au părăsit teritoriul Uniunii Europene;

b) documentele care atestă proveniența produselor, precum și documentul care atestă plata accizelor la bugetul de stat pentru produsele respective, în copie.

(7) Autoritatea fiscală teritorială analizează documentația depusă de operatorul economic și, în termen de 30 de zile lucrătoare de la depunerea cererii, decide asupra dreptului de restituire a accizelor prin emiterea unei decizii de admitere, în totalitate sau în parte, ori de respingere a cererii de restituire.

(8) În cazul emiterii unei decizii de admitere în totalitate sau în parte, autoritatea fiscală teritorială procedează la restituirea accizelor în condițiile art. 168 din Codul de procedură fiscală.

167. (1) În aplicarea art. 443 alin. (1) din Codul fiscal, pentru produsele prevăzute la art. 439 alin. (2) din Codul fiscal care sunt livrate intracomunitar, accizele plătite pot fi restituite dacă livrarea este însoțită de un document care conține aceleași informații cu cele din cuprinsul documentului prevăzut la art. 416 din Codul fiscal.

(2) În cazul prevăzut la alin. (1), operatorul economic care efectuează livrarea intracomunitară anunță în scris autoritatea vamală teritorială despre intenția de a expedia produsele accizabile într-un alt stat membru, cu cel puțin două zile lucrătoare înainte de expediere, menționând cantitățile de produse accizabile care fac obiectul livrării intracomunitare, momentul exigibilității accizelor potrivit art. 441 din Codul fiscal, valoarea accizelor plătite.

(3) Pentru a beneficia de restituirea accizelor, operatorul economic transmite la autoritatea vamală teritorială documentul prevăzut la alin. (1) prin care se certifică faptul că produsele accizabile au fost recepționate într-un alt stat membru.

(4) În termen de 5 zile lucrătoare de la data primirii documentelor prevăzute la alin. (3), autoritatea vamală teritorială întocmește un punct de vedere cu privire la sumele reprezentând accize care pot fi restituite în urma depunerii unei cereri de restituire pentru produsele livrate intracomunitar. Documentul care cuprinde punctul de vedere al autorității vamale teritoriale se comunică autorității fiscale teritoriale care are în competență soluționarea cererii de restituire a accizelor.

(5) În vederea restituirii accizelor plătite la bugetul de stat, operatorul economic depune o cerere la autoritatea fiscală teritorială unde este înregistrat ca plătitor de impozite și taxe, însoțită de următoarele documente:

a) copia documentului prevăzut la alin. (1) prin care se certifică faptul că produsele accizabile au fost recepționate într-un alt stat membru;

b) documentele care atestă proveniența produselor, precum și documentul care atestă plata accizelor la bugetul de stat pentru produsele respective, în copie.

(6) Autoritatea fiscală teritorială analizează documentația depusă de operatorul economic și, în termen de 30 de zile lucrătoare de la depunerea cererii, decide asupra dreptului de restituire a accizelor prin emiterea unei decizii de admitere, în totalitate sau în parte, ori de respingere a cererii de restituire.

(7) În cazul emiterii unei decizii de admitere în totalitate sau în parte, autoritatea fiscală teritorială procedează la restituirea accizelor în condițiile art. 168 din Codul de procedură fiscală.

(2) Pentru produsele prevăzute la art. 439 retrase de pe piață, dacă starea sau vechimea acestora le face improprie consumului ori nu mai îndeplinesc condițiile de comercializare, accizele plătite se restituie la cererea operatorului economic.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

168. (1) În aplicarea art. 443 alin. (2) din Codul fiscal, pentru produsele prevăzute la art. 439 alin. (2) din Codul fiscal, retrase de pe piață, accizele plătite pot fi restituite, la cerere.

(2) În cazul prevăzut la alin. (1), operatorul economic anunță în scris autoritatea vamală teritorială despre intenția de a retrage de pe piață produsele accizabile, în vederea distrugerii, cu cel puțin 7 zile lucrătoare înainte de data în care se realizează distrugerea acestora.

(3) Documentul prevăzut la alin. (2) cuprinde următoarele informații: cauzele, cantitățile de produse care fac obiectul retragerii de pe piață, momentul exigibilității accizelor potrivit art. 441 din Codul fiscal, valoarea accizelor plătite.

(4) Autoritatea vamală teritorială desemnează un reprezentant care asistă la distrugerea produselor și certifică documentul de distrugere.

(5) Operatorul economic transmite la autoritatea vamală teritorială, în ziua lucrătoare imediat următoare efectuării distrugerii, o copie a documentului de distrugere certificat prevăzut la alin. (4).

(6) În termen de 5 zile lucrătoare de la data primirii documentelor prevăzute la alin. (5), autoritatea vamală teritorială, după analizarea acestora, întocmește un punct de vedere cu privire la sumele reprezentând accize care pot fi restituite în urma depunerii unei cereri de restituire pentru produsele retrase de pe piață. Documentul care cuprinde punctul de vedere al autorității vamale teritoriale se comunică autorității fiscale teritoriale care are în competență soluționarea cererii de restituire a accizelor.

(7) În vederea restituirii accizelor plătite la bugetul de stat, operatorul economic depune o cerere la autoritatea fiscală teritorială unde este înregistrat ca plătitor de impozite și taxe, însoțită de următoarele documente:

a) copia documentului de distrugere certificat de reprezentantul autorității vamale teritoriale;

b) documentele care atestă proveniența produselor, precum și documentul care atestă plata accizelor la bugetul de stat pentru produsele respective, în copie.

(8) Autoritatea fiscală teritorială analizează documentația depusă de operatorul economic și, în termen de 30 de zile lucrătoare de la depunerea cererii, decide asupra dreptului de restituire a accizelor prin emiterea unei decizii de admitere, în totalitate sau în parte, ori de respingere a cererii de restituire.

(9) În cazul emiterii unei decizii de admitere în totalitate sau în parte, autoritatea fiscală teritorială procedează la restituirea accizelor în condițiile art. 168 din Codul de procedură fiscală.

(10) Termenul în care persoana interesată își poate exercita dreptul de a solicita restituirea accizelor este termenul de prescripție a dreptului de a cere restituirea reglementat de Codul de procedură fiscală.

(3) Modalitatea și condițiile de acordare a scutirilor prevăzute la alin. (1) și (2) se stabilesc prin normele metodologice.

ART. 444

Plătitori de accize

(1) Plătitorii de accize sunt operatorii economici care produc și comercializează în România produsele prevăzute la art. 439, achiziționează din teritoriul Uniunii Europene ori importă produsele prevăzute la art. 439.

(2) În sensul alin. (1), plătitorii de accize care produc bunurile prevăzute la art. 439 sunt operatorii economici care au în proprietate materia primă și care produc aceste bunuri cu mijloace proprii sau le transmit spre prelucrare la terți, indiferent dacă prelucrarea are loc în România sau în afara României.

(3) Operatorul economic care produce, achiziționează din alte state membre ale Uniunii Europene sau importă produse supuse accizelor de natura celor prevăzute la art. 439 trebuie să se autorizeze la autoritatea competentă, potrivit prevederilor din normele metodologice.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

169. În aplicarea art. 444 alin. (3) din Codul fiscal, procesarea tutunului prelucrat în vederea obținerii produselor prevăzute la art. 439 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal și a produselor care se prezintă sub forma unei combinații între produsele prevăzute la art. 439 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal și cele prevăzute la art. 439 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal se efectuează în antrepozite fiscale de producție tutun prelucrat.

170. (1) În aplicarea art. 444 alin. (3) din Codul fiscal, operatorul economic care produce, achiziționează din alte state membre ale Uniunii Europene sau importă produsele prevăzute la art. 439 alin. (2) din Codul fiscal trebuie să se autorizeze la autoritatea vamală teritorială.

(2) Pentru obținerea autorizației prevăzute la alin. (1), operatorul economic depune o cerere, potrivit modelului din anexa nr. 45, care face parte integrantă din prezentele norme metodologice, însoțită de documentele prevăzute în aceasta.

(3) Autoritatea vamală teritorială poate să solicite operatorului economic solicitant al autorizației orice informație și documente pe care le consideră necesare, după caz, cu privire la:

- a) identitatea operatorului economic;
- b) amplasarea locurilor unde se recepționează produsele accizabile;
- c) tipurile de produse accizabile ce urmează a fi recepționate în fiecare locație;
- d) capacitatea operatorului economic de a asigura garanția financiară.

(4) Operatorii economici prevăzuți la alin. (1) au obligația de a depune o garanție corespunzătoare unei cote de 3% din suma totală a accizelor aferente produselor achiziționate/importate/produse în anul anterior. În cazul unui nou operator economic, garanția reprezintă 3% din accizele estimate, aferente produselor ce urmează a se achiziționa/importa/produce la nivelul unui an. Garanția poate fi sub formă de depozit în numerar și/sau de garanții personale, modul de constituire fiind cel prevăzut la pct. 8.

(5) Autorizația prevăzută la art. 444 alin. (3) din Codul fiscal are valabilitate 3 ani, cu începere de la data de 1 a lunii următoare celei în care operatorul economic face dovada constituirii garanției în cuantumul și în forma aprobate de autoritatea vamală teritorială.

(6) În situația în care intervin modificări față de datele inițiale menționate în autorizație, operatorul economic are obligația de a solicita autorității vamale teritoriale emitente a autorizației modificarea acesteia, după cum urmează:

- a) pentru fiecare nouă locație în care urmează a se realiza recepția de produse supuse accizelor, cu cel puțin 15 zile înainte de recepția produselor;
- b) dacă se modifică datele de identificare ale operatorului economic, în termen de 30 de zile de la data înregistrării modificării;
- c) dacă modificările intervenite se referă la tipul produselor supuse accizelor, cu cel puțin 60 de zile înainte de recepția produselor.

(7) Operatorul economic nu poate realiza recepția de produse supuse accizelor într-o locație dacă nu face dovada înregistrării acesteia la autoritatea vamală teritorială.

(8) Produsele supuse accizelor recepționate de către operatorul economic sunt însoțite de documentul comercial care atestă achiziția intracomunitară sau de declarația vamală de punere în liberă circulație.

(9) Autorizația poate fi revocată de autoritatea emitentă în situația în care operatorul economic nu respectă prevederile de la alin. (4) și (6) sau atunci când înregistrează obligații fiscale restante la bugetul general consolidat, de natura celor administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală mai vechi de 30 de zile, față de termenul legal de plată.

(10) Decizia de revocare se comunică operatorului economic și produce efecte de la data la care a fost adusă la cunoștința operatorului economic.

(11) În cazuri excepționale când interesele legitime ale operatorului economic impun aceasta, autoritatea vamală emitentă a autorizației poate decala termenul de intrare în vigoare a deciziei de revocare la o dată ulterioară.

(12) Operatorul economic nemulțumit poate contesta decizia de revocare a autorizației, potrivit legislației în vigoare.

(13) Contestarea deciziei de revocare a autorizației nu suspendă efectele juridice ale acestei decizii pe perioada soluționării contestației în procedură administrativă.

(14) În cazul în care operatorul economic dorește să renunțe la autorizație, acesta are obligația să anunțe în scris acest fapt autorității vamale emitente cu cel puțin 60 de zile înainte de data de la care renunțarea la autorizație produce efecte.

(15) Nu intră sub incidența prevederilor alin. (1) antrepozitarii autorizați, destinatarii înregistrați și importatorii autorizați pentru produsele prevăzute la pct. 165 alin. (2).

(4) Operatorul economic care nu are domiciliul fiscal în România și intenționează să desfășoare activități economice cu produse accizabile prevăzute la art. 439, pentru care are obligația plății accizelor în România, va desemna un reprezentant fiscal stabilit în România pentru a îndeplini obligațiile care îi revin potrivit prezentului capitol.

ART. 445

Obligațiile plătitorilor

Operatorii economici plătitori de accize prevăzuți la art. 444 sunt obligați:

a) să se înregistreze ca plătitori de accize la autoritatea fiscală competentă;

b) să calculeze accizele, să le evidențieze distinct în factură și să le verse la bugetul de stat la termenele stabilite, fiind răspunzători pentru exactitatea calculului și vărsarea integrală a sumelor datorate;

c) să țină evidența accizelor, conform prevederilor din normele metodologice, și să depună anual deconturile privind accizele, conform dispozițiilor legale privind obligațiile de plată, la bugetul de stat, până la data de 30 aprilie a anului următor celui de raportare.

ART. 446

Declarațiile de accize

Plătitorii de accize prevăzuți la art. 444, cu excepția importatorilor, au obligația de a depune la autoritatea competentă o declarație de accize pentru fiecare lună, indiferent dacă se datorează sau nu plata accizei pentru luna respectivă, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei la care se referă declarația.

ART. 447

Termenul de plată a accizelor la bugetul de stat

(1) Pentru situațiile prevăzute la art. 441 lit. a) și c), termenul de plată a accizelor este până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care intervine exigibilitatea accizelor.

(2) Pentru situațiile prevăzute la art. 441 lit. b), plata accizelor se face la data exigibilității accizelor.

ART. 448

Regimul produselor accizabile deținute de operatorii economici care înregistrează obligații fiscale restante

(1) Produsele accizabile prevăzute la art. 439 deținute de operatorii economici care înregistrează obligații fiscale restante pot fi valorificate în cadrul procedurii de executare silită de organele competente, potrivit legii.

(2) Persoanele care dobândesc bunuri accizabile prin valorificare, potrivit alin. (1), trebuie să îndeplinească condițiile prevăzute de lege, după caz.

ART. 448¹

Excepție de la regimul accizelor nearmonizate

Prin excepție de la prezentul capitol, pentru produsele prevăzute la art. 439 alin. (2) lit. a), fabricate în antrepozite fiscale de producție din România, se aplică în mod corespunzător prevederile art. 339-341 și ale secțiunilor a 3-a, a 9-a și a 16-a de la capitolul I - Regimul accizelor armonizate, titlul VIII - Accize și alte taxe speciale.

(la 17-06-2017 Capitolul II din Titlul VIII a fost completat de Punctul 7, Punctul 2, Articolul I din LEGEA nr. 136 din 13 iunie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 440 din 14 iunie 2017)

ART. 448²

Restituiri speciale

(1) Pentru produsele prevăzute la art. 439 alin. (2) lit. a), fabricate în antrepozite fiscale de producție din România, accizele nearmonizate aferente, virate la bugetul de stat, pot fi restituite la solicitarea antrepozitarilor autorizați care livrează aceste produse în alte state membre ori le exportă.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

170¹. (1) În aplicarea art. 448² alin. (1) din Codul fiscal, pentru produsele din tutun încălzit, fabricate în antrepozite fiscale de producție din România, pentru care accizele nearmonizate au fost plătite în România și care ulterior sunt livrate intracomunitar, accizele virate la bugetul de stat pot fi restituite dacă livrarea este însoțită de documentul prevăzut în anexa nr. 46, care face parte integrantă din prezentele norme metodologice, și dacă se face dovada că produsele au fost recepționate în statul membru de destinație.

(2) Antrepozitarul anunță în scris autoritatea vamală teritorială despre intenția de a expedia produsele accizabile într-un alt stat membru, cu cel puțin 2 zile lucrătoare înainte de expediere.

(3) Documentul prevăzut la alin. (1) se întocmește de către antrepozitar în 3 exemplare și se utilizează după cum urmează:

a) primul exemplar rămâne la antrepozitar;

b) exemplarele 2 și 3 însoțesc produsele accizabile pe timpul transportului până la primitor;
c) exemplarul 2 rămâne la primitorul produselor;
d) exemplarul 3 se restituie antrepozitarului, cu certificarea recepției și, după caz, cu menționarea tratamentului fiscal ulterior al produselor accizabile în statul membru de destinație.

(4) În termen de 5 zile lucrătoare de la data primirii documentului prevăzut la alin. (3) lit. d), autoritatea vamală teritorială întocmește un proces-verbal prin care se stabilește cuantumul accizelor aprobate la restituire în urma depunerii cererii de restituire pentru produsele livrate intracomunitar. Procesul-verbal prin care se stabilește cuantumul accizelor aprobate la restituire întocmit de autoritatea vamală teritorială se comunică autorității care are în competență soluționarea cererii de restituire a accizelor.

(5) În aplicarea art. 448² alin. (1) din Codul fiscal, în vederea restituirii accizelor virate la bugetul de stat, operatorul economic depune o cerere la autoritatea care are în competență soluționarea cererii de restituire a accizelor, însoțită de următoarele documente:

a) copiile exemplarului 1 și copia exemplarului 3, care conține certificarea recepției, de pe documentul prevăzut la alin. (1);

b) documentele care atestă proveniența produselor, precum și documentul care atestă plata accizelor la bugetul de stat pentru produsele respective, în copie;

c) documentul emis de autoritatea competentă din statul membru de destinație care atestă tratamentul fiscal din punctul de vedere al accizelor, aplicat respectivelor produse.

(6) Autoritatea competentă analizează documentația depusă de operatorul economic și, în termen de 30 de zile de la depunerea cererii, decide asupra dreptului de restituire a accizelor prin emiterea unei decizii de admitere, în totalitate sau în parte, ori de respingere a cererii de restituire.

(7) În cazul în care decizia este de admitere în totalitate sau în parte, autoritatea competentă procedează la restituirea accizelor în condițiile art. 168 din Codul de procedură fiscală.

170². (1) În aplicarea art. 448² alin. (1) din Codul fiscal, pentru produsele din tutun încălzit, fabricate în antrepozite fiscale de producție din România, care sunt exportate, accizele virate la bugetul de stat pot fi restituite dacă se face dovada că produsele accizabile au părăsit teritoriul Uniunii Europene.

(2) Exportatorul anunță în scris autoritatea vamală teritorială despre intenția de a exporta produsele accizabile, cu cel puțin 2 zile lucrătoare înainte de expediere.

(3) Documentul prevăzut la alin. (2) cuprinde următoarele informații: cantitățile de produse accizabile care fac obiectul exportului, data eliberării pentru consum, valoarea accizelor nearmonizate aferente produselor exportate și dovada care atestă că acestea au fost virate la bugetul de stat.

(4) Exportatorul transmite la autoritatea vamală teritorială, în ziua lucrătoare imediat următoare celei în care produsele accizabile au părăsit teritoriul Uniunii Europene, o copie a declarației vamale de export certificată în acest sens.

(5) În termen de 5 zile lucrătoare de la data primirii documentului care certifică faptul că produsele accizabile au părăsit teritoriul Uniunii Europene, autoritatea vamală teritorială întocmește un proces-verbal prin care se stabilește cuantumul accizelor aprobate la restituire în urma depunerii cererii de restituire pentru produsele exportate. Procesul-verbal prin care se

stabilește cuantumul accizelor aprobate la restituire întocmit de autoritatea vamală teritorială se comunică autorității care are în competență soluționarea cererii de restituire a accizelor.

(6) În aplicarea art. 448² alin. (1) din Codul fiscal, în vederea restituirii accizelor virate la bugetul de stat, exportatorul depune o cerere la autoritatea care are în competență soluționarea cererii de restituire a accizelor, însoțită de următoarele documente:

a) copia declarației vamale de export prin care se certifică faptul că produsele accizabile au părăsit teritoriul Uniunii Europene;

b) documentele care atestă proveniența produselor, precum și documentul care atestă virarea accizelor la bugetul de stat pentru produsele respective, în copie.

(7) Autoritatea competentă analizează documentația depusă de operatorul economic și, în termen de 30 de zile de la depunerea cererii, decide asupra dreptului de restituire a accizelor prin emiterea unei decizii de admitere, în totalitate sau în parte, ori de respingere a cererii de restituire.

(8) În cazul în care decizia este de admitere în totalitate sau în parte, autoritatea competentă procedează la restituirea accizelor în condițiile art. 168 din Codul de procedură fiscală.

(2) Cuantumul sumei restituite potrivit alin. (1) nu poate depăși suma efectiv plătită la bugetul de stat.

(3) Modalitatea și condițiile de acordare a restituirii prevăzute la alin. (1) se stabilesc prin normele metodologice.

(la 17-06-2017 Capitolul II din Titlul VIII a fost completat de Punctul 7, Punctul 2, Articolul I din LEGEA nr. 136 din 13 iunie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 440 din 14 iunie 2017)

CAP. III

Contravenții și sancțiuni

ART. 449

Contravenții și sancțiuni

(1) Constituie contravenții, dacă nu au fost săvârșite în astfel de condiții încât să fie considerate potrivit legii infracțiuni, și se sancționează cu amendă de la 2.000 lei la 5.000 lei următoarele fapte:

a) producerea de vinuri liniștite, sub limita de 1.000 hl de vinuri liniștite pe an, fără înregistrarea la autoritatea vamală teritorială potrivit art. 362 alin. (3);

b) vânzarea cu amănuntul din antrepozitul fiscal a produselor accizabile, cu excepțiile prevăzute de lege, potrivit art. 362 alin. (6);

c) nerespectarea prevederilor art. 367 alin. (1) lit. l), art. 375 alin. (1) lit. e), art. 383 alin. (3) și art. 391 alin. (3);

d) nerespectarea prevederilor art. 367 alin. (1) lit. j), art. 375 alin. (2), art. 383 alin. (2) și art. 391 alin. (2);

e) nerespectarea obligațiilor prevăzute la art. 367 alin. (1) lit. f) și i);

f) primirea produselor accizabile în regim suspensiv de accize cu nerespectarea cerințelor prevăzute la art. 404 alin. (1);

- g) nerespectarea prevederilor art. 424 alin. (6);
- h) nerespectarea prevederilor art. 427 alin. (3) și art. 430 alin. (3);
- i) nerespectarea prevederilor art. 426 alin. (5) și art. 429 alin. (5);
- j) refuzul operatorilor economici de a prelua și de a distruge cantitățile confiscate de tutun prelucrat, în condițiile prevăzute la art. 431 alin. (1)-(3).

(2) Următoarele fapte constituie contravenții, dacă nu au fost săvârșite în astfel de condiții încât să fie considerate potrivit legii infracțiuni:

a) vânzarea de către orice persoană a țigaretelor pentru care nu s-au stabilit și declarat prețuri de vânzare cu amănuntul potrivit art. 343 alin. (9);

b) vânzarea țigaretelor de către orice persoană la un preț ce depășește prețul de vânzare cu amănuntul declarat potrivit art. 343 alin. (10);

c) vânzarea de țigaretete de către orice persoană către persoane fizice la un preț mai mic decât prețul de vânzare cu amănuntul declarat potrivit art. 343 alin. (11);

d) valorificarea produselor accizabile într-un antrepozit fiscal pentru care autorizația a expirat, a fost revocată sau anulată, fără plata accizelor la bugetul de stat, potrivit art. 344 alin. (2);

e) nerespectarea prevederilor art. 356 alin. (2) și art. 357;

f) nerespectarea prevederilor art. 362 alin. (1) și (7);

g) nerespectarea autorității competente în cazul deteriorării sigiliilor aplicate potrivit art. 367 alin. (1) lit. c);

h) nerespectarea prevederilor art. 397 alin. (3);

i) transportul de produse accizabile în regim suspensiv de accize care nu este acoperit de documentul administrativ electronic sau, după caz, de un alt document utilizat pentru acest regim, prevăzut în prezentul titlu, ori cu nerespectarea procedurii în cazul în care sistemul informatizat este indisponibil la expediție potrivit prevederilor art. 402 alin. (1) și art. 406 alin. (1);

j) deținerea în scopuri comerciale, cu neîndeplinirea condiției prevăzute la art. 414 alin. (1), a produselor accizabile care au fost deja eliberate pentru consum într-un alt stat membru;

k) deținerea în afara antrepozitului fiscal sau comercializarea pe teritoriul României a produselor accizabile supuse marcării, potrivit prevederilor art. 421 alin. (3), fără a fi marcate sau marcate necorespunzător ori cu marcaje false sub limitele prevăzute la art. 452 alin. (1) lit. h);

l) nerespectarea prevederilor art. 428 alin. (3);

m) nerespectarea prevederilor art. 435 alin. (1);

n) nerespectarea prevederilor art. 435 alin. (2);

o) desfășurarea activităților de comercializare angro a băuturilor alcoolice și tutunului prelucrat și activităților de comercializare în sistem angro și/sau en detail a produselor energetice - benzine, motorine, petrol lampant, gaz petrolier lichefiat, precum și a biocombustibililor, cu nerespectarea obligațiilor prevăzute la art. 435 alin. (3) și (4);

p) achiziționarea produselor accizabile de la persoane care desfășoară activități de distribuție și comercializare angro a băuturilor alcoolice și tutunului prelucrat, respectiv comercializare în sistem angro a produselor energetice - benzine, motorine, petrol lampant și gaz petrolier lichefiat, precum și a biocombustibililor și care nu respectă condițiile sau obligațiile prevăzute la art. 435 alin. (3) și (4);

q) nerespectarea prevederilor art. 436 alin. (1).

(3) Contravențiile prevăzute la alin. (2) se sancționează cu amendă de la 20.000 lei la 100.000 lei, precum și cu:

a) confiscarea produselor, iar în situația când acestea au fost vândute, confiscarea sumelor rezultate din această vânzare, în cazurile prevăzute la lit. b), f), h)-n);

b) confiscarea cisternelor, recipientelor și mijloacelor de transport utilizate în transportul produselor accizabile, în cazurile prevăzute la lit. i) și k);

(la 01-01-2018 Litera b) din Alineatul (3) , Articolul 449 , Capitolul III , Titlul VIII a fost modificată de Punctul 93, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

c) suspendarea activității de comercializare a produselor accizabile pe o perioadă de 1-3 luni, în cazul comercianților în sistem angro și/sau en detail, pentru situațiile prevăzute la lit. k) și o);

d) oprirea activității de producție a produselor accizabile prin sigilarea instalației, în cazul producătorilor, pentru situațiile prevăzute la lit. g) și m).

(4) Autoritatea competentă poate suspenda, la propunerea organului de control, autorizația de antrepozit fiscal, destinat înregistrat, expeditor înregistrat sau importator autorizat, după caz, pentru situațiile prevăzute la alin. (1) lit. j) și alin. (2) lit. g) și m).

(5) Autoritatea competentă poate revoca, la propunerea organului de control, autorizația de antrepozit fiscal, destinat înregistrat, expeditor înregistrat sau importator autorizat, după caz, pentru situațiile prevăzute la alin. (1) lit. b), d) și e).

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

171. (1) Constituie contravenții, dacă nu au fost săvârșite în astfel de condiții încât să fie considerate potrivit legii infracțiuni, și se sancționează cu amendă de la 2.000 lei la 5.000 lei următoarele fapte:

a) neînscrierea distinctă în facturi și/sau în avize de însoțire a valorii accizelor, a mențiunii accize percepute ori a mențiunii exceptat/scutit de accize, după caz, potrivit pct. 6 alin. (13), pct. 7 alin. (2), alin. (4)-(6), pct. 12 alin. (14), pct. 81 alin. (2), pct. 164 alin. (3);

b) nerespectarea de către gospodăriile individuale a obligațiilor prevăzute la pct. 12 alin. (5)-(7);

c) depunerea cu date incomplete sau incorecte a situațiilor lunare centralizatoare prevăzute la pct. 39 alin. (2), pct. 46 alin. (2), pct. 52 alin. (3), pct. 58 alin. (3);

d) nedepunerea la autoritatea vamală teritorială ori depunerea cu date incomplete sau incorecte a situațiilor lunare centralizatoare prevăzute la pct. 63, pct. 85, pct. 92 alin. (14), (16) și (18), pct. 93 alin. (9) și (11), pct. 97 alin. (1), pct. 102, pct. 110 alin. (1), pct. 139 alin. (16);

(2) Următoarele fapte constituie contravenții, dacă nu au fost săvârșite în astfel de condiții încât să fie considerate potrivit legii infracțiuni:

a) neutilizarea documentelor fiscale prevăzute la pct. 7;

b) amplasarea mijloacelor de măsurare a producției și a concentrației alcoolice pentru alcool etilic și distilate în alte locuri decât cele prevăzute la pct. 30 alin. (14) și (15);

c) fabricarea de alcool sanitar de către alte persoane decât antrepozitarii autorizați pentru producția de alcool etilic;

d) nerespectarea condițiilor și procedurilor prevăzute la pct. 78 și 79 privind denaturarea alcoolului etilic și a altor produse alcoolice;

e) eliberarea în consum în vrac și deținerea în vrac în afara unui regim suspensiv de accize a produselor intermediare prevăzute la art. 352 din Codul fiscal și alcoolului etilic prevăzut la art. 353 din Codul fiscal, cu excepția situațiilor prevăzute la art. 397 din Codul fiscal;

f) nerespectarea procedurii prevăzute la pct. 38 privind sigilarea și desigilarea instalațiilor de fabricație a alcoolului și distilatelor;

g) întocmirea studiilor prevăzute la pct. 2 alin. (1) lit. b) sau a referatelor prevăzute la pct. 25 alin. (1) cu date inexacte ori incorecte și care au influențe fiscale;

h) utilizarea biocombustibililor și biocombustibililor în amestec cu combustibili pentru încălzire sau carburanți tradiționali, dacă pentru produsul astfel obținut nu se face dovada plății accizelor la nivelul prevăzut pentru combustibilul tradițional.

(3) Contravențiile prevăzute la alin. (2) se sancționează cu amendă de la 20.000 lei la 50.000 lei, precum și cu:

a) confiscarea produselor, iar în situația când acestea au fost vândute, confiscarea sumelor rezultate din această vânzare, în cazurile prevăzute la lit. a), c), d), e) și h);

b) suspendarea activității de producție a produselor accizabile prin sigilarea instalației, pentru situațiile prevăzute la lit. e) și f).

(4) La propunerea organului de control, pentru situațiile prevăzute la alin. (2) lit. b), d), e) și f), autorizațiile de antrepozit fiscal, destinat înregistrat, expeditor înregistrat sau importator autorizat, după caz, pot fi suspendate de către autoritatea care le-a emis.

ART. 450

Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor

(1) Constatarea și sancționarea faptelor ce constituie contravenție potrivit art. 449 se fac de organele competente din cadrul Ministerului Finanțelor Publice, prin A.N.A.F. și unitățile sale subordonate, cu excepția sancțiunilor privind suspendarea sau revocarea autorizației de antrepozit fiscal, destinat înregistrat, expeditor înregistrat ori importator autorizat, care se dispune de autoritatea competentă, la propunerea organului de control.

(2) Sancțiunile contravenționale prevăzute la art. 449 se aplică, după caz, persoanelor fizice sau persoanelor juridice. În cazul asocierilor și al altor entități fără personalitate juridică, sancțiunile se aplică reprezentanților acestora.

(3) Contravenientul poate achita, pe loc sau în termen de cel mult 48 de ore de la data încheierii procesului-verbal ori, după caz, de la data comunicării acestuia, jumătate din minimul amenzii prevăzute la art. 449, agentul constatator făcând mențiune despre această posibilitate în procesul-verbal.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

172. (1) *Constatarea și sancționarea faptelor ce constituie contravenție potrivit pct. 171 se fac de organele competente din cadrul Ministerului Finanțelor Publice, prin Agenția Națională de Administrare Fiscală și unitățile sale subordonate.*

(2) *Sancțiunile contravenționale prevăzute la pct. 171 se aplică, după caz, persoanelor fizice sau persoanelor juridice. În cazul asocierilor și al altor entități fără personalitate juridică, sancțiunile se aplică reprezentanților acestora.*

(3) *Contravenientul poate achita, pe loc sau în termen de cel mult 48 de ore de la data încheierii procesului-verbal ori, după caz, de la data comunicării acestuia, jumătate din minimul amenzii prevăzute la pct. 171, agentul constatator făcând mențiune despre această posibilitate în procesul-verbal.*

ART. 451

Dispoziții aplicabile

Contravențiilor prevăzute la art. 449 le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

173. *Contravențiilor prevăzute la pct. 171 le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.*

174. *Operatorii economici care au depus la autoritatea fiscală teritorială scrisori de garanție bancară emise de societăți bancare care nu au sucursale în România au obligația de a se conforma prevederilor pct. 8 alin. (4) lit. a) până la data de 31 martie 2016.*

175. *Notificările emise potrivit prezentului titlu până la 31 decembrie 2015 inclusiv rămân valabile până la 31 martie 2016.*

176. (1) *În aplicarea art. 421 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, băuturile fermentate liniștite, altele decât bere și vinuri, marcate cu banderole anterior datei de 1 ianuarie 2016, se comercializează ca atare până la epuizarea stocurilor.*

(2) *Marcajele neutilizate de tip banderolă aflate la data de 1 ianuarie 2016 în stocul operatorilor economici cu drept de marcă a băuturilor fermentate liniștite, altele decât bere și vinuri, se restituie Companiei Naționale "Imprimeria Națională" - S.A. până cel târziu la 31 martie 2016, în vederea distrugerii. Distrugerea marcajelor neutilizate se desfășoară sub supraveghere fiscală.*

177. *În situația în care Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, precum și titlul VII din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificările și completările ulterioare, prevedea depunerea unor notificări în vederea aplicării de excepții sau scutiri de la plata accizelor, acestea își păstrează valabilitatea până la 29 februarie 2016 inclusiv. Începând cu data de 1 martie 2016, operatorii economici trebuie să îndeplinească*

condițiile de depunere a notificărilor respective în conformitate cu prevederile prezentelor norme.

178. Conformarea la prevederile pct. 170 se va efectua începând cu data de 1 martie 2016. În perioada 1 ianuarie 2016-29 februarie 2016, operatorul economic care achiziționează din alte state membre ale Uniunii Europene sau importă produsele prezentate la art. 439 alin. (2) din Codul fiscal anunță autorității vamale teritoriale, intenția sa, în scopul efectuării de controale cu privire la respectarea prevederilor art. 440 și 441 din Codul fiscal.

179. În cazul operatorului economic care produce produsele prevăzute la art. 439 alin. (2) din Codul fiscal, conformarea la prevederile pct. 170 se efectuează începând cu data de 1 iulie 2016. Până la data de 30 iunie 2016 inclusiv, operatorul economic care produce produsele de la art. 439 alin. (2) din Codul fiscal anunță la autoritatea vamală teritorială intenția sa de a produce, în scopul efectuării de controale cu privire la respectarea prevederilor art. 440 și 441 din Codul fiscal.

CAP. IV

Infracțiuni

ART. 452

Infracțiuni

(1) Constituie infracțiuni următoarele fapte:

a) producerea de produse accizabile care intră sub incidența regimului de antrepozitare prevăzut în prezentul titlu în afara unui antrepozit fiscal autorizat de către autoritatea competentă;

b) achiziționarea de alcool etilic și de distilate în vrac de la alți furnizori decât antrepozitarii autorizați pentru producție sau expeditorii înregistrați de astfel de produse, potrivit prezentului titlu;

c) livrarea produselor energetice prevăzute la art. 355 alin. (3) lit. a)-e) din antrepozitele fiscale sau locurile de recepție în cazul destinatarilor înregistrați către cumpărători, persoane juridice, fără deținerea de către antrepozitarul autorizat sau a destinatarului autorizat expeditor a documentului de plată care să ateste virarea la bugetul de stat a valorii accizelor aferente cantității ce urmează a fi facturată;

d) marcarea cu marcaje false a produselor accizabile supuse marcării ori deținerea în antrepozitul fiscal a produselor marcate în acest fel;

e) refuzul sub orice formă a accesului autorităților competente cu atribuții de control pentru efectuarea de verificări inopinate în antrepozitele fiscale;

f) livrarea reziduurilor de produse energetice pentru prelucrare în vederea obținerii de produse accizabile, altfel decât se prevede în prezentul titlu;

g) achiziționarea reziduurilor de produse energetice pentru prelucrare în vederea obținerii de produse accizabile, altfel decât se prevede în prezentul titlu;

h) deținerea de către orice persoană în afara antrepozitelor fiscale sau comercializarea pe teritoriul României a produselor accizabile supuse marcării, potrivit prezentului titlu, fără a fi marcate sau marcate necorespunzător ori cu marcaje false peste limita a 10.000 țigărete, 400 țigări de foi de 3 grame, 200 țigări de foi mai mari de 3 grame, peste 1 kg tutun de fumat, alcool etilic peste 40 litri, băuturi spirtoase peste 200 litri, produse intermediare peste 300 litri, băuturi fermentate, altele decât bere și vinuri, peste 300 litri;

i) folosirea conductelor mobile, a furtunurilor elastice sau a altor conducte de acest fel, utilizarea rezervoarelor necalibrate, precum și amplasarea înaintea contoarelor a unor canele sau robinete prin care se pot extrage cantități de alcool sau distilate necontorizate;

j) eliberarea pentru consum, deținerea în afara unui antrepozit fiscal, transportul inclusiv în regim suspensiv de accize, utilizarea, oferirea spre vânzare sau vânzarea, pe teritoriul României, a produselor energetice prevăzute la art. 355 alin. (3) lit. g) sau asimilate acestora din punctul de vedere al nivelului accizelor, nemarcate și necolorate sau marcate și colorate necorespunzător, cu excepțiile prevăzute la art. 425 alin. (2);

k) nerespectarea prevederilor art. 427 alin. (5) și art. 430 alin. (4);

l) nerespectarea prevederilor art. 427 alin. (6) și art. 430 alin. (5).

(2) Infrațiunile prevăzute la alin. (1) se pedepsesc astfel:

a) cu închisoare de la 6 luni la 3 ani, cele prevăzute la lit. f) și g);

b) cu închisoare de la un an la 5 ani, cele prevăzute la lit. b), e) și h)-k);

c) cu închisoare de la 2 ani la 7 ani, cele prevăzute la lit. a), c), d) și l).

(3) După constatarea faptelor prevăzute la alin. (1) lit. b)-e), g) și i), organul de control competent dispune oprirea activității, sigilarea instalației în conformitate cu procedurile tehnologice de închidere a instalației și înaintează actul de control autorității fiscale care a emis autorizația, cu propunerea de suspendare a autorizației de antrepozit fiscal.

ANEXA 1

Nr. crt.	Denumirea produsului sau a grupei de produse	Acciza (lei/U.M.)						
		2017	2018	2019	2020	2021		
08	Alcool și băuturi alcoolice	1	2	3	4	5	6	7

3,3	Bere, din care:		3,3	3,3	3,3	3,3	3,3
	1.1. Bere						
	produsă de						
1	producătorii	hl/1					
	independenți	grad					
	a căror		1,82	1,82	1,82	1,82	1,82
1,82	producție						
	anuală nu						
	depășește 200						
	mii hl						
	Vinuri						
	2.1. Vinuri	hl de	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
0,00	liniștite	produs					
2							
	2.2. Vinuri		47,38	47,38	47,38	47,38	47,38
47,38	spumoase						
	Băuturi						
	fermentate,						
	altele decât						
	bere și						
	vinuri						
	3.1.						
	liniștite,		396,84	396,84	396,84	396,84	396,84
396,84	din care:						

	3.1.1. cidru						
0,00	de mere și de	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
	pere						
<hr/>							
	3.1.2.						
	hidromel						
	obținut prin						
3 0,00	fermentarea	hl de	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
	unei soluții	produs					
	de miere						
	în apă						
<hr/>							
	3.1.3.						
	obținute din						
	fructe de						
0,00	pădure,						0,00
	fără alte						
	adaosuri de						
	arome						
	sau alcool						
<hr/>							
47,38	3.2. spumoase		47,38	47,38	47,38	47,38	47,38
<hr/>							
	3.2.1. cidru						
0,00	de mere și de	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
	pere						
<hr/>							
4 396,84	Produse	hl de	396,84	396,84	396,84	396,84	396,84
	intermediare	produs					
<hr/>							
	Alcool						

			etilic, din					3.306,98
3.306,98	3.306,98	3.306,98	3.306,98	3.306,98	3.306,98	3.306,98		
	care:		hl de					
5								alcool
	5.1. Alcool	pur						
			etilic produs					1.653,49
1.653,49	1.653,49	1.653,49	1.653,49	1.653,49	1.653,49	1.653,49		
	de micile							
	distilerii							
	Tutun							prelucrat
6	Țigărete	1.000	439,94		448,74	483,74*	503,97**	546,21*
563,97							533,97	563,97
			țigărete					
	*Nivel	aplicabil	începând	cu	1	ianuarie		2019.
	**Nivel	aplicabil	începând	cu	1	ianuarie		2020.
7	Țigări și	1.000	303,23		303,23	303,23	303,23	303,23
303,23	țigări de foi	bucăți						
	Tutun de							
	fumat fin							
8	tăiat,	kg	383,78		398,70	416,70	435,40	457,20
480,10	destinat							
	rulării în							
	țigărete							
9	Alte tutunuri	kg	383,78		398,70	416,70	435,40	457,20
480,10	de fumat							
	Produse							energetice

	licefiat						
	14.1.						
	utilizat						
607,70	drept	607,70	607,70	607,70	607,70	607,70	607,70
	combustibil						
	pentru motor						
	14.2.	tonă					
	utilizat						
537,76	drept	537,76	537,76	537,76	537,76	537,76	537,76
	combustibil						
	pentru						
	încălzire						
	14.3.						
0,00	utilizat în	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
	consum						
	casnic*)						
<p>*) Prin gaze petroliere lichefiate utilizate în consum casnic se înțelege gazele petroliere lichefiate, distribuite în butelii tip aragaz. Buteliile tip aragaz sunt acele butelii cu o capacitate de până la maximum 12,5 kg.</p>							
15	Gaz natural						
	15.1.						
	utilizat						
12,32	drept	12,32	12,32	12,32	12,32	12,32	12,32
	combustibil						

	Cărbune și coals							
0,71	17.1. utilizate în scopuri comerciale	GJ	0,71	0,71	0,71	0,71	0,71	0,71
1,42	17.2. utilizate în scopuri necomerciale		1,42	1,42	1,42	1,42	1,42	1,42
18	Electricitate							
2,37	18.1. Electricitate utilizată în scop comercial	Mwh	2,37	2,37	2,37	2,37	2,37	2,37
4,74	18.2. Electricitate utilizată în scop necomercial		4,74	4,74	4,74	4,74	4,74	4,74
**) Petrolul lampant utilizat drept combustibil de persoanele fizice nu se accizează.								

* Nivel aplicabil începând cu 1 ianuarie 2021.

(la 01-01-2021 Anexa nr. 1 a fost modificată și completată de Punctele 189 și 190, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

ANEXA 2

Nr. crt.	Denumirea produsului	U.M.	Acciza (lei/U.M.)
0	1	2	3
1	Lichid care conține nicotină	ml	0,5
2	Tutunul conținut în produse din tutun încălzit	kg	384

Anexe la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

NORMĂ 06/01/2016 din data 2016-01-06

ANEXA nr. 1

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

Denumirea antrepozitarului autorizat/destinatarului înregistrat/importatorului autorizat

.....
Sediul:
Localitatea, str. nr. ..., bl. ..., sc. ..., et. ..., ap. ..., județul/sectorul, codul poștal, telefon/fax
Numărul de înmatriculare în registrul comerțului/anul
Codul de identificare fiscală
Codul de accize/Codul de marcare

DECLARAȚIE

privind prețurile de vânzare cu amănuntul pe sortimente de țigarete

Începând cu data de, prețurile de vânzare cu amănuntul practicate pe sortimente vor fi următoarele:

Nr. crt.	Denumirea sortimentului	Numărul țigaretelor conținute într-un pachet	Prețul de vânzare cu amănuntul (lei/pachet)
0	1	2	3

Director general	Director economic
Numele și prenumele	Numele și prenumele
.....
.....
Semnătura	Semnătura
.....
.....

ANEXA nr. 2

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

DECLARAȚIE PE PROPRIA RĂSPUNDERE
privind îndeplinirea condițiilor de încadrare
în categoria mică fabrică de bere/mică distilerie

Denumire mică fabrică de bere/mică distilerie.

Sediul:

Localitatea, str. nr. ..., bl., sc., et., ap., județul/sectorul, codul poștal, telefon/fax

Numărul de înmatriculare în registrul comerțului/anul

Codul de identificare fiscală

Codul de accize/Codul de marcare

Subsemnatul, legitimat prin CI/BI seria ... nr., eliberat(ă) de la data de, cod numeric personal nr., cunoscând dispozițiile art. 326 din Codul penal cu privire la falsul în declarații, declar pe propria răspundere, în calitate de reprezentant al, următoarele:

1. Cantitatea de bere/alcool pur produsă de în anul calendaristic precedent este de ... hl produs/hl alcool pur.

2. Cantitatea de bere/alcool pur estimată a fi produsă de în anul calendaristic în curs nu va depăși 200.000 hl produs/10 hl alcool pur.

Anexez la prezenta următoarele documente:

a) copia documentului de identitate;

b) dovada calității de reprezentant al

c) documente care atestă îndeplinirea condiției prevăzute la pct. 1 din prezenta declarație pe propria răspundere.

Numele și prenumele

Semnătura

Data

ANEXA nr. 3

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

SITUAȚIA

*eliberărilor pentru consum de țigarete/
țigări și țigări de foi în luna anul*

Denumirea antrepozitarului autorizat/destinatarului înregistrat/importatorului autorizat

Sediul:

Localitatea, str. nr. ..., bl. ..., sc. ..., et. ..., ap. ..., județul/sectorul, codul poștal, telefon/fax

Numărul de înmatriculare în registrul comerțului/anul

Codul de identificare fiscală

Codul de accize/Codul de marcare

Nr. crt.	Denumirea sortimentului	Prețul de vânzare cu amănuntul declarat*)	Cantitatea eliberată pentru consum (mii bucăți)	Acciza (lei)
0	1	2	3	4

*) Pentru țigări și țigări de foi nu se va înscrie prețul de vânzare cu amănuntul declarat.

*Certificată de conducerea antrepozitarului autorizat/
destinatarului înregistrat/importatorului autorizat*

Numele și prenumele

Semnătura

Data

ANEXA nr. 4

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

SITUAȚIA

*eliberărilor pentru consum de tutun fin tăiat,
destinat rulării în țigarete/alte tutunuri de
fumat în luna anul*

*Denumirea antrepozitarului autorizat/destinatarului înregistrat/importatorului autorizat
.....*

Sediul:

*Localitatea, str. nr. ..., bl. ..., sc. ..., et. ..., ap. ..., județul/sectorul,
codul poștal, telefon/fax*

Numărul de înmatriculare în registrul comerțului/anul

Codul de identificare fiscală

Codul de accize/Codul de marcare

Nr. crt.	Denumirea sortimentului	Cantitatea eliberată pentru consum (kg)	Acciza (lei)
0	1	2	3

*Certificată de conducerea antrepozitarului autorizat/
destinatarului înregistrat/importatorului autorizat*

Numele și prenumele

Semnătura

Data

ANEXA nr. 5

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

Nr. înregistrare. . .	Data.
.

CERERE

*privind înregistrarea operatorului economic autorizat
pentru producție/achiziții intracomunitare/import/furnizare
de: cărbune/lignit/cocs gaz natural/energie electrică*

1. Numele operatorului economic	
2. Adresa	Județul., sectorul., localitatea., str. nr., bl., sc., et., ap., cod poștal

3. Telefon				
4. Fax				
5. Adresa e-mail				
6. Codul de identificare fiscală				
7. Numele și numărul de telefon ale reprezentantului legal sau ale altei persoane de contact				
8. Descrierea activității economice desfășurate în România	☐ Furnizare gaz natural	☐ Extracție cărbune și lignit	☐ Producție cocs	☐ Furnizare energie electrică
	☐ Achiziție intracomunitară cărbune/cocs/lignit		☐ Import cărbune/cocs/lignit	
9. Anexați copia legalizată a autorizației eliberate de autoritatea de reglementare în domeniu.				

Cunoscând dispozițiile art. 326 privind falsul în declarații din Codul penal, declar că datele înscrise în acest formular sunt corecte și complete.

Numele și prenumele solicitantului sau ale reprezentantului furnizorului extern

.....

Data

Semnătura

ANEXA nr. 6

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

Nr. înregistrare. . .	Data.
.

DECLARAȚIE

pentru înregistrarea gospodăriei individuale care realizează băuturi alcoolice destinate consumului propriu

1. Numele și prenumele persoanei fizice	
2. Adresa	Județul , sectorul , localitatea , str. , . . . , nr. , bl. , sc. , et. , ap. , cod poștal
3. Telefon	
4. Codul numeric personal	
5. Descrierea activității ce urmează a se desfășura	Producție
	[] [] [] [] []
	Bere Vinuri Băuturi fermentate, altele decât bere și vinuri Țuică Rachiuri
6. Menționați cantitatea (în litri) obținută în anul anterior:	
6.1. - bere	
6.2. - vinuri	
6.3. - băuturi fermentate, altele decât bere și vinuri	

7. Menționați instalațiile de producție deținute pentru producție de țuică și rachiuri din fructe*)	
7.1. – țuică	
7.2. – rachiuri din fructe	
7.3. – alte rachiuri	
8. Menționați cantitatea obținută în anul anterior, în litri și concentrația alcoolică:	
8.1 – țuică	
8.2. – rachiuri din fructe	
8.3. – alte rachiuri	

**) Se vor anexa și copiile documentelor cu privire la deținerea instalațiilor pentru producție de țuică și rachiuri din fructe.*

Cunoscând dispozițiile art. 326 privind falsul în declarații din Codul penal, declar că datele înscrise în acest formular sunt corecte și complete.

Numele și prenumele

Semnătura Data

ANEXA nr. 7

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

Nr. înregistrare	Data
.
.

DECLARAȚIE
*pentru înregistrarea micilor
 producători de vinuri liniștite*

1. Denumirea operatorului economic/ Numele și prenumele	
2. Adresa	Județul , sectorul , localitatea , str. nr. , bl. , sc. , et. , ap. , cod poștal
3. Telefon	
4. Cod unic de identificare/ Cod numeric personal	
5. Descrierea activității ce urmează a se desfășura	
6. Mențiuni privind instalațiile și spațiile de producție deținute	

Semnătura Data

.....

ANEXA nr. 8

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

Nr. înregistrare	Data
.

DECLARAȚIE
*privind producția de vinuri liniștite realizată și
comercializată în calitate de mic producător
semestrul anul*

1. Numele persoanei juridice / persoanei fizice autorizate	
2. Adresa	Județul , sectorul , localitatea , str. nr. , bl. , sc. , et. , ap. , cod poștal
3. Telefon	
4. Cod unic de identificare/ Cod numeric personal	
5. Cantitatea realizată în perioada de raportare (în litri)	
6. Cantitatea realizată cumulat de la începutul anului (în litri)	
7. Cantitatea livrată în semestrul de raportare, total,	

din care către:	
7.1. magazine specializate în vânzarea vinurilor	
7.2. unități de alimentație publică	
7.3. antrepozite fiscale	
8. Cantitate livrată cumulat de la începutul anului de raportare	

Cunoscând dispozițiile art. 326 privind falsul în declarații din Codul penal, declar că datele înscrise în acest formular sunt corecte și complete:

Numele și prenumele

..... Data

Semnătura declarantului

ANEXA nr. 9

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

Nr. înregistrare	Data
.

DECLARAȚIE
*privind achizițiile/livrările intracomunitare de
vinuri liniștite efectuate în calitate
de mic producător
semestrul anul*

1. Numele persoanei juridice/ persoanei fizice autorizate	
2. Adresa	Județul, sectorul, localitatea, str. nr., bl., sc.,

	et., ap., cod poștal
3. Telefon	
4. Cod unic de identificare/ Cod numeric personal	
5. Cantitatea realizată în perioada de raportare (în litri), total: din care: din (statul membru)
6. Cantitatea achiziționată cumulată de la începutul anului (în litri)	
7. Cantitatea livrată în semestrul de raportare, total, din care, către: (statul membru)
8. Cantitatea livrată cumulată de la începutul anului de raportare	

*Cunoscând dispozițiile art. 326 privind falsul în declarații din
Codul penal, declar că datele înscrise în acest formular sunt corecte
și complete:*

Numele și prenumele

..... Data

Semnătura declarantului

ANEXA nr. 10

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

Nr. de înregistrare	Data
.	

CERERE
pentru acordarea autorizației de antrepozit fiscal
(atașați numărul suplimentar de pagini necesar pentru a asigura
informațiile complete)

I. INFORMAȚII PRIVIND ANTREPOZITARUL AUTORIZAT PROPUȘ	
1. Numele	
2. Adresa	Județul, sectorul, localitatea, str. nr., bl., sc., et., ap., cod poștal
3. Telefon	
4. Fax	
5. Adresa de e-mail	
6. Codul de identificare fiscală	
7. Numele și numărul de telefon ale reprezentantului legal sau ale altei persoane de contact	
8. Activitățile economice desfășurate în România	
9. Numele, adresa și codul de identificare fiscală ale persoanei afiliate cu antrepozitarul	
10. Dacă antrepozitarul autorizat este persoană juridică: numele, adresa și codul numeric personal ale fiecărui	

administrator;	
11. Cazierele judiciare ale administratorilor și cazierul judiciar al persoanei juridice	
12. Anexați un certificat constatator, eliberat de oficiul registrului comerțului, din care să rezulte: capitalul social, asociații, obiectul de activitate, administratorii, precum și copia certificatului de înregistrare eliberat potrivit reglementărilor legale în vigoare	
II. INFORMAȚII PRIVIND ANTREPOZITUL FISCAL (pentru fiecare antrepozit fiscal se depun separat câte o parte a II-a, precum și alte informații necesare)	
1. Adresa antrepozitului fiscal	Județul, sectorul, localitatea, str. nr., bl., sc., et., ap., cod poștal
2. Descrierea activităților ce urmează a se desfășura în antrepozitul fiscal (inclusiv natura activităților și tipurile de produse accizabile)	
3. Arătați dacă anterior a fost respinsă, revocată	

sau anulată vreo autorizație de antrepozit fiscal pentru locul respectiv.	
4. Enumerați tipurile de produse accizabile produse și/sau depozitate în locul respectiv în fiecare din ultimele 12 luni (dacă este cazul), precum și tipurile și cantitățile estimate pentru fiecare dintre următoarele 12 luni. Tipurile de produse accizabile urmează a fi detaliate în funcție de acciza unitară pe produs. Codificarea tipurilor de produse	Tip produs (denumire produs) - (cod și subcod) Tip produs (denumire produs) - (cod și subcod) Tip produs (denumire produs) - (cod și subcod)
5. În cazul unui loc care urmează a fi folosit exclusiv pentru depozitarea produselor accizabile, specificați capacitatea maximă de depozitare (cantitatea de produse accizabile care poate fi depozitată la un moment dat în locul respectiv).	
6. Anexați un plan de amplasare a antrepozitului fiscal.	
7. Anexați copiile licențelor, autorizațiilor sau avizelor privind desfășurarea activităților din antrepozitul fiscal.	
8. Dacă locul se află în proprietatea antrepozitarului autorizat, anexați copia actelor de proprietate.	
9. Dacă locul se află în proprietatea	

altei persoane, anexați următoarele:
 - copia contractului de leasing sau deținerii sub orice formă legală;
 - o declarație semnată de proprietar care confirmă permisiunea de acces pentru personalul cu atribuții de control.

III. INFORMAȚII PRIVIND GARANȚIA	
1. Tipul de garanție propusă	
2. Suma propusă pentru garanția pentru fiecare antrepozit fiscal (și descrierea metodei de calcul)	
3. În cazul unui depozit în bani, anexați scrisoarea de bonitate bancară	
4. În cazul unei garanții bancare, anexați următoarele: - numele, adresa și telefonul garantului propus; - declarația garantului propus cu privire la intenția de a asigura garanția bancară pentru o sumă și o perioadă de timp specificate (scrisoare de garanție bancară).	

Cunoscând dispozițiile art. 326 privind falsul în declarații din Codul penal, declar că datele înscrise în acest formular sunt corecte și complete.

Numele și prenumele	
.....	Data
Semnătura solicitantului	
.....	

ANEXA nr. 11

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

Nr. înregistrare	Data
.

DECLARAȚIE
privind media ponderată pentru produsul

I. INFORMAȚII PRIVIND TIPUL DE PRODUSE ACCIZABILE UTILIZATE CA MATERIE PRIMĂ						
Nr. crt.	Denumire produs	Cod NC	U.M.*)	Nivel accize (lei/u.m.)	Cantitate utilizată**)	Accize aferente materiei prime
0	1	2	3	4	5	6
TOTAL Accize materii prime utilizate (sumă coloana 6)						
TOTAL Materii prime accizabile utilizate (sumă coloana 5)						
II. INFORMAȚII PRIVIND TIPUL DE PRODUSE NEACCIZABILE UTILIZATE CA MATERIE PRIMĂ						
Nr. crt.	Denumire produs	U.M.*)	Cantitate utilizată**)			
0	1	2	3			
TOTAL Materii prime neaccizabile utilizate (sumă coloana 3)						
III. INFORMAȚII PRIVIND PRODUSUL ACCIZABIL FINIT REALIZAT						

Denumire produs	Cod NC	U.M.	Nivel accize (lei/u.m.)
0	1	2	3
IV. MEDIA PONDERATĂ			
TOTAL Accize materii prime utilizate			
TOTAL Materii prime accizabile utilizate +			
TOTAL Materii prime neaccizabile utilizate			
Media ponderată (lei/u.m.)			

*) Unitatea de măsură este cea prevăzută în anexa nr. 1 la titlul VIII din Codul fiscal.

**) Se completează cu cantitatea materiei prime utilizate pentru obținerea unei unități de măsură aferente cantității de produs finit pentru care este prevăzut nivelul accizelor în anexa nr. 1 la titlul VIII din Codul fiscal.

Exemplu: Pentru obținerea unui produs din categoria produselor intermediare, se va completa cu cantitatea materiei prime utilizate pentru obținerea unei cantități de 1 hl de produs finit.

Cunoscând dispozițiile art. 326 privind falsul în declarații din Codul penal, declar că datele înscrise în acest formular sunt corecte și complete.

.....
.....
Semnătura	Data

ANEXA nr. 12

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

Denumirea antrepozitului fiscal

Cod accize

Localitatea, județul/sectorul

Str. nr.

Cod poștal

Domiciliul fiscal

SITUAȚIA

privind operațiunile desfășurate în antrepozitul
fiscal de producție de alcool și băuturi spirtoase
în luna anul

I. Materii prime (exprimate în tone/hectolitri alcool pur, după caz)

Cod produs accizabil	Cod NC	U.M.	Stoc inițial (A)	Intrări (B)				Utilizat (C)	Stoc final (D)	Diferența (E)
				Operații interne		U.E.	Import			
				Din producție proprie	Alte achiziții					

(A) stocul inițial: cantitatea de materii prime existente la începutul perioadei trebuie să coincidă cu stocul final al perioadei anterioare; (B) intrări: cantitățile de materii prime intrate trebuie să corespundă cu cele înscrise în documente de circulație corespunzătoare fiecărei proveniențe, aferente perioadei de raportare; (C) cantitățile de materii prime utilizate pentru fabricarea alcoolului, în perioada de raportare; (D) cantitățile de materii prime existente în finalul perioadei de raportare; (E) diferențe: cantitatea rezultată pentru fiecare materie primă, după formula următoare: $Stoc\ inițial + intrări - utilizat - stoc\ final\ E = A + B - C - D$

II. Produse în curs de fabricație (exprimate în hl alcool pur)

Cod produs accizabil	Cod NC	U.M.	Stoc inițial	Intrări	Ieșiri		Stoc final	Diferența
					Către alte depozite	Pentru prelucrare finală		

III. Livrări (exprimate în hectolitri alcool pur)

										Intrări (C)		Ieșiri		
(D)												Utilizate		
Cod	Fără accize	produs	Cod	U.M.	Concen- trație	Stoc în	Stoc inițial	Cantități produse	Achiziții	Alte				
accizabil	NC	Regim suspensiv			alcoolică (A)	tatea	(A)	(B)	interne	achiziții	Import	Cu		
accize					Scutire	proprie	(G)	(RO)	(UE)					
Teritoriul	U.E.	Export			(E)									
național														

Cantitățile de alcool se exprimă în hectolitri alcool pur, cu două zecimale. Datele aferente (A), (B), (C), (D) și (E) sunt corespunzătoare operațiunilor desfășurate în perioada de raportare. Diferența (G) = stoc inițial (A) + cantități produse (B) + intrări (C) - ieșiri (D) - utilizat în activitatea proprie (E) - stoc final (F)

	Conducătorul antrepozitului fiscal
Data	Semnătura

ANEXA nr. 13

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

Denumirea antrepozitului fiscal
Cod accize
Localitatea, județul/sectorul
Str. nr.
Cod poștal
Domiciliul fiscal

SITUAȚIA
privind operațiunile desfășurate
în antrepozitul fiscal de producție
de vinuri/băuturi fermentate/produse intermediare
în luna anul

I. Materii prime (exprimate în kg/hl, după caz)

Cod produs accizabil	Cod NC	U.M.	Concentrație	Stoc inițial (A)	Intrări (B)			Utilizat (C)	Stoc final (D)	Diferența (E)
					Operații interne	U.E.	Import			

A - cantitățile de materii prime existente în antrepozit la începutul perioadei și care trebuie să corespundă cu stocul final din documentul lunii anterioare; B - cantitățile de materii prime și de produse în curs de fabricație intrate în antrepozit - se va avea în vedere data din documentele de circulație corespunzătoare fiecărei proveniențe/raport de primire; C - cantități de materie primă utilizate pe parcursul lunii la procesul de producție al produselor intermediare; D - stoc final - cantitățile de materii prime existente în antrepozit la sfârșitul lunii; diferența (E) = stoc inițial (A) + intrări (B) - ieșiri (C) - stoc final (D)

II. Produse în curs de fabricație (exprimate în hectolitri)

Cod produs accizabil	Cod NC	U.M.	Stoc inițial	Intrări	Ieșiri		Stoc final	Diferența
					Către alte depozite	Pentru prelucrare finală		

ANEXA nr. 14

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

Denumirea antrepozitului fiscal

Cod accize

Localitatea, județul/sectorul

Str. nr.

Cod poștal

Domiciliul fiscal

SITUAȚIA

privind operațiunile desfășurate în antrepozitul

fiscal de producție de bere

în luna anul

I. Materii prime (exprimate în hl/kg, după caz)

<i>Denumire</i>	<i>Kilograme</i>	<i>% extract sec</i>	<i>Denumire</i>	<i>Kilograme</i>	<i>% extract sec</i>
<i>Malț</i>			<i>Alte materii de extracție</i>		
<i>Orz</i>			<i>Malț colorat</i>		
<i>Orez și griș</i>			<i>Bere</i>		
<i>Porumb</i>			<i>Altele</i>		
<i>Zahăr și glucoză</i>					

II. Bere fabricată (în hectolitri)

										Intrări (C)			Ieșiri		
													Cu accize		Fără
													(D)		
Cod	Cod	Stoc	Cantități	Consum	Stoc	Diferența									
produs	NC	U.M.	inițial	produse	Achiziții	Alte				Regim					
suspensiv			(F)	final	(H)										
accizabil			(A)	(B)		interne	achiziții	Import	Grad						
			Opera-	(G)	(RO)	(U.E.)	Plato	Consum	Terito-						
			țiuni				mediu		riul						
U.E.	Export	scuti-							națio-						
									nal						
									te						

A - cantitățile de produse existente în antrepozit la începutul perioadei și care trebuie să corespundă cu stocul final din documentul lunii anterioare; B - cantitățile de bere produse în antrepozit pe parcursul lunii; C - cantitățile de bere intrate în antrepozit. Se va avea în vedere data din raportul de primire; D - ieșiri cu accize: gradul Plato mediu - dacă berea eliberată în consum prezintă diverse grade Plato, se va înscrie gradul mediu.

Exemplu: 1000 hl bere de 12 grade Plato; 2000 hl bere de 13 grade Plato; 3000 hl de bere de 14 grade Plato

Gradul	$(1000 \times 12) + (2000 \times 13) + (3000 \times 14)$
Plato	
mediu	$= 13,33$
=	$1000 + 2000 + 3000$

Cantitățile de produse se exprimă în tone. Prin excepție, în cazul materiilor prime având codul de produs S300, cantitățile se exprimă în hectolitri alcool pur.

A - cantitățile de produse existente în antrepozit la începutul perioadei și care trebuie să corespundă cu stocul final din documentul lunii anterioare; B - cantitatea de produse fabricate în antrepozit pe parcursul perioadei care se consideră finite; C - cantitățile de produse intrate în regim suspensiv de accize în antrepozit. Se va avea în vedere data din raportul de primire; D - ieșiri cu accize - cantitățile de produse eliberate în consum; E - cantitățile fiecărui produs ieșit în regim suspensiv de accize sau în regim de scutire de la plata accizelor pentru consum; E - ieșiri fără accize - cantitățile fiecărui produs ieșit în regim suspensiv sau în regim de scutire de la plata accizelor; F - autoconsum - cantitățile de produse consumate sau utilizate în cadrul antrepozitului fiscal; G - stocul final - cantitățile pe fiecare tip de produs existente în antrepozit la sfârșitul lunii; diferența (H) = stoc inițial (A) + cantități produse (B) + intrări (C) - ieșiri (D + E) - autoconsum (F) - stoc final (G)

Data . . .	Conducătorul antrepozitului
.	fiscal
.
	.
	Semnătura

ANEXA nr. 17

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

Denumirea antrepozitului fiscal
 Cod accize
 Localitatea, județul/sectorul
 Str. nr.
 Cod poștal
 Domiciliul fiscal

SITUAȚIA
 privind operațiunile desfășurate în
 antrepozitul fiscal de depozitare în luna anul

										Intrări										Ieșiri																																																																					
Utili-																																																																																									
																				zate																																																																					
Cod										Concen-										Grade										Stoc										Regim suspensiv (B)										Produs										Canti-																													
Fără accize (F)																				în										Stoc																																																											
produs										Cod										trație										Plato										U.M.										inițial										din										tăți										Cu									
																				activi-										final										Diferența																																																	

accizabil	NC	grad	mediu	(A)	Achizi-	Alte	activi-
pentru	accize	Regim suspensiv	Scuti-	tatea	(H)	(I)	
		alcoolic		ții	Achizi-	Im-	tatea
		re/	proprie			ames-	(E)
Teritoriul	U.E.	Ex-	Excep-	(G)	interne	ții	port
național		port	tare		(RO)	(U.E.)	(C)
							(D)

Cantitățile de produse vor fi exprimate în hl pentru grupele de produse accizabile S, W, I, B, mii bucăți sau kg pentru T, tone pentru E.

A - cantitățile de produse existente în antrepozit la începutul perioadei și care trebuie să corespundă cu stocul final din documentul lunii anterioare; B - cantitățile de produse intrate în regim suspensiv în antrepozit. Se va avea în vedere data din raportul de primire; C - cantități de produs din activitatea proprie, utilizate pentru amestec; D - cantități de aditivi, biocombustibili pentru încălzire și biocarburanți prevăzuți la pct. 21 alin. (3), precum și marcatori și coloranți prevăzuți la pct. 156; E - ieșiri cu accize - cantitățile de produse eliberate în consum; E - ieșiri fără accize - cantitățile fiecărui produs ieșit în regim suspensiv de accize sau în regim de scutire/exceptare de la plata accizelor; G - cantitățile de produse consumate sau utilizate în cadrul antrepozitului fiscal. Rubricile C, D, G se completează doar în cazul antrepozitelor de depozitare produse energetice l; H - stoc final - cantitățile pe fiecare tip de produs existente în antrepozit la sfârșitul lunii; diferența (I) = stoc inițial (A) + intrări (B + C + D) - ieșiri (E + F) - (G) - stoc final (H)

Coloana "Grade Plato mediu" se va completa numai în cazul berii - dacă berea prezintă diverse grade Plato, se înscrie grade Plato mediu;

De exemplu: 1.000 hl bere de 12 grade Plato; 2.000 hl bere de 13 grade Plato; 3.000 hl de bere de 14 grade Plato

Grade Plato mediu	$(1.000 \times 12) + (2.000 \times 13) + (3.000 \times 14)$
=	$1.000 + 2.000 + 3.000$

Data	Conducătorul antrepozitului fiscal
	.
	Semnătura

ANEXA nr. 18

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

CERERE DE AUTORIZARE	Nr.
DESTINATAR ÎNREGISTRAT	Casetă rezervată autorității vamale teritoriale
	Cod unic de înregistrare
1. Nume și prenume sau denumirea societății și adresa exactă	Număr de identificare TVA
	Număr de telefon
	Număr de fax
	Adresa de e-mail
2. În cazul persoanelor juridice, se vor înscrie numele, adresa și codul numeric personal ale fiecărui administrator:	
3. Adresa locației/locațiilor de recepție a produselor:	
4. Natura produselor și cantitatea medie lunară de produse estimată a fi recepționată într-un an, după caz:	
☒ Băuturi alcoolice	☒ produse energetice
☐ bere litri	☐ combustibili litri
☐ vin liniștit	☐ carburanți . .

. . . litri litri
vin spumos litri	☒ tutun prelucrat
☐ produse intermediare litri	☐ țigarete bucăți
☐ Băuturi fermentate liniștite litri	☐ țigări și țigări de foi bucăți
☐ băuturi fermentate spumoase litri	☐ tutun de fumat kg
☐ băuturi alcoolice spirtoase litri	
5. Dacă sunteți deja titularul unei autorizații eliberate de autoritatea competentă, vă rugăm să indicați data și obiectul autorizației:	
Numărdin1.....1	
Numărdin1.....1	
6. În cazul în care anterior a fost respinsă, revocată sau anulată vreo autorizație de destinatar înregistrat, precizați acest fapt:	
7. Documente de anexat:	
☐ cazierile judiciare ale administratorilor	
☐ bilanțul pe ultimii 2 ani	
☐ confirmarea organului fiscal cu privire la calitatea de plătitor de accize	
☐ certificatul constatator, eliberat de oficiul registrului comerțului, din care să rezulte: capitalul social, obiectul de activitate, administratorii, punctele de lucru în care urmează a se realiza recepția produselor accizabile, precum și copia certificatului de înregistrare eliberat potrivit reglementărilor în vigoare	
☐ copia contractelor încheiate direct între destinatarul înregistrat propus și persoana autorizată din alt stat membru	
☐ lista cantităților de produse accizabile recepționate în fiecare lună din anul precedent ☐ scrisoarea de bonitate bancară, în cazul în care garanția se constituie prin consemnarea de mijloace bănești la Trezoreria Statului	
☐ numele, adresa și telefonul garantului produs, precum și garanția cu privire la intenția de a asigura garanția bancară pentru o sumă și o perioadă de timp	

specificată (scrisoarea de garanție bancară), atunci când se constituie o garanție bancară	
Cunoscând dispozițiile art. 326 privind falsul în declarații, din Codul penal, declar că datele înscrise în acest formular sunt corecte și complete.	
Prevăzut pentru validarea semnăturii responsabilului societății	Data, numele și calitatea acestuia (proprietar, asociat)

ANEXA NR. 19

Denumirea destinatarului înregistrat/reprezentantului fiscal/importatorului autorizat

.....

Cod accize/Cod identificare fiscală

Localitatea, județul/sectorul

Str. nr.

Bl., sc., et., ap., cod poștal

SITUAȚIE CENTRALIZATOARE

privind achizițiile/importurile de produse accizabile

în luna anul

Semnificația coloanelor din tabelul de mai jos este următoarea:

A - Proveniența (2)

B - Cod accize expeditor

C - Cod produs accizabil

D - Codul NC al produsului

E - Starea produsului (vrac/îmbuteliat) (V/Î)

F - Densitate la 15°C kg/l (3)

G - Concentrație grad alcoolic (4)

H - Grad Plato (5)

I - Acciza datorată

											-				
											mii				
											lei				
											-				
Document			A	B	C	D	E	F	G	H	Recipienti		Cantitate		I
Tip	Număr	Data									capacitate	nr.	kg	litri	mii
(1)		achiziției									nominală				bucăți

..... nr., bl., sc., et., ap., sectorul, județul,
posesorul buletinului/cărții de identitate seria nr., eliberat/ă de,
având funcția de, solicit eliberarea autorizației de importator autorizat/expeditor
înregistrat pentru următoarele produse:

1.
2.
3.

Documente de anexat:

a) *certificatul constatator eliberat de Oficiul Național al Registrului Comerțului, din care să rezulte capitalul social, asociații, obiectul de activitate, administratorii, precum și o copie de pe certificatul de înmatriculare sau certificatul de înregistrare la Oficiul Național al Registrului Comerțului, după caz, atât pentru expeditorul înregistrat, cât și pentru importatorul autorizat;*

b) *cazierele judiciare ale administratorilor și cazierul judiciar al persoanei juridice, eliberate de instituțiile abilitate din România atât pentru expeditorul înregistrat, cât și pentru importatorul autorizat;*

c) *declarație privind forma de constituire a garanției, atât pentru expeditorul înregistrat, cât și pentru importatorul autorizat;*

d) *declarație pe propria răspundere cu privire la locurile/birourile vamale de intrare pe teritoriul Uniunii Europene, atât pentru expeditorul înregistrat, cât și pentru importatorul autorizat;*

e) *lista produselor accizabile și cantitățile estimate a fi importate la nivelul unui an și codul NC al produselor, în cazul importatorului autorizat;*

f) *lista produselor accizabile și cantitățile estimate a fi expediate în regim suspensiv de accize la nivelul unui an, codul NC al produselor și codul din Nomenclatorul codurilor de produse accizabile, în cazul expeditorului înregistrat;*

g) *contractele încheiate direct între importator și furnizorul extern sau reprezentantul acestuia. În cazul în care contractul este încheiat cu un reprezentant al furnizorului extern, se prezintă o declarație a producătorului extern care să ateste relația contractuală dintre acesta și furnizorul extern al deținătorului de autorizație de importator, în cazul importatorului autorizat;*

h) *contractele încheiate direct cu beneficiarul produselor accizabile deplasate în regim suspensiv de accize care poate fi un antrepozitar autorizat în România sau în alt stat membru ori un destinatar înregistrat din alt stat membru, în cazul expeditorului înregistrat;*

i) *contractele încheiate direct cu beneficiarul dintr-o țară terță sau dintr-un teritoriu terț, precum și declarația pe propria răspundere cu privire la locul de unde produsele accizabile părăsesc teritoriul Uniunii Europene, în cazul expeditorului înregistrat;*

j) *declarație pe propria răspundere care să cuprindă o prezentare a operațiunilor cu produse accizabile ce urmează a se desfășura, în cazul expeditorului înregistrat.*

Data

Numele și prenumele

Semnătura

ANEXA nr. 21

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

Denumirea expeditorului înregistrat

.....

Sediul:

Județul, sectorul, localitatea

Str. nr. ..., bl. ..., sc. ... et. ..., ap. ...

Codul poștal, telefon/fax

Codul de accize/Codul de identificare fiscală

SITUAȚIE CENTRALIZATOARE

privind livrările de produse accizabile

în luna anul

Semnificația coloanelor din tabelul de mai jos este următoarea:

A - Denumirea operatorului

B - Data expedierii

C - Cantitatea livrată

Nr. crt.	Cod produs accizabil	Cod NC	UM	Beneficiarul livrării										Cantitatea totală livrată (7+12)	
				Antrepozite/ Destinatari înregistrați					Alți beneficiari (export/organizații scutite)						
				A	Codul de accize	ARC	B	C	A	Nr. DVE/ Nr. Certificat de scutire	ARC	B	C		
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	

Cantitățile de produse vor fi exprimate în hl pentru grupele de produse accizabile S, W, I, B, mii bucăți sau kg pentru T, tone pentru E.

Certificată de conducerea expeditorului înregistrat	
Numele și prenumele	
Semnătura	Data

ANEXA nr. 22

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

DECLARAȚIE PE PROPRIA RĂSPUNDERE
*privind utilizarea produselor energetice prevăzute la
 art. 355 alin. (1) din Codul fiscal care nu se regăsesc la
 art. 355 alin. (2) din Codul fiscal, în unul dintre scopurile
 exceptate de la regimul de accizare prevăzute la
 art. 394 alin. (1) pct. 2 lit. a), b) și e) din Codul fiscal și/sau
 utilizarea alcoolului etilic denaturat în unul dintre scopurile
 pentru care se acordă scutire indirectă de la plata accizelor
 prevăzute la art. 397 alin. (1) din Codul fiscal*

Denumire operator economic

Sediul:

Localitatea, str. nr., bl., sc., et., ap.,
 județul/sectorul, codul poștal, telefon/fax

Numărul de înmatriculare în registrul comerțului/anul

Codul de identificare fiscală

Obiect principal de activitate cod CAEN

Subsemnatul,, legitimat prin CI/BI seria nr., eliberat(ă)
 de la data de, cod numeric personal nr., în calitate de reprezentant al
, cunoscând dispozițiile art. 326 din Codul penal cu privire la falsul în declarații, declar
 pe propria răspundere că*):

*) Se bifează căsuța corespunzătoare în funcție de situația pentru care se depune declarația pe propria răspundere.

[] produsele energetice aprovizionate potrivit avizului de însoțire nr.și/sau facturii nr., după caz, vor fi utilizate în regim de exceptare de la regimul de accizare potrivit art. 394 din Codul fiscal și pct. 59 din Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal;

[] alcoolul etilic denaturat aprovizionat potrivit Avizului de însoțire nr.și/sau Facturii nr., după caz, va fi utilizat în regim de scutire indirectă de la plata accizelor potrivit art. 397 din Codul fiscal și pct. 90 din Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal.

Anexez la prezenta următoarele documente:

- 1. copia documentului de identitate;*
- 2. dovada calității de reprezentant al*

Numele și prenumele

Semnătura

Data

ANEXA 22^1

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

DECLARAȚIE PE PROPRIA RĂSPUNDERE

privind utilizarea produselor energetice prevăzute la art. 355 alin. (2)

din Codul fiscal care nu se regăsesc la art. 355 alin. (3) din

Codul fiscal, în alte scopuri decât în calitate de combustibil

pentru motor sau combustibil pentru încălzire

Denumire operator economic

Sediul:

Localitatea, str. nr., bl., sc., et., ap., județul/sectorul, codul poștal, telefon/fax

Numărul de înmatriculare în registrul comerțului/anul

Codul de identificare fiscală

Obiect principal de activitatecod CAEN

Subsemnatul,, legitimat prin CI/BI seria.....nr., eliberat(ă) de la data de, cod numeric personal nr., în calitate de reprezentant al, cunoscând dispozițiile art. 326 din Codul penal cu privire la falsul în declarații, declar pe propria răspundere că produsele energetice aprovizionate potrivit avizului de însoțire nr.și/sau facturii nr., după caz, vor fi utilizate în alte scopuri decât în calitate de combustibil pentru motor sau combustibil pentru încălzire, respectiv pentru

Anexez la prezenta următoarele documente:

- a) copia documentului de identitate;*
- b) dovada calității de reprezentant al*

Numele și prenumele

Semnătura

Data

ANEXA nr. 23

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

Nr. înregistrare	Data
.
.
Nr. înregistrare în registrul special constituit la nivelul autorității vamale teritoriale	Data
.
.
.
.
.
.
.

NOTIFICARE

privind utilizarea produselor energetice și energiei electrice în exceptare de la regimul de accizare potrivit art. 394 din Codul fiscal/în regim de scutire de la plata accizelor potrivit art. 399 din Codul fiscal

1. Numele operatorului economic	
2. Adresa	Localitatea . str. nr. , bl. sc. , et. , ap. , județul/sectorul , codul poștal , telefon/ fax
3. Telefon	
4. Fax	

5. Adresa de e-mail	
6. Codul de identificare fiscală	
7. Numele și numărul de telefon ale reprezentantului legal sau ale altei persoane de contact	
8. Descrierea activității desfășurate	<p>Utilizare potrivit art. 394 din Codul fiscal</p> <p>☐gaz natural</p> <p>☐cărbune și cocs</p> <p>☐energie electrică</p> <p>Utilizare potrivit art. 399 din Codul fiscal ☐gaz natural</p> <p>☐cărbune/cocs</p> <p>☐energie electric</p> <p>☐biocombustibili/ biocarburanți ☐ produse energetice prevăzute la pct. 94 alin. (3) lit. c) de la titlul VIII din normele metodologice</p>
9. Cantitatea de produse accizabile estimată a fi utilizată	
10. Copiile licențelor, autorizațiilor sau avizelor privind activitatea desfășurată - anexa nr. 1 la prezenta declarație	
11. Documentele prevăzute la pct. 113 alin. (7) de la titlul VIII din normele metodologice - anexa nr. 2 la prezenta declarație*)	

Numele și prenumele

Semnătura

*) Se depun numai pentru utilizarea biocombustibililor și biocarburanților în stare pură.

ANEXA nr. 24

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

CERERE

privind acordarea autorizației de utilizator final

1. Denumirea operatorului economic	
2. Adresă/Număr de identificare TVA	Județul, sectorul..... Localitatea Strada, Bloc, scara, etaj, ap. Codul poștal, Număr de identificare TVA
3. Telefon	
4. Fax	
5. Adresa de e-mail	
6. Codul unic de identificare	
7. Numele, numărul de telefon, codul numeric personal al reprezentantului legal	
8. Codul CAEN și denumirea activității economice în care se utilizează produsele accizabile	
9. Numele, adresa și codul fiscal al persoanelor afiliate cu operatorul economic	
10. Locul primirii produselor accizabile	Județul....., sectorul..... Localitatea Strada

	 Codul poștal	
11. Capacitatea de depozitare			
12. Tipul de produse accizabile solicitate în regim de scutire directă/ exceptare de la regimul de accizare și cantitatea estimată			
Denumire comercială	Cod NC*1)	Canti- tatea estima- tă*2) pentru un an/ trei ani	UM
		Baza legală pentru care se solicită autorizarea (art. ... alin. ... pct. ... lit. ... din Codul fiscal)	Destinația produsului
			Producție
			Consum propriu
			Comercializare către utilizator final
13. Produse ce urmează a fi obținute			
Nr. crt.	Tip produs	Cod NC	Destinația produsului obținut
			Comercializare
			Consum propriu
14. Sunteți titularul unei alte autorizații eliberate de autoritatea vamală competentă: [] Da [] Nu		Tip autorizație *3)	Număr/Dată
			Validă/Invalidă
15. Documente de anexat: - certificatul constatator, eliberat de Oficiul Registrului Comerțului, din care să rezulte: capitalul social, asociații, obiectul de activitate, administratorii, punctele de lucru în care urmează a se realiza recepția, producția și comercializarea produselor, precum și copie după certificatul de înmatriculare sau certificatul de înregistrare, după caz; - cazierul fiscal al solicitantului; - cazierul judiciar al administratorului; - copii ale documentelor care atestă forma de deținere a utilajelor, terenurilor și clădirilor (proprietate, închiriere sau contract de leasing); - copii ale licențelor, autorizațiilor sau avizelor cu privire la desfășurarea activității, după caz; - fundamentarea cantității pentru fiecare produs în parte, identificat prin codul NC, ce urmează a fi achiziționat în regim de scutire directă/exceptare de la plata accizelor. Cunoscând dispozițiile art. 326 privind falsul în declarații din Codul penal, declar			

că datele înscrise în acest formular, precum și documentele anexate sunt corecte și complete.
Data
Numele și prenumele administratorului
Semnătura

*1) Codul NC va fi completat în mod obligatoriu la nivel de 8 cifre.

*2) Prin cantitatea estimată pentru un an se înțelege cantitatea necesară pentru 12 luni consecutive, iar în cazul cantității estimate pentru trei ani se înțelege cantitatea necesară pentru 36 de luni consecutive.

*3) Rubrica Tip autorizație se va completa cu toate tipurile de autorizații emise anterior sau în derulare.

ANEXA nr. 25

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

Autoritatea vamală teritorială

.....

AUTORIZAȚIE DE UTILIZATOR FINAL

Nr. din data

Cod utilizator final

....., cu sediul în, str. nr., bl., sc., et., ap., cod poștal, județul, telefon/fax, înregistrată la registrul comerțului cu nr., având codul de identificare fiscală, se autorizează ca utilizator final de produse accizabile pentru punctul de lucru având cod de utilizator, situat în, str., nr., bl., sc., et., ap., cod poștal, județul, telefon/fax

Această autorizație permite achiziționarea în regim de scutire directă/exceptare de la plata accizelor, în scopul prevăzut de Codul fiscal la art. alin. pct. lit., a următoarelor produse:

- denumire produs, cod NC și cantitate
- denumire produs, cod NC și cantitate
- denumire produs, cod NC și cantitate

Nivelul garanției

Autorizația este valabilă începând cu data de

Conducătorul autorității vamale teritoriale,

.....
(numele, prenumele, semnătura)

ANEXA nr. 26

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

Denumirea utilizatorului final/cod utilizator

.....
Cod utilizator punct de lucru

Localitatea județul/sectorul

Strada nr. bloc, sc., et., ap., cod poștal

Domiciliul fiscal

SITUAȚIE CENTRALIZATOARE

privind achizițiile/utilizările de produse accizabile și livrările

de produse finite rezultate în luna anul

Temei legal aferent facilității fiscale solicitate:

1. conform art. alin.	lit. ... Cod fiscal - Autorizație nr.
2. conform art. alin.	lit. ... Cod fiscal - Autorizație nr.
3. conform art. alin.	lit. ... Cod fiscal - Autorizație nr.

1. ACHIZIȚII/LIVRĂRI				PRODUSE			ACCIZABILE	
	Achiziție							
Document Recipienti	/			Cod accize				
	Cantitate			expeditor/				
	Livrare							
		Furnizor/	Cod	Cod	Cod	Starea	Densitate	
	Număr		Beneficiar	identificare	produs	NC	produsului	la 15°C
Concentrație	/			fiscală	accizabil		kg/l	
Capacitate								
Tip	Serie	Tip	Data	destinatar				
nominală	Nr.	kg	litri					

/										
ARC										
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
12		13	14	15						

(1) Factura/e-DA/DI/AIM (aviz de însoțire a mărfii)/NP (notă de predare); (3) pentru achiziții se va înscrie "A", pentru livrări se va înscrie "L"; (6) în cazul utilizatorului final care comercializează produsele accizabile către alt utilizator final, se va înscrie codul de acciză al utilizatorului final; (9) se va menționa V - produse în vrac sau I - îmbuteliat; (10) se completează numai în cazul produselor energetice; (12) se va completa numai în cazul alcoolului și băuturilor alcoolice.

2. RECAPITULAREA ACHIZIȚIILOR/LIVRĂRILOR DE PRODUSE ACCIZABILE															
				Stoc la	Surplus	Cantitate ieșită									
Cod	Stoc	Diferențe		Codul	Starea	începutul	Cantitate	pe							
produs	NC al	produ-	Pierderi	la	(+) sau	intrată	parcursul	Consum							
Producție	Comercializare	sfârșitul	(-)												
accizabil	produ-	sului		lunii	lunii	propriu									
	lunii									sului					
				kg	litri	kg	litri	kg	litri	kg	litri	kg	litri	kg	litri
16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	
31	32	33	34	35	36										

(18) Se va menționa V - produse în vrac sau I - îmbuteliat; (25), (26) - cantitatea consumată în scopul pentru care a obținut autorizația; (27),(28) - cantitatea comercializată în cazul utilizatorului final autorizat să comercializeze produsele către un utilizator final; (29), (30) - cantitatea utilizată în alte scopuri pentru care datorează accize.

3. RECAPITULAREA PRODUSELOR FINITE REALIZATE/LIVRATE*)										
Codul NC al produsului	Stoc la începutul lunii		Cantitate realizată în luna de raportare		Cantitatea expedită		Stoc la sfârșitul lunii		Diferențe (+) sau (-)	
	cant.	UM	cant.	UM	cant.	UM	cant.	UM	cant.	UM
37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47

*) Nu se completează de către operatorii economici beneficiari ai autorizațiilor de utilizator final conform art. 397 din Codul fiscal.

Diferența - cantitățile de produse finite stabilite după formula: stoc la începutul lunii + cantitate realizată în luna de raportare - cantitate expedită - stoc la sfârșitul lunii.

4. LIVRĂRI PRODUSE FINITE*)			
Codul NC al produsului	Cantitate expedită		Destinatar
	cant.	UM	
48	49	50	51

*) Nu se completează de către operatorii economici beneficiari ai autorizațiilor de utilizator final conform art. 397 din Codul fiscal.

(51) - Se va înscrie codul țării în cazul destinației UE, EX în cazul exporturilor și codul de identificare fiscală al destinatarului în cazul livrărilor naționale.

Numele și prenumele	Data
.
Semnătura	
.	

ANEXA nr. 27

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

CERERE

de restituire a accizei în baza prevederilor art. 395 din Codul fiscal

1. Denumirea solicitantului

.....

2. Adresa din România: localitatea, str.
 nr., sectorul, codul poștal, codul de identificare fiscală,
 județul

În conformitate cu prevederile art. 395 alin. (1) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, prin prezenta cerere solicităm restituirea accizelor aferente cantității de litri de, achiziționați conform centralizatorului anexat.

Solicităm restituirea prin virament în contul, deschis la

Numele și prenumele	
.	
Semnătura solicitantului . .	Data
.

ANEXA nr. 28

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

CERTIFICAT DE SCUTIRE DE ACCIZE

Seria nr. (opțional)

1. INSTITUȚIA/PERSOANA BENEFICIARĂ
 Denumirea/numele
 Strada și numărul
 Codul poștal, locul
 Statul membru (gazdă)

2. AUTORITATEA COMPETENTĂ PENTRU VIZARE
 (denumire, adresă și număr de telefon)

3. DECLARAȚIA BENEFICIARULUI		
Instituția/Persona beneficiară (1) declară:		
(a)	că produsele prevăzute la căsuța 5 sunt destinate (2)	
[]	pentru uzul oficial al:	[] pentru uzul personal al:
[]	unei misiuni diplomatice străine	[] unui membru al unei misiuni diplomatice străine
[]	unei reprezentanțe consulare străine	[] unui membru al unei reprezentanțe consulare străine
[]	unei organizații internaționale	[] unui membru din conducerea unei organizații internaționale

☐	forței armate a unui stat parte	
☐	la Tratatul Atlanticului de Nord (NATO)	
	
	
	
	
	(denumirea instituției) (vezi căsuța 4)	
	că produsele descrise la căsuța 5 corespund condițiilor și	
(b)	limitelor aplicabile scutirii în statul membru menționat la căsuța 1, și	
(c)	că informațiile de mai sus sunt reale.	
Instituția sau persoana beneficiară se obligă prin prezenta să achite statului membru de livrare a produselor, accizele care s-ar datora în cazul în care aceste produse nu corespund condițiilor scutirii sau în cazul în care produsele nu au fost utilizate în scopul prevăzut.		

Locul, data		Numele și statutul semnatarului
	
	
	
Ștampila		

4. ȘTAMPILA INSTITUȚIEI (în cazul scutirii pentru uz personal)		

Locul,		Numele și

data		statutul semnatarului
	ȘTAMPILA	
	
	Semnătura	

5. DESCRIEREA PRODUSELOR LIVRATE PENTRU CARE SE SOLICITĂ SCUTIREA DE ACCIZE

A. Informații cu privire la antrepozitul fiscal autorizat/furnizorul de gaz natural și electricitate

(1) Numele și adresa

.....

(2) Codul de accize

.....

(opțional)

B. Informații cu privire la produse

Nr.	Descrierea detaliată a produselor *3) (sau referința la formularul de comandă atașat)	Cantitatea sau numărul	Valoarea fără accize		LEI
			Valoarea unitară	Valoarea totală	
Suma totală					

6. CERTIFICAREA DE CĂTRE AUTORITATEA COMPETENTĂ A STATULUI MEMBRU GAZDĂ

Livrarea produselor descrise la căsuța 5 îndeplinește

• în totalitate

• până la cantitatea de

.....

..... (număr)

(4)

condițiile de scutire de accize

.
.
.
.		.

Locul, data		Numele și statutul semnatarului
	ȘTAMPILA	
.		
.		
.		
.		
Semnătura		

7. PERMISIUNEA DE A FOLOSI ȘTAMPILA (doar în caz de scutire pentru uz oficial) Prin scrisoarea nr. ... (referire la dosar)..... din ... (data) (denumirea instituției beneficiare)..... i se acordă permisiunea de către (denumirea autorității competente)..... de a folosi ștampila în cadrul căsuței 6.	
..... Locul, data Numele și statutul semnatarului
ȘTAMPILA Semnătura	

-
- *1) Tăiați dacă este cazul.
 - *2) Bifați rubrica potrivită.
 - *3) Tăiați spațiul care nu este utilizat. Această obligație se aplică și în cazul în care este anexat formularul de comandă.
 - *4) Bifați produsele care nu sunt scutite de la plata accizelor, de la căsuța 5.
-

Instrucțiuni de completare la anexa nr. 28

1. Pentru antrepozitarul autorizat, acest certificat este utilizat ca document justificativ pentru scutirea de la plata accizelor a produselor destinate instituțiilor/persoanelor beneficiare, în sensul art. 12 alin. (1) din Directiva 2008/118/CE. În acest sens, se va emite un certificat distinct pentru fiecare antrepozitar. Antrepozitarul trebuie să păstreze acest certificat în evidențele proprii potrivit prevederilor legale aplicabile în statul său membru.

2. (a) Specificațiile generale cu privire la hârtia ce trebuie utilizată sunt stabilite în Jurnalul Oficial al Comunității Europene nr. C 164 din 1 iulie 1989.

Hârtia trebuie să fie albă pentru toate exemplarele și trebuie să aibă 210 mm x 297 mm cu o toleranță maximă de 5 mm în minus sau 8 mm în plus în ceea ce privește lungimea.

Certificatul de scutire se emite în două exemplare:

- un exemplar care se păstrează de expeditor,*
- un exemplar care însoțește documentul administrativ electronic tipărit.*

(b) Orice spațiu neutilizat în căsuța 5.B se va bara, astfel încât să nu fie posibile adăugiri.

(c) Documentul trebuie completat lizibil și într-o manieră care să nu permită ștergerea datelor. Nu sunt permise ștersături sau corecturi. Documentul trebuie completat într-o limbă recunoscută de statul membru gazdă.

(d) Dacă descrierea produselor (căsuța 5.B a certificatului) se referă la un formular de comandă întocmit în altă limbă decât cea recunoscută de statul membru gazdă, instituția/persoana beneficiară va trebui să atașeze o traducere.

(e) Pe de altă parte, dacă certificatul este întocmit în altă limbă decât cea recunoscută de statul membru al antrepozitarului, instituția/persoana beneficiară va anexa o traducere a informațiilor cu privire la produsele din căsuța 5.B.

(f) Limbă recunoscută înseamnă una dintre limbile oficiale utilizate în statul membru sau orice altă limbă oficială din Comunitate, pe care statele membre o declară ca fiind utilizabilă în acest sens.

3. Prin declarația din căsuța 3 a certificatului, instituția/persoana beneficiară furnizează informațiile necesare pentru evaluarea solicitării de scutire în statul membru gazdă.

4. Prin declarația de la căsuța 4 a certificatului, instituția confirmă detaliile în căsuțele 1 și 3 (a) ale documentului și certifică faptul că persoana beneficiară face parte din personalul instituției.

5. a) Trimiterea la formularul de comandă (căsuța 5.B) trebuie să conțină cel puțin data și numărul comenzii. Formularul de comandă trebuie să conțină toate elementele înscrise în căsuța 5 a certificatului. Dacă acest certificat trebuie vizat de autoritatea competentă a statului membru gazdă, formularul de comandă va trebui să fie și el vizat.

b) Indicația privind codul de accize al antrepozitarului autorizat.

c) Moneda se indică folosind un cod din 3 litere, potrivit standardului internațional ISO/DIS 4127, stabilit de Organizația Internațională de Standardizare.

6. Declarația instituției/persoanei beneficiare menționată anterior se autentifică la căsuța 6 prin ștampila autorității competente din statul membru gazdă. Autoritatea respectivă poate condiționa aprobarea de acordul unei alte autorități din statul membru în care se găsește. Obținerea acestui acord depinde de autoritatea competentă.

7. Pentru a simplifica procedura, autoritatea competentă poate dispensa instituția beneficiară de obligația de a solicita ștampila în cazul scutirii pentru utilizare oficială. Instituția beneficiară menționează această dispensă la căsuța 7 din certificat.

ANEXA nr. 29

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

Denumirea antrepozitarului autorizat pentru producție/depozitare

Sediul:

Județul, sectorul, localitatea

Str. nr. ..., bl., sc., et., ap.

Codul poștal, telefon/fax

Codul de accize/Codul de identificare fiscală

JURNAL

privind livrările de combustibil destinat

utilizării exclusiv pentru aviație în

luna anul

												Beneficiarul livrării	
Cantitatea												Alți beneficiari	
Nr.	Cod	Cod	Antrepozite fiscale de depozitare										
totală													
crt.	produs												
U.M.													
livrată													
accizabil													
Numărul	Cantitatea	Denumirea	Codul	Numărul	Cantitatea	Denumirea	Codul de						
operatorului	identificare	și data	operatorului	de	și data	livrată	de						
facturii		accize	facturii			facturii							
												fiscală	
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9				
10	11	12											
TOTAL													

Cantitățile de produse se exprimă în tone.

Certificată de conducerea antrepozitului

Numele și prenumele

Semnătura Data

ANEXA nr. 30

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

Denumirea operatorului economic/antrepozitarului autorizat

.....

Sediul:

Județul, sectorul, localitatea

Str. nr., bl., sc., et., ap.

Codul poștal, telefon/fax

Codul de accize/Codul de identificare fiscală

JURNAL

privind achizițiile/livrările de combustibil

destinat utilizării exclusiv pentru aviație

în luna anul

Beneficiarul livrării			Antrepozitul fiscal de la care s-a făcut achiziția						
Nr.	și	data	produs		Cod				
U.M.									
crt.	facturii	accizabil	NC	Codul de	Codul	Cantitatea			
Denumirea	Nr. de								
achiziționată	operatorului	înmatriculare	Cantitatea	Denumirea	identificare	de			
economic	al aeronavei			fiscală	accize				
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
10		11							

TOTAL										TOTAL

Cantitățile de produse se exprimă în tone.

Certificată de conducerea antrepozitului

Numele și prenumele

Semnătura

Data

ANEXA nr. 31

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

Denumirea antrepozitarului autorizat pentru producție/depozitare

.....

Sediul:

Județul, sectorul, localitatea

Str. nr., bl., sc., et., ap.

Codul poștal, telefon/fax

Codul de accize/Codul de identificare fiscală

JURNAL

privind livrările de combustibil destinat

utilizării exclusiv pentru navigație

în luna anul

										Beneficiarul livrării	
Cantitatea											
Nr. totală	Cod	Cod	Antrepozite fiscale de depozitare					Alți beneficiari			
crt. U.M.	produs									NC	
livrată											
Numărul	accizabil		Denumirea	Codul	Numărul	Cantitatea	Denumirea	Codul de			
	Cantitatea	(7+11)									

operatorului		identificare		și data		livrată		operatorului		de		și data		livrată		
facturii						accize		facturii						fiscală		
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12				
TOTAL																

Cantitățile de produse se exprimă în tone.

Numele și prenumele
Semnătura Data

ANEXA nr. 32

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

Denumirea operatorului economic
Sediul:
Județul, sectorul, localitatea
Str. nr. ..., bl. ..., sc. ..., et. ..., ap.
Codul poștal, telefon/fax
Codul de accize/Codul de identificare fiscală

JURNAL
privind achizițiile/livrările de combustibil
destinat utilizării exclusiv pentru navigație
în luna anul

				Furnizor					
Beneficiarul		Proveniența		Numărul		Cod			
livrării									

Nr. Cod	U.M.	produsele				și		data	produs	
crt.	energetice)	facturii	accizabil	NC			Codul de	Codul		
Cantitatea	Denumirea	Nr. de					Denumirea	identificare	de	
achiziționată	Operatorului	înmatriculare	Cantitatea				fiscală	accize		
economic	al navei									
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	
10	11	12								
TOTAL										
TOTAL										

**1) Se va specifica AF dacă aprovizionarea se face de la un antrepozitar autorizat, DÎ dacă produsele provin din achiziții intracomunitare proprii în calitate de destinatar înregistrat sau IM dacă produsele provin din operațiuni proprii de import.*

Cantitățile de produse se exprimă în tone.

Certificată de conducerea operatorului economic distribuitor

Numele și prenumele

Semnătura

Data

ANEXA nr. 33

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

1.d. Cod de Referință Administrativ		Tip		1.a. Cod	
destinație Unic - ARC		al		trimitere tip	
2. Expeditor		al		2.a. Codul de acciză	
9.a. Număr		expeditorului		1.e. Data	
Număr de		și ora		1.f.	
9.d. Cod tip		validării			
secvențial referință		origine			
local					
7.a. Codul de DOCUMENT		5. Destinat		5.a. Codul de acciză	
acciză/Nr. TVA		al destinatarului/		7. Locul livrării	
ADMINISTRATIV		Nr. TVA			
DE				ÎNȘOȚIRE	
14.a. Nr. TVA		3. Locul de expediere		3.a. Codul de acciză	
transportului				14. Organizatorul	
				al antrepozitului	
15.a. Nr. TVA		12. Operator garant		12.a. Codul de	
				acciză al	
				operatorului	
				15. Primul	
				transportator	
		12.b. Nr. TVA			
		11. Garanția			
6.b. Nr. de		4. Birou		8. Birou	
				10. Autoritatea	
9.b. Număr factură/aviz		6.a. Cod		serie al	
		de		vamal de	
				competentă a locului	
		stat membru		certificatului expediție export	
				de expediere	

		de scutire					

						9.c. Data facturii	

						9.1.a. Număr DVI	

1.b. Durata						9.e. Data	9.f. Ora
transportului						expedierii	expedierii

		13. Transport				16.f. Informații complementare	

DETALII		16.a. Cod	16.b. Identitate unități	16.c. Identitate			
Informații sigiliu		unitate de	transport	sigiliu		16.d.	
		transport		comercial			

		17.a. Nr.					

17.g.	17.h. Grade	17.b. Cod	17.c. Cod	17.d.	17.e.	17.f.	
Concentrația	referință	produs	NC	Cantitate	Greutate	Greutate	
alcoolică	Plato	accizabil			brută	netă	
	al						
	articolului						

		17.k.					

17.r. Marca comercială	17.i.	Indicatorul	17.l.	17.n.	17.o.	17.p.	
DETALII	Marcajul	marcajului	Denumire	Dimensiune	Densitate	Descriere	
a produselor							
EXPEDIERE	fiscal	fiscal	origine	producător		comercială	
		utilizat					

		17.1.a. Tip				17.1.c. Identitate	

Informații sigilii		ambalaj	17.1.b. Nr. de ambalaje	sigiliu		17.1.d.	
				comercial			

	17.2.a.	17.2.b. Codul zonei	17.2.c. Țara terță	17.2.d.
17.2.1.a. Codul operațiunii	Categoria	vitivinicole	de origine	Alte
informații cu vinuri	de vin			
		18. Scurtă descriere a documentului	18.c. Referință	document

ANEXA nr. 34

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

1.d. Cod de Referință						Tip	1.a. Cod		
destinație	Administrativ Unic - ARC						trimiteri	tip	
acciză		2. Expeditor					2.a. Codul de		
9.a. Număr	9.d. Cod					al expeditorului	1.e. Data		
Număr	de	tip					și ora	1.f.	
secvențial	referință	origine						validării	
local									
DOCUMENT							5.a. Codul de acciză		
7.a. Codul de ADMINISTRATIV	5. Destinatar					al destinatarului/	7. Locul livrării		
acciză/Nr. TVA									
DE ÎNSOȚIRE		Nr. TVA							
ÎN								PROCEDURĂ	
ALTERNATIVĂ	3. Locul de expediere					3.a. Codul de acciză	14. Organizatorul		
14.a. Nr. TVA									

transportului				al antrepozitului	
		12.a. Codul de			
		acciză			
		al operatorului		15. Primul	
15.a. Nr. TVA		12. Operator garant		transportator	
		12.b. Nr. TVA			
		11. Garanția			
		6.b. Nr. de		10. Autoritatea	
9.b. Număr		6.a. Cod serie		4. Birou	
factură/aviz		stat al		8. Birou	
membru		certificatului		de vamal de	
		de scutire		a locului de	
		expediție		competentă	
		export		expediere	
				9.c. Data facturii	
				9.1.a. Număr DVI	
expedierii		1.b. Durata		9.e. Data	
transportului				9.f. Ora	
				expedierii	
		13. Transport		16.f. Informații complementare	
DETALII					
TRANSPORT		16.a. Cod		16.b. Identitate	
Informații sigiliu		unitate de		unități transport	
		transport		sigiliu comercial	
				16.d.	
		17.a. Nr.			
17.g.		unic de		17.b. Cod	
Concentrația		17.h. Grade		17.c. Cod	
Plato		referință		17.d.	
		produs		17.e.	
		NC		17.f.	
		Cantitate		Greutate	
		Greutate		Greutate	

3. Destinatar		
a. Codul de acciză al destinatarului/Nr. TVA	c. Strada	
b. Numele operatorului	d. Numărul	e. Codul poștal
	f. Orașul	
4. Locul livrării		
a. Codul de acciză/ Nr. TVA	c. Strada	
b. Numele operatorului	d. Numărul	e. Codul poștal
	f. Orașul	
5. Biroul vamal de destinație		
a. Codul biroului vamal		
6. Raport de primire		
a. Data sosirii produselor accizabile	b. Concluzia generală a primirii	
c. Informații complementare		
7. Corpul raportului de primire		
a. Numărul unic de referință al articolului		
b. Indicator de minusuri sau plusuri	c. Minusuri sau plusuri constatate	
d. Cod produs accizabil	e. Cantitatea refuzată	
7.1. Motivul insatisfacției		
a. Motivul insatisfacției	b. Informații complementare	

ANEXA nr. 36

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

RAPORT DE EXPORT

1. Atribut		
a. Data și ora validării raportului de export:		
2. e-DA privind deplasarea produselor accizabile		
a. Cod de Referință Administrativ Unic - ARC	b. Număr secvențial	
3. Destinatar		
a. Codul de acciză al destinatarului/Nr. TVA	c. Strada	
b. Numele operatorului	d. Numărul	e. Codul poștal
	f. Orașul	
4. Locul livrării		
a. Codul de acciză/ Nr. TVA	c. Strada	
b. Numele operatorului	d. Numărul	e. Codul poștal
	f. Orașul	
5. Biroul vamal de destinație		
a. Codul biroului vamal nu se aplică		
6. Raport de export		
a. Data sosirii produselor accizabile	b. Concluzia generală a	

	primirii	
c. Informații complementare		
7. Corpul raportului de export		
a. Numărul unic de referință al articolului		
b. Indicator de minusuri sau plusuri	c. Minusuri sau plusuri constatate	
d. Cod produs accizabil	e. Cantitatea refuzată	
7.1. Motivul insatisfacției		
a. Motivul insatisfacției	b. Informații complementare	

ANEXA nr. 37

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

*DOCUMENT DE ÎNSOȚIRE
pentru circulația intracomunitară a
produselor accizabile deja eliberate pentru consum*

- față -

1	1. Expeditor Nr. de TVA (Nume și adresă)	2. Număr de referință al operațiunii
Exemplar pentru expeditor	4. Primitor Nr. de TVA (Nume și adresă)	3. Autoritatea competentă a statului de destinație (Nume și adresă)
	5. Transportator /mijloace de transport	6. Numărul de referință și data declarației
	7. Locul	

1	livrării	
	8. Mărci și număr de identificare, nr. și tipul ambalajelor, descrierea bunurilor	9. Codul produsului (Codul NC)
		10. Cantitate
		11. Greutatea brută (kg)
		12. Greutatea netă (kg)
		13. Prețul de facturare/valoarea comercială
	14. Certificate (pentru unele vinuri și băuturi spirtoase - mici fabrici de bere, mici distilerii)	
	A. Mențiuni privind verificarea. Se completează de autoritatea competentă. Continuarea pe verso (exemplarele 2 și 3)	15. Căsuțele 1-13 corect completate Restituirea exemplarului 3 solicitată Da [] Nu [] (*) Societatea semnatară și numărul de telefon Numele semnatarului Locul și data Semnătura

(*) Bifați căsuța corespunzătoare.

INSTRUCȚIUNI DE COMPLETARE
(versoul exemplarului 1)

Circulația intracomunitară a produselor supuse accizelor care au fost eliberate în consum în statul membru de livrare

Observații generale

1. Documentul de însoțire simplificat este utilizat în scopul aplicării accizelor, potrivit prevederilor art. 34 din Directiva 2008/118/CE a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind regimul general al accizelor și de abrogare a Directivei 92/12/CEE.

2. Documentul trebuie completat în mod lizibil în așa fel încât înscrisurile să nu poată fi șterse. Informațiile pot pretipărite. Nu sunt admise ștersături sau tăieturi.

3. Caracteristicile generale ale documentului și dimensiunile căsuțelor sunt cele prevăzute în Jurnalul Oficial al Comunității Europene nr. C 164 din 1 iulie 1989, pagina 3.

Hârtia trebuie să fie de culoare albă pentru toate exemplarele și să aibă formatul 210 mm pe 297 mm. Este admisă o toleranță maximă de 5 mm în minus sau 8 mm în plus în ceea ce privește lungimea.

4. Orice spațiu neutilizat trebuie să fie barat, astfel încât să nu se mai poată face adăugiri.

5. Documentul de însoțire simplificat constă în 3 exemplare:

exemplarul 1

trebuie păstrat de expeditor;

exemplarul 2

însoțește produsele și este păstrat de primitor;

exemplarul 3

însoțește produsele și trebuie să se returneze expeditorului, cu certificarea primirii confirmată de către persoana menționată la căsuța 4, dacă expeditorul solicită aceasta în scopul restituirii accizelor.

Rubrici

Căsuța 1

Expeditor: numele și adresa complete, numărul de TVA (dacă există) al persoanei care livrează produsele într-un alt stat membru. Dacă există un număr de accize trebuie, de asemenea, indicat.

Căsuța 2. Numărul de referință al operațiunii: numărul de referință comunicat de persoana care livrează produsele și care va identifica mișcarea cu înregistrările comerciale. În mod normal, acesta va fi numărul și data facturii.

Căsuța 3. Autoritatea competentă a statului de destinație: numele și adresa autorității din statul membru de destinație, căruia i-a fost declarată anticipat expediția.

Căsuța 4. Primitor: numele și adresa complete, numărul de TVA (dacă există) al persoanei care primește produsele. Dacă există un număr de accize trebuie, de asemenea, indicat.

Căsuța 5. Transportator/mijloc de transport: se completează cu "expeditor", "primitor" sau numele și adresa persoanei responsabile cu prima expediție, dacă este diferită de persoanele indicate în căsuța 1 sau căsuța 4, se va indica, de asemenea, mijlocul de transport.

Căsuța 6. Număr de referință și data declarației:

Declarația și/sau autorizația care trebuie dată de autoritatea competentă din statul membru de destinație înainte de începerea expediției.

Căsuța 7. Locul livrării: adresa livrării dacă este diferită de cea din căsuța 4.

Căsuța 8. Descrierea completă a produselor, marcaje și numere și tipul ambalajelor: marcaje și numerele exterioare ale pachetelor, de exemplu, containere; numărul pachetelor din interior, de exemplu, cartoane; și descrierea comercială a produselor. Descrierea poate continua pe o pagină separată atașată fiecărui exemplar. O listă a ambalajelor poate fi utilizată în acest scop.

Pentru alcoolul și băuturile alcoolice, altele decât berea, trebuie să se precizeze concentrația alcoolică (procent în volum la 20 grade C).

Pentru bere, concentrația alcoolică va fi menționată fie în grade Plato, fie în procente în volum la 20 grade C, fie amândouă, potrivit solicitării statului membru de destinație și a statului membru de expediere.

Pentru uleiuri minerale se va menționa densitatea la 15 grade C.

Căsuța 9. Codul produsului: codul NC.

Căsuța 10. Cantitate: numărul, greutatea sau volumul, după caz, în funcție de accizele din statul membru de destinație, de exemplu:

- țigarete, numărul de bucăți, exprimat în mii;*
- țigări și țigări de foi, greutatea netă;*
- alcool și băuturi alcoolice, litri la temperatura de 20 grade C cu două zecimale;*
- produse energetice cu excepția păcurii, litri la temperatura de 15 grade C.*

Căsuța 11. Greutate brută: greutatea brută a transportului.

Căsuța 12. Greutate netă: se va indica greutatea fără ambalaje a produselor.

Căsuța 13. Prețul facturii/valoarea comercială: suma totală a facturii care include și acciza. În cazul în care circulația nu are nicio legătură cu vânzarea, trebuie introdusă și valoarea comercială. În acest caz se adaugă mențiunea "nu în scop de vânzare".

Căsuța 14. Certificate: acest spațiu este rezervat pentru anumite certificate care sunt cerute numai pe exemplarul 2.

1. În cazul anumitor vinuri, atunci când se consideră necesar, certificatul referitor la originea și calitatea produselor, conform legislației comunitare.

2. În cazul anumitor băuturi spirtoase, certificatul referitor la locul de producție, conform legislației comunitare.

3. În cazul berii produse de micii producători independenți conform definiției din directiva specifică a Comisiei privind structura accizelor la alcool și băuturi alcoolice, pentru care se intenționează solicitarea unei cote reduse a accizei în statul membru de destinație, certificarea expeditorului astfel: "Prin prezenta se certifică faptul că berea a fost produsă de o mică berărie independentă cu o producție a anului anterior de hectolitri de bere."

4. În cazul alcoolului etilic produs de o mică distilerie, conform definiției din directiva specifică a Comisiei privind structura accizelor la alcool și băuturi alcoolice, pentru care se intenționează solicitarea unei cote reduse a accizei în statul membru de destinație, certificarea expeditorului astfel: "Prin prezenta se certifică faptul că produsul descris a fost fabricat de o mică distilerie cu o producție a anului anterior de hectolitri de alcool pur."

Căsuța 15. Societatea semnatarului etc.: documentul trebuie completat de către sau în numele persoanei responsabile pentru circulația produselor. Dacă expeditorul solicită să i se returneze exemplarul 3 cu un certificat de recepție, acesta va fi menționat.

Căsuța A. Mențiuni privind verificarea: autoritățile competente trebuie să înregistreze pe exemplarele 2 și 3 controalele efectuate. Toate observațiile trebuie să fie semnate, datate și ștampilate de către funcționarul responsabil.

Căsuța B. Certificat de primire: trebuie să fie transmis de către primitor și trebuie returnat expeditorului dacă acesta din urmă îl solicită expres în scopul restituirii accizelor.

*DOCUMENT DE ÎNSOȚIRE
 pentru circulația intracomunitară a
 produselor accizabile deja eliberate pentru consum*

- față -

2	1. Expeditor Nr. de TVA (Nume și adresă)	2. Număr de referință al operațiunii	
	Exemplar pentru expeditor	4. Primitor Nr. de TVA (Nume și adresă)	3. Autoritatea competentă a statului de destinație (Nume și adresă)
5. Transportator /mijloace de transport		6. Numărul de referință și data declarației	
2	7. Locul livrării		
	8. Mărci și număr de identificare, nr. și tipul ambalajelor, descrierea bunurilor	9. Codul produsului (Codul NC)	
		10. Cantitate	11. Greutatea brută (kg)
			12. Greutatea netă (kg)
		13. Prețul de facturare/valoarea comercială	
	14. Certificate (pentru unele vinuri și băuturi spirtoase - mici fabrici de bere, mici distilerii)		
	A. Mențiuni privind verificarea. Se completează de	15. Căsuțele 1-13 corect completate Restituirea exemplarului 3 solicitată Da [] Nu [](*)	
		Societatea	

	autoritatea competentă. Continuarea pe verso (exemplarele 2 și 3)	semnatară și numărul de telefon
		Numele semnatarului
		Locul și data
		Semnătura

(* *Bifați căsuța corespunzătoare.*

verso -

B. CERTIFICAREA RECEPȚIEI	
Produse recepționate de primitor	
Data	Locul
.....	
Numărul de referință	
.....	
Accizele au fost plătite (*)/declaratate pentru plată autorității competente	
Data	Numărul de referință
.....	
Alte observații ale primitorului:	
Locul/Data	Numele semnatarului
.....	
Semnătura	
.....	
(*) Tăiați mențiunea inutilă.	
A. Mențiuni privind verificarea (continuare)	

DOCUMENT DE ÎNSOȚIRE
*pentru circulația intracomunitară a
produselor accizabile deja eliberate pentru consum*

- față -

3	1. Expeditor Nr. de TVA (Nume și adresă)	2. Număr de referință al operațiunii
		3. Autoritatea competentă a statului de destinație (Nume și adresă)
Exemplar pentru	4. Primitor Nr. de TVA (Nume și adresă)	

expeditor	5. Transportator /mijloace de transport	6. Numărul de referință și data declarației	
3	7. Locul livrării		
	8. Mărci și număr de identificare, nr. și tipul ambalajelor, descrierea bunurilor	9. Codul produsului (Codul NC)	
		10. Cantitate	11. Greutatea brută (kg)
			12. Greutatea netă (kg)
		13. Prețul de facturare/valoarea comercială	
	14. Certificate (pentru unele vinuri și băuturi spirtoase - mici fabrici de bere, mici distilerii)		
	A. Mențiuni privind verificarea. Se completează de autoritatea competentă. Continuarea pe verso (exemplarele 2 și 3)	15. Căsuțele 1-13 corect completate	
		Restituirea exemplarului 3 solicitată Da [] Nu [] (*)	
		Societatea semnatară și numărul de telefon	
		Numele semnatarului	
		Locul și data	
		Semnătura	

(*) Bifați căsuța corespunzătoare.

CERTIFICAREA RECEPȚIEI	
Produse recepționate de primitor	
Data	Locul
..... Numărul de referință	
Accizele au fost plătite (*)/declarate pentru plată autorității competente	
Data	Numărul de referință
Alte observații ale primitorului:	
Locul/Data
Numele semnatarului
Semnătura
(*) Tăiați mențiunea inutilă.	
A. Mențiuni privind verificarea (continuare)	

ANEXA nr. 38

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

Nr. înregistrare.	Data.
.
.

CERERE
privind acordarea autorizației de reprezentant fiscal

1. Numele	
2. Adresa	Județul, sectorul, localitatea, str., nr., bl., sc., et., ap. .. cod poștal
3. Telefon	
4. Fax	
5. Adresa e-mail	

6. Codul de identificare fiscală	
7. Numele și numărul de telefon ale reprezentantului legal sau ale altei persoane de contact	
8. Descrierea activităților economice desfășurate în România	
9. Numele, adresa și codul fiscal ale persoanelor afiliate cu solicitantul	
10. Dacă solicitantul este persoană juridică, numele, adresa și codul numeric personal ale fiecărui administrator; se vor anexa și cazierele judiciare ale administratorilor	
11. Arătați dacă solicitantul (sau în cazul în care solicitantul este persoană juridică, oricare dintre administratorii săi) a fost condamnat definitiv în ultimii 5 ani pentru infracțiunile prevăzute în legislația fiscală	[] [] Da Nu
12. Anexați actul constitutiv al societății care îi permite desfășurarea activității de reprezentant fiscal	
13. Anexați copia actului de reprezentare încheiat cu vânzătorul	
14. Anexați confirmarea organului fiscal cu privire la calitatea de plătitor de accize	
15. Nivelul garanției Anexați	

scrisoarea de bonitate bancară	
-----------------------------------	--

Cunoscând dispozițiile art. 326 privind falsul în declarații din Codul penal, declar că datele înscrise în acest formular sunt corecte și complete.

Numele și prenumele Semnătura solicitantului

.....

Data

.....

ANEXA nr. 39

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

Denumirea operatorului economic

.....

Sediul:

Județul, sectorul,

localitatea,

str. nr., bl.,

sc., et., ap.,

cod poștal,

telefon/fax

Cod de identificare fiscală

CERERE

de restituire a accizelor în cazul vânzării la

distanță în trimestrul anul

Nr. crt.	Statul membru de destinație	Numărul de ordine corespunzător livrării	Descrierea produselor expediate			
			Codul NC al produsului	U.M.	Cantitatea	Suma solicitată a fi restituită*)
0	1	2	3	4	5	6

Numele și prenumele

.....

Semnătura Data

.....

**) Se va consemna nivelul efectiv suportat. În cazul în care acesta este imposibil de stabilit, se va aplica nivelul accizelor în vigoare în ultimele 3 luni anterioare datei la care s-a realizat plata în statul membru de destinație.*

ANEXA NR. 40

MACHETELE

timbrelor și banderolelor

a) Timbre pentru marcarea țigaretelor și produselor din tutun

- 45 mm -

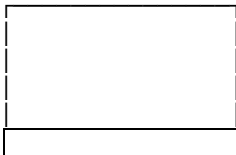
- 22 mm -

- 32 mm -

- 12 mm -

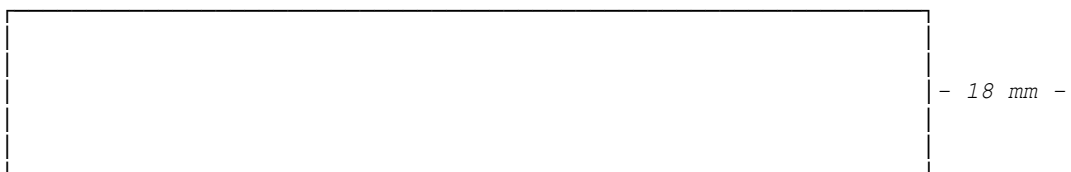
- 32 mm -

- 16 mm -

*b) Banderole pentru marcarea produselor intermediare și alcoolului etilic
– ambalaje individuale cu capacitatea peste sau egală cu 500 ml:*

- 160 mm -

- 80 mm -

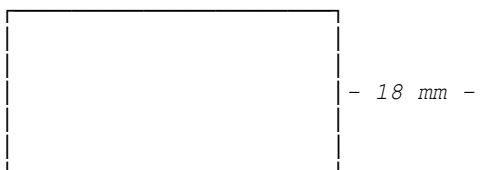

- ambalaje individuale cu capacitatea sub 500 ml:

- 120 mm -

- 60 mm -

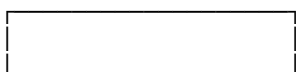

- ambalaje individuale cu capacitatea sub 50 ml:

- 60 mm -

- 40 mm -

- 18 mm -

ANEXA nr. 41

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

*NOTA DE COMANDĂ Nr.
 pentru timbre/banderole din
 (ziua) (luna) (anul)*

Denumirea antrepozitarului autorizat/destinatarului înregistrat/importatorului autorizat

*.....
 Codul de identificare fiscală*

Codul de accize

Codul de marcare

Sediul:

Județul, sectorul, localitatea

str. nr. ..., bl., sc., et., ap. ..

cod poștal

telefon/fax

<i>Dimensiunile marcajului</i>	<i>Tipul de produs</i>	<i>Cantitatea de marcaje - buc. -</i>	<i>Prețul unitar (fără T.V.A.) - lei -</i>	<i>Valoare - lei -</i>	<i>Valoarea T.V.A. - lei -</i>	<i>Valoarea totală - lei -</i>
<i>Total</i>	<i>*</i>		<i>*</i>			

Numele și prenumele

Semnătura

Data aprobării comenzii

Numărul marcajelor aprobate

Modalitatea de plată

Conducătorul autorității vamale teritoriale

Numele și prenumele

Semnătura

ANEXA nr. 42

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

EVIDENȚA

achiziționării, utilizării, deteriorării, distrugerii
și returnării marcajelor în luna anul

Denumirea operatorului economic

.....

Sediul:

Județul, sectorul, localitatea

str. nr. ..., bl., sc., et., ap. ..

cod poștal telefon/fax

Cod de identificare fiscală

Codul de accize Codul de marcare

Nr. crt.		numărul de banderole	numărul de timbre
Pentru producția internă			
1	Stoc marcaje la începutul lunii		
2	Marcaje cumpărate în cursul lunii		
3	Total (rd. 1 + rd. 2)		
4	Marcaje aplicate		
5	Marcaje deteriorate (se menționează cauzele)		
6	Marcaje distruse (se menționează cauzele)		
7	Total marcaje utilizate (rd.		

	4 + rd. 5 + rd. 6)		
8	Marcaje returnate Companiei Naționale "Imprimeria Națională" - S.A.		
9	Stoc marcaje la sfârșitul lunii (rd. 3 - rd. 7 - rd. 8)		
Pentru achiziții intracomunitare și achiziții din import			
1	Stoc marcaje la începutul lunii la operator		
2	Stoc marcaje la începutul lunii la producător/furnizor		
3	Marcaje cumpărate în cursul lunii		
4	Marcaje expediate în vederea aplicării		
5	Total marcaje la producător/expeditor (rd. 2 + rd. 4)		
6	Marcaje aplicate și reintroduse în România		
7	Marcaje deteriorate (se menționează cauzele)		
8	Marcaje distruse (se menționează cauzele)		
9	Total marcaje utilizate de producător/furnizor (rd. 6 + rd. 7 + rd. 8)		

10	Stoc marcaje la sfârșitul lunii la producător/expeditor (rd. 5 - rd. 9)		
11	Marcaje returnate Companiei Naționale "Imprimeria Națională" - S.A.		
12	Stoc marcaje la sfârșitul lunii la operator (rd. 1 + rd. 3 - rd. 4 - rd. 11)		

Certificată de conducerea operatorului economic

Numele și prenumele

Data

Semnătura

Autoritatea vamală teritorială

Verificat de

Semnătura

Data

ANEXA nr. 43

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

EVIDENȚA

marcajelor deteriorate

Denumirea operatorului economic

.....

Sediul:

Județul, sectorul, localitatea

str. nr. ..., bl., sc., et., ap. ..

cod poștal telefon/fax

Cod de identificare fiscală

Codul de accize Codul de marcare

MARCAJE DETERIORATE

Loc pentru lipire

Numele și prenumele persoanei care le-a utilizat	Semnătura șefului de secție
.
.
.
Semnătura	Data
.
.

ANEXA nr. 44

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

CERERE

pentru înregistrarea operatorilor economici
comercianți de marcatori și coloranți prevăzuți
la art. 426 și 429 din Codul fiscal

Denumire operator economic

Sediul:

Localitatea, str. nr., bl., sc., et., ap.,
județul/sectorul, codul poștal, telefon/fax

Numărul de înmatriculare în registrul comerțului/anul

Codul de identificare fiscală

Obiect principal de activitate, cod CAEN

Subsemnatul,, legitimat prin CI/BI seria nr., eliberat de
..... la data de, cod numeric personal nr., în calitate de
reprezentant al, solicit înregistrarea în registrul autorității
vamale teritoriale, potrivit pct. 154 și 156 din normele metodologice de aplicare a prevederilor

titlului VIII din Codul fiscal, pentru următoarele substanțe utilizate pentru marcare și/sau colorare:

[] pentru marcare: solvent yellow 124 - identificat în conformitate cu indexul de culori, denumit științific *N-etil-N-[2-(1-izobutoxi etoxi) etil]-4-(fenilazo) anilină*;

[] pentru colorare: solvent blue 35 sau echivalent, respectiv substanța *1,4-bis (butylamino) anthracene-9,10-dione*, a cărei formulă moleculară este $C(22)H(26)N(2)O(2)$, având nr. CAS 17354-14-2.

Anexez la prezenta următoarele documente:

- a) copia documentului de identitate;
- b) dovada calității de reprezentant al
- c) certificatele de analiză prevăzute la pct. 154 alin. (4) din normele metodologice.

Numele și prenumele

Semnătura

Data

ANEXA nr. 45

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

Nr. de înregistrare	Data
.

CERERE

privind acordarea autorizației de operator economic cu produse supuse accizelor nearmonizate

(atașați numărul suplimentar de pagini necesar pentru a asigura informațiile complete)

I. INFORMAȚII GENERALE	
1. Numele	
	Județul, sectorul, localitatea
2. Adresa	strada nr., bl., sc., et., ap., codul poștal

3. Telefon	
4. Fax	
5. Adresa de e-mail	
6. Codul de identificare fiscală	
7. Numele și numărul de telefon ale reprezentantului legal sau ale altei persoane de contact	
8. Descrierea activităților economice desfășurate în România	
9. Numele, adresa și codul fiscal ale persoanelor afiliate cu operatorul economic	
10. Dacă operatorul economic este persoană juridică, numele, adresa și codul numeric personal ale fiecărui administrator; se vor anexa și cazierile judiciare ale administratorilor.	
11. Arătați dacă operatorul economic (sau în cazul în care operatorul economic este persoană juridică, oricare dintre administratorii săi) a fost condamnat definitiv în ultimii 5 ani pentru infracțiunile prevăzute în legislația fiscală.	☐ ☐ Da Nu
12. Anexați confirmarea organului fiscal cu privire la calitatea de plătitor de accize, după caz.	
13. Anexați copiile contractelor de achiziție încheiate între operatorul economic și partenerul extern sau ale contractelor de prestări servicii, după caz.	

14. Anexați un certificat constatator, eliberat de Oficiul Național al Registrului Comerțului, din care să rezulte: capitalul social, asociații, obiectul de activitate, administratorii, precum și copia certificatului de înregistrare eliberat potrivit reglementărilor în vigoare.

II. INFORMAȚII PRIVIND LOCUL UNDE URMEAZĂ SĂ FIE PRODUSE/RECEPȚIONATE PRODUSELE

(pentru fiecare locație se depune separat câte o parte a II-a)

	Județul, sectorul, localitatea
1. Adresa locului unde se produc/recepționează produsele strada nr., bl., sc., et., ap., codul poștal

2. Enumerați tipurile de produse accizabile ce urmează a fi produse/achiziționate/importate, cantitatea de produse estimată a fi produsă/achiziționată intracomunitar/importată la nivelul unui an.	☐ Lichid care conține nicotină, cod NC 3824 90 96__ ml ☐ Tutun cod NC 2403 99 90 conținut în produse din tutun încălzit kg
---	---

III. INFORMAȚII PRIVIND GARANȚIA

1. Tipul de garanție propusă

2. Suma propusă pentru garanție

3. În cazul unui depozit în numerar, anexați scrisoarea de bonitate bancară.

4. În cazul unei garanții bancare, anexați următoarele:

- numele, adresa și telefonul garantului propus;

- declarația garantului propus cu

privire la intenția de a asigura
garanția bancară
pentru o sumă și perioadă de timp
specificate (scrisoare de garanție
bancară).

Cunoscând dispozițiile art. 326 privind falsul în declarații din Codul penal, declar că datele înscrise în acest formular sunt corecte și complete.

.....
.....
.....
Numele și prenumele	Data
.....	
.....	
.....	

TITLUL IX

Impozite și taxe locale

CAP. I

Dispoziții generale

ART. 453

Definiții

În înțelesul prezentului titlu, expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) activitate economică - orice activitate care constă în furnizarea de bunuri, servicii și lucrări pe o piață;

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

1. (1) În înțelesul art. 453 lit. a) din Codul fiscal, activitatea economică se referă la orice activitate care constă în furnizarea de bunuri, servicii și lucrări pe o piață și cuprinde activitățile de producție, comerț sau prestări de servicii, inclusiv activitățile extractive, agricole și activitățile profesiilor liberale sau asimilate acestora. În cazul instituțiilor publice, așa cum sunt definite de Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, respectiv în cazul instituțiilor publice locale, așa cum sunt definite de Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare, nu sunt considerate activități economice acele activități care asigură îndeplinirea scopului pentru care au fost create aceste instituții.

(2) *Exemplu pentru aplicarea prevederilor de la alin. (1): Un liceu realizează următoarele activități:*

a) *activități didactice, inclusiv programe "Școala după școală" ori cele pentru care se percep taxe;*

b) *oferă cazare în internat și masă la cantină exclusiv elevilor și profesorilor;*

c) *tipărire de cărți prin tipografia proprie;*

d) *închiriază altor persoane sala de sport și cantina.*

Activitatea didactică este activitatea de bază și nu se consideră activitate economică.

Cazarea în internat, respectiv servirea mesei la cantină, asigură accesul la școală elevilor din alte localități; în lipsa acestora unii elevi nu ar putea urma școala, deci s-ar diminua rolul social al instituției. În aceste condiții, oferirea de cazare și masă nu reprezintă activitate economică.

Tipărirea de cărți și publicații în cadrul editurii este activitate economică dacă acestea sunt oferite contra cost.

Închirierea sălii de sport și a cantinei constituie activitate economică.

b) *clădire - orice construcție situată deasupra solului și/sau sub nivelul acestuia, indiferent de denumirea ori de folosința sa, și care are una sau mai multe încăperi ce pot servi la adăpostirea de oameni, animale, obiecte, produse, materiale, instalații, echipamente și altele asemenea, iar elementele structurale de bază ale acesteia sunt pereții și acoperișul, indiferent de materialele din care sunt construite, inclusiv construcțiile reprezentând turnurile de susținere a turbinelor eoliene și fundațiile acestora.*

(la 24-12-2020 Litera b) din Articolul 453 , Capitolul I , Titlul IX a fost modificată de Punctul 191, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

2. (1) *În vederea încadrării unei construcții în categoria clădirilor, conform definiției de la art. 453 lit. b) din Codul fiscal, aceasta trebuie să fie fixată în pământ cu caracter permanent, respectiv trebuie să existe intenția de a fi păstrat pe același amplasament cel puțin pe durata unui an calendaristic.*

(2) *De exemplu, sunt considerate clădiri, în înțelesul alin. (1), un container folosit ca punct de vânzare, o tonetă de ziare, o toaletă publică instalată într-un parc, care sunt menținute în același loc mai mult de un an calendaristic.*

(3) *De exemplu, nu sunt considerate clădiri, în înțelesul alin. (1): un container folosit ca vestiar pe durata unui șantier, instalat între 1 mai 2016 și 30 septembrie 2017, o toaletă publică amplasată pe durata unui concert, un cort, un balon pentru acoperirea unui teren de sport, care vara este strâns, o casă de lemn amplasată în curtea unui magazin în vederea vânzării.*

c) *clădire-anexă - clădiri situate în afara clădirii de locuit, precum: bucătării, grajduri, pivnițe, cămări, pătule, magazine, depozite, garaje și altele asemenea;*

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

3. (1) În înțelesul art. 453 lit. c) din Codul fiscal, clădirile-anexă sunt clădiri care servesc ca dependențe ale clădirilor rezidențiale, situate în afara clădirii de locuit, cum sunt: bucătăriile, cămărilor, pivnițele, grajdurile, magaziile, depozitele, garajele și altele asemenea.

(2) Clădirile menționate la alin. (1) nu sunt considerate clădiri-anexă dacă sunt utilizate pentru desfășurarea de activități economice.

d) clădire cu destinație mixtă - clădire folosită atât în scop rezidențial, cât și nerezidențial;

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

4. (1) În înțelesul art. 453 lit. d) din Codul fiscal, clădirea cu destinație mixtă este o clădire care are suprafețe folosite în scop rezidențial, identificate similar criteriilor de la pct. 6, respectiv suprafețe care sunt folosite în scop nerezidențial identificate similar criteriilor de la pct. 5.

(2) Suprafața clădirii cu destinație mixtă se compune din suprafața folosită în scop rezidențial și suprafața folosită în scop nerezidențial. Delimitarea celor două suprafețe se face pe baza criteriilor de la pct. 3, 5 și 6.

e) clădire nerezidențială - orice clădire care nu este rezidențială;

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

5. (1) În înțelesul art. 453 lit. e) din Codul fiscal, în categoria clădirilor nerezidențiale sunt incluse acele clădiri care sunt folosite pentru activități administrative, de agrement, comerciale, de cult, de cultură, de educație, financiar-bancare, industriale, de sănătate, sociale, sportive, turistice, precum și activități similare, indiferent de utilizare și/sau denumire, fără ca aceasta să intre în categoria clădirilor rezidențiale. (2) Structurile de primire turistice sunt considerate clădiri nerezidențiale.

(3) Clădirile sau spațiile din acestea unde se înregistrează sedii secundare și puncte de lucru se consideră că sunt folosite în scop nerezidențial.

(4) Clădirile în care nu se desfășoară nicio activitate sunt considerate rezidențiale sau nerezidențiale în funcție de destinația care reiese din autorizația de construire.

De exemplu, sunt clădiri nerezidențiale: o clădire de birouri, un magazin, o fabrică, o clădire unde se desfășoară activitate de asigurare, un spital, o școală, un hotel.

7. Pentru încadrarea în una dintre categoriile de la art. 453 lit. d)-f) din Codul fiscal, se are în vedere destinația finală a clădirilor, inclusiv în cazul în care acestea sunt utilizate de alte

persoane decât proprietarii lor, precum și modul de înregistrare a cheltuielilor cu utilitățile. Proprietarii clădirilor vor anexa la declarațiile fiscale orice document din care reiese destinația clădirii, precum: contracte de închiriere, contracte de comodat, autorizații de construire și orice altele documente justificative.

f) clădire rezidențială - construcție alcătuită din una sau mai multe camere folosite pentru locuit, cu dependențele, dotările și utilitățile necesare, care satisface cerințele de locuit ale unei persoane sau familii;

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

6. (1) *În înțelesul art. 453 lit. f), clădirile rezidențiale sunt clădiri folosite pentru locuit, alcătuite din una sau mai multe camere, cu dependențele, dotările și utilitățile necesare, care satisfac cerințele de locuit ale unei persoane sau familii și care nu sunt folosite pentru desfășurarea unor activități economice.*

(2) *Clădirile în care nu se desfășoară nicio activitate sunt considerate rezidențiale dacă aceasta este destinația care reiese din autorizația de construire.*

7. *Pentru încadrarea în una dintre categoriile de la art. 453 lit. d)-f) din Codul fiscal, se are în vedere destinația finală a clădirilor, inclusiv în cazul în care acestea sunt utilizate de alte persoane decât proprietarii lor, precum și modul de înregistrare a cheltuielilor cu utilitățile. Proprietarii clădirilor vor anexa la declarațiile fiscale orice document din care reiese destinația clădirii, precum: contracte de închiriere, contracte de comodat, autorizații de construire și orice altele documente justificative.*

8. (1) *Pentru identificarea localităților și încadrarea acestora pe ranguri de localități se aplică prevederile:*

a) *Legii nr. 2/1968 privind organizarea administrativă a teritoriului României, republicată, cu modificările ulterioare, denumită în continuare Legea nr. 2/1968;*

b) *Legii nr. 351/2001*

privind aprobarea Planului de amenajare a teritoriului național - Secțiunea a IV-a - Rețeaua de localități, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare Legea nr. 351/2001.

(2) *Ierarhizarea funcțională a localităților urbane și rurale, potrivit prevederilor Legii nr. 351/2001, este următoarea:*

a) *rangul 0 - Capitala României, municipiu de importanță europeană;*

b) *rangul I - municipii de importanță națională, cu influență potențială la nivel european;*

c) *rangul II - municipii de importanță interjudețeană, județeană sau cu rol de echilibru în rețeaua de localități;*

d) *rangul III - orașe;*

e) *rangul IV - sate reședință de comune;*

f) *rangul V - sate componente ale comunelor și sate aparținând municipiilor și orașelor.*

(3) *În aplicarea titlului IX din Codul fiscal, localităților componente ale orașelor și municipiilor li se atribuie aceleași ranguri cu cele ale orașelor și ale municipiilor în al căror teritoriu administrativ se află, potrivit prevederilor Legii nr. 2/1968.*

g) nomenclatură stradală - lista care conține denumirile tuturor străzilor dintr-o unitate administrativ-teritorială, numerele de identificare a imobilelor pe fiecare stradă în parte, precum și titularul dreptului de proprietate al fiecărui imobil; nomenclatura stradală se organizează pe fiecare localitate rurală și urbană și reprezintă evidența primară unitară care servește la atribuirea adresei domiciliului/reședinței persoanei fizice, a sediului persoanei juridice, precum și a fiecărui imobil, teren și/sau clădire;

h) rangul unei localități - rangul atribuit unei localități conform legii;

h¹) terenul aferent clădirii de domiciliu - terenul proprietății identificat prin adresa acestuia, individualizată prin denumire proprie a străzii și numărul poștal atribuit de la adresa de domiciliu;

(la 31-03-2017 Articolul 453 din Capitolul I, Titlul IX a fost completat de ARTICOL UNIC din LEGEA nr. 26 din 24 martie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 210 din 28 martie 2017)

i) zone din cadrul localității - zone stabilite de consiliul local, în funcție de poziția terenului față de centrul localității, de rețelele edilitare, precum și de alte elemente specifice fiecărei unități administrativ-teritoriale, conform documentațiilor de amenajare a teritoriului și de urbanism, registrelor agricole, evidențelor specifice cadastrului imobiliar-edilitar sau altor evidențe agricole sau cadastrale care pot afecta valoarea terenului.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

9. (1) Consiliile locale adoptă hotărâri, potrivit art. 453 lit. i) din Codul fiscal, privind stabilirea unui număr de cel mult patru zone și delimitarea acestora, în intravilanul unităților administrative-teritoriale, în funcție de poziția terenului față de centrul localității, de rețelele edilitare, precum și de alte elemente specifice fiecărei unități administrativ-teritoriale, pe baza documentațiilor de amenajare a teritoriului și de urbanism, a registrelor agricole, a evidențelor specifice cadastrului imobiliar-edilitar sau a oricăror alte evidențe agricole sau cadastrale. În cazul municipiului București, hotărârea se adoptă de Consiliul General al Municipiului București. Delimitarea zonelor se face astfel încât acestea să acopere integral suprafața intravilanului unității administrativ-teritoriale. În cazul în care în intravilan, în urma delimitării zonelor, sunt terenuri care nu au fost cuprinse în nicio zonă, acestea se consideră a fi în zona A. (2) Identificarea zonelor în intravilanul unităților administrative-teritoriale se face prin literele: A, B, C și D. În cazul în care se stabilesc 3 zone, acestea sunt: A, B și C. În cazul în care se stabilesc 2 zone, acestea sunt: A și B. În cazul în care se stabilește doar o zonă, aceasta este A.

(3) În cazul în care la nivelul unității administrativ-teritoriale se impun modificări ale delimitării zonelor, consiliile locale pot adopta hotărâri în cursul unui an care se vor aplica începând cu anul fiscal următor. Neadoptarea de modificări ale delimitării zonelor corespunde opțiunii consiliilor locale respective de menținere a delimitării existente a zonelor pentru anul fiscal următor.

(4) Pentru asigurarea unei stabilități în ceea ce privește delimitarea zonelor, se recomandă ca aceasta să aibă caracter multianual.

(5) Dacă în cursul anului fiscal se modifică rangul localităților, delimitarea zonelor ori limitele intravilanului/extravilanului, după caz, impozitul pe clădiri și impozitul pe teren, în

cazul persoanelor fizice și al celor juridice, după caz, se modifică potrivit noilor condiții, începând cu data de 1 ianuarie a anului fiscal următor.

(6) În situația prevăzută la alin. (5), impozitul pe clădiri și impozitul pe teren datorate se determină din oficiu de organele fiscale locale, fără a se mai depune o nouă declarație fiscală, iar contribuabililor li se comunică modificările survenite.

(7) În cazul unor înființări, reînființări sau reorganizări de unități administrativ-teritoriale, vechile delimitări ale zonelor rămân în vigoare până la adoptarea unor noi hotărâri ale consiliilor locale, conform dispozițiilor alin. (3).

10. (1) Fiecare proprietate situată în intravilanul localităților se identifică prin adresa acesteia, individualizată prin denumirea proprie a străzii și a numărului de ordine atribuit după cum urmează:

a) pe partea stângă a străzii se începe cu numărul 1 și se continuă cu numerele impare, în ordine crescătoare, până la capătul străzii;

b) pe partea dreaptă a străzii se începe cu numărul 2 și se continuă cu numerele pare, în ordine crescătoare, până la capătul străzii.

(2) În cazul blocurilor de locuințe, precum și în cel al clădirilor alipite situate în cadrul aceleiași curți - lot de teren, care au un sistem constructiv și arhitectonic unitar și în care sunt situate mai multe apartamente, datele despre domiciliu/reședință/sediu cuprind strada, numărul, blocul, scara, etajul, apartamentul.

(3) Sunt considerate clădiri distincte, având elemente proprii de identificare a adresei potrivit alin. (1) și (2), după cum urmează:

a) clădirile distanțate spațial de celelalte clădiri amplasate în aceeași curte - lot de teren, precum și clădirile legate între ele prin pasarele sau balcoane de serviciu;

b) clădirile alipite, situate pe loturi alăturate, care au sisteme constructive și arhitectonice diferite - fațade și materiale de construcție pentru pereții exteriori, intrări separate din stradă, curte sau grădină - și nu au legături interioare.

(4) Adresa domiciliului fiscal al oricărui contribuabil, potrivit prevederilor prezentului punct, se înscrie în registrul agricol, în evidențele organelor fiscale ale autorităților administrației publice locale, precum și în orice alte evidențe specifice cadastrului imobiliar-edilitar.

(5) La elaborarea și aprobarea nomenclaturii stradale se aplică prevederile Ordonanței Guvernului nr. 63/2002 privind atribuirea sau schimbarea de denumiri, aprobată cu modificări prin Legea nr. 48/2003, cu modificările și completările ulterioare.

(6) Fiecare proprietate situată în extravilanul localităților, atât în cazul clădirilor, cât și în cel al terenurilor cu sau fără construcții, se identifică prin numărul de parcelă, acolo unde este posibil, sau prin denumirea punctului, potrivit toponimiei/denumirii specifice zonei respective, astfel cum este înregistrată în registrul agricol.

11. În sensul prezentelor norme metodologice, termenii și noțiunile de mai jos au următoarele înțelesuri:

a) acoperiș - partea de deasupra care acoperă și protejează o clădire de intemperii, indiferent de materialul din care este realizat; planșeul dintre apartamente este asimilat acoperișului;

b) agrement - activitate de divertisment, distracție desfășurată în cluburi, cazinouri, clădiri dotate cu instalații, echipamente și alte dotări specifice agrementului turistic și practicării

sporturilor de iarnă, din parcuri de distracții și altele asemenea, la care accesul se face contra cost;

c) an de referință - anul pentru care se datorează un impozit sau o taxă, potrivit titlului IX din Codul fiscal;

d) balcon - platformă cu balustradă pe peretele exterior al unei clădiri, comunicând cu interiorul prin una sau mai multe uși;

e) clădire finalizată - construcție care îndeplinește, cumulativ, următoarele condiții:

(i) are ca scop adăpostirea de oameni, de animale, de obiecte, de produse, de materiale, de instalații și de altele asemenea;

(ii) are elementele structurale de bază ale unei clădiri, respectiv: pereți și acoperiș;

(iii) are expirat termenul de valabilitate prevăzut în autorizația de construire și nu s-a solicitat prelungirea valabilității acesteia ori clădirea a fost realizată fără autorizație de construire; pentru stabilirea impozitului pe clădiri, se ia în calcul suprafața construită desfășurată a părții din clădire care are elementele de la pct. (ii);

f) consilii locale - consilii comunale, orașenești, municipale, consiliile subdiviziunilor administrativ-teritoriale ale municipiilor, Consiliul General al Municipiului București, conform definiției din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

g) destinație finală - modul în care o clădire sau un teren este folosit efectiv de utilizatorul final;

h) entitate - o persoană juridică sau o persoană fizică;

i) logie - galerie exterioară încorporată unei clădiri, acoperită și deschisă către exterior;

j) lucrări de interes public - orice lucrări finanțate din bugetele componente ale bugetului general consolidat, precum și lucrări finanțate din fonduri externe nerambursabile prin intermediul programelor aprobate de Comisia Europeană;

k) nivel - fiecare dintre părțile unei clădiri cuprinzând încăperile/incintele situate pe același plan orizontal, indiferent că acestea sunt la subsol, la nivelul solului sau la orice înălțime deasupra solului;

l) organe fiscale locale - structuri de specialitate din cadrul autorităților administrației publice locale cu atribuții de administrare a creanțelor fiscale, organizate de către autoritățile administrației publice locale, conform Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare;

m) perete - element de construcție așezat vertical sau înclinat, făcut din beton armat, din cărămidă arsă sau nearsă, din piatră, din lemn, din vâlătuci, din sticlă, din mase plastice sau din orice alte materiale, care limitează, separă sau izolează încăperile/incintele unei clădiri între ele sau de exterior și care susține planșeele, etajele și acoperișul;

n) rotunjire - operațiune de stabilire a sumelor datorate bugetelor locale la nivel de leu, fără subdiviziuni, prin reducere când fracțiunile în bani sunt mai mici de 50 de bani și prin majorare când fracțiunile în bani sunt de 50 de bani sau mai mari.

Reguli de rotunjire:

(i) rotunjirea se aplică la fiecare tip creanță, respectiv creanță principală sau creanță accesorie;

(ii) nu se aplică rotunjiri pentru calculele intermediare privind stabilirea impozitelor și taxelor locale;

(iii) pentru calculele intermediare se utilizează primele două zecimale;

(iv) în cazul majorării impozitelor sau taxelor rotunjirea se aplică după majorarea acestora stabilită conform art. 489 din Codul fiscal;

(v) în cazul bonificației prevăzute la art. 462 alin. (2), art. 467 alin. (2) și art. 472 alin. (2) din Codul fiscal se aplică regulile de la pct. (i)-(iv), cu excepția cazului în care prin rotunjire rezultă o valoare a bonificației mai mare de 10% din impozit, caz în care rotunjirea bonificației se face prin diminuare.

Exemplu: Impozitul pe clădiri calculat este de 55,14 lei. Consiliul local a hotărât majorarea impozitelor și taxelor locale cu 21%, astfel că impozitul va fi majorat cu acest procent, rezultând valoarea de 66,72 lei. În urma rotunjirii, suma datorată va fi de 67 lei. Acest impozit poate fi plătit la cele 2 termene de plată în cuantum de 34 lei, respectiv 33 lei. În cazul în care contribuabilul plătește întreaga sumă până la primul termen de plată, beneficiază de bonificație. Presupunând că bonificația este stabilită la nivelul de 10%, aceasta va fi: 67 lei x 10% = 6,7 lei. Deoarece bonificația nu poate depăși 10%, aceasta se rotunjește prin diminuare și va fi de 6 lei. Suma finală de plată va fi: 67 lei - 6 lei = 61 lei. În cazul în care, din cauza plății cu întârziere, rezultă accesorii de plată de 3,23 lei, suma datorată cu titlu de accesorii va fi de 3 lei;

o) suprafața secțiunii unui nivel - suprafața unui nivel, rezultată pe baza măsurătorilor pe conturul exterior al pereților, inclusiv suprafața balcoanelor și a logiilor; în cazul clădirilor care nu pot fi efectiv măsurate pe conturul exterior al pereților, suprafața secțiunii unui nivel reprezintă suma suprafețelor utile ale tuturor încăperilor/incintelor, inclusiv a suprafețelor balcoanelor și a logiilor și a suprafețelor secțiunilor pereților, toate aceste suprafețe fiind situate la același nivel, la suprafețele utile ale încăperilor/incintelor adunând și suprafețele incintelor de deservire comună.

ART. 454

Impozite și taxe locale

Impozitele și taxele locale sunt după cum urmează:

- a) impozitul pe clădiri și taxa pe clădiri;
- b) impozitul pe teren și taxa pe teren;
- c) impozitul pe mijloacele de transport;
- d) taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor și autorizațiilor;
- e) taxa pentru folosirea mijloacelor de reclamă și publicitate;
- f) impozitul pe spectacole;
- g) taxele speciale;
- h) alte taxe locale.

CAP. II

Impozitul pe clădiri și taxa pe clădiri

ART. 455

Reguli generale

(1) Orice persoană care are în proprietate o clădire situată în România datorează anual impozit pentru acea clădire, exceptând cazul în care în prezentul titlu se prevede diferit.

(2) Pentru clădirile proprietate publică sau privată a statului ori a unităților administrativ-teritoriale, concesionate, închiriate, date în administrare ori în folosință, după caz, oricăror entități, altele decât cele de drept public, se stabilește taxa pe clădiri, care se datorează de concesionari, locatari, titularii dreptului de administrare sau de folosință, după caz, în condiții similare impozitului pe clădiri. În cazul transmiterii ulterioare altor entități a dreptului de concesiune, închiriere, administrare sau folosință asupra clădirii, taxa se datorează de persoana care are relația contractuală cu persoana de drept public.

(la 03-01-2016 Alin. (2) al art. 455 a fost modificat de pct. 8 al art. unic din LEGEA nr. 358 din 31 decembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 988 din 31 decembrie 2015, care completează art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015, cu pct. 36¹⁷.)

(3) Impozitul prevăzut la alin. (1), denumit în continuare impozit pe clădiri, precum și taxa pe clădiri prevăzută la alin. (2) se datorează către bugetul local al comunei, al orașului sau al municipiului în care este amplasată clădirea. În cazul municipiului București, impozitul și taxa pe clădiri se datorează către bugetul local al sectorului în care este amplasată clădirea.

(4) În cazul clădirilor care fac obiectul unor contracte de concesiune, închiriere, administrare sau folosință ce se referă la perioade mai mari de o lună, taxa pe clădiri se stabilește proporțional cu numărul de luni pentru care este constituit dreptul de concesiune, închiriere, administrare ori folosință. Pentru fracțiunile mai mici de o lună, taxa se calculează proporțional cu numărul de zile din luna respectivă.

(la 03-01-2016 Alin. (4) al art. 455 a fost modificat de pct. 8 al art. unic din LEGEA nr. 358 din 31 decembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 988 din 31 decembrie 2015, care completează art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015, cu pct. 36¹⁷.)

(4¹) În cazul clădirilor care fac obiectul unor contracte de concesiune, închiriere, administrare sau folosință ce se referă la perioade mai mici de o lună, taxa pe clădiri se datorează proporțional cu numărul de zile sau de ore prevăzute în contract.

(la 03-01-2016 Alin. (4¹) al art. 455 a fost introdus de pct. 8 al art. unic din LEGEA nr. 358 din 31 decembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 988 din 31 decembrie 2015, care completează art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015, cu pct. 36¹⁸.)

(5) Pe perioada în care pentru o clădire se plătește taxa pe clădiri, nu se datorează impozitul pe clădiri.

(5¹) În cazul în care pentru o clădire proprietate publică sau privată a statului ori a unității administrativ-teritoriale se datorează impozit pe clădiri, iar în cursul unui an apar situații care determină datorarea taxei pe clădiri, diferența de impozit pentru perioada pe care se datorează taxa pe clădiri se compensează sau se restituie contribuabilului în anul fiscal următor.

(la 03-01-2016 Alin. (5¹) al art. 455 a fost introdus de pct. 8 al art. unic din LEGEA nr. 358 din 31 decembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 988 din 31 decembrie 2015, care

completează art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015, cu pct. 36¹⁹.)

(6) În cazul în care o clădire se află în proprietatea comună a două sau mai multe persoane, fiecare dintre proprietarii comuni ai clădirii datorează impozitul pentru spațiile situate în partea din clădire aflată în proprietatea sa. În cazul în care nu se pot stabili părțile individuale ale proprietarilor în comun, fiecare proprietar în comun datorează o parte egală din impozitul pentru clădirea respectivă.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

12. Impozitul pe clădiri este anual și se datorează începând cu data de 1 ianuarie, până la data de 31 decembrie a anului fiscal.

13. Impozitul pe clădiri se determină pentru un an fiscal conform situației existente la data de 31 decembrie a anului anterior.

14. (1) Impozitul pe clădiri este datorat, după caz, de:

a) titularul dreptului de proprietate asupra clădirii la data de 31 decembrie a anului fiscal precedent;

b) locatar, în cazul în care la data de 31 decembrie a anului fiscal precedent, clădirea face obiectul unui contract de leasing financiar;

c) fiduciar, în cazul în care la data de 31 decembrie a anului fiscal precedent, clădirea face obiectul unui contract de fiducie.

(2) Dacă o clădire se află în proprietatea comună a două sau mai multor persoane, la stabilirea impozitului datorat se au în vedere următoarele:

a) cotele-părți sunt prezumate a fi egale, până la proba contrară. Fiecare dintre coproprietari datorează un impozit egal, rezultat în urma împărțirii impozitului datorat pentru întreaga clădire;

b) în cazul în care cotele-părți din dreptul de proprietate asupra clădirii sunt determinate, fiecare coproprietar datorează impozitul corespunzător cotei-părți deținute.

c) în organizarea evidenței fiscale organul fiscal reflectă dreptul de proprietate în cote-părți pe baza actelor doveditoare. Evidența respectivă nu are implicații cu privire la datorarea și plata obligațiilor fiscale;

d) în cazul existenței a doi sau mai mulți coproprietari, în actele administrative fiscale se vor indica și ceilalți coproprietari, cu caracter informativ.

15. (1) Taxa pe clădiri este datorată de persoanele fizice sau persoanele juridice, altele decât cele de drept public, care dețin dreptul de administrare, folosință închiriere sau concesiune asupra clădirii, stabilit în condițiile legii.

(2) În cazul în care persoanele prevăzute la alin. (1) transmit ulterior altor persoane dreptul de concesiune, închiriere, administrare sau folosință a clădirii, taxa pe clădiri va fi datorată doar de prima entitate care nu este de drept public, care a primit dreptul de concesiune, închiriere, administrare sau folosință.

16. *Impozitul pe clădiri și taxa pe clădiri se stabilesc în funcție de destinația finală a clădirii, care poate fi rezidențială, nerezidențială sau mixtă, pe baza declarației pe propria răspundere a contribuabilului, și se calculează în conformitate cu prevederile art. 457 -460 din Codul fiscal.*

17. (1) *În cazul clădirilor proprietate publică sau privată a statului ori a unităților administrativ-teritoriale, care fac obiectul unor contracte de concesiune, închiriere, administrare sau folosință, care se referă la intervale de timp mai mari de o lună, se aplică următoarele reguli:*

a) *taxa pe clădiri se datorează de concesionar, locatar, administrator sau utilizator, după caz;*

b) *taxa se calculează proporțional cu numărul de luni prevăzute în contract; pentru fracțiunile mai mici de o lună, taxa se calculează proporțional cu numărul de zile;*

c) *concesionarul, locatarul, administratorul sau utilizatorul, după caz, depune o declarație la organul fiscal până la data de 25 a lunii următoare intrării în vigoare a contractului;*

d) *concesionarul, locatarul, administratorul sau utilizatorul, după caz, are obligația să plătească taxa pe clădiri la bugetul local lunar, până la data de 25 a lunii următoare fiecărei luni din perioada de valabilitate a contractului.*

(2) *În cazul clădirilor proprietate publică sau privată a statului ori a unităților administrativ-teritoriale, care fac obiectul unor contracte de concesiune, închiriere, administrare sau folosință care se referă la intervale de timp mai mici de o lună, se aplică următoarele reguli:*

a) *taxa pe clădiri se datorează de concesionar, locatar, administrator sau utilizator, după caz;*

b) *taxa se calculează proporțional cu numărul de zile sau de ore, după caz, prevăzute în contract; fracțiunile de oră se rotunjesc la oră;*

c) *persoana de drept public care transmite dreptul de concesiune, închiriere, administrare sau folosință, după caz, are obligația să depună o declarație la organul fiscal până la data de 25 a lunii următoare intrării în vigoare a contractului;*

d) *persoana de drept public care transmite dreptul de concesiune, închiriere, administrare sau folosință are obligația să colecteze taxa pe clădiri de la concesionar, locatar, administrator sau utilizator, după caz, și să o verse la bugetul local, până la data de 25 a lunii următoare fiecărei luni din perioada de valabilitate a contractului.*

(3) *Valoarea la care se calculează taxa pe clădiri este valoarea înregistrată în contabilitatea persoanei de drept public care transmite dreptul de concesiune, închiriere, administrare sau folosință, după caz.*

18. *În cazul în care pentru o clădire proprietate publică sau privată a statului ori a unității administrativ-teritoriale se datorează impozit pe clădiri, iar în cursul anului apar situații care generează datorarea taxei pe clădiri, atunci în anul fiscal următor diferența de impozit pentru perioada de datorare a taxei se va compensa cu obligații datorate aceluiași buget sau se va restitui.*

19. *Exemple pentru aplicarea prevederilor referitoare la taxa pe clădiri:*

A. *O unitate administrativ-teritorială (UAT) deține în proprietate o clădire pe care o dă în administrare unei persoane de drept public (A), care o închiriază ulterior unei persoane de drept privat (B), care la rândul ei o închiriază unei/unor terțe persoane (C).*

a) Conform prevederilor Codului fiscal, taxa pe clădiri este datorată de persoana de drept privat (B).

b) Taxa se calculează similar impozitului pe clădiri, în funcție de scopul în care clădirea este folosită de ultima persoană/ultimele persoane (C).

c) În cazul în care clădirea are destinație finală rezidențială, nu se datorează taxa pe clădiri, având în vedere că aceasta nu este folosită pentru activități economice sau agrement, în conformitate cu prevederile art. 456 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal.

d) În cazul în care clădirea are destinație finală nerezidențială, fiind folosită pentru activități economice sau agrement desfășurate în relație cu alte persoane decât persoanele juridice de drept public, taxa datorată de persoana B se va calcula în conformitate cu prevederile art. 458 sau ale art. 460 alin. (2) și (3) din Codul fiscal.

e) În cazul în care clădirea are destinație finală mixtă, taxa se va stabili în conformitate cu prevederile art. 459 sau ale art. 460 alin. (4) din Codul fiscal, după caz.

B. În cazul în care o clădire proprietate a statului este concesionată, închiriată, dată în administrare ori în folosință, după caz, unei persoane fizice pentru o perioadă care începe la data de 24 martie 2016 și se încheie la data de 26 martie 2018, locatarul trebuie să depună la organul fiscal local, până la data de 25 aprilie 2016, o declarație în vederea stabilirii taxei pe clădiri, însoțită de o copie a contractului de închiriere în care este menționată valoarea clădirii.

În cazul în care clădirea nu este folosită pentru activități economice sau de agrement, nu se va datora taxa pe clădiri, în conformitate cu prevederile art. 456 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal.

În cazul în care clădirea este folosită pentru activități economice sau de agrement, taxa se calculează lunar, astfel:

a) Pentru luna martie 2016:

Fiind fracțiune mai mică de o lună, taxa pe clădiri se calculează proporțional cu numărul de zile:

$Taxa\ lunară = \text{valoarea clădirii} \times (8\ \text{zile} / 365\ \text{de zile}) \times \text{cota taxei}$

b) Pentru lunile întregi din perioada de valabilitate a contractului:

$Taxa\ lunară = (\text{valoarea clădirii} / 12\ \text{luni}) \times \text{cota taxei}$

c) Luna martie 2018:

$Taxa\ lunară = \text{valoarea clădirii} \times 23\ \text{de zile} / 365\ \text{de zile} \times \text{cota taxei}$

Locatarul va plăti taxa lunar, până la data de 25 a lunii următoare, începând cu data de 25 aprilie 2016, până la data de 25 aprilie 2018.

C. În cazul unui contract care prevede închirierea unei clădiri aflate în proprietatea unității administrativ-teritoriale pentru două ore în ziua de 27 august 2016, locatorul trebuie să depună la organul fiscal local o declarație în vederea stabilirii taxei pe clădiri, însoțită de o copie a contractului de închiriere în care este menționată valoarea clădirii, până la data de 26 septembrie 2016, care este prima zi lucrătoare următoare termenului de 25 septembrie 2016.

În cazul în care clădirea nu este folosită pentru activități economice sau de agrement, nu se datorează taxa pe clădiri, în conformitate cu prevederile art. 456 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal.

În cazul în care clădirea este folosită pentru activități economice sau de agrement, taxa se calculează proporțional cu numărul de ore, astfel:

$Taxa = (\text{valoarea clădirii} / 365\ \text{zile}) \times (2\ \text{h} / 24\ \text{h}) \times \text{cota taxei}$.

În cazul în care contractul de închiriere privește doar o anumită suprafață dintr-o clădire, valoarea corespunzătoare acestei suprafețe se determină proporțional cu cota-parte pe care aceasta o reprezintă în suprafața totală a clădirii.

Locatarul plătește locatorului taxa pe clădiri, iar acesta din urmă o varsă la bugetul local până la data de 26 septembrie 2016, care este prima zi lucrătoare următoare termenului de 25 septembrie 2016.

D. În cazul unui contract care prevede închirierea unei clădiri aflată în proprietatea unității administrativ-teritoriale, pe o perioadă de câte două ore în 3 zile pe săptămână, pe durata a 5 săptămâni, începând cu data de 1 octombrie 2016, locatorul trebuie să depună la organul fiscal local, până la data de 25 noiembrie 2016, o declarație în vederea stabilirii taxei pe clădiri, însoțită de o copie a contractului de închiriere în care este menționată valoarea clădirii.

În cazul în care clădirea nu este folosită pentru activități economice sau de agrement, nu se datorează taxa pe clădiri, în conformitate cu prevederile art. 456 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal.

În cazul în care clădirea este folosită pentru activități economice sau de agrement, taxa se calculează astfel:

$$\text{Taxa} = (\text{valoarea clădirii}/365 \text{ zile}) \times (3 \text{ zile} \times 5) \times (2 \text{ h}/24 \text{ h}) \times \text{cota taxei.}$$

În cazul în care contractul de închiriere privește doar o anumită suprafață dintr-o clădire, valoarea corespunzătoare acestei suprafețe se determină proporțional cu cota-parte pe care aceasta o reprezintă în suprafața totală a clădirii.

Locatarul plătește, lunar, locatorului taxa pe clădiri, iar acesta din urmă o varsă la bugetul local până la data de 25 noiembrie 2016, respectiv până la data de 27 decembrie 2016, care este prima zi lucrătoare următoare termenului de 25 decembrie 2016.

ART. 456

Scutiri

(1) Nu se datorează impozit/taxă pe clădiri pentru:

a) clădirile aflate în proprietatea publică sau privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, cu excepția încăperilor folosite pentru activități economice sau agrement, altele decât cele desfășurate în relație cu persoane juridice de drept public;

b) clădirile aflate în domeniul privat al statului concesionate, închiriate, date în administrare ori în folosință, după caz, instituțiilor publice cu finanțare de la bugetul de stat, utilizate pentru activitatea proprie a acestora;

c) clădirile aflate în proprietatea fundațiilor înființate prin testament constituite, conform legii, cu scopul de a întreține, dezvolta și ajuta instituții de cultură națională, precum și de a susține acțiuni cu caracter umanitar, social și cultural;

d) clădirile care, prin destinație, constituie lăcașuri de cult, aparținând cultelor religioase recunoscute oficial, asociațiilor religioase și componentelor locale ale acestora, precum și casele parohiale, cu excepția încăperilor folosite pentru activități economice;

(la 22-05-2017 Litera d) din Alineatul (1) , Articolul 456 , Capitolul II , Titlul IX a fost modificată de ARTICOL UNIC din LEGEA nr. 107 din 18 mai 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 376 din 19 mai 2017)

e) clădirile funerare din cimitire și crematorii;

f) clădirile utilizate de unitățile și instituțiile de învățământ de stat, confesional sau particular, autorizate să funcționeze provizoriu ori acreditate, cu excepția încăperilor care sunt folosite pentru activități economice care generează alte venituri decât cele din taxele de școlarizare, servirea meselor pentru preșcolari, elevi sau studenți și cazarea acestora, precum și clădirile utilizate de către creșe, astfel cum sunt definite și funcționează potrivit Legii nr. 263/2007

privind înființarea, organizarea și funcționarea creșelor, cu modificările și completările ulterioare;

g) clădirile unei instituții sau unități care funcționează sub coordonarea Ministerului Educației Naționale sau a Ministerului Tineretului și Sportului, precum și clădirile federațiilor sportive naționale, ale Comitetului Olimpic și Sportiv Român, cu excepția încăperilor care sunt folosite pentru activități economice;

(la 13-01-2019 Litera g) din Alineatul (1) , Articolul 456 , Capitolul II , Titlul IX a fost modificată de Punctul 8, Punctul 3, Articolul I din LEGEA nr. 13 din 8 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 28 din 10 ianuarie 2019)

h) clădirile unităților sanitare publice, cu excepția încăperilor folosite pentru activități economice, precum și pentru clădirile în care funcționează cabinete de medicină de familie, potrivit legii, cu excepția încăperilor folosite pentru altă activitate decât cea de medicină de familie;

(la 24-12-2020 Litera h) din Alineatul (1) , Articolul 456 , Capitolul II , Titlul IX a fost modificată de Punctul 192, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

i) clădirile din parcurile industriale, parcurile științifice și tehnologice, precum și cele utilizate de incubatoarele de afaceri, cu respectarea legislației în materia ajutorului de stat;

j) clădirile care sunt afectate activităților hidrotehnice, hidrometrice, hidrometeorologice, oceanografice, de îmbunătățiri funciare și de intervenții la apărarea împotriva inundațiilor, precum și clădirile din porturi și cele afectate canalelor navigabile și stațiilor de pompare aferente canalelor, cu excepția încăperilor care sunt folosite pentru activități economice;

k) clădirile care, prin natura lor, fac corp comun cu poduri, viaducte, apeducte, diguri, baraje și tuneluri și care sunt utilizate pentru exploatarea acestor construcții, cu excepția încăperilor care sunt folosite pentru alte activități economice;

l) clădirile aferente infrastructurii feroviare publice sau infrastructurii metroului;

m) clădirile Academiei Române și ale fundațiilor proprii înființate de Academia Română, în calitate de fondator unic, cu excepția încăperilor care sunt folosite pentru activități economice;

n) clădirile aferente capacităților de producție care sunt în sectorul pentru apărare cu respectarea legislației în materia ajutorului de stat;

o) clădirile care sunt utilizate ca sere, solare, răsadnițe, ciupercării, silozuri pentru furaje, silozuri și/sau pătule pentru depozitarea și conservarea cerealelor, cu excepția încăperilor care sunt folosite pentru alte activități economice;

p) clădirea folosită ca domiciliu și/sau alte clădiri aflate în proprietatea sau coproprietatea persoanelor prevăzute la art. 2 lit. a), c)-e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2006 pentru recunoașterea meritelor personalului armatei participant la acțiuni militare și

acordarea unor drepturi acestuia și urmașilor celui decedat, aprobată cu modificări prin Legea nr. 111/2007, cu modificările și completările ulterioare;

q) clădirile aflate în domeniul public al statului și în administrarea Regiei Autonome "Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat", cu excepția încăperilor care sunt folosite pentru activități economice;

r) clădirile aflate în proprietatea sau coproprietatea veteranilor de război, a văduvelor de război și a văduvelor nerecăsătorite ale veteranilor de război;

s) clădirea folosită ca domiciliu aflată în proprietatea sau coproprietatea persoanelor prevăzute la art. 1 și 5 din Decretul-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, republicat, cu modificările și completările ulterioare, și a persoanelor fizice prevăzute la art. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 105/1999, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 189/2000, cu modificările și completările ulterioare; scutirea rămâne valabilă și în cazul transferului proprietății prin moștenire către copiii acestora, indiferent unde aceștia domiciliază.

(la 24-12-2020 Litera s) din Alineatul (1) , Articolul 456 , Capitolul II , Titlul IX a fost modificată de Punctul 192, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

t) clădirea folosită ca domiciliu aflată în proprietatea sau coproprietatea persoanelor cu handicap grav sau accentuat și a persoanelor încadrate în gradul I de invaliditate, respectiv a reprezentanților legali, pe perioada în care au în îngrijire, supraveghere și întreținere persoane cu handicap grav sau accentuat și persoane încadrate în gradul I de invaliditate;

(la 20-05-2018 Litera t) din Alineatul (1) , Articolul 456 , Capitolul II , Titlul IX a fost modificată de Punctul 1, Articolul I din LEGEA nr. 111 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 422 din 17 mai 2018)

u) clădirile aflate în proprietatea organizațiilor cetățenilor aparținând minorităților naționale din România, cu statut de utilitate publică, precum și cele închiriate, concesionate sau primite în administrare ori în folosință de acestea de la o instituție sau o autoritate publică, cu excepția încăperilor care sunt folosite pentru activități economice;

v) clădirile destinate serviciului de apostilă și supralegalizare, cele destinate depozitării și administrării arhivei, precum și clădirile afectate funcționării Centrului Național de Administrare a Registrelor Naționale Notariale;

w) clădirile deținute sau utilizate de către întreprinderile sociale de inserție.

x) clădirile clasate ca monumente istorice, de arhitectură sau arheologice, indiferent de titularul dreptului de proprietate sau de administrare, care au fațada stradală și/sau principală renovată sau reabilitată conform prevederilor Legii nr. 422/2001 privind protejerea monumentelor istorice, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția încăperilor care sunt folosite pentru activități economice.

(la 01-01-2018 Alineatul (1) din Articolul 456 , Capitolul II , Titlul IX a fost completat de Punctul 1, Articolul I din LEGEA nr. 209 din 3 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 875 din 07 noiembrie 2017)

y) clădirile caselor de cultură ale sindicatelor, aflate în proprietatea/administrarea organizațiilor sindicale, cu excepția încăperilor folosite pentru activități economice sau agrement.

(la 24-12-2020 Alineatul (1) din Articolul 456 , Capitolul II , Titlul IX a fost completat de Punctul 193, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

20. (1) În aplicarea prevederilor art. 456 alin. (1) din Codul fiscal, pentru calculul impozitului/taxei pe clădiri în cazul încăperilor care sunt folosite pentru activități economice, se efectuează următoarele operațiuni:

a) se determină suprafața construită desfășurată a clădirii. Suprafața construită desfășurată a clădirii care nu poate fi măsurată pe conturul exterior se stabilește prin măsurarea suprafeței utile, delimitată de conturul interior al încăperilor, iar rezultatul se înmulțește cu coeficientul de transformare de 1,4;

b) se determină suprafața construită desfășurată a încăperilor care sunt folosite pentru activități economice;

c) se determină cota procentuală din clădire ce corespunde încăperilor care sunt folosite pentru activități economice, prin împărțirea suprafeței prevăzute la lit. b) la suprafața prevăzută la lit. a);

d) se determină valoarea încăperilor care sunt folosite pentru activități economice, prin înmulțirea valorii clădirii cu cota procentuală determinată la lit. c);

e) se determină impozitul pe clădiri corespunzător încăperilor care sunt folosite pentru activități economice, prin înmulțirea valorii determinate la lit. d) cu cota de impozit prevăzută la art. 460 alin. (1), (2) sau (3) din Codul fiscal, după caz;

f) în cazul în care consiliul local/Consiliul General al Municipiului București a hotărât majorarea impozitului pe clădiri potrivit art. 489 din Codul fiscal, impozitul pe clădiri datorat este cel care corespunde rezultatului înmulțirii prevăzute la lit. e) cu cota de majorare respectivă.

(2) Pentru orice clădire care nu aparține domeniului public sau domeniului privat al statului ori al unităților administrativ-teritoriale se datorează impozit/taxă pe clădiri, dacă în cuprinsul art. 456 din Codul fiscal nu se prevede altfel.

21. (1) În aplicarea art. 456 alin. (1) din Codul fiscal, scutirea de la plata impozitului pe clădiri se acordă pe baza documentelor doveditoare, valabile la data de 31 decembrie a anului fiscal anterior, care atestă situația respectivă, cu excepția contribuabililor care sunt deja cuprinși în baza de date a unității administrativ-teritoriale.

(2) În înțelesul art. 456 alin. (1) lit. t) din Codul fiscal, scutirea de impozit/taxa pe clădiri se acordă începând cu data de 1 ianuarie a anului următor depunerii documentelor doveditoare, proporțional cu numărul de luni menționate în certificat.

(3) Diferențele de impozit/taxă pe clădiri se vor compensa cu obligații datorate aceluiași buget sau se vor restitui în anul fiscal în care contribuabilul depune documentele justificative sau organul fiscal local constată încadrarea în situațiile menționate la art. 456 alin. (1) din Codul fiscal.

22. Pentru aplicarea prevederilor art. 456 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, se are în vedere destinația finală a clădirii/încăperii, după cum urmează:

a) pentru clădirea/încăperea care este folosită în scop economic sau de agrement, se datorează impozit/taxă pe clădiri;

b) pentru clădirea/încăperea care nu este folosită în scop economic sau de agrement, nu se datorează impozit/taxă pe clădiri.

Exemplu: În cazul unui apartament construit de ANL în condițiile Legii nr. 152/1998 privind înființarea Agenției Naționale pentru Locuințe, republicată, cu modificările și completările ulterioare, aparținând domeniului public sau privat al statului sau al unei unități administrativ-teritoriale, folosit pentru locuit, nu se datorează impozit pe clădiri și nici taxă pe clădiri, în conformitate cu prevederile art. 456 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal.

23. (1) Prin sintagma clădirile care, prin destinație, constituie lăcașuri de cult se înțelege bisericile, locașurile de închinăciune, casele de rugăciuni și anexele acestora. Termenul lăcaș este variantă a termenului locaș.

(2) Anexele bisericilor se referă la orice incintă care are elementele constitutive ale unei clădiri, proprietatea unui cult recunoscut de lege sau a unei asociații religioasă, cum ar fi: clopotnița, cancelaria parohială, agheasmatarul, capela mortuară, incinta pentru aprins lumânări, pangarul, troița, magazia pentru depozitat diverse obiecte de cult, așezământul cu caracter social-caritabil, arhondaricul, chilia, trapeza, incinta pentru desfășurarea activităților cu caracter administrativ-bisericesc, reședința chiriarhului, precum și altele asemenea; prin așezământ cu caracter social-caritabil se înțelege serviciul social organizat în conformitate cu prevederile Nomenclatorului serviciilor sociale, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 867/2015.

(3) Beneficiază de scutirile prevăzute la art. 456 alin. (1) lit. d) din Codul fiscal cultele și asociațiile religioase care îndeplinesc condițiile prevăzute de Legea nr. 489/2006 privind libertatea religioasă și regimul general al cultelor, republicată.

(4) Prevederile art. 456 alin. (1) lit. m) din Codul fiscal se aplică pentru toate clădirile Academiei Române și ale fundațiilor proprii înființate de Academia Română, în calitate de fondator unic, inclusiv în cazul în care acestea sunt folosite de alte entități, cu excepția cazurilor când sunt utilizate activități economice.

(4¹) În aplicarea prevederilor art. 456 alin. (1) lit. p), r), s), t) din Codul fiscal, în cazul clădirilor aflate în coproprietate, scutirea de impozit pe clădiri se acordă corespunzător cotei-părți din dreptul de proprietate asupra clădirii.

(5) În înțelesul art. 456 alin. (1) lit. v) din Codul fiscal, termenul "arhivă" se referă la arhiva notarială, în conformitate cu prevederile Legii notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995, republicată.

(6) În aplicarea prevederilor art. 456 alin. (1) lit. x) din Codul fiscal, titularii dreptului de proprietate sau administrare a unei clădiri clasate ca monument istoric, de arhitectură sau arheologic depun la organul fiscal local următoarele documente:

a) autorizația de construire, eliberată cu respectarea prevederilor Legii nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice, republicată, cu modificările și completările ulterioare, respectiv pe baza și în conformitate cu avizul Ministerului Culturii și Identității Naționale sau, după caz, al serviciilor publice deconcentrate ale Ministerului Culturii și Identității Naționale și cu celelalte avize, potrivit dispozițiilor legale în vigoare;

b) procesul-verbal de recepție finală privind lucrările efectuate;

c) *actul prin care se face regularizarea taxei pentru autorizația de construire.*

(2) Consiliile locale pot hotărî să acorde scutirea sau reducerea impozitului/taxei pe clădiri datorate pentru următoarele clădiri:

a) clădirile care, potrivit legii, sunt clasate ca monumente istorice, de arhitectură sau arheologice, muzee ori case memoriale, altele decât cele prevăzute la alin. (1) lit. x);

(la 01-01-2018 Litera a) din Alineatul (2) , Articolul 456 , Capitolul II , Titlul IX a fost modificată de Punctul 2, Articolul I din LEGEA nr. 209 din 3 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 875 din 07 noiembrie 2017)

b) clădiri pentru care s-a instituit un regim de protecție, altele decât monumentele istorice, amplasate în zone de protecție ale monumentelor istorice și în zonele construite protejate;

c) clădirile utilizate pentru furnizarea de servicii sociale de către organizații neguvernamentale și întreprinderi sociale ca furnizori de servicii sociale;

d) clădirile utilizate de organizații nonprofit folosite exclusiv pentru activitățile fără scop lucrativ;

e) clădirile restituite potrivit art. 16 din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945-22 decembrie 1989, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pentru perioada pentru care proprietarul menține afectarea de interes public;

f) clădirile retrocedate potrivit art. 1 alin. (10) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000

privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pentru perioada pentru care proprietarul menține afectarea de interes public;

g) clădirile restituite potrivit art. 1 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/1999

privind restituirea unor bunuri imobile care au aparținut comunităților cetățenilor aparținând minorităților naționale din România, republicată, pentru perioada pentru care proprietarul menține afectarea de interes public;

h) clădirea nouă cu destinație de locuință, realizată în condițiile Legii locuinței nr. 114/1996 , republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și clădirea cu destinație de locuință, realizată pe bază de credite, în conformitate cu Ordonanța Guvernului nr. 19/1994

privind stimularea investițiilor pentru realizarea unor lucrări publice și construcții de locuințe, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 82/1995, cu modificările și completările ulterioare. În cazul înstrăinării clădirii, scutirea de impozit nu se aplică noului proprietar al acesteia;

i) clădirile afectate de calamități naturale, pentru o perioadă de până la 5 ani, începând cu 1 ianuarie a anului în care s-a produs evenimentul;

j) clădirea folosită ca domiciliu și/sau alte clădiri aflate în proprietatea sau coproprietatea persoanelor prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. b) și art. 4 alin. (1) din Legea nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare;

k) clădirea folosită ca domiciliu, aflată în proprietatea sau coproprietatea persoanelor ale căror venituri lunare sunt mai mici decât salariul minim brut pe țară ori constau în exclusivitate din indemnizație de șomaj sau ajutor social;

l) clădirile aflate în proprietatea operatorilor economici, în condițiile elaborării unor scheme de ajutor de stat/de minimis având un obiectiv prevăzut de legislația în domeniul ajutorului de stat;

m) clădirile la care proprietarii au executat pe cheltuială proprie lucrări de intervenție pentru creșterea performanței energetice, pe baza procesului-verbal de recepție la terminarea lucrărilor, întocmit în condițiile legii, prin care se constată realizarea măsurilor de intervenție recomandate de către auditorul energetic în certificatul de performanță energetică sau, după caz, în raportul de audit energetic, astfel cum este prevăzut în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2009 privind creșterea performanței energetice a blocurilor de locuințe, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 158/2011, cu modificările și completările ulterioare;

n) clădirile unde au fost executate lucrări în condițiile Legii nr. 153/2011 privind măsuri de creștere a calității arhitectural-ambientale a clădirilor, cu modificările și completările ulterioare;

o) clădirile persoanelor care domiciliază și locuiesc efectiv în unele localități din Munții Apuseni și în Rezervația Biosferei "Delta Dunării", în conformitate cu Ordonanța Guvernului nr. 27/1996 privind acordarea unor facilități persoanelor care domiciliază sau lucrează în unele localități din Munții Apuseni și în Rezervația Biosferei "Delta Dunării", republicată, cu modificările ulterioare;

p) clădirile deținute de cooperatiile de consum sau meșteșugărești și de societățile cooperative agricole, în condițiile elaborării unor scheme de ajutor de stat/de minimis având un obiectiv prevăzut de legislația în domeniul ajutorului de stat;

r) clădirile deținute de asociațiile de dezvoltare intercomunitară.

s) clădirile folosite pentru desfășurarea de activități sportive, inclusiv clădirile care asigură funcționarea bazelor sportive.

(la 13-01-2019 Alineatul (2) din Articolul 456 , Capitolul II , Titlul IX a fost completat de Punctul 9, Punctul 3, Articolul I din LEGEA nr. 13 din 8 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 28 din 10 ianuarie 2019)

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

24. (1) Pentru aplicarea prevederilor art. 456 alin. (2) din Codul fiscal, consiliile locale pot adopta hotărâri privind scutirea sau reducerea impozitului pe clădiri și a taxei pe clădiri pe bază de criterii și proceduri proprii. La nivelul municipiului București, această atribuție este îndeplinită de consiliile locale ale sectoarelor, pe baza unei proceduri-cadru aprobate de către Consiliul General al Municipiului București.

(2) Scutirea sau reducerea de impozit/taxă pe clădiri se aplică începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui în care contribuabilul depune actele care atestă încadrarea clădirii în una din situațiile de la art. 456 alin. (2) din Codul fiscal.

(3) În aplicarea art. 456 alin. (2) din Codul fiscal

Consiliile locale pot avea în vedere obiectivele din Lista Patrimoniului Mondial, obiective din Lista Tentativă a Patrimoniului Mondial a României, obiective din anexa nr. III la Legea nr.

5/2000 privind aprobarea Planului de amenajare a teritoriului național - Secțiunea a III-a - zone protejate, zonele de interes arheologic prioritar, monumente istorice de valoare națională și universală definite în baza art. 8 al Legii nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice, republicată, cu modificările ulterioare, categorii de obiective rare la nivel național sau vulnerabile, monumente istorice reprezentative pentru patrimoniul cultural local definite în baza art. 8 al Legii nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Între documentele justificative necesare pentru acordarea scutirii sau reducerii de impozit/taxă pe clădiri, potrivit art. 456 alin. (2) lit. m) și n) din Codul fiscal, pentru lucrările la clădirile monument istoric din zonele de protecție ale monumentelor istorice și din zonele construite protejate, se numără copia avizului conform al Ministerului Culturii sau al direcțiilor județene de cultură, respectiv al Direcției de Cultură a Municipiului București, potrivit prevederilor legale.

25. (1) Hotărârile adoptate conform pct. 24 includ prevederi referitoare la:

- a) categoriile de clădiri pentru care se acordă scutire de impozit/taxă;
- b) categoriile de clădiri pentru care se aplică diverse procente de reducere;
- c) documentele justificative necesare pentru acordarea scutirii sau reducerii de impozit/taxă.

(2) În cazurile în care organul fiscal dispune de documentele menționate la alin. (1) lit. c), nu mai este necesară depunerea acestora de către contribuabili.

(3) Scutirea sau reducerea de la plata impozitului/taxei, stabilită conform alin. (2), se aplică începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui în care persoana depune documentele justificative.

(3¹) Scutirea sau reducerea de la plata impozitului/taxei pentru clădirile prevăzute la alin. (2) lit. s) se aplică pentru toate clădirile de pe raza unității administrativ-teritoriale, indiferent de proprietarul acestora.

(la 13-01-2019 Articolul 456 din Capitolul II , Titlul IX a fost completat de Punctul 10, Punctul 3, Articolul I din LEGEA nr. 13 din 8 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 28 din 10 ianuarie 2019)

(4) Impozitul pe clădirile aflate în proprietatea persoanelor fizice și juridice care sunt utilizate pentru prestarea de servicii turistice, pe o durată de cel mult 180 de zile consecutive sau cumulate, în cursul unui an calendaristic, se reduce cu 50%. Reducerea se aplică în anul fiscal următor celui în care este îndeplinită această condiție.

(la 01-01-2021 Alineatul (4) din Articolul 456 , Capitolul II , Titlul IX a fost modificat de Punctul 1, Articolul I din LEGEA nr. 230 din 4 noiembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1030 din 04 noiembrie 2020)

(5) În cazul scutirilor prevăzute la alin. (1) lit. r), s) și t):

(la 01-01-2017 Partea introductivă a alineatului (5) din Articolul 456 , Capitolul II , Titlul IX a fost modificată de Punctul 39, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 84 din 16 noiembrie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 977 din 06 decembrie 2016)

a) scutirea se acordă integral pentru clădirile aflate în proprietatea persoanelor menționate la alin. (1) lit. r), deținute în comun cu soțul sau soția. În situația în care o cotă-parte din clădiri aparține unor terți, scutirea nu se acordă pentru cota-parte deținută de acești terți;

b) scutirea se acordă pentru întreaga clădire de domiciliu deținută în comun cu soțul sau soția, pentru clădirile aflate în proprietatea persoanelor menționate la alin. (1) lit. s) și t). În situația în care o cotă-parte din clădirea de domiciliu aparține unor terți, scutirea nu se acordă pentru cota-parte deținută de acești terți.

(la 01-01-2017 Litera b) a alin. (5) din Articolul 456 , Capitolul II , Titlul IX a fost modificată de Punctul 39, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 84 din 16 noiembrie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 977 din 06 decembrie 2016)

(la 05-09-2016 Alin. (5) al art. 456 a fost introdus de pct. 1 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 46 din 31 august 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 685 din 5 septembrie 2016.)

*) Notă:

Reproducem mai jos prevederile art. II din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 46 din 31 august 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 685 din 5 septembrie 2016:

Articolul II

Scutirile prevăzute la art. 456 alin. (1) lit. r) și s), art. 464 alin. (1) lit. r) și s) și art. 469 alin. (1) lit. a) și c) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum au fost completate prin prezenta ordonanță de urgență, aferente anului 2016, se aplică de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență. Organele fiscale locale recalculează impozitele datorate proporțional cu perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2016 și data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

(6) Scutirea de la plata impozitului/taxei pe clădiri, stabilită conform alin. (1) lit. t), se aplică începând cu data de 1 a lunii următoare celei în care persoana depune documentele justificative.

(la 20-05-2018 Articolul 456 din Capitolul II , Titlul IX a fost completat de Punctul 2, Articolul I din LEGEA nr. 111 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 422 din 17 mai 2018)

(6¹) Prin excepție de la prevederile alin. (6), scutirea de la plata impozitului/taxei pe clădiri, stabilită conform alin. (1) lit. t) în cazul persoanelor cu handicap temporar, care dețin un certificat de handicap revizibil, se acordă începând cu data emiterii noului certificat de handicap, cu condiția ca acesta să aibă continuitate și să fie depus la organul fiscal local în termen de 45 de zile.

(la 24-12-2020 Articolul 456 din Capitolul II , Titlul IX a fost completat de Punctul 194, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

26. Reducerea de impozit pe clădiri, în situația prevăzută la art. 456 alin. (4) din Codul fiscal, se acordă pe baza cererii contribuabililor, persoane fizice sau juridice, la care anexează documente justificative aferente activității pentru care sunt autorizați, referitoare la funcționarea structurilor turistice, cum ar fi, de exemplu: facturi de utilități, facturi fiscale, state de plată a salariiștilor sau orice alte documente solicitate de organul fiscal local.

27. (1) Facilitățile fiscale acordate la plata impozitului/taxei pe clădiri prevăzute la art. 456 din Codul fiscal se acordă pe baza cererii persoanelor fizice sau juridice, la care se anexează copii ale documentelor justificative care atestă situația respectivă, certificate de conformitate cu originalul potrivit prevederilor art. 64 alin. (5) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Dacă în cursul unui an intervin schimbări care conduc la modificarea condițiilor în care se acordă scutirile sau reducerile de impozit pe clădiri, persoanele în cauză trebuie să depună noi declarații fiscale în termen de 30 de zile de la apariția schimbărilor.

(3) Pentru aplicarea corespunzătoare a pct. 12 din prezentele norme metodologice, scutirile și reducerile de la plata impozitului pe clădiri prevăzute la art. 456 alin. (2) din Codul fiscal se acordă începând cu data de 1 ianuarie a anului următor, cu excepția celor prevăzute la art. 495 lit. d) din Codul fiscal care se acordă începând cu data de 1 ianuarie 2016.

ART. 457

Calculul impozitului pe clădirile rezidențiale aflate în proprietatea persoanelor fizice

(1) Pentru clădirile rezidențiale și clădirile-anexă, aflate în proprietatea persoanelor fizice, impozitul pe clădiri se calculează prin aplicarea unei cote cuprinse între 0,08%-0,2%, asupra valorii impozabile a clădirii. Cota impozitului pe clădiri se stabilește prin hotărâre a consiliului local. La nivelul municipiului București, această atribuție revine Consiliului General al Municipiului București.

(2) Valoarea impozabilă a clădirii, exprimată în lei, se determină prin înmulțirea suprafeței construite desfășurate a acesteia, exprimată în metri pătrați, cu valoarea impozabilă corespunzătoare, exprimată în lei/mp, din tabelul următor:

Tipul clădirii	Valoarea impozabilă - lei/mp -	
	Cu instalații de apă, canalizare, electrice și încălzire	Fără instalații de apă, canalizare, electrice sau

	(condiții cumulative)	încălzire
A. Clădire cu cadre din beton armat sau cu pereți exteriori din cărămidă arsă sau din orice alte materiale rezultate în urma unui tratament termic și/sau chimic	1.000	600
B. Clădire cu pereții exteriori din lemn, din piatră naturală, din cărămidă nearsă, din vâlătuci sau din orice alte materiale nesupuse unui tratament termic și/sau chimic	300	200
C. Clădire-anexă cu cadre din beton armat sau cu pereți exteriori din cărămidă arsă sau din orice alte materiale rezultate în urma unui tratament termic și/sau chimic	200	175
D. Clădire-anexă cu pereții exteriori din lemn, din piatră naturală, din cărămidă nearsă, din vâlătuci sau din orice alte materiale nesupuse unui tratament termic și/sau chimic	125	75
E. În cazul contribuabilului care deține la		

aceeași adresă încăperi amplasate la subsol, demisol și/sau la mansardă, utilizate ca locuință, în oricare dintre tipurile de clădiri prevăzute la lit. A-D	75% din suma care s-ar aplica clădirii	75% din suma care s-ar aplica clădirii
F. În cazul contribuabilului care deține la aceeași adresă încăperi amplasate la subsol, la demisol și/sau la mansardă, utilizate în alte scopuri decât cel de locuință, în oricare dintre tipurile de clădiri prevăzute la lit. A-D	50% din suma care s-ar aplica clădirii	50% din suma care s-ar aplica clădirii

(3) În cazul unei clădiri care are pereții exteriori din materiale diferite, pentru stabilirea valorii impozabile a clădirii se identifică în tabelul prevăzut la alin. (2) valoarea impozabilă corespunzătoare materialului cu ponderea cea mai mare.

(la 03-01-2016 Alin. (3) al art. 457 a fost modificat de pct. 8 al art. unic din LEGEA nr. 358 din 31 decembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 988 din 31 decembrie 2015, care completează art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015, cu pct. 36²⁰.)

(4) Suprafața construită desfășurată a unei clădiri se determină prin însumarea suprafețelor secțiunilor tuturor nivelurilor clădirii, inclusiv ale balcoanelor, logiilor sau ale celor situate la subsol sau la mansardă, exceptând suprafețele podurilor neutilizate ca locuință, ale scărilor și teraselor neacoperite.

(5) Dacă dimensiunile exterioare ale unei clădiri nu pot fi efectiv măsurate pe conturul exterior, atunci suprafața construită desfășurată a clădirii se determină prin înmulțirea suprafeței utile a clădirii cu un coeficient de transformare de 1,4.

(6) Valoarea impozabilă a clădirii se ajustează în funcție de rangul localității și zona în care este amplasată clădirea, prin înmulțirea valorii determinate conform alin. (2)-(5) cu coeficientul de corecție corespunzător, prevăzut în tabelul următor:

Zona în cadrul localității	Rangul localității					
	0	I	II	III	IV	V
A	2,60	2,50	2,40	2,30	1,10	1,05
B	2,50	2,40	2,30	2,20	1,05	1,00
C	2,40	2,30	2,20	2,10	1,00	0,95
D	2,30	2,20	2,10	2,00	0,95	0,90

(7) În cazul unui apartament amplasat într-un bloc cu mai mult de 3 niveluri și 8 apartamente, coeficientul de corecție prevăzut la alin. (6) se reduce cu 0,10.

(8) Valoarea impozabilă a clădirii, determinată în urma aplicării prevederilor alin. (1)-(7), se reduce în funcție de anul terminării acesteia, după cum urmează:

a) cu 50%, pentru clădirea care are o vechime de peste 100 de ani la data de 1 ianuarie a anului fiscal de referință;

b) cu 30%, pentru clădirea care are o vechime cuprinsă între 50 de ani și 100 de ani inclusiv, la data de 1 ianuarie a anului fiscal de referință;

c) cu 10%, pentru clădirea care are o vechime cuprinsă între 30 de ani și 50 de ani inclusiv, la data de 1 ianuarie a anului fiscal de referință.

(9) În cazul clădirii la care au fost executate lucrări de renovare majoră, din punct de vedere fiscal, anul terminării se actualizează, astfel că acesta se consideră ca fiind cel în care a fost efectuată recepția la terminarea lucrărilor. Renovarea majoră reprezintă acțiunea complexă care cuprinde obligatoriu lucrări de intervenție la structura de rezistență a clădirii, pentru asigurarea cerinței fundamentale de rezistență mecanică și stabilitate, prin acțiuni de reconstruire, consolidare, modernizare, modificare sau extindere, precum și, după caz, alte lucrări de intervenție pentru menținerea, pe întreaga durată de exploatare a clădirii, a celorlalte cerințe fundamentale aplicabile construcțiilor, conform legii, vizând, în principal, creșterea performanței energetice și a calității arhitectural-ambientale și funcționale a clădirii. Anul terminării se actualizează în condițiile în care, la terminarea lucrărilor de renovare majoră, valoarea clădirii crește cu cel puțin 50% față de valoarea acesteia la data începerii executării lucrărilor.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

28. Pentru aplicarea prevederilor art. 457 din Codul fiscal, consiliile locale, respectiv Consiliul General al Municipiului București, în cazul municipiului București, adoptă anual hotărâri privind cota impozitului/taxei pe clădiri.

29. Pentru determinarea valorii impozabile a clădirilor, stabilită pe baza criteriilor și valorilor prevăzute de art. 457 alin. (2) din Codul fiscal, se au în vedere instalațiile cu care este dotată clădirea, respectiv:

a) se încadrează pentru aplicarea valorilor impozabile prezentate în coloana a doua din tabel acele clădiri care sunt dotate, cumulativ, cu instalații de apă, de canalizare, electrice și de încălzire, după cum urmează:

(i) clădirea se consideră dotată cu instalație de apă dacă alimentarea cu apă se face prin conducte, dintr-un sistem de aducțiune din rețele publice sau direct dintr-o sursă naturală - puț, fântână sau izvor - în sistem propriu;

(ii) clădirea se consideră că are instalație de canalizare dacă este dotată cu conducte prin care apele menajere sunt evacuate în rețeaua publică;

(iii) clădirea se consideră că are instalație electrică dacă este dotată cu cablaje interioare racordate la rețeaua publică sau la o sursă de energie electrică - grup electrogen, microcentrală, instalații eoliene, fotovoltaice sau microhidrocentrală;

(iv) clădirea se consideră că are instalație de încălzire dacă aceasta se face prin intermediul agentului termic - abur sau apă caldă de la centrale electrice, centrale termice de cartier, termoficare locală sau centrale termice proprii - și îl transmite în sistemul de distribuție în interiorul clădirii, constituit din conducte și radiatoare - calorifere, indiferent de combustibilul folosit - gaze, combustibil lichid, combustibil solid;

b) se încadrează pentru aplicarea valorilor impozabile prevăzute în coloana a treia din tabel acele clădiri care nu se regăsesc în explicațiile de la lit. a), respectiv cele care nu au niciuna dintre aceste instalații sau au doar una, două ori trei dintre ele.

30. Mențiunea cu privire la existența sau inexistența instalațiilor se face prin declarația contribuabilului.

31. În situația în care, pe parcursul anului fiscal, o clădire încadrată pentru aplicarea valorilor impozabile prevăzute în coloana "Clădire fără instalații de apă, canalizare, electricitate sau încălzire (lei/mp)" din tabelul de la art. 457 alin. (2) din Codul fiscal face obiectul aplicării valorilor impozabile prevăzute în coloana a doua, ca efect al dotării cu toate cele patru instalații, modificarea impozitului pe clădiri se face începând cu anul fiscal următor celui în care a apărut această situație, contribuabilul având obligația depunerii unei noi declarații fiscale. În mod similar se procedează și în situația în care la clădirea dotată cu toate cele patru instalații, pe parcursul anului fiscal, se elimină din sistemul constructiv oricare dintre aceste instalații.

32. În cazul unei clădiri ai cărei pereți exteriori sunt construiți din materiale diferite, tipul clădirii va fi considerat cel corespunzător materialului care are ponderea cea mai mare, așa cum reiese din proiectul care a stat la baza emiterii autorizației de construire, iar în lipsa acestuia pe baza declarației pe propria răspundere a contribuabilului.

33. Pentru determinarea valorilor impozabile, pe ranguri de localități și zone în cadrul acestora, atât pentru intravilan, cât și pentru extravilan, încadrarea clădirilor urmează încadrarea terenurilor efectuată de către consiliile locale, avându-se în vedere precizările de la pct. 8 și 9 din normele metodologice pentru aplicarea titlului IX din Codul fiscal.

34. (1) Suprafața construită desfășurată a unei clădiri, care stă la baza calculului impozitului pe clădirile rezidențiale datorat de persoanele fizice, rezultă din actul de proprietate sau din documentația cadastrală, iar în lipsa acestora, din schița/fișa clădirii sau din alte documente asemănătoare.

(2) Dacă în documente este înscrisă suprafața construită desfășurată a clădirii, pentru determinarea impozitului pe clădiri nu se ia în calcul suprafața utilă și, implicit, nu se aplică coeficientul de transformare.

35. Pentru determinarea valorii impozabile în cazul în care clădirea are suprafețe ce se încadrează în categoria E sau F din tabelul de la art. 457 alin. (2) din Codul fiscal, impozitul pe clădiri pentru aceste suprafețe se stabilește distinct și se cumulează cu impozitul calculat pentru celelalte suprafețe.

36. Pentru calculul impozitului pe clădirile rezidențiale, în cazul persoanelor fizice, se utilizează următoarele date:

a) rangul localității unde se află situată clădirea;

b) zona în cadrul localității;

c) suprafața construită desfășurată a clădirii, iar dacă aceasta nu se cunoaște, suprafața utilă:

(i) cea determinată pe baza dimensiunilor măsurate pe conturul exterior al acesteia; sau

(ii) în cazul în care clădirea nu poate fi efectiv măsurată pe conturul exterior, suprafața utilă a clădirii înmulțită cu coeficientul de transformare de 1,4;

d) tipul clădirii și instalațiile cu care este dotată aceasta, pentru încadrarea în tabelul de la art. 457 alin. (2) din Codul fiscal;

e) amplasarea apartamentului într-un bloc cu mai mult de 3 niveluri și 8 apartamente;

f) anul terminării clădirii sau anul în care s-a efectuat recepția la terminarea lucrărilor de renovare majoră;

g) folosința clădirii, respectiv în scop rezidențial sau în scop nerezidențial;

h) cotele adiționale și majorările stabilite pentru impozitul pe clădiri, în condițiile art. 489 din Codul fiscal.

37. Exemplu de calcul pentru impozitul pe clădiri aferent anului 2016, în cazul unei clădiri rezidențiale aflate în proprietate unei persoane fizice:

A. Date despre clădire:

a) rangul localității: III;

b) zona în cadrul localității: C;

c) suprafața utilă: 67 mp;

d) tipul clădirii: cu pereți din cărămidă arsă, dotată cu toate cele patru instalații (apă, canalizare, electrică și de încălzire);

e) apartament amplasat într-un bloc cu 7 etaje și mai mult de 8 apartamente;

f) anul terminării clădirii: 1951; nu s-au efectuat lucrări de renovare majoră;

g) clădirea este folosită în scop rezidențial;

h) consiliul local a hotărât pentru anul 2016 o cotă adițională de 15%.

B. Explicații privind modul de calcul al impozitului pe clădiri, așa cum rezultă din aplicarea art. 457 din Codul fiscal:

a) se determină suprafața construită desfășurată a clădirii, prin înmulțirea suprafeței utile cu coeficientul de transformare de 1,4:

$$67 \text{ mp} \times 1,4 = 93,8 \text{ mp};$$

b) se determină valoarea impozabilă a acestei clădiri:

(i) suprafața construită desfășurată prevăzută la lit. a) se înmulțește cu valoarea impozabilă a clădirii cu pereți din cărămidă arsă, dotată cu toate cele patru instalații, astfel:

$$93,8 \text{ mp} \times 1.000 \text{ lei/mp} = 93.800 \text{ lei};$$

(ii) se identifică coeficientul de corecție din tabelul prevăzut la art. 457 alin. (6) din Codul fiscal, corespunzător zonei C și rangului III, respectiv 2,10, care se diminuează cu 0,1 conform art. 457 alin. (7) din Codul fiscal:

$$93.800 \text{ lei} \times 2 = 187.600 \text{ lei};$$

(iii) vechimea clădirii este cuprinsă între 50 de ani și 100 de ani, astfel că valoarea impozabilă se reduce cu 30%, conform art. 457 alin. (8) lit. b) din Codul fiscal:

$$187.600 \text{ lei} \times 30\% = 56.280 \text{ lei}$$

$$187.600 \text{ lei} - 56.280 \text{ lei} = 131.320 \text{ lei};$$

(iv) se determină impozitul pe clădiri anual:

$$131.320 \text{ lei} \times 0,1\% = 131,32 \text{ lei};$$

(v) având în vedere hotărârea consiliului local de instituire a unei cote adiționale de 15%, impozitul determinat la pct. iv se majorează cu acest procent sau pentru ușurarea calculului, impozitul pe clădiri se înmulțește cu 1,15 respectiv:

$$131,32 \quad \text{lei} \quad \times \quad 1,15 \quad = \quad 151,018 \quad \text{lei.}$$

Potrivit pct. 11 lit. n) din normele metodologice de aplicare a titlului IX, fracțiunea de 0,018 lei se neglijează, fiind sub 50 de bani, iar impozitul pe clădiri astfel determinat se rotunjește la 151 lei.

ART. 458

Calculul impozitului pe clădirile nerezidențiale aflate în proprietatea persoanelor fizice

(1) Pentru clădirile nerezidențiale aflate în proprietatea persoanelor fizice, impozitul pe clădiri se calculează prin aplicarea unei cote cuprinse între 0,2-1,3% asupra valorii care poate fi:

a) valoarea rezultată dintr-un raport de evaluare întocmit de un evaluator autorizat în ultimii 5 ani anteriori anului de referință, deus la organul fiscal local până la primul termen de plată din anul de referință. În situația depunerii raportului de evaluare după primul termen de plată din anul de referință, acesta produce efecte începând cu data de 1 ianuarie a anului fiscal următor;

(la 24-12-2020 Litera a) din Alineatul (1) , Articolul 458 , Capitolul II , Titlul IX a fost modificată de Punctul 195, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

b) valoarea finală a lucrărilor de construcții, în cazul clădirilor noi, construite în ultimii 5 ani anteriori anului de referință;

c) valoarea clădirilor care rezultă din actul prin care se transferă dreptul de proprietate, în cazul clădirilor dobândite în ultimii 5 ani anteriori anului de referință. În situația în care nu este precizată valoarea, se utilizează ultima valoare înregistrată în baza de date a organului fiscal;

(la 24-12-2020 Litera c) din Alineatul (1) , Articolul 458 , Capitolul II , Titlul IX a fost modificată de Punctul 195, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în

(2) Cota impozitului pe clădiri se stabilește prin hotărâre a consiliului local. La nivelul municipiului București, această atribuție revine Consiliului General al Municipiului București.

(3) Pentru clădirile nerezidențiale aflate în proprietatea persoanelor fizice, utilizate pentru activități din domeniul agricol, impozitul pe clădiri se calculează prin aplicarea unei cote de 0,4% asupra valorii impozabile a clădirii.

(4) În cazul în care valoarea clădirii nu poate fi calculată conform prevederilor alin. (1), impozitul se calculează prin aplicarea cotei de 2% asupra valorii impozabile determinate conform art. 457.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

38. Pentru stabilirea impozitului pe clădiri conform art. 458 și art. 460 alin. (2) și (3) din Codul fiscal, în cazul în care contribuabilul depune la organul fiscal local o declarație la care anexează un raport de evaluare, valoarea impozabilă a clădirii este considerată a fi cea care rezultă din raportul de evaluare, chiar și în situația în care clădirea a fost finalizată sau dobândită în ultimii 5 ani anteriori anului de referință, în cazul persoanelor fizice, respectiv în ultimii 3 ani anteriori anului de referință, în cazul persoanelor juridice.

39. (1) Rapoartele de evaluare se întocmesc de un evaluator autorizat în conformitate cu standardele de evaluare a bunurilor aflate în vigoare la data evaluării și reflectă valoarea clădirii la data de 31 decembrie a anului anterior anului de referință și nu se înregistrează în evidențele contabile.

(2) În vederea stabilirii impozitului pe clădiri, rapoartele de evaluare se depun în copie, la organul fiscal local, ca anexă la declarația contribuabilului, până la primul termen de plată din anul de referință.

(3) Începând cu luna iunie a anului 2016, organele fiscale locale comunică Ministerului Finanțelor Publice, până la data de 15 a fiecărei luni, informațiile din rapoartele de evaluare depuse de contribuabili, în vederea introducerii acestora într-un registru electronic. Registrul electronic se publică pe pagina de internet a Ministerului Finanțelor Publice și poate fi consultat de orice persoană. Instrucțiunile de completare, organizare și exploatare a registrului electronic se aprobă prin ordin comun al ministrului finanțelor publice și al ministrului dezvoltării regionale și administrației publice.

40. Rapoartele de evaluare în scopul stabilirii impozitului pe clădiri pot fi verificate de autoritățile locale în conformitate cu standardele de evaluare în vigoare la data evaluării.

41. Din punct de vedere fiscal, se consideră ca fiind activități din domeniul agricol numai cele care corespund activităților corespunzătoare grupelor 011-016 din Ordinul președintelui Institutului Național de Statistică nr. 337/2007 privind actualizarea Clasificării activităților din economia națională - CAEN.

42. Din punct de vedere fiscal, se consideră ca fiind utilizate pentru activități din domeniul agricol numai acele clădiri folosite în exclusivitate pentru activitățile care corespund grupelor 011-016 din Ordinul președintelui Institutului Național de Statistică nr. 337/2007 privind

ART. 459

Calculul impozitului pe clădirile cu destinație mixtă aflate în proprietatea persoanelor fizice

(1) În cazul clădirilor cu destinație mixtă aflate în proprietatea persoanelor fizice, impozitul se calculează prin însumarea:

a) impozitului calculat pentru suprafața folosită în scop rezidențial conform art. 457;

b) impozitului determinat pentru suprafața folosită în scop nerezidențial, indicată prin declarație pe propria răspundere, și cu condiția ca cheltuielile cu utilitățile să nu fie înregistrate în sarcina persoanei care desfășoară activitatea economică, prin aplicarea cotei stabilite conform art. 458 asupra valorii impozabile stabilite conform art. 457, fără a fi necesară stabilirea valorii prin depunerea documentelor prevăzute la art. 458 alin. (1).

(la 01-01-2021 Alineatul (1) din Articolul 459 , Capitolul II , Titlul IX a fost modificat de Articolul I din LEGEA nr. 241 din 6 noiembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1041 din 06 noiembrie 2020)

(2) În cazul în care la adresa clădirii este înregistrat un domiciliu fiscal la care nu se desfășoară nicio activitate economică, impozitul se calculează conform art. 457.

(3) În cazul clădirilor cu destinație mixtă, când proprietarul nu declară la organul fiscal suprafața folosită în scop nerezidențial, potrivit alin. (1) lit. b), impozitul pe clădiri se calculează prin aplicarea cotei de 0.3% asupra valorii impozabile determinate conform art. 457.

(la 24-12-2020 Alineatul (3) din Articolul 459 , Capitolul II , Titlul IX a fost modificat de Punctul 196, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

43. Pentru clădirile cu destinație mixtă, aflate în proprietatea persoanelor fizice, la adresa cărora este înregistrat un domiciliu fiscal, la care nu se desfășoară nicio activitate economică, impozitul se calculează conform art. 457 din Codul fiscal.

44. În cazul unei clădiri cu destinație mixtă, aflată în proprietatea persoanelor fizice, la adresa căreia este înregistrat un domiciliu fiscal, unde se desfășoară o activitate economică, atunci când suprafețele folosite în scop rezidențial și cele folosite în scop nerezidențial rezultă din documentația cadastrală, impozitul se calculează prin însumarea impozitului aferent suprafeței folosite în scop rezidențial, calculat potrivit art. 457 din Codul fiscal, cu impozitul aferent suprafeței folosite în scop nerezidențial, calculat potrivit art. 458 din Codul fiscal.

45. Delimitarea suprafețelor pentru stabilirea impozitului, în funcție de destinația rezidențială sau nerezidențială, rezultă din documentul anexat la declarația depusă de contribuabil la organul fiscal local competent, care poate fi, după caz:

a) contractul de închiriere, în care se precizează suprafața transmisă pentru desfășurarea activității economice;

b) contractul de comodat încheiat conform art. 2.146-2.157 din Codul civil, în care se precizează suprafața în care se precizează suprafața transmisă pentru desfășurarea activității economice;

c) autorizația de construire și/sau de desființare, după caz, privind schimbarea de destinație a clădirii, în condițiile Legii nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

d) documentația cadastrală;

e) orice documente doveditoare, altele decât cele prevăzute la lit. a)-d);

f) declarația pe propria răspundere a proprietarului clădirii înregistrată la organul fiscal, în cazul în care nu există alte documente doveditoare.

46. În aplicarea prevederilor art. 459 alin. (1) din Codul fiscal, pentru calculul impozitului/taxei pe clădiri atunci când suprafețele folosite în scop rezidențial și cele folosite în scop nerezidențial rezultă din alte documente decât din documentația cadastrală și au fost puse la dispoziția organului fiscal prin declarația pe propria răspundere a proprietarului se efectuează următoarele operațiuni:

a) se determină suprafața construită desfășurată a clădirii. Suprafața construită desfășurată a clădirii care nu poate fi măsurată pe conturul exterior se stabilește prin măsurarea suprafeței utile, delimitată de conturul interior al încăperilor, iar rezultatul se înmulțește cu coeficientul de transformare de 1,4;

b) se determină suprafața construită desfășurată a încăperilor care sunt folosite în scop nerezidențial;

c) se determină cota procentuală din clădire care corespunde încăperilor care sunt folosite în scop nerezidențial, prin împărțirea suprafeței prevăzute la lit. b) la suprafața prevăzută la lit. a);

d) se determină valoarea încăperilor care sunt folosite în scop nerezidențial, prin înmulțirea valorii clădirii rezultată dintr-un raport de evaluare nerezidențial, cu cota procentuală determinată la lit. c);

e) se determină impozitul pe clădiri corespunzător încăperilor care sunt folosite în scop rezidențial, în conformitate cu prevederile art. 457 din Codul fiscal;

f) se determină impozitul pe clădiri corespunzător încăperilor care sunt folosite în scop nerezidențial, în conformitate cu prevederile art. 458 din Codul fiscal;

g) se determină impozitul total, prin însumarea impozitului determinat la lit. e) cu impozitul determinat la lit. f) și aplicarea rotunjirilor, conform pct. 11 lit. n) din prezentele norme.

46¹. (1) În aplicarea prevederilor art. 459 alin. (3) din Codul fiscal, pentru calcularea impozitului pe clădirile cu destinație mixtă, aflate în proprietatea persoanelor fizice, unde este înregistrat un domiciliu fiscal la care se desfășoară activitatea economică, iar suprafețele folosite în scop rezidențial și nerezidențial nu sunt evidențiate distinct, impozitul se calculează conform art. 458 din Codul fiscal dacă există cheltuieli cu utilitățile înregistrate în sarcina persoanei care desfășoară activitatea economică. În cazul în care nu există cheltuieli cu utilitățile înregistrate în sarcina persoanei care desfășoară activitatea economică, impozitul se calculează conform prevederilor art. 457 din Codul fiscal. (2) Prin sintagma «cheltuieli cu utilitățile» se înțelege: cheltuieli comune aferente imobilului, cheltuieli cu energia electrică, gazele naturale, cheltuieli de termoficare, apă și canalizare.

47. Pentru aplicarea art. 460 alin. (4) din Codul fiscal, pentru calcularea impozitului pe clădirile cu destinație mixtă, aflate în proprietatea persoanelor juridice, valoarea aferentă

suprafețelor folosite în scop rezidențial și valoarea suprafețelor folosite în scop nerezidențial se stabilesc în funcție de ponderea acestora în suprafața construită desfășurată totală a clădirii.

48. Exemple de calcul al impozitului datorat pentru anul 2016, în cazul unei clădiri cu destinație mixtă, aflată în proprietatea unei persoane fizice, când se cunosc suprafețele folosite în scop rezidențial și în scop nerezidențial:

A. Date despre clădire:

a) rangul localității: 0;

b) zona în cadrul localității: B;

c) suprafața utilă a clădirii: 190 mp, din care 90 mp cu destinație rezidențială și 100 mp cu destinație nerezidențială;

d) tipul clădirii: cu cadre din beton armat, dotată cu toate cele patru instalații;

e) data construcției: 2000;

f) cotele de impozitare stabilită prin hotărâre a consiliului local pentru 2016: pentru clădirile rezidențiale 0,1%, iar pentru clădirile nerezidențiale 1%;

g) pentru anul 2016, consiliul local nu a stabilit cote adiționale la impozitul pe clădiri.

B. Explicații privind modul de calcul al impozitului pe clădiri, așa cum rezultă din aplicarea art. 459 din Codul fiscal:

a) se determină impozitul aferent suprafeței folosite în scop rezidențial:

(i) se determină suprafața construită desfășurată prin înmulțirea suprafeței utile cu coeficientul de transformare de 1,4:

$$90 \text{ mp} \times 1,4 = 126 \text{ mp};$$

(ii) se determină valoarea impozabilă a suprafeței rezidențiale: suprafața construită desfășurată prevăzută la pct. 1.1 se înmulțește cu valoarea impozabilă a clădirii cu cadre din beton armat, dotată cu toate cele patru instalații, astfel:

$$126 \text{ mp} \times 1.000 \text{ lei/mp} = 126.000 \text{ lei};$$

(iii) se identifică coeficientul de corecție din tabelul prevăzut la art. 457 alin. (6) din Codul fiscal, corespunzător zonei B și rangului 0, respectiv 2,50:

$$126.000 \text{ lei} \times 2,50 = 315.000 \text{ lei};$$

(iv) se calculează impozitul pe clădiri pentru suprafața folosită în scop rezidențial:

$$315.000 \text{ lei} \times 0,1\% = 315 \text{ lei};$$

b) se determină impozitul aferent suprafeței folosite în scop nerezidențial:

(i) valoarea la 31 decembrie 2015 a clădirii reiese dintr-un raport de evaluare întocmit de un evaluator autorizat și este de 650.000 lei;

(ii) se calculează cota procentuală din clădire care corespunde suprafeței folosite în scop nerezidențial:

$$(100 \text{ mp} \times 1,4) / (190 \text{ mp} \times 1,4) = 52,63\%;$$

(iii) se determină valoarea suprafeței folosite în scop nerezidențial, prin înmulțirea valorii clădirii cu cota procentuală determinată la pct. (ii):

$$650.000 \text{ lei} \times 52,63\% = 342.095 \text{ lei};$$

(iv) se calculează impozitul pe clădiri pentru suprafața folosită în scop nerezidențial:
342.095 lei * 1% = 3.420,95 lei;

c) impozitul total anual pentru clădirea cu folosință mixtă se calculează prin însumarea impozitului determinat la lit. a) cu cel determinat la lit. b): 315 lei + 3.420,95 lei = 3.735,95 lei, care se rotunjește la 3.736 lei;

d) dacă valoarea suprafeței folosite în scop nerezidențial nu reiese dintr-un raport de evaluare sau dintr-un act doveditor al transferului dreptului de proprietate încheiat în ultimii 5 ani anteriori anului 2016, respectiv 2011-2015, impozitul aferent se calculează conform art. 458 alin. (4), astfel:

(i) se determină suprafața construită desfășurată prin înmulțirea suprafeței utile cu coeficientul de transformare de 1,4:

$$100 \text{ mp} \times 1,4 = 140 \text{ mp};$$

(ii) se determină valoarea impozabilă a suprafeței rezidențiale: suprafața construită desfășurată prevăzută la pct. (i) se înmulțește cu valoarea impozabilă a clădirii cu cadre de beton armat, dotată cu toate cele patru instalații, astfel:

$$140 \text{ mp} \times 1.000 \text{ lei/mp} = 140.000 \text{ lei};$$

(iii) se identifică coeficientul de corecție din tabelul prevăzut la art. 457 alin. (6) din Codul fiscal, corespunzător zonei B și rangului 0, respectiv 2,50:

$$140.000 \text{ lei} \times 2,50 = 350.000 \text{ lei};$$

(iv) se calculează impozitul pe clădiri pentru suprafața folosită în scop rezidențial, prin aplicarea cotei de 2%, prevăzute la art. 458 alin. (4):

$$350.000 \text{ lei} \times 2\% = 7.000 \text{ lei};$$

e) impozitul total anual pentru clădirea cu folosință mixtă se calculează prin însumarea impozitului determinat la lit. a) cu cel determinat la lit. d):

$$315 \text{ lei} + 7.000 \text{ lei} = 7.315 \text{ lei.}$$

ART. 460

Calculul impozitului/taxei pe clădirile deținute de persoanele juridice

(1) Pentru clădirile rezidențiale aflate în proprietatea sau deținute de persoanele juridice, impozitul/taxa pe clădiri se calculează prin aplicarea unei cote cuprinse între 0,08%-0,2% asupra valorii impozabile a clădirii.

(2) Pentru clădirile nerezidențiale aflate în proprietatea sau deținute de persoanele juridice, impozitul/taxa pe clădiri se calculează prin aplicarea unei cote cuprinse între 0,2%-1,3%, inclusiv, asupra valorii impozabile a clădirii.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

38. Pentru stabilirea impozitului pe clădiri conform art. 458 și art. 460 alin. (2) și (3) din Codul fiscal, în cazul în care contribuabilul depune la organul fiscal local o declarație la care anexează un raport de evaluare, valoarea impozabilă a clădirii este considerată a fi cea care rezultă din raportul de evaluare, chiar și în situația în care clădirea a fost finalizată sau dobândită în ultimii 5 ani anteriori anului de referință, în cazul persoanelor fizice, respectiv în ultimii 3 ani anteriori anului de referință, în cazul persoanelor juridice.

39. (1) Rapoartele de evaluare se întocmesc de un evaluator autorizat în conformitate cu standardele de evaluare a bunurilor aflate în vigoare la data evaluării și reflectă valoarea clădirii la data de 31 decembrie a anului anterior anului de referință și nu se înregistrează în evidențele contabile.

(2) În vederea stabilirii impozitului pe clădiri, rapoartele de evaluare se depun în copie, la organul fiscal local, ca anexă la declarația contribuabilului, până la primul termen de plată din anul de referință.

(3) Începând cu luna iunie a anului 2016, organele fiscale locale comunică Ministerului Finanțelor Publice, până la data de 15 a fiecărei luni, informațiile din rapoartele de evaluare depuse de contribuabili, în vederea introducerii acestora într-un registru electronic. Registrul electronic se publică pe pagina de internet a Ministerului Finanțelor Publice și poate fi consultat de orice persoană. Instrucțiunile de completare, organizare și exploatare a registrului electronic se aprobă prin ordin comun al ministrului finanțelor publice și al ministrului dezvoltării regionale și administrației publice.

40. Rapoartele de evaluare în scopul stabilirii impozitului pe clădiri pot fi verificate de autoritățile locale în conformitate cu standardele de evaluare în vigoare la data evaluării.

41. Din punct de vedere fiscal, se consideră ca fiind activități din domeniul agricol numai cele care corespund activităților corespunzătoare grupelor 011-016 din Ordinul președintelui Institutului Național de Statistică nr. 337/2007

privind actualizarea Clasificării activităților din economia națională - CAEN.

42. Din punct de vedere fiscal, se consideră ca fiind utilizate pentru activități din domeniul agricol numai acele clădiri folosite în exclusivitate pentru activitățile care corespund grupelor 011-016 din Ordinul președintelui Institutului Național de Statistică nr. 337/2007

privind actualizarea Clasificării activităților din economia națională - CAEN.

(3) Pentru clădirile nerezidențiale aflate în proprietatea sau deținute de persoanele juridice, utilizate pentru activități din domeniul agricol, impozitul/taxa pe clădiri se calculează prin aplicarea unei cote de 0,4% asupra valorii impozabile a clădirii.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

38. Pentru stabilirea impozitului pe clădiri conform art. 458 și art. 460 alin. (2) și (3) din Codul fiscal, în cazul în care contribuabilul depune la organul fiscal local o declarație la care anexează un raport de evaluare, valoarea impozabilă a clădirii este considerată a fi cea care rezultă din raportul de evaluare, chiar și în situația în care clădirea a fost finalizată sau

dobândită în ultimii 5 ani anteriori anului de referință, în cazul persoanelor fizice, respectiv în ultimii 3 ani anteriori anului de referință, în cazul persoanelor juridice.

39. (1) Rapoartele de evaluare se întocmesc de un evaluator autorizat în conformitate cu standardele de evaluare a bunurilor aflate în vigoare la data evaluării și reflectă valoarea clădirii la data de 31 decembrie a anului anterior anului de referință și nu se înregistrează în evidențele contabile.

(2) În vederea stabilirii impozitului pe clădiri, rapoartele de evaluare se depun în copie, la organul fiscal local, ca anexă la declarația contribuabilului, până la primul termen de plată din anul de referință.

(3) Începând cu luna iunie a anului 2016, organele fiscale locale comunică Ministerului Finanțelor Publice, până la data de 15 a fiecărei luni, informațiile din rapoartele de evaluare depuse de contribuabili, în vederea introducerii acestora într-un registru electronic. Registrul electronic se publică pe pagina de internet a Ministerului Finanțelor Publice și poate fi consultat de orice persoană. Instrucțiunile de completare, organizare și exploatare a registrului electronic se aprobă prin ordin comun al ministrului finanțelor publice și al ministrului dezvoltării regionale și administrației publice.

40. Rapoartele de evaluare în scopul stabilirii impozitului pe clădiri pot fi verificate de autoritățile locale în conformitate cu standardele de evaluare în vigoare la data evaluării.

41. Din punct de vedere fiscal, se consideră ca fiind activități din domeniul agricol numai cele care corespund activităților corespunzătoare grupelor 011-016 din Ordinul președintelui Institutului Național de Statistică nr. 337/2007 privind actualizarea Clasificării activităților din economia națională - CAEN.

42. Din punct de vedere fiscal, se consideră ca fiind utilizate pentru activități din domeniul agricol numai acele clădiri folosite în exclusivitate pentru activitățile care corespund grupelor 011-016 din Ordinul președintelui Institutului Național de Statistică nr. 337/2007 privind actualizarea Clasificării activităților din economia națională - CAEN.

(4) În cazul clădirilor cu destinație mixtă aflate în proprietatea persoanelor juridice, impozitul se determină prin însumarea impozitului calculat pentru suprafața folosită în scop rezidențial conform alin. (1), cu impozitul calculat pentru suprafața folosită în scop nerezidențial, conform alin. (2) sau (3).

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

47. Pentru aplicarea art. 460 alin. (4) din Codul fiscal, pentru calcularea impozitului pe clădirile cu destinație mixtă, aflate în proprietatea persoanelor juridice, valoarea aferentă suprafețelor folosite în scop rezidențial și valoarea suprafețelor folosite în scop nerezidențial se stabilesc în funcție de ponderea acestora în suprafața construită desfășurată totală a clădirii.

(5) Pentru stabilirea impozitului/taxei pe clădiri, valoarea impozabilă a clădirilor aflate în proprietatea persoanelor juridice este valoarea de la 31 decembrie a anului anterior celui pentru care se datorează impozitul/țaxa și poate fi:

a) ultima valoare impozabilă înregistrată în evidențele organului fiscal;

b) valoarea rezultată dintr-un raport de evaluare întocmit de un evaluator autorizat în conformitate cu standardele de evaluare a bunurilor aflate în vigoare la data evaluării;

c) valoarea finală a lucrărilor de construcții, în cazul clădirilor noi, construite în cursul anului fiscal anterior;

d) valoarea clădirilor care rezultă din actul prin care se transferă dreptul de proprietate. În situația în care nu este precizată valoarea în documentele care atestă proprietatea, se utilizează ultima valoare înregistrată în baza de date a organului fiscal;

(la 24-12-2020 Litera d) din Alineatul (5) , Articolul 460 , Capitolul II , Titlul IX a fost modificată de Punctul 197, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

e) în cazul clădirilor care sunt finanțate în baza unui contract de leasing financiar, valoarea rezultată dintr-un raport de evaluare întocmit de un evaluator autorizat în conformitate cu standardele de evaluare a bunurilor aflate în vigoare la data evaluării;

f) în cazul clădirilor pentru care se datorează taxa pe clădiri, valoarea înscrisă în contabilitatea proprietarului clădirii și comunicată concesionarului, locatarului, titularului dreptului de administrare sau de folosință, după caz.

(6) Valoarea impozabilă a clădirii se actualizează o dată la 5 ani pe baza unui raport de evaluare a clădirii întocmit de un evaluator autorizat în conformitate cu standardele de evaluare a bunurilor aflate în vigoare la data evaluării, deus la organul fiscal local până la primul termen de plată din anul de referință. În situația depunerii raportului de evaluare după primul termen de plată din anul de referință acesta produce efecte începând cu data de 1 ianuarie a anului fiscal următor.

(la 24-12-2020 Alineatul (6) din Articolul 460 , Capitolul II , Titlul IX a fost modificat de Punctul 197, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

(7) Prevederile alin. (6) nu se aplică în cazul clădirilor care aparțin persoanelor față de care a fost pronunțată o hotărâre definitivă de declanșare a procedurii falimentului.

(7¹) Prevederile alin. (6) nu se aplică în cazul clădirilor care sunt scutite de plata impozitului/taxei pe clădiri potrivit art. 456 alin. (1).

(la 25-06-2018 Articolul 460 din Capitolul II , Titlul IX a fost completat de Articolul I din LEGEA nr. 145 din 20 iunie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 515 din 22 iunie 2018)

(8) În cazul în care proprietarul clădirii nu a actualizat valoarea impozabilă în ultimii 5 ani anteriori anului de referință, cota impozitului/taxei pe clădiri este de 5%.

(la 24-12-2020 Alineatul (8) din Articolul 460 , Capitolul II , Titlul IX a fost modificat de Punctul 197, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

(9) În cazul în care proprietarul clădirii nu a actualizat valoarea impozabilă în ultimii 5 ani anteriori anului de referință, diferența de taxă față de cea stabilită conform alin. (1) și (2), după caz, va fi datorată de proprietarul clădirii.

(la 24-12-2020 Alineatul (9) din Articolul 460 , Capitolul II , Titlul IX a fost modificat de Punctul 197, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

(10) Cota impozitului/taxei pe clădiri prevăzută la alin. (1) și (2) se stabilește prin hotărâre a consiliului local. La nivelul municipiului București, această atribuție revine Consiliului General al Municipiului București.

ART. 461

Declararea, dobândirea, înstrăinarea și modificarea clădirilor

(1) Impozitul pe clădiri este datorat pentru întregul an fiscal de persoana care are în proprietate clădirea la data de 31 decembrie a anului fiscal anterior.

(2) În cazul dobândirii sau construirii unei clădiri în cursul anului, proprietarul acesteia are obligația să depună o declarație la organul fiscal local în a cărei rază teritorială de competență se află clădirea, în termen de 30 de zile de la data dobândirii și datorează impozit pe clădiri începând cu data de 1 ianuarie a anului următor.

(3) Pentru clădirile nou-construite, data dobândirii clădirii se consideră după cum urmează:

a) pentru clădirile executate integral înainte de expirarea termenului prevăzut în autorizația de construire, data întocmirii procesului-verbal de recepție, dar nu mai târziu de 15 zile de la data terminării efective a lucrărilor;

b) pentru clădirile executate integral la termenul prevăzut în autorizația de construire, data din aceasta, cu obligativitatea întocmirii procesului-verbal de recepție în termenul prevăzut de lege;

c) pentru clădirile ale căror lucrări de construcții nu au fost finalizate la termenul prevăzut în autorizația de construire și pentru care nu s-a solicitat prelungirea valabilității autorizației, în condițiile legii, la data expirării acestui termen și numai pentru suprafața construită desfășurată care are elementele structurale de bază ale unei clădiri, în speță pereți și acoperiș. Procesul-verbal de recepție se întocmește la data expirării termenului prevăzut în autorizația de construire, consemnându-se stadiul lucrărilor, precum și suprafața construită desfășurată în raport cu care se stabilește impozitul pe clădiri.

(4) Declararea clădirilor în vederea impunerii și înscrierea acestora în evidențele autorităților administrației publice locale reprezintă o obligație legală a contribuabililor care dețin în proprietate aceste imobile, chiar dacă ele au fost executate fără autorizație de construire.

(5) În cazul în care dreptul de proprietate asupra unei clădiri este transmis în cursul unui an fiscal, impozitul va fi datorat de persoana care deține dreptul de proprietate asupra clădirii la data de 31 decembrie a anului fiscal anterior anului în care se înstrăinează.

(6) În cazul extinderii, îmbunătățirii, desființării parțiale sau al altor modificări aduse unei clădiri existente cu destinație nerezidențială, care determină creșterea sau diminuarea valorii impozabile a clădirii cu mai mult de 25%, proprietarul are obligația să depună o nouă declarație de impunere la organul fiscal local în a cărei rază teritorială de competență se află clădirea, în termen de 30 de zile de la data modificării respective, și datorează impozitul pe clădiri determinat în noile condiții începând cu data de 1 ianuarie a anului următor.

(la 24-12-2020 Alineatul (6) din Articolul 461 , Capitolul II , Titlul IX a fost modificat de Punctul 198, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

(7) În cazul desființării unei clădiri, proprietarul are obligația să depună o nouă declarație de impunere la organul fiscal local în a cărui rază teritorială de competență se află clădirea, în termen de 30 de zile de la data demolării sau distrugerii și încetează să datoreze impozitul începând cu data de 1 ianuarie a anului următor, inclusiv în cazul clădirilor pentru care nu s-a eliberat autorizație de desființare.

(8) Dacă încadrarea clădirii în funcție de rangul localității și zonă se modifică în cursul unui an sau în cursul anului intervine un eveniment care conduce la modificarea impozitului pe clădiri, impozitul se calculează conform noii situații începând cu data de 1 ianuarie a anului următor.

(9) În cazul clădirilor la care se constată diferențe între suprafețele înscrise în actele de proprietate și situația reală rezultată din măsurătorile executate în condițiile Legii cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pentru determinarea sarcinii fiscale se au în vedere suprafețele care corespund situației reale, dovedite prin lucrări de cadastru. Datele rezultate din lucrările de cadastru se înscriu în evidențele fiscale, în registrul agricol, precum și în cartea funciară, iar impozitul se calculează conform noii situații începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui în care se înregistrează lucrarea de cadastru la oficiile de cadastru și publicitate imobiliară, ca anexă la declarația fiscală.

(la 24-12-2020 Alineatul (9) din Articolul 461 , Capitolul II , Titlul IX a fost modificat de Punctul 199, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

(10) În cazul unei clădiri care face obiectul unui contract de leasing financiar, pe întreaga durată a acestuia se aplică următoarele reguli:

a) impozitul pe clădiri se datorează de locatar, începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui în care a fost încheiat contractul;

b) în cazul încetării contractului de leasing, impozitul pe clădiri se datorează de locator, începând cu data de 1 ianuarie a anului următor încheierii procesului-verbal de predare a bunului sau a altor documente similare care atestă intrarea bunului în posesia locatorului ca urmare a rezilierii contractului de leasing;

c) atât locatorul, cât și locatarul au obligația depunerii declarației fiscale la organul fiscal local în a cărui rază de competență se află clădirea, în termen de 30 de zile de la data finalizării contractului de leasing sau a încheierii procesului-verbal de predare a bunului sau a altor documente similare care atestă intrarea bunului în posesia locatorului ca urmare a rezilierii contractului de leasing însoțită de o copie a acestor documente.

(11) În cazul clădirilor pentru care se datorează taxa pe clădiri, în temeiul unui contract de concesiune, închiriere, administrare ori folosință care se referă la perioade mai mari de o lună, titularul dreptului de concesiune, închiriere, administrare ori folosință are obligația depunerii unei declarații la organul fiscal local până la data de 25 inclusiv a lunii următoare intrării în vigoare a contractului.

(la 03-01-2016 Alin. (11) al art. 461 a fost modificat de pct. 8 al art. unic din LEGEA nr. 358 din 31 decembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 988 din 31 decembrie 2015, care completează art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015, cu pct. 36²³.)

(12) În cazul clădirilor pentru care se datorează taxa pe clădiri, în temeiul unor contracte de concesiune, închiriere, administrare ori folosință care se referă la perioade mai mici de o lună, persoana de drept public care transmite dreptul de concesiune, închiriere, administrare ori folosință are obligația să depună o declarație la organul fiscal local, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare intrării în vigoare a contractelor, la care anexează o situație centralizatoare a acestor contracte.

(la 03-01-2016 Alin. (12) al art. 461 a fost modificat de pct. 8 al art. unic din LEGEA nr. 358 din 31 decembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 988 din 31 decembrie 2015, care completează art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015, cu pct. 36²³.)

(12¹) În cazul clădirilor pentru care se datorează taxa pe clădiri, în temeiul unui contract de concesiune, închiriere, administrare ori folosință care se referă la perioade mai mari de un an, titularul dreptului de concesiune, închiriere, administrare ori folosință are obligația depunerii unei declarații la organul fiscal local în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a contractului și datorează taxa pe clădiri începând cu data de 1 ianuarie a anului următor.

(la 24-12-2020 Articolul 461 din Capitolul II , Titlul IX a fost completat de Punctul 200, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

(13) În cazul unei situații care determină modificarea taxei pe clădiri datorate, persoana care datorează taxa pe clădiri are obligația să depună o declarație la organul fiscal local în a cărei rază teritorială de competență se află clădirea, până la data de 25 a lunii următoare celei în care s-a înregistrat situația respectivă.

(14) Declararea clădirilor în scop fiscal nu este condiționată de înregistrarea acestor imobile la oficiile de cadastru și publicitate imobiliară.

(15) Depunerea declarațiilor fiscale reprezintă o obligație și în cazul persoanelor care beneficiază de scutiri sau reduceri de la plata impozitului sau a taxei pe clădiri.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

49. Organul fiscal local are obligația înregistrării în evidențele fiscale a rezidenței proprietarilor clădirilor, în conformitate cu prevederile art. 60 alin. (5) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

50. În aplicarea prevederilor art. 461 din Codul fiscal, prin expresia clădire dobândită se înțelege orice clădire intrată în proprietatea persoanelor fizice sau a persoanelor juridice, precum și orice clădire aflată în proprietatea publică sau privată a statului ori a unităților

administrativ-teritoriale pentru care o persoană de drept privat deține dreptul de concesiune, închiriere, administrare ori de folosință.

51. În cazul clădirilor dobândite/înstrăinate prin acte între vii, translativ ale dreptului de proprietate, data dobândirii/înstrăinării este cea menționată în actul respectiv.

52. În cazul clădirilor dobândite prin hotărâri judecătorești, data dobândirii este data rămânerii definitive și irevocabile/definitive și executorii a hotărârii judecătorești, după caz.

53. Pentru aplicarea art. 458 alin. (1) lit. c) și art. 460 alin. (5) lit. d), în cazul în care valoarea clădirii nu se evidențiază distinct în actele prin care se dobândește/înstrăinează dreptul de proprietate, impozitul pe clădiri se va stabili la valoarea totală din actul respectiv. De exemplu, în cazul unui contract de vânzare-cumpărare a unei clădiri și a unui teren, în sumă totală de 300.000 lei, în care nu este identificată distinct valoarea clădirii, impozitul pe clădiri se va calcula asupra valorii de 300.000 lei.

54. Structurile de specialitate cu atribuții în domeniul urbanismului, amenajării teritoriului și autorizării executării lucrărilor de construcții din aparatul de specialitate al autorităților administrației publice locale, denumite în continuare structuri de specialitate, întocmesc procesele-verbale prevăzute la art. 461 alin. (3) din Codul fiscal, care servesc la înregistrarea în evidențele fiscale, în registrele agricole sau în orice alte evidențe cadastrale, după caz, precum și la determinarea impozitului pe clădiri.

55. (1) În cazul unei clădiri executate fără autorizație de construire și nedeclarate de deținătorul acesteia, organul fiscal local poate înregistra clădirea în evidențe, în vederea impunerii, pe baza procesului-verbal de constatare întocmit de structurile de specialitate.

(2) Impozitul pe clădirile menționate la alin. (1) se datorează începând cu data de 1 ianuarie a anului următor edificării clădirii, în limita termenului de prescripție. În cazul în care data edificării este anterioară anului 2016, impozitul pe clădiri datorat până la 31 decembrie 2015 inclusiv, se stabilește în conformitate cu prevederile legale în vigoare până la această dată.

(3) În înțelesul alin. (2), data edificării se stabilește în baza unui proces-verbal de constatare întocmit de organul fiscal local. Procesul-verbal de constatare se întocmește și în cazul contribuabililor care declară o clădire ce a fost executată fără autorizație de construire.

56. Contribuabilii, persoane fizice și persoane juridice, sunt obligați să depună declarații, chiar dacă beneficiază de reducere sau de scutire la plata impozitului/taxei pe clădiri, ori pentru clădirile respective nu se datorează impozit/taxă pe clădiri.

57. În vederea stabilirii impozitului pe clădiri, contribuabilii au obligația să depună o declarație la organul fiscal local în a cărui rază teritorială se află clădirea, în termen de 30 de zile după cum urmează:

a) pentru o clădire dobândită prin acte translativ ale dreptului de proprietate, de la data menționată în act;

b) pentru o clădire dobândită prin hotărâre judecătorească, de la data rămânerii definitive și irevocabile/definitive și executorii a hotărârii judecătorești, după caz;

c) pentru o clădire care face obiectul unui contract de fiducie, de la data prevăzută în contract;

d) pentru o clădire nou-construită, de la data dobândirii, așa cum este prevăzută la art. 461 alin. (3) din Codul fiscal;

e) pentru o clădire care a fost extinsă, îmbunătățită, desființată parțial sau care a suferit altfel de modificări, de la data la care au avut loc aceste modificări, dacă acestea au condus la modificarea valorii impozabile a clădirii cu mai mult de 25%;

f) pentru o clădire a cărei folosință a fost schimbată integral sau parțial, de la data acestei schimbări; dacă schimbarea folosinței reiese dintr-un contract de închiriere, de comodat sau de alt tip, de la data prevăzută în contract;

g) pentru o clădire desființată, de la data demolării sau distrugerii.

58. Impozitul pe clădiri se stabilește pe baza declarațiilor prevăzute la pct. 57, începând cu data de 1 ianuarie a anului fiscal următor.

59. În vederea stabilirii taxei pe clădiri, declarația se depune la organul fiscal local în a cărui rază teritorială se află clădirea, până la data de 25 a lunii următoare intrării în vigoare a contractului de concesiune, închiriere, administrare ori folosință, după cum urmează:

a) de către titularul dreptului de concesiune, închiriere, administrare sau folosință, care nu este persoană de drept public, în cazul contractelor care se referă la perioade mai mari de o lună, chiar dacă acesta retransmite dreptul de administrare, închiriere, folosință sau concesiune asupra clădirii altor persoane care nu sunt de drept public;

b) de către persoana de drept public care transmite unor entități, care nu sunt de drept public, dreptul de concesiune, închiriere, administrare sau folosință, în cazul contractelor care se referă la perioade mai mici de o lună.

60. (1) În declarația privind taxa pe clădiri, contribuabilul va menționa destinația finală a clădirii. În cazul în care un contribuabil (A) transmite ulterior dreptul de administrare, închiriere, folosință sau concesiune asupra clădirii unui contribuabil (B), contribuabilul (B) îi va comunica contribuabilului (A) modificarea destinației clădirii, pentru a fi declarată de contribuabilul (A) la organul fiscal competent.

(2) La declarația privind taxa pe clădiri se vor anexa copii ale documentului prin care se transmite dreptul de concesiune, închiriere, administrare ori folosință. Dacă valoarea clădirii/încăperii pentru care se datorează taxa pe clădiri nu reiese din acest document, la declarație se anexează și un document din care reiese valoarea clădirii/încăperii respective.

61. Contribuabilii au obligația să depună declarații în termen de 30 de zile de la data apariției oricăreia dintre următoarele situații:

a) intervin schimbări privind domiciliul fiscal al contribuabilului;

b) intervin schimbări privind situația juridică a contribuabilului, de natură să conducă la modificarea impozitului/taxei pe clădiri;

c) intervin schimbări privind numele și prenumele, în cazul contribuabilului - persoană fizică sau schimbări privind denumirea, în cazul contribuabilului - persoană juridică.

ART. 462

Plata impozitului/taxei

(1) Impozitul pe clădiri se plătește anual, în două rate egale, până la datele de 31 martie și 30 septembrie, inclusiv.

Potrivit art. V alin. (1) din ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ nr. 29 din 18 martie 2020, publicată în Monitorul Oficial nr. 230 din 21 martie 2020, în anul 2020, termenul de 31 martie inclusiv, prevăzut la art. 462 alin. (1), art. 467 alin. (1) și la art. 472 alin. (1) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, se prorogă până la data de 30 iunie inclusiv.

(2) Pentru plata cu anticipație a impozitului/taxei pe clădiri, datorat/e pentru întregul an de către contribuabili, până la data de 31 martie a anului respectiv, se acordă o bonificație de până la 10% inclusiv, stabilită prin hotărâre a consiliului local. La nivelul municipiului București, această atribuție revine Consiliului General al Municipiului București.

(la 24-12-2020 Alineatul (2) din Articolul 462 , Capitolul II , Titlul IX a fost modificat de Punctul 201, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

Potrivit art. V alin. (2) din ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ nr. 29 din 18 martie 2020, publicată în Monitorul Oficial nr. 230 din 21 martie 2020, în anul 2020, termenul de 31 martie inclusiv, prevăzut la art. 462 alin. (2), art. 467 alin. (2) și art. 472 alin. (2) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, pentru acordarea bonificației stabilite de consiliul local, se prorogă până la data de 30 iunie inclusiv.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

62. În sensul aplicării art. 462 alin. (2) din Codul fiscal, prin plata cu anticipație se înțelege stingerea obligației de plată a impozitului pe clădiri datorat aceluiași buget local în anul fiscal respectiv, până la data de 31 martie inclusiv.

(3) Impozitul pe clădiri, datorat aceluiași buget local de către contribuabili, de până la 50 lei inclusiv, se plătește integral până la primul termen de plată.

(4) În cazul în care contribuabilul deține în proprietate mai multe clădiri amplasate pe raza aceleiași unități administrativ-teritoriale, prevederile alin. (2) și (3) se referă la impozitul pe clădiri cumulat.

(4¹) În cazul contractelor de concesiune, închiriere, administrare sau folosință, care se referă la o perioadă mai mare de un an, taxa pe clădiri se plătește anual, în două rate egale, până la datele de 31 martie și 30 septembrie, inclusiv.

(la 24-12-2020 Articolul 462 din Capitolul II , Titlul IX a fost completat de Punctul 202, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

(5) În cazul contractelor de concesiune, închiriere, administrare sau folosință, care se referă la perioade mai mari de o lună, taxa pe clădiri se plătește lunar, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare fiecărei luni din perioada de valabilitate a contractului, de către concesionar, locatar, titularul dreptului de administrare sau de folosință.

(la 03-01-2016 Alin. (5) al art. 462 a fost modificat de pct. 8 al art. unic din LEGEA nr. 358 din 31 decembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 988 din 31 decembrie 2015, care

completează art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015, cu pct. 36²⁴.)

(6) În cazul contractelor care se referă la perioade mai mici de o lună, persoana juridică de drept public care transmite dreptul de concesiune, închiriere, administrare sau folosință colectează taxa pe clădiri de la concesionari, locatari, titularii dreptului de administrare sau de folosință și o varsă lunar, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare fiecărei luni din perioada de valabilitate a contractului.

(la 03-01-2016 Alin. (6) al art. 462 a fost introdus de pct. 8 al art. unic din LEGEA nr. 358 din 31 decembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 988 din 31 decembrie 2015, care completează art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015, cu pct. 36²⁵.)

CAP. III

Impozitul pe teren și taxa pe teren

ART. 463

Reguli generale

(1) Orice persoană care are în proprietate teren situat în România datorează pentru acesta un impozit anual, exceptând cazurile în care în prezentul titlu se prevede altfel.

(2) Pentru terenurile proprietate publică sau privată a statului ori a unităților administrativ-teritoriale, concesionate, închiriate, date în administrare ori în folosință, după caz, oricăror entități, altele decât cele de drept public, se stabilește taxa pe teren, care se datorează de concesionari, locatari, titulari ai dreptului de administrare sau de folosință, după caz, în condiții similare impozitului pe teren. În cazul transmiterii ulterioare altor entități a dreptului de concesiune, închiriere, administrare sau folosință asupra terenului, taxa se datorează de persoana care are relația contractuală cu persoana de drept public.

(la 03-01-2016 Alin. (2) al art. 463 a fost modificat de pct. 8 al art. unic din LEGEA nr. 358 din 31 decembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 988 din 31 decembrie 2015, care completează art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015, cu pct. 36²⁶.)

(3) Impozitul prevăzut la alin. (1), denumit în continuare impozit pe teren, precum și taxa pe teren prevăzută la alin. (2) se datorează către bugetul local al comunei, al orașului sau al municipiului în care este amplasat terenul. În cazul municipiului București, impozitul și taxa pe teren se datorează către bugetul local al sectorului în care este amplasat terenul.

(4) În cazul terenurilor care fac obiectul unor contracte de concesiune, închiriere, administrare sau folosință ce se referă la perioade mai mari de o lună, taxa pe teren se stabilește proporțional cu numărul de luni pentru care este constituit dreptul de concesiune, închiriere, administrare ori folosință. Pentru fracțiunile mai mici de o lună, taxa se calculează proporțional cu numărul de zile din luna respectivă.

(la 03-01-2016 Alin. (4) al art. 463 a fost modificat de pct. 8 al art. unic din LEGEA nr. 358 din 31 decembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 988 din 31 decembrie 2015, care

completează art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015, cu pct. 36²⁶.)

(4¹) În cazul terenurilor care fac obiectul unor contracte de concesiune, închiriere, administrare sau folosință ce se referă la perioade mai mici de o lună, taxa pe teren se datorează proporțional cu numărul de zile sau de ore prevăzute în contract.

(la 03-01-2016 Alin. (4¹) al art. 463 a fost introdus de pct. 8 al art. unic din LEGEA nr. 358 din 31 decembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 988 din 31 decembrie 2015, care completează art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015, cu pct. 36²⁷.)

(5) Pe perioada în care pentru un teren se plătește taxa pe teren, nu se datorează impozitul pe teren.

(5¹) În cazul în care pentru o suprafață de teren proprietate publică sau privată a statului ori a unității administrativ-teritoriale se datorează impozit pe teren, iar în cursul unui an apar situații care determină datorarea taxei pe teren, diferența de impozit pentru perioada pe care se datorează taxa se compensează sau se restituie contribuabilului în anul fiscal următor.

(la 03-01-2016 Alin. (5¹) al art. 463 a fost introdus de pct. 8 al art. unic din LEGEA nr. 358 din 31 decembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 988 din 31 decembrie 2015, care completează art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015, cu pct. 36²⁸.)

(6) În cazul terenului care este deținut în comun de două sau mai multe persoane, fiecare proprietar datorează impozit pentru partea din teren aflată în proprietatea sa. În cazul în care nu se pot stabili părțile individuale ale proprietarilor în comun, fiecare proprietar în comun datorează o parte egală din impozitul pentru terenul respectiv.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

63. *Impozitul pe teren este anual și se datorează începând cu data de 1 ianuarie, până la data de 31 decembrie a anului fiscal.*

64. *Impozitul pe teren se determină pentru un an fiscal conform situației existente la data de 31 decembrie a anului anterior.*

65. (1) *Impozitul pe teren este datorat de:*

a) *titularul dreptului de proprietate asupra terenului la data de 31 decembrie a anului fiscal precedent, indiferent unde este situat terenul în România și de categoria de folosință, în intravilan sau extravilan;*

b) *locatar, în cazul în care terenul face obiectul unui contract de leasing financiar la data de 31 decembrie a anului fiscal precedent;*

c) *fiduciar, în cazul în care terenul face parte dintr-un patrimoniu fiduciar la data de 31 decembrie a anului fiscal precedent, conform art. 488 din Codul fiscal.*

(2) *Se consideră proprietari de terenuri și acei contribuabili cărora, în condițiile Legii fondului funciar nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, li s-a*

constituit ori reconstituit dreptul de proprietate asupra terenurilor agricole sau forestiere, după caz, de la data punerii în posesie constatată prin procese-verbale, fișe sau orice alte documente de punere în posesie întocmite de comisiile locale, potrivit dispozițiilor legale în vigoare, chiar dacă nu este emis titlul de proprietate.

66. (1) Taxa pe teren se datorează de persoanele fizice sau persoanele juridice, altele decât cele de drept public, care dețin dreptul de închiriere, administrare, folosință sau concesiune, stabilit în condițiile legii.

(2) Taxa pe teren se stabilește proporțional cu perioada din an pentru care se constituie dreptul de concesiune, închiriere, administrare sau folosință.

(3) În cazul în care persoanele prevăzute la alin. (1) transmit ulterior dreptul de închiriere, administrare, folosință sau concesiune asupra terenului, taxa pe teren se datorează de prima persoană de drept privat care are relația contractuală cu persoana de drept public și se calculează în mod similar impozitului pe teren, în conformitate cu prevederile art. 465 din Codul fiscal.

67. (1) Taxa pe teren se stabilește proporțional cu perioada din an pentru care se constituie dreptul de concesiune, închiriere, administrare sau folosință.

(2) În cazul terenurilor care fac obiectul unor contracte de concesiune, închiriere, administrare sau folosință, care se referă la intervale de timp mai mari de o lună, se aplică următoarele reguli:

a) taxa pe teren se datorează de concesionar, locatar, administrator sau utilizator, după caz;

b) taxa se calculează proporțional cu numărul de luni prevăzute în contract; pentru fracțiunile mai mici de o lună, taxa se calculează proporțional cu numărul de zile;

c) titularul dreptului de concesiune, închiriere, administrare sau folosință, după caz, are obligația să depună o declarație la organul fiscal până la data de 25 a lunii următoare intrării în vigoare a contractului;

d) titularul dreptului de concesiune, închiriere, administrare sau folosință, după caz, are obligația să plătească taxa pe teren la bugetul local, lunar, până la data de 25 a lunii următoare fiecărei luni din perioada de valabilitate a contractului.

(3) În cazul terenurilor care fac obiectul unor contracte de închiriere care se referă la intervale de timp mai mici de o lună, se aplică următoarele reguli:

a) taxa pe teren se datorează de locatar, concesionar, administrator sau utilizator;

b) taxa se calculează proporțional cu numărul de zile sau de ore, după caz, prevăzute în contract; fracțiunile de oră se rotunjesc la oră;

c) persoana de drept public care transmite dreptul de concesiune, închiriere, administrare sau folosință, după caz, depune o declarație la organul fiscal până la data de 25 a lunii următoare intrării în vigoare a contractului;

d) persoana juridică de drept public care transmite dreptul de concesiune, închiriere, administrare sau folosință colectează taxa pe teren de la concesionari, locatari, titularii dreptului de administrare ori folosință și o varsă lunar până la data de 25 a lunii următoare fiecărei luni din perioada de valabilitate a contractului.

68. În cazul în care terenul, proprietate privată a persoanelor fizice sau juridice, este închiriat, concesionat sau arendat în baza unui contract de închiriere, de concesiune ori de

arendare, după caz, impozitul pe teren se datorează de către proprietar, cu excepția cazurilor prevăzute la pct. 66.

69. (1) Dacă un teren se află în proprietatea comună a două sau mai multor persoane, la stabilirea impozitului datorat se au în vedere următoarele:

a) cotele-părți sunt prezumate a fi egale, până la proba contrară. Fiecare dintre coproprietari datorează un impozit egal, rezultat în urma împărțirii impozitului datorat pentru întregul teren;

b) în cazul în care cotele-părți din dreptul de proprietate asupra terenului sunt determinate, fiecare coproprietar datorează impozitul corespunzător cotei-părți deținute.

(2) În organizarea evidenței fiscale organul fiscal reflectă dreptul de proprietate în cote-părți pe baza actelor doveditoare. Evidența respectivă nu are implicații cu privire la datorarea și plata obligațiilor fiscale.

(3) În cazul existenței a doi sau mai mulți coproprietari, în actele administrative fiscale se vor indica și ceilalți coproprietari, cu caracter informativ.

(4) Organul fiscal local are obligația înregistrării în evidențele fiscale a rezidenței proprietarilor terenurilor, în conformitate cu prevederile art. 60 alin. (5) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

70. (1) Pentru suprafețele de teren acoperite de o clădire se datorează impozit/taxa pe teren.

(2) Prin sintagma suprafața de teren care este acoperită de o clădire se înțelege suprafața construită la sol a clădirilor.

ART. 464

Scutiri

(1) Nu se datorează impozit/taxă pe teren pentru:

a) terenurile aflate în proprietatea publică sau privată a statului ori a unităților administrativ-teritoriale, cu excepția suprafețelor folosite pentru activități economice sau agrement;

b) terenurile aflate în domeniul privat al statului concesionate, închiriate, date în administrare ori în folosință, după caz, instituțiilor publice cu finanțare de la bugetul de stat, utilizate pentru activitatea proprie a acestora;

c) terenurile fundațiilor înființate prin testament, constituite conform legii, cu scopul de a întreține, dezvolta și ajuta instituții de cultură națională, precum și de a susține acțiuni cu caracter umanitar, social și cultural;

d) terenurile aparținând cultelor religioase recunoscute oficial și asociațiilor religioase, precum și componentelor locale ale acestora, cu excepția suprafețelor care sunt folosite pentru activități economice;

e) terenurile aparținând cimitirelor și crematoriilor;

f) terenurile utilizate de unitățile și instituțiile de învățământ de stat, confesional sau particular, autorizate să funcționeze provizoriu ori acreditate, cu excepția suprafețelor care sunt folosite pentru activități economice care generează alte venituri decât cele din taxele de școlarizare, servirea meselor pentru preșcolari, elevi sau studenți și cazarea acestora, precum și clădirile utilizate de către creșe, astfel cum sunt definite și funcționează potrivit Legii nr. 263/2007, cu modificările și completările ulterioare;

g) terenurile unităților sanitare publice, cu excepția suprafețelor folosite pentru activități economice;

h) terenurile legate de sistemele hidrotehnice, terenurile de navigație, terenurile aferente infrastructurii portuare, canalelor navigabile, inclusiv ecluzele și stațiile de pompare aferente acestora, precum și terenurile aferente lucrărilor de îmbunătățiri funciare, pe baza avizului privind categoria de folosință a terenului, emis de oficiile de cadastru și publicitate imobiliară;

i) terenurile folosite pentru activitățile de apărare împotriva inundațiilor, gospodărirea apelor, hidrometeorologie, cele care contribuie la exploatarea resurselor de apă, cele folosite ca zone de protecție definite în lege, precum și terenurile utilizate pentru exploatarea din subsol, încadrate astfel printr-o hotărâre a consiliului local, în măsura în care nu afectează folosirea suprafeței solului;

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

72. Terenurile utilizate pentru exploatarea din subsol pot face parte din categoria celor pentru care nu se datorează impozit pe teren, prevăzute la art. 464 alin. (1) lit. i) din Codul fiscal numai dacă acestea sunt încadrate ca atare, prin hotărâre a consiliilor locale.

j) terenurile degradate sau poluate, incluse în perimetrul de ameliorare, pentru perioada cât durează ameliorarea acestora;

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

73. Pentru încadrarea terenurilor degradate sau poluate incluse în perimetrul de ameliorare, prevăzute la art. 464 alin. (1) lit. j) din Codul fiscal, se au în vedere prevederile din Legea nr. 46/2008 - Codul silvic, republicată, cu modificările ulterioare, și din Hotărârea Guvernului nr. 1.257/2011 pentru aprobarea Regulamentului privind stabilirea grupelor de terenuri care intră în perimetrele de ameliorare, funcționarea și atribuțiile comisiilor de specialiști, constituite pentru delimitarea perimetrelor de ameliorare.

k) terenurile care prin natura lor și nu prin destinația dată sunt improprii pentru agricultură sau silvicultură;

l) terenurile ocupate de autostrăzi, drumuri europene, drumuri naționale, drumuri principale administrate de Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România - S.A., zonele de siguranță a acestora, precum și terenurile ocupate de piste și terenurile din jurul pistelor reprezentând zone de siguranță;

m) terenurile pe care sunt amplasate elementele infrastructurii feroviare publice, precum și cele ale metroului;

n) terenurile din parcurile industriale, parcurile științifice și tehnologice, precum și cele utilizate de incubatoarele de afaceri, cu respectarea legislației în materia ajutorului de stat;

o) terenurile aferente capacităților de producție care sunt în sectorul pentru apărare cu respectarea legislației în materia ajutorului de stat;

p) terenurile Academiei Române și ale fundațiilor proprii înființate de Academia Română, în calitate de fondator unic, cu excepția terenurilor care sunt folosite pentru activități economice;

q) terenurile instituțiilor sau unităților care funcționează sub coordonarea Ministerului Educației și Cercetării Științifice sau a Ministerului Tineretului și Sportului, cu excepția terenurilor care sunt folosite pentru activități economice;

r) terenurile aflate în proprietatea sau coproprietatea veteranilor de război, a văduvelor de război și a văduvelor nerecăsătorite ale veteranilor de război;

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

73[^]1. În aplicarea prevederilor art. 464 alin. (1) lit. r), s), t), u) din Codul fiscal, în cazul terenurilor aflate în coproprietate, scutirea de impozit pe teren se acordă corespunzător cotei-părți din dreptul de proprietate asupra terenului.

s) terenul aferent clădirii de domiciliu, aflat în proprietatea sau coproprietatea persoanelor prevăzute la art. 1 și 5 din Decretul-lege nr. 118/1990, republicat, cu modificările și completările ulterioare, și a persoanelor fizice prevăzute la art. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 105/1999, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 189/2000, cu modificările și completările ulterioare; scutirea rămâne valabilă și în cazul transferului proprietății către copiii acestor categorii de beneficiari;

(la 21-10-2019 Litera s) din Alineatul (1) , Articolul 464 , Capitolul III , Titlul IX a fost modificată de Punctul 2, Articolul I din LEGEA nr. 185 din 17 octombrie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 848 din 18 octombrie 2019)

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

73[^]1. În aplicarea prevederilor art. 464 alin. (1) lit. r), s), t), u) din Codul fiscal, în cazul terenurilor aflate în coproprietate, scutirea de impozit pe teren se acordă corespunzător cotei-părți din dreptul de proprietate asupra terenului.

t) terenul aferent clădirii de domiciliu, aflat în proprietatea sau coproprietatea persoanelor cu handicap grav sau accentuat și a persoanelor încadrate în gradul I de invaliditate, respectiv a reprezentanților legali, pe perioada în care au în îngrijire, supraveghere și întreținere persoane cu handicap grav sau accentuat și persoane încadrate în gradul I de invaliditate;

(la 20-05-2018 Litera t) din Alineatul (1) , Articolul 464 , Capitolul III , Titlul IX a fost modificată de Punctul 3, Articolul I din LEGEA nr. 111 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 422 din 17 mai 2018)

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

73[^]1. În aplicarea prevederilor art. 464 alin. (1) lit. r), s), t), u) din Codul fiscal, în cazul terenurilor aflate în coproprietate, scutirea de impozit pe teren se acordă corespunzător cotei-părți din dreptul de proprietate asupra terenului.

74. În aplicarea prevederilor art. 464 alin. (1) lit. t) din Codul fiscal, scutirea de impozit/taxa pe teren se acordă începând cu data de 1 ianuarie a anului următor depunerii documentelor doveditoare, proporțional cu numărul de luni menționate în certificat.

u) terenurile aflate în proprietatea sau coproprietatea persoanelor prevăzute la art. 2 lit. a), c)-e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2006, cu modificările și completările ulterioare;

v) terenurile destinate serviciului de apostilă și supralegalizare, cele destinate depozitării și administrării arhivei, precum și terenurile afectate funcționării Centrului Național de Administrare a Registrelor Naționale Notariale;

w) suprafețele de fond forestier, altele decât cele proprietate publică, pentru care nu se reglementează procesul de producție lemnoasă, cele certificate, precum și cele cu arborete cu vârsta de până la 20 de ani;

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

75. Facilitățile fiscale menționate la art. 464 alin. (1) lit. w) din Codul fiscal se acordă tuturor suprafețelor de fond forestier certificate, tuturor arboretelor cu vârsta de până la 20 de ani aflate în proprietatea privată a persoanelor fizice și juridice.

76. În înțelesul art. 464 alin. (1) lit. w) din Codul fiscal, prin sintagma «suprafețe de fond forestier» se înțelege acele suprafețe care sunt certificate de autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură, prin structurile teritoriale de specialitate ale acesteia, potrivit prevederilor Legii nr. 46/2008 - Codul silvic, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale Hotărârii Guvernului nr. 1.476/2002 pentru aprobarea unor măsuri privind gospodărirea durabilă a pădurilor.

x) terenurile deținute sau utilizate de către întreprinderile sociale de inserție;

y) terenurile aflate în proprietatea organizațiilor cetățenilor aparținând minorităților naționale din România, cu statut de utilitate publică, precum și cele închiriate, concesionate sau primite în administrare ori în folosință de acestea de la o instituție sau o autoritate publică, cu excepția terenurilor care sunt folosite pentru activități economice.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

71. (1) În aplicarea art. 464 alin. (1) din Codul fiscal, scutirea de la plata impozitului/taxei pe teren se acordă pe baza documentelor doveditoare, valabile la data de 31 decembrie a anului fiscal anterior, care atestă situația respectivă, cu excepția contribuabililor care sunt deja cuprinși în baza de date a unității administrativ-teritoriale. (2) Diferențele de impozit/taxă pe teren se compensează cu obligații datorate aceluiași buget sau se restituie în anul fiscal în care contribuabilul depune documentele justificative sau organul fiscal local constată încadrarea în situațiile menționate la art. 464 alin. (1) din Codul fiscal.

z) suprafețele construite ale terenurilor aferente clădirilor clasate ca monumente istorice, de arhitectură sau arheologice, prevăzute la art. 456 alin. (1) lit. x), indiferent de titularul dreptului de proprietate sau de administrare, cu excepția terenurilor care sunt folosite pentru activități economice.

(la 01-01-2018 Alineatul (1) din Articolul 464 , Capitolul III , Titlul IX a fost completat de Punctul 3, Articolul I din LEGEA nr. 209 din 3 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 875 din 07 noiembrie 2017)

(2) Consiliile locale pot hotărî să acorde scutirea sau reducerea impozitului/taxei pe teren datorate pentru:

a) terenul aferent clădirilor restituite potrivit art. 16 din Legea nr. 10/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pe durata pentru care proprietarul menține afectarea de interes public;

b) terenul aferent clădirilor retrocedate potrivit art. 1 alin. (10) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pe durata pentru care proprietarul menține afectarea de interes public;

c) terenul aferent clădirilor restituite potrivit art. 1 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/1999, republicată, pe durata pentru care proprietarul menține afectarea de interes public;

d) terenurile utilizate pentru furnizarea de servicii sociale de către organizații neguvernamentale și întreprinderi sociale ca furnizori de servicii sociale;

e) terenurile utilizate de organizații nonprofit folosite exclusiv pentru activitățile fără scop lucrativ;

f) terenurile aparținând asociațiilor și fundațiilor folosite exclusiv pentru activitățile fără scop lucrativ;

g) terenurile afectate de calamități naturale, pentru o perioadă de până la 5 ani inclusiv, începând cu 1 ianuarie a anului în care s-a produs evenimentul.

(la 24-12-2020 Litera g) din Alineatul (2) , Articolul 464 , Capitolul III , Titlul IX a fost modificată de Punctul 203, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

h) terenurile aferente clădirii de domiciliu și/sau alte terenuri aflate în proprietatea sau coproprietatea persoanelor prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. b) și art. 4 alin. (1) din Legea nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare;

i) terenurile, inclusiv zonele de protecție instituite, ocupate de clădirile clasate ca monumente istorice, de arhitectură sau arheologice, muzee ori case memoriale, altele decât cele prevăzute la art. 456 alin. (1) lit. x), cu excepția terenurilor care sunt folosite pentru activități economice;

(la 01-01-2018 Litera i) din Alineatul (2) , Articolul 464 , Capitolul III , Titlul IX a fost modificată de Punctul 4, Articolul I din LEGEA nr. 209 din 3 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 875 din 07 noiembrie 2017)

j) terenurile aflate în proprietatea persoanelor ale căror venituri lunare sunt mai mici decât salariul minim brut pe țară ori constau în exclusivitate din indemnizație de șomaj sau ajutor social;

k) terenurile aflate în proprietatea operatorilor economici, în condițiile elaborării unor scheme de ajutor de stat/de minimis având un obiectiv prevăzut de legislația în domeniul ajutorului de stat;

l) terenurile din extravilan situate în situri arheologice înscrise în Repertoriul Arheologic Național folosite pentru pășunat;

m) terenurile persoanelor care domiciliază și locuiesc efectiv în unele localități din Munții Apuseni și în Rezervația Biosferei "Delta Dunării", în conformitate cu Ordonanța Guvernului nr. 27/1996, republicată, cu modificările ulterioare;

n) terenurile extravilane situate în arii naturale protejate supuse unor restricții de utilizare;

o) terenul situat în extravilanul localităților, pe o perioadă de 5 ani ulterioari celui în care proprietarul efectuează intabularea în cartea funciară pe cheltuială proprie;

p) suprafețele neconstruite ale terenurilor cu regim de monument istoric și protejate;

q) terenurile, situate în zonele de protecție ale monumentelor istorice și în zonele protejate;

r) suprafețele terenurilor afectate de cercetările arheologice, pe întreaga durată a efectuării cercetărilor.

s) potrivit legii, consiliile locale pot reduce impozitul pe suprafețele neconstruite ale terenurilor cu regim de monument istoric, în funcție de suprafața afectată și de perioada punerii monumentelor istorice la dispoziția publicului pentru vizitare, precum și instituțiilor specializate pentru cercetare.

(la 01-01-2018 Alineatul (2) din Articolul 464 , Capitolul III , Titlul IX a fost completat de Punctul 5, Articolul I din LEGEA nr. 209 din 3 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 875 din 07 noiembrie 2017)

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

77. (1) Pentru aplicarea prevederilor art. 464 alin. (2) din Codul fiscal, consiliile locale pot adopta hotărâri privind scutirea sau reducerea impozitului pe teren și a taxei pe teren pe bază de criterii și proceduri proprii. La nivelul municipiului București, această atribuție este

îndeplinită de consiliile locale ale sectoarelor, pe baza unei proceduri-cadru aprobate de către Consiliul General al Municipiului București. (2) În aplicarea art. 464 alin. (2) lit. i), l), n), p) și q) din Codul fiscal, consiliile locale pot avea în vedere obiectivele din Lista patrimoniului mondial, terenuri aferente obiectivelor din Lista tentativă a patrimoniului mondial a României, terenuri din zonele de interes arheologic prioritar, terenuri aferente obiectivelor din anexa III la Legea nr. 5/2000, terenuri ale obiectivelor de valoare națională și universală definite în baza art. 8 al Legii nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice, republicată, cu modificările ulterioare, terenuri ale unor categorii de obiective rare la nivel național sau vulnerabile, terenuri ale obiectivelor reprezentative pentru patrimoniul cultural local definite în baza art. 8 al Legii nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice, republicată, cu modificările ulterioare.

(3) Între documentele justificative necesare pentru acordarea scutirii sau reducerii de impozit/taxă de la art. 464 alin. (2) lit. r) din Codul fiscal se numără copia autorizației de cercetare arheologică sistematică sau preventivă.

78. Scutirea sau reducerea de impozit/taxă pe teren se aplică începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui în care contribuabilul depune actele care atestă încadrarea terenului în una dintre situațiile de la art. 464 alin. (2) din Codul fiscal, cu excepția celor prevăzute la art. 495 lit. d) din Codul fiscal care se acordă începând cu data de 1 ianuarie 2016.

79. Hotărârile adoptate conform art. 464 alin. (2) din Codul fiscal includ prevederi referitoare la:

- a) categoriile de terenuri pentru care se acordă scutire de impozit/taxă;
- b) categoriile de terenuri pentru care se aplică diverse procente de reducere;
- c) documentele justificative necesare pentru acordarea scutirii sau reducerii de impozit/taxă, iar în cazul monumentelor istorice, terenurilor din zonele construite protejate, din zonele de protecție ale monumentelor istorice și din siturile arheologice și industriale avizul direcțiilor județene de cultură sau, după caz, al Direcției de Cultură a Municipiului București.

80. În cazurile în care organul fiscal local dispune de documentele menționate la pct. 79 lit. c), nu mai este necesară depunerea acestora de către contribuabili.

81. (1) Facilitățile fiscale acordate la plata impozitului/taxei pe teren prevăzute la art. 464 din Codul fiscal se acordă pe baza cererii persoanelor fizice sau juridice, la care se anexează copii ale documentele justificative care atestă situația respectivă, certificate de conformitate cu originalul potrivit prevederilor art. 64 alin. (5) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare. (2) Dacă în cursul unui an intervin schimbări care conduc la modificarea condițiilor în care se acordă scutirile sau reducerile de impozit pe teren, persoanele în cauză trebuie să depună noi declarații fiscale în termen de 30 de zile de la apariția schimbărilor.

(3) Scutirea sau reducerea de la plata impozitului/taxei, stabilită conform alin. (2), se aplică începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui în care persoana depune documentele justificative.

(4) Impozitul pe terenurile aflate în proprietatea persoanelor fizice și juridice care sunt utilizate pentru prestarea de servicii turistice, pe o durată de cel mult 180 de zile consecutive sau cumulate, în cursul unui an calendaristic, se reduce cu 50%. Reducerea se aplică în anul fiscal următor celui în care este îndeplinită această condiție.

(la 01-01-2021 Alineatul (4) din Articolul 464 , Capitolul III , Titlul IX a fost modificat de Punctul 2, Articolul I din LEGEA nr. 230 din 4 noiembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1030 din 04 noiembrie 2020)

Începând cu data de 01-01-2021, potrivit pct. 2 al art. I din LEGEA nr. 230 din 4 noiembrie 2020, publicată în Monitorul Oficial nr. 1030 din 4 noiembrie 2020, la articolul 464, alineatul (4) va avea următorul cuprins:

(4) Impozitul pe terenurile aflate în proprietatea persoanelor fizice și juridice care sunt utilizate pentru prestarea de servicii turistice, pe o durată de cel mult 180 de zile consecutive sau cumulate, în cursul unui an calendaristic, se reduce cu 50%. Reducerea se aplică în anul fiscal următor celui în care este îndeplinită această condiție.

(5) În cazul scutirilor prevăzute la alin. (1) lit. r), s) și t):

(la 01-01-2017 Partea introductivă a alineatului (5) din Articolul 464 , Capitolul III , Titlul IX a fost modificată de Punctul 40, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 84 din 16 noiembrie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 977 din 06 decembrie 2016)

a) scutirea se acordă integral pentru terenurile aflate în proprietatea persoanelor prevăzute la alin. (1) lit. r), deținute în comun cu soțul sau soția. În situația în care o cotă-parte din teren aparține unor terți, scutirea nu se acordă pentru cota-parte deținută de acești terți;

b) scutirea se acordă pentru terenul aferent clădirii de domiciliu aflate în proprietatea persoanelor prevăzute la alin. (1) lit. s) și t), deținute în comun cu soțul sau soția. În situația în care o cotă-parte din terenul respectiv aparține unor terți, scutirea nu se acordă pentru cota-parte deținută de acești terți.

(la 01-01-2017 Litera b) a alin. (5) din Articolul 464 , Capitolul III , Titlul IX a fost modificată de Punctul 40, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 84 din 16 noiembrie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 977 din 06 decembrie 2016)

(la 05-09-2016 Alin. (5) al art. 464 a fost introdus de pct. 2 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 46 din 31 august 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 685 din 5 septembrie 2016.)

*) Notă:

Reproducem mai jos prevederile art. II din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 46 din 31 august 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 685 din 5 septembrie 2016:

Articolul II

Scutirile prevăzute la art. 456 alin. (1) lit. r) și s), art. 464 alin. (1) lit. r) și s) și art. 469 alin. (1) lit. a) și c) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum au fost completate prin prezenta ordonanță de urgență, aferente anului 2016, se aplică de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență. Organele fiscale locale recalculează impozitele datorate proporțional cu perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2016 și data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

(6) Scutirea de la plata impozitului/taxei pe teren, stabilită conform alin. (1) lit. t), se aplică începând cu data de 1 a lunii următoare celei în care persoana depune documentele justificative.

(la 20-05-2018 Articolul 464 din Capitolul III , Titlul IX a fost completat de Punctul 4, Articolul I din LEGEA nr. 111 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 422 din 17 mai 2018)

(7) Prin excepție de la prevederile alineatului (6), scutirea de la plata impozitului/taxei pe teren, stabilită conform alin. (1) lit. t) în cazul persoanelor cu handicap temporar, care dețin un certificat de handicap revizibil, se acordă începând cu data emiterii noului certificat de handicap, cu condiția ca acesta să aibă continuitate și să fie depus la organul fiscal local în termen de 45 de zile.

(la 24-12-2020 Articolul 464 din Capitolul III , Titlul IX a fost completat de Punctul 204, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

ART. 465

Calculul impozitului/taxei pe teren

(1) Impozitul/Taxa pe teren se stabilește luând în calcul suprafața terenului, rangul localității în care este amplasat terenul, zona și categoria de folosință a terenului, conform încadrării făcute de consiliul local.

(2) În cazul unui teren amplasat în intravilan, înregistrat în registrul agricol la categoria de folosință terenuri cu construcții, impozitul/taxa pe teren se stabilește prin înmulțirea suprafeței terenului, exprimată în hectare, cu suma corespunzătoare prevăzută în următorul tabel:

(la 01-01-2018 Partea introductivă a alineatului (2) din Articolul 465 , Capitolul III , Titlul IX a fost modificată de Punctul 1, Articolul I din LEGEA nr. 196 din 29 septembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 778 din 02 octombrie 2017)

Zona în cadrul localității	Nivelurile impozitului/taxei, pe ranguri de localități - lei/ha -					
	0	I	II	III	IV	V
A	8282-20706	6878-17194	6042-15106	5236-13090	711-1788	569-1422
B	6878-17194	5199-12998	4215-10538	3558-8894	569-1422	427-1068
C	5199-12998	3558-8894	2668-6670	1690-4226	427-1068	284-710
D	3558-8894	1690-4226	1410-3526	984-2439	278-696	142-356

(2¹) Abrogat.

(la 01-01-2018 Alineatul (2[^]1) din Articolul 465 , Capitolul III , Titlul IX a fost abrogat de Punctul 2, Articolul I din LEGEA nr. 196 din 29 septembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 778 din 02 octombrie 2017)

(3) În cazul unui teren amplasat în intravilan, înregistrat în registrul agricol la altă categorie de folosință decât cea de terenuri cu construcții, impozitul/taxa pe teren se stabilește prin înmulțirea suprafeței terenului, exprimată în hectare, cu suma corespunzătoare prevăzută la alin. (4), iar acest rezultat se înmulțește cu coeficientul de corecție corespunzător prevăzut la alin. (5).

(la 01-01-2018 Alineatul (3) din Articolul 465 , Capitolul III , Titlul IX a fost modificat de Punctul 3, Articolul I din LEGEA nr. 196 din 29 septembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 778 din 02 octombrie 2017)

(4) Pentru stabilirea impozitului/taxei pe teren, potrivit alin. (3), se folosesc sumele din tabelul următor, exprimate în lei pe hectar:

Nr. crt.	Zona Categorია de folosință	A	B	C	D
1	Teren arabil	28	21	19	15
2	Pășune	21	19	15	13
3	Fâneată	21	19	15	13
4	Vie	46	35	28	19
5	Livadă	53	46	35	28
6	Pădure sau alt teren cu vegetație forestieră	28	21	19	15
7	Teren cu ape	15	13	8	0
8	Drumuri și căi ferate	0	0	0	0
9	Teren neproductiv	0	0	0	0

(5) Suma stabilită conform alin. (4) se înmulțește cu coeficientul de corecție corespunzător prevăzut în următorul tabel:

Rangul localității	Coeficientul de corecție
0	8,00
I	5,00
II	4,00
III	3,00

IV	1,10
V	1,00

(6) Ca excepție de la prevederile alin. (3)-(5), în cazul contribuabililor persoane juridice, pentru terenul amplasat în intravilan, înregistrat în registrul agricol la altă categorie de folosință decât cea de terenuri cu construcții, impozitul/țaxa pe teren se calculează conform prevederilor alin. (7) numai dacă îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

(la 01-01-2018 Partea introductivă a alineatului (6) din Articolul 465 , Capitolul III , Titlul IX a fost modificată de Punctul 4, Articolul I din LEGEA nr. 196 din 29 septembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 778 din 02 octombrie 2017)

a) au prevăzut în statut, ca obiect de activitate, agricultura;

b) au înregistrate în evidența contabilă, pentru anul fiscal respectiv, venituri și cheltuieli din desfășurarea obiectului de activitate prevăzut la lit. a).

(7) În cazul unui teren amplasat în extravilan, impozitul/țaxa pe teren se stabilește prin înmulțirea suprafeței terenului, exprimată în hectare, cu suma corespunzătoare prevăzută în următorul tabel, înmulțită cu coeficientul de corecție corespunzător prevăzut la art. 457 alin. (6):

Nr. crt.	Categoria de folosință	Impozit (lei)
1	Teren cu construcții	22-31
2	Teren arabil	42-50
3	Pășune	20-28
4	Fâneată	20-28
5	Vie pe rod, alta decât cea prevăzută la nr. crt. 5.1	48-55
5.1	Vie până la intrarea pe rod	0
6	Livadă pe rod, alta decât cea prevăzută la nr. crt. 6.1	48-56
6.1	Livadă până la intrarea pe rod	0
7	Pădure sau alt teren cu vegetație forestieră, cu excepția celui prevăzut la nr. crt. 7.1	8-16
7.1	Pădure în vârstă de până la 20 de ani și pădure cu	0

	rol de protecție	
8	Teren cu apă, altul decât cel cu amenajări piscicole	1-6
8.1	Teren cu amenajări piscicole	26-34
9	Drumuri și căi ferate	0
10	Teren neproductiv	0

(7[^]1) În cazul terenurilor aparținând cultelor religioase recunoscute oficial în România și asociațiilor religioase, precum și componentelor locale ale acestora, cu excepția suprafețelor care sunt folosite pentru activități economice, valoarea impozabilă se stabilește prin asimilare cu terenurile neproductive.

(la 25-06-2018 Articolul 465 din Capitolul III , Titlul IX a fost completat de Articolul I din LEGEA nr. 145 din 20 iunie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 515 din 22 iunie 2018)

(8) Înregistrarea în registrul agricol a datelor privind clădirile și terenurile, a titularului dreptului de proprietate asupra acestora, precum și schimbarea categoriei de folosință se pot face numai pe bază de documente, anexate la declarația făcută sub semnătura proprie a capului de gospodărie sau, în lipsa acestuia, a unui membru major al gospodăriei. Procedura de înregistrare și categoriile de documente se vor stabili prin norme metodologice.

(9) Nivelul impozitului pe teren prevăzut la alin. (2) și (7) se stabilește prin hotărâre a consiliului local. La nivelul municipiului București, această atribuție revine Consiliului General al Municipiului București.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

SECȚIUNEA a 3-a

Calculul impozitului/taxei pe teren

82. Impozitul pe teren se stabilește anual în funcție de suprafața terenului, rangul localității în care este amplasat terenul, zona și categoria de folosință a terenului, în mod diferențiat, în intravilanul și extravilanul localităților, după cum urmează:

a) în intravilan:

(i) pe ranguri de localități, identificate prin cifrele române: 0, I, II, III, IV și V;

(ii) pe zone, identificate prin literele: A, B, C și D;

(iii) prin aplicarea coeficienților de corecție prevăzuți la art. 465 alin. (5) din Codul fiscal

;

b) în extravilan, în funcție de categoria de folosință, identificate prin literele: A, B, C și D, prin aplicarea nivelurilor prevăzute la art. 465 alin. (7) din Codul fiscal, înmulțite cu coeficienții de corecție corespunzători prevăzuți la art. 457 alin. (6) din Codul fiscal.

83. În aplicarea prevederilor art. 465 alin. (6) din Codul fiscal, veniturile/cheltuielile din arendă, precum și cele rezultate din orice transfer al dreptului de administrare/folosință, din punct de vedere fiscal, nu se consideră venituri și cheltuieli din desfășurarea obiectului de activitate, agricultură.

84. (1) Exemplul de calcul I privind stabilirea impozitului pe teren amplasat în intravilan: Un contribuabil deține într-o unitate administrativ-teritorială:

a) în localitatea de rangul III, în intravilan, în zona B, potrivit nomenclurii stradale, la aceeași adresă, un teren în suprafață de 0,8732 ha, având următoarele categorii de folosință:

Nr. crt.	Categoria de folosință, potrivit înregistrărilor efectuate în registrul agricol	Suprafața - ha -
0	1	2
1.	Teren cu construcții	0,0678
2.	Teren arabil	0,0490
3.	Pășune	0,0386
4.	Fâneată	0,0769
5.	Livadă	0,0562
6.	Teren cu vegetație forestieră	0,1312
7.	Teren cu ape	0,0614
8.	Drumuri	0,1319
9.	Teren neproductiv	0,2602

b) în localitatea de rangul III, în intravilan, în zona A, potrivit nomenclurii stradale, la aceeași adresă, un teren în suprafață de 0,0202 ha, având categoria de folosință: teren neproductiv;

c) în localitatea de rangul V, în intravilan, în zona A, potrivit nomenclurii stradale, la aceeași adresă, un teren în suprafață de 0,2578 ha, având următoarele categorii de folosință:

Nr. crt.	Categoria de folosință, potrivit înregistrărilor efectuate în registrul agricol	Suprafața - ha -
0	1	2

1.	Teren cu construcții	0,0483
2.	Pășune	0,0576
3.	Drumuri	0,1519

d) în localitatea de rangul V, în intravilan, în zona D, potrivit nomenclaturii stradale, la aceeași adresă, un teren în suprafață de 1,24762 ha, având următoarele categorii de folosință:

Nr. crt.	Categoria de folosință, potrivit înregistrărilor efectuate în registrul agricol	Suprafața - ha -
0	1	2
1.	Teren cu construcții	0,0778
2.	Teren arabil	0,0514
3.	Pășune	0,0311
4.	Fâneață	0,0943
5.	Livadă	0,4321
6.	Teren cu vegetație forestieră	0,2300
7.	Teren cu ape	0,0690
8.	Drumuri	0,1304
9.	Teren neproductiv	0,1315

(2) Prin hotărârea consiliului local:

a) pentru localitatea de rangul III, zona A, în limitele prevăzute la art. 465 alin. (2) din Codul fiscal, respectiv între 5.236 lei/ha și 13.090 lei/ha, nivelul impozitului pe teren se stabilește la 10.009 lei/ha, asupra căruia se aplică, potrivit prevederilor art. 489 alin. (2) din Codul fiscal, o cotă adițională de 48%, rezultând un nivel de 14.813 lei/ha;

b) pentru localitatea de rangul III, zona B, în limitele prevăzute la art. 465 alin. (2) din Codul fiscal, respectiv între 3.558 lei/ha și 8.894 lei/ha, nivelul impozitului pe teren se stabilește la 7.773 lei/ha asupra căruia se aplică, potrivit prevederilor art. 489 alin. (2) din Codul fiscal, o cotă adițională de 48%, rezultând un nivel de 11.504 lei/ha;

c) pentru localitatea de rangul V, zona A, în limitele prevăzute la art. 465 alin. (2) din Codul fiscal, respectiv între 569 lei/ha și 1.442 lei/ha, nivelul impozitului pe teren se stabilește la 1.319 lei/ha, asupra căruia se aplică, potrivit prevederilor art. 489 alin. (2) din Codul fiscal, o cotă adițională de 26%, rezultând un nivel de 1.662 lei/ha;

d) pentru localitatea de rangul V, zona D, în limitele prevăzute la art. 465 alin. (2) din Codul fiscal, respectiv între 142 lei/ha și 356 lei/ha, nivelul impozitului pe teren se stabilește la

300 lei/ha asupra căruia se aplică, potrivit prevederilor art. 489 alin. (2) din Codul fiscal, o cotă adițională de 30%, rezultând un nivel de 390 lei/ha.

(3) Prin hotărârea consiliului local:

a) pentru localitatea de rangul III, zona A, potrivit prevederilor art. 465 alin. (3)-(5) din Codul fiscal coroborate cu cele ale prevederilor art. 489 alin. (2) din Codul fiscal, nivelurile impozitului pe teren se stabilesc după cum urmează:

Nr. crt.	Categoria de folosință	Suma potrivit zonei A	Coeficientul de corecție corespunzător rangului III	Impozitul pe teren (col. 2 x col. 3)	Impozitul pe teren asupra căruia se aplică o cotă adițională de 48% (col. 4 x 48%) - lei/ha -
0	1	2	3	4	5
1	Teren arabil	28	3	84	124
2	Pășune	21		63	93
3	Fâneață	21		63	93
4	Vie	46		138	204
5	Livadă	53		159	235
6	Pădure sau alt teren cu vegetație forestieră	28		84	124
7	Teren cu ape	15		45	67
8	Drumuri și căi ferate	0		0	0
9	Teren neproductiv	0		0	0

b) pentru localitatea de rangul III, zona B, potrivit prevederilor art. 465 alin. (3)-(5) din Codul fiscal coroborate cu cele ale prevederilor art. 489 alin. (2) din Codul fiscal, nivelurile impozitului pe teren se stabilesc după cum urmează:

Nr. crt.	Categoria de folosință	Suma potrivit zonei B	Coeficientul de corecție corespunzător rangului III	Impozitul pe teren (col. 2 x col. 3)	Impozitul pe teren asupra căruia se aplică o cotă adițională de 48% (col. 4 x 48%) - lei/ha -
0	1	2	3	4	5
1	Teren arabil	21	3	63	93
2	Pășune	19		57	84
3	Fâneață	19		57	84
4	Vie	35		105	155
5	Livadă	46		138	204
6	Pădure sau alt teren cu vegetație forestieră	21		63	93
7	Teren cu ape	13		39	57
8	Drumuri și căi ferate	0		0	0
9	Teren neproductiv	0		0	0

c) pentru localitatea de rangul V, zona A, potrivit prevederilor art. 465 alin. (3)-(5) coroborate cu cele ale prevederilor art. 489 alin. (2), nivelurile impozitului pe teren se stabilesc după cum urmează:

Nr. crt.	Categoria de folosință	Suma potrivit zonei A	Coeficientul de corecție corespunzător rangului V	Impozitul pe teren (col. 2 x col. 3)	Impozitul pe teren asupra căruia se aplică o cotă adițională de 26%
----------	------------------------	-----------------------	---	--------------------------------------	---

					(col. 4 x 26%) - lei/ha -
0	1	2	3	4	5
1	Teren arabil	28	1	28	35
2	Pășune	21		21	27
3	Fâneață	21		21	27
4	Vie	46		46	60
5	Livadă	53		53	67
6	Pădure sau alt teren cu vegetație forestieră	28		28	35
7	Teren cu ape	15		15	19
8	Drumuri și căi ferate	0		0	0
9	Teren nereproductiv	0		0	0

d) pentru localitatea de rangul V, zona D, potrivit prevederilor art. 465 alin. (3)-(5) din Codul fiscal coroborate cu cele ale prevederilor art. 489 alin. (2) din Codul fiscal, nivelurile impozitului pe teren se stabilesc după cum urmează:

Nr. crt.	Categoria de folosință	Suma potrivit zonei D	Coeficientul de corecție corespunzător rangului V	Impozitul pe teren (col. 2 x col. 3)	Impozitul pe teren asupra căruia se aplică o cotă adițională de 30% (col. 4 x 30%) - lei/ha -
0	1	2	3	4	5
1	Teren arabil	15		15	20
2	Pășune	13		13	17
3	Fâneață	13		13	17

4	Vie	19		19	27
5	Livadă	28		28	36
6	Pădure sau alt teren cu vegetație forestieră	15	1	15	20
7	Teren cu ape	0		0	0
8	Drumuri și căi ferate	0		0	0
9	Teren neproductiv	0		0	0

(4) Potrivit prevederilor art. 465 alin. (2) din Codul fiscal, impozitul pe terenurile amplasate în intravilan, înregistrate în registrul agricol la categoria de folosință terenuri cu construcții, se determină astfel:

a) pentru suprafața de 0,0678 ha, prevăzută la nr. crt. 1 din tabelul de la alin. (1) lit. a) din localitatea de rangul III, zona B, respectiv: $0,0678 \text{ ha} \times 11.504 \text{ lei/ha} = 779,9712 \text{ lei}$;

b) pentru suprafața de 0,0483 ha, prevăzută la nr. crt. 1 din tabelul de la alin. (1) lit. c) din localitatea de rangul V, zona A, respectiv: $0,0483 \text{ ha} \times 1.662 \text{ lei/ha} = 80,2746 \text{ lei}$;

c) pentru suprafața de 0,0778 ha, prevăzută la nr. crt. 1 din tabelul de la alin. (1) lit. d) din localitatea de rangul V, zona D, respectiv: $0,0778 \text{ ha} \times 390 \text{ lei/ha} = 30,42 \text{ lei}$.

(5) Potrivit prevederilor art. 465 alin. (3)-(5) din Codul fiscal, determinăm impozitul pe teren, pentru celelalte suprafețe, altele decât cele de la alin. (4), astfel:

a) pentru cele amplasate în localitatea de rangul III, în intravilan, în zona B				
Nr. crt.	Categoria de folosință, potrivit înregistrărilor efectuate în registrul agricol la alte categorii de folosință decât curți-construcții	Suprafața - ha -	Impozitul pe teren, conform alin. (3) lit. b) - lei/ha -	Impozit pe teren datorat (lei)
0	1	2	3	4
1	Teren cu construcții	0,0678	Vezi alin. (4) lit. a)	
2	Teren arabil	0,0490	93	4,5570

3	Pășune	0,0386	84	3,2424
4	Fâneață	0,0769	84	6,4596
5	Livadă	0,0562	204	11,4648
6	Teren cu vegetație forestieră	0,1312	93	12,2016
7	Teren cu ape	0,0614	57	3,4998
8	Drumuri	0,1319	0	0
9	Teren neproductiv	0,2602	0	0
TOTAL rând 2 +...+ 9 din coloana 4 41,4252				

b) pentru cele amplasate în localitatea de rangul V, în intravilan, în zona A

Nr. crt.	Categoria de folosință, potrivit înregistrărilor efectuate în registrul agricol la alte categorii de folosință decât curți-construcții	Suprafața - ha -	Impozitul pe teren, conform alin. (3) lit. c) - lei/ha -	Impozit pe teren datorat (lei)
0	1	2	3	4
1	Teren cu construcții	0,0483	Vezi alin. (4) lit. b)	
2	Pășune	0,0576	27	1,5552
3	Drumuri	0,1519	0	0
TOTAL rând 2 + 3 din coloana 4 1,5552				

c) pentru cele amplasate în localitatea de rangul V, în intravilan, în zona D

Nr. crt.	Categoria de folosință, potrivit înregistrărilor efectuate în registrul agricol la alte categorii de folosință	Suprafața - ha -	Impozitul pe teren, conform alin. (3) lit. d) - lei/ha -	Impozit pe teren datorat (lei)
----------	--	------------------	--	--------------------------------

	decât curți-construcții			
0	1	2	3	4
1	Teren cu construcții	0,0778	Vezi alin. (4) lit. c)	
2	Teren arabil	0,0514	20	1,0280
3	Pășune	0,0311	17	0,5287
4	Fâneață	0,0943	17	1,6031
5	Livadă	0,4321	36	15,5556
6	Teren cu vegetație forestieră	0,2300	20	4,6000
7	Teren cu ape	0,0690	0	0
8	Drumuri	0,1304	0	0
9	Teren neproductiv	0,1315	0	0
TOTAL rând 2 + ...+ 9 din coloana 4 23,3154				

(6) Contribuabilul prevăzut la alin. (1) datorează următorul impozit pe teren:

Nr. crt.	Impozitul pe teren datorat, potrivit prevederilor alin. (4) și (5)	Impozitul pe teren datorat - TOTAL (lei)
0	1	2
1	alin. (4) lit. a)	779,9712
2	alin. (4) lit. b)	80,2746
3	alin. (4) lit. c)	30,42
4	alin. (5) lit. a)	41,4252
5	alin. (5) lit. b)	1,5552
6	alin. (5) lit. c)	23,3154
IMPOZITUL PE TEREN DATORAT - TOTAL 956,9616 = 957 lei		

(7) Exemplu de calcul II privind stabilirea impozitului pe teren amplasat în intravilan:

Un contribuabil deține în unitatea administrativ-teritorială de rangul III, în intravilan, la nivelul căreia s-au stabilit nivelurile impozitului pe teren potrivit prevederilor alin. (2) lit. a) și b) și alin. (3) lit. a) și b) ale prezentului punct:

a) în zona A, potrivit nomenclurii stradale, la aceeași adresă, un teren în suprafață de 0,0650 ha, având următoarele categorii de folosință:

Nr. crt.	Categoria de folosință, potrivit înregistrărilor efectuate în registrul agricol	Suprafața - ha -
0	1	2
1.	Teren cu construcții	0,0350
2.	Teren arabil	0,0300

b) în zona B, potrivit nomenclurii stradale, la o anumită adresă, un teren în suprafață de 0,2400 ha, având următoarele categorii de folosință:

Nr. crt.	Categoria de folosință, potrivit înregistrărilor efectuate în registrul agricol	Suprafața - ha -
0	1	2
1.	Teren arabil	0,0200
2.	Pășune	0,0300
3.	Fâneață	0,1900

c) în zona B, potrivit nomenclurii stradale, la o altă adresă decât cea de la lit. b), un teren în suprafață de 0,0550 ha, având următoarele categorii de folosință:

Nr. crt.	Categoria de folosință, potrivit înregistrărilor efectuate în registrul agricol	Suprafața - ha -
0	1	2
1.	Teren arabil	0,0350
2.	Pășune	0,0200

(8) Potrivit prevederilor art. 465 alin. (2) din Codul fiscal, pentru suprafața de 0,0350 ha, prevăzută la nr. crt. 1 din tabelul de la alin. (7) lit. a), impozitul pe terenurile amplasate în intravilan, înregistrate în registrul agricol la categoria de folosință terenuri cu construcții - zona A, se determină astfel: $0,0350 \text{ ha} \times 14.813 \text{ lei/ha} = 518,4550 \text{ lei}$.

(9) Potrivit prevederilor art. 465 alin. (3)-(5) din Codul fiscal, determinăm impozitul pe teren, pentru celelalte suprafețe, altele decât cele de la alin. (8), astfel:

a) imobilul prevăzut la alin. (7) lit. a)				
Nr. crt.	Categoria de folosință, potrivit înregistrărilor efectuate în registrul agricol	Suprafața - ha -	Impozitul pe teren, conform alin. (3) lit. a) - lei/ha -	Impozit pe teren datorat (lei)
0	1	2	3	4
1	Teren cu construcții	0,0350	14.813	518,4550
2	Teren arabil	0,0300	124	3,7200

b) imobilul prevăzut la alin. (7) lit. b)				
Nr. crt.	Categoria de folosință, potrivit înregistrărilor efectuate în registrul agricol	Suprafața - ha -	Impozitul pe teren, conform alin. (3) lit. b) - lei/ha -	Impozit pe teren datorat (lei)
0	1	2	3	4
1	Teren arabil	0,0200	93	1,8600
2	Pășune	0,0300	84	2,5200
3	Fâneață	0,1900	84	15,9600
TOTAL rând 1 + 2 + 3 din coloana 4				20,3400

c) imobilul prevăzut la alin. (7) lit. c)				
Nr. crt.	Categoria de folosință, potrivit înregistrărilor efectuate în registrul agricol	Suprafața - ha -	Impozitul pe teren, conform alin. (3) lit. b) - lei/ha -	Impozit pe teren datorat (lei)
0	1	2	3	4
1	Teren arabil	0,0350	93	3,2550
2	Pășune	0,0200	84	1,6800
TOTAL rând 1 + 2 din coloana 4 4,9350				

(10) Contribuabilul prevăzut la alin. (7) datorează următorul impozit pe teren:

Nr. crt.	Impozitul pe teren datorat, potrivit prevederilor alin. (4) și (5)	Impozit pe teren datorat - TOTAL (lei)
0	1	2
1	alin. (9) lit. a) nr. crt. 1	518,4550
2	alin. (9) lit. a) nr. crt. 2	3,7200
3	alin. (9) lit. b)	20,3400
4	alin. (9) lit. c)	4,9350
IMPOZITUL PE TEREN DATORAT - TOTAL		547,45 = 547

(11) Exemplu de calcul III

a) Un contribuabil deține într-o unitate administrativ-teritorială, potrivit nomenclurii stradale, la aceeași adresă, un teren în suprafață de 0,1110 ha, având următoarele categorii de folosință:

Nr. crt.	Categoria de folosință, potrivit înregistrărilor efectuate în registrul agricol	Suprafața - ha -
0	1	2
1.	Teren cu construcții	0,0600
2.	Teren arabil	0,0230
3.	Pășune	0,0280

b) suprafața de 0,0600 ha a terenului prevăzut în tabelul de la lit. a) la nr. crt. 1 se înmulțește cu suma corespunzătoare prevăzută în tabelul de la art. 465 alin. (2) din Codul fiscal;

c) suprafețele de teren prevăzute în tabelul de la lit. a), respectiv 0,0230 ha de la categoria de folosință «Teren arabil» și de 0,0280 ha de la categoria de folosință «Pășune» se impozitează/taxează potrivit prevederilor art. 465 alin. (3)-(5) din Codul fiscal.

(12) În cazul coproprietarilor, pentru punerea în aplicare a prevederilor art. 465 alin. (2)-(5) din Codul fiscal, pentru determinarea impozitului pe teren, se iau în calcul suprafețele de teren potrivit cotelor-părți deținute de fiecare coproprietar în parte.

85. Exemple pentru aplicarea prevederilor referitoare la taxa pe teren:

A. O unitate administrativ-teritorială (UAT) deține în proprietate un teren pe care îl dă în administrare unei persoane de drept public (A), care îl închiriază ulterior unei persoane de drept privat (B), care la rândul ei îl închiriază unei/unor terțe persoane (C).

B. În cazul în care un teren proprietate privată a statului este închiriat unei persoane juridice pe o perioadă de 2 ani, care începe la data de 24 martie 2016 și se încheie la data de 23 martie 2018, locatarul trebuie să depună la organul fiscal local, până la data de 25 aprilie 2016, o declarație în vederea stabilirii taxei pe teren, însoțită de o copie a contractului de închiriere.

Taxa se calculează lunar, conform prevederilor art. 465 din Codul fiscal, având în vedere suprafața terenului și rangul localității în care este amplasat terenul, zona și categoria de folosință a terenului, în mod diferențiat, în intravilanul și extravilanul localităților, astfel:

a) Pentru luna martie a anului 2016:

Fiind fracțiune mai mică de o lună, taxa pe teren se calculează proporțional cu numărul de zile:

$Taxa\ lunară = taxa\ teren \times (8\ zile / 365\ zile);$

b) Pentru lunile întregi din perioada de valabilitate a contractului:

$Taxa\ lunară = taxa\ teren / 12\ luni;$

c) Luna martie a anului 2018:

$Taxa\ lunară = taxa\ teren \times 23\ zile / 365\ zile.$

Locatarul va plăti taxa lunar, până la data de 25 a lunii următoare, începând cu data de 25 aprilie 2016, până la data de 25 aprilie 2018.

C. În cazul unui contract care prevede închirierea unui teren aflat în proprietatea unității administrativ-teritoriale pe o perioadă de 2 ore în ziua de 27 august 2016, locatorul are obligația să depună la organul fiscal local o declarație în vederea stabilirii taxei pe teren până la data de 26 septembrie 2016, care este prima zi lucrătoare următoare termenului de 25 septembrie 2016.

Conform pct. 67 alin. (3), taxa se calculează proporțional cu numărul de ore:

$$\text{Taxa} = (\text{taxa teren}/365 \text{ zile}) \times (2\text{h}/24\text{h}).$$

Locatarul va plăti locatorului taxa pe teren, pe care acesta o va vărsa la bugetul local până la data de 26 septembrie 2016, care este prima zi lucrătoare următoare termenului de 25 septembrie 2016.

D. În cazul unui contract care prevede închirierea unui teren aflat în proprietatea unității administrativ-teritoriale, pe o perioadă de câte 2 ore în 3 zile pe săptămână, pe durata a 5 săptămâni, începând cu data de 1 octombrie 2016, locatorul trebuie să depună la organul fiscal local, până la data de 25 noiembrie 2016, o declarație în vederea stabilirii taxei pe teren.

Deoarece contractul se referă la intervale de timp mai mici de o lună, taxa pe teren se calculează conform pct. 67 alin. (3):

$$\text{Taxa} = (\text{taxa teren}/365 \text{ zile}) \times (3 \text{ zile} \times 5) \times (2\text{h}/24\text{h}).$$

Locatarul va plăti, lunar, locatorului taxa pe teren, pe care acesta o varsă la bugetul local până la data de 25 noiembrie 2016, respectiv până la data de 27 decembrie 2016, care este prima zi lucrătoare următoare termenului de 25 decembrie 2016.

E. O unitate administrativ-teritorială închiriaza un teren în suprafață de 100 mp, situat în intravilan zona A, rangul 0 și înregistrat în registrul agricol la categoria de folosință terenuri cu construcții, unei terțe persoane pentru o perioadă de 2 ore/zi timp de 3 săptămâni.

Prin hotărârea consiliului local, în baza prevederilor art. 465 alin. (2) din Codul fiscal, nivelul impozitului pe teren se stabilește la 9.500 lei/ha.

Conform pct. 67 alin. (3) taxa pe teren se calculează astfel:

$$\begin{array}{rcccccc} \text{Taxa} & = & (0,0100 \text{ ha} \times 9.500 \text{ lei/ha}/365 \text{ zile}) & \times & (7 \text{ zile} \times 3 \text{ săptămâni}) & \times & (2\text{h}/24 \text{ h}) & = & 0,2603 \times 21 \\ x & & 0,0833 & & = & & 0,4553 & & = & & 1 & & \text{leu} \end{array}$$

86. Pentru a beneficia în anul următor de prevederile art. 465 alin. (6) din Codul fiscal, persoanele juridice trebuie să aibă înregistrate în evidența contabilă pentru anul respectiv documente privind desfășurarea activității de agricultură, respectiv documente privind veniturile și cheltuielile aferente acestei activități, ca de exemplu: facturi privind procurarea de semințe, facturi privind aprovizionarea cu combustibil, cheltuieli cu salarizarea personalului, facturi privind vânzarea de semințe sau alte produse obținute din activitatea desfășurată.

87. În cazul terenurilor pe care se află amplasată o clădire, dintre cele prevăzute la art. 456 alin. (1) din Codul fiscal, cu încăperi care sunt folosite pentru activități economice, pentru calculul impozitului pe teren se efectuează următoarele operațiuni:

a) se determină cota procentuală din clădire ce corespunde incintelor folosite pentru activități economice, conform prevederilor art. 456 alin. (1) din Codul fiscal;

b) suprafața terenului se înmulțește cu cota procentuală prevăzută la lit. a) rezultând astfel suprafața terenului aferentă cotei-părți de clădire care corespunde încăperilor folosite pentru activități economice;

c) se determină impozitul pe teren pentru suprafața terenului aferentă cotei-părți de clădire care corespunde încăperilor folosite pentru activități economice, prin înmulțirea suprafeței determinate la lit. a) cu nivelul impozitului corespunzător, potrivit prevederilor art. 465 din Codul fiscal.

ART. 466

Declararea și datorarea impozitului și a taxei pe teren

(1) Impozitul pe teren este datorat pentru întregul an fiscal de persoana care are în proprietate terenul la data de 31 decembrie a anului fiscal anterior.

(2) În cazul dobândirii unui teren în cursul anului, proprietarul acestuia are obligația să depună o nouă declarație de impunere la organul fiscal local în a cărui rază teritorială de competență se află terenul, în termen de 30 de zile de la data dobândirii, și datorează impozit pe teren începând cu data de 1 ianuarie a anului următor.

(3) În cazul în care dreptul de proprietate asupra unui teren este transmis în cursul unui an fiscal, impozitul este datorat de persoana care deține dreptul de proprietate asupra terenului la data de 31 decembrie a anului fiscal anterior anului în care se înstrăinează.

(4) Dacă încadrarea terenului în funcție de rangul localității și zonă se modifică în cursul unui an sau în cursul anului intervine un eveniment care conduce la modificarea impozitului pe teren, impozitul se calculează conform noii situații începând cu data de 1 ianuarie a anului următor.

(5) În cazul modificării categoriei de folosință a terenului, proprietarul acestuia are obligația să depună o nouă declarație de impunere la organul fiscal local în a cărui rază teritorială de competență se află terenul, în termen de 30 de zile de la data modificării folosinței, și datorează impozitul pe teren conform noii situații începând cu data de 1 ianuarie a anului următor.

(6) În cazul terenurilor la care se constată diferențe între suprafețele înscrise în actele de proprietate și situația reală rezultată din măsurătorile executate în condițiile Legii nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pentru determinarea sarcinii fiscale se au în vedere suprafețele care corespund situației reale, dovedite prin lucrări de cadastru. Datele rezultate din lucrările de cadastru se înscriu în evidențele fiscale, în registrul agricol, precum și în cartea funciară, iar impozitul se calculează conform noii situații începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui în care se înregistrează lucrarea de cadastru la oficiile de cadastru și publicitate imobiliară, ca anexă la declarația fiscală.

(la 24-12-2020 Alineatul (6) din Articolul 466 , Capitolul III , Titlul IX a fost modificat de Punctul 205, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

(7) În cazul unui teren care face obiectul unui contract de leasing financiar, pe întreaga durată a acestuia se aplică următoarele reguli:

a) impozitul pe teren se datorează de locatar, începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui în care a fost încheiat contractul;

b) în cazul în care contractul de leasing financiar încetează altfel decât prin ajungerea la scadență, impozitul pe teren se datorează de locator, începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui în care terenul a fost predat locatorului prin încheierea procesului-verbal de predare-primire a bunului sau a altor documente similare care atestă intrarea bunului în posesia locatorului ca urmare a rezilierii contractului de leasing;

c) atât locatorul, cât și locatarul au obligația depunerii declarației fiscale la organul fiscal local în a cărui rază de competență se află terenul, în termen de 30 de zile de la data finalizării contractului de leasing sau a încheierii procesului-verbal de predare a bunului sau a altor documente similare care atestă intrarea bunului în posesia locatorului ca urmare a rezilierii contractului de leasing însoțită de o copie a acestor documente.

(8) În cazul terenurilor pentru care se datorează taxa pe teren, în temeiul unui contract de concesiune, închiriere, administrare ori folosință care se referă la perioade mai mari de o lună, titularul dreptului de concesiune, închiriere, administrare ori folosință are obligația depunerii unei declarații la organul fiscal local până la data de 25 inclusiv a lunii următoare intrării în vigoare a contractului.

(la 03-01-2016 Alin. (8) al art. 466 a fost modificat de pct. 8 al art. unic din LEGEA nr. 358 din 31 decembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 988 din 31 decembrie 2015, care completează art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015, cu pct. 36³⁰.)

(9) În cazul terenurilor pentru care se datorează taxa pe teren, în temeiul unor contracte de concesiune, închiriere, administrare ori folosință care se referă la perioade mai mici de o lună, persoana de drept public care transmite dreptul de concesiune, închiriere, administrare ori folosință are obligația să depună o declarație la organul fiscal local, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare intrării în vigoare a contractelor, la care anexează o situație centralizatoare a acestor contracte.

(la 03-01-2016 Alin. (9) al art. 466 a fost modificat de pct. 8 al art. unic din LEGEA nr. 358 din 31 decembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 988 din 31 decembrie 2015, care completează art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015, cu pct. 36³⁰.)

(9¹) În cazul terenurilor pentru care se datorează taxa pe teren, în temeiul unui contract de concesiune, închiriere, administrare ori folosință care se referă la perioade mai mari de un an, titularul dreptului de concesiune, închiriere, administrare ori folosință are obligația depunerii unei declarații la organul fiscal local în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a contractului și datorează taxa pe teren începând cu data de 1 ianuarie a anului următor.

(la 24-12-2020 Articolul 466 din Capitolul III , Titlul IX a fost completat de Punctul 206, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

(10) În cazul unei situații care determină modificarea taxei pe teren datorate, persoana care datorează taxa pe teren are obligația să depună o declarație la organul fiscal local în a cărui rază teritorială de competență se află terenul, până la data de 25 a lunii următoare celei în care s-a înregistrat situația respectivă.

(11) Declararea terenurilor în scop fiscal nu este condiționată de înregistrarea acestor terenuri la oficiile de cadastru și publicitate imobiliară.

(12) Depunerea declarațiilor fiscale reprezintă o obligație și în cazul persoanelor care beneficiază de scutiri sau reduceri de la plata impozitului sau a taxei pe teren.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

88. *Impozitul pe teren, precum și obligațiile de plată accesorii acestuia, datorate până la data de 31 decembrie a anului fiscal anterior celui în care se realizează înstrăinarea între vii a terenurilor, se datorează de partea care înstrăinează.*

89. (1) *Ori de câte ori intervin modificări în registrul agricol, referitoare la terenurile deținute în proprietate sau în folosință, după caz, de natură să conducă la modificarea impozitului/taxei pe teren, funcționarii publici cu atribuții privind completarea, ținerea la zi și centralizarea datelor în registrele agricole au obligația de a comunica aceste modificări organului fiscal local, în termen de 3 zile lucrătoare de la data modificării.*

(2) *Înregistrarea în registrul agricol a datelor privind terenurile, precum și a schimbării categoriei de folosință a terenurilor, se realizează de către contribuabili prin depunerea unor declarații la care se anexează copii după acte, certificate de conformitate cu originalul, conform prevederilor art. 64 alin. (5) din Legea nr. 207/2015*

privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, prin care se atestă proprietatea persoanelor asupra terenurilor în cauză sau schimbarea respectivă, după caz.

(3) *Impozitul pe teren se datorează și în cazul contribuabililor pentru terenurile dobândite prin hotărâri judecătorești definitive și irevocabile/definitive și executorii prin care li s-a constituit sau reconstituit dreptul de proprietate asupra terenurilor agricole sau forestiere, după caz, începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui punerii în posesie constatate prin procese-verbale, fișe sau orice alte documente de punere în posesie întocmite de comisiile locale, potrivit dispozițiilor legale în vigoare.*

(4) *Referitor la registrele agricole se au în vedere reglementările în vigoare privind registrul agricol, precum și normele tehnice de completare a registrului agricol.*

90. (1) *În sensul prevederilor art. 466 alin. (2) din Codul fiscal obligația de depunere a declarației revine și contribuabililor care înstrăinează terenul. (2) Declarațiile se depun în termen de 30 de zile de la data dobândirii sau de la data apariției oricăreia dintre următoarele situații:*

- a) intervin schimbări privind domiciliul fiscal al contribuabilului;*
- b) se realizează modificări ce conduc la recalcularea impozitului pe teren datorat;*
- c) intervin schimbări privind situația juridică a contribuabilului, de natură să conducă la modificarea impozitului pe teren.*

91. *Autoritățile administrației publice locale de la nivelul comunei, al orașului, al municipiului sau al sectoarelor municipiului București, după caz, stabilesc, pentru anul fiscal 2016, până la data de 31 martie 2016, suprafața de teren care este acoperită de o clădire, respectiv de un apartament, pe baza datelor cuprinse în actele de proprietate sau în alte documente care atestă această suprafață, depuse de contribuabili în vederea stabilirii impozitului pe clădiri, sau a datelor furnizate de compartimentele de specialitate din cadrul autorităților administrației publice locale sau alte instituții care dețin aceste date.*

92. (1) Declarația privind taxa pe teren se depune la organul fiscal în a cărui rază de competență este amplasat terenul, până la data de 25 a lunii următoare celei în care intră în vigoare contractul prin care se acordă dreptul de concesiune, închiriere, administrare ori folosință.

(2) Obligația depunerii declarației în scopul stabilirii taxei pe teren aparține persoanei care are calitatea de concesionar, locatar, titular al dreptului de administrare, chiar dacă aceasta transmite ulterior altor persoane dreptul de administrare, închiriere, folosință sau concesiune asupra terenului.

(3) La declarația privind taxa pe teren se anexează copii ale documentelor prin care se transmite dreptul de concesiune, închiriere, dare în administrare sau în folosință și din care reiese suprafața și categoria de folosință a terenului pentru care se datorează taxa pe teren.

(4) În cazul contractelor de concesiune, închiriere, dare în administrare sau în folosință ce se referă la perioade mai mici de o lună, la declarația privind taxa pe teren se anexează o situație centralizatoare și copiile contractelor de concesiune, închiriere, dare în administrare sau în folosință din care reies suprafața și categoria de folosință a terenului.

ART. 467

Plata impozitului și a taxei pe teren

(1) Impozitul pe teren se plătește anual, în două rate egale, până la datele de 31 martie și 30 septembrie inclusiv.

Potrivit art. V alin. (1) din ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ nr. 29 din 18 martie 2020, publicată în Monitorul Oficial nr. 230 din 21 martie 2020, în anul 2020, termenul de 31 martie inclusiv, prevăzut la art. 462 alin. (1), art. 467 alin. (1) și la art. 472 alin. (1) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, se prorogă până la data de 30 iunie inclusiv.

(2) Pentru plata cu anticipație a impozitului/taxei pe teren, datorat/e pentru întregul an de către contribuabili, până la data de 31 martie a anului respectiv, se acordă o bonificație de până la 10% inclusiv, stabilită prin hotărâre a consiliului local. La nivelul municipiului București, această atribuție revine Consiliului General al Municipiului București.

(la 24-12-2020 Alineatul (2) din Articolul 467 , Capitolul III , Titlul IX a fost modificat de Punctul 207, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

Potrivit art. V alin. (2) din ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ nr. 29 din 18 martie 2020, publicată în Monitorul Oficial nr. 230 din 21 martie 2020, în anul 2020, termenul de 31 martie inclusiv, prevăzut la art. 462 alin. (2), art. 467 alin. (2) și art. 472 alin. (2) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, pentru acordarea bonificației stabilite de consiliul local, se prorogă până la data de 30 iunie inclusiv.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

93. În sensul aplicării art. 467 alin. (2) din Codul fiscal, prin plata cu anticipație se înțelege stingerea obligației de plată a impozitului pe teren datorat aceluiași buget local în anul fiscal respectiv, până la data de 31 martie, inclusiv.

(3) Impozitul pe teren, datorat aceluiași buget local de către contribuabili, persoane fizice și juridice, de până la 50 lei inclusiv, se plătește integral până la primul termen de plată.

(4) În cazul în care contribuabilul deține în proprietate mai multe terenuri amplasate pe raza aceleiași unități administrativ-teritoriale, prevederile alin. (2) și (3) se referă la impozitul pe teren cumulat.

(4¹) În cazul contractelor de concesiune, închiriere, administrare sau folosință, care se referă la o perioadă mai mare de un an, taxa pe teren se plătește anual, în două rate egale, până la datele de 31 martie și 30 septembrie, inclusiv.

(la 24-12-2020 Articolul 467 din Capitolul III , Titlul IX a fost completat de Punctul 208, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

(5) În cazul contractelor de concesiune, închiriere, administrare sau folosință, care se referă la perioade mai mari de o lună, taxa pe teren se plătește lunar, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare fiecărei luni din perioada de valabilitate a contractului, de către concesionar, locatar, titularul dreptului de administrare sau de folosință.

(la 03-01-2016 Alin. (5) al art. 467 a fost modificat de pct. 8 al art. unic din LEGEA nr. 358 din 31 decembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 988 din 31 decembrie 2015, care completează art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015, cu pct. 36³¹.)

(6) În cazul contractelor care se referă la perioade mai mici de o lună, persoana juridică de drept public care transmite dreptul de concesiune, închiriere, administrare sau folosință colectează taxa pe teren de la concesionari, locatari, titularii dreptului de administrare sau de folosință și o varsă lunar, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare fiecărei luni din perioada de valabilitate a contractului.

(la 03-01-2016 Alin. (6) al art. 467 a fost introdus de pct. 8 al art. unic din LEGEA nr. 358 din 31 decembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 988 din 31 decembrie 2015, care completează art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015, cu pct. 36³².)

CAP. IV

Impozitul pe mijloacele de transport

ART. 468

Reguli generale

(1) Orice persoană care are în proprietate un mijloc de transport care trebuie înmatriculat/înregistrat în România datorează un impozit anual pentru mijlocul de transport, cu excepția cazurilor în care în prezentul capitol se prevede altfel.

(2) Impozitul pe mijloacele de transport se datorează pe perioada cât mijlocul de transport este înmatriculat sau înregistrat în România.

(3) Impozitul pe mijloacele de transport se plătește la bugetul local al unității administrativ-teritoriale unde persoana își are domiciliul, sediul sau punctul de lucru, după caz.

(4) În cazul unui mijloc de transport care face obiectul unui contract de leasing financiar, pe întreaga durată a acestuia, impozitul pe mijlocul de transport se datorează de locatar.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

SECȚIUNEA 1

Reguli generale

94. Potrivit prevederilor art. 468 din Codul fiscal, impozitul pe mijloacele de transport este datorat de:

a) persoana care are în proprietate un mijloc de transport înmatriculat/înregistrat în România la data de 31 decembrie a anului fiscal anterior;

b) locatar, în cazul în care mijlocul de transport face obiectul unui contract de leasing, la data de 31 decembrie a anului fiscal anterior;

c) proprietarii navelor fluviale de pasageri, ai bărcilor și luntrelor folosite în alte scopuri decât pentru transportul persoanelor fizice cu domiciliul în unitățile administrativ-teritoriale din Delta Dunării, Insula Mare a Brăilei și Insula Balta Ialomiței, la data de 31 decembrie a anului fiscal anterior;

d) fiduciarul, în cazul în care mijlocul de transport face parte dintr-un patrimoniu fiduciar, la data de 31 decembrie a anului fiscal anterior, conform art. 488 din Codul fiscal.

95. Contribuabilii ale căror mijloace de transport fac obiectul înregistrării, din punct de vedere fiscal, se supun aceluiași obligații ca și cei ale căror mijloace de transport fac obiectul înmatriculării și, implicit aceluiași sancțiuni.

96. În cazul contractelor de leasing financiar, locatarul, persoana fizică sau persoana juridică, după caz, are obligația depunerii declarației fiscale la organele fiscale locale în a căror rază este înregistrat mijlocul de transport, în termen de 30 de zile de la data încheierii contractului de leasing, însoțită de o copie a acestuia.

97. (1) În cazul contractelor de leasing financiar care se reziliază, impozitul pe mijloacele de transport este datorat de locator începând cu data de 1 ianuarie a anului următor încheierii procesului-verbal de predare a bunului sau a altor documente similare care atestă intrarea bunului în posesia locatorului ca urmare a rezilierii contractului de leasing.

(2) În cazul contractelor de leasing financiar care se finalizează cu transferul dreptului de proprietate asupra mijlocului de transport, locatarul are obligația declarării acestuia la organul fiscal local competent, în termen de 30 de zile și datorează impozit pe mijlocul de transport începând cu data de 1 ianuarie a anului fiscal următor celui în care a avut loc predarea-primirea mijlocului de transport.

98. Pentru stabilirea impozitului pe mijloacele de transport, navele fluviale de pasageri sunt asimilate vapoarelor prevăzute la pct. 7 din tabelul de la art. 470 alin. (8) din Codul fiscal.

99. Prin sintagma "folosite pentru transportul persoanelor fizice", prevăzută la art. 469 alin. (1) lit. e) din Codul fiscal, se înțelege folosirea atât pentru activități ce privesc necesitățile familiale, cât și pentru activități de agrement.

100. Impozitul pe mijloacele de transport se face venit la bugetul local al unității/subdiviziune administrativ-teritoriale unde contribuabilul are domiciliul, sediul/punctul de lucru.

101. (1) La nivelul fiecărui organ fiscal al comunei, al orașului, al municipiului, după caz, se instituie și se conduce Registrul de evidență a mijloacelor de transport supuse înmatriculării/înregistrării, denumit în continuare registru. Registrul, formular tipizat, se ține în format letric sau în format electronic, potrivit capacității administrative de care dispune organul fiscal local. La nivelul municipiului București, registrul se instituie și se conduce la nivelul organului fiscal local al sectorului.

(2) În cazul unui proprietar, persoană fizică sau persoană juridică, de mijloc de transport care face obiectul înmatriculării/înregistrării în România și care înstrăinează/dobândește mijlocul de transport prin oricare dintre modalitățile prevăzute de lege, organul fiscal are obligația înregistrării actului de înstrăinare-dobândire în registrul prevăzut la alin. (1).

Documentele translativă ale dreptului de proprietate asupra mijloacelor de transport încheiate anterior datei de 1 ianuarie 2016 se utilizează și după această dată în relația cu autoritățile/instituțiile/serviciile publice centrale sau locale, după caz.

(3) Actul de înstrăinare-dobândire a mijlocului de transport, în cazul în care ambele părți au domiciliul fiscal în România, se prezintă de persoana care înstrăinează, în original, precum și 4 fotocopii ale acestuia, cu mențiunea «Conform cu originalul». Cele 5 exemplare sunt utilizate după cum urmează:

- a) exemplarul original rămâne la persoana care dobândește;
- b) un exemplar rămâne în arhiva organului fiscal local la care este luată în evidența fiscală persoana care înstrăinează;
- c) un exemplar rămâne la persoana care înstrăinează proprietatea;
- d) un exemplar, pe care se înscrie și de către organul fiscal de la domiciliul dobânditorului numărul de înregistrare din registrul prevăzut la alin. (1), se depune la organul competent privind înmatricularea/înregistrarea/radierea mijloacelor de transport;
- e) un exemplar se depune la organul fiscal local unde își are domiciliul fiscal persoana care dobândește proprietatea.

(4) În cazul unui mijloc de transport înstrăinat de către o persoană fizică cu domiciliul fiscal în România unei persoane fizice sau unei persoane juridice, după caz, care nu are domiciliul fiscal în România, persoana care înstrăinează prezintă actul de înstrăinare-dobândire a mijlocului de transport, în original, precum și 3 fotocopii ale acestuia, cu mențiunea «Conform cu originalul», sub semnătura ambelor părți, menționând, lizibil și olograf, identitatea fiecărei persoane semnatare, pe fiecare din acestea înscriindu-se numărul de înregistrare din registrul prevăzut la alin. (1) de către organul fiscal de la domiciliul fiscal al persoanei care înstrăinează. Cele 4 exemplare sunt utilizate după cum urmează:

- a) exemplarul original rămâne la persoana care dobândește;
- b) un exemplar rămâne în arhiva organului fiscal local la care este luată în evidența fiscală persoana care înstrăinează;

- c) un exemplar rămâne la persoana care înstrăinează proprietatea;
- d) un exemplar se depune la organul competent privind înmatricularea/înregistrarea/radierea mijloacelor de transport.

(5) În cazul în care un mijloc de transport a fost preluat de către un operator economic în condițiile Legii nr. 212/2015

privind modalitatea de gestionare a vehiculelor și a vehiculelor scoase din uz, în registrul prevăzut la alin. (1) se înregistrează certificatul de distrugere emis de operatorul economic respectiv, iar proprietarul care predă mijlocul de transport are obligația să furnizeze organului fiscal local o copie certificată "Conform cu originalul", precum și cu mențiunea "Documentele anexate sunt corecte și complete, conforme cu realitatea" și semnată de către contribuabil.

(6) În cazul unei hotărâri judecătorești care consfințește faptul că o persoană a pierdut dreptul de proprietate, aceasta are obligația înregistrării documentului respectiv în registrul prevăzut la alin. (1) și să depună la organul fiscal o copie certificată "Conform cu originalul" și semnată de către contribuabil.

(7) Pe baza actului de înstrăinare-dobândire, organul fiscal local unde se afla înregistrat mijlocul de transport înstrăinat scoate din evidențele fiscale mijlocul de transport respectiv.

În cazul dobândirii unui mijloc de transport pe bază de factură emisă de un operator economic din România sau din alt stat, precum și în cazul dobândirii unui mijloc de transport din alt stat decât România pe baza altor documente emise din statul de proveniență, proprietarii dobânditori declară la organul fiscal local de domiciliu mijloacele de transport, anexând copii ale documentelor certificate «Conform cu originalul», precum și cu mențiunea «Documentele anexate sunt corecte și complete, conforme cu realitatea», sub semnătura contribuabilului, iar în cazul documentelor completate în altă limbă decât româna, și copii ale documentelor traduse în limba română de către un traducător autorizat. Factura este actul de înstrăinare-dobândire, iar prevederile alin. (3) se aplică în mod corespunzător.

(8) Organul competent cu înmatricularea/înregistrarea/ radierea mijloacelor de transport transmite, anual, în format electronic, organului fiscal local o situație centralizatoare a radierilor/înmatriculărilor/înregistrărilor mijloacelor de transport din unitatea/subdiviziunea administrativ-teritorială.

Periodicitatea comunicării informațiilor poate fi lunară, conform înțelegerii părților.

Organele fiscale locale transmit, în condiții de reciprocitate, informațiile înregistrate în evidența proprie în luna precedentă:

a) conform înțelegerii părților, către organele competente cu înmatricularea/înregistrarea/radierea mijloacelor de transport;

b) către organele fiscale în a căror rază teritorială își au domiciliul contribuabilii dobânditori de mijloace de transport sau în care și-au schimbat domiciliul sau reședința contribuabilii proprietari de mijloace de transport.

(9) Pentru realizarea schimbului de informații dintre organele fiscale locale și organele competente cu înmatricularea/radierea mijloacelor de transport se pot încheia protocoale pentru a optimiza și eficientiza schimbul de informații. Schimbul de informații este reciproc. Schimbul de informații se face utilizând orice canale de comunicare, inclusiv accesul online în bazele de date, în funcție de capacitatea tehnică a părților, cu asigurarea securității accesului și informațiilor, precum și cu asigurarea integrității informațiilor.

(10) Registrul, formularul tipizat privind înstrăinarea-dobândirea mijloacelor de transport și protocolul-cadru pentru realizarea schimbului de informații dintre organele fiscale locale și organele competente privind înmatricularea/înregistrarea/ radierea mijloacelor de transport, respectiv instrucțiunile de aplicare, se aprobă prin ordin comun al ministrului dezvoltării regionale și administrației publice, al ministrului finanțelor publice și al ministrului afacerilor interne.

ART. 469

Scutiri

(1) Nu se datorează impozitul pe mijloacele de transport pentru:

a) mijloacele de transport aflate în proprietatea sau coproprietatea veteranilor de război, văduvelor de război sau văduvelor nerecăsătorite ale veteranilor de război, pentru un singur mijloc de transport, la alegerea contribuabilului;

*) Notă:

Reproducem mai jos prevederile art. II și III din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 46 din 31 august 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 685 din 5 septembrie 2016:

Articolul II

Scutirile prevăzute la art. 456 alin. (1) lit. r) și s), art. 464 alin. (1) lit. r) și s) și art. 469 alin. (1) lit. a) și c) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum au fost completate prin prezenta ordonanță de urgență, aferente anului 2016, se aplică de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență. Organele fiscale locale recalculează impozitele datorate proporțional cu perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2016 și data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

b) mijloacele de transport aflate în proprietatea sau coproprietatea persoanelor cu handicap grav sau accentuat și a persoanelor încadrate în gradul I de invaliditate, respectiv a reprezentanților legali, pe perioada în care au în îngrijire, supraveghere și întreținere persoane cu handicap grav sau accentuat și persoane încadrate în gradul I de invaliditate, pentru un singur mijloc de transport, la alegerea contribuabilului;

(la 20-05-2018 Litera b) din Alineatul (1) , Articolul 469 , Capitolul IV , Titlul IX a fost modificată de Punctul 5, Articolul I din LEGEA nr. 111 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 422 din 17 mai 2018)

c) mijloacele de transport aflate în proprietatea sau coproprietatea persoanelor prevăzute la art. 1 și 5 din Decretul-lege nr. 118/1990, republicat, cu modificările și completările ulterioare, și a persoanelor fizice prevăzute la art. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 105/1999, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 189/2000, cu modificările și completările ulterioare, pentru un singur mijloc de transport, la alegerea contribuabilului; scutirea rămâne valabilă și în cazul transferului proprietății către copiii acestor categorii de beneficiari;

(la 21-10-2019 Litera c) din Alineatul (1) , Articolul 469 , Capitolul IV , Titlul IX a fost modificată de Punctul 3, Articolul I din LEGEA nr. 185 din 17 octombrie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 848 din 18 octombrie 2019)

d) mijloacele de transport aflate în proprietatea sau coproprietatea persoanelor prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. b) și art. 4 alin. (1) din Legea nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare, pentru un singur mijloc de transport, la alegerea contribuabilului;

e) navele fluviale de pasageri, bărcile și luntrele folosite pentru transportul persoanelor fizice cu domiciliul în Delta Dunării, Insula Mare a Brăilei și Insula Balta Ialomitei;

f) mijloacele de transport ale instituțiilor publice;

g) mijloacele de transport ale persoanelor juridice, care sunt utilizate pentru servicii de transport public de pasageri în regim urban sau suburban, inclusiv transportul de pasageri în afara unei localități, dacă tariful de transport este stabilit în condiții de transport public;

h) vehiculele istorice definite conform prevederilor legale în vigoare;

i) mijloacele de transport specializate pentru transportul stupilor în pastoral, astfel cum sunt omologate în acest sens de Registrul Auto Român, folosite exclusiv pentru transportul stupilor în pastoral.

(la 24-12-2020 Litera i) din Alineatul (1) , Articolul 469 , Capitolul IV , Titlul IX a fost modificată de Punctul 209, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

j) mijloacele de transport folosite exclusiv pentru intervenții în situații de urgență;

k) mijloacele de transport ale instituțiilor sau unităților care funcționează sub coordonarea Ministerului Educației și Cercetării Științifice sau a Ministerului Tineretului și Sportului;

l) mijloacele de transport ale fundațiilor înființate prin testament constituite conform legii, cu scopul de a întreține, dezvolta și ajuta instituții de cultură națională, precum și de a susține acțiuni cu caracter umanitar, social și cultural;

m) mijloacele de transport ale organizațiilor care au ca unică activitate acordarea gratuită de servicii sociale în unități specializate care asigură găzduire, îngrijire socială și medicală, asistență, ocrotire, activități de recuperare, reabilitare și reinsertie socială pentru copil, familie, persoane cu handicap, persoane vârstnice, precum și pentru alte persoane aflate în dificultate, în condițiile legii;

n) autovehiculele acționate electric;

o) autovehiculele second-hand înregistrate ca stoc de marfă și care nu sunt utilizate în folosul propriu al operatorului economic, comerciant auto sau societate de leasing;

p) mijloacele de transport deținute de către organizațiile cetățenilor aparținând minorităților naționale.

(2) Consiliile locale pot hotărî să acorde scutirea sau reducerea impozitului pe mijloacele de transport agricole utilizate efectiv în domeniul agricol.

(3) Scutirea sau reducerea de la plata impozitului pe mijloacele de transport agricole utilizate efectiv în domeniul agricol, stabilită conform alin. (2), se aplică începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui în care persoana depune documentele justificative.

(4) Impozitul pe mijloacele de transport se reduce cu 50% pentru persoanele fizice care domiciliază în localitățile precizate în:

a) Hotărârea Guvernului nr. 323/1996

privind aprobarea Programului special pentru sprijinirea dezvoltării economico-sociale a unor localități din Munții Apuseni, cu modificările ulterioare;

b) Hotărârea Guvernului nr. 395/1996 pentru aprobarea Programului special privind unele măsuri și acțiuni pentru sprijinirea dezvoltării economico-sociale a județului Tulcea și a Rezervației Biosferei "Delta Dunării", cu modificările ulterioare.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

SECȚIUNEA a 2-a

Scutiri

102. În aplicarea art. 469 alin. (1) și (2) din Codul fiscal, scutirea sau reducerea de la plata impozitului pe mijloacele de transport se acordă pe baza documentelor doveditoare, valabile la data de 31 decembrie a anului fiscal anterior, care atestă situația respectivă, cu excepția contribuabililor care sunt deja cuprinși în baza de date a unității/subdiviziunii administrativ-teritoriale.

102¹. În aplicarea prevederilor art. 469 alin. (1) lit. a)-d) din Codul fiscal, în cazul mijloacelor de transport aflate în coproprietate, scutirea de impozit pe mijloacele de transport se acordă corespunzător cotei-părți din dreptul de proprietate asupra respectivului mijloc de transport.

103. În aplicarea prevederilor art. 469 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal, impozitul pe mijlocul de transport nu se datorează începând cu data de 1 ianuarie a anului următor depunerii documentelor doveditoare, proporțional cu numărul de luni menționate în certificat.

104. Scutirea de la plata impozitului pe mijloacele de transport se aplică începând cu data de 1 ianuarie a anului fiscal următor celui în care contribuabilii prezintă organelor fiscale ale administrației publice locale documentele prin care atestă situațiile prevăzute de lege.

105. Intră sub incidența prevederilor art. 469 alin. (1) lit. e) din Codul fiscal navele fluviale de pasageri, bărcile și luntrele folosite pentru transportul persoanelor fizice, aflate în proprietatea atât a persoanelor fizice, cât și a persoanelor juridice cu domiciliul în unitățile administrativ-teritoriale din Delta Dunării, Insula Mare a Brăilei și Insula Balta Ialomitei.

106. (1) Unitățile administrativ-teritoriale prevăzute la pct. 105 se stabilesc prin ordine ale prefecților județelor respective, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentelor norme metodologice.

(2) Ordinele prefecților se aduc la cunoștință publică, se comunică autorităților administrației publice locale interesate, în condițiile Legii administrației publice locale nr. 215/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și vor fi publicate în monitorul oficial al județului respectiv, potrivit prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 75/2003 privind organizarea și funcționarea serviciilor publice de editare a monitorilor oficiale ale unităților administrativ-teritoriale, aprobată cu modificări prin Legea nr. 534/2003, denumită în continuare Ordonanța Guvernului nr. 75/2003.

107. Intră sub incidența prevederilor art. 469 alin. (1) lit. g) din Codul fiscal operatorii de transport public local de călători a căror activitate este reglementată prin Legea serviciilor de transport public local nr. 92/2007, cu modificările și completările ulterioare.

108. Pentru aplicarea prevederilor art. 469 alin. (1) lit. o) din Codul fiscal, operatorii economici, comercianți auto sau societăți de leasing care au mijloace de transport înregistrate ca stoc de marfă prezintă, după caz, următoarele:

- a) proces-verbal de reintrare în posesie a vehiculului înscris ca marfă pe stoc - în copie;
- b) declarație de inventar;
- c) extras din situațiile financiare care dovedesc înscrierea pe stoc;
- d) dovada radierii din circulația pe drumurile publice;
- e) o cerere de scoatere din evidențele fiscale;

f) copie a actului de înstrăinare-dobândire către un operator economic care are ca obiect de activitate reciclarea/vânzarea pieselor rezultate din dezmembrarea mijlocului de transport și/sau a oricărui alt act doveditor al recunoașterii daunei totale de către asigurător sau al transferului de proprietate, spre exemplu factura de valorificare a vehiculului avariat către un operator specializat în dezmembrarea și reciclarea vehiculelor, în cazul mijlocului de transport declarat daună totală.

109. Pentru aplicarea prevederilor art. 469 alin. (2) din Codul fiscal, consiliile locale pot adopta hotărâri privind scutirea sau reducerea impozitului pe mijloacele de transport agricole utilizate efectiv în domeniul agricol pe bază de criterii și proceduri proprii. La nivelul municipiului București, această atribuție este îndeplinită de consiliile locale ale sectoarelor pe baza unei proceduri cadru aprobată de către Consiliul General al Municipiului București.

110. Scutirea sau reducerea impozitului pe mijloacele de transport stabilită conform art. 469 alin. (2) din Codul fiscal se aplică începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui în care mijlocul de transport se încadrează în situațiile respective, cu excepția celor prevăzute la art. 495 lit. d) din Codul fiscal care se acordă începând cu data de 1 ianuarie 2016.

(5) Scutirile prevăzute la alin. (1) lit. a)-c) se acordă integral pentru un singur mijloc de transport, la alegerea contribuabilului, aflat în proprietatea persoanelor menționate la aceste litere, deținute în comun cu soțul sau soția. În situația în care o cotă-parte din dreptul de proprietate asupra mijlocului de transport aparține unor terți, scutirea nu se acordă pentru cota-parte deținută de acești terți.

(la 01-01-2017 Alineatul (5) din Articolul 469 , Capitolul IV , Titlul IX a fost modificat de Punctul 41, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 84 din 16 noiembrie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 977 din 06 decembrie 2016)

*) Notă:

Reproducem mai jos prevederile art. II din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 46 din 31 august 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 685 din 5 septembrie 2016:

Articolul II

Scutirile prevăzute la art. 456 alin. (1) lit. r) și s), art. 464 alin. (1) lit. r) și s) și art. 469 alin. (1) lit. a) și c) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum au fost completate prin prezenta ordonanță de urgență, aferente anului 2016, se aplică de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență. Organele fiscale locale recalculează impozitele datorate proporțional cu perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2016 și data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

(6) Scutirea de la plata impozitului pe mijloacele de transport, stabilită conform alin. (1) lit. b), se aplică începând cu data de 1 a lunii următoare celei în care persoana depune documentele justificative.

(la 20-05-2018 Articolul 469 din Capitolul IV , Titlul IX a fost completat de Punctul 6, Articolul I din LEGEA nr. 111 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 422 din 17 mai 2018)

(7) Prin excepție de la prevederile alin. (6), scutirea de la plata impozitului pe mijloacele de transport stabilită conform alin. (1) lit. b) în cazul persoanelor cu handicap temporar, care dețin un certificat de handicap revizibil, se acordă începând cu data emiterii noului certificat de handicap, cu condiția ca acesta să aibă continuitate și să fie depus la organul fiscal local în termen de 45 de zile.

(la 24-12-2020 Articolul 469 din Capitolul IV , Titlul IX a fost completat de Punctul 210, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

ART. 470

Calculul impozitului

(1) Impozitul pe mijloacele de transport se calculează în funcție de tipul mijlocului de transport, conform celor prevăzute în prezentul capitol.

(2) În cazul oricăruia dintre următoarele autovehicule, impozitul pe mijlocul de transport se calculează în funcție de capacitatea cilindrică a acestuia, prin înmulțirea fiecărei grupe de 200 cmc sau fracțiune din aceasta cu suma corespunzătoare din tabelul următor:

Nr. crt.	Mijloace de transport cu tracțiune mecanică	Lei/200 cmc sau fracțiune din aceasta
I. Vehicule înmatriculate (lei/200 cmc sau fracțiune din aceasta)		
1	Motociclete, tricicluri, cvadricicluri și autoturisme cu capacitatea cilindrică de până la 1.600 cmc, inclusiv	8
2	Motociclete, tricicluri și cvadricicluri cu capacitatea cilindrică de peste 1.600 cmc	9
	Autoturisme cu	

3	capacitatea cilindrică între 1.601 cmc și 2.000 cmc inclusiv	18
4	Autoturisme cu capacitatea cilindrică între 2.001 cmc și 2.600 cmc inclusiv	72
5	Autoturisme cu capacitatea cilindrică între 2.601 cmc și 3.000 cmc inclusiv	144
6	Autoturisme cu capacitatea cilindrică de peste 3.001 cmc	290
7	Autobuze, autocare, microbuze	24
8	Alte vehicule cu tracțiune mecanică cu masa totală maximă autorizată de până la 12 tone, inclusiv	30
9	Tractoare înmatriculate	18
II. Vehicule înregistrate		
1	Vehicule cu capacitate cilindrică	lei/200 cmc
1.1	Vehicule înregistrate cu capacitate cilindrică < 4.800 cmc	2-4
1.2	Vehicule înregistrate cu capacitate cilindrică > 4.800 cmc	4-6
2	Vehicule fără capacitate cilindrică evidențiată	50-150 lei/an

(3) În cazul mijloacelor de transport hibride, impozitul se reduce cu minimum 50%, conform hotărârii consiliului local.

(4) În cazul unui ataș, impozitul pe mijlocul de transport este de 50% din impozitul pentru motocicletele respective.

(5) În cazul unui autovehicul de transport de marfă cu masa totală autorizată egală sau mai mare de 12 tone, impozitul pe mijloacele de transport este egal cu suma corespunzătoare prevăzută în tabelul următor:

Numărul de axe și greutatea brută încărcată maximă admisă		Impozitul (în lei/an)	
		Ax(e) motor (oare) cu sistem de suspensie pneumatică sau echivalentele recunoscute	Alte sisteme de suspensie pentru axele motoare
I	două axe		
	Masa de cel puțin 12 tone, dar mai mică de 13 tone	0	142
	Masa de cel puțin 13 tone, dar mai mică de 14 tone	142	395
	Masa de cel puțin 14 tone, dar mai mică de 15 tone	395	555
	Masa de cel puțin 15 tone, dar mai mică de 18 tone	555	1257
	Masa de cel puțin 18 tone	555	1257
II	3 axe		
	Masa de cel puțin 15 tone, dar mai mică de 17 tone	142	248
	Masa de cel		

	2	puțin 17 tone, dar mai mică de 19 tone	248	509
	3	Masa de cel puțin 19 tone, dar mai mică de 21 tone	509	661
	4	Masa de cel puțin 21 tone, dar mai mică de 23 tone	661	1019
	5	Masa de cel puțin 23 tone, dar mai mică de 25 tone	1019	1583
	6	Masa de cel puțin 25 tone, dar mai mică de 26 tone	1019	1583
	7	Masa de cel puțin 26 tone	1019	1583
III	4 axe			
	1	Masa de cel puțin 23 tone, dar mai mică de 25 tone	661	670
	2	Masa de cel puțin 25 tone, dar mai mică de 27 tone	670	1046
		Masa de cel		

3	puțin 27 tone, dar mai mică de 29 tone	1046	1661
4	Masa de cel puțin 29 tone, dar mai mică de 31 tone	1661	2464
5	Masa de cel puțin 31 tone, dar mai mică de 32 tone	1661	2464
6	Masa de cel puțin 32 tone	1661	2464

(la 01-01-2018 Tabelul de la Alineatul (5) din Articolul 470 , Capitolul IV , Titlul IX a fost modificat de Punctul 94, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

(6) În cazul unei combinații de autovehicule, un autovehicul articulat sau tren rutier, de transport de marfă cu masa totală maximă autorizată egală sau mai mare de 12 tone, impozitul pe mijloacele de transport este egal cu suma corespunzătoare prevăzută în tabelul următor:

		Impozitul (în lei/an)	
		Ax(e) motor (oare) cu sistem de suspensie pneumatică sau echivalentele recunoscute	Alte sisteme de suspensie pentru axele motoare
I	2+1 axe		
1	Masa de cel puțin 12 tone, dar mai mică de 14 tone	0	0

2	Masa de cel puțin 14 tone, dar mai mică de 16 tone	0	0
3	Masa de cel puțin 16 tone, dar mai mică de 18 tone	0	64
4	Masa de cel puțin 18 tone, dar mai mică de 20 tone	64	147
5	Masa de cel puțin 20 tone, dar mai mică de 22 tone	147	344
6	Masa de cel puțin 22 tone, dar mai mică de 23 tone	344	445
7	Masa de cel puțin 23 tone, dar mai mică de 25 tone	445	803
8	Masa de cel puțin 25 tone, dar mai mică de 28 tone	803	1408
9	Masa de cel puțin 28 tone	803	1408
II	2+2 axe		

1	Masa de cel puțin 23 tone, dar mai mică de 25 tone	138	321
2	Masa de cel puțin 25 tone, dar mai mică de 26 tone	321	528
3	Masa de cel puțin 26 tone, dar mai mică de 28 tone	528	775
4	Masa de cel puțin 28 tone, dar mai mică de 29 tone	775	936
5	Masa de cel puțin 29 tone, dar mai mică de 31 tone	936	1537
6	Masa de cel puțin 31 tone, dar mai mică de 33 tone	1537	2133
7	Masa de cel puțin 33 tone, dar mai mică de 36 tone	2133	3239
8	Masa de cel puțin 36 tone, dar mai mică de 38 tone	2133	3239

	9	Masa de cel puțin 38 tone	2133	3239
III	2+3 axe			
	1	Masa de cel puțin 36 tone, dar mai mică de 38 tone	1698	2363
	2	Masa de cel puțin 38 tone, dar mai mică de 40 tone	2363	3211
	3	Masa de cel puțin 40 tone	2363	3211
IV	3+2 axe			
	1	Masa de cel puțin 36 tone, dar mai mică de 38 tone	1500	2083
	2	Masa de cel puțin 38 tone, dar mai mică de 40 tone	2083	2881
	3	Masa de cel puțin 40 tone, dar mai mică de 44 tone	2881	4262
	4	Masa de cel puțin 44 tone	2881	4262
V	3+3 axe			
		Masa de		

1	cel puțin 36 tone, dar mai mică de 38 tone	853	1032
2	Masa de cel puțin 38 tone, dar mai mică de 40 tone	1032	1542
3	Masa de cel puțin 40 tone, dar mai mică de 44 tone	1542	2454
4	Masa de cel puțin 44 tone	1542	2454

(la 01-01-2018 Tabelul de la Alineatul (6) din Articolul 470 , Capitolul IV , Titlul IX a fost modificat de Punctul 95, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

(7) În cazul unei remorci, al unei semiremorci sau rulote care nu face parte dintr-o combinație de autovehicule prevăzută la alin. (6), impozitul pe mijloacele de transport este egal cu suma corespunzătoare din tabelul următor:

Masa totală maximă autorizată	Impozit - lei -
a. Până la 1 tonă, inclusiv	9
b. Peste 1 tonă, dar nu mai mult de 3 tone	34
c. Peste 3 tone, dar nu mai mult de 5 tone	52
d. Peste 5 tone	64

(la 01-01-2016 Alin. (7) al art. 470 a fost modificat de pct. 37 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015.)

(8) În cazul mijloacelor de transport pe apă, impozitul pe mijlocul de transport este egal cu suma corespunzătoare din tabelul următor:

Mijlocul de transport pe apă	Impozit - lei -
1. Luntre, bărci fără motor, folosite pentru pescuit și uz personal	21
2. Bărci fără motor, folosite în alte scopuri	56
3. Bărci cu motor	210
4. Nave de sport și agrement	între 0 și 1.119
5. Scutere de apă	210
6. Remorchere și împingătoare:	X
a) până la 500 CP, inclusiv	559
b) peste 500 CP și până la 2000 CP, inclusiv	909
c) peste 2000 CP și până la 4000 CP, inclusiv	1398
d) peste 4000 CP	2237
7. Vapoare - pentru fiecare 1000 tdw sau fracțiune din acesta	182
8. Ceamuri, șlepuri și barje fluviale:	X
a) cu capacitatea de încărcare până la 1500 de tone, inclusiv	182
b) cu capacitatea de încărcare de peste 1500 de tone și până la 3000 de tone, inclusiv	280
c) cu capacitatea de încărcare de peste 3000 de tone	490

(9) În înțelesul prezentului articol, capacitatea cilindrică sau masa totală maximă autorizată a unui mijloc de transport se stabilește prin cartea de identitate a mijlocului de transport, prin factura de achiziție sau un alt document similar.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

SECȚIUNEA a 3-a

Calculul impozitului

111. Impozitul pe mijloacele de transport cu tracțiune mecanică este anual și se stabilește în sumă fixă pentru fiecare tip de mijloc de transport prevăzut la art. 470 din Codul fiscal, pentru fiecare 200 cmc sau fracțiune din aceasta.

112. Fiecare vehicul care are date de identificare proprii, din punct de vedere fiscal, constituie un obiect impozabil.

113. Prin sintagma document similar, prevăzută la art. 470 alin. (9) din Codul fiscal, se înțelege adeverința eliberată de o persoană fizică sau de o persoană juridică specializată, care este autorizată să efectueze servicii auto, potrivit legii, prin care se atestă capacitatea cilindrică sau masa totală maximă autorizată.

114. (1) Exemplu de calcul privind impozitul pe mijloacele de transport aferent anului 2016, în cazul unui autoturism având capacitatea cilindrică de 1.500 cmc:

A. Datele despre mijlocul de transport: autoturism care are capacitatea cilindrică de 1.500 cmc.

B. Explicații privind modul de calcul al impozitului pe mijloacele de transport, astfel cum rezultă textul art. 470 alin. (2) din Codul fiscal:

1. se determină numărul de fracțiuni a 200 cmc: capacitatea cilindrică a autoturismului se împarte la 200 cmc, respectiv: $1.500 \text{ cmc} : 200 \text{ cmc} = 7,5$; pentru calcul se consideră fracțiunea de 0,5 din 200 cmc la nivel de unitate, rezultă 8 fracțiuni;

2. se determină impozitul pe mijloacele de transport:

2.1. în tabelul prevăzut la art. 470 alin. (2) din Codul fiscal, se identifică suma corespunzătoare unui autoturism cu capacitatea cilindrică de până la 1.600 cmc inclusiv, respectiv 8 lei/200 cmc;

2.2. numărul de fracțiuni prevăzut la pct. 1 se înmulțește cu suma prevăzută la subpct. 2.1, respectiv: $8 \times 8 \text{ lei}/200 \text{ cmc} = 64 \text{ lei}$;

2.3. având în vedere prevederile art. 489 alin. (2) din Codul fiscal și considerând că în anul fiscal 2015 pentru anul fiscal 2016 autoritatea deliberativă a hotărât majorarea impozitului pe mijloacele de transport cu 15%, suma determinată la subpct. 2.2 se majorează cu acest procent sau, pentru ușurarea calculului, această sumă se înmulțește cu 1,15, respectiv: $64 \text{ lei} \times 1,15 = 73,60 \text{ lei}$; potrivit prevederilor pct. 11 lit. n) din prezentele norme metodologice, fracțiunea de 0,60 lei fiind peste 0,50 lei se întregeste la 1 leu, impozitul pe mijloacele de transport se rotunjește la 74 lei.

(2) Exemplu de calcul privind impozitul pe mijloacele de transport aferent anului 2016, în cazul unui autoturism având capacitatea cilindrică de 2.500 cmc:

A. Datele despre mijlocul de transport: autoturism care are o capacitate cilindrică de 2.500 cmc.

B. Explicații privind modul de calcul al impozitului pe mijloacele de transport, astfel cum rezultă din art. 470 alin. (2) din Codul fiscal:

1. se determină numărul de fracțiuni a 200 cmc: capacitatea cilindrică a autoturismului se împarte la 200 cmc, respectiv: $2.500 \text{ cmc} : 200 \text{ cmc} = 12,50$; pentru calcul se consideră fracțiunea de 0,50 la nivel de unitate, rezultă 13 fracțiuni;

2. se determină impozitul asupra mijloacelor de transport:

2.1. în tabelul prevăzut la art. 470 alin. (2) din Codul fiscal, se identifică suma corespunzătoare unui autoturism cu capacitatea cilindrică între 2.001 cmc și 2.600 cmc inclusiv, respectiv: 72 lei/200 cmc;

2.2. numărul de unități prevăzut la pct. 1 se înmulțește cu suma prevăzută la subpct. 2.1, respectiv: $13 \times 72 \text{ lei} / 200 \text{ cmc} = 936 \text{ lei}$;

2.3. având în vedere prevederile art. 489 alin. (2) din Codul fiscal și considerând că în anul fiscal 2015 pentru anul fiscal 2016 autoritatea deliberativă a hotărât majorarea impozitului asupra mijloacelor de transport cu 15%, suma determinată la subpct. 2.2 se majorează cu acest procent sau, pentru ușurarea calculului, această sumă se înmulțește cu 1,15, respectiv: $936 \text{ lei} \times 1,15 = 1.076,4 \text{ lei}$;

2.4. având în vedere prevederile pct. 11 lit. n) din prezentele norme metodologice, suma de la pct. 2.3 se rotunjește la 1.076 lei.

115. Stabilirea, constatarea, controlul, urmărirea și încasarea impozitului pe mijloacele de transport se efectuează de către organele fiscale locale în a căror rază de competență se află domiciliul, sediul sau punctul de lucru al contribuabilului.

116. (1) Pentru categoriile de autovehicule de transport marfă prevăzute la art. 470 alin. (5) din Codul fiscal, impozitul anual se stabilește în sumă fixă în lei/an, în mod diferențiat, în funcție de numărul de axe, de masa totală maximă autorizată și de sistemul de suspensie cu care sunt dotate.

(2) Prin masa totală maximă autorizată se înțelege masa totală a vehiculului încărcat, declarată admisibilă cu prilejul autorizării de către autoritatea competentă.

(3) Numărul axelor și masa totală maximă autorizată, avute în vedere la calcularea impozitului, sunt cele înscrise în cartea de identitate a autovehiculului în rândul 7 și, respectiv, rândul 11.

(4) Dacă sistemul de suspensie nu este înscris în caseta liberă din cartea de identitate a autovehiculului ca informație suplimentară, deținătorii vor prezenta o adeverință eliberată în acest sens de către Regia Autonomă "Registrul Auto Român".

(5) În cazul autovehiculelor de până la 12 tone inclusiv, destinate prin construcție atât transportului de persoane, cât și de bunuri, pentru stabilirea impozitului pe mijloacele de transport, acestea sunt asimilate vehiculelor prevăzute la pct. 8 din tabelul de la art. 470 alin. (2) din Codul fiscal, iar în cazul celor de peste 12 tone, acestea sunt asimilate autovehiculelor prevăzute la art. 470 alin. (5) din Codul fiscal. Intră sub incidența acestui alineat automobilele mixte și automobilele specializate/autospecializate, astfel cum sunt definite de prevederile legale în vigoare.

117. În cazul în care contribuabilii nu depun documentele care să ateste sistemul suspensiei, impozitul pe mijloacele de transport se determină corespunzător autovehiculelor din categoria "vehicule cu alt sistem de suspensie".

118. Pentru remorci, semiremorci și rulote impozitul anual este stabilit în sumă fixă în lei/an, în mod diferențiat, în funcție de masa totală maximă autorizată a acestora.

119. În cazul combinațiilor de autovehicule, un autovehicul articulat sau tren rutier, de transport marfă cu masa totală maximă autorizată egală sau mai mare de 12 tone, omologate ca

atare prin cartea de identitate a vehiculului, impozitul datorat este cel prevăzut la art. 470 alin. (6) din Codul fiscal.

120. Impozitul pe mijloacele de transport se stabilește pentru fiecare mijloc de transport cu tracțiune mecanică, precum și pentru fiecare remorcă, semiremorcă și rulotă care are cartea de identitate a vehiculelor, chiar dacă acestea circulă în combinație, întrucât Registrul Auto Român omologhează vehiculele rutiere conform Directivei 2007/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 noiembrie 2007 de stabilirea a unui cadru pentru omologarea autovehiculelor și remorcilor acestora, precum și a sistemelor, componentelor și unităților tehnice separate destinate vehiculelor respective.

121. Sub incidența prevederilor de la pct. 4 din tabelul prevăzut la art. 470 alin. (8) din Codul fiscal, respectiv nave de sport și agrement, se include orice ambarcațiune, indiferent de tip și de modul de propulsie, al cărei corp are lungimea de 2,5 m până la 24 m, măsurată conform standardelor armonizate aplicabile și care este destinată utilizării în scopuri sportive și recreative definite de art. 2 alin. (1) lit. a) din Hotărârea Guvernului nr. 2.195/2004 privind stabilirea condițiilor de introducere pe piață și/sau punere în funcțiune a ambarcațiunilor de agrement.

122. (1) Dacă mijlocul de transport înregistrat nu are caracteristicile unui autovehicul, nu intră sub incidența prevederilor art. 470 alin. (2), (4), (5) sau (6) din Codul fiscal, în vederea stabilirii impozitului pe mijloacele de transport, fiind considerat utilaj.

(2) Dacă mijlocul de transport înregistrat este prevăzut cu roți și axe fără a avea autopropulsie se impozitează conform art. 470 alin. (7) din Codul fiscal, pentru categoria remorci, semiremorci sau rulote.

(3) Dacă mijlocul de transport înregistrat este prevăzut cu roți, axe și autopropulsie, impozitul se stabilește conform art. 470 alin. (2), (5) sau (6) din Codul fiscal, după caz.

(4) Dacă un mijloc de transport prevăzut la alin. (1) și (3) nu are carte de identitate atunci se datorează taxa prevăzută la art. 486 alin. (2) și (3) din Codul fiscal.

ART. 471

Declararea și datorarea impozitului pe mijloacele de transport

(1) Impozitul pe mijlocul de transport este datorat pentru întregul an fiscal de persoana care deține dreptul de proprietate asupra unui mijloc de transport înmatriculat sau înregistrat în România la data de 31 decembrie a anului fiscal anterior.

(2) În cazul dobândirii unui mijloc de transport, proprietarul acestuia are obligația să depună o declarație la organul fiscal local în a cărui rază teritorială de competență are domiciliul, sediul sau punctul de lucru, după caz, în termen de 30 de zile de la data dobândirii și datorează impozit pe mijloacele de transport începând cu data de 1 ianuarie a anului următor înmatriculării sau înregistrării mijlocului de transport.

(la 01-01-2016 Alin. (2) al art. 471 a fost modificat de pct. 38 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015.)

(3) În cazul în care mijlocul de transport este dobândit în alt stat decât România, proprietarul acestuia are obligația să depună o declarație la organul fiscal local în a cărui rază teritorială de competență are domiciliul, sediul sau punctul de lucru, după caz, în termen de 30 de zile de la data eliberării cărții de identitate a vehiculului (CIV) de către Registrul Auto Român și

datorează impozit pe mijloacele de transport începând cu data de 1 ianuarie a anului următor înmatriculării sau înregistrării acestuia în România.

(la 24-12-2020 Alineatul (3) din Articolul 471 , Capitolul IV , Titlul IX a fost modificat de Punctul 211, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

(4) În cazul radierii din circulație a unui mijloc de transport, proprietarul are obligația să depună o declarație la organul fiscal în a cărui rază teritorială de competență își are domiciliul, sediul sau punctul de lucru, după caz, în termen de 30 de zile de la data radierii, și încetează să datoreze impozitul începând cu data de 1 ianuarie a anului următor.

(5) În cazul oricărei situații care conduce la modificarea impozitului pe mijloacele de transport, inclusiv schimbarea domiciliului, sediului sau punctului de lucru, contribuabilul are obligația depunerii declarației fiscale cu privire la mijlocul de transport la organul fiscal local pe a cărei rază teritorială își are domiciliul/sediul/punctul de lucru, în termen de 30 de zile, inclusiv, de la modificarea survenită, și datorează impozitul pe mijloacele de transport stabilit în noile condiții începând cu data de 1 ianuarie a anului următor.

(6) În cazul unui mijloc de transport care face obiectul unui contract de leasing financiar, pe întreaga durată a acestuia se aplică următoarele reguli:

a) impozitul pe mijloacele de transport se datorează de locatar începând cu data de 1 ianuarie a anului următor încheierii contractului de leasing financiar, până la sfârșitul anului în cursul căruia încetează contractul de leasing financiar;

b) locatarul are obligația depunerii declarației fiscale la organul fiscal local în a cărui rază de competență se înregistrează mijlocul de transport, în termen de 30 de zile de la data procesului-verbal de predare-primire a bunului sau a altor documente similare care atestă intrarea bunului în posesia locatarului, însoțită de o copie a acestor documente;

c) la încetarea contractului de leasing, atât locatarul, cât și locatorul au obligația depunerii declarației fiscale la consiliul local competent, în termen de 30 de zile de la data încheierii procesului-verbal de predare-primire a bunului sau a altor documente similare care atestă intrarea bunului în posesia locatorului, însoțită de o copie a acestor documente.

(7) Depunerea declarațiilor fiscale reprezintă o obligație și în cazul persoanelor care beneficiază de scutiri sau reduceri de la plata impozitului pe mijloacele de transport.

(8) Operatorii economici, comercianți auto sau societăți de leasing, care înregistrează ca stoc de marfă mijloace de transport, cumpărate de la persoane fizice din România și înmatriculate pe numele acestora, au obligația să radieze din evidența Direcției Regim Permise de Conducere și Înmatriculare a Vehiculelor (DRPCIV) mijloacele de transport de pe numele foștilor proprietari.

(la 24-12-2020 Articolul 471 din Capitolul IV , Titlul IX a fost completat de Punctul 212, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

SECȚIUNEA a 4-a

Declararea și datorarea impozitului pe mijloacele de transport

123. *La înstrăinarea unui mijloc de transport în cursul anului, proprietarul acestuia, potrivit art. 10 alin. (5) din Ordonanța Guvernului nr. 78/2000 privind omologarea, eliberarea cărții de identitate și certificarea autenticității vehiculelor rutiere, în vederea comercializării, înmatriculării sau înregistrării acestora în România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 230/2003, cu modificările și completările ulterioare, transmite dobânditorului cartea de identitate a vehiculului, urmând ca apoi cumpărătorul să declare mijlocul de transport la organul fiscal local pe raza căruia are domiciliul, sediul sau punctul de lucru, în termen de 30 de zile de la data actului de dobândire și să înmatriculeze/înregistreze pe numele său mijlocul de transport la autoritățile competente. Actul de înstrăinare-dobândire se înregistrează în registrul prevăzut la pct. 101.*

124. (1) *Impozitul pe mijloacele de transport se datorează pentru întregul an fiscal de persoana care deține dreptul de proprietate asupra unui mijloc de transport înmatriculat sau înregistrat în România la data de 31 decembrie a anului fiscal anterior și încetează de a se mai datora începând cu 1 ianuarie a anului fiscal următor în următoarele situații:*

- a) înstrăinarea mijlocului de transport;*
- b) radierea mijlocului de transport din circulație; ori*
- c) radierea contribuabililor persoane juridice din evidențele fiscale, inclusiv din Registrul prevăzut la pct. 101, ca urmare a pronunțării unei sentințe de închidere a procedurii falimentului;*
- d) schimbarea domiciliului fiscal al contribuabilului într-o altă unitate administrativ-teritorială, caz în care acesta are obligația să depună declarație fiscală în acest sens, atât la organul fiscal unde a avut domiciliul fiscal, cât și la organul fiscal unde își stabilește noul domiciliu fiscal, în termen de 30 de zile de la apariția acestei situații.*

(2) *Pentru mijloacele de transport dobândite de către contribuabili până la 31 decembrie a anului curent, care au fost înmatriculate/înregistrate în România anterior dobândirii, contribuabilii dobânditori datorează impozitul pe mijloacele de transport începând cu data de 1 ianuarie a anului fiscal următor anului curent, chiar dacă nu l-au înmatriculat/înregistrat pe numele lor, după data de 31 decembrie.*

125. *Înstrăinarea privește pierderea proprietății prin transferul dreptului de proprietate asupra mijlocului de transport prin oricare dintre modalitățile prevăzute de lege.*

126. (1) *Radierea din evidență a vehiculelor se face de către autoritatea care a efectuat înmatricularea sau înregistrarea doar în cazul scoaterii definitive din circulație a acestora, la cererea proprietarului, în următoarele cazuri:*

- a) proprietarul dorește retragerea definitivă din circulație a vehiculului și face dovada depozitării acestuia într-un spațiu adecvat, deținut în condițiile legii, spațiu care nu afectează domeniul public sau care afectează domeniul public, dar pentru care există o convenție sau o autorizație, în acest scop, de la autoritățile competente;*
- b) proprietarul face dovada dezmembrării, casării sau predării vehiculului la unități specializate în vederea dezmembrării;*
- c) la scoaterea definitivă din România a vehiculului respectiv;*
- d) în cazul furtului vehiculului.*

(2) Pentru mijlocul de transport pentru care contribuabilul nu mai poate face dovada existenței fizice, scăderea de la plata impozitului pe mijloacele de transport se face prin prezentarea unui certificat de distrugere emis în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 82/2000 privind autorizarea operatorilor economici care desfășoară activități de reparații, de reglare, de modificări constructive, de reconstrucție a vehiculelor rutiere, precum și de dezmembrare a vehiculelor scoase din uz, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 222/2003, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 19 din Legea nr. 212/2015 privind modalitatea de gestionare a vehiculelor și a vehiculelor scoase din uz.

(3) În lipsa documentului prevăzut la alin. (2), contribuabilul care nu mai poate face dovada existenței fizice a mijlocului de transport cu care figurează înregistrat în evidențele organelor fiscale locale prezintă o declarație pe propria răspundere din care să rezulte elementele de identificare a contribuabilului și a mijlocului de transport respectiv, documentul prin care a dobândit acel mijloc de transport, împrejurările care au condus la pierderea acestuia și operează, în ceea ce privește scăderea de la plata obligațiilor fiscale datorate, începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui în care depune această declarație la organul fiscal la care figurează înregistrat, numai dacă are achitate integral orice obligații fiscale datorate de natura impozitului asupra mijloacelor de transport stabilite până la data de 31 decembrie a anului fiscal în care depune declarația.

(4) Scoaterea din evidență a vehiculelor înregistrate, la trecerea acestora în proprietatea altei persoane, se face de către autoritatea care a efectuat înregistrarea, la cererea proprietarului, în condițiile legii.

(5) Vehiculele declarate, potrivit legii, prin dispoziție a autorității administrației publice locale, fără stăpân sau abandonate se radiază din oficiu în termen de 30 de zile de la primirea dispoziției respective.

127. În baza situației centralizatoare prevăzute la pct. 101 alin. (8), organele fiscale locale constată care din mijloacele de transport declarate sunt înmatriculate, devenind astfel bunuri impozabile, și care nu sunt înmatriculate, caz pentru care nu se datorează impozit.

128. Orice persoană fizică sau persoană juridică ce a dobândit/instrăinat dreptul de proprietate asupra unui mijloc de transport are obligația să depună declarația fiscală la organul fiscal al autorităților administrației publice locale în a cărui rază de competență își are domiciliul fiscal, indiferent de durata deținerii mijlocului de transport respectiv, chiar și în cazul în care, în aceeași zi, imediat după dobândire, are loc înstrăinarea acestui obiect impozabil.

129. În cazul mijloacelor de transport cu tracțiune mecanică, sunt aplicabile prevederile Ordonanței Guvernului nr. 78/2000 privind omologarea, eliberarea cărții de identitate și certificarea autenticității vehiculelor rutiere în vederea comercializării, înmatriculării sau înregistrării acestora în România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 230/2003, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Ordinului ministrului administrației și internelor nr. 1.501/2006 privind procedura înmatriculării, înregistrării, radierii și eliberarea autorizației de circulație provizorie sau pentru probe a vehiculelor, cu completările ulterioare.

130. (1) Pentru definirea categoriilor de folosință ale vehiculelor rutiere se au în vedere prevederile Ordinului ministrului lucrărilor publice, transporturilor și locuinței nr. 211/2003 pentru aprobarea Reglementărilor privind omologarea de tip și eliberarea cărții de identitate a vehiculelor rutiere, precum și omologarea de tip a produselor utilizate la acestea - RNTR 2, cu modificările ulterioare. (2) Pentru înregistrarea mijloacelor de transport în evidențele organelor fiscale ale autorităților administrației publice se utilizează declarațiile stabilite conform

modelului aprobat prin ordin al ministrului dezvoltării regionale și administrației publice, cu avizul ministrului finanțelor publice, în conformitate cu prevederile art. 342 alin. (2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, după cum contribuabilul este persoană fizică sau persoană juridică.

(3) La declarația fiscală prevăzută la alin. (2) se anexează o copie de pe cartea de identitate, precum și copia certificată "pentru conformitate cu originalul" de pe contractul de vânzare-cumpărare, sub semnătură privată, contractul de schimb, factura, actul notarial de donație, certificatul de moștenitor etc., hotărârea judecătorească rămasă definitivă și irevocabilă/definitivă și executorie, după caz, sau orice alt document similar. Întreaga răspundere pentru veridicitatea celor declarate, precum și pentru autenticitatea actelor depuse aparține contribuabilului.

131. Impozitul pe mijloacele de transport nu se dă la scădere pentru anul fiscal următor dacă la 31 decembrie a anului fiscal în curs acestea se află în reparații curente, reparații capitale sau nu sunt utilizate din oricare alt motiv, inclusiv din lipsa unor piese de schimb din rețeaua comercială sau de la unitățile de reparații de profil.

132. Deținerea unor piese sau a unor caroserii de autovehicule nu înseamnă că acel contribuabil are un autovehicul taxabil.

133. În caz de transformare a autoturismului prin schimbarea caroseriei, nu se stabilește un nou impozit, deoarece capacitatea cilindrică a motorului nu se modifică.

134. (1) În aplicarea prevederilor art. 471 alin. (5) din Codul fiscal, organul fiscal local în ale cărui evidențe era înregistrat mijlocul de transport transmite dosarul, cu confirmare de primire, în vederea impunerii, în termen de 15 zile, organului fiscal local de la noul domiciliu, sediu sau punct de lucru. (2) Organul fiscal local de la noul domiciliu, sediu sau punct de lucru, după caz, verifică exactitatea datelor privind impunerea la noua adresă.

135. (1) Impozitul pe mijloacele de transport se datorează de către locatar începând cu data 1 ianuarie a anului următor încheierii contractului de leasing financiar, până la sfârșitul anului în care încetează contractul de leasing financiar.

(2) La încheierea contractului de leasing financiar locatarul are obligația depunerii declarației fiscale la organul fiscal local competent pentru a înregistra mijlocul de transport pe rolul său fiscal în baza procesului-verbal de predare-primire a vehiculului, în original și copie, însoțit de o copie a contractului de leasing care atestă identitatea locatarului, persoană fizică sau juridică.

(3) La încetarea contractului de leasing financiar la termenul scadent în contract, locatarul care optează pentru achiziționarea vehiculului are obligația depunerii la organul fiscal competent a documentelor aferente transferului proprietății, respectiv dovada plății facturii valorii reziduale și o dovadă a achitării tuturor eventualelor debite restante emisă de locator. Anualitatea impozitării ia în considerare data facturii reziduale și a documentelor care dovedesc transferul proprietății.

(4) În cazul în care contractele de leasing financiar ce au ca obiect mijloace de transport încetează, ca urmare a rezilierii din vina locatarului, acesta solicită radierea autovehiculelor din rolul fiscal deschis pe numele său și transmite locatorului o copie a certificatului fiscal. În termen de 30 de zile, locatorul depune declarația fiscală la autoritatea fiscală prevăzută de lege.

136. În cazul contribuabililor proprietari de mijloace de transport supuse impozitului, plecați din localitatea unde au declarat că au domiciliul, sediul sau punctul de lucru, după caz, fără să încunoștințeze despre modificările intervenite, impozitele aferente se debitează în

evidențele fiscale, urmând ca ulterior să se facă cercetări pentru a fi urmăriți la plată, potrivit reglementărilor legale.

ART. 472

Plata impozitului

(1) Impozitul pe mijlocul de transport se plătește anual, în două rate egale, până la datele de 31 martie și 30 septembrie inclusiv.

Potrivit art. V alin. (1) din ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ nr. 29 din 18 martie 2020, publicată în Monitorul Oficial nr. 230 din 21 martie 2020, în anul 2020, termenul de 31 martie inclusiv, prevăzut la art. 462 alin. (1), art. 467 alin. (1) și la art. 472 alin. (1) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, se prorogă până la data de 30 iunie inclusiv.

(2) Pentru plata cu anticipație a impozitului pe mijlocul de transport, datorat pentru întregul an de către contribuabili, până la data de 31 martie a anului respectiv inclusiv, se acordă o bonificație de până la 10% inclusiv, stabilită prin hotărâre a consiliului local. La nivelul municipiului București, această atribuție revine Consiliului General al Municipiului București.

Potrivit art. V alin. (2) din ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ nr. 29 din 18 martie 2020, publicată în Monitorul Oficial nr. 230 din 21 martie 2020, în anul 2020, termenul de 31 martie inclusiv, prevăzut la art. 462 alin. (2), art. 467 alin. (2) și art. 472 alin. (2) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, pentru acordarea bonificației stabilite de consiliul local, se prorogă până la data de 30 iunie inclusiv.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

137. În sensul aplicării art. 472 alin. (2) din Codul fiscal, prin plata cu anticipație se înțelege stingerea obligației de plată a impozitului pe mijloacele de transport datorat aceluiași buget local în anul fiscal respectiv, până la data de 31 martie, inclusiv.

(3) Impozitul anual pe mijlocul de transport, datorat aceluiași buget local de către contribuabili, persoane fizice și juridice, de până la 50 lei inclusiv, se plătește integral până la primul termen de plată. În cazul în care contribuabilul deține în proprietate mai multe mijloace de transport, pentru care impozitul este datorat bugetului local al aceleiași unități administrativ-teritoriale, suma de 50 lei se referă la impozitul pe mijlocul de transport cumulativ al acestora.

CAP. V

Taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor și a autorizațiilor

ART. 473

Reguli generale

Orice persoană care trebuie să obțină un certificat, un aviz sau o autorizație menționată în prezentul capitol trebuie să plătească o taxă la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale înainte de a i se elibera certificatul, avizul sau autorizația necesară.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

138. Se datorează taxă conform art. 473 din Codul fiscal pentru:

- a) eliberarea certificatului de urbanism;*
- b) prelungirea certificatului de urbanism;*
- c) avizarea certificatului de urbanism;*
- d) eliberarea autorizației de construire;*
- e) prelungirea autorizației de construire;*
- f) eliberarea autorizației de desființare, totală sau parțială a unei construcții;*
- g) eliberarea autorizației de foraje sau excavări;*
- h) eliberarea autorizației necesare pentru lucrările de organizare de șantier în vederea realizării unei construcții;*
- i) eliberarea autorizației de amenajare de tabere, de corturi, căsuțe sau rulote ori campinguri;*
- j) autorizarea amplasării de chioșcuri, containere, tonete, cabine, spații de expunere, corturi și panouri, firme și reclame situate pe căile și în spațiile publice;*
- k) eliberarea unei autorizații privind lucrările de racorduri și bransamente la rețele publice de apă, canalizare, gaze, termice, energie electrică, telefonie și televiziune prin cablu;*
- l) eliberarea certificatului de nomenclatură stradală și adresă.*

ART. 474

Taxa pentru eliberarea certificatelor de urbanism, a autorizațiilor de construire și a altor avize și autorizații

(1) Taxa pentru eliberarea certificatului de urbanism, în mediul urban, este egală cu suma stabilită conform tabelului următor:

Suprafața pentru care se obține certificatul de urbanism	- lei -
a) până la 150 mp, inclusiv	5-6
b) între 151 și 250 mp, inclusiv	6-7
c) între 251 și 500 mp, inclusiv	7-9
d) între 501 și 750 mp,	9-12

inclusiv	
e) între 751 și 1.000 mp, inclusiv	12-14
f) peste 1.000 mp	14 + 0,01 lei/mp, pentru fiecare mp care depășește 1.000 mp

(2) Taxa pentru eliberarea certificatului de urbanism pentru o zonă rurală este egală cu 50% din taxa stabilită conform alin. (1).

(3) Taxa pentru prelungirea unui certificat de urbanism este egală cu 30% din cuantumul taxei pentru eliberarea certificatului sau a autorizației inițiale.

(4) Taxa pentru avizarea certificatului de urbanism de către comisia de urbanism și amenajarea teritoriului, de către primari sau de structurile de specialitate din cadrul consiliului județean se stabilește de consiliul local în sumă de până la 15 lei, inclusiv.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

139. (1) În sensul aplicării art. 474 alin. (1)-(4) din Codul fiscal, taxele pentru eliberarea certificatelor de urbanism se fac venit la bugetul local al comunei, al orașului sau al municipiului, după caz, unde este amplasat terenul, cu excepția certificatului de urbanism emis de către consiliul județean, caz în care un procent de 50% se constituie venit la bugetul local al județului. La nivelul municipiului București, taxele pentru eliberarea certificatelor de urbanism se fac venit la bugetul local al sectoarelor acestuia. (2) În cazul în care prin cerere se indică numai adresa, potrivit nomenclurii stradale, suprafața de teren la care se raportează calculul taxei este suprafața întregii parcele, iar în cazul în care printr-un plan topografic sau de situație solicitantul individualizează o anumită suprafață din parcelă, taxa se aplică doar la aceasta.

140. Calculul taxei pentru eliberarea autorizației de construire se face de către structurile de specialitate ale autorității administrației publice locale.

(5) Taxa pentru eliberarea unei autorizații de construire pentru o clădire rezidențială sau clădire-anexă este egală cu 0,5% din valoarea autorizată a lucrărilor de construcții.

(6) Taxa pentru eliberarea autorizației de construire pentru alte construcții decât cele menționate la alin. (5) este egală cu 1% din valoarea autorizată a lucrărilor de construcție, inclusiv valoarea instalațiilor aferente.

(7) Pentru taxele prevăzute la alin. (5) și (6) stabilite pe baza valorii autorizate a lucrărilor de construcție se aplică următoarele reguli:

a) taxa datorată se stabilește pe baza valorii lucrărilor de construcție declarate de persoana care solicită autorizația și se plătește înainte de emiterea acesteia;

(la 01-01-2016 Lit. a) a alin. (7) al art. 474 a fost modificată de pct. 39 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015.)

b) pentru taxa prevăzută la alin. (5), valoarea reală a lucrărilor de construcție nu poate fi mai mică decât valoarea impozabilă a clădirii stabilită conform art. 457;

c) în termen de 15 zile de la data finalizării lucrărilor de construcție, dar nu mai târziu de 15 zile de la data la care expiră autorizația respectivă, persoana care a obținut autorizația trebuie să depună o declarație privind valoarea lucrărilor de construcție la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale;

d) până în cea de-a 15-a zi, inclusiv, de la data la care se depune situația finală privind valoarea lucrărilor de construcții, compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale are obligația de a stabili taxa datorată pe baza valorii reale a lucrărilor de construcție;

e) până în cea de-a 15-a zi, inclusiv, de la data la care compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale a comunicat valoarea stabilită pentru taxă, trebuie plătită orice diferență de taxă datorată de către persoana care a primit autorizația sau orice diferență de taxă care trebuie rambursată de autoritatea administrației publice locale.

(8) Taxa pentru prelungirea unei autorizații de construire este egală cu 30% din cuantumul taxei pentru eliberarea certificatului sau a autorizației inițiale.

(9) Taxa pentru eliberarea autorizației de desființare, totală sau parțială, a unei construcții este egală cu 0,1% din valoarea impozabilă stabilită pentru determinarea impozitului pe clădiri, aferentă părții desființate.

(10) Taxa pentru eliberarea autorizației de foraje sau excavări necesare lucrărilor de cercetare și prospectare a terenurilor în etapa efectuării studiilor geotehnice și a studiilor privind ridicările topografice, sondele de gaze, petrol și alte excavări se datorează de către titularii drepturilor de prospecțiune și explorare și se calculează prin înmulțirea numărului de metri pătrați de teren ce vor fi efectiv afectați la suprafața solului de foraje și excavări cu o valoare cuprinsă între 0 și 15 lei.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

144. (1) Abrogat.

(2) Autorizația de foraje și excavări nu este de natura autorizației de construire și nici nu o înlocuiește pe aceasta.

(3) Cererea pentru eliberarea autorizației de foraje și excavări are elementele constitutive ale declarației fiscale și se depune la structura de specialitate în a cărei rază de competență teritorială se realizează oricare dintre operațiunile prevăzute la art. 474 alin (10) din Codul fiscal, cu cel puțin 30 de zile înainte de data începerii operațiunilor.

(11) În termen de 30 de zile de la finalizarea fazelor de cercetare și prospectare, contribuabilii au obligația să declare suprafața efectiv afectată de foraje sau excavări, iar în cazul în care aceasta diferă de cea pentru care a fost emisă anterior o autorizație, taxa aferentă se regularizează astfel încât să reflecte suprafața efectiv afectată.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

144. (1) Abrogat.

(2) *Autorizația de foraje și excavări nu este de natura autorizației de construire și nici nu o înlocuiește pe aceasta.*

(3) *Cererea pentru eliberarea autorizației de foraje și excavări are elementele constitutive ale declarației fiscale și se depune la structura de specialitate în a cărei rază de competență teritorială se realizează oricare dintre operațiunile prevăzute la art. 474 alin (10) din Codul fiscal, cu cel puțin 30 de zile înainte de data începerii operațiunilor.*

(12) Taxa pentru eliberarea autorizației necesare pentru lucrările de organizare de șantier în vederea realizării unei construcții, care nu sunt incluse în altă autorizație de construire, este egală cu 3% din valoarea autorizată a lucrărilor de organizare de șantier.

(13) Taxa pentru eliberarea autorizației de amenajare de tabere de corturi, căsuțe sau rulote ori campinguri este egală cu 2% din valoarea autorizată a lucrărilor de construcție.

(14) Taxa pentru autorizarea amplasării de chioșcuri, containere, tonete, cabine, spații de expunere, corpuri și panouri de afișaj, firme și reclame situate pe căile și în spațiile publice este de până la 8 lei, inclusiv, pentru fiecare metru pătrat de suprafață ocupată de construcție.

(15) Taxa pentru eliberarea unei autorizații privind lucrările de racorduri și bransamente la rețele publice de apă, canalizare, gaze, termice, energie electrică, telefonie și televiziune prin cablu se stabilește de consiliul local și este de până la 13 lei, inclusiv, pentru fiecare racord.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

145. (1) *În aplicarea art. 474 alin. (15) din Codul fiscal, taxa pentru eliberarea autorizațiilor privind lucrările de racorduri și bransamente la rețelele publice de apă, canalizare, gaze, termice, energie electrică, telefonie și televiziune prin cablu se datorează de către furnizorii serviciilor respective pentru fiecare instalație/beneficiar, înainte de efectuarea lucrărilor.*

(2) *În aplicarea art. 474 alin. (16) din Codul fiscal, taxa pentru eliberarea certificatului de nomenclatură stradală și adresă se datorează pentru fiecare certificat eliberat de către primari în condițiile Ordonanței Guvernului nr. 33/2002 privind reglementarea eliberării certificatelor și adeverințelor de către autoritățile publice centrale și locale, aprobată cu modificări prin Legea nr. 223/2002, prin care se confirmă realitatea existenței domiciliului/reședinței persoanei fizice sau a sediului persoanei juridice la adresa respectivă, potrivit nomenclurii stradale aprobate la nivelul localității.*

(3) *Nivelurile taxelor prevăzute în sumă fixă la art. 474 alin (1) și (2) din Codul fiscal se stabilesc de către consiliile locale sau consiliile județene, după caz, între limitele și în condițiile prevăzute în Codul fiscal. În cazul municipiului București această atribuție se îndeplinește de*

(16) Taxa pentru eliberarea certificatului de nomenclatură stradală și adresă se stabilește de către consiliile locale în sumă de până la 9 lei, inclusiv.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

141. În aplicarea art. 474 alin (5)-(16) din Codul fiscal se stabilesc următoarele reguli:

a) Pentru eliberarea autorizației de construire, în cazul unei clădiri rezidențiale, atât persoanele fizice, cât și persoanele juridice solicitante datorează o taxă, reprezentând 0,5% din valoarea de proiect declarată în cererea pentru eliberarea autorizației, în conformitate cu proiectul prezentat, în condițiile Legii nr. 50/1991

privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare, valoare care include instalațiile aferente și nu include T.V.A.

b) În cazul lucrărilor de construire a clădirilor rezidențiale, proprietate a persoanelor fizice, dacă valoarea de proiect declarată în cererea pentru eliberarea autorizației de construire este mai mică decât valoarea impozabilă determinată în condițiile art. 457 alin. (2) din Codul fiscal, taxa se calculează prin aplicarea cotei de 0,5% asupra valorii impozabile, dacă valoarea declarată a lucrărilor de construcție este mai mică decât valoarea impozabilă stabilită în condițiile art. 457 din Codul fiscal, pentru determinarea taxei se are în vedere această din urmă valoare.

c) În situația în care se apreciază că valoarea declarată a lucrărilor este subevaluată în raport cu alte lucrări similare, compartimentul de specialitate al organului fiscal local din raza de competență unde se realizează lucrările de construire, la sesizarea structurii de specialitate, are obligația să efectueze cel puțin inspecția fiscală parțială, în condițiile Codului de procedură fiscală, pentru verificarea concordanței dintre valoarea reală a lucrărilor declarate pentru regularizarea taxei și înregistrările efectuate în evidența contabilă. Noțiunea situația finală corespunde procesului-verbal de recepție.

d) În cazul în care beneficiarul autorizației de construire nu efectuează începerea lucrărilor pentru care autorizația de construire s-a emis în termenul stabilit și nu solicită prelungirea acesteia, organul fiscal local are obligația de a restitui suma reprezentând taxă pentru eliberarea autorizației de construire.

În acest scop, beneficiarul are obligația de a depune o cerere de restituire a taxei pentru eliberarea autorizației de construire, în termen de 30 de zile de la data expirării autorizației de construire, la autoritatea publică locală competentă.

Compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale are obligația de a constata neînceperea lucrărilor în baza unui proces-verbal de constatare.

e) Atât în cazul persoanelor fizice, cât și al persoanelor juridice, taxa pentru eliberarea autorizației de desființare parțială sau totală a unei construcții se calculează prin aplicarea unei cote de 0,1% asupra valorii impozabile a clădirii rezidențiale sau nerezidențiale, după caz.

f) În cazul oricăror construcții și amenajări care nu sunt de natura clădirilor, ca de exemplu: gard, construcție fără acoperiș, taxa pentru eliberarea autorizației de desființare parțială sau totală se calculează prin aplicarea unei cote de 0,1% asupra valorii reale a construcțiilor sau amenajării supuse desființării, declarată de beneficiarul autorizației.

142. Prin grija structurilor de specialitate ale autorității administrației publice locale, în termen de cel mult 15 zile de la data terminării lucrărilor de desființare, se întocmește procesul-verbal, formular tipizat, în care se menționează, pe lângă elementele de identificare a contribuabilului și a autorizației de desființare, data de la care intervin modificări asupra impozitului pe clădiri și/sau asupra impozitului pe terenul aferent construcțiilor/amenajărilor supuse desființării, precum și elementele care determină modificările respective, cum ar fi: suprafața construită la sol a clădirilor, suprafața construită desfășurată a clădirilor, suprafața terenului, valoarea impozabilă a clădirilor și altele care se apreciază ca fiind necesare pentru fundamentarea modificărilor.

143. Prin termenul desființare se înțelege demolarea ori dezmembrarea parțială sau totală a construcției și a instalațiilor aferente, precum și a oricăror altor amenajări.

145. (1) În aplicarea art. 474 alin. (15) din Codul fiscal, taxa pentru eliberarea autorizațiilor privind lucrările de racorduri și branșamente la rețelele publice de apă, canalizare, gaze, termice, energie electrică, telefonie și televiziune prin cablu se datorează de către furnizorii serviciilor respective pentru fiecare instalație/beneficiar, înainte de efectuarea lucrărilor.

(2) În aplicarea art. 474 alin. (16) din Codul fiscal, taxa pentru eliberarea certificatului de nomenclatură stradală și adresă se datorează pentru fiecare certificat eliberat de către primari în condițiile Ordonanței Guvernului nr. 33/2002 privind reglementarea eliberării certificatelor și adeverințelor de către autoritățile publice centrale și locale, aprobată cu modificări prin Legea nr. 223/2002, prin care se confirmă realitatea existenței domiciliului/reședinței persoanei fizice sau a sediului persoanei juridice la adresa respectivă, potrivit nomenclurii stradale aprobate la nivelul localității.

(3) Nivelurile taxelor prevăzute în sumă fixă la art. 474 alin (1) și (2) din Codul fiscal se stabilesc de către consiliile locale sau consiliile județene, după caz, între limitele și în condițiile prevăzute în Codul fiscal. În cazul municipiului București această atribuție se îndeplinește de către Consiliul General al Municipiului București.

ART. 475

Taxa pentru eliberarea autorizațiilor pentru desfășurarea unor activități

(1) Taxa pentru eliberarea autorizațiilor sanitare de funcționare se stabilește de consiliul local și este de până la 20 lei, inclusiv.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

146. Pentru aplicarea art. 475 alin. (1) din Codul fiscal, taxa pentru eliberarea autorizațiilor sanitare de funcționare are în vedere următoarele reguli:

a) taxa se referă la autorizațiile sanitare de funcționare eliberate de direcțiile de sănătate publică teritoriale în temeiul Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările ulterioare;

b) nivelul taxei se stabilește prin hotărâre a consiliului local al municipiilor, orașelor și comunelor. În cazul municipiului București se stabilește de către Consiliul General al Municipiului București;

c) taxa este anuală;

d) taxa se achită integral, anticipat eliberării sale, indiferent de perioada rămasă până la sfârșitul anului fiscal respectiv;

e) taxa constituie venit la bugetul local al unității administrativ-teritoriale unde se află situat obiectivul sau unde se desfășoară activitatea pentru care se solicită autorizarea. În cazul municipiului București, aceste taxe se fac venit la bugetul local al sectorului unde se află situat obiectivul sau unde se desfășoară activitatea pentru care se solicită autorizarea;

f) taxa nu se restituie dacă autorizația a fost suspendată temporar sau definitiv;

g) direcțiile de sănătate publică teritoriale vor solicita beneficiarilor autorizației respective dovada efectuării plății taxei în contul unității administrativ-teritoriale unde se află situate obiectivele și/sau unde se desfășoară activitățile pentru care se solicită autorizarea.

(2) Taxele pentru eliberarea atestatului de producător, respectiv pentru eliberarea carnetului de comercializare a produselor din sectorul agricol se stabilesc de către consiliile locale și sunt de până la 80 lei, inclusiv.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

147. (1) Pentru aplicarea art. 475 alin. (2) din Codul fiscal, taxa pentru eliberarea atestatelor de producător, respectiv pentru eliberarea carnetului de comercializare a produselor din sectorul agricol se achită integral, anticipat eliberării atestatului de producător, indiferent de perioada rămasă până la sfârșitul anului fiscal respectiv, fără a substitui orice altă autorizație/aviz/acord/licență prevăzută ca obligație legală pentru organizarea și funcționarea unor astfel de activități comerciale.

(2) Taxa se face venit la bugetele locale ai căror ordonatori principali de credite sunt primarii care au eliberat certificatele de producător respective.

(3) Taxa se încasează de la persoanele fizice, producători, care intră sub incidența Legii nr. 145/2014

pentru stabilirea unor măsuri de reglementare a pieței produselor din sectorul agricol.

(4) Taxa se face venit la bugetele locale ai căror ordonatori principali de credite sunt primarii care au eliberat certificatele de producător respective.

(5) Nivelul taxei se stabilește prin hotărâri adoptate de consiliile locale. În cazul municipiului București, nivelul taxei se stabilește prin hotărâre adoptată de Consiliul General al Municipiului
București.

(3) Persoanele a căror activitate este înregistrată în grupele CAEN 561 - Restaurante, 563 - Baruri și alte activități de servire a băuturilor și 932 - Alte activități recreative și distractive, potrivit Clasificării activităților din economia națională - CAEN, actualizată prin Ordinul președintelui Institutului Național de Statistică nr. 337/2007 privind actualizarea Clasificării activităților din economia națională - CAEN, datorează bugetului local al comunei, orașului sau municipiului, după caz, în a cărui rază administrativ-teritorială se desfășoară activitatea, o taxă

pentru eliberarea/vizarea anuală a autorizației privind desfășurarea acestor activități, în funcție de suprafața aferentă activităților respective, în sumă de:

- a) până la 4.000 lei, pentru o suprafață de până la 500 mp, inclusiv;
- b) până la 8.000 lei pentru o suprafață mai mare de 500 mp.

(la 01-01-2016 Alin. (3) al art. 475 a fost modificat de pct. 40 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015.)

(4) Nivelul taxei prevăzute la alin. (3) se stabilește prin hotărâre a consiliului local. La nivelul municipiului București, această taxă se stabilește de către Consiliul General al Municipiului București și se face venit la bugetul local al sectorului în a cărui rază teritorială se desfășoară activitatea.

(5) Autorizația privind desfășurarea activităților prevăzute la alin. (3), în cazul în care persoana îndeplinește condițiile prevăzute de lege, se emite de către primarul în a cărui rază de competență se află sediul sau punctul de lucru.

(la 01-01-2016 Alin. (5) al art. 475 a fost modificat de pct. 40 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015.)

ART. 476

Scutiri

(1) Sunt scutite de taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor și autorizațiilor următoarele:

a) certificatele, avizele și autorizațiile ai căror beneficiari sunt veterani de război, văduve de război sau văduve nerecăsătorite ale veteranilor de război;

b) certificatele, avizele și autorizațiile ai căror beneficiari sunt persoanele prevăzute la art. 1 al Decretului-lege nr. 118/1990, republicat, cu modificările și completările ulterioare, și a persoanelor fizice prevăzute la art. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 105/1999, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 189/2000, cu modificările și completările ulterioare;

(la 02-06-2016 Lit. b) a alin. (1) al art. 476 a fost modificată de pct. 3 al art. I din LEGEA nr. 112 din 27 mai 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 408 din 30 mai 2016, care modifică art. V din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 41 din 30 septembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 733 din 30 septembrie 2015.)

c) certificatele de urbanism și autorizațiile de construire pentru lăcașuri de cult sau construcții-anexă;

d) certificatele de urbanism și autorizațiile de construire pentru dezvoltarea, modernizarea sau reabilitarea infrastructurilor din transporturi care aparțin domeniului public al statului;

e) certificatele de urbanism și autorizațiile de construire pentru lucrările de interes public național, județean sau local;

f) certificatele de urbanism și autorizațiile de construire, dacă beneficiarul construcției este o instituție publică;

g) autorizațiile de construire pentru autostrăzile și căile ferate atribuite prin concesionare, conform legii;

h) certificatele de urbanism și autorizațiile de construire, dacă beneficiarul construcției este o instituție sau o unitate care funcționează sub coordonarea Ministerului Educației și Cercetării Științifice sau a Ministerului Tineretului și Sportului;

i) certificat de urbanism sau autorizație de construire, dacă beneficiarul construcției este o fundație înființată prin testament, constituită conform legii, cu scopul de a întreține, dezvolta și ajuta instituții de cultură națională, precum și de a susține acțiuni cu caracter umanitar, social și cultural;

j) certificat de urbanism sau autorizație de construire, dacă beneficiarul construcției este o organizație care are ca unică activitate acordarea gratuită de servicii sociale în unități specializate care asigură găzduire, îngrijire socială și medicală, asistență, ocrotire, activități de recuperare, reabilitare și reinsertie socială pentru copil, familie, persoane cu handicap, persoane vârstnice, precum și pentru alte persoane aflate în dificultate, în condițiile legii;

k) certificat de urbanism sau autorizație de construire, în cazul unei calamități naturale.

(2) Consiliile locale pot hotărî să acorde scutirea sau reducerea taxei pentru eliberarea certificatelor, avizelor și autorizațiilor pentru:

a) lucrări de întreținere, reparare, conservare, consolidare, restaurare, punere în valoare a monumentelor istorice astfel cum sunt definite în Legea nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice, republicată, cu modificările ulterioare, datorate de proprietarii persoane fizice care realizează, integral sau parțial, aceste lucrări pe cheltuială proprie;

b) lucrări destinate păstrării integrității fizice și a cadrului construit sau natural al monumentelor istorice definite în Legea nr. 422/2001, republicată, cu modificările ulterioare, finanțate de proprietarii imobilelor din zona de protecție a monumentelor istorice, în concordanță cu reglementările cuprinse în documentațiile de urbanism întocmite potrivit legii;

c) lucrări executate în condițiile Ordonanței Guvernului nr. 20/1994 privind măsuri pentru reducerea riscului seismic al construcțiilor existente, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

d) lucrări executate în zone de regenerare urbană, delimitate în condițiile Legii nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul, cu modificările și completările ulterioare, lucrări în care se desfășoară operațiuni de regenerare urbană coordonate de administrația locală, în perioada derulării operațiunilor respective.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

148. (1) Scutirile sau reducerile de taxe prevăzute la art. 476 alin. (2) din Codul fiscal pot fi acordate prin hotărâri ale consiliilor locale, adoptate în cursul anului pe baza criteriilor și procedurilor stabilite de către acestea. La nivelul municipiului București, scutirile sau reducerile de taxe se adoptă prin hotărâri ale consiliilor locale ale sectoarelor, pe baza unei proceduri-cadru aprobate prin hotărâre a Consiliului General al Municipiului București.

(2) Hotărârile adoptate conform alin. (1) care se pot aplica monumentelor istorice, imobilelor din zonele construite protejate, din zonele de protecție ale monumentelor istorice și

din siturile arheologice și industriale trebuie să respecte avizul direcțiilor județene de cultură sau, după caz, al Direcției de Cultură a Municipiului București.

CAP. VI

Taxa pentru folosirea mijloacelor de reclamă și publicitate

ART. 477

Taxa pentru serviciile de reclamă și publicitate

(1) Orice persoană care beneficiază de servicii de reclamă și publicitate în România în baza unui contract sau a unui alt fel de înțelegere încheiată cu altă persoană datorează plata taxei prevăzute în prezentul articol, cu excepția serviciilor de reclamă și publicitate realizate prin mijloacele de informare în masă scrise și audiovizuale.

(2) Publicitatea realizată prin mijloace de informare în masă scrise și audiovizuale, în sensul prezentului articol, corespunde activităților agenților de publicitate potrivit Clasificării activităților din economia națională - CAEN, cu modificările ulterioare, respectiv publicitatea realizată prin ziare și alte tipărituri, precum și prin radio, televiziune și internet.

(3) Taxa prevăzută în prezentul articol, denumită în continuare taxa pentru servicii de reclamă și publicitate, se plătește la bugetul local al unității administrativ-teritoriale în raza căreia persoana prestează serviciile de reclamă și publicitate.

(4) Taxa pentru servicii de reclamă și publicitate se calculează prin aplicarea cotei taxei respective la valoarea serviciilor de reclamă și publicitate.

(5) Cota taxei se stabilește de consiliul local, fiind cuprinsă între 1% și 3%.

(6) Valoarea serviciilor de reclamă și publicitate cuprinde orice plată obținută sau care urmează a fi obținută pentru serviciile de reclamă și publicitate, cu excepția taxei pe valoarea adăugată.

(7) Taxa pentru servicii de reclamă și publicitate prevăzută la alin. (1) se declară și se plătește de către prestatorul serviciului de reclamă și publicitate la bugetul local, lunar, până la data de 10 a lunii următoare celei în care a intrat în vigoare contractul de prestări de servicii de reclamă și publicitate.

(la 02-06-2016 Alin. (7) al art. 477 a fost modificat de pct. 3 al art. I din LEGEA nr. 112 din 27 mai 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 408 din 30 mai 2016, care modifică art. V din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 41 din 30 septembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 733 din 30 septembrie 2015.)

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

149. În aplicarea prevederilor art. 477 din Codul fiscal, serviciile de decorare și întreținere se includ în valoarea serviciului de reclamă și publicitate.

150. (1) Prestatorul de servicii de reclamă și publicitate evidențiază în conturi analitice, în mod distinct, taxa de servicii de reclamă și publicitate datorată pe fiecare municipiu, oraș, comună, sector în parte, pe raza căruia se realizează serviciul de publicitate, situație pe care o transmite persoanei care beneficiază de servicii de reclamă și publicitate.

(2) Pe baza situației primite de la prestatorul de servicii de reclamă și publicitate, beneficiarul serviciilor de reclamă și publicitate depune declarația de impunere și varsă taxa pentru servicii de reclamă și publicitate la bugetul local al unității administrativ-teritoriale în raza căreia persoana prestează serviciile de reclamă și publicitate, lunar, până la data de 10 a lunii următoare celei în care a intrat în vigoare contractul de prestări de servicii de reclamă și publicitate.

ART. 478

Taxa pentru afișaj în scop de reclamă și publicitate

(1) Orice persoană care utilizează un panou, un afișaj sau o structură de afișaj pentru reclamă și publicitate, cu excepția celei care intră sub incidența art. 477, datorează plata taxei anuale prevăzute în prezentul articol către bugetul local al comunei, al orașului sau al municipiului, după caz, în raza căreia/căruia este amplasat panoul, afișajul sau structura de afișaj respectivă. La nivelul municipiului București, această taxă revine bugetului local al sectorului în raza căruia este amplasat panoul, afișajul sau structura de afișaj respectivă.

(2) Valoarea taxei pentru afișaj în scop de reclamă și publicitate se calculează anual prin înmulțirea numărului de metri pătrați sau a fracțiunii de metru pătrat a suprafeței afișajului pentru reclamă sau publicitate cu suma stabilită de consiliul local, astfel:

a) în cazul unui afișaj situat în locul în care persoana derulează o activitate economică, suma este de până la 32 lei, inclusiv;

b) în cazul oricărui altui panou, afișaj sau oricărei altei structuri de afișaj pentru reclamă și publicitate, suma este de până la 23 lei, inclusiv.

(3) Taxa pentru afișaj în scop de reclamă și publicitate se recalculează pentru a reflecta numărul de luni sau fracțiunea din lună dintr-un an calendaristic în care se afișează în scop de reclamă și publicitate.

(4) Taxa pentru afișajul în scop de reclamă și publicitate se plătește anual, în două rate egale, până la datele de 31 martie și 30 septembrie inclusiv. Taxa pentru afișajul în scop de reclamă și publicitate, datorată aceluiași buget local de către contribuabili, persoane fizice și juridice, de până la 50 lei inclusiv, se plătește integral până la primul termen de plată.

(5) Persoanele care datorează taxa pentru afișaj în scop de reclamă și publicitate sunt obligate să depună o declarație la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale în termen de 30 de zile de la data amplasării structurii de afișaj.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

151. (1) În sensul prevederilor art. 478 din Codul fiscal, taxa pentru utilizarea unui panou, afișaj sau structură de afișaj pentru reclamă și publicitate într-un loc public, care nu are la bază un contract de publicitate, este stabilită prin hotărâre a consiliilor locale, pe metru pătrat de afișaj. La nivelul municipiului București această taxă se stabilește prin hotărâre de către Consiliul General al Municipiului București.

(2) Taxa este plătită de utilizatorul final și se face venit la bugetul local. În cazul municipiului București, taxa constituie venit la bugetul local al sectorului pe raza căruia este amplasat panoul, afișajul sau structura de afișaj.

(3) Taxa datorată se calculează prin înmulțirea numărului de metri pătrați sau a fracțiunii de metru pătrat a afișajului cu suma pe metru pătrat stabilită prin hotărârea consiliului local.

152. (1) Suprafața pentru care se datorează taxa pentru afișaj în scop de reclamă și publicitate, așa cum este prevăzută la art. 478 din Codul fiscal, este determinată de dreptunghiul imaginar în care se înscriu toate elementele ce compun afișul, panoul sau firma, după caz.

(2) Firma instalată la locul în care o persoană derulează o activitate economică este asimilată afișului.

(3) Exemplu de calcul în cazul expunerii unui afiș, panou sau siglă:

Suprafața pentru care se datorează taxa pentru afișaj în scop de reclamă și publicitate se determină prin înmulțirea $L \times l$, respectiv $5,73 \text{ m} \times 4,08 \text{ m} = 23,38 \text{ mp}$.

153. Taxa se calculează pentru un an fiscal în funcție de numărul de luni în care se afișează în scop de reclamă și publicitate. Frațiunile mai mici de o lună se rotunjesc la lună.

ART. 479

Scutiri

(1) Taxa pentru serviciile de reclamă și publicitate și taxa pentru afișaj în scop de reclamă și publicitate nu se aplică instituțiilor publice, cu excepția cazurilor când acestea fac reclamă unor activități economice.

(2) Taxa prevăzută în prezentul articol, denumită în continuare taxa pentru afișaj în scop de reclamă și publicitate, nu se aplică unei persoane care închiriază panoul, afișajul sau structura de afișaj unei alte persoane, în acest caz taxa prevăzută la art. 477 fiind plătită de această ultimă persoană.

(3) Taxa pentru afișaj în scop de reclamă și publicitate nu se datorează pentru afișele, panourile sau alte mijloace de reclamă și publicitate amplasate în interiorul clădirilor.

(4) Taxa pentru afișaj în scop de reclamă și publicitate nu se aplică pentru panourile de identificare a instalațiilor energetice, marcaje de avertizare sau marcaje de circulație, precum și alte informații de utilitate publică și educaționale.

(5) Nu se datorează taxa pentru folosirea mijloacelor de reclamă și publicitate pentru afișajul efectuat pe mijloacele de transport care nu sunt destinate, prin construcția lor, realizării de reclamă și publicitate.

CAP. VII

Impozitul pe spectacole

ART. 480

Reguli generale

(1) Orice persoană care organizează o manifestare artistică, o competiție sportivă sau altă activitate distractivă în România are obligația de a plăti impozitul prevăzut în prezentul capitol, denumit în continuare impozitul pe spectacole.

(2) Impozitul pe spectacole se plătește la bugetul local al unității administrativ-teritoriale în raza căreia are loc manifestarea artistică, competiția sportivă sau altă activitate distractivă.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

154. În sensul prevederilor art. 480 din Codul fiscal, impozitul pe spectacole se plătește lunar, la bugetele locale ale comunelor, ale orașelor sau ale municipiilor, după caz, în a căror rază de competență se desfășoară. La nivelul municipiului București impozitul pe spectacole se face venit la bugetul local al sectoarelor în a căror rază de competență se desfășoară manifestarea artistică, competiția sportivă sau altă activitate distractivă.

ART. 481

Calculul impozitului

(1) Impozitul pe spectacole se calculează prin aplicarea cotei de impozit la suma încasată din vânzarea билетelor de intrare și a abonamentelor.

(2) Consiliile locale hotărăsc cota de impozit după cum urmează:

a) până la 2% pentru spectacolul de teatru, balet, operă, operetă, concert filarmonic sau altă manifestare muzicală, prezentarea unui film la cinematograful, un spectacol de circ sau orice competiție sportivă internă sau internațională;

(la 01-01-2016 Lit. a) a alin. (2) al art. 481 a fost modificată de pct. 41 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015.)

b) până la 5% în cazul oricărei altei manifestări artistice decât cele enumerate la lit. a).

(3) Suma primită din vânzarea билетelor de intrare sau a abonamentelor nu cuprinde sumele plătite de organizatorul spectacolului în scopuri caritabile, conform contractului scris intrat în vigoare înaintea vânzării билетelor de intrare sau a abonamentelor.

(4) Persoanele care datorează impozitul pe spectacole stabilit în conformitate cu prezentul articol au obligația de:

a) a înregistra biletele de intrare și/sau abonamentele la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale care își exercită autoritatea asupra locului unde are loc spectacolul;

b) a anunța tarifele pentru spectacol în locul unde este programat să aibă loc spectacolul, precum și în orice alt loc în care se vând bilete de intrare și/sau abonamente;

c) a preciza tarifele pe biletele de intrare și/sau abonamente și de a nu încasa sume care depășesc tarifele precizate pe biletele de intrare și/sau abonamente;

d) a emite un bilet de intrare și/sau abonament pentru toate sumele primite de la spectatori;

e) a asigura, la cererea compartimentului de specialitate al autorității administrației publice locale, documentele justificative privind calculul și plata impozitului pe spectacole;

f) a se conforma oricăror altor cerințe privind tipărirea, înregistrarea, avizarea, evidența și inventarul билетelor de intrare și a abonamentelor, care sunt precizate în normele elaborate în comun de Ministerul Finanțelor Publice și Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice, contrasemnate de Ministerul Culturii și Ministerul Tineretului și Sportului.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

SECȚIUNEA a 2-a

Calculul impozitului

155. În sensul art. 481 din Codul fiscal, persoanele fizice și persoanele juridice care organizează manifestări artistice, competiții sportive sau orice altă activitate distractivă, cu caracter permanent sau ocazional, datorează impozitul pe spectacole, calculat în cote procentuale asupra încasărilor din vânzarea abonamentelor și biletelor de intrare.

156. În aplicarea art. 481 alin. (4) din Codul fiscal, persoanelor care datorează impozitul pe spectacole le revine obligația de a înregistra la compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale în a căror rază teritorială își au domiciliul sau sediul atât abonamentele, cât și biletele de intrare și de a afișa tarifele la casele de vânzare a biletelor, precum și la locul de desfășurare a spectacolelor, interzicându-li-se să încaseze sume care depășesc tarifele precizate pe biletele de intrare și/sau abonamente.

157. În cazul în care contribuabilii prevăzuți la pct. 156 organizează aceste spectacole în raza teritorială de competență a altor autorități ale administrației publice locale decât cele de la domiciliul sau sediul lor, după caz, acestora le revine obligația de a înregistra abonamentele și biletele de intrare la compartimentele de specialitate ale autorităților publice locale în a căror rază teritorială se desfășoară spectacolele.

158. Persoanele care datorează impozit pe spectacole pot emite bilete și abonamente de intrare la spectacole prin sistem propriu de inseriere și numerotare, folosind programul informatic propriu, care să conțină informații minime obligatorii conform Hotărârii Guvernului nr. 846/2002

pentru aprobarea Normelor metodologice privind tipărirea, înregistrarea, evidența și gestionarea abonamentelor și biletelor de intrare la spectacole.

ART. 482

Scutiri

Spectacolele organizate în scopuri umanitare sunt scutite de la plata impozitului pe spectacole.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

SECȚIUNEA a 3-a

Scutiri

159. În sensul art. 482 din Codul fiscal, contractele încheiate între organizatorii spectacolelor și beneficiarii sumelor cedate în scopuri umanitare se vor înregistra la compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale în a căror rază teritorială se desfășoară aceste manifestări, prealabil organizării acestora. Pentru aceste sume nu se datorează impozit pe spectacol.

160. Contractele care intră sub incidența prevederilor art. 482 din Codul fiscal sunt cele ce fac obiectul prevederilor Legii nr. 32/1994 privind sponsorizarea, cu modificările și

ART. 483

Plata impozitului

(1) Impozitul pe spectacole se plătește lunar până la data de 10, inclusiv, a lunii următoare celei în care a avut loc spectacolul.

(2) Orice persoană care datorează impozitul pe spectacole are obligația de a depune o declarație la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale, până la data stabilită pentru fiecare plată a impozitului pe spectacole. Formatul declarației se precizează în normele elaborate în comun de Ministerul Finanțelor Publice și Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice.

(3) Persoanele care datorează impozitul pe spectacole răspund pentru calculul corect al impozitului, depunerea la timp a declarației și plata la timp a impozitului.

CAP. VIII

Taxe speciale

ART. 484

Taxe speciale

(1) Pentru funcționarea unor servicii publice locale create în interesul persoanelor fizice și juridice, precum și pentru promovarea turistică a localității, consiliile locale, județene și Consiliul General al Municipiului București, după caz, pot adopta taxe speciale.

(2) Domeniile în care consiliile locale, județene și Consiliul General al Municipiului București, după caz, pot adopta taxe speciale pentru serviciile publice locale, precum și cuantumul acestora se stabilesc în conformitate cu prevederile Legii nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Taxele speciale se încasează numai de la persoanele fizice și juridice care beneficiază de serviciile oferite de instituția sau serviciul public de interes local, potrivit regulamentului de organizare și funcționare al acestora, sau de la cele care sunt obligate, potrivit legii, să efectueze prestații ce intră în sfera de activitate a acestui tip de serviciu.

(4) Taxa specială pentru promovarea turistică a localității la nivelul municipiului București se face venit la bugetul local al municipiului București.

(la 30-03-2018 Articolul 484 din Capitolul VIII , Titlul IX a fost completat de Punctul 31, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018)

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

SECȚIUNEA I

Taxe speciale

161. În sensul art. 484 din Codul fiscal, se stabilesc următoarele reguli:

a) consiliile locale, consiliile județene și Consiliul General al Municipiului București, după caz, prin proceduri aprobate, vor stabili condițiile și sectoarele de activitate în conformitate cu

Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare, precum și modul de organizare și funcționare a serviciilor publice pentru care se propun taxele respective și modalitățile de consultare și de obținere a acordului persoanelor fizice și juridice beneficiare ale serviciilor respective. Hotărârile acestora vor fi afișate la sediul autorităților administrației publice locale și vor fi publicate, potrivit legii;

b) în vederea asigurării resurselor financiare pentru promovarea turistică, consiliile locale, județene și Consiliul General al Municipiului București, după caz, pot institui taxe speciale, ca de exemplu: pentru cazarea în structuri de cazare, de agrement sau pentru alte activități turistice, stabilite prin hotărâre a consiliului local, în limitele și în condițiile legii;

c) taxele speciale, instituite potrivit prevederilor art. 484 din Codul fiscal, se fac venit la bugetul local, fiind utilizate în scopurile pentru care au fost înființate. La nivelul municipiului București se fac venit la bugetul local al sectoarelor, cu excepția taxei speciale pentru promovarea turistică a localității care la nivelul municipiului București se face venit la bugetul local al municipiului București.

ART. 485

Scutiri

(1) Autoritățile deliberative pot acorda reduceri sau scutiri de la plata taxelor speciale instituite conform art. 484, pentru următoarele persoane fizice sau juridice:

a) veteranii de război, văduvele de război și văduvele nerecăsătorite ale veteranilor de război;

b) persoanele prevăzute la art. 1 al Decretului-lege nr. 118/1990, republicat, cu modificările și completările ulterioare, și persoanele fizice prevăzute la art. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 105/1999, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 189/2000, cu modificările și completările ulterioare;

(la 02-06-2016 Lit. b) a alin. (1) al art. 485 a fost modificată de pct. 3 al art. I din LEGEA nr. 112 din 27 mai 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 408 din 30 mai 2016, care modifică art. V din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 41 din 30 septembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 733 din 30 septembrie 2015.)

c) instituțiile sau unitățile care funcționează sub coordonarea Ministerului Educației și Cercetării Științifice sau a Ministerului Tineretului și Sportului, cu excepția incintelor folosite pentru activități economice;

d) fundațiile înființate prin testament, constituite conform legii, cu scopul de a întreține, dezvolta și ajuta instituții de cultură națională, precum și de a susține acțiuni cu caracter umanitar, social și cultural;

e) organizațiile care au ca unică activitate acordarea gratuită de servicii sociale în unități specializate care asigură găzduire, îngrijire socială și medicală, asistență, ocrotire, activități de recuperare, reabilitare și reinserție socială pentru copil, familie, persoane cu handicap, persoane vârstnice, precum și pentru alte persoane aflate în dificultate, în condițiile legii;

f) persoanele cu handicap grav sau accentuat, persoanele încadrate în gradul I de invaliditate și reprezentanții legali ai minorilor cu handicap grav sau accentuat și ai minorilor încadrați în gradul I de invaliditate.

(la 01-01-2016 Lit. f) a alin. (1) al art. 485 a fost modificată de pct. 42 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015.)

(2) Taxele speciale instituite conform art. 484 se reduc cu 50% pentru persoanele fizice care domiciliază în localitățile precizate în:

- a) Hotărârea Guvernului nr. 323/1996, cu modificările ulterioare;
- b) Hotărârea Guvernului nr. 395/1996, cu modificările ulterioare.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

SECȚIUNEA a 2-a

Scutiri

162. Pentru acordarea scutirilor prevăzute la art. 485 din Codul fiscal, se au în vedere următoarele:

a) prin autorități deliberative se înțelege consiliul local, consiliul județean, Consiliul General al Municipiului București, consiliile locale ale subdiviziunilor administrativ-teritoriale ale municipiilor, potrivit Legii administrației publice locale nr. 215/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

b) prin reprezentant legal se înțelege părintele sau persoana desemnată, potrivit legii, să exercite drepturile și să îndeplinească obligațiile față de persoana cu handicap potrivit Legii nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

163. Scutirile pot fi acordate prin hotărâri ale consiliilor locale, adoptate în cursul anului pe baza criteriilor și procedurilor stabilite de către acestea. La nivelul municipiului București, scutirile se adoptă prin hotărârile consiliilor locale ale sectoarelor, pe baza unei proceduri-cadru aprobate de Consiliul General al Municipiului București.

CAP. IX

Alte taxe locale

ART. 486

Alte taxe locale

(1) Consiliile locale, Consiliul General al Municipiului București sau consiliile județene, după caz, pot institui taxe pentru utilizarea temporară a locurilor publice și pentru vizitarea muzeelor, caselor memoriale, monumentelor istorice de arhitectură și arheologice și altele asemenea.

(2) Consiliile locale pot institui taxe pentru deținerea sau utilizarea echipamentelor și utilajelor destinate obținerii de venituri care folosesc infrastructura publică locală, pe raza localității unde acestea sunt utilizate, precum și taxe pentru activitățile cu impact asupra mediului înconjurător.

(3) Taxele prevăzute la alin. (1) și (2) se calculează și se plătesc în conformitate cu procedurile aprobate de autoritățile deliberative interesate.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

164. În sensul aplicării prevederilor art. 486 alin. (3) din Codul fiscal, procedurile vor fi aprobate de consiliile locale interesate pentru anul fiscal următor; în municipiul București această atribuție revine Consiliului General al Municipiului București.

(4) Taxa pentru îndeplinirea procedurii de divorț pe cale administrativă este în cuantum de 500 lei și poate fi majorată prin hotărâre a consiliului local, fără ca majorarea să poată depăși 50% din această valoare. Taxa se face venit la bugetul local.

(5) Pentru eliberarea de copii heliografice de pe planuri cadastrale sau de pe alte asemenea planuri, deținute de consiliile locale, consiliul local stabilește o taxă de până la 32 lei, inclusiv.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

165. Nivelul taxei pentru eliberarea de copii heliografice de pe planurile cadastrale sau de pe alte asemenea planuri deținute de consiliile locale/Consiliul General al Municipiului București/consiliile județene, prevăzută la art. 486 alin. (5) din Codul fiscal, se aprobă de consiliile locale interesate pentru anul fiscal următor, în lei/mp sau fracțiune de mp. În municipiul București nivelul taxei se aprobă de Consiliul General al Municipiului București.

166. Taxa prevăzută la pct. 165 se achită integral, anticipat eliberării copiilor heliografice de pe planurile cadastrale sau de pe alte asemenea planuri, și se face venit la bugetul local administrat de către consiliul local care deține planurile respective.

(6) Prin excepție de la prevederile alin. (1), consiliile locale, Consiliul General al Municipiului București și consiliile locale ale sectoarelor municipiului București, după caz, pot institui taxa pentru reabilitare termică a blocurilor de locuințe și locuințelor unifamiliale, pentru care s-au alocat sume aferente cotei de contribuție a proprietarilor, în condițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 18/2009, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 158/2011, cu modificările și completările ulterioare.

ART. 487

Scutiri

Autoritățile deliberative pot acorda reduceri sau scutiri de la plata taxelor instituite conform art. 486 următoarelor persoane fizice sau juridice:

a) veteranii de război, văduvele de război și văduvele nerecăsătorite ale veteranilor de război;

b) persoanele fizice prevăzute la art. 1 din Decretul-lege nr. 118/1990, republicat, cu modificările și completările ulterioare;

c) instituțiile sau unitățile care funcționează sub coordonarea Ministerului Educației și Cercetării Științifice sau a Ministerului Tineretului și Sportului, cu excepția incintelor folosite pentru activități economice;

d) fundațiile înființate prin testament, constituite conform legii, cu scopul de a întreține, dezvolta și ajuta instituții de cultură națională, precum și de a susține acțiuni cu caracter umanitar, social și cultural;

e) organizațiile care au ca unică activitate acordarea gratuită de servicii sociale în unități specializate care asigură găzduire, îngrijire socială și medicală, asistență, ocrotire, activități de recuperare, reabilitare și reinsertie socială pentru copil, familie, persoane cu handicap, persoane vârstnice, precum și pentru alte persoane aflate în dificultate, în condițiile legii.

ART. 487¹

Termenul de depunere a documentelor

Scutirile sau reducerile de la plata impozitului/taxei pe clădiri, a impozitului/taxei pe teren, a impozitului pe mijloacele de transport prevăzute la art. 456, 464 și 469 se aplică, începând cu data de 1 ianuarie a anului fiscal, persoanelor care dețin documente justificative emise până la data de 31 decembrie a anului fiscal anterior și care sunt depuse la compartimentele de specialitate ale autorităților publice locale, până la data de 31 martie, inclusiv.

(la 24-07-2017 Capitolul IX din Titlul IX a fost completat de Punctul 60, Punctul 15, Articolul I din LEGEA nr. 177 din 18 iulie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 584 din 21 iulie 2017)

ART. 488

Contracte de fiducie

În cazul persoanelor fizice și juridice care încheie contracte de fiducie conform Codului civil, impozitele și taxele locale aferente masei patrimoniale fiduciare transferate în cadrul operațiunii de fiducie sunt plătite de către fiduciar la bugetele locale ale unităților administrativ-teritoriale unde sunt înregistrate bunurile care fac obiectul operațiunii de fiducie, cu respectarea prevederilor prezentului titlu, începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui în care a fost încheiat contractul de fiducie.

(la 24-12-2020 Articolul 488 din Capitolul IX , Titlul IX a fost modificat de Punctul 213, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

CAP. X

Alte dispoziții comune

ART. 489

Majorarea impozitelor și taxelor locale de consiliile locale sau consiliile județene

(1) Autoritatea deliberativă a administrației publice locale, la propunerea autorității executive, poate stabili cote adiționale la impozitele și taxele locale prevăzute în prezentul titlu, în funcție de următoarele criterii: economice, sociale, geografice, urbanistice, precum și de necesitățile bugetare locale, cu excepția taxelor prevăzute la art. 494 alin. (10) lit. b).

(la 24-12-2020 Alineatul (1) din Articolul 489 , Capitolul X , Titlul IX a fost modificat de Punctul 214, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

(2) Cotele adiționale stabilite conform alin. (1) nu pot fi mai mari de 50% față de nivelurile maxime stabilite în prezentul titlu.

(3) Criteriile prevăzute la alin. (1) se hotărăsc de către autoritatea deliberativă a administrației publice locale.

(4) Pentru terenul agricol nelucrat timp de 2 ani consecutiv, consiliul local poate majora impozitul pe teren cu până la 500%, începând cu al treilea an, în condițiile stabilite prin hotărâre a consiliului local.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

167. (1) Pentru punerea în aplicare a prevederilor art. 489 alin. (4) din Codul fiscal se au în vedere următoarele:

a) în categoria terenurilor agricole intră cele care corespund următoarelor categorii de folosință:

- (i) arabil;*
- (ii) pășuni;*
- (iii) fânețe;*
- (iv) vii;*
- (v) livezi;*

b) terenul agricol corespunde încadrării ca nelucrat dacă, în fapt, nu este utilizat/exploatat/lucrat/întreținut potrivit categoriei de folosință cu care figurează în registrul agricol.

(2) Prin hotărâre a consiliului local se stabilesc:

a) majorarea între 0% și 500%, inclusiv, pentru terenul agricol nelucrat timp de 2 ani consecutiv, indiferent că acesta se află în intravilan sau în extravilan; majorarea poate fi diferită în funcție de condițiile stabilite prin această hotărâre;

b) condițiile care trebuie avute în vedere pentru majorarea impozitului pe teren, în cazul terenurilor agricole nelucrate timp de 2 ani consecutiv.

(3) Constatarea stării de fapt se face prin proces-verbal întocmit de către persoana/persoanele anume împuternicită/ împuternicite prin dispoziție de către primarul comunei/orașului/ municipiului/sectorului municipiului București.

(4) Procesul-verbal privind starea de fapt a terenului agricol nelucrat, contrasemnat de contribuabil ori de împuternicitul acestuia sau, în lipsa oricărui dintre aceștia, de persoana din cadrul aparatului de specialitate al primarului, alta decât cea care întocmește și semnează acest proces-verbal, se înmânează sau se transmite contribuabilului, prin oricare dintre modalitățile prevăzute de Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare. În acest proces-verbal se prezintă elementele de fapt și de drept ale situației ce conduce la majorarea impozitului pe teren.

(5) La propunerea primarului, prin hotărâre a consiliului local, cu caracter individual, se majorează impozitul pe teren pentru contribuabilii cărora pe parcursul a doi ani consecutivi li s-au transmis procesele-verbale prevăzute la alin. (3) și (4). Majorarea impozitului pe teren se aplică numai pentru terenurile agricole nelucrate, identificate, după cum urmează:

a) pentru cele amplasate în intravilan, prin stradă și număr administrativ, potrivit nomenclaturii stradale;

b) pentru cele din extravilan, conform titlului de proprietate și procesului-verbal de punere în posesie sau oricărui alt document, în baza cărora a fost deschis rolul fiscal.

(6) Majorarea impozitului pe teren în cazul terenului agricol nelucrat timp de 2 ani consecutiv, se aplică pentru anul fiscal următor celui în care se adoptă hotărârea consiliului local prevăzută la alin. (5).

(7) În preambulul hotărârii consiliul local este obligatoriu să se cuprindă procesele-verbale prevăzute la alin. (3) și (4).

(5) Consiliul local poate majora impozitul pe clădiri și impozitul pe teren cu până la 500% pentru clădirile și terenurile neîngrijite, situate în intravilan.

(6) Criteriile de încadrare în categoria clădirilor și terenurilor prevăzute la alin. (5) se adoptă prin hotărâre a consiliului local.

(7) Clădirile și terenurile care intră sub incidența alin. (5) se stabilesc prin hotărâre a consiliului local conform elementelor de identificare potrivit nomenclaturii stradale.

(8) Hotărârile consiliului local stabilite potrivit alin. (7) au caracter individual.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

168. Pentru punerea în aplicare a prevederilor art. 489 alin. (5)-(8) din Codul fiscal, privind clădirile/terenurile neîngrijite situate în intravilan, se au în vedere următoarele:

a) în cazul clădirilor: stare avansată de degradare, stare de paragină, insalubre, fațade nereparate/necurățate/netencuite/ nezugrăvite, geamuri sparte sau alte situații de asemenea natură;

b) în cazul terenurilor: stare de paragină, acoperit de buruieni, părăsit/abandonat, insalubre, neefectuarea curățeniei în curți, neîntreținerea/nerepararea împrejmuirilor sau alte situații de asemenea natură;

c) fac excepție de la majorarea impozitului pentru clădirile/terenurile neîngrijite proprietarii care dețin autorizație de construire/desființare valabilă, în vederea construirii/renovării/ demolării/amenajării terenului și au anunțat la Inspectoratul de Stat în Construcții și la autoritatea publică locală începerea lucrărilor;

d) în vederea identificării clădirilor/terenurilor neîngrijite de pe raza unității administrativ-teritoriale, se împuternicesc angajații din cadrul aparatului de specialitate al primarului, cu atribuții în acest sens, să efectueze verificări pe raza unității administrativ-teritoriale și să întocmească fișa de evaluare și nota de constatare;

e) după identificarea și evaluarea clădirii/terenului neîngrijite/neîngrijit, prin grija compartimentului de resort din cadrul aparatului de specialitate al primarului, proprietarul va fi somat ca pe parcursul anului fiscal prin care s-a constatat starea clădirii/terenului, după caz, să efectueze lucrările de întreținere/îngrijire necesare până la sfârșitul anului respectiv și să mențină în continuare clădirea/terenul în stare de întreținere/îngrijire;

f) dacă pe parcursul anului respectiv proprietarul clădirii/terenului s-a conformat somației, se încheie proces-verbal de conformitate. În cazul intervențiilor pe monumente istorice, clădiri și

terenuri din zonele de protecție a monumentelor istorice și din zonele construite protejate, procesul-verbal face referire la conformarea lucrărilor cu avizul Ministerului Culturii, respectiv al serviciilor deconcentrate ale acestuia, potrivit prevederilor legii;

g) dacă, după expirarea termenului acordat, se constată că proprietarul nu a efectuat lucrările de întreținere/îngrijire necesare, persoanele prevăzute la lit. d) vor încheia o notă de constatare în care va fi consemnată menținerea clădirii/terenului în categoria celor considerate, conform prezentei proceduri, ca fiind neîngrijite. În acest caz, la sesizarea compartimentului de specialitate, primarul unității administrativ-teritoriale va propune spre adoptare consiliului local proiectul de hotărâre de majorare a impozitului pentru imobilul respectiv. În municipiul București, această atribuție revine consiliilor locale ale sectoarelor. Hotărârea are caracter individual, va cuprinde elementele de identificare privind zona în cadrul localității, respectiv elementele de identificare potrivit nomenclurii stradale, precum și datele de identificare ale contribuabilului. Organul fiscal local va opera majorarea în evidențele fiscale, va emite și va comunica actul administrativ fiscal în baza hotărârii consiliului local;

h) în cazul în care proprietarul unei clădiri sau al unui teren neîngrijit înstrăinează imobilul respectiv înaintea termenului la care trebuia să efectueze lucrările de întreținere/îngrijire necesare, se reia procedura de la lit. d), pe numele noului proprietar;

i) majorarea impozitului pe clădiri/teren în cazul clădirii neîngrijite și/sau al terenului neîngrijit nu înlocuiește sancțiunile și nici nu exonerează de răspundere în ceea ce privește aplicarea prevederilor:

(i) Ordonanței Guvernului nr. 21/2002 privind gospodărirea localităților urbane și rurale, aprobate cu modificări și completări prin Legea nr. 515/2002;

(ii) art. 75 din Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

(iii) oricărui altor reglementări în această materie.

ART. 490

Controlul și colectarea impozitelor și taxelor locale

Autoritățile administrației publice locale și organele speciale ale acestora, după caz, sunt responsabile pentru stabilirea, controlul și colectarea impozitelor și taxelor locale, precum și a amenziilor și penalizărilor aferente.

ART. 491

Indexarea impozitelor și taxelor locale

(1) În cazul oricărui impozit sau oricărei taxe locale, care constă într-o anumită sumă în lei sau care este stabilită pe baza unei anumite sume în lei, sumele respective se indexează anual, până la data de 30 aprilie, de către consiliile locale, ținând cont de rata inflației pentru anul fiscal anterior, comunicată pe site-urile oficiale ale Ministerului Finanțelor Publice și Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice.

(1[^]1) Prin excepție de la prevederile alin. (1), sumele prevăzute în tabelul prevăzut la art. 470 alin. (5) și (6) se indexează anual în funcție de rata de schimb a monedei euro în vigoare în prima zi lucrătoare a lunii octombrie a fiecărui an și publicată în Jurnalul Uniunii Europene și de nivelurile minime prevăzute în Directiva 1999/62/CE de aplicare la vehiculele grele de marfă

pentru utilizarea anumitor infrastructuri. Cursul de schimb a monedei euro și nivelurile minime, exprimate în euro, prevăzute în Directiva 1999/62/CE de aplicare la vehiculele grele de marfă pentru utilizarea anumitor infrastructuri se comunică pe site-urile oficiale ale Ministerului Finanțelor Publice și Ministerului Lucrărilor Publice, Dezvoltării și Administrației.

(la 24-12-2020 Articolul 491 din Capitolul X , Titlul IX a fost completat de Punctul 215, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

(2) Sumele indexate conform alin. (1) și (1[^]1) se aprobă prin hotărâre a consiliului local și se aplică în anul fiscal următor. La nivelul municipiului București, această atribuție revine Consiliului General al Municipiului București.

(la 24-12-2020 Alineatul (2) din Articolul 491 , Capitolul X , Titlul IX a fost modificat de Punctul 216, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

(3) Dacă hotărârea consiliului local nu a fost adoptată cu cel puțin 3 zile lucrătoare înainte de expirarea exercițiului bugetar, în anul fiscal următor, în cazul oricărui impozit sau oricărei taxe locale, care constă într-o anumită sumă în lei sau care este stabilită pe baza unei anumite sume în lei ori se determină prin aplicarea unei cote procentuale, se aplică de către compartimentul de resort din aparatul de specialitate al primarului, nivelurile maxime prevăzute de prezentul cod, indexate potrivit prevederilor alin. (1).

(la 29-12-2018 Articolul 491 din Capitolul X , Titlul IX a fost completat de Punctul 28, Articolul 66, Capitolul III din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 114 din 28 decembrie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1116 din 29 decembrie 2018)

ART. 492

Elaborarea normelor

Elaborarea normelor pentru prezentul titlu se face de către Ministerul Finanțelor Publice și Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice.

CAP. XI

Sancțiuni

ART. 493

Sancțiuni

(1) Nerespectarea prevederilor prezentului titlu atrage răspunderea disciplinară, contravențională sau penală, potrivit dispozițiilor legale în vigoare.

(2) Constituie contravenții următoarele fapte, dacă nu au fost săvârșite în astfel de condiții încât să fie considerate, potrivit legii, infracțiuni:

a) depunerea peste termen a declarațiilor de impunere prevăzute la art. 461 alin. (2), (6), (7), alin. (10) lit. c), alin. (12) și (13), art. 466 alin. (2), (5), alin. (7) lit. c), alin. (9) și (10), art. 471 alin. (2), (4), (5) și alin. (6) lit. b) și c), art. 474 alin. (7) lit. c), alin. (11), art. 478 alin. (5) și art. 483 alin. (2);

b) nedepunerea declarațiilor de impunere prevăzute la art. 461 alin. (2), (6), (7), alin. (10) lit. c), alin. (12) și (13), art. 466 alin. (2), (5) și alin. (7) lit. c), alin. (9) și (10), art. 471 alin. (2), (4), (5) și alin. (6) lit. b) și c), art. 474 alin. (7) lit. c), alin. (11), art. 478 alin. (5) și art. 483 alin. (2).

(3) Contravenția prevăzută la alin. (2) lit. a) se sancționează cu amendă de la 70 lei la 279 lei, iar cele de la alin. (2) lit. b) cu amendă de la 279 lei la 696 lei.

(4) Încălcarea normelor tehnice privind tipărirea, înregistrarea, vânzarea, evidența și gestionarea, după caz, a abonamentelor și a билетelor de intrare la spectacole constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 325 lei la 1.578 lei.

(4¹) Necomunicarea informațiilor și a documentelor de natura celor prevăzute la art. 494 alin. (12) în termen de cel mult 15 zile lucrătoare de la data primirii solicitării constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 500 la 2.500 lei.

(la 01-01-2016 Alin. (4¹) al art. 493 a fost introdus de pct. 43 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015.)

(5) În cazul persoanelor juridice, limitele minime și maxime ale amenzilor prevăzute la alin. (3) și (4) se majorează cu 300%.

(6) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de către primari și persoane împuternicite din cadrul autorității administrației publice locale.

(7) Limitele amenzilor prevăzute la alin. (3) și (4) se actualizează prin hotărâre a consiliilor locale conform procedurii stabilite la art. 491.

(8) Contravențiilor prevăzute în prezentul capitol li se aplică dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

(la 24-12-2020 Alineatul (8) din Articolul 493 , Capitolul XI , Titlul IX a fost modificat de Punctul 217, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

CAP. XII

Dispoziții finale

ART. 494

Implicații bugetare ale impozitelor și taxelor locale

(1) Impozitele și taxele locale, majorările de întârziere, precum și amenzile aferente acestora constituie integral venituri la bugetele locale ale unităților administrativ-teritoriale.

(2) Impozitul pe clădiri, precum și amenzile aferente acestuia constituie venituri la bugetul local al unității administrativ-teritoriale în raza căreia este situată clădirea respectivă.

(3) Impozitul pe teren, precum și amenzile aferente acestuia constituie venituri la bugetul local al unității administrativ-teritoriale în raza căreia este situat terenul respectiv.

(4) Cu excepțiile prevăzute la alin. (5), impozitul pe mijlocul de transport, majorările de întârziere, precum și amenzile aferente acestuia constituie venituri la bugetul local al unității administrativ-teritoriale în raza căreia trebuie înmatriculat sau înregistrat mijlocul de transport respectiv.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

169. În vederea aplicării art. 494 alin (2)-(4) și (7)-(9) din Codul fiscal, în municipiul București impozitul/țaxa pe clădiri, precum și amenzile aferente acestora, impozitul/țaxa pe teren, precum și amenzile aferente acestora, impozitul asupra mijloacelor de transport, precum și amenzile aferente acestora, taxa pentru serviciile de reclamă și publicitate, pentru afișaj în scop de reclamă și publicitate, precum și amenzile aferente acestora, impozitul pe spectacole, precum și amenzile aferente acestora, precum și celelalte taxe locale prevăzute la art. 486 din Codul fiscal se fac venit la bugetul local al sectorului.

(5) Veniturile provenite din impozitul pe mijlocul de transport stabilit în concordanță cu prevederile art. 470 alin. (5) și (6), majorările de întârziere, precum și amenzile aferente se pot utiliza exclusiv pentru lucrări de întreținere, modernizare, reabilitare și construire a drumurilor locale și județene, din care 60% constituie venituri la bugetul local și 40% constituie venituri la bugetul județean. În cazul municipiului București, impozitul constituie venituri în proporție de 60% la bugetele sectoarelor și 40% la bugetul municipiului București.

(6) Taxele locale prevăzute la cap. V din prezentul titlu constituie venituri ale bugetelor locale ale unităților administrativ-teritoriale. Pentru eliberarea certificatelor de urbanism și a autorizațiilor de construire de către președinții consiliilor județene, cu avizul primarilor comunelor, taxele datorate constituie venit în proporție de 50% la bugetul local al comunelor și de 50% la bugetul local al județului.

(la 01-01-2016 Alin. (6) al art. 494 a fost modificat de pct. 44 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015.)

(7) Taxa pentru afișaj în scop de reclamă și publicitate, precum și amenzile aferente constituie venituri la bugetul local al unității administrativ-teritoriale unde este situat afișajul, panoul sau structura pentru afișajul în scop de reclamă și publicitate.

(8) Impozitul pe spectacole, precum și amenzile aferente constituie venituri la bugetul local al unității administrativ-teritoriale unde are loc manifestarea artistică, competiția sportivă sau altă activitate distractivă.

(9) Celelalte taxe locale prevăzute la art. 486, precum și amenzile aferente constituie venituri la bugetul local al unității administrativ-teritoriale unde este situat locul public sau echipamentul respectiv ori unde trebuie înmatriculat vehiculul lent.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

169. În vederea aplicării art. 494 alin (2)-(4) și (7)-(9) din Codul fiscal, în municipiul București impozitul/țaxa pe clădiri, precum și amenzile aferente acestora, impozitul/țaxa pe teren, precum și amenzile aferente acestora, impozitul asupra mijloacelor de transport, precum

și amenzile aferente acestora, taxa pentru serviciile de reclamă și publicitate, pentru afișaj în scop de reclamă și publicitate, precum și amenzile aferente acestora, impozitul pe spectacole, precum și amenzile aferente acestora, precum și celelalte taxe locale prevăzute la art. 486 din Codul fiscal se fac venit la bugetul local al sectorului.

(10) Constituie venit la bugetul local sumele provenite din:

- a) majorările pentru plata cu întârziere a impozitelor și taxelor locale;
- b) taxele judiciare de timbru și alte taxe de timbru prevăzute de lege;
- c) abrogată.

(la 24-12-2020 Litera c) din Alineatul (10) , Articolul 494 , Capitolul XII , Titlul IX a fost abrogată de Punctul 218, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

(11) Abrogat.

(la 24-12-2020 Alineatul (11) din Articolul 494 , Capitolul XII , Titlul IX a fost abrogat de Punctul 218, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

(12) În vederea clarificării și stabilirii reale a situației fiscale a contribuabililor, compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale au competența de a solicita informații și documente cu relevanță fiscală sau pentru identificarea contribuabililor sau a materiei impozabile ori taxabile, după caz, iar notarii, avocații, executorii judecătorești, organele de poliție, organele vamale, serviciile publice comunitare pentru regimul permiselor de conducere și înmatriculare a vehiculelor, serviciile publice comunitare pentru eliberarea pașapoartelor simple, serviciile publice comunitare de evidență a persoanelor, precum și orice altă entitate care deține informații sau documente cu privire la bunurile impozabile sau taxabile, după caz, ori la persoanele care au calitatea de contribuabil au obligația furnizării acestora fără plată, în termen de 15 zile lucrătoare de la data primirii solicitării.

(la 01-01-2016 Alin. (12) al art. 494 a fost modificat de pct. 44 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015.)

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

170. În vederea aplicării art. 494 alin. (12) din Codul fiscal, pentru stabilirea reală a situației fiscale a contribuabililor, organele fiscale ale autorităților administrației publice locale au competența de a solicita informații și documente cu relevanță fiscală contribuabililor în cauză, iar în cazul în care informațiile nu sunt concludente, autoritățile administrației publice locale pot solicita registrului comerțului, Agenției Naționale de Administrare Fiscală, notarilor, avocaților, executorilor judecătorești, organelor de poliție, organelor vamale, serviciilor publice comunitare pentru regimul permiselor de conducere și înmatriculare a vehiculelor, serviciilor

publice comunitare pentru eliberarea pașapoartelor simple, serviciilor publice comunitare de evidență a persoanelor, precum și oricărei alte entități care deține informații sau documente cu privire la bunuri impozabile ori taxabile sau pentru identificarea contribuabililor ori a materiei impozabile ori taxabile, după caz, menționând corect denumirea persoanei fizice/juridice, codul numeric personal/codul de identificare fiscală, domiciliul/sediul acestora sau orice alte informații.

ART. 495

Dispoziții tranzitorii

În vederea stabilirii impozitelor și taxelor locale pentru anul fiscal 2016, se stabilesc următoarele reguli:

a) persoanele fizice care la data de 31 decembrie 2015 au în proprietate clădiri nerezidențiale sau clădiri cu destinație mixtă au obligația să depună declarații până la data de 31 mai 2016 inclusiv, conform modelului aprobat prin ordin comun al ministrului finanțelor publice și al ministrului dezvoltării regionale și administrației publice, în termen de 60 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prezentului cod;

(la 25-03-2016 Lit. a) a art. 495 a fost modificată de pct. 1 al art. 6 din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 8 din 23 martie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 225 din 25 martie 2016.)

b) persoanele juridice au obligația să depună declarații privind clădirile pe care le dețin în proprietate la data de 31 decembrie 2015, destinația și valoarea impozabilă a acestora, până la data de 31 mai 2016 inclusiv;

(la 25-03-2016 Lit. b) a art. 495 a fost modificată de pct. 1 al art. 6 din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 8 din 23 martie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 225 din 25 martie 2016.)

c) persoanele fizice și juridice care la data de 31 decembrie 2015 dețin mijloace de transport radiate din circulație conform prevederilor legale din domeniul circulației pe drumurile publice au obligația să depună o declarație în acest sens, însoțită de documente justificative, la compartimentele de specialitate ale autorității publice locale, până la data de 31 mai 2016 inclusiv;

(la 25-03-2016 Lit. c) a art. 495 a fost modificată de pct. 1 al art. 6 din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 8 din 23 martie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 225 din 25 martie 2016.)

d) scutirile sau reducerile de la plata impozitului/taxei pe clădiri, a impozitului/taxei pe teren, a impozitului pe mijloacele de transport prevăzute la art. 456, 464 și 469 se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2016 persoanelor care dețin documente justificative emise până la data de 31 decembrie 2015 și care sunt depuse la compartimentele de specialitate ale autorităților publice locale, până la data de 31 martie 2016 inclusiv;

(la 01-01-2016 Lit. d) a art. 495 a fost modificată de pct. 45 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015.)

e) prevederile art. 491 se aplică începând cu 1 ianuarie 2017, pentru stabilirea nivelurilor impozitelor și taxelor locale pentru anul 2018, utilizând rata pozitivă a inflației înregistrată pentru anul 2016;

(la 25-03-2016 Lit. e) a art. 495 a fost modificată de pct. 1 al art. 6 din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 8 din 23 martie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 225 din 25 martie 2016.)

f) consiliile locale adoptă hotărâri privind nivelurile impozitelor și taxelor locale pentru anul 2016, în termen de 60 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prezentului cod. La nivelul municipiului București, această atribuție revine Consiliului General al Municipiului București.

g) prin excepție de la prevederile lit. f), nivelurile impozitelor și taxelor locale se aprobă prin dispoziție a primarului, până la expirarea termenului prevăzut la lit. f), în cazul în care consiliul local este dizolvat, sau prin decizie emisă de către secretarul unității administrativ-teritoriale ori de către persoana desemnată în condițiile art. 55 alin. (8¹) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu avizul administrației județene a finanțelor publice până la expirarea termenului prevăzut la lit. f), în cazul în care consiliul local este dizolvat și primarul nu își poate exercita atribuțiile ca urmare a încetării sau suspendării mandatului în condițiile legii, ori în situația în care față de acesta au fost dispuse potrivit legii penale măsuri preventive, altele decât cele care determină suspendarea mandatului și care fac imposibilă exercitarea de către acesta a atribuțiilor prevăzute de lege. Dispoziția primarului, respectiv decizia secretarului sau persoanei desemnate se aduc la cunoștință publică.

(la 02-06-2016 Lit. g) a art. 495 a fost modificată de pct. 3 al art. I din LEGEA nr. 112 din 27 mai 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 408 din 30 mai 2016, care modifică art. V din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 41 din 30 septembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 733 din 30 septembrie 2015.)

NORMĂ 06/01/2016 din data 2016-01-06

171. (1) În aplicarea art. 495 din Codul fiscal, pentru stabilirea impozitelor și taxelor locale pentru anul fiscal 2016, se stabilesc următoarele reguli:

a) persoanele fizice care au în proprietate clădiri nerezidențiale sau clădiri cu destinație mixtă au obligația să depună declarații până la 31 martie 2016. Depun declarații și persoanele fizice care au în proprietate clădiri cu destinație mixtă la adresa cărora nu se desfășoară nicio activitate economică;

b) declarațiile depuse de persoanele menționate la lit. a) vor fi însoțite de unul dintre următoarele documente:

(i) raportul de evaluare întocmit de un evaluator autorizat, în conformitate cu standardele de evaluare a bunurilor aflate în vigoare la data evaluării, care reflectă valoarea clădirii ulterioară datei de 1 ianuarie 2011;

(ii) procesul-verbal de recepție finală, din care reiese valoarea clădirii, în cazul unei clădiri finalizate în ultimii 5 ani;

(iii) actul de dobândire a dreptului de proprietate asupra unei clădiri, în ultimii 5 ani, din care reiese valoarea clădirii; în cazul în care valoarea clădirii nu se evidențiază distinct, impozitul pe clădiri se va stabili la valoarea totală din actul respectiv;

c) nu se depun documentele prevăzute la lit. b) în cazul clădirilor cu destinație mixtă:

(i) dacă la adresa clădirii nu se desfășoară nicio activitate economică;

(ii) dacă la adresa clădirii se desfășoară activitate economică, suprafețele folosite în scop rezidențial și cele folosite în scop nerezidențial nu pot fi evidențiate distinct și cheltuielile cu utilitățile nu sunt înregistrate în sarcina persoanei care desfășoară activitatea economică;

d) persoanele juridice care dețin în proprietate clădiri au obligația să depună declarații, până la 31 martie 2016, în care se menționează destinația clădirii, la care pot anexa unul din următoarele documente:

(i) raportul de evaluare întocmit de un evaluator autorizat, în conformitate cu standardele de evaluare a bunurilor aflate în vigoare la data evaluării, care reflectă valoarea clădirii la data de 31 decembrie 2015;

(ii) procesul-verbal de recepție finală, din care reiese valoarea clădirii, în cazul unei clădiri finalizate în ultimii 3 ani;

(iii) actul de dobândire a dreptului de proprietate asupra unei clădiri, în ultimii 3 ani, din care reiese valoarea clădirii; în cazul în care valoarea clădirii nu se evidențiază distinct, impozitul pe clădiri se va stabili la valoarea totală din actul respectiv;

e) în cazul în care persoanele juridice nu depun declarația menționată la lit. d), se aplică prevederile art. 493 din Codul fiscal, iar clădirile vor fi considerate că au destinație nerezidențială, valoarea impozabilă a acestora fiind ultima valoare impozabilă înregistrată în evidențele organului fiscal.

(2) Formularele tipizate pentru activitatea de administrare a impozitelor și taxelor locale, aflate în stocul autorităților administrației publice locale până la data de 31 decembrie 2015, se vor utiliza până la epuizarea acestora.

(3) Potrivit prevederilor art. V din Ordonanța Guvernului nr. 17/2015 privind reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare și modificarea și completarea unor acte normative, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 316/2015, se aplică în mod corespunzător, în sensul că atât persoanele fizice, cât și persoanele juridice de drept privat, precum și entitățile fără personalitate juridică nu au obligația de a aplica ștampila pe declarații, inclusiv pe cele fiscale, pe cereri sau pe orice alte documente depuse la organele fiscale locale.

*) Notă:

Potrivit art. 8 din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 8 din 23 martie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 225 din 25 martie 2016, prin excepție de la prevederile art. 4 alin.

(3) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, dispozițiile art. 6 intră în vigoare la data publicării prezentei ordonanțe de urgență în Monitorul Oficial al României, Partea I.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

171. (1) În aplicarea art. 495 din Codul fiscal, pentru stabilirea impozitelor și taxelor locale pentru anul fiscal 2016, se stabilesc următoarele reguli:

a) persoanele fizice care au în proprietate clădiri nerezidențiale sau clădiri cu destinație mixtă au obligația să depună declarații până la 31 martie 2016. Depun declarații și persoanele fizice care au în proprietate clădiri cu destinație mixtă la adresa cărora nu se desfășoară nicio activitate economică;

b) declarațiile depuse de persoanele menționate la lit. a) vor fi însoțite de unul dintre următoarele documente:

(i) raportul de evaluare întocmit de un evaluator autorizat, în conformitate cu standardele de evaluare a bunurilor aflate în vigoare la data evaluării, care reflectă valoarea clădirii ulterioară datei de 1 ianuarie 2011;

(ii) procesul-verbal de recepție finală, din care reiese valoarea clădirii, în cazul unei clădiri finalizate în ultimii 5 ani;

(iii) actul de dobândire a dreptului de proprietate asupra unei clădiri, în ultimii 5 ani, din care reiese valoarea clădirii; în cazul în care valoarea clădirii nu se evidențiază distinct, impozitul pe clădiri se va stabili la valoarea totală din actul respectiv;

c) nu se depun documentele prevăzute la lit. b) în cazul clădirilor cu destinație mixtă:

(i) dacă la adresa clădirii nu se desfășoară nicio activitate economică;

(ii) dacă la adresa clădirii se desfășoară activitate economică, suprafețele folosite în scop rezidențial și cele folosite în scop nerezidențial nu pot fi evidențiate distinct și cheltuielile cu utilitățile nu sunt înregistrate în sarcina persoanei care desfășoară activitatea economică;

d) persoanele juridice care dețin în proprietate clădiri au obligația să depună declarații, până la 31 martie 2016, în care se menționează destinația clădirii, la care pot anexa unul din următoarele documente:

(i) raportul de evaluare întocmit de un evaluator autorizat, în conformitate cu standardele de evaluare a bunurilor aflate în vigoare la data evaluării, care reflectă valoarea clădirii la data de 31 decembrie 2015;

(ii) procesul-verbal de recepție finală, din care reiese valoarea clădirii, în cazul unei clădiri finalizate în ultimii 3 ani;

(iii) actul de dobândire a dreptului de proprietate asupra unei clădiri, în ultimii 3 ani, din care reiese valoarea clădirii; în cazul în care valoarea clădirii nu se evidențiază distinct, impozitul pe clădiri se va stabili la valoarea totală din actul respectiv;

e) în cazul în care persoanele juridice nu depun declarația menționată la lit. d), se aplică prevederile art. 493 din Codul fiscal, iar clădirile vor fi considerate că au destinație

nerezidențială, valoarea impozabilă a acestora fiind ultima valoare impozabilă înregistrată în evidențele organului fiscal.

*) Notă:

Potrivit art. II din HOTĂRÂREA nr. 159 din 11 martie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 208 din 21 martie 2016, contravenția prevăzută la pct. 171 alin. (1) lit. b), precum și limitele contravențiilor prevăzute la pct. 171 alin. (1), din titlul VIII al Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1/2016, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum au fost modificate prin prezenta hotărâre, se aplică în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

(2) Formularele tipizate pentru activitatea de administrare a impozitelor și taxelor locale, aflate în stocul autorităților administrației publice locale până la data de 31 decembrie 2015, se vor utiliza până la epuizarea acestora.

(3) Potrivit prevederilor art. V din Ordonanța Guvernului nr. 17/2015 privind reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare și modificarea și completarea unor acte normative, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 316/2015, se aplică în mod corespunzător, în sensul că atât persoanele fizice, cât și persoanele juridice de drept privat, precum și entitățile fără personalitate juridică nu au obligația de a aplica ștampila pe declarații, inclusiv pe cele fiscale, pe cereri sau pe orice alte documente depuse la organele fiscale locale.

ART. 495¹

(1) Pentru anul 2016, primul termen de plată a impozitului pe clădiri, impozitului pe teren, respectiv a impozitului pe mijloacele de transport, prevăzut la art. 462 alin. (1), art. 467 alin. (1) și la art. 472 alin. (1), se prorogă de la 31 martie 2016 la 30 iunie 2016.

(2) Prin excepție de la prevederile art. 462 alin. (2), art. 467 alin. (2) și art. 472 alin. (2), pentru anul 2016, contribuabilii care achită integral, până la 30 iunie 2016, impozitul pe clădiri, impozitul pe teren, respectiv impozitul pe mijloacele de transport beneficiază de bonificația stabilită de consiliul local.

(la 25-03-2016 Art. 495¹ a fost introdus de pct. 2 al art. 6 din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 8 din 23 martie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 225 din 25 martie 2016.)

*) Notă:

Potrivit art. 8 din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 8 din 23 martie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 225 din 25 martie 2016, prin excepție de la prevederile art. 4 alin. (3) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, dispozițiile art. 6 intră în vigoare la data publicării prezentei ordonanțe de urgență în Monitorul Oficial al României, Partea I.

ART. 495²

În vederea stabilirii impozitului pe clădirile cu destinație mixtă aflate în proprietatea persoanelor fizice, potrivit art. 459 din prezentul Cod, pentru anul 2021 se stabilesc următoarele reguli:

a) persoanele fizice care la data de 31 decembrie 2020 au în proprietate clădiri cu destinație mixtă au obligația să depună o declarație pe propria răspundere, până la data de 15 martie 2021 inclusiv, privind suprafața folosită în scop nerezidențial;

b) fac excepție de la prevederile lit. a) persoanele fizice ale căror suprafețe folosite în scop nerezidențial au fost declarate la organul fiscal până la data 31 decembrie 2020, în conformitate cu modelul ITL 001-2016.

(la 24-12-2020 Capitolul XII din Titlul IX a fost completat de Punctul 219, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

TITLUL X

Impozitul pe construcții

ART. 496

Contribuabili

(1) Sunt obligate la plata impozitului pe construcții, stabilit conform prezentului titlu, următoarele persoane, denumite în continuare contribuabili:

a) persoanele juridice române, cu excepția instituțiilor publice, institutelor naționale de cercetare-dezvoltare, asociațiilor, fundațiilor și a celorlalte persoane juridice fără scop patrimonial, potrivit legilor de organizare și funcționare;

b) persoanele juridice străine care desfășoară activitate prin intermediul unui sediu permanent în România;

c) persoanele juridice cu sediul social în România înființate potrivit legislației europene.

(2) În cazul operațiunilor de leasing financiar, calitatea de contribuabil o are utilizatorul, iar în cadrul operațiunilor de leasing operațional, calitatea de contribuabil o are locatorul.

ART. 497

Definiția construcțiilor

În înțelesul prezentului titlu, construcțiile sunt cele prevăzute în grupa 1 din Catalogul privind clasificarea și duratele normale de funcționare a mijloacelor fixe.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

1. (1) În cazul contribuabililor care aplică reglementările contabile conforme cu Standardele internaționale de raportare financiară și care stabilesc pentru amortizarea mijloacelor fixe specifice activității de explorare și producție a resurselor de petrol, gaze și alte substanțe minerale politici contabile specifice domeniului de activitate, în concordanță cu cele mai recente norme ale altor organisme de normalizare care utilizează un cadru general conceptual similar pentru a elabora standarde de contabilitate, alte documente contabile și

practicile acceptate ale domeniului de activitate, construcțiile casate nu intră sub incidența art. 497 din Codul fiscal.

(2) Nu sunt considerate construcții, în sensul art. 497 din Codul fiscal, imobilizările corporale în curs de execuție evidențiate potrivit reglementărilor contabile aplicabile.

ART. 498

Cota de impozitare și baza impozabilă

(1) Impozitul pe construcții se calculează prin aplicarea unei cote de 1% asupra valorii construcțiilor existente în patrimoniul contribuabililor la data de 31 decembrie a anului anterior, evidențiată contabil în soldul debitor al conturilor corespunzătoare construcțiilor menționate la art. 497, din care se scade:

a) valoarea clădirilor, pentru care se datorează impozit pe clădiri, potrivit prevederilor titlului IX. Intră sub incidența acestor prevederi și valoarea clădirilor din parcurile industriale, științifice și tehnologice care, potrivit legii, nu beneficiază de scutirea de la plata impozitului pe clădiri;

b) valoarea lucrărilor de reconstruire, modernizare, consolidare, modificare sau extindere la construcții închiriate, luate în administrare sau în folosință;

c) valoarea construcțiilor și a lucrărilor de reconstruire, modernizare, consolidare, modificare sau extindere a construcțiilor, aflate sau care urmează să fie trecute, în conformitate cu prevederile legale în vigoare, în proprietatea statului sau a unităților administrativ-teritoriale;

d) valoarea construcțiilor din subgrupa 1.2 "Construcții agricole" din Catalogul privind clasificarea și duratele normale de funcționare a mijloacelor fixe;

e) valoarea construcțiilor situate în afara frontierei de stat a României, astfel cum aceasta este definită potrivit legii, inclusiv cele situate în zona contiguă a României și zona economică exclusivă a României, astfel cum sunt delimitate prin Legea nr. 17/1990 privind regimul juridic al apelor maritime interioare, al mării teritoriale, al zonei contigue și al zonei economice exclusive ale României, republicată, pentru operațiunile legate de activitățile desfășurate în exercitarea drepturilor prevăzute de art. 56 și 77 din Convenția Națiunilor Unite asupra dreptului mării, încheiată la Montego Bay (Jamaica) la 10 decembrie 1982, ratificată de România prin Legea nr. 110/1996;

f) valoarea construcțiilor din domeniul public al statului și care fac parte din baza materială de reprezentare și protocol, precum și a celor din domeniul public și privat al statului, închiriate sau date în folosință instituțiilor publice, construcții administrate de Regia Autonomă "Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat";

g) valoarea construcțiilor deținute de structurile sportive, definite potrivit legii.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

2. (1) În aplicarea prevederilor art. 498 alin. (1) din Codul fiscal, prin valoarea construcțiilor existente în patrimoniul contribuabililor la data de 31 decembrie a anului anterior se înțelege valoarea evidențiată contabil în soldul conturilor corespunzătoare construcțiilor, fără a lua în considerare construcțiile înregistrate în conturi în afara bilanțului, conform reglementărilor contabile aplicabile.

(2) Pentru determinarea bazei impozabile stabilite prin prevederile art. 498 alin. (1) din Codul fiscal, corelat cu reglementările în vigoare pentru determinarea impozitului pe clădiri, potrivit prevederilor titlului IX din Codul fiscal, în cazul în care valoarea evidențiată contabil în soldul debitor al conturilor corespunzătoare construcțiilor este diferită de valoarea care a reprezentat baza pentru determinarea impozitului pe clădiri, potrivit prevederilor titlului IX din Codul fiscal, valoarea care se scade este valoarea evidențiată contabil în soldul debitor al conturilor corespunzătoare construcțiilor.

(2) În situația în care, în cursul anului curent, se înregistrează operațiuni de majorare sau diminuare a valorii soldului debitor al conturilor corespunzătoare construcțiilor menționate la art. 497, impozitul pe construcții calculat potrivit alin. (1) nu se recalculează. Aceste modificări sunt luate în considerare pentru determinarea impozitului pe construcții datorat pentru anul următor.

(3) Cheltuiala cu impozitul calculat potrivit alin. (1) este cheltuială deductibilă la stabilirea rezultatului fiscal reglementat de titlul II.

ART. 499

Plata impozitului și depunerea declarației fiscale

(1) Contribuabilii prevăzuți la art. 496 sunt obligați să calculeze și să declare impozitul pe construcții, până la data de 25 mai inclusiv a anului pentru care se datorează impozitul.

(2) Impozitul pe construcții, declarat potrivit alin. (1), se plătește în două rate egale, până la datele de 25 mai și 25 septembrie inclusiv.

(3) Prin excepție de la alin. (1) și (2), contribuabilii care încetează să existe în cursul anului au obligația de a declara și a plăti impozitul determinat conform art. 498 alin. (1), până la data încheierii perioadei din an în care persoana juridică a existat.

(4) Contribuabilii nou-înființați datorează impozitul pe construcții începând cu anul fiscal următor.

(5) Modelul și conținutul declarației privind impozitul pe construcții se stabilesc prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(6) Impozitul reglementat de prezentul titlu reprezintă venit al bugetului de stat și se administrează de către Agenția Națională de Administrare Fiscală, potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală.

ART. 500

Perioada de aplicare

Prevederile prezentului titlu se aplică până la data de 31 decembrie 2016 inclusiv.

TITLUL XI

Dispoziții finale

ART. 501

Data intrării în vigoare a Codului fiscal

Prezentul cod intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2016, cu excepția cazului în care în prezentul cod se prevede altfel.

ART. 502

Abrogarea actelor normative

(1) La data intrării în vigoare a prezentului cod se abrogă:

1. Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 927 din 23 decembrie 2003, cu modificările și completările ulterioare;

2. art. 16 din Legea apiculturii nr. 383/2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 14 din 9 ianuarie 2014;

3. art. 16 lit. e) din Legea nr. 44/1994 privind veteranii de război, precum și unele drepturi ale invalizilor și văduvelor de război, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 783 din 28 octombrie 2002, cu modificările și completările ulterioare;

4. art. 130 din Legea nr. 46/2008 - Codul silvic, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 611 din 12 august 2015;

5. art. 26 din Legea nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1 din 3 ianuarie 2008, cu modificările și completările ulterioare;

6. art. 12 alin. (13) din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 485 din 16 iulie 2012, cu modificările și completările ulterioare;

7. art. 8 alin. (1) din Decretul-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 631 din 23 septembrie 2009, cu modificările și completările ulterioare;

8. art. 10 paragrafele 2 și 3 din Legea locuinței nr. 114/1996, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 393 din 31 decembrie 1997, cu modificările și completările ulterioare;

9. art. 7 alin. (2) din Legea nr. 15/2003 privind sprijinul acordat tinerilor pentru construirea unei locuințe proprietate personală, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 182 din 13 martie 2014;

10. art. 15 alin. (2) din Legea Societății Naționale de Cruce Roșie din România nr. 139/1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 303 din 30 decembrie 1995, cu modificările și completările ulterioare;

11. art. 5 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 653 din 22 iulie 2005, cu modificările și completările ulterioare;

12. art. 26 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 442 din 29 iunie 2007, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 49/2011, cu modificările și completările ulterioare;

13. art. V alin. (5) și (6) din Legea nr. 77/2012 pentru modificarea și completarea Legii notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 386 din 8 iunie 2012;

14. art. 17 alin. (3) din Legea farmaciei nr. 266/2008, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 85 din 2 februarie 2015;

15. art. 41 alin. (1) și (2) din Legea nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 938 din 20 noiembrie 2006, cu modificările ulterioare;

16. orice alte dispoziții contrare prezentului cod.

(2) Trimiterile făcute prin alte acte normative la Legea nr. 571/2003

privind Codul fiscal, cu modificările și completările următoare, se consideră a fi făcute la prezentul cod.

(3) Trimiterile cuprinse în alte acte normative din domeniul asigurărilor sociale la «contribuția individuală de asigurări sociale» sau «contribuția individuală de asigurări sociale de sănătate» se înlocuiesc, după caz, cu «contribuția de asigurări sociale» sau «contribuția de asigurări sociale de sănătate».

(la 01-01-2018 Articolul 502 din Titlul XI a fost completat de Punctul 97, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

ART. 503

Alte prevederi

În aplicarea prevederilor prezentului cod, Guvernul va asigura respectarea prevederilor referitoare la soldul structural anual al administrației publice prevăzute la art. 3 alin. (1) din Tratatul privind stabilitatea, coordonarea și guvernarea în cadrul uniunii economice și monetare dintre Regatul Belgiei, Republica Bulgaria, Regatul Danemarcei, Republica Federală Germania, Republica Estonia, Irlanda, Republica Elenă, Regatul Spaniei, Republica Franceză, Republica Italiană, Republica Cipru, Republica Letonia, Republica Lituania, Marele Ducat de Luxemburg, Ungaria, Malta, Regatul Țărilor de Jos, Republica Austria, Republica Polonă, Republica Portugheză, România, Republica Slovenia, Republica Slovacia, Republica Finlanda și Regatul Suediei, semnat la Bruxelles la 2 martie 2012, ratificat prin Legea nr. 83/2012, și art. 9 din Regulamentul (CE) nr. 1.466/1997 al Consiliului din 7 iulie 1997 privind consolidarea supravegherii pozițiilor bugetare și supravegherea și coordonarea politicilor economice, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 209 din 2 august 1997, cu modificările și completările ulterioare.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, în condițiile art. 77 alin. (2), cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

*) Notă:

Reproducem mai jos prevederile art. II din LEGEA nr. 145 din 20 iunie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 515 din 22 iunie 2018:

Articolul II

Prin derogare de la Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în contextul pregătirii, organizării și desfășurării Turneului final al Campionatului European de Fotbal 2020 sunt acordate următoarele scutiri de impozite și taxe:

1. Veniturile obținute/realizate de persoane fizice nerezidente, persoane juridice străine și orice entități nerezidente, ca urmare a pregătirii, organizării și desfășurării Turneului final al Campionatului European de Fotbal 2020 sunt scutite de impozitul pe veniturile obținute din România de nerezidenți.

2. Taxa pentru serviciile de reclamă și publicitate și taxa pentru afișaj în scop de reclamă și publicitate nu se datorează pentru reclama și publicitatea efectuate pentru pregătirea, organizarea și desfășurarea în România a Turneului final al Campionatului European de Fotbal 2020.

3. Evenimentele sportive care au loc în cadrul pregătirii, organizării și desfășurării în România a Turneului final al Campionatului European de Fotbal 2020 sunt scutite de la plata

*) Notă:

Reproducem mai jos prevederile art. 1 - 3 din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 31 din 14 mai 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 403 din 23 mai 2019:

Articolul 1

(1) Prin derogare de la dispozițiile art. V alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 89/2018 privind unele măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 13/2019, pentru sumele de plată stabilite prin deciziile de impunere anuale, emise și comunicate de organul fiscal competent între data de 15 martie 2019, inclusiv, și data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, inclusiv, pentru definitivarea contribuției individuale de asigurări sociale de sănătate datorate de persoanele fizice, pentru perioada 2014-2017, termenul de plată este de 120 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

(2) Pentru plata cu anticipație a sumelor prevăzute la alin. (1) se acordă o bonificație de 10% din aceste sume, dacă sunt plătite integral în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

(3) Prin derogare de la dispozițiile art. V alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 89/2018, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 13/2019, pentru sumele de plată stabilite prin deciziile de impunere anuale, emise și comunicate de organul fiscal competent după data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, pentru definitivarea contribuției individuale de asigurări sociale de sănătate datorate de persoanele fizice, pentru perioada 2014-2017, termenul de plată este de 120 de zile de la data comunicării deciziei de impunere.

(4) Pentru plata cu anticipație a sumelor prevăzute la alin. (3) se acordă o bonificație de 10% din aceste sume, dacă sunt plătite integral în termen de 60 de zile de la data comunicării deciziei de impunere.

(5) Valoarea bonificației diminuează sumele de plată prevăzute la alin. (1) și (3).

(6) Procedura de aplicare a prevederilor alin. (1)-(5) se aprobă prin ordin al ministrului finanțelor publice, la propunerea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, care se emite în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

Articolul 2

(1) Se anulează contribuția de asigurări sociale de sănătate, precum și obligațiile fiscale accesorii aferente acestora, stabilite prin decizie de impunere emisă și comunicată contribuabilului, în cazul persoanelor fizice pentru care baza de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate a fost întregită la nivelul salariului de bază minim brut pe țară sau, după caz, la valoarea a douăsprezece salarii de bază minime brute pe țară, pentru perioadele fiscale cuprinse între 1 iulie 2015 și 31 decembrie 2017, potrivit Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, sau Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

(2) În cazul în care organul fiscal nu a emis decizie de impunere pentru obligațiile fiscale și accesoriile de natura celor prevăzute la alin. (1) pentru perioadele fiscale cuprinse între 1 iulie 2015 și 31 decembrie 2017, aceasta nu se mai emite.

(3) Prevederile alin. (1) și (2) sunt aplicabile și persoanelor care nu au realizat venituri în perioada fiscală cuprinsă între 1 iulie 2015 și 31 decembrie 2017, pentru care baza de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate stabilită potrivit Legii nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, sau Legii nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, este salariul de bază minim brut pe țară, cu excepția celor care au optat pentru plata contribuției conform prevederilor Legii nr. 112/2016 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 41/2015 pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru reglementarea unor măsuri bugetare.

Articolul 3

(1) Anularea obligațiilor fiscale prevăzute la art. 2 se efectuează din oficiu de către organul fiscal competent, prin emiterea unei decizii de anulare a obligațiilor fiscale, care se comunică contribuabilului.

(2) În cazul în care, anterior intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, organul fiscal competent a emis, dar nu a comunicat decizia de impunere prin care a stabilit obligații de natura celor prevăzute la art. 2, acesta nu mai comunică decizia de impunere, iar obligațiile fiscale se scad din evidența analitică pe plătitor, pe bază de borderou de scădere.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA
PREȘEDINTELE SENATULUI
CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON POPESCU-TĂRICEANU

București, 8 septembrie 2015.
Nr. 227.
